ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК

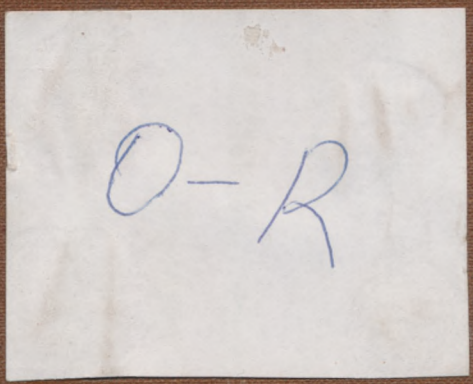

ВИДАВНИЦТВО
АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
КИЇВ · 1959

AKADEMIA NAUK UKRAIŃSKIEJ SRR
INSTYTUT NAUK SPOŁECZNYCH

SŁOWNIK POLSKO-UKRAIŃSKI

WE DWÓCH TOMACH

Kolegium redakcyjne:
A. I. GĘSIORSKI, Ł. Ł. HUMECKA (redaktor naczelny),
I. M. KIERNYCKI, M. J. ONYSZKIEWICZ, M. I. RUDNYCKI

WYDAWNICTWO AKADEMII NAUK UKRAIŃSKIEJ SRR
KIJÓW — 1959

АКАДЕМІЯ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
ІНСТИТУТ СУСПІЛЬНИХ НАУК

ПОЛЬСЬКО-УКРАЇНСЬКИЙ СЛОВНИК

У ДВОХ ТОМАХ

ТОМ ДРУГИЙ

ЧАСТИНА ПЕРША

О—R

Редакційна колегія:
А. І. ГЕНСЬОРСЬКИЙ, Л. Л. ГУМЕЦЬКА (головний редактор),
І. М. КЕРНИЦЬКИЙ, М. Й. ОНИШКЕВИЧ,
М. І. РУДНИЦЬКИЙ

ВИДАВНИЦТВО АКАДЕМІЇ НАУК УКРАЇНСЬКОЇ РСР
КИЇВ — 1959

Друкується за постановою вченої ради Інституту суспільних наук Академії наук Української РСР

У складанні словника брали участь співробітники Інституту суспільних наук: *Д. Г. Бандрівський, А. І. Генсьорський, Л. Л. Гумецька, П. М. Деркач, У. Я. Єдлінська, І. М. Керницький, О. С. Тисовський*

УМОВНІ СКОРОЧЕННЯ

а. — або
абстр. — абстрактний
ав. — авіаційний
агр. — агрономічний
адмін. — адміністративний
анат. — анатомічний
антр. — антропологічний
артил. — артилерійський
арх. — архаїчний
археол. — археологічний
архіт. — архітектурний
астр. — астрономічний
бакт. — бактеріологічний
банк. — банковий
бдж. — бджільницький
безос. — безособовий
біол. — біологічний
бірж. — біржовий
бот. — ботанічний
буд. — будівельний
бурж. — буржуазний
бухг. — бухгалтерський
вет. — ветеринарний
виг. — вигук
відм. — відмінок
військ. — військовий
вульг. — вульгарний
геогр. — географічний
геод. — геодезичний
геол. — геологічний
гірн. — гірничий
городн. — городницький
грам. — граматичний
дв. — двоїна
див. — дивись
дипл. — дипломатичний
дит. — дитячий
дієприк. — дієприкметник
дієсл. — дієслово
докон. — доконаний
дорев. — дореволюційний
друк. — друкарський
дуб. — дубильний
ек. — економічний
ел. — електротехнічний
ембр. — ембріологічний
ент. — ентомологічний
етногр. — етнографічний
етнол. — етнологічний
ж. р. — жіночий рід
жарт. — жартівливий
займ. — займенник
закорд. — закордонний
зал. — залізничний
заст. — застарілий
зб. — збірний
збіл. — збільшений
зменш. — зменшений
зневажл. — зневажливий
зоол. — зоологічний
ім. — іменник
ін. — інший
ірон. — іронічний
іст. — історичний
іхт. — іхтіологічний
канц. — канцелярський
карт. — картярський
кін. — кінематографічний
книж. — книжний
конд. — кондитерський
косм. — косметичний
крав. — кравецький
кул. — кулінарний
лайл. — лайливий
лінгв. — лінгвістичний
ліс. — лісовий
літ. — літературний
мал. — малярський

мат. — математичний
мед. — медичний
мет. — металургічний
метеор. — метеорологічний
мех. — механічний
мисл. — мисливський
мист. — мистецький
мін. — мінералогічний
міф. — міфологічний
мн. — множина
многокр. — многократний
мор. — морський
муз. — музичний
наук. — науковий
невідм. — невідмінюваний
недокон. — недоконаний
неперех. — неперехідний
несхв. — несхвальний
обл. — обласний
одн. — однина
однокр. — однократний
орн. — орнітологічний
офіц. — офіціальний
палеонт. — палеонтологічний
пас. — пасивний стан
перен. — переносний
перех. — перехідний
пестл. — пестливий
підсил. — підсилювальний
побл. — поблажливий
под. — подібний
поез. — що стосується поезії
поет. — що стосується поетики
полігр. — поліграфічний
політ. — політичний
пор. — порівняйте
предик. — предикативне слово
прийм. — прийменник
прик. — приказка
присл. — прислів'я
прикм. — прикметник
прислів. — прислівник
просторіч. — просторічний
прям. — прямий
псих. — психологічний
радіо. — радіотехнічний
рел. — релігійний
риб. — рибальський
рит. — риторичний
род. — родовий відмінок
розм. — розмовний
с.-г. — сільськогосподарський
с. р. — середній рід
сад. — садівничий
соц. — соціологічний
спец. — спеціальний
співчутл. — співчутливий
спол. — сполучник
спорт. — спортивний
стол. — столярський
театр. — театральний
текст. — текстильний
тел. — телефонний
телегр. — телеграфний
тесл. — теслярський
тех. — технічний
торг. — торговельний
уроч. — урочистий
фам. — фамільярний
фарм. — фармацевтичний
фіз. — фізичний
фізіол. — фізіологічний
філол. — філологічний
філос. — філософський
фін. — фінансовий
фольк. — фольклорний
фот. — фотографічний
хім. — хімічний
хір. — хірургічний
церк. — церковний
ч. р. — чоловічий рід
част. — частка
числ. — числівник
шахм. — шахматний
шев. — шевський
шкіл. — шкільний
юр. — юридичний

WYKAZ SKRÓTÓW

a. — albo
adm. — administracyjny
anat. — anatomiczny
antr. — antropologiczny
arch. — archaiczny
archeol. — archeologiczny
archit. — architektoniczny
art. — artyleryjski
astr. — astronomiczny
bakt. — bakteriologiczny
bezp. — bezpośredni
bibl. — biblijny
biol. — biologiczny
blm. — bez liczby mnogiej
blp. — bez liczby pojedynczej
bot. — botaniczny
buch. — buchalteryjny
bud. — budowlany
burż. — burżuazyjny
chem. — chemiczny
chir. — chirurgiczny
cies. — ciesielski
cuk. — cukierniczy
częst. — częstotliwy
dok. — dokonany
druk. — drukarski
dypl. — dyplomatyczny
dziec. — dziecinny
ek. — ekonomiczny
el. — elektrotechniczny
embr. — embriologiczny
ent. — entomologiczny
etnogr. — etnograficzny
etnol. — etnologiczny
farm. — farmaceutyczny
fil. — filozoficzny
filol. — filologiczny
fin. — finansowy
fiz. — fizyczny
fizjol. — fizjologiczny
folk. — folklorystyczny
fot. — fotograficzny
garb. — garbarski
geo. — geograficzny
geod. — geodezyjny
geol. — geologiczny
giełd. — giełdowy
gór. — górniczy
gram. — gramatyczny
handl. — handlowy
hist. — historyczny
hod. — hodowla bydła
hut. — hutniczy
icht. — ichtiologiczny
in. — inny
iron. — ironiczny
jednokr. — jednokrotny
kanc. — kancelaryjny
karc. — karciarski
kin. — kinematograficzny
kol. — kolejowy
kosm. — kosmetyczny
kość. — kościelny
kraw. — krawiecki
kryst. — krystalograficzny
książk. — książkowy
kul. — kulinarny
lekc. — lekceważący
leśn. — leśny, leśniczy
licz. — liczebnik
lingw. — lingwistyczny
lit. — literacki
lot. — lotniczy
m. — męski
mal. — malarski
mat. — matematyczny
mech. — mechaniczny
med. — medyczny

meteor. — meteorologiczny
min. — mineralogiczny
mit. — mitologiczny
mor. — morski
m.-os. — męsko-osobowy
muz. — muzyczny
myśl. — myśliwski
n. — nijaki
nauk. — naukowy
niedok. — niedokonany
nieodm. — nieodmienny
nieos. — nieosobowy
obelż. — obelżywy
ofic. — oficjalny
ogr. — ogrodniczy
orn. — ornitologiczny
paleont. — paleontologiczny
part. — partykuła
pieszcz. — pieszczotliwy
pobłaż. — pobłażliwy
poet. — poetyczny
poetyc. — poetycki
pogardl. — pogardliwy
poligr. — poligraficzny
polit. — polityczny
posp. — pospolity
pot. — potoczny
pouf. — poufały
praw. — prawniczy
predyk. — predykatywny
przedrew. — przedrewolucyjny
przen. — przenośny
przest. — przestarzały
przsł. — przysłówek
przyim. — przyimek
przym. — przymiotnik
pszczel. — pszczelarski
rad. — radiowy
rel. — religijny
ret. — retoryczny
roln. — rolniczy
rub. — rubaszny
ryb. — rybacki
sad. — sadowniczy
skr. — skrót
soc. — socjologiczny
sp. — spójnik
spec. — specjalny
sport. — sportowy
stol. — stolarski
szach. — szachowy
szk. — szkolny
szt. — z dziedziny sztuki
teatr. — teatralny
tech. — techniczny
tel. — telefoniczny
telegr. — telegraficzny
tkac. — tkacki
urocz. — uroczysty
wet. — weterynaryjny
wielokr. — wielokrotny
wkrz. — wykrzyknik
wojs. — wojskowy
wulg. — wulgarny
wyr. wtr. — wyraz wtrącony
zagr. — zagraniczny
zaim. — zaimek
zb. — zbiorowy
zdr. — zdrobniały
zgr. — zgrubiały
zool. — zoologiczny
ż. — żeński
żart. — żartobliwy
żegl. — żeglarski
ż.-rzecz. — żeńsko-rzeczowy

ПОЛЬСЬКИЙ АЛФАВІТ

Aaą, Bb, Cc, Ćć, Dd, Eeę, Ff, Gg, Hh, Ii, Jj, Kk, Ll, Łł, Mm, Nnń, Oo, Óó, Pp, Rr, Ss, Śś, Tt, Uu, Ww, Yy, Zz, Źź, Żż.

O

o I *przyim.* 1) *(із знахідним відм.) (про напрям дії)* об; o (*рідко*); *(іноді)* в, на; potknąć się ~ kamień спіткну́тися об (на) ка́мінь; rzucić ~ ziemię ки́нути об зе́млю; uderzyć głową ~ mur уда́ритися голово́ю об стіну́ (об мур); *(про суміжність)* че́рез; mieszkać z kim ~ ścianę жи́ти з ким че́рез стіну́; *(про віддаль, час, порівняння)* на; ~ głowę wyższy на го́лову ви́щий; ~ pięć minut wcześniej на п'ять хвили́н рані́ше; spóźnić się ~ kwadrans спізни́тися на чверть годи́ни; wyprzedzić kogo ~ kilometr ви́передити (обігна́ти) кого́ на кіломе́тр; *(про причину, мету)* за; bać się ~ kogo боя́тися за ко́го; walczyć ~ wolność боро́тися за во́лю (за свобо́ду); *(про наслідок)* до; przyprawić kogo ~ szkodę призвести́ кого́ до втра́ти; *(перекладається безприйменниковою конструкцією)* prosić ~ głos проси́ти сло́ва; starać się ~ co добива́тися чого́; 2) *(з місцевим відм.) (для позначення часу)* в, о, об; на *(рідше)*; ~ jedenastej godzinie об одина́дцятій годи́ні; *(іноді передається прислівником)* ~ świcie на світа́нку (на світа́нні, вдосві́та); ~ północy опі́вночі; ~ zmierzchu смерко́м, при́смерком; *(для позначення характерних рис, особливих ознак тощо)* з; człowiek ~ niebieskich oczach люди́на з си́німи (голуби́ми) очи́ма; człowiek ~ wybitnych zdolnościach люди́на з визначни́ми здібностями; pokój ~ dwu oknach кімна́та з двома́ ві́кнами; *(за допомогою чого)* на; chodzić ~ kulach ходи́ти на ми́лицях (на ко́стурах); *(після дієслів мовлення)* про; mówić ~ polityce говори́ти про полі́тику; ◊ ~ (mały) włos nie... ма́ло (замали́м, тро́хи) не...

o! II *wkrz.* o! ~ zgrozo! о жах!; ◊ *ірон.* ~ jaki mi mądry! бач (диви́сь), яки́й розу́мний!

oaza *ż.* оа́зис, -су.

oba, obu (*m.-os.* **obaj**) оби́два (*род.* обо́х); *(про людей — ще)* обо́є.

obaczyć, -czę, -czysz, -czył *przest. див.* **zobaczyć.**

obadwa, obudwu (*m.-os.* **obadwaj**) *див.* **oba.**

obadwaj, obudwu, *m.-os. див.* **oba.**

obaj, obu, *m.-os. див.* **oba.**

obalać, obalić, -lę, -lisz, -lił скида́ти, ски́нути, вали́ти, **-лю́, -лиш,** повали́ти; ~lić rząd ски́нути (повали́ти) у́ряд; ◊ ~lić kogo z nóg збити (звали́ти) кого́ з ніг.

obalenie *n.* ски́нення, пова́лення; ~ c a r a t u пова́лення цари́зму (цара́ту).
obalić *див.* **obalać.**
obałamucać, obałamucić, -cę, -cisz, -cił (kogo) *pot.* 1) ввóдити в ома́ну, ввести́ в ома́ну, підду́рювати, -рюю, -рюєш, піддури́ти, -рю́, -риш; 2) *(крутити кому голову)* баламу́тити, -му́чу, -му́тиш, збаламу́тити, збива́ти кого́ з пантели́ку, збúти кого́ з пантели́ку, спантели́чувати, -чую, -чуєш, спантели́чити.
obałek, -łku, *m., leśn.* буреló́м, -му, вітроло́м.
obałwanieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *pot.* стуманíти, очманíти, одурíти.
obandażować, -żuję, -żujesz, -żował забинтува́ти, -ту́ю, -ту́єш, перев'яза́ти, -в'яжу́, -в'я́жеш.
obandażowanie *n.* перев'я́зка.
obandażowany забинто́ваний, перев'я́заний.
obarczać, obarczyć, -czę, -czysz, -czył обтя́жувати, -жую, -жуєш, обтя́жити (кого́ чим); **~czony** p r a c ą обтя́жений пра́цею; ◊ **~czony** w i e k i e m в похи́лому ві́ці; // *(лише недокон.)* ~ **się** (czym) обтя́жувати себе́ (чим).
obarzanek *m. див.* **obwarzanek.**
obatożyć, -żę, -żysz, -żył відшмага́ти, ви́сікти, -січу, -січеш, ви́батожити, відхльо́стати.
obawa *ż. (легка)* боя́знь, -ні, побо́ювання; z **~wy** p r z e d... з боя́зні пе́ред..., побо́юючись (боячúсь) (кого́, чого́), побо́юючись (боячúсь), що...; ◊ b y ć w **~wie** (żywić **~wę**) (o kogo) боя́тися (бою́ся, бої́шся) (за ко́го).
obawiać się (o kogo, o co *i* kogo, czego) *(злегка)* боя́тися (бою́ся, бої́шся), побо́юватися, -бо́юся, -бо́юєшся (за ко́го, за що *i* кого́, чого́).
obcałowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, obcałować, -łuję, -łujesz, -łował обцілóвувати, -вую, -вуєш, обцілува́ти, -лу́ю, -лу́єш, вицілóвувати, ви́цілувати.
obcas *m.* каблу́к, -ка́, підбо́р, -ра.
obcążki, -ków, *blp., zdr.* щúпчики, -ків.
obceja *ż., mor.* ва́нта, кана́тна драби́на.
obcesem *przsł. див.* **obcesowo.**
obcesowo пря́мо, навпросте́ць; *(недостатньо ввічливо)* безцеремóнно.
obcesowy безцеремóнний.
obcęgi, -gów, *blp., tech.* щúпці, -ців, кліщі, -щів; ◊ ~ p ł a s k i e плоскозу́бці, -ців, плоскогу́бці; ~ t n ą c e гострозу́бці.
obchodnik, *lm.* **-cy,** *m., kol.* обхíдник.
obchodowy обхідни́й; r u c h ~ w o j s k a обхідни́й рух (манéвр) вíйська; ◊ *зал.* d r o ż n i k ~ *див.* **obchodnik.**
obchodzenie *n.* 1) обхíд, -хóду, обхóдження; обмина́ння; 2) відзнача́ння, святкува́ння; пор. **obchodzić** 1, 2; //~ **się** 1) повóдження; 2) обхóдження, повóдження; 3) обхóдження. *Пор.* **obchodzić się.**
obchodzić, -dzę, -dzisz, -dził, obejść, obejdę, obejdziesz, obszedł, obeszli 1) обхóдити, -джу, -диш, обíйти́, -йду́, -йдеш; *(уникати — ще)* обмина́ти, обмину́ти; **obchodzić** k a ł u ż ę обхóдити (обмина́ти) кали́жу; **obchodzić** s t r a ż e обхóдити сторóжі (ва́рти, кара́ули); 2) *(лише недокон.) (роковини і под.)* відзнача́ти, святкува́ти, -ку́ю, -ку́єш; ~ j u b i l e u s z відзнача́ти (святкува́ти) ювіле́й; 3) (kogo) *(лише недокон.) (лише в 3 особі)* стосува́тися, -су́ється; m n i e t o n i e **~dzi** це мене́ (до ме́не) не стосу́ється; 4) (kogo) *(лише докон.)* уразúти, -ражу́, -разúш; b a r d z o g o t o **obeszło** це йо́го ду́же вразúло; //~ **się** 1) (z czym) *(лише недокон.)* повóдитися, -джуся, -дишся (з чим); *(з інструментом, знаряддям — ще)* оруду́вати, -дую, -дуєш (чим); 2) (z kim) обхóдитися, обíйти́ся, повóдитися, повести́ся,

-ведýся, -ведéшся (з ким); 3) (bez kogo, bez czego) обхóдитися, обійтúся (без кóго, без чóго); n i e **obejdzie się** b e z k ł ó t n i не обíйдеться без свáрки.

obchód, -chodu, *m.* 1) обхíд, -хóду, обхóдження; обминáння; 2) відзначáння, святкувáння. *Пор.* **obchodzić** 1, 2.

obciąć *див.* **obcinać.**

obciągać, obciągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (co czym) обтягáти, обтя́гувати, -гую, -гуєш, обтягти́, -гнý, -гнеш, обтягнýти; 2) *(одяг на собі)* обсми́кувати, -кую, -куєш, обсми́кнути; 3) *(бритву, ніж)* нагóстрювати, -рюю, -рюєш, нагостри́ти, -рю́, -риш; *(на ремені, на бруску)* прáвити, -влю, -виш, направити; 4) *(фарбою, лаком) див.* **powlekać** 1; 5) *див.* **obdzierać** 2.

obciążać, obciążyć, -żę, -żysz, -żył 1) обтя́жувати, -жую, -жуєш, обтя́жити; 2) *юр.* обвинувáчувати, -чую, -чуєш, обвинувáтити, -вáчу, -вáтиш; z e z n a n i a ś w i a d k ó w **~żyły** o s k a r ż o n e g o показáння свíдків обвинувáтили підсýдного; 3) *див.* **naładowywać** 1; ◊ *бухг.* **~żyć** r a c h u n e k дебетувáти **рахýнок**; //**~ się** обтя́жувати **себé**, обтя́жити себé.

obciążenie *n.* 1) обтя́ження; 2) обвинувáчення; *пор.* **obciążać**; 3) *тех.* навантáження; ~ m a s z y n y навантáження машúни; *ав.* ~ p ł a t ó w навантáження несýчої повéрхні; ~ u ż y t e c z n e корúсне навантáження; 4) *перен.* вантáж, -жý; ◊ ~ n i e d o s t a t e c z n e недовантáження; ~ r a c h u n k u дебетувáння.

obciążnik *m., tech.* вантáж, -жý; ◊ ~ w a h a d ł a цýрка мáятника.

obciążyć *див.* **obciążać.**

obcierać, obetrzeć, obetrę, obetrzesz, obtarł обтирáти, обтéрти (обітрý, обітрéш); //**~ się** обтирáтися, обтéртися.

obcięcie *n.* обрíзання.

obcinacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *спец.* обрíзувач; 2) *(ніж для обрізування)* обрíз.

obcinać, obciąć, obetnę, obetniesz, obciął, obcięli 1) (co czym) обрíзувати, -зую, -зуєш, обрíзати, -рíжу, -рíжеш, обтинáти, обтя́ти (обітнý, обітнéш); 2) *(розм.— прибутки і под.)* урíзувати, урíзати; ◊ *перен. розм.* **~ciąć** k o g o n a e g z a m i n i e зрíзати кого́ на íспиті; *перен.* **~ciąć** k o m u s k r z y d ł a підрíзати (підтя́ти) крúла комý.

obcinek, -nka, *m.* обрíзок, -зка.

obciosywać, obciosać *див.* **ociosywać.**

obciskać, obcisnąć, -śnie, -snął *(про одяг)* щíльно облягáти.

obcisło *див.* **obciśle.**

obcisły щíльно облягáючий; **~łe** o b u w i e взуття́, щíльно облягáюче нóгу.

obcisnąć *див.* **obciskać.**

obciśle: l e ż e ć ~ щíльно облягáти.

obco чýжо, нія́ково; c z u j ę s i ę ~ (j e s t m i ~) почувáю себé чýжо (нія́ково).

obcojęzykowy іншомóвний.

obcokrajowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* чужозéмець, -мця, іноземець.

obcokrajowy чужозéмний, іноземний.

obconarodowy íншої нáції.

obcoplemiennik, *lm.* **-cy,** *m.* іноплемíнник.

obcować, -cuję, -cujesz, -cował (z kim) спíлкувáтися, -кýюся, -кýєшся (з ким).

obcy 1) чужúй; *(не близький — ще)* сторóнній; *(властивий іншому народові — ще)* іноземний; *(невідомий — ще)* незнайóмий; j ę z y k ~ чужá (іноземна) мóва; **~ce** k r a j e чужí крáї́ни (*род.* крáїн); **~cy** l u d z i e чужí (сторóнні) лю́ди, -дéй; **~ca** t w a r z незнайóме (чужé) облúччя; 2) *(властивий*

іншій мові) іншомо́вний; słownik wyrazów ~cych словни́к іншомо́вних слів; 3) *мед.* сторо́нній; ~cеciało сторо́ннє тіло.

obczyzna *ż.* 1) чужина́; 2) (*про все чуже*) іноземщина; hołdowanie ~źnie схиля́ння пе́ред іноземщиною.

obdarniać, obdarnować, -nuję, -nujesz, -nował обдерно́вувати, -вую, -вуєш, обдернува́ти, -ну́ю, -ну́єш.

obdarowywać, -wuję, -wujesz, -rywał, obdarować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo czym) *див.* **obdarzać.**

obdarto: chodzić ~ ходи́ти в поде́ртому о́дягу.

obdartus, *lm.* **-sy,** *m., pot.* обі́дранець, -нця, обі́рванець, голодра́нець, шарпа́к, -ка́, обша́рпанець.

obdarty 1) обде́ртий, обі́раний, облу́плений; 2) обде́ртий, обі́раний, обі́браний; 3) обде́ртий, обі́раний, обша́рпаний. *Пор.* **obdzierać (się).**

obdarzać, obdarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (kogo, co czym) 1) (*подарунками і под.*) наділя́ти, наділи́ти, -лю́, -лиш (кого́ чим *і* кому́ чого́), надаря́ти, надари́ти, -рю́, -риш (кого́ чим); *перен.* ~rzać kogo zaufaniem наділя́ти кого́ дові́р'ям (дові́рою); 2) (*перен. — талантом і под.*) обдаро́вувати, -вую, -вуєш, обдарува́ти, -ру́ю, -ру́єш; 3) *юр. іст.* надава́ти, -даю́, -даєш, нада́ти, -да́м, -даси́ (кому́, чому́ що *і* чого́), ~rzać miasta przywilejami нада-ва́ти містам привіле́ї.

obdarzony 1) наді́лений; 2) обдаро́ваний; ~ wielkimi zdolnościami обдаро́ваний вели́кими здібностями. *Пор.* **obdarzać** 1, 2.

obdarzyć *див.* **obdarzać.**

obdłużać, obdłużyć, -żę, -żysz, -żył обтя́жувати борга́ми, обтя́жити борга́ми.

obdrapywać, obdrapać *див.* **odrapywać.**

obdukcja *ż., med.* ро́зтин тру́па.

obdukować, -kuję, -kujesz, -kował *med.* розтина́ти тру́п(а).

obdzielać, obdzielić, -lę, -lisz, -lił (kogo, co czym) обділя́ти, обділи́ти, -лю́, -лиш, наділя́ти, наділи́ти (кого́, що чим); // *(лише докон.)* ~ się поділи́тися між собо́ю.

obdzieracz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) шкуродер, -ра; 2) *перен.* здирщик, здирник, драпіжник.

obdzierać, obedrzeć, obedrę, obedrzesz, obdarł 1) *(кору, шкуру тощо)* обдира́ти, обдра́ти, обідра́ти (обдеру́, обдере́ш), облу́плювати, -люю, -люєш, облупи́ти, -плю́, -пиш; 2) *перен.* обдира́ти, обдра́ти, обідра́ти, обібра́ти (обберу́, оббере́ш); //~ się *(про одяг, взуття)* обдира́тися, обдра́тися, обідра́тися, обша́рпуватися, -пуюся, -пуєшся, обша́рпатися.

obdzier(z)giwać, -guję, -gujesz, -giwał, obdzier(z)gać обме́тувати, -тую, -туєш, обмета́ти; *(петлі — звичайно)* обкида́ти, обки́нути.

obecnie тепе́р, ни́ні.

obecność *ż.* прису́тність, -ності; w ~ci kogo в прису́тності кого́.

obecny 1) прису́тній; 2) *(про час)* тепе́рішній; chwila ~na тепе́рішній моме́нт, -ту; *(в широкому розумінні)* ни́нішній; *(у відношенні до теперішньої доби)* суча́сний; ~ne prądy w literaturze суча́сні те́чії в літерату́рі.

obedrzeć *див.* **obdzierać.**

obejmować, -muję, -mujesz, -mował, objąć, obejmę, obejmiesz, objął, objęli 1) обніма́ти, обня́ти, -німу́, -ні́меш, обійма́ти, обійня́ти (обійму́, обі́ймеш); **objąć** przyjaciela обня́ти (обійня́ти) дру́га; 2) *перен.* обхо́плювати, -люю, обхопи́ти, -пить, понима́ти, поня́ти (пойме́); płomień **objął** budynek по́лум'я обхопи́ло (поняло́) буди́нок (буді́влю);

3) *(перен. — про почуття)* охóплювати, охопи́ти, -пить, обніма́ти, обня́ти, -бра́ти (бере́), взя́ти (ві́зьме), понімáти, поня́ти, огорта́ти, огорну́ти, -не; **objął** g o s t r a c h йогó охопи́в (поня́в, огорну́в, взяв) страх; 4) *(перен. — розумом)* осяга́ти, осягну́ти, збагну́ти; ◊ c a ł o ś ć **obejmuje** c z t e r y t o m y все мíститься в чотирьóх тóмах; **objąć** d o w ó d z t w o прийня́ти кома́ндування; **objąć** s p o j r z e n i e m оки́нути пóглядом; **objąć** s t a n o w i s k o прийня́ти пост; **objąć** w p o s i a d a n i e вступи́ти у володíння; //~ **się** обніма́тися, обня́тися, обійма́тися, обійня́тися.

obejrzeć *див.* **oglądać.**

obejście I *n.* 1) обхíд, -хóду; 2) (z kim) *перен.* повóдження, обхóдження (з ким); ◊ p r z y j e m n y w ~ciu приéмний в товари́стві.

obejście II *n.* обíйстя, (селя́нська) сади́ба.

obejść *див.* **obchodzić.**

obelga *ż.* обрáза; ~ c z y n n a обрáза дíєю; ~ s ł o w n a обрáза слóвом; w y r z ą d z i ć (z a d a ć) k o m u ~gę обрáзити (кого), заподíяти (учини́ти) обрáзу (кому́).

obelisk, -ku, *m.* обелíск.

obelżywie обрáзливо.

obelżywość *ż.* обрáзливість, -вості.

obelżywy обрáзливий.

obełgiwać, -guję, -gujesz, -giwał, obełgać (kogo) 1) брехáти (брешу́, бре́шеш), набрехáти (кому́); 2) *(зводити наклеп)* оббрíхувати, -брíхую, -брíхуеш, оббрехáти (кого́).

oberek, -rka, *m.* *(польський народний танець)* обе́рек, -рка.

obertas *m., pot.* *(польський народний танець)* обертáс.

oberwać *див.* **obrywać.**

oberwanie się: ~ c h m u r y злúва.

oberwaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., pot.* обíдранець, -нця, обíрванець, голодрáнець, обшáрпанець, шарпáк, -ká.

oberwus, *lm.* **-sy,** *m., pot.* *див.* **oberwaniec.**

oberznąć *див.* **obrzynać.**

oberża *ż.* постоя́лий двір (*род.* дворá), заїжджий двір, зáїзд, -ду.

oberżnąć *dok. див.* **obrzynać.**

oberżyna *ż.* баклажáн.

oberżysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* хазя́їн постоя́лого (заїжджого) дворá, хазя́їн зáїзду.

oberżystka *ż.* хазя́йка постоя́лого (заїжджого) дворá, хазя́йка зáїзду.

obeschły обсóхлий.

obeschnąć *див.* **obsychać.**

obesłać I *див.* **obsyłać.**

obesłać II *див.* **obścielać.**

obetkać *див.* **obtykać.**

obetrzeć *див.* **obcierać.**

obezbarwnić, -nię, -nisz, -nił знебáрвити, -влю, -виш, обезбáрвити.

obezbarwnienie *n.* знебáрвлення, обезбáрвлення.

obezludniać, obezludnić, -nię, -nisz, -nił робúти безлю́дним, обезлю́дити, -джу, -диш, збезлю́дити.

obezludnienie *n.* обезлю́діння.

obeznać *див.* **obeznawać.**

obeznanie (się) (z czym) *n.* обíзнаність, -ності (з чим).

obeznany обíзнаний, ознайóмлений; ~ z e s t o s u n k a m i m i e j s c o w y m i обíзнаний (ознайóмлений) з місцéвими віднóсинами (стосýнками).

obeznawać, -znaję, -znajesz, -znawał, obeznać (kogo z czym) ознайóмлювати, -люю, -люєш, знайóмити, -млю, -миш, ознайóмити (кого з чим); ввóдити кого́ в курс, ввести́ кого́ в курс (чого́).

obezsilać, obezsilić, -lę, -lisz, -lił знеси́лювати, -люю, -люєш, знеси́лити.

obezwładniać, obezwładnić, -nię, -nisz, -nił (kogo) позбавля́ти

свобо́ди ру́хів, позба́вити свобо́ди ру́хів (кого́).
obezwładnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli втра́тити здібність ру́ху.
obezwłasnowolnić, -nię, -nisz, -nił *praw.* позба́вити пра́ва розпоряджа́тися своїм майно́м.
obeżreć(się) *див.* **obżerać(się).**
obficie бага́то, ще́дро; у вели́кій (у величе́зній) кі́лькості; (*про плоди і перен.*) ря́сно.
obfitość *ż.* 1) доста́ток, -тку; róg ~ci ріг доста́тку; 2) вели́ка кі́лькість, -кості; ◊ mieć czego w ~ci ма́ти вдо́сталь чого́.
obfitować, -tuję, -tujesz, -tował (w co) бу́ти бага́тим (на що *і* чим); kraj ~tuje w pokłady węgla краї́на бага́та на по́клади (по́кладами) ву́гілля.
obfity 1) бага́тий; ~ obiad бага́тий обі́д, -ду (*про урожай — ще*) ще́дрий, висо́кий, рясни́й; 2) (w co) бага́тий (на що *і* чим); utwór ~ w porównania твір бага́тий на порівня́ння (порівня́ннями).
obgadywać, -duję, -dujesz, -dywał, obgadać *pot.* 1) (kogo) обмовля́ти, обмо́вити, -влю, -виш; 2) (co) обгово́рювати, -рюю, -рюєш, обговори́ти, -рю́, -риш.
obgotowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, obgotować, -tuję, -tujesz, -tował обва́рювати, -рюю, -рюєш, обвари́ти, -рю́, -риш.
obgryzać *див.* **ogryzać.**
obiad, -du, *m.* обі́д, -ду; ~ gospodarski скро́мний, невибага́ливий обі́д; *прик.* musztarda po **obiedzie** гірчи́ця пі́сля обі́ду; ~ proszony зва́ний обі́д; wydać ~ dla kogo да́ти (спра́вити) обі́д на честь чию; zasiąść do ~du сі́сти (засі́сти) до обі́ду; ◊ jeść ~ обі́дати.
obiadek, -dku, *m., pot.* обі́дець, -дця.
obiadować, -duję, -dujesz, -dował обі́дати.
obiadowy обі́дній; przerwa ~wa обі́дня пере́рва.
obibok, *lm.* **-ki,** *m., pot.* забія́ка.
obicie *n.* обби́вка, обби́ття.
obiciowy *spec.* обби́вний; materiał ~ обби́вний матеріа́л, -лу.
obić *див.* **obijać.**
obie, obu, *ż., licz.* оби́дві (*род.* обо́х).
obiec *див.* **obiegać.**
obiecać *див.* **obiecywać.**
obiecanka *ż.* обіця́нка, обіця́ння; обіща́ння (*рідко*).
obiecany 1) обіця́ний; 2) *перен.* обітова́ний; *книж.* ziemia ~na обітована земля́.
obiecująco великонадійно, багатонадійно, багатообіця́юче; ◊ zapowiadać się ~ подава́ти надії́.
obiecujący великонадійний, багатонадійний, багатообіця́ючий.
obiecywać, -cuję, -cujesz, -cywał, obiecać обіця́ти; обіща́ти (*рідко*); (*розм. — ще*) обіця́тися (*недокон. і докон.*); *прик.* ~cywać komu gruszki na wierzbie обіця́ти комý гру́ші на вербі́; *перен.* ~ cywać komu złote góry обіця́ти комý золоті́ го́ри; ◊ ~ cywać sobie co po kim сподіва́тися чого́ від ко́го.
obiednić, -nię, -nisz, -nił збідни́ти; (*людину — ще*) довести́ до зубожі́ння.
obiedwie *ż., licz. див.* **obie.**
obieg, -gu, *m.* 1) о́біг, -гу; (*торг.— ще*) оборо́т, -ту; *фізіол.* ~ krwi кровоо́біг, кровобі́г; ~ pieniędzy грошови́й о́біг; puścić w ~ пусти́ти в о́біг; ~ towarowy товарообороо́т; wycofać z ~gu вилучи́ти з о́бігу; 2) *астр.* оберта́ння; ~ planet оберта́ння плане́т.
obiegać, obiec, -biegnę, -biegniesz, -biegł 1) оббіга́ти, оббі́гти, -бі́жу, -бі́жиш; ~ biec polanę оббі́гти поля́ну; 2) (*навідуючись куди*) оббіга́ти, оббі́гати; ~ biec całe miasto оббі́гати ці́ле мі́сто; 3) (*перен. — про*

чутки) ходи́ти, -дять, пройти́ (про́йду́ть); 4) *(перен. — думкою)* охо́плювати, -люю, -люєш, охопи́ти, -плю́, -пиш; *(поглядом — ще)* оки́дати, оки́нути.

obiegnąć, -gnę, -gniesz, -gł, -gli *dok. див.* **obiegać.**

obiegnik *m., див.* **okólnik.**

obiegowy 1) *ек.* оборо́тний; k a p i t a ł ~ оборо́тний капіта́л, -лу; 2) *(про гроші)* курсу́ючий; 3) *див.* **obrotowy** 1.

obiekcja *ż., książ.* за́кид, -ду.

obiekt, -tu, *m.* об'є́кт; ~ b u d o w l a n y будіве́льний об'є́кт.

obiektyw, -wu, *m., fiz.* об'єкти́в.

obiektywizacja *ż.* об'єктивіза́ція.

obiektywizm, -mu, *m.* об'єктиві́зм, -му.

obiektywnie об'єкти́вно.

obiektywność *ż.* об'єкти́вність, -ності.

obiektywny об'єкти́вний.

obielać, obielić, -lę, -lisz, -lił 1) бі-ли́ти, -лю́, -лиш, побіли́ти; 2) *перен.* обіля́ти, обіли́ти; 3) *(здіймати шкуру з убитої тварини)* білува́ти, -лу́ю, -лу́єш, оббілува́ти.

obierać I, obrać, -biorę, -bierzesz, -brał обира́ти, обра́ти, -беру́, -бере́ш, вибира́ти, ви́брати, -беру, -береш; ~**bierać** d e p u t o w a n e g o обира́ти (вибира́ти) депута́та; ~**brać** s o b i e z a w ó d ви́брати собі профе́сію.

obierać II, obrać, -biorę, -bierzesz, -brał 1) оббира́ти, обібра́ти (обберу́, оббере́ш), чи́стити (чи́щу, чи́стиш), обчи́стити; 2) *перен.* оббира́ти, обібра́ти, обдира́ти, обдра́ти, обідра́ти (обдеру́, обдере́ш); 3) *(лише недокон.) мед.* нарива́ти; p a l e c ~**biera** па́лець нарива́є; //~ **się** *див.* **obierać** 3.

obieralność *ż., polit.* ви́борність, -ності.

obieralny *polit.* ви́борний.

obierki, -ków, *blp. див.* **obierzyny.**

obierzyny, -rzyn, *blp.* лушпи́ння.

obietnica *ż.* обіця́нка, обіця́ння; обіца́ння *(рідко)*; d o t r z y m a ć ~**cy** доде́ржати обіця́нки (обіця́ння).

obieżykraj, *lm.* **-je,** *m., lekc. див.* **obieżyświat.**

obieżyświat, -ty, *m., lekc.* пройди́світ, волоцю́га.

obijać, obić, -biję, -bijesz, -bił 1) оббива́ти, обби́ти (обіб'ю́, обіб'є́ш); ~**bijać** b e c z k ę o b r ę c z a m i оббива́ти бо́чку обруча́ми; ~**bijać k r z e s ł o** s k ó r a оббива́ти сті́лець шкі́рою; 2) *(лише недокон.) (с.-г. — льон, коноплі)* тіпа́ти; 3) (kogo) *(лише докон.)* поби́ти, -б'ю, -б'є́ш (кого́); //~ **się** оббива́тися, обби́тися; ◊ ~**bijało się o m o j e u s z y t o s ł o w o** я не раз чув (чува́в) це сло́во; ~**bijać się p o k ą t a c h** тиня́тися, ве́штатися, швендя́тися.

obijak *m.* 1) *(для набивання обручів і под.)* колоту́шка; 2) *(в ціні)* бия́к, -ка́; 3) *тех.* трамбі́вка.

obiorczy *див.* **wyborczy.**

obiór, -bioru, *m.* обира́ння, вибира́ння; *докон.* обра́ння, вибра́ння.

objadacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* дармої́д.

objadać, objeść, -jem, -jesz, -jadł, -jedli об'їда́ти, об'і́сти, -і́м, -і́сй; //~ **się** об'їда́тися, об'і́стися.

objadki, -ków, *blp.* недо́їдки, -ків, недо́гризки.

objaśniacz, *lm.* **-cze,** *m.* тлума́ч, -ча́.

objaśniać, objaśnić, -nię, -nisz, -nił поясня́ти, поя́снювати, -нюю, -нюєш, поясни́ти; об'ясня́ти, об'ясни́ти *(рідко); (виясняти)* з'ясо́вувати, -вую, -вуєш, з'ясува́ти, -су́ю, -су́єш; *(тлумачити кому що)* роз'ясня́ти, роз'я́снювати, роз'ясни́ти; //~ **się** поясня́тися, поя́снюватися, поясни́тися; з'ясо́вуватися, з'ясува́тися; роз'ясня́тися, роз'я́снюватися, роз'ясни́тися.

objaśnienie *n.* пояснення; з'ясува́ння; роз'я́снення. *Пор.* **objaśniać.**

objaw, -wu, *m.* озна́ка; *(мед. — ще)* симпто́м, -му; ~ chorobowy хвороблúвий симпто́м; ~wy zniecierpliwienia озна́ки нетерпля́чості.

objawiać, objawić, -wię, -wisz, -wił 1) виявля́ти, ви́явити, -влю, -виш; ~wić swe zamiary ви́явити свої́ на́міри; 2) *(таємницю і под.)* відкрива́ти, відкри́ти; 3) *(публічно)* оголо́шувати, -шую, -шуєш, оголоси́ти, -лошу́, -ло́сиш; об'явля́ти, об'яви́ти, -влю́, -виш *(рідко); (офіціально)* оповіща́ти, оповісти́ти, -віщу́, -вісти́ш; //~ się виявля́тися, ви́явитися; проявля́тися, проявúтися *(рідше);* ~jawia się w nim talent у нього виявля́ється тала́нт.

objawienie *n., rel.* одкрове́ння.

objazd, -du, *m.* об'і́зд, -ду; na ~ в об'і́зд.

objazdowy об'і́зний; *(не стаціонарний)* пересувни́й; kino ~we пересувне́ кіно́, кінопересу́вка.

objażdżka *ż.* 1) *мисл.* обла́ва на вовкі́в; 2) *див.* **objazd.**

objąć *див.* **obejmować.**

objechać *див.* **objeżdżać** I.

objemność *ż. див.* **pojemność.**

objeść *див.* **objadać.**

objezdnik, *lm.* -cy, *m.* об'і́ждчик; *(коней — ще)* бере́йтор, -ра.

objezdny I *див.* **objazdowy.**

objezdny II, **-nego, *lm.* -ni,** *m. див.* **objezdnik.**

objeździć *dok. див.* **ujeżdżać** 1.

objeżdżacz, *lm.* -cze, *m. див.* **objezdnik.**

objeżdżać I, **objechać, -jadę, -jedziesz, -jechał** 1) об'їжджа́ти, об'і́хати, -і́ду, -і́деш; *військ.* ~jeżdżać front об'їжджа́ти фронт; 2) (kogo) *(лише докон.) вульг.* ви́лаяти.

objeżdżać II *див.* **ujeżdżać** I.

objeżdżanie *n.* 1) об'їжджа́ння, об'і́зд, -ду; 2) *див.* **ujeżdżanie** 1.

objęcie *n.* 1) обняття́; 2) охо́плення; *пор.* **obejmować** 1, 2; 3) *(лише в мн.)* обійми, -мів; rzucać się (padać) w ~cia ки́датися в обійми; ◊ *військ.* ~ dowództwa прийняття́ кома́ндування.

objętościowy об'ємний.

objętość *ż.* 1) об'єм, -му; 2) *див.* **pojemność.**

objuczać, objuczyć, -czę, -czysz, -czył нав'ю́чувати, -чую, -чуєш, нав'ю́чити.

obklejać *див.* **oklejać.**

obkładać *див.* **okładać.**

obkrajać *dok. див.* **okrawać.**

obkrawać *див.* **okrawać.**

obkuwać się, obkuć się, -kuję, -kujesz, -kuł *szk.* зубри́ти, -рю́, -риш, визу́брювати, -рюю, -рюєш, ви́зубрити, визу́джувати, -джую, -джуєш, ви́зудити, -джу, -диш, товкти́ (товчу́, товче́ш), ви́товкти.

obkuwanie *n., szk.* зубря́чка.

oblać *див.* **oblewać.**

oblamować *див.* **oblamowywać.**

oblamowanie *n.* 1) *(дія)* обляму́вання; 2) *див.* **oblamówka.**

oblamowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, oblamować, -muję, -mujesz, -mował 1) обляму́вувати, -вую, -вуєш, обляму́вати, -му́ю, -му́єш; 2) *(хутром)* опу́шувати, -шую, -шуєш, опуши́ти.

oblamówka *ż.* облямівка, обляму́вання.

oblatać *niedok. див.* **oblatywać.**

oblatywać, -tuję, -tujesz, -tywał, oblecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli 1) облі́тати, облетіти, -лечу́, -лети́ш; *(про листя — ще)* о(б)пада́ти, о(б)па́сти, -паду́, -паде́ш; 2) (kogo) *(перен. розм. — про страх)* охо́плювати, -лює, охопи́ти, -пить, бра́ти (бере́), взя́ти (ві́зьме), понима́ти, поня́ти (пойме́) (кого́); 3) *(лише недокон.) (ав. — літак)* випробо́вувати, -вую, -вуєш.

oblatywanie *n.* 1) облі́тання; 2) *ав.* випро́бні польо́ти, -тів.

oblazły облі́злий.

oblec 1) *див.* **oblegać;** 2) *див.* **oblekać.**

oblecieć *див.* **oblatywać.**

oblegać, oblec, -legnę, -legniesz, -legł 1) *wojsk.* oblegáti, oblożýti, -żу́, -żиш, oblягтú, -ля́жу, -ля́жеш; 2) (kogo z czym) *perен. rozm.* obsidáti, obsísti, -ся́ду, -ся́деш (koró чим); ~**legać** k o g o p r o ś b a m i obsidáti koró prохáннями; 3) щíльно prилягáти, щíльно прилягтú; 4) *(перен. — про неприємні почуття)* охóплювати, -лює, охопúти, -пить, огортáти, огорнýти, -не, понiмáти, поняти (поймé).

oblegający, -cego, *lm.* **-cy,** *m., wojs.* облóжник.

oblekać, oblec, -lekę (*a.* **-lokę**), **-leczesz, -lekł, -leklі,** *książk.* 1) (kogo w co) облачáти, облачúти, убирáти, убрáти, -берý, -берéш, одягáти, одягтú, -гнý, -гнеш, одягнýти (koró в щo); 2) (co na kogo) надягáти, надягтú, надягнýти, надівáти, надíти, -дíну, -дíнеш, вдягáти, вдягнýти (щo на кóго); //~ **się** 1) (w co) облачáтися, облачúтися, убирáтися, убрáтися, одягáтися, одягтúся, одягнýтися (в щo); надягáти, надягтú, надягнýти, надівáти, надíти, вдягáти, вдягнýти (щo); *прик.* ~**lekać się** w o w c z ą s k ó r ę надягáти овéчу шкýру; 2) (w co *a.* czym) *перен.* вкривáтися, вкрúтися, покривáтися, покрúтися (чим); *(укутуватися — ще)* оповивáтися, оповúтися (-в'юся, -в'éшся і -вúюся, -вúешся), повивáтися, повúтися, огортáтися, огорнýтися, -нýся, -нешся (чим); n i e b o ~**lekło się** w c h m u r y (c h m u r a m i) нéбо оповúлося (повúлося, огорнýлося, вкрúлося) хмáрами; z i e m i a ~**lekła się** z i e l o n o ś c i ą земля́ вкрúлася зéленню; ◊ *перен.* ~**lekać się** w c i a ł o втíлюватися, -люється; *перен.* ~**lekać się** w c z y n здíйснюватися, -нюється; *перен.* ~**lekać się w** i n n ą s z a t ę (w i n n ą s k ó r ę) мінúти лíнію поведíнки.

oblepiać, oblepić, -pię, -pisz, -pił облíплювати, -люю, -люєш, облíпúти, -плю, -пиш.

obleśny підлéсливий, облéсливий, улéсливий, лестúвий.

oblewać, oblać, -leję, -lejesz, -lał, -lali *a.* **-leli** 1) обливáти, облúти (обіллю́, обіллéш); 2) (co) *жарт.* спрúскувати, -кую, -куєш, спрúснути (що); ~**lać** n o w e u b r a n i e спрúснути новúй костю́м; 3) *(лише недокон.) (посуд)* поливáти; 4) *(лише недокон.) геогр.* омивáти; ◊ *перен.* ~**lać** k o g o z i m n ą w o d ą охолодúти чий зáпал; //~ **się** обливáтися, облúтися; ~**lewać się** p o t e m обливáтися пóтом; ◊ ~**lać się** r u m i e ń c e m спахнýти, спаленíти, запаленíти, зашарíтися.

obleźć *див.* **obłazić** I.

oblężenie *n., wojs.* облóга.

oblężeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., wojs.* 1) облóжений, -ного; 2) *див.* **oblegający.**

oblężniczy *wojs.* облóговий; d z i a ł o ~**cze** кріпосна́ облóгова гармáта.

oblężony I облóжений.

oblężony II, **-żonego,** *lm.* **-żeni,** *m., wojs.* облóжений, -ного.

oblicować, -cuję, -cujesz, -cował *bud.* облицювáти, -цю́ю, -цю́єш.

oblicowanie *n., bud.* облицювáння.

oblicówka *ż., bud.* 1) облицювáння; ~ g r a n i t o w a гранíтне облицювáння; 2) облицьóвувальна (лицювáльна) цéгла.

obliczać, obliczyć, -czę, -czysz, -czył 1) обчúслювати, -люю, обчисля́ти, обчúслити; *(рахуючи, встановлювати кількість)* підрахóвувати, -вую, -вуєш, підрахувáти, -рахýю, -рахýєш; *(підрахувавши, визначати)* вирахóвувати, вúрахувати, вилíчувати, -чую, -чуєш, вúлічити; 2) (kogo) *перен.* перевіря́ти чиї́ розрахýнки, перевíрити чиї́ розрахýнки; //~ **się** 1) (z kim) розрахóвуватися, розрахувáтися (з ким); 2) (z czym) розрахó-

вувати, розрахува́ти, зва́жувати, зва́жити (що); *перен.* ~czyć się z siłami розрахува́ти (зва́жити) свої си́ли.

oblicze *n., książ.* 1) обли́ччя, лице́, вид, -ду; wyczytać co z ~cza прочита́ти що з обли́ччя (з лиця́, з ви́ду); 2) *перен.* лице́; w ~czu (przed ~czem) niebezpieczeństwa пе́ред лице́м небезпе́ки; w ~czu (przed ~czem) prawa пе́ред лице́м зако́ну; ◊ stanąć przed czyim ~czem ста́ти (з'яви́тися) пе́ред ким.

obliczenie *n.* обчи́слення; ви́рахування, ви́лічення; підраху́нок, -нку; według mego ~nia за мої́м підраху́нком. *Пор.* obliczać 1.

obliczony 1) обчи́слений; підрахо́ваний; ви́рахований, ви́лічений; *пор.* obliczać 1; 2) (na co) розрахо́ваний (на що); wszystko to jest ~ne na efekt все це розрахо́ване на ефе́кт.

obliczyć *див.* obliczać.

oblig, -gu, *m., fin.* боргови́й за́пис, -су, боргова́ розпи́ска.

obligacja *ż.* облігація.

obligacyjny облігаційний.

obligo *blm., n., handl.* зобов'я́зання; ◊ bez ~ga без гара́нтії.

obligować, -guję, -gujesz, -gował (kogo) *przest.* зобов'я́зувати, -зую, -зуєш (кого́).

oblinieć, -nieje, -niał ви́линяти *(про волосся, шерсть тощо).*

oblizać *див.* oblizywać.

oblizaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., pot.* підлабу́зник.

oblizywać, -zuję, -zujesz, -zywał, oblizać, -żę, -żesz, -zał обли́зувати, -зую, -зуєш, облизáти, -лижý, -ли́жеш; //~ się обли́зуватися, облизáтися; ◊ *жарт.* ~zać się smakiem задовольни́тися смако́м.

oblodzenie *n.* обледені́ння.

oblodzić się, -dzę, -dzisz, -dził обледені́ти.

oblodzony обледені́лий.

oblubienica *ż., książ.* 1) наречéна, -ної; 2) молода́, -до́ї. *Пор.* oblubieniec.

oblubieniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., książ.* 1) жених, -ха́, наречéний, -ного; 2) *(в час весілля)* молоди́й, -до́го.

obłuzgać 1) обдри́скати; 2) *перен.* очорни́ти.

obluzować, -zuję, -zujesz, -zował *(натягнену, тісно зв'язану річ)* осла́бити, -блю, -биш; *(мотузку, віжки, пояс тощо)* попусти́ти, -пущý, -пу́стиш; *(одяг)* розпусти́ти; //~ się *(про напругу)* осла́бнути, посла́бшати, послабі́шати; śruba się ~wała і nie trzyma гвинт осла́б і не трима́є.

obładowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, obładować, -duję, -dujesz, -dował навантáжувати, -жую, -жуєш, навантáжити; //~ się 1) навантáжуватися, навантáжитися; 2) *(тільки докон.) фам.* об'їстися, -їмся, -їсúся.

obłam, -mu, *m. див.* obłamek.

obłamać *див.* obłamywać.

obłamek, -mka, *m.* улáмок, -мка, облóмок; *(в прямому значенні — ще)* відлáмок.

obłamywać, -muję, -mujesz, -mywał, obłamać, -mię, -miesz, -mał облáмувати, -мую, -муєш, обламáти; //~ się облáмуватися, обламáтися.

obłaskawiać, obłaskawić, -wię, -wisz, -wił 1) *(тварин)* приручáти, приручúти, -чý, -чиш; 2) *перен.* вгамóвувати, -вую, -вуєш, вгамувáти, -мýю, -мýєш; //~ się приручáтися, приручúтися.

obłatać облатáти.

obława *ż.* облáва; robić (urządzać) ~wę (na kogo) робúти облáву (на кóго).

obławnik, *lm.* **-cy,** *m., myśl.* облáвник.

obłazić I, -żę, -zisz, -ził, obleźć, -lezę, -leziesz, -lazł, -leźli 1) *(про шерсть, шкуру тощо)* облáзити, -лáжу, -лáзиш, облізáти, облíз-

ти; 2) *(про краску тканин і под.)* облáзити, облізáти, облíзти, линяти, полиняти; ◊ r o b a c t w o g o ~lazło на ньóму аж кишíло вóшами.

obłazić II, -żę, -zisz, -ził *dok.* облáзити, -лáжу, -лáзиш; ~ w s z y s t k i e k ą t y облáзити всі куткú.

obłączasty *див.* **obłączysty.**

obłączysto дугоподíбно, дугáсто, дугувáто, облýкувáто.

obłączystość *ż.* дугоподíбна (дугáста, дугувáта, облýкувáта) фóрма.

obłączysty дугоподíбний, дугáстий, дугувáтий, облýкувáтий.

obłąk, -łęku, *m.* дугá; w y g i ą ć c o w ~ вúгнути що дугóю.

obłąkać *(чий розум)* помутúти, -мучý, -мýтиш.

obłąkana, -nej, *ż.* божевíльна, -ної, причúнна.

obłąkanie *n.* божевíлля.

obłąkaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* божевíльний, -ного, причúнний.

obłąkany I божевíльний, причúнний, навіжéний.

obłąkany II, -nego, *lm.* **-ni,** *m.* божевíльний, -ного, причúнний, навіжéний; z a k ł a d d l a ~nych дім для божевíльних, божевíльня.

obłąkańczy божевíльний.

obłąkowato *див.* **obłączysto.**

obłąkowaty *див.* **obłączysty.**

obłęd, -du, *m.* божевíлля; ◊ *мед.* ~ o p i l c z y *(delirium tremens)* бíла гарячка.

obłędny божевíльний.

obłęk *m. див.* **obłąk.**

obłękowaty *див.* **obłączysty.**

obłocić, -cę, -cisz, -cił забрудни́ти (закаля́ти) гря́ззю, заболоти́ти, -лочý, -ло́тиш; //~ się забрудни́тися (закаля́тися) гря́ззю, заболоти́тися.

obłoczek, -czka, *m., zdr.* хмáрка, хмари́нка; *(пестл. — ще)* хмáрочка, хмáронька, хмари́ночка, хмари́нонька.

obłoczkowaty подíбний до хмáрки (до хмари́нки).

obłoczny 1) хмáрний; 2) висóкий аж до хмар; g ó r y ~ne гóри висóкі аж до хмар.

obłoczysty *див.* **obłoczny.**

obłok, -ku, *m.* 1) хмáра; *(фольк., поез. — ще)* óболоко, óболок; b u j a ć p o d ~kami витáти (літáти) в хмáрах; 2) *(лише в мн.) перен.* нéбо, небесá, -бéс; w y n o s i ć k o g o p o d ~ki вихваля́ти кого́ до небéс; s p a ś ć z ~ków з нéба впáсти.

obłokowy *див.* **obłoczny.**

obłomek, -mku, *m. див.* **obłamek.**

obłowić się, -wię, -wisz, -wił (czym) нажúтися, -живýся, -живéшся (на чóму).

obłożnie: ~ c h o r y тя́жко хвóрий *(що повинен лежати в постелі).*

obłożny: ~na c h o r o b a тяжкá хвороба *(що вимагає постільного режиму).*

obłożyć *див.* **okładać.**

obłóczyć, -czę, -czysz, -czył *dok. див.* **oblekać.**

obłów, -łowu, *m. 1) мисл.* здóбич, -чі, добúча; 2) *перен.* нажúва.

obłuda *ż.* лицемíрство, облýда.

obłudnica *ż.* лицемíрка, облýдниця.

obłudnie лицемíрно, облýдно.

obłudnik, *lm.* -cy, *m.* лицемíр, -ра, облýдник.

obłudność *ż.* лицемíрство, облýдність, -ності.

obłudny лицемíрний, облýдний.

obłupać *див.* **obłupywać.**

obłupiać, obłupić, -pię, -pisz, -pił облýплювати, -люю, -люєш, облупúти, -плю, -пиш, обдирáти, обдéрти, обідрáти (обдеру́, обдереш); *(перен. — ще)* обдирáти, обібрáти (обберу́, оббереш); ~pić z e s k ó r y (co) облупúти (обдéрти, обідрáти) шкíру (з чóго).

obłupywać, -puję, -pujesz, -pywał, obłupać, -pię, -piesz, -pał (co) облýплювати, -люю, -люєш, облупúти, -плю -пиш, обдирáти, обдéрти, обідрáти (обдеру́, обдереш) (що); //~ się облýплю-

watися, облупи́тися, обдира́тися, обдёртися, обідра́тися.
obłuskać *dub.* **obłuskiwać.**
obłuskiwacz, *lm.* **-cze,** *m., roln.* лущи́льна маши́на.
obłuskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, obłuskać *roln.* облу́щувати, -щую, -щуєш, облу́щити.
obłuskiwanie *n., roln.* лу́щення.
obłuskowiny, -win, *blp.* лузга́.
obłuszczać, obłuszczyć, -czę, -czysz, -czył *dub.* **obłuskiwać.**
obły ова́льний, окру́глий, довга́стий.
obmacywać, -cuję, -cujesz, -cywał, obmacać обма́цувати, -цую, -цуєш, обма́цати, ощу́пувати, -пую, -пуєш, ощу́пати; //~ **się** обма́цуватися, обма́цатися, ощу́пуватися, ощу́патися.
obmaczać *dub.* **omaczać.**
obmalowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, obmalować, -luję, -lujesz, -lował *bezp., przen.* розмальо́вувати, -вую, -вуєш, розмалюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
obmar-zać, obmar-znąć, -znę, -zniesz (*a.* **-źniesz**), **-zł, -zli** *a.* **-źli** обмерза́ти, обме́рзнути.
obmar-zły обме́рзлий.
obmar-znąć *dub.* **obmar-zać.**
obmawiacz, *lm.* **-cze,** *m. dub.* **obmówca.**
obmawiać, obmówić, -wię, -wisz, -wił (kogo, co) обмовля́ти, обмо́вити, -влю, -виш (кого́, що).
obmawianie *n.* 1) обмо́ва; 2) *(dia)* обмовля́ння.
obmazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, obmazać, -żę, -żesz, -zał обма́зувати, -зую, -зуєш, обма́зати, -ма́жу, -ма́жеш, обма́щувати, -щую, -щуєш, обмасти́ти, -мащу́, -ма́сти́ш.
obmiatać *dub.* **omiatać.**
obmierzać, obmierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył обмі́рювати, -рюю, -рюєш, обмі́ряти, обмі́рити.
obmier-zać I, **obmier-zić, -żę, -zisz, -ził** (komu kogo, co) робити гидки́м, проти́вним, зробити гидки́м, проти́вним; ◊ **~zić sobie kogo** почу́ти оги́ду до ко́го.
obmier-zać II, **obmier-znąć, -znę, -zniesz** (*a.* **-źniesz**), **-zł, -zli** *a.* **-źli** набрида́ти, набри́днути, обрида́ти, обри́днути, оги́днути, остоги́днути, остоги́діти.
obmier-złość *ż.* оги́дність, -ності, гидо́тність.
obmier-zły оги́дний, гидо́тний.
obmier-znąć *dub.* **obmier-zać** II.
obmierzyć *dub.* **obmierzać.**
obmieść *dok. dub.* **omiatać.**
obmoczyć *dok. dub.* **omaczać.**
obmokły обмо́клий.
obmoknąć, -moknę, -mokniesz, -mókł, -mokli обмо́кнути.
obmotywać, obmotać *dub.* **omotywać.**
obmowa *ż.* обмо́ва.
obmowny обмо́вний.
obmówca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* обмо́вник.
obmówić *dub.* **obmawiać.**
obmurować *dub.* **obmurowywać.**
obmurowanie *n.* обве́дення му́ром, обмурува́ння.
obmurowywać, -wuję, -wujesz (*rzadziej* **-wywam, -wywasz**), **-wywał, obmurować, -ruję, -rujesz, -rował** обмуро́вувати, -вую, -вуєш, обмурува́ти, -ру́ю, -ру́єш, обво́дити му́ром, обвести́ му́ром.
obmurze *n., bud.* обмурі́вка.
obmuskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, obmuskać 1) (co) згла́джувати, -джую, -джуєш, згла́дити, -джу, -диш, розгла́джувати, розгла́дити; 2) (co z czego) обсми́кувати, -кую, -куєш, обсми́кати.
obmycie *n.* обми́ття.
obmyć *dub.* **obmywać.**
obmyślać, obmyślić, -lę, -lisz, -lił обду́мувати, -мую, -муєш, обду́мати, обмірко́вувати, -вую, -вуєш, обміркува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
obmyślanie *n.* обду́мування, обмірко́вування.
obmywać, obmyć, -myję, -myjesz, -mył обмива́ти, обми́ти; //~ **się** обмива́тися, обми́тися.
obmywanie *n.* обмива́ння.

obnaszać *wielokr.* обно́шувати, -шую, -шуєш.
obnażać, obnażyć, -żę, -żysz, -żył оголю́вати, -люю, -люєш, оголя́ти, оголи́ти, -лю́, -лиш; обнажа́ти, обнажи́ти (*рідше*); ~**żyć ciało** оголи́ти тіло; ~**żyć głowę** зня́ти капелю́х, ша́пку то́що; обнажи́ти го́лову; *військ.* ~**żyć skrzydło wojska** оголи́ти фланг; ◊ ~**żyć szablę** вийняти (ви́добути, добу́ти) ша́блю; //~ **się** оголюватися, оголя́тися, оголи́тися; обнажа́тися, обнажи́тися.
obnażenie *n.* оголення; обна́ження. *Пор.* **obnażać.**
obnażony оголений; ◊ ~**na głowa** непокри́та голова́; ~**na szabla** ви́йнята (го́ла, ви́добута, добу́та) ша́бля.
obnażyć *див.* **obnażać.**
obnieść *див.* **obnosić.**
obniżać, obniżyć, -żę, -żysz, -żył зни́жувати, -жую, -жуєш, знижа́ти, зни́зити (зни́жу, зни́зиш), пони́жувати, понижа́ти, пони́зити; ~**żyć własne koszty produkcji** зни́зити собіва́ртість виробни́цтва; //~ **się** зни́жуватися, знижа́тися, зни́зитися, пони́жуватися, понижа́тися, пони́зитися.
obniżenie (się) *n.* зни́ження, пони́ження; ~ **się temperatury** зни́ження температу́ри; *військ.* ~ **zdolności bojowej** зни́ження боєзда́тності.
obniżka *ż.* зни́ження; ~ **cen** зни́ження цін; ~ **wartości** зни́ження ва́ртості.
obniżyć *див.* **obniżać.**
obnosiciel, *lm.* **-le,** *m.* розно́щик.
obnosicielka *ż.* розно́щиця.
obnosić, -noszę, -nosisz, -nosił, obnieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli 1) обно́сити, -но́шу, -но́сиш, обнести́; *(перен. — ще)* обмовля́ти, обмо́вити, -влю, -виш; ~**nosić potrawy przy stole** обно́сити стра́ви за столо́м; 2) *(поголоску та ін.)* розно́сити, рознести́; //~ **się** *(лише недокон.)* (z czym) виставля́ти що напока́з (про людське́ о́ко).
obnoszenie *n.* 1) обно́шення; обмовля́ння; 2) розно́шення. *Пор.* **obnosić.**
obnośny: handel ~ торгівля на розно́с.
obocznica *ż., kol.* залізни́чна ві́тка.
obocznie 1) о́бік, по́бік; 2) *лінгв.* парале́льно.
oboczność *ż., lingw.* парале́льна фо́рма.
oboczny 1) суміжний; 2) *лінгв.* парале́льний; **forma** ~**na** парале́льна фо́рма.
oboista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz.* гобоїст.
obojczyk *m., anat.* ключи́ця.
obojczykowy *anat.* ключи́чний.
oboje, -jga, *licz. zb.* оби́два (*род.* обо́х); *(про людей — ще)* обо́є.
obojętnie 1) *прислів.* ба́йду́же, байду́жно; 2) *предик.* ба́йду́же, одна́ково; **jest mi** ~ мені ба́йду́же (одна́ково).
obojętnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli байду́жі́ти, байдужні́ти.
obojętność *ż.* 1) байду́жість, -жості, байду́жність, -ності; 2) нейтра́льність. *Пор.* **obojętny.**
obojętny 1) байду́жий, байду́жний; ~ **na wszystko** байду́жий до всього́; 2) *хім.* нейтра́льний.
obojnactwo *n.* гермафродити́зм, -му.
obojnak, *lm.* **-ki,** *m.* гермафроди́т.
obok 1) *прийм.* по́ряд, по́руч (з ким, з чим *і* кого́, чого́); ~ **tego** по́ряд (по́руч) з цим; (*побіля*) по́руч, ко́ло, бі́ля (кого́, чо́го); **siadaj** ~ **mnie** сідай по́руч (ко́ло, бі́ля) ме́не; 2) *прислів.* ря́дом, поблизу́; **mieszkać** ~ жи́ти ря́дом (поблизу́).
obol, *lm.* **-le,** *m., hist. (старогрецька монета)* обо́л.
obolały наболі́лий.
obopólciowy двостате́вий.
obopólnie обопільно.
obopólność *ż.* обопільність, -ності.
obopólny обопільний; **za** ~**ną zgodą** за обопільною зго́дою.

obora *ż.* 1) хлів, -ва́; *(для овець — ще)* кошара́; 2) *перен.* рогата́ худо́ба, това́р, -ру; ◊ patrzyć na księżą ~rę на ла́дан ди́хати, стоя́ти одні́єю (одно́ю) ногою́ в гробу́, стоя́ти над гро́бом.

oborać *див.* **oborywać.**

obornik *m.* 1) *с.-г.* гній *(род.* гно́ю); 2) *див.* **obora** 1.

oborowa, -wej, *ż., spec.* корі́вниця.

oborowy, -wego, *lm.* **-wi,** *m., spec.* корі́вник.

oborywacz, *lm.* **-cze,** *m., roln.* підгорта́льник.

oborywać, oborać, -rzę, -rzesz, -rał *roln.* 1) обо́рювати, -рюю, -рюєш, обора́ти, -рі́о, -ре́ш; 2) *(картоплю, капусту тощо)* підгорта́ти, підгорну́ти, -ну́, -неш, обгорта́ти, обгорну́ти.

obosieczny обоюдогóстрий, двосі́чний; *поез.* гóстрий обоюду, обою́дний.

obostrzać, obostrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył загóстрювати, -рюю, -рюєш, загостри́ти, -рі́о, -риш.

obostrzenie *n.* загóстрення.

obostrzyć *див.* **obostrzać.**

obowiązany зобов'я́заний; *(перен. — ще)* вдя́чний; bardzo ci jestem ~ я тобі́ ду́же вдя́чний.

obowiązek, -zku, *m.* обо́в'язок, -зку; пови́нність, -ності *(рідко);* mieć (uważać) sobie co za ~ (poczuwać się do ~zku) вважа́ти своїм обо́в'язком (за свій обо́в'язок) (що, зроби́ти що); pełnić ~zki вико́нувати обо́в'язки; święty ~ свяще́нний обо́в'язок; włożyć na kogo ~ покла́сти на ко́го обо́в'язок; ◊ powszechny ~ szkolny зага́льне обов'язко́ве навча́ння.

obowiązkowo обов'язко́во.

obowiązkowość *ż.* почуття́ обо́в'язку.

obowiązkowy 1) обов'язко́вий; 2) *(про людину)* рете́льний, стара́нний; з почуття́м обо́в'язку.

obowiązujący 1) яки́й (що) зобов'я́зує, зобов'я́зуючий; 2) *юр.* ді́ючий; prawo ~ce (ustawy ~ce) чи́нне (ді́юче) законода́вство.

obowiązywać, -zuję, -zujesz, -zywał зобов'я́зувати, -зую, -зуєш; to mnie do niczego nie ~zuje це мене́ ні до чо́го не зобов'я́зує; ◊ *юр.* zacząć ~ набра́ти си́ли (чи́нності); ustawa zaczęła ~ зако́н набра́в си́ли (чи́нності); //~ się зобов'я́зуватися.

obozować, -zuję, -zujesz, -zował стоя́ти та́бором, таборува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

obozowanie *n.* таборува́ння.

obozowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., wojsk.* обо́зник.

obozowisko *n.* табори́ще.

obozowy та́бірний; ◊ żołnierz ~ *див.* **obozowiec.**

oboźny *див.* **obozowy.**

obój, -boju, *lm.* **-boje,** *m., muz.* гобо́й.

obórka *ż., zdr.* хлів'я́ць, -вця́, хлів'и́на.

obóz, -bozu, *m.* та́бір, -бору; ла́гер, -ря *(рідко);* ~ jeńców (jeniecki) та́бір військовополоне́них; ~ koncentracyjny концентраці́йний та́бір; *перен. політ.* przejść do przeciwnego ~bozu перейти́ в та́бір проти́вника; stanąć ~bozem ста́ти та́бором, ота́боритися.

obrabiać, obrobić, -bię, -bisz, -bił обробля́ти, обро́блювати, -люю, -люєш, оброби́ти, -блю́, -биш; ◊ *розм.* ~robić interes улаштува́ти (зала́годити) спра́ву.

obrabiarka *ż., tech.* металообро́бний верста́т; ~ drzewa деревообро́бний верста́т.

obrabować, -buję, -bujesz, -bował пограбува́ти, -бу́ю, -бу́єш.

obracać, obrócić, -cę, -cisz, -cił 1) (co, kogo, co na co, w co, czym) оберта́ти, оберну́ти, -ну́, -неш; ~racać koło оберта́ти ко́лесо; ~rócić krainę w pu-

s t y n i ę обернýти крáїну в пустéлю; **~rócić** o j e d n y m d n i u *(про дорогу туди й назад)* обернýтися в одúн день; **~gacać** p i e n i ę d z m i обертáти грíшми; **~rócić** w ż a r t обернýти в жарт; 2) *(на другúй бік)* перевертáти, перевернýти; **~rócić** t a l e r z перевернýти тарíлку; *(сторінку)* перегортáти, перегорнýти; 3) *(у певному напрямі)* повертáти, повернýти; *(скеровувати — ще)* обертáти, обернýти; **~rócić** d z i a ł a n a n i e p r z y j a c i e l a повернýти (обернýти) гармáти на вóрога; **~rócić** t w a r z ą повернýти облúччям; **~rócić** w n i w e c z нанівéць (внівець) обернýти (повернýти); 4) *(навиворíт)* вивертáти, вúвернути; 5) (co na co) витрачáти, вúтратити, -трачу, -тратиш; **~rócić** t y s i ą c r u b l i n a ... вúтратити тúсячу карбóванців на ... ◊ **~racać** o c z y (o c z y m a) повóдити очúма; //~ **się** 1) оберта́тися, обернýтися; 2) перевертáтися, перевернýтися; 3) повертáтися, повернýтися; обертáтися, обернýтися; 4) (gdzie) *(лише недокон.)* обертáтися, бувáти (де); **~racać się** w s f e r a c h l i t e r a c k i c h обертáтися (бувáти) в літературних кóлах.

obracarka *ż., tech.* поворóтний механíзм, -му.

obrachowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, obrachować, -rachuję, -rachujesz, -rachował 1) підрахóвувати, -вую, -вуєш, підрахувáти, -рахýю, -рахýєш; **~chować** d o c h o d y i w y d a t k i підрахувáти дохóди й вúтрати; **~chować** k a s ę підрахувáти кáсу; *(підраховуючи, визначати)* обчúслювати, -люю, -люєш, обчисля́ти, обчúслити, вирахóвувати, вúрахувати, вилíчувати, -чую, -чуєш, вúлічити, розрахóвувати, розрахувáти; **~chować** k i e d y w r ó c i обчúслити (вúрахувати, вúлічити) колú повéрнеться; 2) (kogo) перевіря́ти чиї́ розрахýнки, перевíрити чиї́ розрахýнки; **~chować** p o s ł a ń c a перевíрити рахýнки посúльного; 3) *перен.* розрахóвувати, розрахувáти; **~wywać** n a e f e k t розрахóвувати на ефéкт; *(брати до уваги)* зважувати, -жую, -жуєш, зважити; **~chować** n a s t ę p s t w a зважити нáслідки; //~ **się** (z kim) розрахóвуватися, розрахувáтися (з ким).

obrachunek, -nku, *m.* 1) підрахýнок, -нку; обчúслення, вúрахування, вúлічення, розрахýнок; 2) перевíрка чиї́х розрахýнків; 3) розрахýнок. *Пор.* **obrachowywać.**

obrachunkowy розрахункóвий.

obrać *див.* **obierać** I, II.

obrada *ż.* 1) нарáда; 2) *(лише в мн.)* дебáти, -тів; **~dy p a r l a m e n t a r n e** парлáментські дебáти; z a g a i ć **~dy** відкрúти дебáти; *(сесії, з'їзду)* робóта; b r a ć u d z i a ł w **~dach k o n g r e s u** брáти úчасть у робóті з'їзду.

obradlać, obradlić, -lę, -lisz, -lił *roln. (підгортальником)* підгортáти, підгорнýти, -нý, -неш, обгортáти, обгорнýти.

obradować, -duję, -dujesz, -dował 1) (nad czym) рáдитися, -джуся, -дишся (про що); 2) (nad czym) дебатувáти, -тýю, -тýєш (про що); 3) *(про сесію і под.)* працювáти, -цю́ю, -цю́єш. *Пор.* **obrada.**

obradowanie *n. див.* **obrada.**

obradowy призна́чений для нарáд; s a l a **~wa** а) кімнáта для нарáд; б) *офіц.* конферéнц-зáла.

obramiać, obramić, -mię, -misz, -mił *див.* **obramowywać.**

obramować *див.* **obramowywać.**

obramowanie *n.* 1) облямува́ння; 2) отóчення; 3) обмóва; *пор.* **obramowywać;** 4) *(про матеріал)* облямíвка.

obramowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, obramować, -muję, -mujesz,

-mował 1) облямо́вувати, -вую, -вуєш, лямува́ти, -му́ю, -му́єш, облямува́ти; 2) *(перен. — будинок, місцевість тощо)* ото́чувати, -чую, -чуєш, оточи́ти, -чу́, -чиш; 3) (kogo) *перен. розм.* обмовля́ти, обмо́вити, -влю, -виш (кого́).

obrany I о́браний, ви́браний.

obrany II обі́браний, обчи́щений; ◊ ~ z rozumu божевільний, -ного.

obrastać, obrosnąć, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli обраста́ти, обрости́.

obraszać, obrosić, -szę, -sisz, -sił зро́шувати, -шую, -шуєш, зроси́ти (зрошу́, зро́сиш).

obraz, -zu, *m.* 1) карти́на; *(мальована фарбами — ще)* малю́нок, -нка; ~ olejny карти́на, намальо́вана оліїними фа́рбами; олія *(спец.)*; ~ rodzajowy жа́нрова карти́на; wystawa ~zów ви́ставка карти́н; *перен.* żywy ~ жива́ карти́на; 2) *рел.* ікóна, óбраз, -за; 3) *перен.* óбраз, -зу; ~zy przeszłości óбрази минýлого; ◊ *перен. розм.* ~ nędzy i rozpaczy жалюгі́дний ви́гляд, -ду; *перен.* patrzeć w kogo jak w ~ з за́хватом (захóплено) диви́тися на кóго; syn jest wiernym ~zem ojca син ви́литий (ви́капаний) ба́тько.

obraza *ż.* обра́за; kamień ~zy при́від до обра́зи.

obrazek, -zka, *m.* 1) *прям., перен.* карти́нка; 2) *рел.* образóк, -зка́, ікóнка; 3) *літ.* на́рис, -су.

obrazić *див.* **obrażać.**

obrazkowy малюнкóвий, образкóвий; ◊ abecadło ~we наóчна ázбука.

obrazoburca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., rel. hist., przen.* іконобóрець, -рця.

obrazoburczy іконобóрський.

obrazoburstwo *n., rel. hist., przen.* іконобóрство.

obrazować, -zuję, -zujesz, -zował (co) óбразно змальóвувати (що).

obrazowo óбразно.

obrazowość *ż.* óбразність, -ності.

obrazowy óбразний; język ~ óбразна мóва.

obraźliwie обрáзливо.

obraźliwość *ż.* обрáзливість, -вості.

obraźliwy обрáзливий.

obrażać, obrazić, -żę, -zisz, -ził 1) ображáти, обрáзити, -ражу, -рáзиш; 2) *арх. див.* **uszkadzać;** 3) *юр. арх. див.* **naruszać** 1; //~ się ображáтися, обрáзитися.

obrażająco обрáзливо; zachowywać się ~ повóдитися обрáзливо.

obrażający обрáзливий.

obrażenia, -żeń, *blp.* пошкóдження тíла.

obrąb, -rębu, *m.* 1) межá; za ~rębem miasta за (пóза) мéжами мíста; 2) *(перен. — про сферу діяльності)* кóло; круг *(рідше)*; ~ powinności кóло (круг) обóв'язків; zamknąć się w ~rębie życia domowego замкнýтися у вузькóму кóлі домáшнього (сімéйного) життя́.

obrąbać *див.* **obrąbywać.**

obrąbek, -bku, *m.* рубéць, -бця́, рýбчик.

obrąbiać *див.* **obrębiać.**

obrąbywać, -buję, -bujesz, -bywał, obrąbać, -bię, -biesz, -bał обрýбувати, -бую, -буєш, обрубáти.

obrączka *ż.* 1) обрýчка; 2) невели́чкий обрýч, -чá; 3) *(на монеті)* гýртик; 4) *(на поверхні рідини)* кільцé.

obrączkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *(на монеті)* насікáти гýртик; 2) *ліс.* знімáти корý кíльцями.

obrączkowaty кільцеподíбний.

obrączkowy кільцеподíбний; *астр.* ~we zaćmienie słońca кільцеподíбне затéмнення сóнця; ◊ palec ~ підмізи́нний пáлець, -льця; złoto ~we червóне зóлото.

obręb, -bu, *m. (на тканині)* рубéць, -бця́.

obrębiacz, *lm.* **-cze**, *m., tech.* прилад для підрубки (*на швейній машині*).

obrębiać, obrębić, -bię, -bisz, -bił *kraw.* 1) підрубльовати, -люю, -люєш, підрубити, -блю, -биш; 2) *(іншим матеріалом)* облямовувати, -вую, -вуєш, облямувати, -мую, -муєш; ~**rębić** k a p e l u s z t a ś m ą облямувати (обшити) капелюх тасьмою.

obrębiarka *ż., kraw.* швачка-підрубальниця.

obrębić *див.* **obrębiać.**

obręcz *ż.* 1) *(на бочку)* обруч, -ча; 2) *(на колесо)* шина; n a c i ą g n ą ć ~ натягти (натягнути) шину.

obręczowy *spec.* обручевий.

obrobić *див.* **obrabiać.**

obrobienie *n.* оброблення, обробка.

obrobiony оброблений.

obrocznik, *lm.* **-cy**, *m., hist.* оброчник.

obroczny 1) фуражний; 2) оброчний; ◊ c z y n s z ~ оброк, -ку. *Пор.* **obrok.**

obroczyć: ~ k r w i ą закривавити, -влю, -виш, обагрити кров'ю.

obroczyć się, -czę, -czysz, -czył закривавитися, -влюся, -вишся.

obrodzić, -dzi, -dził 1) *(про дерева)* рясно (добре) уродити, -дить *(рідше:* зародити); 2) *(про ріллю)* дати багатий урожай; //~ **się** *(про збіжжя, фрукти тощо)* уродитися.

obrok, -ku, *m.* 1) фураж, -жу, обрік, -року; 2) *іст.* оброк, -ку.

obrokowy *див.* **obroczny.**

obrona *ż.* 1) захист, -ту; *(книж.— ще)* оборона; b r a ć w ~**nę** (kogo, co) брати під захист (кого, що); ~ i n t e r e s ó w p a ń s t w o w y c h захист державних інтересів; m i e ć c o n a s w o j ą ~**nę** мати що на свій захист; ~ o j c z y z n y захист батьківщини; s t a w a ć w ~**nie** (kogo, czego) виступати на захист (в оборону) (кого, чого); u c i e k a ć s i ę (u d a w a ć s i ę) p o d ~**nę** k o g o вдаватися (звертатися) до кого за захистом (за обороною); 2) *військ.* оборона; ~ p r z e c i w c z o ł g o w a протитанкова оборона; ~ p r z e c i w g a z o w a протихімічна оборона; ~ p r z e c i w l o t n i c z a протиповітряна оборона; 3) *юр.* оборона; p o d e j m o w a ć c z y j ą ~**nę** брати на себе оборону кого; ◊ m i e ć ~**nę** (w kim *a.* z kogo) мати захисника (в особі кого).

obronić, -nię, -nisz, -nił 1) захистити, -хищу, -хистиш; оборонити, -ню, -ниш; 2) оборонити; 3) оборонити; //~ **się** 1) захиститися; оборонитися; 2) оборонитися; 3) оборонитися. *Пор.* **obrona.**

obronność *ż.* обороноздатність, -ності.

obronny оборонний; *військ.* l i n i a ~**na** оборонна лінія; p r z y m i e r z e ~**ne** оборонний союз, -зу; ◊ w y j ś ć z c z e g o ~**ną** r ę k ą вийти з чого цілим і непошкодженим.

obrońca, -cy, *lm.* **-cy**, *m.* 1) захисник; оборонець, -нця; 2) оборонець; 3) оборонець. *Пор.* **obrona.**

obrończy 1) захисний; оборонний; 2) оборонний; 3) оборонний; ◊ *юр.* ł a w a ~**cza** оборона, оборонці, -ців. *Пор.* **obrona.**

obrończyni *ż.* 1) захисниця; оборонниця; 2) оборонниця; 3) оборонниця. *Пор.* **obrona.**

obrosić *див.* **obraszać.**

obrosły оброслий.

obrosnąć *див.* **obrastać.**

obroszenie *n.* зрошення.

obrośnięty *див.* **obrosły.**

obrotnica *ż.* 1) *зал.* поворотний круг; 2) *(кулемета)* турель, -лі, кулеметна *а.* гарматна зенітна установка; станок для зенітної стрільби.

obrotnie спритно, проворно, метко.

obrotnik *m., anat. (atlas) (перший шийний хребець)* атлант.

obrotność *ż.* 1) оборо́тність, -ності; 2) спри́тність, прово́рність, ме́ткість, -кості. *Пор.* **obrotny.**

obrotny 1) *тех. та ін.* оборо́тний; 2) *перен.* спри́тний, прово́рний, метки́й.

obrotomierz, *lm.* **-rze,** *m., tech.* лічи́льник о́бертів, генера́тор тахо́метра.

obrotowy 1) оберто́вий; *фіз.* r u c h ~ оберто́вий рух, **-ху;** *театр.* s c e n a ~**wa** оберто́ва сце́на; 2) *ек.* оборо́тний; k a p i t a ł ~ оборо́тний капіта́л, **-лу;** ◊ p o d a t e k ~ пода́ток на торго́вий оборо́т; *зал.* t a r c z a ~**wa** *див.* **obrotnica** 1.

obroża *ż.* наши́йник, оши́йник.

obróbka *ż.* обро́бка; ~ d r z e w a обро́бка де́рева.

obrócić *див.* **obracać.**

obrość *dok. див.* **obrastać.**

obrót, -rotu, *m.* 1) оборо́т, **-ту;** *(колеса і под. — ще)* о́берт, **-ту;** p ó ł ~**rotu** півоборо́ту; *ек.* ~ t o w a r o w y товарооборо́т; *ек.* ~**roty** z a g r a n i c z n e е́кспортно-і́мпортні обороти; *перен.* поворо́т; ~ s p r a w y поворо́т спра́ви; 2) *військ., перен.* мане́вр, **-ру;** 3) *(військ. — команда) див.* **zwrot** 3; ◊ *перен.* b r a ć (p r z y b i e r a ć) j a k i ś ~ поверта́ти (куди́); *перен. фам.* b r a ć k o g o w ~**roty** бра́ти кого́ в робо́ту; *перен. розм.* b y ć w c z y i c h ~ **rotach** бу́ти в кабалі́ у ко́го; *перен.* n a d a w a ć c z e m u j a k i ś ~ поверта́ти що куди́; p r a c o w a ć n a p e ł n y c h ~**rotach** працюва́ти на по́вну поту́жність (на всіх пара́х).

obrównywać, -nuję, -nujesz, -nywał, obrównać обрі́внювати, **-нюю,** -нюєш, обрівня́ти.

obrudzać, obrudzić *див.* **zabrudzać.**

obrukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, obrukać *див.* **zabrudzać.**

obrus *m.* ска́терть, **-ті,** ска́терка, обру́с.

obrusek, -ska, *m., zdr. див.* **obrusik.**

obrusik *m., zdr.* невели́чка ска́терка, скатерти́нка.

obruszyć się, -szę, -szysz, -szył 1) обвали́тися, **-лю́ся,** -лишся; 2) *перен.* обу́ритися.

obrysować *див.* **obrysowywać.**

obrysowanie *n.* обрисува́ння, обри́со́вка.

obrysowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, obrysować, -suję, -sujesz, -sował обрисо́вувати, **-вую,** -вуєш, обрисува́ти, **-су́ю,** -су́єш.

obryw, -wu, *m. див.* **urwisko.**

obrywać, oberwać, -wę, -wiesz, -wał 1) обрива́ти, обі́рва́ти, **-ву́,** -ве́ш; 2) *(тільки докон.) (фам.— побої)* дістáти, **-стáну,** -стáнеш; **oberwać** po ł b i e (p o g r z b i e c i e) дістáти (покуштува́ти) стусанів (штурханів); //~ **się** 1) обрива́тися, обі́рва́тися; 2) *(перен. — від тяжкої роботи)* надрива́тися, надірва́тися, підрива́тися, підірва́тися; ◊ *перен. розм.* c o ś m u s i ę **oberwie** щось і йому́ перепаде́.

obrywka *ż.* 1) обри́вок, **-вка;** 2) *перен. розм.* випадко́вий заробі́ток, **-тку;** 3) *жарт.* стусáн, **-нів,** штурхáн, штовхáн.

obryzg, -gu, *m., poet.* бри́зки, **-зок** *(звичайно в мн.).*

obryzgiwać, -guję, -gujesz, -giwał, obryzgać оббри́зкувати, **-кую,** -куєш, оббри́зкати.

obryzgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* оббри́знути.

obrzazg, -gu, *m.* 1) кислува́тий при́смак, **-ку;** 2) непри́ємний за́пах з ро́та.

obrzazgać, obrzazgnąć, -nie, -nął почина́ти ки́снути, поча́ти ки́снути.

obrzazgły з кислува́тим при́смаком.

obrząd, -rzędu, *m. див.* **obrzęd.**

obrządek I, -dku, *m., rel.* віросповіда́ння; віровизна́ння *(рідше).*

obrządek II, -dku, *m. (в сільському побуті)* по́рання бі́ля господа́рства; ◊ z a j ą ć s i ę ~**dkiem** зайня́тися господа́рськими спра́вами.

obrządek III, **-dku**, *m. див.* **obrzęd.**
obrządkowy обря́дови́й.
obrządzać, obrządzić, -dzę, -dzisz, -dził дово́дити до ла́ду, довести́ до ла́ду, упорядко́вувати, -вую, -вуєш, упорядкува́ти, -ку́ю, -ку́єш, упоряджа́ти, упоряди́ти, -джу́, -ди́ш; ~**dzić wszystko koło gospodarstwa** упоряди́ти все по хазя́йству (по господа́рству).
obrzedni *przest.* рідкува́тий, рідє́сенький; *(про ліс, збіжжя, волосся тощо — ще)* о́брідний, обрі́дкуватий.
obrzednio *przest.* рідкува́то, рідє́нько; о́брідно, обрі́дкувато. *Пор.* **obrzedni.**
obrzezać *див.* **obrzezywać.**
obrzezanie *n., rel.* обрі́зання.
obrzezek, -zka, *m.* обрі́зок, -зка.
obrzezywać, -zuję, -zujesz, -zywał, obrzezać, -żę, -żesz, -zał обрі́зувати, -зую, -зуєш, обрі́зати, -рі́жу, -рі́жеш.
obrzezywanie *n.* обрі́зування, обрі́зка.
obrzeżać, obrzeżyć, -żę, -żysz, -żył обрамля́ти, облямо́вувати, -вую, -вуєш, облямува́ти, -му́ю, -му́єш.
obrzeże *n.* 1) *зал.* закра́їна ко́леса; 2) *спец.* кільце́ довко́ла валика.
obrzeżny *див.* **nadbrzeżny.**
obrzeżyna *ż.* край (*род.* кра́ю); ◊ ~ **lasu** узлі́сся.
obrzęd, -du, *m.* обря́д, -ду.
obrzędowość *ż.* обря́дність, -ності, обрядо́вість, -вості.
obrzędowy обря́дний, обрядо́вий.
obrzęk, -ku, *m.* о́пух, -ху.
obrzękać, obrzęknąć, -knę, -kniesz, -kł, -kli, *rzadko* **-knął, -knęli** опуха́ти, опу́хнути, набря́кати, набря́кнути; *(від пилятва)* бре́зкнути, забре́зкнути, обре́зкнути.
obrzęklina *ż.* пухли́на, о́пух, -ху.
obrzękłość *ż.* опу́хлість, -лості, набря́клість; бре́зкість, -кості, забре́зкість, обре́зкість. *Пор.* **obrzękać.**
obrzękły опу́хлий, набря́клий; бре́зклий, забре́зклий, обре́зклий. *Пор.* **obrzękać.**
obrzęknąć *див.* **obrzękać.**
obrzęknienie *n. див.* **obrzęklina.**
obrzmiałość *ż. див.* **obrzękłość.**
obrzmiały *див.* **obrzękły.**
obrzmieć *див.* **obrzmiewać.**
obrzmienie *n. див.* **obrzęk.**
obrzmiewać, obrzmieć, -mieję, -miejesz, -miał, -mieli *див.* **obrzękać.**
obrzucać, obrzucić, -cę, -cisz, -cił 1) (kogo, co czym) обки́дати, обки́дати; ~**cić kogo błotem** обки́дати гря́ззю кого; *(камінням)* закида́ти, заки́дати; *(лайкою)* обкла́дати, обкла́сти, -кладу́, -кладе́ш; 2) (co czym) обрамля́ти, обра́мити, **-млю, -миш,** облямо́вувати, -вую, -вуєш, облямува́ти, -му́ю, -му́єш, обво́дити, -джу, -диш, обвести́, -веду́, -веде́ш; 3) *крав.* обме́тувати, -тую, -туєш, обмета́ти; *(петлі — звичайно)* обкида́ти, обки́дати.
obrzutka *ż.* штукату́рка.
obrzydliwie оги́дно, гидо́тно.
obrzydliwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* оги́дна (гидо́тна) люди́на, оги́да.
obrzydliwość *ż.* 1) оги́дність, -ності, гидо́тність; 2) *див.* **obrzydzenie.**
obrzydliwy оги́дний, гидо́тний.
obrzydłość *ż.* набри́длість, -лості, остоги́дливість, -вості, остоги́дність, -ності.
obrzydły набри́длий, остоги́дливий, остоги́дний.
obrzydnąć, -dnę, -dniesz, -dł оги́днути, обри́днути, набри́днути, остоги́днути, остоги́діти.
obrzydzać, obrzydzić, -dzę, -dzisz, -dził (komu co) викликати відра́зу (оги́ду), ви́кликати відра́зу (оги́ду) (в ко́го до чо́го).
obrzydzenie *n.* оги́да, відра́за.
obrzydzić *див.* **obrzydzać.**
obrzynacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *спец.* обрі́зувач; 2) *тех.* обрі́зувальна маши́на.

obrzynać, oberznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli обрі́зувати, -зую, -зуєш, обрі́зати, -рі́жу, -рі́жеш.
obrzynek, -nka, *m.* обрі́зок, -зка.
obrzynkowy обрі́зковий.
obsada I *ż. (на виробництві)* колекти́в, -ву; *(корабля)* екіпа́ж, -жу; ◊ *театр.* ~ sztuki teatralnej склад виконáвців п'єси.
obsada II *ż. (дія)* заміщення; ~ katedry uniwersyteckiej заміщення університе́тської ка́федри; ◊ *театр.* ~ roli до́бір арти́ста для виконáння ро́лі.
obsada III *ż. (ножа)* коло́дочка.
obsadka *ż.* 1) *(для пера)* ру́чка; 2) *ел.* рукоя́тка, держáк, -ка́.
obsadzać, obsadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (co czym) обса́джувати, -джую, -джуєш, обсади́ти, -джу́, -диш (що чим); 2) (co kim) заміща́ти, замісти́ти, -мі́щу́, -мі́стиш (що ким); 3) *військ.* займа́ти місце́вість, зайня́ти місце́вість; ввóдити гарнізóн, ввести́ гарнізóн; ◊ *театр.* ~dzać role розподіля́ти (роздава́ти) ро́лі.
obsączać, obsączyć, -czę, -czysz, -czył дренува́ти, -ну́ю, -ну́єш *(недокон. і докон.)*; ~czyć grunt дренува́ти грунт.
obserwacja *ż.* 1) спостере́ження; обсерва́ція *(книж., наук.)*; 2) *мед.* обсерва́ція, на́гляд, -ду.
obserwacyjny 1) *наук.* обсерваці́йний; 2) *військ.* спостере́жний; *ав.* lot ~ спостере́жний політ, -льо́ту.
obserwator, *lm.* **-rzy,** *m.* спостере́жник, спостеріга́ч, -ча́.
obserwatorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* обсерва́торія.
obserwatorka *ż.* спостере́жниця, спостеріга́чка.
obserwować, -wuję, -wujesz, -wował (co) 1) спостеріга́ти (що); 2) *перен.* додéржувати(ся), -жую(ся), -жуєш(ся) (чого́).
obsiać *див.* **obsiewać.**
obsiadać, obsiąść, -siądę, -siądziesz, -siadł, -siedli обсіда́ти, обсі́сти, -ся́ду, -ся́деш.
obsianie *n., roln.* обсі́в, -ву.
obsiec *див.* **obsiekać.**
obsieczenie *n.* обсі́чення.
obsiekać, obsiec, -siekę, -sieczesz, -siekł обсіка́ти, обсі́кти, -січу́, -січе́ш; ◊ *перен.* ~siec (komu) skrzydła підрі́зати (підтя́ти) кри́ла (кому́).
obsiekanie *n.* обсіка́ння.
obsiew, -wu, *m., roln.* 1) обсі́в, -ву, засі́в, посі́в; 2) *(про незасіяне місце на ниві)* о́гріх, -ху, обсі́в.
obsiewacz, *lm.* **-cze,** *m., roln.* засівни́к, -ка́.
obsiewać, obsiać, -sieję, -siejesz, -siał, -sieli обсіва́ти, обсі́яти, -сію, -сіє́ш, засіва́ти, засі́яти, посі́яти *(навкруги)*; *перен.* niebo ~siane gwiazdami не́бо засі́яне зо́рями; ~siewać pola обсіва́ти (засіва́ти поля́); // *(лише докон.)* ~ się закінчи́ти сівбу́.
obsiewek, -wku, *m., roln. див.* **obsiew.**
obsiewiny, -win, *blp.* 1) ви́сівки, -вок; 2) *етногр.* свя́то з при́воду закі́нчення сівб́и.
obsiewny *roln. (про зерно, поле)* засівни́й, посівни́й.
obskakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, obskoczyć, -czę, -czysz, -czył обско́чити *(лише докон.)*.
obskubywać, -buję, -bujesz, -bywał, obskubać, -bię, -biesz, -bał общи́пувати, -пую, -пуєш, общипа́ти; *(волосся, пір'я тощо — ще)* обску́бувати, -бую, -буєш, обскуба́ти, обску́бти, -бу́, -бе́ш.
obskurant, *lm.* **-nci,** *m.* обскура́нт, мракобі́с.
obskurantka *ż.* обскура́нтка, мракобі́с.
obskurantyzm, -mu, *m.* обскурантизм, -му, мракобі́сся.
obskurnie *pot.* паршúво *(перен.)*. **obskurny** *pot.* паршúвий; ~na pogoda паршúва погóда.
obsłona *ż. див.* **osłona.**

obsłuchiwać, obsłuchać *див.* **osłuchiwać.**

obsługa *ż.* 1) *(дія)* обслуго́вування, обслу́жування; ~ maszyny обслуго́вування (обслу́жування) маши́ни; 2) обслуго́вуючий персона́л, -лу; ~ pociągu обслуго́вуючий персона́л по́їзда.

obsługiwać, -guję, -gujesz, -giwał, obsłużyć, -żę, -żysz, -żył обслуго́вувати, -вую, -вуєш, обслугува́ти, -гу́ю, -гу́єш, обслу́жувати, -жую, -жуєш, обслужи́ти, -жу́, -жиш.

obsmarowywać, obsmarować *див.* **osmarowywać.**

obsmażać, obsmażyć *див.* **osmażać.**

obstać *див.* **obstawać.**

obstalowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, obstalować, -luję, -lujesz, -lował замовля́ти, замо́вити, -влю, -виш.

obstalunek, -nku, *m.* замо́влення; na ~ на замо́влення.

obstawać, -staję, -stajesz, -stawał, obstać, -stanę, -staniesz, -stał 1) (przy czym) обсто́ювати, -сто́ю, -сто́юєш, обсто́яти, -стою́, -стої́ш, відсто́ювати, відсто́яти (що); ~stawać przy swoim обсто́ювати (відсто́ювати) свою́ ду́мку (свій по́гляд), наполяга́ти (стоя́ти) на своє́му; 2) (za kim) заступа́тися, заступи́тися, -плю́ся, -пишся (за ко́го), оступа́тися, оступи́тися (за ко́го *і* за ким).

obstawiać, obstawić, -wię, -wisz, -wił обставля́ти, обста́вити, -влю, -виш.

obstępować, -puję, -pujesz, -pował, obstąpić, -pię, -pisz, -pił обступа́ти, обступи́ти, -плю́, -пиш.

obstrugiwać, obstrugać *див.* **ostrugiwać.**

obstrukcja *ż.* 1) *політ.* обстру́кція; 2) *мед.* запо́р, -ру.

obstrukcjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* обструкціоні́ст.

obstrukcjonizm, -mu, *m., polit.* обструкціоні́зм, -му.

obstrukcyjny *polit.* обструкці́йний; taktyka ~na обструкці́йна та́ктика.

obstrzeliwać, obstrzelać *див.* **ostrzeliwać.**

obstrzępiać, obstrzępić *див.* **ostrzępiać.**

obstrzygać, obstrzyc *див.* **ostrzygać.**

obsuszać, obsuszyć *див.* **osuszać.**

obsuwać, obsunąć *див.* **osuwać.**

obsuwisko *n., geol.* зсув, -ву.

obsychać, obeschnąć, obeschnę, obeschniesz, obeschnął, obeschnęli *a.* **obsechł, obeschli** обсиха́ти, обсо́хнути.

obsydian, -nu, *m., min.* обсидіа́н, -ну.

obsyłać, obesłać, -ślę, -ślesz, -słał 1) (kogo po czym) розсила́ти, розісла́ти, -зішлю́, -зішлеш (кого́ куди́); 2) (co) *(лише докон.)* взя́ти у́часть у чо́му (*посилаючи туди кого а. що*); ~ wystawę взя́ти у́часть у ви́ставці; ~ zjazd взя́ти у́часть у з'і́зді.

obsypać *див.* **obsypywać.**

obsypnik *m., roln.* підгорта́льник.

obsypywacz, lm. -cze, *m., roln. див.* **obsypnik.**

obsypywać, -puję, -pujesz, -pywał, obsypać, -pię, -piesz, -pał 1) обсипа́ти, обси́пати, -плю, -плеш; 2) *с.-г.* підгорта́ти, підгорну́ти, -ну́, -неш; ~pywać buraki i kartofle підгорта́ти бура́ки і карто́плю; //~ się обсипа́тися, обси́патися.

obszar, -ru, *m.* 1) про́стір (*род.* про́сто́ру); 2) *(точно визначений, обмежений)* терито́рія; ~ etnograficzny етнографі́чна терито́рія; 3) *військ.* райо́н, -ну; ~ walki райо́н бо́ю; ~ warowny укріплений райо́н; ◊ *військ.* ~ wojenny теа́тр воє́нних дій; *с.-г.* ~ zasiewów посівна́ пло́ща.

obszargać *(гряззю)* забрудни́ти, закаля́ти; //~ się забрудни́тися, закаля́тися.

obszarganiec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., pot.* неохáйний, -ного, нечепýра, нечупáра.
obszarniczy помíщицький.
obszarnik, *lm.* **-cy,** *m.* велúкий землевлáсник, помíщик.
obszarpać *див.* **obszarpywać.**
obszarpaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., pot.* обíдранець, -нця, обíрванець, обшáрпанець, шарпáк, -кá, голодрáнець.
obszarpany обдéртий, обíдраний, обíрваний, обшáрпаний.
obszarpywać, -puję, -pujesz, -pywał, obszarpać, -pię, -piesz, -pał *(одяг)* обривáти, обíрвати, -вý, -вéш, обдирáти, обдéрти, обíдрати (обдерý, обдерéш), обшáрпувати, -пую, -пуєш, обшáрпати; //~ **się** обривáтися, обíрвáтися, обдирáтися, обдéртися, обíдрáтися, обшáрпуватися, обшáрпатися.
obszernie 1) простóро; обшúрно; 2) обшúрно; шúроко. *Пор.* **obszerny.**
obszerność *ż.* 1) простóрість, -рості; обшúрність, -ності; 2) обшúрність; широкість, -кості; ◊ *фіз.* ~ drgań амплітýда коливáнь. *Пор.* **obszerny.**
obszerny 1) *(про площу)* велúкий, простóрий; обшúрний *(рідше)*; ~ lokal велúке (простóре) примíщення; 2) *(про зміст, виклад тощо)* велúкий, обшúрний; *(всебічний — ще)* широкий; ~ opis велúкий (обшúрний, широкий) óпис, -су; ~ne wiadomości велúкі (широкі) знáння (*род.* знань).
obszewka *ż., kraw. (комір)* обшúвка.
obsznurowywać, obsznurować *див.* **osznurowywać.**
obszturchiwać, obszturchać *див.* **oszturchiwać.**
obszukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, obszukać обшýкувати, -кую, -куєш, обшукáти.
obszycie *n.* обшúття, обшúвка.
obszywać, obszyć, -szyję, -szyjesz, -szył обшúвати, обшúти.
obszywka *ż.* обшúвка.
obścielać *див.* **obścielać.**
obścielać, obesłać, obścielę, obścielesz, obesłał обстилáти, обстелúти, -лю́, -леш; *(хворого — подушками і под.)* обкладáти, обклáсти, -кладý, -кладéш.
obśliniać, obślinić *див.* **ośliniać.**
obślizgły *див.* **oślizgły.**
obtaczać, obtoczyć, -czę, -czysz, -czył обтóчувати, -чую, -чуєш, обточúти, -чý, -чиш.
obtańcowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, obtańcować, -cuję, -cujesz, -cował (kogo) витанцьóвувати, -вую, -вуєш (з ким); ~wywał wszystkie dziewczęta витанцьóвував з усімá дівчáтами.
obtańczyć, -czę, -czysz, -czył *dok. див.* **obtańcowywać.**
obtarcie *n.* обтертя́.
obtargać *див.* **otargać.**
obtłukiwać, obtłuc *див.* **otłukiwać.**
obtoczki, -ków, *blp.* стружки, -жок.
obtocznik *m., tech.* струга́льний різéць, -зця́.
obtoczyć *див.* **obtaczać.**
obtykać, obetkać обтикáти, обтúкати, -тúчу, -тúчеш.
obuch *m.* обýх; ◊ dostał jak ~chem po głowie йогó приголóмшило.
obuchać się *posp.* обжéртися, -жерýся, -жерéшся.
obuć *див.* **obuwać.**
obudowa *ż., гór.* крíплення; дерев'я́не крíплення.
obudowywać, -wuję, -wujesz (*rzadziej* **-wywam, -wywasz), -wywał, obudować, -duję, -dujesz, -dował** 1) кругóм забудóвувати, -вую, -вуєш, кругóм забудувáти, -дýю, -дýеш; 2) *гірн.* будувáти крíплення, збудувáти крíплення.
obudzać, obudzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) будúти, -джý, -диш, розбудúти, збудúти, пробудúти; 2) *перен.* пробýджувати, -джую, -джуєш, пробудúти, збýджувати, збудúти; ~dzić czyją ciekawość (czyje zainteresowanie) пробудúти (збу-

ди́ти) зацікáвлення (в кóму); //~ **się** 1) *(лише докон.)* пробуди́тися, проснýтися, прокúнутися; 2) пробýджуватися, пробуди́тися, збýджуватися, збуди́тися.

obudzenie *n.* 1) розбýдження, пробýдження, збýдження; 2) пробýдження, збýдження; //~ **się** 1) пробýдження, прокúнення, прóкид, -ду; 2) пробýдження, збýдження. *Пор.* **obudzać.**

obudzić *див.* **obudzać.**

obumarcie *n.* 1) омертвíння, змертвíння; 2) *див.* **obumarłość**; 3) *див.* **wygaśnięcie** 3.

obumarłość *ż.* омертвíлість, -лості, змертвíлість.

obumarły омертвíлий, змертвíлий.

obumierać, obumrzeć, -mrę, -mrzesz, -marł 1) обмирáти, обмéрти (обімрý, обімрéш); *(від голоду, спраги — ще)* зомлівáти, зомлíти; 2) *перен.* завмирáти, завмéрти, -мрý, -мрéш.

obupłciowe, -wych, *bot. (monoicae)* двостатéві, -вих.

oburącz *przsł.* обомá рукáми, обíруч.

oburęczny якúй (що) володíє однáково дóбре обомá рукáми.

oburkliwie *див.* **opryskliwie.**

oburkliwy *див.* **opryskliwy.**

oburknąć(się), -nę, -niesz, -nął, -nęli бýркнути.

oburzać, oburzyć, -rzę, -rzysz, -rzył обýрювати, -рюю, -рюєш, обýрити; //~ **się** (na kogo, na co, czym) обýрюватися, обýритися.

oburzająco обýрливо.

oburzający обýрливий.

oburzenie *n.* обýрення.

oburzony обýрений.

oburzyć *див.* **oburzać.**

obusieczny обоюдогóстрий, обосíчний.

obustronnie 1) двобíчно; 2) обопíльно. *Пор.* **obustronny.**

obustronny 1) двобíчний; *мед.* ~ne zapalenie płuc двобíчне запáлення легéнів; 2) *перен.* **obopíльний.**

obuszek, -szka, *m., zdr.* обýшок, -шкá.

obuty взýтий, обýтий.

obuwać, obuć, obuję, obujesz, obuł взувáти, взýти, обувáти, обýти; //~ **się** взувáтися, взýтися, обувáтися, обýтися.

obuwiany взуттьовúй, взуттéвий; przemysł ~ взуттьовá (взуттéва) промислóвість, -вості.

obuwiarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* взуттьовúк, -кá.

obuwie *n.* взуття́.

obuwiowy *див.* **obuwiany.**

obuwniczy *див.* **obuwiany.**

obuzdać *przest.* 1) *(коня)* загнуздáти; 2) *перен.* прибóркати; ~ swawolę прибóркати свавíлля (свавóлю).

obwalać 1) (co w czym) обкачáти, обваляти (що в чóму); 2) (kogo, co) *(гряззю)* забрудни́ти, закаля́ти (кого́, що).

obwał, -łu, *m.* обвáл, -лу.

obwałować, -łuję, -łujesz, -łował обвестú (оточúти) вáлом.

obwapniać, obwapnić, -nię, -nisz, -nił 1) штукатýрити, оштукатýрити; 2) забрýднювати вапнóм, забрудни́ти вапнóм.

obwarować *див.* **obwarowywać.**

obwarowanie *n., wojsk.* укрíплення.

obwarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, obwarować, -ruję, -rujesz, -rował 1) *військ.* укрíплювати, -люю, -люєш, укріпля́ти, укріпи́ти, -плю́, -пи́ш; 2) (sobie co) *юр.* застеріга́ти, застерегти́, -режý, -режéш (собí що); ~rować sobie co aktem застерегти́ собí що áктом (дóговóром).

obwarunkować *dok. див.* **uwarunkowywać.**

obwarunkowanie *n. див.* **uwarunkowanie.**

obwarzać, obwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył обвáрювати, -рюю, -рюєш, обварúти, -рю́, -риш.

obwarzanek, -nka, *m.* бýблик.

obwarzyć *див.* **obwarzać.**

obwąchiwać, -wąchuję, -wąchujesz, -wąchiwał, obwąchać обню́хувати, -ню́хую, -ню́хуєш, обню́-

хати; //~ się 1) обнюхуватися, обнюхатися; 2) *(лише докон.) див.* **zwąchać się.**

obwiązać *див.* **obwiązywać.**

obwiązanie *n. (дія)* обв'я́зка.

obwiązka *ż* 1) *див.* **przepaska** 1; 2) *мед. див.* **bandaż.**

obwiązywać, -zuję, -zujesz, -zywał, obwiązać, -żę, -żesz, -zał 1) обв'я́зувати, -зую, -зуєш, обв'язáти, -в'яжý, -в'я́жеш; **~zać** głowę chustką обв'язáти гóлову хýсткою; 2) *(рану і под.)* перев'я́зувати, перев'язáти.

obwić, -wiję, -wijesz, -wił *dok. див.* **owijać.**

obwiedzenie *n.* обве́дення.

obwiesić *див.* **obwieszać.**

obwiesisty *див.* **obwisły.**

obwieszać, obwiesić, -szę, -sisz, -sił 1) обві́шувати, -шую, -шуєш, обві́шати; **~szać** ściany obrazami обві́шувати стíни картúнами; 2) *арх.* ві́шати, повíсити, -ві́шу, -ві́сиш; ◊ *перен.* **~sić** skrzydła (głowę) опусти́ти (похнюпити, похили́ти) гóлову; //~się 1) обві́шуватися, обві́шатися; **~sić się** świecidełkami обві́шатися блúскітками; 2) *(лише докон.)* повíситися.

obwieszczać, obwieścić, -wieszczę, -wieścisz, -wieścił оповіща́ти, оповісти́ти, -віщу́, -вісти́ш, сповіща́ти, сповісти́ти, оголо́шувати, -шую, -шуєш, оголоси́ти, -лошу́, -ло́сиш; об'являти, об'яви́ти, -влю́, -виш *(рідше).*

obwieszczenie *n.* оповіщення, сповіщення, оголо́шення; об'я́ва; ~ mobilizacyjne оголо́шення мобіліза́ції. *Пор.* **obwieszczać.**

obwieś, *lm.* **-sie,** *m., pot.* ши́беник.

obwieściciel, *lm.* **-le,** *m.* оповíсник, об'я́вник.

obwieścicielka *ż.* оповíсниця, об'я́вниця.

obwieścić *див.* **obwieszczać.**

obwieść *див.* **obwodzić.**

obwieźć *див.* **obwozić.**

obwiędnąć, -więdnę, -więdniesz, -wiądł, -więdli *(зверху, кругом)* прив'я́нути.

obwijać *див.* **owijać.**

obwilżać, obwilżyć, -żę, -żysz, -żył зволо́жувати, -жую, -жуєш, зволо́жити.

obwinąć *dok. див.* **owijać.**

obwiniać, obwinić, -nię, -nisz, -nił (o co) обвинува́чувати, -чую, -чуєш, обвинува́тити, -ва́чу, -ва́тиш (в чóму).

obwinienie *n.* обвинува́чення.

obwiniony I обвинува́чений.

obwiniony II, **-nego,** *lm.* **-nieni,** *m., praw.* обвинува́чений, -ного.

obwisać, obwisnąć, -snę, -śniesz, -snął *(rzadziej* **-sł), -snęli** обвиса́ти, обви́снути.

obwisły обви́слий.

obwisnąć *див.* **obwisać.**

obwodnica *ż.* 1) окру́жність, -ності; 2) *архіт.* по́ртик, багатоколо́нний вхід (*род.* вхóду).

obwodowy 1) окружни́й; kolej ~wa окружна́ залізни́ця; 2) обласни́й; miasto ~we обласне́ мíсто; окружни́й; komisja ~wa окружна́ комíсія. *Пор.* **obwód** 1, 2.

obwodzenie *n., tech.* обка́тка.

obwodzić, -dzę, -dzisz, -dził, obwieść, -wiodę, -wiedziesz, -wiódł, -wiedli обво́дити, -джу, -диш, обвести́, -веду́, -веде́ш; **~wodzić** kogo po podwórzu обво́дити кого́ по подвíр'ї; **~wieść** murem обвести́ му́ром; *перен.* **~wodzić** oczyma обво́дити очи́ма; **~wieść** rysunek tuszem обвести́ кре́слення ту́шшю; 2) *тех.* обка́тувати, -тую, -туєш.

obwołać *див.* **obwoływać.**

obwoływacz, *lm.* **-cze,** *m., arch.* оповíсник, глаша́тай.

obwoływać, -łuję, -łujesz, -ływał, obwołać 1) (kogo czym) прогола́шувати, -шую, -шуєш, прогласи́ти, -лошу́, -ло́сиш (кого́ чим); 2) (co) обнаро́дувати, -дую, -дуєш *(лише докон.),* опо-

віщáти, оповістúти, -віщý, -вістúш.

obwozić, -żę, -zisz, -ził, obwieźć, -wiozę,-wieziesz, -wiózł, -wieźli обвóзити, -вóжу, -вóзиш, обвезтú.

obwód, -wodu, *m.* 1) *мат.* окрýжність, -ності; mieć trzy metry ~**wodu** мáти в окрýжності три мéтри; 2) *адмін.* óбласть, -ті; *(виборчий)* óкруг, -гу; 3) *радіо., ел.* кóнтур, -ра; електрúчний ланцю́г, -гá; ~ drgających коливáльний кóнтур.

obwódka *ż.* обідóк, -дкá, обідéць, -дця́; papier z czarną ~**ką** папíр з чóрним обідкóм (обідцéм).

oby *part. (в окличних реченнях)* щоб, хай, нехáй, бодáй, бодáй би.

obycie (się) *n.* 1) (z czym) обíзнаність, -ності (з чим); 2) *перен.* обíзнаність з дóбрими манéрами; дóбрі манéри, -нéр; nabrać ~**cia** набрáтися дóбрих манéр.

obyczaj, -ju, *lm.* **-je,** *m.* 1) звúчáй *(род.* звúчáю); обúчáй *(рідко)*; ◊ *присл.* co kraj, to ~ що крáй, то й звичáй; що криниця, то й водúця; 2) *(лише в мн.)* звúчáї, нрáви, -вів; 3) *(лише в мн.) перен.* поведíнка; kobieta złych (lekkich) ~**jów** жíнка легкóї поведíнки.

obyczajnie *przest.* доброзвичáйно, благонрáвно.

obyczajność *ż., przest.* доброзвичáйність, -ності, благонрáвність.

obyczajny *przest.* доброзвичáйний, благонрáвний.

obyczajowość *ż.* добронрáвність, -ності.

obyczajowy 1) якúй (що) стосýється морáльності; 2) якúй (що) стосýється звúчáїв, нрáвів; *(у контексті)* звúчáїв, нрáвів тóщо; 3) *літ.* побутóвий; powieść ~**wa** побутóвий романá.

obyć się *див.* **obywać się.**

obydwa, obydwu *a.* **obydwóch;** *m.-os.* **obydwaj,** *zaim.* обúдва *(род.* обóх); *(про людей — ще)* обóе; ~**dwaj** chłopcy обúдва хлóпці, -цíв.

obydwie, obydwu *a.* **obydwóch,** *ż., zaim.* обúдві *(род.* обóх); *(про людей — ще)* обóе.

obyty 1) (z czym) обíзнаний (з чим), призвичáєний, звúклий (до чóго); ~ zesceną обíзнаний із сцéною; 2) *(у світі)* бувáлий.

obywać się, obyć się, -będę, -będziesz, -był 1) (z kim, z czym) освóюватися, -вóюся, -вóюєшся, освóїтися, звикáтися, звúкнутися (з чим), призвичáюватися, -чáюся, -чáюєшся, призвичáїтися, звикáти, звúкнути (до кóго, до чóго); 2) (bez kogo, bez czego *і* czym) обхóдитися, -джуся, -дишся, обійтúся, -йду́ся, -йдешся (без кóго, без чóго *і* чим).

obywatel, *lm.* **-le,** *m.* громадя́нин; ~ honorowy почéсний громадя́нин; ◊ ~ ziemski поміщик.

obywatelka *ż.* громадя́нка; ◊ ~ ziemska поміщиця.

obywatelski громадя́нський; obowiązek ~ (powinność ~**ka**) громадя́нський обóв'язок, -зку; prawa ~**kie** громадя́нські правá *(род.* прав).

obywatelskość *ż.* громадя́нська свідóмість, -мості.

obywatelstwo *n.* громадя́нство; prawo ~**wa** прáво громадя́нства.

obznajmiać, obznajmić, -mię, -misz, -mił *див.* **obeznawać.**

obznajomiony *див.* **obeznany.**

obżarstwo *n., posp.* обжéрливість, -вості.

obżartuch, *lm.* **-chy,** *m., posp.* обжéра, ненажéра.

obżerać się, obeżreć się, obeżrę, obeżresz, obżarł *posp.* обжирáтися, обжéртися, -рýся, -рéшся.

obżynać, obżąć, obeżnę, obeżniesz, obżął, obżęli обжинáти, обжáти

(obiżnу́, obiżnéш); //~się обжина́тися, обжа́тися.
obżynki *blp. див.* **dożynki.**
ocalać, ocalić, -lę, -lisz, -lił рятува́ти, -ту́ю, -ту́єш, врятува́ти; // *(лише докон.)* **~się** *див.* **ocaleć.**
ocaleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli уціліти; *(про людину)* врятува́тися, -ту́юся, -ту́єшся.
ocalenie *n.* уціління; врятува́ння. *Пор.* **ocaleć.**
ocalić *див.* **ocalać.**
ocap, -pu, *m., bud.* перекла́дина над дверми́ (дверима́) *a.* вікно́м.
ocapieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli *pot.* очмані́ти, оціпі́ти, одурі́ти, здурі́ти.
occiarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) робітни́к о́цтової фа́брики; 2) торго́вець о́цтом.
ocean, -nu, *m.* океа́н, -ну.
oceaniczny океані́чний.
oceanograf, *lm.* **-fowie,** *m.* океано́гра́ф.
oceanografia *ż.* океанографі́я.
oceanograficzny океанографі́чний.
ocechować, -cechuję, -cechujesz, -cechował 1) позначи́ти, помі́тити, -мі́чу, -мі́тиш; 2) *спец.* ви́ставити кле́йма *(на гирях і мірах).*
ocel, *lm.* **-le,** *m., spec.* шип, -па́.
ocembrować, -ruję, -rujesz, -rował *(стовбур криниці, шахти)* ви́класти камі́нням (до́шками), ви́бетонувати, -ную, -нуєш.
ocembrowanie *n.* кріплення, армату́ра; *(криниці — ще)* ця́мрина.
ocena *ż.* оці́нка.
oceniacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* оці́нник, оці́нювач.
oceniać, ocenić, -nię, -nisz, -nił оці́нювати, -нюю, -нюєш, оціни́ти, -ню́, -ниш.
ocenzurować, -ruję, -rujesz, -rował 1) дозво́лити цензу́рою; 2) оде́ржати до́звіл це́нзора друкува́ти; 3) *перен. розм.* розкритикува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
ocet, octu, *m.* о́цет (*род.* о́цту).
ocetnica *ż.* пля́шечка на о́цет, о́цетни́ця.
och! *wkrz.* ох!
ochab, -bu, *m.* драговина́, драгва́, мо́чар, -ра.
ochędożyć, -żę, -żysz, -żył *arch.* очи́стити (очи́щу, очи́стиш); //**~się** очи́ститися.
ochędóstwo *n., arch.* оха́йність, -ності.
ochlapywać, -puję, -pujesz, -pywał, ochlapać, -pię, -piesz, -pał обри́зкувати, -кую, -куєш, обри́зкати; //**~się** обри́зкуватися, обри́зкатися.
ochlastać 1) відшмага́ти; 2) *докон. див.* **ochlapywać.**
ochlica *ż., tkac.* чеса́лка.
ochlokracja *ż., polit.* охлокра́тія.
ochlokratyczny *polit.* охлократи́чний.
ochlustywać, -tuję, -tujesz, -tywał, ochlustać обри́зкувати, -кую, -куєш, обри́зкати; //~ **się** обри́зкуватися, обри́зкатися.
ochładzać, ochłodzić, -dzę, -dzisz, -dził охоло́джувати, -джую, -джуєш, охолоди́ти, -джу́, -ди́ш; *(перен. — ще)* розхоло́джувати, розхолоди́ти; //~ **się** охоло́джуватися, охолоди́тися.
ochłap, -pu, *m.* 1) *(шматок поганого м'яса)* по́кидь, -ді; 2) *(звичайно в мн.)* недо́їдки, -ків.
ochłoda *ż.* прохоло́да.
ochłodzenie *n.* охоло́дження; розхоло́дження; *пор.* **ochładzać;** //~ **się** охоло́дження.
ochłodzić *див.* **ochładzać.**
ochłonąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (z czego) отя́митися, -млюся, -мишся (від чо́го); ~ ze strachu отя́митися від стра́ху; ◊ ~ w miłości прохоло́нути, переста́ти коха́ти.
ochłostać, -chłoszczę, -chłoszczesz, -chłostał відхльо́стати.
ochmielić, -lę, -lisz, -lił запра́вити хме́лем; //~ **się** підхмели́тися, -лю́ся, -лишся.
ochmistrz, *lm.* **-rze,** *m., hist.* дворе́цький, -кого, мажордо́м.
ochmistrzyni *ż., hist.* клю́чниця.
ochmurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył затьма́рити, потьма́рити.

ochoczo ве́село; жва́во. *Пор.* **ochoczy** 2.
ochoczy 1) охо́чий; ~ do nauki охо́чий до нау́ки; 2) *перен.* весе́лий; ~cza zabawa весе́ла заба́ва; *(про танець)* жва́вий.
ochota *ż.* охо́та; z ~tą охо́че, з охо́тою, залюбки́, охо́тою.
ochotniczy доброво́льчий.
ochotnik, *lm.* **-cy,** *m.* доброво́лець, -льця; służyć jako ~ служи́ти доброво́льцем; ◊ na ~ka добровільно.
ochra *ż., chem.* во́хра.
ochraniacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) охоро́нник; 2) *тех., мед.* запобі́жник; 3) *(для олівця)* наконе́чник; ◊ *військ.* ~ wylotowy наду́льник.
ochraniać, ochronić, -nię, -nisz, -nił (od czego, przed czym) охороня́ти, охорони́ти, -ню́, -ниш, оберіга́ти, оберегти́, -режу́, -же́ш (від чо́го); //~ się охороня́тися, охорони́тися, оберіга́тися, оберегти́ся.
ochromieć, -mieję, -miejesz, -miał, -mieli окрові́ти; скульга́віти *(рідко)*.
ochrona *ż.* охоро́на; ~ graniczna кордо́нна охоро́на; ~ matki i dziecka охоро́на ма́тері і дити́ни; ~ pracy охоро́на пра́ці; ~ zdrowia охоро́на здоро́в'я.
ochroniarka *ż.* вихова́телька в дитя́чому буди́нку (в дитбуди́нку).
ochronić *див.* **ochraniać.**
ochronienie *n.* охоро́на.
ochronka *ż.* дитя́чий буди́нок (дитбуди́нок).
ochronnik *m., tech.* му́фель.
ochronny 1) охоро́нний; захисни́й *(рідше)*; barwa ~na захисни́й ко́лір, -льору; wał ~ охоро́нний (захисни́й) вал, -лу; 2) *ек.* протекці́йний; cło ~ne протекці́йне ми́то; 3) *мед.* запобі́жний, профілакти́чний; leczenie ~ne запобі́жне (профілакти́чне) лікува́ння; ◊ *ек.* marka ~na фабри́чне клеймо́.
ochrowy во́хровий.
ochrypieć, -pię, -pisz, -piał -pieli *див.* **ochrypnąć.**
ochryple хри́пко, хри́пло.
ochrypłość *ż.* 1) захри́плість, -лості, охри́плість; 2) хри́плість, хри́пкість, -кості. *Пор.* **ochrypły.**
ochrypły 1) *(про людину)* захри́плий, охри́плий; 2) *(про голос)* хри́плий, хрипки́й.
ochrypnąć, -pnę, -pniesz, -pnął, -pnęli *a.* **-pł, -pli** захри́пнути, охри́пнути.
ochrypnięcie *n.* хрипота́, хри́плість, -лості.
ochrzcić, -chrzczę, -chrzcisz, -chrzcił 1) (kogo) *рел.* охрести́ти, -хрещу́, -хре́стиш; 2) (co) *перен. розм.* розвести́, -веду́, -ведеш, розба́вити, -влю, -виш; ~ mleko розвести́ (розба́вити) молоко́; //~ się охрести́тися.
ochrzęstna, -nej, *ż., anat. (perichondrium)* охря́стя.
ochudły *див.* **wychudły.**
ochudnąć *див.* **wychudnąć.**
ochudzić *див.* **wychudzić.**
ochwacać, ochwacić, -cę, -cisz, -cił *вет.* спричи́нювати запа́лення копи́т у коня́, спричини́ти запа́лення копи́т у коня́; //~ się захво́рювати на запа́лення копи́т, захворі́ти на запа́лення копи́т.
ochwatny *вет. (про коня)* хво́рий на запа́лення копи́т.
ochwat, -tu, *m., вет. (у коней)* ревмати́чне запа́лення копи́т.
ochwytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, ochwycić, -cę, -cisz, -cił *див.* **ogarniać** 1.
ochylać, ochylić, -lę, -lisz, -lił *див.* **otulać** 1.
ociągać się 1) га́ятися (га́юся, га́єшся), бари́тися, -рю́ся, -ришся, зволіка́ти; 2) *(в нерішучості)* вага́тися.
ociec *див.* **ociekać.**
ociek, -ku, *m.* 1) *мед. (hypostasis)* ску́пчення кро́ві в будь-яки́й части́ні о́ргану, о́сад, -ду; 2) *геол.* сталакти́т.
ociekać, ociec, -cieknę, -ciekniesz, (*rzadziej* **-ciekę, -cieczesz),**

-ciekł, -ciekli, *rzadziej* **-cieknął, -cieknęli** *(кров'ю)* стіка́ти, стекти́ (стечу́, стечеш), схо́дити, -джу, -диш, зійти́, -йду́, -йдеш, сплива́ти, сплисти́.

ociekły 1) *(кров'ю)* нали́тий; 2) *мед.* набря́клий.

ocielać się, ocielić się, -li, -liła теля́тися, отеля́тися, -литься.

ocielenie się *n.* оте́лення.

ocielić się *див.* **ocielać się.**

ociemniać, ociemnić, -nię, -nisz, -nił затемня́ти, зате́мнювати, -нюю, -нюєш, затемни́ти.

ociemniały отемні́лий, осліплий; *(часто)* те́мний, сліпи́й.

ociemnić *див.* **ociemniać.**

ociemnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli отемні́ти, осліпнути.

ocieniać, ocienić, -nię, -nisz, -nił 1) затіня́ти, затіню́вати, -нюю, -нюєш, затіни́ти, -ню́, -ниш; 2) *перен.* затьмарювати, -рюю, -рюєш, затьма́рити, потьма́рювати, потьма́рити.

ocienienie *n.* затіне́ння.

ocieniony затіне́ний.

ocieplać, ocieplić, -lę, -lisz, -lił оте́плювати, -люю, -люєш, отепли́ти; //~ **się** те́пліти, поте́пліти; na dworze nieco ~**iło się** надво́рі де́що поте́пліло.

ocierać, otrzeć, -trę, -trzesz, -tarł 1) обтира́ти, обте́рти (обітру́, обітре́ш); 2) *(боляче)* намулю́вати, -люю, -люєш, намулю́ляти, намулити, натира́ти, натерти; //~ **się** 1) обтира́тися, обте́ртися; 2) (o kogo, o co) проходячи торка́тися, проходячи торкну́тися (кого́, чого́), проходячи дотика́тися, проходячи діткну́тися (до ко́го, до чо́го); **otarł się** o mnie проходячи він торкну́вся мене́; 3) *перен.* відшліфо́вуватися, -вуюся, -вуєшся, відшліфува́тися, -фу́юся, -фу́єшся; ◊ **otarło się** o moje uszy дійшло́ до мо́го ві́дома; **otrzeć się** o niebezpieczeństwo наразитися на небезпе́ку; **ocierać się** o różne sfery стика́тися з різними ко́лами суспільства.

ocierki, -rek, *blp. див.* **opiłki.**

ocierniać, ociernić, -nię, -nisz, -nił о(б)горо́джувати терни́ною, о(б)городи́ти терни́ною.

ociężale неповоро́тко, нерухли́во, мля́во.

ociężałość *ż.* 1) обважні́лість, -лості; 2) неповоро́ткість, -кості, нерухли́вість, -вості, мля́вість. *Пор.* **ociężały.**

ociężały 1) обважні́лий; 2) *перен.* неповоротки́й, нерухли́вий, мля́вий.

ociężeć, -żeję, -żejesz, -żał, -żeli 1) обважні́ти; 2) *(прям. — у вазі)* пова́жчати.

ocios, -su, *m., gór.* стіна́ (бік) ви́робітку.

ociosywać, -suję, -sujesz, -sywał, ociosać, -szę, -szesz (*a.* **-sam, -sasz**), **-sał** обті́сувати, -сую, -суєш, обтеса́ти, -тешу́, -те́шеш.

ociupina *ż., pot.* кри́шка; ~ chleba кри́шка хлі́ба.

ociupinka *ż., pot.* кри́хітка; ~ chleba кри́хітка хлі́ба.

ocknąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) прийти́ до пам'яті, опам'ята́тися, отя́митися, -млюся, -мишся, схамену́тися, очу́матися; 2) *(від сну)* проки́нутися, проснутися, пробуди́тися, -джу́ся, -дишся.

ocknienie *n.* пробу́дження, проки́нення, про́кид, -ду.

ocknięcie się *n. див.* **ocknienie.**

oclenie *n.* 1) стя́гнення ми́та; 2) спла́чення ми́та.

oclić, -lę, -lisz, -lił 1) стягну́ти ми́то; 2) сплати́ти ми́то.

octan, -nu, *m., chem.* оцтовоки́сла сіль (*род.* со́лі).

octarnia *ż.* фа́брика о́цту.

octownia *ż. див.* **octarnia.**

octownictwo *n.* о́цтове виробни́цтво.

octowy о́цтовий; kwas ~ о́цтова кислота́; ◊ ~wa flaszka пля́шка на о́цет, о́цетни́ця.

ocucić, -cę, -cisz, -cił привести́ до притомності; //~ **się** опритомніти.

ocuglować, -luję, -lujesz, -ował *bezp., przen.* натягти́ ві́жки.
ocukrowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, ocukrować, -ruję, -rujesz, -rował 1) обса́харювати, -рюю, -рюєш, обса́харити, обцукро́вувати, -вую, -вуєш, обцукрува́ти, -ру́ю, -ру́єш; 2) *перен.* підсоло́джувати, -джую, -джуєш, підсолоди́ти, -джу́, -ди́ш.
ocukrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *dok. див.* **ocukrowywać.**
ocyganić, -nię, -nisz, -nił *pot.* обдури́ти, -рю́, -риш.
ocynkować, -kuję, -kujesz, -kował оцинкува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
ocyrklować, -luję, -lujesz, -lował обвести́ ци́ркулем.
oczadzać, oczadzić, -dzę, -dzisz, -dził отру́ювати ча́дом, отруї́ти ча́дом.
oczadzenie *n.* отру́єння ча́дом.
oczadzić *див.* **oczadzać.**
oczadzieć, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli вча́діти.
oczajdusza, -szy, *lm.* **-sze,** *m.* шиба́йголова.
oczarować, -ruję, -rujesz, -rował зачарува́ти, -ру́ю, -ру́єш, очарува́ти.
oczarowanie *n.* зачарува́ння, очарува́ння.
oczarowany зачаро́ваний, очаро́ваний.
oczasty *pot.* ока́тий, балуха́тий; ◊ **~te sieci** сі́ті з вели́кими пе́тлями.
oczekiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał (kogo, czego) жда́ти (жду, ждеш), дожида́ти, очі́кувати, -кую, -куєш (кого́, чого́).
oczekiwanie *n.* 1) жда́ння, дожида́ння, очі́кування; 2) *перен.* сподіва́ння, споді́ванка; **w brew wszelkiemu ~niu** над уся́ке сподіва́ння; **zawieść czyje ~nia** не спра́вди́ти чиї́х споді́ванок (сподіва́нь); ◊ **w ~niu natychmiastowej odpowiedzi** (*в кінці листа*) чека́ючи нега́йної ві́дповіді.
oczekująco *przsł.* вичі́кувально, очі́кувально, вижида́льно.
oczekujący вичі́кувальний, очі́кувальний, вижида́льний.
oczepiać, oczepić, -pię, -pisz, -pił 1) обчі́плювати, -люю, -люєш, обчепля́ти, пообчі́плювати; 2) *етногр. (у весільному обряді)* покрива́ти молоду́.
oczepiny, -pin, *blp., etnogr.* обря́д покрива́ння.
oczeret, -tu, *m. див.* **trzcina.**
oczerniać, oczernić, -nię, -nisz, -nił чорни́ти, очорни́ти; *(перен. — ще)* обмовля́ти, обмо́вити, -влю, -виш, зво́дити на́клеп, звести́ на́клеп.
oczerniciel, *lm.* **-le,** *m.* обмо́вник.
oczernicielka *ż.* обмо́вниця.
oczernić *див.* **oczerniać.**
oczernieć *див.* **zczernieć.**
oczernienie *n.* очорні́ння; обмо́влення, обмо́ва, на́клеп, -пу. *Пор.* **oczerniać.**
oczerstwiać, oczerstwić, -wię, -wisz, -wił *див.* **pokrzepiać.**
oczerstwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *див.* **pokrzepić się.**
oczesywać, -suję, -sujesz, -sywał, oczesać, -szę, -szesz, -sał *tkac.* обчі́сувати, -сую, -суєш, обчеса́ти, -чешу́, -че́шеш.
oczęta, ocząt, *blp., pieszcz.* оченя́та, -ня́т, очи́ці, -чи́ць.
oczko I, *lm.* **-ka** *a.* **-ki,** *n., pieszcz.* о́чко *(у мн.* о́чки, *род.* о́чок), оченя́та, -ня́т, очи́ці, -чи́ць; ◊ *розм.* **strzelać ~kami** стріля́ти очи́ма, бі́сики пуска́ти; *розм.* **~ w głowie (trzecie ~)** люби́мчик.
oczko II, *lm.* **-ka,** *n.* 1) *(у панчосі, сітi)* петля́; 2) *(у персні)* каміне́ць, -нця́, камі́нчик; 3) *(в картах, в доміно)* о́чко, ві́чко; 4) *(у грі)* очко́; 5) *сад., друк.* очко́; 6) *(у супі)* по́ра.
oczkować I, -kuję, -kujesz, -kował *sad.* очкува́ти, -ку́ю, -ку́єш, окулі́рувати, -рую, -руєш, прищеплювати очком.
oczkować II, *pot.* стріля́ти очи́ма, бі́сики пуска́ти.

oczkowaty *(про узор)* ока́тий.
oczłowieczać, oczłowieczyć, -czę, -czysz, -czył олю́днювати, -нюю, -нюєш, олю́днити; //~ się олю́днюватися, олю́днитися.
oczłowieczenie *n.* олю́днення; ◊ ~ małpy перетво́рення ма́впи в люди́ну.
ocznik *m., pszczel.* 1) ві́чко; 2) *(палички впоперек вулика)* сно́за.
oczny о́чний; ◊ lekarz ~ окуліст; очни́к, -ка́ *(розм.)*.
oczodół, -dołu, *m., anat. (orbita)* о́чна я́мка, орбі́та.
oczy *див.* **oko.**
oczynszować, -szuję, -szujesz, -szował 1) ви́значити квартпла́ту; 2) ви́значити чинш; 3) обкла́сти обро́ком. *Пор.* **czynsz.**
oczyszczać, oczyścić, -czyszczę, -czyścisz, -czyścił очища́ти, очи́стити, -чи́щу, -чи́стиш; ~ścić język od obcych naleciałości очи́стити мо́ву від чужи́х елеме́нтів; //~ się 1) (z czego) очища́тися, очи́ститися (від чо́го); 2) (z czego *a.* od czego) *перен.* випра́вдуватися, -дуюся, -дуєшся, ви́правдатися (в чо́му).
oczyszczacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* 1) фільтр, -ра; 2) *(прилад а. речовина)* очи́сник.
oczyszczalnia *ż., tech.* очи́щувальний (очи́сний) цех, -ху.
oczyszczarka *ż., tech.* очи́щувальна маши́на; ◊ *с.-г.* ~ ziarna тріер, -ра.
oczyszczenie *n.* очи́стка, очи́щення.
oczyścić *див.* **oczyszczać.**
oczytać się начита́тися.
oczytanie (się) *n.* начи́таність, -ності.
oczytany начи́таний.
oczywista *wyr. wtr. див.* **oczywiście.**
oczywistość *ż.* очеви́дність, -ності.
oczywisty очеви́дний.
oczywiście *wyr. wtr.* зрозумі́ло, розумі́ється; ~, że się nie zgodziłem зрозумі́ло (розумі́ється), я не зго́дився (не го́ди́вся); ◊ dowieść czego ~ довести́ що з по́вною очевидністю.
oćma *ż., przest., poet.* пітьма́, тьма.
oćmiewać, oćmić, -mię, -misz, -mił 1) затіня́ти, затіню́вати, -нюю, -нюєш, затіни́ти, -ню́, -ниш; 2) *див.* **olśniewać** 1.
oćwiczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo) ви́сікти, -січу, -січеш, відшмага́ти, ви́парити, ви́шпарити.
od(e) *przyim.* 1) від; од *(рідше)* (ко́го, чо́го); *(при указанні напряму, часу, простору, причини, наслідку — ще)* з; *(у порівняльних зворотах — ще)* за (ко́го, що); bielszy ~ śniegu біліший від сні́гу (за сні́г); kłaniaj mu się ode mnie кла́няйся йому́ від ме́не; list ~ ojca лист від ба́тька; ~ początku від (з) поча́тку; *присл.* ~ przybytku głowa nie boli з (від) прибу́тку голова́ не боли́ть; siniak ~ uderzenia синя́к (сине́ць) від уда́ру; ~ wschodu від (із) схо́ду; 2) *(при вказанні на призначення предмета)* для (чо́го), на (що); kieliszek ~ wina ча́рка для вина́ (на вино́); 3) *(перекладається безприйменниковими конструкціями)* łyżeczka ~ herbaty ча́йна ло́жечка; uczeń ~ szewca ше́вський у́чень, -чня.
oda *ż.* о́да.
odaliska *ż.* одалі́ска.
odarniać *див.* **odarniowywać.**
odarnić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **odarniowywać.**
odarniowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odarniować, -niuję, -niujesz, -niował *spec.* дернува́ти, -ну́ю, -ну́єш, одернува́ти, задернува́ти.
odąć *див.* **odymać.**
odbarwiać, odbarwić, -wię, -wisz, -wił знеба́рвлювати, -люю, -люєш, знеба́рвити, -влю, -виш, обезба́рвлювати, обезба́рвити.
odbąknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *(у відповідь)* бу́ркнути.

odbezpieczać, odbezpieczyć, -czę, -czysz, -czył *wojs.* знімáти запобíжник, зняти запобíжник (у чóго); ~**czyć granat** зняти запобíжник у граната.

odbębnić, -nię, -nisz, -nił відбарабáнити; *(ірон. — на роялі)* відтарабáнити.

odbicie *n.* 1) *(дія)* відбиття; парúрування, відпарúрування; *пор.* **odbijać** 1; 2) *прям., перен.* відобрáження, відбиття; 3) *(кулі)* рикошéт, -ту.

odbić *див.* **odbijać.**

odbiec *див.* **odbiegać.**

od biedy *przsł.* в крáйньому (в найгíршому) рáзі.

odbiegać, odbiec, -biegnę, -biegniesz, -biegł 1) (od kogo, od czego) відбігáти, відбíгти, -біжý, -біжúш (від кóго, від чóго); *(відступати від теми — ще)* відхилятися, відхилúтися, -лю́ся, -лишся; 2) (kogo) залишáти, залишúти, -лишý, -лúшиш, покидáти, покúнути, кúдати, кúнути; ~**biegli gowszyscy wnieszczęściu** усí кúнули (залúшили) його в нещáсті.

odbiegnąć *dok. див.* **odbiegać.**

odbieracz, *lm.* **-cze,** *m., gór.* приймáльник.

odbierać, odebrać, odbiorę, odbierzesz, odebrał 1) відбирáти, відібрáти (відберý, відберéш); *(позбавляти кого чого — ще)* віднімáти, віднятú (віднімý, віднíмеш); *перен.* **odbierać komu chleb** віднімáти в кóго (відбирáти комý) хлíб; **odebrało mu mowę** йому відняло (відібрáло) мóву; 2) *(листи, ероші, відомості тощо)* одéржувати, -жую, -жуєш, одéржати, -жу, -жиш; ◊ **odbierać dziecko** *(при родах)* приймáти дитúну; **odbierać kąkol od pszenicy** відділя́ти кукíль від пшеня́ці; **odebrać komu życie** позбáвити кого життя́; **odebrać sobie życie** заподíяти собí смерть, накласти рýки на сéбе, покінчúти з собóю; **odebrał wrażenie** в нього склáлося вражéння.

odbijacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *друк.* відбивáльник; 2) *фіз.* рефлéктор, -ра; 3) *зал.* бýфер, -ра.

odbijać, odbić, -biję, -bijesz, -bił 1) відбивáти, відбúти (відíб'ю, відíб'єш); *(удар — ще)* парúрувати, -рую, -руєш *(недокон. і докон.)*, відпарúрувати; ~**bijać jeńców** відбивáти полонéних; ~**bijać nieprzyjaciela od miasta** відбивáти вóрога від мíста; *друк.* ~**bić stoegzemplarzy** відбúти сто екземплярів (примíрників); 2) *(від берега)* відчáлювати, -люю, -люєш, відчáлити; 3) *(лише недокон.) перен.* вирізня́тися, виділя́тися; ~**bijać od tła** вирізня́тися на фóні (на тлí); 4) (sobie co) відшкодóвувати, -вую, -вуєш, відшкодувáти, -дýю, -дýєш; *(про час)* надолýжувати, -жую, -жуєш, надолýжити; 5) (co na kim) зганя́ти що на кóму, зігнáти що на кóму; //~ **się** 1) відбивáтися, відбúтися; *(філ., перен. — ще)* відображáтися, відобразúтися, -ражýся, -разúшся; 2) *(лише в 3 ос.)* відрúгуватися, -гується; 3) *див.* **odbijać 3.**

odbijanka *ż., sport. (гра в м'яч)* гúлка.

odbiorca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) одéржувач; ~ **ładunku** вантажоодéржувач; 2) *спец.* приймáльник; 3) *торг.* покупéць, -пця́.

odbiorczość *ż.* сприймáльність, -ності.

odbiorczy *(для прийняття виконаної роботи)* приймáльний; **komisja ~cza** приймáльна комíсія; ◊ **aparat ~** радіоприймáч, -чá, приймáч; **kwit ~** розпúска про одéржання; **protokół ~** акт прийняття́.

odbiornik *m., rad.* приймáч, -чá; ~ **detektorowy** детéкторний приймáч, детéктор, -ра; ~ **lampowy** лáмповий радіо-

прийма́ч; ◊ *ав.* ~ дźwiękowy звукоуло́влювач.

odbiór, -bioru, *m.* 1) оде́ржання; pokwitować z ~bioru да́ти розпи́ску про оде́ржання; 2) *(виконаної роботи)* прийняття; 3) *радіо.* прийо́м, -му, чу́тність, -ності; ◊ upoważnić do ~bioru доручи́ти оде́ржати.

odbitka *ż.* 1) ко́пія; *поліґр.* ~ światłoczuła світлоко́пія; 2) *друк.* відби́ток, -тка; ~ próbna про́бний відби́ток; 3) *(кулі)* рикоше́т, -ту.

odbitkarz, *lm.* -rze, *m., druk.* відбива́льник.

odblask, -ku, *m.* ві́дблиск, -ку.

odbłysk, -ku, *m. див.* **odblask.**

odbłyskać *див.* **odbłyskiwać.**

odbłyskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał відбли́скувати, -кую, -куєш.

odbłyśnik *m. див.* **reflektor.**

odbojnica *ż., kol.* упо́р, -ра.

odboleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli переболі́ти.

odbój, -boju, *lm.* **-boje,** *m.* 1) *зал.* бу́фер, -ра; 2) *(в санях)* на́моржень, -жня.

odbryzgiwać, odbryzgnąć *див.* **odpryskiwać.**

odbrzask, -ku, *m.* ві́дблиск, -ку.

odbrzmiewać, odbrzmieć, -mi, -miał затиха́ти, зати́хнути, завмира́ти, завме́рти, -мре́, відрини́ти; *(про мелодію — ще)* відлуна́ти; *(про грім, гуркіт — ще)* відгреми́ти.

odbudowa *ż.* відбудо́ва.

odbudowanie *n.* відбудува́ння, відбудо́ва.

odbudowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odbudować, -duję, -dujesz, -dował відбудо́вувати, -вую, -вуєш, відбудува́ти, -ду́ю, -ду́єш; //~ się відбудо́вуватися, відбудува́тися.

odburknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *(у відповідь)* бу́ркнути.

odbycie *n.* (czego) закі́нчення (чого́); po ~ciu praktyki пі́сля закі́нчення пра́ктики.

odbyć *див.* **odbywać.**

odbyt, -tu, *m., handl.* збут, -ту.

odbytnica *ż., anat. (intestinum rectum)* пряма́ ки́шка.

odbytowy *fizjol. (excretorius)* екскре́торний, видільни́й; ◊ *анат.* otwór ~ ана́льний о́твір, -вору, за́дній прохі́д, -хо́ду, відхі́дник; *анат.* kiszka ~wa *див.* **odbytnica.**

odbywać, odbyć, -będę, -będziesz, -był відбува́ти, відбу́ти, -бу́ду, -бу́деш; ~bywać służbę wojskową відбува́ти військо́вý слу́жбу; //~ się відбува́тися, відбу́тися; lekcja nie ~była się ле́кція не відбула́ся.

odcedzać, odcedzić, -dzę, -dzisz, -dził відці́джувати, -джую, -джуєш, відці́ди́ти, -джу́, -диш.

odcharkiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, odcharkać відха́ркувати, -кую, -куєш, відха́ркати.

odcharknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* відха́ркнути.

odchciewać się *див.* **odechciewać się.**

odchodowy: kiszka ~wa *anat. див.* **odbytnica.**

odchody, -dów, *blp.* 1) *тех.* відхо́ди, -дів; 2) *(непридатні рештки)* по́кидьки, -ків, по́кидь, -ді.

odchodzić, -dzę, -dzisz, -dził, odejść, odejdę, odejdziesz, odszedł, odeszli 1) відхо́дити, -джу, -диш, відійти́, -йду́, -йдеш; *безос.* już mi **odeszło** вже (мені́) відійшло́; morze **odchodzi** мо́ре відхо́дить; **odejść** ze służby відійти́ із слу́жби; залиши́ти (поки́нути) слу́жбу; *перен. розм.* **odejść** z kwitkiem відійти́, піймáвши о́близня (ши́лом пáтоки вхопи́вши); ду́лю з'і́сти (з'і́м, з'і́сй); 2) (kogo, czego *a.* kogo, co) покида́ти, поки́нути, ки́дати, ки́нути, залиша́ти, залиши́ти, -лишу́, -ли́ши́ш (кого́, що); siły go **odeszły** сили́ поки́нули його́; wszyscy go **odeszli** w niebezpieczeństwie усі́ ки́нули (залиши́ли) його́ в небезпе́ці; **odchodzić** zwyczajów przodków ки-

дати (залиша́ти) зви́ча́ї пре́дків; 3) *(лише недокон.) (про товари)* ма́ти збут; ◊ chęć mnie **odeszła** я втра́тив охо́ту; farba **odchodzi** фа́рба (кра́ска) схо́дить; **odchodzić** od rozumu (od zmysłów, od przytomności) божевоо́літи; *перен.* **odchodzić** ze strachu умира́ти від стра́ху.

odchorować, -ruję, -rujesz, -rował (co) поплати́тися здоро́в'ям (за що); ~ każde zmartwienie поплати́тися здоро́в'ям за ко́жну турбо́ту.

odchować підгодува́ти, -ду́ю, -ду́єш.

odchowany підгодо́ваний.

odchód, -chodu, *m.* 1) відхі́д, -хо́ду; 2) *(води)* стік *(род.* сто́ку), стіка́ння; 3) *(місце для стоку)* кана́ва; 4) *торг.* збут, -ту; ◊ ~**chody** kanałowe нечисто́ти, -то́т.

odchrząkiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, odchrząknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli відка́шлюватися, -люю́ся, -лю́єшся, відка́шлятися.

odchwaszczać, odchwaścić, -chwaszczę, -chwaścisz, -chwaścił *roln.* пропо́лювати, -люю, -лю́єш, прополо́ти, -лю́, -леш, очи́щувати від бур'яну́, очи́стити від бур'яну́.

odchylacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* дефле́ктор, -ра.

odchylać, odchylić, -lę, -lisz, -lił відхиля́ти, відхили́ти, -лю́, -лиш; //~ **się** відхиля́тися, відхили́тися.

odchylenie *n.* 1) відхи́лення, ві́дхил, -лу; 2) *політ.* у́хил.

odchyleniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., polit.* ухи́льник.

odchylić *див.* **odchylać.**

odchyłka *ż., tech.* до́пуск, -ку; ~ dopuszczalna грани́чний до́пуск, допусти́ме відхи́лення.

odciąć *див.* **odcinać.**

odciągać, odciągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) відтяга́ти, відтя́гувати, -гую, -гуєш, відтягти́, -гну́, -гнеш, відтягну́ти; 2) *перен.* відстро́чувати, -чую, -чуєш, відстро́чити; ~**gać** sprawę do następnego roku відстро́чувати спра́ву до насту́пного ро́ку; 3) *мат. див.* **odejmować** 2; //~ **się** затяга́тися, затя́гуватися, затягти́ся.

odciążać, odciążyć, -żę, -żysz, -żył відванта́жувати, -жую, -жуєш, відванта́жити; *(зовсім)* розванта́жувати, розванта́жити.

odciążek, -żka, *m., tech.* контрванта́ж, -жу́, проти́вага.

odciążenie *n.* відванта́ження; розванта́ження. *Пор.* **odciążać.**

odciążyć *див.* **odciążać.**

odciec *див.* **odciekać.**

odciek, -ku, *m.* 1) ви́тік, -току; 2) *(про місце, куди щось стікає)* стік *(род.* сто́ку); *(канава для стоку води)* ришта́к, -ка́; 3) *(водопровідна труба)* дрен; 4) *(в рафінуванні цукру)* ві́дтік, -току.

odciekać, odciec, -cieknę, -ciekniesz, -ciekł відтіка́ти, відтекти́, -течу́, -тече́ш.

odcieniować, -niuję, -niujesz, -niował відтіни́ти, -ню́, -ниш.

odcień, *lm.* **-nie,** *m.* відті́нок, -нку.

odcieplać позбавля́ти тепла́, охоло́джувати, -джую, -джуєш.

odcierać, odetrzeć, odetrę, odetrzesz, odtarł 1) відтира́ти, відтерти (відітру́, відітре́ш); 2) *(лише докон.) (перен. — покалічити)* відірва́ти, -дірву́, -дірве́ш; młockarnia **odtarła** rękę молотарка відірвала руку.

odcierpieć, -pię, -pisz, -piał, -pieli 1) відстражда́ти; 2) *перен.* спокýтувати, -тую, -туєш; ~ winę спокýтувати прови́ну.

odcięcie *n.* 1) відсі́чення, відруба́ння; 2) відрі́зання; *пор.* **odcinać;** 3) *хір.* ампута́ція.

odcięta, -tej, *ż., mat.* абсци́са.

odcięty 1) відтя́тий; відсі́чений, відру́баний; 2) відрі́заний. *Пор.* **odcinać.**

odcinacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *спец.* рі́зальник; 2) *(інструмент)* різа́к, -ка́.

odcinać, odciąć, odetnę, odetniesz, odciął, odcięli 1) відтина́ти, відтя́ти (відітну́, відітне́ш); *(бистрим і сильним ударом)* відсіка́ти, відсі́кти, -січу́, -січе́ш, відру́бувати, -бую, -буєш, відруба́ти; 2) (kogo, co od czego) *перен.* відрі́зувати, -зую, -зуєш, відрі́зати, -рі́жу, -рі́жеш (кого́, що від чо́го); //~ się 1) огриза́тися, огризну́тися; *(різко відповісти — ще)* відруба́ти, відрі́зати; 2) *(лише недокон.) (на фоні чого)* вирізня́тися, виділя́тися.

odcinek, -nka, *m.* 1) відрі́зок, -зка; *(часу — ще)* відти́нок, -нка; 2) *(в газеті)* підва́л, -лу; 3) *(перен. — галузь)* се́ктор, -ра; w a ż n y ~ p r a c y важли́вий се́ктор пра́ці; 4) *військ.* дільни́ця; ~ b a t a l i o n u бата́льйо́нна дільни́ця; 5) *мат.* сегме́нт.

odcinkowy фейлето́нний; ◊ p o w i e ś ć ~wa а) по́вість-фейлето́н; б) рома́н-фейлето́н.

odcisk, -ku, *m.* 1) відти́ск, -ку; *(слід)* відби́ток, -тка; 2) *(на нозі, на руці)* мозо́ля, мозо́ль, -ля́.

odciskać, odcisnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *druk.* відбива́ти, відби́ти (відіб'ю́, відіб'є́ш); // *(лише докон.)* ~ się відби́тися.

odciśnięcie *n. див.* **odcisk** 1.

odcucić *див.* **ocucić.**

odcumowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odcumować, -muję, -mujesz, -mował *żegl. (канат)* відча́лювати, -люю, -люєш, відча́лити.

odcyfrować *див.* **odcyfrowywać.**

odcyfrowanie *n.* розшифро́вка, розшифрува́ння.

odcyfrowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odcyfrować, -ruję, -rujesz, -rował розшифро́вувати, -вую, -вуєш, розшифрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

odczarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odczarować, -ruję, -rujesz, -rował *etnogr.* зніма́ти ча́ри, зня́ти ча́ри, відчаро́вувати, -вую, -вуєш, відчарува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

odczekać ви́ждати.

odczepiać, odczepić, -pię, -pisz, -pił відчіпля́ти, відчі́плювати, -люю, -люєш, відчепи́ти, -плю́, -пиш; //~ się відчіпля́тися, відчі́плюватися, відчепи́тися.

odczepienie *n.* відче́плення.

odczepka *ż., pot. див.* **odczepne.**

odczepne, -nego, *n., pot.* відступне́, -но́го, відчі́пне; d a ć ~nego да́ти відступно́го.

odczernić, -nię, -nisz, -nił ви́чорнити.

odczesywać, -suję, -sujesz, -sywał, odczesać, -szę, -szesz, -sał *roln. (льон)* відчі́сувати, -сую, -суєш, відчеса́ти, -чешу́, -че́шеш.

odczopować, -puję, -pujesz, -pował відби́ти чіп з бо́чки.

odczucie *n.* відчуття́.

odczulacz, *lm.* **-cze,** *m., fot.* проя́вник.

odczuwać, odczuć, -czuję, -czujesz, -czuł відчува́ти, відчу́ти; ◊ d a j e s i ę ~czuwać відчува́ється.

odczuwalny відчу́тний.

odczyn, -nu, *m., chem.* реа́кція.

odczyniać *chem.* роби́ти реа́кцію.

odczynnik *m., chem.* реакти́в, -ву.

odczynnikowy *chem.* реакти́вний.

odczyszczać, odczyścić, -czyszczę, -czyścisz, -czyścił відчища́ти, відчи́стити, -чи́щу, -чи́стиш.

odczyt, -tu, *m.* до́повідь, -ді, ле́кція.

odczytowy лекці́йний; a k c j a ~wa лекці́йна пропага́нда.

odczytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, odczytać 1) прочи́тувати, -тую, -туєш, прочита́ти, зачи́тувати, зачита́ти; 2) *(нечіткий почерк)* розбира́ти, розібра́ти, -беру́, -бере́ш; *(зашифроване)* розшифро́вувати, -вую, -вуєш, розшифрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

oddać *див.* **oddawać.**

oddal *ż.* віддале́ння, ві́ддаль, -лі.

oddalać, oddalić, -lę, -lisz, -lił 1) віддаля́ти, віддали́ти, -ля́, -лиш;

2) (kogo) *(з якоїсь місцевості)* видаля́ти, ви́далити; 3) (co) відверта́ти, відверну́ти, -ну́, -неш (що); ~**lić** n i e s z c z ę ś c i e відверну́ти нещáстя; ~**lić** z ł e m y ś l i відверну́ти злі думки́; 4) (kogo od siebie, skąd) усува́ти, усу́нути; *(з посади — ще)* знима́ти (знімý, зні́меш), звільня́ти, звільни́ти, -ню́, -ниш; 5) *офіц.* відхиля́ти, відхили́ти, -лю́, -лиш; sąd ~**lił** p r e t e n s j e суд відхили́в домага́ння; //~ **się** 1) віддаля́тися, віддали́тися; 2) *перен.* відхо́дити, -джу, -диш, відійти́, -йду́, -йдеш.

oddalenie *n.* 1) віддáлення; 2) ви́далення; 3) відве́рнення; 4) усу́нення; зняття́, звільнення; 5) відхи́лення; *пор.* **oddalać**; 6) *(далина)* віддáлення, віддаль, -лі; //~ **się** 1) віддáлення; 2) відхі́д, -хóду.

oddalić *див.* **oddalać.**

oddalony *див.* **odległy.**

oddanie *n.* 1) віддання́, віддáча; ~ d o u ż y t k u віддання́ (віддáча) до кори́стува́ння; 2) передáча; ~ d o s ą d u передáча в суд. *Пор.* **oddawać** 1, 5.

oddanie (się) *n.* ві́дданість, -ності.

oddany ві́даний; ~ s p r a w i e k o m u n i z m u ві́даний спрáві комуні́зму.

oddarty віддéртий, відíрваний.

oddawać, -daję, -dajesz, -dawał, oddać 1) віддава́ти, -даю́, -даєш, віддáти, -дáм, -даси́; *(борги — ще)* поверта́ти, поверну́ти, -ну́, -неш; ~**dać** c h ł o p c a d o n a u k i (d o s z k ó ł) віддáти хло́пця до шко́ли; ~**dać** k o m u c ó r k ę віддáти за ко́го (комý) дочку́; ~**dać** k o m u h o n o r y віддáти комý честь; ~**dać** k o m u o s t a t n i ą p o s ł u g ę віддáти комý оста́нню шáну; ~**dać** k o m u u k ł o n в[по]клони́тися комý, віддáти комý поклíн; 2) *(звук, світло)* відбива́ти, відби́ти (відіб'ю́, відíб'єш); 3) (czym) *(лише недокон.) безос.* відго́нити, тхну́ти (чим); 4) *мед.* блюва́ти (блюю́, блює́ш); ви́рвати, -рве *(безос.)*; c h o r y ~**dał** w s z y s t k i e l e k a r s t w a хво́рого ви́рвало всíма лíками; 5) *(перен. — виражати що, видавати кого кому)* передава́ти, передáти; ~**dać** c z y j ą m y ś l передáти чию́ дýмку; ~**dać** k o g o w r ę c e p o l i c j i передáти кого́ в ру́ки полíції; ◊ ~**dać** d u c h a спусти́ти дух, сконáти; ~**dać** k o m u p r z y s ł u g ę зробúти по́слугу комý; ~**dać** k o m u s ł u s z n o ś ć призна́ти рáцію комý; *прик.* ~**dać** k o m u w e t z a w e t не залишúтися в боргý пéред ким; ~**dać** p i e n i ą d z e d o b a n k u покла́сти гро́ші в банк.

oddawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* подавéць, -вця́, подáтель; ~ l i s t u подавéць (подáтель) листá.

oddawczyni *ż.* подáтелька.

od dawna *przsł.* здáвна, віддáвна, ужé давнó.

oddech, -chu, *m.* ві́ддих, -ху; *(дія)* ди́хання; ◊ z a t a m o w a ł o ~ захопи́ло (перехопи́ло, зайняло́) дух.

oddechomierz, *lm.* **-rze,** *m., med.* спірóметр, -ра.

oddechowy ди́хальний; *анат.* n a r z ą d y ~we ди́хальні óргани, -нів.

oddeklamować, -muję, -mujesz, -mował продекламува́ти, -мýю, -мýєш.

oddelegować, -guję, -gujesz, -gował відрядúти, -джý, -дúш.

oddłubywać, -buję, -bujesz, -bywał, oddłubać, -bię, -biesz, -bał відколýпувати, -пую, -пуєш, відколупáти.

oddolny низовúй; a k t y w ~ низовúй актúв, -ву; якúй (що) йде зни́зу; k r y t y k a ~na крúтика зни́зу.

od dołu *przsł.* зни́зу; k r y t y k a ~ крúтика зни́зу.

oddrapywać, -puję, -pujesz, -pywał, oddrapać, -pię, -piesz, -pał зскрі-

бáти, зскребтú, зіскрібáти, зіскребтú, відскрібáти, відскребтú, відшкря́бувати, -бую, -буєш, відшкря́бати.

oddruk, -ku, *m., druk.* відбúток, -тка.

oddrukowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, oddrukować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *(лише докон.)* вúдрукувати, -кую, -куеш, надрукувáти; 2) *(робити відбиток)* відпечáтувати, -тую, -туєш, відпечáтати.

oddrzwia *blp. див.* **odrzwia.**

oddychać, odetchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(лише недокон.)* дúхати (дúхаю, дúхаєш *і* дúшу, дúшеш); **~dychać** nienawíścią дúхати ненáвистю; 2) *(лише докон.)* відпочúти, -чúну, -чúнеш, спочúти, перепочúти; 3) *(лише докон.) (полегшено)* зітхнýти.

oddychanie *n. див.* **oddech.**

oddział, -łu, *m.* 1) вíдділ, -лу; 2) *(на фабриці, заводі)* цех, -ху; 3) *військ.* загíн, -гóну; ~ dozorczy спостерéжний загíн; *(військова одиниця)* частúна; ~ samodzielny окрéма військовá частúна; ◊ *військ.* ~ wartowniczy караýльна (вартовá) командá.

oddziałać *див.* **oddziaływać.**

oddziałowy цеховúй.

oddziaływać, -ływam, -ływasz (*a.* -łuję, -łujesz), -ływał, oddziałać дíяти (дíю, дíєш), подíяти, впливáти, вплúнути; cisza dobrze ~ływa na chorego тúша дóбре дíє на хвóрого.

oddziaływanie *n.* дíя, дíяння, вплив, -ву; wzajemne ~ взаємовплúв (взаємодíя, взаємодíяння).

oddzielać, oddzielić, -lę, -lisz, -lił відділя́ти, відділúти, -лю, -лиш; //~ się відділя́тися, відділúтися.

oddzielnie окрéмо, нáрізно, рíзно.

oddzielnopłciowe, -wych *bot. (diclinae)* різностáтеві, -вих.

oddzielny окрéмий; ~ pokój окрéма кімнáта; w każdym ~nym wypadku в кóжному окрéмому (поодинóкому) вúпадку.

oddzierać, odedrzeć, odedrę, odedrzesz, oddarł віддирáти, віддéрти, -рý, -рéш.

od dzisiaj *przsł. див.* **od dziś.**

od dziś *przsł.* від сьогóдні, відні́ні, відтепéр, з цьóго чáсу.

oddzwaniać, oddzwonić, -nię, -nisz, -nił віддзвóнювати, -нюю, -нюєш, віддзвонúти, -ню́, -ниш.

oddźwięczeć, -czy, -czał відзвучáти, -чúть, відлунáти, відбриніти, -нúть.

oddźwięk, -ku, *m.* 1) вíдгук, -ку, вíдзвук, вíдгомін, -мону; 2) *див.* **echo.**

odebrać *див.* **odbierać.**

odebranie *n.* 1) відібрáння; 2) одéржання. *Пор.* **odbierać.**

odechciewać się, odechcieć się, odechce, odechciało (komu) *nieos., pot.* відхотíтися, -хóчеться, розхотíтися, перехотíтися; już mu się ~chciało jeść йомý вже відхотíлося (розхотíлося, перехотíлося) їсти.

odedrzeć *див.* **oddzierać.**

odegnać *див.* **odganiać.**

odegrać *див.* **odgrywać.**

odegrana, -nej, *ż.* відíграш, -шу; *(карт. — ще)* відíграна сýма, відíграні грóші, -шей.

odegrzać się, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli відігрíтися.

odejmować, -muję, -mujesz, -mował, odjąć, odejmę, odejmiesz, odjął, odjęli 1) (komu co) віднімáти, відня́ти, -німý, -нíмеш; *(силою — ще)* відбирáти, відібрáти (відберý, відберéш) (в кóго що); *(іноді)* позбавля́ти, позбáвити, -влю, -виш (кого чого́); **odjąć** komu prawo do czego відібрáти в кóго прáво на що; позбáвити кого́ прáва на що; **odjęło** mu mowę йомý відня́ло (відібрáло) мóву; 2) *мат.* віднімáти, відня́ти; 3) *(лише докон.) хір.* ампуту-

ва́ти, -ту́ю, -ту́єш *(докон.)*, відрі́зати, -рі́жу, -рі́жеш; ◊ *розм.* j a k g d y b y r ę k ą **odjął** як руко́ю зня́ло; **odejmować** s o b i e o d u s t відрива́ти від ро́та (від се́бе), недоїда́ти.

odejmowanie *n.* 1) віднима́ння; відбира́ння; позбавля́ння; 2) відніма́ння. *Пор.* **odejmować** 1, 2.

odejście *n.* відхі́д, -хо́ду.

odejść *див.* **odchodzić.**

odemknąć *див.* **odmykać.**

odemścić *див.* **pomścić.**

odepchnąć *див.* **odpychać.**

odeprać *див.* **odpierać** I.

odeprzeć *див.* **odpierać** II.

oderwać *див.* **odrywać.**

oderwanie I *n.* відри́в, -ву.

oderwanie II *przsł.* абстра́ктно.

oderwany 1) відірваний; 2) *перен.* абстра́ктний; p o j ę c i e ~**ne** абстра́ктне поня́ття; l i c z b y ~**ne** абстра́ктні чи́сла, -сел.

oderznąć *див.* **odrzynać.**

oderżnąć *dok. див.* **odrzynać.**

odeschnąć *див.* **odsychać.**

odesłać *див.* **odsyłać.**

odesłanie *n.* відси́лка.

odespać *див.* **odsypiać.**

Odessa *ż.* Оде́са.

odessać *див.* **odsysać.**

odetchnąć *див.* **oddychać.**

odetchnienie *n. див.* **odetchnięcie.**

odetchnięcie *n.* перепочи́нок, -нку.

odetkać *див.* **odtykać.**

odetrzeć *див.* **odcierać.**

odezwa *ż.* відо́зва.

odezwać się *див.* **odzywać się.**

odezwanie się *n. (коротке висловлення думки)* заува́ження, ува́га; n i e m ą d r e ~ нерозу́мне заува́ження.

odęcie *n., med.* здуття́.

odętość *ż., med. див.* **odęcie.**

odęty 1) здути́й; 2) *перен. розм.* насу́плений; ~ j a k s o w a насу́плений, як сич.

odfarbowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odfarbować, -buję, -bujesz, -bował 1) перефарбо́вувати, -вую, -вуєш, перефарбува́ти, -бу́ю, -бу́єш; 2) *(втрачати колір)* линя́ти, полиня́ти.

odfermentować, -tuję, -tujesz, -tował переброди́ти, -джу́, -диш; *(розм. — ще)* перешумува́ти, -му́ю, -му́єш.

odfiltrować, -ruję, -rujesz, -rował профільтрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

odformować, -muję, -mujesz, -mował відли́ти фо́рму.

odfotografować, -fuję, -fujesz, -fował сфотографува́ти, -фу́ю, -фу́єш, зня́ти (зніму́, зні́меш).

odfrunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli спурхну́ти, відлеті́ти, -лечу́, -лети́ш.

odfuknąć, -nę, -niesz, -nął *(неввічливо)* бу́ркнути.

odgadnąć *див.* **odgadywać.**

odgadnienie *n. див.* **odgadnięcie.**

odgadnięcie *n.* відга́дка.

odgadywacz, *lm.* **-cze,** *m.* відга́дчик, відга́дник.

odgadywaczka *ż.* відга́дчиця, відга́дниця.

odgadywać, -duję, -dujesz, -dywał, odgadnąć, -dnę, -dniesz, -dł, -dli, *rzadziej* **-dnął, -dnęli** відга́дувати, -дую, -дуєш, відгада́ти.

odgałęziać się, odgałęzić się, -zi, -ził відгалу́жуватися, -жується, відгалу́зитися, -лу́зиться.

odgałęzienie *n.* відгалу́ження.

odganiać, odegnać відганя́ти, відго́нити, відігна́ти (віджену́, віджене́ш).

odgarniać, odgarnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli відгорта́ти, відгорну́ти, -ну́, -неш; *(рукою — звичайно)* відсува́ти, відсу́нути.

odgazowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odgazować, -zuję, -zujesz, -zował дегазува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(недокон. і докон.)*.

odginać, odgiąć, odegnę, odegniesz, odgiął, odgięli відгина́ти, відігну́ти.

odgłos, -su, *m.* 1) ві́дгомін, -мону, ві́дголос, -су, ві́дгук, -ку; *(кроків та ін.)* звук, -ку; 2) *перен.* по́голос, -су, поголо́ска, чу́тка; 3) *мед. (sonus)* звук, -ку.

odgniatać, odgnieść, -gniotę, -gnieciesz, -gniótł, -gnietli від-

дáвлювати, -люю, -люєш, віддавúти, -влю́, -виш.
odgnić, -nije, -nił відгни́ти, -гние́.
odgnieść *див.* **odgniatać.**
odgniotek *т. див.* **nagniotek.**
odgonić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **odganiać.**
odgotowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odgotować, -tuję, -tujesz, -tował відвáрювати, -рюю, -рюєш, відварúти, -рю́, -риш; //~ **się** відвáрюватися, відварúтися.
odgórnie звéрху.
odgórny яки́й (що) йде звéрху.
od góry *przsł.* від вéрху, з вéрху; ~ **góry do dołu** від (з) вéрху до ни́зу.
odgrabiać, odgrabić, -bię, -bisz, -bił *(граблями)* відгрібáти, відгребти́.
odgradzać, odgrodzić, -dzę, -dzisz, -dził відгорóджувати, -джую, -джуєш, відгородúти, -джу́, -диш; //~ **się** відгорóджуватися, відгородúтися.
odgraniczać, odgraniczyć, -czę, -czysz, -czył відмежóвувати, -вую, -вуєш, відмежувáти, -жу́ю, -жу́єш; *(одне від одного)* розмежóвувати, розмежувáти.
odgraniczenie *n.* 1) *(дія)* відмежувáння; розмежувáння; *пор.* **odgraniczać;** 2) *(гранична лінія)* межá.
odgraniczyć *див.* **odgraniczać.**
odgrażać się грозúтися (грожу́ся, грозúшся), погрóжувати, -жую, -жуєш.
odgrażanie się *n.* погрóжування.
odgrodzenie *n.* 1) *(дія)* відгорóдження; 2) *(предмет)* перегорóдка.
odgrodzić *див.* **odgradzać.**
odgromnik *m. див.* **piorunochron.**
odgruzowywanie *n.* розчúстка (розчищáння) руї́н.
odgruzowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odgruzować, -zuję, -zujesz, -zował розчищáти руї́ни, розчúстити руї́ни.
odgrywać, odegrać 1) *(лише докон.) муз.* зігрáти, загрáти; **odegrać sonatę** зігрáти (загрáти) сонáту; 2) *(роль) прям.* грáти, зігрáти; **artysta dobrze odegrał swoją rolę** артúст дóбре зігрáв свою́ роль; *перен.* відігравáти, грáти, відігрáти; 3) *карт.* відігравáти, -раю́, -раєш, відігрáти; **odegrać swoje pieniądze** відігрáти свої́ гро́ші; //~ **się** відігравáтися, відігрáтися.
odgryzać, odgryźć, -zę, -ziesz, -zł, -źli відгризáти, відгри́зти, -зу́, -зе́ш, відкýшувати, -шую, -шуєш, відкусúти, -кушу́, -кýсиш; //~ **się** відгризáтися, відгри́зтися, огризáтися, огризнýтися.
odgryzek, -zka, *m.* відгри́зений кусóк, -ська.
odgrzać *див.* **odgrzewać.**
odgrzebać *див.* **odgrzebywać.**
odgrzebanie *n.* 1) відкопáння, відкóпка; ви́копання; 2) ви́копання. *Пор.* **odgrzebywać** 1, 3.
odgrzebywać, -buję, -bujesz, -bywał, odgrzebać, -bię, -biesz, -bał 1) відкóпувати, -пую, -пуєш, відкопáти; *(перен. — ще)* викóпувати, ви́копати; 2) *(сіно, щось сипке)* відгрібáти, відгребти́; 3) *(трупа)* викóпувати, ви́копати.
odgrzewać, odgrzać, -grzeję, -grzejesz, -grzał відігрівáти, відігрíти; *(страву — ще)* підігрівáти, підігрíти; ◊ *розм.* ~**grzewany** dowcip старúй дóтеп, -пу.
odgważdżać, odgwoździć, -żdżę, -ździsz, -ździł (co) виймáти цвя́хи, ви́йняти цвя́хи (з чóго).
odhaczać, odhaczyć, -czę, -czysz, -czył 1) знімáти з гáка, зняти з гáка; 2) *перен.* відчíпляти, відчíплювати, -люю, -люєш, відчепúти, -плю́, -пиш.
odhartowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odhartować, -tuję, -tujesz, -tował відгартóвувати, -вую, -вуєш, відгартувáти, -тую́, -тýєш.
odhodować, -duję, -dujesz, -dował 1) відгодувáти, -дую́, -дýєш;

2) *(виростити — квіти, худобу)* вйплекати; //~ **się** відгодува́тися.

odjadać, odjeść, -jem, -jesz, -jadł, -jedli від'їда́ти, від'їсти, -їм, -їси́; //~ **się** 1) *(лише недокон.) перен.* відгриза́тися; 2) *(лише докон.)* від'їстися.

odjazd, -du, *m.* від'їзд, -ду.

odjazdowy від'їзни́й.

odjąć *див.* **odejmować.**

odjechać *див.* **odjeżdżać.**

odjemna, -nej, *ż., mat.* зме́ншуване, -ного.

odjemnik *m., mat.* від'ємник.

odjeść *див.* **odjadać.**

odjeździć, -żdżę, -ździsz, -ździł *dok.* від'їздити, -їжджу, -їздиш.

odjeżdżać, odjechać, -jadę, -jedziesz, -jechał від'їжджа́ти, від'їзди́ти, -їжджу́, -їзди́ш, від'їхати, -їду, -їдеш.

odjęcie *n.* 1) відняття́; відібра́ння; позба́влення; 2) відняття́; 3) ампутува́ння, ампута́ція, відрі́зання. *Пор.* **odejmować.**

odkaraskać się (od czego) *pot.* відкара́скатися (від чо́го), збу́тися (збу́дуся, збу́дешся) (чого́).

odkarmiać, odkarmić, -mię, -misz, -mił відгодо́вувати, -вую, -вуєш, відгодува́ти, -ду́ю, -ду́єш, угодо́вувати; угодува́ти; //~ **się** відгодо́вуватися, відгодува́тися, угодува́тися.

odkasływać, -łuję, -łujesz, -ływał, odkasłać, -szlę, -szlesz, -szlał *див.* **odkaszliwać.**

odkasywać, -suję, -sujesz, -sywał, odkasać, -szę, -szesz, -sał 1) *(спускати підігнуте)* відсу́кувати, -кую, -куєш, відсука́ти (-сучу́, -су́чиш *і* -сука́ю, -су-ка́єш); ~**sywać rękawy** відсу́кувати рукави́; 2) *(піднімати)* засу́кувати, засука́ти.

odkaszliwać, -liwam, -liwasz, (a. -luję, -lujesz), -liwał, odkaszlać, -lę, -lesz, -lał відка́шлювати, -люю, -люєш, відка́шляти.

odkaszlnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* відкашляну́ти.

odkażać, odkazić, -żę, -zisz, -ził обеззара́жувати, -жую, -жуєш, обеззара́зити, -ра́жу, -ра́зиш, знезара́жувати, знезара́зити; дезинфікува́ти, -ку́ю, -ку́єш (*недокон. і докон.*).

odkażający обеззара́жуючий, знезара́жуючий, дезинфіку́ючий.

odkażalnia *ż.* дезинфекці́йна ка́мера.

odkażanie *n.* обеззара́жування, знезара́жування, дезинфікува́ння.

odkażarnia *ż. див.* **odkażalnia.**

odkażenie *n.* обеззара́ження, знезара́ження, дезинфікува́ння.

odkąd *przsł.* 1) *(про місце)* звідки; звідкіля́, звідкі́ль, відкіля́, відкі́ль *(рідше)*; 2) *(про час)* відко́ли, з то́го ча́су як.

odkąsywać, -suję, -sujesz, -sywał, odkąsić, -szę, -sisz, -sił відку́шувати, -шую, -шуєш, відкуси́ти, -кушу́, -ку́сиш.

od kiedy *przsł.* з яко́го ча́су, відко́ли.

odkiełznywać, -nuję, -nujesz, -nywał, odkiełznać розгну́здувати, -дую, -дуєш, розгнузда́ти; //~ **się** розгну́здуватися, розгнузда́тися.

odkipieć, -pi, -piał 1) прокипі́ти, -пи́ть; 2) *(випарувати)* ви́кипіти, -пить.

odklarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odklarować, -ruję, -rujesz, -rował очища́ти, очи́стити, -чи́щу, -чи́стиш; //~ **się** *(про рідину)* усто́юватися, -то́юється, усто́ятися, -то́їться.

odklaskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, odklasnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli відповіда́ти о́плесками, відповісти́ о́плесками.

odklejać, odkleić, -kleję, -kleisz, -kleił відкле́ювати, -кле́ю, -кле́юєш, відкле́їти; //~ **się** відкле́юватися, відкле́їтися.

odklejanie *n.* відкле́йка, відкле́ювання.

odklejenie *n.* відкле́йка.

odklepać *див.* **odklepywać.**

odklepanie *n.* 1) відкле́пка; 2) відтарабане́ння. *Пор.* **odklepywać.**
odklepywać, -puję, -pujesz, -pywał, odklepać, -pię, -piesz, -pał 1) *техн.* відкле́пувати, -пую, -пуєш, відклепа́ти (-па́ю, -па́єш *і* -плю́, -плеш); 2) *(лише докон.) перен.* відтарабані́ти.
odkład, -du, *m., sad.* відса́док, -дка.
odkładać, odłożyć, -żę, -żysz, -żył відкладáти, відклáсти, -кладý, -кладéш.
odkładnica *ż., roln. (у плузі)* поли́ця.
odkłaniać, odkłonić, -nię, -nisz, -nił відхиля́ти, відхили́ти, -лю́, -лиш; **~kłonić** g a ł ą z k ę відхили́ти гі́лку (ві́тку); *// (лише докон.)* **~ się** віддáти покло́н.
odkomenderowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odkomenderować, -ruję, -rujesz, -rował відкомандиро́вувати, -вую, -вуєш, відкомандирувáти, -ру́ю, -ру́єш; *(цивільних осіб — звичайно)* відряджáти, відряди́ти, -джý, -диш.
odkopać *див.* **odkopywać.**
odkopalisko *n., archeol.* предме́т, зна́йдений під час розко́пок.
odkopaliskowy: r o b o t y **~we** *archeol.* розко́пки, -пок.
odkopywać, -puję, -pujesz, -pywał, odkopać, -pię, -piesz, -pał 1) відко́пувати, -пую, -пуєш, відкопáти; 2) *археол.* розко́пувати, розкопáти.
odkorkować, -kuję, -kujesz, -kował відкоркувáти, -кýю, -кýєш, відкýпорити.
odkorkowanie *n.* відкýпóрка.
odkos *m.* схил, -лу, укíс (*род.* укóсу).
odkosić, -szę, -sisz, -sił відкоси́ти, -кошý, -кóсиш.
odkosz: d a ć **~sza** *(при сватанні)* дáти гарбузá; w z i ą ć (d o s t a ć) **~sza** дістáти (покýштувáти, взя́ти, з'їсти) гарбузá.
odkotwiczenie *n., mor.* підняття́ я́коря.
odkotwiczyć, -czę, -czysz, -czył *mor.* підня́ти я́кір.
odkrawać, odkrajać, -ję, -jesz, -jał відрі́зувати, -зую, -зуєш, відрі́зати, -рі́жу, -рі́жеш; *(про продукти, тканину тощо — ще)* відкрáювати, -крáюю, -крáюєш, відкрáяти, -крáю, -крáєш.
odkreślać, odkreślić, -lę, -lisz, -lił відкре́слювати, -люю, -люєш, відкре́слити.
odkręcać, odkręcić, -cę, -cisz, -cił відкрýчувати, -чую, -чуєш, відкрути́ти, -кручý, -крýтиш; *//* **~ się** відкрýчуватися, відкрути́тися.
odkrętka *ż.* ви́крутка.
odkroić, -kroję, -kroisz, -kroił *dok. див.* **odkrawać.**
odkrycie *n.* відкриття́.
odkryć *див.* **odkrywać.**
odkryty 1) відкри́тий; 2) розкри́тий; 3) *див.* **otwarty.** *Пор.* **odkrywać się.**
odkrywać, odkryć, -kryję, -kryjesz, -krył 1) відкрива́ти, відкри́ти; 2) *перен.* розкрива́ти, розкри́ти; *(виявляти — ще)* викрива́ти, ви́крити; **~kryć** k a r t y розкри́ти ка́рти; **~kryć** k o m u o c z y розкри́ти о́чі комý; **~kryć** s p i s e k розкри́ти (ви́крити) змóву; *//~* **się** відкрива́тися, відкри́тися; 2) *(скидати укривало)* розкрива́тися, розкри́тися; 3) *див.* **otwierać się.**
odkrywca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* той, що зробúв відкриття́.
odkrywczy властúвий томý, хто рóбить відкриття́.
odkrywka *ż., gór.* відкри́та ша́хта, відкри́ті ви́робітки, -ток.
odkrywkowy: ~wa e k s p l o a t a c j a *gór.* відкри́та розро́бка.
odkrząknąć *dok. див.* **odchrząkiwać.**
odkrzykiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, odkrzyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli відгýкуватися, -кую, -куєшся, відгукáтися, відгукнýтися, відкликáтися, відкли́кнутися, озива́тися, озва́тися, -звýся, -зве́шся.

odkształcać, odkształcić, -cę, -cisz, -cił деформува́ти, -му́ю, -му́єш *(недокон. і докон.)*.
odkształcenie *n., fiz.* деформа́ція.
odkształcić *див.* **odkształcać**.
odkuć *див.* **odkuwać**.
odkulbaczać, odkulbaczyć, -czę, -czysz, -czył розсі́длувати, -лую, -луєш, розсідла́ти.
odkup, -pu, *m.* ві́дкуп, -пу.
odkupiciel, *lm.* **-le,** *m., rel.* визволи́тель.
odkupicielka *ż., rel.* визволи́телька.
odkupić *див.* **odkupywać**.
odkupny відкупни́й.
odkupywać, -puję, -pujesz, -pywał, odkupić, -pię, -pisz, -pił 1) відкупо́вувати, -вую, -вуєш, відкупля́ти, відкупа́ти, відкупи́ти, -плю́, -пиш; 2) *(з кріпацтва, з неволі)* викупо́вувати, викупля́ти, викупа́ти, ви́купити, -плю, -пиш; //~ **się** 1) відкупо́вуватися, відкупля́тися, відкупа́тися, відкупи́тися; 2) викупо́вуватися, викупля́тися, викупа́тися, ви́купитися.
odkurzacz, *lm.* **-cze,** *m.* пилосо́с.
odkurzać, odkurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) очи́щувати від пи́лу (від по́роху), очи́стити від пи́лу (від по́роху); 2) *(димом)* обку́рювати, -рюю, -рюєш, обкури́ти, -рю́, -риш; 3) (kogo) *(лише докон.) перен. розм.* ви́курити (кого́); //~ **się** очи́щуватися від пи́лу (від по́роху), очи́ститися від пи́лу (від по́роху).
odkuwać, odkuć, -kuję, -kujesz, -kuł 1) вико́вувати, -вую, -вуєш, ви́кувати, -кую, -куєш; ~**kuć** s z y n ę ви́кувати ши́ну; 2) (co od czego) відко́вувати, відкува́ти, -кую́, -куєш (що від чо́го); 3) *(лише докон.) (скінчити кувати)* відкува́ти; 4) *(лише докон.) (коня)* розкува́ти; //~ **się** розко́вуватися, розкува́тися.
odkuwka *ż., tech.* поко́вка; ~ s t a l o w a стальна́ поко́вка.
odkwaszać, odkwasić, -szę, -sisz, -sił *chem.* розки́слювати, -люю, -люєш, розки́слити.
odkwaszenie *n., chem.* розки́слення.
odkwit, -tu, *m.* 1) відцвіта́ння; 2) втори́нне цвітіння. *Пор.* **odkwitać** 1, 3.
odkwitać, odkwitnąć, -tnę, -tniesz, -tnął, -tnęli *a.* **-tł, -tli** 1) відцвіта́ти, відцвісти́, -цвіту́, -цві́теш; 2) *(про збіжжя)* відкрасо́вуватися, -вується, відкрасува́тися, -су́ється, відквіто́вувати, -вує, відквітува́ти, **-ту́є**; 3) зно́ву (вдру́ге) зацвіта́ти (розцвіта́ти), зно́ву (вдру́ге) зацвісти́ (розцвісти́).
odlać *див.* **odlewać**.
odladzacz, *lm.* **-cze,** *m., lot.* антиобле́днювач.
odlatać I *niedok. див.* **odlatywać**.
odlatać II *dok. (закінчити літати)* відліта́ти.
odlatywać, -tuję, -tujesz, -tywał, odlecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli відліта́ти, відлеті́ти, -лечу́, -лети́ш.
odległościomierz, *lm.* **-rze,** *m., geod.* далекомі́р, -ра.
odległość *ż.* ві́дстань, -ні, віддале́ння, ві́ддаль, -лі; w ~**ci** k i l k u n a s t u k r o k ó w на ві́дстані (на ві́ддалі) кільканадцяти́ кро́ків.
odległy 1) відда́лений; ~ o d w a k i l o m e t r y відда́лений на два кіломе́три; 2) *перен. (у просторі)* дале́кий; ~ k r a j дале́кий край (*род.* кра́ю); *(у часі)* да́вній.
odlepiać, odlepić, -pię, -pisz, -pił відліплювати, -люю, -люєш, відліпи́ти, -плю́, -пиш; *(приклеєне)* відкле́ювати, відкле́їти; //~ **się** відліплюватися, відліпи́тися; відкле́юватися, відкле́їтися.
odlew, -wu, *m., tech.* ви́ливок, -вка; *(з металу)* литво́.
odlewacz, *lm.* **-cze,** *m., spec. див.* **odlewnik**.

odlewać, odlać, -leję, -lejesz, -lał, -lali *a.* **-leli** відлива́ти, відли́ти (віділлю́, віділле́ш); *(тех. — ще)* вилива́ти, ви́лити, -ллю, -ллеш; ◊ *перен. фам.* **~lać** komu batów всипати кому́ гаря́чих.

odlewany *tech.* відли́тий; ви́литий; ~ posąg ви́лита ста́туя. *Пор.* **odlewać.**

odlewnia *ż., hut.* лива́рня.

odlewnictwo *n., hut.* лива́рна спра́ва.

odlewniczy *hut.* лива́рний.

odlewnik, *lm.* **-cy,** *m., hut.* лива́рник.

odleźć *див.* **odłazić.**

odleżały 1) відле́жаний; 2) уле́жаний. *Пор.* **odleżeć się.**

odleżeć, -żę, -żysz, -żał, -żeli 1) проле́жати, відле́жати; **~żał** dwa miesiące w szpitalu проле́жав (відле́жав) два місяці в лікарні; 2) (sobie co) відле́жати (собі що); ~ sobie boki відле́жати собі бо́ки; //~ się 1) відле́жатися; 2) *(про недостиглі плоди)* уле́жатися.

odleżyna, *zazwyczaj w lm.* **-żyny, -żyn** про́лежень, -жня.

odliczać, odliczyć, -czę, -czysz, -czył 1) *(лише докон.)* відлічи́ти, -чу́, -чиш, відрахува́ти, -раху́ю, -раху́єш; ~ komu sto rubli відлічи́ти (відрахува́ти) комý сто карбо́ванців; 2) *(утримувати)* вирахо́вувати, -вую, -вуєш, ви́рахувати; **~czyć** z pensji jeden procent ви́рахувати з зарпла́ти одúн проце́нт.

odliczenie *n.* 1) відлік, -ку, відрахува́ння; 2) ви́рахування. *Пор.* **odliczać.**

odliczyć *див.* **odliczać.**

odlot, -tu, *m.* відліт, -льо́ту; *(літака — ще)* відпра́влення; *недокон.* відліта́ння.

odludek, -dka, *lm.* **-dki,** *m.* відлю́дник, відлю́дько, нелюди́м.

odludnie 1) безлю́дно, пу́сто; 2) відлю́дно. *Пор.* **odludny.**

odludność *ż.* 1) безлю́дність, -ності; 2) відлю́дність. *Пор.* **odludny.**

odludny 1) *(про місцевість)* безлю́дний, відлю́дний, глухи́й; 2) *(про людину)* відлю́дний, відлю́дькуватий, нелюди́мий.

odludzie *n.* безлю́ддя.

odlutowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odlutować, -tuję, -tujesz, -tował відпа́ювати, -па́ю, -па́юєш, відпаяти; //~ się відпа́юватися, відпаятися.

odłam, -mu, *m.* 1) відла́мок, -мка, ула́мок, обло́мок; 2) *(лише в мн.) перен.* обло́мки, -ків, ула́мки; 3) *(перен. — ділянка)* га́лузь, -зі; ~ przemysłu га́лузь промисло́вості; 4) *(перен. — колективу)* части́на; znaczny ~ narodu значна́ части́на наро́ду.

odłamać *див.* **odłamywać.**

odłamek, -mka, *m.* відла́мок, -мка, ула́мок, обло́мок; *(снаряда)* оско́лок, -лка.

odłamkowy відла́мковий, ула́мковий, обло́мковий; оско́лковий. *Пор.* **odłamek.**

odłamywać, -muję, -mujesz, -mywał, odłamać, -mię, -miesz, -mał відла́мувати, -мую, -муєш, відло́млювати, -люю, -люєш, відломи́ти, -млю́, -миш; //~ się відла́муватися, відло́млюватися, відломи́тися.

odłazić, -żę, -zisz, -ził, odleźć, -lezę, -leziesz, -lazł, -leźli 1) відла́зити, -ла́жу, -ла́зиш, відлі́зти, відлі́зши; 2) *(про клевне)* відліпля́тися, відліпи́тися, -питься, відкле́юватися, -кле́юється, відкле́їтися; fornir **~lazł** фане́ра відкле́їлася.

odłączać, odłączyć, -czę, -czysz, -czył відділя́ти, відділи́ти, -лю́, -лиш; відлуча́ти, відлучи́ти, -чу́, -чиш *(рідше)*; **~czyć** dziecko od piersi відлучи́ти дитúну; //~ się відділя́тися, відділи́тися; відлуча́тися, відлучи́тися.

odłączalny віддільний.

odłączenie *n.* віддíлення; відлýчення. *Пор.* **odłączać.**
odłącznik *m., el.* роз'éднувач, розмикáч, -чá.
odłączny *див.* **odłączalny.**
odłączyć *див.* **odłączać.**
odłogować, -guje, -gował *roln. przen.* облогувáти, -гýє, лежáти перелóгом (облóгом).
odłogowy *roln.* облóгóвий, перелóгóвий.
odłożyć *див.* **odkładać.**
odłożysko *n., roln. див.* **odłóg.**
odłóg, -łogu, *m., roln.* облíг, -лóгу, перелíг; leżeć **~łogiem** a) лежáти облóгом (перелóгом); б) *перен.* перебувáти в занедбáнні; ◊ zagospodarowanie **~ łogów** освóєння перелóгóвих (облóгóвих) земéль.
odłupać *див.* **odłupywać.**
odłupić, -pię, -pisz, -pił 1) (kogo) *перен. розм.* відлупцювáти, -цю́ю, -цю́єш, відлупúти, -плю́, -пиш (кого); 2) *докон. див.* **odłupywać.**
odłupywać, -puję, -pujesz, -pywał, odłupać, -pię, -pisz, -pał 1) відколýпувати, -пую, -пуєш, відколупáти; 2) *(частину від цілого)* відкóлювати, -люю, -люєш, відколóти, -лю́, -леш; **~pać** kawał drzewa відколóти кусóк дéрева.
odłuskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, odłuskać злýщувати, -щую, -щуєш, злýщити; //**~ się** злýщуватися, злýщитися.
odłuszczać, odłuszczyć, -czę, -czysz, -czył *див.* **odłuskiwać.**
odma *ż., med.* вдувáння, пневмотóракс, -су.
odmach, -chu, *m.* змах рукú назáд.
odmachać (co) *pot.* відмахáти (що); za dwie godziny **~chał** trzy mile за дві годúни відмахáв три мúлі.
odmachnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli відмахнýти.
odmaczać, odmoczyć, -czę, -czysz, -czył відмóчувати, -чую, -чуєш, відмочúти, -чý, -чиш.
odmakać, odmoknąć, -moknie, -mókł відмокáти, відмóкнути.
odmalowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odmalować, -luję, -lujesz, -lował 1) змальóвувати, -вую, -вуєш, змалювáти, -лю́ю, -лю́єш; **~lować** portret змалювáти портрéт; **~lować** czyj stan змалювáти чий стан; 2) *(лише докон.) (кімнату і под.)* вúкрасити, -крашу, -красиш.
odmarsz, -szu, *m., wojs.* вúрушення.
odmarszczać, odmarszczyć, -czę, -czysz, -czył 1) *(на чолі)* розгладжувати (згладжувати) змóршки, розгладити (згладити) змóршки; 2) *(праскою)* розпрасóвувати склáдки (збóрки), розпрасувáти склáдки (збóрки).
odmar-zać, odmar-znąć, -znę, -zniesz, -zł відмерзáти, відмéрзнути; na dworze nieco **~zło** надвóрі трóхи відмéрзло; ucho mu **~zło** в нього відмéрзло вýхо.
odmar-znięty відмéрзлий.
odmaszerować, -ruję, -rujesz, -rował *wojs.* вúрушити.
odmawiać, odmówić, -wię, -wisz, -wił 1) (czego) відмовлятú, відмóвити, -влю, -виш (в чóму, чогó); відмовлятúся, відмóвитися (зробúти що, від чóго); **~mówić** wykonania prośby відмóвитися вúконати прохáння; 2) (kogo) відговóрювати, -рюю, -рюєш, відговорúти, -рю́, -риш, відрáджувати, -джую, -джуєш, відрáдити, -джу, -диш, відмовлятú, відмóвити (когó).
odmazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, odmazać, -żę, -żesz, -zał 1) *(про погане малювання)* мáзати (мáжу, мáжеш), намáзати, мазю́кати, намазю́кати, ляпáти, наляпáти, бáзграти, набáзграти; *розм.* **~zać** portret намазю́кати (набáзграти) портрéт; 2) *(стирати намазане)* змáзувати, -зую, -зуєш, змáзати.

odmęt, -tu, *m.* 1) вир, -ру; 2) *(глибина)* пучи́на, безо́дня; ~ty morskie морська́ пучи́на (безо́дня); 3) каламу́тна вода́; *прик.* w ~męcie ryby łowić лови́ти ри́бу в (кала)му́тній воді́; 4) *перен.* ха́ос, -су.

odmiał, -łu, *m.* обмі́лина, ві́дміль, -лі.

odmiana I *ż.* 1) переміна; 2) *біол., перен.* різнови́дність, -ності; ◊ ~ny księżyca фа́зи мі́сяця.

odmiana II *ż., gram. (imen)* відмі́на; *(dieślіw)* дієвідмі́на.

odmianka *ż.* варіа́нт, -ту, варіа́нтна фо́рма.

odmiatać, odmieść, -miotę, -miecіesz, -miótł, -mietli відмита́ти, відмести́, -мету́, -мете́ш.

odmieniać, odmienić, -nię, -nisz, -nił 1) переміня́ти, переміни́ти, -ню́, -ниш; 2) *(закон, вирок тощо)* скасо́вувати, -вую, -вуєш, скасува́ти, -су́ю, -су́єш; 3) *(лише недокон.) грам.* відмі́нювати, -нюю, -нюєш; *(дієслово — ще)* дієвідмі́нювати; //~ się 1) переміня́тися, переміни́тися; 2) *(лише недокон.)* відмі́нюватися.

odmieniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* 1) ви́родок, -дка; 2) *див.* **odszczepieniec.**

odmiennie іна́кше.

odmienność *ż.* 1) відмі́нність, -ності; 2) відмі́нюваність; змі́нність, змі́нюваність; *пор.* **odmienny.**

odmienny 1) і́нший; być ~nego zdania бу́ти і́ншої ду́мки; 2) *грам.* відмі́нюваний; *(про дієслова — ще)* дієвідмі́нюваний; *(про частини мови)* змі́нний, змі́нюваний; ◊ być w ~nym stanie *(про вагітну)* бу́ти при на́дії.

odmierzać, odmierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył відмі́рювати, -рюю, -рюєш, відмі́ря́ти, відмі́ряти.

odmieszkać *(деякий час)* прожи́ти, -живу́, -живе́ш, проме́шкати.

odmieść *див.* **odmiatać.**

odmiękać, odmięknąć, -knę, -kniesz, -knął *(a.* **-kł), -kli** розм'яка́ти, розм'я́кнути.

odmiękczać, odmiękczyć, -czę, -czysz, -czył розм'я́кшувати, -шую, -шуєш, розм'якши́ти.

odmiękąć *див.* **odmiękać.**

odmigęba, -by, *lm.* **-by,** *m., posp.* 1) пиха́тий, -того; 2) *(губата людина)* губа́тий.

odminować, -nuję, -nujesz, -nował *wojs.* розмінува́ти, -ну́ю, -ну́єш.

odminowanie *n., wojs.* розмінува́ння.

odmleć, -mielę, -mielesz, -mełł, -mełli змоло́ти, -мелю́, -ме́леш, відмоло́ти.

odmłacać, odmłócić, -cę, -cisz, -cił 1) *(добувати зерно)* обмоло́чувати, -чую, -чуєш, обмолоти́ти, -лочу́, -ло́тиш; 2) *(відробляти молотьбою)* відмоло́чувати, відмолоти́ти.

odmładzać, odmłodzić, -dzę, -dzisz, -dził омоло́джувати, -джую, -джуєш, омолоди́ти, -джу́, -ди́ш; //~ się омоло́джуватися, омолоди́тися.

odmłodniały помолоді́лий.

odmłodnić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **odmładzać.**

odmłodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli помолоді́ти, помоло́дшати.

odmłodnienie *n.* омоло́дження.

odmłodzenie(się) *n. див.* **odmłodnienie.**

odmłodzić *див.* **odmładzać.**

odmłócić *див.* **odmłacać.**

odmoczyć *див.* **odmaczać.**

odmodelować, -luję, -lujesz, -lował зня́ти моде́ль.

odmoknąć *див.* **odmakać.**

odmorski 1) з мо́ря; wiatr ~ ві́тер з мо́ря; 2) *заст.* відда́лений від мо́ря.

odmotywać, -tuję, -tujesz, -tywał, odmotać відмо́тувати, -тую, -туєш, відмота́ти; //~ się 1) розмо́туватися, розмота́тися; 2) (z czego) *перен.* виплу́туватися, ви́плутатися (з чо́го).

odmotywanie *n.* відмо́тування, відмо́тка.

odmowa *ż.* відмо́ва; w r a z i e ~wy на ви́падок відмо́ви.
odmownie негати́вно.
odmowny негати́вний; ~na o d p o w i e d ź негати́вна ві́дповідь, -ді.
odmówić *див.* **odmawiać.**
odmówienie *n.* відмо́влення, відмо́ва.
odmrażać, odmrozić, -żę, -zisz, -ził відморо́жувати, -жую, -жуєш, відморо́зити, -ро́жу, -ро́зиш.
odmrozek, -zka, *m., med. (permo)* приморо́ження, осту́да.
odmrozina *ż., med. див.* **odmrozek.**
odmrożenie *n.* відморо́ження.
odmrożony відморо́жений.
odmruczeć *див.* **odmrukiwać.**
odmrugać, odmrugnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli відмо́ргувати, -гую, -гуєш, відморгну́ти.
odmrukać *dok. див.* **odmrukiwać.**
odmrukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, odmruczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli *(у відповідь)* мурмота́ти, -мочу́, -мо́чеш, промурмота́ти, мурмоті́ти, -мочу́, -моти́ш, промурмоті́ти, бо[у]рмота́ти, пробо[у]рмота́ти, бо[у]рмоті́ти, пробо[у]рмоті́ти, бубоні́ти, пробубоні́ти.
odmruknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *(у відповідь)* бу́ркнути.
odmulać, odmulić, -lę, -lisz, -lił очища́ти від му́лу, очи́стити від му́лу.
odmyć *див.* **odmywać.**
odmykać, odemknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli відмика́ти, відімкну́ти; //~ **się** відмика́тися, відімкну́тися.
odmywać, odmyć, -myję, -myjesz, -mył відмива́ти, відми́ти; //~ **się** 1) відмива́тися, відми́тися; 2) (czego) *(лише докон., з запереченням)* відми́ти (що); n i e m o ż n a **się** ~ c z e g o не мо́жна відми́ти чого́.
odnająć *див.* **odnajmować.**
odnajdywać, -duję -dujesz, -dywał, odnaleźć, -najdę, -najdziesz, -nalazł, -naleźli відшу́кувати, -кую, -куєш, відшука́ти; //~ **się** відшу́куватися, відшука́тися.
odnajmować, -muję, -mujesz, -mo--wał, odnająć, -jmę, -jmiesz, -jął, -jęli 1) (od kogo) піднайма́ти, піднайня́ти, -йму́, -йме́ш; 2) (komu) здава́ти в піднайо́м, зда́ти в піднайо́м (кому́).
odnalezienie (się) *n.* відшука́ння.
odnaleźć *див.* **odnajdywać.**
odnaradawiać, odnarodowić, -wię, -wisz, -wił *polit.* денаціоналізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(недокон. і докон.).*
odnaradawianie *n., polit.* денаціоналіза́ція *(недокон.).*
odnarodowienie *n., polit.* денаціоналіза́ція *(докон.).*
odnawiacz, *lm.* **-cze,** *m. див.* **odnowiciel.**
odnawiać, odnowić, -wię, -wisz, -wił 1) *(робити новим)* обновля́ти, обно́влювати, -люю, -люєш, обнови́ти, -влю́, -виш, оновля́ти, оно́влювати, онови́ти; 2) *(знайомство, дружбу, договір тощо)* відновля́ти, відно́влювати, віднови́ти; //~ **się** 1) обновля́тися, обно́влюватися, обнови́тися, оновля́тися, оно́влюватися, онови́тися; 2) відновля́тися, відно́влюватися, віднови́тися.
od niechcenia *przsł.* не́хотя.
od niedawna *przsł.* з неда́внього ча́су, знеда́вна.
odnieść *див.* **odnosić.**
odnitować, -tuję, -tujesz, -tował *tech. (заклепку)* відклепа́ти (-па́ю, -па́єш *і* -плю́, -плеш).
odnoga *ż.* 1) відгалу́ження; 2) *(гір)* відрі́г, -ро́га, відно́га; 3) *(ріки)* рука́в, -ва́; 4) *(моря)* зато́ка; M o r z e B a ł t y c k i e m a t r z y ~gi Балті́йське мо́ре ма́е три зато́ки; 5) *зал.* ві́тка.
odnosić, -noszę, -nosisz, -nosił, od--nieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli відно́сити, -но́шу, -но́сиш, віднести́; ◊ ~nieść k o r z y ś ć дістáти ко́ристь; ~nieść r a n y дістáти пора́нення; ~nieść s k u t e k подія́ти, -діє; ~nieść w r a ż e n i e дістáти вра́ження;

~nieść zwycięstwo здобýти перемóгу.
odnosić się, -noszę, -nosisz, -nosił, odnieść się, -niosę, -niesiesz, -niósł 1) (do kogo, do czego) ставитися, -влюся, -вишся, поставитися (до кóго, до чóго); ~nosić się życzliwie do kogo доброзичли́во (прихи́льно) ста́витися до кóго; 2) (do kogo) *(лише докон.)* вдáтися (вдáмся, вдасúся), апелювáти, -лю́ю, -лю́єш (до кóго); 3) (do kogo, do czego) *(лише недокон.) (мати якесь відношення)* стосувáтися, -сýється (до кóго, до чóго *і* кого́, чого́), віднóситися (до кóго, до чóго); to się nie ~nosi dowas це вас (до вас) не стосýється, це до вас не віднóситься.
odnosowienie *n., lingw.* деназалізáція.
odnoszenie się *n.* (do kogo, do czego) ста́влення (до кóго, до чóго).
odnośnie 1) (do czego) *прийм.* щóдо (чóго), віднóсно (чóго); 2) *прислів. див.* **względnie** II.
odnośnik *m. (в книзі, в рукописі)* ви́носка.
odnośny *książk.* 1) відповíдний; znajdziesz to w ~nym miejscu ти знáйдеш це у відповíдному мíсці; 2) *грам. див.* **względny** II, 1.
odnowa *ż. див.* **odnowienie (się).**
od nowa *przst.* зáново.
odnowca, -cy, *lm.* **-cy,** *m. див.* **odnowiciel.**
odnowczy о(б)нóвний.
odnowiciel, *lm.* **-le,** *m.* о(б)нóвник.
odnowicielka *ż.* о(б)нóвниця.
odnowić *див.* **odnawiać.**
odnowienie (się) *n.* 1) о(б)нóвлення; 2) віднóвлення. *Пор.* **odnawiać.**
odnożysty розгалýжений; *(про дерево — ще)* крислáтий, розлóжистий.
odnóże *n. див.* **odnoga.**
odometr, -ru, *m., spec.* одóметр, -ра.
odontologia *ż., med.* одонтолóгія.
odorywać, odorać, -rzę, -rzesz, -rał *roln.* 1) *(якусь ділянку)* виóрювати, -рюю, -рюєш, вúорати, -рю, -реш; ~rać hektar pola вúорати гектáр пóля; 2) *(в певний строк)* відóрювати, відорáти, -рю́, -рéш; **odorać** do południa відорáти до обíду; 3) *(заст. — відробляти оранкою)* відóрювати, відорáти.
odosabniacz, *lm.* **-cze,** *m., fiz. див.* **izolator.**
odosabniać, odosobnić, -nię, -nisz, -nił 1) відділя́ти, відділи́ти, -лю́, -лиш, відокрéмлювати, -люю, -люєш, відокрéмити, -млю, -миш; 2) *фіз. див.* **izolować;** //~ się відділя́тися, відділи́тися, відокрéмлюватися, відокрéмитися.
odosobnienie *n.* 1) віддíлення, відокрéмлення; 2) самóтність, -ності, самíтність. *Пор.* **odosobniony.**
odosobniony 1) віддíлений, відокрéмлений; 2) *перен.* самóтній, самíтний.
odór, -doru, *m.* смóрід, -роду.
odpadać, odpaść, -padnę, -podniesz, -padł відпадáти, відпáсти, -падý, -падéш; ~padła mnie ochota do... у мéне відпáла (пропáла) охóта до...; ~paść od organizacji відпáсти від організáції.
odpadek, -dku *(częściej w lm.)* **-dki, -dków,** *m.* 1) пóкидь, -ді, пóкидьки, -ків; 2) *тех.* відхóди, -дів.
odpadkowy *tech.* якúй (що) складáється з відхóдів.
odpadły якúй (що) відпáв, відпáлий.
odpadnięcie *n.* відпадíння.
odpakowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odpakować, -kuję, -kujesz, -kował розпакóвувати, -вую, -вуєш, розпакувáти, -кýю, -кýєш.
odpalać, odpalić, -lę, -lisz, -lił 1) відпáлювати, -люю, -люєш, відпалúти, -лю́, -лиш; ~lić koniec laski відпалúти кінéць пáлиці; 2) *тех.* випáлювати, вúпалити; ~lać cegłę випáлювати цéглу; 3) *(лише докон.) (перен. — про гостру відповідь)*

відрі́зати, -рі́жу, -рі́жеш, відруба́ти; 4) *гірн.* пали́ти (запа́лювати) вибухі́вку, запали́ти вибухі́вку; ◊ ~**lić k o n k u r e n t a** да́ти гарбуза́; //~ **się** 1) відгоря́ти, відгорі́ти; 2) *тех.* випа́люватися, ви́палитися.

odpar, -ru, *m.* ви́пар, -ру.

od parady *przsł.* напока́з, про лю́дське о́ко.

odparcie *n.* 1) відшто́вхнення, відіпхнення; 2) відби́ття; спростува́ння. *Пор.* **odpierać** 1, 2.

odparowywać I, **-wuje, -wywał, odparować, -ruje, -rował** 1) *спец.* випа́рювати, -рює, ви́парити; 2) *(втрачати вологість)* випаро́вувати(ся), -вує(ться), ви́парувати(ся), -рує(ться).

odparowywać II, **-wuję, -wujesz, -wywał, odparować, -ruję, -rujesz, -rował** *(удар)* пари́рувати, -рую, -руєш *(недокон. і докон.)*, відпари́рувати.

odparty 1) відшто́вхнутий, відіпханий; 2) відби́тий; спросто́ваний. *Пор.* **odpierać** 1, 2.

odparzać, odparzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) відпа́рювати, -рюю, -рюєш, відпа́рити; 2) *(взуттям, одягом тощо)* намо́лювати, -люю, -люєш, намо́ляти, намо́лити, натира́ти, натерти, -тру́, -тре́ш; ~**rzyć n o g ę** намо́ляти (намо́лити, натерти) но́гу.

odparzelina *ż.* садно́.

odparzelizna *ż. див.* **odparzelina.**

odparzenie *n.* 1) відпа́рення; 2) намо́лення, натертя́. *Пор.* **odparzać.**

odparzyć *див.* **odparzać.**

odpasać I *див.* **odpasywać.**

odpasać II, **odpaść, -sę, -siesz, -sł, -śli** *(худобу)* відгодо́вувати, -вую, -вуєш, відгодува́ти, -ду́ю, -ду́єш, відпаса́ти, відпа́сти, -па́сý, -пасе́ш; //~ **się** відгодо́вуватися, відпаса́тися; *(розм. — про людей)* гла́дшати, погла́дшати.

odpasanie (się) I *n.* розпере́зання.

odpasanie (się) II *n.* відгодо́вування, відпаса́ння.

odpasywać, -suję, -sujesz, -sywał, odpasać, -szę, -szesz, -sał 1) розпері́зувати, -зую, -зуєш, розпереза́ти, -режу́, -ре́жеш; 2) *(знімати разом з поясом)* відчіпля́ти, відчі́плювати, -люю, -люєш, відчепи́ти, -плю́, -пиш; ~**sywać s z a b l ę** відчі́плювати ша́блю; //~ **się** розпері́зуватися, розпереза́тися.

odpaść I *див.* **odpasać** II.

odpaść II *див.* **odpadać.**

odpełzać, odpełznąć, -znę, -zniesz, (*a.* **-źniesz), -znął** (*a.* **-zł), -zli** *a.* **-źli** відповза́ти, відповзти́.

odpęd, -du, *m., spec.* відгі́н, -го́ну, дистиля́т, -ту.

odpędowy дистиляці́йний.

odpędzać, odpędzić, -dzę, -dzisz, -dził відганя́ти, відго́нити, відіга́ти (віджену́, віджене́ш); *(тех. — робити відгін — ще)* переганя́ти, перега́ти.

odpętywać, -tuję, -tujesz, -tywał, odpętać 1) зніма́ти пу́та, зня́ти пу́та, розпу́тувати, -тую, -туєш, розпу́тати; 2) *(вузол та ін.)* відплу́тувати, -тую, -туєш, відплу́тати.

odpiąć *див.* **odpinać.**

odpić *див.* **odpijać.**

odpieczętowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odpieczętować, -tuję, -tujesz, -tował відпеча́тувати, -тую, -туєш, відпеча́тати; //~ **się** розпеча́туватися, розпеча́татися.

odpierać I, **odeprzeć, odeprę, odeprzesz, odparł** 1) відшто́вхувати, -што́вхую, -што́вхуєш, відштовхну́ти, відпиха́ти, відіпхну́ти; 2) *(напад і под.)* відбива́ти, відби́ти (відіб'ю́, відіб'єш); *(закиди — ще)* спросто́вувати, -вую, -вуєш, спростува́ти, -ту́ю, -ту́єш; 3) *(лише докон.) (в 3 особі минулого часу)* відпові́в, відповіли́; «t a k», **odparł** «так», відпові́в.

odpierać II, **odeprać, odpiorę, odpierzesz, odeprał** відпира́ти, відіпра́ти (відперу́, відпере́ш).

odpięty відсте́бнутий; розсте́бнутий. *Пор.* **odpinać.**

odpijać, odpić, -piję, -pijesz, -pił надпива́ти, надпи́ти (надіп'ю, надіп'е́ш).

odpiłowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odpiłować, -łuję, -łujesz, -łował відпи́лювати, -люю, -люєш, відпиля́ти.

odpinacz, *lm.* **-cze,** *m., gór. див.* **odbieracz.**

odpinać, odpiąć, odepnę, odepniesz, odpiął, odpięli відстіба́ти, відстебну́ти, -ну́, -неш; **~piąć kwiatek od klapy surduta** відстебну́ти кві́тку від вило́ги піджака́; *(відкривати)* розстіба́ти, розстебну́ти; **~pinać guziki** розстіба́ти гу́дзики; //**~ się** відстіба́тися, відстебну́тися; розстіба́тися, розстебну́тися.

odpis, -su, *m.* 1) ко́пія; 2) ві́дповідь *(у письмовій формі).*

odpisywać, -suję, -sujesz. -sywał, odpisać, -szę, -szesz, -sał 1) відпи́сувати, -сую, -суєш, відписа́ти, -пишу́, -пи́шеш; 2) (со od kogo) спи́сувати, списа́ти (що в ко́го); 3) *(робити копію з чого)* перепи́сувати, переписа́ти; 4) *бухг.* спи́сувати, списа́ти; **~sać rubla z rachunku** списа́ти карбо́ванця з раху́нку.

odplatać, odpleść, -plotę, -pleciesz, -plótł, -pletli розплітáти, розплести́, -плету́, -плете́ш; **~platać warkocz** розплітáти ко́су.

odplątywać, -tuję, -tujesz, -tywał, odplątać, -plączę, -plączesz, -plątał розплу́тувати, -тую, -туєш, розплу́тати; //**~ się** розплу́туватися, розплу́татися.

odplombowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odplombować, -buję, -bujesz, -bował зніма́ти пло́мбу, зня́ти пло́мбу.

odplunąć, -plunę, -pluniesz, -pluł (*a.* **-plunął**), **-plunęli** відплю́нути.

odpłacać (się), odpłacić (się), -cę, -cisz, -cił відпла́чувати, -чую, -чуєш, відплати́ти, -плачу́, -пла́тиш; *прик.* **~cić pięknym za nadobne** відплати́ти тим са́мим (тіє́ю ж моне́тою).

odpłakać, -płaczę, -płaczesz, -płakał 1) (со) заплати́ти сльоза́ми (за що); **wszystko mi to ~płaczesz** за все це запла́тиш мені́ сльоза́ми; спокýтувати сльоза́ми; **tego już nie ~płaczesz** цього́ вже не спокýтуєш сльоза́ми; 2) (kogo) відпла́кати, -пла́чу, -пла́чеш (кого́).

odpłata ż. відпла́та.

odpłynąć *див.* **odpływać.**

odpłynięcie *n.* відпли́ття.

odpływ, -wu, *m.* 1) *мор., перен.* відпли́в, -ву, відли́в; 2) *(про місце відпливу води)* стік (*род.* сто́ку).

odpływać, odpłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli відпливáти, відплисти́, -пливу́, -пливе́ш, відплива́ти.

odpływek, -wku, *m. див.* **nasadnica.**

odpływowy водовідвідни́й, відвідни́й; **kanał ~** відвідни́й кана́л, -лу.

odpocząć *див.* **odpoczywać.**

od początku *przst.* 1) на́ново; 2) від са́мого почáтку.

odpoczynek, -nku, *m.* відпочи́нок, -нку, спочи́нок; **dom ~nku** буди́нок відпочи́нку; **zażywać ~nku** кори́стувáтися відпочи́нком.

odpoczywać, odpocząć, -cznę, -czniesz, -czął, -częli відпочивáти, відпочи́ти, -чи́ну, -чи́неш, спочивáти, спочи́ти.

odpoczywanie *n. див.* **odpoczynek.**

odpodabniać, odpodobnić, -nię, -nisz, -nił робúти несхóжим (неподíбним), зробúти несхóжим (неподíбним); //**~ się** 1) ставáти несхóжим (неподíбним), стáти несхóжим (неподíбним); 2) *лінгв.* дисимілювáтися, -лю́ється *(недокон.* і *докон.).*

odpodabnianie *n., lingw.* дисимілювáння, дисиміля́ція.

odpodobnić *див.* **odpodabniać.**

odpodobnienie *n., lingw.* дисиміля́ція.

odpokutować, -tuję, -tujesz, -tował спокýтувати, -тую, -туєш, відпокýтувати.

odpolerować, -ruję, -rujesz, -rował відполірувáти, -рýю, -рýєш.

odpoliturować, -ruję, -rujesz, -rował покри́ти політу́рою.

odpompowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odpompować, -puję, -pujesz, -pował *(насосом)* відка́чувати, -чую, -чуєш, відкача́ти.

odpopielać, odpopielić, -lę, -lisz, -lił *tech.* очища́ти від по́пелу, очи́стити від по́пелу.

odporność *ż.* 1) витрива́лість, -лості, загартóваність, -ності; 2) нехи́льність (до чóго). *Пор.* **odporny** 2, 3.

odporny 1) оборóнний; *політ.* przymierze ~ne оборóнний сою́з, -зу; *військ.* stanowisko ~ne оборóнна пози́ція; 2) *перен.* витрива́лий, загартóваний; ~ na zimno витрива́лий (загартóваний) на хóлод; 3) (przeciw czemu) *мед.* несхи́льний (до чóго); ~ przeciw zaziębieniu несхи́льний до просту́ди (засту́ди).

odpowiadać, odpowiedzieć, -wiem, -wiesz, -wiedział, -wiedzieli відповіда́ти, відповісти́, -вім, -вісй; ~**wiadać** na czyj ukłon відповіда́ти на чий покло́н; ~**wiadać** za następstwa відповіда́ти за на́слідки; ◊ *перен.* to mi nie ~**wiada** це мені́ не підхóдить; це мене́ не влашто́вує.

odpowiedni відпові́дний.

odpowiednik *m.* відпові́дник.

odpowiednio (do czego) відпові́дно (чомý *і* до чóго).

odpowiedniość *ż.* відпові́дність, -ності.

odpowiedzenie *n. див.* **odpowiedź.**

odpowiedzialność *ż.* відповіда́льність, -ності; ~ dyscyplinarna дисциплінáрна відповіда́льність; ~ karna криміна́льна відповіда́льність; pociągnąć kogo do ~ci притягну́ти кого́ до відповіда́льності.

odpowiedzialny відповіда́льний.

odpowiedzieć *див.* **odpowiadać.**

odpowiedź *ż.* 1) ві́дповідь, -ді; w ~wiedzi na zapytanie у ві́дповідь на запита́ння; ~ wymijająca ухи́льна ві́дповідь; 2) *(про гостру відповідь на несправедливу критику)* ві́дсіч, -чі; ◊ zdobyć się na ~ зва́житися відповісти́; здобутися на ві́дповідь.

odpór, -poru, *m.* ві́дсіч, -чі; dać ~ да́ти ві́дсіч.

odpracowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odpracować, -cuję, -cujesz, -cował відробля́ти, відроби́ти, -блю́, -биш, відпрацьо́вувати, -вую, -вуєш, відпрацюва́ти, -цю́ю, -цю́єш.

odprasować *див.* **odprasowywać.**

odprasowanie *n.* відпрасува́ння, відутю́ження.

odprasowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odprasować, -suję, -sujesz, -sował відпрасо́вувати, -вую, -вуєш, відпрасува́ти, -сýю, -сýєш, відутю́жувати, -жую, -жуєш, відутю́жити.

odpraszać się, odprosić się, -szę, -sisz, -sił відпро́шуватися, відроси́тися, -прошу́ся, -про́сишся.

odprawa *ż.* 1) звільнення; 2) виряджáння; *докон.* ви́рядження; *пор.* **odprawiać;** 3) *(гостра відповідь)* ві́дсіч, -чі; ◊ dostać ~wę *(про жениха)* оде́ржати відмóву; дістáти (покуштувáти, взя́ти, з'їсти) гарбузá *(розм.).*

odprawiać, odprawić, -wię, -wisz, -wił 1) *(кого з посади)* звільня́ти, звільни́ти, -ню, -ниш; 2) *арх.* виряджáти, ви́рядити, -джу, -диш; *розм.* ~**wić** kogo z kwitkiem відпусти́ти кого́ ні з чим.

odprężać, odprężyć, -żę, -żysz, -żył 1) ослабля́ти напру́ження, осла́бити напру́ження; 2) *ел.* розряджáти, розряди́ти, -джу́, -диш; //~ się 1) втрачáти напру́ження, втрáтити напру́ження; 2) розря-

джáтися, розрядúтися; 3) *перен.* заспокóюватися, -кóюся, -кóюється, заспокóїтися.

odprężenie *n.* 1) ослáблення (змéншення) напрýження; 2) розрядження, розрядка; 3) заспокóєння. *Пор.* **odprężać.**

odprężyć *див.* **odprężać.**

odprosić się *див.* **odpraszać się.**

odprostowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odprostować, -tuję, -tujesz, -tował випростóвувати, -вую, -вуєш, вúпростувати, -тую, -туєш; //~ **się** випростóвуватися, вúпростуватися.

odprowadzać, odprowadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) відвóдити, -джу, -диш, відвестú, -веду́, -ведéш; ~**dzić konia do stajni** відвестú коня́ в коню́шню; 2) *(прощаючись)* проводжáти, провóдити, провестú, відпровáджувати, -джую, -джуєш, відпровáдити; ~**dzić na dworzec** провестú на вокзáл; 3) (od czego) *див.* **odwodzić** 2; ◊ *бухг.* ~**dzić sumę** перевестú (перераховувáти) сýму.

odpruwać, odpruć, -pruję, -prujesz, -pruł відпóрювати, -рюю, -рюєш, відпороти, -рóю, -реш; //~ **się** відпóрюватися, відпорóтися.

odprysk, -ku, *m.* 1) скáлка, улáмок, -мка, відлáмок, оскóлок, -лка; 2) *(лише в мн.)* бры́зки *(род.* бры́зок). *Пор.* **odpryskiwać.**

odpryskać *див.* **odpryskiwać.**

odpryskiwać, -kuje, -kiwał, odprysnąć, -nie, -nął 1) *(про скалки, іскри, грязь тощо)* відскáкувати, -кує, відскóчити; 2) *(про рідину)* бры́зкати, бры́знути; **kropla okropu** ~**nęła muw oko** кáпля окрóпу бры́знула йомý в óко.

odprząc *див.* **odprzęgać.**

odprzędawać, odprzedać *див.* **odsprzedawać.**

odprzedaż *ż.* перепрóдаж, -жу.

odprzęgać, odprząc, -przęgnę, -przęgniesz, -prząg, -przęgli відпряга́ти, відпрягти́, -пряжу́, -пряжéш.

odprzęgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **odprzęgać.**

odprzęgnięcie *n.* відпря́ження.

odprzodkowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odprzodkować, -kuję, -kujesz, -kował *art.* відчіпля́ти (відчіплювати) передóк гармáти, відчепи́ти передóк гармáти.

od przygody *przsł.* на (про) вся́кий ви́падок.

odpust, -tu, *m., kośc.* ві́дпуст, -ту.

odpuszczać, odpuścić, -puszczę, -puścisz, -puścił (komu co) *arch.* відпускáти, відпусти́ти, -пущу́, -пу́стиш (кому́ що).

odpuszczenie *n.* відпу́щення.

odpuścić *див.* **odpuszczać.**

odpychać, odepchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli відштóвхувати, -штóвхую, -штóвхуєш, відштовхну́ти, відпихáти, відпихну́ти, відіпхну́ти; *(лише недокон.) (перен. — ще)* відражáти; //~ **się** відштóвхуватися, відштовхну́тися, відпихáтися, відпихну́тися, відіпхну́тися.

odpychający 1) відштóвхуючий; *(перен. — ще)* огúдний, відрáзливий, відворóтний; 2) *фіз.* відштовхни́й; **siła** ~**ca** відштовхна́ сúла.

odpylacz, *lm.* **-cze,** *m., tech. див.* **odkurzacz.**

odpylać, odpylić, -lę, -lisz, -lił *див.* **odkurzać** 1.

odpytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, odpytać *(уроки)* питáти, спитáти, опи́тувати, -тую, -туєш, опитáти.

odra *ż., med. (morbilli)* кір *(род.* кóру).

Odra *ż.* Óдер, -ру.

odrabiać, odrobić, -bię, -bisz, -bił 1) відробля́ти, відроби́ти, -блю́, -биш; *(віддавати працею — ще)* відпрацьóвувати, -вую, -вуєш, відпрацювáти, -цю́ю, -цю́єш; *прик.* **co zrobiono, tego nie można** ~**robić** зробленого не відрóбиш; 2) *див.*

obrabiać; ◊ ~**rabiać** l e k c j e готува́ти уро́ки.

odrachowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odrachować, -rachuję, -rachujesz, -rachował 1) (co z czego) вили́чувати, -чую, -чуєш, ви́лічити, вирахо́вувати, -вую, -вуєш, ви́рахувати, -рахую, -рахуєш (що з чо́го); 2) *(лише докон.)* перелічи́ти, -чу́, -чиш, перерахува́ти, -раху́ю, -раху́єш; ~**chował** p i e n i ą d z e i s c h o w a ł перелічи́в (перерахува́в) гро́ші і схова́в; 3) *(рахуючи відбирати і перен.)* відрахо́вувати, відрахува́ти, відлі́чувати, відлічи́ти.

odraczać, odroczyć, -czę, -czysz, -czył відстро́чувати, -чую, -чуєш, відстрочи́ти, -чу́, -чиш.

odradzać I, odradzić, -dzę, -dzisz, -dził відра́джувати, -джую, -джуєш, відра́дити, -джу, -диш.

odradzać II, odrodzić, -dzę, -dzisz, -dził відро́джувати, -джую, -джуєш, відроди́ти, -джу́, -диш; //~ **się** 1) відро́джуватися, відроди́тися; 2) *(лише докон.) (про дитину)* не вда́тися в батькі́в.

od rana *przsł.* зра́нку, з (від) ра́ня; ~ d o w i e c z o r a з (від) ра́ння до смерка́ння.

odrapać *див.* **odrapywać.**

odrapaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., pot.* обі́дранець, -нця, обі́рванець, голодра́нець.

odraportować, -tuję, -tujesz, -tował *wojs.* відрапортува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

odrapywać, -puję, -pujesz, -pywał, odrapać, -pię, -piesz, -pał 1) *(кругом а. зверху)* обдря́пувати, -пую, -пуєш, обдря́пати; 2) *(стіну, обої тощо)* облу́плювати, -люю, -люєш, облупи́ти, -плю́, -пиш, обдира́ти, обде́рти, обідра́ти (обдеру́, обдере́ш).

odrastać, odrosnąć, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli відроста́ти, відрости́.

odratować, -tuję, -tujesz, -tował відрятува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

odraza *ż.* оги́да, відра́за.

od razu *przsł.* зра́зу, відра́зу.

odrażać, odrazić, -żę, -zisz, -ził (kogo, co od kogo, od czego) відшто́вхувати, -што́вхую, -што́вхуєш, відштовхну́ти; **відража́ти** *(лише недокон.)* (від ко́го, від чо́го).

odrażająco відшто́вхуюче, оги́дно, відра́зливо, відворо́тно.

odrażający відшто́вхуючий, оги́дний, відра́зливий, відворо́тний.

odrąbywać, -buję, -bujesz, -bywał odrąbać, -bię, -biesz, -bał відру́бувати, -бую, -буєш, відруба́ти.

odremontować, -tuję, -tujesz, -tował відремонтува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

odrestaurowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odrestaurować, -ruję, -rujesz, -rował 1) реставрува́ти, -ру́ю, -ру́єш *(недокон. і докон.)*; ~**rować** b u d y n e k реставрува́ти буди́нок; 2) *(приміщення)* ремонтува́ти, -ту́ю, -ту́єш, відремонтува́ти; 3) *(перен. — сили)* відновля́ти, віднов́лювати, -люю, -люєш, віднови́ти, -влю́, -виш; // *(лише докон.)* ~ **się** *(про здоров'я)* попра́витися, -влюся, -вишся.

odrewnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli задерев'яні́ти.

odrewnienie *n.* задерев'яні́лість, -лості.

odrębnie 1) зо́всім відмі́нно; 2) окре́мо; 3) відру́бно. *Пор.* **odrębny.**

odrębność *ż.* 1) по́вна відмі́нність, -ності; 2) відру́бність; ~ n a r o d o w a націона́льна відру́бність. *Пор.* **odrębny** 1, 3.

odrębny 1) зо́всім відмі́нний; ~ s p o s ó b p i s a n i a зо́всім відмі́нний спо́сіб писа́ння; 2) *(інший)* окре́мий; t o j e s t ~**ne** p y t a n i e це окре́ме пита́ння; 3) *(відокремлений)* відру́бний.

odręczny 1) яки́й (що) відбува́ється нашвидку́ (на швидку́ ру́ку); ~**na** r o b o t a робо́та на швидку́ ру́ку; 2) *(про лист)* особи́стий.

od ręki *przsł.* 1) нашвидку́, нашвидку́ру́ч, на швидку́ ру́ку; 2) від руки́, ручни́м спо́собом.

odrętwiać, odrętwić, -wię, -wisz, -wił робі́ти задерев'яні́лим, *(тіло — ще)* зате́рплим, зробі́ти задерев'яні́лим, *(тіло — ще)* зате́рплим.

odrętwiałość *ż.* 1) задерев'яні́лість, -лості; зате́рплість, занімі́лість; заклякліість, задубі́лість, заціпені́лість; 2) заціпені́лість. *Пор.* **odrętwieć.**

odrętwiały 1) задерев'яні́лий; зате́рплий, занімі́лий; заклякліий, задубі́лий, заціпені́лий; 2) заціпені́лий. *Пор.* **odrętwieć.**

odrętwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli 1) задерев'яні́ти; *(про тіло — ще)* зате́рпнути, занімі́ти; *(від холоду — ще)* заклякнути, задубі́ти, заціпені́ти; 2) *(від страху)* заціпені́ти.

odrętwienie *n.* 1) задерев'яні́ння; зате́рпнення, занімі́ння; заклякнення, задубі́ння, заціпені́ння; 2) заціпені́ння; *пор.* **odrętwieć**; 3) *мед. (stupor)* нечутли́вість, -вості, заціпені́ння, отупі́ння; *(paresis)* паре́з, -зу, півпара́ліч, -чу.

odrobek, -bku, *m.* відробі́ток, -тку, відро́бок, -бку.

odrobić *див.* **odrabiać.**

odrobina *ż.* кри́хта; ◊ z a c z e k a j ~**nę** почека́й тро́шечки.

odrobinka *ż., zdr.* кри́шечка, кри́хточка, кри́хітка.

odroczenie *n.* відстро́чка, відстро́чення.

odroczyć *див.* **odraczać.**

Odrodzenie *n.* Відро́дження, Ренеса́нс, -су; s t y l ~**nia** стиль Відро́дження (Ренеса́нсу).

odrodzeniowy яки́й (що) стосу́ється Відро́дження, ренеса́нсовий.

odrodzić *див.* **odradzać** II.

odrosły яки́й (що) відрі́с, відро́слий.

odrosnąć *див.* **odrastać.**

odrostek, -tka, *m.* 1) па́росток, -тка; 2) *перен.* нащадок, -дка.

odrośl *ż. див.* **odrostek.**

odrośnięcie *n. докон.* відроста́ння.

odrowy: w y s y p k a ~**wa** *med.* ви́сип (ви́сипка) ко́ру.

odrość, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli *dok. див.* **odrastać.**

odróżniać, odróżnić, -nię, -nisz, -nił 1) (kogo, co od kogo, od czego) відрізня́ти, відрізни́ти (кого́, що від ко́го, від чо́го); 2) (kogo czym) відзнача́ти, відзна́чити, -на́чу, -на́чиш, вирізня́ти, ви́різнити (кого́ чим); //~ **się** відрізня́тися, відрізни́тися.

odróżnienie *n.* відмі́на, відмі́нність, -ності; w ~**niu** o d na (y) відмі́ну від, відмі́нно від.

odruch, -chu, *m.* 1) *фізіол.* рефле́кс, -су; ~ w a r u n k o w y умо́вний рефле́кс, -су; 2) *перен.* мимові́льний рух, -ху, ві́друх.

odruchowo 1) рефлекти́вно; 2) мимові́льно. *Пор.* **odruch.**

odruchowość *ż.* 1) рефлекти́вність, -ності; 2) мимові́льність. *Пор.* **odruch.**

odruchowy 1) рефлекти́вний; 2) мимові́льний. *Пор.* **odruch.**

odrutować, -tuję, -tujesz, -tował 1) стягну́ти (скріпи́ти) дро́том; 2) *(огорожу)* обвести́ дро́том.

odrwiwać, odrwić *див.* **wydrwiwać.**

odryglowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odryglować, -luję, -lujesz, -lował *tech.* відсува́ти за́сув, відсу́нути за́сув.

odrys, -su, *m.* зрисува́ння, зрисо́вана ко́пія.

odrysować, -suję, -sujesz, -sował зрисува́ти, -су́ю, -су́єш.

odrywać, oderwać, -wę, -wiesz, -wał відрива́ти, відірва́ти (відірву́, відірве́ш).

odrywek, -wka *a.* **-wku,** *m.* обри́вок, -вка.

odrzec *див.* **odrzekać.**

od rzeczy *przsł.* не до ре́чі, недоре́чно.

odrzeć *dok. див.* **obdzierać.**

odrzekać, odrzec, -rzeknę, -rzekniesz, -rzekł відповіда́ти, відпові́стй, -ві́м, -ві́сй.

odrzekać się, odrzec się, -rzeknę, -rzekniesz, -rzekł (kogo, cze-

go) відрікáтися, відректúся, -речýся, -чéшся (від кóго, від чóго), зрікáтися, зректúся (кого́, чого́).
odrzucać, odrzucić, -cę, -cisz, -cił 1) відкидáти, відки́нути; 2) *див.* **odpierać** I, 2.
odrzucenie *n.* 1) відки́нення; 2) *юр.* відві́д, -вóду.
odrzucić *див.* **odrzucać.**
odrzut, -tu, *m.* віддáча; *(артил. — ще)* відкíт, -кóту.
odrzutnik *m., tech.* скидáльник.
odrzutowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., lot.* реактúвний літáк, -ká.
odrzutowy: samolot odrzutowy *див.* **odrzutowiec.**
odrzwia, -wi, *blp.* одві́рок, -рка.
odrzwiowy якúй (що) стосýється одві́рка; *(у контексті)* одві́рка тощо.
odrzynać, oderznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli відрíзувати, -зую, -зуєш, відрíзати, -рíжу, -рíжеш; // *(лише недокон.)* ~ **się** виділя́тися, вирізня́тися; las ~rzynał się na tle okolicy ліс виділя́вся (вирізня́вся) на фóні окóлиці.
odrzynek, -nka, *m.* 1) відрíзок, -зка; 2) *спец.* обáпіл, -пола.
odrzyskóra, -ry, *lm.* **-ry,** *m., pogardl.* здúрщик, здúрник.
odsadzać, odsadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) відсáджувати, -джую, -джуєш, відсадúти, -джý, -диш; 2) (kogo) *перен. фам.* відставля́ти, відстáвити, -влю, -виш (кого́); //~ **się** *розм.* відступáти назáд, відступúти назáд, подавáтися назáд, подáтися назáд.
odsadzka *ż., bud. (муру)* вúступ, -пу.
odsapywać, -puję, -pujesz, -pywał, odsapnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli перевóдити (звóдити) дух, перевестú (звестú) дух, відсáпувати, -пую, -пуєш, відсапнýти.
odsączać, odsączyć, -czę, -czysz, -czył 1) відціджувати, -джую, -джуєш, відцідúти, -джý, -диш; 2) *фізіол.* виділя́ти, вúділити.
odsądzać, odsądzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) виносити прúсуд, вúнести прúсуд; 2) (kogo od czego) позбавля́ти прúсудом прáва на що, позбáвити прúсудом прáва на що; оголóшувати кого́ ким, оголосúти кого́ ким; ~**dzić** kogo od czci i wiary оголосúти кого́ безчéсним; ~**dzić** kogo od rozumu оголосúти кого́ божевíльним.
odsedniać, odsednić, -nię, -nisz, -nił *(шкіру коня, мула тощо)* здирáти, здéрти, -рý, -рéш, натирáти, натéрти, -трý, -трéш; зсадня́ти *(лише докон.).*
odsegregować, -guję, -gujesz, -gował відсортувáти, -тýю, -тýєш.
odseparować, -ruję, -rujesz, -rował відокрéмити, -млю, -миш; //~ **się** відокрéмитися.
odseparowanie *n.* відокрéмлення.
odsetek, -tka, *m.* процéнт, -ту; відсóток, -тка *(заст.).*
odsetka *ż. див.* **odsetek.**
odsetkowy процéнтний.
odsiać *див.* **odsiewać.**
odsiadły *(про тісто, печиво)* якúй (що) осíв, осíлий.
odsiadywać, -duję, -dujesz, -dywał, odsiedzieć, -dzę, -dzisz, -dział, -dzieli відсúджувати, -джую, -джуєш, відсúдіти, -джу, -диш.
odsiarkować *chem. див.* **odsiarkowywać.**
odsiarkowanie *n., chem.* знесíрчення.
odsiarkowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odsiarkować, -kuję, -kujesz, -kował *chem.* знесíрчувати, -чую, -чуєш, знесíрчити.
odsiebny 1) відцéнтровий; 2) *анат.* відвідний; mięsień ~ *(musculus abducens)* відвідний мýскул.
odsiec *див.* **odsiekiwać.**
odsiecz *ż.* 1) *військ.* допомóга (пóміч) облóженим; spieszyć z ~czą ітú на допомóгу облóженим; 2) *(перен. — словесна)* вíдсіч, -чі.
odsieczenie *n.* відсíчення.
odsiedzieć *див.* **odsiadywać.**

odsiekać *dok. див.* **odsiekiwać.**
odsiekiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, odsiec, -siekę, -sieczesz, -siekł відсіка́ти, відсі́кти, -січу́, -січе́ш.
odsiew, -wu, *m., roln.* пересі́в, -ву.
odsiewać, odsiać, -sieję, -siejesz, -siał, -sieli 1) відсіва́ти, відсію́вати, -сію́ю, -сію́єш, відсія́ти; 2) *(вдруге)* пересіва́ти, пересія́ти; //~ **się** *(про ліс)* засіва́тися, засія́тися.
odsiodływać, -łuję, -łujesz, -ływał, odsiodłać розсідлувати, -лую, -луєш, розсідла́ти.
odskakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, odskoczyć, -czę, -czysz, -czył відска́кувати, -кую, -куєш, відскочи́ти; *(про людину, тварину — ще)* відплига́ти, -гую, -гуєш, відплигну́ти, відстри́бувати, -бую, -буєш, відстрибну́ти.
odskocznia *ż.* трампл́ін.
odskoczyć *див.* **odskakiwać.**
odskok, -ku, *m.* 1) відскок, -ку; *(людини — ще)* стрибо́к наза́д *a.* вбік; 2) *(військ. — гармати)* віддача, відкі́т, -ко́ту; 3) *див.* **odnoga** 1, 2.
odskrobiny, -bin, *blp. див.* **wyskrobek** 1.
odskrobywać, -buję, -bujesz, -bywał, odskrobać, -bię, -biesz, -bał відскрібати, відскребти́, відско́блювати, -люю, -люєш, відскобли́ти.
odskubnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* відщипну́ти.
odskubywać, -buję, -bujesz, -bywał, odskubać, -bię, -biesz, -bał відщи́пувати, -пую, -пуєш, відщипа́ти, відщипну́ти; *(волосся, пір'я тощо — ще)* відску́бувати, відскубати, відску́бти, -бу́, -бе́ш.
odsładzać, odsłodzić, -dzę, -dzisz, -dził *spec.* знецу́крювати, -рюю, -рюєш, знецу́крити.
odsłaniać, odsłonić, -nię, -nisz, -nił 1) відслоня́ти, відслони́ти, -ню, -ниш; 2) *(пам'ятник, таємницю)* відкрива́ти, відкри́ти; 3) *(завісу)* піднима́ти, підійма́ти, підня́ти (піднімý, піднімеш); *(на обидва боки)* розсува́ти, розсу́нути; //~ **się** 1) відслоня́тися, відслони́тися; 2) відкрива́тися, відкри́тися; 3) піднима́тися, підійма́тися, підня́тися; розсува́тися, розсу́нутися.
odsłodzić *див.* **odsładzać.**
odsłoina *ż., chir. (sequester)* секве́стр, -ру.
odsłojenie *n., med. (exfoliatio)* відлу́щення, відшарува́ння.
odsłona *ż., teatr.* карти́на; akt w dwóch ~nach дія (акт) у двох карти́нах.
odsłonecznik *m., astr.* афе́лій.
odsłoneczny: punkt ~ *astr. див.* **odsłonecznik.**
odsłonić *див.* **odsłaniać.**
odsłonie *n.* відсо́ння, со́нячний бік *(род.* бо́ку), со́нячна сторона́.
odsłonienie *n. див.* **odsłonięcie.**
odsłonięcie *n.* 1) відсло́нення; 2) відкриття́; ~ pomnika відкриття́ пам'ятника; 3) підняття́. *Пор.* **odsłaniać.**
odsłój, -słoju, *lm.* **-słoje,** *m., chir. див.* **odsłoina.**
odsługiwać, -guję, -gujesz, -giwał, odsłużyć, -żę, -żysz, -żył відслу́жувати, -жую, -жуєш, відслужи́ти, -жу́, -жиш; // *(лише докон.)* ~ **się** віддя́читися, віддя́куватися, -куюся, -куєшся.
odsmagać ви́сікти, -січу, -січеш, відшмага́ти, ви́парити, ви́шпарити.
od spodu 1) *прислів.* зни́зу, спідни́зу, зіспо́ду, зспо́ду, спідспо́ду; 2) *прийм.* зни́зу (чого́).
odsprzedać *див.* **odsprzedawać.**
odsprzedanie *n. див.* **odsprzedaż.**
odsprzedawać, -daję, -dajesz, -dawał, odsprzedać перепро́дувати, -дую, -дуєш, перепродава́ти, -даю́, -даєш, перепрода́ти, -да́м, -даси́.
odsprzedawanie *n.* перепро́дування, перепро́даж, -жу.
odsprzedaż *ż.* перепро́даж, -жу.
odstać I *див.* **odstawać.**
odstać II, **-stoję, -stoisz, -stał** *dok.* відсто́яти, -стою́, -стої́ш, ви́стояти.

odstalać, odstalić, -lę, -lisz, -lił *hut. (сталь)* зневуглецьо́вувати, -вую, -вуєш, зневуглецюва́ти, -цю́ю, -цю́єш.

odstały яки́й (що) усто́явся, усто́яний.

odstawa *ż.* 1) доста́вка; z ~wą na miejsce з доста́вкою на мі́сце; 2) *гірн.* відка́тка; ~ urobka відка́тка добу́тої поро́ди.

odstawać, -staję, -stajesz *(a.* **-stawam, -stawasz), -stawał, odstać, -stanę, -staniesz, -stał** *(відклеюватися)* відстава́ти, -стає́, відста́ти, -ста́не; tynk ~staje тиньк відстає́; // *(лише докон.)* ~ **się** *(про коней)* засто́ятися, -стої́ться; ◊ co się stało, ~stać się nie może що ста́лося, те не зміни́ться (не відста́неться).

odstawiać, odstawić, -wię, -wisz, -wił 1) відставля́ти, відста́вити, -влю, -виш; ~wić stół od ściany відста́вити (відсу́нути) сті́л від сті́ни; 2) *(на місце призначення)* доставля́ти, доста́вити; ~wić towar доста́вити това́р.

odstąpić *див.* **odstępować.**

odstąpienie *n.* 1) ві́дступ, -пу; ~ od reguły ві́дступ від пра́вила; 2) поки́нення, зали́шення, ві́дступ; 3) ві́дступ; 4) спу́щення, ски́нення; 5) по́ступка, у́ступка, відсту́плення. *Пор.* **odstępować.**

odstemplować, -luję, -lujesz, -lował проста́вити ште́мпель; //~ się відби́тися (відби́ється).

odstenografować, -fuję, -fujesz, -fował застенографува́ти, -фу́ю, -фу́єш.

odsterować, -ruję, -rujesz, -rował відча́лити.

odstęp, -pu, *m.* 1) ві́дступ, -пу; 2) *(про простір)* ві́дстань, -ні, ві́ддаль, -лі; *(в написаному)* інтерва́л, -лу; 3) *(про час)* промі́жок, -жку; w krótkich ~pach в коро́тких промі́жках; 4) *друк.* інтерліньяж, -жу.

odstępca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* відсту́пник.

odstępczyni *ż.* відсту́пниця.

odstępne, -nego, *blm., n.* відступне́, -но́го.

odstępować, -puję, -pujesz, -pował, odstąpić, -pię, -pisz, -pił 1) (skąd, od czego) відступа́ти, відступи́ти, -плю́, -пиш; ~stąpić od prawa відступи́ти від зако́ну; ~stąpić od zamiaru відступи́ти від на́міру; wojsko zaczęło ~stępować ві́йсько почало́ відступа́ти; 2) (kogo, czego) покида́ти, поки́нути, залиша́ти, залиши́ти, -шу́, -шиш (кого́, що), відступа́тися, відступи́тися (від ко́го, від чо́го); ~stąpić dawnego zwyczaju поки́нути (залиши́ти) да́вній зви́чай, відступи́тися від да́внього зви́чаю; przyjaciele go ~stąpili дру́зі поки́нули (зали́ши́ли) йо́го, дру́зі відступи́лися від нього́; 3) (od kogo) *(залишати кого в спокою)* відступа́тися, відступи́тися (від ко́го); 4) *(знижувати ціну)* спуска́ти, спусти́ти (спущу́, спу́стиш), скида́ти, ски́нути; 5) (komu co) поступа́тися, поступи́тися (кому́ чим), уступа́ти, уступи́ти, відступа́ти, відступи́ти (кому́ що); ~stąpić komu miejsce поступи́тися мі́сцем кому́, уступи́ти (відступи́ти) мі́сце кому́.

odstępstwo *n.* відсту́пництво.

odstojnik *m., tech.* відсті́йник.

odstrajać *muz. див.* **rozstrajać.**

odstraszać, odstraszyć, -szę, -szysz, -szył відстра́шувати, -шую, -шуєш, відстрашити; //~ się (czym) лякатися, перелякатися (чого́); nie ~szyć się trudnością zadania не перелякатися тру́днощів завда́ння.

odstręczać, odstręczyć, -czę, -czysz, -czył знеохо́чувати, -чую, -чуєш, знеохо́тити, -хо́чу, -хо́тиш (кого́); to nie powinno nas

~czać це не повúнно нас знеохóчувати; *pidsил.* відштóвхувати, -штóвхую, -штóвхуєш, відштовхнýти.

odstroić *dok. див.* **rozstrajać.**

odstrychnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli відхитнýти; ~ głowę відхитнýти гóлову; //~ się (od czego) відсахнýтися (від чóго).

odstrzelać *див.* **odstrzeliwać.**

odstrzelenie *n.* відстрíлення, відстрéлення.

odstrzeliwać, odstrzelić, -lę, -lisz, -lił 1) відстрíлювати, -люю, -люєш, відстріля́тися; zaczęli do nas strzelać, nasi ~wali почáли́ до нас стріля́ти, на́ші відстрíлювалися; 2) *(лише докон.) (руку, ногу тощо)* відстрíлити, відстрéлити; 3) (komu) *(лише докон.) (перен. — відповісти)* відрíзати, -ріжу, -ріжеш, відрубáти (кому́); 4) *(лише недокон.) (перен. поез. — про світло)* відбивáтися; słońce ~liwa сóнце відбивáється; //~się 1) *див.* **odstrzeliwać** 1; 2) *(лише докон.) див.* **odstrychnąć się.**

odstrzygać, odstrzyc, -strzygę, -strzyżesz, -strzygł відстригáти, відстри́гти, -рижý, -рижéш.

odsunąć *див.* **odsuwać.**

odsunięcie *n.* 1) відсýнення; 2) усýнення. *Пор.* **odsuwać.**

odsuszyć, -szę, -szysz, -szył *(закінчити сушіння)* вúсушити.

odsuwać, odsunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) відсувáти, відсóвувати, -вую, -вуєш, відсýнути; ~suwać łóżko od ściany відсувáти лíжко від стіни́; ~suwać zasuwę відсувáти зáсув; 2) (kogo od czego) *перен. заст.* усувáти, усýнути; ~sunąć od urzędu усýнути з посáди; //~ się 1) відсувáтися, відсóвуватися, відсýнутися; 2) усувáтися, усýнутися.

odsychać, odeschnąć, odeschnę, odeschniesz, odsechł *(a.* **odeschnął),** **odeschli** *a.* **odeschnęli** 1) відсихáти, відсóхнути; 2) *(стати знову сухим)* висихáти, вúсохнути, вúсохти, -хну, -хнеш.

odsyłacz, *lm.* **-cze,** *m.* вúноска.

odsyłać, odesłać, -ślę, -ślesz, -słał відсилáти, відісла́ти (відішлю́, відішлéш).

odsyłka *ż. див.* **odesłanie.**

odsyp, -pu, *m.* відсúпка.

odsypać *див.* **odsypywać.**

odsypanie *n.* відсúпка.

odsypiać, odespać, -śpię, -śpisz, -spał (co) відсипля́тися, відсипáтися, відіспáтися, -сплю́ся, -спúшся; //~ się відсипля́тися, відсипáтися, відіспáтися.

odsypywać, -puję, -pujesz, -pywał, odsypać, -pię, -piesz, -pał відсипáти, відсúпати, -плю, -плеш.

odsysać, odessać, -ssę, -ssiesz, -ssał відсмóктувати, -тую, -туєш, відсмоктáти, -кчý, -кчеш, відсисáти, відіссáти, -ссý, -ссéш.

odszaleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli *przen.* перебродúти, -джý, -диш, перешумувáти, -мýю, -мýеш, перегráти.

odszarpać *див.* **odszarpywać.**

odszarpnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **odszarpywać.**

odszarpnięcie *n.* відірвáння, віддертя́.

odszarpywać, -puję, -pujesz, -pywał, odszarpać, -pię, -piesz, -pał відривáти, відірвáти, -дірвý, -дірвéш, віддирáти, віддéрти, -рý, -рéш.

odszczególniać, odszczególnić, -nię, -nisz, -nił *див.* **wyróżniać;** //~ się *див.* **odznaczać się.**

odszczekiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, odszczekać 1) *(про собак)* відповідáти гáвканням, відповісти́ гáвканням; 2) *перен. вульг.* брáти свої́ словá назáд, взя́ти свої́ словá назáд.

odszczeknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr. див.* **odszczekiwać** 1.

odszczep, -pu, *m.* відкóлена тріска.

odszczepać, -pię, -piesz, -pał *dok. див.* **odszczepiać.**

odszczepiać, -puję, -pujesz, -pywał, odszczepić, -pię, -pisz, -pił відщéплювати, -люю, -люєш, від-

щепи́ти, -плю́, -пиш; ~pić t r z a s k ę відщепи́ти тріску; //~ się 1) відщепля́туватися, відщепи́тися; 2) *(лише докон.) перен. заст.* відколо́тися, -лю́ся, -лешся, відступи́тися, -плю́ся, -пишся; ~ o d s w e g o n a r o d u відколо́тися (відступи́тися) від сво́го наро́ду.

odszczepienie *n.* відщепля́ння.

odszczepieniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* відщепе́нець, -нця, відсту́пник.

odszczepieńczy відсту́пницький.

odszczepieństwo *n.* відщепе́нство, відсту́пництво.

odszczerywać, -puję, -pujesz, -pywał *див.* **odszczepiać.**

odszczykiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, odszczykać *(листя, гілки)* обрива́ти, обірва́ти, -рву́, -рве́ш.

odszczyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr. див.* **odszczykiwać.**

odszczyknięcie *n. (листя, гілок)* обірва́ння.

odszepnąć *див.* **odszeptywać I.**

odszeptać *див.* **odszeptywać II.**

odszeptywać I, -tuję, -tujesz, -tywał, odszepnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli шепта́ти, -пчу́, -пчеш, прошепта́ти, шепота́ти, -почу́, -по́чеш, прошепота́ти, шепоті́ти, -почу́, -пото́ш, прошепоті́ти.

odszeptywać II, -tuję, -tujesz, -tywał, odszeptać, -pczę, -pczesz, -ptał *etnol.* відшіптувати, -тую, -туєш, відшепта́ти, -пчу́, -пчеш.

odszkodować *див.* **odszkodowywać.**

odszkodowanie *n.* 1) відшкодува́ння; m i e ć p r a w o d o ~nia ма́ти пра́во на відшкодува́ння; 2) *(лише в мн.) військ.* репара́ції, -цій; ~nia w o j e n n e во́єнні репара́ції.

odszkodowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odszkodować, -duję, -dujesz, -dował відшкодо́вувати, -вую, -вуєш, відшкодува́ти, -дую́, -дуєш.

odszlamować *див.* **odszlamowywać.**

odszlamowanie *n.* очи́стка з (від) му́лу.

odszlamowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odszlamować, -muję, -mujesz, -mował очища́ти з (від) му́лу, очи́стити з (від) му́лу.

odszlifować *див.* **odszlifowywać.**

odszlifowanie *n., spec.* відшліфо́вка.

odszlifowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odszlifować, -fuję, -fujesz, -fował відшліфо́вувати, -вую, -вуєш, відшліфува́ти, -фу́ю, -фуєш.

odsznurowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odsznurować, -ruję, -rujesz, -rował розшнуро́вувати, -вую, -вуєш, розшнурува́ти, -ру́ю, -ру́єш; //~ się розшнуро́вуватися, розшнурува́тися.

odszorować I *див.* **odszorowywać.**

odszorować II, -ruję, -rujesz, -rował розпрягти́ з шор.

odszorowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odszorować, -ruję, -rujesz, -rował *(щіткою)* відмива́ти, відми́ти.

odszpuntowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odszpuntować, -tuję, -tujesz, -tował *(чіп в бочці)* відтика́ти, відіткну́ти.

odszturchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* відштовхну́ти.

odszukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, odszukać відшу́кувати, -кую, -куєш, відшука́ти; //~ się відшу́куватися, відшука́тися.

odszumowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odszumować, -muję, -mujesz, -mował *(шум, піну, накип)* збира́ти, зібра́ти (зберу́, збере́ш).

odszybować, -buję, -bujesz, -bował *(ав., про птахів)* відлеті́ти, -лечу́, -лети́ш; *(поез. — ще)* відли́нути.

odszyć, -szyję, -szyjesz, -szył 1) *(прошити визначений час, закінчити шити)* відши́ти; 2) *крав.* стара́нно оброби́ти шитво́.

odszyfrować *див.* **odszyfrowywać.**

odszyfrowanie *n.* розшифро́вка, розшифрува́ння.

odszyfrowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odszyfrować, -ruję, -rujesz, -rował розшифро́вувати, -вую, -вуєш, розшифрува́ти, -ру́ю, -ру́єш,

odśmiecać, odśmiecić, -cę, -cisz, -cił очищáти від сміття́, очи́стити від сміття́.

odśmiechać się, odśmiechnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli відповідáти у́смішкою на у́смішку, відповісти́ у́смішкою на у́смішку.

odśnieżać, odśnieżyć, -żę, -żysz, -żył очищáти від сні́гу, очи́стити від сні́гу.

odśnieżenie *n.* снігоочи́стка, снігоочи́щення.

odśnieżnica *ż.* щит для за́хисту від сні́гу.

odśpiewywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odśpiewać відспі́вувати, -вую, -вуєш, відспіва́ти; *(виконати арію — ще)* проспіва́ти.

odśrodkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., див.* **centryfuga.**

odśrodkownik *m. див.* **centryfuga.**

odśrodkowość *ż.* відце́нтровість, -вості.

odśrodkowy відце́нтровий.

odśrubowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odśrubować, -buję, -bujesz, -bował відгви́нчувати, -чую, -чуєш, відгвинти́ти, -нчу́, -нти́ш.

odświątkować, -kuję, -kujesz, -kował *див.* **odświętować.**

odświeżać, odświeżyć, -żę, -żysz, -żył 1) освіжáти, освіжи́ти; *(сили, в пам'яті що — ще)* відсві́жувати, -жую, -жуєш, відсвіжи́ти; ~**żyć powietrze** освіжи́ти повітря; ~**żyć wspomnienie** відсвіжи́ти спо́гад; 2) *перен.* обновля́ти, обно́влювати, -люю, -люєш, обнови́ти, -влю́, -виш, оновля́ти, оно́влювати, онови́ти; *(одяг — ще)* підновля́ти, підно́влювати, підновúти; *(знайомство і под.)* відновля́ти, відно́влювати, відновúти; //~ **się** 1) освіжáтися, освіжи́тися; відсвіжуватися, відсвіжи́тися; 2) обновля́тися, обно́влюватися, обнови́тися, оновля́тися, оно́влюватися, онови́тися; підновля́тися, підно́влюватися, піднови́тися; відновля́тися, відно́влюватися, віднови́тися.

odświętnie святко́во, по-святко́вому; ~ **ubrany** святко́во (по-святко́вому) одя́гнений.

odświętny святко́вий; святни́й *(рідко)*.

odświętować, -tuję, -tujesz, -tował відсвяткува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

odświt, -tu, *m.* відблиск, -ку.

odświtać відбли́скувати, -кую, -куєш.

odtaczać I, odtoczyć, -czę, -czysz, -czył вито́чувати, -чую, -чуєш, ви́точити; *(робити гострим — ще)* відто́чувати, відточи́ти, -чу́, -чиш; ~**czyć kulę u tokarza** ви́точити ку́лю у то́каря; ~**czyć siekierę** ви́точити (відточи́ти, ви́гострити) сокúру.

odtaczać II, odtoczyć, -czę, -czysz, -czył *(у пляшки)* нато́чувати, -чую, -чуєш, наточи́ти, -чу́, -чиш, націджувати, -джую, -джуєш, націди́ти, -джу́, -диш.

odtaczać III, odtoczyć, -czę, -czysz, -czył (со od czego) відко́чувати, -чую, -чуєш, відкоти́ти, -кочу́, -ко́тиш.

odtajać, -je, -jał відта́нути.

odtańcować, -cuję, -cujesz, -cował *див.* **odtańczyć.**

odtańczyć, -czę, -czysz, -czył протанцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш, відтанцюва́ти.

odtapiać, odtopić, -pię, -pisz, -pił *hut.* 1) відділя́ти пла́вленням, відділи́ти пла́вленням; 2) *(проводити виплавку)* виплавля́ти, ви́плавити, -влю, -виш.

odtapialny плави́льний.

odtarasować, -suję, -sujesz, -sował усу́нути барика́ди; зня́ти загоро́дження.

odtargać *див.* **odtargnąć.**

odtargnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli відірва́ти ривко́м.

odtargnięcie *n.* відірва́ння ривко́м.

odtargować, -guję, -gujesz, -gował ви́торгувати, -гую, -гуєш.

odtąd *przsł.* 1) відто́ді, з то́го ча́су; 2) *(про місце)* звідси, звідсіля́; ві́дси, відсіля́ *(рідше)*.

odtelegrafować, -fuję, -fujesz, -fował відповісти́ телегра́мою.

odtleniać, odtlenić, -nię, -nisz, -nił *chem.* розкисля́ти, розки́слювати, -люю, -лює́ш, розкисли́ти.

odtłaczać, odtłoczyć, -czę, -czysz, -czył *spec.* відбива́ти, відби́ти (відіб'ю́, відіб'е́ш); *(друк. — ще)* друкува́ти, -ку́ю, -ку́єш, ви́друкувати, надрукува́ти.

odtłoczenie *n., spec.* відби́ття; ви́друкування, надрукува́ння. *Пор.* **odtłaczać.**

odtłoczyć *див.* **odtłaczać.**

odtłuc *див.* **odtłukiwać.**

odtłuczenie *n. (ушкодження)* відби́ття.

odtłukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, odtłuc, -tłukę, -tłuczesz, -tłukł *(ушкоджувати)* відбива́ти, відби́ти (відіб'ю́, відіб'е́ш).

odtłuszczać, odtłuścić, -tłuszczę, -tłuścisz, -tłuścił обезжи́рювати, -рюю, -рює́ш, обезжи́рити.

odtłuszczający: k u r a c j a **~ca** *med.* лікува́ння від ожирі́ння.

odtłuścić *див.* **odtłuszczać.**

odtoczyć *див.* **odtaczać** I, II, III.

odtopić *див.* **odtapiać.**

odtransportować, -tuję, -tujesz, -tował транспортува́ти, -ту́ю, -ту́єш *(докон.)*.

odtrąbić, -bię, -bisz, -bił відсурми́ти, -млю́, -ми́ш, відтруби́ти, -блю́, -биш.

odtrącać, odtrącić, -cę, -cisz, -cił 1) відшто́вхувати, -што́вхую, -што́вхуєш, відштовхну́ти, відтру́чувати, -чую, -чуєш, відтру́тити, -тру́чу, -тру́тиш; 2) *бухг.* вираховувати, -вую, -вуєш, ви́рахувати, -рахую, -рахуєш, вилі́чувати, -чую, -чуєш, ви́лічити; **~cić** p r o c e n t ви́рахувати (ви́лічити) проце́нт; 3) (co od czego) *(лише докон.)* відби́ти (відіб'ю́, відіб'е́ш); **~** u s z k o o d f i l i ż a n k i відби́ти ву́шко у ча́шки; //**~ się** відшто́вхуватися, відштовхну́тися.

odtrucie *n.* нейтраліза́ція отру́ти.

odtruć *див.* **odtruwać.**

odtrutka *ż.* протиотру́та.

odtruwać, odtruć, -truję, -trujesz, -truł нейтралізува́ти отру́ту *(недокон. і докон.)*.

odtrzepać, -pię, -piesz, -pał 1) *(скінчити тріпати)* ви́тріпати; 2) *перен. розм.* відтарабані́ти; **~** l e k c j ę відтарабані́ти уро́к.

odtwarzać, odtworzyć, -rzę, -rzysz, -rzył відтво́рювати, -рюю, -рюєш, відтвори́ти, -рю́, -риш; *(псих. — ще)* репродукува́ти, -ку́ю, -ку́єш *(недокон. і докон.)*.

odtworzenie *n.* відтво́рення; репроду́кція. *Пор.* **odtwarzać.**

odtworzyć *див.* **odtwarzać.**

odtwórca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) відтво́рник; 2) *(ролі)* викона́вець, -вця, вико́нувач.

odtwórczy 1) відтво́рний; 2) *псих.* репродукти́вний; w y o b r a ż e n i e **~cze** репродукти́вне уя́влення.

odtwórczyni *ż.* 1) відтво́рниця; 2) викона́виця, вико́нувачка. *Пор.* **odtwórca.**

odtykać, odetkać відтика́ти, відіткну́ти; //**~ się** відтика́тися, відіткну́тися.

odtylcowy: b r o ń **~wa** *wojs. див.* **odtylcówka.**

odtylcówka *ż., wojs.* рушни́ця, яку́ заряджа́ють з казни́.

od tyłu *przsł.* зза́ду, поза́ду, позад.

odtynkować, -kuję, -kujesz, -kował відштукату́рити.

oduczać, oduczyć, -czę, -czysz, -czył відуча́ти, -чую, -чуєш, відучи́ти, -чу́, -чиш; //**~ się** відуча́тися, відучи́тися.

odumarlina *ż., praw. див.* **odumarszczyzna.**

odumarszczyzna *ż., praw.* ви́морочне майно́, відуме́рщина.

odumierać, odumrzeć, -mrę, -mrzesz, -marł (kogo) залиша́ти сироті́ю, залиши́ти сироті́ю, осироти́ти, -рочу́, -роти́ш (кого́); **~marł** g o o j c i e c ба́тько осироти́в йо́го.

odurzać, odurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) дурма́нити, одурма́нювати, -нюю, -нюєш, одурма́нити; 2) *(виком і перен.)* п'яни́ти, сп'яня́ти, сп'яни́ти, оп'яня́ти,

оп'яни́ти; //~ **się** упива́тися, упи́тися, -п'ю́ся, -п'є́шся.

odurzająco 1) одурма́нююче, дурма́нно, заду́рливо; 2) оп'яня́юче, п'янли́во, п'я́нко, п'янію́че. *Пор.* **odurzać.**

odurzający 1) одурма́нюючий, дурма́нний, заду́рливий; 2) оп'яня́ючий, п'янли́вий, п'янки́й, п'янію́чий. *Пор.* **odurzać.**

odurzały *див.* **odurzony.**

odurzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli 1) одурма́нитися; 2) оп'яні́ти, оп'яні́ти. *Пор.* **odurzać.**

odurzenie *n.* 1) одурма́нення; 2) оп'яні́ння, оп'яні́ння. *Пор.* **odurzać.**

odurzony 1) одурма́нений; 2) оп'яні́лий, оп'яні́лий. *Пор.* **odurzać.**

odurzyć *див.* **odurzać.**

odwach, -chu, *m., wojs.* гауптва́хта.

odwadniacz, *lm.* **-cze,** *m.* водовід-ві́д, -во́ду.

odwadniać, odwodnić, -nię, -nisz, -nił *tech.* осу́шувати, -шую, -шуєш, осуши́ти, -шу́, -шиш; *(спец. — ще)* дренува́ти, -ну́ю, -ну́єш, здренува́ти; **~wadniać łąkę** осу́шувати луку́.

odwaga *ż.* відва́га *(душевна стійкість — ще)* му́жність, -ності; cywilna ~ громадя́нська му́жність; zebrać się na ~gę набра́тися відва́ги.

odwalać, odwalić, -lę, -lisz, -lił 1) відва́лювати, -люю, -люєш, відвали́ти, -ли́ю, -лиш; 2) *(двері і под.)* вила́мувати, -мую, -муєш, ви́ламати; 3) *(лише докон.) розм.* відрубáти; łeb komu ~ відрубáти комý гóлову; 4) *розм., шкіл.* спи́сувати, -сую, -суєш, списа́ти, -пишу́, -пи́шеш; **~lić całe zadanie** списа́ти ці́ле завда́ння; ◊ *розм. жарт.* **~lić kawał** утну́ти (утя́ти, устругну́ти) шту́ку; *розм. жарт.* **~lić kitę a)** здóхнути; б) *(про людину)* да́ти ду́ба, заде́рти но́ги; //~ **się** 1) відва́люватися, відвали́тися; 2) (od kogo) *(лише докон.) вульг.* відчепи́тися, -плю́ся, -пишся (від ко́го).

odwalina *ż.* відва́лена бри́ла.

odwał *m. див.* **zwał.**

odwaniać, odwonić, -nię, -nisz, -nił, *chem.* дезодорува́ти, -ру́ю, -ру́єш *(недокон. і докон.).*

odwapniać, odwapnić, -nię, -nisz, -nił *tech.* прово́дити сатура́цію, провести́ сатура́цію.

odwar, -ru, *m., farm., chem. (decoctum)* відва́р, -ру.

odwarknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli відга́ркнути.

odwarzać, odwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **odgotowywać.**

odważać, odważyć, -żę, -żysz, -żył відва́жувати, -жую, -жуєш, відва́жити.

odważenie *ż.* відва́ження.

odważnie відва́жно.

odważnik *m.* ги́ря.

odważny відва́жний.

odważniś, -sia, *lm.* **-sie,** *m., iron.* смільча́к, -ка́.

odważyć *див.* **odważać.**

odważyć się, -żę, -żysz, -żył зва́житися, нава́житися, відва́житися.

od wczoraj *przsł.* від учо́ра.

odwdzięczać się, odwdzięczyć się, -czę, -czysz, -czył віддя́чувати, -чую, -чуєш, віддя́чити, віддя́кувати, -кую, -куєш.

odwdzięczenie się *n.* віддя́ка.

odwdzięczyć się *див.* **odwdzięczać się.**

odwet, -tu, *m.* (za co) 1) *політ.* рева́нш, -шу; odpłacić ~tem да́ти рева́нш; wziąć ~ взя́ти рева́нш; 2) *перен.* відпла́та; ◊ na (w) ~ щоб помсти́тися (на ко́му), щоб відомсти́ти (комý).

odwetować, -tuję, -tujesz, -tował *dok.* 1) взя́ти рева́нш; 2) відплати́ти тим са́мим (тіє́ю са́мою моне́тою); 3) *див.* **powetować.**

odwetowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., polit.* реваншíст.

odwetowy *polit.* реваншíстський.

odwęglać, odwęglić, -lę, -lisz, -lił *chem.* декарбонізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(недокон. і докон.).*

odwęglanie *n., chem.* декарбоніза́ція.

odwiać *див.* **odwiewać.**
odwiązywać, -zuję, -zujesz, -zywał, odwiązać, -żę, -żesz, -zał відв'я́зувати, -зую, -зуєш, відв'язáти, -в'яжý, -в'я́жеш; //~ **się** відв'я́зуватися, відв'язáтися.
odwiecznie споконві́ку.
odwieczność *ż.* споконві́чність, -ності.
odwieczny споконві́чний.
odwiedzać, odwiedzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo, co) відві́дувати, -дую, -дуєш, відві́дати (кого, що); *(зробити візит — ще)* завітáти (до кóго).
odwiedzenie *n.* відві́дання; завітáння. *Пор.* **odwiedzać.**
odwiedzić *див.* **odwiedzać.**
odwiedziny, -dzin, *blp.* відві́дини, -дин, завітáння (до кóго); ◊ być w ~**nach** бýти в гостя́х; wybrać się w ~ пітú в гóсті.
odwiert, -tu, *m., tech.* свердловúна.
odwieść *див.* **odwozić.**
odwijać I, **odwinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) розгортáти, розгорнýти, -нý, -неш; ~**winąć** chorągiew розгорнýти прáпор; 2) *(закутаного)* розкýтувати, -тую, -туєш, розкýтати; 3) *(назовні)* вивертáти, вúвернути; 4) *(розкривати)* відвертáти, відвернýти; ~**winąć** połę surduta відвернýти полý піджакá; 5) *поез.* трóхи відкривáти, трóхи відкрúти; ~**winąć** zasłonę трóхи відкрúти завíсу; трóхи розкривáти, трóхи розкрúти; lilia z ~**winiętymi** listkami лíлія з трóхи розкрúтими пелю́сткáми; ◊ ~**winąć** kartę перегорнýти сторíнку; ~**winąć** rękę розмахнýтися; //~ **się** 1) розгортáтися, розгорнýтися; 2) вивертáтися, вúвернутися; 3) відвертáтися, відвернýтися; 4) трóхи відкривáтися, трóхи відкрúтися; трóхи розкривáтися, трóхи розкрúтися; 5) *(лише докон.)* розмахнýтися; ◊ karta ~**winęła się** спрáва повернýла на лúше.
odwijać II, **odwinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** відчáлювати, -люю, -люєш, відчáлити.
odwikływać, -łuję, -łujesz, -ływał, odwikłać розплýтувати, -тую, -туєш, розплýтати; //~ **się** розплýтуватися, розплýтатися.
odwilgły відволóглий.
odwilgnąć, -gnie, -gnął *a.* **-gł** відволóгнути, відволóжитися.
odwilż *ż.* відлúга; ma się na ~ повертáє на відлúгу.
odwilżać. **odwilżyć, -żę, -żysz, -żył** відволóжувати, -жую, -жуєш, відволóжити, зволóжувати, зволóжити; // *(лише докон.)* ~ **się** *див.* **odwilgnąć.**
odwilżeć, -żeje, -żał *див.* **odwilgnąć.**
odwilżyć *див.* **odwilżać.**
odwinć *див.* **odwijać.**
odwinięcie I *n.* 1) розгóрнення; 2) вúвернення; *мед.* ~ powiek *(ectropium)* вúвернення повíк; 3) відвéрнення; 4) лéгке відкриття́; лéгке розкриття́. *Пор.* **odwijać** I, 3—5.
odwinęcie II *n.* відчáл, -лу.
odwionąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *poet.* здýти.
odwisać, odwisnąć, -snę, -śniesz, -snął (*a.* **-sł**), **-śli** відвисáти, відвúснути.
odwisłość *ż.* відвúслість, -лості.
odwisły відвúслий.
odwlec *див.* **odwlekać.**
odwleczenie *n.* відтя́гнення.
odwlekać, odwlec, -wlokę, -wlekę, -wlokłem, -wlekli 1) (kogo, co) відволікáти, відволокти́, -лочý, -лочéш, відтягáти, відтя́гувати, -гую, -гуєш, відтягти́, -гнý, -гнеш, відтягнýти; 2) (co) *перен.* відтягáти, відтя́гувати, відтягти́, відтягнýти (що); зволікáти (що, з чим) *(лише недокон.)*; ~**wlekać** sprawę відтягáти (відтя́гувати) спрáву,

zwolikáti spráwu (z spráwoju); *(na pizniše)* widkładáti, widkłáści, -kładú, -kładéš; *prik.* co dziś możesz zrobić, do jutra nie ~**wlekaj** ne widkładáj na záwtra, szo móżeš zrobýti sjohódni; //~ **się** widtiahátysia, widtiahúwatysia, widtiahtýsia, widtiahnútysia; zwolikátysia.

odwlekanie *n.* widtiahánnia, widtiahúwannia, zwolikánnia; widkładánnia. *Por.* **odwlekać.**

odwłaszać: ~ skórę *garb.* zahnáty (zhónyty) wołos.

odwłok, -ku, *m., zool. (abdomen) (членистоногих)* czerwcé.

odwłoka *ż.* 1) widstrópka; 2) *(dia)* widtiahánnia, widtiahúwannia, zwolikánnia; widkładánnia. *Por.* **odwlekać.**

odwłośnik *m., garb.* tupéć, -pcia, -tupák, -ká.

odwłóczyć, -czę, -czysz, -czył *dok. dziw.* **odwlekać.**

odwłóknienie *n., med. (defibrinatio)* widalennia fibrýny.

odwodnić *dziw.* **odwadniać.**

odwodnienie *n., tech.* osúszennia; drenáż, -żu. *Por.* **odwadniać.**

odwodowy *wojs.* zapasnýj, rezérwnyj; oddział ~ zapasná (rezérwna) czastýna; ◊ *jur.* świadek ~ swídok oborónu.

odwodzić, -dzę, -dzisz, -dził, odwieść, -wiodę, -wiedziesz, -wiódł, -wiedli 1) widwódyty, -dżu, -dyš, widwestý, -wedú, -wedéš; ~**wodzić** kogo na stronę widwódyty kohó náwik (wbik); 2) (kogo od czego) *perem.* widhowórjuwaty, -rjuju, -rjuješ, widhoworyty, -ryú, -ryš (kohó wid czóho *i* zrobýty szo); ~**wieść** kogo od jakiegoś zamiaru widhoworyty kohó wid jakóho náminu; ◊ ~**wieść** kurek zwestý kurók.

odwojowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odwojować, -juję, -jujesz, -jował widwojówuwaty, -wuju, -wuješ, widwojúwaty, -wojúju, -wojúješ.

odwołać *dziw.* **odwoływać.**

odwołalność *ż., praw.* możlywist widklykánnia.

odwołalny *praw.* jakyj (szo) może byty widklykányj; urzędnik ~ służbówec, jakyj (szo) może byty widklykányj.

odwołanie *n.* 1) widklykánnia, widizwánnia; 2) skasuwánnia; 3) wziattia nazád; 4) widmina, widklykánnia; *por.* **odwoływać;** 5) *jur.* apeláciia; //~ **się** zwernennia, apeluwánnia.

odwoławczy *praw.* apeláciinyj.

odwoływać, -łuję, -łujesz, -ływał, odwołać (kogo) widklykáty, widklykáty, -klyczu, -klyczeš, widzywáty, widizwáty, -zwú, -zwéš; ~**ływać** kogo na bok widklykáty (widzywáty) kohó nábik (wbik); ~**łać** posła widklykáty (widizwáty) deputáta; 2) (co) *ofic.* kasuwáty, -sú, -suješ, skasówuwaty, -wuju, -wuješ, skasuwáty; ~**ływać** rozkaz kasuwáty nakáz; 3) (co) *(skazane)* bráty nazád, wziáty nazád; 4) *(zbori, zamowlennia toszo)* widmináty, widmynýty, -nju, -nyš; //~ **się** 1) (do kogo, do czego) zwertátysia, zwernútysia, -nusia, -neszsia, apeluwáty, -lju, -ljuješ *(nedokon. i dokon.)* (do kóho, do czóho); 2) (na co) widhúkuwatysia, -kujusia, -kujeszsia, widhukátysia, widhuknútysia, widklykátysia, widklykнutysia, ozywátysia, oswátysia, -zwusia, -zwészsia; ◊ *jur.* ~**łać się** od wyroku podáty apeláciinu skárhu.

odwonić *dziw.* **odwaniać.**

odwonienie *n., chem. (desodorisatio)* dezodoráciia, usúnennia smóroduy.

odwozić, -żę, -zisz, -ził, odwieźć, -wiozę, -wieziesz, -wiózł, -wieźli widwózyty, -wóżu, -wózyš, widwestý.

odwozowe, -wego, *n. dziw.* **przewozowe.**

odwozowy *dziw.* **przewozowy.**

odwód, -wodu, *m.* 1) *wijsk.* rezérw, -wu; w ~**wodzie** w rezérwi;

2) *wійськ. заст.* відступ, -пу; 3) *мех.* відві́д, -во́да; ◊ mieć w ~wodzie argumenty ма́ти в запа́сі аргуме́нти.

odwóz, -wozu, *m.* відві́з, -во́зу, відве́зення.

odwózka *ż. див.* **odwóz.**

odwracać, odwrócić, -cę, -cisz, -cił відверта́ти, відверну́ти, -ну́, -неш; *(лихо — ще)* запобіга́ти, запобі́гти, -біжу́, -бі́жи́ш (чому́); ~wrócić nieszczęście відверну́ти нещастя, запобі́гти нещастю; ~wracać uwagę відверта́ти ува́гу; ◊ ~wrócić kartkę перегорну́ти сторі́нку; *перен. розм.* ~wracać kota ogonem викру́чуватися, -чуюся, -чуєшся; вдава́тися до хи́трощів; proszę ~wrócić *(в листах)* диви́сь на зворо́ті; //~ się (od kogo, od czego) відверта́тися, відверну́тися (від ко́го, від чо́го); *(перен. — ще)* відцура́тися (кого́, чого́, *рідше* від ко́го, від чо́го) *(лише докон.).*

odwracalny *наук.* оборотни́й; реверси́вний *(тех.).*

odwrotnie 1) навпаки́; 2) *мат.* обе́рнено; ~ proporcjonalny обе́рнено пропорціона́льний.

odwrotność *ż., anat. (ectopia)* ектопі́я, зміщення.

odwrotny 1) зворо́тний; ~na strona medalu зворо́тний бік (зворо́тна сторона́) меда́лі; ~ną pocztą зворо́тною по́штою; 2) *(що вертається назад)* поворо́тний; ~ pociąg поворо́тний по́їзд; 3) *(про напрям)* протиле́жний.

odwrotowy відступа́льний.

odwrócenie *n.* відве́рнення.

odwrócić *див.* **odwracać.**

odwrót, -rotu, *m.* відступ, -пу.

odwszalnia *ż.* пункт очи́щування від во́шей.

odwszarnia *ż. див.* **odwszalnia.**

odwszenie *n.* очи́щення від во́шей.

odwszyć, -szę, -szysz, -szył очи́стити від во́шей.

odwykać, odwyknąć, -knę, -kniesz, -kł, -kli, *rzadziej* **-knął, -knęli** відвика́ти, відви́кнути.

odwykły яки́й (що) відви́к, відви́клий.

odwyknąć *див.* **odwykać.**

odwyknienie *n.* відви́чка.

odwzajemniać, odwzajemnić, -nię, -nisz, -nił (со komu) відпла́чувати, відплати́ти, -плачу́, -пла́тиш (кому́ за що); //~ się (komu czym za co) *див.* **odwzajemniać.**

odwzorowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, odwzorować, -ruję, -rujesz, -rował *przen.* відобра́жувати, -жую, -жуєш, відобрази́ти, -ражу́, -рази́ш.

odylować, -luję, -lujesz, -lował огороди́ти до́шками.

odylowanie *n.* 1) огоро́дження до́шками; 2) огоро́жа з дощо́к.

odymać, odąć, odmie, odął *med.* здува́ти, здути́; //~ się здува́тися, здува́тися.

odymiać, odymić, -mię, -misz, -mił зади́млювати, -люю, -люєш, зади́мити, -млю́, -ми́ш, зако́пчувати, -чую, -чуєш, закопти́ти, -пчу́, -пти́ш.

odyniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* ди́кий кабан, одине́ць, -нця́.

odysea *ż., przen.* одіссе́я.

od-zew, od-zewu *a.* **odezwu,** *m.* 1) ві́дгук, -ку, ві́дклик, -ку; 2) *перен.* за́клик; 3) *військ.* ві́дзив, відповідни́й паро́ль; ◊ *присл.* jakie hasło, taki ~ як гукне́ш, так і відгукне́ться; як гука́ють, так і відгу́куються; яке́ помага́йбі, таке́ й спаси́бі.

odziać *див.* **odziewać.**

odziany оде́ягнений, вдя́гнений, оді́тий.

odziczały здича́вілий.

odziczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli здича́віти.

odziczenie *n.* здича́віння.

odziedziczać, odziedziczyć, -czę, -czysz, -czył оде́ржувати (діста́вати) в спа́дщину, оде́ржати (діста́ти) в спа́дщину, успадко́вувати, -вую, -вуєш, успадкува́-

ти, -ку́ю, -ку́єш, наслі́дувати, -дую, -дуєш, унаслі́дувати; *(заст. — майно — ще)* оді́дичити *(лише докон.)*.

od-ziemny: punkt ~ *astr.* апоге́й, -ге́ю.

odzienie *n.* о́дяг, -гу, оде́жа.

odzierać *див.* **obdzierać**.

odziewać, odziać, -dzieję, -dziejesz, -dział 1) одяга́ти, одягти́, -гну́, -гнеш, одягну́ти, вдяга́ти, вдягти́, вдягну́ти, одіва́ти, оді́ти (оді́ну, оді́неш), убира́ти, убра́ти (уберу́, убере́ш); //~ się одяга́тися, одягти́ся, одягну́тися, вдяга́тися, вдягти́ся, вдягну́тися, одіва́тися, оді́тися, убира́тися, убра́тися.

odziewka *ż., tech.* гре́бля з фаши́н, побудо́вана вздовж бе́рега рікú.

odzież *ż.* о́дяг, -гу, оде́жа; ~ zawodowa спецо́дяг.

odzieżowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* швéйник.

odzieżowy 1) для о́дягу, оде́жний; szczotka ~wa щі́тка для о́дягу, оде́жна щі́тка; 2) *перен.* швéйний; przemysł ~ швéйна промисло́вість, -вості; ◊ sklep ~ магази́н гото́вого о́дягу.

od-ziębiać, od-ziębić, -bię, -bisz, -bił *przest. див.* **odmrażać**.

od-zięblina *ż. див.* **odmrozek**.

od-ziębnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok., przest. див.* **odmarzać**.

od-ziomek, -mka, *lm.* **-mki,** *m.* 1) *(дерева)* коме́ль, -мля́, окоре́нок, -нка, відзе́мок, -мка; 2) *(снопа)* гузи́р, -ря́; 3) *розм.* людúна низько́го ро́сту.

od-znaczać, od-znaczyć, -czę, -czysz, -czył 1) (co) відзнача́ти, відзна́чити, -на́чу, -на́чиш, відміча́ти, відмі́тити, -мі́чу, -мі́тиш; ~czyć co na mapie відзна́чити (відмі́тити) що на ка́рті; 2) (kogo) *перен.* відзнача́ти, відзна́чити (кого́); *(орденом)* нагоро́джувати, -джую, -джуєш, нагороди́ти, -джу́, -диш; //~ się 1) (czym) *(лише недокон.) (характеризуватися якоюсь ознакою)* відзнача́тися; ~ pilnością відзнача́тися стара́нністю; 2) (czym, w czym, gdzie) *(виділятися серед інших)* відзнача́тися, відзна́читися; ~czyć się na wojnie відзна́читися на війні́; 3) *(виділятися)* виступа́ти, ви́ступити, -плю, -пиш; стирча́ти, -чу́, -чи́ш *(лише недокон.)*; naładowana kieszeń ~cza się na sukni набúта кишéня виступа́є (стирчúть) на су́кні; 4) *(залишати слід)* відбива́тися, відби́тися (відіб'ю́ся, відіб'є́шся); mokry druk ~czył się na ceracie мо́крий друк відби́вся на клейо́нці.

odznaczenie *n.* 1) відзна́чення, відмі́чення; 2) відзна́чення; нагоро́дження; ◊ zdać egzamin z ~niem скла́сти і́спит з відзна́кою. *Пор.* **odznaczać**.

od-znaczyć *див.* **od-znaczać**.

od-znaka *ż.* 1) відзна́ка; 2) *(біол. і ін.)* озна́ка.

od-zwierciedlać, od-zwierciedlić, -lę, -lisz, -lił віддзерка́лювати, -люю, -люєш, віддзерка́лити, відбива́ти, відби́ти (відіб'ю́, відіб'є́ш); //~ się віддзерка́люватися, віддзерка́литися, відбива́тися, відби́тися.

od-zwierciedlenie *n.* віддзерка́лення, відбúття.

od-zwierciedlić *див.* **od-zwierciedlać**.

od-zwyczajać, od-zwyczaić, -czaję, -czaisz, -czaił відзвича́ювати, -ча́ю, -ча́ю́єш, відзвича́їти; //~ się відзвича́ювати, відзвича́їтися, відвика́ти, відви́кнути.

od-zyskać *див.* **od-zyskiwać**.

od-zyskanie *n.* пове́рнення *(собі); військ.* ~ utraconych stanowisk пове́рнення втра́чених позúцій.

od-zyskany: ziemie ~kane возз'є́днані терито́рії, -рій.

od-zyskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, od-zyskać *(собі)* поверта́ти, поверну́ти, -ну́, -неш, верта́ти, вер-

ну́ти; ◊ chory ~kał mowę хво́рому верну́ло мо́ву; ~kać przytomność опритомніти, прийти́ до пам'яті; ~kać wzrok прозрі́ти; ~kać zdrowie ви́дужати, оду́жати.

od-zywać się, odezwać się, -wę, -wiesz, -wał 1) відзива́тися, відізва́тися, -зву́ся, -зве́шся; *(відповідати на заклик — ще)* озива́тися, озва́тися, обзива́тися, обізва́тися, відгу́куватися, -кую́ся, -куєшся, відгукну́тися, відкли́катися, відкли́катися, відкли́кнутися; nie **odezwać się** ani słowa не обізва́тися ні сло́вом; **odzywać się** o kim dobrze до́бре про ко́го відзива́тися; *присл.* uderz w stół, nożyce się **odezwą** вдар у стіл — но́жиці обізву́ться; 2) (za kim, za czym) промовля́ти на ко́ри́сть, промо́вити на ко́ри́сть (кого́, чого́ *і* кому́, чому́); 3) *(про хворобу)* дава́ти про се́бе зна́ти, да́ти про се́бе зна́ти; ◊ nie **od-zywać się** do kogo не розмовля́ти з ким.

odźwierna, -nej, *ż.* воротáрка.

odźwiernik *m., anat.* воротáр, -ря́, пілóрус.

odźwierny, -nego, *lm.* **-ni,** *m.* воротáр, -ря́.

odżałować, -łuję, -łujesz, -łował (czego) 1) перестáти жалкувáти (шкодувáти) (за чим *і* про що); nie ~łujesz tego swym życiem całym не перестáнеш жалкувáти про це усé своé життя́; 2) *(не поскупитися)* не пожалкувáти, -кýю, -кýеш, не пошкодувáти, -дýю, -дýеш (чогó).

odżąć *див.* **odżynać.**

odżeglować, -luję, -lujesz, -lował *mor.* відчáлити.

odżegnywać się, -nuję, -nujesz, -nywał, odżegnać się (od czego, *rzadziej* czego) *pot.* відхрéщуватися, -щуюся, -щуєшся, відхрести́тися, -хрещýся, -хрéстишся (від чóго).

odżuwać, odżuć *див.* **przeżuwać.**

odżyć *див.* **odżywać.**

odżynać, odżąć, odeżnę, odeżniesz, odżął, odżęli 1) вижинáти, вижáти, -жну, -жнеш, зжинáти, зжáти (зіжнý, зіжнéш); 2) *(за борг, від цілого)* віджинáти, віджáти (відіжнý, відіжнéш).

odżywać, odżyć, -żyję, -żyjesz, -żył 1) оживáти, ожи́ти, -живý, -живéш; віджива́ти, віджи́ти *(рідше);* 2) *(лише докон.) (багато прожити)* віджи́ти; ~żyć swoje віджи́ти свій вік (своє́).

odżywczo животвóрно; działać ~ животвóрно дíяти (дíю, дíєш).

odżywczy 1) пожи́вний; wartość ~cza пожи́вне зна́чення, пожи́вність, -ності; gleba ~cza пожи́вний грунт, -ту; 2) *фізіол., біол.* живи́льний; soki ~cze живи́льні со́ки, -ків; 3) *перен.* животвóрний.

odżywiać, odżywić, -wię, -wisz, -wił 1) (kogo) посúлено (підсúлено) годувáти, -дýю, -дýеш (кого́); 2) *фізіол., біол.* живи́ти, -влю́, -виш; //~ się 1) посúлено (підсúлено) годувáтися; 2) живи́тися.

odżywka *ż., bakt.* живи́льна речовинá.

odżywny *див.* **odżywczy.**

ofensywa *ż., wojs.* нáступ, -пу; przejść do ~wy перейти́ в нáступ.

ofensywny *wojs.* наступáльний.

oferent, *lm.* **-nci,** *m., handl., ek.* той, що пропонýє.

oferma, -my, *lm.* **-my,** *m., posp.* бóвдур, -ра, балдá.

oferować, -ruję, -rujesz, -rował *handl., ek.* пропонувáти, -нýю, -нýеш.

oferta *ż., handl., ek.* пропози́ція; odrzucić ~tę відки́нути пропози́цію; ◊ złożyć (przedłożyć) ~tę запропонувáти, -нýю, -нýеш.

offset, -tu, *m., poligr.* офсéт, -ту.

offsetowy *poligr.* офсéтний.

ofiara *ż.* 1) жéртва; nie cofać się przed żadną ~rą не

спинятися ні пе́ред яко́ю же́ртвою, іти́ на всяку́ же́ртву; złożyć co w ~fierze (zrobić z czego ~rę) принести́ в же́ртву що, поже́ртвувати чим; 2) *(дар)* поже́ртвування, поже́ртва.

ofiarnie самовіддано.

ofiarność *ż.* 1) добродійність, -ності; 2) самовідданість. *Пор.* **ofiarny.**

ofiarny 1) добродійний; 2) *перен.* самовідданий; ~na praca самовіддана пра́ця; ◊ kozioł ~ козе́л відпу́ще́ння.

ofiarodajność *ż. див.* **ofiarność** 1.

ofiarodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* же́ртвователь.

ofiarodawczyni *ż.* же́ртвователька.

ofiarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, ofiarować, -ruję, -rujesz, -rował 1) же́ртвувати, -вую, -вуєш, поже́ртвувати; ~rować swe życie поже́ртвувати своїм життя́м; 2) *перен.* пропонува́ти, -ну́ю, -ну́єш, запропонува́ти; ~rować komu posadę запропонува́ти кому́ поса́ду; ~rować komu swe usługi запропонува́ти кому́ свої́ по́слу́ги; ◊ ~rować komu swe dzieło піднести́ кому́ свій твір; // *(лише докон.)* ~się (komu z czym) запропонува́ти (кому́ що).

oficer, *lm.* **-rowie,** *m.* офіце́р, -ра; ~ liniowy стройови́й офіце́р; ~ w stanie spoczynku відстави́й офіце́р; ~ zawodowy ка́дровий офіце́р.

oficerek, -rka, *lm.* **-rki,** *m., pot.* офіце́рик.

oficerski офіце́рський.

oficerstwo *n.* офіце́рство.

oficjalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., przest.* 1) службо́вець низько́го чи́ну; 2) службо́вець в прива́тному маєтку.

oficjalnie офіціа́льно.

oficjalny офіціа́льний.

oficyna *ż.* фліге́ль.

oflina *ż., mor.* бу́лінь, -ня.

oftalmia *ż., med.* офтальмі́я, запа́лення о́ка.

oftalmiczny *med.* офтальмологі́чний.

oftalmolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., med.* офтальмо́лог, окуліст.

oftalmologia *ż., med.* офтальмоло́гія.

oftalmoskop, -pu, *m., med.* офтальмоско́п.

ofuknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (kogo) кри́кнути, гри́мнути (на ко́го); //~ się (na kogo *a.* komu) *(дати різку відповідь)* відрі́зати, -рі́жу, -рі́жеш, відруба́ти (кому́).

ogadywać, ogadać *див.* **obgadywać.**

ogałacać *див.* **ogołacać.**

oganiaczka *ż. (від мух)* опаха́ло.

oganiać *pot.* 1) *див.* **odpędzać;** 2) *див.* **opędzać.**

oganka *ż. (на мухи)* хло́павка.

ogar *m., myśl.* гончак, -ка́, го́нча, -чої.

ogarek, -rka, *m.* недо́горок, -рка.

ogarniać, ogarnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) охо́плювати, -люю, -люєш, охопи́ти, -плю́, -пиш; *(перен. — про почуття, сон тощо — ще)* понима́ти, поня́ти (пойме́), обнима́ти, обня́ти, -ні́ме, обійма́ти, обійня́ти, -бі́йме, бра́ти (бере́), взя́ти (ві́зьме), огорта́ти, огорну́ти, -не; ~nąć okiem (spojrzeniem, wzrokiem) охопи́ти по́глядом (о́ком, очи́ма); płomienie ~nęły budynek по́лум'я охопи́ло (поняло́) буди́нок; sen ~nia сон бере́ (понима́є); smutek ~nia огорта́є (понима́є) сум; strach ~nia страх бере́ (охо́плює, понима́є); ~nęło go zwątpienie його́ охопи́в (взяв) ві́дчай (про́пач); 2) *перен.* осяга́ти (про́зумом), осягну́ти (про́зумом); збагну́ти *(лише докон.)*; 3) (czym) о(б)горта́ти, о(б)горну́ти (чим), загорта́ти, загорну́ти (в що); //~ się (czym) о(б)горта́тися, о(б)горну́тися (чим), загорта́тися, загорну́тися (в що).

ogarnięty 1) охóплений; понятий, пойнятий, обнятий, обійнятий, огóрнений; 2) о(б)гóрнутий, о(б)гóрнений, загóрнутий, загóрнений. *Пор.* **ogarniać** 1, 3.

ogarnirować, -ruję -rujesz, -rował *kul.* припрáвити гарнíром.

ogarzyca *ż., myśl. (сука)* гóнча, -чої, гончáк, -ká.

ogiąć *див.* **oginać.**

ogień, -gnia, *lm.* **-gnie,** *m.* вогóнь (*род.* вогню), огóнь; **~gnia!** *(команда)* вогóнь!; *військ.* ~ artylerii артилерíйський вогóнь; *військ.* ~ huraganowy урагáнний вогóнь; **~gniem** i mieczem вогнéм і мечéм; *військ.* otworzyć ~ відкрúти вогóнь; podniecać ~ підтрúмувати (піддéржувати) вогóнь; rozniecić (rozpalić) ~ розпалúти (розклáсти) вогóнь; **~gnie** sztuczne бенгáльський вогóнь; ◊ *прик.* przy jednym **~gniu** dwie pieczenie upiec одним пóстрілом убúти двох зáйців.

ogier *m.* жеребéць, -бця, óгир, -ра.

oginać, ogiąć, -gnę, -gniesz, -giął, -gięli обгинáти, обігнýти.

ogipsować, -suję, -sujesz, -sował 1) оштукатýрити *(гіпсом)*; 2) *мед.* загіпсувáти, -сýю, -сýеш; ~ złamaną nogę загіпсувáти злáману нóгу.

oglądać, obejrzeć, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli оглядáти, оглянýти; //~ **się** 1) оглядáтися, оглянутися; 2) (na kogo, na co) *(лише недокон.)* *перен.* дожидáтися (кого, чого), чекáти (кого, чого і на кóго, на що); ~ na czyją pomoc дожидáтися (чекáти) чиéї допомóги.

oględnie обáчливо, обáчно, оберéжно.

oględność *ż.* обáчливість, -вості, обáчність, -ності, оберéжність.

oględny обáчливий, обáчний, оберéжний.

oględziny, -dzin, *blp.* 1) óгляд, -ду; *мед.* ~ lekarskie медúчний óгляд, медóгляд; 2) *(заст. — господарства молодої)* оглядúни, -дин.

ogłada *ż.* дóбрі манéри, -нéр.

ogładzać, ogładzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) обгладжувати, -джую, -джуєш, обгладити, -джу, -диш; 2) *перен.* учúти кого дóбрих манéр (дóброї поведíнки), навчúти кого дóбрих манéр (дóброї поведíнки), відшліфóвувати, -вую, -вуєш, відшліфувáти, -фýю, -фýеш (кого); //~ **się** набирáтися дóбрих манéр, набрáтися дóбрих манéр, відшліфóвуватися, відшліфувáтися.

ogładzić *див.* **ogładzać.**

ogłaskiwać, ogłaskać *див.* **ugłaskiwać.**

ogłaszać, ogłosić, -szę, -sisz, -sił 1) оголóшувати, -шую, -шуєш, оголосúти, -лошý, -лóсиш; об'являти, об'явúти, -влю, -виш *(рідше)*; 2) *(подати до загального відома)* обнарóдувати, -дую, -дуєш *(лише докон.)*; *(друком твір і под.)* публікувáти, -кýю, -кýеш, опублікувáти; //~ **się** 1) оголóшувати себé ким, оголосúти себé ким; об'являти себé ким, об'явúти себé ким; 2) *(рекламуватися в газетах і под.)* анонсувáтися, -сýюся, -сýешся.

ogłodzić, -dzę, -dzisz, -dził заморúти гóлодом.

ogłosić *див.* **ogłaszać.**

ogłoszenie *n.* 1) оголóшення; об'ява; tablica **~szeń** дóшка оголóшень (об'яв); 2) публікáція. *Пор.* **ogłaszać.**

ogłoszeniowy якúй (що) стосýється оголóшень (об'яв); *(у контексті)* для оголóшень, оголóшень тóщо; słup ~ тýмба для оголóшень (для об'яв); dział ~ *(в газеті)* вíддíл оголóшень (об'яв).

ogłowie *n., anat. (galea aponeurotica)* сухожилкóвий пóкрив головú.

ogłódek, -dka, *m., ent. (scolytus)* лубнúк, -ká.

ogłuchły 1) якúй (що) оглýх, оглýхлий; 2) *перен.* якúй (що) стих, стúхлий.

ogłuchnąć, -chnę, -chniesz, -chł оглу́хнути.
ogłuchnięcie *n.* втра́та слу́ху.
ogłupiać, ogłupić, -pię, -pisz, -pił *pot.* роби́ти безглу́здим, зроби́ти безглу́здим; //~ **się** роби́ти себе́ безглу́здим, зроби́ти себе́ безглу́здим.
ogłupiający одуря́ючий.
ogłupiały одурі́лий.
ogłupić *див.* **ogłupiać.**
ogłupieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli 1) збезглу́здіти, з глу́зду зсу́нутися (з'і́хати), одурі́ти, здурі́ти; 2) *перен.* остовпі́ти; n a t e s ł o w a **~piał** почу́вши ці слова́, остовпі́в.
ogłuszać, ogłuszyć, -szę, -szysz, -szył 1) оглуша́ти, оглу́шувати, -шую, -шуєш, оглуши́ти, -шу́, -шиш; 2) *перен.* приголо́мшувати, -шую, -шуєш, приголо́мшити.
ogłuszający 1) оглу́шливий, оглу́шний; 2) приголо́мшливий. *Пор.* **ogłuszać.**
ogłuszyć *див.* **ogłuszać.**
ogmatwać обплу́тати, опу́тати.
ognić, -gnije, -gnił обгни́ти, -гние́.
ognić się, -ni, -nił 1) жéвріти; 2) *(про рану)* ятри́тися.
ognik *m.* 1) *зменш.* (в)о́гник; b ł ę d n y ~ мандрі́вни́й (блука́ючий, блу́дний) во́гник; 2) *мед. (strophulus)* вузлико́вий ви́сип *(у дітей).*
ogniły обгни́лий; *(про дерево — ще)* трухля́вий, тру́хлий.
ogniokruch, -chu, *m., hut.* червоноламке́ залі́зо.
ogniokrusz, -szu, *m., hut. див.* **ogniokruch.**
ogniomierz, *lm.* **-rze,** *m., fiz., tech.* пірометр, -ра.
ogniomistrz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) піротéхнік; 2) *військ.* ста́рший сержа́нт артиле́рії.
ogniomistrzostwo *n.* піротéхніка.
ognionośny (в)огненосний.
ognioodporny *див.* **ogniotrwały.**
ogniotrwałość *ż.* (в)огнетри́вкість, -кості.
ogniotrwały (в)огнетривки́й; k a s a **~ła** (в)огнетривка́ ка́са.
ogniowy 1) (в)огньови́й, (в)огне́вий; *військ.* p o z y c j a **~wa** (в)огньова́ ((в)огне́ва) пози́ція; 2) *(що стосується пожежі)* пожéжний, пожа́рний; s t r a ż **~wa** пожéжна кома́нда.
ognisko *n.* 1) бага́ття, во́гнище; r o z ł o ż y ć ~ розкла́сти (розпали́ти) бага́ття (во́гнище); 2) *(місце, де спалюється паливо)* то́пка; 3) *перен.* (в)о́гнище, осере́док, -дку; ~ d o m o w e дома́шнє (в)о́гнище, домі́вка; 4) *фіз., мат.* фо́кус, -су; ~ e l i p s y фо́кус е́ліпса (е́ліпсиса); ◊ *перен.* w ~ s k u p i ć зібра́ти доку́пи (воедино).
ogniskowa: ~ s o c z e w k i *fiz.* фо́кусна ві́дстань, -ні.
ogniskować, -kuję, -kujesz, -kował зосере́джувати, -джую, -джуєш, ску́пчувати, -чую, -чуєш, концентрува́ти, -ру́ю, -ру́єш; ~ u w a g ę зосере́джувати ува́гу; //~ **się** зосере́джуватися, ску́пчуватися, концентрува́тися.
ogniskowy *fiz., mat.* фо́кусний; o d l e g ł o ś ć **~wa** фо́кусна ві́дстань, -ні.
ognistooki *poet.* з палки́м по́глядом.
ognistość *ż.* па́лкість, -кості.
ognisty 1) (в)огне́нний, (в)огня́ни́й; 2) (в)огне́нного ко́льору, полум'я́ний; 3) *перен.* палки́й; **~te** s p o j r z e n i e палки́й по́гляд, -ду; ~ t e m p e r a m e n t палки́й темпера́мент, -ту; ◊ **~ta** b r o ń вогнестрі́льна (вогнепа́льна) збро́я.
ogniście па́лко.
ogniwo *n.* 1) ла́нка; *(у ланцюзі — ще)* кільце́; *перен.* ~ w ę z ł o w e центра́льна (основна́) ла́нка; 2) *фіз.* елеме́нт, -ту; ~ g a l w a n i c z n e гальвані́чний елеме́нт; ◊ *книж.* m a ł ż e ń s k i e **~wa** подру́жні зв'я́зки, -ків.
ogniwowa, -wej, *ż.* ланкова́, -во́ї.

ognoić, -gnoję, -gnoisz, -gnoił 1) погноїти; 2) забрудни́ти гно́єм.
ognuśniały *див.* **zgnuśniały.**
ognuśnieć *див.* **zgnuśnieć.**
ogolenie *n.* оббриття́, обго́лення.
ogolić, -lę, -lisz, -lił оббри́ти, обголи́ти, -лю́, -лиш; //~ **się** оббри́тися, обголи́тися.
ogolony оббри́тий, обго́лений.
ogołacać, ogołocić, -cę, -cisz, -cił 1) (co z czego) *(позбавляти листя)* оголя́ти, огóлювати, -люю, -люєш, оголи́ти, -лю́, -лиш; 2) (kogo z czego) позбавля́ти, позба́вити, -влю, -виш (кого́, чого́); ~**łocić** k o g o z m i e n i a позба́вити кого́ майна́; //~ **się** (z czego) втрача́ти, втра́тити (втра́чу, втра́тиш) (що), збува́тися, збу́тися (збу́дуся, збу́дешся), позбува́тися, позбу́тися (чого́); збу́ти (що) *(рідше)*.
ogołocony 1) огóлений; 2) (z czego) позба́влений (чого́). *Пор.* **ogołacać.**
ogon *m.* хвіст (род. хвоста́); *(розм. — у сукні — ще)* шлейф; k r ę c i ć (w i e r c i ć) ~**nem** крути́ти (верті́ти) хвостóм; *прям., перен.* ~ s t u l i ć підібгáти хвоста́ (хвіст); *перен.* w l e c s i ę w ~**nie** плести́ся (плéнтатися) в хвості́; ◊ *присл.* d w i e s r o k i z a ~ t r z y m a ć гнáтися за двомá зáйцями; *театр.* g r y w a ć s a m e ~**ny** грáти дрібні́ рóлі.
ogonek, -nka, *m.* 1) *зменш.* хвóстик; 2) *бот.* черешóк, -шка́; 3) *перен. розм.* чéргá; s t a ć w ~**nku** стоя́ти в чéрзі́; ◊ *перен.* z ~**nkiem** з гáком.
ogoniasty хвоста́тий.
ogoniczek, -czka, *m., orn. (parus caudatus)* синúця довгохвóста.
ogonisko *n., zgr.* хвости́ще, хвости́ська.
ogonkowaty *bot.* черешкóвий.
ogonkowy *bot. див.* **ogonkowaty.**
ogonowy 1) хвостовúй; 2) *анат.* кýприковий; k o ś ć ~**wa** *(os coccygis)* кýприкова кíстка.
ogorzałość *ż.* загáр, -ру.
ogorzały 1) яки́й (що) обгорíв, обгорíлий; 2) загорíлий, засмáлений, засмáглий. *Пор.* **ogorzeć.**
ogorzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli 1) обгорíти; *перен.* s k r z y d e ł k a m u ~**rzały** кри́льця у нього (йому́) обгорíли; 2) *(від сонця)* загорíти, засмали́тися, -лю́ся, -лишся.
ogorzeli(z)na *ż. див.* **ogorzałość.**
ogólnie взагалí, загалóм; ~ r z e c z b i o r ą c a) взагалí кáжучи (беручи́); б) з загáльної тóчки зóру.
ogólnik *m.* загáльник, загáльне мíсце.
ogólnikowo 1) загáльно, схемати́чно; 2) *перен.* ухи́льно; o d p o w i a d a ć ~ ухи́льно відповідáти.
ogólnikowy загáльний, схемати́чний; ~**we** w s k a z ó w k i загáльні (схемати́чні) вказівки́, -вóк.
ogólnochłopski загальноселя́нський.
ogólnokształcący загальноосві́тній.
ogólnoludzki загальнолю́дський.
ogólnonarodowy загальнонарóдний, загальнонаціонáльний.
ogólnopaństwowy загальнодержáвний.
ogólnopartyjny загальнопартíйний.
ogólnorosyjski загальноросíйський, всеросíйський.
ogólność *ż.* загáльність, -ності.
ogólnozwiązkowy загальносоюзний.
ogólny загáльний; d o b r o ~**ne** загáльне добрó (блáго); *бухг.* ~**na** s u m a загáльна сýма, загáльний пíдсумок, -мку; w y k s z t a ł c e n i e ~**ne** загáльна освíта; z e b r a n i e ~**ne** загáльні збóри, -рів; ◊ ~ s t ó ł спíльне харчува́ння, спíльний стíл *(род.* столá).
ogół, -łu, *blm., m.* 1) сукýпність, -ності; ~**s p r a w** сукýпність спрáв; ~ w y d a t k ó w сукýпність ви́трат; 2) *(суспільства)* громáдськість, -кості; s z e r o k i ~ широ́кі кóла громáдськості; ◊ p r a c o w a ć d l a d o b r a

~łu працюва́ти для зага́льного добра́ (бла́га).

ogółem *przsł.* загало́м, в ці́лому; ~ rzecz biorąc беручи́ в ці́лому (загало́м).

ogóreczek, -czka, *m., zdr.* огірочо́к, -чка.

ogórecznik *m.* 1) *бот. (borrago officinalis)* огірочник лікарський; 2) *див.* **ogórkowiny.**

ogórecznikowate, -tych, *bot. (borraginaceae)* шорстколи́сті, **-тих.**

ogórek, -rka, *m.* огірок, -рка́; kiszony ~ соло́ний (ки́слий) огірок.

ogórkowaty схо́жий на огірок.

ogórkowiny, -win, *blp. (гичка огірка)* огірчи́ння, огу́диння.

ogórkowy огірко́вий; ◊ *перен.* sezon ~ мертвий сезо́н, -ну.

ograbiać I, ograbić, -bię, -bisz, -bił *roln.* обгрібати, обгребти́, огрібати, огребти́; ~biać siano обгрібати сі́но.

ograbiać II, ograbić, -bię, -bisz, -bił грабува́ти, -бу́ю, -бу́еш, ограбува́ти, пограбува́ти.

ograć *див.* **ogrywać.**

ogradzać, ogrodzić, -dzę, -dzisz, -dził о(б)горо́джувати, -джую, -джуєш, о(б)городи́ти, -джу́, -диш; //~ się о(б)горо́джуватися, о(б)городи́тися.

ograniczać, ograniczyć, -czę, -czysz, -czył 1) обме́жувати, -жую, -жуєш, обме́жити; ~czyć czyje dochody обме́жити чиї́ прибу́тки; ~czyć kogo w prawach обме́жити кого́ в права́х; 2) *(прям. — межею)* обмежо́вувати, -вую, -вуєш, -обмежува́ти, -жу́ю, -жу́еш; //~ się 1) обме́жуватися, обме́житися; ~czyć się do kilku zdań обме́житися кількома́ ре́ченнями; 2) обмежо́вуватися, обмежува́тися; ◊ ~czać się w wydatkach обме́жувати свої́ ви́трати.

ogranicznik *m., tech.* обме́жник.

ograniczoność *ż.* обме́женість, -ності.

ograniczony 1) обме́жений; 2) обмежо́ваний. *Пор.* **ograniczać.**

ograniczyć *див.* **ograniczać.**

ograny: sztuka ~na *pot.* заїжджена п'єса.

ogroblać, ogroblić, -lę, -lisz, -lił оточувати гре́блею, оточи́ти гре́блею.

ogrodnictwo *n.* 1) горо́дництво; 2) садівни́цтво. *Пор.* **ogród.**

ogrodniczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m., przest.* у́чень горо́дника *a.* садівника́.

ogrodniczka *ż.* 1) горо́дниця; 2) садівни́ця. *Пор.* **ogród.**

ogrodniczy 1) горо́дницький; 2) садівни́цький, **садівни́чий.** *Пор.* **ogród.**

ogrodnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) горо́дник; 2) садівни́к, -ка́; садівни́чий, -чого *(рідко)*. *Пор.* **ogród.**

ogrodowizna *ż., zb.* горо́дина, о́вочі, -чів.

ogrodowy 1) горо́дній; 2) садо́вий. *Пор.* **ogród.**

ogrodzenie *n.* 1) *(дія)* огоро́дження, обгоро́дження; 2) *(предмет)* огоро́жа.

ogrodzić *див.* **ogradzać.**

ogrom, -mu, *m.* 1) безмі́рність, -ності, безме́жність; ~ świata безмі́рність (безме́жність) сві́ту; 2) *(велика кількість)* си́ла-си́лена, бе́зліч, -чі; ~ prac, materiałów си́ла-си́лена (бе́зліч) праць, матеріа́лів; 3) *(знання)* широчі́нь, -ні, обши́рність, -ності.

ogromnie колоса́льно; *(перен. — ще)* страше́нно; ~ gruby страше́нно товсти́й; ~ grzmiało страше́нно гриміло; ◊ ~ szeroka rzeka широче́зна рі́чка.

ogromność *ż.* величе́зність, -ності.

ogromny величе́зний.

ogród, ogrodu, *m.* 1) горо́д, -ду; 2) *(фруктовий)* сад, -ду.

ogródek, -dka, *m., zdr.* 1) горо́дець, -дця; 2) садо́чок, **-чка, садо́к, -дка́;** *перен.* ~ dziecięcy дитя́чий садо́к (дитсадо́к); ◊ ~ działkowy **присади́бна** діля́нка. *Пор.* **ogród.**

ogródka *ż.*: mówić bez ~dek (bez ~dki) говори́ти пря́мо (навпросте́ць).
ogródkowo: mówić ~ говори́ти манівце́м (манівця́ми).
ogródkowy *див.* **ogrodowy.**
ogrywać, ograć (kogo) обіграва́ти, -граю́, -граєш, обігра́ти (кого́).
ogryzać, ogryźć, -zę, -ziesz, -zł, -źli обгриза́ти, обгри́зти, -зу́, -зе́ш; *(kість — звичайно)* обгло́дувати, -дую, -дуєш, обгло́да́ти.
ogryzek, -zka, *m.* недо́гризок, -зка.
ogryźć *див.* **ogryzać.**
ogrzać *див.* **ogrzewać.**
ogrzewacz, *lm.* **-cze,** *m.* калори́фер, -ра.
ogrzewać, ogrzać, -grzeję, -grzejesz, -grzał, -grzali *a.* **-grzeli** 1) огрива́ти, огрі́ти; słońce ~grzewa ziemię со́нце огрива́є зе́млю; 2) *(квартиру)* опа́лювати, -люю, -люєш, опали́ти, -лю́, -лиш; //~ się огрива́тися, огрі́тися.
ogrzewadło *n.* жарови́ня.
ogrzewalnia *ż.* 1) *зал.* депо́; ~ parowozów паровозне депо́; 2) *(заст. — опалюване примі-щення для людей)* теплу́шка.
ogrzewalnik *m. див.* **ogrzewadło.**
ogrzewalny огрива́льний.
ogrzewanie *n.* 1) огрива́ння; 2) опа́лювання, опа́лення; centralne ~ центра́льне опа́лення. *Пор.* **ogrzewać.**
ogrzewczy опа́лювальний.
ogrzewnica *ż., tech.* нагрива́льна труба́.
ogrzewniczy нагрива́льний.
ogrzmocić, -cę, -cisz, -cił *pot.* відгуба́сити, -ба́шу, -ба́сиш, відлупцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш, відчухра́ти.
ogumienie *n., tech.* гу́мова (резино́ва) по́кришка; ◊ ~ samochodowe автовзуття́.
ogumować, -muję, -mujesz, -mował *tech.* прогумува́ти, -му́ю, -му́єш, прорезини́ти.
ogumowany *tech.* прогумо́ваний, прорезинений.
oguzie *n., kul.* оза́док, -дка; ~ baranie бара́нячий оза́док.
ohar *m., orn. (vulpanser tadorna)* галага́з.
oheblowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, oheblować, -luję, -lujesz, -lował обстру́гувати, -гую, -гуєш, обструга́ти (-стружу́, -стру́жеш *і* -струга́ю, -струга́єш).
oho! *wkrz.* ого́!
ohyda *ż.* оги́да, гидо́та.
ohydnąć, -dnę, -dniesz, -dnął, -dnęli *a.* **-dł, -dli** оги́днути, остоги́днути, остоги́діти, обри́днути, набри́днути.
ohydnica *ż., obelż. (про жінку)* оги́да.
ohydnie оги́дно, ги́дко.
ohydny оги́дний, гидки́й.
ohydzać, ohydzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) робити гидки́м, зробити гидки́м; 2) *(добре ім'я, славу)* неслáвити, -влю, -виш, знеслáвити, ослáвити; ◊ ~dzać komu życie отру́ювати комý життя́.
o ile 1) *спол.* оскі́льки; ~ ... o tyle... скі́льки — сті́льки, оскі́льки —ості́льки; 2) *прислів.* наскі́льки; ~ piękniejszy наскі́льки гарні́ший.
oj! *wkrz.* ой!
ojciec, ojca, *lm.* **-cowie,** *m.* ба́тько; оте́ць (*род.* отця́) *(рідко)*.
ojcobójca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* батьковби́вця, батьковби́вець, -вця.
ojcobójczy батьковби́вчий.
ojcobójczyni *ż.* батьковбі́йниця, батьковби́вця.
ojcobójstwo *n.* батьковби́вство.
ojcostwo *n.* ба́тьківство.
ojcowizna *ż. (про спадщину)* ба́тьківщина.
ojcowski ба́тьківський; po ~ku по-ба́тьківському, по-ба́тьківськи; władza ~ka ба́тьківська вла́да.
ojczulek, -lka, *lm.* **-lkowie,** *m., pieszcz.* татýсь, -ся́, татýньо, ба́тенько.
ojczulko, *lm.* **-kowie,** *m., pieszcz. див.* **ojczulek.**
ojczym, *lm.* **-mowie,** *m.* вітчи́м.

ojczysty рі́дний *(у відношенні до батьківщини)*; j ę z y k ~ рі́дна мо́ва; k r a j ~ рі́дний край (*род.* кра́ю).
ojczyzna *ż.* ба́тьківщи́на, вітчи́зна.
ojczyźniany вітчи́зня́ний; W i e l k a W o j n a **Ojczyźniana** Вели́ка Вітчи́зня́на війна́.
ojrocki ойро́тський.
Ojrot, *lm.* **-towie**, *m.* ойро́т.
Ojrotka *ż.* ойро́тка.
ojuczać, ojuczyć, -czę, -czysz, -czył нав'ю́чувати, -чую, -чуєш, нав'ю́чити.
Oka *ż.* Ока́.
okadzać, okadzić, -dzę, -dzisz, -dził *(ладаном)* обку́рювати, -рюю, -рюєш, обкури́ти, -рю́, -риш.
okalać I, **okolić, -lę, -lisz, -lił** ото́чувати, -чую, -чуєш, оточи́ти, -чу́, -чиш.
okalać II *dok.* 1) закаля́ти, забрудни́ти, зама́зати, запаску́дити; 2) *перен.* зганьби́ти, заплямува́ти; //~ się 1) закаля́тися, забрудни́тися, запаску́дитися; 2) зганьби́тися, заплямува́тися. *Пор.* **kalać**.
okaleczać, okaleczyć, -czę, -czysz, -czył кале́чити, покале́чити, скале́чувати, -чую, -чуєш, скале́чити; //~ się кале́читися, покале́читися, скале́чуватися, скале́читися.
okaleczały покале́чений, скале́чений.
okaleczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli ста́ти кале́кою, покале́читися, скале́читися.
okaleczenie *n.* покале́чення, скале́чення.
okaleczyć *див.* **okaleczać**.
okamieniałość *ż.* окам'яні́лість, -лості, скам'яні́лість, окамені́лість, скамені́лість.
okamieniały окам'яні́лий, скам'яні́лий, окамені́лий, скамені́лий.
okamienieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli окам'яні́ти, скам'яні́ти, окамені́ти, скамені́ти.
okap, -pu, *m., bud.* 1) піддда́шок, -шка, піддда́шшя; 2) *(ковпак димаря над горном)* бо́вдур, -ра.
okapać *див.* **okapywać**.
okapłonić, -nię, -nisz, -nił *(птицю)* ви́холостити, -лощу, -лостиш.
okapnica *ż., bud.* даховий жо́лоб.
okapywać, -puję, -pujesz, -pywał, okapać, -pię, -piesz, -pał обка́пувати, -пую, -пуєш, обка́пати; //~ się обка́пуватися, обка́патися.
okara *ż.* двоколі́сна та́чка; двоколі́сний візо́к, -зка́.
okarmiać, okarmić, -mię, -misz, -mił обгодо́вувати, -вую, -вуєш, обгодува́ти, -ду́ю, -ду́єш.
okaryna *ż., muz.* окари́на.
okastrować, -ruję, -rujesz, -rował оскопи́ти, -плю́, -пи́ш, каструва́ти, -ру́ю, -ру́єш.
okaz, -zu, *m.* 1) рі́дкісний екземпля́р, -ра; *(на виставці)* експона́т; 2) *(жарт. — про людину)* тип; 3) *див.* **okazanie**.
okazać *див.* **okazywać**.
okazale 1) вели́чно; імпоза́нтно; 2) пока́зно, ста́вно, поста́вно. *Пор.* **okazały**.
okazałość *ż.* 1) вели́чність, -ності; імпоза́нтність; 2) пока́зність, ста́вність, поста́вність; ◊ **w całej ~ci** а) у всій очеви́дності; б) в усьо́му бли́ску. *Пор.* **okazały**.
okazały 1) вели́чний; ~ p a ł a c вели́чний (розкішний) пала́ц, -цу; *(про розміри будівлі)* вели́кий; *(вражаючий)* імпоза́нтний; 2) *(про людину)* показни́й, ставни́й, поставни́й.
okazanie *n.* 1) показа́ння; пред'я́влення; z a ~niem за пред'я́влення; 2) ви́явлення, прояв-ле́ння; показа́ння. *Пор.* **okazywać**.
okaziciel, *lm.* -le, *m.* пред'явни́к, -ка́.
okazicielka *ż.* пред'явни́ця.
okazja *ż.* нагода́; ока́зія *(рідше); (причина — ще)* при́від, -воду; k o r z y s t a ć z ~ji користа́тися з нагоди (з ока́зії); p r z e z ~ję з нагодою (з ока́зією); p r z y ~ji при нагоді (при ока́зії); s z u k a ć ~ji шука́ти нагоди (ока́зії); z ~ji з нагоди (з при́воду).

okazowy зразко́вий; *(друк. — ще)* про́бний; e g z e m p l a r z ~ про́бний (зразко́вий) примі́рник.
okazyjka *ż., pot. див.* **okazja.**
okazyjnie випадко́во; k u p i ć c o ~ купи́ти що випадко́во (ви́па́дком).
okazyjny випадко́вий; k u p n o ~**ne** випадко́ва поку́пка.
okazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, okazać, -żę, -żesz, -zał 1) пока́зувати, -зую, -зуєш, показа́ти, -кажу́, -ка́жеш; *(офіц. — ще)* пред'явля́ти, пред'яви́ти, -влю́, -виш; ~**zywać** r e w e r s пока́зувати (пред'явля́ти) ре́ве́рс; 2) *(душевний стан, властивість)* виявля́ти, ви́явити, -влю, -виш, проявля́ти, прояви́ти; пока́зувати, показа́ти *(рідше)*; ~**zać** m ę s t w o ви́явити (прояви́ти; показа́ти) му́жність; ~**zywać** z d o l n o ś c i виявля́ти (проявля́ти) здібності; ◊ ~**zać** p o m o c да́ти (пода́ти) допомо́гу; //~ **się** 1) виявля́тися, ви́явитися, виявля́ти себе́, ви́явити себе́; пока́зувати себе́, показа́ти себе́; ~**zać się** w s p a n i a ł o m y ś l n y m ви́явити себе́ (показа́ти себе́, ви́явитися) великоду́шним; ~**zuje się,** ż e... виявля́ється, що...; 2) *(показуватися)* з'явля́тися, з'яви́тися, появля́тися, появи́тися.
okcydentalny *książ. див.* **zachodni.**
okiełz(n)ać 1) загнузда́ти; 2) *перен.* прибо́ркати.
okieneczko *n., zdr., pieszcz.* вікне́чко.
okienko *n., zdr.* вікне́нце.
okiennica *ż.* вікі́нниця.
okienny вікі́нний.
okirzać, okirzyć, -rzę, -rzysz, -rzył вкрива́ти тра́урним фле́ром, вкри́ти тра́урним фле́ром.
okiść *ż., blm. (на гілках дерева)* на́мороз, -зі.
okitować, -tuję, -tujesz, -tował закитува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
oklask, -ku, *(częściej w lm.)* **-ki, -ków,** *m.* 1) о́плески, -ків, аплодисме́нти, -тів; r o z l e g ł y s i ę ~**ki** залуна́ли о́плески (аплодисме́нти); 2) *перен.* зага́льне схва́лення.
oklaskiwacz, *lm.* **-cze,** *m., teatr.* клаке́р, -ра.
oklaskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał (kogo, co) аплодува́ти, -ду́ю, -ду́єш (кому́, чому́).
okleić *див.* **oklejać.**
okleina *ż. zazwyczaj w lm.* **-leiny, -lein** фане́ра.
oklejać, okleić, -klejȩ, -kleisz, -kleił 1) обкле́ювати, -кле́юю, -кле́юєш, обкле́їти; 2) *див.* **fornirować.**
oklejanie *n.* обкле́ювання, обкле́йка.
oklejenie *n.* обкле́йка.
oklektać: ~ u s z y *pot.* протýркати (протуркотíти) ву́ха.
oklepać *див.* **oklepywać.**
oklepanka *ż.* заяло́жена (заїжджена) фра́за.
oklepany заяло́жений, заїжджений; ~**ne** f r a z e s y заяло́жені (заїжджені) фрази *(род.* фраз).
oklepywać, -puję, -pujesz, -pywał, oklepać, -pię, -piesz, -pał 1) *тех.* вирівнювати клепа́нням, ви́рівняти клепа́нням; 2) *(с.-г. — про снопи)* оббива́ти, обби́ти (обіб'ю́, обіб'єш), околоти́ти, -лочу́, -ло́тиш.
okleszczyna *ż., chir. (asulla)* ска́бка.
oklinić, -nię, -nisz, -nił скріпи́ти клина́ми, оклини́ти.
okluzja *ż., chem.* оклю́зія.
okład I, -du, *m., med. (fomentum)* припа́рка; *(холодний)* примо́чка, компре́с, -су.
okład II, -du, *m., kraw.* облямі́вка, облямува́ння; ◊ z ~**dem** з га́ком.
okładać, obłożyć, -żę, -żysz, -żył 1) обкладáти, обкла́сти, -кладу́, -кладе́ш; **okładać** c h o r e g o p o d u s z k a m i обкладáти хво́рого поду́шками; 2) *крав., спец.* облямо́вувати, -вую, -вуєш, облямувáти, -му́ю, -му́єш; **obłożyć** f u t r e m облямувáти хýтром; 3) *(лише докон.) мисл.* оточи́-

ти, -чу́, -чиш, обложи́ти, -жу́, -жиш; ◊ **okładać** batem бато́жити; **okładać** kijem лупцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш; //~ **się** (czym) обкладáтися, обкла́стися (чим); **obłożyć się** książkami обкла́стися книжка́ми.

okładka *ż.* 1) *(książki)* обкла́динка, обго́ртка; 2) *(noża)* коло́дочка; 3) *(na sukni)* облямі́вка, облямува́ння; 4) *kul.* гарні́р, -ру.

okładzina *ż.* 1) *bud.* пане́ль, -лі; 2) *górn.* де́рево для обши́вки; 3) *dziw.* **okładka.**

okłamywać, -muję, -mujesz, -mywał, okłamać, -mię, -miesz, -mał 1) o(б)ду́рювати, -рюю, -рюєш, o(б)дури́ти, -рю́, -риш; 2) *(zwodzić)* оббрі́хувати, -брі́хую, -брі́хуєш, оббреха́ти, -бре́шу, -бре́шеш.

okłot, -tu, *m., roln.* окола́т, -ту.

okno *n.* 1) вікно́; ~ ślepe глухе́ вікно́; 2) *górn.* што́льня; ◊ ~ wystawowe вітри́на.

oko, *lm.* oczy, oczu *a.* **ócz,** *n.* о́ко *(мн.* о́чі, *род.* очéй); dwoje **oczu** дво́е очéй; jak daleko **okiem** sięgnąć як далéко о́ком сягну́ти; poznać z **oczu** ви́дно (пізна́ти) по очáх; *перен.* stracić z **oczu** упусти́ти (загуби́ти) з очéй; widzieć gołym **okiem** ба́чити про́стим (го́лим) о́ком, ба́чити на про́сте (на го́ле) о́ко; w **oczach** wszystkich на очáх пе́ред усі́ма; *перен.* zamydlać **oczy** замúлювати о́чі; ◊ *перен.* mieć kogo na **oku** сте́жити (слідкува́ти) за ким; na pierwszy rzut **oka** на пе́рший по́гляд, при пе́ршому по́гляді; od pierwszego rzutu **oka** з пе́ршого по́гляду; pod czyim **okiem** під чиї́м на́глядом; *перен. розм.* robić perskie ~ бісики пуска́ти; w cztery **oczy** віч-на́-віч, сам-на-сам.

okocić się, -ci, -ciła окоти́тися.

okole *n.* оточення.

okolenie *n. (dія)* оточення.

okolica *ż.* місцевість, -вості; *(міста)* око́лиця.

okolicznik *m., gram.* обста́вина.

okolicznikowy *gram.* обста́винний.

okolicznościowo при нагоді, принагі́дно.

okolicznościowy випадко́вий; ◊ mowa ~wa промо́ва з нагоди (чого́).

okoliczność *ż.* обста́вина; *юр.* ~ci łagodzące пом'я́кшуючі обста́вини; *юр.* ~ci obciążające обста́вини, збі́льшуючі прови́ну; zbieg ~ci збіг обста́вин.

okoliczny навко́лишній, око́лишній.

okolić *див.* **okalać** I.

okołek, -łka, *m.* 1) о́бід *(род.* о́бода); 2) *бот.* щито́к, -тка́.

około 1) *прийм.* навко́ло, довко́ла; ziemia obraca się ~ słońca земля́ обертáється навко́ло со́нця; 2) *присл.* ко́ло, бли́зько; czekać ~ godziny чека́ти (жда́ти) ко́ло годи́ни (бли́зько годи́ни).

okołomaciczny *anat. (perimetricus)* навколома́тковий; ◊ *мед.* zapalenie ~ne *(perimetritis)* запа́лення очере́винного по́криву ма́тки.

okomiar, -ru, *m.* окомі́р, -ру.

okoń, *lm.* -nie, *m., icht.* о́кунь; ◊ *перен.* stanąć ~niem стáти на диби́.

okop, -pu, *m., wojs.* окóп (*род.* окóпу).

okopać *див.* **okopywać.**

okopcenie *n.* закопті́ння, зако́пчення.

okopciały закопті́лий, зако́пчений.

okopcić, -cę, -cisz, -cił закопти́ти, -пчу́, -пти́ш; //~ **się** *див.* **okopcieć.**

okopcieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli закопті́ти, закопти́тися, -пчу́ся, -пти́шся.

okopowe, -wych, *roln.* просапні рослúни, -лúн.

okopowizna *ż., roln. див.* **okopowe.**

okopowy *wojs.* окóпний.

okopywacz, *lm.* **-czę**, *m., roln.* підгорта́льник.
okopywać, **-puję**, **-pujesz**, **-pywał**, **okopać**, **-pię**, **-piesz**, **-pał** 1) *c.-g.* підгорта́ти, підгорну́ти, -ну́, -неш, обгорта́ти, обгорну́ти; 2) *військ.* обво́дити око́пом, обвести́ око́пом; //~ się око́пуватися, окопа́тися.
okorzeniać, **okorzenić**, **-nię**, **-nisz**, **-nił** приправля́ти пря́нощами (пря́ностями), припра́вити пря́нощами (пря́ностями).
okosić, **-szę**, **-sisz**, **-sił** обкоси́ти, -кошу́, -ко́сиш.
okosmacieć, **-cieję**, **-ciejesz**, **-ciał**, **-cieli** закошла́тіти, скосма́титися, -ма́чуся, -ма́тишся, скосма́читися.
okostna, **-nej**, *ż., anat. (periosteum)* надкі́сниця, оки́стя.
okowita *ż., pot.* окови́та, -тої.
okowy, **-wów**, *blp.* кайда́ни, -нів; *(перен. — ще)* око́ви, -ко́в.
okoźlić się, **-li**, **-liła** *(про кіз)* коти́тися.
okólnik *m.* циркуля́р, -ра, обі́жник.
okólnikowy циркуля́рний, обі́жний.
okólny окружни́й; ◊ *(в метро та ін.)* ~na linia кільце́ва лі́нія.
oków, **-kowu**, *m.* о(б)куття́.
okpiwać, **okpić**, **-pię**, **-pisz**, **-pił** о(б)дурю́вати, -рюю, -рюєш, о(б)дури́ти, -рю́, -риш, пошива́ти в ду́рні, пошити́ в ду́рні.
okraczyć, **-czę**, **-czysz**, **-czył** (co) сі́сти ве́рхи (на що).
okradać, **okraść**, **-kradnę**, **-kradniesz**, **-kradł** обкрада́ти, обкра́сти, -кра́ду, -кра́деш, обікра́сти.
okradzenie *n.* обкра́дення.
okraj, **-ju**, *lm.* **-je**, *m., poet.* край *(род.* кра́ю).
okrajać, **-ję**, **-jesz**, **-jał** *dok. див.* **okrawać**.
okrajec, **-jca**, *lm.* **-jce**, *m.* 1) окра́ець, -кра́йця; 2) *див.* **okrawek**.
okrajek, **-jka**, *m. див.* **okrawek**.
okrakiem: siąść ~ (na czym) сі́сти ве́рхи (на що).
okrapiać, **okropić**, **-pię**, **-pisz**, **-pił** 1) окропля́ти, окро́плювати, -люю, -люєш, окропи́ти, -плю́, -пиш, кропи́ти, покропи́ти; 2) *(перен. — сльозами)* зро́шувати, -шую, -шуєш, зроси́ти (зрошу́, зро́сиш).
okrasa *ż.* 1) припра́ва; 2) окра́са, прикра́са, оздо́блення, оздо́ба. *Пор.* **okraszać**.
okraszać, **okrasić**, **-szę**, **-sisz**, **-sił** 1) *(кул. — переважно жиром)* приправля́ти, припра́вити, -влю, -виш; 2) *(прикрасами)* прикраша́ти, прикра́сити, -кра́шу, -кра́сиш, оздо́блювати, -люю, -люєш, оздобля́ти, оздо́бити, -блю, -биш; *(ноез. — ще)* окраша́ти, окра́сити, скраша́ти, скра́сити; //~ się прикраша́тися, прикра́ситися.
okraść *див.* **okradać**.
okratować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** забезпе́чити гра́тами, загратува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
okrawać, **okroić**, **-kroję**, **-kroisz**, **-kroił** 1) *(довкола)* обрі́зувати, -зую, -зуєш, обрі́зати, -рі́жу, -рі́жеш; ~kroić skórkę na chlebie обрі́зати скори́ну на хлі́бі; 2) *перен.* урі́зувати, урі́зати; ~kroić komu dochody урі́зати чиї́ дохо́ди; // *(лише докон.)* ~ się 1) відста́ти круго́м; dno ugarnka ~kroiło się дно го́рщика круго́м відста́ло; 2) *безос.* ви́кроїтися; jeszcze się nam na buty ~kroi ще нам ви́кроїться на чо́боти; 3) *(припасти)* дістáтися, -стáнеться, перепáсти, -падé; coś mu się za to ~kroiło щось йому́ за це дістáлося (перепáло).
okrawek, **-wka**, *m.* обрі́зок, -зка.
okrąg, **-kręgu**, *m.* 1) о́круг, -гу; окру́га *(рідше);* ~ wyborczy ви́борчий о́круг; 2) *перен.* круг; ~ wosku круг во́ску; 3) *мат. див.* **obwód** 1.
okrąglak *m., bud.* 1) кругля́к, -ка́; 2) *(для брукування)* були́жник, ди́кий ка́мінь, -меню.
okrągleć, **-leję**, **-lejesz**, **-lał**, **-leli**

кругліти, округля́тися, окру́глювати, -люю, -люєш, -люєшся.
okrąglica *ż., geol.* валу́н, -на́.
okrągluchno *pieszcz. див.* **okrąglutko.**
okrągluchny *pieszcz. див.* **okrąglutki.**
okrąglutki *pieszcz.* кругле́нький.
okrąglutko *pieszcz.* кругле́нько.
okrągławo кругля́сто, кругловáто.
okrągławość *ż.* кругля́стість, -тості, кругловáтість.
okrągławy кругля́стий, кругловáтий.
okrągło кру́гло, окру́гло.
okrągłokończasty з кру́глим (окру́глим) закі́нченням.
okrągłość *ż.* кру́гліть, -лості, окру́гліть.
okrągłouste, -tych, *icht. (cyclostomi, marsipobranchii)* круглороті, -тих.
okrągły кру́глий, окру́глий; *перен.* w ~łych liczbach в кру́глих ци́фрах; ◊ ~ rok ці́лий (ці́лісінький) рік *(род.* ро́ку).
okrążać, okrążyć, -żę, -żysz, -żył 1) отóчувати, -чую, -чуєш, оточи́ти, -чу́, -чиш; 2) (czym) обво́дити, -джу, -диш, обвести́, -ведý, -ведéш (чим); ~żyć miasto murem обвести́ мíсто му́ром; 3) *(обминати) (пішки)* обхóдити, обійти́ (обійдý, обі́йдеш); *(кіньми, машиною тощо)* об'їжджáти, об'їхати (об'їду, об'їдеш); 4) *(лише недокон.)* говори́ти манівцéм (манівця́ми).
okrążenie *n.* 1) отóчення; 2) обве́дення. *Пор.* **okrążać 1, 2.**
okrążnica *ż., anat. (colon)* ободóва товстá ки́шка.
okrążyć *див.* **okrążać.**
okres, -su, *m.* пері́од, -ду; *(геол.— ще)* добá; *(мед. — ще)* стáдія.
okresowo періоди́чно.
okresowość *ż.* періоди́чність, -ності.
okresowy періоди́чний; *мат.* ułamek ~ періоди́чний дріб *(род.* дро́бу).
określać, określić, -lę, -lisz, -lił 1) визначáти, ви́значити; 2) *(довкола рискою)* обкре́слювати, -люю, -люєш, обкре́слити.
określający визнача́ючий, визнача́льний.
określenie *n.* 1) ви́значення; 2) *грам.* другоря́дний член ре́чення.
określić *див.* **określać.**
określny *gram.* означа́льний.
określony 1) ви́значений; człowiek bez ~nego zajęcia люди́на без ви́значеного (пе́вного) заня́ття; 2) *перен.* вира́зний, я́сний; 3) *грам.* озна́чений.
okręcać, okręcić, -cę, -cisz, -cił обкру́чувати, -чую, -чуєш, обкрути́ти, -кручу́, -кру́тиш; *(мотузкою і под. — ще)* обмóтувати, -тую, -туєш, обмотáти.
okręcik *m., zdr.* кораблик.
okręg *m. див.* **okrąg.**
okręgowy 1) окружни́й; sąd ~ окружни́й суд, -ду; 2) *див.* **okrężny.**
okręt, -tu, *m.* корабе́ль, -бля́; *(не військовий — частіше)* пароплáв; *військ.* ~ liniowy лінíйний корабе́ль, лінкóр, -ра; *(в загальному значенні)* суднó; ~ transportowy тра́нспортне суднó; ◊ ~ warsztatowy плавýча суднорем'óнтна майстéрня.
okrętka: szyć na ~kę *kraw.* обкидáти.
okrętowy корабе́льний; пароплáвний; судновúй; ◊ chłopiec ~ юнга; dno ~we трюм, -му; lina ~wa канáт, лúнва, кодóла; strój ~ снáсті, -тей, такелáж, -жу. *Пор.* **okręt.**
okrężnica *ż.* 1) *бот. (hottonia)* плавýшник, тýрга; 2) *анат. див.* **okrążnica.**
okrężny кружни́й, обхідни́й, круговúй; drogą ~ną а) кружни́м (обхідни́м) шляхóм, манівця́ми; б) *перен.* сторонóю, кружни́м шляхóм.
okroić *див.* **okrawać.**
okrojenie *n.* обрíзка.
okrom *przyim. przest.* крім; óкрім, óпріч *(рідше).*

okropić *див.* **окрапіáć.**

okropienie *n.* окрóплення, покрóплення.

okropnie 1) жахли́во; ~ wyglądać жахли́во виглядáти, мáти жахли́вий ви́гляд; 2) *(розм. — дуже)* страх, страшéнно; ~ ciekawy страх (страшéнно) цікáвий; 3) *предик.* жах; ~ było patrzeć жах булó дивúтися.

okropność *ż.* 1) жахли́вість, -вості, страхітли́вість; 2) *предик.* жах; 3) *(предмет, що викликає жах)* страхíття.

okropny жахли́вий, страхітли́вий.

okruch, -chu, *m.* 1) *(хліба)* кри́шка; 2) *перен.* кри́хта; 3) *(скелі, заліза тощо)* улáмок, -мка.

okruchowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., min.* окри́шник, гранчáк, -кá.

okruchowy: skała ~wa *min. див.* **okruchowiec.**

okrucieństwo *n.* жорстóкість, -кості.

okruszek, -szka, *m., zdr. див.* **okruch.**

okruszyna *ż.* кри́шечка, кри́хточка, кри́хíтка.

okrutnica *ż., pot.* жорстóка (лю́та) жíнка, мучúтелька.

okrutnie 1) жорстóко, лю́то; 2) *перен. розм.* страшéнно; ~ się zmęczyć страшéнно втоми́тися, -млю́ся, -мишся.

okrutnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставáти жорстóким, лютíти.

okrutnik, *lm.* **-cy,** *m., pot.* жорстóка (лю́та) людúна, недóлюдок, -дка, мучúтель.

okrutność *ż. див.* **okrucieństwo.**

okrutny жорстóкий, лю́тий; *розм.* ~ mróz лю́тий морóз, -зу.

okrwawiać, okrwawić, -wię, -wisz, -wił закрива́влювати, -люю, -люєш, закрива́вити, -влю, -виш.

okrycie *n.* 1) укриття́; накриття́; покриття́; 2) одя́гнення; *пор.* **okrywać;** 3) *(предмет)* покрива́ло; 4) ве́рхній о́дяг, -гу.

okryć *див.* **okrywać.**

okrytonasienne, -nych, *bot. (angiospermae)* покритонасíнні, -них.

okrywa *ż.* 1) *біол., анат., бот.* по́крив, -ву; 2) *тех.* кожу́х; ~ palenіska гру́бний кожу́х.

okrywać, okryć, -kryję, -kryjesz, -krył 1) укрива́ти, укри́ти; *(закутувати — ще)* накрива́ти, накри́ти; *(зверху — ще)* покрива́ти, покри́ти; *(туманом, імлою — ще)* оповива́ти, опови́ти (-в'ю́, -в'є́ш *і* -ви́ю, -ви́еш), повива́ти, пови́ти; chmury ~kryły niebo хма́ри вкри́ли (покри́ли) не́бо; ~kryć dobrze chorego до́бре вкри́ти (накри́ти) хво́рого; *перен.* ~kryć kogo niesławą вкри́ти кого́ ганьбо́ю, ввести́ кого́ в несла́ву; ~kryć ranami покри́ти (вкри́ти) ра́нами; 2) *заст.* одяга́ти, одягти́, -гну́, -гнеш, одягну́ти, одіва́ти, оді́ти, -ді́ну, -ді́неш; ~kryć ubogiego одягти́ (оді́ти) убо́гого; //~ się 1) укрива́тися, укри́тися; накрива́тися, накри́тися; покрива́тися, покри́тися; оповива́тися, опови́тися, повива́тися, пови́тися; 2) одяга́тися, одягти́ся, одягну́тися, одіва́тися, оді́тися.

okrywka *ż.* 1) жіно́ча наки́дка; 2) *див.* **okrywa** 1.

okrzepły 1) засти́глий; 2) зміцні́лий. *Пор.* **okrzepnąć.**

okrzepnąć, -pnę, -pniesz, -pnął, -pnęli *a.* **-pł, -pli** 1) засти́гти, -гну, -гнеш, засти́гнути; 2) *(подужчати)* зміцні́ти.

okrzesywać, -suję, -sujesz, -sywał, okrzesać, -szę, -szesz, -sał обтíсувати, -сую, -суєш, обтеса́ти, -тешу́, -те́шеш; //~ się обтíсуватися, обтеса́тися.

okrzyczany просла́влений, славнозві́сний, слáветний.

okrzyczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli (kogo, co) 1) ви́лаяти, -лаю, -лаєш; 2) *розм.* просла́вити, -влю, -виш, услáвити.

okrzyk, -ku, *m.* 1) ви́гук, -ку; ~ki uznania схва́льні (похва́льні)

ви́гуки, -ків; 2) *(болю, радості тощо)* крик, -ку.

okrzyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* 1) (kogo czym *a.* za co) оголоси́ти, -лошу́, -ло́сиш (кого́ чим); ~ kogo królem оголоси́ти кого́ королем; 2) (co) проголоси́ти (що).

okrzyn, -nu, *m., bot. (laserpitium)* стародуб.

Oksford, -du, *m.* Оксфорд.

oksydacja *ż., chem.* оксида́ція.

oksydować, -duję, -dujesz, -dował *chem.* оксидува́ти, -ду́ю, -ду́єш.

oksyhemoglobina *ż., chem.* оксигемоглобі́н, -ну.

oksymoron, -nu, *m., poetyc.* окси́морон.

oktaedr, -ru, *m., mat. див.* ośmiościan.

oktant, -tu, *m., mat., astr.* окта́нт.

oktawa *ż., muz., fiz.* окта́ва.

oktawowy *muz.* в окта́вах, окта́вами.

oktet, -tu, *m., muz.* окте́т, -ту.

oktrojować, -juję, -jujesz, -jował *polit.* октроїрувати, -рую, -руєш; konstytucja ~wana октроїрувана конституція.

okucie *n.* 1) *(дія)* о(б)куття́, око́вка; 2) *(про предмет)* окуття́.

okuć *див.* **okuwać.**

okulały *див.* **okulawiały.**

okular, -ra *a.* **-ru,** *m., fiz.* окуля́р, -ра.

okularnik I, *m., zool. (naja)* очко́ва змія́.

okularnik II, *m., przen., pouf. див.* **optyk.**

okulary, -rów, *blp.* окуля́ри, -рів.

okulawiać, okulawić, -wię, -wisz, -wił роби́ти кульга́вим, зроби́ти кульга́вим.

okulawiały окрив|і́лий; скульга́в|ілий. *Пор.* **okuleć.**

okulawieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *див.* **okuleć.**

okulawienie *n.* окрив|і́ння; скульга́в|іння. *Пор.* **okuleć.**

okulbaczenie *n.* осідла́ння, окульба́чення.

okulbaczyć, -czę, -czysz, -czył осідла́ти, окульба́чити.

okuleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli окрив|і́ти; скульга́в|іти *(рідко).*

okulista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., med.* окулі́ст; очни́к, -ка́ *(розм.).*

okulistka *ż., med.* окулі́стка.

okulistyczny *med.* о́чний; klinika ~na кліні́ка о́чних хвороб.

okulistyka *ż., med.* нау́ка про о́чні хвороби, офтальмоло́гія.

okulizacja *ż., sad.* окулірівка.

okulizak *m., sad.* очкува́льний ніж *(род.* ножа́), ніж для окулірування (для окулірівки).

okulizować, -zuję, -zujesz, -zował *sad.* окулірувати, -рую, -руєш, очкува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

okulizowanie *n., sad.* окулірівка, окулірування, очкува́ння.

okup, -pu, *m. (викупні гроші)* ви́куп, -пу.

okupacja *ż.* окупа́ція.

okupacyjny окупаційний.

okupant, *lm.* **-nci,** *m.* окупа́нт.

okupić *див.* **okupywać.**

okupienie *n.* ви́куп, **-пу.**

okupiny, -pin, *blp., pot.* могори́ч, -чу́.

okupny викупни́й.

okupować I, **-puję, -pujesz, -pował** *див.* **okupywać.**

okupować II, **-puję, -pujesz, -pował** окупува́ти, -пу́ю, -пу́єш.

okupywać, -puję, -pujesz, -pywał, okupić, -pię, -pisz, -pił 1) (co) плати́ти (плачу́, пла́тиш), заплати́ти (за що); *перен.* ~pić co życiem заплати́ти за що життя́м; *перен.* drogo ~pić покі́й до́рого заплати́ти за мир; 2) *див.* **wykupywać;** //~ się дава́ти ви́куп, да́ти ви́куп.

okur, -ru, *m., pszczel.* ку́риво.

okurzaczka *ż.* міте́лка *(для змітання пороху).*

okurzać, okurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) запоро́шувати, -шую, -шуєш, запороши́ти, -шу́, -шиш; 2) *(димом)* обку́рювати, -рюю, -рюєш, обкури́ти, -рю́, -риш; 3) *див.* **odkurzać** 1.

okutywać, -tuję, -tujesz, -tywał, okutać (kogo, co czym *a.* w co) о(б)ку́тувати, -тую, -туєш, о(б)-

кýтати (кого́, що чим); //~ się о(б)кýтуватися, о(б)кýтатися.
okuwać, okuć, -kuję, -kujesz, -kuł 1) о(б)кóвувати, -вую, -вуеш, о(б)кувáти, -кую́, -куéш; 2) *(в кайдани)* закóвувати, закувáти; 3) *(коня)* підкóвувати, підкувáти; 4) *перен.* окóвувати; окувáти, скóвувати, скувáти.
okwefiać, okwefić, -fię, -fisz, -fił закривáти вуáллю, закри́ти вуáллю.
okwiat, -tu, *m., bot. (perianthium)* оцві́тина.
okwiecać, okwiecić, -cę, -cisz, -cił заквíтчувати, -чую, -чуеш, заквітчáти, уквíтчувати, уквітчáти; //~ się заквíтчуватися, заквітчáтися, уквíтчуватися, уквітчáтися.
okwitać, okwitnąć, -tnę, -tniesz, -tnął, -tnęli *a.* **-tł, -tli** відцвітáти, відцвістú, -цвітý, -цвітéш; *(про збіжжя — ще)* відкрасóвуватися, -вується, відкрасувáтися, -суéться, відквітóвувати, -вує, відквітувáти, -тýе.
okwitły відцві́лий, відквíтлий.
okwitnąć *див.* **okwitać.**
olakierować, -ruję, -rujesz, -rował відлакувáти, -кýю, -кýеш, полакувáти, вúлакувати, -кую, -куеш.
olbrot, -tu, *blm., m., chem.* спермацéт, -ту.
olbrotowy *chem.* спермацéтовий.
olbrzym I, *lm.* **-mi,** *m. (про людей)* вéлетень, -тня, гігáнт; *(фольк. — ще)* вéлет.
olbrzym II, *lm.* **-my,** *m. (про тварин, дерева тощо)* вéлетень, гігáнт.
olbrzymi велетéнський, гігáнтський; *(перен. — ще)* величéзний; ~ postęp величéзний прогрéс (пóступ); ~mie rozmiary велетéнські (гігáнтські) рóзміри, -рів.
olbrzymieć, -mieję, -miejesz, -miał, -mieli ставáти велетéнським (гігáнтським, величéзним). *Пор.* **olbrzymi.**
olbrzymio до велетéнських рóзмірів; у велетéнських рóзмірах.
olbrzymka *ż. (про жінку)* вéлетень, -тня, гігáнт; вéлет. *Пор.* **olbrzym I.**
olcha *ż.* вíльха.
olchowy вільхóвий, вільшáний.
oleander, -dra, *m., bot.* олеáндр, -ра.
oleandrowy *bot.* олеáндровий.
oleina *ż., chem.* олеї́н, -ну.
oleinowy *chem.* олеї́новий; kwas ~ олеї́нова кислотá.
oleistość *ż.* олíїстість, -тості.
oleisty олíїстий.
olej, -ju, *lm.* **-je,** *m.* олíя, мáсло *(рослинне)*; ~ kokosowy кокóсове мáсло; ~ konopiany (konopny) конóпляна (сім'яна́) олíя; ~ słonecznikowy сóняшникова олíя; ◊ *перен.* mieć ~ w głowie бýти недурни́м, бýти з головóю, мáти клей у головí.
olejarka *ż., spec.* олíйниця, олíйничка.
olejarnia *ż. (завод)* олíйниця, олíйня.
olejarski олíйницький, олíйний.
olejarstwo *n.* олíйництво.
olejarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* олíйник.
olejek, -jku, *m., chem., farm.* мáсло; ~ różany *(oleum rosarum)* трояндове мáсло; ~jki eteryczne ефíрні маслá.
olejkodajny ефіроно́сний.
olejkowy олíйний.
olejnia *ż.* 1) *(прилад)* олíйниця; 2) *див.* **olejarnia.**
olejnica *ż.* посýдина на олíю.
olejnik, *lm.* **-cy,** *m. див.* **olejarz.**
olejno: malować ~ малювáти олíйними фáрбами.
olejny олíйний; ◊obraz ~ картúна, вúконана олíйними фáрбами; олíя.
olejowaty олíїстий.
olejowy *див.* **olejny.**
oleodruk, -ku, *m.* олеогрáфія.
oleonafta *ż., chem.* олеонáфт, -ту.
Olga Óльга.
oligarcha, -chy, *lm.* **-chowie,** *m.* олігáрх.
oligarchia *ż.* олігáрхія.
oligarchiczny олігархíчний.

oligocen, -nu, *m., geol.* олігоце́н, -ну.
oligoceński *geol.* олігоце́новий.
Olimp, -pu, *m., geo., mit., przen.* Олімп, -пу.
Olimpia Олімпія, Олімпіа́да.
olimpiada *ż.* олімпіа́да.
olimpijczyk, *lm.* **-kowie** *a.* **-cy,** *m., mit., przen.* олімпі́єць, -пі́йця.
olimpijski олімпійський; i g r z y s k a ~**kie** олімпійські і́гри (*род.* і́гор).
olinowanie *n., mor.* такела́ж, -жу.
oliwa *ż.* 1) масли́нова оліа; *(гірший сорт)* оли́ва; 2) *тех.* масти́ло; 3) *бот.* масли́на, оли́вка; ◊ *перен.* d o d a ć ~**wy** d o o g n i a підли́ти ма́сла в ого́нь, до гаря́чого ще при́ском сипну́ти.
oliwiarka *ż., tech.* масля́нка.
oliwiasty 1) олії́стий, олійний; 2) *(що нагадує маслинову олію)* олієподі́бний.
oliwić, -wię, -wisz, -wił *tech.* наоліювати, -лію́ю, -лію́єш.
oliwienie *n., tech.* наоліювання.
oliwka *ż., bot.* 1) *(olea europaea)* масли́на; 2) *(плід)* масли́на, оли́вка.
oliwkowaty 1) оливкува́тий; ~ k o l o r оливкува́тий ко́лір, -льору; 2) *(про форму)* оливкоподі́бний, оли́вчастий.
oliwkowy 1) *(про колір)* оли́вковий; 2) *бот.* масли́новий, оли́вковий; d r z e w o ~**we** масли́нове (оли́вкове) де́рево.
oliwnica *ż.* масли́новий (оли́вковий) гай *(род.* га́ю).
oliwnik *m. див.* **oliwnica.**
oliwny *bot.* масли́новий, оли́вковий; d r z e w o ~**ne** масли́нове (оли́вкове) де́рево; *перен.* g a ł ą ź ~**na** масли́нова гі́лка.
oliwobranie *n.* збира́ння масли́н (оли́вок).
oliwowate, -tych, *bot. (oleaceae)* масли́нові, -вих.
olstro *n.* кобура́ (при сідлі).
olszniak *m. див.* **olszyna 2.**
olszowy *див.* **olchowy.**
olszyna *ż.* 1) *(дерево)* вільши́на; 2) *(чагарник)* вільшня́к, **-ка́,** вільши́на.
olszynka *ż. див.* **olszyna 2.**
olszynowy вільхо́вий, вільша́ний.
olśnić *див.* **olśniewać.**
olśnienie *n.* 1) осліплення; 2) засліплення. *Пор.* **olśniewać.**
olśniewać, olśnić, -nię, -nisz, -nił 1) *(блиском)* осліпля́ти, ослі́плювати, -люю, -люєш, осліпи́ти, -плю́, -пиш; 2) *перен.* засліплювати, засліпи́ти.
olśniewająco сліпу́че.
olśniewający сліпу́чий.
olutowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, olutować, -tuję, -tujesz, -tował запа́ювати круго́м, запаяти круго́м.
ołoić, -łoję, -łoisz, -łoił зма́зати (змасти́ти, помасти́ти) ло́єм.
ołowiak, -ku, *m., min.* свинце́ва руда́.
ołowianka *ż.* 1) *мор.* лот; 2) *буд.* висо́к, -ска́.
ołowiany 1) свинце́вий; 2) *перен.* похму́рий; n i e b o ~**ne** похму́ре не́бо; *(про настрій)* гнітю́чий.
ołowica *ż., med. (morbus saturninus)* отру́єння свинце́м, сатурні́зм, -му.
ołowień, -wnia, *lm.* **-wnie,** *m., min.* сульфі́д свинцю́.
ołowik *m., min. див.* **grafit.**
ołownia *ż.* свинце́вий заво́д, -ду.
ołów, ołowiu, *m.* свине́ць, -нцю́.
ołówek, -wka, *m.* олове́ць, -вця́; ~ k o l o r o w y кольоро́вий олове́ць.
ołówkarnia *ż.* фа́брика олівці́в.
ołówkowy олівце́вий; ◊ r y s u n e k ~ рису́нок олівце́м.
ołównia *ż. див.* **ołownia.**
ołównik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* робітни́к свинцевої промисло́вості.
ołtarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *рел.* олта́р, -ря́, ві́втар, -ря́; 2) *перен.* олта́р; ~ o j c z y ź n y олтар вітчи́зни.
ołysieć, -sieję, -siejesz, -siał, -sieli полисі́ти.
ołysienie *n.* полисі́ння.
om, *m., el.* ом.

omacać *див.* **omacywać.**
omackiem *przsł.* **навпóмацки, напóмацки, пóмацки.**
omacywać, -cuję, -cujesz, -cywał,
omacać обмáцувати, -цую, -цуєш, обмáцати, ощýпувати, -пую, -пуєш, ощýпати; //~ **się** обмáцуватися, обмáцатися, ощýпуватися, ощýпатися.
omaczać о(б)мочúти, -чý, -чиш.
omal *przsł. (із запереченням)* мáло не, замалúм **не**, лéдве не, трóхи не; ~**że nie spadł** мáло не впав.
omalować *dok. див.* **obmalowywać.**
omamiać, omamić, -mię, -misz, -mił 1) вводити в омáну, ввести́ в омáну; 2) *перен.* звáблювати, -люю, -люєш, звáбити, -блю, -биш, знáджувати, -джую, -джуєш, знáдити, -джу, -диш; //~ **się** обмáнюватися, обману́тися.
omamienie *n.* 1) введéння в омáну; 2) звáблення, знáдження; *пор.* **omamiać**; 3) *(ілюзія)* омáна.
oman, -nu, *m., bot. (inula)* омáн, -ну.
omar *m. див.* **homar.**
omarmurować, -ruję, -rujesz, -rował *spec.* облицювáти мáрмуром.
omarmurowanie *n., spec.* облицювáння мáрмуром.
omartwiać, omartwić, -wię, -wisz, -wił *med.* 1) омертвля́ти, омертви́ти, -влю́, -ви́ш; 2) *(перен. — рани)* знечу́лювати, -люю, -люєш, **знечу́лити.**
omartwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wiele омертві́ти, змертві́ти.
omar-zać, omar-znąć *див.* **obmarzać.**
omasta *ż., kul.* жи́рна припрáва (присмáка), омáста.
omaszczać, omaścić, -maszczę, -maścisz, -maścił 1) *кул.* приправля́ти, припрáвити, -влю, -виш, присмáчувати, -чую, -чуєш, присмачи́ти; 2) *с.-г.* удóбрювати, -рюю, -рюєш, удобри́ти, -рю́, -риш.
omaszczenie *n.* 1) *с.-г.* удóбрення; 2) *кул. див.* **omasta.**
omaszłowanie *n., mor.* оснáщення щóглами.
omaścić *див.* **omaszczać.**
omawiać, omówić, -wię, -wisz, -wił обговóрювати, -рюю, -рюєш, обговори́ти, -рю́, -риш.
omazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, omazać, -żę, -żesz, -zał обмáзувати, -зую, -зуєш, обмáзати, -мáжу, -мáжеш.
omaczać, omoczyć, -czę, -czysz, -czył вмóчувати, -чую, -чуєш, вмочи́ти, -чý, -чиш.
omączać, omączyć, -czę, -czysz, -czył заборóшнювати, -нюю, -нюєш, заборошни́ти; //~ **się** заборóшнюватися, заборошни́тися.
omdlałość *ż.* 1) безси́лля; 2) *див.* **omdlenie.**
omdlały 1) зомлíлий, умлíлий; 2) *перен.* безси́лий.
omdleć *див.* **omdlewać.**
omdlenie *n.* зомлíння, умлíння.
omdlewać, omdleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli зомлівáти, зомлíти, умлівáти, умлíти.
omdlony *див.* **omdlały.**
omega *ż.* омéга.
omen, -nu, *m., przest.* ознáка, прикмéта, при́звістка; **знамéння**; **zły** ~ недóбра ознáка (при́звістка); зловíсне (лиховíсне) знамéння.
omglenie *n.* 1) оповиття́ (повиття́) імлóю (млóю); 2) затумáнення. *Пор.* **omglić.**
omglić, -lę, -lisz, -lił 1) опови́ти (пови́ти) імлóю (млóю); 2) *перен.* затумáни́ти.
omiatać, omieść, -miotę, -miecisz, -miótł, -mietli обмітáти, обмести́, -метý, -метéш.
omiecina *ż. (у млині)* обмéтиця.
omieg, -gu, *m., bot. (aconitum)* аконíт, -ту.
omier-zać *див.* **obmier-zać II.**
omier-złość *ż. див.* **obmier-złość.**
omier-zły *див.* **obmier-zły.**
omier-znąć *dok. див.* **obmier-zać II.**

omieszkać: n i e ~ z r o b i ć c o неодмі́нно (ко́нче, доко́нче) зроби́ти що.
omieść *див.* **omiatać.**
omijać, ominąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (kogo, co) обмина́ти, обмину́ти, обхо́дити, -джу, -диш, обійти́ (обійду́, обі́йдеш); ~**minąć** k o g o p r z y p o d z i a ł e обмину́ти (обійти́) кого́ при розпо́ділі; *перен.* ~**minąć** p r a w o обі́йти́ зако́н; ~**mijać** u t o r o w a n e d r o g i обмина́ти (обхо́дити) второва́ні (би́ті) шляхи́; 2) *див.* **mijać 2;**
omlecik *m., kul., zdr., pieszcz. див.* **omlet.**
omlet, -tu, *m., kul.* омле́т, -ту, пряже́ня.
omłacać, omłócić, -cę, -cisz, -cił обмоло́чувати, -чую, -чуєш, обмолоти́ти, -лочу́, -ло́тиш.
omładzać, omłodzić, -dzę, -dzisz, -dził омоло́джувати, -джую, -джуєш, омолоди́ти, -джу́, -ди́ш; //~ **się** омоло́джуватися, омолоди́тися.
omłodzenie *n.* омоло́дження.
omłodzić *див.* **omładzać.**
omłodnieć *див.* **odmłodnieć.**
omłot, -tu, *m., roln.* обмоло́т, -ту; *(обмолочене зерно — ще)* умоло́т, ви́молот.
omłotny *roln.* умоло́тний.
omłócenie *n., roln.* обмоло́т, -ту, обмоло́чення.
omłócić *див.* **omłacać.**
omnibus, -su, *m.* о́мнібус.
omnibusowy о́мнібусний.
omoczyć *див.* **omaczać.**
omokły обмо́клий.
omotać *див.* **omotywać.**
omotanie *n. (dія)* обмо́тка.
omotywać, -tuję, -tujesz, -tywał, omotać обмо́тувати, -тую, -туєш, обмота́ти.
omówić *див.* **omawiać.**
omówienie *n.* 1) обгово́рення; 2) *літ.* перифра́за.
omraczać, omroczyć, -czę, -czysz, -czył затьма́рювати, -рюю, -рюєш, затьма́рити, потьма́рювати, тьма́рити, потьма́рити; //~ **się** затьма́рюватися, затьма́ритися, потьма́рюватися, тьма́ритися, потьма́ритися.
omrocze *poet. див.* **omrok.**
omroczenie *n.* затьма́рення, потьма́рення.
omroczyć *див.* **omraczać.**
omrok, -ku, *m., poet.* су́тінки, -кі́в, су́тінь, -ні.
omrozić, -żę, -zisz, -ził оморо́зити, -ро́жу, -ро́зиш.
Omsk *m.* Омськ.
omszały поро́слий (обро́слий) мо́хом, замші́лий.
omszeć, -szeję, -szejesz, -szał, -szeli порости́ (обрости́) мо́хом, замші́ти, замши́тися.
omszony *див.* **omszały.**
omszyć, -szę, -szysz, -szył ви́стелити мо́хом, замши́ти; *(шпари)* законопа́тити мо́хом, замши́ти.
omudzie *n., anat. (tunica albuginea s. propria testis)* білко́ва оболо́нка.
omulać, omulić, -lę, -lisz, -lił вима́зувати му́лом, ви́мазати му́лом.
omulenie *n.* ви́мазання му́лом.
omulić *див.* **omulać.**
omurować *dok. див.* **obmurowywać.**
omurowanie *n. див.* **obmurowanie.**
omurowywać *див.* **obmurowywać.**
omuskiwać, omuskać *див.* **obmuskiwać.**
omusknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli зле́гка сте́рти (зітру́, зітре́ш).
omusnąć *dok. див.* **muskać.**
omycie *n. див.* **obmycie.**
omyć *dok. див.* **obmywać.**
omydlenie *n.* нами́лення.
omydlić, -lę, -lisz, -lił нами́ли́ти.
omyk *m., myśl.* за́ячий хвіст (*род.* хвоста́).
omylać, omylić, -lę, -lisz, -lił вво́дити в ома́ну, ввести́ в ома́ну; //~ **się** помиля́тися, помили́тися, -лю́ся, -лишся; ~**lić się** w r a c h u n k u помили́тися в раху́нку.
omylność *ż.* 1) власти́вість помиля́тися; 2) *див.* **mylność.**
omylny 1) яки́й (що) мо́же помиля́тися; c z ł o w i e k j e s t ~

людúна мóже помилятися; 2) *див.* **mylny**; 3) *див.* **złudny** 2.
omyłka *ż.* пóмúлка; ~**ki** d r u k a r s k i e друкáрські пóмúлки; **z a s z ł a** ~ трáпилася пóмúлка; ◊ p r z e z ~**kę** помилкóво.
omyłkowo *див.* **mylnie.**
on *zaim.* (*ż.* **ona**, *n.* **ono**, *lm. m.-os.* **oni**, *ż.-rzecz.* **one**) він (*ж. р.* вонá, *с. р.* воно́, *мн.* вонú).
ona *ż. zaim. див.* **on.**
onanista, -ty, *lm.* **-ści**, *m.* онаніст.
onanistka *ż.* онаністка.
onanizm, -mu, *blm., m.* онанізм, -му.
onanizować się, -zuję, -zujesz, -zował онанірувати, -рую, -руєш.
ondulacja *ż.* 1) завúвка; t r w a ł a ~ перманéнтна завúвка; 2) *фіз.* хвилювáння, хвилеподíбне коливáння.
ondyna *ż., mit.* ундúна.
one *ż.-rzecz., zaim. див.* **on.**
onegdaj *przsł.* позавчóра.
onegdajszy позавчорáшній.
onerkowy *anat.* приниркóвий; *мед.* z a p a l e n i e ~**we** *(perinephritis)* перинефрúт, -ту, запáлення тканúн навкóло нúрки.
onerwie *n., anat. (perineurium)* сполучнотканúнна оболóнка нéрва; *мед.* z a p a l e n i e ~**wia** *(perineuritis)* запáлення оболóнки нéрвів.
ongi(ś) *przsł.* колúсь, колúсь-то.
oniemiać, oniemić, -mię, -misz, -mił позбавлятú кого мóви, позбáвити кого мóви.
oniemiałość *ż.* онімíлість, -лості.
oniemiały онімíлий.
oniemić *див.* **oniemiać.**
oniemieć, -mieję, -miejesz, -miał, -mieli онімíти.
oniemienie *n.* онімíння.
onieprzytomniać, onieprzytomnić, -nię, -nisz, -nił робúти кого непритóмним, зробúти кого непритóмним, довóдити кого до нестя́ми, довестú кого до нестя́ми.
onieśmielać, onieśmielić, -lę, -lisz, -lił позбавлятú кого смілúвості, позбáвити кого смілúвості, збентéжувати, -жую, -жуєш, **збентéжити.**
onieśmielenie *n.* збентéження, зніяковíння.
onieśmielony позбáвлений смілúвості, збентéжений, зніяковíлий.
oniks, -su, *m., min.* óнікс, **-cy.**
onkolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy**, *m., med.* онкóлог.
onkologia *ż., med.* онколóгія.
ono *n., zaim. див.* **on.**
onomastyka *ż., lingw.* ономáстика.
onomatopeiczny ономатопоетúчний, звуконаслíдувальний.
onomatopeja *ż., lingw.* ономатопéя, звуконаслíдування.
ontogeneza *ż., biol.* онтогенéз, -зу, онтогéнезис, -су.
ontologia *ż., fil.* онтолóгія.
onuca *ż.* онýча.
onuc(z)ka *ż. див.* **onuca.**
onyks *m., min. див.* **oniks.**
oolit, -tu, *m., min.* оолíт, -ту.
opactwo *n.* абáтство.
opacznie 1) навúворіт; 2) перекрýчено; неправдúво, фальшúво. *Пор.* **opaczny** 1.
opaczność *ż.* перекрýченість, -ності; неправдúвість, -вості, фальшúвість. *Пор.* **opaczny** 1.
opaczny 1) перекрýчений; *(невірний)* неправдúвий, фальшúвий; 2) *див.* **przekorny.**
opad, -du, *(częściej w lm.)* **-dy, -dów**, *m., meteor.* óпади, -дів *(лише в мн.).*
opadać, opaść, -padnę, -padniesz, -padł 1) пáдати, упáсти, -падý, -падéш; *(безсило — ще)* опускáтися, опустúтися, -пущýся, -пýстишся; *(про туман — ще)* спускáтися, спустúтися, опускáтися, опустúтися; b a r o m e t r ~**pada** барóметр пáдає; g ł o w a m u ~**padła** n a p o d u s z k i його головá впáла (опустúлася) на подýшки; 2) *(убувати)* спадáти, спáсти; *(про листя — ще)* о(б)падáти, о(б)пáсти; w o d a ~**pada** водá спадáє; *перен.* ~**padać** z c i a ł a спадáти з тíла, хýднути; 3) *перен.* опускáтися, опустúтися; r ę c e m u ~**padły**

в нього́ опусти́лися ру́ки; 4) *(сковзати вниз)* спуска́тися, спусти́тися; most zwodzony ~pada підйо́мний міст спуска́ється; 5) *(відвалюватися)* відпада́ти, відпа́сти; tynk ~pada тинь відпада́є; 6) (kogo) напада́ти, напа́сти (на ко́го); *перен.* wątpliwości ~padały nas на нас напада́ли сумніви; 7) *(про полум'я, вогонь)* га́снути, зга́снути; 8) *(про ніч, мовчанку) див.* **zapadać**; ◊ ~paść z sił підупа́сти на си́лах.

opadowy *meteor.* опадо́вий.

opajać, opoić, -poję, -poisz, -poił обпо́ювати, -по́ю, -по́єш, обпої́ти, -пою́, -по́їш, напо́ювати доп'я́на, напої́ти доп'я́на.

opajęczyć, -czę, -czysz, -czył 1) обмота́ти павути́нням; 2) *перен.* обпу́тати, обплу́тати.

opakowanie *n.* упако́вка; *(дія — ще)* упакува́ння; *(матеріал, в якому упакований товар — ще)* та́ра.

opakowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, opakować, -kuję, -kujesz, -kował 1) пакува́ти, -ку́ю, -ку́єш, упако́вувати, -вую, -вуєш, упакува́ти; 2) *(перен. — накладати)* навантажувати, -жую, -жуєш, навантажити; ~kować wóz навантажити віз; *(коня)* нав'ю́чувати, -чую, -чуєш, нав'ючити; 3) *(перен. розм. — надмірною їжею)* обгодо́вувати, обгодува́ти, -ду́ю, -ду́єш; //~ się 1) о(б)куту́ватися, -туюся, -туєшся, о(б)куту́атися; 2) *перен.* об'їда́тися, об'їстися, -їмся, -їсися.

opal, -lu, *lm.* **-le,** *m., min.* опа́л.

opalacz, *lm.* **-cze,** *m.* гру́бник, топі́льник, опа́лювач.

opalać, opalić, -lę, -lisz, -lił 1) опа́лювати, -люю, -люєш, опали́ти, -лю́, -лиш; ~lić mieszkanie опали́ти кварти́ру (поме́шкання); 2) *(обвуглювати з усіх боків)* опа́лювати, обпали́ти; *(волосся, шерсть тощо)* обсма́лювати, -люю, -люєш, обсмали́ти; 3) (kogo) *(про сонце)* обсма́лювати, обсмали́ти; 4) (kogo) *(лише недокон.) розм.* обку́рювати, -рюю, -рюєш (кого́), вику́рювати чиї цигарки́; //~ się 1) обпа́люватися, обпали́тися; 2) загоря́ти, загорі́ти, засма́люватися, засмали́тися; 3) нагрі́ватися, нагрі́тися; 4) *(лише докон.)* накури́тися, -рю́ся, -ришся.

opalarka *ż., tkac.* пали́льна маши́на, смаля́рка.

opalarnia *ż., tkac.* пали́льня, смали́льня.

opalenie *n.* 1) опа́лення; 2) обпа́лення; обсма́лення; 3) обсма́лення; *пор.* **opalać** 1—3; 4) *див.* **opalenizna** 1; //~ się *див.* **opalenizna** 1.

opalenisko *n.* згарище, пожа́рище.

opalenizna *ż.* 1) загар, -ру; 2) *див.* **oparzelina.**

opalić *див.* **opalać.**

opalisadować, -duję, -dujesz, -dował обвести́ палісадом (частоко́лом).

opalisko *n. див.* **opalenisko.**

opalizacja *ż., fiz.* опалесце́нція.

opalizować, -zuję, -zujesz, -zował *fiz.* опалесци́рувати, -рую, -руєш.

opalony загорі́лий, засма́глий.

opalować *див.* **opalowywać.**

opalowanie *n.* огоро́жа з палль, палісад, -ду.

opalowy *min.* опа́ловий.

opalowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, opalować, -luję, -lujesz, -lował огоро́джувати па́лями, огороди́ти па́лями.

opał, -łu, *m.* 1) па́ливо; 2) *(дія)* опа́лення; *(недокон.)* опа́лювання.

opałać *roln.* очи́щувати зе́рно від полови.

opałek, -łka, *m.* головешка, недо́гарок, -рка.

opałowy паливни́й.

opały; być w ~łach бу́ти в кло́поті (в халепі).

opamiętać (kogo) привести́ кого́ до пам'яті (до притомності); //~ się опритомніти, прийти до пам'яті; *(опам'ятатися)* отя́митися, -млюся, -мишся, схаменути́ся.

opamiętanie (się) *n.* опритóмнення.
opancerzać, opancerzyć, -rzę, -rzysz, -rzył бронюва́ти, -ню́ю, -ню́єш *(недокон. і докон.)*; //~ **się** бронюва́тися.
opancerzony броньо́ваний; па́нцирний *(рідше)*; ◊ *військ. мор.* okręt ~ *див.* **pancernik** 1.
opancerzyć *див.* **opancerzać.**
opanować *див.* **opanowywać.**
opanowany 1) опано́ваний; 2) здобу́тий; 3) охо́плений; ого́рнутий, ого́рнений, поня́тий, пойня́тий; *пор.* **opanowywać**; 4) *(про вдачу)* стри́маний.
opanowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, opanować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo, co) 1) оволоді́ва́ти, оволоді́ти (ким, чим), опано́вувати, -вую, -вуєш, опану́ва́ти, -ну́ю, -ну́єш (кого́, що); ~**wać** technikę оволоді́ти те́хнікою, опану́ва́ти те́хніку; 2) *військ.* здобува́ти, здобу́ти, -бу́ду, -бу́деш (що), оволоді́ва́ти, оволоді́ти (чим); ~**wać** fortecę оволоді́ти форте́цею (кріпостю), здобу́ти форте́цю (кріпость); 3) *перен.* охо́плювати, -люю, -люєш, охопи́ти, -плю́, -пиш; *(про страх і под.* — *ще)* огорта́ти, огорну́ти, -не, поні́ма́ти, поня́ти (пойме́); // *(лише докон.)* ~ **się** оволоді́ти собо́ю.
opar, -ru, *(częściej w lm.)* **-ry, -rów,** *m.* ви́пари, -рів.
oparcie *n.* 1) опо́ра, опертя́; punkt ~cia то́чка опо́ри; 2) *(меблів)* спи́нка; ◊ w ~ciu o (kogo, co) спира́ючись на (ко́го, що).
oparkaniać, oparkanić, -nię, -nisz, -nił обво́дити (огоро́джувати) парканóм, обвести́ (огородúти) парканóм.
oparkanienię *n.* 1) *(дія)* обве́дення (огоро́дження) парканóм; 2) *(предмет)* парка́н, -на́.
oparkanić *див.* **oparkaniać.**
oparszały *див.* **sparszywiały.**
oparszeć, -szeję, -szejesz, -szał, -szeli *див.* **sparszywieć.**
oparszyć, -szę, -szysz, -szył зараз́и́ти па́ршами.
oparszywiały *див.* **sparszywiały.**
oparszywić, -wię, -wisz, -wił *див.* **oparszyć.**
oparszywieć *див.* **sparszywieć.**
oparty опе́ртий, спе́ртий.
oparzać, oparzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) *(вогнем)* о(б)піка́ти, о(б)пекти́, -печу́, -пече́ш; 2) *(окропом)* о(б)па́рювати, -рюю, -рюєш, о(б)па́рити, о(б)шпа́рювати, о(б)шпа́рити; //~ **się** 1) о(б)піка́тися, о(б)пектúся; 2) о(б)па́рюватися, о(б)па́ритися, о(б)шпа́рюватися, о(б)шпа́ритися.
oparzelina *ż., med.* о́пік, -ку.
oparzelisko *n.* незамерза́юче бо́ло́то.
oparzelizna *ż., med. див.* **oparzelina.**
oparzenie *n., med. див.* **oparzelina.**
oparzony о(б)па́рений, о(б)шпа́рений.
oparzyć *див.* **oparzać.**
opas *m.* відгодо́ваний (угодо́ваний) віл (*род.* вола́).
opasać I, opaść, -sę, -siesz, -sł, -śli 1) *(худобу)* відгодо́вувати, -вую, -вуєш, відгодува́ти, -ду́ю, -ду́єш, угодо́вувати, угодува́ти; 2) (kogo) *(лише докон.) розм.* обгодува́ти; // *(лише докон.)* ~ **się** *розм.* об'їстися, -їмся, -їсúся.
opasać II *див.* **opasywać.**
opasanie *n.* 1) опере́зання; 2) ото́чення, обве́дення; 3) обло́га. *Пор.* **opasywać.**
opaska *ż.* 1) пов'я́зка; 2) *(поштова)* бандеро́ль, -лі; posyłać gazety pod ~ką посила́ти газе́ти бандеро́ллю; 3) *(на гарматі)* тарéльний по́яс.
opaskudzać, opaskudzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) обпаску́джувати, -джую, -джуєш, обпаску́дити, -джу, -диш; 2) *див.* **osmarowywać 2.**
opasłość *ż.* гла́дкість, -кості, опа́систість, -тості.
opasły гладки́й, опа́систий.
opasowy призна́чений на відгодува́ння (угодува́ння).

opasywać, -suję, -sujesz, -sywał, opasać, -szę, -szesz, -sał 1) opeрізувати, -зую, -зуєш, опереза́ти, -режу́, -ре́жеш; 2) *перен.* ото́чувати, -чую, -чуєш, оточи́ти, -чу́, -чиш, обво́дити, -джу, -диш, обвести́, -веду́, -веде́ш; ~sywać miasto wałem ото́чувати (обво́дити) мі́сто ва́лом; 3) *військ.* обляга́ти, облягти́, -ля́жу, -ля́жеш, обложи́ти, -жу́, -жиш; //~ się опері́зуватися, опереза́тися.

opaść I *див.* **opasać** I.

opaść II *див.* **opadać.**

opat, *lm.* **-ci,** *m., kośc.* аба́т.

opatentować, -tuję, -tujesz, -tował патентува́ти, -ту́ю, -ту́єш *(докон.).*

opatentowanie *n.* патентува́ння *(докон.).*

opatentowany патенто́ваний.

opatrunek, -nku, *m.* пов'я́зка, перев'я́зка; nałożyć ~ накла́сти пов'я́зку (перев'я́зку).

opatrunkowy *med.* перев'я́зочний, перев'язни́й.

opatrywać, -ruję, -rujesz, -rywał, opatrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) (co, kogo czym) забезпе́чувати, -чую, -чуєш, забезпе́чити (що, кого́ чим); ~rzyć kogo pieniędzmi na drogę забезпе́чити кого́ гро́шми на доро́гу; 2) *мед.* перев'я́зувати, -зую, -зуєш, перев'яза́ти, -в'яжу́, -в'я́жеш; ◊ ~rzyć okna підготува́ти ві́кна до зими́; ¶/~ się 1) забезпе́чуватися, забезпе́читися; 2) *(лише докон.) (про зорові враження)* набри́днути, обри́днути; ten kolor prędko się ~rzy цей ко́лір шви́дко набри́дне (обри́дне).

opatrznie *див.* **przezornie.**

opatrznościowy *rel., przen.* по́сланий провиді́нням.

opatrzność *ż., rel.* провиді́ння.

opatrzny *див.* **przezorny.**

opatrzyć *див.* **opatrywać.**

opatulać, opatulić, -lę, -lisz, -lił (czym) о(б)ку́тувати, -тую, -туєш, о(б)ку́тати, укути́вати, укути́ти (чим); //~ się о(б)ку́туватися, о(б)ку́татися, укути́ватися, укути́тися.

opchać *див.* **opychać.**

opcja *ż., praw.* опта́ція.

opełznąć, -znę, -zniesz (*a.* **-źniesz**), **-zł** (*a.* **-znął**), **-zli** (*a.* **-źli**) 1) (co) обви́тися (обів'ю́ся, обів'е́шся) *(довкола чого);* 2) *докон. див.* **spełzać** 2.

opera *ż.* о́пера.

operacja *ż.* опера́ція; ~je finansowe фіна́нсові опера́ції; ~je płatnicze платі́жні опера́ції; *військ.* ~je wojenne воє́нні опера́ції (дії); ◊ *хір.* **poddać się ~ji** да́ти себе́ оперува́ти.

operacyjny 1) *хір.* операці́йний; sala ~na операці́йна, -ної; 2) *військ., ек.* операти́вний; *військ.* ~ne transporty kolejowe операти́вні залізни́чні тра́нспорти, -тів; *ек.* ~ rok handlowy операти́вний торго́вельний рік (*род.* ро́ку.).

operator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* 1) хіру́рг, опера́тор, -ра; 2) *(в кіно)* кінооперато́р.

operatywność *ż.* операти́вність, -ності.

operatywny операти́вний.

opereta *ż.* опере́та.

operetka *ż.* опере́тка.

operetkowy опере́тко́вий.

operlać, operlić, -lę, -lisz, -lił *poet.* обсипа́ти пе́рлами, обси́пати пе́рлами; //~ się вкрива́тися пе́рлами, вкри́тися пе́рлами.

operować, -ruję, -rujesz, -rował опери́ва́ти, -ру́ю, -ру́єш.

operowy о́перний.

opęczniałość *ż., med. (pastositas)* пасто́зність, -ності.

opędzać, opędzić, -dzę, -dzisz, -dził (co od kogo *a.* kogo od czego) обганя́ти, обігна́ти (обжену́, обжене́ш) (що), відганя́ти, відго́нити, відігна́ти (віджену́, віджене́ш) (що від ко́го *a.* кого́ від чо́го); ~dzać muchy обганя́ти (відганя́ти) мух (му́хи); ◊ ~dzić koszty з трудо́м покри́ти ви́трати; ~dzać potrze-

by zadowolnyáti (zaspokóювати) potréби; ~dzać zimę siektáк perebúty zúmy; //~ się (od kogo, od czego, przed kim, przed czym, komu, czemu) відганяти від сéбе, відігнáти від сéбе; nie mógł ~dzić się myśli, że... він не міг відігнáти від сéбе дýмки, що...

opętać *див.* **opętywać.**

opętanie *n.* 1) *(дія)* обплýтання, опýтання; 2) *(стан)* одержúмість, -мості, навіжéнство.

opętaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* одержúмий, -мого, навіжéний, -ного.

opętany одержúмий, навіжéний.

opętywać, -tuję, -tujesz, -tywał, opętać обплýтувати, -тую, -туєш, обплýтати, опýтувати, опýтати; //~ się 1) обмóтуватися, -тую́ся, -туєшся, обмотáтися; 2) *(лише докон.) перен. розм. див.* **uwikłać się.**

opiąć *див.* **opinać.**

opich, -chu, *m., bot. (peucedanum oreoselinum)* смовдь гірськá.

opić *див.* **opijać.**

opiec *див.* **opiekać.**

opieczętować, -tuję, -tujesz, -tował опечáтати.

opieka *ż.* 1) опíкування, опíка; brać (przyjmować) w (pod) ~kę (kogo, co) брáти (приймáти) під свою́ опíку (під своє́ опíкування) (кого́, що); być (zostawać) na ~piece (u) kogo [być (zostawać) pod ~ką czyją] бýти під чиї́м опíкуванням (під чиє́ю опíкою); dać pod ~kę czyją (kogo, co) віддáти під чиє́ опíкування (під чию́ опíку) (кого́, що); poddać się (oddać się, uciekać się) pod czyją ~kę віддáти себе́ під чиє́ опíкування (під чию́ опíку); wyłamać się spod czyjej ~ki (wyjść z czyjej ~ki) вúзволитися від чийóго опíкування (від чиє́ї опíки), збýтися чийóго опíкування (чиє́ї опíки); zdać komu ~kę (nad kim, nad czym) передáти кому́ опíкування (опíку) (над ким, над чим); 2) *юр.* опíка; ◊ mieć w ~piece (kogo, co), rozciągać, sprawować ~kę nad kim, nad czym, otaczać ~ką (kogo, co) піклувáтися, -лýюся, -лýєшся, дбáти (про кóго, про що), опíкуватися, -куюся, -куєшся (ким, чим); ~ nadmatką i dzieckiem охорóна материнства і дитúнства; ~ społeczna соціáльне забезпéчення; wypuścić z ~ki (kogo, co) перестáти піклувáтися (дбáти) (про кóго, про що), перестáти опíкуватися (ким, чим); ~ zdrowotna охорóна здорóв'я.

opiekać, opiec, -piekę, -pieczesz, -piekł обжáрювати, -рюю, -рюєш, обжáрити, обсмáжувати, -жую, -жуєш, обсмáжити; //~ się 1) обжáрюватися, обжáритися, обсмáжуватися, обсмáжитися; 2) *(лише докон.) перен. див.* **opalać się** 2.

opiekować się, -kuję, -kujesz, -kował (kim, czym *a.* nad kim, nad czym) 1) піклувáтися, -лýюся, -лýєшся, дбáти (про кóго, про що); опíкуватися, -куюся, -куєшся (ким, чим); 2) *(юр. — бути чиїм опíкуном)* опíкýнствувати, -вую, -вуєш (над ким), опікáти (кого́).

opiekun, *lm.* **-nowie,** *m.* 1) *юр.* опíкýн, -нá; 2) *перен.* застýпник, покровúтель; 3) *(що керує чим)* керівни́к, -кá; ~ klasy класни́й керівни́к; ~ organizacji керівни́к організáції.

opiekunka *ż.* 1) опíкýнка; 2) застýпниця, покровúтелька; 3) керівни́ця. *Пор.* **opiekun.**

opiekuńczy 1) опíкýнський; 2) застýпницький, покровúтельський. *Пор.* **opiekun** 1, 2.

opiekuństwo *n.* 1) опíкýнство; 2) застýпництво, покровúтельство; 3) керівни́цтво. *Пор.* **opiekun.**

opielacz, *lm.* **-cze,** *m., roln. (знаряддя)* полóльник.

opielać, opleć, -pielę, -pielisz, -pełł, -pełli випо́лювати, -люю, -люєш, ви́полоти, -лю, -леш, пропо́лювати, прополо́ти, -лю́, -леш.

opieniać, opienić, -nię, -nisz, -nił спі́нювати, -нюю, -нюєш, спі́нити, запі́нити; //~ **się** спі́нюватися, спі́нитися, запі́нитися.

opieniek, -ńka, *lm.* **-ńki,** *m., bot. див.* **opieńka.**

opieńka *ż., bot.* опе́ньок, -нька.

opieprzyć, -rzę, -rzysz, -rzył поперчи́ти.

opierać I, **oprzeć, -prę, -przesz, -parł** 1) (co o co) о(з)пира́ти, о(б)пе́рти (обіпру́, обіпре́ш) (що о що, на що), спира́ти, спе́рти (зіпру́, зіпре́ш) (що на що); ~**przeć** d r a b i n ę o m u r о(б)пе́рти драби́ну о (на) мур, спе́рти драби́ну на мур; 2) (co na czym) *(для підтримання)* підпира́ти, підпе́рти (підіпру́, підіпре́ш) (що чим); ~**przeć** g ł o w ę n a r ę k u підпе́рти го́лову руко́ю; 3) (co na czym) *перен.* спира́ти, спе́рти (що на що), обгрунто́вувати, -вую, -вуєш, обгрунтува́ти, -ту́ю, -ту́єш (що чим); базува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(лише недокон.)* (що на чо́му); n a c z y m ~**pierasz** s w e p r z y p u s z c z e n i e? на що спира́єш (на чо́му базу́єш) своє припу́щення? чим обгрунто́вуєш своє припу́щення? ◊ ~**przeć** ł o k c i e n a s t o l e о(б)пе́ртися лі́ктями об сті́л, спе́ртися лі́ктями на столі́; //~ **się** 1) о(б)пира́тися, о(б)пе́ртися, спира́тися, спе́ртися; 2) підпира́тися, підпе́ртися; 3) спира́тися, спе́ртися; грунтува́тися, базува́тися; 4) (komu) чини́ти о́пір, вчини́ти о́пір, опира́тися, опе́ртися (кому́); 5) (o kogo, o co) *(лише докон.)* пити́ на чиє́ ви́рішення; s p r a w a t a ~**przeć się** o s ą d спра́ва ця пі́де на ви́рішення су́ду.

opierać II, **oprać, -piorę, -pierzesz, -prał** 1) обпира́ти, обіпра́ти (обперу́, обпере́ш); 2) (kogo) *(лише докон.) перен. жарт. див.* **spierać** II.

opieranie się о́пір *(род.* о́пору).

opierścieniać, opierścienić, -nię, -nisz, -nił 1) прикраша́ти (оздо́блювати) пе́рснями, прикра́сити (оздо́бити) пе́рснями; 2) *поез.* ото́чувати, -чую, -чуєш, оточи́ти, -чу́, -чиш.

opierunek, -nku, *m., pot.* дарове́ (безпла́тне) пранн́я.

opierzać, opierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) опер'я́ти, опери́ти; 2) *(тех. — дошками)* обшива́ти, обши́ти; //~ **się** (czym *a.* w co) опер'я́тися, опери́тися, вкрива́тися пір'ям, вкри́тися пір'ям, вби́тися в пір'я, вби́тися в пір'я.

opierzchły 1) поре́паний; 2) обсо́хлий. *Пор.* **opierzchnąć.**

opierzchnąć, -chnie, -chnęła, -chnęły 1) *(про шкіру)* поре́патися; 2) *(с.-г. — про ріллю)* обсо́хнути.

opierzenie *n.* 1) опе́рення; 2) обши́ття; *пор.* **opierzać;** 3) *(птахів)* пір'я; опе́рення *(рідше).*

opierzony опе́рений, вкри́тий пір'ям.

opierzyć *див.* **opierzać.**

opieszale 1) повільно, мля́во; 2) недбайли́во, недба́ло. *Пор.* **opieszały.**

opieszalec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* 1) мля́вий, -вого; 2) недбайли́вий, недба́лий, -лого. *Пор.* **opieszały.**

opieszałość *ż.* 1) повільність, -ності, мля́вість, -вості; 2) недбайли́вість, недба́лість, -лості. *Пор.* **opieszały.**

opieszały 1) повільний, мля́вий; 2) *(у виконанні своїх обов'язків)* недбайли́вий, недба́лий.

opiewać *książ.* 1) (co) *книж.* оспі́вувати, -вую, -вуєш, (що); 2) *юр.* говори́ти -рю́, -риш, гласи́ти (глашу́, гласи́ш); s t a t u t ~**wa** стату́т гово́рить (гласи́ть); ◊ k w i t ~**wa** n a s t o r u b l i квита́нція ви́писана на сто карбо́ванців.

opięcie *n.* 1) обтя́жка, обтя́гнення; 2) скува́ння; 3) затя́гнення;

пор. **opinać**; 4) *(в одязі, головному уборі)* рід прикра́си (оздо́би).

opiętnować *див.* **napiętnować.**

opięty 1) обтя́гнутий, обтя́гнений; 2) ско́ваний; 3) затя́гнутий, затя́гнений. *Пор.* **opinać.**

opijać, opić, -piję, -pijesz, -pił (kogo) обпива́ти, обпи́ти (обіп'ю, обіп'е́ш) (кого́); //~ **się** обпива́тися, обпи́тися.

opilczy: o b ł ę d ~ *med.* біла гаря́чка.

opilec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m. див.* **pijak.**

opilstwo *n.* 1) запи́й, -по́ю; 2) *див.* **pijaństwo.**

opiłki, -ków, *blp., spec.* ощу́рки, -рок.

opiłować *див.* **opiłowywać.**

opiłowanie *n., spec.* обпило́вка.

opiłowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, opiłować, -łuję, -łujesz, -łował обпи́лювати, -люю, -люєш, обпили́ти.

opiły п'я́ний.

opinać, opiąć, -pnę, -pniesz, -piął, -pięli 1) (co czym) обпина́ти, обіп'ясти́ (обіпну́, обі́пнеш), обтяга́ти, обтя́гувати, -гую, -гуєш, обтягти́, обтягну́ти, -ну́, -неш (що чим); 2) *поез.* ско́вувати, -вую, -вуєш, скува́ти (скую́, скуе́ш); l o d y ~**pięły** r z e k ę кри́га скува́ла ріку́; 3) *(перен. — в корсет, мундир тощо)* затяга́ти, затя́гувати, затягти́, затягну́ти.

opinia *ż.* 1) репута́ція; m i e ć d o b r ą ~**nię** (c i e s z y ć s i ę d o b r ą ~**nią**) ма́ти до́бру репута́цію; m i e ć m o c n o z a s z a r g a n ą ~**nię** ма́ти ду́же підмо́чену репута́цію; m i e ć ~**nię** s k ą p c a ма́ти репута́цію скна́ри; p o d t r z y m y w a ć ~**nię** (o kim) підтри́мувати чию́ репута́цію; 2) *перен.* ду́мка, по́гляд, **-ду;** *(оцінка — ще)* ві́дзив, -ву; ~ p u b l i c z n a громадська ду́мка; s k ł a d a ć ~**nię** (o kim, o czym) склада́ти собі́ ду́мку (про кого́, про що); w e d ł u g ~**nii** b i e g ł y c h на ду́мку (на по́гляд) експе́ртів; за відзивами експе́ртів; w y d a w a ć ~**nię** (o kim, o czym) висло́влювати свою́ ду́мку (про кого́, про що); висло́влювати свій по́гляд (на кого́, на що), висло́влюватися, -лююся, -люєшся, відзива́тися (про кого́, про що); w y g ł a s z a ć ~**nię** висло́влювати ду́мку (по́гляд); 3) *(відомість про кого)* до́відка; u d z i e l a ć ~**nii** (o kim, o czym) дава́ти до́відку (про кого́, про що); z a s i ę g a ć ~**nii** (o kim, o czym *a.* co do kogo, co do czego) наво́дити до́відку, дові́дуватися, -дуюся, -дуєшся (про кого́, про що).

opiniodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., ofic.* 1) той, що висло́влює свою́ ду́мку (свій по́гляд); той, що дає́ свій ві́дзив; 2) той, що дає́ свою́ рекоменда́цію.

opiniodawczy *ofic.* рекомендаці́йний.

opiniować, -niuję, -niujesz, -niował (co) *ofic.* висло́влювати свою́ ду́мку (про що); дава́ти ві́дзив (про що).

opiołki, -ków, *blp.* ви́полоті бур'яни́, -ні́в.

opis, -su, *m.* о́пис, -су.

opisać *див.* **opisywać.**

opisanie *n.* о́пис, -су.

opisany опи́саний.

opisowo описо́во.

opisowość *ż.* описо́вий хара́ктер чого́.

opisowy описо́вий; g r a m a t y k a ~**wa** описо́ва грама́тика.

opisywacz, *lm.* **-cze,** *m.* опи́сувач.

opisywać, -suję, -sujesz, -sywał, opisać, -szę, -szesz, -sał опи́сувати, -сую, -суеш, описа́ти, -пишу́, -пи́шеш; ◊ ~**sać** k o g o w g a z e t a c h розписа́ти кого́ в газе́тах; n i e d a j ą c y s i ę ~**sać** невимо́вний; неопи́саний *(рідко).*

opity *див.* **opiły.**

opium *nieodm., n.* о́піум, -му, о́пій, -пію.

oplamiać, oplamić, -mię, -misz, -mił плямува́ти, -му́ю, -му́єш,

плями́ти, -млю́, -ми́ш, заплямува́ти, заплями́ти.
oplatać, **opleść**, **-plotę**, **-pleciesz**, **-plótł**, **-pletli** 1) обплі́тати, обплести́, -плету́, -плете́ш; 2) *перен.* обвива́ти, обви́ти (обів'ю́, обів'е́ш); //~ **się** обвива́тися, обви́тися.
oplatanka *ż.* оплете́на пля́шка, фля́жка.
oplątywać, **-tuję**, **-tujesz**, **-tywał**, **oplątać**, **-plączę**, **-plączesz**, **-plątał** оплу́тувати, -тую, -туєш, оплу́тати, опу́тувати, опу́тати; *(мотузкою — звичайно)* обмо́тувати, -тую, -туєш, обмота́ти; //~ **się** заплу́туватися, заплу́татися.
opleć *див.* **opielać**.
opleść *див.* **oplatać**.
opleśniałość *ż.* пліcень, -ні, пліcня́ва, цві́ль, -лі.
opleśniały запліcня́вілий, поцві́лий.
opleśnieć, **-nieje**, **-niał** круго́м запліcня́віти (зацві́стй, поцві́стй).
oplewić, **-wię**, **-wisz**, **-wił** *dok. див.* **opielać**.
oplombować, **-buję**, **-bujesz**, **-bował** (co czym) 1) опломбува́ти, -бу́ю, -бу́єш; 2) *див.* **zaplombować**.
oplucie *n.* обплю́тя́.
opluć *див.* **opluwać**.
oplugawiać, **oplugawić**, **-wię**, **-wisz**, **-wił** 1) опога́нювати, -нюю, -нюєш, опога́нити, осквернйти, оскверни́ти; 2) *(брудом)* запаску́джувати, -джую, -джуєш, запаску́дити, -джу, -диш, заги́джувати, заги́дити.
opluskiwać, **-kuję**, **-kujesz**, **-kiwał**, **opluskać** оббри́зкувати, -кую, -куєш, оббри́зкати.
oplusnąć, **-snę**, **-śniesz**, **-snął**, **-snęli** *jednokr. див.* **opluskiwać**.
opluwać, **opluć**, **-pluję**, **-plujesz**, **-pluł** обпльо́вувати, -вую, -вуєш, обплюва́ти, -плюю́, -плюе́ш.
oplwać *dok. див.* **opluwać**.
oplwanie *n. див.* **oplucie**.
opłacać, **opłacić**, **-cę**, **-cisz**, **-cił** опла́чувати, -чую, -чуєш, опла́тити, -плачу́, -пла́тиш; **~cać robotników** опла́чувати робітників; //~ **się** 1) **бу́ти ва́ртим**; **to się nie opłaca** це не ва́рте за́ходів; *(приносити користь)* окупа́тися, окупи́тися, -плю́ся, -пишся; **trud ~cił się** труд окупи́вся; 2) (komu) відкупо́вуватися, -вуюся, -вуєшся, відкупля́тися, відкупа́тися, відкупи́тися (від ко́го, від чо́го); **дава́ти комý хабаря́**, **да́ти комý хабаря́**.
opłacalność *ż.*, *ek.* рента́бельність, -ності.
opłacalny *ek.* рента́бельний.
opłacenie *n.* опла́та, опла́чення.
opłacić *див.* **opłacać**.
opłakać *див.* **opłakiwać**.
opłakany жа́лісний, пла́чний, пла́чевний, жалюгі́дний.
opłakiwać, **-kuję**, **-kujesz**, **-kiwał**, **opłakać**, **-płaczę**, **-płaczesz**, **-płakał** опла́кувати, -кую, -куєш, опла́кати, -пла́чу, -пла́чеш.
opłata *ż.* 1) опла́та, пла́та; **~ czynszowa** оре́ндна пла́та; **~tę nakładać** встано́влювати опла́ту (пла́ту); **~ szkolna** пла́та за навча́ння; **~tę ściągać** (pobierać) стяга́ти опла́ту (пла́ту); **~tę rozkładać** розстро́чувати опла́ту (пла́ту); **~tę uiszczać** (składać, wnosić) вно́сити опла́ту (пла́ту); 2) *офіц.* збір (*род.* збо́ру); **~ pocztowa** пошто́вий збір; **~ stemplowa** ге́рбовий збір.
opłatek, **-tka**, *m.* обла́тка; ◊ **blady jak ~** бі́лий як полотно́.
opłaz, **-zu**, *m. див.* **stok**.
opłazować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** (kogo) *(відшмагати плиском)* надава́ти фу́хтелів (комý).
opłodnić, **-nię**, **-nisz**, **-nił** *див.* **zapłodnić**.
opłodzie *n.*, *anat.* *(secundinae)* пла́центa, послід, -ду, дитя́че мі́сце.
opłomieniać, **opłomienić**, **-nię**, **-nisz**, **-nił** *poet.* 1) обхо́плювати по́лум'ям, обхопи́ти по́лум'ям; 2) *(полум'ям)* освітлювати, -люю, -люєш, освіти́ти, -свічу́, -сві́тиш; 3) облива́ти рум'я́нцем,

oblи́ти рум'я́нцем, рум'я́нити, зарум'я́нити.
opłotek, -tka, *m.* прохі́д між плота́ми.
opłowiały полиня́лий, побля́клий, збля́клий.
opłowieć, -wieje, -wiał полиня́ти, побля́кнути, збля́кнути.
opłókiwać *див.* **opłukiwać.**
opłucna, -nej, *ż., anat. (pleura)* плéвра, прилегенéва і підребéрна плíва; ◊ *мед.* z a p a l e n i e ~nej *(pleuritis)* плеврúт, -ту, запáлення грудно́ї плíви.
opłukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, opłukać, -płuczę, -płuczesz, -płukał обполíскувати, -кую, -куєш, обполоска́ти, -лощу́, -ло́щеш, обполоснýти.
opływać, opłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) обпливáти, обплистú, -пливу́, -пливе́ш, обплúвти; ~**płynąć** w y s p ę обплистú (обплúвти) о́стрів; 2) *(лише недокон.) (про річку)* омúвати; 3) (w co) *(лише недокон.) перен.* потопáти, утопáти, купáтися (в чóму); ~ w r o z k o s z a c h потопáти (купáтися) в розкóшах.
opływowy *tech.* обтічний.
opoczysty 1) скеля́стий, скели́стий, скали́стий; 2) *перен.* тривки́й, як скéля.
opodal *przsł.* віддалíк, віддалекú.
opodatkować, -kuję, -kujesz, -kował оподаткувáти, -кую, -кýєш.
opodatkowanie *n.* оподаткувáння; p o d l e g a ć ~niu підлягáти оподаткувáнню.
opoić *див.* **opajać.**
opojenie обпóєння, напóєння доп'я́на.
opoka *ż.* 1) скéля, скалá; 2) *мін.* опóка.
opolaczenie *n.* ополя́чення, споля́чення, спóльщення.
opolaczyć, -czę, -czysz, -czył ополя́чити, споля́чити, спóльщити; //~ **się** ополя́читися, споля́читися, спольщíти, спóльщитися.
o południu *przsł.* опівдні, опóлудні.
opona *ż.* 1) *(гумова а. сталева)* шúна, пóкришка; 2) *(з тканини)* покривáло, покриття; *(на коня)* попóна; 3) *anat.* оболóнка; z a p a l e n i e ~**pon** m ó z g o w y c h менінгíт, -ту, запáлення мозкови́х оболóнок; 4) *арх.* завíса, заслóна.
oponent, *lm.* **-nci,** *m.* опонéнт.
oponentka *ż.* опонéнтка.
oponować, -nuję, -nujesz, -nował опонувáти, -ну́ю, -ну́єш.
oponowy *anat. (meningeus)* налéжний до мозковóї оболóнки.
opończa *ż., hist.* опанчá.
opora *ż.* опóра.
opornica *ż., kol.* рáмна рéйка.
opornie насúлу, з вели́кими тру́днощами; p r a c a i d z i e ~ робóта посувáється з вели́кими тру́днощами (насúлу); ◊ s t a w i ć s i ę k o m u ~ чини́ти óпір комý.
opornik *m., el.* реостáт.
oporność *ż.* 1) *фіз.* опíрність, -ності, óпір, -пору; 2) *див.* **upór** 1.
oporny 1) упéртий; 2) *див.* **oporowy.**
oporowy 1) опóрний; 2) *(що підпирає)* підпóрний; f i l a r ~ підпóрний стовп, -пá.
oportunista, -ty, *lm.* **-ści** опортуні́ст.
oportunistka *ż.* опортуні́стка.
oportunistyczny опортуністи́чний.
oportunizm, -mu, *m.* опортуні́зм, -му.
oporządzać, oporządzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (kogo, co) споряджáти, споря́дити, -джу́, -ди́ш; *(кого в дорогу — ще)* виряджáти, ви́рядити, -джу, -диш; ~**dzić** s y p a (d o s z k o ł y) споря́дити (ви́рядити) си́на (у шкóлу); ~**dzić** w ó z споря́дити віз; 2) *(наводити порядок в хаті)* прибирáти, прибрáти, -беру́, -бере́ш; ~**dzić** d o m прибрáти хáту; 3) *(знімати шкуру)* білувáти, -лю́ю, -лю́єш, оббілувáти; 4) *(птицю)* обскýбувати, -бую, -буєш, обскубáти, обскýбти, -бу́, -бе́ш; *(нутрощі)* потрошúти, ви́-

потрошити, тельбуши́ти, ви́тельбущити, па́трати, ви́патрати; 5) (kogo z czego) *перен.* оббира́ти, обібра́ти (обберу́, оббере́ш), обдира́ти, обдра́ти, обідра́ти (обдеру́, обдере́ш) (кого́); //~ się споряджа́тися, споряди́тися.

oporządzenie *n.* 1) споря́дження; ви́ряджання; 2) прибо́рка; 3) обві́лува́ння; 4) обскуба́ння; ви́потрошення; 5) обібра́ння, *пор.* oporządzać; 6) *військ.* екіпіро́вка.

oporządzić *див.* **oporządzać.**

opossum *nieodm., n., zool.* опо́сум.

oposy, -sów, *blp.* шу́ба з опо́сумів.

opowiadacz, *lm.* **-cze,** *m.* розповіда́ч, -відача́, оповіда́ч.

opowiadaczka *ż.* розповіда́чка, оповіда́чка.

opowiadać, opowiedzieć, -wiem, -wiesz, -wiedział, -wiedzieli розповіда́ти, розповісти́, -ві́м, -ві́сй, розка́зувати, -зую, -зуєш, розказа́ти, -кажу́, -ка́жеш, оповіда́ти, оповісти́; //~ się 1) (komu) пита́ти до́зволу, спита́ти до́зволу (в ко́го), пита́тися, спита́тися (в ко́го); 2) (za kim, przy kim) бу́ти на чиє́му бо́ці; 3) (za czym) висло́влюватися, -люю́ся, -лю́єшся, ви́словитися, -влю́ся, -вишся (за що).

opowiadanie *n.* оповіда́ння; *(усне — ще)* ро́зповідь, -ді, о́повідь.

opowiedzenie *n.* ро́зповідь, -ді, о́повідь.

opowiedzieć *див.* **opowiadać.**

opowieść *ż.* 1) оповіда́ння, ро́зповідь, -ді, о́повідь, о́повість, -ті, по́вість; 2) *(переказ)* сказа́ння.

opozycja *ż.* опози́ція.

opozycjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* опозиціоне́р, **-ра.**

opozycyjnie опозиці́йно.

opozycyjny опозиці́йний.

opój I, -poja, *lm.* **-poje,** *m.* п'яни́ця.

opój II, -poja, *lm.* **-poje,** *m., wet.* о́пух суглоба в коня́.

opór, -poru, *m.* о́пір, -пору; b i e r n y ~ паси́вний о́пір; n a p o t y k a ć (znajdować) ~ натрапля́ти на о́пір; p o l i n i i n a j m n i e j s z e g o ~**poru** по лі́нії (лі́нією) найме́ншого о́пору; p r z e ł a m a ć (p r z e z w y c i ę ż y ć) ~ злама́ти о́пір; s t a w i a ć ~ чини́ти о́пір, опира́тися; z w a l c z a ć ~побо́рювати о́пір; ◊ b e z ~**poru** не опира́ючися; w s z y s t k o i d z i e ~**porem** все йде з вели́кими тру́днощами.

opóźniacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* сповільнювач, уповільнювач.

opóźniać, opóźnić, -nię, -nisz, -nił (co) бари́тися, забаря́тися, забари́тися, га́ятися (га́юся, га́єшся), зага́ятися (з чим); ~**nić** w i e c z e r z ę забари́тися (зага́ятися) з вечере́ю; //~ **się** спі́знюватися, -нюю́ся, -нюєшся, спізня́тися, спізни́тися, -ню́ся, -нишся; опізнюватися, опізни́тися *(рідше); (трохи)* запізнюватися, запізни́тися.

opóźnienie(się) *n.* спі́знення; опі́знення; запі́знення. *Пор.* **opóźniać.**

opóźniony спі́знений; опі́знений; запі́знений. *Пор.* **opóźniać.**

opracować *див.* **opracowywać.**

opracowanie *n.* опрацюва́ння.

opracowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, opacować, -cuję, -cujesz, -cował опрацьо́вувати, -вую, -вуєш, опрацюва́ти, -цю́ю, -цю́єш.

oprać *див.* **opierać II.**

oprawa *ż.* опра́ва; *(книжки — ще)* палітурка.

oprawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) кат; 2) *заст. див.* hycel 1.

oprawiać, oprawić, -wię, -wisz, -wił 1) оправля́ти, опра́вити, -влю, -виш; *(в рамки)* обрамо́вувати, -вую, -вуєш, обрамува́ти, -му́ю, -му́єш; 2) *див.* **oporządzać** 3, 4.

oprawienie *n.* опра́вка, опра́влення; обрамува́ння. *Пор.* **oprawiać** 1.

oprawiony опра́влений, обрамо́ваний. *Пор.* **oprawiać 1.**

oprawka *ż., el.* патро́н.

oprawny опра́влений; обрамо́ваний. *Пор.* **oprawiać** 1.

opresja *ż., książ.* скрутне́ стано́вище, скру́та; znaleźć się w ~ji попа́сти (потра́пити) в скрутне́ стано́вище.
oprocentować *див.* **oprocentowywać.**
oprocentowanie *n.* устано́влення проце́нтів.
oprocentowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, oprocentować, -tuję, -tujesz, -tował (co) установля́ти проце́нти, установи́ти проце́нти (чого́).
oprofilować, -luję, -lujesz, -lował *lot.* нада́ти обті́чну фо́рму.
opromieniać, opromienić, -nię, -nisz, -nił осява́ти промі́нням, ося́яти промі́нням, опромі́нювати, -нюю, -нюєш, опромі́нити; //~ się осява́тися, ося́ятися, засія́ти.
opromieniony ося́яний промі́нням, опромі́нений.
oprosić się, -si, -siła *(про свиней)* опоросі́тися, -ситься.
oproszkować, -kuję, -kujesz, -kował посипати порошко́м.
oprowadzacz, *lm.* **-cze,** *m.* чичеро́не.
oprowadzać, oprowadzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo po czym) води́ти, -джу́, -диш, провести́, -веду́, -ведеш (кого́ по чо́му); ~dzać po mieście води́ти по мі́сту; ~dzić po salach muzeum провести́ по за́лах музе́ю; *(кругом)* обво́дити, обвести́.
oprowadzający, -cego, *lm.* **-cy,** *m.* екскурсово́д.
oprószyć *див.* **sprószyć.**
oprócz *przyim.* крім (кого́, чого́); окрі́м, опрі́ч *(рідше)*.
oprószać, oprószyć, -szę, -szysz, -szył 1) *(пил)* обтру́шувати, -шую, -шуєш, обтруси́ти, -трушу́, -тру́сиш; 2) *(пилом)* припоро́шувати, -шую, -шуєш, припороши́ти, -шу́, -шиш; *(чимось мілким)* притру́шувати, -шую, -шуєш, притруси́ти.
opróżniać, opróżnić, -nię, -nisz, -nił 1) (co) спорожня́ти, споро́жнювати, -нюю, -нюєш, спорожни́ти, випорожня́ти, ви́порожнити; 2) (co z czego, z kogo) звільня́ти, звільни́ти; ~nić plac z ludzi звільни́ти пло́щу від люде́й; ◊ ~nić puchar осуши́ти ке́лих (бока́л); //~ się 1) спорожня́тися, споро́жнюватися, спорожни́тися, випорожня́тися, випоро́жнюватися, ви́порожнитися; 2) *(ставати пустим)* пусті́ти, спусті́ти; 3) *офіц.* ставáти вака́нтним, ста́ти вака́нтним, звільня́тися, звільни́тися; ~niło się miejsce ста́ло вака́нтним (звільни́лося) мі́сце.
opróżnieć, -nieje, -niał спорожні́ти.
opróżnienie *n.* 1) споро́жнення, ви́порожнення; 2) звільнення; ~ mieszkania звільнення кварти́ри (поме́шкання); *пор.* **opróżniać;** //~ się 1) споро́жнення, ви́порожнення; 2) спусті́ння; 3) звільнення. *Пор.* **opróżniać się.**
opruwać, opruć, -ruję, -rujesz, -ruł *(довкола)* поро́ти, -рю́, -реш, споро́ти.
opryskać *див.* **opryskiwać.**
opryskanie *n.* оббри́зкання, обпри́скання.
opryskiwacz, *lm.* **-cze,** *m., roln.* обпри́скувач.
opryskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, opryskać оббри́зкувати, -кую, -куєш, оббри́зкати, обпри́скувати, обпри́скати.
opryskliwie тро́хи (де́що) серди́то, опри́скливо.
opryskliwość *ż.* легка́ серди́тість, -тості, опри́скливість, -вості.
opryskliwy тро́хи (де́що) серди́тий, опри́скливий.
oprysnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *jednokr.* обпри́снути.
opryszczki, -ków, *blp., med. (hidroa) (на губах)* прищі́, -щів.
opryszek, -szka, *lm.* **-szki,** *m., hist.* опри́шок, -шка.
oprzątść *див.* **oprzędzać.**
oprzeć I *див.* **opierać.**
oprzeć II, **-przeję, -przejesz, -przął, -przęli** ви́пріти.
oprzęd, -du, *m.* 1) ко́кон; 2) *фольк.* по́прядки, -док.

oprzędzać, oprząść, -przędę, -przędziesz, -prządł, -przędli обмо́тувати пря́жею, обмота́ти пря́жею; *(павутинням)* обснува́ти, -сную, -снуєш *(лише докон.)*; //~ **się** обмо́туватися пря́жею, обмота́тися пря́жею.

oprzytomnić, -nię, -nisz, -nił (kogo) привести́ до па́м'яті (до прито́мності) (кого́).

oprzytomnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli опритомні́ти, прийти́ до па́м'яті.

oprzytomnienie *n.* 1) приве́дення до па́м'яті (до прито́мності); 2) опритомні́ння. *Пор.* **oprzytomnić, oprzytomnieć.**

opstrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył зроби́ти строка́тим (рябо́ю).

optacja *ż., praw.* опта́ція.

optant, *lm.* **-nci,** *praw.* опта́нт.

optometr, -ru, *m., med.* оптоме́тр, -ра.

optować, -tuję, -tujesz, -tował *praw.* опту́вати, -ту́ю, -ту́єш.

optycznie опти́чно.

optyczny опти́чний; **złudzenie ~ne** опти́чний обма́н, -ну.

optyk, *lm.* **-cy,** *m.* о́птик.

optyka *ż.* о́птика.

optymalny оптима́льний.

optymat, *lm.* **-ci,** *m., hist.* оптима́т.

optymista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* оптиміст.

optymistka *ż.* оптиміст ка.

optymistycznie оптиміст и́чно.

optymistyczny оптиміст и́чний.

optymizm, -mu, *m.* оптиміз м, -му.

opublikować, -kuję, -kujesz, -kował опублікува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

opublikowanie *n.* опублікува́ння.

opuchlina *ż.* о́пух, -ху.

opuchłość *ż.* 1) опу́хлість, -лості; 2) *див.* **opuchlina.**

opuchły яки́й (що) опу́х, опу́хлий.

opuchnąć, -chnę, -chniesz, -chnął, -chnęli *a.* **-chł, -chli** опу́хнути.

opuchnienie *n. див.* **opuchnięcie.**

opuchnięcie *n.* опу́хнення.

opuchnięty *див.* **opuchły.**

opukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, opukać *med.* вистýкувати, -кую, -куєш, ви́стукати; **~kiwać chorego** вистýкувати хво́рого.

opuklerzać, opuklerzyć, -rzę, -rzysz, -rzył вкрива́ти щито́м, вкри́ти щито́м.

opust, -tu, *m.* зни́жка.

opusta *ż., roln.* о́гріх, -ху.

opustka *ż., druk.* пропу́щений абза́ц.

opustoszałość *ż.* запусті́ння, запусті́лість, -лості.

opustoszały запусті́лий.

opustoszeć, -szeje, -szał запусті́ти.

opustoszenie *n.* 1) *(дія)* спусто́шення; 2) *(стан)* запусті́ння.

opustoszyciel, *lm.* **-le,** *m.* пустоши́тель, спустоши́тель.

opustoszyć, -szę, -szysz, -szył спусто́шити.

opuszać, opuszyć, -szę, -szysz, -szył вкрива́ти пу́хом *a.* пір'ям, вкри́ти пу́хом *a.* пір'ям; 2) *(крав. — хутром)* опу́шувати, -шую, -шуєш, опуши́ти.

opuszczać, opuścić, -puszczę, -puścisz, -puścił 1) спуска́ти, спусти́ти (спущу́, спу́стиш), опуска́ти, опусти́ти; *(голову — ще)* похню́плювати, -люю, -люєш, похню́пити, похиля́ти, похили́ти, -лю́, -лиш; *(ціну — ще)* скида́ти, ски́нути; **nie ~ścić ani grosza** не ски́нути (не опусти́ти, не спусти́ти) ні копі́йки; *перен.* **~ścić ręce** опусти́ти ру́ки; *перен.* **~ścić skrzydła** (**uszy**) опусти́ти кри́ла (ву́ха); 2) *(нагоду, робити пропуск)* пропуска́ти, пропусти́ти; 3) (kogo, co) покида́ти, поки́нути, ки́дати, ки́нути, залиша́ти, залиши́ти, -шу́, -шиш (кого́, що); //~ **się** 1) спуска́тися, спусти́тися, опуска́тися, опусти́тися; 2) *перен.* опуска́тися, опусти́тися, занéдбуватися, -буюся, -буєшся, занедба́тися.

opuszczenie *n.* 1) спуск, -ку, опу́щення; похню́плення, **похи́лення;** ски́дка; 2) про́пуск, -ку; 3) поки́нення, зали́шення; *пор.* **opuszczać; //~ się** 1) спуск, опу́щення; 2) опу́щення, **занéдбання.** *Пор.* **opuszczać się.**

opuszczony 1) спу́щений, опу́щений; похню́плений, похи́лений; 2) пропу́щений; 3) поки́нутий, поки́нений, ки́нутий, ки́нений, зали́шений; *пор.* **opuszczać**; 4) *перен.* опу́щений, занéдбаний.
opuszyć *див.* **opuszczać**.
opuścić *див.* **opuszczać**.
opychać I, **opchać** *pot.* обгодо́вувати, -вую, -вуєш, обгодува́ти, -ду́ю, -ду́єш; ~**pychać** dzieci słodyczami обгодо́вувати дітéй соло́дким (сóлодощами).
opychać II *roln.* товкти́, -вчу́, -вчéш, опиха́ти; ~ proso w stępie товкти́ про́со в ступі.
opylacz, *lm.* **-cze**, *m., roln.* обпи́льник.
opylać, opylić, -lę, -lisz, -lił 1) *(покривати порохом)* запи́лювати, -люю, -люєш, запили́ти, -лю́, -лиш, запоро́шувати, -шую, -шуєш, запороши́ти, -шу́, -шиш, закýрювати, -рюю, -рюєш, закури́ти, -рю́, -риш; 2) очища́ти від по́роху, очи́стити від по́роху; 3) *с.-г.* обпи́лювати, обпили́ти.
oracja *ż., przest.* промóва.
oracz, *lm.* **-cze**, *m.* плугáтáр, -гáтаря́, орáч, -чá.
oraczka I *ż., roln.* óранка, орáння.
oraczka II *ż., spec. (про жінку)* плугáтáр, -гáтаря́, орáч, -чá.
orać, -rzę, -rzesz, -rał 1) орáти, -рю́, -péш; 2) *перен.* працювáти в пóті чолá, тя́жко працювáти, -цю́ю, -цю́єш, гнýти спи́ну.
oramować, -muję, -mujesz, -mował *(вставити в раму)* обрамувáти, -мýю, -мýеш.
orangutan *m., zool.* орангутáнг.
oranie *n.* орáння, óранка.
oranż *див.* **oranżowy**.
oranżada *ż.* оранжáд, -ду.
oranżeria *ż.* оранжерéя.
oranżeryjny оранжерéйний.
oranżowy орáнжовий, жовтогаря́чий.
orator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy**, *m.* промóвець, -вця, орáтор, -ра.
oratorium, *lp. nieodm.*, *lm.* **-ria, -riów**, *n., muz.* оратóрія.
oratorka *ż. (про жінку)* промóвець, -вця, орáтор, -ра.
oratorski орáторський.
oratorstwo *n.* красномóвство.
oraz *sp.* а тáкóж; interesuje się muzyką ~ malarstwem цікáвиться мýзикою, а тáкóж маля́рством.
orbikularny колоподíбний.
orbita *ż.* орбíта; ◊ *анат.* ~ oka óчна запáдина; *перен.* ~ wpływów сфéра впли́вів.
orchidea *ż., bot.* орхідéя.
orczyk *m.* óрчик, бáрок, -рка.
orda *ż. див.* **horda**.
order I, **-ru**, *m.* óрден.
order II, **-ru**, *handl i in.* óрдер, -ра.
orderat, *lm.* **-ci**, *m.* орденонóсець, -сця.
orderować, -ruję, -rujesz, -rował нагороджувати óрденом.
orderowy óрденський; wstążka ~wa óрденська стрíчка.
ordynacja I *ż.* 1) лíкарський при́пис, -су; 2) лíкарська кімнáта (приймáльна).
ordynacja II *ż., praw.* полóження; ~ wyborcza полóження про ви́бори.
ordynacja III *ż., hist.* майорáт, -ту.
ordynacyjny: godziny ~ne *(у лікаря)* приймáльні годúни, -ди́н.
ordynans I, **-su**, *lm.* **-sy**, *m., wojs.* накáз, -зу.
ordynans II, **-sa**, *lm.* **-si**, *rzadko* **-sowie**, *m., wojs.* ординáрець, -рця, вістови́й, -во́го; ◊ *дорев.* ~ osobisty денщи́к, -ка́.
ordynansowy *wojs.* черговúй, дежýрний.
ordynaria *ż., hist.* оплáта натýрою *(батраків поміщика)*.
ordynarnie грýбо.
ordynarnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставáти грýбим у поведíнці.
ordynarność *ż.* грýбість, -бості.
ordynarny грýбий.
ordynat, *lm.* **-ci**, *m., hist.* влáсник майорáту.
ordynator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie**, *m., med.* ординáтор, -ра; ◊ ~ główny головни́й лíкар, -ря.

ordynek, -nku, *m., przest.* 1) *wójsk.* strój (*pod.* strój); 2) *perεn.* porządek, -dku; ◊ iść w ~nku itć rządami, itć organizowano.

ordynować, -nuję, -nujesz, -nował *med.* 1) (komu co) przepisywać, -suję, -sujesz (komu co); 2) *(przy lekarzu)* przymać.

ordynus, *lm.* **-sy,** *m., pot.* grubijan.

ordzewiały zarżawiały, zarżawiały, zarżawiały, zarżawiały.

ordzewieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli zarżawić, zarżawić.

ordzewienie *n.* zarżawienie, zarżawienie.

orędować, -duję, -dujesz, -dował (za kim), *przest.* zastępować (za kogo), ostępować (za kim *i* za kogo).

orędownictwo *n., przest.* zastępnictwo.

orędowniczka *ż., przest.* zastępniczka.

orędownik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* zastępnik.

orędzie *n., ofic.* posłanie; posłanie *(zast.);* wystosować ~ (wystąpić z ~dziem) zwrócić się z posłaniem.

oręż, *blm., m.* broń; chwycić za ~ wziąć broń; złożyć ~ składać broń.

orężnie bronno.

orężnik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* zbrojenosiec, -ca.

orężny bronny, zbrojony.

orficzny *lit.* orficzny.

organ I, -nu, *lm.* **-ny** *a.* **-na,** *m.* organ, -nu; ~ administracyjny administracyjny organ; ~ny mowy organy mowy; ◊ ~ oficjalny *(gazeta)* oficjoz, -zu.

organ II, -nu, *(częściej w lm.)* **-ny, -nów,** *m., muz.* organ.

organek, -nku, *m., zdr., muz.* organczik.

organicznie organicznie.

organiczność *ż.* organiczność, -ności.

organiczny organiczny.

organista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz.* organista.

organistówka *ż., kość.* kwatera (pomieszkanie) organisty.

organizacja *ż.* organizacja; **Organizacja** Narodów Zjednoczonych (ONZ) Organizacja Objednanych Narodów (OON).

organizacyjny organizacyjny; zdolności ~ne organizacyjny zmysł, -łu.

organizator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* organizator, -ra.

organizatorka *ż. (pro żinku)* organizator, -ra.

organizatorski organizatorski.

organizm, -mu, *m.* organizm, -mu.

organizować, -zuję, -zujesz, -zował organizować, -zuję, -zujesz.

organki, -nków, *blp.* 1) *muz.* gubna harmonia; 2) *druk.* granka *(metalična).*

organogien, -nu, *(częściej w lm.)* **-ny, -nów,** *m., chem.* organogeni, -nów.

organografia *ż., biol.* organografia.

organowy *muz.* organny.

organtyna *ż., tkac.* organdi *(niewidm.).*

orgazm, -mu, *m., fizjol.* orgazm, -mu.

orgia *ż.* orgia.

Orient, -tu, *m.* Schid (*pod.* Schodu).

orientacja *ż.* orientacja.

orientacyjny orientowalny; *(przybliżony)* orientowny.

orientalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., filol.* orientalist.

orientalizm, -mu, *m.* orientalizm, -mu.

orientalny orientalny.

orientować się, -tuję, -tujesz, -tował orientować się, -tuję się, -tuję się.

Orion *m., astr.* Orion.

orka *ż.* oranka, oranna; ~ na zimę (jesienna) zabowa (zablewa) oranka, oranka na zab; ~ średnia umowna oranka.

orkan, -nu, *m.* uragan, -nu; *(zawirucha)* chrtowina.

orkiestra *ż., muz.* оркéстр, -ру; ~ dęta духови́й оркéстр.
orkiestracja *ż., muz.* оркестро́вка.
orkiestralny *див.* **orkiestrowy.**
orkiestrować, -ruję, -rujesz, -rował *muz.* оркеструва́ти, -ру́ю, -ру́єш.
orkiestrowany *muz.* оркестро́ваний.
orkiestrowy *muz.* оркестро́вий.
orkisz, -szu, *blm., m., bot.* по́лба, двозе́рна пшени́ця.
orkiszowy *bot.* по́лб'яний.
orknejski оркне́йський; W y s p y **Orknejskie** Оркне́йські острови́, -ві́в.
orlątko *n., pieszcz.* орля́тко, орленя́тко.
Orlean, -nu, *m.* Орлеа́н.
orleański орлеа́нський.
orlec, -lca, *lm.* **-lce,** *m.* орлю́к, -ка́, молоди́й оре́л (*род.* орла́).
orlę, -lęcia, *lm.* **-lęta, -ląt,** *n.* орля́, -ля́ти, орленя́, -ня́ти.
orli орли́ний; *(розм. — ще)* орля́чий; w z r o k ~ орли́ний зір (*род.* зо́ру).
orlica *ż.* орли́ця.
orlik *m.* 1) о́рлик, орля́тко; 2) *бот. (aquilegia)* о́рлики, -ків.
orlikowaty 1) поді́бний до о́рлика; 2) *див.* **orli.**
orlooki з очи́ма, як у орла́.
orłowaty 1) поді́бний до орла́; 2) *див.* **orli.**
Ormianin, *lm.* **-mianie, -mian,** *m.* вірмени́н.
Ormianka *ż.* вірме́нка.
Ormiańska Socjalistyczna Republika Rad *ż.* Вірме́нська Рад(я́нська Соціалісти́чна Респу́бліка.
ormiański вірме́нський.
ornamencista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szt.* орнаментúст.
ornament, -tu, *m., szt.* орна́мент, -ту.
ornamentacja *ż., szt.* орнаментáція.
ornamentacyjny *szt.* орнаментáльний.
ornamentować, -tuję, -tujesz, -tował *szt.* орнаментува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
ornamentowy *szt.* орнаментáльний.
ornamentyka *ż., szt.* 1) орнаментáльне мисте́цтво; 2) *зб.* орнаментóвка.
ornat, -tu, *m., kośc.* ри́зи (*род.* риз).
ornitolog, *lm.* **-lodzy,** *m.* орнітóлог.
ornitologia *ż.* орнітоло́гія.
ornitologiczny орнітологíчний.
orny о́рний.
orogeneza *ż., geol.* ороге́незис, -су, гороутво́рення.
orografia *ż., geo.* орогра́фія.
orograficzny *geo.* орографíчний.
orologia *ż.* нау́ка про го́ри.
orologiczny яки́й (що) стосу́ється нау́ки про го́ри.
oropiały гнійни́й.
orosić, -szę, -sisz, -sił зроси́ти (зрошу́, зро́сиш); //~ się зроси́тися.
orosieć, -sieję, -siejesz, -siał, -sieli зроси́тися (зрошу́ся, зро́сишся).
oroszenie *n.* зро́шення.
oróżowić, -wię, -wisz, -wił зроби́ти рожéвим; *перен.* зарум'я́нити.
orszaczek, -czku, *m., zdr.* невели́чкий по́чет (*род.* по́чту).
orszada *ż.* оршáд, -ду.
orszak, -ku, *m.* по́чет (*род.* по́чту); ◊ ~ p o g r z e b o w y похоро́нна проце́сія; ~ w e s e l n y весíльний по́їзд (кортéж).
ortęcać *chem. див.* **amalgamować.**
ortęć *ż., chem. див.* **amalgam(at)**
ortoceratyt, -tu, *(częściej w lm.)* **-ty, -tów,** *m., paleont. (orthoceras)* ортоцератúти, -тів.
ortochromatyczny *fot.* ортохроматúчний.
ortochromatyzacja *ż., fot.* ортохроматизáція.
ortodoksa, -sy, *lm.* **-si,** *m.* ортодóкс.
ortodoksja *ż.* ортодóксія.
ortodoksyjność *ż.* ортодоксáльність, -ності.
ortodoksyjny ортодоксáльний.
ortodoma *ż., min.* ортодóма.
ortoepia *ż., lingw.* орфоéпія.
ortoepiczny *lingw.* орфоепíчний.
ortograf, *lm.* **-fowie,** *m.* знавéць орфографíї.
ortografia *ż.* орфогрáфія, правóпис, -су.

ortograficznie грáмотно, без пóми́лок; p i s a ć ~ писáти грáмотно (без пóми́лок).
ortograficzny орфографíчний, правопи́сний; b ł ą d ~ орфографíчна (правопи́сна) пóми́лка.
ortoklas, -su, *m., min.* ортоклáз, -зу.
ortologia *ż., lingw. див.* **ortoepia.**
ortopedia *ż., med.* ортопéдія.
ortopedolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., med.* ортопéдист.
ortopedyczny *med.* ортопéдичний.
ortopedysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., med.* ортопéдист.
ortoskopia *ż., fot.* ортоскопíя.
oryginalnie оригінáльно.
oryginalność *ż.* оригінáльність, -ності.
oryginalny оригінáльний.
oryginał I, **-łu,** *lm.* **-ły,** *m.* оригінáл, -лу.
oryginał II, **-ła,** *lm.* **-łowie,** *m.* оригінáл.
oryl, *lm.* **-le,** *m. див.* **flisak.**
orylka *ż. див.* **flisactwo.**
orylstwo *n. див.* **flisactwo.**
orzec *див.* **orzekać.**
orzech *m.* горíх; *(дерево — ще)* горíшина; ~ l a s k o w y лісови́й (лісково́вий) горíх, горíшок, -шка; p o m a l o w a ć c o n a ~ помалюва́ти що під горíх; *перен.* t w a r d y ~ d o z g r y z i e n i a твердúй горíх; ~ w ł o s k i волóський горíх.
orzechowate, -tych, *bot. (juglandaceae)* горíхові, -вих.
orzechowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., ent. (balaninus nucum)* горíшник ліщи́новий.
orzechowy горíховий.
orzechówka I *ż.* горíхова налúвка.
orzechówka II *ż., orn. (nucifraga caryocatactes)* горíшанка.
orzeczenie *n.* 1) вúсновок, -вку; ~ b i e g ł y c h вúсновок експéртів; ~ s ą d o w o l e k a r s k i e судóво-медúчний вúсновок; 2) ухвáла, постанóва; *пор.* **orzekać;** 3) *грам.* прúсудок, -дка.
orzeczeniowy *gram.* присудкóвий.
orzecznictwo *n., praw.* прáво (компетéнція) рішáти (ухвалúти).
orzecznik *m., gram.* іменнá частúна склáденого прúсудка.
orzekać, orzec, -rzeknę, -rzekniesz, -rzekł 1) робúти вúсновок, зробúти вúсновок; приходúти до вúсновку, прийтú до вúсновку, дохóдити вúсновку, дійтú вúсновку; 2) *юр.* ухвáлювати, -люю, -люєш, ухвалúти, -лю́, -лиш, постановля́ти, постановúти, -влю́, -виш; ◊ *юр.* p r a w o ~ k a, ż e... закóн говóрить (гласúть), що...
orzeł, orła, *m.* орéл (*род.* орлá).
orzełek, -łka, *m. (на монетах, гудзиках)* орéл (*род.* орлá).
orzeszek, -szka, *m., zdr.* горíшок, -шка.
orzeszkowy горíховий.
orzesznik *m. (гайок)* ліщúна, горíшина.
orzeszyna *ż.* 1) *(дерево)* горíх, горíшина; 2) зелéне лушпúння з горíха; 3) *див.* **orzesznik.**
orzeźwiać, orzeźwić, -wię, -wisz, -wił 1) освіжáти, освіжúти, -жу́, -жиш; 2) *перен.* підбадьóрювати, -рюю, -рюєш, підбадьóрити; //~ **się** освіжáтися, освіжúтися.
orzeźwiająco освіжáюче.
orzeźwiający освіжáючий, освіжнúй.
orzeźwienie *n.* освіження.
osa *ż.* осá; z ł y j a k ~ уїдливий (лихúй), як осá.
osaczać, osaczyć, -czę, -czysz, -czył *wojs., myśl.* облягáти, облягтú, -ля́жу, -ля́жеш, обложúти, -жу́, -жиш; *(мисл. — ще)* отóчувати, -чую, -чуєш, оточúти, -чу́, -чиш, обступáти, обступúти, -плю́, -пиш.
osaczenie *n.* облóга; отóчення, обстýплення. *Пор.* **osaczać.**
osacznik, *lm.* **-cy,** *m., myśl.* нагóнич, гучóк, -чкá.
osad, -du, *m.* 1) осáдок, -дка, óсад, -ду; 2) *геол.* осáдки, -ків; 3) *с.-г.* чепíга.
osada I *ż.* 1) сéлище; 2) колóнія; 3) *військ.* гарнізóн, -ну, залóга;

~ fortecy гарнізо́н (зало́га) форте́ці (кріпості).

osada II *ż.* 1) *(ножа)* коло́дочка; *(молотка)* ру́чка, рукоя́тка; *(плуга)* чепі́га; *(сокири)* топори́ще, сокири́ще; 2) *(в рушниці)* ло́же; 3) *бот.* черешо́к, -шка́; ◊ *військ.* ~ celownika осно́ва прице́лу.

osadka *ż.* 1) *(ножа)* коло́дочка; 2) *бот.* черешо́к, -шка́.

osadnictwo *n.* посе́лення, колоніза́ція; dzieje ~wa істо́рія посе́лення (колоніза́ції).

osadniczka *ż.* поселе́нка, колоні́стка.

osadniczy поселе́нський, колоні́стський.

osadnik, *lm.* **-cy**, *m.* поселе́нець, -нця, колоні́ст.

osadowy 1) *хім.* оса́дочний, осадо́вий; 2) *геол.* оса́дочний; ~we pokłady оса́дочне нашарува́ння.

osadzać, osadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (co kim) розставля́ти, розста́вити, -влю, -виш (кого́ де); ~dzić żołnierzem przechody розста́вити солда́тів у прохо́дах; 2) *(лише докон.) військ.* обложи́ти, -жу́, -жиш, облягти́, -ля́жу, -ля́жеш; ~dzić pagórek обложи́ти (облягти́) горбо́к; 3) (kogo gdzie) *(про заселення)* оселя́ти, оселя́ти, -лю́, -лиш, поселя́ти, поселя́ти, осади́ти, -джу́, -диш, посади́ти (кого́ де); *(помістити кого де)* посади́ти; ~dzić kogo na tronie посади́ти кого́ на престо́л; ~dzić kogo w więzieniu посади́ти кого́ в тюрму́; 4) *(зупиняти)* оса́джувати, -джую, -джуєш, осади́ти; ~dzić konia осади́ти коня́; 5) *(набивати що на що, поміщати що де)* оса́джувати, насади́ти; *(на вістря — ще)* настромлювати, -люю, -люєш, настроми́ти, -млю́, -миш (що на що); ~dzić siekierę насади́ти соки́ру на топори́ще; ~sadzić staw rybami насади́ти (напусти́ти) ри́би в ставо́к; 6) *див.* **obsadzać; //~ się** 1) засели́тися, засели́тися; 2) хім. оса́джуватися, осіда́ти, осади́тися; 3) зупиня́тися на всьому́ скаку́.

osamotnić, -nię, -nisz, -nił поки́нути (залиши́ти) само́тнім (самі́тним, одино́ким); //~ się *див.* **osamotnieć.**

osamotnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli залиши́тися само́тнім (самі́тним, одино́ким).

osamotnienie *n.* самоти́на, самота́, само́тність, -ності, самі́тність; w ~niu в самоти́ні, на самоті́.

osamotniony само́тній, самі́тний, одино́кий; *(що залишився без сім'ї)* осиротілий.

osączać, osączyć, -czę, -czysz, -czył 1) *хім.* оса́джувати, -джую, -джуєш, осади́ти, -джу́, -диш; 2) *мед.* роби́ти дрена́ж, зроби́ти дрена́ж.

osądzać, osądzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) *(лише докон.)* поміркува́ти, -ку́ю, -ку́єш; **osądź** sam поміркуй (поду́май) сам; 2) (kogo czym) визнава́ти, -знаю, -знаєш, ви́знати (кого́ чим); ~dzić kogo niegodnym czego ви́знати кого́ негі́дним чого́; 3) *див.* **zasądzać** 1.

oschle су́хо *(перен.).*

oschło *див.* **oschle.**

oschłość *ż.* су́хість, -хості; ~ w ustach су́хість в роті; *перен.* ~ przywitania су́хість привіта́ння.

oschły сухи́й; *(прям. — ще)* обсо́хлий; ~ła odpowiedź суха́ ві́дповідь, -ді; ~ła ziemia обсо́хла (суха́) земля́.

oschnąć *див.* **osychać.**

oscylacja *ż., fiz., mat.* коливання.

oscylacyjny *fiz.* коливни́й.

oscylator *m., rad.* осцилятор, -ра.

oscylograf, -fu, *m., el.* осцило́граф.

oscylować, -luję, -lujesz, -lował *fiz.* коливатися.

oscylujący *fiz.* коливальний.

osednić, -nię, -nisz, -nił натерти шкіру, намуляти, намулити, зсадни́ти.

osednienie *n.* саднó.
oseina *ż., anat.* осеїн, -ну.
osełka *ż.* 1) *(гострильний камінь)* брусóк, -ска́; 2) *спец.* прóбний ка́мінь, -меня; ◊ ~ masła ова́льна гру́дка ма́сла.
osełkowy: masło ~we ма́сло у фóрмі ова́льної гру́дки.
osesek, -ska, *lm.* **-ski,** *m.* сисунéць, -нця́, сосунóк, -нка́, сису́нчик, сосу́нчик.
oset, ostu, *m., bot.* будя́к, -ка́.
osetnik *m., ent. (vanessa cardui)* сонцевúк будякóвий.
osetowy *див.* **ostowy.**
osęk *m.* 1) *(дерево)* кривýля, карлю́чка; 2) *спец. див.* **bosak** 1.
osęka *ż.* 1) *риб.* óстень; 2) *іст.* рід спúса; 3) *спец. див.* **bosak** 1.
osępiałość *ż. див.* **zasępienie.**
osępiały *див.* **zasępiony.**
osępić *dok. див.* **zasępiać.**
osępieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli *dok. див.* **zasępić się.**
osi осúний, óсячий; gniazdo ~sie осúне (óсяче) гніздó.
osiać *dok. див.* **obsiewać.**
osiadać, osiąść, -siądę, -siądziesz *(rzadko* **-sięde, -sięd-ziesz),** **-siadł, -siedli** 1) оселя́тися, осели́тися, -лю́ся, -лишся; *(про кочівників — звичайно)* осідáти, осíсти, -ся́ду, -ся́деш; ~siąść na wsi оселúтися на (в) селí; 2) *(опускатися вниз)* осідáти, осíсти; ciasto ~siadło тíсто осíло; mуł ~siadł na dnie мул осíв на днí; ◊ *перен.* ~siąść na bruku опинúтися на вýлиці; *перен.* ~siąść na lodzie лишúтися нí з чим; //~ się осідáти, осíсти; ściany ~dły się стíни осíли.
osiadłość *ż.* осíлість, -лості.
osiadły 1) яки́й (що) осíв, осíлий; 2) *(не безлюдний)* засéлений.
osiatkować, -kuję, -kujesz, -kował *przen.* вкри́ти сíткою; ~ szkołami вкри́ти сíткою шкíл.
osiągać, osiągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) досягáти, досягтú, -гнý, -гнеш, досягнýти (чого́), осягáти, осягнýти (що); ~gnąć cel досягтú (досягнýти) метú, осягтú (осягнýти) метý; 2) *(добиватися)* здобувáти, здобýти, -бýду, -бýдеш; *(знання та ін. — ще)* одéржувати, -жую, -жуєш, одéржати, -жу, -жиш; ~gnąć stopień naukowy одéржати (здобýти) вчéний стýпінь; ~gnąć władzę здобýти влáду; ~gnąć wykształcenie одéржати (здобýти) освíту; ~gnąć zwycięstwo здобýти перемóгу.
osiągalność *ż.* досяжність, -ності.
osiągalny досяжний.
osiągnąć *див.* **osiągać.**
osiągnienie *n. див.* **osiągnięcie.**
osiągnięcie *n.* 1) досягнення; *(дія — ще)* осягнення; dla ~cia celu для досягнення (осягнення) метú; 2) здобуття; одéржання. *Пор.* **osiągać.**
osiąść *див.* **osiadać.**
osiczyna *ż., pot.* осúчина.
osidlać, osidlić, -lę, -lisz, -lił *przen.* обплýтувати, -тую, -туєш, обплýтати, опýтувати, опýтати.
osiedlać, osiedlić, -lę, -lisz, -lił оселя́ти, оселúти, -лю́, -лиш, поселя́ти, поселúти; //~ się оселя́тися, оселúтися, поселя́тися, поселúтися.
osiedle *n.* сéлище, посéлення.
osiedlenie(się) *n.* осéлення, посéлення.
osiedleniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* поселéнець, -нця.
osiedleńczy яки́й (що) стосýється поселéнця.
osiedlić *див.* **osiedlać.**
osiedlisko *n.* сéлище.
osiekać, osiec *див.* **obsiekać.**
osieł *m. див.* **osioł.**
osiem, ośmiu; *m.-os.* **ośmiu** вíсім (*род.* восьмú *a.* вісьмóх).
osiemdziesiąt, -sięciu; *m.-os.* **osiemdziesięciu** вісімдеся́т, -тú *a.* -тьóх, *a.* восьмúдесяти, *a.* восьмúдесятьох.
osiemdziesiątka *ż.* 1) вісімдеся́т осíб; 2) цúфра 80; 3) *розм.* вісімдеся́т рóків життя́.

osiemdziesiąty вісімдеся́тий, восьмидеся́тий.
osiemdziesięcioletni вісімдесятилі́тній, вісімдесятирі́чний, восьмидесятилі́тній, восьмидесятирі́чний.
osiemdziesięcioro, -rga, *zb.* вісімдеся́теро, -тьо́х.
osiemdziesięciu *m.-os. див.* **osiemdziesiąt.**
osiemkroć ві́сім разі́в (раз).
osiemnastka *ż.* 1) вісімна́дцять осіб; 2) ци́фра 18; 3) *розм.* вісімна́дцять ро́ків життя́.
osiemnastoletni вісімнадцятилі́тній, вісімнадцятирі́чний.
osiemnastu *m.-os. див.* **osiemnaście.**
osiemnasty вісімна́дцятий.
osiemnaście, -nastu; *m.-os.* **osiemnastu** вісімна́дцять, -ти *a.* -тьо́х.
osiemnaścioro, -rga, *zb.* вісімна́дцятеро, -тьо́х.
osiemset, ośmiuset; *m.-os.* **ośmiuset** вісімсо́т (*род.* восьмисо́т).
osiemsetlecie *n.* восьмисотлі́ття, восьмисотрі́ччя.
osiemsetny восьмисо́тий.
osiepany обсі́паний.
osiepywać, -puję, -pujesz, -pywał, osiepać обсі́пувати, -пую, -пуєш, обсі́пати.
osierdzie *n., anat. (pericardium)* перика́рдій, осе́рдя; z a p a l e n i e **~dzia** *(pericarditis)* перикардит, -ту, запа́лення осе́рдя.
osierdziowy перикардіа́льний.
osierocać, osierocić, -cę, -cisz, -cił залиша́ти сироті́ю, залиши́ти сироті́ю, осироти́ти, -рочу́, -роти́ш.
osierocenie *n.* 1) зали́шення кого сироті́ю; 2) *(про стан)* сирі́тство.
osierociały осиротілий.
osierocić *див.* **osierocać.**
osierocieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli осироті́ти.
osiew *m. див.* **obsiew** 1.
osiewać *див.* **obsiewać.**
osika *ż., bot.* оси́ка.
osikowy *bot.* оси́ковий.
osina *ż., bot. див.* **osika.**
osinieć *див.* **posinieć.**
osinowy *bot. див.* **osikowy.**
osiodływać, -łuję, -łujesz, -ływał, osiodłać сідла́ти, осідла́ти.
osioł, osła, *m.* осе́л (*род.* осла́).
osiołek, -łka, *m., zdr.* о́слик.
osiomierz, *lm.* **-rze,** *m., tech.* акси(о)ме́тр, -ра.
osiowe, -wego, *n., kol.* полежа́ле, -лого.
osiowy осьови́й; *мат.* l i n i a **~wa** осьова́ пряма́, -мо́ї.
osiwiały поси́вілий.
osiwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli поси́віти.
osiwienie *n.* поси́віння.
oskakiwać *див.* **obskakiwać.**
oskalpować, -puję, -pujesz, -pował оскальпува́ти, -пу́ю, -пу́єш.
oskał, -łu, *m.* рудоко́пна скала́.
oskard, -du, *m., tech.* ки́рка.
oskarżać, oskarżyć, -żę, -żysz, -żył 1) (o co) обвинува́чувати, -чую, -чуєш, обвинува́тити, -ва́чу, -ва́тиш (в чо́му); 2) (przed kim) *див.* **zaskarżać** 1; //**~ się** обвинува́чуватися, обвинува́титися.
oskarżenie *n.* обвинува́чення; ◊ a k t **~nia** обвинува́льний акт.
oskarżona, -nej, *ż.* обвинува́чена, -ної, підсу́дна. *Пор.* **oskarżony.**
oskarżony, -żonego, *lm.* **-żeni,** *m.* обвинува́чений, -ного; *(юр. — ще)* підсу́дний.
oskarżyciel, *lm.* **-le,** *m.* обвинува́ч, -ча́; **~** p u b l i c z n y громадський обвинува́ч.
oskarżycielka *ż.* обвинува́чка.
oskarżyć *див.* **oskarżać.**
osklepiać, osklepić, -pię, -pisz, -pił будува́ти склепіння, збудува́ти склепіння, засклепи́ти, -плю́, -пи́ш.
oskoczyć *dok. див.* **obskakiwać.**
oskoma *ż.* 1) оскóма; 2) (czego *a.* na co) *перен. розм.* охóта; b i e r z e m n i e **~** забира́є (бере́) мене́ охóта.
oskopić, -pię, -pisz, -pił оскопи́ти, -плю́, -пи́ш.
oskopienie *n.* оскóплення.
oskorupienie *n., med. (incrustatio)* вкриття́ кі́ркою.

oskórek, -rka, *m., anat. (epidermis)* епіде́рма, епіде́рміс, -су.
oskrobać *див.* **oskrobywać.**
oskrobanie *n., chir.* абра́зія, вискрібáння.
oskrobiny, -bin, *blp. див.* **obierzyny.**
oskrobki, -bków, *blp. див.* **obierzyny.**
oskrobywać, -buję, -bujesz, -bywał, oskrobać, -bię, -biesz, -bał обскрібáти, обскребтú, обшкря́бувати, -бую, -буєш, обшкря́бати.
oskrzela, *blp., anat. див.* **oskrzele.**
oskrzele, -li, *blp., anat. (bronchi)* бро́нхи, -хів; z a p a l e n i e ~li бронхíт, -ту, запáлення бро́нхів.
oskrzelki, -ków, *blp.* 1) *анат. (bronchioli)* дрібні́ розгалу́ження бро́нхів; 2) *мед. (broncheitis)* запáлення найдрібніших бро́нхів.
oskrzelowy бронхіáльний; ◊ *мед.* r o p o t o k (ś l u z o t o k) ~ *(bronchorrhoea)* слизоте́ча з бро́нхів.
oskrzydlać, oskrzydlić, -lę, -lisz, -lił 1) окриля́ти, окрили́ти; 2) *військ.* охва́чувати (охо́плювати) фланг, охвати́ти (охопи́ти) фланг, обхо́дити з фла́нгу, обійти́ з фла́нгу.
oskrzydlający 1) окри́люючий; 2) охва́тний, обхідни́й; r u c h ~ охва́тний (обхідни́й) рух, -ху. *Пор.* **oskrzydlać.**
oskrzydlenie *n.* 1) окри́лення; 2) охва́т, -ту, обхíд з фла́нгу; ~ d w u s t r o n n e охва́чення (охо́плення) обо́х фла́нгів, обхід з обо́х фла́нгів. *Пор.* **oskrzydlać.**
oskrzydlić *див.* **oskrzydlać.**
oskubywać, -buję, -bujesz, -bywał, oskubać, -bię, -biesz, -bał 1) обску́бувати, -бую, -буєш, обскубáти, обску́бти, -бу́, -бе́ш; 2) (kogo) *перен. розм.* обдира́ти, обдéрти, обідра́ти (обдеру́, обдере́ш), оббира́ти, обібра́ти (обберу́, оббере́ш) (кого́).
Oslo, *nieodm., n.* Осло (*невідм.*).
osłabiać, osłabić, -bię, -bisz, -bił ослабля́ти, осла́бити, -блю, -биш.
osłabieć, -bieję, -biejesz, -biał, -bieli ослабíти.
osłabienie *n.* 1) *(дія)* осла́блення; 2) *(стан)* сла́бість, -бості, кво́літь, -лості.
osłabiony 1) осла́блений; 2) *(без сил)* слабúй, кво́лий.
osłabły *див.* **osłabiony.**
osłabnąć, -bnę, -bniesz, -bł, -bli осла́бнути.
osładzać, osłodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) підсоло́джувати, -джую, -джуєш, підсолоди́ти, -джу́, -диш; 2) *перен.* усоло́джувати, усолоди́ти.
osładzanie *n.* 1) підсоло́джування; 2) усоло́джування. *Пор.* **osładzać.**
osłaniać, osłonić, -nię, -nisz, -nił 1) заслоня́ти, заслони́ти, -ню́, -ниш; 2) *(перен. — маскувати)* прихо́вувати, -вую, -вуєш, прихова́ти; ~słaniać s w e z a m i a r y прихо́вувати свої́ за́міри; 3) *військ.* прикрива́ти, прикри́ти; ~słaniać f l a n k i прикрива́ти фла́нги.
osławiać, osławić, -wię, -wisz, -wił (kogo, co) *(ширити недобру славу)* ославля́ти, осла́влювати, -люю, -люєш, осла́вити, -влю, -виш; *(людину — ще)* несла́вити, несла́влювати, несла́вити; //~ **się** 1) ославля́тися, осла́влюватися, осла́витися; несла́витися, несла́влюватися, несла́витися; 2) *(ширити добру славу)* прославля́тися, просла́витися, уславля́тися, усла́витися.
osławienie *n.* осла́влення; несла́влення; *пор.* **osławiać;** //~ **się** 1) осла́влення; несла́влення; 2) просла́влення, усла́влення. *Пор.* **osławiać się.**
osławiony 1) осла́влений; несла́влений; *пор.* **osławiać;** 2) *перен.* горезві́сний.
osłoda *ż.* усоло́да.
osłodzić *див.* **osładzać.**
osłomuł *m.* ослю́к, -ка́, ішáк, -ка́.
osłona *ż.* 1) покриття́; покро́в *(книж.);* p o d ~ną n o c y під покро́вом но́чі; 2) *військ.* при-

криття́; ~ skrzydła прикриття́ фла́нгу.
osłoneczniać, osłonecznić, -nię, -nisz, -nił освíтлювати сóнцем, освітúти сóнцем.
osłonecznienie *n.* освíтлення сóнцем.
osłonić *dww.* **osłaniać.**
osłonienie *n., wojs. dww.* **osłona** 2.
osłonięcie *n., wojs. dww.* **osłona** 2.
osłonięty *wojs.* прикри́тий.
osłonowy *wojs.* прикрива́ючий; **o d d z i a ł ~** прикрива́ючий загíн, -го́ну; части́ни прикриття́.
osłuchiwać, -słuchuję, -słuchujesz, -słuchiwał, osłuchać *med.* виспу́хувати, -слу́хую, -слу́хуєш, ви́слухати; // *(лише докон.)* **~ się** 1) (z czym) слу́хаючи освóїтися (з чим), слу́хаючи призвича́їтися (до чóго); **~ z o b c y m j ę z y k i e m** слу́хаючи освóїтися з чужóю мóвою, слу́хаючи призвича́їтися до чужóї мóви; 2) (czego) *dww.* **nasłuchać się.**
osłupiałość *ż.* остовпíння.
osłupiały остовпíлий.
osłupieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli остовпíти.
osłupienie *n.* остовпíння.
osm, -mu, *m., chem.* óсмій, -мію.
osmagać відшмага́ти, ви́сікти, -січу, -січеш, відхльóстати; *(батогом)* ви́батожити.
osmalać, osmalić, -lę, -lisz, -lił обсма́лювати, -люю, -люєш, обсмали́ти, -лю́, -лиш; //**~ się** обсма́люватися, обсмали́тися.
osmarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, osmarować, -ruję, -rujesz, -rował 1) обма́зувати, -зую, -зуєш, обма́зати, -ма́жу, -ма́жеш, обма́щувати, -щую, -щуєш, обмасти́ти, -мащу́, -ма́стиш; 2) *перен. розм.* чорни́ти, очорни́ти; ◊ **~rować** k o g o w g a z e t a c h розписа́ти кого́ в газе́тах; *розм.* **~rować** k o m u b o k i бóки полата́ти кому́.
osmażać, osmażyć, -żę, -żysz, -żył обжáрювати, -рюю, -рюєш, обжáрити, обсмáжувати, -жую, -жуєш, обсмáжити.
osmęcać, osmęcić *dww.* **zasmucać.**
osmędzać, osmędzić *dww.* **owędzać.**
osmętniać, osmętnić, -nię, -nisz, -nił, *poet. dww.* **zasmucać.**
osmętniały *poet. dww.* **zasmucony.**
osmętnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *poet. dok. dww.* **zasmucać się.**
osmolić, -lę, -lisz, -lił 1) обсмоли́ти, -лю́, -лиш; 2) *перен.* забрудни́ти, закаля́ти, замáзати, -мáжу, -мáжеш; 3) *докон. дww.* **osmalać; //~ się** 1) обсмоли́тися; 2) забрудни́тися, закаля́тися, замáзатися; 3) *дww.* **osmalać się.**
osmotyczny *fiz.* осмоти́чний.
osmowy *chem.* óсмійовий; **k w a s ~** óсмійова кислотá.
osmoza *ż., fiz.* óсмос, -су.
osmucać, osmucić *dww.* **zasmucać.**
osmutniać *dww.* **zasmucać.**
osmutniały *dww.* **zasmucony.**
osmutnieć, -nieję, -niejesz, -niał -nieli *dok. dww.* **zasmucać się.**
osmużać, osmużyć, -żę, -żysz, -żył *myśl.* білува́ти, -лю́ю, -лу́єш, оббілува́ти.
osmyczyć, -czę, -czysz, -czył *pot.* 1) кóротко обстри́гти, -рижу́, -риже́ш; 2) *перен.* ви́хльостати.
osmykać, osmyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli обсми́кувати, -кую, -куєш, обсми́кати.
osnowa *ż.* 1) *текст., грам., перен.* оснóва; 2) *буд.* фундáмент, -ту; 3) *поез. дww.* **pasmo.**
osnuwać, osnuć, -nuję, -nujesz, -nował 1) *текст.* набира́ти оснóву, набра́ти оснóву; 2) (co czym) обмóтувати, -тую, -туєш, обмота́ти; *(павутинням)* обснува́ти, -нує́ш *(лише докон.); (імлою, хмарами тощо)* оповива́ти, опови́ти (-ви́ю, -ви́єш *і* -в'ю́, -в'е́ш); 3) *перен.* будува́ти, -ду́ю, -ду́єш, побудува́ти (на чóму, на оснóві чогó); **~nuć p l a n n a c z y m** побудува́ти план на чóму (на оснóві чогó); //**~ się** обмóтуватися, обмота́тися; обснува́тися; оповива́тися, опови́тися.

osoba *ż.* осо́ба; ~ g r a m a t y c z n a грама́тична осо́ба; *юр.* ~ p r a w n a юриди́чна осо́ба; w e w ł a s n e j ~**bie** особи́сто, вла́сною персо́ною (осо́бою).
osobistość *ż.* 1) *книж.* осо́ба, люди́на; z n a n a ~ відо́ма осо́ба (люди́на); 2) *див.* **osobowość**.
osobisty особи́стий; ◊ d o w ó d ~ а) па́спорт; б) посві́дчення осо́би, по́свідка про осо́бу.
osobiście особи́сто; s t a w i ć s i ę (z g ł o s i ć s i ę) ~ особи́сто з'яви́тися, -влю́ся, -вишся; z n a ć ~ зна́ти особи́сто.
osobliwie *див.* **szczególnie**.
osobliwość *ż.* 1) особли́вість, -вості; 2) визначна́ (ва́рта уваги) па́м'ятка (річ, місце́вість то́що); ◊ g a b i n e t ~**ci** кабіне́т рарите́тів (рі́дкісних рече́й, рі́дкісних па́м'яток); w ~**ci** особли́во.
osobliwy особли́вий.
osobniczy *fil.* індивідуа́льний.
osobnik, *lm.* **-cy**, *m.* індиві́дуум, індивід.
osobno окре́мо.
osobność *ż. див.* **odosobnienie** 2.
osobny окре́мий; ~ p o k ó j окре́ма кімна́та; ◊ g o s p o d a r z ~ одноосі́бник.
osobowość *ż.* індивідуа́льність, -ності, особи́стість, -тості.
osobowy особо́вий; s k ł a d ~ особо́вий склад, -ду; *грам.* z a i m e k ~ особо́вий займе́нник; ◊ a u t o ~**we** легкова́ маши́на; r u c h ~ пасажи́рський рух, -ху.
osoka *ż., bot.* осока́.
osolić, **-lę**, **-lisz**, **-lił** 1) посоли́ти, -лю́, -лиш; 2) *перен. розм.* до́рого заплати́ти, -плачу́, -пла́тиш.
osowate, **-tych**, *ent. (hymenoptera)* перетинчатокри́лі, -лих.
osowiale осові́ло, посоло́вило.
osowiałość *ż.* осові́лість, -лості, посоло́вілість.
osowiały осові́лий, посоло́вілий.
osowieć, **-wieję**, **-wiejesz**, **-wiał**, **-wieli** осові́ти, посоло́віти.
osóbka *ż., zdr.* невели́чка осо́ба.
ospa *ż., med.* ві́спа; p r z e c h o d z i ć ~**pę** хвороти на ві́спу (ві́спою); s z c z e p i ć ~**pę** прищеплювати (щепи́ти) ві́спу; ~ w i e t r z n a вітряна́ ві́спа.
ospale сонли́во; в'я́ло. *Пор.* **ospały**.
ospalec, **-lca**, *lm.* **-lcy**, *m., pot.* сплюх, сонько́.
ospalstwo *n. див.* **ospałość**.
ospałość *ż.* сонли́вість, -вості; в'я́лість, -лості. *Пор.* **ospały**.
ospały сонли́вий; *(перен. — ще)* в'я́лий.
ospica *ż., med. (pustula)* віспяна́ коро́ста, віспяні прищі́, -щів, пу́стула.
ospowacieć, **-cieję**, **-ciejesz**, **-ciał**, **-cieli** става́ти ряби́м *(від віспи)*.
ospowatość *ż.* рябота́ння *(від віспи)*.
ospowaty рябу́ватий, поря́тий (подзьо́баний) ві́спою.
ospowy віспяни́й; *med.* k r o s t a ~**wa** *(pustula)* віспяна́ коро́ста.
ospówka *ż., med. див.* **ospa**.
osprzęt, **-tu**, *m., mor.* оснаст́ка, армату́ра; ~ s t a t k u оснаст́ка корабля́, такела́ж, -жу.
osrebrzać, **osrebrzyć**, **-rzę**, **-rzysz**, **-rzył** сріблити, посріблити.
osrebrzenie *n.* посрі́блення.
osrebrzyć *див.* **osrebrzać**.
osromocać, **osromocić**, **-cę**, **-cisz**, **-cił** безче́стити, -че́щу, -че́стиш, збезче́стити, ганьби́ти, -блю́, -би́ш, зганьби́ти, соро́мити, -млю, -миш, осоро́мити.
ostać *dok. arch. див.* **zostawać (się)**.
ostać się, **-stoję**, **-stoisz**, **-stał** устоя́тися, устоя́ти.
ostalić, **-lę**, **-lisz**, **-lił** 1) покри́ти ста́ллю; 2) *перен. поез.* загартува́ти, -ту́ю, -ту́еш.
ostałość *ż., mech. див.* **ostojność**.
ostatecznie *przst.* 1) в кра́йньому ра́зі, в найгі́ршому ра́зі, кіне́ць кінце́м; ~ m ó g ł b y m p o z o s t a ć в кра́йньому ра́зі (в найгі́ршому ра́зі, кіне́ць кінце́м) я міг би залиши́тися; 2) *(про час)* наре́шті; вре́шті *(рідше)*; ~ p o w i e d z i a ł, ż e s i ę z g a-

dza нарéшті сказáв, що погóджується; 3) *(повністю, цілком)* остатóчно; rozstrzygnąć ~ остатóчно вирішити.

ostateczność *ż.* крáйність, -ності; doprowadzać (przyprowadzać) kogo do ~ci довóдити когó до крáйності; posunąć się do ~ci дійти́ до крáйності (до крáю); przerzucać się z jednej ~ci w drugą переходити з однієї крáйності в другу; wpadać w ~ впадáти (вдавáтися) в крáйність; zmuszony ~cią примýшений крáйністю; ◊ chwytać się ~ci хапáтися крáйніх зáсобів (зáходів); smutna ~ сумнá необхíдність.

ostateczny 1) крáйній; ~na potrzeba крáйня потрéба, крáйня необхíдність, -ності; ~ środek крáйній зáсіб (зáхід); 2) *(останній)* остатóчний; wynik ~ остатóчний результáт, -ту; wyrok ~ a) остатóчний вúрок (прúсуд); б) остатóчна ухвáла (постанóва).

ostatek, -tka, *rzadziej* **-tku,** *m.* 1) зáлишок, -шку; остáнок, -нку *(рідко)*; рéштки, -ток *(лише в мн.)*; ~ mleka зáлишок (рéштки) молокá; 2) *(частина, яка залишилася)* рéшта, остáнок; ~ dnia рéшта (остáнок) дня.

ostatni 1) остáнній; ~nia chwila остáння хвилúна; *перен. розм.* ~ dureń остáнній дýрень, -рня; ~nie pieniądze остáнні грóші, -шей; *перен.* ~ uczeń остáннійýчень, -чня; ~nie wydanie остáнне (найновíше) видáння; 2) *перен.* крáйній: ~nia nędza крáйня нуждá.

ostatnio *przsł.* 1) (в) остáнній раз; 2) остáннім чáсом.

ostemplować, -luję, -lujesz, -lował постáвити штéмпель, проштемпелювáти, -лю́ю, -лю́єш.

ostemplowanie *n.* постáвлення штéмпеля, проштемпелювáння.

ostentacja *ż.* демонстратúвність, -ності.

ostentacyjnie демонстратúвно.

ostentacyjny демонстратúвний.

osteolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., anat.* остеóлог.

osteologia *ż., anat.* остеолóгія.

osteoskleroza *ż., med.* остеосклерóз, -зу.

osteria *ż., przest. див.* **oberża.**

ostęp, -pu, *m.* лісовí нéтрі, -рів *(лише в мн.)*.

ostka *ż., roln.* óстка.

ostnica *ż., bot. (stipa)* ковилá.

ostoja *ż.* 1) притýлок, -лку, пристанóвище; 2) *(перен. — твердиня)* оплóт, -ту; 3) *заст.* (невелúка) прúстань, -ні.

ostojność *ż., mech.* стáлість, -лості.

ostokrzew, -wu *a.* **-wia,** *lm.* **-wy** *a.* **-wie,** *m., bot. (ilex)* гостролúст, пáдуб.

ostokrzewina *ż., bot. див.* **ostokrzew.**

ostolist, -tu, *m., bot. див.* **ostokrzew.**

ostowaty подíбний до будякá.

ostowy будякóвий.

ostracyzm, -mu, *m., hist., przen.* остракíзм, -му.

ostrawy гострéнький.

ostro 1) гóстро; okuć konia na ~ гóстро підкувáти коня́; ~ stawiać pytanie гóстро стáвити питáння, стáвити питáння рýба; 2) сувóро; ~ skarcić kogo сувóро нагримáти на когó. *Пор.* **ostry** 1, 2.

ostrodzioby гостродзьóбий.

ostroga *ż.* шпóра, острóга; bóść konia ~gami стискáти коня́ шпóрами (острóгами), пришпóрювати коня́.

ostrokąt *m., mat.* гóстрий кут, -тá.

ostrokątny *mat.* гострокýтний.

ostrokończastość *ż.* гострокінцéва фóрма.

ostrokończasty гострокінцéвий,

ostrokończysty *див.* **ostrokończasty.**

ostrokół, -kołu, *m.* частокíл, -кóлу.

ostrokrąg, -kręgu, *m., mat.* кóнус.

ostrokręgowy 1) *мат.* кóнусний; 2) *(що має форму конуса)* ко-

нічний, конусови́дний, конусоподі́бний.
ostrokrzew, -wu, *m., bot.* гостроли́ст.
ostrolist, -tu, *m., bot. див.* **ostrokrzew.**
ostrołuk, -ku, *m., bud.* готи́чна стрі́лка, готи́чна а́рка.
ostrołukowy *bud.* стрі́лча́стий.
ostromlecz, -czu, *lm.* **-cze,** *m., bot. (euphorbia)* молоча́й, -чаю.
ostronosy 1) гостроно́сий; 2) *(з гострим дзьобом)* гостродзьо́бий.
ostrooki бистроо́кий, гострозо́рий.
ostrosłup *m., mat.* піраміда.
ostrosłupowy *mat.* піраміда́льний.
ostrość *ż.* го́стрість, -рості, гострота́.
ostrowidz, *lm.* **-dzowie** *a.* **-dze,** *m.* далекозо́рий, -рого.
ostrowisko *n. див.* **archipelag.**
ostrozębny гострозу́бий.
ostrożeń, -żnia, *lm.* **-żnie,** *m., bot. (cirsium)* осо́т, -ту.
ostrożnie обере́жно.
ostrożniś, *lm.* **-sie,** *m., iron.* надмі́рно обере́жна люди́на.
ostrożność *ż.* обере́жність, -ності; ◊ m i e ć s i ę n a ~**ci** бу́ти обере́жним.
ostrożny обере́жний.
ostróg, -rogu, *m., hist. wojs.* остро́г.
ostróżka I *ż., zdr. (у півня)* шпо́ра.
ostróżka II *ż., bot. (delphinium)* дельфі́ній.
ostrugiwać, -guję, -gujesz, -giwał, ostrugać обстру́гувати, -гую, -гуєш, обструга́ти (-ружу́, -ру́жеш *і* -га́ю, -га́єш).
ostrużyny, -żyn, *blp.* стру́жки, -жок, остру́жини, -жин.
ostry 1) го́стрий; ~ b ó l го́стрий біль (*род.* бо́лю); ~ d ź w i ę k різки́й (го́стрий) звук, -ку; ~ j ę z y k го́стрий (злий, лихи́й) язи́к, -ка́; ~**ra** k o s a го́стра коса́; ~ r o z u m го́стрий (прониклива́) ро́зум, -му; ~**re** s ł ó w k o го́стре (терпке́) слівце́; ~ s m a k го́стрий смак, -ку́; ~ w z r o k го́стрий (би́стрий) зір (*род.* зо́ру); 2) *(без поблажливості)* сувори́й; c z ł o w i e k ~**rej** n a t u r y люди́на сувороївда́чі; 3) *військ.* бойови́й; ~ p o c i s k бойови́й снаря́д; ◊ ~**re** s t r z e l a n i e стрільба́ бойови́ми снаря́дами.
ostryga *ż.* у́стриця.
ostrygojad *m., orn. (haematopus ostralegus)* кули́к-сорока, морська́ сорока.
ostryż, *lm.* **-że,** *m., bot. (curcuma)* куркума.
ostrzał, -łu, *m.* обстрі́л, -лу.
ostrzarka *ż., tech.* точи́льний верста́т.
ostrze *n.* ві́стря; *(холодної зброї — ще)* ле́зо; *(голки, ножа тощо — ще)* жало́; ◊ *перен.* p o s t a w i ć k w e s t i ę n a ~**rzu** n o ż a поста́вити пита́ння ру́ба.
ostrzec *див.* **ostrzegać.**
ostrzeg *m., kol.* передстанці́йний сигна́л, -лу.
ostrzegacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* сигналіза́тор, -ра.
ostrzegać, ostrzec, -rzegę, -rzeżesz, -rzegł остері га́ти, остерегти́, -режу́, -реже́ш, перестері га́ти, перестерегти́, застері га́ти, застерегти́.
ostrzegawczy остережни́й, остері га́ючий, перестері га́ючий.
ostrzelać *див.* **ostrzeliwać.**
ostrzelany *bezp., przen.* обстрі́ляний, стрі́ляний.
ostrzeliwać, -wuję, -wujesz *(a.* **-wam, -wasz), -wał, ostrzelać** обстрі́лювати, -люю, -люєш, обстріля́ти; //~ **się** 1) *(лише недокон.)* відстрі́люватися; 2) *(лише докон.) див.* **otrzaskać się.**
ostrzenie *n.* гостріння, точіння.
ostrzeń, *lm.* **-nie,** *m., bot. (cynoglossum)* чорнокорінь, -реня.
ostrzeżenie *n.* осторо́га, перестеро́га, перестере́ження, застере́ження; *(попереднє повідомлення)* попере́дження.
ostrzępiać, ostrzępić, -pię, -pisz, -pił *(краї тканини)* торочи́ти, -чу́, -чиш, виторо́чувати, -чую, -чуєш, ви́торочити.
ostrzępienie *n.* 1) торочки́й, -чо́к; 2) *(дія)* ви́торочення.
ostrzyc *див.* **ostrzygać.**

ostrzyca *ż., bot. (phalaris)* канáркова травá.
ostrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył гостри́ти, -рю́, -риш, точи́ти, -чý, -чиш; *перен.* ~ sobie zęby (na kogo, na co) гостри́ти (сталúти) собí зýби (на кóго, на що); ◊ *перен.* ~ sobie apetyt na co лáситися на що; *перен.* ~ sobie na kim język обмовля́ти когó.
ostrzygać, ostrzyc, -rzygę, -rzyżesz, -rzygł обстригáти, обстри́гти, -рижý, -рижéш; //~ się обстригáтися, обстри́гтися, постри́гтися.
ostrzyż, *lm.* **-że,** *m., bot. (cyperus)* смúкавець, -вця.
ostrzyżek, -żka, *m.* 1) клáптик обстри́женого волóсся; 2) *(матеріалу) див.* **skrawek** 1.
ostrzyżenie *n.* обстри́ження.
ostrzyżony обстри́жений.
ostudzać, ostudzić, -dzę, -dzisz, -dził охолóджувати, -джую, -джуєш, охолоди́ти, -джý, -ди́ш, остýджувати, остуди́ти, -джý, -диш; *перен.* ~**dzić** zapał охолоди́ти (остуди́ти) зáпал; //~ się *див.* **ostygać.**
ostudzająco охолóдно, остýдно.
ostudzający охолодни́й, остудни́й.
ostudzić *див.* **ostudzać.**
ostudzony охолóджений, остýджений.
ostukać *див.* **ostukiwać.**
ostukanie *n., med.* обстýкання, ви́стукання.
ostukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, ostukać обстýкувати, -кую, -куєш, обстýкати; *(мед. — ще)* вистýкувати, ви́стукати.
ostygać, ostygnąć, -gnę, -gniesz, -gł, -gli *a.* **-gnął, -gnęli** (po czym, z czego *a.* w czym) остигáти, остúгнути, холóнути, охолóнути, прохолóнути, охолоди́тися, -джýся, -ди́шся; *(прям. — ще)* простигáти, простúгнути; ~**gnąć** po pierwszym wrażeniu остúгнути (охолóнути, прохолóнути) пíсля пéршого врáження; ~**gnąć** w gniewie (z gniewu) охолóнути (прохолóнути, остúгнути) від гнíву; wszystko ~**gło** все остúгло (простúгло).
ostygły остúглий, охолóлий, прохолóлий; простúглий. *Пор.* **ostygać.**
ostygnąć *див.* **ostygać.**
ostygnienie *n. див.* **ostygnięcie.**
ostygnięcie *n.* охолóдження.
osunąć *див.* **osuwać.**
osunięcie (się) *n.* 1) о(б)сýнення; 2) *геол.* зсув, -ву.
osuszać, osuszyć, -szę, -szysz, -szył осýшувати, -шую, -шуєш, осушúти, -шý, -шиш; *перен.* ~**szyć** czyje łzy осушúти чиї́ сльóзи.
osuszek, -szka, *m.* сухáрик.
osuszenie *n.* осýшення.
osusznik *m., tech.* сушáрка.
osuszyć *див.* **osuszać.**
osuwać, osunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli о(б)сувáти, о(б)сýнути; //~ się 1) зсувáтися, зсýнутися; *(про стіну)* осідáти, осíсти, -сяде; 2) *(лише докон.)* посковзнýтися; noga się ~**sunęła** ногá посковзнýлася.
osuwisko *n., geol.* зсув, -ву.
oswajać, oswoić, -woję, -woisz, -woił 1) приручáти, приручúти, -чý, -чиш; 2) (kogo z czym) *перен.* привчáти, привчúти (когó до чóго); ~**swoić** kogo z myślą... привчúти когó до дýмки...; //~ się 1) приручáтися, приручúтися; 2) *перен.* освóюватися, -вóююся, -вóюєшся, освóїтися, звикáтися, звúкнутися (з чим), призвичáюватися, -чáюся, -чáюєшся, призвичáїтися, звикáти, звúкнути (до чóго); ~**swoić się** z myślą... освóїтися (звúкнутися) з дýмкою..., призвичáїтися (звúкнути) до дýмки...; ~**swajać się** z nowym położeniem освóюватися (звикáтися) з новúм станóвищем, призвичáюватися (звикáти) до новóго станóвища.
oswędzać, oswędzić, -dzę, -dzisz, -dził обпáлювати, -люю, -люєш,

обпали́ти, -лю́, -лиш, обсма́лювати, -люю, -люєш, обсмали́ти; ~dzić sobie włosy обпали́ти (обсмали́ти) собі воло́сся.

oswobadzać, oswobodzić, -dzę, -dzisz, -dził визволя́ти, ви́зволити; //~ **się** визволя́тися, ви́зволитися.

oswobodzenie *n.* ви́зволення.

oswobodziciel, *lm.* **-le,** *m.* визво́льник, визволи́тель.

oswobodzicielka *ż.* визво́льниця, визволи́телька.

oswobodzić *див.* **oswobadzać.**

oswoić *див.* **oswajać.**

oswojony 1) прируче́ний; 2) (z czym) зви́клий (до чо́го), освое́ний (з чим).

osychać, oschnąć, -schnę, -schniesz, -schnął, -schnęli *a.* **-sechł, -schli** обсиха́ти, обсо́хнути.

osypać *див.* **osypywać.**

osypisko *n., geol.* зсув, -ву.

osypka I *ż., roln.* мі́сиво, за́мішка.

osypka II *ż., med. (efflorescentia)* ви́сип, -пу, ви́сипка.

osypywać, -puję, -pujesz, -pywał, osypać, -pię, -piesz, -pał 1) обсипа́ти, обси́пати, -плю, -плеш; *мед. розм.* cały grzbiet ~pały mu potówki йому́ обси́пало всю спи́ну; 2) *перен.* осипа́ти, оси́пати; ~pać pochwałami оси́пати похвала́ми; ◊ ~pywać obelgami обкладáти ла́йкою; //~ **się** 1) *(про листя, квітку)* обсипа́тися, обси́патися; 2) *(про землю — осідати)* зсува́тися, зсу́нутися.

oszachrować, -ruję, -rujesz, -rował обдури́ти, -рю́, -риш, обману́ти, -ну́, -неш.

oszacować, -cuję, -cujesz, -cował *handl.* (co no co *a.* czym) оціни́ти, -ню́, -ниш (що в що); ~ na sto rubli (stu rublami) оціни́ти в сто карбо́ванців.

oszacowanie *n., handl.* оці́нка.

oszalały ошалі́лий; божевільний. *Пор.* **oszaleć.**

oszaleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli (z czego) ошали́ти (від чо́го); *(лишитися розуму)* збожеволіти (від чо́го); *перен.* ~ z radości ошали́ти (збожеволіти) від ра́дості.

oszalować, -luję, -lujesz, -lował *bud.* обши́ти, опа́лубити, -блю, -биш.

oszalowanie *n., bud.* обши́вка, опа́лубка.

oszałamiać, oszołomić, -mię, -misz, -mił приголо́мшувати, -шую, -шуєш, приголо́мшити.

oszałamiająco приголо́мшливо.

oszałamiający приголо́мшливий.

oszańcować *див.* **oszańcowywać.**

oszańcowanie *n., wojs. hist.* ша́нець, -нця, око́[і]п, -ко́пу.

oszańcowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, oszańcować, -cuję, -cujesz, -cował *wojs. hist.* укріпля́ти ша́нцями (око́пами), укріпи́ти ша́нцями (око́пами), ошанцьо́вувати, -вую, -вуєш, ошанцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш; //~ **się** око́пуватися, -пуюся, -пуєшся, окопа́тися, ошанцьо́вуватися, ошанцюва́тися.

oszargać *див.* **obszargać.**

oszarpać *dok. див.* **obszarpywać.**

oszarzeć, -rzeje, -rzał посірі́ти.

oszczekiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, oszczekać (kogo, co) 1) *(про собак)* га́вкати, нага́вкати (на ко́го, на що), обга́вкати (кого́, що); 2) *(лише докон.) (перен. вульг. — про людей)* оббреха́ти, -брешу́, -бре́шеш (кого́).

oszczenić się, -ni, -niła ощени́тися.

oszczep, -pu, *m.* 1) спис; *спорт.* rzut ~pem мета́ння спи́са; 2) *мисл.* рога́тина; 3) *іст.* дро́тик.

oszczepisko *m.* ра́тище.

oszczepnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) *спорт.* мета́льник спи́са; 2) *військ. іст.* списоно́сець, -сця, спи́сник; 3) *мисл.* озброєний рога́тиною.

oszczerca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* наклéпник.

oszczerczo по-наклéпницькому.

oszczerczy наклéпницький.

oszczerstwo *n.* на́клеп, -пу; r z u c a ć n a k o g o ~ зво́дити на́клеп на ко́го.

oszczędnie бережли́во, ощáдливо, ощáдно; еконóмно. *Пор.* **oszczędny.**

oszczędności *blp.* заощáдження, -джень; ◊ k a s a ~ci ощáдна кáса.

oszczędnościowy ощáдний; k s i ą ż k a ~wa ощáдна кни́жка (ощадкни́жка), кни́жка ощáдної кáси; ◊ n a r a d a ~wa нарáда по режи́му еконóмії.

oszczędność *ż.* 1) бережли́вість, -вості, ощáдливість, ощáдність, -ності; еконóмія; *розм.* w z i ą ć s i ę n a ~ вдáтися в еконóмію; ~ci z a p r o w a d z i ć завести́ (запровáдити) еконóмію; *Пор.* **oszczędny.**

oszczędny бережли́вий, ощáдливий, ощáдний; *(у витратах — ще)* еконóмний.

oszczędzać, oszczędzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) заощáджувати, -джую, -джуєш, заощáдити, -джу, -диш; ощаджáти, ощади́ти, -джý, -ди́ш *(рідко); (ощадливо витрачати— ще)* еконóмити, -млю, -миш, зеконóмити; ~**dzać** n a o p a l e заощáджувати (еконóмити) на пáливі; ~**dzać** n a p r z y s z ł o ś ć заощáджувати на майбýтнє; ~**dzać** ś w i a t ł o еконóмити свíтло; 2) (kogo, co) *(давати пощаду)* щади́ти, пощади́ти, жалíти, пожалíти; n i e ~**dzić** n i k o g o не пощади́ти (не пожалíти) нікóго; 3) (co) *(лише недокон.) (про бережливе ставлення до чого)* берегти́, -режý, -режéш, шануváти, -нý́ю, -нý́єш; ~**dzać** z d r o w i e берегти́ (шануváти) здоро́в'я; 4) (komu czego) звільня́ти, звільни́ти, -ня́, -ниш (кого́ від чóго); ~**dzić** k o m u t r u d u звільни́ти кого́ від турбóт; ◊ *неєхв.* ~**czędź** s o b i e ł e z сховáй свої́ сльóзи; // *(лише недокон.)* ~ **się** берегти́ себé, шануváти себé, шануváтися.

oszczypywać, -puję, -pujesz, -pywał, oszczypać, -pię, -piesz, -pał обскýбувати, -бую, -буєш, обскубáти, обскýбти, -бý, -бéш.

oszelmować, -muję, -mujesz, -mował *hist.* ошельмувáти, -мýю, -мýєш.

oszewka *ż., kraw. див.* **obszewka.**

oszkalować, -luję, -lujesz, -lował *pot.* обмóвити, -влю, -виш, очорни́ти.

oszkalowanie *n., pot.* обмóвлення, очóрнення.

oszkaradzać, oszkaradzić, -dzę, -dzisz, -dził спотвóрювати, -рюю, -рюєш, спотвóрити; //~ **się** опога́нюватися, -нююся, -нюється, опога́нитися.

oszklenie *n.* зáсклення.

oszklić, -lę, -lisz, -lił 1) заскли́ти; 2) *перен. шкіл.* обдури́ти, -рю́, -риш; //~ **się** оскліти.

oszklony зáсклений.

oszlifować *див.* **oszlifowywać.**

oszlifowanie *n.* відшліфóвка.

oszlifowany відшліфóваний.

oszlifowywać, -wuję, -wujesz *(rzadziej* **-wywam, -wywasz), -wywał, oszlifować, -fuję, -fujesz, -fował** відшліфóвувати, -вую, -вуєш, відшліфувáти, -фýю, -фýєш; *перен. фам.* ~**fować** m ł o d z i e ń c a відшліфувáти (обтесáти) молодý людúну; //~ **się** відшліфóвуватися, відшліфувáтися.

osznurować *див.* **osznurowywać.**

osznurowanie *n.* обв'язáння шнуркáми.

osznurowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, osznurować, -ruję, -rujesz, -rował обв'я́зувати шнуркóм, обв'язáти шнуркóм.

oszołomiający *див.* **oszałamiający.**

oszołomić *див.* **oszałamiać.**

oszołomienie *n.* приголóмшення.

oszołomiony приголóмшений.

oszołomny *poet. див.* **oszałamiający.**

oszpecać, oszpecić, -cę, -cisz, -cił спотвóрювати, -рюю, -рюєш, спотвóрити.

oszpecenie *n.* спотвóрення.

oszpecić *див.* **oszpecać.**
oszpecony спотво́рений.
oszpetnieć *див.* **zeszpetnieć.**
oszroniać, oszronić, -ni, -nił 1) вкрива́ти і́неєм, вкри́ти і́неєм; 2) *перен.* вкрива́ти сивино́ю, вкри́ти сивино́ю.
oszroniały 1) вкри́тий і́неєм; 2) поси́вілий. *Пор.* **oszronieć.**
oszronić *див.* **oszroniać.**
oszronieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) вкри́тися і́неєм; 2) *перен.* вкри́тися сивино́ю, поси́віти.
oszrotować, -tuję, -tujesz, -tował *roln. (зерно)* облу́щити.
osztachetować, -tuję, -tujesz, -tował огороди́ти паліса́дом.
osztachetowanie *n.* 1) *(дія)* огоро́дження паліса́дом; 2) *(огорожа)* паліса́д, -ду.
oszturchiwać, -szturchuję, -szturchujesz, -szturchiwał, oszturchać наштýрхувати, -штýрхую, -штýрхуєш, наштýрха́ти.
oszturchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* штурхну́ти.
oszukać *див.* **oszukiwać.**
oszukanie *n.* обма́н, -ну, ошука́нство; обдýрення, одýрення. *Пор.* **oszukiwać.**
oszukaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* 1) обма́нщик, ошука́нець, -нця; *(розм. — ще)* дури́світ; 2) *(жулик)* шахра́й, -раю́.
oszukańczy шахра́йський.
oszukaństwo *n.* обма́нювання, ошýкування; о(б)дýрювання, о(б)дýрення. *Пор.* **oszukiwać.**
oszukiwacz, *lm.* **-cze,** *m. див.* **oszukaniec.**
oszukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, oszukać обма́нювати, -нюю, -нюєш, обману́ти, -ну́, -неш, ошýкувати, -кую, -куєш, ошука́ти; *(розм. — ще)* о(б)дýрювати, -рюю, -рюєш, дури́ти, -рю́, -риш, о(б)дури́ти; //~ **się** обма́нюватися, обману́тися, ошýкуватися, ошука́тися; о(б)дýрюватися, о(б)дури́тися.
oszust, *lm.* **-ści,** *m.* шахра́й, -раю́.
oszustka *ż.* шахра́йка.
oszustwo *n.* шахра́йство.
oszwabiać, oszwabić, -bię, -bisz, -bił *pot.* о(б)дýрювати, -рюю, -рюєш, дури́ти, -рю́, -риш, о(б)дури́ти; //~ **się** о(б)дýрюватися, о(б)дури́тися.
oszydzać, oszydzić, -dzę, -dzisz, -dził осмію́вати, -смію́ю, -смію́єш, осмія́ти, -смію́, -смію́ш.
oszyjek, -jka, *m. див.* **przesmyk.**
oszywać, oszyć *див.* **obszywać.**
oszywka *ż. див.* **obszywka.**
oś *ż.* вісь (*род.* о́сі); ~ **obrotu** вісь оберта́ння; ◊ *військ.* ~ **strzelania** директри́са стрільбй.
ościenny сусідній, межýючий; **państwa ~ne** сусідні держа́ви, -жа́в.
oścień, *lm.* **-nie,** *m.* 1) *(на волів)* рога́тина; 2) *риб.* о́сті, -тів, о́стень.
oścież *ż., bud.* о́твір у стіні́ для вікна́ *a.* для двере́й.
ościeżnica *ż., bud.* вико́нна *a.* дверна́ ра́ма.
ościsty 1) ости́стий; остюкува́тий; 2) ости́стий. *Пор.* **ość** 1, 3.
ość *ż.* 1) *бот.* ость (*род.* о́сті); *(колюча — звичайно)* остю́к, -ка́; 2) ри́б'яча кість (*род.* ко́сті); 3) *анат.* ость; ◊ *перен. розм.* **stanąć komu ością w gardle** ста́ти кому́ попере́к го́рла.
oślak *m.* вісли́ук, -ка́.
oślarka *ż.* доглядачка осли́в.
oślarnia *ż.* ста́йня для осли́в.
oślarz, *lm.* **-rze,** *m.* догля́дач осли́в.
oślątko *n., zdr., pieszcz.* осля́тко.
oślepiać, oślepić, -pię, -pisz, -pił 1) осліпля́ти, осліплювати, -люю, -люєш, осліпи́ти, -плю́, -пиш; 2) *перен.* заслі́плювати, заслі́пи́ти.
oślepiająco сліпу́че.
oślepiający сліпу́чий.
oślepić *див.* **oślepiać.**
oślepienie *n.* 1) осліплення; 2) заслі́плення. *Пор.* **oślepiać.**
oślepieniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* 1) осліплений, -ного; 2) заслі́плений. *Пор.* **oślepiać.**
oślepły яки́й (що) осліп, осліплий.

oślepnąć, -pnę, -pniesz, -pł, -pli ослі́пнути.
oślepnięcie *n.* втра́та зо́ру.
oślę, -lęcia, *lm.* **-lęta, -ląt,** *n., zdr.* осля́, -ля́ти.
ośli осли́ний, осля́чий; ◊ *перен.* **~la głowa** дурна́ (капу́стяна) голова́, маки́тра.
oślica *ż.* осли́ця.
ośliniać, oślinić, -nię, -nisz, -nił обсли́нювати, -нюю, -нюєш, обсли́нити.
oślisko *n., zgr.* осли́ще.
oślizać I, oślizić, -zi, -ził покрива́ти сли́зом, покри́ти сли́зом.
oślizać II, ośliznąć, -nie, -nął ставáти слизькúм, осли́знути.
oślizgiwać się, -guję, -gujesz, -giwał, ośliznąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) з(і)ско́взувати, -зую, -зуєш, з(і)сковзну́ти; 2) *(лише докон.)* посковзну́тися; **noga się ~znęła** нога́ посковзну́лася.
oślizgłość *ż. див.* **oślizłość.**
oślizgły *див.* **oślizły.**
oślizić *див.* **oślizać I.**
oślizłość *ż.* осли́зле́ть, -лості.
oślizły осли́злий.
ośliznąć *див.* **oślizać II.**
ośliznąć się *див.* **oślizgiwać się.**
ośm *див.* **osiem.**
ośmiać *dok. див.* **wyśmiewać.**
ośmiał, -łu, *m., bot. (cerinthe)* вощáнка.
ośmielać, ośmielić, -lę, -lisz, -lił додава́ти смілúвості, дода́ти смілúвості, підбадьо́рювати, -рюю, -рюєш, підбадьори́ти; //**~ się** насмíлюватися, -лююся, -люєшся, насмíлитися, осмíлюватися, осмíлитися, нава́жуватися, -жуюся, -жуєшся, нава́житися.
ośmieszać, ośmieszyć, -szę, -szysz, -szył підніма́ти на сміх, підня́ти на сміх, бра́ти на сміх, взя́ти на сміх; //**~ się** става́ти посміхо́вищем, ста́ти посміхо́вищем.
ośmiewać *див.* **wyśmiewać.**
ośmiobok, -ku, *m., mat. див.* **ośmiokąt.**
ośmioboczny *mat. див.* **ośmiokątny.**
ośmiocalowy восьмидюймо́вий.
ośmiodniowy восьмиде́нний.
ośmiogodzinny восьмигоди́нний.
ośmiokąt *m., mat.* восьмику́тник.
ośmiokątny *mat.* восьмику́тний.
ośmioklasista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* восьмикла́сник.
ośmioklasowy восьмикла́сний.
ośmiokrotnie ві́сім разі́в (раз).
ośmiokrotny восьмиразо́вий, восьмикра́тний.
ośmiolatek, -tka, *lm.* **-tki,** *m.* восьмири́чний хло́пець, -пця, восьмилі́ток, -тка.
ośmioletni восьмилі́тній, восьмири́чний.
ośmiomiesięczny восьмимі́сячний.
ośmiopręcikowy *bot.* восьмитичи́нковий, з восьмú тичи́нками.
ośmiornica *ż., zool. (octopus)* восьмині́г, -но́га.
ośmioro, -rga, *zb.* во́сьмеро (*род.* вісьмо́х).
ośmiościan, -nu, *m., mat.* восьмигра́нник.
ośmiościenny восьмигра́нний.
ośmiowiersz, *lm.* **-sze,** *m., poetyc.* восьмивíрш, окта́ва.
ośmiozgłoskowy восьмискладо́вий.
ośmiu *m.-os. див.* **osiem.**
ośmiuset *m.-os. див.* **osiemset.**
ośmnasty *див.* **osiemnasty.**
ośniak *m., cies.* струг, медве́дка.
ośnieżać, ośnieżyć, -ży, -żył покрива́ти (вкрива́ти) снíгом, покри́ти (вкри́ти) снíгом, засні́жи́ти *(лише докон.).*
ośnik *m., cies. див.* **ośniak.**
ośpiewywać, -wuję, -wujesz, -wywał, ośpiewać оспíвувати, -вую, -вуєш, оспіва́ти.
ośrodek, -dka, *m.* 1) центр, -ра, осере́док, -дка; **~dki przemysłowe** промисло́ві це́нтри; **~ walki rewolucyjnej** центр (осере́док) революці́йної боротьби́; **~ zaopatrywania** центр постача́ння; 2) *(м'яка частина хліба)* м'яку́шка; **skórka i ~ chleba** скори́на і м'яку́шка; ◊ **Ośrodek Maszynowy** маши́нно-тра́кторна ста́нція (МТС); **~ nasienny** на-

сі́нний (насіннє́вий) розса́дник; ~ z d r o w i a медпу́нкт, -ту.
ośrodkowa, -wej, *ż., mat.* медіа́на.
ośrodkowy центра́льний; *анат.* n e r w y **~we** *(nervi centrales)* центра́льні не́рви, -вів.
oświadamiać, oświadomić, -mię, -misz, -mił (kogo z czym) знайо́мити, -млю, -миш, ознайо́млювати, -люю, -люєш, ознайо́мити (кого́ з ким).
oświadczać, oświadczyć, -czę, -czysz, -czył (co komu) заявля́ти, заяви́ти, -влю́, -виш; *(подавати до відома — ще)* висло́влювати, -люю, -люєш, ви́словити, -влю, -виш (що): **~czyć** k o m u s w e c h ę c i ви́словити кому́ своє́ (заяви́ти кому́ про своє́) бажа́ння; **~czył,** ż e z o s t a n i e w d o m u заяви́в, що залиши́ться вдо́ма (до́ма); //~ **się** 1) (za *a.* przeciwko komu, czemu) висло́влюватися, ви́словитися (за *a.* про́ти ко́го, про́ти чо́го); 2) *(дівчині)* признава́тися в коха́нні, призна́тися в коха́нні; проси́ти руки́, попроси́ти руки́; освідчитися *(заст.)*; **~czyć się** o c z y ą c ó r k ę попроси́ти руки́ чиє́ї дочки́.
oświadczenie *n.* заява; ви́словлення; s k ł a d a ć **~** роби́ти заяву; *пор.* **oświadczać;** //~ **się** призна́ння в коха́нні; освідчення. *Пор.* **oświadczać się.**
oświadczyć *див.* **oświadczać.**
oświadczyny, -czyn, *blp.* освідчення.
oświadomić *див.* **oświadamiać.**
oświata *ż.* освіта; M i n i s t e r s t w o **Oświaty** Міністе́рство осві́ти.
oświatowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* робітни́к на по́лі осві́ти, освітя́нин.
oświatowy осві́тній.
oświecać, oświecić, -cę, -cisz, -cił 1) освітлювати, -люю, -люєш, освіти́ти, -свічу́, -сві́тиш; 2) *перен.* просвіща́ти, просвіти́ти; //~ **się** 1) освітлюватися, освіти́тися; 2) *(лише недокон.)* просвіща́тися.
oświecenie *n.* 1) освітлення; 2) *див.* **oświata.**
oświeceniowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* просвіти́тель.
oświeceniowy просвітя́нський.
oświecić *див.* **oświecać.**
oświecony *przym.* освічений.
oświetlać, oświetlić, -lę, -lisz, -lił 1) освітлювати, -люю, -люєш, освіти́ти, -свічу́, -сві́тиш; 2) *(перен. — пояснити)* висві́тлювати, -люю, -люєш, ви́світлити; **~lić** s p r a w ę ви́світлити спра́ву; //~ **się** освітлюватися, освіти́тися.
oświetlenie *n.* 1) освітлення; 2) ви́світлення; ◊ w **~niu** n a u k i у світлі науки. *Пор.* **oświetlać.**
oświetleniowy освітлювальний; u r z ą d z e n i e **~we** освітлюва́льне устаткува́ння.
oświetlić *див.* **oświetlać.**
oświeżać, oświeżyć *див.* **odświeżać.**
ot *part.* от, ось; ~ b a j e от плете́ небили́ці; ~ i w s z y s t k o от (ось) і все.
otaborować, -ruję, -rujesz, -rował ота́борити; //~ **się** ота́боритися.
otaczać I *див.* **obtaczać.**
otaczać II, **otoczyć, -czę, -czysz, -czył** ото́чувати, -чую, -чуєш, оточи́ти, -чу́, -чиш; *(муром, огорожею — ще)* обво́дити, -джу, -диш, обвести́, -веду́, -веде́ш; //~ **się** ото́чувати себе́, оточи́ти себе́.
otaflować *див.* **otaflowywać.**
otaflowanie *n., stol., cies. i in.* обкла́дка плі́тками.
otaflowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, otaflować, -luję, -lujesz, -lował *stol., cies. i in.* обкладáти плі́тками, обкла́сти плі́тками.
otaksować, -suję, -sujesz, -sował *handl.* оцінúти, -ню́, -ниш.
otaksowanie *n., handl.* оці́нка.
otalgia *ż., med.* вушни́й біль (*род.* бо́лю).
otamować, -muję, -mujesz, -mował обвести́ гре́блею.
otarasować, -suję, -sujesz, -sował круго́м забарикадува́ти, -ду́ю, -ду́єш.

otarcie *n.* 1) обтертя́; 2) намý́лення, натертя́; ◊ *мед.* ~ skóry *(excoriatio)* екскоріáція, садно́; *пор.* **ocierać**; //~ się *перен. розм.* шліфóвка.

otargać обсми́кати, обша́рпати.

otarganiec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* обі́дранець, -нця, обі́рванець, обша́рпанець.

otarty *przen.* відшліфóваний.

otaśmować, -muję, -mujesz, -mował обши́ти та́сьмою.

otawa *ż., roln.* ота́ва.

otchłaniowy *див.* **otchłanny.**

otchłanny безді́нний; пучи́нний. *Пор.* **otchłań.**

otchłań *ż.* безóдня, прі́рва, прова́лля; *(морська — ще)* пучи́на.

otępiałość *ż.* отупі́ння.

otępiały 1) притýплений; 2) отупі́лий; *пор.* **otępieć** 2, 3; 3) *мед. (torpidus)* в'я́лий, мля́вий, затяжни́й.

otępieć, -pieje, -piejesz, -piał, -pieli 1) затупи́тися, -плю́ся, -пишся; nóż ~piał ніж затупи́вся; 2) *(злегка)* притупи́тися; *перен.* pamięć ~piała притупи́лася па́м'ять; 3) *перен.* отупі́ти.

otępienie *n.* 1) затýплення; 2) притýплення; 3) отупі́ння; *пор.* **otępieć**; 4) *мед. (dementia)* деме́нція, набу́те недоу́мство.

otłoczyny, -czyn, *blp., roln.* костри́ця, терміття́.

otłuc *див.* **otłukiwać.**

otłuczyny, -czyn, *blp., roln. див.* **otłoczyny.**

otłukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, otłuc, -tłukę, -tłuczesz, -tłukł *roln. і in.* оббива́ти, обби́ти (обіб'ю́, обіб'є́ш).

otłuszczać, otłuścić, -tłuszczę, -tłuścisz, -tłuścił 1) *кул.* приправля́ти жи́ром, припра́вити жи́ром; 2) *(брудними)* обса́лювати, -люю, -люєш, обса́лити, обсмальцьо́вувати, -вую, -вуєш, обсмальцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш, заяло́жувати, -жую, -жуєш, заяло́зити, -ло́жу, -ло́зиш.

otłuszczenie I *n.* 1) припра́ва жи́ром; 2) обса́лення, обсмальцюва́ння, заяло́ження. *Пор.* **otłuszczać.**

otłuszczenie II *n., med. (adiposis)* ожиріння.

otłuścić *див.* **otłuszczać.**

otłuścieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli ожирі́ти.

oto *part.* от, ось; ten ~ malec оцей (ось цей) хло́пець, -пця.

otoczak *m. (камінь)* га́лька, голи́ш, -ша́.

otoczenie *n.* ото́чення; *(навколишні умови — ще)* середо́вище; ~ geograficzne географі́чне середо́вище.

otoczeniowy яки́й (що) стосу́ється ото́чення.

otoczka I *ż., anat.* оболо́нка; *(area)* ві́льне мі́сце, по́ле; ◊ *ембр.* ~ przezroczysta (membrana ritellina) пере́тинка жовтка́.

otoczka II *ż., bot.* (coronilla) в'я́зіль, -зелю; ~ pospolita (upstrzona) *(coronilla varia)* в'я́зіль різнобарвний.

otoczyć *див.* **otaczać.**

otoczyna I *ż. (при точінні)* стру́жка; *(дрібненька)* ти́рса.

otoczyna II *ż., archit.* фронто́н, -ну.

otofon, -nu, *m., med.* отофо́н, слухова́ тру́бка.

otok I, **-ku,** *m.* обідо́к, -дка́, обідце́ць, -дця́.

otok II, **-ku,** *m., med. (pyothorax)* піото́ракс, -су, гній у грудній порожни́ні.

otolit, -tu, *m., anat.* отолі́т, слухови́й камінéць, -нця́.

otomana *ż.* отома́нка.

otoskop, -pu, *m., med.* отоско́п, вушне́ дзе́ркало.

otóż *part.* о́тже, ото́ж, таки́м чи́ном.

otrąbić, -bię, -bisz, -bił (co) протруби́ти, -блю́, -биш (що); *(перен. — ще)* роздзвони́ти, -ню́, -ниш, розголоси́ти, -лошу́, -ло́сиш (що).

otrącać, otrącić, -cę, -cisz, -cił *(ушкоджувати ударом)* оббива́ти, обби́ти (обіб'ю, обіб'єш).
otrębiany висівко́вий.
otrębiasty 1) висівкови́дний; 2) з до́мішкою ви́сівок.
otrębny *див.* **otrębiany.**
otrębowaty висівкови́дний.
otręby, -trąb, *blp.* ви́сівки, -ків.
otrędowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli захворі́ти прока́зою (на прока́зу).
otruchlały *див.* **struchlały** II.
otruchleć *див.* **struchleć** II.
otrucie(się) *n.* отру́єння.
otruwać, otruć, -truję, -trujesz, -truł труїти (труюю, труїш) отру́ювати, -тру́юю, -тру́юєш, отруїти; //~ **się** труїтися, отру́юватися, отруїтися.
otryny, -ryn, *blp., roln.* по́терть, -ті, потеру́ха.
otrzaskać się (z czym) *pot.* освої́тися, зви́кнутися, ого́втатися, (з чим), призвича́їтися, зви́кнути (до чо́го); ~ z nowym zajęciem освої́тися (зви́кнутися) з ново́ю робо́тою, призвича́їтися (зви́кнути) до нової́ робо́ти.
otrzaskanie się *n.* (z czym), *pot.* освое́ння (з чим), зви́чка (до чо́го).
otrząsać, otrząść, -trzęsę, -trzęsiesz, -trząsł, -trzęśli обтру́шувати, -шую, -шуєш, обтруси́ти, -трушу́, -тру́сиш, отряса́ти, отрясти́; *(тріпаючи — ще)* обтрі́пувати, -пую, -пуєш, обтрі́пати; ~sać kurz z sukni обтру́шувати (обтрі́пувати, отряса́ти) по́рох (пил) з су́кні; *книж.* ~trząść proch z nóg swoich обтруси́ти (отрясти́) по́рох з своїх ніг; *(з дерева — звичайно)* стру́шувати, струси́ти; //~ **się** 1) обтру́шуватися, обтруси́тися, стру́шуватися, струси́тися, обтрі́пуватися, обтріпну́тися; mokry pies ~sa **się** мо́крий соба́ка обтру́шується (обтрі́пується); 2) *(від страху)* здрига́тися, здригну́тися; 3) *(про листя і перен.)* облі́та́ти, облетіти, -лети́ть, о(б)па́да́ти, о(б)па́сти, -паде́; 4) (z czego) *перен.* позбува́тися, позбу́тися, -бу́дуся, -бу́дешся (чого́); ~sać **się** z obcych wpływów позбува́тися чужи́х впли́вів; 5) *(лише докон.) перен.* прийти́ до па́м'яті, опам'ята́тися.
otrząsnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *dok. див.* **otrząsać.**
otrzeć *див.* **ocierać.**
otrzepywać, -puję, -pujesz, -pywał, otrzepać, -pię, -piesz, -pał 1) *(пил)* обтрі́пувати, -пую, -пуєш, обтрі́пати, обтру́шувати, -шую, -шуєш, обтруси́ти, -трушу́, -тру́сиш; 2) (kogo) *(лише докон.) перен. розм.* відшмага́ти, відхльо́стати (кого́).
otrzewna, -nej, *ż., anat. (peritonaeum)* очере́вина; *мед.* zapalenie ~nej *(peritonitis)* запа́лення очере́вини, перитоні́т, -ту.
otrzewnowy *anat. (peritonaealis)* очере́винний.
otrzeźwiać, otrzeźwić, -wię, -wisz, -wił 1) *(п'яного)* протвере́жувати, -жую, -жуєш, протверезі́ти, -режу́, -резі́ш, витвере́жувати, ви́тверезити, -режу, -резиш; 2) *(зомлілого)* приво́дити до притомності, привести́ до притомності; //~ **się** *див.* **otrzeźwieć.**
otrzeźwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli 1) *(про п'яного)* протверезі́тися, -режу́ся, -резі́шся, ви́тверезитися, -режуся, -резишся; 2) *(про зомлілого)* прийти́ до притомності (до па́м'яті), опритомні́ти.
otrzeźwienie *n.* 1) протвере́ження, ви́твереження; 2) опритомні́ння. *Пор.* **otrzeźwieć.**
otrzymać *див.* **otrzymywać.**
otrzymanie *n.* оде́ржання; дістання. *Пор.* **otrzymywać.**
otrzymywać, -muję, -mujesz, -mywał, otrzymać оде́ржувати, -жую, -жуєш, оде́ржати, -жу, -жиш; ~mać list оде́ржати листа́ (лист); *(про набуття звання, становища і ін., про прийняття*

для виконання — звичайно) дістава́ти, -стаю́, -стаєш, дістáти, -стáну, -стáнеш; ~**mać** p o c h w a ł ę дістáти похвалу́; ~**mać** p o l i c z e k дістáти ля́паса; ~**mać** p o s a d ę дістáти посáду; ~**mać** p o z w o l e n i e дістáти дóзвіл; ~**mać** r o z k a z дістáти (одéржати) накáз.

otucha *ż.* 1) *(бадьорість, моральна сила, готовість до дії)* дух, -ху; d o d a ć k o m u ~**chy** (n a p e ł n i ć k o g o ~**chą**) додáти дýху кому́, підбадьори́ти (кого́); n a b r a ć ~**chy** набрáтися дýху; ~ w n i e g o w s t ą p i ł a він набрáвся дýху; 2) *перен.* надія.

otuczyć *див.* **utuczyć**.

otulać, otulić, -lę, -lisz, -lił 1) (czym, w co) о(б)кýтувати, -тую, -туєш, о(б)кýтати, укýтувати, укýтати (чим); ~**lać** g ł o w ę c h u s t k ą о(б)кýтувати (укýтувати) гóлову хýсткою; 2) *перен. поез.* о(б)гортáти, о(б)горнýти, -нý, -неш (чим), загортáти, загорнýти (в що), оповивáти, оповúти (-в'ю́, -в'єш *і* -вúю, -вúєш), повивáти, повúти (чим); о(б)кýтувати, о(б)кýтати (чим) *(рідше);* m r o k ~**lił** n i e b o тéмрява оповúла нéбо; //~ **się** о(б)кýтуватися, о(б)кýтатися, укýтуватися, укýтатися.

otumaniać, otumanić, -nię, -nisz, -nił 1) одурмáнювати, -нюю, -нюєш, одурмáнити; 2) *(розм.— обманювати)* отумáнювати, отумáнити.

otumanieć, -nieję, -niejesz, -niał -nieli одурíти, очманíти.

otumanienie *n.* одурíння, очманíння.

otumaniony 1) одурмáнений; отумáнений. *Пор.* **otumaniać**.

otwarcie I *n.* відкриття.

otwarcie II *przsł.* 1) я́вно, неприхóвано, не крúючись, відкрúто; ~ w y s t ę p o w a ć p r z e c i w k o m u я́вно (неприхóвано) виступáти прóти кóго; 2) відвéрто; щúро; ~ w y r a z i ć s w o j e z d a n i e відвéрто (щúро) висловити свою́ дýмку. *Пор.* **otwarty** 5, 6.

otwardnąć, -nie, -nął 1) отвердíти, ствердíти, затвердíти, твéрднути, затвéрднути; 2) *перен.* зачéрствіти.

otwardniały 1) яки́й (що) отвердíв, отвердíлий, яки́й (що) ствердíв, ствердíлий, яки́й (що) затвердíв, затвердíлий; 2) зачéрствíлий. *Пор.* **otwardnąć**.

otwardnieć, -nieje, -niał *див.* **otwardnąć**.

otwardziały *див.* **otwardniały**.

otwardzieć, -dzieje, -dział *див.* **otwardnąć**.

otwartość *ż.* відвéртість, -тості; щúрість, -рості; ◊ **z** ~**cią** відвéрто; щúро. *Пор.* **otwarty** 6.

otwarty 1) відкрúтий; розплю́щений; d r o g a ~**ta** відкрúтий шлях *(род.* шля́ху́); ~ l i s t відкрúтий лист, -тá; *військ.* m i a s t o ~**te** відкрúте мíсто; m o r z e ~**te** відкрúте мóре; p o l e ~**te** чúсте (відкрúте) пóле; відчúнений; розкрúтий; p r z y j ą ć k o g o z ~**tymi** r ę k o m a прийня́ти кого́ з розкрúтими обíймами; 2) розгóрнутий, розгóрнений, розкрúтий; 3) відíмкнутий, відíмкнений; *пор.* **otwierać** 1—3; 4) відкýпóрений, відíткнутий; 5) *(перен.— з яким не криються)* я́вний, неприхóваний, відкрúтий; ~ n i e p r z y j a c i e l я́вний (неприхóваний) вóрог; w o j n a ~**ta** я́вна (неприхóвана) вíйна; 6) *(перен. — який не приховує своїх думок)* відвéртий; *(безпосередній — ще)* щúрий; c z ł o w i e k ~ відвéрта (щúра) людúна; 7) *грам.* відкрúтий; z g ł o s k a ~**ta** відкрúтий склад, -ду; ◊ *перен.* ~**ta** g ł o w a (~ u m y s ł) свíтлий (я́сний, велúкий) рóзум, -му.

otwierać, otworzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) відкривáти, відкрúти; *(очі — ще)* розплю́щувати, -щую, -щуєш, розплю́щити; *(отвір — ще)* відтуля́ти, відтуля́-

ти. -лю́, -лиш; *фін.* ~**worzyć** konto відкри́ти раху́нок; *фін.* ~**worzyć** kredyt відкри́ти кре́дит; *військ.* ~**worzyć** ogień відкри́ти вого́нь; ~**worzyć** sklep а) відчини́ти магази́н; б) відкри́ти магази́н; ~**worzyć** zebranie відкри́ти збо́ри; *(двері, ворота, вікно, шафу тощо — звичайно)* відчиня́ти, відчини́ти, -ню́, -ниш; *(перен. — очі, рота тощо)* розкрива́ти, розкри́ти; 2) *(книжку, зошит тощо)* розгорта́ти, розгорну́ти, -ну́, -неш, розкрива́ти, розкри́ти; 3) *(замок)* відмика́ти, відімкну́ти; ◊ *перен. фам.* ~**worzyć** gębę роззя́вити ро́та; *перен.* ~**worzyć** worek розщедрити́ся; ~**worzyć** wrzód розрі́зати нари́в; //~ **się** 1) відкрива́тися, відкри́тися; розплю́щуватися, розплю́щитися; відтуля́тися, відтули́тися; відчиня́тися, відчини́тися; розкрива́тися, розкри́тися; 2) розгорта́тися, розгорну́тися, розкрива́тися, розкри́тися; z okien ~**wiera się** widok na pole з ві́кон розгорта́ється (розкрива́ється) вид на по́ле; 3) відмика́тися, відімкну́тися.

otwieralny яки́й (що) відкрива́ється.

otworek, -rka, *m.* неве́ли́чкий о́твір, -вору.

otwornica *ż., tech.* пила́-ножі́вка.

otworzenie *n.* 1) відкриття́; розплю́щення; відчи́нення; розкриття́; 2) розго́рнення, розкриття́; 3) відімкнення; *пор.* **otwierać;** 4) *мед.* розрі́зання, ро́зріз, -зу, ро́зтин, -ну.

otworzyć *див.* **otwierać.**

otwór, -woru, *m.* о́твір, -вору; ◊ *анат.* ~ odchodowy (stolcowy) за́дній прохі́д, -хо́ду, відхі́дник; wszystkie drzwi stoją ~**worem** всі две́рі відчи́нені на́встіж; *гірн.* ~ strzelniczy шпур, -ру.

o tyle *przsł.* остільки.

otyłość *ż.* гла́дкість, -кості, опа́систість, -тості.

otyły гладки́й, опа́систий.

otynkować, -kuję, -kujesz, -kował оштукатури́ти.

owa *ż., zaim. див.* **ów.**

owacja *ż.* ова́ція; urządzić ~**ję** влашту́вати ова́цію.

owacyjnie з ова́ціями; przyjąć (witać) kogo ~ зустрі́ти кого́ з ова́ціями.

owacyjny з ова́ціями; przyjęcie ~**ne** зу́стріч з ова́ціями.

owad, -du, *m., ent.* кома́ха.

owadożerny *zool., bot.* комахої́дний.

owak: i tak i ~ і так і сяк.

owaki: i tacy i ~**wacy** і сякі́ і такі́.

owal, -lu, *lm.* **-le,** *m.* ова́л.

owalać *див.* **obwalać.**

owalność *ż.* ова́льна фо́рма, ова́л.

owalny ова́льний.

owałaszenie *n., wet.* ви́холощення.

owałaszyć, -szę, -szysz, -szył *wet.* ви́холостити, -лощу, -лостиш, ви́чистити, -чищу, -чистиш.

owarunkować, -kuję, -kujesz, -kował обумо́вити, -влю, -виш.

owarunkowanie *n.* обумо́влення.

owca *ż.* ві́вця́; *присл.* jedna ~ parszywa całe stado zarazi пога́на (парши́ва) ві́вця́ ці́ле ста́до псує́; *прик.* і ~ cała, і wilk syty і вовки́ си́ті і ві́вці ці́лі, і ко́зи си́ті і сі́но ці́ле.

owczarek I, **-rka,** *lm.* **-rki** *a.* **-rkowie,** *m.* ове́чий пастушо́к, -шка́, вівча́рик.

owczarek II, **-rka,** *lm.* **-rki,** *m. (собака)* вівча́рка.

owczarka *ż.* ове́ча пасту́шка.

owczarnia *ż.* 1) кошара, вівча́рня; 2) ове́че ста́до, ота́ра.

owczarski вівча́рський.

owczarstwo *n.* вівча́рство.

owczarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) вівча́р, -ря́, чаба́н, -на́; 2) *спец.* вівцево́д.

owczy ове́чий; *перен.* wilk w ~**czej** skórze вовк в ове́чій шку́рі; ◊ *перен.* ~**czy** pęd сліпе́ наслідування кого́.

owczyniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m. див.* **owczarnia** 1.
owdowiały яки́й (що) овдові́в, овдові́лий.
owdowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli овдові́ти.
owdowienie *n.* овдові́ння.
owdzie *див.* **ówdzie.**
owe, *lm. ż.-rzecz., zaim. див.* **ów.**
owędy: tędy i ~ туди́ й сюди́.
owędzać, owędzić, -dzę, -dzisz, -dził *(м'ясо, рибу)* копти́ти, -пчу́, -пти́ш, зако́пчувати, -чую, -чуєш, закопти́ти.
owędzenie *n. (м'яса, риби)* зако́пчення.
owi, *lm. m.-os., zaim. див.* **ów.**
owiać *див.* **owiewać.**
owiązywać, owiązać *див.* **obwiązywać.**
owić, -wiję, -wijesz, -wił *dok. див.* **owijać.**
owieczka *ż., zdr.* ове́чка.
owies, owsa, *m.* ове́с (*род.* вівсá).
owieszać, owiesić, -szę, -sisz, -sił обві́шувати, -шую, -шуєш, обві́шати, пообві́шувати.
owiewać, owiać, -wieje, -wiał o(б)-вія́ти, о(б)вію́вати, -ві́ює, **о(б)**-ві́яти.
owiewek, -wka, *m., bot.* дефле́ктор, -ра.
owijacz, *lm.* **-cze,** *m.* обмо́тка.
owijać, owinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (kogo, co czym, w co) 1) загорта́ти, загорну́ти, -ну́, -неш (в що); ~**winąć** w papier загорну́ти в папі́р; 2) *(для тепла)* о(б)ку́тувати, -тую, -туєш, о(б)ку́тати, уку́тувати, уку́тати; ~**winąć** szalem о(б)ку́тати (уку́тати) ша́ллю; 3) *перен. поез.* о(б)горта́ти, о(б)горну́ти, оповива́ти, опови́ти (-в'ю, -в'єш *і* -ви́ю, -ви́єш), повива́ти, пови́ти; noc ~**wija** ziemię ніч о(б)горта́є (оповива́є, повива́є) зе́млю; 4) *(навкруги чого)* обвива́ти, обви́ти (обів'ю, обів'єш), обкру́чувати, -чую, -чуєш, обкрути́ти, -кручу́, -кру́тиш; ~**winąć** warkocz dokoła głowy обкрути́ти (обви́ти) ко́су навко́ло (довко́ла) голови́; //~ **się** 1) о(б)горта́тися, о(б)-горну́тися, загорта́тися, загорну́тися; 2) о(б)ку́туватися, о(б)-ку́татися, уку́туватися, уку́татися; 3) о(б)горта́тися, о(б)горну́тися, оповива́тися, опови́тися, повива́тися, обви́тися, обкру́чуватися, обкрути́тися.
owijak *m. див.* **owijacz.**
owinąć *див.* **owijać.**
owinięcie *n.* 1) загорнення; 2) о(б)ку́тання, уку́тання; 3) о(б)го́рнення; 4) обви́нення, обкру́чення. *Пор.* **owijać.**
owionąć, -nie, -nął *jednokr. див.* **owiewać.**
owładać, owładnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli оволоді́ва́ти, оволоді́ти (ким, чим), опано́вувати, -вую, -вуєш, опанува́ти, -ну́ю, -ну́єш (кого́, що).
owładnięcie *n.* оволоді́ння, опанува́ння.
owładywać, -duję, -dujesz, -dywał *див.* **owładać.**
owłosienie *n.* волосяни́й по́крив, -ву, воло́сся.
owłosiony покри́тий (поро́слий) воло́ссям.
owo *n., zaim. див.* **ów.**
owoc, -cu, *lm.* **-ce,** *m.* плід (*род.* плода́, *рідше:* пло́ду); *(дерева — ще)* фрукт, о́воч, -чу; *перен.* ~ długich rozmyślań плід до́вгих розду́мувань; *перен.* wydawać ~ce прино́сити (дава́ти) плоди́; *перен.* ~ zakazany заборо́нений о́воч (плід); *перен.* zbierać ~ce swej pracy пожина́ти плоди́ своє́ї пра́ці.
owocarka *ż.* торго́вка фру́ктами (о́вочами).
owocarnia *ż.* фрукто́ва (овоче́ва) крамни́ця.
owocarski садівни́цький.
owocarstwo *n.* плодівни́цтво.
owocarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) садівни́к, -ка́; 2) *(торговець фруктами)* фруктівни́к, -ка́.
owocnia *ż., bot.* о́плодень, -дня.

owocnie плодотво́рно, пліднo.
owocność *ż.* плодотво́рність, -ності, пліднiсть.
owocny плодотво́рний, пліднй; ~**na** p r a c a плодотво́рна (пліднa) пра́ця.
owocobranie *n.* збира́ння фру́ктів (о́вочів).
owocodajny *див.* **owocowy.**
owocolistek, -tka, *m., bot.* плодолúстик.
owoconosność *ż.* плодоно́сність, -ності.
owoconośny 1) плодоно́сний; 2) *книж. див.* **owocowy.**
owocorodny *див.* **owocowy.**
owocować, -cuje, -cował *bot., przen.* плодоно́сити, -но́сить, прино́сити (дава́ти) плоди́.
owocowanie *n., bot.* плодоно́шення, плодоно́сіння.
owocowy фрукто́вий; s o k ~ фрукто́вий сік (*род.* со́ку); ◊ **o g r ó d** ~ сад, -ду; t a r g ~ торгівля фру́ктами (о́вочами).
owocoznawstwo *n.* фруктознáвство, овочезнáвство.
owoczesny *див.* **ówczesny.**
owoszczać, owoszczyć, -czę, -czysz, -czył навощувати, -щую, -щуєш, навощи́ти, навоскó́вувати, -вую, -вуєш, навоскувáти, -кую, -куєш.
owóż *part., książ.* отóж.
owrzężenie *n., mor.* шпангóут.
owrzodzenie *n., med. (ulceratio)* 1) ви́разки, -зок; 2) *(процес)* вкриванá ви́разками.
owrzodziałość *ż., med. див.* **owrzodzenie** 1.
owrzodziały *med. (ulceratus)* вкри́тий ви́разками.
owrzodzić, -dzę, -dzisz, -dził *med.* вкри́ти ви́разками.
owrzodzieć, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli *med.* вкри́тися ви́разками.
owrzodzony *див.* **owrzodziały.**
owsianica *ż., bot. (festuca)* костри́ця.
owsianka *ż.* 1) *кул. (каша)* вівсянка; вівсяний суп, -пу; 2) вівсяна соломá.
owsiany вівсяний.
owsisko *n., roln.* 1) вівсяне пóле; 2) *(поле, з якого зжали овес)* вівсище.
owszem 1) *прислів.* дýже рáдо, охóче, залюбкú, з дорогóю душéю; p ó j d z i e s z z e m n ą? ~ підéш зі мнóю? дýже рáдо (охóче, залюбкú); 2) *(стверджувальна частка)* звичáйно, авжéж; b y ł e ś u n i e g o? ~ чи ти був у нього? авжéж (звичáйно).
owulacja *ż., fizjol.* овуля́ція.
ozdabiać, ozdobić, -bię, -bisz, -bił прикрашáти, прикрáсити, -крáшу, -крáсиш, оздóблювати, -люю, -люєш, оздобля́ти, оздóбити, -блю, -биш; *(поез. — ще)* окрашáти, окрáсити, скрашáти, скрáсити; //~ **się** прикрашáтися, прикрáситися, оздóблюватися, оздобля́тися, оздóбитися.
ozdoba *ż.* окрáса, прикрáса, оздóблення, оздóба; *перен.* ~ **n a s z e j s z k o ł y** окрáса нáшої шкóли.
ozdobić *див.* **ozdabiać.**
ozdobienie *n.* прикрáшення, оздóблення.
ozdobnie декоратúвно.
ozdobność *ż.* 1) нарядність, -ності; 2) декоратúвність; 3) витієвáтість, -тості. *Пор.* **ozdobny.**
ozdobny 1) прикрáшений, оздóблений; *(про одяг — звичайно)* нарядний; s t r ó j ~ нарядний óдяг, -гу; 2) *(який прикрашає)* декоратúвний; k w i a t y ~**ne** декоратúвні квíти, -тів; c z c i o n k i ~**ne** декоратúвний шрифт, -ту; 3) *(перен. — про мову)* витієвáтий.
ozdóbka *ż., zdr. див.* **ozdoba.**
ozdrawiać *див.* **uzdrawiać.**
ozdrowiały якúй (що) ви́дужав, ви́дужалий, якúй (що) одýжав, одýжалий.
ozdrowiciel, *lm.* **-le,** *m.* зцілúтель.
ozdrowicielka *ż.* зцілúтелька.
ozdrowić *dok. див.* **uzdrawiać.**
ozdrowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli ви́дужати, одýжати.

ozdrowieniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* видýжуючий, -чого, одýжуючий.
ozieleniać, ozielenić, -nię, -nisz, -nił озеленя́ти, озеле́нювати, -нюю, -нюєш, озеленúти.
ozierać się оглядáтися.
oziębiacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* 1) конденсáтор пáри; 2) *спец.* холодúльник.
oziębiać, oziębić, -bię, -bisz, -bił охолóджувати, -джую, -джуєш, охолодúти, -джý, -дúш, остýджувати, -джую, -джуєш, остудúти, -джý, -диш; //~ **się** 1) охолóджуватися, охолодúтися, остýджуватися, остудúтися; 2) *(лише докон.) безос.* похолодáти.
oziębiający охолодня́й, остудня́й.
oziębialnia *ż. (приміщення)* холодúльник.
oziębić *див.* **oziębiać.**
oziębienie *n.* 1) охолóдження, остýдження; 2) похолодíння, похолодáння. *Пор.* **oziębiać się.**
oziębie *przen.* хóлодно; ~ kogo przyjąć хóлодно прийня́ти кого́.
oziębłość *ż., przen.* холóдність, -ності, хóлод, -ду.
oziębły 1) яки́й (що) охолóв, охолóлий, похолóлий; 2) *перен.* холóдний; ~ła odpowiedź холóдна вíдповідь, -ді.
oziębnąć, -ziębnę, -ziębniesz, -ziębnął, -ziębnęli *a.* **-ziąbł, -ziębli** охолóнути, прохолóнути, остúгнути; *(прям. — ще)* простúгнути.
ozimina *ż., roln.* озимúна.
ozimy *roln.* озúмий; zboże ~me озимúна, озúме збíжжя.
ozionąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *(подихом)* обвíяти.
ozłacać, ozłocić, -cę, -cisz, -cił 1) позолóчувати, -чую, -чуєш, позолотúти, -лочý, -лóтиш; 2) *перен.* обсúпати зóлотом, обсúпати зóлотом, позолóчувати, озолотúти; //~ się позолóчуватися, позолотúтися.
ozłocenie *n.* позолóчення.
ozłocić *див.* **ozłacać.**
ozłocony позолóчений.
oznaczać, oznaczyć, -czę, -czysz, -czył 1) *(робити знак, мітку на чому)* позначáти, позначúти; ~czyć działkę gruntu palikami позначúти ділянку землí кілóчками; 2) *(точно встановлювати, вказувати)* визначáти, вúзначити; ~czyć miejsce spotkania вúзначити мíсце зýстрічі; ~czyć różnicę dwóch pojęć вúзначити різнúцю двох поня́ть; 3) *(лише недокон.) (мати значення)* знáчити, означáти; co **oznacza** ten wyraz? що знáчить (означáє) це слóво?
oznaczenie *n.* 1) позначéння; 2) вúзначення. *Пор.* **oznaczać** 1, 2.
oznaczony зазначений; w ~nym terminie в зазначений строк.
oznaczyć *див.* **oznaczać.**
oznajmiać, oznajmić, -mię, -misz, -mił (komu co) сповіщáти, сповістúти, -віщý, -вістúш, повідомля́ти, повідóмити, -млю, -миш (кого́ про що).
oznajmienie *n.* сповíщення, повідóмлення.
oznajmujący: tryb ~ *gram.* дíйсний спóсіб, -собу.
oznaka *ż.* 1) ознáка, знак; 2) *мед.* симптóм, -му.
oznamionować, -nuję, -nujesz, -nował ознаменувáти, -нýю, -нýеш, відзначúти, -нáчý, -нáчиш.
ozokeryt, -tu, *m., min.* озокерúт, -ту.
ozon, -nu, *m., chem.* озóн, -ну.
ozonifikować, -kuję, -kujesz, -kował *chem.* озонувáти, -нýю, -нýеш.
ozonizator *m., chem.* озонáтор, -ра.
ozonować, -nuję, -nujesz, -nował *chem.* озонувáти, -нýю, -нýеш.
ozór, -zoru, *m. (тварин, кул.)* язúк, -кá.
ozwać się, -zwę, -zwiesz, -zwał *dok. див.* **od-zywać się.**
ozywać się *див.* **od-zywać się.**
ożrebić się, -bi, -biła ожеребúтися.
ożaglenie *n., mor. див.* **ożaglowanie.**

ożaglić, -lę, -lisz, -lił *mor.* оснасти́ти парусáми (вітри́лами).
ożaglowanie *n., mor.* пáрусна оснáстка.
ożanka *ż., bot. (teucrium)* самосúл.
ożenek, -nku, *m., pot.* одружéння.
ożenić, -nię, -nisz, -nił одружи́ти, -жý, -жиш, ожени́ти, -ню́, -ниш; //~ **się** одружи́тися, ожени́тися.
ożenienie(się) *n.* одружéння.
ożeniony одружéний.
ożerać się *див.* **obżerać się.**
ożłopywać się, -puję, -pujesz, -pywał, ożłopać się, -pię, -piesz, -pał (czego) *posp.* нахли́стуватися, -туюся, -туєшся, нахлиста́тися, -хлищýся, -хли́щешся (чогó).
ożóg, -żoga, *m.* 1) головня́, головéшка; 2) *(прилад)* кочергá, кощюбá.
ożółcić, -cę, -cisz, -cił пожовти́ти, -вчý, -ви́ш.
ożółcieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli пожóвкнути, пожовті́ти.
ożreć się *dok. див.* **obżerać się.**
ożyć, *див.* **ożywać.**
ożyły яки́й (що) ожи́в, ожи́лий.
ożyna *ż., bot. див.* **jeżyna.**
ożypałka *ż., bot. (typha)* порíз, -гóзу.
ożywać, ożyć, -żyję, -żyjesz, -żył оживáти, ожи́ти (оживý, оживéш); віджива́ти, віджи́ти *(рідко)*.
ożywczo животвóрно.
ożywczy живлю́щий, живлю́чий, живу́щий, животвóрний.
ożywiać, ożywić, -wię, -wisz, -wił 1) *(давати життя)* оживля́ти, оживи́ти, -влю́, -виш; віджи́вля́ти, відживи́ти *(рідко)*; 2) *(викликати живість, бадьорість)* оживля́ти, оживи́ти; ~**wić** t o w a r z y s t w o оживи́ти товари́ство; 3) *(роботу, торгівлю)* пожва́влювати, -люю, -люєш, пожва́вити, -влю, -виш; //~ **się** 1) оживля́тися, оживи́тися; віджи́вля́тися, відживи́тися; 2) оживля́тися, оживи́тися; 3) пожва́влюватися, пожва́витися.
ożywienie *n.* 1) ожи́влення; віджи́влення; 2) ожи́влення; 3) пожва́влення. *Пор.* **ożywiać.**
ożywiony 1) ожи́влений; віджи́влений; 2) ожи́влений; 3) пожва́влений; ~**ne** s t o s u n k i h a n d l o w e пожва́влені торгóві взаємини, -мин; ◊ ~ **na** r o z m o w a жва́ва розмóва. *Пор.* **ożywiać.**

Ó

ósemka *ż.* 1) вíсімка; 2) *(восьма частина чого)* восьмýшка; 3) *друк.* вíсімка, восьмýшка; f o r m a t ~**ki** формáт вíсімки (восьмýшки); 4) *муз.* вóсьма, -мої.
ósmy вóсьмий.
ów *m. (ż.* **owa,** *n.* **owo,** *lm. m.-os.* **owi,** *ż.-rzecz.* **owe)** *zaim.* той (*ж. р.* та, *с. р.* те, *мн.* ті).
ówczesny тогочáсний, тодíшній.
ówcześnie *przsł.* в той час, тодí.
ówdzie: t u i ~ тут і там.

P

p. I **(patrz)** *skr. див.* (дивúсь).
p. II **(pan: pani)** *skr. (при прізвищах)* п. (пан; пáні).
pac! *wkrz.* лясь! шльоп!
pacha I *ż., anat.* пахвá.
pacha II *ż., archit.* пах, -ху, пáзуха.
pachciarka *ż., przest.* 1) орендáрка-молочáрка; 2) дружúна орендаря́-молочаря́.

pachciarski *przest.* яки́й (що) сто-су́ється орендаря́-молочаря́.
pachciarstwo *n., przest.* профе́сія орендаря́-молочаря́.
pachciarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* орендáр-молочáр, -ря́.
pachnący пахýчий; *(з приємним запахом — звичайно)* запашни́й.
pachnąć, -chnę, -chniesz, -chnął, -chnęli, *rzadziej* **-chli** 1) пáхнути; пахтíти, -хчý, -хти́ш *(рідше);* kwiaty ~**chną** квíти пáхнуть; *перен.* ~**chnie** mi to zdradą це пáхне зрáдою; *перен.* wiesz, czym to ~**chnie?** чи зна́еш, чим це пáхне?; *безос.* ~**chnie** wiosną пáхне весно́ю; *(неприємно)* відго́нити; herbata ~**nie** mydłem чай відго́нить ми́лом; 2) (komu) *перен.* ва́бити, -бить, мани́ти, -нить (кого́); ~**chną** mu przygody його́ ва́блять (ма́нять) приго́ди.
pachnidło *n., przest.* парфюме́рія; парфюме́рні ви́роби, -бів *(лише в мн.).*
pachnieć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **pachnąć.**
pacholątko *n., pieszcz. див.* **pacholę.**
pacholę, -lęcia, *lm.* **-lęta, -ląt,** *n., zdr.* 1) пі́дліток, -тка, підро́сток, хлоп'я́, -п'я́ти; о́трок *(заст.);* 2) *(ист. — про слугу)* козачо́к, -чка́; 3) *див.* **pachołek 2.**
pacholęctwo *n., przest.* о́троцтво, хлоп'я́чі ро́ки, -ків, хлоп'я́чий вік, -ку.
pacholęcy *przest.* о́трочий, хлоп'я́чий.
pacholik, *lm.* **-ki,** *m., hist. див.* **pachołek.**
pacholstwo *n.* 1) *перен.* раболі́пство, лаке́йство; 2) *зб. іст.* пахо́лки, -ків.
pachołek, -łka, *lm.* **-łki,** *m.* 1) *(іст.— слуга)* пахо́лок, -лка; 2) *військ. іст.* о́трок; 3) *перен. зневажл.* лаке́й.
pachołkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *іст.* наймитува́ти, -тýю, -тýеш; *(у дворян — ще)* лаке́йствувати, -вую, -вуєш; 2) *перен. зневажл.* лаке́йствувати, раболіпствувати, плазува́ти, -зýю, -зýеш.
pachowy *anat.* пахво́вий.
pacht, -tu, *m., hist.* 1) оре́нда; 2) *перен.* оре́ндна пла́та.
pachtować, -tuję, -tujesz, -tował *hist.* орендува́ти, -дýю, -дýеш.
pachwina *ż., anat.* пах, -ху, пахви́на.
pachwinowy *anat.* паховúй, пахви́нний.
pachytrop, -pu, *m., el.* пахітро́п.
pacierz, *lm.* **-rze,** *m., rel.* моли́тва; ◊ *перен.* jak amen w ~**rzu** а) неминýче; б) по́за всяким сýмнівом; *перен.* umieć jak ~ вмíти напáм'ять; *заст.* wilkа ~**rzy** незабáром, скóро.
pacierzowy 1) *анат.* хребе́тний, вертебра́льний; stos ~ (kość ~**wa**) хребе́тний стовп, -па́; 2) *рел.* молито́вний.
paciorek I, **-rka,** *m.* 1) намисти́на, бісери́на, бусúна; 2) *(лише в мн.)* а) бісер, -ру; б) *(жіноча прикраса)* намúсто, бýси (*род.* бус), дýтки (*род.* дýток); в) *церк.* чóтки, -ток *(лише в мн.).*
paciorek II, **-rka,** *m., zdr., rel.* моли́тва.
paciorkowaty схóжий на намúсто.
paciorkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bakt.* стрептокóк.
paciorkowy бісерний; намúстовий, намистя́ний. *Пор.* **paciorek 2.**
pacjent, *lm.* **-nci,** *m.* паціє́нт.
pacjentka *ż.* паціє́нтка.
packa *ż. (на мухи)* хлóпавка.
pacnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* 1) ля́снути; *(по обличчю та ін. — ще)* шльóпнути; 2) *(впасти на землю)* бебéхнутися, гéпнутися.
Pacyfik, -ku, *m.* Ти́хий океáн, -ну.
pacyfikacja *ż., polit.* пацифіка́ція, втихомúрення карáльними зáходами.
pacyfikacyjny *polit.* пацифікаці́йний.
pacyfikator, *lm.* **-rowie,** *m., polit.* усмирúтель.

pacyfista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* пацифі́ст.
pacyfistka *ż.* пацифі́стка.
pacyfistyczny пацифі́стський.
pacyfizm, -mu, *m.* пацифі́зм, -му.
pacyka *ż., spec.* 1) *(мулярська лопатка)* ке́льня, ке́льма; 2) *(маса для штукатурних робіт)* штука́турка; *(для штукатурення домашнім способом)* тиньк, -ку.
pacykarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) му́ляр, -ра; *(спеціаліст по штукатурній роботі)* штукатур, -ра; 2) *(перен. іron. — про поганого художника)* мазі́й, -зія́.
pacykować, -kuję, -kujesz, -kował 1) штукату́рити; тинькува́ти, -ку́ю, -ку́єш; *пор.* **pacyka** 2; 2) *(перен. іron. — про поганого художника)* ма́зати (ма́жу, ма́жеш), мазю́кати, ля́пати, ба́зграти.
paczesie *blm., n. див.* **pacześ.**
paczesować, -suję, -sujesz, -sował *tkac.* чеса́ти (чешу́, че́шеш), обчі́сувати, -сую, -суєш.
paczesowanie *n., tkac.* чеса́ння, обчі́сування.
pacześ *blm., ż.* 1) *с.-г.* па́чоси, -сів *(лише в мн.);* 2) пачосо́ві ни́тки *(род.* нито́к); пачосо́ва пря́жа.
pacześny *tkac.* пачосо́вий.
paczka I *ż.* 1) па́чка; ~ tytoniu па́чка тютю́ну; 2) *(поштова)* посі́лка, паку́нок, -нка; 3) *(на що)* я́щик; 4) *перен. жарт.* компа́нія, товари́ство; wesoła ~ весе́ла компа́нія; 5) *зменш. див.* **paka** 1; ◊ ~ zapałek коро́бка сірників.
paczka II *ż. (балетна)* па́чка.
paczkarnia *ż., spec.* 1) пакува́льний цех, -ху; 2) *(на пошті та ін.)* склад посі́лок (паку́нків).
paczkarz I, *lm.* **-rze,** *m.* виробни́к я́щиків.
paczkarz II, *lm.* **-rze,** *m.* контрабанди́ст.
paczkować I, -kuję, -kujesz, -kował 1) загорта́ти (упако́вувати) в па́чки; 2) *(з розважуванням)* фасува́ти, -су́ю, -су́єш.
paczkować II, -kuję, -kujesz, -kował займа́тися контраба́ндою.
paczula *ż., bot. i in.* пачу́лі, -лів *(лише в мн.).*
paczulowy пачу́льовий; zapach ~ пачу́льовий за́пах, -ху.
paczuszka *ż., zdr., pieszcz. див.* **paczka I 1.**
paczyć, -czę, -czysz, -czył 1) коро́бити, -блю, -биш, жоло́бити; 2) *перен.* викривля́ти, перекру́чувати, -чую, -чуєш; *(смак та ін.)* псува́ти (псую́, псуєш); *(характер та ін.)* деморалізува́ти, -зу́ю, -зу́єш; //~ **się** 1) коро́битися, жоло́битися; 2) викривля́тися, перекру́чуватися; псува́тися; деморалізува́тися.
paćkać *pot.* 1) брудни́ти, каля́ти, ма́зати (ма́жу, ма́жеш); *(розм.— обличчя — ще)* замо́рзувати, -зую, -зуєш; 2) *(перен. — робити абияк)* паску́дити, -джу, -диш, парта́чити; *(про рисування, писання — звичайно)* ма́зати, мазю́кати, ля́пати, ба́зграти; //~ **się** брудни́тися, каля́тися, ма́затися; замо́рзуватися.
paćkanina *ż., pot.* мазани́на, ляпани́на, базгрени́на.
padaczka *ż., med. (epilepsia)* паду́ча, -чої, епіле́псія.
padaczkowy *med. (epilepticus)* епілепти́чний.
padać, paść, padnę, padniesz, padł 1) па́дати, па́сти (паду́, паде́ш), упа́сти; *перен.* na niego ~da podejrzenie на нього па́дає підо́зра (підозрі́ння); ~dać na wznak па́дати на спи́ну (на́взнак, навзнаки́, горілиць); **paść** ofiarą впасти же́ртвою; **paść** trupem па́сти тру́пом; 2) *(лише недокон.) (про худобу)* па́дати, ги́нути, здиха́ти; ◊ ~da (deszcz) дощ іде́; *прик.* ~dać na cztery łapy вихо́дити сухи́м з води́; **padł** nowy rekord було́ встано́влено но́вий реко́рд; **padło** pytanie пролуна́ло пита́ння; **paść** w walce полягти́ в бою.

padalec, -lca, *lm.* **-lce,** *m., zool. (anguis fragilis)* мідяни́ця, верете́льниця.
padlina *ż.* па́дло.
padłożerny *zool., orn.* стервої́дний.
padolisty *див.* **padołowaty.**
padołowaty доли́нистий.
padół, -dołu, *m., arch.* юдо́ль, -лі, па́діл, -долу; ~ p ł a c z u юдо́ль земна́.
Padwa *ż.* Па́дуя.
padwan *m., lit. hist.* любо́вна пі́сенька.
padyszach, *lm.* **-chowie,** *m., hist.* падиша́х.
padź *ż., bot.* медо́ва роса́, падь, -ді.
paf! *wkrz.* паф!
pagina *ż., arch.* сторі́нка.
paginacja *ż., spec. (нумерація сторінок)* пагіна́ція.
paginować, -nuję, -nujesz, -nował *spec.* нумерува́ти сторі́нки.
pagoda *ż., archit., rel.* па́года.
pagóreczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* горбо́чок, -чка.
pagórek, -rka, *m.* 1) горбо́к, -бка́, го́рбик, па́горок, -рка; 2) *анат. (promontorium)* ви́ступ, -пу, мис, -су.
pagórkowatość *ż.* горбкува́тість, -тості, горби́стість, горба́стість, па́гористість.
pagórkowaty горбкува́тий, горби́стий, горба́стий, па́гористий.
pagórzysty *див.* **pagórkowaty.**
pajac, *lm.* **-ce,** *m.* паяц, *(скоморох — ще)* бла́зень, -зня.
pajacowski яки́й (що) стосу́ється паяца; *(у контексті)* паяца то́що; блазе́нський, бла́знівський; t w a r z e ~kie a) обли́ччя паяців; б) блазе́нські (бла́знівські) обли́ччя (*род.* обли́ч). *Пор.* **pajac.**
pojączek, -czka, *m., zdr.* павучо́к, -чка́.
pająk *m.* 1) паву́к, -ка́; 2) *перен.* жирандо́ль, -лі; ◊ *розм.* ~ n o c n y нічни́й злодій.
pająkowaty павукови́дний, павукоподі́бний, павукова́тий.
pajda *ż., pot.* ски́ба; ~ c h l e b a ски́ба хліба.
pajdyga *ż., zgr., pot. див.* **pajda.**
pajęczak *m. див.* **pająk.**
pajęczarz, *lm.* **-rze,** *m., rad.* радіоза́єць, -за́йця.
pajęczy 1) паву́чий, павуко́вий; 2) *перен.* павути́нний.
pajęczyna *ż.* павути́на; павути́ння *(зб.).*
pajęczynowaty павути́нний; *anat.* b ł o n a ~ta *(membrana arachnoidea) див.* **pajęczynówka.**
pajęczynowy павути́нний; s i e ć ~wa павути́нна сіть, -ті.
pajęczynówka *ż., anat. (membrana arachnoidea)* павути́нна оболо́нка *(мозку).*
pak, -ku, *m., spec.* пак, -ку.
paka *ż.* 1) я́щик; *(типу сундука)* скри́ня; 2) *перен. розм.* весе́ла компа́нія; 3) *жарт.* холо́дна, -ної, буцега́рня.
pakarnia *ż. див.* **pakownia.**
pakfong, -gu, *m., hut.* нейзі́льбер, -ру.
pakiecik, -ku *a.* **-ka,** *m., zdr.* паке́тик; невели́чка па́чка. *Пор.* **pakiet.**
pakier, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) *спец.* пакува́льник; 2) *зал. див.* **numerowy.**
pakiet, -tu, *m.* паке́т; *(в'язка однакових предметів — ще)* па́чка; ~ k o n t r o l n y контро́льний паке́т; ~ l i s t ó w па́чка листів.
pakietbot, -tu, *m., mor. przest. див.* **pakietowiec.**
pakietowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor. przest.* пакетбо́т.
Pakistan, -nu, *m.* Пакиста́н, -ну.
pakłak, -ku, *m., tkac.* рядни́на; *(з вовни)* повсти́на.
pakłakowy *tkac.* рядни́нний, рядня́ний; повстя́ни́й. *Пор.* **pakłak.**
pakowacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* пакува́льник.
pakować, -kuję, -kujesz, -kował 1) пакува́ти, -ку́ю, -ку́єш, упако́вувати, -вую, -вуєш; *(у чемодан — ще)* склада́ти; 2) *(перен. розм. — пожадливо їсти)* умина́ти, трощи́ти (трощу́, тро́щиш); 3) *(перен. розм. — гроші*

в підприємство і под.) вкладáти; 4) (*перен. розм. — в тюрму*) саджáти, садúти, -джý, -диш; ~ do kozy саджáти (садúти) в холóдну; //~ się 1) упакóвуватися, пакувáтися; складáтися; 2) *перен. розм.* пхáтися.

pakownia *ż., spec.* пакувáльна, -ної, пакувáльний вíдділ (цех).

pakowny 1) містки́й; (*великий*) простóрий; 2) *перен.* навантáжений; wozy dobrze ~ne дóбре навантáжені возú, -зíв.

pakowy пакувáльний; (*для обгортання*) обгóрткóвий.

pakówka *ż., spec. див.* **pak.**

pakt, -tu, *lm.* **-ty** *m., dypl.* пакт, -ту; ~ o nieagresji пакт про ненáпад.

paktować, -tuję, -tujesz, -tował *dypl.* вестú (провáдити) переговóри.

paktowanie *n., dypl.* 1) переговóри, -рів; 2) вéдення (провáдження) переговóрів.

pakuły, -łów, *blp.* клóччя.

pakuneczek, -czka, *m., zdr.* пакýночок, -чка, пакéтик.

pakunek, -nku, *m.* пакýнок, -нка, пакéт, згóрток, -тка, сýверток.

pakunkowe, -wego, *blm., n., kol.* багáжна оплáта.

pal, *lm.* **-le,** *m.* пáля; (*з загостреним кінцем — ще*) кіл (*род.* колá).

palacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) кочегáр, -ра; 2) (*звичайних печей*) опáлювач, грýбник, топíльник; 3) (*тютюну*) курéць, -рця́. *Пор.* **palacz.**

palad, -du, *m., chem.* палáдій, -дію.

paladium, *lp. nieodm., lm.* **-dia, -diów,** *n.* 1) *міф., перен.* палáдіум, -му; 2) *хім. див.* **palad.**

paladyn, *lm.* **-nowie,** *m., hist.* паладúн.

palafit, -tu, *m., archeol.* палафíти, -тів (*лише в мн.*).

palanka *ż., wojs. hist. див.* **pałanka.**

palankin, -nu, *m.* паланкíн.

palant *m., sport.* гúлка.

palarnia *ż.* 1) (*зал для курців*) курúльня; (*розм. — ще*) курúлка; 2) приміщення, де жáрять (пряжать) кáву (кóфе).

palatalizacja *ż., lingw.* палаталізáція.

palatalność *ż., lingw.* палатáльність, -ності.

palatalny *lingw.* палатáльний.

palatyn, *lm.* **-nowie,** *m., hist.* палатúн.

palatynat, -tu, *m., hist.* палатинáт, -ту.

palatynka *ż., przest.* хутряни́й кóмір, -ра; (*жіноча*) горжéтка.

palący I 1) палю́чий, пекýчий; ~ce słońce палю́че (пекýче) сóнце; 2) *перен.* пекýчий; ~ ból пекýчий біль (*род.* бóлю); ~ce pytanie пекýче питáння.

palący II, **-cego,** *lm.* **-cy,** *m.* курéць, -рця́.

palączka *ż.* 1) жар, -ру, гаря́чка; 2) *перен.* жагá, жадóба.

palba *ż. див.* **strzelanina.**

palcochodne, -nych, *zool.* (*digitigrada*) пальцехíдні, -них.

palcować, -cuję, -cujesz, -cował *muz.* позначáти аплікатýру в нóтах.

palcowanie *n., muz.* 1) позначáння аплікатýри в нóтах; 2) розстановка пáльців, аплікатýра.

palcowy пальцьовúй.

palcówka *ż., muz.* впрáва на швúдкість пáльців.

palczak *m., zool.* (*chiromys*) руконíжка.

palczasty *bot., tech.* пальчáстий.

palczatka *ż., bot.* (*andropogon*) бородáч, -чá.

palec, -lca, *lm.* **-lce,** *m.* пáлець, -льця; mały ~ мізúнець, -нця, мізúнний пáлець; *перен.* mieć coś w małym (w swym) ~lcu знáти що, як свої́ п'ять пáльців; *перен.* można policzyć na ~lcach мóжна порахувáти (полічúти) на пáльцях; *перен. розм.* ~lcem nie ruszyć (nie trącić, nie kiwnąć) і пáльцем не ворухнýти

(кивну́ти); *перен. розм.* p a t r z e ć n a c o p r z e z ~lce диви́тися крізь па́льці на що; ~ p i e r ś c i e n n y (s e r d e c z n y) підмізи́нний па́лець; *перен.* s a m j e d e n j a k ~ самсамі́сінький, оди́н-одні́сінький; оди́н, як па́лець, одни́м оди́н; ś r e d n i ~ сере́дній па́лець; w i e l k i ~ вели́кий па́лець, па́люх; ~ w s k a z u j ą c y вказівни́й па́лець; *перен. розм.* w y s s a ć z ~lca ви́смоктати з па́льця; *перен.* w y t y k a ć (p o k a z y w a ć) k o g o ~lcami пока́зувати па́льцем на ко́го; *перен. розм.* z n a ć k o g o j a k s w o j e d z i e s i ę ć ~lców зна́ти кого́, як свої́ п'ять па́льців; ◊ c h o d z i ć n a ~lcach ходи́ти навшпи́ньки (навшпи́ньках); *перен.* ~lce l i z a ć па́льчики (ру́чечки) обли́жеш (обли́жете); *перен. розм.* m a c z a ć w c z y m ~lce бу́ти причетним до чо́го; *перен.* n i e c h c i e ć d o c z e g o ~lca p r z y ł o ż y ć не бажа́ти до чо́го ру́ку прикла́сти.

palecznik *m., bot. див.* **naparstnica.**

palenisko *n.* то́пка.

paleograf, *lm.* **-fowie,** *m., filol.* палеогра́ф.

paleografia *ż., filol.* палеогра́фія.

paleograficzny *filol.* палеографі́чний.

paleolit, -tu, *m., archeol.* палеолі́т, -ту.

paleolityczny *archeol.* палеолі́тичний.

paleologia *ż. див.* **paleontologia.**

paleontolog, *lm.* **-gowie,** *m.* палеонто́лог.

paleontologia *ż.* палеонтоло́гія.

paleontologiczny палеонтологі́чний.

paleozoiczny *geol.* палеозо́йський.

paleozoologia *ż., paleont.* палеозоологія.

Palermo, *nieodm., n.* Пале́рмо *(невідм.).*

palestra *ż.* 1) *іст.* пале́стра; 2) *юр.* коле́гія адвока́тів.

palestrant, *lm.* **-nci,** *m. praw. przest.* адвока́т; член коле́гії адвока́тів.

Palestyna *ż.* Палести́на.

paleta *ż., mal.* пали́тра.

paletko *n., lekc. див.* **paltocik.**

paliatyw, -wu, *m.* паліати́в, -ву.

paliatywa *ż., med.* паліати́вний лік, -ку.

paliatywny паліати́вний.

palić I, **-lę, -lisz, -lił** 1) пали́ти, -лю́, -лиш; *(в печі — ще)* топи́ти, -плю́, -пиш; *(про сонце — ще)* пекти́ (пече́), жа́рити; *(знищувати — ще)* спа́лювати, -люю, -люєш; *(свічку, лампу — звичайно)* світи́ти (свічу́, сві́тиш); *(цигарки — ще)* кури́ти, -рю́, -риш; *(цеглу — ще)* випа́лювати, -люю, -люєш; ~ l i s t y спа́лювати (пали́ти) листи́; ~ w ę g l e m пали́ти (топи́ти) ву́гіллям; ~ w s i e i m i a s t a пали́ти се́ла й міста́; *перен.* ~ z a s o b ą m o s t y пали́ти за собо́ю кораблі́; 2) *(горілку, спирт)* гна́ти (жену́, женеш), кури́ти; 3) *(безос. — в шлунку, в горлі)* пекти́; ◊ *перен. розм.* **pal** g o s z e ś ć (l i c h o, d i a b l i) хай йому́ чорт (біс); *книж.* ~ k o g o n i e n a w i ś c i ą пала́ти нена́вистю до ко́го; *перен. розм.* ~ k o m p l e m e n t y розсипа́тися (розто́чуватися) в компліме́нтах, пра́вити компліме́нти; ~ k o p e r c z a k i смали́ти халя́вки; *перен. розм.* **pal** s z e ś ć що бу́де, те й бу́де; *перен.* t w a r z m i ę ~li в ме́не (мені́) паши́ть обли́ччя (лице́); *перен.* w s t y d m i ę ~li я горю́ від со́рому; //~ **się** 1) горі́ти; *безос.* ~li **się** гори́ть; *перен.* r o b o t a ~lila m u **się** w r ę k a c h робо́та горі́ла йому́ в рука́х; ś w i e c a **się** ~li свічка гори́ть; *прям., перен.* w s z y s t k o **się** n a n i m ~li на ньо́му все гори́ть; *перен.* z i e m i a m u **się** ~li p o d n o g a m i в ньо́го земля́ гори́ть під нога́ми; 2) *(про обличчя)*

пашíти, палáти, паленíти; 3) (do kogo) *вульг.* палáти прúстрастю (до кóго); 4) (do czego) рвáтися (рвýся, рвéшся) (до чóго); ~ doroboty рвáтися до прáці; ◊ *жарт.* ~li mu się głowa в ньóго рудé волóсся.

palić II, **-lę, -lisz, -lił, palnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) палúти, -лю́, -лиш, вúпалити; пáльнути *(розм.)*; 2) *(про звук)* ля́скати, ля́снути; ~lić z bicza ля́скати батогóм; ◊ *військ.* **pal!** плíл

palik *m.* 1) *зменш.* кілóк, -лкá; *(городн. — звичайно)* тичúна; 2) *геод.* вíшка.

palikować, -kuję, -kujesz, -kował *ogr.* тичúти.

palimpsest, -tu, *m., filol.* палімпсéст.

palindrom, -mu, *m., poetyc.* палíндрóм.

palingeneza *ż., biol., fil., hist.* палінгенéз, -зу, палінгенéзис, -су.

palinodia *ż., lit.* палінóдія.

paliowy *(про колір)* пáльовий.

palisada *ż.* палісáд, -ду.

palisadować, -duję, -dujesz, -dował обвóдити (обгорóджувати) палісáдом.

palisander, -dru, *m.* палісáндр, -ра.

palisandrowy палісáндровий.

paliwo *n.* 1) пáливо; 2) *тех.* пальнé, -нóго; 3) *(жарт. — тютюн)* кýриво.

paliwowy пáливний; baza ~wa пáливна бáза.

paliwoda, -dy, *lm.* **-dy,** *m., pot.* 1) палúвода, шибáйголова, зірвúголова; 2) *(що бреше)* брехýн, -нá.

pallad, -du, *m., chem.* палáдій, -дію.

palma *ż.* пáльма; *перен.* ~ pierwszeństwa пáльма пéршості (першенствá).

palmeta *ż., archit.* пальмéта.

palmisty 1) пáльмовий; 2) *(подібний до пальми)* пальмувáтий, пальмовúдний; 3) покрúтий (вкрúтий) пáльмами.

palmit(yn)owy *chem.* пальмітúновий.

palmowy пáльмовий; ◊ *церк.* niedziela ~wa вéрбна нéділя.

palnąć I, **-nę, -niesz, -nął, -nęli** *pot.* 1) тарáхнути; 2) *(перен. — сказати)* ля́пнути; ~ głupstwo а) ля́пнути дурнúцю; б) зробúти дурнúцю; ◊ *фам.* ~ kieliszek wódki хильнýти чáрку; *фам.* ~ mowę сказáти промóву.

palnąć II *див.* **palić** II.

palnik *m.* пальни́к, -ка́.

palność *ż.* 1) горю́чість, -чості; 2) спалéнність, -ності, спалúмість, -мості. *Пор.* **palny.**

palny 1) горю́чий; materiały ~ne горю́чі речовúни, -вúн; 2) *(спроможний спалюватися)* спалéнний, спалúмий; ◊ broń ~na вогнестрíльна збрóя.

palony жáрений; пáлений *(рідше)*; kawa ~na жáрена (пряжена) кáва, жáрене (пряжене) кóфе.

palować, -luję, -lujesz, -lował вбивáти пáлі.

palowanie *n.* вбивáння паль.

palowy пальовúй; ◊ most ~ міст на пáлях.

palpitacja *ż., med.* тремтíння, пальпітáція; ◊ ~ serca трепетáння сéрця, серцебиття́.

palto *n.* пальтó, -тá.

paltocik *m., zdr.* пальтечкó, пальтúшко *(розм.)*.

paltocina *ż., lekc.* поганéньке пальтó, пальтúна.

paltot *m. див.* **palto.**

paluch *m., zgr.* велúкий пáлець, пáлюх *(руки а. рукавички)*.

paluszek, -szka, *m.* 1) *зменш., пестл.* пáльчик; 2) *(п'ятий палець руки)* мізúнець, -нця; 3) *(звичайно в мн.) кул.* рід печéння *а.* стрáви.

pała *ż.* 1) *збіл.* дрюк, -кá, дрючóк, -чкá, ломáка; 2) *перен. лайл.* бóвдур, -ра; 3) *шкіл.* кіл *(род.* колá); ◊ *фам.* goła ~ лúса головá, гúря; *перен.* przegiąć ~łę перегнýти пáлицю.

pałac, -cu, *lm.* **-ce,** *m.* пала́ц, -цу, дворе́ць *(род.* двірця́*).*

pałacowy палацо́вий, двірце́вий; *політ. іст.* r e w o l u c j a **~wa** двірце́вий перево́рот, -ту.

pałacyk, -ku, *m., zdr.* невели́чкий пала́ц, -цу, невели́чкий дворе́ць *(род.* двірця́*).*

pałać пала́ти; *(яскраво горіти — ще)* полум'яні́ти; *(спалахуючи горіти — ще)* палахкоті́ти, -коти́ть, палахкота́ти, -ко́че; *(про обличчя — ще)* паші́ти; *перен.* **~** m i ł o ś c i ą пала́ти любо́в'ю; ◊ *перен.* **~** ż ą d z ą горі́ти бажа́нням.

pałający пала́ючий.

pałanka *ż., wojs. hist.* пала́нка.

pałasik *m., zdr.* невели́чкий пала́ш, -ша́.

pałasz, *lm.* **-sze,** *m., wojs.* пала́ш, -ша́.

pałaszować, -szuję, -szujesz, -szował 1) розма́хувати палаше́м; би́ти пла́зом палаша́; 2) *перен. жарт.* умина́ти, трощи́ти (трощу́, тро́щиш).

pałaszowaty у фо́рмі палаша́.

pałaszowy пала́шо́вий; ◊ *заст.* p o j e d y n e k **~** дуе́ль на палашах.

pałączek, -czka, *m.* 1) рід сильця́; 2) *зменш. див.* **pałąk.**

pałąk *m.* 1) дуга́; z g i ę t y w **~** зігну́тий, як дуга́; 2) *перен.* дугоподі́бна рукоя́тка ша́блі, палаша́ то́що; дугоподі́бна ру́чка; дугоподі́бне ву́хо (посу́дини).

pałąkowaty дугоподі́бний.

pałeczka *ż.* 1) *зменш.* па́личка, кийо́к, -йка́; 2) *бакт.* па́личка.

pałeczkowaty *bakt.* паличкоподі́бний.

pałka *ż.* 1) ціпо́к, -пка́, кий, па́лка; *(велика)* па́лиця; *(довга)* жерди́на, тичи́на; 2) *(перен. жарт. — голова)* макі́тра, довбе́шка; 3) *шкіл.* кіл *(род.* кола́*).*

pałkierz, *lm.* **-rze,** *m., wojs. hist.* кі́нний бараба́нщик.

pałkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) би́ти па́лкою; 2) *(судно)* відшто́вхувати жерди́нами.

pałuba *ż.* 1) верх (бу́да) пово́зки; 2) *перен.* кибі́тка, пово́зка з верхо́м (бу́дкою); 3) *розм.* погане́нька ля́лька.

pamflecista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* памфлети́ст.

pamflet, -tu, *m.* памфле́т, -ту.

pamiątka *ż.* 1) па́м'ять, -ті, спо́гад, -ду, спо́мин, -ну, зга́дка; o b c h o d z i ć **~kę** z w y c i ę s t w a відзнача́ти па́м'ять перемо́ги; n a **~kę** t y c h d n i в па́м'ять цих днів; p o d a r u n e k n a **~kę** подару́нок (дару́нок) на па́м'ять (на спо́мин, на спо́гад, на не́забудь); 2) *(предмет)* па́м'ятка; **~** p o m a t c e па́м'ятка по ма́тері; *(подарунок на пам'ять)* сувені́р, -ра.

pamiątkowy меморія́льний; t a b l i c a **~wa** меморія́льна до́шка (табли́ця); ◊ r z e c z **~wa** *див.* **pamiątka** 2.

pamięciowo з па́м'яті, по па́м'яті; c y t o w a ć **~** цитува́ти з па́м'яті (по па́м'яті).

pamięciowy з па́м'яті, по па́м'яті; c y t a c j e **~we** цита́ції з па́м'яті (по па́м'яті).

pamięć *ż.* па́м'ять, -ті; c z c i ć **~** b o h a t e r ó w r e w o l u c j i шанува́ти па́м'ять геро́їв револю́ції; g o d z i e n **~ci** гі́дний па́м'яті; j e ś l i m n i e **~** n i e m y l i k o l í не зра́джує мене́ па́м'ять; m i e ć d o b r ą **~** ма́ти хоро́шу па́м'ять; *перен. розм.* m i e ć k u r z ą **~** ма́ти ку́рячу па́м'ять; p r z e z **~** n a o j c a шануючи па́м'ять ба́тька; ś w i ę t e j **~ci** блаже́нної па́м'яті; ś w i ę t e j **~ci** o j c i e c поки́йний (блаже́нної па́м'яті) ба́тько; w y s z ł o (w y p a d ł o) m i t o z **~ci** мені́ це ви́летіло з голови́; мені́ це ви́йшло з па́м'яті; z a c h o w a ć w **~ci** зберегти́ в па́м'яті; z a m o j e j **~ci** за моє́ї па́м'яті; z o s t a w i ć p o s o b i e d o b r ą **~** залиши́ти по собі́ до́бру па́м'ять; z r o b i ć c o ś z a (ś w i e ż e j) **~ci** зроби́ти що по свіжій па́м'яті;

◊ mieć co na (w) ~ci мáти що на увáзі; mieć ~ na dobro ojczyzny зважáти на добрó бáтьківщини; *перен.* od świętej ~ci з незапáм'ятних часів, з дáвніх-давéн, з найдавніших-давéн, з дáвнього-дáвна; przychodzić na ~ спадáти на дýмку; wbić sobie coś w ~ вбúти собí щось в тямкú, дóбре запам'ятáти собí що.

pamiętać пам'ятáти; //~ się пам'ятáтися; źle się długo ~ta дóвго пам'ятáється лúхо.

pamiętliwy пам'яткúй, пам'ятлúвий.

pamiętne: dać komuś ~ *pot.* а) відшмагáти (кого́); б) надокýчити (комý).

pamiętnik *m.* 1) альбóм; 2) *(записки особистого характеру)* щоденник; 3) *(про публікацію)* запúски, -сок; **Pamiętnik Literacki** Літератýрні запúски; 4) *(лише в мн.) літ.* спóгади, -дів, спóмини, -нів, мемуáри, -рів.

pamiętnikarski *lit.* мемуáрний.

pamiętnikarstwo *n., lit.* мемуарúстика.

pamiętnikarz, *lm.* **-rze,** *m., lit.* мемуарúст.

pamiętny 1) (dla kogo) пáм'ятний; ~ dzień пáм'ятний день *(род.* дня); 2) (czego, na co) свідóмий (чого́); ~ swego celu свідóмий своéї метú; ~ na swoje obowiązki свідóмий своїх обóв'язків.

pamłoda *ż., sad.* пáмолодь, -ді.

pampas, -su *(częściej w lm.)* **-sy, -sów,** *m.* пампáси, -сів *(лише в мн.).*

pampuch *m., kul. див.* **pączek II.**

pampuszka *ż., kul., zdr. див.* **pączek II.**

PAN (Polska Akademia Nauk) *skr.* Пóльська Академія нáук.

pan, *lm.* **-nowie,** *m.* 1) пан; 2) *(у звертанні)* ви; jak się ~ma? як ви поживáєте? як живетé? як ся мáєте? ◊ *перен.* być ~nem siebie володíти собóю; *перен.* być ~nem sytuacji бýти хазяїном (господáрем) станóвища; *присл.* jaki ~, taki kram якúй піп, такá й парáфія; ~ młody молодúй, -дóго; *перен.* za ~ brat запанібрáта.

panaceum, *lp. nieodm., lm.* **-cea, -ceów,** *n.* панацéя.

Panama *ż.* Панáма.

panama I *ż. (капелюх)* панáма.

panama II *ż. (грубе шахрайство)* панáма.

panamerykanizm, -mu, *m., polit.* панамериканізм, -му.

panamerykański *polit.* панамериканський.

panamski панáмський.

panasz, -szu, *lm.* **-sze,** *m., wojs. hist., spec.* кúтиця, султáн *(на головному уборі).*

panat(k)a *ż., kul.* хлíбна ю́шка.

pancerne, -nych, *zool.* пáнцирні, -них.

pancernik I, *m., wojs. mor.* броненóсець, -сця, пáнцерник.

pancernik II, *m., zool. (dasypus)* броненóсець, пáнцерник.

pancerny *wojs.* 1) *мор.* броненóсний; okręt ~ броненóсний корабéль, -бля́, броненóсець, -сця, пáнцерник; 2) *(про машину)* броньовúй; automobil (samochód) ~ броньовúй автомобíль, броньовá автомашúна, броньовúк, -ká; 3) *іст.* пáнцирний; łuska ~na пáнцирна лускá.

pancerz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *військ., тех.* брóня́; ~ pokładowy пáлубна брóня́; *тех.* ~ poprzeczny трáверсна брóня́; 2) *іст., зоол.* пáнцир, -ра.

pancerzowy *hist.* пáнцирний.

pandekty *(rzadziej* **-ta),** *blp., praw. hist.* пандéкти, -дéкт.

pandemia *ż., med.* пандéмія.

pandemiczny *med.* пандемíчний.

paneczek, -czka, *lm.* **-czkowie,** *m.* 1) *ірон.* підпáнок, -нка; 2) *заст.* панúч, -чá.

panegiryczny панегірúчний.

panegiryk, -ku, *m.* панегі́рик.
panegirysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* панегі́рист.
panek, -nka, *lm.* **-nki** *a.* **-nkowie,** *m., przest.* 1) пано́к, -нка́; 2) *(молодий)* пани́ч, -ча́.
paneuropejski *polit.* пан'європе́йський.
panew, -nwi, *ż.* 1) сковорода́; 2) *(у різних галузях виробництва)* казано́к, -нка́, котело́к, -лка́; 3) *тех., мех.* підши́пник; 4) *зал.* бу́кса.
panewka *ż.* 1) *(іст. — у вогнепальній зброї)* пані́вка, поли́чка; 2) *мед. (acetabulum)* вертлу́жна запа́дина; 3) *зменш.* сковорі́дка; 4) *див.* **panew** 3, 4; ◊ spalić na ~wce а) да́ти осі́чку; б) *перен.* не вда́тися.
pangeneza *ż., biol.* панге́незис, -су.
pangermanista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* пангерма́ніст.
pangermanizm, -mu, *m., polit.* пангерма́нізм, -му.
pangermański *polit.* пангерма́нський.
pani *ż.* 1) па́ні *(невідм.);* 2) ви; ◊ *перен.* ~ serca воло́да́рка се́рця. *Пор.* **pan.**
paniątko *n.* 1) *заст.* паненя́, -ня́ти; 2) *перен.* франт.
panicz, *lm.* **-cze,** *m., przest.* пани́ч, -ча́.
paniczny пані́чний; strach ~ пані́чний страх *(род.* стра́ху).
paniczyk, *lm.* **-ki,** *m., iron.* пани́ч, -ча́, паня́, -ня́ти.
panieneczka *ż., zdr., pieszcz.* паня́ночка.
panienka *ż., zdr.* па́нночка, паня́нка *(заст.).*
panienkowaty як па́нночка.
panieński *przest.* дівочий, дівоцький, дівча́чий.
panieństwo *n., przest.* дівоцтво, дівува́ння.
panierować, -ruję, -rujesz, -rował *kul.* обсипа́ти товче́ними сухаря́ми.
panię, -nięcia, *lm.* **-nięta, -niąt,** *n., przest.* паненя́, -ня́ти, паня́.
panika *ż.* па́ніка; szerzyć (siać) ~kę ши́рити (поши́рювати) па́ніку; ulegać (poddawać się) ~nice піддава́тися па́ніці; wywołać ~kę ви́кликати (спричини́ти) па́ніку.
panikier, *lm.* **-rzy,** *m., lekc., żart.* панікер, -ра.
panisko *m. i n., pouf. див.* **pan** 1.
panislamizm, -mu, *m., polit.* панісламізм, -му.
paniusia *ż., pieszcz., lekc.* па́нійка, да́мочка.
pankreatyczny *fizjol., farm.* панкреати́чний.
pankreatyna *ż., fizjol., farm.* панкреати́н, -ну.
panleksykon, -nu, *m., lingw.* універса́льний лексико́н.
panna *ż.* 1) па́нна, па́ночка, паня́нка; 2) ді́ва *(книж.);* stara ~ стара́ ді́ва; ◊ ~ młoda молода́, -до́ї.
panneau *nieodm. n.* панно́ *(невідм.).*
pannica *ż., pot.* дорослa ді́вчина.
Panonia *ż.* Панно́нія.
panoplia *ż., hist.* по́вне ри́царське споря́дження.
panoptykum *nieodm., n.* пано́птикум, -му.
panorama *ż.* панора́ма.
panoramiczny панора́мний; ◊ film ~ панора́мний фільм, -му.
panoszyć się, -szę, -szysz, -szył *pot.* 1) велича́тися; *(гордовито)* пиша́тися; *(мати надто високу думку про себе)* зазнава́тися, -знаю́ся, -зна́єшся; задава́тися, -даю́ся, -да́єшся *(просторічн.);* 2) *(перен. — про рослини)* розроста́тися; w ogrodzie ~szyły się chwasty в саду́ розрісся бур'я́н.
panować I, **-nuję, -nujesz, -nował** 1) панува́ти, -ну́ю, -ну́єш, царюва́ти, -рю́ю, -рю́єш; 2) *перен.* (nad czym, nad kim) володі́ти (ким, чим); ~ nad sobą володі́ти собо́ю; ~ nad swoimi namiętnościami володі́ти свої́ми при́страстями; (nad kim) *(мати перевагу над ким)* верхо-

во́дити, -джу, -диш (ким); 3) *(тільки в 3 особі) (про хвороби і ін.)* бу́ти; ~**nowała** e p i d e m i a g r y p y була́ епіде́мія гри́пу; 4) (nad czym) *(в просторі)* височи́ти, височи́тися; z a m e k ~**nuje** n a d m i a s t e m над мі́стом височи́ться за́мок.

panować II, **-nuję, -nujesz, -nował** (komu) *pot.* ви́кати (кого́ і кому́).

panowanie I *n.* 1) панува́ння, царюва́ння; 2) володі́ння; верховодіння; 3) висо́чіння, висо́чення. *Пор.* **panować** I 1, 2, 4.

panowanie II *n.* ви́кання.

panslawista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit., hist.* панславі́ст.

panslawistyczny *polit., hist.* панславі́стський.

panslawizm, -mu, *m., polit., hist.* панславі́зм, -му.

pantalony, -nów, *blp.* пантало́ни, -ло́н.

pantałyk: z b i ć z ~**ku** *pot.* збу́ти з пантели́ку, спантели́чити.

pantarka *ż., orn.* цеса́рка.

panteista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* пантеї́ст.

panteistyczny *fil.* пантеїсти́чний.

panteizm, -mu, *m., fil.* пантеї́зм, -му.

panteon, -nu, *m.* пантео́н, -ну.

pantera *ż., zool.* пантє́ра.

pantofel, -fla, *lm.* **-fle,** *m.* ту́фля; ◊ *жарт.* b y ć p o d ~**flem** ż o n y бу́ти під каблуко́м жі́нки.

pantofelek, -lka, *m., zdr.* ту́фелька.

pantofelnik *m., bot. (calceolaria)* кальцеола́рія.

pantoflarstwo *n.* 1) *спец.* профе́сія ту́фельного ма́йстра; виробни́цтво ту́фель; 2) *жарт.* підляга́ння жі́нці.

pantoflarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) ту́фельний ма́йстер, -тра; 2) *жарт.* чоловік під каблуко́м жі́нки.

pantoflowy ту́фельний.

pantograf, -fu, *m., tech., el.* панто́граф.

pantometr, -ru, *m., geod.* панто́метр, -ра.

pantomima *ż.* пантомі́ма.

pantomimiczny пантомі́мний, пантомі́чний.

pantomimik, *lm.* **-cy,** *m. див.* **pantomimista.**

pantomimika *ż.* пантомі́мне мисте́цтво.

pantomimista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* пантомі́міст.

pantomina *ż. див.* **pantomima.**

panujący I пану́ючий, панівни́й; *(поширений — ще)* зага́льний; p r z e k o n a n i e ~**ce** зага́льна (панівна́) ду́мка.

panujący II, **-cego,** *lm.* **-cy,** *m.* воло́да́р, -ло́даря́, вла́да́р *(род.* вла́даря́).

panzootia *ż., vet.* панзоо́тія.

pański 1) па́нський; *(належний поміщику — ще)* поміщицький; g r u n t a ~**kie** поміщицька (па́нська) земля́; p o ~**ku** по-па́нському (по-панськи); 2) *(заст. — у зверненні до чоловіків)* ваш; c z y t o **Pańska** k s i ą ż k a? чи це Ва́ша кни́жка?

pańskość *ż., lekc. (властивість)* па́нство; па́нські мане́ри, -не́р.

państewko *n., zdr.* невели́чка держа́ва.

państwo I *n.* держа́ва; **Państwo** R a d z i e c k i e Радя́нська держа́ва; ~ d e m o k r a t y c z n e демократи́чна держа́ва; R a d a **Państwa** Держа́вна ра́да.

państwo II *n.* 1) *(іст. — соціальний стан)* па́нство; 2) *перен. див.* **pańskość.**

państwo III *n. (у звертанні до жінок і чоловіків)* ви; ◊ ~ K a l i n o w s c y *(про чоловіка і жінку)* Калино́вські.

państwowość *ż.* держа́вність, -ності.

państwowy держа́вний; a p a r a t ~ держа́вний апара́т (держапара́т); B a n k **Państwowy** Держа́вний банк, -ку (Держба́нк); b u d ż e t ~ держа́вний бюдже́т, -ту (держбюдже́т); g r a n i c a ~**wa** держа́вний кордо́н, -ну (держкордо́н); h a n d e l ~ дер-

жа́вна торгівля (держторгівля); **Państwowa** K o m i s j a P l a n o w a n i a Держа́вна пла́нова комі́сія (Держпла́н, -ну); k r e d y t ~ держа́вний кредит, -ту (держкредит); m o n o p o l ~ держа́вна монопо́лія; p o ż y c z k a ~**wa** держа́вна по́зика (держпо́зика); p r z e m y s ł ~ держа́вна промисло́вість, -вості (держпромисло́вість); u b e z p i e c z e n i e ~**we** держа́вне страхува́ння (держстра́х, -ху); u s t r ó j ~ держа́вний лад, -ду; w ł a d z a ~**wa** держа́вна вла́да; W y d a w n i c t w o **Państwowe** Держа́вне видавни́цтво (Держвида́в, -ву).

pańszczyzna *ż., hist.* па́нщина; o d b y ć ~**nę** відроби́ти па́нщину.

pańszczyźniany *hist.* 1) па́нщинний; 2) *(що виходив на панщину)* панща́нний; c h ł o p ~ панща́нин, панща́нний селяни́н, па́нщинник.

PAP (Polska Agencja Prasowa) *skr.* По́льське аге́нтство пре́си.

papa I, **-py**, *lm.* **-py**, *m., pot.* та́то.

papa II *ż., bud.* толь, -лю.

papa III *ż., wulg. (обличчя)* пи́ка; d a ć k o m u w ~**pę** да́ти кому́ в пи́ку.

papacha *ż.* папа́ха.

papać *dziec. (їсти)* га́мати, га́мкати.

papawa *ż., bot. див.* **pąpawa.**

papaweryna *ż., chem., farm.* папаверин, -ну.

papeteria *ż., spec.* папе́рова фа́брика, фа́брика папе́рових ви́робів.

papie *n. (на рослині)* пушо́к, -шку́.

papier, -ru, *m.* 1) папі́р, -пе́ру; ~ d o p a k o w a n i a обго́ртко́вий папі́р; ~ d o p i s a n i a писа́льний (письмо́вий) папі́р, папі́р для писа́ння (для письма́); ~ h i g i e n i c z n y туале́тний папі́р; ~ l i s t o w y пошто́вий папі́р; ~ s t e m p l o w y ге́рбовий папі́р; 2) *(лише в мн.)* ці́нні папе́ри, -рів; ~**ry** w a r t o ś c i o w e ці́нні папе́ри; t y s i ą c z ł o t y c h w ~**rach** ти́сяча зло́тих в ці́нних папе́рах.

papierek, -rka, *m., zdr.* 1) папі́рчик, бума́жка; 2) *(розм. — кредитний білет)* бума́жка.

papiernia *ż., spec.* папе́рова фа́брика, фа́брика папе́ру, папі́рня.

papiernictwo *n., spec.* виробни́цтво папе́ру.

papierniczy *spec.* папе́ровий; p r z e m y s ł ~ папе́рова промисло́вість, -вості.

papiernik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* папі́рник.

papieros *m.* папіро́са, цига́рка; *(без мундштука)* сигаре́та; z a p a l i ć ~**sa** закури́ти папіро́су (цига́рку; сигаре́ту)

papierosik *m., zdr.* папіро́ска, цига́рка; сигаре́тка. *Пор.* **papieros.**

papierosowy папіро́сний, цигарко́вий; сигаре́тний. *Пор.* **papieros.**

papierośnica *ż.* портсига́р, -ра.

papierośniczka *ż., zdr. див.* **papierośnica.**

papierośnik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* папіро́сник.

papierowaty поді́бний до папе́ру.

papierowy 1) папе́ровий; p r z e m y s ł ~ папе́рова промисло́вість, -вості; 2) *перен.* бліди́й як кре́йда; t w a r z ~**wa** обли́ччя бліде́ як кре́йда; ◊ t o r b a ~**wa** мішечо́к, -чка, кульо́к, -лька́.

papierówka *ż., bot. (сорт яблук)* папіро́вка; бі́лий нали́в, -ву.

papieski па́пський.

papiestwo *n.* па́пство.

papież, *lm.* **-że,** *m., kośc.* па́па *(римський).*

papieżnictwo *n.* папі́зм, -му.

papieżnik, *lm.* **-cy,** *m., pogardl. див.* **papista.**

papieżyca *ż., rel. hist. (про жінку)* папе́са.

papilot, -tu, *m.* папільйо́тка.

papinkowaty пе́щений, зні́жений; *підсил.* розпе́щений.

papirus, -su *a.* **-sa,** *m., bot., filol.* папірус, -су.
papista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* папіст.
papistka *ż.* папістка.
papka *ż.* кáшка.
papkowaty кашкоподíбний.
papla, -li, *lm.* **-le,** *m. i ż., pot.* 1) говорýн, -нá; говорýха; балакýн, -нá; балакýха; базíка *(ч. і ж. р.)*; базíкало *(ч. і ж. р.)*; пустомолóт; пустомéля *(ч. і ж. р.)*; торохтíй, -тія; торохтíйка; тараáхкало *(ч. і ж. р.)*; 2) *(що розпускає плітки)* плетýн, -нá; плетýха.
paplać, -lę, -lesz, -lał *pot.* базíкати, балáкати, молóти (мелю, мéлеш), ляпати (язикóм).
paplanina *ż., pot.* базíкання, балаканúна.
paprać, -rzę, -rzesz *(a* **-ram, -rasz), -rał** 1) пóрпатися; k u r a **~prze** w z i e m i кýрка пóрпається в землí; 2) *заст.* партáчити; ~ r o b o t ę партáчити робóту; //**~ się** *див.* **babrać się.**
paprociany папоротéвий.
paprocina *ż.* 1) мíсце, зарóсле пáпороттю; 2) *бот.* папоротéве стеблó.
paprociowate, -tych, *bot.* папоротéві, -вих, пáпороті, -тей.
paproć *ż., bot.* пáпороть, -тí.
papryka *ż.* пáприка; червóний пéрець, -рцю.
paprykarz, -rzu, *lm.* **-rze,** *m., kul.* м'ясна́ стрáва з сóусом з пáприки.
papu *nieodm., n., dziec.* 1) їжа; 2) *(у дієслівному значенні)* їстоньки.
Papuas, *lm.* **-si,** *m.* папуáс.
papuć, *(częściej w lm.)* **-cie, -ci,** *m.* пантóфлі (-флів *і* -фель), хáтні тýфлі, вúступці, -ців, кáпці.
papuga *ż.* папýга.
papugowaty подíбний до папýги.
papuzi папýжий.
papuziasty *див.* **papuzi.**
papuzic się, -zię, -zisz, -ził *pot.* 1) одягáтися в яскрáвий óдяг (яскрáве вбрáння); 2) *перен.* зеленíти; *(зрідка — ще)* зеленíтися; l a s y **się ~zią** лúсй зеленíють (зеленíються).
papużka *ż., zdr.* папýжка, папýжок, -жка.
par, *lm.* **-rowie,** *m. (в Англії)* пер, -ра.
para I *ż.* пáра, пар, -ру; c a ł ą **~rą** на всіх парáх, пóвним хóдом; *(перен. — ще)* щодýху; *перен.* n i e ś m i e ć p u ś c i ć **~ry** z u s t не смíти пáри з уст пустúти, не смíти й словéчка сказáти; *прям., перен.* s t a ć p o d **~rą** стоя́ти під парáми; ~ w o d n a водяна́ пáра; ◊ *перен. розм.* p u ś c i ć o s t a t n i ą **~rę** спустúти дух, сконáти.
para II *ż.* пáра; **~rami** пáрами, пáрно; d o **~ry** до пáри, ~ k o n i пáра кóней; n i e d o **~ry** не до пáри; ~ s p o d n i пáра штанíв; ◊ ~ m a ł ż e ń s k a подрýжжя; ~ m ł o d a молодожóни, -нів, молодí, -дúх; молодя́та, -дя́т *(пестл.)*; ~ n i e ~ *(гра)* чіт і лúшка.
parabola *ż., mat. i in.* парáбола.
parabolicznie параболíчно.
paraboliczny *mat. i in.* параболíчний.
paraboloida *ż., mat.* параболóїд.
paraboloidalny *mat.* парабоїдáльний.
paracenteza *ż., med. (paracentesis)* парацентéз, -зу, прокóл, -лу, прокóлина.
parachromatopsja *ż., med.* кольорóва сліпотá.
parachronizm, -mu, *m., nauk.* парахронíзм, -му.
parać się (czym, kolo czego) *przest.* займáтися (чим); ~ r o l ą (k o l o r o l) займáтися сільськúм господáрством.
parada *ż.* парáд, -ду; ◊ *перен. розм.* c a ł e j **~dy** всього́-нáвсього, не бíльше як *перен. розм.* w i e l k a ~ і велúка вáжниця; (от) яка́ вáжниця! *перен. розм.* w l e ź ć k o m u w **~dę** розстрóїти чиї́ плáни; z **~dą** урочúсто.

paradnie 1) пара́дно; ~ u b r a n y пара́дно вдя́гнений (одя́гнений, оді́тий, убра́ний); 2) *(смішно)* куме́дно, чудно́; w y g l ą d a ~ куме́дно (чудно́) виглядає.
paradny 1) пара́дний; m u n d u r ~ пара́дна фо́рма; 2) *перен. розм.* куме́дний, чудни́й.
paradoks, -su, *m.* парадо́кс.
paradoksalnie парадокса́льно.
paradoksalność *ż.* парадокса́льність, -ності.
paradoksalny парадокса́льний.
paradoksista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* люби́тель парадо́ксів.
paradomania *ż., pot.* ма́нія пара́дів.
paradować, -duję, -dujesz, -dował парадува́ти, -ду́ю, -ду́єш; *(прям. — ще)* бра́ти у́часть у пара́ді; *(перен. — ще)* красува́тися, -су́юся, -су́єшся, франти́ти, -нчу́, -нти́ш, франтува́ти, -ту́ю, -ту́єш; ~ w n o w y m u b r a n i u франтува́ти (красува́тися) в нову́ому о́дязі.
paradygmat, -tu, *m., gram.* паради́гма.
paradyz, -zu, *m., teatr. przest.* райо́к (*род.* райка́).
parafazja *ż., med. (paraphasia)* парафазі́я, нездатність пра́вильно висло́влюватись, перекру́чування слів *a.* фраз.
parafia *ż., kośc.* пара́фія; ◊ *перен. розм.* k a ż d e z i n n e j ~**fii** ко́жне і́нше; пога́но піді́бране (дібране).
parafialny *kośc.* парафія́льний.
parafianin, lm. -fianie, -fian, *m.* 1) *церк.* парафія́нин; 2) *перен.* провінціа́л.
parafianizm, -mu, *m. див.* **parafiaństwo.**
parafianka *ż.* 1) парафія́нка; 2) провінціа́лка. *Пор.* **parafianin.**
parafiański *lekc.* провінціа́льний.
parafiaństwo *n., lekc.* провінціалі́зм, -му.
parafiańszczyzna *ż., lekc. див.* **parafiaństwo.**
parafijka *ż., zdr., kośc.* невели́чка пара́фія.
parafina *ż.* парафі́н, -ну.
parafinowy парафі́новий.
parafonia *ż., med. (paraphonia)* парафо́нія, мінли́вість го́лосу.
parafować, -fuję, -fujesz, -fował *dypl.* парафува́ти, -фу́ю, -фу́єш.
parafowanie *n., dypl.* парафува́ння.
parafraza *ż., lit., muz.* парафра́за.
parafrazować, -zuję, -zujesz, -zował *lit., muz.* парафразува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
parageneza *ż., min.* парагене́зис, -су.
paragraf, -fu, *m.* пара́граф.
paragram, -mu, *m.* парагра́ма.
Paragwaj, -ju, *m.* Парагва́й, -ва́ю.
Paragwajczyk, *lm* **-cy,** *m.* парагва́єць, -ва́йця.
Paragwajka *ż.* парагва́йка.
paragwajski парагва́йський.
paralaksa *ż., astr.* парала́кс.
paralaktyczny *astr.* паралакти́чний.
paralela *ż.* парале́ль, -лі.
paralelepiped, -du, *m., mat.* паралелепіпед.
paralelizm, -mu, *m.* паралелі́зм, -му.
paralelka *ż., szk.* парале́льний клас, -су.
paralelnie *див.* **równolegle.**
paralelny *див.* **równoległy.**
paralelogram, -mu, *m., mat.* паралелогра́м.
paralipomena, -nów, *blp., nauk.* дода́тки, -ків.
paralityczka *ż.,* паралі́тичка, пара́лічна, -ної.
paralityczny паралі́тичний.
paralityk, *lm.* **-cy,** *m.* паралі́тик, пара́лічний, -ного.
paraliż, -żu, *m.* пара́ліч, -чу.
paraliżować, -żuję, -żujesz, -żował паралізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
paraliżująco: d z i a ł a ć ~ паралізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
paraliżujący паралізу́ючий.
paralogizm, -mu, *m., fil.* парало́гізм, -му.
paramagnetyczny *fiz.* парамагні́тний.
paramagnetyzm, -mu, *m., fiz.* парамагнети́зм, -му.

parametr, -ru, *m., mat. i in.* пара́метр, -ра.
paramnezja *ż., med. (paramnesia)* парамне́зія, обма́ни па́м'яті, псевдоспо́гади, -дів.
paramorfizm, -mu, *m., chem.* парамо́рфізм, -му.
paranoik, *lm.* **-cy,** *m., med.* парано́їк.
paranoja *ż., med. (paranoia)* парано́йя.
parantela *ż., książ. див.* **parentela.**
parapet, -tu, *m.* 1) парапе́т, -ту; 2) *(у вікні)* підвіко́нник, підві́кон'я.
parapetowy 1) парапе́тний; 2) підвіко́нний. *Пор.* **parapet.**
paraplegia *ż., med. (paraplegia)* попере́чний пара́ліч, -чу, пара́ліч обо́х ве́рхніх або́ ни́жніх кінці́вок.
parasol, *lm.* **-le,** *m.* зо́нтик, парасо́ль.
parasolik *m., zdr.* парасо́лик.
parasolka *ż.* зо́нтик, парасо́лька.
parasolnictwo *n.* виробни́цтво зо́нтиків (парасо́лів).
parasolnik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* ма́йстер по виробни́цтву зо́нтиків (парасо́лів).
paratonia *ż., med. (paratonia)* паратоні́я.
paratyfus, -su, *m., med.* паратиф, -фу.
parawan, -nu *a.* **-na,** *m.* ши́рма; *перен.* służyć komu za ~ бу́ти для ко́го ши́рмою.
parawanik, -ku *a.* **-ka,** *m., zdr.* ши́рмочка.
parawanowy яки́й (що) стосу́ється ши́рми; *(у контексті)* ши́рми то́що; skrzydło ~we крило́ ши́рми; 2) *перен.* бана́льний; *(смішний)* коміч́ний, куме́дний; *літ.* figura ~wa коміч́на (куме́дна) фігу́ра.
parazyt *m. див.* **pasożyt.**
parazytologia *ż., biol.* паразитоло́гія.
parazytyzm, -mu, *m.* паразити́зм, -му.
parcela *ż., ek.* парце́ла; земе́льна діля́нка.
parcelacja *ż., ek.* парцеля́ція.
parcelacyjny *ek.* парцеляці́йний.
parcelować, -luję, -lujesz, -lował *ek.* парцелюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; //~ się парцелюва́тися.
parch, -chu, *(częściej w lm.)* **-chy, -chów,** *m.* па́рші, -шів; па́рхи, -хів *(рідше).*
parchowaty *див.* **parszywy.**
parcianka *ż., tkac.* 1) гребі́нне полотно́; *(розм. — ще)* рядни́на; 2) о́дяг з гребі́нного полотна́; *(розм. — ще)* рядни́на; 3) *(для обмотування ніг)* портя́нка, ону́ча.
parciany *tkac.* гребі́нний; *(розм. — ще)* рядни́нний, рядня́ний.
parcie *n.* 1) напір, -пору, на́тиск, -ку; 2) *(перен. поез. — про психічний стан)* поря́в, -ву, поривання; 2) *мед. (tenesmus)* по́тяг наниз.
parcieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli 1) *(про овочі, фрукти)* в'я́нути; *(псуватися)* прі́ти; *(давати ростки)* па́роститися, -роститься; 2) *перен.* животі́ти, ни́діти, скні́ти.
pard *m., zool.* барс.
pardon I! *wkrz., pot.* пардо́н! ви́бачте!
pardon II, -nu, *blm., m., pot.* пардо́н, -ну.
pardonować, -nuję, -nujesz, -nował (komu) *pot.* 1) спуска́ти, проща́ти, дарува́ти, -ру́ю, -ру́єш (кому́); 2) *перен.* церемо́нитися, церемо́нничати (з ким).
pardwa *ż., orn. (lagopus albus)* куріпка (куропа́тва) бі́ла.
pareczka *ż., zdr., pieszcz.* па́рочка.
paremiolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m.* пареміо́лог.
paremiologia *ż.* пареміоло́гія.
parentela *ż., książ.* 1) *зб.* рідня́; 2) *(кровні зв'язки)* спорі́дненість, -ності, спорі́днення.
parerga, -gów, *blp., nauk.* допоміжні тво́ри *(при читанні іншого твору).*
parę, -ru; *m.-os.* **paru,** *licz.* кі́лька, -ко́х, де́кілька *(род.* де́кількох́); *(з іменниками pluralia tantum)* пари́, -ро́к, -ро́м, -ро́ма, -ро́ках; *(з іменниками, що мають лише форму однини)* пара́, -ру́, -ро́ю, -ро́ю, -ро́ю, -рі́; *(з іменниками, що мають форму однини і множини)* пара́, -ру́, -ро́ю, -ро́ю, -ро́ю, -рі́ (пари́, -ро́к, -ро́м, -ро́ма, -ро́ках); *(з іменниками, що мають лише форму множини)* пари́, -ро́к, -ро́м, -ро́ма, -ро́ках

n a ~ s ł ó w на кі́лька (на де́кілька, на па́ру) слів.
pareset, -ruset; *m.-os.* **paruset,** *licz.* кі́лька сот.
parfors *przst.* си́лою, силомі́ць, наси́льно.
pari: a l ~ *handl.* аль-па́рі *(невідм.).*
paria, -rii, *lm.* **-rie,** *ż. див.* **parias.**
parias, *lm.* **-si,** *m.* па́рія, па́рій.
park I, -ku, *m.* парк, -ку; *ав.* ~ l o t n i c z y авіаці́йний парк (авіапа́рк); *спец.* ~ t r a m w a j o w y трамва́йний парк (трампа́рк).
park II, -ku, *m.* парк, -ку; s t a r y ~ старий парк.
parka *ż., zdr.* па́рочка; *(пестл. — ще)* па́ронька.
parkan, -nu, *m.* паркан, -на́.
parkanić, -nię, -nisz, -nił обгоро́джувати (огоро́джувати) парка́ном.
parkanik *m., zdr. див.* **parkan.**
parkiet, -tu, *m.* парке́т, -ту.
parkietowy парке́тний.
parkowy па́рковий.
parlamencista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* парламента́рій.
parlament, -tu, *m.* парла́мент, -ту.
parlamentariusz, *lm.* **-sze,** *m. див.* **parlamentarz** 1.
parlamentarnie по-парламента́рному, парламента́рно.
parlamentarny 1) *(що стосується парламентаризму)* парламента́рний; r e p u b l i k a ~na парламента́рна респу́бліка; 2) *(що стосується парламенту)* парла́ментський; r e f o r m a ~na парла́ментська рефо́рма.
parlamentarski парламенте́рський; c h o r ą g i e w ~ka парламенте́рський флаг.
parlamentaryzm, -mu, *m.* парламентари́зм, -му.
parlamentarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *військ.* парламенте́р, -ра; 2) *див.* **parlamencista.**
parlamentarzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m. див.* **parlamencista.**
parlamentować, -tuję, -tujesz, -tował вести́ перегово́ри *(з ворогом).*
parmezan, -nu, *m. (сорт сиру)* пармеза́н, -ну.
Parnas, -su, *geo. i in.* Парна́с, -су.
parnasista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., lit.* парна́сець, -сця.
parnasowy *poet. i in.* парна́ський.
parnia *ż.* ба́ня, ла́зня; *(де паряться — ще)* пари́льня, парня́.
parnik *m., tech.* 1) пари́льний чан; 2) парови́й кла́пан.
parno па́рно, па́рко; ду́шно. *Пор.* **parny.**
parność *ż.* духота́.
parny парни́й, парки́й; *(жаркий)* ду́шний.
parobczak, *lm.* **-ki,** *m.* парубча́к, -ка́, парубі́ка, парубі́й.
parobczany *див.* **parobczański.**
parobczański 1) парубо́цький, парубо́чий; 2) батра́цький, на́ймитський. *Пор.* **parobczak; parobek.**
parobek, -bka, *lm.* **-bcy,** *m.* батра́к, -ка́, на́ймит.
parobkować, -kuję, -kujesz, -kował наймитува́ти, -тую, -ту́єш.
parochia *ż. див.* **parafia.**
parodia *ż.* паро́дія.
parodiować, -diuję, -diujesz, -diował пародіюва́ти, -дію́ю, -дію́єш.
parodiowanie *n.* пародіюва́ння.
parodniowy кількаде́нний.
parodyjność *ż.* пародійність, -ності.
parodyjny пародійний.
parogodzinny кількагоди́нний.
parokonka *ż., przest.* парокінна дро́жка.
parokonny парокінний.
parokrotnie кі́лька (де́кілька) разів (раз).
parokrotny кількаразо́вий.
paroksyzm, -mu, *m.* пароксизм, -му.
parol, -lu, *lm.* **-le,** *m.* 1) паро́ль; 2) *карт.* паролі́ *(невідм., заст.);* ◊ z a g i n a ć ~ (na kogo, na co) нава́житися (на ко́го, на що).
paroletni кількалі́тній.

parolistnik *m., bot. (zygophyllum)* паролúст, -ту.
parolistnikowate, -tych, *blp., bot. (zygophyllaceae)* паролúстові, -вих.
paromiar, -ru, *m., tech.* паромíр, -ра.
paromierz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **manometr.**
paromiesięczny кількамíсячний.
paromilowy в кíлька (дéкілька) миль.
parominutowy кількахвилúнний.
paromorgowy 1) в кíлька мóргів; 2) *(про власника)* якúй (що) мáє кíлька мóргів.
paronimia *ż., lingw.* паронíмія.
paronimika *blm., ż., lingw.* парóніми, -мів.
paronomazja *ż., poetyc., lingw.* парономáсія.
paropiętrowy кількаповерхóвий.
parostatek, -tku, *m. див.* **parowiec.**
parość *ż., bot.* пáросток, -тка, пáгін, -гона, пáгонець, -гінця.
parotygodniowy кількатижнéвий.
parotysięczny кількатúсячний.
parować I, **-ruję, -rujesz, -rował** 1) *(виділяти пару)* випарóвувати(ся), -вую(ся), -вуеш(ся); *(зникати)* звíтрюватися, -рююся, -рюешся; 2) *перен.* кипíти, -плю, -пúш; 3) *кул.* варúти на (в) пáрі; ~ kartofle варúти на (в)пáрі картóплю.
parować II, **-ruję, -rujesz, -rował** *spec.* парúрувати, -рую, -руеш *(недокон. і докон.).*
parować III, **-ruję, -rujesz, -rował** підбирáти до пáри; ~ buty підбирáти чóботи до пáри.
parowcowy пароплáвний.
parowczyk *m., zdr. див.* **parowiec.**
parowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* пароплáв; ~ holowniczy буксúрний пароплáв; ~ śrubowy гвинтовúй пароплáв.
parowiekowy що триває кíлька (дéкілька) вікíв.
parowiosłowy двовеслóвий.
parowisty ярúстий.
parownia *ż. (в бані)* парúльня.
parownica *ż., tech.* випарнúк, -ká.
parowoziarnia *ż., tech. див.* **parowozownia.**
parowoziarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* машинíст паровóза.
parowozownia *ż., tech.* паровóзне депó *(невідм.).*
parowozowy паровóзний.
parowoźnia *ż., tech. див.* **parowozownia.**
parowóz, -wozu, *m.* паровóз.
parowy паровúй; ◊ *тех.* koń ~ кíнська сúла.
parów, -rowu, *m.* яр (*род.* яру); *(малий)* вúярок, -рка, вúдолинок, -нка; *(великий)* ярýга.
parówka *ż., kul.* сосúска.
parskać, parsknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(про тварин)* пúрхати, пúрхнути, прúхати, прúхнути; *(про коней — звичайно)* фóркати, фóркнути; 2) *(від сміху)* пúрхати, пúрхнути, пúркати, пúрснути; *(виражаючи незадоволення)* фúркати, фúркнути.
parsknięcie *n.* 1) пúрхнення, прúхнення; фóркнення; 2) пúрхнення, пúрснення; фúркнення. *Пор.* **parskać.**
parszywiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* паршúвець, -вця.
parszywieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *pot.* паршúвіти.
parszywy паршúвий.
part, -tu, *m., tkac.* гребíнне полотнó.
partacki *pot.* халтýрний, партáцький.
partactwo *n., pot.* халтýра, партáцтво.
partacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* халтýрник, партáч, -чá.
partaczyć, -czę, -czysz, -czył *pot.* халтýрити, партáчити.
partać *pot. див.* **partaczyć.**
partanina *ż., pot див.* **partactwo.**
partenogeneza *ż., biol.* партеногенéз, -зу, партеногенéзис, -су, партогенéзис.
parter, -ru, *m.* 1) пéрший пóверх, -ху; mieszkać w ~rze мéшкати на пéршому пóверсі; 2) *театр.* партéр, -ру; *(про ложі)* бенуáр, -ра.

parterowy 1) одноповерхо́вий; dom ~ одноповерхо́вий буди́нок, -нку; що знахо́диться на пе́ршому по́версі; mieszkanie ~we кварти́ра (поме́шкання) на пе́ршому по́версі; 2) парте́рний; publiczność ~wa парте́рна пу́бліка; бенуа́рний; ◊ loża ~wa ло́жа в бенуа́рі. *Пор.* **parter.**

partia *ż.* па́ртія; Komunistyczna **Partia** Związku Radzieckiego (KPŻR) Комуністи́чна па́ртія Радя́нського Сою́зу (КПРС); Polska Zjednoczona **Partia** Robotnicza (PZPR) По́льська об'є́днана робітни́ча па́ртія (ПОРП); ~ szachów па́ртія в ша́хи; *муз.* ~ tenora па́ртія те́нора; *торг.* ~ towaru па́ртія това́ру; zrobić dobrą ~tię *(заст. — про одруження)* зроби́ти па́ртію.

partner, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* партне́р, -ра.

partnerka *ż.* партне́рка.

partolić, -lę, -lisz, -lił, *pot.* халту́рити, парта́чити, парто́лити.

partoła, -ły, *lm.* **-ły,** *m., pot.* халту́рник, парта́ч, -ча́.

partycja *ż., muz. див.* **partytura.**

partycypować, -puję, -pujesz, -pował *przest. див.* **uczestniczyć.**

partyjka *ż., zdr. (у грі)* невели́чка (недо́вга) па́ртія.

partyjniczka *ż., pot.* парті́йка, парті́йна, -ної.

partyjnik, *lm.* **-cy,** *m., pot.* парті́єць, -тійця, парті́йний, -ного.

partyjność *ż.* парті́йність, -ності.

partyjny парті́йний; aktyw ~ парті́йний акти́в, -ву (партакти́в); grupa ~na парті́йна гру́па (партгру́па); komitet ~ парті́йний комі́тет, -ту (партко́м, парткомі́тет); konferencja ~na парті́йна конфере́нція (партконфере́нція); legitymacja ~na парті́йний квито́к, -тка́ (партквито́к); organizacja ~na парті́йна організа́ція (парторганіза́ція); pracownik ~ парті́йний працівни́к, -ка́ (партпрацівни́к); praca ~na парті́йна робо́та (партробо́та); składka ~na парті́йні вне́ски; staż ~ парті́йний стаж, -жу (партста́ж); szkoła ~na парті́йна шко́ла (партшко́ла); zebranie ~ne партійні збо́ри, -рів (партзбо́ри); zjazd ~ парті́йний з'їзд, -ду (партз'їзд).

partyka *ż., przest.* ски́ба (хлі́ба), парти́ка.

partykularny *przest.* партикуля́рний.

partykularyzm, -mu, *m., polit.* партикуля́ризм, -му.

partykuła *ż., gram.* ча́стка.

partytura *ż., muz.* партиту́ра.

partyzancki партиза́нський; wojna ~ka партиза́нська війна́.

partyzant, *lm.* **-nci,** *m.* партиза́н.

partyzantka I *ż.* партиза́нка.

partyzantka II *ż.* партиза́нський рух, -ху.

paru *m.-os., licz. див.* **parę.**

parudniowy *див.* **parodniowy.**

parumiesięczny *див.* **paromiesięczny.**

paruset *m.-os., licz. див.* **paręset.**

parweniusz, *lm.* **-sze,** *m.* парвеню́ *(невідм.)*, ви́скочка, ви́скочень, -чня.

parweniuszka *ż.* парвеню́ *(невідм.)*, ви́скочка.

parweniuszowski яки́й (що) стосу́ється парвеню́ (ви́скочня, ви́скочки).

paryski пари́зький; *іст.* Komuna **Paryska** Пари́зька комуна́; po ~ku по-пари́зькому.

parytet, -tu, *m., ek.* паритет, -ту.

parytetowy *ek.* паритетний.

Paryż *m.* Пари́ж.

paryżanin, *lm.* **-żanie, -żan,** *m.* парижа́нин.

paryżanka *ż.* парижа́нка.

parza *ż., roln.* паренина, заварний (запарений) корм, -му.

parzenica I *ż.* дерев'яна форма для сирів.

parzenica II *ż.* ви́шивка на штанах польських горян (верховинців).

parzonka *ż., roln. див.* **parza.**

parzyć I, **-rzę, -rzysz, -rzył** 1) пекти́ (печу́, пече́ш); *(про сонце — ще)* пали́ти, -лить, жа́рити; *(про кропиву — ще)* жали́ти (ся); szklanka ~rzy w ręce скля́нка пече́ в ру́ки; 2) *(очищувати парою)* па́рити; *(окропом — звичайно)* обпа́рювати, -рюю, -рюєш, ошпа́рювати; *(тех. і с.-г.)* запа́рювати; *(білизну — звичайно)* випа́рювати; 3) *(чай)* зава́рювати, -рюю, -рюєш; 5) *перен. розм.* стріля́ти; 4) *(молоко)* кип'яти́ти, -п'ячу́, -п'яти́ш; //~ się па́ритися; обпа́рюватися, ошпа́рюватися; жали́тися.

parzyć II, **-rzę, -rzysz, -rzył** *(для приплоду)* злуча́ти, парува́ти, -ру́ю, -ру́єш, спаро́вувати, -вую, -вуєш; //~ się парува́тися.

parzystokopytne, -nych, *blp., zool.* парнокопи́тні, -них.

parzystokopytowe, -wych, *blp., zool. див.* **parzystokopytne.**

parzysty пари́стий; liczby ~te пари́сті чи́сла, -сел.

parzyście пари́сто; ◊ maszyny przędzalnicze budowane są ~ прядиль ні маши́ни будуються спа́реними.

pas I *m.* 1) по́яс, та́лія; po ~ w wodzie по по́яс у воді́; cienka w ~sie тонка́ в та́лії; 2) *(предмет)* по́яс; *(чоловічий — ще)* пас; *мор.* ~ bezpieczeństwa рятува́льний по́яс; ~ jedwabny шовко́вий по́яс; *(шкіряний — звичайно)* ре́мінь, -меня; 3) *(мех., тех. — ремінний привод)* пас; 4) *геогр.* по́яс; ~ gorący жарки́й по́яс; ~ umiarkowany помі́рний по́яс; 5) *ек.* по́яс; ~ taryfowy тари́фний по́яс; 6) *(вузька частина поверхні)* пас, сму́га; białe ~sy бі́лі па́си (сму́ги); ~ nadbrzeżny прибере́жний пас, прибере́жна сму́га; 7) *військ.* сму́га, зо́на; ~ obronny оборо́нна зо́на; ~ graniczny прикордо́нна зо́на (сму́га); 8) *(кусок шкіри)* ре́мінь, -меню; *перен. розм.* drzeć z kogo ~sy дра́ти з ко́го ре́мінь; ◊ *перен. розм.* mieć co za ~sem ма́ти що напогото́ві (напо́хваті); *перен. розм.* wziąć nogi za ~ п'я́тами накива́ти; *перен.* zatknąć (włożyć) ręce za ~ скла́сти (згорну́ти) ру́ки; *перен. розм.* zima za ~sem зима́ за плечи́ма; *перен.* z rękoma za ~sem скла́вши (згорну́вши) ру́ки.

pas II *predyk., karc. і in.* пас.

pasać *wielokr. див.* **paść** I.

pasamon, -nu, *m.* позуме́нт, -ту.

pasamonictwo *n., spec.* позуме́нтне виробни́цтво.

pasamonik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* позуме́нтник.

pasat, -tu, *m., meteor.* паса́т, -ту.

pasaż I, **-żu,** *lm.* **-że,** *m., muz.* паса́ж, -жу.

pasaż II, **-żu,** *lm.* **-że,** *m. (критий прохід)* паса́ж, -жу.

pasażer, *lm.* **-rowie,** *m.* пасажи́р, -ра.

pasażerka, *ż.* пасажи́рка.

pasażerski пасажи́рський.

pasażowy паса́жний.

paseczek, -czka, *zdr.* па́сочок, -чка.

pasek I, **-ska,** *m., zdr.* поясо́к, -ска́, па́сок, -ска; ◊ prowadzić kogo na ~sku вести́ ко́го на по́воді (на повідку́).

pasek II *pot.* спекуля́ція; ◊ puścić co na ~ спекульну́ти на чо́му.

pasemko *n., zdr. див.* **pasmo.**

paser, *lm.* **-rzy,** *m.* скупник кра́деного.

paserski яки́й (що) стосу́ється скупника кра́деного.

paserstwo *n.* скупка кра́деного.

pasiasty смуга́стий.

pasibrzuch, *lm.* **-chy,** *m., pogardl.* черевоуго́дник.

pasiecznictwo *n.* пасічни́цтво.

pasiecznik, *lm.* **-cy,** *m.* па́січник.

pasieczny па́січний.

pasieka *ż.* па́сіка.

pasienie *n., roln.* ви́пас, -су.

pasierb, *lm.* **-bowie** *a.* **-bi** *a.* **-by,** *m.* пáсинок, -нка, пáсерб.
pasierbica *ż.* пáдчерка, пáсербиця.
pasierbowy пáсинків, пáсербів.
pasik *m., zdr.* пáсочок, -чка.
pasikonik *m., ent.* польовúй кóник, бáбка.
pasja *ż.* 1) прúстрасть, -ті; *(про предмет пристрасті — ще)* пáсія *(заст.);* ~ d o k a r t прúстрасть до карт; m o j a ~ k o n i e моя́ прúстрасть — кóні; *(хвороблива пристрасть)* мáнія; ~ z b i e r a n i a k s i ą ż e k мáнія збирáти книжкú, мáнія збирáння книжóк; 2) *(сильний гнів)* лють, -ті, лю́тість, -тості; *розм.* s z e w s k a (o s t a t n i a) ~ страше́нна лють (лю́тість); ◊ ~**jami** l u b i ć прúстрасно любúти; w p a ś ć w ~**ję** розлютувáтися, -тýюся, -тýєшся.
pasjans, *m., karc.* пасья́нс; s t a w i a ć (k ł a ś ć) ~**sa** розкладáти пасья́нс.
pasjonat, *lm.* **-ci,** *m.* схúльний до раптóвого гнíву.
pasjonatka *ż.* схúльна до раптóвого гнíву.
pasjonować się, -nuję, -nujesz, -nował (do czego) запáлюватися, -люю́ся, -лю́єшся, розпаля́тися (до чóго); ~ d o w s z e l k i e j n o w o ś c i запáлюватися до кóжної нóвості (новúзни).
pasjonujący захóплюючий.
paskarski *pot.* спекуля́нтський.
paskarka *ż., pot.* спекуля́нтка.
paskarstwo *n., pot.* спекуля́ція.
paskarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* спекуля́нт.
paskować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* спекулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш, торгува́ти з-під полú.
paskowany *див.* **pasiasty.**
paskowaty *див.* **pasiasty.**
paskuda *ż., posp.* паскýда.
paskudnica *ż., pot.* паскýдниця.
paskudnie *pot.* паскýдно.
paskudnik *m., pot.* паскýдник.
paskudny *pot.* паскýдний.
paskudziarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* 1) нехлю́й, -люя́; 2) *перен.* халту́рник, партáч, -чá.
paskudzić, -dzę, -dzisz, -dził *pot.* паску́дити, -джу, -диш; //~ **się** паску́дитися.
paskudztwo *n.* гидóта, паску́дство.
paskwil, *lm.* **-le,** *m., tech.* шпінгалéт.
pasmanteria *ż.* позумéнтні вúроби, -бів.
pasmanteryjny позумéнтний, позумéнтовий.
pasmo *n.* пáсмо; ◊ *перен.* n i e p r z e r w a n y m ~**mem** безперéрвною чéргою, безперéрвно.
pasować I, **-suję, -sujesz, -sował** *niedok.* 1) *перех.* припасóвувати, -вую, -вуєш; ~**drzwi** припасóвувати двéрі; *(черевики і ін.)* підбирáти, добирáти; 2) *неперех. розм.* пасувáти, -сýю, -сýєш, підхóдити, -джу, -диш, відповідáти; *(підійти за розміром — ще)* прийтúся, -йшóвся; *(годитися — ще)* лúчити, бýти до лиця́; *(про одяг — ще)* сидíти, -дúть; *(про капелюх — ще)* йти (йде), бýти до лиця́; b u c i k i ~**są** d o b r z e черевúки прийшлúся до ноги́; k a p e l u s z c i n i e ~**suje** капелю́х тобí не йде (не пасýє, не до лиця́); k l u c z n i e ~**suje** d o z a m k u ключ не підхóдить (не пасýє, не прийшóвся) до замкá; o d z i e n i e d o b r z e m u ~**suje** óдяг дóбре на ньóму сидúть (йомý пасýє); *перен.* o n i n i e ~**są** d o s i e b i e вонú не підхóдять (не пасýють) одúн до óдного (одúн до дрýгого), вонú не відповідáють одúн óдному (одúн дрýгому); t o b i e t o n i e ~**suje** тобí це не лúчить (не годúться, не до лиця́).
pasować II, **-suję, -sujesz, -sował** *niedok., karc., przen.* пасувáти, -сýю, -сýєш.
pasować III, **-suję, -sujesz, -sował** *niedok. i dok. hist., przen.* посвящáти, посвятúти, -свячý, -святúш (кого́ в що); ~ k o g o n a

r y c e r z a посвяти́ти кого́ в ри́царі.
pasować się, -suję, -sujesz, -sował (z kim) боро́тися, -рю́ся, -решся; *(спорт., перен. — ще)* змага́тися (з ким); ~ z e s o b ą боро́тися з самим собо́ю.
pasowanie: ~ n a r y c e r z a *hist.* посвя́чення в ри́царі.
pasowanie się *n.* боротьба́; змага́ння; ~ z e ś m i e r c i ą змага́ння із сме́ртю. *Пор.* **pasować się.**
pasowy поясни́й; для по́яса; s k ó r a ~wa шкі́ра для по́яса; ◊ *тех.* k o ł o ~we реміння́ий при́вод.
pasożyt *m.* паразит.
pasożytnictwo *n.* 1) паразити́зм, -му; 2) *біол.* паразитоло́гія.
pasożytniczo по-паразити́чному.
pasożytniczy паразити́чний; k l a s y ~cze паразити́чні кла́си, -сів.
pasożytność *ż.* паразити́зм, -му.
pasożytny паразити́тний.
pasożytować, -tuję, -tujesz, -tował паразитува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
pasport *m. див.* **paszport.**
pasta *ż.* 1) па́ста; ~ d o z ę b ó w зубна́ па́ста; 2) *(для взуття)* крем, -му; 3) *(для підлоги)* маст́ика.
pastel, -lu, *lm.* **-le,** *m., mal.* паст́ель, -лі.
pastela *ż., mal. див.* **pastel.**
pastelista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., mal.* худо́жник (ма́ля́р), що рису́є паст́еллю.
pastelistka *ż., mal.* худо́жниця (маля́рка), що рису́є паст́еллю.
pastelowy *mal.* паст́ельний.
pastereczka *ż., zdr., pieszcz. див.* **pasterka** I.
pasterka I *ż.* 1) паст́ушка; 2) рід жіно́чого соло́м'яного капелю́шка.
pasterka II *ż., kośc.* різдвя́на у́треня.
pasternak, -ku, *m., bot.* пастерна́к, -ку́.
pasterowski *bakt.* паст́ерівський; s z c z e p i o n k a ~ ka паст́ерівське щ́еплення.
pasterski 1) *літ.* паст́у́ший, паст́у́шачий, пастора́льний; 2) *церк.* па́стирський; 2) *див.* **pastuszy.**
pasterstwo *n.* 1) паст́у́шество; *(перебування пастухом)* пастухува́ння; 2) па́стирство. *Пор.* **pastuch, pasterz** 1.
pasteryzacja *ż., bakt.* пастеризáція.
pasteryzator *m., bakt.* пастеризáтор, -ра.
pasteryzować, -zuję, -zujesz, -zował *bakt.* пастеризува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
pasteryzowanie *n., bakt.* пастеризáція.
pasterz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *церк.* па́стир, -ря; 2) *заст. див.* **pastuch.**
pastewnik *m., roln.* ви́гін, -гону, па́сто[і]вень, -вня, пастівни́к, -ка́.
pastewny *roln.* кормови́й; b u r a k ~ кормови́й буря́к, -ка́.
pastka *ż.* па́стка.
pastor, *lm.* **-rowie,** *m., kośc.* па́стор, -ра.
pastoralia *ż., lit., muz.* пастора́ль, -лі.
pastoralny *lit., muz.* пастора́льний.
pastorał, -łu, *m., kośc.* єпіскопський жезл, -ла́.
pastorstwo *n.* сан па́стора, па́сторство.
pastuch, *lm.* **-chy,** *m.* паст́у́х, -ха́; *(овець — ще)* чаба́н, -на́, вівча́р, -ря́; *(рогатої худоби — ще)* чередни́к, -ка́.
pastuszek, -szka, *lm.* **-szki** *a.* **-szkowie,** *m., zdr.* пастушо́к, -шка́, пастуша́, -ша́ти, пастушеня́, -ня́ти.
pastuszka *ż.* паст́у́шка.
pastuszy паст́у́ший, паст́у́шачий.
pastwa I *ż.* здо́бич, -чі, до́бича; *(об'єкт насильства)* же́ртва; s t a ć s i ę ~wą p ł o m i e n i stá-ти же́ртвою (здо́бичею) по́лум'я (вогню́); ◊ n a ~wę l o s u na призволя́ще; o d d a ć (r z u c i ć) k o g o n a ~wę k o m u віддáти (да́ти) кого́ на пота́лу кому́.
pastwa II *ż. roln. див.* **pasza** I.
pastwić się, -wię, -wisz, -wił (nad kim, nad czym) знуща́тися (з ко́го, з чо́го, *рідко* над ким, над чим), збиткува́тися, -ку́юся, -ку́єшся (над ким, над чим).

pastwienie się *n.* (nad kim, nad czym) знущáння (з кóго, з чóго, *рідко* над ким, над чим), збиткувáння (над ким, над чим).
pastwisko *n.* пасовúще, пасовúсько.
pastwiskowy пасовúщний.
pastylka *ż.* таблéтка.
pasyjka *ż., arch.* невелúчке розп'я́ття.
pasynek, -nka, *m., sad.* пáсинок, -нка.
pasynkować, -kuję, -kujesz, -kował *sad.* пасинкувáти, -кýю, -кýєш.
pasywa, -wów, *blp., buch.* пасúв, -ву.
pasywnie пасúвно.
pasywność *ż.* пасúвність, -ності.
pasywny пасúвний.
pasywy, *blp., buch. див.* **pasywa.**
pasza I *ż., roln.* пáша, підніжний корм, -му.
pasza II, **-szy,** *lm.* **-szowie,** *m. див.* **basza.**
paszcza *ż.* пáща; пáстка *(рідше)*; ◊ *бот.* l w i a ~ рóтики, -ків.
paszczęka *ż.* пащéка.
paszka *ż., zdr. див.* **pacha** I.
paszkot *m., orn. (turdus viscivorus)* дрізд-омелю́х (*род.* дроздá-омелюхá).
paszkwil, -lu, *lm.* **-le,** *m.* пáсквіль.
paszkwilant, *lm.* **-nci,** *m.* пасквілянт.
paszkwilowy пáсквільний.
pasznisty багáтий на пáшу, буйнотрáвий; ł ą k i ~te багáті на пáшу (буйнотрáві) лýки (*род.* лук).
paszowy кормовúй; b a z a ~wa кормовá бáза.
paszport, -tu, *m.* пáспорт; w y s t a w i ć k o m u ~ вúдати комý пáспорт; r e w i d o w a ć ~ перевірáти пáспорт; ~ w y c h o d z i... пáспорт дíйсний по...
paszportowy пáспортний; b i u r o ~we пáспортний стíл (*род.* столá).
paszportyzacja *ż.* паспортизáція.
paszteciarnia *ż.* паштéтна, -ної.
pasztecik *m., kul. pieszcz. див.* **pasztet** 1.
pasztet, -tu, *m.* 1) *кул.* паштéт, -ту; 2) *перен.* неприéмність, -ності, халéпа; ◊ m a s z ~ от тобí й мáєш! от тобí й на! отакóї!
pasztetnictwo *n., kul.* виробництво паштéтів.
pasztetnik, -cy, *m., kul.* виробник паштéтів.
pasztetowy *kul.* паштéтний; ◊ k i s z k a ~wa лíверна ковбасá.
paść I, **-sę, -siesz, -sł, -śli** пáсти, -сý, -сéш; *перен.* ~ o c z y пáсти óчúма; //~ **się** пáстися.
paść II *див.* **padać.**
paśne, -nego, *n., roln. hist.* 1) прáво вúпасу; 2) плáта за вúпас.
pat, -tu, *m., szach.* пат.
Patagonia *ż.* Патагóнія.
Patagończyk, *lm.* **-cy,** *m.* патагóнець, -нця.
patagoński патагóнський.
patefon, -nu, *m.* патефóн.
patelnia *ż.* сковородá; ◊ *розм.* w y ł o ż y ć c o k o m u j a k n a ~ni я́сно вúкласти комý що.
patent, -tu, *m.* патéнт, -ту.
patentować, -tuję, -tujesz, -tował патентувáти, -тýю, -тýєш.
patentowany патентóваний; *перен.* ~ g ł u p i e c (o s i o ł) патентóваний (заплíшений) дýрень, -рня.
patentowy патéнтний.
paternoster *nieodm., m., żart.* напýчення, нотáція; p o w i e d z i e ć k o m u ~ прочитáти нотáцію, вúчитати (комý).
patetycznie патетúчно.
patetyczność *ż.* патетúчність, -ності.
patetyczny патетúчний.
patetyzować, -zuję, -zujesz, -zował патетúчно вислóвлюватися, -люю́ся, -люєшся.
patka *ż., kraw., wojs.* нáшúвка; *(для стягування одягу)* хля́стик.
patoczny пáтоковий.
patogenetyczny *med.* патогенетúчний.
patogeneza *ż., med.* патогенéз, -зу, патогенéзис, -су.
patoka *ż.* пáтока.

patokowy *див.* **patoczny.**
patolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., med.* патóлог.
patologia *ż., med.* патолóгія.
patologicznie патологíчно.
patologiczny *med.* патологíчний.
patos, -su, *m.* пáфос, -су.
patriarcha, -chy, *lm.* **-chowie,** *m.* патріáрх.
patriarchalnie патріархáльно.
patriarchalność *ż.* патріархáльність, -ності.
patriarchalny патріархáльний.
patriarchat, -tu, *m., kośc., etnol.* патріархáт, -ту.
patriota, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* патріóт.
patriotka *ż.* патріóтка.
patriotnik, *lm.* **-ki,** *m., lekc.* удáваний патріóт.
patriotycznie патріотúчно.
patriotyczność *ż.* патріотúчність, -ності.
patriotyczny патріотúчний.
patriotyzm, -mu, *m.* патріотúзм, -му.
patrochy, -chów, *blp., posp.* потрухú, -хíв, тéльбухи.
patrol, -lu, *lm.* **-le,** *m., wojs.* патрýль; ◊ ~ konny роз'їзд, -ду.
patrologia, *blm., ż., kośc., lit.* патролóгія.
patrolować, -luję, -lujesz, -lował *wojs.* патрулювáти, -лю́ю, -лю́єш.
patrolowy *wojs.* патрýльний.
patron I, **-na,** *lm.* **-nowie** *a.* **-ni,** *m. (покровитель)* патрóн.
patron II, **-nu,** *lm.* **-ny,** *m., wojs., tech.* патрóн.
patronat, -tu, *m.* патронáт, -ту.
patronesa *ż.* патронéса.
patronimiczny *lingw.* патронімíчний.
patronimik, -ku, *m.* нáзва по бáтькові.
patronka *ż.* застýпниця, захúсниця; *(покровителька — ще)* патронéса.
patronować, -nuję, -nujesz, -nował патронувáти, -нýю, -нýєш.
patrontasz, -szu, *lm.* **-sze,** *m., wojs. przest.* патронтáш.
patroszyć, -szę, -szysz, -szył потрошúти, пáтрати.
patryca *ż., druk.* пáтриця.
patrycjat, -tu, *m., hist.* патриціáт, -ту.
patrycjusz, *lm.* **-sze,** *m., hist.* патрúцій.
patrycjuszka *ż., hist.* патриціáнка.
patrymonialny *praw.* патримоніáльний.
patrymonium, *lp. nieodm., lm.* **-nia, -niów,** *n., praw.* патримóній, -нію, патримóніум, -му.
patrzeć(się), -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli дивúтися, -влю́ся, -вишся; глядíти, -джý, -дúш *(рідко)*; *перен.* ~ na kogo z góry дивúтися на кóго звúсока (згóрда), стáвитися до кóго звúсока (згóрда); *перен.* ~ przez palce дивúтися крізь пáльці; ~ wilkiem дивúтися вóвком; ~ za kim дивúтись услíд комý; ~ zezem кóсо (скóса) дивúтися; ~ z podełba похмýро дивúтися; **patrz,** żebyś nie upadł глядú (дивúсь), не впадú; ◊ darowanemu koniowi nie ~**trzy się** w zęby дарóваному конéві в зýби не заглядáють; jak się ~**rzy** як слíд; ~ krzywo кривúм óком поглядáти; ~**rzy** na Litwina схóжий (похóжий, скидáється) на литóвця; **patrz** no go (~**rzaj** no go) ач якúй!; ~ przez różowe okulary бáчити що в рожéвому свíтлі; **patrz** siebie (patrz swego nosa) пильнýй свогó нóса; to na niego ~**trzy** це на ньóго похóже, він на це здáтний; tylko ~ jak nadejdzie от-от (ось-ось) надíйде; ~ ukradkiem крадькомá (нúшком, пóтай) поглядáти (позирáти).
patrzyć(się), *див.* **patrzeć(się).**
patyczek, -czka, *m., zdr.* **patuчóк, -чкá.**
patyk *m.* патúк, -кá.
patykowaty схóжий на патúк.

patyna *ż., szt. i in.* пáтúна; ◊ *перен.* ~ wieków нáлíт вікíв.
patynek, -nka, *m. див.* **patynka.**
patynka *ż.* патúнок, -нка.
patynować, -nuję, -nujesz, -nował *tech.* патинувáти, -нýю, -нýєш.
Paulina Павлíна.
pauper, -pra, *lm.* **-pry,** *m.* 1) *соц.* пáупер, -ра; 2) *іст.* вбóгий úчень *(в середніх віках);* мандрóваний дяк, -кá.
pauperyzacja *ż., soc.* пауперизáція.
pauperyzm, -mu, *m., soc.* пауперúзм, -му.
pauza *ż.* 1) пáуза; 2) *шкіл.* перéрва; 3) *грам.* тирé *(невідм.).*
pauzować, -zuję, -zujesz, -zował 1) робúти пáузу; 2) *(перен. — про учня)* робúти перéрву в шкільнóму навчáнні.
paw, -wia, *lm.* **-wie,** *m., orn., przen.* пáва; ◊ *перен.* biały ~ бíла ворóна.
pawąz, -węzu, *m., roln., tech.* рубéль, -бля́.
Paweł, -wła Павлó.
pawęż *ż., hist.* дерев'я́ний щит, -тá.
pawężnik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* виробни́к щитíв.
pawi павúний.
pawian *m., zool., przen.* павіáн.
pawiątko *n., zdr., pieszcz. див.* **pawię.**
pawica *ż.* пáва.
pawić się, -wię, -wisz, -wił пишáтися, бундю́читися.
pawię, -więcia, *lm.* **-więta, -wiąt** *n., zdr.* павеня́, -ня́ти.
pawik *m., zdr.* молодúй павúч, -чá.
pawilon, -nu, *m.* павільйóн, -ну.
pawilonowy павільйóнний.
pawłoka *ż., tkac., hist.* пáволока.
pawłowizm, -mu, *m.* учéння Пáвлова.
paz, -zu, *m., bud. i in.* паз.
pazik, *lm.* **-ki,** *m., hist., zdr.* маленький паж; молоде́нький паж.
paziować, -ziuję, -ziujesz, -ziował *hist.* бýти чиїм пáжем.
paznokieć, -kcia, *lm.* **-kcie,** *m.* нíготь, -гтя.
paznokietek, -tka, *m., zdr., pieszcz.* нíгтик.
pazucha *ż.* пáзуха.
pazur *m.* кíготь, -гтя, пáзур, -ря; *перен.* dostać się w czyje ~ry попáсти в чиї́ кíгті (пáзурі); *перен.* ostrzyć sobie ~ry (na kogo, na co) гострúти собí кíгті (пáзурі) (на кóго, на що); *перен.* pokazać ~ry показáти кíгті (пáзурі).
pazurek, -rka, *m., zdr.* кíгтик, пазýрчик.
pazurzysty кігтúстий.
paź, *lm.* **-ziowie** *a.* **-zie,** *m., hist.* паж.
październik *m.* жóвтень, -тня; rocznica **Października** річни́ця Жóвтня.
październikowy жовтнéвий; Wielka **Październikowa** Rewolucja Socjalistyczna Велúка Жовтнéва соціалістúчна революція.
październe *n., zb., roln.* кострúця, термíття́.
październior *m., roln. див.* **październe.**
pąch, pęchu, *m.* 1) *(у собак)* нюх, -ху; 2) *мисл.* зáпах звíра.
pączek I, **-czka,** *m.* 1) пýп'янок, -нка, бутóн; 2) *(на дереві)* брýнька, брость, -ті; ◊ piękna, jak ~ różу прекрáсна, як тíльки що розквíтла трояндá.
pączek II, **-czka,** *m., kul.* пóнчик, пампýшок, -шкá; *перен.* pływać jak ~ w maśle плáвати, як пампýх в олíї; як сир в мáслі купáтися; *перен.* wyglądać jak ~ виглядáти немóв пампýшок (немóв пóнчик).
pączkować, -kuję, -kujesz, -kował *bot.* 1) наливáтися брунькáми, бростáтися, бростúтися, -стúтися; 2) *бот.* розмнóжуватися брунькáми.
pączkowanie *n., bot.* брунькувáння.
pączuszek, -szka, *m., zdr., pieszcz. див.* **pączek.**
pąk *m. див.* **pączek** II 1—2.
pąkowie *n., zb.* пýп'янки, -нок, бутóни, -нів; брунькú, -ньóк. *Пор.* **pączek** 1, 2.

pąpawa *ż., bot. (crepis)* скереда́.
pąs I, **-su,** *m.* 1) пунцо́вий ко́лір, -льору; 2) *(лише в мн.)* яскра́вий рум'я́нець, -нця, яскра́ві рум'я́нці, -ців; ◊ stanąć w ~sach зачервоні́тися, зашарі́тися.
pąs II, *nieodm., przym. див.* **pąsowy.**
pąsowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli става́ти пунцо́вим; *(від гніву тощо)* червоні́ти, багрові́ти.
pąsowy пунцо́вий.
pątnica *ż.* пало́мниця; проча́нка. *Пор.* **pątnik.**
pątnictwo *n.* пало́мництво; ході́ння на про́щу; пілігри́мство. *Пор.* **pątnik.**
pątniczka *ż. див.* **pątnica.**
pątniczy пало́мницький; проча́нський; пілігри́мський. *Пор.* **pątnik.**
pątnik, *lm.* **-cy,** *m.* пало́мник; *(церк. — ще)* проча́нин; *(іст. — ще)* пілігри́м.
pchać, pchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) пха́ти, пхну́ти; *(короткими поштовхами)* штовха́ти, штовхну́ти; 2) *(лише докон.) (рукою, ліктем тощо)* штурхну́ти; ◊ **pchnąć** bagnetem проколо́ти штико́м (багне́том); *перен.* **pchać** biedę тягти́ бі́ду (за хвіст); тягти́ (тягну́ти) ля́мку; *військ.* **pchnąć** do boju ки́нути в бій; **pchnąć** naprzód підштовхну́ти; **pchnąć** nożem штрихну́ти ножем; // *(лише недокон.)* ~ się пха́тися; штовха́тися, шту́рха́тися; *(вперед)* проти́скуватися, -куюся, -куєшся.
pchełka *ż., zdr.* бліш́ка.
pchła *ż.* блоха́.
pchnąć *див.* **pchać.**
pchnięcie *n.* 1) по́штовх, -ху; 2) *(ножем)* уда́р, -ру; 3) *(кулаком)* стусан, -на́, штурха́н, -на́, штовха́н.
PCK (Polski Czerwony Krzyż) *skr.* По́льський черво́ний хрест, -та́.
PDT (Powszechny Dom Towarowy) *skr.* універса́льний магази́н (універма́г, -гу).
pean, -nu, *m., poetyc.* пеа́н.
pech, *m., pot.* невда́ча; mieć ~cha терпі́ти невда́чу, зазнава́ти невда́чі, не ма́ти ща́стя.
pechblenda *ż., min.* ура́нова смоляна́ руда́, настура́н, -ну.
pechowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* невда́ха, невда́тник.
pechowy *pot.* нещасли́вий; ~ dzień нещасли́вий (тяжки́й) день *(род.* дня); ◊ ~ człowiek невда́ха, невда́тник.
pecyna *ż.* гру́дка гли́ни, землі́.
pedagog, *lm.* **-godzy** *a.* **-gogowie,** *m.* педаго́г.
pedagogia *ż.* педагогі́я.
pedagogiczka *ż. (про жінку)* педаго́г.
pedagogicznie педагогі́чно.
pedagogiczny педагогі́чний.
pedagogika *ż.* педагогі́ка.
pedał, -łu *m.* педа́ль, -лі.
pedałować, -łuję, -łujesz, -łował *pot.* натиска́ти (натиску́вати) педа́лі велосипе́да.
pedałowy педа́льний.
pedancki педа́нтський.
pedant, *lm.* **-nci,** *m.* педа́нт.
pedanteria *ż. див.* **pedantyzm.**
pedantka *ż.* педа́нтка.
pedantycznie педанти́чно.
pedantyczność *ż.* педанти́чність, -ності.
pedantyczny педанти́чний.
pedantyzm, -mu, *m.* педанти́зм, -му.
pedel, *lm.* **-dle,** *m., szk.* пе́дель.
pederasta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., med.* педера́ст.
pederastia *ż., med.* педера́стія.
pediatra, -try, *lm.* **-trzy** *a.* **-trowie,** *m., med.* педіа́тр, -ра.
pediatria *ż., med.* педіатрі́я.
pedicure *nieodm., n.* педикю́р, -ру.
pedologia *ż.* педоло́гія.
pedometr, -ru, *m., tech.* педоме́тр, -ра.
pegeer, -ru (PGR — Państwowe Gospodarstwo Rolne), *m., roln. (в демократичній Польщі)*

держсільгóсп, -пу (держáвне сільське господáрство).
pegmatyt, -tu, *m., geol.* пегматúт, -ту.
pejcz, *lm.* **-cze,** *m. див.* **biczyk.**
Pejping, -gu, *m., hist.* Бейпін.
pejzaż, -żu, *m.* пейзáж, -жу.
pejzażowy пейзáжний.
pejzażysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* пейзажúст.
pejzażystka *ż.* пейзажúстка.
pekeflejsz, -szu, *m. див.* **peklowina.**
Pekin, -nu, *m.* Пекíн.
pekiński пекíнський.
peklować, -luję, -lujesz, -lował *(м'ясо)* консервувáти, -вýю, -вýеш.
peklowina *ż.* консервóване м'ясо.
pektoralny грудни́й.
pektyna *ż., chem.* пектúн, -ну.
Pelagia Пелагíя, Палáжка.
pelagiczny *geol. i in.* пелагíчний.
pelagit, -tu, *m., geol.* пелагíт, -ту.
pelagra *ż., med.* пелáгра.
pelargonia *ż., bot.* пеларгóнія.
peleng, -gu, *m., rad., mor.* пéленг, -гу.
pelengacja *ż., rad., mor.* пеленгáція.
peleryna *ż.* пелерúна.
pelerynka *ż., zdr.* пелерúнка.
pelikan *m., orn.* пелікáн.
pelit, -tu, *m., geol.* пелíт, -ту.
peloponeski пелопоннéський.
Peloponez, -zu, *m.* Пелопоннéс, -су.
pelota *ż., przest.* подýшечка для гóлок.
pelotka *ż., zdr., przest. див.* **pelota.**
pełen *predyk.* пóвен.
pełgać *див.* **pełzać.**
pełnia *ż.* 1) повнотá, пóвність, -ності; 2) *(фаза місяця)* пóвний мíсяць, пóвня; ◊ w ~ni sił у рóзквіті сил.
pełniciel, *lm.* **-le,** *m.* виконáвець, -вця, викóнувач.
pełnić, -nię, -nisz, -nił 1) викóнувати, -ную, -нуєш; ~ obowiązki викóнувати обóв'язки; 2) *поез.* наповня́ти, напóвнювати, -нюю, -нюєш; ◊ *книж.* ~ kielichy вихиля́ти чáру; ~ straż нести́ вáрту; //~ się наповня́тися, напóвнюватися.
pełnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli повнíшати.
pełniuchno *pieszcz. див.* **pełniutko.**
pełniuchny *pieszcz. див.* **pełniutki.**
pełniusieńki *див.* **pełniutenki.**
pełniusieńko *див.* **pełniuteńko.**
pełniuśki *pieszcz. див.* **pełniutki.**
pełniuśko *pieszcz.* **pełniutko.**
pełniuteńki 1) *пестл.* повнéсенький; 2) *(зовсім повний)* повнíсінький.
pełniuteńko 1) повнéсенько; 2) повнíсінько. *Пор.* **pełniuteńki.**
pełniutki *pieszcz.* повнéнький.
pełniutko *pieszcz.* повнéнько.
pełno пóвно.
pełnogłos, -su, *m., lingw.* повноголóсся.
pełnokrwistość *ż., hod., przen.* чистокрóвність, -ності.
pełnokrwisty *hod., przen.* чистокрóвний.
pełnoletni повнолíтній.
pełnoletność *ż.* повнолíтність, -ності.
pełnomocnictwo *n.* 1) повноважéння; udzielić komu ~wa надáти кому́ повноважéння; 2) *(документ)* дорýчення, довíреність, -ності; ~ wygasa строк дорýчення (довíреності) кінчáється.
pełnomocnik, *lm.* **-cy,** *m.* уповноважéний, -ного.
pełnomocny повноважний; ◊ list ~ дорýчення, довíреність, -ності.
pełnomorski океáнський.
pełnopokładowy: statek ~ *mor.* судно́ з суцíльною пáлубою.
pełnoprawny повноправний.
pełnorogi повнорóгий.
pełność *ż.* пóвність, -ності, повнотá.
pełnotliwość *ż., mor.* водотоннáжність, -ності, тоннáжність.
pełnotłusty *(про молоко)* незбúраний.
pełnowartościowy повноцíнний.
pełny 1) пóвний; ~ bieg пóвний хід *(род.* хóду); ~ną parą пóвним хóдом, на всіх парáх;

(перен. — ще) щодýху; o d d y c h a ć ~ną p i e r s i ą дйхати на пóвні грýди; 2) *мор.* відкри́тий; ~ne m o r z e відкри́те мóре; ◊ k o ń ~nej k r w i чистокрóвний кінь *(род.* коня́); w ~nym b i e g u на всьóму ходý.

pełzać 1) пóвзати; плазува́ти, -зýю, -зýєш *(книж., заст.); (про дитину — ще)* ла́зити (ла́жу, ла́зиш); 2) (przed kimś) *перен.* плазува́ти (перед ким).

pełzak, *m., zool. див.* **ameba.**

pełznąć I, **-znę, -zniesz** *(а. -źniesz),* **-zł, -zli** *(а. -źli), rzadziej* **-znął, -znęli** *див.* **pełzać** 1.

pełznąć II, **-nę, -niesz, -nął, -nęli** 1) линя́ти, вицвіта́ти, бля́кнути; 2) *(про волосся)* випада́ти; вила́зити, -ла́зить, вилізáти, лізти *(розм.).*

penaty, -tów, *blp., mit., przen.* пена́ти, -тів, рідний дім *(род.* до́му), дома́шнє вóгнище; *книж.* l a r y i ~ ла́ри і пена́ти; w r a c a ć d o r o d z i n n y c h ~tów вертáтися до рідних пенáтів (до бáтьківської хáти, до рідної домівки, до дома́шнього вóгнища).

pendent, -tu, *m.* панда́н *(заст.).*

pendzel *m. див.* **pędzel.**

penetracja *ż.* проника́ння, прони́кнення.

penetrować, -ruję, -rujesz, -rował 1) *неперех.* нишпóрити, ри́тися (в чóму); 2) *перех.* проника́ти (в що, що).

penicylina *ż., farm.* пеніцилін, -ну.

penicylinowy *farm.* пеніцилíновий.

penitencjarny *praw.* пенітенціáрний.

peniuar, -ru, *m.* пеньюáр, -ра.

penny *nieodm., n. (грошова одиниця в Великобританії)* пéнні *(невідм.).*

pens *m. (грошова одиниця в Великобританії)* пенс.

penseta *ż. див.* **pinceta.**

pensetka *ż., zdr. див.* **pinceta.**

pensja I *ż.* 1) заробітна плáта (зарплáта); *(заст. — ще)* платня́; p o b i e r a ć ~ję одéржувати зарплáту; p o t r ą c a ć (w y t r ą c a ć) z ~ji відрахóвувати (вирахóвувати) з зарплáти; s t a ł a ~ постíйна ставка (зарплáта); 2) *(за вислугу)* пéнсія; ~ d o ż y w o t n i a довíчна пéнсія.

pensja II *ż.* приватний жіночий учбóвий закла́д, -ду; *(закрита)* інститýт, -ту.

pensjonalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* пенсіонéр, -ра.

pensjonalistka *ż.* пенсіонéрка.

pensjonarka I *ż.* пансіонéрка; *(в закритому учбовому закладі)* інститýтка.

pensjonarka II *ż. див.* **pensjonalistka.**

pensjonarski пансіонéрський; інститýтський. *Пор.* **pensjonarka** I.

pensjonarz I, *lm.* **-rze,** *m., przest.* пансіонéр, -ра.

pensjonarz II, *lm.* **-rze,** *m. див.* **pensjonalista.**

pensjonat, -tu, *m.* 1) *(рід готелю)* пансіóн, -ну, пансіонáт, -ту; 2) *див.* **pensja** II.

pensjonować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo) перевóдити на пéнсію (кого́).

pensjonowany I на пéнсії, у відстáвці.

pensjonowany II, **-nego,** *lm.* **-ni,** *m.* пенсіонéр, -ра.

pensum, *lp. nieodm., lm.* **-sa, -sów,** *n., przest.* домáшнє завдáння *(як покарання).*

pensyjka *ż., zdr. див.* **pensja** I.

Pensylwania *ż.* Пенсільвáнія.

pensylwański пенсільвáнський.

pentachord, -du, *m., muz.* пентахóрд.

pentaedr, -ru, *m., mat.* пентáедр, -ра.

pentagon, -nu, *m., mat.* пентагóн.

pentametr, -ru, *m., poetyc.* пентáметр, -ра.

pentoda *ż., rad.* пентóд.

peonia *ż., bot. див.* **piwonia.**

peperment, -tu, *m., farm.* пепермéнт, -ту.

peperowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., polit.* пепеéрівець, -вця.

peperowski *polit.* пепеєрівський.
pepesowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., polit.* пепеєсівець, -вця.
pepesowski *polit.* пепеєсівський.
pepiniera *ż., roln., sad., przen.* розса́дник.
pepinierka *ż., przest.* пепіньє́рка *(дорев.)*.
pepsyna *ż., fizjol., farm.* пепси́н, -ну.
pepton, -nu, *m., chem.* пепто́н, -ну.
peptonowy *chem.* пепто́новий.
peptonuria *ż., med.* пептону́рія.
peptotoksyna *ż., chem.* пептотокси́н, -ну.
percepcja *ż., psych. див.* **postrzeżenie** 1.
percepcyjny *psych. див.* **postrzeżeniowy.**
perć *ż.* плай, стрімка́ сте́жка в го́рах.
perduty, -tów, *blp., kul.* я́йця в мише́чках.
peregrynacja *ż., arch.* мандрі́вка.
perełka *ż., zdr.* перли́нка.
peremptoryczny *praw.* остато́чний, невідкли́чний, безапеляці́йний.
perfekcja *ż.* доскона́лість, -лості; дове́ршеність, -ності *(рідко)*; dochodzić do ~ji w czym (osiągać w czym ~ję) досяга́ти доскона́лості в чо́му.
perfidia *ż., książ.* лука́вство, лицемі́рство; *(хитрість — ще)* підсту́пність, -ності.
perfidnie *książ.* лука́во, лицемі́рно; підсту́пно. *Пор.* **perfidia.**
perfidny *książ.* лука́вий, лицемі́рний; підсту́пний. *Пор.* **perfidia.**
perforacja *ż., tech., med.* перфора́ція.
perforacyjny *tech., med.* перфораці́йний.
perforator *m., tech.* перфора́тор, -ра.
perforować, -ruję, -rujesz, -rował *tech., med.* перфорува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
perforówka *ż., tech. див.* **perforator.**
pertuma *ż.* духи́, -хі́в.
perfumeria *ż.* парфюме́рія.
perfumerstwo *n. див.* **perfumiarstwo.**
perfumeryjny парфюме́рний.
perfumiarstwo *n.* парфюме́рне виробни́цтво.
perfumiarz, *lm.* **-rze,** *m.* парфюме́р, -ра; *(спец. — ще)* парфюме́рник.
perfumować, -muję, -mujesz, -mował *(духами)* души́ти, -шу́, -шиш; //~ się души́тися.
pergamin, -nu, *m.* перга́мент, -ту; *(філол. — ще)* перга́мен, -ну; *(спец. — ще)* пергамі́н, -ну.
pergaminowy перга́ментний; перга́менний. *Пор.* **pergamin.**
pergamo[u]ta *ż., sad. див.* **bergamo[u]ta.**
period, -du, *m.* 1) *див.* **okres;** 2) *фізіол. див.* **miesiączka.**
periodycznie *див.* **okresowo.**
periodyczność *ż.* 1) періоди́чність, -ності; 2) *див.* **okresowość.** *Пор.* **periodyczny.**
periodyczny 1) *мат., хім.* періоди́чний; *хім.* ~ układ pierwiastków періоди́чна систе́ма елеме́нтів; 2) *див.* **okresowy;** ◊ prisma ~ne преса, періоди́ка.
perka *ż.* 1) *див.* **kartofla;** 2) *іхт. див.* **flądra.**
perkal, -lu, *lm.* **-le,** *m., tkac.* перка́ль, -лю; *(міткаль з вибивним кольоровим рисунком)* си́тець, -тцю.
perkalik, -ku, *m., zdr. див.* **perkal.**
perkalikowy *див.* **perkalowy.**
perkalowy *tkac.* перкале́вий; си́тцьовий. *Пор.* **perkal.**
perkaty кирпа́тий; ~ nos кирпа́тий ніс *(род.* но́са).
perkoz *m., orn. (podiceps)* норе́ць, -рця, пірни́коза.
perkusja I *ż., med.* перку́сія.
perkusja II *ż., muz.* уда́рні інстру́менти, -тів.
perkusyjny уда́рний; instrumenty ~ne уда́рні інстру́менти, -тів.
perlak *m.* 1) перлі́вка *(ядро)*; 2) *тех.* круподе́рня.

perlica I *ż., orn.* цеса́рка.
perlica II *ż., wet.* перли́нна хвоpо́ба.
perliczka *ż., zdr., orn. див.* **perlica** I.
perlić, -lę, -lisz, -lił *(поез. — про пи́т)* зpо́шувати перли́стими кра́плями; //~ **się** іскри́тися перли́стими кра́плями.
perlik *m., gór. pot.* відбійни́й (вибійни́й) молото́к, -тка́.
perlisty перли́стий.
perliście перли́сто.
perlustracja *ż.* перлюстра́ція.
perła *ż.* перли́на; пе́рла *(рідко)*.
perłonośny бага́тий на пе́рли.
perłorodny *див.* **perłonośny**.
perłowaty 1) перли́стий; 2) *(подібний до перлів)* перло́вий.
perłowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., geol.* перлі́т, -ту.
perłowy перло́вий; k r u p k i ~**we** перло́ві кру́пи *(род.* круп і круп і́в), перло́ва крупа́; ◊ ~**wa** m a c i c a перламу́тр, -ру.
perłówka I *ż. (krupa)* перлі́вка.
perłówka II *ż., bot. (melica)* перлі́вка.
Perm, -mi, *ż.* Перм, -мі.
permanencja *ż* перма́нентність, -ності.
permanentny перма́нентний; r e w o l u c j a ~**na** перма́нентна революція.
permski пе́рмський.
permutyt, -tu, *m., chem.* пермути́т, -ту.
peron, -nu, *m., kol.* пеpо́н, -ну.
peronowy *kol.* пеpо́нний; b i l e t ~**wy** пеpо́нний квито́к (білє́т).
peronówka *ż., kol.* пеpо́нний квито́к (білє́т).
perora *ż., książ., iron.* 1) просторі́кання, просторі́кування, розглагóльствування *(розм.)*; 2) *перен.* нота́ція; p r a w i ć k o m u ~**ry** чита́ти комý нота́ції.
perorować, -ruję, -rujesz, -rował *książ.* 1) просторі́кати, просторі́кувати, -кую, -куєш, розглагóльствувати, -вую, -вуєш; 2) чита́ти нота́ції, вичи́тувати, -тую, -туєш (комý). *Пор.* **peroра.**
perpendykularnie *див.* **prostopadle.**
perpendykularny *див.* **prostopadły.**
perpendykuł, -łu, *m., mat. див.* **prostopadła.**
Pers, *lm.* **-sowie,** *m., hist.* перс.
Persja *ż., hist.* Пе́рсія.
Persjanka *ż., hist.* персія́нка.
perski пе́рський, перси́дський; ◊ *перен. розм.* r o b i ć ~**kie** o k o бісики пуска́ти.
persona *ż., urocz., żart.* персо́на.
personalia, -liów, *blp., ofic.* анке́тні да́ні, -них.
personalny персона́льний; ◊ w y d z i a ł ~ відділ ка́дрів.
personel, -lu, *blm., m.* персона́л, -лу, особо́вий склад, -ду.
personifikacja *ż.* персоні́фіка́ція.
personifikować, -kuję, -kujesz, -kował персоні́фікува́ти, -кую, -ку́єш.
perspektywa *ż.* перспекти́ва; m i e ć c o w ~**wie** ма́ти що в перспекти́ві; ◊ *перен.* o t w i e r a ć k o m u ~**wę** n a c o відкрива́ти комý горизо́нти на що.
perspektywiczny перспекти́вний; p l a n ~ перспекти́вний план, -ну.
perspektywny *див.* **perspektywiczny.**
perspiracja *ż., med.* перспіра́ція, шкі́рне ди́хання.
perswadować, -duję, -dujesz, -dował (komu co) 1) перека́нувати, -ную, -нуєш (кого́ в чо́му); 2) *(у біді)* розважа́ти.
perswazja *ż.* 1) перека́нування; 2) розважа́ння. *Пор.* **perswadować.**
persyflaż, -żu, *m.* насмі́шка, на́сміх, -ху, глум, -му; *(дія — ще)* глузува́ння, осмію́вання, висмію́вання.
perszeron *m. (порода коней)* першеро́н.
pertraktacja *(częściej w lm.)* **-cje, -cji** *a.* **-cyj,** *ż.* перегово́ри, -рів; p r o w a d z i ć ~**je** вести́ (прова́дити) перегово́ри.
pertraktować, -tuję, -tujesz, -tował вести́ (прова́дити) перегово́ри.

pertraktowanie *n.* веді́ння (ве́дення, прова́дження) перегово́рів.
perturbacja *ż., astr. i przen.* пертурба́ція.
Peru *nieodm., n.* Пе́ру *(невідм.)*.
Peruanka *ż.* перуа́нка.
Peruańczyk, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* перуа́нець, -нця.
peruański перуа́нський.
peruka *ż.* пари́к, -ка́, пер'у́ка.
perukarz, -rze, *lm.* **-rze,** *m., przest. див.* **fryzjer.**
perwersja *ż., med., przen.* 1) *книж.* збо́чення; 2) *мед.* стате́ве збо́чення.
perwersyjny *med., przen.* збо́чений.
peryferia *ż.* периферія.
peryferyczny перифери́чний.
peryferyjny периферійний.
peryfraza *ż., lit., muz.* перифра́за.
perygeum *blm., nieodm., n., astr.* перигей.
peryhelium, *blm., nieodm., n., astr.* перигелій.
perymetr, -ru, *m., mat., med.* пери́метр, -ра.
perymetryczny *mat.* периметри́чний.
perypatetyczny *fil., hist.* перипатети́чний.
perypatetyk, *lm.* **-cy,** *m., fil., hist.* перипате́тик.
perypetia *ż.* перипетія.
peryskop, -pu, *m., spec.* перископ.
perystaltyczny *fizjol.* перистальти́чний.
perystaltyka *ż., fizjol.* перистальтика.
perystyl, -lu, *lm.* **-le,** *m., archit.* перисти́ль, -лю.
perytonealny *med.* очере́винний.
perz, -rzu, *blm., m.* 1) *бот.* пирій, -рію; 2) *див.* **papie.**
perzasty 1) пірію́ватий; 2) *перен.* пуши́стий.
perzowaty *див.* **perzasty.**
perzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył *arch. przen. (гнівом і под.)* запа́люватися, -лююся, -люється.
perzyna *blm., ż., arch.* попели́ще, зга́рище, пожари́на; ◊ **obrócić w ~nę** зни́щити дотла́; **pójść w ~nę** бу́ти зни́щеним дотла́.
peseta *ż. (грошова одиниця в Іспанії)* песе́та.
pestczak *m., bot. див.* **pestkowiec.**
pestka *ż.* кі́сточка *(плода)*.
pestkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (drupa)* костя́нка.
pestkowy кісточко́вий.
pesymista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* песимі́ст.
pesymistka *ż.* песимістка.
pesymistycznie песимісти́чно.
pesymistyczny песимісти́чний.
pesymizm, -mu. *m.* песимізм, -му.
Peszt, -tu, *m.* Пешт.
peszteński пе́штський.
peszyć się, -szę, -szysz, -szył *pot.* бенте́житися, ніяковіти.
petarda *ż.* пета́рда.
petardnik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* 1) виробни́к пета́рд; 2) *військ.* запа́лювач пета́рд.
petardowy пета́рдний, пета́рдовий.
petent, *lm.* **-nci,** *m.* прохач, **-ча́.**
petentka *ż.* прохачка.
Petersburg *m., hist.* Петербу́рг.
petersburski *hist.* петербу́рзький.
petit, -tu, *blm., m., druk.* петит, -ту.
petitowy *druk.* петитний.
Petrograd, -du, *m., hist.* Петроград.
petrograf, *lm.* **-fowie,** *m., geol.* петро́граф.
petrografia *ż., geol.* петрогра́фія.
petrograficzny *geol.* петрографі́чний.
petroleum *nieodm., n., chem.* петро́леум, -му.
petrologia *ż., geol.* петроло́гія.
petryfikacja *ż., med., geol.* петрифіка́ція.
petunia *ż., bot.* пету́нія.
petycja *ż., książ.* петиція; podać (złożyć, zanieść) **~ję** пода́ти петицію.
petyneta *ż., tkac.* рід тюлю.
pewien I *predyk.* пе́вен; jestem ~, że... я пе́вен, що...
pewien II *zaim.* оди́н; *(bliżej nieznany — ще)* яки́йсь; przez ~ czas яки́йсь час, оди́н час;

~ towarzysz opowiadał mi... одúн товáриш розповідáв менí...

pewnie 1) упéвнено; mówił śmiało i ~ говорúв смíлúво (смíло) й упéвнено; 2) *(імовірно)* напéвно, пéвно, мáбýть; ~ się o niego pytają напéвно (пéвно, мáбýть) про нього питáють.

pewnik *m.* аксióма, очевúдна íстина.

pewnikiem *przsł., pot. див.* **pewnie** 2.

pewno *див.* **pewnie** 2.

pewność *ż.* пéвність, -ності (чогó і в чóму), упéвненість (в чóму); ~ ruchów упéвненість в рýхах; z całkowitą ~cią в цíлковúтій пéвності; ~ siebie самовпéвненість.

pewny 1) пéвний; *(на якого можна покластися — ще)* надíйний; człowiek ~ надíйна (пéвна) людúна; *присл.* ~**nego** dla niepewnego nie opuszczaj не кúдай пéвного для непéвного; *перен. розм.* mieć ~ kawałek chleba мáти пéвний шматóк (кусóк) хлíба; ~**ne** zwycięstwo пéвна перемóга; 2) *(міцний)* тривкúй; trzeba się oprzeć na ~**nych** podstawach трéба спéртися на тривкí оснóви; 3) *(сміливий)* упéвнений; szedł ~**nym** krokiem йшов упéвненим крóком; 4) (czego, iż) *(переконаний)* упéвнений (в чóму), пéвний (щодо чóго, чогó і в чóму); ~ zwycięstwa впéвнений у перемóзі, пéвний перемóги (щодо перемóги, у перемóзі); ◊ człowiek ~ siebie самовпéвнена людúна.

pęc! *wkrz. див.* **bęc!**

pęcak *m. див.* **pęczak.**

pęcherz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) пузúр, -ря́; 2) *анат. (vesica)* міхýр, -ря́; ~ żółciowy *(vesica fellea)* жóвчний міхýр; ~ moczowy *(vesica urinaria)* сечовúй міхýр; 3) *(на тілі — оніковий)* пухúр, -ря́; 4) *(на воді)* бýлька, бýльбашка, бáнька.

pęcherzowy 1) пузирóвий; 2) *анат. (vesicalis)* міхурóвий.

pęcherzyca *ż., med. (pemphigus)* пéмфігус, -су, пухирчáста хворóба.

pęcherzyk *m., zdr.* 1) пузúрчик; 2) міхурéць, -рця́; *(vesicula)* везúкула, пухирéць, -рця́; 3) пухúрчик, пухирéць, -рця́; 4) бýлька, бýльочка, бáнька, бáньочка; ~ gazu бýлька гáзу. *Пор.* **pęcherz.**

pęcherzykowaty пузирчáстий.

pęcina *ż., wet.* бáбка.

pęczak, -ku, *m.* 1) ячмíнна *а.* пшенúчна крупá; 2) кáша з ячмíнної *а.* пшенúчної крупú.

pęczek, -czka, *m., zdr.* пучóк, -чкá; жмутóк, -ткá; гóрсточка; невелúчка в'я́зка; невелúчкий пучóк. *Пор.* **pęk.**

pęczkowaty жмуткувáтий.

pęcznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli набухáти; набрякáти; *(про сім'я, бруньки — ще)* бубнявíти.

pęd, -du, *m.* 1) *(дія)* швидкúй бíг, -гу, гóнка, гін (*род.* гóну); *(про властивість)* швúдкість, -кості, бистротá, прýдкість; z jak największym ~**dem** з щонайбíльшою швúдкістю (бистротóю); w szalonym ~**dzie** у шалéнім (безýмнім) бíгу; з шалéною (безýмною) швúдкістю; 2) *(вітру)* порúв, -ву; 3) *(води)* швидкá (бúстра) течíя; 4) *бот.* пáгін, -гона, пáгонець, -гінця; *(молодий, боковий)* пáросток, -тка; 5) (do kogo, do czego) *перен.* пóтяг, -гу; ~ do szerokiego działania пóтяг до широкóї діяльності; ◊ *розм.* nie mieć ~**du** do kogo не мáти смíлúвості у віднóшенні до кóго; owczy ~ слíпе (рáбське) наслíдування; wszystko na świecie idzie swym ~**dem** усé на свíті йде своéю чéргóю.

pędem *przst.* щоду́ху; ◊ l e c i e ć ~ мча́ти(ся), нести́ся, лети́ти (лечу́, лети́ш).
pędnia *ż., mech.* трансмі́сія, механі́чний при́від.
pędnica *ż., mech. див.* **pędnia.**
pędnik *m., mech. див.* **pędnia.**
pędny: m a t e r i a ł ~ пальне́, -но́го.
pędractwo *n., żart.* дитя́чий вік, -ку; дитя́чі лі́та (*род.* літ), дити́нство.
pędraczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m., żart. див.* **pędrak** 2.
pędrak, *lm.* **-ki,** *m.* 1) *ент.* личи́нка хрущá; 2) *перен. жарт.* малю́к, -ká, карапу́з.
pędzać *wielokr.* ганя́ти.
pędzel, -dzla, *lm.* **-dzle,** *m.* пе́нзель, -зля; *(для гоління)* помазо́к, -зка́.
pędzelek, -lka, *m., zdr.* пе́нзлик, щі́точка.
pędzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) гна́ти (женý, жене́ш), гони́ти, -ню́, -ниш; 2) *(швидко їхати, бігти)* мча́ти(ся), -чý(ся), -чи́ш(ся), гна́ти(ся), нести́ся, лети́ти (лечý, лети́ш); ~ n a z ł a m a n i e k a r k u стрімголо́в мча́тись (лети́ти); 3) *(спирт, горілку)* гна́ти, кури́ти, -рю́, -риш; ◊ *книж.* ~ d n i r e s z t ę дожива́ти ві́ку; ~ w e s o ł e ż y c i e вести́ (прова́дити) весе́ле життя́; *книж.* ~ ż y w o t m a r n y животі́ти.
pędziwiatr, *lm.* **-ry,** *m., pot.* вітрого́н.
pędzlik *m., zdr. див.* **pędzelek.**
pędzlować, -luję, -lujesz, -lował зма́зувати пе́нзлем.
pędzlowanie *n.* зма́зування пе́нзлем.
pęk I, **-ku,** *m.* пук; *(волосся, трави, соломи — звичайно)* жмут; *(стебел, прутя — часто)* го́рстка; *(паперів, листів)* па́чка; *(ключів, хмизу)* в'я́зка; *(різок, стріл)* пучо́к, -чка́; *(квітів)* буке́т.
pęk! II, *wkrz.* трісь! ◊ *перен. розм.* z c i c h a ~ ти́ха вода́.
pękacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli 1) *перен.* то́вщати; *(про людину — ще)* гла́дшати; 2) *див.* **pęcznieć.**
pękać, pęknąć, -knę, -kniesz, -kł, -kli 1) ло́пати(ся), ло́пнути, лу́снути; *(про посуд, струни тощо — ще)* лу́скати(ся), лу́снутися; *перен.* b a n k ~**kł** банк ло́пнув; *перен. фам.* b o d a j ż e ś ~**kł** щоб ти лу́снув (ло́пнув); ~**kł** p ę c h e r z ло́пнув пузи́р; *перен.* ~**kać** z e (o d) ś m i e c h u ло́пати(ся) (розсіда́тися) від сміху; *(утворювати тріщини)* трі́скати(ся), трі́снути; *(розм. — про землю, шкіру)* ре́патися; 2) *(про вибух)* вибуха́ти, ви́бухнути; b o m b a ~**kła** ви́бухнула бо́мба; 3) *бот.* розпу́куватися, -кується, розпука́тися, розпу́кнутися; ◊ *перен.* g ł o w a ~**ka** голова́ тріщи́ть; *розм.* ~**kło** k i l k a d z i e s i ą t r u b l i ля́снуло (у́хнуло) кількадеся́т карбо́ванців; *розм.* m r ó z ~**knie** l a d a d z i e ń от-о́т пересі́деться моро́з; *розм.* ~**kło** t r z y d z i e ś c i b u t e l e k s z a m p a n a було́ ви́пито три́дцять пляшо́к шампа́нського.
pękatość *ż.* 1) товщина́; грубина́; гла́дкість, -кості; черева́тість, -тості, пуза́тість; 2) випу́клість, -лості, опу́клість. *Пор.* **pękaty.**
pękaty 1) товсти́й; гру́бий *(рідше)*; *(про людину — ще)* гладки́й; черева́тий, пуза́тий *(вульг.)*; 2) *(про форму)* випу́клий, опу́клий.
pęknąć *див.* **pękać.**
pęknięcie *n.* 1) *(на поверхні)* тріщина; 2) *(казана, труби тощо)* розри́в, -ву; 3) *мед. (ruptura)* руптýра, розри́в, -ву.
pęknięty ло́пнутий; трі́снутий. *Пор.* **pękać** 1.
pępek, -pka, *m.* 1) *анат.* пуп, пупо́к, -пка́; 2) *(шлунок свійської птиці)* пупе́ць, -пця́, пупо́к.
pępkowaty пупови́дний.
pępkowy *anat.* пупко́вий.
pępowina *ż., anat.* пупови́на.

pępuszek, -szka, *m. zdr., poł.* пупо́чок, -чка, пу́пчик.
pęseta *ż. див.* **pinceta.**
pęta, pęt, *blp.* 1) пу́та (*род.* пут); 2) *(для коня)* пу́то.
pętać надіва́ти пу́та, пу́тати; ~ konie пу́тати ко́ней; //~ się 1) зв'я́зувати себе́ (чим); 2) *(під ногами)* плу́татися, верті́тися (верчу́ся, ве́ртишся), крути́тися (кручу́ся, кру́тишся).
pętak, *lm.* **-ki,** *m., poł.* 1) малю́к, -ка́; 2) *заст.* голодра́нець, -нця.
pętelka *ż., zdr.* пете́лька.
pętla *ż.* 1) петля́; *(затяжна — ще)* за́шморг, -гу; 2) *анат. (ansa)* петля́; 3) *(мисл. — на птахів)* сильце́.
pętlica *ż.* 1) пете́лька; 2) *(коловий рух у вигляді кривої)* петля́; 3) *(про нашивку)* петли́ця.
pętlicowy петли́чний.
pęto *n. див.* **pęta.**
pfe! *wkrz. див.* **fe!**
pfuj! *wkrz. див.* **fuj!**
PGR (Państwowe Gospodarstwo Rolne) *skr., roln. (в демократичній Польщі)* держсільго́сп, -пу (держа́вне сільське́ господа́рство).
piach, -chu, *m., zgr. див.* **piasek.**
piać, pieję, piejesz, piał, piali *a.* **pieli** 1) *(про півня)* співа́ти, кукурі́кати; 2) *книж.* оспі́вувати, -вую, -вуєш, прославля́ти (кого́, що).
piana *ż.* пі́на; *(на рідині — ще)* шум, -му, шумови́ння; *перен.* z ~ną na ustach з пі́ною на губа́х.
pianie *n.* спів пі́вня, кукурі́кання.
pianino *n.* піані́но *(невідм.).*
pianissimo *przsł., muz.* піані́ссімо.
pianista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* піані́ст.
pianistka *ż.* піані́стка.
pianka *ż., zdr.* пі́нка; шумови́на *(лише в одн.); мін.* ~ morska пі́нка, морська́ пі́нка. *Пор.* **piana.**
piankowaty поді́бний до пі́нки.
piano *przsł., muz.* піа́но.
piarg, -gu, *m.* щебі́нь, -бе́ню, щебі́нка *(в горах).*
piarżysty щебене́вий.
piaseczek, -czku, *m., zdr.* пісо́чок, -чку.
piasecznica *ż.* 1) пісо́чниця; 2) плюва́льниця з піско́м.
piaseczniczka *ż. див.* **piasecznica.**
piasecznik *m., przest.* піскови́й годи́нник.
piasek, -sku, *m.* пісо́к, -ску́; *прик.* bicze kręcić z ~ku будува́ти на піску́; ~ cukrowy цукро́вий (са́харний) пісо́к; ~ złotonośny золотоно́сний пісо́к; *перен. розм.* ◊ ~ komu w oczy sypać (~skiem w oczy miotać) тума́ну напуска́ти (на ко́го, кому́), замилювати о́чі (кому́); *прик.* osiąść na ~sku сісти на мілину́; *прик.* pisać na ~sku ви́лами по воді́ писа́ти.
piaskarnia *ż.* піща́ний кар'є́р, -ру.
piaskarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* 1) розвізни́к піску́; 2) *перен.* босяк, -ка́.
piaskować, -kuję, -kujesz, -kował 1) посипа́ти піско́м; 2) *тех.* змі́шувати з піско́м.
piaskowaty піскува́тий, піща́нистий.
piaskowcowy *geol.* пісковико́вий.
piaskowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., geol.* пісковик, -ка́.
piaskowisko *n. див.* **piaskarnia.**
piaskownia *ż. див.* **piaskarnia.**
piaskownica *ż., bot. (arenaria)* піща́нка.
piaskowy 1) пісковий; kąpiel ~wa піскова́ ва́нна; zegar ~ пісковий годи́нник; 2) *див.* **piaszczysty.**
piasta *ż., tech. (в колесі)* ма́точина.
piastować, -tuję, -tujesz, -tował 1) (kogo) *арх.* вихо́вувати, -вую, -вуєш; *(леліяти)* вико́хувати, -ко́хую, -ко́хуєш; *(вирощувати — ще)* вигодо́вувати, -вую, -вуєш; *(малу дитину — ще)* ня́ньчити, пе́стувати, -тую, -туєш; 2) (co) *(книж. — становище, посаду)* займа́ти.
piastr *m. (монета)* піа́стр, -ра.

piastun I, *lm.* **-ni** *a.* **-nowie**, *m., przen. (вихователь)* пестýн, -нá.
piastun II, *lm.* -ny, *m., myśl. (ведмежа)* пестýн, -нá.
piastunka *ż.* нянька; пестýнка *(заст.)*.
piaszczak *m.* скляна́ шкýрка.
piaszczysty піща́ний.
piaszczyzna *ż.* піскувáта (піща́ниста) місцéвість, -вості.
piąć się, pnę, pniesz, piął, pięli 1) (na co) дéртися, -рýся, -рéшся, видирáтися, дрáтися, брáтися (берýся, берéшся) (на гóру), п'ястúся (пнýся, пнéшся); *перен.* ~ nad innych п'ястúся над íншими; 2) *(про рослини)* вúтися (в'ю́ся, в'éшся).
piąstka *ż., zdr., pieszcz.* кулачóк, -чкá.
piątak *m., pot.* п'ятáк, -кá.
piątek, -tku, *m.* п'ятниця.
piąterko *n., zdr. див.* **pięterko**.
piątka *ż.* п'ятíрка.
piątkowy п'ятничний.
piątoklasista, -ty, *lm.* **-ści**, *m., szk.* п'ятикла́сник.
piątro *n. див.* **piętro**.
piąty п'я́тий; *прик.* brak mu ~tej klepki йомý бракýє (нестаé) одніéї (однóї, п'я́тої, деся́тої) клéпки; dziś ~tego czerwca сьогóдні п'я́те чéрвня; po ~te по-п'я́те; *перен.* ~te przez dziesiąte з п'я́того на деся́те, чéрез п'я́те-деся́те.
picie *n.* пиття́; припива́ння; пия́ченння. *Пор.* **pić** 1.
pić, piję, pijesz, pił 1) пúти (п'ю, п'еш); *(до кого — ще)* припива́ти; ~ do upadłego пúти до нестя́ми; ~ na braterstwo (na bruderszaft) пúти на брýдершафт; ~ na umór пúти без прóсипу; ~ za czyje zdrowie пúти за чиé здоро́в'я; *(про п'яницю)* пия́чити; 2) *перен.* вбира́ти в сéбе що; bibuła pije wodę промока́льний (пропускни́й) папíр вбира́є в сéбе вóду; 3) (do kogo, do czego) *перен. розм.* натяка́ти (кому́ на що), ма́ти на ува́зі (кого́, що); ◊ *перен.* ~ kogo oczami поїда́ти (пожира́ти, па́сти) очи́ма кого́, па́сти о́чі на кóму.
piec I, *lm.* **-ce**, *m.* піч (*род.* пéчі); *(кімнатна, голландська — звичайно)* гру́ба; ~ gazowy га́зова піч; *мет.* ~ hutniczy (wielki) дóменна піч, дóмна; ~ kaflowy кахля́на (кáхельна) гру́ба; palić w ~cu пали́ти (топи́ти) піч (в пéчі); ◊ *прик.* niezjednego ~ca chleb jadał би́тий жак, би́та головá; *прик.* spaść z ~ca na łeb полетíти шкерéберть; *присл.* w starym ~cu diabeł pali волóсся сивíє, а головá шалíє.
piec II, **piekę, pieczesz, piekł** пекти́ (печý, печéш); *(про сонце — ще)* пали́ти, -лить, жáрити; ◊ *перен.* ~ raki напекти́ ра́ків, спахну́ти *(лише докон.)*, паленíти; //~ się пекти́ся.
piechota *ż., wojs.* піхóта; ~ morska морськá піхóта; ~ zmotoryzowana моторизóвана піхóта.
piechotando *przsł., żart. див.* **piechtą**.
piechotą *przsł.* пíшки; ◊ *перен.* to ~ nie chodzi це не дрíбниця.
piechotką *przsł., pot.* пішéчки, піхтурóю, піхóтою.
piechotny *wojs.* піхóтний.
piechtą *przsł., pouf.* пíшки.
piechur, *lm.* **-rzy**, *m., wojs.* піхоти́нець, -нця.
piecowisko *n.* чéлюсті, -тей.
piecowy пічни́й; гру́бний. *Пор.* **piec**.
piecuch, *lm.* **-chy**, *m., pot.* 1) ле́жень, -жня, лежебóка, пічкýр, -рá; 2) *див.* **piecuszek**.
piecuchowaty *pot.* зніжений.
piecuszek, -szka, *lm.* **-szki**, *m., pieszcz.* пестýнчик.
piecyk, *m., zdr.* гру́бка.
piecza *ż.* піклува́ння, опíкування; *(сприяння кому — ще)* дба́ння, турбóта (про кóго); powie-

rzyć kogo (co) czyjej ~czy залиши́ти кого́ (що) на чиє́ опі́кування; ◊ mieć kogo (co) na swojej ~czy (mieć ~czę o kogo, o co, o kim, o czym, nad kim, nad czym) піклюва́тися, -лю́ося, -лю́єшся, дба́ти (про ко́го, про що), опі́куватися, -куюся, -куєшся (ким, чим).

pieczara *ż.* пече́ра.

pieczarka *ż., bot. (psalliota)* печери́ця, шампіньйо́н.

pieczarkarnia *ż., spec.* мі́сце розве́дення печери́ць (шампіньйо́нів).

pieczarny *див.* **pieczarowy**.

pieczarowy пече́рний.

pieczątka *ż., zdr. див.* **pieczęć** 1.

pieczeniarka *ż., pogardl.* дармої́дка; підлабу́зниця. *Пор.* **pieczeniarz.**

pieczeniarski *pogardl.* дармої́дський; підлабу́зницький. *Пор.* **pieczeniarz.**

pieczeniarstwo *n., pogardl.* дармої́дство; підлабу́зництво. *Пор.* **pieczeniarz.**

pieczeniarz, *lm.* **-rze,** *m., pogardl.* дармої́д; *(блюдолиз)* підлабу́зник.

pieczenie *n.* 1) печі́ння; па́лення, жа́рення; *пор.* **piec** II; 2) *мед. (causalgia)* пекучий біль *(род. бо́лю)*; *(pyrosis)* печі́й, печі́йка, згага.

pieczeń *ż.* пече́ня, жарке́, -ко́го; ◊ *прик.* przy jednym piecu dwie ~nie upiec одни́м по́стрілом двох зайців уби́ти.

pieczęć *ż.* 1) печа́тка; 2) *перен.* відпеча́ток, -тку, відби́ток, печа́ть, -ті; wycisnąć ~ a) (na czym) прикла́сти печа́тку (на що); б) (na kim, na czym) *перен.* накла́сти відпеча́ток, відби́ток (печа́ть), позначи́тися, відби́тися, -дію́ся, -дію́єшся (на ко́му, на чо́му).

pieczętarstwo *n.* 1) гравіро́вка печа́тей (печа́ток); 2) сан храни́теля печа́тей (печа́ток). *Пор.* **pieczętarz.**

pieczętarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) грове́р печа́тей (печа́ток); 2) *іст.* храни́тель печа́тей (печа́ток).

pieczętować, -tuję, -tujesz, -tował 1) прикладáти печáтку; 2) *(листи, посилки)* запечáтувати, -тую, -туєш; 3) *(приміщення, речі)* опечáтувати.

pieczołowicie *przsł.* дбайли́во.

pieczołowitość *ż.* дбайли́вість, -вості.

pieczołowity дбайли́вий.

pieczony печéний.

pieczyste, -tego, *n.* печéня, жарке́, -ко́го.

pieczywo *n., zb.* бу́лочні ви́роби, -бів.

piedestał, -łu, *m.* п'єдеста́л, -лу; *перен.* na ~ kogo wynieść на п'єдеста́л кого́ піднести (підня́ти); *перен.* z ~łu kogo strącić ски́нути кого́ з п'єдеста́лу.

piegi, -gów *(zazwyczaj blp.)* весня́нки, -но́к; ластови́ння *(зб.)*.

piegowacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli ставáти весня́нкувáтим, покривáтися весня́нками (ластови́ння).

piegowaty весня́нкувáтий.

piegża *ż., orn. (curruca garrula)* кропи́в'янка.

piekarczyk, *lm.* **-ki,** *m., przest.* підма́йстер (у́чень) у пе́каря, пекарчу́к, -ка́.

piekarka *ż.* 1) бу́лочниця, пе́карка; 2) *розм.* дружи́на пе́каря, пекари́ха.

piekarnia *ż.* 1) хлібопека́рня; 2) *перен. розм.* хлібобу́лочна, -ної.

piekarniany пека́рний.

piekarnik *m.* духо́вка.

piekarski пека́рський.

piekarstwo *n.* бу́лочне виробни́цтво.

piekarz, *lm.* **-rze,** *m.* бу́лочник, пе́кар, -ря.

piekący пеку́чий; *(про сонце — ще)* пали́чий; *(про мороз, холод — звичайно)* лю́тий.

piekielnica *ż., obelż.* дия́волка, чорти́ця, чорти́ха.

piekielnie *przsł., pot.* страше́нно.
piekielnik, *lm.* **-cy,** *m., obelż.* пеке́льник, чорт, ді́дько, чортя́ка.
piekielny пеке́льний; *(перен. розм. — ще)* дия́вольський, чортя́чий; *(про біль і под. — ще)* нестерпний; *заст.* machina **~na** пеке́льна маши́на; ◊ *хім. заст.* kamień **~** ля́піс, -су.
piekiełko *n., zdr. див.* **piekło.**
piekło *n., mit., przen.* пе́кло; *перен. розм.* mieć **~ w domu** ма́ти пе́кло вдо́ма; *прик.* włóczyć się (tłuc się) jak Marek (mara) po **~kle** товкти́ся, як Ма́рко по пе́клу; ◊ *перен. розм.* robić komu **~** вчиня́ти скандал кому́; *прик.* wstąpił do **~kieł,** po drodze mu było пішо́в, як багачеві по смерть; *перен. розм.* z **~ła** rodem пеке́льник, пеке́льниця.
pielacz, *lm.* **-cze,** *m., roln. див.* **pielarz.**
pielaczka *ż., roln. див.* **pielarka.**
pielarka *ż., roln.* полільниця.
pielarz, *lm.* **-rze,** *m., roln.* поліль-ник.
pielenie *n., roln.* полоття́, поління.
pielesze, -szy, *blp., m.* рі́дне гніздо́; дома́шнє (сіме́йне) во́гнище; wrócić do swoich **~szy** верну́тися до дома́шнього во́гнища.
pielęgnacja *ż. див.* **pielęgnowanie.**
pielęgniarka *ż., med.* 1) сиді́лка, доглядальниця (хво́рих); 2) *(з медичною освітою)* медсестра́.
pielęgniarski *med.* 1) яки́й (що) стосу́ється сиді́лки (доглядальниці хво́рих); 2) яки́й (що) стосу́ється медсестри́; *(у контексті)* медсестёр тощо; szkoła **~ka** шко́ла медсестёр.
pielęgniarstwo *n.* доглядання хво́рих.
pielęgniarz, *lm.* **-rze,** *m., med.* догля́дач хво́рих.
pielęgnować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo, co) ходи́ти, -джу́, -диш (за ким, за чим, коло ко́го, коло чо́го), доглядати (кого́, що); *(квіти, рослини тощо — ще)* виро́щувати, -щую, -щуєш, плека́ти; *(шкіру, нігті тощо — звичайно)* плека́ти; //**~ się** дба́ти про се́бе (про своє́ здоро́в'я).
pielęgnowanie *n.* ходіння (коло ко́го і за ким), доглядання (кого́, чого́), до́гляд, -ду (за ким, за чим); виро́щування, плека́ння; плека́ння. *Пор.* **pielęgnować.**
pielgrzym, *lm.* **-mi,** *m.* пало́мник; *(що ходить по «святих місцях» — ще)* пілігри́м; *(богомолець — ще)* проча́нин.
pielgrzymka *ż.* пало́мництво; пілігри́мство; про́ща. *Пор.* **pielgrzym.**
pielgrzymować, -muję, -mujesz, -mował пало́мничати; ходи́ти на про́щу. *Пор.* **pielgrzym.**
pielgrzymski пало́мницький; пілігри́мський; проча́нський. *Пор.* **pielgrzym.**
pielgrzymstwo *n. див.* **pielgrzymka.**
pielnik *m., roln.* поло́льник.
pielucha *ż.* пелю́шка; *перен.* od **~luch** від (з) пелю́шок, зма́лку; ◊ *перен.* w **~chach** в дити́нстві.
pieluszka *ż., zdr. див.* **pielucha.**
piemoncki п'ємо́нтський.
Piemont, -tu, *m.* П'ємо́нт, -ту.
pieniacki сутя́жницький.
pieniactwo сутя́жництво.
pieniacz, *lm.* **-cze,** *m.* сутя́га, сутя́жник, позива́йло.
pieniaczka *ż.* сутя́жниця, позива́йло.
pieniaczy *див.* **pieniacki.**
pieniaczyć się, -czę, -czysz, -czył (z kim) сутя́жничати; *(по судах)* тяга́тися, позива́тися.
pieniądz, *lm.* **-dze,** *m.* 1) моне́та; bić **~dze** карбува́ти моне́ту; *прям., перен.* **~** obiegowy ходя́ча моне́та; *прям., перен.* **~** zdawkowy розмінна моне́та; złoty **~** золота́ моне́та; 2) *(лише в мн.)* гро́ші, -шей; być przy **~dzach** ма́ти гро́ші; *розм.* ciułać **~dze** склада́ти (відкладати) гро́ші, склада́ти копійку до копійки; grube **~dze** вели́кі (кру́пні) гро́ші, кру́пна грошова́ су́ма; *офіц.* podejmo-

wać ~dze одéржувати гróші; przekazywać ~dze перекáзувати гróші; *розм.* trwonić ~dze сíяти (розкидáтися) грíшми, розтри́нькувати гróші; ◊ *розм.* za psie ~dze за безцíнок, за бéзцінь; *розм.* za tanie ~dze дéшево; *перен.* za żadne ~dze ні за щó в свíті, ні за які́ блáга (в свíті); *розм.* zrobić ~dze (na czym) нажи́тися, -живу́ся, -живе́шся (на чóму).

pieniążek, -żka, *m.* 1) шаг, -гá, шажóк, -жкá, гріш *(род.* грошá); 2) *(лише в мн.) розм.* грошенята, -нят, гróшики, -ків.

pienić, -nię, -nisz, -nił пінúти; //~ się 1) пінúтися; *(про вино — ще)* шумувáти, -мýє; 2) *перен. розм.* кипíти, -плю, -пúш, казúтися (кажýся, кáзишся), сатанíти, скаженíти; ~ ze złości казúтися (сатанíти, скаженíти) від злóсті.

pieniek, -ńka, *m., zdr.* 1) пеньóк, -нькá; 2) *(зуба)* корінéць, -нця́; ◊ *прик.* mieć z kim na ~ńku мáти з ким рахýнки.

pieniężnie *przsł.* грíшми; wynagrodzić kogo ~ вúнагородити когó грíшми.

pieniężny грошовúй, грошéвий; list ~ грошовúй лист, -тá; obrot ~ грошовúй оборóт, -ту; przekaz ~ грошовúй перéказ, -зу.

pieniny, -nin, *blp.* бистринá, бистрíнь, -ні, бúстря.

pienisty пíнявий, пінúстий.

pienny *див.* **pniasty.**

pień, pnia, *lm.* **pnie,** *m.* 1) *(дерева)* стóвбур, -ра; 2) *(нижня частина зрубаного дерева)* пень *(род.* пня); *ліс.* drzewo na pniu дéрево на пні, незрýбане дéрево; *перен.* wyciąć w ~ вúрубати упéнь; *с.-г.* zboże na pniu хліб на пні; 3) *перен. книж.* рід *(род.* póду); z jednego pnia одного póду; 4) *(обрубок)* колóда; 5) *перен. лайл.* бóвдур, -ра; 6) *бдж.* пень, колóда; ◊ *ист.* dać głowę na ~ покláсти гóлову на плáху.

pieprz, -rzu, *m.* пéрець, -рцю; *прик.* dać (natrzeć) komuś ~rzu дáти (задáти, всúпати) пéрцю комý; *перен.* suchy jak ~ сухúй, як пéрець; *прик.* znać się na czymś jak kura na ~rzu розумíтися на чóму, як свиня́ на пéрці; ◊ *перен. розм.* gdzie ~ rośnie де кóзам póги прáвлять, де Макáр телят не ганя́.

pieprzeń, -prznia, *m., chem.* піперúн, -ну.

pieprzniczka *ż.* пéречниця.

pieprznik *m., bot. (cantharellus cibarius)* лисúчка.

pieprznie *див.* **pieprzno.**

pieprzno 1) з пéрцем, пéрчено, попéрчено; 2) пікáнтно; 3) дýже дóрого. *Пор.* **pieprzny.**

pieprzny 1) припрáвлений пéрцем, пéрчений, попéрчений; 2) *перен.* пікáнтний; ~ temat пікáнтний сюжéт, -ту; 3) *(перен. розм. — про ціну)* висóкий, роздýтий.

pieprzojad, *m., orn. (pteroglossus)* перцеї́д.

pieprzowate, -tych, *bot. (piperaceae)* перцéві, -вих.

pieprzowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (capsicum)* пéрець, -рцю; ~ zwyczajny *(capsicum annuum)* червóний пéрець, стручкóвий пéрець.

pieprzowy перцéвий.

pieprzówka *ż.* перцíвка, перчакíвка.

pieprzyca *ż., bot. (lepidium)* хрíниця.

pieprzyć, -rzę, -rzysz, -rzył перчúти.

pieprzyk I, -ka, *m., zdr., pot.* 1) пéрчик, перчúна; 2) *мед. (naevus)* рóдимка.

pieprzyk II, -ku, *m.* 1) пікáнтність, -ності; 2) *кул.* прянощі, -щів, прянóсті, -тей *(частіше в мн.)*; ◊ *перен.* z ~kiem пікáнтний.

pieprzykowaty 1) *(про смак)* пікáнтний; 2) кóльору пéрцю.

piernacik *m., zdr.* пуховичóк, -чкá.

piernacz, *lm.* **-cze,** *m., hist.* пірна́ч, -ча́.
piernat *m.* пухови́к, -ка́.
pierniczek, -czka, *m., zdr.* пря́ничок, -чка.
piernik *m.* пря́ник, пі́рник; *(медяний)* медяни́к, -ка́.
piernikarka *ż.* 1) пря́ничниця; 2) дружи́на пря́ничника.
piernikarnia *ż.* фа́брика пря́ників.
piernikarski яки́й (що) стосу́ється пря́ничника; *(у контексті)* пря́ничника то́що; rzemiosło ~kie ремесло́ пря́ничника.
piernikarstwo *n.* пря́ничне виробни́цтво.
piernikarz, *lm.* **-rze,** *m.* пря́ничник.
piernikowy пря́ничний, пря́никовий, пірнико́вий.
pierogowy 1) яки́й (що) стосу́ється варе́ників; *(у контексті)* на варе́ники то́що; ciasto ~we ті́сто на варе́ники; 2) пирогови́й, пірі́жний. *Пор.* **pieróg** 1, 2.
pierożek, -żka, *m., zdr.* 1) варе́ничок, -чка; 2) пиріжо́к, -жка́. *Пор.* **pieróg** 1, 2.
pieróg, -roga, *m.* 1) варе́ник; 2) *(печений)* пирі́г, -рога́; 3) *іст.* трику́тний капелю́х.
pierrot, *lm.* **-ci,** *m., lit.* п'єррó *(невідм.)*.
piersiowo: chory ~ туберкульо́зний, -ного.
piersiowy грудни́й; ◊ *мед.* choroba ~wa туберкульо́з, -зу.
piersisty широкогру́дий; груди́стий, груда́стий, персти́стий *(розм.)*.
pierś *ż.* 1) *(про грудну клітку)* гру́ди, -де́й; *перен.* radość ~si rozpiera ра́дість розпира́є гру́ди; westchnąć z głębi ~si (z całej ~si, pełną ~sią) зітхну́ти на по́вні гру́ди; *перен.* zrywać ~si надрива́ти (надса́джувати) собі гру́ди; 2) *(жіноча)* грудь, -ді, пе́рса *(род.* пе́рсів); karmić ~sią годува́ти гру́ддю; ◊ dziecko przy ~siach грудна́ дити́на, немовля́, -ля́ти; robić ~siami ва́жко віддиха́ти; wyssać z ~si matki ви́ссати з молоко́м ма́тері; zasłaniać własną ~sią (kogo, co) ста́ти (стоя́ти) стіно́ю (за ко́го, за що).
pierścieniasty *див.* **pierścieniowaty.**
pierścienić, -nię, -nisz, -nił кучеря́вити, -влю, -виш; *(волосся — ще)* завива́ти, плоті́ти; //~ się кучеря́витися, ви́тися (в'є́тьс я).
pierścieniowaty 1) персневи́дний; *анат.* chrząstka ~ta персневи́дний хрящ, -щá; 2) *(складений з кілець)* кільча́стий, кільча́тий.
pierścieniowy персневи́дний; ◊ ~ palec підмізи́нний па́лець, -льця.
pierściennik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) виробни́к пе́рснів; 2) продаве́ць пе́рснів.
pierścienny *див.* **pierścieniowaty.**
pierścień, *lm.* **-nie,** *m.* 1) каблу́чка; *(на палець — звичайно)* пе́рстень, -ня; ~ z pieczęcią пе́рстень з печа́ттю; 2) *тех., військ.* кільце́; ~ tłokowy поршне́ве кільце́; ~ wojsk nieprzyjacielskich кільце́ воро́жих військ; ~ zabezpieczający запобі́жне кільце́; 3) *військ. мор.* по́яс; ~ fortów по́яс фортів; ~ ratunkowy рятува́льний по́яс; 4) *(перен. — волосся)* ло́кон; 5) *анат. (annulus)* кільце́, о́бві́дка; 6) *астр.* га́ло́ *(невідм.)*.
pierścionek, -nka, *m., zdr.* каблу́чка; перстéник. *Пор.* **pierścień.**
pierścionkowy *див.* **pierścieniowy.**
pierw *przsł. див.* **pierwej.**
pierwej *przsł.* 1) спе́ршу, пе́рше; 2) *(в минулому)* давніш(е), передні́ше, рані́ш(е); ~ niewymagano tego давні́ше цього́ не вимага́ли; 3) *(скоріше)* рані́ш(е); przybyłem ~, niż oni я прибу́в рані́ше, ніж вони́ (від них, за них).
pierwiastek, -tka, *m.* 1) *хім.* елеме́нт; 2) *мат.* ко́рінь, -реня; wyciągnąć ~ добу́ти ко́рінь.

pierwiastka *ż.* 1) *мед.* первородя́ща, -щої; 2) *с.-г.* пе́рвістка.
pierwiastkować, -kuję, -kujesz, -kował *mat.* добува́ти ко́рінь.
pierwiastkowanie *n., mat.* добува́ння ко́реня.
pierwiastkowy 1) *хім.* елемента́рний; 2) *див.* **żywiołowy.**
pierwiosnek, -nka, *m., bot.* про́лісок, -ска.
pierwiosnkowy проліскови́й.
pierwobór, -boru, *m.* пра́ліс, -су.
pierwociny, -cin, *blp.* 1) пе́рші плоди́, -дів, новина́; 2) *(перен.— звичайно про літературну творчість)* пе́рші кро́ки, -ків, первоцві́т, -ту.
pierwodruk, -ku, *m., druk.* першодру́к, -ку.
pierwokształt, -tu, *m.* первообраз, -зу, прообраз.
pierworoczny *див.* **pierwszoroczny.**
pierworodek, -dka, *lm.* **-dki,** *m.* пе́рвісток, -тка.
pierworodność *ż. див.* **pierworodztwo.**
pierworodny перворо́дний.
pierworodzice, -cow, *blp.* прабатьки́, -ків, прароди́телі, -лів.
pierworodztwo *n., hist., praw.* перворо́дство.
pierworództwo *n., hist., praw. див.* **pierworodztwo.**
pierworys, -su, *m.* 1) пе́рший на́рис (на́черк); 2) *перен.* пе́рвісний за́дум, -му.
pierwotniak *m., zool.* аме́ба.
pierwotnie 1) первúнно; 2) пе́рвісно; 3) спочáтку, з са́мого почáтку, спе́ршу; 4) попере́дньо, давні́ше. *Пор.* **pierwotny.**
pierwotność *ż.* 1) первúнність, -ності; ~ materii, wtórność świadomości первúнність матéрії, вторúнність свідóмості; 2) пéрв.ність, -ності. *Пор.* **pierwotny** 1, 2.
pierwotny первúнний; ~na materia первúнна матéрія; 2) *археол., перен.* пéрвісний: człowiek ~ пéрвісна людúна; ~ne społeczeństwo пéрвісне суспíльство; prostota ~na пéрвісна простотá; 3) *(такий, як на початку)* початкóвий; założenie ~ne початкóва дýмка (гáдка); 4) *(такий, як раніше)* попередній, давні́ший; ~ stan zdrowia попередній (давні́ший) стан здорóв'я.
pierwotwór, -tworu, *m.* оригінáл, -лу.
pierwotyp, -pu, *m.* прототúп, -пу.
pierwowzór, -wzoru, *m.* первообраз, -зу.
pierwoźródło *n.* першоджерелó.
pierwszeństwo *n.* пéршість, -шості, першенствó; nie ustępować komu ~wa w czym не поступáтися пéршістю (першенствóм) перед кúм; przyznać komu ~ вúзнати чию пéршість; ◊ dawać (oddawać) ~ (komu, czemu) віддавáти (давáти) перевáгу (комý, чомý).
pierwszoklasista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szk.* першокла́сник.
pierwszoklasistka *ż., szk.* першокла́сниця.
pierwszomajowy першотравне́вий; demonstracja ~wa першотравне́ва демонстрáція.
pierwszoplanowy першочерго́вий; ~wa potrzeba першочерго́ва потрéба.
pierwszorazowy найпéрший; wrażenie ~we найпéрше врáження.
pierwszoroczniak, *lm.* **-ki,** *m., szk.* першорíчник, першокла́сник.
pierwszoroczny першорíчний.
pierwszorzędny 1) першоря́дний; sprawa ~nej wagi спрáва першоря́дної важли́вості; 2) *(першого розряду)* першорозря́дний.
pierwszy пéрший; ~ lepszy (~ z brzegu) пéрший-ліпший; na ~ rzut oka з пéршого пóгляду; po ~sze по-пéрше; ~ raz пéрший раз, пéршого рáзу, впéрше; *перен.* w ~szym rzędzie в пéршу чéргу; za ~szym razem з пéршого рáзу.

pierwszyzna: to mu nie ~ це йому́ не впе́рше (не першина́).
pierzany з пір'я, пір'я́ний; poduszka ~na по́ду́шка з пір'я.
pierzastodzielny пери́стий, пірча́стий; liść ~ пери́стий (пірча́стий) листо́к, -тка́.
pierzastolistny *bot.* перистоли́стий.
pierzasty 1) перна́тий, пір'я́стий; 2) *(подібний до пір'я)* пери́стий, пірча́стий; chmura ~ta пери́ста (пірча́ста) хма́ра; *бот.* liść ~ пери́стий (пірча́стий) лист, -та́.
pierzchać, pierzchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(з переполоху)* тіка́ти, утіка́ти, утекти́, -течу́, -тече́ш; nieprzyjaciel ~cha во́рог тіка́є; 2) *перен.* зника́ти, зни́кнути, розві́юватися, -ві́ються, -ві́ються, розві́ятися, -ві́ються, -ві́ешся; ~chnęły marzenia senne зни́кнули (розві́ялися) сновидіння; 3) *(про птахів і перен.)* пурхну́ти *(лише докон.)*.
pierzchliwie бо́язко, боязли́во, ляклі́во; полохли́во. *Пор.* **pierzchliwy.**
pierzchliwość *ż.* бо́язкість, -кості, боязли́вість, -вості, ляклі́вість; полохли́вість. *Пор.* **pierzchliwy.**
pierzchliwy боязки́й, боязли́вий, ляклі́вий; *(про тварин — звичайно)* полохли́вий.
pierzchnąć I *див.* **pierzchać.**
pierzchnąć II, **-nie, -nęła** *niedok. (про шкіру)* тріскатися; пе́патися *(розм.)*.
pierzchnice, -nic, *blp., med. (lichen)* лиша́й, -шая́.
pierzchnienie *n. див.* **pierzchnięcie.**
pierzchnięcie I *n.* утеча; зни́кнення. *Пор.* **pierzchać.**
pierzchnięcie II *n.* тріскання; пе́пання. *Пор.* **pierzchnąć** II.
pierze *n.* пір'я; *перен.* w cudze ~ się zdobić (stroić) наряджа́тися в чуже́ пір'я; ◊ *перен.* w ~ obrastać (porastać) розжива́тися, багати́ти.
pierzenie się *n. (про птахів)* линя́ння.
pierzga *ż., pszczel.* пергá.
pierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył брудни́ти пір'ям; ~ komu ubranie брудни́ти кому́ пір'ям о́дяг; //~ się *(про птахів)* линя́ти.
pierzyna *ż.* пери́на.
pierzynka *ż., zdr.* пери́нка.
pies, psa *m.* соба́ка *(ч. р., рідше ж. р.)*, пес (*род.* пса); *перен.* głodny, jak ~ голо́дний як соба́ка (пес); ~ gończy гончáк, -ká, го́нча соба́ка, го́нча, -чої; *перен.* jak kot z psem як кіт із соба́кою; ~ łańcuchowy цепни́й соба́ка (пес); *астр.* **Pies** Mały Мали́й Пес; ~ meldunkowy соба́ка-кур'є́р, -ра; ~ myśliwski мисли́вський соба́ка (пес); *прик.* psy na kim wieszać усіх соба́к на ко́го ві́шати; *прик.* nie dla psa kiełbasa не для пса ковбасá; ~ sanitarny санітáрний соба́ка (пес); *присл.* strzeż się psa, co milczkiem ką sa стережи́ся соба́ки, яки́й ни́шком кусáє; *прик.* psa tam nie ma (і ~ z kulawą nogą nie przyszedł) не було́ й соба́ки; *астр.* **Pies** Wielki Вели́кий Пес; *прик.* psy wyją, a miesiąc świeci (~ szczeka, wiatr niesie) соба́ка ви́є, ві́тер но́сить; ◊ *перен. розм.* psu na buty (na budę) ні к чóрту (ні к лихíй годи́ні) не годи́ться; *прик.* psu oczy sprzedać бу́ти безсоро́мним; у Сірка́ очéй позичити; *прик.* pod psem дýже погáно; *прик.* zdechł ~ пиши́ пропáло; *перен. розм.* zejść na psy *(морально)* опусти́тися (опущýся, опýстишся), пусти́тися бéрега; *(матеріально)* звести́ся ні на́ що, скапцаніти.
piesek, -ska, *m., zdr.* соба́чка, пе́сик; *(щеня)* цýцик, цуценя́, -ня́ти; *(пестл. — ще)* цуценя́тко; ◊ *перен. розм.* francuski ~ а) пестýнчик; б) *(в їжі)* вередýн, -на́, вередíй, -дія.

piesiec, -śca, *lm.* **-śce,** *m., zool. (vulpes lagopus)* песе́ць, -сця́.
pieszak, *lm.* **-ki,** *m. див.* **piechur.**
pieszczoch, lm. -chy, *m., pot.* пестю́н, на́.
pieszczocha *ż., pot.* пестю́ха.
pieszczony 1) розпе́щений; 2) *перен.* пестли́вий.
pieszczoszek, -szka, *lm.* **-szki,** *m., zdr., pieszcz.* пестю́нчик.
pieszczoszka *ż., zdr. див.* **pieszczocha.**
pieszczota *ż.* ла́ска; пе́стощі, -щів *(лише в мн.); (любовне відношення — звичайно)* милува́ння; лю́бощі *(лише в мн.).*
pieszczotka *ż.* 1) *пестл.* лю́бонька; 2) *див.* **pieszczota.**
pieszczotliwość *ż.* пестли́вість, -вості.
pieszczotliwy пестли́вий.
pieszek, -szka, *m., szach. див.* **pionek.**
pieszo пі́шки; *(фам. — ще)* пішо́чки.
pieszy 1) пі́ший; 2) *військ.* піхо́тний; ◊ **żołnierz ~** піхоти́нець, -нця.
pieścić, pieszczę, pieścisz, pieścił 1) пести́ти (пещу́, пе́стиш), пе́стувати, -тую, -туєш; *(любовно)* милува́ти, -лю́, -лю́єш; *(ніжно)* голу́бити, -блю, -биш; *(плекати — ще)* ні́жити; 2) *(розпещувати)* ба́лувати, -лую, -луєш; ◊ **~ ucho** ті́шити слух (ву́хо); **//~ się** 1) (z kim) *(взаємно)* пести́тися; милува́тися; голу́битися; ні́житися; 2) (czym) втіша́тися, ті́шитися (чим).
pieścidełko *n.* ця́ця.
pieściwy *див.* **pieszczotliwy.**
pieśniany *poet.* пісе́нний.
pieśniarka *ż.* 1) викона́виця (вико́нувачка) пісе́нь; 2) співа́чка. *Пор.* **pieśniarz.**
pieśniarski *poet.* 1) співа́цький; 2) *перен.* поети́чний; *(про музику)* музи́чний; **talent ~** а) поети́чний хист, -ту; б) музи́чний хист.
pieśniarstwo *n.* 1) поети́чний хист, -ту; 2) покли́кання (призва́ння) співця́; 3) пісе́нна тво́рчість, -чості.
pieśniarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) викона́вець пісе́нь; 2) *перен. поез. заст.* співе́ць, -вця́.
pieśniotwórczy піснетво́рчий.
pieśniowy пісе́нний.
pieśniozbiór, -zbioru, *m. див.* **piosennik.**
pieśń *ż.* пі́сня.
pietr: **mieć ~ra** *posp.* боя́тися (боюся, боїшся); **napędzić komu ~ra** нагна́ти (завда́ти) стра́ху кому́.
pietruszka *ż.* петру́шка.
pietyzm, -mu, *m.* 1) пієте́т, -ту; 2) *рел.* пієти́зм, -му.
piewca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., przen., poet., książ.* співе́ць, -вця́.
piewik *m., ent. (cicada)* цика́да.
piezoelektryczność *ż., fiz.* п'єзоелє́ктрика.
piezometr, -ru, *m., fiz.* п'єзо́метр, -ра.
pięcioaktowy *teatr.* п'ятиа́ктний, на п'ять дій.
pięcioarkuszowy у п'ять а́ркушів, п'ятиаркуше́вий.
pięcioboczny *див.* **pięciokątny.**
pięciobok, -ku, *m., mat. див.* **pięciokąt.**
pięciobój, -boju, *lm.* **-boje,** *m., sport.* п'ятибо́рство.
pięciocalowy п'ятидюймо́вий.
pięcioczłonkowy п'ятичле́нний.
pięciodniowy п'ятиде́нний.
pięciodniówka *ż.* п'ятиде́нка.
pięciofuntowy п'ятифунто́вий.
pięciogłosowy на п'ять голосі́в.
pięciogodzinny п'ятигоди́нний.
pięciogroszowy 1) п'ятигро́шовий; 2) *перен.* п'ятикопі́єчний.
pięciogroszówka *ż.* 1) моне́та в п'ять гро́шів; 2) п'ята́к, -ка́. *Пор.* **pięciogroszowy.**
pięciokąt *m., mat.* п'ятику́тник.
pięciokątny п'ятику́тний.
pięciokilometrowy п'ятикіломе́тро́вий.
pięcioklasowy п'ятикла́сний.

pięcioklasówka *ż., przest. (школа)* п'ятирі́чка.
pięciokopiejkowy п'ятикопі́ечний.
pięciokrotnie п'ять разі́в (раз), п'ятикра́тно, п'ятиразо́во.
pięciokrotny п'ятикра́тний, п'ятиразо́вий.
pięcioksiąg, -księgu, *m., kośc.* п'ятикни́жжя.
pięciolatka *ż.* п'ятирі́чка, п'ятили́тка.
pięciolecie *n.* п'ятили́ття, п'ятирі́ччя.
pięcioletni п'ятирі́чний, п'ятили́тній.
pięciolinia *ż., muz.* п'ять но́тних лині́йок.
pięciolist, -tu, *m., archit.* п'ятили́стний орна́мент, -ту.
pięciolistny п'ятили́стний.
pięciomarkowy п'ятима́рковий, ва́ртістю в п'ять ма́рок.
pięciometrowy п'ятиметро́вий.
pięciomiarowy *poetyc.* п'ятисто́пний.
pięciomiesięczny п'ятимі́сячний.
pięciomilimetrowy п'ятимілі́метро́вий.
pięciomilionowy п'ятимільйо́нний.
pięciomilowy п'ятими́льний.
pięciominutowy п'ятихвили́нний.
pięciomorgowy 1) у п'ять мо́ргів; 2) *(про власника)* яки́й (що) ма́е п'ять мо́ргів.
pięcioosobowy 1) з п'яти́ осі́б; 2) на п'ять осі́б; *(про повозку і под. — ще)* п'ятимі́сний.
pięciopalcowy п'ятипа́лий.
pięciopalcówka *ż., muz.* впра́ва для шви́дкості па́льців.
pięciopłatkowy *bot.* п'ятипелюстко́вий.
pięciopokojowy п'ятикімна́тний, з п'яти́ кімна́т.
pięciopręcikowy *bot.* п'ятитичи́нковий.
pięcioprocentowy п'ятипроце́нтний.
pięcioraki п'яти́ гату́нків (сортів); ◊ jest na to ~ sposób e на це п'ять спо́собів.
pięcioramienny 1) п'ятику́тний; gwiazda ~na п'ятику́тна зі́рка; 2) *(про свічник)* п'ятисві́чний.
pięciorazowy п'ятиразо́вий, п'ятикра́тний.
pięciornasób: w ~ п'ятикра́тно.
pięcioro, -rga, *zb.* п'я́теро, -тьо́х.
pięciorublowy п'ятирубле́вий.
pięciorublówka *ż.* креди́тний біле́т ва́ртістю в п'ять карбо́ванців.
pięciorzędowy п'ятиря́дний.
pięciostopowy *poetyc. див.* **pięciomiarowy.**
pięciostrofowy *poetyc.* п'ятистро́фічний.
pięciostronny п'ятибі́чний.
pięciostrunny п'ятистру́нний.
pięciostrzałowy п'ятизаря́дний.
pięciosylabowy *poetyc., gram.* п'ятискладо́вий.
pięciościan, -nu, *m., mat.* п'ятигра́нник.
pięciościenny *mat.* п'ятигра́нний.
pięciotomowy п'ятито́мний.
pięciotygodniowy п'ятитижне́вий.
pięciotysięczny п'ятити́сячний.
pięciowarstwowy п'ятишарово́вий.
pięciowiekowy п'ятисотлі́тній, п'ятисотрі́чний.
pięciowiersz, *lm.* **-sze,** *m., poetyc.* п'ятивірш.
pięciowierszowy п'ятирядко́вий.
pięciozgłoskowy *gram., poetyc.* п'ятискладо́вий.
pięciozłotowy п'ятизлото́вий.
pięciu *m.-os. див.* **pięć.**
pięciuset *m.-os. див.* **pięćset.**
pięć, -ciu; *m.-os.* **pięciu** п'ять (-ти́ *a.* -тьох); ◊ mówić (pleść) niw ~, niw dziesięć говори́ти (плести́) ні до ладу́, ні до при́кладу.
pięćdziesiąt, -sięciu *i m.-os.* **pięćdziesięciu** п'ятдеся́т (-ти́, *a.* -тьо́х).
pięćdziesiątka *ż.* 1) *перен.* п'ятдеся́т осі́б; 2) ци́фра п'ятдеся́т; 3) *перен.* п'ятдеся́т ро́ків життя́; mieć pod ~kę ма́ти під п'ятдеся́т.
pięćdziesiątówka *ż.* 1) моне́та в п'ятдеся́т по́льських гро́шів; 2) *див.* **pięćdziesiątka** 3.
pięćdziesiąty п'ятдеся́тий.
pięćdziesięciodniowy п'ятдесятиде́нний.

pięćdziesięciogroszowy п'ятдесятигрóшовий.
pięćdziesięciokilkoletni яки́й (що) ма́е бíльше ніж п'ятдеся́т рóків, яки́й (що) ма́е за п'ятдеся́т.
pięćdziesięciolecie *n.* п'ятдесятилíття, п'ятдесятирíччя.
pięćdziesięcioletni п'ятдесятилíтній, п'ятдесятирíчний.
pięćdziesięcioro, -rga, *zb.* п'ятдеся́теро, -тьóх.
pięćdziesięciu *m.-os. див.* **pięćdziesiąt.**
pięćkroć *licz.* п'ять разíв (раз).
pięćkrocstotysięczny п'ятисоттúсячний.
pięćset, -ciuset; *m.-os.* **pięciuset** п'ятсóт, -тисóт.
pięćsetny п'ятисóтий.
piędź *ż.* п'ядь, -ді; a n i j e d n e j **~dzi** ні п'я́ді.
pięknie га́рно; n a d w o r z e **~** надвóрі га́рно, надвóрі га́рна погóда.
pięknieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli кра́щати, гарнíшати.
pięknisia *ż., lekc.* красу́ня, кра́ля; чепуру́ха. *Пор.* **pięknić.**
pięknić, *lm.* -sie, *m., lekc.* красу́нь, -ня, кра́сень (-сеня *i* -сня); *(франт — ще)* чепуру́н, -ня́.
piękniuchny *pieszcz.* гарне́нький.
piękniuteńki 1) *пестл.* гарне́сенький; 2) *(дуже)* гарнíсінький.
piękniutki *pieszcz. див.* **piękniuchny.**
piękno *n.* красá, красотá.
pięknobrzmiący милозву́чний; ◊ *перен.* **~ce** s ł o w a краси́ві словá (*род.* слів).
pięknoduch, *lm.* -chy, *m., lekc.* прекраснодýшний, -ного.
piękolicy *poet.* вродли́вий.
piękność *ż.* 1) красá, красотá; *(про зовнішній вигляд людини — ще)* вро́да; **~ci** p r z y r o d y (n a t u r y) красóти природи; w c a ł e j **~ci** в усíй красí; 2) *(гарна жінка)* красу́ня.
piękotka *ż., pot.* красу́ня, кра́ля.
piękny 1) га́рний, краси́вий; *(про зовнішній вигляд людини — ще)* вродли́вий, га́рний на вро́ду; 2) *перен.* прекра́сний; **~** c h a r a k t e r прекра́сний хара́ктер, -ру; **~** c z ł o w i e k прекра́сна людúна; *розм.* p e w n e g o **~nego** p o r a n k u в одúн прекра́сний день; ◊ l i t e r a t u r a **~na** худóжня літерату́ра; крáсне письмéнство; *прик.* o d p ł a c i ć **~nym** z a n a d o b n e відплати́ти тим сáмим (тiéю ж сáмою монéтою); s z t u k i **~ne** крáсні мистéцтва, -тéцтв.
pięściarski *sport.* боксéрський; z a w o d y **~kie** боксéрські змага́ння, -га́нь.
pięściarstwo *n., sport.* бокс, -су.
pięściarz, *lm.* -rze, *m., sport.* боксéр, -ра.
pięść *ż.* кула́к, -ка́; ◊ p r a w o **~ci** кула́чне пра́во; w a l k a n a **~ci** кула́чний бій (*род.* бóю).
pięta *ż.* 1) п'ята́; **~** A c h i l l e s a Ахіллéсова п'ята́; **~** k o s y п'я́тка косú; *розм.* z b i e r a ć **~ty (~tami** n a k i w a ć) п'ята́ми накива́ти; 2) *мех., військ.* ца́пфа; ◊ *перен.* p o **~tach** k o m u d e p t a ć ходúти слідóм за ким; *перен. розм.* p o s z ł o m u w **~ty** його́ дійня́ло до живóго; *перен. розм.* w y k r ę c i ć s i ę n a **pięcie** a) *(швидко відійти)* ушúтися; в) відмогти́ся (відбу́тися) від кóго.
pięterko *n., zdr.* пóверх, -ху; ета́ж, -жа́ *(рідше).*
piętka *ż., bud.* п'я́тка; ◊ w **~kę** g o n i ć бу́ти з дурúною.
piętnar, -ru, *m., bud.* підкíс, -кóса.
piętnastka *ż.* 1) п'ятна́дцять осíб; 2) цúфра п'ятна́дцять; 3) п'ятна́дцять рóків життя́.
piętnastocentymetrowy п'ятнадцятисантимéтровий.
piętnastodniowy п'ятнадцятидéнний.
piętnastogodzinny п'ятнадцятигодúнний.
piętnastogroszowy п'ятнадцятигрóшовий.
piętnastokąt *m., mat.* п'ятнадцятикýтник.
piętnastokątny *mat.* п'ятнадцятикýтний.

piętnastolecie *n.* п'ятнадцятилі́ття, п'ятнадцятирі́ччя.
piętnastoletni п'ятнадцятилі́тній, п'ятнадцятирі́чний.
piętnastomiesięczny п'ятнадцятимі́сячний.
piętnastozłotowy п'ятнадцятизло́товий.
piętnastu *m.-os. див.* **piętnaście.**
piętnasty п'ятна́дцятий.
piętnaście, -stu; *m.-os.* **piętnastu** п'ятна́дцять (-ти *a.* -тьо́х).
piętnaścioro, -rga, *zb.* п'ятна́дцятеро, -тьо́х.
piętno *n.* 1) тавро́; пля́ма *(рідше)*; ~ hańby тавро́ ганьби́; zetrzeć z kogo ~ зми́ти чию́ пля́му; 2) *(слід)* печа́ть, -ті; nosić na sobie ~ czego ма́ти (носи́ти) на собі́ печа́ть чого́; wycisnąć ~ (na kim, na czym) накла́сти печа́ть (на ко́го, на що), залиши́ти свою́ печа́ть (на ко́му, на чо́му); 3) *торг. заст.* клеймо́; ◊ *мед.* ~ rodzime *(naevus)* ро́димка.
piętnować, -nuję, -nujesz, -nował таврува́ти, -ру́ю, -ру́єш; ~ konie таврува́ти ко́ней; *перен.* ~ podłość таврува́ти пі́длість.
piętro *n.* по́верх, -ху; ета́ж, -жа́ *(рідко)*.
piętrowy 1) поверхо́вий; ета́жний; *пор.* **piętro;** 2) *перен.* двоповерхо́вий.
piętrzasty 1) (багато)я́русний; 2) *перен.* нагрома́джений, накопи́чений.
piętrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył нагрома́джувати, -джую, -джуєш, накопи́чувати, -чую, -чуєш; //~ się 1) грома́дитися, копи́читися; 2) *перен.* ви́со́ко пі́дніма́тися (підійма́тися, здійма́тися, підно́ситися, -но́ситься); ~rzą się bałwany morskie ви́со́ко підійма́ються (здійма́ються) морські́ хви́лі; 3) *(про споруди, гори)* височи́ти, височи́тися.
Pigmej, *lm.* **-je,** *m.* пігме́й.
Pigmejczyk, *lm.* **-cy,** *m. див.* **Pigmej.**
pigment, -tu, *m., biol., chem.* пігме́нт, -ту.
pigmentacja *ż., biol.* пігмента́ція.
pigmentowy *biol., chem.* пігме́нтний, пігме́нтовий.
pigularz, *lm.* **-rze,** *m., żart. див.* **aptekarz.**
piguła *ż. див.* **pigułka.**
pigułka *ż.* пілю́ля, пілю́лька; *перен.* gorzka ~ гірка́ пілю́ля; *перен.* osłodzić ~kę позоло́ти пілю́лю; *прям., перен.* połknąć ~kę проковтну́ти пілю́лю.
pigwa *ż., bot. (cydonia vulgaris)* айва́.
pigwiany *див.* **pigwowy.**
pigwowy айво́вий.
PIHM (Państwowy Instytut Hydrometeorologiczny) *m., skr.* гідрометслу́жба.
pijacki 1) п'я́ний; głos ~ п'я́ний го́лос, -су; 2) *(який (що) стосується п'яниць)* п'я́ницький; towarzystwo ~kie п'я́ницька компа́нія, компа́нія п'я́ниць; ◊ *мед.* obłęd ~ *(delirium tremens)* біла гаря́чка.
pijaczka *ż. (про жінку)* п'я́ни́ця.
pijaczyna, -ny, *lm.* **-ny,** *m., pogardl. див.* **pijak.**
pijaczysko *m., pogardl.* п'яню́га, п'янцю́га, п'яни́ця.
pijać *wielokr. див.* **pić.**
pijak, *lm.* **-cy,** *m.* п'яни́ця.
pijalnia *ż.* павільйо́н мінера́льних вод *(на курорті)*.
pijalny *przest.* питни́й; woda ~na питна́ вода́; miód ~ питни́й мед, -ду.
pijanica, -cy, *lm.* **-ce,** *m., pogardl. див.* **pijak.**
pijaniusieńki *pot.* п'яне́нький.
pijaniuteńki *див.* **pijaniusieńki.**
pijany п'я́ний; *розм.* ~ jak bela п'я́ний як ніч (як чіп, як хлющ, як хлю́ща); ◊ trzymać się jak ~ płotu цу́пко трима́тися (держа́тися) чого́.
pijaństwo *n.* пия́цтво, п'я́нство.
pijatyka *ż., pot.* пиятика, п'янка.

pijawka *ż.* п'я́вка; *перен.* c z e p i a ć s i ę j a k ~ присмо́ктуватися (присиса́тися) як п'я́вка; s t a w i a ć k o m u ~ki ста́вити кому́ п'явки́.
pijus, *lm.* **-sy,** *m., pot. див.* **pijak.**
pik *m., karc.* пі́ка, пі́ки (*род.* пік), вино́.
pika I *ż., wojs.* пі́ка.
pika II *ż., tkac.* пікé *(невідм.).*
pikać, piknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* 1) шпига́ти, шпигну́ти; 2) *(про серце)* би́тися (б'ється); z a c z ę ł o w n i m s e r c e ~ в ньо́го почало́ би́тися се́рце; ◊ c o ś m i ę ~kło t a m p ó j ś ć щось мене́ наштовхну́ло на ду́мку туди́ пі́ти.
pikador, *lm.* **-rzy,** *m.* пікадо́р, -ра.
pikanteria *ż.* піка́нтність, -ності.
pikantnie піка́нтно.
pikantność *ż. див.* **pikanteria.**
pikantny піка́нтний.
pikielhauba *ż., wojs. hist.* пі́кельга́уба.
pikieta *ż., wojs.* пікéт, -ту.
pikinier, *lm.* **-rowie,** *m., wojs., hist.* пікіне́р, -ра.
pikle, -lów, *blp., kul.* пі́кулі, -лів.
pikling *m.* копче́ний оселе́дець, -дця.
piknąć I, **-nę, -niesz, -nął, -nęli** пі́кнути, пи́снути; a n i ~nął i не пі́кнув (пи́снув).
piknąć II *див.* **pikać.**
piknik, -ku, *m.* пікні́к, -ка́; w y p r a w i a ć ~ улашто́вувати (справля́ти) пікні́к.
piknikować, -kuję, -kujesz, -kował бра́ти у́часть у пікніку́.
piknometr, -ru, *m., fiz.* пікно́метр, -ра.
pikolina *ż., chem.* піколі́н, -ну.
pikolo *m., zagr. (хлопчик-посильний)* пі́кколо *(невідм.).*
pikoń, *(częściej w. lm.)* **-ty, -tów,** *m.* зу́бчики мере́жива.
pikować, -kuję, -kujesz, -kował 1) (co) *(про шиття)* стьоба́ти; 2) (kogo) *перен.* коло́ти, -лю́, -леш, шпига́ти; 3) *с.-г.* пікірувати, -рую, -руєш.
pikowy I *karc.* піко́вий, вино́вий; ~wa d a m a піко́ва да́ма, вино́ва кра́ля.
pikowy II *tkac.* з пікé, пікéйний.
pikrat, -tu, *m., chem.* пікра́т, -ту.
pikrolit, -tu, *m., min.* пікроліт, -ту.
pikrynowy *chem.* пікри́новий; k w a s ~ пікри́нова кислота́.
piktografia *ż., filol.* піктогра́фія.
piktograficzny *filol.* піктографі́чний.
pilarka *ż., tech.* фре́зерний стано́к, -нка́.
pilarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) виробни́к пил; 2) *ент. (tenthredo)* листогри́з.
pilastr, -ru, *m., archit.* пілясстр, -ра.
pilaw, -wu, *blm., m., kul.* плов, -ву, пила́в, -ву.
pilniczek, -czka, *m., zdr. див.* **pilnik.**
pilnie 1) стара́нно; p r a c o w a ć ~стара́нно працюва́ти; 2) нега́йно; спі́шно, термі́ново; невідкла́дно. *Пор.* **pilny.**
pilnik *m.* 1) *мет.* напи́лок, -лка, терпу́г, -га́; 2) *(для манікюру)* пи́лочка.
pilnikarka *ż., spec.* 1) насіка́льниця; 2) виробни́ця напи́лків (терпугів).
pilnikarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* 1) насіка́льник; 2) виробни́к напи́лків (терпугів).
pilnikowy напи́лковий, терпугóвий.
pilno I: ~ m i ś поспіша́ю.
pilno II *див.* **pilnie** 2.
pilność *ż.* стара́нність; ~ w n a u c e стара́нність в навча́нні.
pilnować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo, czego) пильнува́ти, -ну́ю, -ну́єш (кого́, чого́); *(перед можливою небезпекою — ще)* стерегти́, -режу́, -режéш; *(виконання, дотримання чого — ще)* наглядáти (за чим, що, чого), стéжити (за чим), додéржувати(ся), -жую(ся), -жуєш(ся) (чого́); ~ c h a ł u p y стерегти́ (пильнува́ти) ха́ту; ~ p o r z ą d k u наглядáти (стéжити) за поря́дком, пильнува́ти [додéржувати(ся)] поря́дку; ~ r z e c z y пильнува́ти речéй; *(шанувати)*

берегти́, оберіга́ти; *прик.* ~ jak o k a w głowie берегти́ як зіни́цю о́ка; *(піклуватися)* доглядáти (кого́, що), ходи́ти, -джу́, -диш (ко́ло ко́го, ко́ло чо́го); ~ chorego доглядáти хво́рого, ходи́ти ко́ло хво́рого; *(віддаватися чому)* займáтися чим; ~nuj sprawswoich займáйся свої́ми спрáвами; ◊ *присл.* ~ nuj swego nosa, nie cudzego grosza (prosa) не сунь но́са до чужо́го про́са; //~ się пильнувáти одно́ о́дного (дру́гого); доглядáти одно́ о́дного (дру́гого), ходи́ти одно́ за о́дним (за дру́гим); бу́ти акурáтним; ~ na służbie бу́ти акурáтним у виконáнні свої́х службо́вих обо́в'язків; *(про здоров'я)* шануватися, -ну́юся, -ну́єшся, берегти́ся; *(правил та ін.)* додéржувати(ся); ~ litery prawa додéржувати(ся) бу́кви зако́ну.

pilny 1) *(дбайливий)* пи́льний; 2) *(який виявляє старання)* старáнний; ~ uczeń старáнний у́чень, -чня; 3) *(з яким не слід гаятись)* негáйний; *(з яким слід поспішати — звичайно)* спíшний, терміно́вий; ~ interes спíшна (негáйна) спрáва; ~ list спíшний лист, -тá; *(якого не слід відкладати — звичайно)* невідкла́дний; ~na potrzeba невідкла́дна потрéба.

pilokarpina *ż., farm.* пілокарпíн, -ну.

pilon, -nu, *m., archit.* пілóн.

pilot, -ci, *m., lot. i in.* пілóт.

pilotaż, -żu, *m., lot.* пілотáж, -жу.

pilotażowy пілотáжний.

pilotka *ż. (шапка)* пілóтка.

pilotować, -tuję, -tujesz, -tował *lot.* пілотувáти, -тýю, -тýєш.

piłść *ż. див.* **pilśń.**

pilśniany *див.* **pilśniowy.**

pilśniarka *ż., spec.* повстя́рка.

pilśniarnia *ż., spec.* валя́льня.

pilśniarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* повстя́р, -рá.

pilśnić, -nię, -nisz, -nił *spec. (повсть)* валя́ти.

pilśnienie *n., spec. (повсті)* валя́ння.

pilśniowy повстя́ний; фéтровий. *Пор.* **pilśń.**

pilśń *ż.* повсть, -ті, повсти́на; *(кращий сорт)* фетр, -ру.

pilzner *m., pot.* пíльзенське пи́во.

piła *ż.* 1) пилá, пи́лка; ~ kołowa кру́гла пилá; ~ poprzeczna поперéчна пилá; ~ tarczowa ди́скова пилá; ~ taśmowa стрíчкова́ пилá; 2) *перен. розм.* дошку́льна (докýчлива) людúна.

piłeczka I *ż., zdr.* пи́лочка.

piłeczka II *ż., sport.* м'я́чик.

piłka I *ż.* пи́лка.

piłka II *ż., sport.* м'яч, -чá; ◊ ~ nożna футбóл; ~ ręczna волейбóл.

piłkarnia *ż., sport.* футбóльний майдáнчик, футбóльне пóле.

piłkarski *sport.* футбóльний.

piłkarstwo *n., sport.* футбóльний спорт, -ту.

piłkarz, *lm.* **-rze,** *m., sport.* футболíст.

piłkowany зубчáстий, зубчáтий; ~ liść зубчáстий (зубчáтий) лист, -тá.

piłkowaty у фóрмі м'ячá.

piłować, -łuję, -łujesz, -łował 1) пиля́ти; *(дрова, дерево — ще)* різати (ріжу, ріжеш); 2) (kogo) *перен. розм.* гри́зти гóлову комý; пóїдом (їдьмá) їсти кого́.

piłowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., leśn.* кряж, колóда.

piłowiny, -win, *blp.* ти́рса.

piment, -tu, *m., bot. див.* **pieprzowiec.**

pinakl, -lu, *lm.* **-le,** *m., archit. див.* **wieżyczka.**

pinakoteka *ż., szt.* пінакотéка.

pinasa *ż., mor.* пінáс.

pinceta *ż.* пінцéт.

pinczer *m.* пíнчер, -ра.

pinczerka *ż. див.* **pinczer.**

pinezka *ż. див.* **pluskiewka** I.

pingwin *m., orn.* пінгвíн.

pinia *ż., bot.* пíнія.

pinit, -tu, *m., min.* пінíт, -ту.

pinolin, -nu, *m., chem.* пінолíн, -ну.

piołun, -nu, *m., bot.* полúнь, -нý, полúнь, -ню́.
piołunek, -nku, *m. див.* **piołunówka.**
piołunin, -nu, *m., farm.* абсинтáн, -ну.
piołunowy полинóвий.
piołunówka *ż. (полинова горілка)* полинівка.
pion, -nu, *m.* 1) *буд.* висóк, -скá; 2) *(перен. — лінія)* вертикáль, -лі; 3) *хір.* зонд.
pionek, -nka, *m., szach. i przen.* пішáк, -кá.
pionier, *lm.* **-rzy,** *m.* 1) піонéр, -ра; 2) *військ.* сапéр, -ра.
pionierka *ż.* піонéрка.
pionierski 1) піонéрський; chusta ~ka піонéрський гáлстук; 2) сапéрський. *Пор.* **pionier.**
pionierstwo *n.* піонéрство.
pionowa, -wej, *ż., mat.* вертикáль, -лі.
pionować, -nuję, -nujesz, -nował 1) *(спец. — виском)* відвíшувати, -шую, -шуєш; 2) *мед.* зондувáти, -дýю, -дýєш.
pionownica *ż., bud.* теслярський ватерпáс.
pionowo вертикáльно.
pionowość *ż.* вертикáльність, -ності.
pionowy вертикáльний.
piorun, -nu, *m.* грім (*род.* гróму); ◊ ciskać (sadzić) ~nami чортихáтися; черкáти *(рідко)*; *вульг.* do ~na (niech jasny ~ trzaśnie) хай йомý чорт.
piorunem *przsł., pot.* блискавúчно.
piorunian, -nu, *m., chem.* сіль грімýчої кислотú.
piorunochron, -nu, *m.* громовідвíд, -вóду.
piorunować, -nuję, -nujesz, -nował 1) (na kogo) грúмати; 2) *перен.* метáти грім і блúскавку, кúдати вогнéм-блискавúцею, вéргати громáми (громú); 3) *перен. розм.* чортихáтися; **черкáти** *(рідко)*.
piorunowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., min.* фульгарúт, -ту.
piorunowładny: ~ Zeus *poet.* Зевéс-громовéржець, -жця.
piorunowo блискавúчно.
piorunowy 1) громовúй; 2) *(про скорість)* блискавúчний.
piorunujący 1) приголóмшливий; ~ce wrażenie приголóмшливе врáження; 2) *хім.* гримýчий; gaz ~ гримýчий газ, -зу; 3) *(перен. — сильний)* громовúй; громоподíбний *(книж.)*; ~ głos громовúй гóлос, -су; 4) *(перен. — картаючий)* грíзнúй, гнívний; ~ca mowa грíзна́ (гнívна) промóва.
piosenka *ż., zdr.* пíсенька.
piosenkarka *ż.* виконáвиця (викóнувачка) пíсеньок.
piosenkarstwo *n. див.* **pieśniarstwo** 3.
piosenkarz, *lm.* **-rze,** *m.* виконáвець пíсеньок.
piosennik *m.* пісéнник, співаник.
piosneczka *ż., zdr., pieszcz. див.* **piosnka.**
piosnka *ż., zdr.* пíсенька; ◊ *перен.* jedną ~kę zawsze śpiewać все своєї співáти.
Piotr Петрó.
pióreczko *n., zdr., pieszcz. див.* **piórko.**
piórko *n., zdr.* пірцé, пір'íнка, перúнка; *прям.* porastać w ~ka оперя́тися, вбивáтися в пíр'я (в колодочкú); ◊ *прик.* stroić się w cudze (pawie) ~ka виряджáтися (наряджáтися) в чужé (павúне) пíр'я.
piórkowaty перúстий, пірчáстий.
piórkowy зроблений перóм; rysunek ~ рисýнок, зроблений перóм; ◊ *спорт.* waga ~wa вагá пера, найлéгша вагá.
piórnik *m.* пенáл.
pióro *n.* 1) *(пташине)* перó; 2) *(перен., спец.)* перó; jednym pociągiem ~ra одни́м рóзчерком перá; *перен.* mieć cięte ~ мáти гóстре перó; ◊ *перен.* zarabiać ~rem заробля́ти літератýрною прáцею; wieczne ~ авторýчка.
pióropusz, *lm.* **-sze,** *m. (на головному уборі)* кúтиця, султáн, плюмáж, -жу.

pipa *ż.* бочковúй кран.
piperazyna *ż., farm.* піперазúн, -ну.
piperonal, -lu, *m., farm.* піперонáл, -лу.
piperydyna *ż., chem.* піперидúн, -ну.
piperyna *ż., chem.* піперúн, -ну.
pipeta *ż. див.* **pipetka.**
pipetka *ż.* піпéтка.
piractwo *n.* пірáтство.
piramida *ż.* пірамíда.
piramidalnie пірамідáльно, у фóрмі пірамíди.
piramidalny 1) пірамідáльний; 2) *перен. розм.* величéзний; ◊ *перен.* ~ o s i o ł несосвітéнний дýрень, -рня.
piramidasty *див.* **piramidalny.**
piramidka *ż., zdr.* пірамíдка, невели́чка пірамíда.
piramidon, -nu, *m., farm.* пірамідóн, -ну.
piramidowaty *див.* **piramidalny** 1.
piramidowy пірамíдний.
piramidziasty *див.* **piramidalny** 1.
pirargiryt, -tu, *m., min.* піраргірúт, -ту.
pirat, *lm.* **-ci,** *m.* пірáт.
pirateria *ż. див.* **piractwo.**
piren, -nu, *m., chem.* пірéн, -ну.
Pireneje, -jów, *blp.* Піренéї, -нéїв.
pirenejski піренéйський; P ó ł w y s e p **Pirenejski** Піренéйський півóстрів, -рова.
piroelektryczność *ż., fiz.* **пироелéктрика.**
pirofor, -ru, *m., chem.* пірофóр, -ру.
piroga *ż. (під човна)* пірóга.
pirogalol, -lu, *m., chem.* пірогалóл, -лу.
pirogalusowy *chem.* пірогáловий.
pirograwiura *ż., szt.* пірограві́ра.
piroksen, -nu, *m., min.* піроксéн, -ну.
piroksylina *ż., chem.* піроксилíн, -ну.
piroksylinowy *chem.* піроксилíновий.
pirol, -lu, *m., chem.* пірóл, -лу.
piromania *ż., med. (pyromania)* піромáнія.
pirometr, -ru, *m., fiz., tech.* пірóметр, -ра.
piroskop, -pu, *m., fiz., tech.* пірокóп.
pirotechniczny *spec.* піротехні́чний.
pirotechnik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* піротéхнік.
pirotechnika *ż., spec.* піротéхніка.
piróg, -roga, *m. див.* **piroga.**
piruet, -tu, *m.* піруéт, -ту.
pirydyna *ż., chem.* піридúн, -ну.
pirydynowy *chem.* піридúновий.
piryt, -tu, *m., min.* пірúт, -ту.
pirytowy *min.* пірúтовий.
pisać, -szę, -szesz, -sał писáти (пишý, пúшеш); *(на друкарській машинці — звичайно)* друкувáти, -кýю, -кýєш; ◊ *присл.* j a k c i ę w i d z ą, t a k c i ę ~**szą** по одéжі зустрічáють; //~ **się** 1) писáтися; ~ d u ż ą l i t e r ą (p r z e z d u ż ą l i t e r ę) писáтися з велúкої бýкви (лíтери); 2) (kim, czym) *перен.* називáтися; ~ c z y i m ś p r z y j a c i e l e m називáтися чиї́м дрýгом; 3) (na co) *перен.* бýти згóдним (на що), підпúсуватися, -суюся, -суєшся (під чим) *(перен.); (вважати прийнятним)* схвáлювати, -люю, -люєш (що); 4) (za kimś) *перен.* приéднуватися до чиéї дýмки; ◊ *присл.* c o b y ł o, a n i e j e s t, n i e ~**sze się** w r e j e s t r a) що булó, те й мóхом поросло́; булó та загулó; б) хто дáвнє пом'янéне, хай лúха не минé; хто дáвне пом'янýв, щоб лúха не минýв.
pisanie *n.* писáння; друкувáння; ◊ p r z y b o r y d o ~**nia** письмóве прилáддя. *Пор.* **pisać.**
pisanina *ż., pogardl.* писани́на.
pisanka *ż.* пúсанка.
pisany 1) пúсаний; u m o w a ~**na** пúсаний дóговір *(род.* дóговóру); 2) *перен.* призначений; c o k o m u ~**ne** що комý призначене, що комý судúлося; ◊ ~**ne** j a j k o *див.* **pisanka.**
pisarczyk, *lm.* **-ki,** *m., pogardl. див.* **pisarzyna.**

pisarek, -rka, *lm.* **-rki,** *m., pogardl. див.* **pisarzyna.**
pisarka *ż.* письме́нниця.
pisarski 1) письме́нницький; talent ~ письме́нницький тала́нт (хист); 2) пи́сарський; ◊ *грам.* znaki ~kie розділо́ві зна́ки, -кі́в. *Пор.* **pisarz.**
pisarstwo *n., blm., przest.* 1) письме́нницька робо́та; 2) пи́сарська робо́та. *Пор.* **pisarz.**
pisarz, -rze, *lm.* **-rze,** *m.* 1) письме́нник; 2) *(в канцеля́рії)* пи́сар, -ря; ◊ ~ dziejów *див.* **dziejopisarz.**
pisarzyna, -ny, *lm.* **-ny,** *m., pogardl.* 1) писарчу́к, -ка́ *(дорев.);* 2) *(поганий письменник)* писа́ка.
piscykultura *ż.* ри́бництво.
piscyna *ż.* баце́йн для пла́вання.
pisemko *n., zdr.* газе́тка; журна́льчик; ◊ ~ dla dzieci дитя́чий журна́л, -лу. *Пор.* **pismo** 2.
pisemnie у письмо́вій фо́рмі, на письмі́, письмо́во.
pisemny письмо́вий, писе́мний.
pisk, -ku, *m.* писк, -ку.
piskląt|ko *n., zdr., pieszcz.* 1) пташеня́тко, пташа́тко; 2) курча́тко. *Пор.* **piskl|ę** 1, 2.
piskl|ę, -ęcia, *lm.* **-ęta, -ąt,** *n.* 1) пташеня́, -ня́ти, пташа́, -ша́ти, пискля́, -ля́ти; *(перен. — про дитину — ще)* ви́хова́нець, -нця; 2) *(курки)* курча́, -ча́ти.
piskliwie пискли́во; пискля́во. *Пор.* **piskliwy.**
piskliwy пискли́вий; пискля́вий *(розм.).*
piskorz, *lm.* **-rze,** *m., icht. (misgurnus fossilis)* в'юн, -на́; ◊ *перен.* wyślizgiwać się jak ~ спри́тно викру́чуватися, -чуюся, -чуєшся.
piskotać, -kocze *(rzadziej* **-koce), -kotał** *(про ластівок)* пища́ти.
pismactwo *n., pogardl.* 1) писани́на; 2) *зб.* писа́ки, -са́к.
pismak, *lm.* **-ki,** *m., pogardl.* писа́ка.
pismo *n.* 1) письмо́; *(вигляд написаного — ще)* по́черк, -ку; bite ~ убо́ристе (густе́) письмо́, убо́ристий (густи́й) по́черк; ~ czytelne (wyraźne) чітке́ письмо́, чітки́й по́черк, -ку; ~ hieroglificzne іерогліфі́чне письмо́; *перен.* na ~śmie у письмо́вій фо́рмі, на письмі́; *рел.* **Pismo** Święte святе́ письмо́; 2) *перен.* газе́та; часо́пис, -су *(заст.); (нещоденне)* журна́л, -лу; ~ codzienne щоде́нна газе́та, щоде́нник; 3) *(лише в мн.)* пре́са; 4) *(лише в мн.)* лі́т. тво́ри, -рів; wybór pism ви́брані тво́ри; ◊ *прик.* zwąchać ~ nosem почу́ти но́сом бі́ду (небезпе́ку), проню́хати бі́ду (небезпе́ку).
pisnąć *див.* **piszczeć.**
pisownia *ż.* право́пис, -су, орфогра́фія.
pistacja *ż., bot. (pistacia)* фіста́шка; *(дерево — ще)* фіста́шник.
pistacjowy *bot.* фіста́шковий; ◊ drzewo ~we *див.* **pistacja.**
pistolecik *m., zdr. див.* **pistolet.**
pistolet, -tu, *m.* пістоле́т; ~ rakietowy сигна́льний пістоле́т; ~ samoczynny автомати́чний пістоле́т; ◊ ~ maszynowy автома́т.
pistoletowy пістоле́тний.
piston, -nu, *m.* пісто́н.
pistonówka *ż., wojs., myśl. див.* **kapiszonówka.**
pisywać, -suję, -sujesz, -sywał *wielokr. див.* **pisać.**
piszczałka *ż.* 1) сопі́лка, ду́дка; *(розм. — ще)* пи́скалка, пи́скавка; 2) *(в органі)* труба́.
piszczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli, pisnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli пища́ти (пищу́, пищи́ш), пи́скнути, пі́кати, пі́кнути, пи́скати, пи́снути; nie śmieć ~snąć не сміти пі́кнути (пи́снути).
piszczel *ż.* 1) *анат.* гомі́лка, голі́нка, гомілко́ва (голінко́ва) кі́стка; 2) *(звичайно в мн.) заст. див.* **piszczałka.**
piszczyk, *lm.* **-ki,** *m. див.* **pisarzyna** 1.
piśmidło *n., pogardl.* 1) бульва́рна газе́та; 2) *(про твір)* писани́на.

piśmiennictwo *n.* письме́нство.
piśmienniczy 1) літерату́рний; 2) *(властивий письменникові)* письме́нницький.
piśmiennie 1) у письмо́вій фо́рмі, на письмі́; wyłożyć ~ ви́класти у письмо́вій фо́рмі (на письмі́); 2) *(шляхом листування)* листо́вно, листо́м, в листі́; porozumieć się ~ знести́ся (зв'яза́тися) листо́вно.
piśmienny 1) письмо́вий, писе́мний; egzamin ~ письмо́вий (писе́мний) і́спит (екза́мен); wypracowanie ~ne письмо́ва (писе́мна) робо́та; wyłożyć w formie ~nej ви́класти у письмо́вій (у писе́мній) фо́рмі (на письмі́); 2) *(зафіксований на письмі)* пи́саний; dowód ~ пи́саний до́каз, -зу; 3) *(у формі листа)* листо́вний; odpowiedź ~na листо́вна ві́дповідь, -ді; 4) *(який знає грамоту)* гра́мотний; письме́нний *(розм.)*; człowiek ~ гра́мотна люди́на; ◊ spór ~ літерату́рний спір *(род.* спо́ру); zabytki ~ne па́м'ятки письме́нства.
pitagorejczyk, *lm.* **-cy,** *m., fil. hist.* піфагоре́єць, -ре́йця.
pitka *ż. див.* **wypitka.**
pitny *przest. див.* **pijalny.**
pitrasić, -szę, -sisz, -sił *lekc.* кухова́рити.
pityjski *przen.* піфі́чний; odpowiedź ~ka піфі́чна ві́дповідь, -ді.
piure, *nieodm., n., kul.* пюре́ *(невідм.).*
piuska *ż., kośc.* скуфія́.
piwiarnia *ż.* пивна́, -но́ї, пивни́ця.
piwiarniany пивни́й.
piwiarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) хазя́їн (госпо́дар) пивно́ї; 2) *див.* **piwosz.**
piwko *n., pieszcz.* пивце́.
piwnica *ż.* підва́л, -лу́; *(для харчів — ще)* по́гріб, -гребу, льох, -ху, склеп, -пу.
piwniczka *ż., zdr. див.* **piwnica.**
piwniczny підва́льний; погрібни́й, льоховий. *Пор.* **piwnica.**
piwniczy, -czego, *lm.* **-czowie,** *m., hist.* виночерпій.
piwny 1) пивни́й; 2) *(перен. — про очі)* ка́рий.
piwo *n.* пи́во; ◊ *перен.* nawarzyć ~wa наварити ка́ші, зварити ка́шу; *заст.* dać komu na ~ да́ти кому́ на чай.
piwonia *ż., bot. (paeonia)* півоні́я.
piwosz, *lm.* **-sze,** *m.* любитель пи́ва.
piwowar, *lm.* **-rowie,** *m.* пивова́р, -ра.
piwowarczyk, *lm.* **-ki,** *m., przest.* 1) пивова́рський у́чень *(род.* у́чня); 2) син пивова́ра.
piwowarka *ż.* 1) *спец.* пивова́рка; 2) жінка пивова́ра.
piwowarnia *ż., przest.* пивова́рня, бровáрня, бро́вар *(род.* бро́варя).
piwowarski 1) пивова́рський; 2) *(що стосується пивоварства)* пивова́рний; zakład ~ пивова́рний заво́д, -ду.
piwowarstwo *n.* пивова́рство.
piwsko *n., zgr.* огидне пи́во.
piza *ż., bud.* 1) глинобитна (землебитна) будівля; 2) глинобитна (землебитна) стіна́.
Piza *ż.* Пі́за.
pizang *m., bot.* пізáнг.
pizański пізáнський.
piżama *ż.* піжáма.
piżemko *n., bot. див.* **piżmaczek.**
piżmaczek, -czka, *m., bot. (adoxa moschatellina)* адóкса мýскусна.
piżmo *n.* мýскус, -су.
piżmoszczur, *m., zool. (fiber zibethicus)* ондáтра.
piżmować, -muję, -mujesz, -mował *przest.* души́ти мýскусом.
piżmowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* 1) *зоол. (moschus moschiferus)* кабаргá; 2) *(хутро ондатри)* ондáтра; 3) *бот. див.* **piżmaczek.**
piżmowy мýскусний.
PKPG (Państwowa Komisja Planowania Gospodarczego) *skr.* Держáвна комісія економічного плануванння.

plac, -cu, *lm.* **-ce,** *m.* 1) пло́ща, майда́н, -ну; 2) *перен. розм.* база́р, -ру; iść na ~ йти на база́р; 3) *розм.* мі́сце; nie ma ~cu нема́є мі́сця; 4) *військ. іст.* плац, -цу; ~ ćwiczeń учбо́вий плац; ◊ ~ boju (bitwy) по́ле бо́ю (би́тви); ~ broni плацда́рм, -му; dotrzymać komu ~cu не поступи́тися пе́ред ким в чо́му; na ~cu zostać полягти́ в бою́ (на по́лі бо́ю).

placek, -cka, *m.* 1) *кул.* ко́ржик; солодки́й пиріг, -рога́; 2) *перен.* шльопане́ць *(род.* шльопанця́), ляпане́ць *(род.* ля́панця́); ◊ ~cki kartoflane карто́пляні котле́тки, -ток; *перен.* leżeć ~ckiem przed kim плазува́ти пе́ред ким; *прик.* masz babo ~ от тобі́ й ма́єш, от тобі́ й на; ~ckiem padać przed kim запобіга́ти перед ким (чиє́ї ла́ски), листо́м сте́литися, -ли́ся, -лишся *(прик.);* paść ~ckiem простягти́ся на весь ріст.

placenta *ż., med. (placenta)* плаце́нта, послі́д, -ду.

placet: dać swoje ~ да́ти свою́ зго́ду.

placka *ż. див.* **packa.**

plackarta *ż., kol.* плацка́рта.

plackowaty у фо́рмі ко́ржика.

placowe, -wego, *n.* опла́та за мі́сце на база́рі.

placówka *ż.* 1) *військ.* засто́ва, піке́т, -ту; сторожови́й пост, -та́; польова́ ва́рта (сторо́жа), польови́й карау́л; 2) *(передова укріплена позиція, передовий пункт)* форпо́ст; 3) *(перен. — становище)* пост; ważna ~ відповіда́льний пост; 4) *(перен. — місце, в якому що відбувається)* пункт, -ту, то́чка; (*торг. — ще)* відді́лок, -лка, відді́лення; ~ handlowa торго́ве відді́лення; 3) *військ. іст.* кріпость, -ті, форте́ця.

placuszek, -szka, *m., zdr., pieszcz. див.* **placek.**

placyk *m., zdr.* майда́нчик.

plafon, -nu, *m., archit.* плафо́н.

plaga *ż.* 1) ли́хо, бідá, нещáстя; *(перен. — ще)* ка́ра; istna ~ z nim спра́вжня (пря́мо, про́сто) ка́ра з ним; 2) *(звичайно в мн.) перен.* побо́ї, -бо́їв, побі́й, -бо́ю.

plagiat, -tu, *m.* плагіа́т, -ту.

plagiator, *lm.* **-rzy,** *m.* плагіа́тор, -ра.

plagiatorski плагіа́торський.

plajta *ż., pot.* зловми́сне банкру́тство; ◊ zrobić ~tę збанкрутува́ти, -ту́ю, -ту́еш.

plajtnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* збанкрутува́ти, -ту́ю, -ту́еш.

plajtować, -tuję, -tujesz, -tował *pot.* об'явля́ти себе́ банкру́том.

plaka *ż., tech.* плаке́ *(невідм.).*

plakat, -tu, *m.* плака́т; nalepiać ~ty розклéювати плака́ти.

plakata *ż. див.* **plakat.**

plakatować, -tuję, -tujesz, -tował розклéювати плака́ти.

plakieta *ż.* барельє́ф *(у металі).*

plama *ż.* пля́ма; ~ chemiczna хімі́чна пля́ма; *перен.* ~ na honorze пля́ма на ко́му; *перен.* na słońcu znaleźć ~mę на со́нці знайти́ пля́му; ~my wywabiać вивóдити пля́ми.

plameczka *ż., zdr., pieszcz.* пля́мочка.

plamica *ż., med. (purpura, peliosis, morbus maculosus)* рожéва ви́сипка, рожéвий ви́сип, -пу.

plamić, -mię, -misz, -mił плямува́ти, -му́ю, -му́єш, плями́ти, -млю́, -ми́ш; *(прям. — ще)* брудни́ти; //~ się *(пасивно)* плямува́тися, плями́тися, брудни́тися; *(зворотно)* плямува́ти себе́.

plamisty плями́стий; ◊ *мед.* tyfus ~ висипни́й тиф, -фу; сипня́к, -ку́ *(розм.).*

plamka, *ż., zdr.* пля́мка.

plan, -nu, *m.* план, -ну; budować ~nу укладáти (будувáти) пла́ни; działać według ~nu діяти за пла́ном; *ек.* ~ inwestycyjny план капіта-

ловкла́день; kreślić (rysować, sporządzać, wykonywać) ~ кре́слити план; *wійськ.* ~ mobilizacyjny мобілізаці́йний план; na ostatnim ~nie на за́дньому пла́ні; na pierwszym ~nie на пе́ршому пла́ні; *wійськ.* ~ operacyjny операти́вний план; ~ pięcioletni п'ятирі́чний план; pomieszać (pokrzyżować) komu ~ny розстро́їти чиї́ пла́ни; *ек.* ~ produkcyjny (wytwórczy) виробни́чий план; przeprowadzić (wcielić w życie) ~ здійсни́ти план; *wійськ.* ~ sytuacyjny орієнтува́льний план; wciągać kogo do swych ~nów відкрива́ти кому́ свої́ пла́ни; wykonać ~ ви́конати план; wykonać ~ z nadwyżką (przewyższyć ~) переви́конати план; zdejmować ~ зніма́ти план; ◊ ~ techniczny кре́слення.

plandeka *ż.* брезе́нтове прикриття́.

planet, -tu, *m., roln.* плане́т.

planeta *ż.* плане́та.

planetarium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* планета́рій.

planetarny *astr.* 1) плане́тний; system ~ плане́тна систе́ма; 2) *(składający z planet)* планета́рний; ~na mgławica планета́рна тума́нність, -ності.

planetoida *ż., astr.* плането́їд.

planiglob, -bu, *m., geo.* ка́рта півку́ль.

planik *m., zdr. див.* **plan.**

planimetr, -ru, *m., geod.* планіме́тр, -ра.

planimetria *ż., mat.* планіме́трія.

planimetryczny *mat., geod.* планіметри́чний.

planisfera *ż., astr.* планісфе́ра.

planista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., spec.* планови́к, -ка́.

planizacja *ż. див.* **planowanie.**

planki, -nek, *blp., mor.* пла́нки, -нок, обшивні́ до́шки, -щок, обши́вний по́яс судна́.

plankton, -nu, *m., biol.* планкто́н, -ну.

planować, -nuję, -nujesz, -nował плану́вати, -ну́ю, -ну́єш.

planowanie *n.* плану́вання.

planowo пла́ново.

planowość *ż.* планомі́рність, -ності; ◊ ~ rozwoju gospodarki socjalistycznej пла́новість ро́звитку соціалісти́чного господа́рства.

planowy пла́новий.

plansza *ż.* планше́т.

plant, -tu, *m.* 1) *зал.* на́сип, -пу; 2) *(звичайно в мн.)* сквер, -ру.

plantacja *ż.* планта́ція.

plantator, *lm.* **-rzy,** *m.* планта́тор, -ра.

plantatorski планта́торський.

plantować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *геод.* вирі́внювати, -нюю, -нюєш, плану́вати, -ну́ю, -ну́єш; 2) *с.-г.* сади́ти техні́чні росли́ни (культу́ри).

plask, -ku, *m.* 1) пляск, -ку; 2) *(по мокрому) див.* **plusk.**

plaskać, plasnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli 1) шльо́пати, шльо́пнути, ля́скати, ля́снути; 2) *(в долоні)* плеска́ти (плещу́, пле́щеш), плесну́ти; 3) *(лише докон.) перен.* упа́сти, -паду́, -паде́ш; 4) *(лише докон.) перен. жарт. див.* **kłapać** 5.

plastelina *ż., spec.* пластили́н, -ну.

plaster, -tra, *m.* 1) *мед.* пла́стир, -ру; 2) *(чого)* ски́бка; ~ szynki ски́бка ши́нки; ◊ ~ miodu стільни́к ме́ду.

plasterek, -rka, *m., zdr.* ски́бочка; ~rki szynki скибочки́ ши́нки.

plastron I, **-nu,** *m.* 1) пластро́н; 2) *іст.* бля́ха нагру́дного па́нцира; 3) *спец.* нагру́дник.

plastron II, **-na,** *lm.* **-ny,** *m. перен. розм.* компаньйо́нка; скучни́й компаньйо́н, скучна́ компаньйо́нка.

plastrowaty поді́бний до пла́стиру.

plastrowy пла́стирний.

plastycyzm, -mu, *m. див.* **plastyczność.**

plastycznie пласти́чно.

plastyczność *ż.* пласти́чність, -ності.
plastyczny пласти́чний.
plastyk I, *lm.* **-cy**, *m., szt.* пла́стик.
plastyk II, **-ku**, *m.* пластма́са.
plastyka *ż.* пла́стика.
plastykowy пластма́совий.
platan, **-nu**, *m., bot.* плата́н.
plater, **-ru**, *m., tech.* 1) плакува́ння, накладна́ робо́та; 2) по́суд плаке́.
platerować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** *niedok. i dok., tech.* плакува́ти, -ку́ю, -ку́єш, оплакува́ти.
platerowanie *n., tech.* плакува́ння.
platerowany *tech.* плако́ваний; *(докон.)* оплако́ваний.
platforma *ż.* платфо́рма; ~ p o l i t y c z n a політи́чна платфо́рма.
platfus *m., med., pot. див.* **płaskonóg.**
platonicznie *fil., przen.* платоні́чно.
platoniczny *fil., przen.* платоні́чний.
platonizm, **-mu**, *m., fil. hist.* платоні́зм, -му.
platoński *fil. hist.* плато́нівський.
platyna *ż.* пла́тина.
platynotypia *ż., fot.* платинотипія.
platynować, **-nuję**, **-nujesz**, **-nował** *tech.* платинува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
platynowy пла́тиновий.
plazma *ż., biol., min.* пла́зма.
plazmodia *ż., biol. див.* **plazmodium.**
plazmodium, *lp. nieodm., lm.* **-dia**, **-diów**, *n., biol.* плазмо́дій.
plaża *ż.* пляж, -жу.
plażować (się), **-żuję**, **-żujesz**, **-żował** *pot.* відпочива́ти на пля́жі.
plażownik, *lm.* **-cy**, *m., pot.* той, що відпочива́є на пля́жі.
plądrować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** спусто́шувати, -шую, -шуєш, пусто́шити, плюндрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
plądrownik, *lm.* **-cy**, *m.* пустоши́тель, руї́нник, руйнівни́к, -ка́, спустоши́тель.
pląsać води́ти танки́.
pląsawica *ż., med. pot.* паду́ча, -чої, ві́ттова хвороба.
pląsy, **-sów** *(zazwyczaj blp.)* танки́, -кі́в.
plątać, **plączę**, **plączesz**, **plątał** 1) плу́тати, заплу́тувати, -тую, -туєш; ~ n i c i плу́тати (заплу́тувати) ниткй; *перен.* ~ s p r a w ę заплу́тувати спра́ву; 2) (kogo w co) плу́тати, вплу́тувати (кого́ в що); 3) (kogo, co z kim, z czym) плу́тати, сплу́тувати (кого́, що з ким, з чим); 4) *(перен. — надівати пута)* пу́тати, спу́тувати, -тую, -туєш; //~ **się** 1) плу́татися, заплу́туватися; j ę z y k **się plącze** язи́к плу́тається; 2) плу́татися, вплу́туватися; 3) *(впадати в суперечність)* плу́татися, заплу́туватися, збива́тися; 4) *(ходити без діла)* шля́тися, ве́штатися; 5) *(про рослини тощо)* ви́тися (в'є́ться); ◊ **plącze się** n a j ę z y k u кру́титься на язику́; **plącze się** w g ł o w i e па́морочиться в голові́.
plątanina *ż., pot.* плутани́на.
pleban, *lm.* **-ni**, *m., kośc.* сільськи́й парафія́льний свяще́ник.
plebania *ż., kośc. (будинок сільського парафіяльного священика)* попі́вство *(заст.)*.
plebejusz, *lm.* **-sze**, *m., hist., przen.* плебе́й.
plebejuszka *ż., hist., przen.* плебе́йка.
plebejuszostwo *n., hist., przen.* плебе́йство.
plebejuszowski *hist., przen.* плебе́йський.
plebiscyt, **-tu**, *m., polit.* плебісци́т, -ту.
plebiscytarny *polit.* плебісцита́рний.
plebiscytowy *polit.* плебісци́тний.
plebs, **-su**, *m., hist.* плебс, -су.
plecak *m.* рюкза́к.
plecenie *n.* плете́ння.
pleciarka *ż., tkac.* плете́льна (в'яза́льна) маши́на.
pleciarstwo *n., tkac.* виробни́цтво в'я́заних (пле́тених) тканин.
plecionka *ż.* плете́нка.
pleciony пле́тений.
pleciuch, *lm.* **-chy**, *m., pot.* плету́н, -на́.

pleciuga, -gi, *lm.* **-gi,** *m., pot. див.* **pleciuch.**
plecki, -ków, *blp., zdr., pieszcz.* пліч'ка, -чок.
plecowy спинний.
plecy, -ców, *blp.* 1) спи́на; пле́чі *(род.* плече́й *і* пліч*)* *(рідше)*; leżeć na ~cach лежа́ти горі́ лиць (на спи́ні); *перен.* robić co poza (za) ~cami czyimi а) роби́ти що за чужо́ю спи́ною; б) роби́ти що поза́очі (без чийо́го ві́дома); *розм.* przechodzą mię ciarki po ~cach в ме́не за плечи́ма мура́шки (мура́хи) бі́гають; 2) *перен. розм.* впливо́ва пі́дтри́мка (підде́ржка), проте́кція; mieć ~ ма́ти впливо́ву підтри́мку (підде́ржку, проте́кцію); 3) *(перен. — у кріслі)* спи́нка, би́льце; ◊ szeroki w ~cach широкопле́чий.
pleczysty плечи́стий.
pleć, pielę, pielesz, pełł, pełli поло́ти, -лю́, -леш.
pled, -du, *m.* плед.
plejada *ż.* плея́да.
Plejada *ż., astr.* Плея́ди *(род.* Плея́д*)*; *(фольк., поез. — ще)* Волосожа́р, -ру.
plektrum, *lp. nieodm., lm.* **-ra, -rów,** *n., muz.* плектр, -ра.
plemienny племінни́й.
plemię, -mienia, *lm.* **-miona, -mion,** *n.* пле́м'я, -мені *a.* -м'я.
plemionko *n., zdr.* невели́чке пле́м'я.
plemnik *m., biol.* спе́рмій.
plenarny пленарний; posiedzenie ~ne пленарне засідання.
plener, -ru, *m., mal.* пленер, -ру.
plenerzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., mal.* пленери́ст.
plenić, -nię, -nisz, -nił *przest.* 1) роби́ти плодю́чим (пліднім, родю́чим); прино́сити бага́ті плоди́; 2) *(розводити)* плоди́ти, -джу́, -диш, розпло́джувати, -джую, -джуєш, розмно́жувати, -жую, -жуєш; 3) *див.* **wypleniać**; //~ się плоди́тися, розпло́джуватися, розмно́жуватися.
plenipotencja *ż., praw.* повнова́ження.
plenipotent, *lm.* **-nci,** *m.* 1) *юр.* уповнова́жений, -ного; 2) *заст.* управля́ючий ма́єтком.
plenipotentka *ż.* 1) уповнова́жена, -ної; 2) управля́юча ма́єтком. *Пор.* **plenipotent.**
plenność *ż.* 1) плодю́чість, -чості, плідність, -ності; родю́чість; 2) плодови́тість, -тості. *Пор.* **plenny.**
plenny 1) плодю́чий, пліднй; *(про рослини, землю — ще)* родю́чий; 2) *перен.* плодови́тий.
plenum *nieodm., n.* пле́нум, -му.
pleochroizm, -mu, *m., fiz.* плеохроїзм, -му.
pleonastyczny *poetyc.* плеонасти́чний.
pleonazm, -mu, *m., poetyc.* плеона́зм, -му.
plereza, *(częściej w lm.)* **-rezy, -rez,** *ż., przest.* плере́зи, -зів.
plesz, -szu, *m.* пліш, -ші.
pleszka I *ż.* 1) *зменш.* пліши́на, пліши́нка; 2) *(цвяха, гвинта)* голо́вка.
pleszka II *ż., orn.* горі́хвістка.
pleszowatość *ż.* пліши́вість, -вості.
pleszowaty пліши́вий.
pleść, plotę, pleciesz, plótł, pletli плести́ (плету́, плете́ш); *перен.* ~ duby smalone (~ trzy po trzy) плести́ нісені́тниці; //~ się *(пасивний стан)* плести́ся; ◊ coś mi się w głowie plecie щось мені́ верзе́ться.
pleśniawka *ż., med. (aphthae)* пліснявка, а́фти, -тів.
pleśnica *ż., bot. (oïdium albicans)* гриб'о́к пліснявки.
pleśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli пліснявіти, цвісти́ (цвіту́, цвіте́ш).
pleśń *ż.* пліcень, -ні, пліснява, цві́ль, -лі.
pletniak *m.* пліт *(род.* пло́ту*)*.
pletnica *ż.* плетінка.
pletwa *ż.* плаве́ць, -вця́.
pletwisty *zool.* плавце́вий.

pletwonogie, -gich, *blp.* 1) *орн.* перетинчастолáпі, -пих; 2) *зоол.* ластонóгі, -гих.
pleura *ż., med. див.* **opłucna.**
pleurotomia *ż., med.* плевротóмія, розрíзування плéври.
pleuryt, -tu, *m., med. (pleuritus)* плеврúт, -ту.
plewa *ż., roln. див.* **plewy.**
plewiaczka *ż., roln. див.* **pielarnia.**
plewiarnia *ż., roln. див.* **pielarka.**
plewiarz *m., roln. див.* **pielarz.**
plewi(a)sty змíшаний з полóвою, пóвний полóви.
plewić, -wię, -wisz, -wił *див.* **pleć.**
plewka *ż.* плíвка.
plewy, plew *(zazwyczaj blp.), roln.* полóва.
plezyozaurus *m., paleont.* плезіозáвр, -ра.
plik, -ku, *m.* пáчка *(листів, документів, паперів).*
plinta *ż., archit.* плíнтус.
pliocen, -nu, *m., geol.* пліоцéн, -ну.
plioceniczny *geol.* пліоцéновий.
pliocenowy *geol. див.* **plioceniczny.**
plisa *ż., spec.* плісé *(невідм.).*
plisowaczka *ż., spec.* плісирувáльниця.
plisować, -suję, -sujesz, -sował *spec.* плісирувáти, -рýю, -рýєш.
plisowanie *n., spec.* плісирувáння.
pliszka *ż., orn. (motacilla)* плúска.
plomba *ż.* плóмба; ~bę nałożyć a) привíсити плóмбу; б) *мед.* покláсти плóмбу; zdjąć (zerwać) ~bę зняти плóмбу.
plombiarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* пломбувáльник.
plombować, -buję, -bujesz, -bował пломбувáти, -бýю, -бýєш.
plombownica *ż., tech.* пломбíр, -ра.
plombowy плóмбовий; kleszcze ~we пломбíр, -ра.
plon, -nu, *m.* 1) урожáй, -жáю; obfite ~ny багáтий урожáй; 2) *(звичайно в мн.)* плóди, -дíв; *прям. перен.* wydawać ~ принóсити (давáти) плóди.
plondrować *див.* **plądrować.**
plonny 1) урожáйний; 2) *перен.* прибутковий; *(розм. — вигідний — ще)* зисковий.
plonować, -nuje, -nował плодонóсити; принóсити (давáти) багáтий урожáй.
ploteczka *ż., zdr. див.* **plotka.**
plotka *ż.* плíтка, пльóтка, спліткa, спльóтка; robić ~ki розпускáти плíтки.
plotkarka *ż.* плетýха.
plotkarski плетýнський.
plotkarstwo *n.* розпускáння плíток.
plotkarz, *lm.* **-rze,** *m.* плетýн, -нá.
plotkować, -kuję, -kujesz, -kował розпускáти плíтки.
plotkowanie *n. див.* **plotkarstwo.**
plucha I *ż., pot.* негóда.
plucha II *m., pot.* нехлюй, -люя, нечепýра; *(про характер людини)* негíдник.
pluchać *pot.* плюскати, хлюпати.
pluchotać, -choczę, -choczesz *(a.* **-chocę, -chocesz), -chotał** *pot.* плюскотíти, -кочý, -котúш, хлюпотíти.
plucie *n.* плювáння.
pluć, pluję, plujesz, pluł, plunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli плювáти (плюю плюéш), плюнути.
pluderki, -rek, *blp., zdr. див.* **pludry.**
pludry, -rów, *blp., przest.* шаравáри, -вáр.
plugastwo *n., pot.* 1) гидóта; 2) *(зб. — про людей)* пóгань, -ні.
plugawić, -wię, -wisz, -wił *pot.* брудни́ти, каляти; *(перен. — ще)* опоганювати, -нюю, -нюєш; *(словами)* паплюжити.
plugawie *див.* **plugawo.**
plugawiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* 1) плюгáвець, -вця; 2) безсорóмний, -ного, безстúдний; мерзéнний, мерзóтник. *Пор.* **plugawy.**
plugawieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli плюгáвіти, ставáти плюгáвим.
plugawo 1) плюгáво; 2) безсорóмно, безстúдно; мерзéнно, мерзóтно. *Пор.* **plugawy.**

plugawość *ż.* 1) плюга́вість, -вості; 2) безсоро́мність, -ності, безсти́дність; мерзе́нність, мерзо́тність. *Пор.* **plugawy.**

plugawy 1) плюга́вий; 2) *перен.* безсоро́мний, безсти́дний; *(що викликає огиду)* мерзе́нний, мерзо́тний.

plumpudding *m., kul. див.* **plumpudyng.**

plumpudyng, -gu, *m., kul.* плумпу́динг, -гу.

plunąć *див.* **pluć.**

pluralista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* плюраліст.

pluralizm, -mu, *m., fil.* плюралізм, -му.

pluralność *ż., polit.* плюра́льний во́тум, -му.

pluralny *polit.* плюра́льний.

plus I, **-su,** *m., przen.* плюс; to jest wielki ~ це вели́кий плюс.

plus II, **-sa,** *m., mat.* плюс.

plusk, -ku, *m.* плеск, -ку, плéскіт, -коту; ~ wody плеск (плéскіт) води́.

pluskać, plusnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli, *rzadziej* **-sł, -śli** плеска́ти (плещу́, пле́щеш), плеснути, плю́скати, плю́снути; //~ się плеска́тися, плеснути́ся, плю́скатися, плю́снутися.

pluskiewka I *ż.* кно́пка.

pluskiewka II *ż., zdr., ent. див.* **pluskwa.**

pluskot, -tu, *m. див.* **plusk.**

pluskotać, -kocę, -kocesz, -kotał плескоті́ти, -кочу́, -коти́ш, плескота́ти, -кочу́, -ко́чеш, плюскоті́ти.

pluskwa *ż.* 1) *ент.* клоп, -па́; *(постільна)* блощи́ця; 2) *перен. розм.* кво́ла люди́на; 3) *(перен. розм. — про причепливу людину)* причепа.

pluskwi клопо́вий; блощи́чний. *Пор.* **pluskwa** 1.

pluskwiany *див.* **pluskwi.**

pluskwowaty схо́жий на клопа́; (на блощи́цю). *Пор.* **pluskwa** 1.

plusnąć *див.* **pluskać.**

plusz, -szu, *lm.* **-sze,** *m.* плюш, -шу.

pluszcz, *lm.* **-cze,** *m., orn. (cinclus aquaticus)* пронуро́к, -рка.

pluszczeć, -czy, -czał 1) *(про дощ)* періщити *(розм.)*; 2) *(про кров)* цебеніти, юшити.

pluszownia *ż., spec.* плю́шовий цех, -ху.

pluszowy плю́шовий.

pluśnienie *n. див.* **pluśnięcie.**

pluśnięcie *n.* сплеск, -ку.

pluta *ż. див.* **plucha** I.

plutokracja *ż.* плутокра́тія.

plutokrata, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* плутокра́т.

plutokratyczny плутократи́чний.

pluton I, **-nu,** *wojs.* взвод, -ду; *(іст. — ще)* четá; ◊ ~nami повзво́дно.

pluton II, **-nu,** *m., chem.* плуто́ній, -нію.

plutoniczny *geol.* плутоні́чний.

plutonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., geol.* плутоні́ст.

plutonowy I *wojs.* взво́дний.

plutonowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m., wojs.* взво́дний, -ного.

pluwiometr, -ru, *m., meteor.* плювіо́метр, -ра.

plwać *див.* **pluć.**

plwocina *ż.* 1) плювóк, -вкá; 2) *(лише в мн.) мед.* харкоти́ння, мокроти́ння.

płaca *ż.* пла́та; ~ akordowa відря́дна пла́та; ~ od sztuki поштýчна пла́та; ~ zarobkowa заробітна пла́та (зарпла́та).

płacenie *n.* платíж, -тежý.

płachcina *ż., lekc. див.* **płachta.**

płacheć, -chcia, *lm.* **-chcie,** *m.* 1) *(землі)* смýга; 2) *(снігу)* пластове́ць, -вця́, пластове́нь, -вня́.

płachetka *ż., lekc. див.* **płachta.**

płachta *ż.* 1) рядно́; 2) *(етногр. — головний убір)* рантýх, -ха́.

płacić, -cę, -cisz, -cił плати́ти (плачу́, пла́тиш); *прик.* ~ pięknym za nadobne плати́ти

тим са́мим (тіе́ю ж са́мою мо-не́тою); //~ się плати́тися.

płacz, -czu, *m.* 1) плач *(род.* пла́чу́); n i e u t u l o n y ~ безутіш-ний (нерозва́жний) плач; 2) *етногр.* плач, -ча, голосі́ння; ◊ ~ k r o k o d y l i крокоди́лячі) сльо́зи *(род.* сліз); n a ~ m u się z b i e r a ł o в нього́ сльо́зи підступа́ли до го́рла; w y b u c h n ą ć ~**czem** розрида́тися; z a n o s i ć się o d ~**czu** рида́ти, ридма́ рида́ти.

płaczący 1) плаксі́вий, плачли́вий; m i n a ~**ca** плаксі́ва мі́на; 2) *(перен. — сумний)* плаку́чий; b r z o z a ~**ca** плаку́ча бере́за.

płaczek, -czka, *lm.* **-czkowie,** *m.* 1) *етногр., перен.* пла́кальник; 2) *(про плаксивого)* плаксі́й, -сія́, пла́кса.

płaczka *ż.* 1) пла́кальниця; 2) плаксі́йка, пла́кса. *Пор.* **płaczek.**

płaczliwie 1) плаксі́во, плачли́во; 2) жа́лісно, пла́чно, плаче́вно. *Пор.* **płaczliwy.**

płaczliwość *ż.* 1) плаксі́вість, -вості, плачли́вість; 2) жа́ліс-ність, -ності, пла́чність, плаче́в-ність. *Пор.* **płaczliwy.**

płaczliwy 1) плаксі́вий, плачли́-вий; 2) *(перен. — жалібний)* жа́лісний, пла́чний, плаче́вний; g ł o s ~ жа́лісний (пла́чний, плаче́вний) го́лос, -су.

płakać, płaczę, płaczesz, płakał 1) (z czego, *rzadziej* od czego *i* nad kim, nad czym, po kim, po czym, za kim, za czym) пла́кати (пла́чу, пла́чеш) від чо́го, з чо́го, за ким, за чим, *рідше* по ко́му, по чо́му, над ким, над чим); ~ r z e w n i e (g o r z k o) (~ r z e w n y m i (g o r z k i m i) ł z a m i) ре́вно (гірко) пла́кати, пла́кати ре́вними (гірки́ми) сльоза́ми; 2) (na kogo, na co) пла́катися, ре́мствувати, -вую, -вуєш, наріка́ти (на ко́го, на що); 3) (kogo, co) *див.* **opłakiwać.**

płaksa, -sy, *lm.* **-sy,** *m. і ż.* пла́кса.

płaksiwie плаксі́во.

płaksiwy плаксі́вий.

planeta *ż. див.* **planeta.**

planetny 1) плане́тний; 2) *(перен.— про погоду)* мінли́вий; *(про негоду)* дощови́й, дощови́тий.

płaskawy плескува́тий, пласкува́-тий.

płaski 1) плоски́й, плаки́й; 2) *перен.* заяло́жений, бана́льний, тривіа́льний, уте́ртий; ~ d o w c i p заяло́жений до́теп, -пу.

płasko 1) пло́ско, пла́ско; 2) заяло́-жено, бана́льно, тривіа́льно, уте́рто. *Пор.* **płaski.**

płaskodenny плоскодо́нний.

płaskodzioby плоскодзьо́бий.

płaskogłowie *n., med. (platycephalia)* платицефалі́я, плоскоголо́-вість, -вості.

płaskogłowy *med. (platycephalus)* плоскоголо́вий, пласкоголо́вий.

płaskokąt *m., mat.* плоски́й (пла-ки́й) кут, -та́.

płaskonogi, -nogiego, *lm.* **-nodzy,** *m., med. див.* **płaskonóg.**

płaskonos, *lm.* **-sy,** *m.* плосконо́-сий, -сого, пласконо́сий.

płaskonosy плосконо́сий, пласко-но́сий.

płaskonóg, -noga, *lm.* **-nogi,** *m., med.* плоскосто́пий, -пого, пла-скосто́пий.

płaskorzeźba *ż., szt.* барельє́ф.

płaskorzeźbiarstwo *n.* барельє́фна скульпту́ра.

płaskoszczypy, -pów, *blp., tech.* плоскогу́бці, -ців, плоскозу́бці.

płaskość *ż.* 1) пло́скість, -кості, пла́скість; 2) заяло́женість, -но-сті, бана́льність, тривіа́льність, утёртість, -тості. *Пор.* **płaski.**

płaskowklęsły плоскоугну́тий, пло-сковвігну́тий.

płaskownik *m., hut.* штабове́ плоске́ залі́зо.

płaskowypukły плоскоопу́клий.

płaskowyż, -żu, *lm.* **-że,** *m. див.* **płaskowzgórze.**

płaskowyże *n. див.* **płaskowzgórze.**

płaskowzgórze *n.* плоскогір'я.
płaszcz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) пальто́, -та́; *(широкий — ще)* плащ, -ща́; n i e p r z e m a k a l n y ~ непромока́льне пальто́; 2) *анат.* плащ; ~ m ó z g u мозкови́й плащ.
płaszczenie(się) *n., przen.* раболі́пствування, плазува́ння.
płaszczka *ż., icht.* скат.
płaszczyć, -czę, -czysz, -czył плю́щити, сплю́щувати, -щую, -щуєш; //~ **się** 1) плю́щитися, сплю́щуватися; 2) (przed kim) *перен.* раболі́пствувати, -вую, -вуєш, плазува́ти, -зу́ю, -зу́єш (перед ким).
płaszczyk *m., zdr.* пальтечко́ *(розм.);* невели́чкий плащ, -ща́; ◊ *перен.* p o d ~kiem c n o t y під личи́ною (машкаро́ю) доброче́сності (чесно́ти).
płaszczyna *m., lekc.* погане́ньке пальто́, пальти́на; погане́нький плащ, -ща́. *Пор.* **płaszcz.**
płaszczyzna *ż.* площина́; *(фіз., мат. — ще)* пове́рхня; ~ c i ś n i e n i a пове́рхня ти́снення; ~ p o c h y ł a похи́ла площина́; *перен.* w t e j ~czyźnie в цій площині́.
płaszczyznomierz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **planimetr.**
płaszczyznowy площи́нний.
płat, -tu, *m.* 1) *(матерії, дерева)* кусо́к, -ска́; *(м'яса — ще)* шмато́к, -тка́; 2) *(частина поверхні, яка виділяється)* ла́тка; ~ l a s u, ś n i e g u ла́тка лі́су, сні́гу.
płatać *(рибу)* плата́ти; ◊ *перен.* ~ f i g l e витворя́ти.
płatek, -tka, *m.* 1) *бот.* пелю́стка; *(рідко — ще)* пелюсто́к, -тка́; 2) *анат. (lobulus)* ча́сточка; ◊ *перен.* j a k z ~tka як по ма́слу; ~tki o w s i a n e вівся́ні пластівці́, -ці́в; ~ ś n i e g u сніжи́нка.
płatew *ż., bud., spec. див.* **płatwa.**
płatkowaty схо́жий на пелю́стку; який складається з пелюсто́к.
płatkowy: z ł o t o ~we сухозлі́тка, шуми́ха.
płatnerstwo *n., hist.* збройове́ майсте́рство.
płatnerz, *lm.* **-rze,** *m., hist.* зброя́р, -ря́, збройови́й ма́йстер, -тра.
płatniczy I платі́жний; ◊ z d o l n o ś ć ~cza платоспромо́жність, -ності.
płatniczy II, **-czego,** *lm.* **-czowie,** *m.* 1) головни́й офіціа́нт, офіціа́нт-інкаса́тор, -та; 2) *див.* **płatnik.**
płatnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) пла́тник; ~ p o d a t k ó w пла́тник пода́тків; 2) *див.* **kasjer.**
płatność *ż.* 1) платі́ж, -тежу́; 2) строк платежу́.
płatny 1) пла́тний; w e j ś c i e ~ne вхід пла́тний; 2) яки́й (що) ма́є бу́ти спла́ченим, яки́й (що) повине́н бу́ти спла́ченим.
płatowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., lot. див.* **samolot.**
płatwa *ż., bud., spec.* ле́жень, -жня.
pława *ż., mor.* ба́кен.
pławaczka *ż. див.* **pływaczka.**
pławić, -wię, -wisz, -wił 1) *мет.* пла́вити, -влю, -виш; 2) *(коней у воді)* купа́ти; 3) *див.* **spławiać** I; ◊ ~ r ę c e w e k r w i обагря́ти ру́ки кро́в'ю; //~ **się** *мет.* пла́витися; ◊ ~ w e k r w i обмива́тися кров'ю, потопа́ти (купа́тися) в кро́ві; ~ w e ł z a c h облива́тися сльоза́ми; ~ w r o z k o s z y потопа́ти (купа́тися) в розко́шах.
pławiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., mor.* сигна́льний плавок, -вка́.
pławikonik *m., icht. (hippocampus)* морський ко́ник.
pławka *ż. (учбова)* пла́вальний міхур, -ра́.
pławnica *ż., ryb.* вели́ка сіть, -ті.
pławny пла́вальний; p ę c h e r z ~ пла́вальний міхур, -ра́.
płaz I, **-za,** *m., zool., przen.* плазу́н, -на́.
płaz II, **-zu,** *m.* пло́ский бік меча́ (ша́блі); ◊ *перен.* p u ś c i ć k o m u c o ~zem спусти́ти кому́ що; залиши́ти без покара́ння; *перен.* t o m u n i e u j d z i e ~zem це йому́ так не мине́ться;

u d e r z y ć ~zem s z a b l i уда́рити пла́зом ша́блі.

płazińce, -ców, *blp., zool. (plathelminthae)* пло́скі (пласкі) черв'я́кий, -кі́в, лентеці, -ці́в.

płazować, -zuję, -zujesz, -zował би́ти пла́зом ша́блі.

płazówka *ż., hut.* штабове́ пло́ске (пласке́) зали́зо.

płazy, -zów, *zool. (amphibia)* земново́дні, -них.

płciowo стате́во; *біол.* ~ d o j r z a ł y статевозрі́лий.

płciowość *ż.* стате́вість, -вості.

płciowy стате́вий.

płeć I, **płci,** *ż.* стать, -ті; b e z w z g l ę d u n a ~ i w i e k без розрі́знення (не розрізня́ючи) ста́ті й ві́ку; *жарт.* ~ b r z y d k a си́льна стать, чоловіки́, -кі́в; ~ m ę s k a a) чолові́ча стать; б) *зб.* чоловіки́; o b u (o b o j g a) **płci** обо́х ста́тей; *жарт.* ~ p i ę k n a прекра́сна стать, жіно́цтво, жінки́, -но́к; ~ ż e ń s k a a) жіно́ча стать; б) *зб.* жіно́цтво.

płeć II, **płci,** *ż.* ко́лір обли́ччя.

pleśniwo *n., bot. (mycoderma cerevisiae)* дріжджови́й гриб о́к, -бка́.

pletwa *ż. див.* **pletwa.**

pletwiasty *zool. див.* **pletwisty.**

pletwonogie, *orn., zool. див.* **pletwonogie.**

płocha *ż., tkac.* бе́рдо.

płochacz, *lm.* **-cze,** *m., orn. (prunella collaris)* тинівка гірська́.

płochliwość *ż.* полохли́вість, -вості.

płochliwy полохли́вий.

płocho 1) легкова́жно; легкоду́мно; 2) необа́чно, нерозва́жливо, нерозва́жно. *Пор.* **płochy** 1, 2.

płochostka *ż.* легкова́жний вчи́нок, -нку.

płochość *ż.* 1) легкова́жність, -ності; легкоду́мство, легкоду́мність; 2) необа́чність, нерозва́жливість, -вості, нерозва́жність; 3) пустотли́вість; 4) мінли́вість; 5) ма́рність, пустота́; 6) *див.* **płochliwość;** *пор.* **płochy;** 7) легкова́жний вчи́нок, -нку.

płochy 1) легкова́жний; легкоду́мний *(рідше);* 2) *(неглибоко обду́маний)* необа́чний, нерозва́жливий, нерозва́жний; 3) *(схильний до пустощів)* пустотли́вий; 4) *арх., поез. див.* **płochliwy.**

płocica *ż., icht.* плоти́ця.

płociczka *ż., zdr., icht.* пли́точка.

płoć *ż., icht. (gardonus rutilus)* 1) пли́тка; 2) *зб.* пліть (*род.* пло́ті).

płodnie 1) плодови́то; 2) плодотво́рно. *Пор.* **płodny.**

płodno *див.* **płodnie.**

płodność *ż.* 1) плодови́тість, -тості; 2) плодотво́рність, -ності. *Пор.* **płodny.**

płodny 1) плодови́тий; p i s a r z ~ плодови́тий письме́нник; 2) *(перен. — що сприяє творчості)* плодотво́рний; ~**na** w y o b r a ź n i a плодотво́рна уя́ва.

płodowy *anat.* плодо́вий; w o d y ~**we** *(liquor amnii)* плодо́ві во́ди (*род.* вод).

płodoziemny: h a n d e l ~ торгівля сільськогосподарськими продуктами.

płodozmian, -nu, *m., roln.* плодозмі́н, -ну.

płodozmienny *roln.* плодозмі́нний; s y s t e m ~ плодозмі́нна систе́ма.

płodzić, -dzę, -dzisz, -dził плоди́ти, -джу́, -диш; //~ **się** плоди́тися.

płomieniak *m., hut.* полумене́ва піч (*род.* пе́чі).

płomienić, -nię, -nisz, -nił *poet.* розпа́лювати, -люю, -люєш, запа́лювати; //~ **się** *див.* **płomienieć.**

płomienieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) пала́ти; *(поез. — ще)* полум'яні́ти; 2) *(поез. — про очі)* сія́ти (сія́ю, сія́єш); 3) *перен.* покрива́тися (вкрива́тися) рум'я́нцем, шарі́ти, шарі́тися.

płomieniowy яки́й (що) стосу́ється по́лум'я.

płomieniówka *ż., tech.* жарова́ тру́бочка.

płomienisko *n., zgr. див.* **płomień.**

płomienisto *див.* **płomiennie.**

płomienistość *ż. див.* **płomienność.**

płomienisty *див.* **płomienny.**
płomieniście *див.* **płomiennie.**
płomiennie полум'я́но; па́лко. *Пор.* **płomienny.**
płomiennooki *poet.* з полум'я́ним (палки́м) по́глядом.
płomienność *ż.* полум'я́ність, -ності; па́лкість, -кості. *Пор.* **płomienny.**
płomienny полум'я́ний; *(перен. — звичайно)* палки́й; ◊ *тех.* piec ~ полуменёва піч *(род.* пе́чі).
płomień, *lm.* **-nie**, *m.* по́лум'я, -м'я; *поез., заст.* по́лумінь, -меня, пло́мінь; ◊ stać się pastwą ~ni *див.* **pastwa**; stanąć w ~niach а) спалахну́ти, узя́тися по́лум'ям; б) *перен.* спахну́ти, спалені́ти, запалені́ти.
płomyk *m., zdr.* во́гник.
płona *ż. див.* **przerębel.**
płonąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) горі́ти; lasy ~ną горя́ть лісй; *перен.* ~ ze wstydu горі́ти від со́рому; 2) *(яскраво і перен.)* пала́ти; ~ gniewem пала́ти гні́вом; ogień ~nie вого́нь пала́е; 3) *(горіти, спалахуючи)* палахкоті́ти, -котить, палахкота́ти, -ко́четь; 4) *(від припливу крові)* пашіти, пала́ти.
płonica *ż., med.* скарлати́на.
płonicowaty *med.* скарлатино́зний.
płonić I, **-nię, -nisz, -nił** рум'я́нити; //~ się рум'я́нитися, шаріти(ся).
płonić II, **-nię, -nisz, -nił** *див.* **jałowić** I.
płonić III: ~ ló́d прору́бувати ополо́нки (поло́нки).
płonieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **jałowieć.**
płonka *ż.* ди́чка; szczepić ~kę щепи́ти ди́чку.
płonnie даре́мно, ма́рно.
płonność *ż.* 1) неродю́чість, -чості; неврожа́йність, -ності; 2) даре́мність, ма́рність. *Пор.* **płonny** 1, 3.
płonny 1) неродю́чий; *(про землю, грунт — ще)* неврожа́йний; 2) *(без плоду)* пусти́й; kłos ~ пусти́й ко́лос; kwiat ~ пусти́й цвіт, -ту, пустоцві́т; 3) *(перен.— який не дасть наслідків)* даре́мний, ма́рний; ~na nadzieja даре́мна (ма́рна) надія, даре́мні (ма́рні) сподіва́ння, -ва́нь.
płoszyć, -szę, -szysz, -szył полоха́ти, полоши́ти, -шу́, -шиш; //~ się полоха́тися, полоши́тися.
płoszydło *n.* 1) опу́дало; 2) *перен.* страхо́вище, по́страх, -ху.
płot, **-ta** *a.* **-tu**, *m.* пліт (*род.* пло́ту), тин, -ну; *перен.* strzelać zza ~tu стріля́ти з-за по́ту (з-за ти́ну); ◊ *прик.* trafić jak kulą w ~ попа́сти па́льцем у не́бо.
płotek, -tka, *m., zdr.* 1) *(лише в мн.)* *спорт.* бар'е́ри, -рів; bieg przez ~tki бі́г з бар'е́рами; 2) *зменш. див.* **płot.**
płotka *ż., icht.* пли́тка.
płotkarz, *lm.* **-rze**, *m., sport.* бігу́н, який бере́ бар'е́ри.
płowieć, -wieje, -wiał 1) вицвіта́ти, линя́ти; 2) *(про жито)* полові́ти.
płowienie *n.* 1) вицвіта́ння, линя́ння; 2) полові́ння. *Пор.* **płowieć.**
płowowłosy біля́вий.
płowy 1) біля́вий; włosy ~we біля́ве воло́сся; 2) *(про масть тварин)* полови́й, світлори́жий, світложо́втий.
płoz *m. (в санях)* по́лоз.
płoza: ~ ogonowa *lot.* кости́ль литака́.
płócienkarz, *lm.* **-rze**, *m.* виробни́к узо́рчатого (узо́ристого) полотна́.
płócienko *n.* узо́рчасте (узо́ристе) полотно́.
płóciennictwo *n.* виробни́цтво полотна́.
płócienniczy тка́цький; warsztat ~ тка́цький верста́т.
płócienny полотня́ний.
płód, płodu, *m.* плід (*род.* пло́ду *і* плода́); **płody** ziemi плоди́ землі́; *перен.* przynieść (wydać) **płody** принести́ (да́ти) плоди́.

płótnianka *ż. (верхній полотняний одяг)* полотня́нка.
płótno *n.* 1) полотно́; ~ b r e z e n t o w e бреза́нтове полотно́; ~ d r u k o w a n e вибивне́ полотно́, ви́бійка; 2) *мал.* полотно́; ◊ ~ ż a g l o w e парусина́.
płuca *anat. див.* **płuco.**
płucko, *(częściej w lm.)* **-ka, -cek,** *n., kul.* легеня́; ~**ka** c i e l ę c e теля́чі легені́.
płucnik I *m., bot. (pulmonaria)* меду́нка.
płucnik II, *lm.* **-cy,** *m., pot.* лі́кар легене́вих хворо́б.
płucny *anat. (pulmonalis)* легене́вий; *мед.* c h o r o b a ~**na** легене́ва хворо́ба; захворі́ння легені́в.
płuco, *(częściej w lm.)* **płuca,** płuc. *n., anat.* легеня́ (*мн.* легені́, -ге́нь *і* -ге́нів); c h o r y n a ~**ca** хво́рий на легені́; z a p a l e n i e **płuc** запа́лення легені́в.
płuczka *ż., tech.* промивни́й (промива́льний) бараба́н, промива́тель, промива́льна скля́нка; ◊ ~ d o k a r t o f l i картоплемийка, картоплеми́йниця.
płuczkarnia *ż., spec.* промивни́й цех, -ху.
płuczkarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* промива́льник.
płuczkowy промивни́й, промива́льний.
płucznica *ż., gór.* скреба́чка для промива́ння руди́.
pług *m.* плуг; *спец.* ś n i e ż n y ~ снігоочи́сник; *с.-г.* ~ d o p o d o r y w e k лущи́льник.
pługowy плуго́вий.
płukać, płuczę, płuczesz, płukał 1) полоска́ти, -лощу́, -ло́щеш, ~ b i e l i z n ę полоска́ти біли́зну; ~ g a r d ł o полоска́ти го́рло; 2) *(очищати, прополіскуючи)* промива́ти; //~ **się** 1) полоска́тися; 2) промива́тися.
płużysko *m., zgr.* погане́нький плуг.
płyciarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* мости́льник.
płycień, *lm.* **-nie,** *m., archit.* плі́нтус.
płycina *ż., stol., archit.* фільо́нка.
płyciuchny *pieszcz. див.* **płyciutki.**
płyciuteńki 1) *пестл.* мілéнький; 2) зóвсім мілки́й.
płyciuteńko 1) мілéнько; 2) зóвсім мі́лко.
płyciutki *pieszcz.* мілéнький.
płyciutko *pieszcz.* мілéнько.
płyn, -nu, *m.* рідина́.
płynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) тектú (течé); k r e w w ż y ł a c h ~**nie** кров тече́ в жи́лах; ł z y z o c z u ~**ną** сльо́зи течу́ть з очéй; 2) *(по воді і перен.)* плисти́ (пливу́, пливе́ш), пливти́; *(повз. — ще)* ли́нути; *перен.* d ź w i ę k i ~**ną** w d a l звýки пливу́ть (ли́нуть) в далину́; ~ p o d p r ą d (p r z e c i w w o d z i e) плисти́ (пливти́) про́ти течії́ (про́ти води́); ~ p o d w i a t r плисти́ (пливти́) про́ти ві́тру; *перен.* s ł o w a ~**ną** слова́ пливу́ть; ~ z p r ą d e m плисти́ (пливти́) за течіéю (за водóю); 3) *(про час)* спливáти, збігáти, минáти; 4) (z czego) *перен.* випливáти; s t ą d ~**nie** n a u k a звíдси випливáє наýка; ◊ d y m ~**nie** k u n i e b u дим здіймáється до нéба; d a l e k o ~**nie** e c h o далéко розлягáється луна́.
płynnie плáвно; плáвко; вíльно. *Пор.* **płynny** 2.
płynność *ż.* 1) рíдкість, -кості, текýчість, -чості; 2) плáвність, -ності; плáвкість, -кості. *Пор.* **płynny** 1, 2.
płynny 1) рідки́й, текýчий; c i a ł o ~**ne** рідке́ (текýче) тíло; 2) *перен.* плáвний; плавки́й *(заст.)*; *(про читання, мовлення — ще)* вíльний; w y m o w a ~**na** плáвна мóва; ~**ne** c z y t a n i e вíльне (плáвне) читáння; 3) *лінгв.* плáвний, сонóрний; s p ó ł g ł o s k a ~**na** плáвний (сонóрний) приго́лосний, -ного.
płynomiar, -ru, *m., fiz.* ареóметр, -ра.
płynomierz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **płynomiar.**

płyta *ż.* 1) плита́; ~ p a n c e r n a бронько́ва (па́нцерна) плита́; ~ s t a l o w a стальна́ (сталёва) плита́; 2) *(грамофонна, фотографічна)* пласти́нка.
płytka *ż.* пли́тка.
płytki 1) мілки́й; *(про тарілку — ще)* плоска́тий; r z e k a ~ka мілка́ ріка; 2) *перен.* неглибо́кий, поверхо́вий; u m y s ł ~ неглибо́кий ро́зум (ум); ~kie w i a d o m o ś c i поверхо́ві знання́ (*род.* знань); ◊ ~ka g ł o w a пуста́ голова́.
płytko 1) мі́лко; 2) негли́бо́ко, поверхо́во. *Пор.* **płytki.**
płytkość *ż.* 1) мі́лкість, -кості; 2) поверхо́вість, -вості; ~ a r g u m e n t a c j i поверхо́вість аргумента́ції. *Пор.* **płytki.**
płytować, -tuję, -tujesz, -tował *spec.* вистила́ти (вкрива́ти) пли́тками.
pływacki пла́вальний; ◊ s z k o ł a ~ka шко́ла пла́вання; z a w o d y ~kie змага́ння з пла́вання (в пла́ванні).
pływacz, *lm.* -cze, *m. див.* **pływak I.**
pływaczka *ż.* пла́вальниця.
pływać 1) пла́вати; k o r e k ~wa p o w o d z i e ко́рок пла́ває по воді́; *перен. розм.* ~ n a e g z a m i n i e пла́вати на і́спиті; 2) *перен.* потопа́ти, утопа́ти; ~ w z a c h w y c i e потопа́ти (утопа́ти) в захо́пленні; ~ w r o z k o s z y потопа́ти (купа́тися) в розко́шах; 3) *(перен. — про літ птахів)* ширя́ти; o r z e ł ~wa w b ł ę k i c i e оре́л ширя́є в блаки́ті.
pływak I, *lm.* **-cy,** *m.* плаве́ць, -вця́.
pływak II, *lm.* **-ki,** *m.* поплаве́ць, -вця́, поплаво́к, -вка́.
pływalnia *ż.* 1) баце́йн для пла́вання; 2) шко́ла пла́вання.
pływanie *n.* 1) пла́вання, плавба́; 2) *(про рейси корабля)* пла́вання.
p. n. (pod nagłówkiem, pod napisem) *skr.* п. н. (під на́звою).
pnącz, *(częściej w lm.)* **-cze, -czy,** *m., bot.* витки́ росли́ни, **-ли́н.**
pneumatoza *ż., med. (pneumatosis)* здуття́ га́зами.
pneumatyczny *fiz., tech.* пневмати́чний.
pneumatyk *m., tech.* пневма́тик; пневмати́чна ши́на.
pneumatyka *ż., fiz.* пневма́тика.
pneumonia *ż., med.* пневмонія, запа́лення леге́нів.
pneumoragia *ż., med. (pneumorrhagia)* пневморагія, легене́ва кровоте́ча.
pneumoterapia *ż., med.* пневмотерапія.
pneumotomia *ż., med.* пневмото́мія, хірургі́чний ро́зріз леге́нів.
pneumotoraks, -su, *m., med. див.* **odma.**
pniaczek, -czka, *m., zdr.* пеньо́к, -нька́.
pniak *m.,* пень (*род.* пня).
pnisty сто́вбурний.
pnisty у фо́рмі пня.
p. o. (pełniący obowiązki) *skr.* в. о. (вико́нуючий обо́в'язки).
po 1) *(з місцевим відмінком, для позначення послідовності в часі)* після (чо́го), по (чо́му, чім); ~ p ó ł n o c y після півночі, по півночі; ~ w s z y s t k i m після всього́, по всьо́му; ~ z w y c i ę s t w i e після перемо́ги, по перемо́зі; *(для позначення місця дії)* по (чо́му, чім); c h o d z i ć ~ p o k o j u ходи́ти по кімна́ті; p o d r ó ż o w a ć ~ k r a j u подорожува́ти по краї́ні; *(для позначення споріднення)* по (ко́му, чо́му, кім, чім); *книж.* k r e w n y ~ k ą d z i e l i ро́дич по жіно́чій лі́нії; *книж.* k r e w n y ~ m i e c z u ро́дич по чоловічій лі́нії; *(для позначення кількості)* по (чо́му, чім); ~ c u k i e r k u по цуке́ркові (цуке́рку, цуке́рці); ~ g r o s z u по гро́шу; по копійці; ~ ł y ż e c z c e по ло́жечці; *(для позначення особи, після якої щось залишилося)* по (ко́му, кім); p a m i ą t k a ~ m a t c e па́м'ятка по ма́тері; *(для позначення обставин дії)* по (ко́му, чо́му, кім, чім); p o z n a ć

~ głosie pizná́ti po gólosu; widać ~ nim vúdno po nʹóму; 2) *(із знахідним відмінком, для вираження мети, призначення)* за (ким, чим); posłać ~ kogo poslá́ti za kym; *(для позначення межі)* по (що), до (чóго); ~ uszy po vúxa; ~ pas do póяса; *(з числівником)* по; ~ dwa ruble po dva karbóванці; ~ osiem godzin po vísim godýn; 3) *(з давальним відмінком)* по (чóму); ~ złotemu po zlótomu; ◊ już ~ wszystkim skínčylosя! ma głowę ~ temu v nʹóго golová dlя cʹóго; poznać ~ tym z cʹóго pizná́ti.

poadresować, -suję, -sujesz, -sował poadresuvá́ti, -súю, -súєш.

poagitować, -tuję, -tujesz, -tował poagituvá́ti, -túю, -túєш.

poaresztować, -tuję, -tujesz, -tował poarešmuvá́ti, -túю, -túєш.

poawanturować się, -ruję, -rujesz, -rował ponaskandálити.

pobabrać, -rzę, -rzesz (*rzadziej* **-ram, -rasz**), **-rał** *pot.* pobábrati, pobrudnýti, pomázati, -mážu, -mážeш; //~ się pobábratися, pobrudnýtися, pomázatися.

pobajać *pot.* naplestý, -pletú, -pletéш, naverztý; narobýti plitók.

pobajdurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *pot.* pobazíkati, pobalákati.

pobalować, -luję, -lujesz, -lował *pot.* pobalюvá́ti, -lúю, -lúєш, pogulяti, pobenkétuvati, -túю, -túєш.

pabałamucić, -cę, -cisz, -cił *pot.* 1) poplútati; 2) *(викликати розгубленість, збити з пантелику)* pobalamútити, -mútyш; pozakrúčuvati gólovi *(дівчатам)*.

pobankrutować, -tują pobankrutuvá́ti, -túють.

pobaranieć, -nieją, *pot.* počmaníti, poduríti.

pobaraszkować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* pobajdykuvá́ti, -kúю, -kúєш.

pobarłożyć, -żę, -żysz, -żył ponasmíčuvati, -čuю, -čuєш.

pobarwić, -wię, -wisz, -wił pofarbuvá́ti, -búю, -búєш, pokrásити, -krášuý, -krásиш.

pobawić, -wię, -wisz, -wił 1) pobávити, -влю, -виш; 2) (u kogo, gdzie) pobýti; ~**wiłem** u nich dwa dni я pobýv u nyx dva dni; //~ się pobávитися, pogratися.

pobazgrać, -rzę, -rzesz, -rał *pot.* pobázgrati.

pobeczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) pobékati, pomékati; 2) *перен. розм.* poplákati, -pláču, -pláčeш; //~ się poplákatися.

pobejcować, -cuję, -cujesz, -cował *tech.* protravýti, -vlю, -виш.

pobekiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał *pot.* poplákuvati, -кую, -куєш.

pobełtać zbóvtati.

pobesztać *pot.* polátяти.

pobiała *ż.* polýda.

pobicie *n.* 1) pobýttя; 2) *(ворога)* rozgróm, -му; 3) *(буд. — бляхою, гонтами тощо)* укриття, покриття.

pobić *див.* **pobijać.**

pobiec, -biegnę, -biegniesz, -biegł pobíгти, -біжý, -біжиш.

pobiedować, -duję, -dujesz, -dował *pot.* pobíduvati, -dúю, -dúєш.

pobiedzić się, -dzę, -dzisz, -dził 1) (nad czymś) namýčитися; 2) *див.* **pobiedować.**

pobiegać pobíгати.

pobiegnąć, -biegnę, -biegniesz, -biegł *див.* **pobiec.**

pobielacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* 1) bilýльник; 2) *(металевих виробів)* ludýльник.

pobielać, pobielič, -lę, -lisz, -lił bilяти, -лю, -лиш, pobilяти, pobilяти, vybilяти, výбілити; *(спец. — металеві вироби — ще)* ludýти, -джý, -диш, poludýти; ◊ **pobielić** sobie ubranie kredą výмазати собí убрáння крéйдою; // *(лише докон.)* ~ się výмазатися bílим; ~lić się kredą výмазатися крéйдою.

pobielany бі́лений; лу́джений. *Пор.* **pobielać.**
pobieleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli побіліти, збіліти.
pobielenie *n.* побі́лення, побі́лка, побі́л, -лу; полу́дження. *Пор.* **pobielać.**
pobielić *див.* **pobielać.**
pobierać, pobrać, -biorę, -bierzesz, -brał 1) оде́ржувати, -жую, -жуєш, оде́ржати; ~**brać** p e n s j ę оде́ржати зарпла́ту; 2) *(податки, пеню тощо)* стяга́ти, стя́гувати, -гую, -гуєш, стягти́, -гну́, -гнеш, стягну́ти, справля́ти, пра́вити, -влю, -виш; ◊ ~**bierać** n a u k ę учи́тися; // *(лише докон.)* ~ **się** пожени́тися, -няться, одружи́тися; подружи́тися *(рідко)*; побра́тися, -беру́ться.
pobieżeć, -żę, -żysz, -żał, -żeli *arch. див.* **pobiec.**
pobieżnie побі́жно.
pobieżność *ż.* побі́жність, -ності.
pobieżny побі́жний.
pobijać, pobić, -biję, -bijesz, -bił 1) *(буд. — бляхою, гонтами тощо)* кри́ти, укрива́ти, укри́ти, покрива́ти, покри́ти; 2) *(лише докон.)* поби́ти (поб'ю, поб'є́ш); *(посуд — ще)* перебу́ти; *(градом — частіше)* ви́бити; 3) *(рекорд)* побива́ти, поби́ти; ◊ ~**bijać** b e c z k ę набива́ти обручі́ на бо́чку, набива́ти бо́чку; ~**bijać** g w o ź d z i e забива́ти цвя́хи; *військ.* ~ **bić** n a g ł o w ę розби́ти нагоро́ву // *(лише докон.)* ~ **się** (z kim) поби́тися; d a ć **się** ~**bić** да́ти себе́ поби́ти.
pobity 1) поби́тий; 2) *військ.* розби́тий.
pobladły збліді́лий; поблі́длий; пополотні́лий, сполотні́лий. *Пор.* **poblednąć.**
pobladnąć, -bladnę, -bladniesz, -bladł *a.* **-bladnął, -bladli** *див.* **poblednąć.**
poblaknąć, -blaknę, -blakniesz, -blakł, -blakli *a.* **-blaknął, -blaknęli** ви́цвісти, -цвіту, -цвітеш, полиня́ти; *(втратити свіжість)* побля́кнути, збля́кнути.
poblednąć, -blednę, -bledniesz, -bladł *(a.* **-bladnął), -bledli** збліднути; поблі́днути *(рідше)*; *підсил.* пополотні́ти, сполотні́ти.
poblednieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *див.* **poblednąć.**
pobliski по́близький.
pobliskość *ż. див.* **bliskość.**
pobliże: w ~**żu** поблизу́, бли́зько.
pobluzgać побри́скати.
pobłaznować, -nuję, -nujesz, -nował *pot. (деякий час)* подурі́ти; *(про дітей — ще)* попустува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
pobłażać (komu, czemu) ста́витися побла́жливо (до ко́го, до чо́го), потура́ти (кому́, чому́).
pobłażliwie побла́жливо.
pobłażliwość *ż.* побла́жливість, -вості.
pobłażliwy побла́жливий.
pobłądzenie *n.* по́ми́лка.
pobłądzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) поблуди́ти, -джу́, -диш, поблука́ти; 2) *(збитися з дороги)* заблуди́тися, заблука́тися; 3) *перен.* проступи́тися, -плю́ся, -пишся, прогріши́тися, помили́тися, -лю́ся, -лишся.
pobłąkać się поблука́ти, поблуди́ти, -джу́, -диш.
pobłocić, -cę, -cisz, -cił забрудни́ти (закаля́ти, замазати) гря́ззю; //~ **się** забрудни́тися (закаля́тися, замазатися) гря́ззю.
pobłogosławić, -wię, -wisz, -wił поблагослови́ти, -влю́, -ви́ш.
pobłysk, -ku, *m.* 1) вибли́скування, поли́скування; ~ o r ę ż a вибли́скування збро́ї; 2) *рідко див.* **przebłysk.**
pobłyskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał поблиска́ти, -кую, -куєш, вибли́скувати, поли́скуватися.
pobłyskliwy блискотли́вий.
pobłyszczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli поблища́ти; *підсил.* поблискоті́ти, -кочу́, -коти́ш.
pobocze *n.* узбі́ччя, обо́чина.
poboczny 1) побі́чний; p r z y c z y n y ~**ne** побі́чні причи́ни, -чи́н;

перен. заст. syn ~ побі́чний (позашлю́бний) син; 2) *перен.* бічни́й, боковы́й; linia ~na pokrewieństwa бічна́ лі́нія спорі́днення; 3) *(не основний)* другоря́дний; kwestia ~na другоря́дне пита́ння; 4) *бухг. і ін.* додатко́вий; koszty ~ne додатко́ві ви́трати, -рат; 5) *грам.* підря́дний; zdanie ~ne підря́дне ре́чення.

poboczyć się, -czę, -czysz, -czył *див.* **podąsać się.**

pobojczyk *m., przest.* шо́мпол.

pobojowisko *n.* бойови́ще.

pobolеć I, **-leję, -lejesz, -lał, -leli** (nad kim, nad czym) *(деякий час)* уболіва́ти (за ким, за чим), боліти (за ким, за чим *і* чим).

pobolеć II, -li, -lał *(tylko w 3 osobie)* поболі́ти.

pobolewać *nieos.* тро́хи боліти; ча́сом боліти; чогось боліти.

poborca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* збира́ч, **-ча́;** ~ podatkowy збира́ч пода́тків.

poborowy I призо́вний; wiek ~ призо́вний вік, -ку.

poborowy II, -wego, *lm.* **-wi,** *m.* призо́вник; новобра́нець, -нця *(дорев.); ре́крут (іст.); не́крут (розм.).*

pobory, -rów, *blp. ofic.* окла́д, **-ду.**

poborykać się побороти́ся, -рю́ся, -решся.

pobożnie 1) побо́жно; 2) благочести́во. *Пор.* **pobożny.**

pobożnisia *ż., iron.* святе́нниця.

pobożnisiostwo *n., iron.* святе́нництво.

pobożniś, *lm.* **-sie,** *m., iron.* святе́нник.

pobożność *ż.* 1) побо́жність, -ності; 2) благоче́стя. *Пор.* **pobożny.**

pobożny 1) *рел., перен.* побо́жний; 2) *церк.* благочести́вий.

pobór, -boru, *m.* 1) *(податків)* стяга́ння, збира́ння, збір *(род.* збо́ру); 2) *(в армію)* при́зов, -ву; *(іст. — рекрута)* на́бір; 3) *(до праці)* на́бір; ◊ podlegać ~borowi призива́тися.

pobość, -bodę, -bodziesz, -bódł 1) поби́ти (поколо́ти) рога́ми; *(про баранів — ще)* побу́цати; 2) *(коня)* пришпо́рити, сти́снути остро́гами.

pobrać *див.* **pobierać.**

pobranie *n.* післяпла́та, накладна́ пла́та; za ~niem (з) післяпла́тою.

pobratać się побрата́тися.

pobraterski успадко́ваний по бра́тові.

pobratymca, -cy, *lm.* **-cy,** *m. див.* **pobratymiec.**

pobratymczy *przen.* бра́тній, брате́рський, бра́тський; narody ~cze бра́тні наро́ди, -дів.

pobratymiec, -mca, *lm.* **-mcy,** *m.* побрати́м.

pobratymstwo *n.* побрати́мство.

pobrązować, -zuję, -zujesz, -zował побронзува́ти, -зу́ю, -зу́єш.

pobrązowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli ста́ти кори́чневим.

pobrnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli побрести́, -бреду́, -бреде́ш.

pobroczyć, -czę, -czysz, -czył *див.* **zbroczyć.**

pobrodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) поброди́ти, -джу́, -диш; ~ po wodzie поброди́ти по воді; 2) *див.* **pobrnąć.**

pobroić, -broję, -broisz, -broił тро́хи напустува́тися, -ту́юся, -ту́єшся, тро́хи навитворя́ти, тро́хи набро́їти.

pobronować, -nuję, -nujesz, -nował *roln.* побороню́вати, -ню́ю, -ню́єш; *(після сівби — ще)* поволочи́ти, -чу́, -чиш.

pobróździć *див.* **pobruździć.**

pobrudzić, -dzę, -dzisz, -dził забрудни́ти, закаля́ти; //~ się забрудни́тися, закаля́тися.

pobrukać *див.* **pobrudzić.**

pobrukować, -kuję, -kujesz, -kował ви́мостити, -мощу, -мостиш; *(камінням — ще)* ви́брукувати, -кую, -куєш.

pobrunatnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ста́ти кори́чневим.

pobruździć, -bruździę, -bruździsz, -bruździł 1) (со) вкри́ти бо́роз-

нами; 2) (komu) *перен.* розстро́їти чиї пла́ни.

pobrykać *pot.* 1) побрика́ти; 2) *перен.* поплига́ти, постриба́ти; *(перен. — весело провести час)* погуля́ти.

pobryzgać побри́зкати.

pobrząkiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, pobrząkać побря́зкувати, -кую, -куєш, побря́зкати; *підсил.* побрязкоті́ти, -кочу́, -коти́ш, побрязкота́ти, -кочу́, -ко́чеш *(лише докон.)*.

pobrzdąkać *dok. див.* **pobrząkiwać.**

pobrzeże *n.* узбере́жжя, побере́жжя; *(книж. — ще)* прибере́жжя.

pobrzeżny 1) узбере́жний, побере́жний; прибере́жний; *пор.* **pobrzeże**; 2) *(прикордонний)* окра́їнний; 3) *(який стосується берега)* берегови́й; wiatr ~ берегови́й ві́тер, -тру.

pobrzęczeć, -czy, -czał 1) *(про комах)* подзижча́ти, -чи́ть; *(з гулом)* погуді́ти, погусти́, -гуде́; 2) *(про струни та ін.)* подзвені́ти.

pobrzęk, -ku, *m.* бря́зкіт, -коту; *(дія — ще)* бря́зкання, побря́зкування.

pobrzękiwać *див.* **pobrząkiwać.**

pobrzydnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli спогані́ти.

pobrzydzić, -dzę, -dzisz, -dził забрудни́ти, закаля́ти, замáзати, -ма́жу, -ма́жеш.

pobudka *ż.* 1) по́штовх, -ху, спону́ка, моти́в, -ву; і́мпульс, -су *(книж.)*; 2) *військ., спец.* побу́дка.

pobudliwie збу́дливо.

pobudliwość *ż.* збу́дливість, -вості.

pobudliwy збу́дливий.

pobudować, -duję, -dujesz, -dował збудува́ти, -ду́ю, -ду́єш; *(розм.— про споруду — ще)* поста́вити, -влю, -виш; *(з каменю, цегли — ще)* змурува́ти, -ру́ю, -ру́єш; //~ **się** збудува́ти собі́ буди́нок *a.* і́нші будівлі.

pobudzać, pobudzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (kogo do czego) спону́кати, спону́кувати, -кую, -куєш, спону́кати (кого́ до чо́го *і* на що); 2) *перен.* збу́джувати, -джую, -джуєш, збуди́ти, -джу́, -диш; *(бути причиною)* викли́кати, ви́кликати, -кличу, -кличеш.

pobudzająco збу́дливо.

pobudzający збу́джувальний; środki ~ce збу́джувальні за́соби, -бів.

pobudzenie *n.* 1) спону́ка, спону́кання; 2) збу́дження; ви́кликання; *пор.* **pobudzać**; 3) *див.* **pobudka** 1.

pobudzić I *див.* **pobudzać.**

pobudzić II, **-dzę, -dzisz, -dził** побуди́ти, -джу́, -диш; //~ **się** побуди́тися.

pobujać 1) *(дітей)* поколиха́ти, -лишу́, -ли́шеш, поколиса́ти, -лишу́, -ли́шеш; *(на гойдалці)* погойда́ти; 2) *(про птахів)* поширя́ти, побуя́ти; 3) *перен.* погра́тися.

pobuntować, -tuję, -tujesz, -tował побунтува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

poburczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli побурча́ти, -чу́, -чи́ш, побуркоті́ти, -кочу́, -коти́ш.

poburzowy яки́й (що) наступа́є пі́сля бу́рі.

poburzyć, -rzę, -rzysz, -rzył поруйнува́ти, -ну́ю, -ну́єш.

pobutelkować, -kuję, -kujesz, -kował порозлива́ти в пля́шки.

pobutwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *(у великій кількості)* струхля́віти; *(згнити)* зотлі́ти.

pobyć, -będę, -będziesz, -był побу́ти, -бу́ду, -бу́деш.

pobyt, -tu, *m.* 1) перебува́ння, пробува́ння; *(короткий)* поби́вка; 2) *(постійний)* прожива́ння; miejsce ~tu мі́сце прожива́ння; zezwolenie na ~ до́звіл на прожива́ння.

pobzdurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *pot. див.* **pobajdurzyć.**

pocałować, -łuję, -łujesz, -łował поцілува́ти, -лу́ю, -лу́єш; //~ **się** поцілува́тися.

pocałowanie *n.* поцілу́нок, -нку; ◊ *перен.* z ~niem r ę k i з найбільшою вдя́чністю.

pocałunek, -nku, *m.* поцілу́нок, -нку.

pocechować, -cechuję, -cechujesz, -cechował позначи́ти, поміти́ти, -мі́чу, -мі́тиш, поробити за́значки; *(злочинців, тварин)* поклейму́вати, -му́ю, -му́єш, поклейми́ти, -млю́, -ми́ш, потаврува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

pocenie(się) *n.* 1) *(дія)* поті́ння; 2) *(властивість)* пітли́вість, -вості.

poceremoniować się, -niuję, -niujesz, -niował поцеремо́нитися.

pocerować, -ruję, -rujesz, -rował пошто́пати.

pocertować się, -tuję, -tujesz, -tował *pot. див.* **poceremoniować się.**

poczętkować, -kuję, -kujesz, -kował вкри́ти ця́тка́ми.

pocharkiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał відка́шлюватися, -лююся, -люєшся.

pochełpić się, -pię, -pisz, -pił почва́нитися.

pochewka *ż., zdr.* пі́ховки, -вок *(лише в мн.).*

pochewkowaty 1) схо́жий на пі́хви; 2) *бот.* трубча́стий.

pochewkowy *див.* **pochewkowaty.**

pochędożyć, -żę, -żysz, -żył почи́стити, -чи́щу, -чи́стиш.

pochichotać, -choczę, -choczesz *(a.* **-chocę, -chocesz), -chotał** похихи́кати, похихоті́ти, -хочу́, -хоті́ш.

pochlapać, -pię, -piesz, -pał 1) побри́зкати; *(зовсім)* забри́зкати; 2) *(забруднити рідиною)* заплями́ти, -млю́, -ми́ш; *(взагалі, чимось брудни́ти)* забрудни́ти, закаля́ти, замазати, -ма́жу, -ма́жеш; //~ **się** 1) забри́зкатися; 2) заплями́тися; забрудни́тися, закаля́тися, замазатися; 3) *(в річці, у воді)* похлю́патися.

pochlastać 1) похльо́стати; 2) *(перен. розм. — рукопис і под.)* покре́слити; 3) *див.* **pochlapać.**

pochlebca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* підле́сник, облесник, лестун, -на́; *підсил.* підлабу́зник.

pochlebczo *див.* **pochlebiająco.**

pochlebczy *див.* **pochlebiający.**

pochlebiacz, *lm.* **-cze,** *m. див.* **pochlebca.**

pochlebiać, pochlebić, -bię, -bisz, -bił (komu, czemu) лести́ти (лещу́, лести́ш) (кому́, чому́), улещувати, -щую, -щуєш, облещувати (кого́, що), полести́ти, підлести́ти (кому́, чому́); ◊ **~biać c z y i m a m b i c j o m** тішити чиє́ самолю́бство (дава́ти втіху чийо́му самолю́бству); //~ **się** (komu) підле́щуватися, підлести́тися, підла́щуватися, підла́ститися, -ла́щуся, -ла́стишся (до ко́го); *підсил.* підлабу́знюватися, -нююся, -нюєшся *(лише недокон.).*

pochlebiająco підле́сливо, облесливо, улесливо, лести́во; по-підлабу́зницькому. *Пор.* **pochlebca.**

pochlebiający підле́сливий, облесливий, улесливий, лести́вий; підлабу́зницький. *Пор.* **pochlebca.**

pochlebiony *(про фотографію, портрет)* кра́щий ніж у дійсності.

pochlebnica *ż.* підле́сниця, облесниця; підлабу́зниця. *Пор.* **pochlebca.**

pochlebnie похва́льно, хва́льно, прихи́льно; w y r a z i ć s i ę ~ (o kim) ви́словитися (сказа́ти) (ду́же, ве́льми) похва́льно (про ко́го).

pochlebnik, *lm.* **-cy,** *m. див.* **pochlebca.**

pochlebnisia *ż., pot. див.* **pochlebnica.**

pochlebniś, *lm.* **-sie,** *m., pot. див.* **pochlebca.**

pochlebny похва́льний, хва́льний, прихи́льний; **~na o c e n a** похва́льна оці́нка; ◊ **~ne s ł o w a** ті́шні (прие́мні) слова́ *(род.* слів).

pochlebstwo *n.* підле́сливість, -вості, облесливість, улесливість, лести́вість, ле́стощі, -щів, підлабу́зництво. *Пор.* **pochlebca.**

pochlipać, -pię, -piesz, -pał *pot.* похли́пати.
pochlubić się, -bię, -bisz, -bił похвали́тися, -ли́ся, -лишся, похва́статися; *підсил.* повели́чатися.
pochlupać, -pię, -piesz, -pał *pot.* похлю́пати, поплю́скати.
pochlustać *pot. див.* **pochlastać.**
pochłaniacz, *lm.* **-cze,** *m., fiz., chem.* вбира́ч, -ча́; ~ dymu вбира́ч ди́му; ~ gazów вбира́ч га́зів *(у протигазі).*
pochłaniać, pochłonąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) погли́нати, погли́нути; *(фіз. — ще)* абсорбува́ти, -бу́ю, -бу́єш; morze ~**chłania** okręty мо́ре погли́нає кораблі́; *фіз.* ~**chłaniać** światło погли́нати (абсорбува́ти) сві́тло; 2) *хім.* вбира́ти, увібра́ти (вберу́, вбере́ш), всмо́ктувати, -тую, -туєш, всмокта́ти, -кчу́, -кчеш, абсорбува́ти; srebro stopione ~**chłania** tlen розпла́влене сріблó вбира́є (всмóктує, абсорбу́є) ки́сень; 3) *(поїдати)* пожира́ти, пожерти, -жеру́, -жере́ш; *перен.* ~**chłaniać** kogo wzrokiem пожира́ти кого́ очи́ма; *перен.* ~**chłaniać** książki пожира́ти книжки́; 4) (kogo) *перен.* забира́ти кому́ весь час, забра́ти кому́ весь час; badania naukowe ~**chłaniają** go całkowicie науко́ві до́сліди забира́ють йому́ весь час; 5) *(перен. — полонити)* захо́плювати всього́ (цілко́м), захопи́ти всього́ (цілко́м); myśl ta ~**chłonęła** go ця ду́мка (іде́я) захопи́ла його́ всього́ (цілко́м).
pochłonny *fiz., tech.* вбира́ючий.
pochmiel, -lu, *m.* похмі́лля.
pochmurnawy тро́шки хма́рний (хмурни́й, похму́рний).
pochmurnie 1) хма́рно, похму́ро, хму́рно, похму́рно; 2) похму́ро. *Пор.* **pochmurny.**
pochmurnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli хмурні́ти, хмарні́ти; *(ставати більш хмурним — звичайно)* хмурні́шати, хмарні́шати.
pochmurno *див.* **pochmurnie.**
pochmurność *ż.* 1) хма́рність, -ності, похму́рість, -рості, хму́рність, похму́рність; 2) похму́рість. *Пор.* **pochmurny.**
pochmurny 1) хма́рний, похму́рий, хмурни́й, похму́рний; 2) *перен.* похму́рий.
pochmurzać, pochmurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył вкрива́ти хма́рами, вкри́ти хма́рами; //~ **się** хмурні́ти, похмурні́ти, хмарні́ти, похмарні́ти.
pochodna, -nej, *ż., mat.* похідна́, -но́ї.
pochodnia *ż.* фа́кел, смолоски́п.
pochodny похідни́й; *грам.* wyraz ~ похідне́ сло́во.
pochodowy похі́дний; kolumny ~**we** похі́дні коло́ни, -ло́н.
pochodzenie *n.* похо́дження; Polak z ~**nia** похо́дженням (ро́дом, з похо́дження) поля́к; ~ socjalne соціа́льне похо́дження (соцпохо́дження); *грам.* ~ wyrazu похо́дження (етимоло́гія) сло́ва.
pochodzić I, **-dzę, -dzisz, -dził** *niedok.* похо́дити, -джу, -диш, бу́ти ро́дом (звідки); ~ ze Lwowa похо́дити (бу́ти ро́дом) з Льво́ва.
pochodzić II, **-dzę, -dzisz, -dził** *dok.* походи́ти, -джу́, -диш; *підсил.* попоходи́ти.
pochop: dać ~ (do czego) спону́кати (до чо́го).
pochopnie 1) квапли́во, скваплúво, поква́пно, поспі́шно; 2) охо́че; 3) необа́чно, нерозва́жливо, нерозва́жно. *Пор.* **pochopny.**
pochopność *ż.* 1) квапли́вість, -вості, скваплúвість, поква́пність, -ності, поспі́шність; 2) охо́та; 3) необа́чність, нерозва́жливість, нерозва́жність. *Пор.* **pochopny.**
pochopny 1) квапли́вий, скваплúвий, поква́пний, поспі́шний; 2) *(який має охоту до чого)* охо́чий; 3) *перен. несхв.* необа́ч-

ний, нерозва́жливий, нерозва́жний.

pochorować, -ruję, -rujesz, -rował похворі́ти (на що *і* чим); *(легко — ще)* послабува́ти, -бу́ю, -бу́єш; //~ **się** *(про багатьох)* розхворі́тися.

pochować 1) похова́ти; ~ n i e b o s z c z y k a похова́ти небі́жчика; ~ r z e c z y похова́ти ре́чі; 2) *(деякий час — тварину)* погодува́ти, -ду́ю, -ду́єш; покорм'і́ти, -мл'ю́, -миш *(рідко)*; //~ **się** похова́тися.

pochód, -chodu, *m.* похі́д, -хо́ду.

pochrapywać, -puję, -pujesz, -pywał час від ча́су хропти́.

pochronić się, -nią, -nili похова́тися.

pochropowacieć, -cieją, -ciały пошерша́віти; *(про шкіру — ще)* пошо́рхнути.

pochrypnąć, -ną, -nęli похри́пнути.

pochrząkiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał прока́шлюватися, -люю́ся, -лює́шся.

pochrześnik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* хрещени́к.

pochuchać поху́кати.

pochudnąć *див.* **schudnąć.**

pochwa *ż.* 1) *(шаблі, ножа)* пі́хви, -хов; 2) *анат., бот.* пі́хва.

pochwalać, pochwalić, -lę, -lisz, -lił похва́лювати, -люю, -лює́ш, похваля́ти, хвали́ти, -лю́, -лиш, похвали́ти; n i e ~łać j a k i e g o z w y c z a j u не хвали́ти (не похваля́ти) яко́го зви́чаю (яко́ї зви́чки); //~ **się** похваля́тися, похвали́тися.

pochwalenie *n.* похвала́.

pochwalić *див.* **pochwalać.**

pochwalny похва́льний; l i s t ~ похва́льна гра́мота.

pochwała *ż.* похвала́; b y ć g o d n y m ~łу бу́ти гі́дним похвали́; o b s y p y w a ć ~łami наділювати похвала́ми; z y s k a ć ~łę здобу́ти похвалу́.

pochwiać, -chwieję, -chwiejesz, -chwiał, -chwiali *a.* **-chwieli** поколиха́ти, -лишу́, -ли́шеш; *(головою)* похита́ти.

pochwiasty 1) у фо́рмі пі́хов; 2) *анат., бот.* пі́хвовий.

pochwopęcherzowy *anat. (vaginovesicalis)* міхурововагіна́льний, вагіновезика́льний.

pochwycić, -cę, -cisz, -cił схопи́ти, -плю́, -пиш; *(прям. — ще)* ухопи́ти; *перен.* ~ m y ś l схопи́ти ду́мку; ~ k o g o z a r ę k ę схопи́ти (ухопи́ти) кого́ за ру́ку; //~ **się** схопи́тися; ухопи́тися; ~ z a b a r y схопи́тися, зчепи́тися, ухопи́тися; ~ z ł ó ż k a схопи́тися з посте́лі.

pochwyt, -tu, *m.* рукоя́тка.

pochwytać *див.* **pochwytywać.**

pochwytny 1) вло́вний, улови́мий; *перен.* відчу́тний, поміт ний; 2) *(зором)* види́мий; 3) *мисл.* спри́тний; 4) *(перен. — здібний)* тямки́й.

pochwytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, pochwytać 1) *(лише докон.)* похапа́ти; 2) *(перен. — чужі думки звідки)* вихо́плювати, -люю, -лює́ш, повихо́плювати, вихва́чувати, -чую, -чує́ш, повихва́чувати; 3) *(лише недокон.) (перен. — розуміти)* схо́плювати.

pochylać, pochylić, -lę, -lisz, -lił схиля́ти, схили́ти, -лю́, -лиш, похиля́ти, похили́ти; *(голову — ще)* нахиля́ти, нахили́ти; //~ **się** схиля́тися, схили́тися, похиля́тися, похили́тися; нахиля́тися, нахили́тися; s ł o ń c e ~iło się k u z a c h o d o w i со́нце схили́лося над ве́чір (на́двечір).

pochylenie *n.* 1) на́хил, -лу, по́хил; 2) *(дія)* схи́лення, похи́лення; нахи́лення; *пор.* **pochylać;** 3) *лінгв.* підви́щення артикуля́ції.

pochylić *див.* **pochylać.**

pochylnia *ż.* 1) похи́ла пове́рхня; 2) *геод., гірн.* укло́н, -ну; ◊ *тех., гірн.* ~ s a m o r u c h o w a укло́нний спуск, -ку, бре́мсберг.

pochylony 1) схи́лений, похи́лений; нахи́лений; *пор.* **pochylać;**

2) *(лінгв. — про голосний)* підвищеної артикуляції.

pochyło похи́ло.

pochyłość *ż.* 1) похи́лість, -лості; *(гори тощо)* схил, -лу; 2) *астр.* схи́лення; ~ ekliptyki схи́лення екліптики; 3) *геод., гірн.* укло́н, -ну; 4) *перен.* схил, -лу; схи́лок, -лку *(рідше)*.

pochyły похи́лий.

pociąć, potnę, potniesz, pociął, pocięli 1) порі́зати, -рі́жу, -рі́жеш; 2) *(на багато частин)* пошмату́вати, -ту́ю, -ту́єш; ◊ grad ~ciął zboże гра́дом ви́било (град ви́бив) хліб; mole ~cięły futro міль поїла (попроїда́ла) ху́тро.

pociąg I, **-gu**, *m.* по́їзд; ~ dalekobieżny по́їзд дале́кого сліду́вання; ~ osobowy пасажи́рський по́їзд; *військ.* ~ pancerny бронепо́їзд; ~ podmiejski приміський (приго́родній) по́їзд; ~ pośpieszny швидки́й по́їзд; zderzenie ~gów зі́ткнення поїздів.

pociąg II, **-gu**, *m.* по́тяг, -гу; czuć ~ do czego відчува́ти по́тяг до чо́го.

pociągać, pociągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(лише докон.)* потягти́, -гну́, -гнеш, потягну́ти; *(куди — ще)* пода́тися, -да́мся, -дасися; *(за що — ще)* смикну́ти; *перен.* ~ do Warszawy потягти́ (пода́тися) у Варша́ву; *перен. розм.* ~ kijem po plecach потягти́ (потягну́ти) ки́ем (коло́м) по пле́чах; *перен.* ~ kogo do kina потягти́ (потягну́ти) кого́ в кіно́; ~ za rękaw потягти́ (потягну́ти, смикну́ти) за рука́в; 2) *(перен. — до відповідальності)* притяга́ти, притягти́, притягну́ти; 3) *(лише докон.) (перен. — про хворого та ін.)* протягти́, протягну́ти; bez pieniędzy długo nie ~gnie без грошей до́вго не протя́гне; chory już długo nie ~gnie хво́рий вже до́вго не протя́гне; 4) *(лаком, фарбою тощо)* покрива́ти, покри́ти; 5) *(лише докон.) (лінію)* провести́, -веду́, -ведеш; 6) (kogo do czego) *(лише докон.) перен.* підня́ти, -німу́, -ні́меш (кого́ на що); ~ do walki підня́ти на боротьбу́; 7) *перен. розм. (горілку, медок тощо)* попива́ти, попи́ти (поп'ю́, поп'єш); *(люльку)* потяга́ти, потягти́, потягну́ти, посмо́ктувати, -тую, -туєш, посмокта́ти; 8) *(перен. — про вітер)* подува́ти, поду́ти; ~gał zimny wiatr подува́в холо́дний ві́тер; 9) *(перен. — збуджувати потяг до себе)* прива́блювати, -люю, -люєш, ва́бити, -блю, -биш, прива́бити; ~gała go pięknością прива́блювала (ва́била) його́ красо́ю; 10) *(перен. — викликати прихильність до себе)* приверта́ти, привернути, -ну́, -неш, прихиля́ти до се́бе, прихили́ти до се́бе; wszystkich ~gał swoim zachowaniem усіх привертав (прихиля́в) до се́бе своє́ю поведі́нкою; 11) (za sobą) *(лише докон.) перен.* потягти́ за собо́ю, повести́ за собо́ю; ◊ to ~gnie za sobą następstwa це ма́тиме на́слідки; to ~ga za sobą wydatki це вимага́є ви́трат, це зв'я́зане з ви́тратами; // *(лише докон.)* ~ się 1) потягти́ся, потягну́тися; 2) *(в часі)* протягти́ся, протягну́тися.

pociągająco прива́бливо, прина́дно.

pociągający прива́бливий, прина́дний.

pociągły дова́стий.

pociągnąć *див.* **pociągać.**

pociągnienie *п. див.* **pociągnięcie.**

pociągnięcie *п., przen.* хід *(род.* хо́ду); niefortunne ~ невда́лий хід; ◊ jednym ~ciem pióra одни́м ро́зчерком пера́; za jednym ~ciem зра́зу, відра́зу, одни́м ма́хом.

pociągowy 1) *спец.* тягови́й; siła ~wa тягова́ си́ла; 2) *с.-г.* тягло-

вúй; *(кінь — ще)* запряжнúй; 3) *(що стосується поїзда)* поїзнúй.

po cichu *przsł.* тúхо, стúха.

po cichutku *przsł.* тихéнько, тихéсенько.

pocić się, -cę, -cisz, -cił 1) потíти, пітнíти; 2) *(покриватися парою)* пітнíти; 3) (nad czym) *перен.* прíти (над чим); ◊ **~cić sobie głowę nad czym** сушúти (морóчити, ламáти) собí гóлову над чим.

pociec, -cieknie, -ciekł потектú, -течé.

pociecha *ż.* 1) втíха, розрáда; 2) *(перен. розм. — забавна ситуація)* кумéдія; *фам.* **sto ~ciech!** кумéдія!

pocieknąć *див.* **pociec.**

po ciemku *przsł.* пóночі, пóтемки, впóтемках.

pociemniać *див.* **zaciemniać.**

pociemniały потемнíлий.

pociemnić *див.* **zaciemnić.**

pociemnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli потемнíти; **~niało w oczach** потемнíло в очáх; *(стати більш темним — звичайно)* потемнíшати.

pociemnienie *n.* потемнíння.

pocieniować, -niuję, -niujesz, -niował *mal.* відтінúти, -ню́, -ниш, затінúти.

pociepleć, -leje, -lało *nieos.* потеплíти; *(стати більш теплим)* потеплíшати.

pocierać, potrzeć, -trę, -trzesz, -tarł потирáти, потéрти, -тру́, -трéш.

pocierpieć, -pię, -pisz, -piał, -pieli потéрпіти, -плю́, -пиш.

pocierpnąć, -pną, -pły *(про багато предметів)* задерев'яні́ти, затéрпнути.

pocieszać, pocieszyć, -szę, -szysz, -szył утішáти, тíшити, утíшити; //~ **się** утішáтися, тíшитися, утíшитися.

pocieszający втíшний, втíшливий, відрáдний.

pocieszenie *n.* втíха, розрáда.

pocieszne кумéдно, забáвно.

pocieszny кумéдний, забáвний.

pocieszyciel, *lm.* **-le,** *m.* утішúтель, розрáдник.

pocieszycielka *ż.* утішúтелька, розрáдниця.

pocieszyć *див.* **pocieszać.**

pocieśn|ć, -nię, -nisz, -nił потíснúти; *(зробити вужчим)* звýзити (звýжу, звýзиш).

pociągiel, -gla, *lm.* **-gle,** *m., spec.* шпáндель, -для.

pociosać, -ciosam, -ciosasz *(rzadziej* **-cieszę, -cieszesz), -ciosał** потесáти, -тешý, -тéшеш.

pocisk, -ku, *m., wojs.* снарядú; **~ armatni** артилерíйський снарядú; **~ dymny** димовúй снарядú; **~ gazowy** хімíчний (гáзовий) снарядú; **~ oświetlający** освітлювальний снарядú; **~ zapalny (zapalający)** запáлювальний (запальнúй) снарядú.

pociskać I, pocisnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli натúскувати, -кую, -куєш, натискáти, натúснути; **~snąć sprężynę** натúснути пружúну.

pociskać II *dok.* покúдати; пометáти (-метáю, -метáєш *і* -мечý, -мéчеш); //~ **się** *(у гніві)* покúдатися, пометáтися, побóрсатися.

pociskowy *wojs.* снарядний.

pociśnięcie *n.* натúснення.

pocmokiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, pocmokać поцмóкувати, -кую, -куєш, поцмóкати.

pocmoktać *dok. див.* **pocmokiwać.**

po co *przsł.* навíщо, нáщо.

pocofać 1) попереводúти назáд; 2) *(одне по одному)* взяти назáд; поскасóвувати, -вую, -вуєш; //~ **się** 1) *(про багатьох)* подáтися назáд, повідступáти; 2) повідступáти; 3) повідмовлятися. *Пор.* **cofać.**

po cóż *przsł.* навíщо ж, нáщо ж.

pocukrować, -ruję, -rujesz, -rował 1) *(чай та ін.)* поклáсти цýкор *(в що);* 2) *див.* **pocukrzyć.**

pocukrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *kul.* посúпати цýкром, поцукрувáти, -рýю, -рýєш.

pocwałować, -łuję, -łujesz, -łował понестúся (помчáти, помчáтися) галóпом.
pocyfrować, -ruję, -rujesz, -rował пронумерувáти, -рýю, -рýеш.
pocynkować, -kuję, -kujesz, -kował оцинкувáти, -кýю, -кvеш.
pocyrklować, -luję, -lujesz, -lował обвестú цúркулем.
poczarować *див.* **oczarować.**
począć *див.* **poczynać.**
początek, -tku, *m.* почáток, -тку; d a ć c z e m u ~ дáти (поклáсти) почáток чомý; o d ~tku d o k o ń c a від почáтку до кінця́; ◊ b r a ć ~ вивóдитися (з чóго), похóдити (від чóго).
początkodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* ініціáтор, -ра.
początkodawczyni *ż.* ініціáторка.
początkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) (w czym) робúти пéрші крóки *(в чóмy);* 2) (czemu) давáти почáток чомý.
początkowo 1) спочáтку, спéршу; 2) пéрв'сно. *Пор.* **początkowy.**
początkowy 1) початкóвий; l i t e r a ~wa початкóва бýква (лíтера), ініціáл; s z k o ł a ~wa початкóва шкóла; 2) *перен.* пéрвісний.
początkujący I почúнáючий, початкýючий.
początkujący II, **-cego,** *lm.* **-cy,** *m.* початкíвець, -вця.
poczciarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* поштовúк, -кá.
poczciwie добросéрдо, добродýшно; доброчéсно, чеснотлúво. *Пор.* **poczciwy.**
poczciwiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* добря́к, -кá, добря́га, добря́ча душá.
poczciwina, -ny, *lm.* **-ny,** *m., pouf. див.* **poczciwiec.**
poczciwość *ż.* добросéрдість, -дості, добросéрдя, добродýшність, -ності; доброчéсність, чеснóта. *Пор.* **poczciwy.**
poczciwy добросéрдий, добродýшний; *(чесний)* доброчéсний, чеснотлúвий.
poczekać (na kogo, na co) почекáти (когó, чогó *і* на кóго, на що), підождáти, -ждý, -ждéш (когó, чогó); заждáти (когó) *(рідше).*
poczekalnia *ż.* дожидáльня; *(на вокзалі — ще)* зал чекáння; *(в якій чекають на прийом — ще)* приймáльна, -ної, приймáльня, прийóмна.
poczekalny: i z b a ~na *див.* **poczekalnia.**
po czemu *przsł.* по скíльки, по чóму.
poczepiać *див.* **poprzyczepiać.**
poczerniać, poczernić, -nię, -nisz, -nił чорнúти, почорнúти.
poczerniały якúй (що) почорнíв, почорнíлий.
poczernić *див.* **poczerniać.**
poczernieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli почорнíти.
poczernienie *n.* почорнíння.
poczerpnąć *dok. див.* **zaczerpać.**
poczerstwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli почéрствіти.
poczerwieniały якúй (що) почервонíв, почервонíлий.
poczerwienić, -nię, -nisz, -nił почервонúти; //~ **się** *див.* **poczerwienieć.**
poczerwienieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli почервонíти; *(покритися рум'янцем — ще)* зашарíти, зашарíтися; *(стати більш червоним — звичайно)* почервонíшати.
poczesać, -szę, -szesz, -sał почесáти, -чешý, -чéшеш.
poczet, -cztu, *m.* 1) *книж.* рядú, -дíв, лáви (*род.* лав); p r z y j ą ć w ~ c z ł o n k ó w p a r t i i прийня́ти в рядú (до лав) члéнів пáртії; 2) *іст.* пóчет (*род.* пóчту); 3) *(книж. — письмовий)* спúсок, -ску, реéстр, -ру; z a l i c z o n y w ~ внéсений до спúску (до реéстру); ◊ *іст.* ~ r z y m s k i індúкт.
poczęcie *n.* зачáття.
poczęstować, -tuję, -tujesz, -tował почастувáти, -тýю, -тýеш; ◊ *перен. розм.* ~ k o g o k i j e m потягнýти когó кúєм (колóм).
poczęstunek, -nku, *m., pot.* почастýнок, -нку.

po części *przsł.* почáсти.
poczęty 1) почáтий, розпочáтий, зачáтий; 2) *(про бочку, пляшку тощо)* почáтий; 3) *перен. книж.* зачáтий; poemat ~ w duchu romantycznym поéма, зачáта в романтúчному дýсі.
poczłapać, -pię, -piesz, -pał *pot.* почалáпати.
poczmistrz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *офіц.* завідувач поштóвої філії; 2) *іст.* поштмéйстер, -ра.
poczołgać się поповзтú.
poczta *ż.* пóшта; ~ lotnicza авіапóшта; odwrotną ~tą поворóтною пóштою; przesłać ~tą (przez ~tę) переслáти пóштою (по пóшті); ◊ ~ główna головнúй пошта́мт, -ту.
pocztarek, -rka, *lm.* **-rkowie,** *m., przest.* хлóпець-пошта́р, -ря́.
pocztarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* 1) завідувач поштóвої філії; 2) *(листоноша)* пошта́р, -ря́; 3) *див.* **pocztowiec.**
pocztowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* поштовúк, -ка́.
pocztowy поштóвий; skrzynka ~wa поштóва скрúнька; ◊ kartka ~wa листівка.
pocztówka *ż.* листівка.
pocztylion, *lm.* **-ni,** *m., przest.* пошта́р, -ря́.
poczubić się, -bię, -bisz, -bił *pot.* почýбитися, -блюся, -бишся, нам'я́ти чýба одúн óдному.
poczucie *n.* почуття́; ~ obowiązku почуття́ обóв'язку; *(псих., фізіол. — ще)* відчуття́; ~ zimna відчуття́ хóлоду; ~ strachu відчуття́ стрáху.
poczuwać, poczuć, -czuję, -czujesz, -czuł відчувáти, відчути, почувáти, почýти; ~czuć ciepło відчýти (почýти) тепло́; //~ się 1) (do czego) *(лише недокон.)* почувáти (відчувáти) що; ~ do winy почувáти (відчувáти) свою́ провúну; 2) (kim) *(звичайно докон.)* почýти себé (ким); ~ chorym почýти себé хвóрим; ◊ ~czuwać się do obowiązku вважáти своїм обóв'язком.
poczwara *ż., pot.* 1) потвóра; 2) *перен.* примáра, марá.
poczwarka *ż., ent.* личúнка.
poczwarny потвóрний.
poczwórnie 1) вчéтверо; 2) в чотúри рáзи (вчéтверо) бíльше.
poczwórny 1) четверúй; 2) в чотúри рáзи (вчéтверо) бíльший; ◊ ~ zaprzęg четверня́, четверúк, -ка́.
po czym *przsł.* (а) пóтім.
poczynać, począć, -cznę, -czniesz, -czął, -częli 1) *(з цілого, повного)* починáти, почáти, -чну́, -чнéш; ~nać beczkę починáти бóчку; 2) *(лише докон.) (перен. — стати вагітною)* зачáти; 3) *(перен. — про вчинок)* робúти, -блю́, -биш, зробúти, чинúти, -ню́, -ниш, учинúти, дíяти (дію, дíєш), вдíяти; co ~cząć? що зробúти (вчинúти, вдíяти)? śmiało sobie ~cząć смíливо дíяти; 4) *див.* **zaczynać;** ◊ ~czynać sobie (z kim) повóдитися, -джуся, -дишся (з ким); //~ się 1) починáтися, почáтися; 2) зачинáтися, зачáтися; 3) *див.* **zaczynać się.**
poczynanie *n.* 1) починáння, почúн, -ну; 2) *(для здійснення чого)* зáхід, -ходу.
poczynić, -nię, -nisz, -nił *książ.* 1) поробúти, -блю́, -биш; ~ przygotowania поробúти готувáння; 2) *(у великій кількості)* наробúти; ~ wiele błędów наробúти багáто помúлок; ◊ ~ kroki вжúти зáходів.
poczyścić, -czyszczę, -czyścisz, -czyścił почúстити, -чúщу, -чúстиш.
poczytać почитáти.
poczytalność *ż.* 1) осýдність, -ності; 2) відповідáльність за свої вчúнки. *Пор.* **poczytalny.**
poczytalny 1) *юр.* осýдний; 2) відповідáльний за свої вчúнки.
poczytność *ż. (письменника, книжки тощо)* популя́рність -ності.

poczytny *(що його радо читають)* популя́рний.

poczytywać, -tuję, -tujesz, -tywał 1) (kogo za kogo) вважа́ти (кого́ за ко́го і ким), ма́ти (кого́ за ко́го), визнава́ти, -знаю, -зна́єш (кого́ за ко́го і ким); ~ kogo za zdrajcę вважа́ти (ма́ти, визнава́ти) кого́ за зра́дника, вважа́ти (визнава́ти) кого́ зра́дником; 2) (komu co za co) вважа́ти (ма́ти, визнава́ти) що за що, вважа́ти (визнава́ти) що чим; ~ sobie coś za zasługę вважа́ти (ма́ти, визнава́ти) що за свою́ заслу́гу; вважа́ти (визнава́ти) що своє́ю заслу́гою.

poćmić, -mię, -misz, -mił *pot.* покури́ти, -рю́, -риш; *(люльку — ще)* посмокта́ти, -кчу́, -кчеш.

poćwiartować, -tuję, -tujesz, -tował почвертува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

poćwiczyć się, -czę, -czysz, -czył повправля́тися.

poćwiertować, -tuję, -tujesz, -tował *див.* **poćwiartować.**

pod(e) *przyim.* 1) *(із знахідним відмінком, для означення напрямку дії і в переносних висловах)* під (кого́, що); iść ~ górę іти́ під го́ру; oddać ~ opiekę переда́ти під опі́кування (під опі́ку); rzucić ~ stół ки́нути під сті́л; wziąć ~ klucz посади́ти під аре́шт; wziąć ~ rękę взя́ти під ру́ку; *(для позначення приблизного часу дії)* під (кого́, що); ~ jesień під о́сінь; ~ koniec roku під кіне́ць (напри́кінці) ро́ку; ~ Nowy Rok під Нови́й рік (про́ти Ново́го ро́ку); *(для позначення дії, скерованої проти чого)* про́ти; jechać ~ wiatr їхати про́ти ві́тру; patrzeć ~ światło дива́тися про́ти сві́тла; płynąć ~ wodę плисти́ про́ти вод (про́ти тече́ї); 2) *(з орудним відмінком, для позначення місця дії або місцезнаходження і в переносних висловах)* під, пі́до, по́під (ким, чим); ~ bokiem під бо́ком; *жарт.* ~ dobrą datą під ча́ркою; ~ górą під (по́під) горо́ю; ~ groźbą pod загро́зою; ~ kierownictwem під керівни́цтвом (керува́нням); leżeć ~ stołem лежа́ти під столо́м; mieszkać ~ Kijowem жи́ти під Ки́євом; **pode** mną пі́до мно́ю; ~ oknami під (по́під) ві́кнами; ~ redakcją під (за) реда́кцією; ~ ręką під руко́ю; ~ sekretem під секре́том; spać ~ gołym niebem спа́ти під відкри́тим (го́лим) не́бом; ~ tytułem під за́голо́вком; ◊ brać ~ uwagę бра́ти до ува́ги (на ува́гу); ~ datą з да́тою; koń ~ wierzch верхови́й кінь *(род.* коня́); ~ moją nieobecność під час моє́ї відсу́тності (за моє́ї відсу́тності); pisać ~ adresem писа́ти на адре́су; ~ starość на ста́рості літ; ~ tym względem з цього́ по́гляду; ~ warunkiem з умо́вою.

podać *див.* **podawać.**

podagent, *lm.* **-nci,** *m., handl.* помічни́к комісіоне́ра.

podagra *ż., med.* пода́гра.

podagryczka *ż.* подагри́чка.

podagryczny подагри́чний.

podagryk, *lm.* **-cy,** *m.* пода́грик.

podający *tech.* підніма́ючий; ◊ mechanizm ~ підйо́мник.

podajność *ż. див.* **podatność.**

podalpejski приальпійський.

podanie *n.* 1) заява; wnieść (złożyć) ~ подати заяву; 2) *(дія)* поданн я́; 3) *(дія)* переда́ча; пере́каз, -зу; *пор.* **podawać;** 4) *фольк.* пере́каз, -зу; *поез.* леге́нда; ◊ ~ do wiadomości дове́дення до ві́дома, повідо́млення; ~ się do dymisji заява про відста́вку; ~ się do upadłości *фін., ек.* оголо́шення неспромо́жності.

podaniowy легенда́рний; bohater ~ легенда́рний геро́й.

podany *książ.* нахи́лений; похи́лений *(рідше)*; naprzód ~ нахи́лений (похи́лений) вперед.
podapeniński приапеннінський.
podaptekarz, *lm.* **-rze**, *m.* помічни́к апте́каря.
podarek, **-rku**, *m. див.* **podarunek**.
podarować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** 1) подарува́ти, -ру́ю, -ру́єш; 2) *перен.* прости́ти (прощу́, прости́ш) (кого́ *і* що кому́, чому́).
podaruneczek, **-czka**, *m., zdr., pieszcz.* подару́ночок, -чка, дару́ночок.
podarunek, **-nku**, *m.* подару́нок, -нка, дару́нок.
podatek, **-tku**, *m.* 1) пода́ток, -тку; ~ bezpośredni прями́й пода́ток; ~ dochodowy прибу́тко́вий пода́ток; ~ gruntowy грунтови́й пода́ток; ~ majątkowy майнови́й пода́ток; ~ mieszkaniowy житлови́й пода́ток; nałożyć ~ накла́сти пода́ток; ~ naturalny натура́льний пода́ток; ~ obrotowy торго́вий (торгове́льний) пода́ток; ~ osobisty персона́льний пода́ток; ~ pośredni посере́дній (непрями́й) пода́ток; ściągać (pobierać) ~ tki збира́ти (стяга́ти) пода́тки; 2) *іст.* по́дать, -ті.
podatkować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** оподатко́вувати, -вую, -вуєш.
podatkowy податко́вий; stopa ~wa податко́ва но́рма; ulga ~wa податко́ва пі́льга; ◊ *заст.* poborca ~ збира́ч пода́тків; urząd ~ фіна́нсовий ві́дділ, -лу (фінві́дділ).
podatnik, *lm.* **-cy**, *m.* пла́тник пода́тків.
podatność *ż.* піддáтливість, -вості, пода́тливість; *ел.* ~ magnetyczna магні́тна пода́тливість.
podatny 1) піддáтливий, пода́тливий; ~ charakter піддáтливий хара́ктер, -ру; 2) *мед.* схи́льний (до чо́го); ~ na chorobę схи́льний до хворо́би; 3) *перен.* підхо́жий, прида́тний; *(для даного випадку)* відпові́дний; ~ grunt відпові́дний грунт, -ту.
podawacz, *lm.* **-cze**, *m., spec.* підру́чний, -ного.
podawać, **-daję**, **-dajesz**, **-dawał**, **podać** 1) подава́ти, -даю́, -даєш, пода́ти, -да́м, -даси́; ~dać automobil пода́ти автомобі́ль; ~dać obiad (do stołu) пода́ти обі́д; ~dać projekt пода́ти прое́кт; ~dać prośbę пода́ти зая́ву; ~dać rachunek пода́ти раху́нок; ~dać skargę do sądu пода́ти в суд на ко́го; ~dać sygnał пода́ти сигна́л; 2) *перен.* передава́ти, переда́ти; *(розповідати — ще)* перека́зувати, -зую, -зуєш, переказа́ти, -кажу́, -ка́жеш; ~dać co potomności переда́ти (переказа́ти) що майбу́тнім поколі́нням; ~dać dalej да́лі переда́ти (переказа́ти); ~dawać przez radio передава́ти по ра́діо; ◊ ~ dać co do gazet вмісти́ти що в газе́тах; ~dać co w rachunku показа́ти що в раху́нку; ~dawać co w wątpliwość бра́ти що під су́мнів; ~dać do wiadomości довести́ до ві́дома; ~dać kogo do nagrody предста́вити кого́ до нагоро́ди; ~dać kogo na listę kandydatów занести́ кого́ в спи́сок кандида́тів; //~ się 1) подава́тися, пода́тися; ~dać się w tył пода́тися наза́д; 2) передава́тися, переда́тися; перека́зуватися, переказа́тися; 3) *(лише докон.) (про стіну та ін.)* нахили́тися, -литься; похили́тися *(рідко)*; 4) (za kogo) *перен.* видава́ти себе́ за ко́го *(звичайно недокон.)*; ◊ ~dać się do dymisji пода́ти у відста́вку; пода́тися на димі́сію *(заст.)*; *торг., ек.* ~dać się do upadłości оголоси́ти свою́ неспромо́жність; ~dać się o urlop пода́ти зая́ву про відпу́стку.

podawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) подаве́ць, -вця́, пода́тель; ~ listu подаве́ць (пода́тель) листа́; 2) *(проекту, пропозиції)* а́втор, -ра.

podawczy: protokół ~ *kanc.* вхідни́й журна́л, -лу.

podaż *ż., ek.* пропонува́ння; popyt większy od ~**ży** по́пит бі́льший за пропонува́ння.

podąsać się яки́йсь час ду́тися.

podążać, podążyć, -żę, -żysz, -żył 1) *(куди)* прямува́ти, -му́ю, -му́єш, попрямува́ти, простува́ти, -ту́ю, -ту́єш, попростува́ти, направля́тися, напра́витися, -влюся, -вишся; ~**żył** wolnym krokiem попрямува́в ти́хою ходо́ю; *(швидко)* поспіша́ти, поспіши́ти; 2) (za kim, za czym) *(переслідуючи)* гна́тися (жену́ся, жене́шся), погна́тися (за ки́м, за чим); ~**żać** za nieprzyjacielem гна́тися за во́рогом; *книж.* іти́, (іду́, іде́ш) (за ким, за чим); za nimi ~**żał** jeleń вслід за ни́ми йшов о́лень.

podbałkański прибалка́нський.

podbarwiać, podbarwić, -wię, -wisz, -wił підфарбо́вувати, -вую, -вуєш, підфарбува́ти, -бу́ю, -бу́єш, підкра́шувати, -шую, -шуєш, підкра́сити, -кра́шу, -кра́сиш.

podbasować, -suję, -sujesz, -sował (komu) *pot.* полести́ти, -лещу́, -лести́ш, підлести́ти (кому́, чому́).

podbechtać *див.* **podbechtywać.**

podbechtywacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* підмо́вник.

podbechtywać, -tuję, -tujesz, -tywał, podbechtać *pot.* підмовля́ти, підмо́вити, -влю, -виш, намовля́ти, намо́вити, наущáти, наусти́ти (наущу́, наусти́ш).

podbestwiać, podbestwić, -wię, -wisz, -wił (kogo przeciw komu) нацько́вувати, -вую, -вуєш, нацькува́ти, -кую, -куєш (кого́ на ко́го).

podbiał, -łu, *m., bot. (tussilago)* підбі́л, -лу.

podbicie I *n.* підйо́м, -му.

podbicie II *n.* підкла́дка, підби́вка, підбі́йка, підбі́й, -бо́ю.

podbicie III *n. див.* **podbój.**

podbić *див.* **podbijać.**

podbiegać, podbiec, -biegnę, -biegniesz, -biegł підбіга́ти, підбі́гти, -біжу́, -біжи́ш, прибіга́ти, прибі́гти; ◊ ~**biegać** krwią підплива́ти кро́в'ю.

podbiegły: ~ krwią підпли́лий кро́в'ю.

podbiegnąć *dok. див.* **podbiegać.**

podbiegunowy поля́рний; koło ~**we** поля́рне ко́ло.

podbielały зле́гка побіліли́й.

podbierać, podebrać, podbiorę, podbierzesz, podebrał відгорта́ти, відгорну́ти, -ну́, -неш; **podebrać** ziemię відгорну́ти зе́млю; 2) *(сметану і ін.)* збира́ти, зібра́ти (зберу́, збере́ш); 3) *мед.* вийма́ти, ви́йняти, -йму, -йме́ш; 4) *(картоплю)* вибира́ти, ви́брати, -беру, -бере́ш; 5) *(тільки в 3 особі) (берег)* підмива́ти, підми́ти.

podbijacz, *lm.* **-cze,** *m.* завойо́вник, покори́тель.

podbijać I, **podbić, -biję, -bijesz, -bił** 1) підбива́ти, підби́ти, -дібʼю, -дібʼєш; ~**bić** buty gwoździami підби́ти чо́боти цвя́хами; ~**bić** komu oko підби́ти кому́ о́ко; ~**bić** płaszcz futrem підби́ти пальто́ ху́тром; 2) *кул.* заправля́ти, запра́вити, -влю, -виш; ~**bić** barszcz śmietaną запра́вити борщ смета́ною; 3) *(ударом знизу)* піддава́ти, -даю́, -даєш, піддáти, -да́м, -даси́; ~**bić** piłkę rakietą піддáти м'яч раке́ткою; //~ **się** підбива́тися, підби́тися.

podbijać II, **podbić, -biję, -bijesz, -bił** *wojs., przen.* завойо́вувати, -вую, -вуєш, завоюва́ти, -вою́, -вою́єш, здобува́ти, здобу́ти, -бу́ду, -бу́деш, підкоря́ти, підкори́ти, -рю́, -риш, покоря́ти, покори́ти, скоря́ти, скори́ти; ~**bijać** serca покоря́ти серця́.

podbijany підби́тий; ~ futrem підби́тий ху́тром.
podbijka *ż., łech., poligr. див.* **matryca.**
podbity I 1) підби́тий; ~te oczy підби́ті о́чі (*под.* очёй); ~ suknem підби́тий сукно́м; 2) запра́влений. *Пор.* **podbijać** 1, 2.
podbity II завойо́ваний, здобу́тий, підко́рений, поко́рений, ско́рений; ~te ludy завойо́вані (підко́рені) наро́ди, -дів.
podbój, -boju, *lm.* **-boje,** *m.* завою-ва́ння, підко́рення.
podbródek, -dka, *m.* підборі́ддя, підборі́док, -дка.
podbródkowy підборі́дковий.
pobrudzić, -dzę, -dzisz, -dził зле́гка забрудни́ти.
podbrzeźniak *m., bot.* підбере́зник.
podbrzusze *n., anat.* підчере́вина.
podbrzuszny *anat.* підчере́вний.
podbudowa *ż., bud., przen.* осно́ва, фунда́мент, -ту, підва́лини, -лин; *перен.* ~ ideowa іде́йний фунда́мент.
podbudować *див.* **podbudowywać.**
podbudowanie *n., bud.* 1) прибудо́ва; 2) *див.* **podmurowanie.**
podbudowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, podbudować, -duję, -dujesz, -dował 1) підмуро́вувати, -вую, -вуєш, підмурува́ти, -ру́ю, -ру́єш, 2) просува́ти будів лю вперед; просу́нути будів лю вперед; 3) *(вище піднімати)* надбудо́вувати, надбудува́ти.
podbudówka *ż., bud.* фунда́мент, -ту.
podbudzać, podbudzić, -dzę, -dzisz, -dził спонука́ти, спону́кувати, -кую, -куєш, спону́кати.
podbuntować, -tuję, -tujesz, -tował *dok. див.* **podburzać.**
podburzać, podburzyć, -rzę, -rzysz, -rzył підбу́рювати, -рюю, -рюєш, підбу́рити (про́ти ко́го, про́ти чо́го), намовля́ти, намо́вити, -влю, -виш (на ко́го, на що).
podburzyciel, *lm.* **-le,** *m.* підбу́рювач, підбу́рник, підмо́вник.
podburzycielka *ż.* підбу́рювачка, підбу́рниця, підмо́вниця.
podburzyć *див.* **podburzać.**
podchlebiać (się), podchlebić (się), -bię, -bisz, -bił (komu, czemu) підле́щуватися, -щуюся, -щуєшся, підлести́тися, -лещу́ся, -ле́стишся, підла́щуватися, підла́ститися, -ла́щуся, -ла́стишся, (до ко́го, до чо́го).
podchlorowy *chem.* гіпохлоро́вий.
podchloryn, -nu, *m., chem.* гіпохлори́т, -ту.
podchmiel: w ~lu напідпи́тку.
podchmielić, -lę, -lisz, -lił (sobie) підпи́ти (підіп'ю, підіп'єш); бу́ти напідпи́тку.
podchmielony підпи́лий, підхме́лений.
podchodzić, -dzę, -dzisz, -dził, podejść, podejdę, podejdziesz, podszedł, podeszli 1) (pod co) підхо́дити, -джу, -диш, підійти́, -йду́, -йдеш (під що); woda ~deszła pod dom вода́ підійшла́ під буди́нок; 2) (do kogo, do czego) підхо́дити, підійти́; ~dejść cichaczem тихе́нько (ни́шком) підійти́; *перен.* **podchodzić** do jakiejś sprawy підхо́дити до яко́їсь спра́ви; 3) (kogo) *(несподівано)* напада́ти, напа́сти, -паду́, -паде́ш (на ко́го); 4) (kogo czym) підхо́дити, підійти́, обду́рювати, -рюю, -рюєш, обдури́ти, -рю́, -риш, піддýрювати, піддури́ти (кого́ чим); 5) (czym) *перен.* підплива́ти, підплисти́, -пливу́, -пливе́ш, підплисти́ (чим); mleko ~deszło wodą молоко́ підпли(в)ло́ водо́ю; rana krwią ~deszła ра́на підпли(в)ла́ кро́в'ю; ◊ oczy łzami ~deszły о́чі напо́внилися (спо́внилися) сльоза́ми.
podchorążówka *ż., wojs.* шко́ла підпра́порщиків.
podchorąży, -żego, *lm.* **-żowie,** *m., wojs.* підпра́порщик.
podchować підгодува́ти, -ду́ю, -ду́єш; ~ prosię підгодува́ти порося́.
podchowek, -wku, *m., hod.* молодня́к, -ка́.

podchód, -chodu, *m., wojs.* несподіваний нáпад, -ду.

podchwytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, podchwycić, -cę, -cisz, -cił 1) підхóплювати, -люю, -люєш, підхопúти, -плю́, -пиш; 2) (kogo na czym) *(лише докон.)* зловúти, -влю́, -виш, піймáти (когó на чóму); ~**chwycić** k o g o n a k ł a m s t w i e зловúти (піймáти) когó на брехнí; 3) *(лише докон.) (у діалозі, у вставних реченнях автора)* обізвáтися, -звéться; n a t u r a l n i e... ~**chwycił** P i o t r звичáйно... обізвáвся Петрó.

podciąć *див.* **podcinać.**

podciąg, -gu, *m., bud.* опóрна бáлка, лéжень, -жня.

podciągać, podciągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) підтягáти, підтя́гувати, -гую, -гуєш, підтягти́, -гну́, -гнеш, підтягнýти; ~**gnąć** c o p o d d r z e w o підтягнýти що під дéрево; ~**gać** s p o d n i e підтягáти (підтя́гувати) штани́; 2) (kogo, co pod co) *перен.* підвóдити, -джу, -диш, підвести́, -веду́, -ведéш (когó, що під що); ~**gać** w s z y s t k o p o d j e d n ą k a t e g o r i ę підвóдити все під одну́ категóрію; 3) (sobie) *(лише докон.) (перен. розм. — випити)* хильнýти; //~ **się** підтягáтися, підтя́гуватися, підтягти́ся, підтягнýтися.

podciągany: z w i e s z a k ~ вися́ча лáмпа з противагóю.

podciągnąć *див.* **podciągać.**

podciekać, podciec, -cieknie, -ciekł підтікáти, підтектú, -течу́, -течéш.

podcieknąć *dok. див.* **podciekać.**

podcienić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **podcieniowywać.**

podcienie *n.* 1) затíнене мíсце; 2) *буд.* навíс, -су; *(критий вхід)* під'їзд, -ду.

podcieniowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, podcieniować, -niuję, -niujesz, -niował відтíнювати, -нюю, -нюєш, відтінúти, відтíнити, -ню́, -ниш.

podciennik *m., leśn.* дéрево, залúшене на перестíй.

podcierać, podetrzeć, podetrę, podetrzesz, podtarł підтирáти, підтéрти (підітру́, підітрéш).

podcięty 1) підрíзаний; 2) підтя́тий, підсíчений; *пор.* **podcinać;** 3) *перен. розм.* підпúлий, підхмéлений.

podcinać, podciąć, podetnę, podetniesz, podciął, podcięli 1) підрíзувати, -зую, -зуєш, підрíзати, -рíжу, -рíжеш; 2) *(сокирою, ножицями і перен.)* підтинáти, підтя́ти (підітну́, підітнéш), підітнýти, підсікáти, підсíкти, -січу́, -січéш; ~**ciąć** d r z e w o підсíкти (підтя́ти, підітнýти) дéрево; ~**ciąć** w ł o s y підтя́ти (підрíзати) волóсся; ◊ *перен.* ~**ciąć** k o n i a підстьобнýти коня́.

podciosywać, -suję, -sujesz, -sywał, podciosać, -ciosam, -ciosasz *(rzadziej* **-cieszę, -cieszesz),** -**ciosał** підтíсувати, -сую, -суєш, підтесáти, -тешу́, -тéшеш; ◊ *перен. розм.* ~**sać** k o m u j ę z y k a вкоротúти комý язикá.

podcyfrowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, podcyfrować, -ruję, -rujesz, -rował позначáти скорóченим пíдписом, позначúти скорóченим пíдписом; парафувáти, -фу́ю, -фу́єш *(недокон. і докон.).*

podczas *przyim.* під час; ~ c h o r o b y під час хворóби; ◊ ~ g d y тодí, як; ~ p i e r w s z y c h m i e s i ę c y r e w o l u c j i в пéрші мíсяці революції.

podczaszanka *ż., hist.* дочкá підчáшого.

podczaszostwo I *n., hist.* сан підчáшого.

podczaszostwo II *n., zb., hist.* підчáший з дружúною.

podczaszować, -szuję, -szujesz, -szował *hist., przen.* викóнувати обóв'язки підчáшого.

podczaszy, -szego, *lm.* **-szowie,** *m., hist.* підчáший, -шого.

podczaszyc, *lm.* **-ce,** *m., hist.* син підчáшого.
podczaszyna *ż., hist.* дружúна підчáшого.
podczerniać, podczernić, -nię, -nisz, -nił підчóрнювати, -нюю, -нюєш, підчорнúти; *(очі — ще)* підвóдити, -джу, -диш, підвестú, -ведý, -ведéш.
podczerwony *fiz.* інфрачервóний.
podczesywać, -suję, -sujesz, -sywał, podczesać, -szę, -szesz, -sał підчíсувати, -сую, -суєш, підчесáти, -чешý, -чéшеш.
podczołgać się підповзтú.
podczyszczać, podczyścić, -czyszczę, -czyścisz, -czyścił підчищáти, підчúстити, -чúщу, -чúстиш.
poddachowy під покрíвлею, під дáхом.
poddać *див.* **poddawać.**
poddający, poddoić, -doję, -doisz, -doił потрóху доíти (дою́, дóїш).
poddana, -nej, *ż.* 1) піддáна, -ної, піддáниця; 2) кріпáчка. *Пор.* **poddany.**
poddanie(się) *n.* 1) покíрність, -ності, покóра; 2) *військ.* здáча, капітуля́ція; 3) *(у грі)* піддáча.
poddaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m. див.* **poddany.**
poddanka *ż. див.* **poddana.**
poddany, -nego, *lm.* **-ni,** *m.* 1) піддáний, -ного, піддáнець, -нця; 2) *іст.* кріпáк, -кá.
poddańczuch, *lm.* **-chy,** *m., pogardl.* вірнопідда́ний, -ного.
poddańczy 1) який (що) стосýється піддáного (піддáнця); 2) кріпáцький; *пор.* **poddany;** 3) *перен. ірон.* вірнопіддáнський, вірнопіддáнчий.
poddaństwo *n.* 1) піддáнство; 2) *іст.* кріпосна́ залéжність, -ності, кріпáцтво; за czasów **~wa** при кріпосно́му прáві, за часíв кріпáцтва.
poddasze *n.* піддáшшя.
poddawać, -daję, -dajesz, -dawał, poddać 1) *військ.* здавáти, -даю́, -даéш, здáти, -дам, -дасú; **~dać** miasto здáти мíсто; 2) *(давати більше)* піддавáти, піддáти, додавáти, додáти; **~dawać węgla** піддавáти (додавáти) вугíлля; 3) (komu co) піддавáти, піддáти; **~dać komu ciężar na plecy** піддáти комý тягáр на плéчі; *перен.* подавáти, подáти; **~dać myśl** подáти дýмку; 4) *(чинити над ким а. над чим яку дію)* піддавáти, піддáти (кого́, що чомý); **~dać krytyce** піддáти крúтиці; 5) (komu co) *мед.* внушáти, внушúти (комý що); 6) *(лише докон.) див.* **podkładać;** ◊ **~dać pod głosowanie** постáвити на голосува́ння; **~dać remontowi** зробúти ремóнт, відремонтувáти, -тýю, -тýєш; //**~ się** 1) здавáтися, здáтися; 2) *перен.* піддавáтися, піддáтися; **~wać się melancholii** піддавáтися меланхóлії.
poddawczy *med.* сугестúвний.
poddąć, -dmę, -dmiesz, -dął, -dęli *dok. див.* **poddmuchiwać.**
poddenek, -nka, *m.* піддóнник.
poddenny піддóнний.
poddębczak *m., bot.* піддýбник, піддýбень, -бня.
poddłubywać, -buję, -bujesz, -bywał, poddłubać, -bię, -biesz, -bał піддóвбувати, -бую, -буєш, піддовбáти.
poddmuch, -chu, *m., hut. (домни)* задýвка.
poddmuchiwać, -muchuję, -muchujesz, -muchiwał, poddmuchać *hut. (домну)* задувáти, задýти.
poddmuchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr. див.* **poddmuchiwać.**
poddoić *див.* **poddawać.**
poddroże *n., kol. див.* **podtorze.**
poddymać, poddąć, podedmę, podedmiesz, poddął, poddęli *див.* **poddmuchiwać.**
poddymiać, poddymić, -mię, -misz, -mił 1) підкýрювати, -рюю, -рюєш, підкурúти, -рю́, -риш; 2) *(лише докон.)* трóхи накурúти; 3) *кул.* підпáлювати, -люю, -люєш, підпалúти, -лю́, -лиш;

~mić p i e c z e ń підпали́ти пе-чéню (жаркé).
poddymka *ż., tech.* піддува́ло.
poddział, -łu, *m.* 1) підрозділя́ння; *докон.* підрозді́лення; 2) *(у класифікації)* підві́дділ, -лу.
poddzielać, poddzielić, -lę, -lisz, -lił підрозділя́ти, підрозділи́ти, -лю, -лиш.
poddzierać, podedrzeć, podedrę, podedrzesz, poddarł *pot.* задира́ти, заде́рти, -деру́, -дере́ш; *перен. розм.* **~dedrzeć g ł o w ę** (n o s) заде́рти го́лову (но́са *a.* ніс).
poddzierżawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., przest.* суборенда́р, -ря́, піднайма́ч, -ча́.
poddzierżawczyni *ż., przest.* суборенда́рка, піднайма́чка.
poddzierżawiać, poddzierżawić, -wię, wisz, -wił бра́ти в суборе́нду, взя́ти в суборе́нду, піднайма́ти, піднайня́ти, -найму́, -на́ймеш.
poddźwigać, poddźwignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(трохи)* підніма́ти (підійма́ти) тягáр, підня́ти тягáр; 2) *(лише докон.) перен. див.* **podźwignąć.**
podebrać *див.* **podbierać.**
podedrzeć *див.* **poddzierać.**
podegnać *див.* **podganiać.**
podegrać *див.* **podgrywać.**
podegrzać *див.* **podgrzewać.**
podegrzewać *див.* **podgrzewać.**
podejmować, -muję, -mujesz, -mował, podjąć, podejmę, podejmiesz, podjął, podjęli 1) підніма́ти, підійма́ти, підня́ти, -німу́, -ні́меш; *(голову, очі — ще)* підво́дити, -джу, -диш, підвести́, -веду́, -веде́ш, зво́дити, звести́; **podjąć** c i ę ż a r підня́ти тягáр; *перен.* **podjąć r ę k a w i c ę** підня́ти рукави́цю; *(щось кинуте)* підбира́ти, підібра́ти (підберу́, підбере́ш); 2) (kogo) *(лише недокон.)* частува́ти, -ту́ю, -ту́єш, пригоща́ти, угоща́ти; **podejmować g o ś c i** угоща́ти (частува́ти, пригоща́ти) госте́й; ◊ **podjąć k r o k i** вжи́ти за́ходів; **podejmować n o w e z o b o w i ą z a n i a** бра́ти нові́ зобов'я́зання; **podjąć p i e n i ą d z e** одéржати гро́ші; **podjąć p r a c ę** розпоча́ти робо́ту; **podjąć p r ó b ę** зроби́ти про́бу; **podjąć r o k o w a n i a** розпоча́ти перегово́ри; **podejmować s t a r a n i e** пору́шувати клопота́ння; ś m i a ł o **podejmować p r o b l e m a t** сміли́во ста́вити пробле́му; //**~ się** (czego *a.* zrobić co) бра́тися (беру́ся, бере́шся), взя́тися (візьму́ся, візьмешся) (за що *a.* зроби́ти що); **podjąć się c z y j e j o b r o n y** (o b r o n i ć k o g o) взя́тися захища́ти кого́ (за чий за́хист).
podejrzanie *przst.* підозрі́ло; непе́вно. *Пор.* **podejrzany.**
podejrzany підозрі́лий; *(ненадійний)* непе́вний.
podejrzeć *див.* **podglądać.**
podejrzenie *n.* підо́зра, підозрі́ння; b u d z i ć w k i m **~** викликáти в кóго підóзру (підозрíння); m i e ć k o g o w **~niu** мáти підóзру (підозрíння) на кóго; n a n i e g o p a d a **~** на нього́ пáдає підóзра (підозрíння); p o d a w a ć (p o d d a w a ć) k o g o w **~** викликáти до кóго підóзру (підозрíння); r o z p r ó s z y ć c z y j e **~** розвíяти чиї́ підозрíння; ś c i ą g a ć n a k o g o **~** стягáти на кóго підóзру (підозрíння); w p a d a ć w **~** u k o g o бу́ти під підóзрою (під підозрíнням) у кóго; r z u c a ć **~** n a k o g o підозрівáти кого́ у чóму.
podejrzewać (co, kogo o co) підозрівáти, підóзрювати, -рюю, -рюєш (що, кого́ в чóму).
podejrzliwie підозрíливо, з підóзрою, з підозрíнням; недовíрливо. *Пор.* **podejrzliwy.**
podejrzliwość *ż.* підозрíливість, -вості; недовíрливість. *Пор.* **podejrzliwy.**
podejrzliwy підозрíливий; *(що недовіряє)* недовíрливий.
podejrzywać *див.* **podejrzewać.**

podejście *n.* 1) підхі́д, -хо́ду; 2) *перен.* хи́трощі, -щів, хи́трість, -рості.
podejść *див.* **podchodzić.**
podenuncjować, -juję, -jujesz, -jował (kogo) подоно́сити, -но́шу, -но́сиш (на ко́го).
podepchnąć *див.* **podpychać.**
podeprzeć *див.* **podpierać.**
podeptać, -pczę, -pczesz *(rzadziej* **-pcę, -pcesz), -ptał** 1) потопта́ти, -пчу́, -пчеш; *(перен. — ще)* зневажити; *(поставитися без пошани до чого)* зне́хтувати, -тую, -туєш (що *і* чим); ~ czyjeś prawa зне́хтувати чиї́ права́ (чиї́ми права́ми); 2) *(перен. жарт. — піти)* поту́пати.
poderwać *див.* **podrywać.**
poderznąć *див.* **podrzynać.**
poderżnąć *dok. див.* **podrzynać.**
podeschnąć *див.* **podsychać.**
podesłać I *див.* **podścielać.**
podesłać II *див.* **podsyłać.**
podesłanie I *n.* 1) підсте́лення; 2) *(те, що підстелюють)* підсти́лка, пі́дстілка.
podesłanie II *n.* підси́лка.
podessać, -ssę, -ssiesz, -ssał тро́хи поссáти, -ссу́, -ссе́ш.
podest, -tu, *m., bud.* площáдка схóдів.
podesta, -ty, *lm.* **-towie,** *m., hist.* подéста.
podeszczowy пі́сля дощу́; ~we kałuże калю́жі пі́сля дощу́.
podeszew *ż. див.* **podeszwa.**
podeszły лі́тній; człowiek ~ лі́тня людúна; *(вік)* похи́лий; w ~łym wieku похи́лого ві́ку.
podeszwa *ż.* 1) підóшва; 2) *(нова)* підмéтка, підмéток, -тка; dać nowe ~wy do butów підби́ти нові́ підмéтки; ◊ *перен. жарт.* pokazać ~wy п'ятáми накивáти, дременýти, чкурнýти; ~ wewnętrzna ýстілка.
podeszwiany підошóвний.
podeszw(i)owy *див.* **podeszwiany.**
podetkać *див.* **podtykać.**
podetknąć *dok. див.* **podtykać.**
podetrzeć *див.* **podcierać.**
podfarbowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, podfarbować, -buję, -bujesz, -bował підфарбóвувати, -вую, -вуєш, підфарбувáти, -бýю, -бýєш, підкрáшувати, -шую, -шуєш, підкрáси́ти, -крáшу́, -крáси́ш.
podfastrygować, -guję, -gujesz, -gował *kraw.* підметáти.
podfermentować, -tuję, -tujesz, -tował *chem.* побродúти, -джý, -диш.
podfiltrować, -ruję, -rujesz, -rował злéгка профільтрувáти, -рýю, -рýєш.
podfosforawy *chem.* гіпофосфóристий.
podfosforowy *chem.* гіпофóсфорний.
podfosforyn, -nu, *m., chem.* гіпофосфі́т, -ту.
podfruwać, podfrunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli спýрхувати (спýрхую, спýрхуєш), спурхнýти.
podfryzować, -zuję, -zujesz, -zował *(волосся)* підвúти (підів'ю, підів'éш).
podfutrować, -ruję, -rujesz, -rował 1) підбúти хýтром; 2) обшúти дошкáми; *(мармуром)* облицювáти, -цю́ю, -цю́єш; *(вапном, глиною)* обмáзати, -мáжу, -мáжеш.
podgajać, podgoić, -goję, -goisz, -goił підгóювати, -гóюю, -гóюєш, підгóїти; //~ się підживáти, піджúти, -живý, -живéш, підгóюватися, гóїтися, підгóїтися.
podgalać, podgolić, -lę, -lisz, -lił 1) підбривáти, підбрúти, підголювати, -люю, -люєш, підголúти, -лю́, -лиш; 2) *перен. розм.* оббирáти, обібрáти (обберý, оберéш), обдирáти, обдéрти, обідрáти (обдерý, обдерéш); //~ się підбривáтися, підбрúтися, підгóлюватися, підголúтися.
podganiać, podegnać підганя́ти, підгóнити, підігнáти (підженý, підженéш).
podgardle *n.* 1) *(у тварин)* підгрýддя, підгóрля, підшúйок, -йка, підшúйка; *(у бика — ще)*

во́ло; 2) *(в уздечці)* підборі́дник; 3) *мед. (struma)* зоб, база́дова хвороба.

podgardlica *ż. (в ярмі)* підгі́рля.

podgarniać, podgarnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli підгорта́ти, підгорну́ти, -ну́, -неш.

podgartywać, -tuję, -tujesz, -tywał *див.* **podgarniać.**

podgatunek, -nku, *m., biol.* підви́д, -ду.

podgatunkowywać, -wuję, -wujesz, -wywał *biol.* класифікува́ти за підви́дами; //~ **się** поділя́тися на підви́ди.

podgazowany *pot.* напідпи́тку.

podgiąć *див.* **podginać.**

podgięcie *n.* підібра́ння; підсука́ння, підсу́чення. *Пор.* **podginać.**

podginać, podgiąć, podegnę, podegniesz, podgiął, podgięli підгина́ти, підігну́ти; *(трохи підняти)* підбира́ти, підібра́ти (підберу́, підбере́ш); ~**giąć suknię** підібра́ти су́кню; *(рукави)* підсу́кувати, -кую, -куєш, підсука́ти (-ка́ю, -ка́єш *і* -сучу́, -су́чиш), підка́чувати, -чую, -чуєш, підкача́ти, зака́чувати, закача́ти, підка́сувати, -сую, -суєш, підкаса́ти, зака́сувати, закаса́ти.

podglądacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* 1) підгля́дач, -гля́дача́; 2) *перен.* шпигу́н, -на́.

podglądać, podejrzeć, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli 1) підглядáти, підгля́діти, -джу, -диш, підгля́нути; 2) (kogo) *(лише недокон.) перен.* сте́жити, слідкува́ти, -ку́ю, -ку́єш (за ким).

podglądanie *n.* 1) підгляда́ння; 2) сте́ження, слідкува́ння. *Пор.* **podglądać.**

podglądnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **podglądać.**

podgleba *ż., roln. див.* **podglebie.**

podglebie *n., roln.* підгру́нтя.

podgłodzić, -dzę, -dzisz, -dził тро́хи замори́ти го́лодом.

podgniatać, podgnieść, -gniotę, -gnieciesz, -gniótł, -gnietli зле́гка дави́ти, -влю́, -виш, зле́гка подави́ти.

podgnić, -gnię, -gnijesz, -gnił підгни́ти, -гнию́, -гние́ш, надгни́ти.

podgniły підгни́лий, надгни́лий.

podgnoić, -gnoję, -gnoisz, -gnoił зле́гка угно́їти; //~ **się** зле́гка угно́їтися.

podgoić *див.* **podgajać.**

podgoleniowy *anat. (popliteus)* підколі́нний.

podgolenny *anat. див.* **podgoleniowy.**

podgolić *див.* **podgalać.**

podgonić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **podganiać.**

podgorączkowy *med.* підгарячко́вий, субфебри́льний; ~ **stan** підгарячко́вий (субфебри́льний) стан, -ну.

podgorzały 1) підгорі́лий, підпа́лений; 2) *див.* **podpalany.**

podgotowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, podgotować, -tuję, -tujesz, -tował підва́рювати, -рюю, -рюєш, підвари́ти, -рю́, -риш.

podgórski підгі́рний.

podgórze *n.* підгі́р'я, передгі́р'я.

podgrabiać, podgrabić, -bię, -bisz, -bił підгріба́ти, підгребти́.

podgrodzie *n., hist.* при́город.

podgrunt, -tu, *m., roln. див.* **podglebie.**

podgruntować, -tuję, -tujesz, -tował *mal., tech.* загрунтува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

podgrupa *ż.* підгру́па.

podgrywać, podegrać (kogo) тро́хи обігрáвати, -раю, -раєш, тро́хи обігра́ти (кого́).

podgryzać, podgryźć, -zę, -ziesz, -zł, -źli підгриза́ти, підгри́зти, -зу́, -зе́ш.

podgrzać *dok. див.* **podgrzewać.**

podgrzebywać, -buję, -bujesz, -bywał, podgrzebać, -bię, -biesz, -bał підгріба́ти, підгребти́; *(лопатою — звичайно)* підгорта́ти, підгорну́ти, -ну́, -неш.

podgrzewacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* підгрівни́к, -ка́.

podgrzewać, podegrzać, -grzeję, -grzejesz, -grzał, -grzali *a.* **-grzeli** підігрівáти, підігрíти.
podgwiazdny *див.* **podgwiezdny.**
podgwiezdny підзóряний.
Podhalanin, *lm.* **-lanie, -lan,** *m.* татрáнський горя́нин (верховúнець).
podhalański розташóваний кóло підні́жжя (обні́жжя) Татр.
Podhale *n.* територія Пóльщі, розташóвана бíля підні́жжя (обні́жжя) Татр.
podhalski *див.* **podhalański.**
podhodować, -duję, -dujesz, -dował підгодувáти, -дýю, -дýєш; *(розм. — ще)* підживúти, -влю́, -виш; *(тварину — рíдко — ще)* підкормúти, -млю́, -миш; *(перен. — ще)* підховáти, підростúти, -рощý, -ростúш.
podinspektor, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* помíчни́к інспéктора.
podium, *lp. nieodm., lm.* **-dia, -diów,** *n., hist.* пóдій, пóдіум, -му.
podjadać, podjeść, -jem, -jesz, -jadł, -jedli 1) *(підточувати)* під'їдáти, під'їсти, -їм, -їсú, підгризáти, підгри́зти, -зý, -зéш; 2) *(лише докон.) (трохи)* з'їсти, поїсти; ◊ *розм.* **~jeść sobie** попоїсти.
podjadek, -dka, *m., ent. (gryllotalpa vulgaris)* капустя́нка звичáйна.
podjarzemny *przest.* під'ярéмний.
podjazd I, -du, *m.* 1) *зал.* шляхопровíд під полотнóм залізни́ці; 2) *(місце, куди під'їжджають)* під'їзд, -ду.
podjazd II, -du, *m., wojs.* кíнний загíн, -гóну; *(для розвідки)* роз'їзд, -ду.
podjazdka *ż.* лéгки́й чóвен *(род.* чóвна́).
podjazdowy I під'їзни́й; k o l e j (l i n i a) **~wa** під'їзна́ кóлія.
podjazdowy II *wojs.* партизáнський; w o j n a **~wa** партизáнська вíйна́; *перен.* підступний.
podjąć *див.* **podejmować.**
podjechać *див.* **podjeżdżać I.**
podjeść *див.* **podjadać.**
podjezdek, -dka, *m.* молоди́й кóник.
podjeżdżać I, podjechać, -jadę, -jedziesz, -jechał під'їжджáти, під'їздúти, -їжджý, -їздúш, під'їхати, -їду, -їдеш.
podjeżdżać II, podjeździć, -żdżę, -ździsz, -ździł *див.* **ujeżdżać 1.**
podjęty почáтий, розпочáтий, зачáтий; **~ta p r a c a** почáта робóта.
podjęzykowy *anat.* під'язúчний, під'язикóвий.
podjudzać, podjudzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (na kogo, na co, przeciw komu, przeciw czemu) підбýрювати, -рюю, -рюєш, підбýрити (прóти кóго, прóти чóго), намовля́ти, намóвити, -влю, -виш, нацькóвувати, -вую, -вуєш, нацькувáти, -кую́, -куéш (на кóго, на що); 2) (kogo do czego) підмовля́ти, підмóвити, наущáти, наустúти (наущý, наустúш).
podkadzać, podkadzić, -dzę, -dzisz, -dził підкáджувати, -джую, -джуєш, підкадúти, -джý, -диш; *(прям. — ще)* підкýрювати, -рюю, -рюєш, підкурúти, -рю́, -риш; *(перен. — ще)* лестúти (лещý, лестúш), полестúти, підлестúти (комý).
podkanclerstwo I *n., hist. (в давній Польщі)* сан застýпника велúкого кáнцлера.
podkanclerstwo II *n., zb., hist.* застýпник велúкого кáнцлера з дружúною.
podkanclerz, *lm.* **-rze,** *m., hist. (у давній Польщі)* застýпник велúкого кáнцлера.
podkanclerzy, -rzego, *lm.* **-rzowie,** *m., hist. див.* **podkanclerz.**
podkanclerzyna *ż., hist. (в давній Польщі)* дружúна застýпника велúкого кáнцлера.
podkarmiać, podkarmić, -mię, -misz, -mił підгодóвувати, -вую, -вуєш, підгодувáти, -дýю, -дýєш; *(розм. — ще)* підживля́ти, підживúти, -влю́, -виш; *(тварину — рíдко — ще)* підкóрмлю-

вати, -люю, -люєш, підкорми́ти, -мл|ю́, -миш; //~ **się** підгодо́вуватися, підгодува́тися; підко́рмлюватися, ~ підкорми́тися; *(про людину — ще)* підхарчо́вуватися, підхарчува́тися, -чу́юся, -чу́єшся, підхарчи́тися; *(розм.— ще)* підживля́тися, підживи́тися.

Podkarpacie *n.* Прикарпа́ття.

podkarpacki прикарпа́тський.

podkasać *див.* **podkasywać.**

podkasały *див.* **podkasany.**

podkasany 1) підібраний, підсми́кнений, підсми́каний, підіткну́тий; засу́чений, зака́чаний; *пор.* **podkasywać;** 2) *перен.* непристо́йний.

podkasywać, -suję, -sujesz, -sywał, podkasać, -szę, -szesz, -sał *(сукню і под.)* підбира́ти, підібра́ти, -беру́, -бере́ш, підсми́кувати, -кую, -куєш, підсмикну́ти, підсми́кати, підтика́ти, підіткну́ти, -ну́, -неш; *(рукави)* засу́кувати, -кую, -куєш, засука́ти (-ка́ю, -ка́єш *і* -сучу́, -су́чиш), зака́чувати, -чую, -чуєш, зака́тати.

podkisać, podkisnąć, -śnie, -snął *a.* **-sł** підкиса́ти, підки́снути.

podklarować, -ruję, -rujesz, -rował *spec. (вино)* тро́хи проясни́ти.

podklasa *ż., biol.* підкла́с, -су.

podklejać, podkleić, -kleję, -kleisz, -kleił підкле́ювати, -кле́ю, -кле́юєш, підкле́їти.

podklinować, -nuję, -nujesz, -nował *spec.* підклини́ти.

podkład, -du, *m.* 1) *буд., перен.* осно́ва, підва́лини, -лин, фунда́мент, -ту; 2) *зал.* шпа́ла.

podkładać, podłożyć, -żę, -żysz, -żył підкладати, підкла́сти, -кладу́, -кладе́ш; **podkładać** p o d u s z k ę p o d g ł o w ę підкладати по́ду́шку під го́лову; ◊ **podkładać** m u z y k ę p o d t e k s t склада́ти му́зику до те́ксту; **podłożyć** p o d s z e w k ę p o d p ł a s z c z підби́ти (підши́ти) пальто́.

podkładka *ż., bud., kol.* підкла́дка; *(буд. — ще)* підста́вка.

podkładzina *ż., bud.* ле́жень, -жня.

podkochiwać się, -kochuję, -kochujesz, -kochiwał (w kim) бу́ти тро́шки зако́ханим (в ко́му).

podkolan *m., bot. (platanthera)* лю́бка.

podkolanek, -nka, *m., anat. (fossa poplitea)* підколі́нна я́мка.

podkolanie *n., anat. див.* **podkolanek.**

podkolejnica *ż., kol.* віадук.

podkolenny *anat.* підколі́нний.

podkomenda *ż., wojs.* ни́жче кома́ндування.

podkomendant, lm. -nci, *m., wojs.* засту́пник (помічни́к) командира.

podkomendny, -nego, lm. -ni, *m., wojs.* підле́глий, -лого.

podkomisarz, lm. -rze, *m.* засту́пник (помічни́к) комісара.

podkomisja *ż.* підкомісія.

podkomitet, -tu, *m.* підкомітет, -ту.

podkomorski *hist.* підкомо́рський.

podkomorstwo I *n., hist.* сан підкомо́рія, підкомо́рство.

podkomorstwo II *n., zb., hist.* підкомо́рій з дружи́ною.

podkomorzanka *ż., hist.* дочка́ підкомо́рія.

podkomorzostwo *n., zb. див.* **podkomorstwo** II.

podkomorzy, -rzego, lm. -rzowie, *m., hist.* підкомо́рій.

podkomorzyna *ż., hist.* жі́нка (дружи́на) підкомо́рія.

podkoniuszostwo I *n., hist.* сан підконю́шого.

podkoniuszostwo II *n., zb., hist.* підконю́ший з дружи́ною.

podkoniuszy, -szego, lm. -szowie, *m., hist.* підконю́ший, -шого.

podkop, -pu, *m.* 1) підко́[і]п, -ко́пу; 2) *військ.* підко́[і]п, підзе́мна мі́на; 3) *ігрн.* што́льня; 4) *перен.* інтри́га.

podkopać *див.* **podkopywać.**

podkopca, -cy, lm. -cy, *m.* 1) той, що веде́ підко́пи; 2) *військ. див.* **saper.**

podkopowy підко́пний.

podkopywać, -puję, -pujesz, -pywał, podkopać, -pię, -piesz, -pał 1) підкóпувати, -пую, -пуєш, підкопáти; 2) *перен.* підривáти, підірвáти, -рвý, -рвеш; ~**pywać** c z y j w p ł y w підривáти чий вплив; //~ **się** підкóпуватися, підкопáтися.

podkosić, -szę, -sisz, -sił підкосúти, -кошý, -кóсиш; *(перен. — про хворобу)* підтя́ти (підітнý, підітнéш), звалúти з ніг.

podkoszulek, -lka, *m.* спíдня сорóчка.

podkowa *ż.* 1) підкóва; 2) *перен.* півкóло; s t a n ą ć w ~**wę** стáти півкóлом.

podkowadło *n.* підклáдка під ковáдло.

podkowiak *m.* вухнáль, підкóвний цвях.

podkowiasty у фóрмі підкóви.

podkownica *ż., bot. (hippocrepis)* гіпокрéпіс, підкóвна травá, підкóвник.

podkownik *m.* ковáльський молотóк, -ткá *(для кування коней).*

podkówka *ż., zdr., pieszcz.* підкíвка; ◊ *перен.* ~**ki** p o d o c z y m a синцí під очúма.

podkpiwać (z kogo, z czego) підсмíюватися, -смíюються, -смíюєшся, трóхи кепкувáти, -кýю, -кýєш, трóхи глузувáти, -зýю, -зýєш (з кóго, з чóго, *рідко* над ким, над чим).

podkradać, podkraść, -kradnę, -kradniesz, -kradł трóхи обкрадáти, трóхи обкрáсти (обікрáсти); //~ **się** підкрадáтися, підкрáстися, -крáдуся, -крáдешся.

podkrajać *див.* **podkrawać.**

podkraść *див.* **podkradać.**

podkrawać, podkrajać, -ję, -jesz, -jał підрíзувати, -зую, -зуєш, підрíзати, -ріжу, -ріжеш, підтинáти, підтя́ти (підітнý, підітнéш), підітнýти; ◊ ~**krawać** m i ó d p s z c z o ł o m підбирáти мед.

podkrążać, podkrążyć, -żę, -żysz, -żył 1) обвóдити знúзу, обвести́ знúзу; 2) *(очі)* підвóдити, -джу, -диш, підвести́, -ведý, -ведéш.

podkrążony підвéдений; ~**ne** o c z y підвéдені óчі, -чéй.

podkrążyć *див.* **podkrążać.**

podkreślać, podkreślić, -lę, -lisz, -lił підкрéслювати, -люю, -люєш, підкрéслити.

podkreślenie *n.* 1) підкрéслення; 2) підкрéслене мíсце.

podkreślić *див.* **podkreślać.**

podkręcać, podkręcić, -cę, -cisz, -cił підкрýчувати, -чую, -чуєш, підкрутúти, -кручý, -крýтиш; ~**cać** l a m p ę підкрýчувати лáмпу; ~**cić** w ą s a підкрутúти вýса.

podkrochmalić, -lę, -lisz, -lił злéгка накрохмáлити.

podkroić, -kroję, -kroisz, -kroił *dok. див.* **podkrawać.**

podkrzepiać, podkrzepić, -pię, -pisz, -pił підкрíплювати, -люю, -люєш, підкріпля́ти, підкріпúти, -плю́, -пиш; покрíплювати, покріпля́ти, покріпúти *(рідко).*

podkrzepnąć, -pnę, -pniesz, -pnął *(a.* **-pł), -pli** злéгка стужáвіти.

podkrzewie *n., zb., leśn.* підлíсок, -ска.

podkrzewny 1) розташóваний під кущéм; 2) якúй (що) рóсте під кущéм.

podkrzewowy *див.* **podkrzewny.**

podksiężycowy *poet.* підмíсячний.

podkształcić, -cę, -cisz, -cił (kogo) дáти комý пéвну освíту.

podkucharz, *lm.* **-rze,** *m.* помічнúк кýхаря (кухováра, пóвара).

podkucie *n.* 1) підкуття́; *(дія — ще)* підкóвка; 2) *див.* **podkowa 1.**

podkuć *див.* **podkuwać.**

podkulać, podkulić, -lę, -lisz, -lił *(ноги, хвіст)* підгортáти, підгорнýти, -нý, -неш, підбирáти, підібрáти (підберý, підберéш).

podkuliwać злéгка кульгáти.

podkup, -pu, *m.* 1) *(про ціну)* надбáвка, набáвка, нáкидка; 2) *(з метою підкупу)* хабáр, -рá.

podkupić *див.* **podkupywać.**

podkupnik, *lm.* **-cy,** *m.* підкýпник.

podkupny підкупни́й, прода́жний.
podkupywać, -puję, -pujesz, -pywał, podkupić, -pię, -pisz, -pił 1) *(ці́ну)* набавля́ти, набáвити, -влю, -виш, надбавля́ти, надбáвити, накида́ти, наки́нути; 2) *(дава́ти хабара)* підкупо́вувати, -вую, -вуєш, підкупи́ти, -плю́, -пиш.
podkurczać, podkurczyć, -czę, -czysz, -czył *(ноги)* підгорта́ти, підгорну́ти, -ну́, -неш, підíбга́ти, підбира́ти, підíбра́ти (підберу́, підбере́ш).
podkurek, -rka, *m., przest.* 1) світа́нок, -нку, світа́ння; ро́зсвіт, -ту *(рíдше);* 2) зáкýска на світáнку.
podkurować, -ruję, -rujesz, -rował *див.* **podleczyć.**
podkurzać, podkurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył підкýрювати, -рюю, -рюєш, підкури́ти, -рю́, -риш.
podkusić, -szę, -sisz, -sił спокуси́ти, -кушу́, -ку́сиш.
podkustosz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) помíчни́к храни́теля фóндів; 2) помíчни́к завíдуючого бібліотéкою.
podkuwacz, *lm.* **-cze,** *m.* кова́ль, що кує́ кóней.
podkuwać, podkuć, -kuję, -kujesz, -kuł підкóвувати, -вую, -вуєш, підкува́ти, -кую, -куєш.
podkwaszać, podkwasić, -szę, -sisz, -sił підква́шувати, -шую, -шуєш, підква́сити, -ква́шу, -ква́сиш.
podlać *див.* **podlewać.**
Podlasiak, *lm.* **-cy,** *m.* жи́тель (ме́шканець) Підля́шшя.
Podlasianin, *lm.* **-sianie, -sian,** *m. див.* **Podlasiak.**
Podlasianka *ż.* жи́телька (ме́шканка) Підля́шшя.
Podlasie *n.* Підля́шшя.
podlasie *n.* підлíсся.
podlaski підля́ський.
podlaszczka *ż., bot. (viola palustris)* фіáлка болóтна.
podlatać, podlecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli підлітáти, підлетíти, -лечý, -летúш.
podlatywać, -tuję, -tujesz, -tywał *wielokr. див.* **podlatać.**
podle I *przsł.* пíдло; підлóтно. *Пор.* **podły.**
podle II *przyim., książ.* кóло, бíля, побíля́; *(один біля одного)* пóряд, пóруч.
podlec, *lm.* **-cy,** *m., pot.* падлю́ка.
podlecieć *див.* **podlatać.**
podleczyć, -czę, -czysz, -czył підлíкувáти, -кýю, -кýєш; *(рану, виразку — ще)* підгóїти.
podleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli ставáти пíдлим, негíдним.
podlegać (komu, czemu) підляга́ти; *(перен. — ще)* підпорядкóвуватися, -вуюся, -вуєшся; *юр.* ~ g r z y w n i e підляга́ти штрáфу; n i e ~ w ą t p l i w o ś c i не підляга́ти сýмніву, не викликáти сýмніву; ~ p r a w u підпорядкóвуватися закóну; ◊ ~ c h o r o b o m чáсто (лéгко) хворíти.
podległość *ż.* підпорядкóваність, -ності; підлéглість, -лості, залéжність. *Пор.* **podległy.**
podległy підпорядкóваний; *підсил.* підлéглий, залéжний.
podlepiać, podlepić, -pię, -pisz, -pił 1) підклéювати, -клéюю, -клéюєш, підклéїти; 2) *(грубу, стіну)* підмáзувати, -зую, -зуєш, підмáзати, -мáжу, -мáжеш, підмáщувати, -щую, -щуєш, підмастúти, -мащý, -мáстиш.
podlesie *n.* підлíсся.
podleśniczy, -czego, *lm.* **-czowie,** *m.* помíчни́к лісни́чого.
podleśny підлíсний.
podlewa *ż., kul.* підли́ва, підлéва.
podlewać, podlać, -leję, -lejesz, -lał, -lali *a.* **-leli** 1) підлúвати, підли́ти (підíллю́, підíллєш); 2) *(квіти і под.)* поливáти, полúти.
podleźć *див.* **podłazić.**
podlędźwiany *anat. див.* **podlędźwiowy.**
podlędźwiowy *anat. (illiacus)* клубовúй.
podlić, -lę, -lisz, -lił робúти пíдлим; //~ **się** ставáти пíдлим.
podlipnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli підли́пнути.

podlistwować, -wuję, -wujesz, -wował *tech.* підби́ти пла́нки (до чо́го).

podlizywać się, -zuję, -zujesz, -zywał, podlizać się, -liżę, -liżesz, -lizał (komu) *pot.* підли́зувати(ся, -зую́ся, -зу́єшся, підлиза́ти(ся, -лижу́ся, -ли́жешся (до ко́го), підлабу́знювати(ся, -нюю́ся, -нюєшся, підлабу́знити(ся (кому́).

podlodowy підлі́дний.

podlot I, **-tu,** *m.* 1) підлі́т, -льо́ту; 2) пе́рший літ молоди́х птахі́в.

podlot II, **-ta,** *m., myśl.* молода́ ди́ка ка́чка.

podlotek, -tka, *m.* 1) *(перен. — про дівчину)* під літок, -тка, підро́сток, -тка; 2) пташеня́ (пташа́), що почина́є літа́ти.

podlutować, -tuję, -tujesz, -tował підпая́ти.

podłam, -mu, *m.* проло́м (внизу́ чого́).

podłamywać, -muję, -mujesz, -mywał, podłamać, -mię, -miesz, -mał підла́мувати, -мую, -муєш, підлама́ти.

podłatać підлата́ти.

podławić, -wię, -wisz, -wił подуши́ти, -шу́, -шиш, подави́ти, -влю́, -виш; //~ **się** подуши́тися, подави́тися.

podłazić, -łażę, -łazisz, -łaził, podleźć, -lezę, -leziesz, -lazł, -leźli підла́зити, -ла́жу, -ла́зиш, підлізати, підлі́зти.

podłechtać, -chczę, -chczesz *(rzadziej* **-chcę, -chcesz), -chtał** полоскота́ти, -кочу́, -ко́чеш.

podłoga *ż.* підло́га; *(дерев'яна — ще)* поміст, -мо́сту; układać ~gę кла́сти підло́гу; ◊ ~ parkietowa парке́т, -ту.

podłoić, -łoję, -łoisz, -łoił підма́зати ло́єм.

podłokciowy *anat. (subanconeus)* підліктьови́й.

podłokietnik *m., wojs.* ліктьови́й уступ, -пу.

podłonny *anat. див.* **podłonowy.**

podłonowy *anat. (subpubicus)* підлобко́вий.

podłopatkowy *anat. (subscapularis)* підлопа́тко́вий.

podłostka *ż., pot.* невели́чка підло́та.

podłość *ż.* 1) пі́длість, -лості, підло́та; 2) *(вчинок)* підло́та.

podłoże *n.* 1) осно́ва; прихо́вана (таємна) причи́на; 2) *геол.* материнська поро́да.

podłożyć *див.* **podkładać.**

podłubać, -bię, -biesz, -bał поколупа́ти, покопирса́ти.

podług *przyim. див.* **według.**

podługowatość *ż.* довга́стість, -тості.

podługowaty довга́стий.

podłużać, podłużyć, -żę, -żysz, -żył подо́вжувати, -жую, -жуєш, подо́вжити, здо́вжувати, здо́вжити, видо́вжувати, ви́довжити.

podłużnica *ż., archit.* лонжеро́н, поздо́вжня (подо́вжня) ба́лка.

podłużnogłowy *antr. (dolichocephalus)* доліхоцефа́л.

podłużny поздо́вжній, подо́вжній.

podłużyć *див.* **podłużać.**

podły пі́длий; *(про вчинки — звичайно)* підло́тний; ◊ *перен. розм.* ~ła sprawa пога́на (ке́пська) спра́ва.

podłysiały *pot.* тро́хи обли́сі́лий.

podłysieć, -sieję, -siejesz, -siał, -sieli *pot.* тро́хи обли́сі́ти.

podmaczać, podmoczyć, -czę, -czysz, -czył підмо́чувати, -чую, -чуєш, підмочи́ти, -чу́, -чиш.

podmajstrzy, -rzego, *lm.* **-rzowie,** *m.* підма́йстер, -тра.

podmajstrzyni *ż. (про жінку)* підма́йстер, -тра.

podmakać, podmoknąć, -moknę, -mokniesz, -mókł, -mokli підмока́ти, підмо́кнути.

podmalowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, podmalować, -luję, -lujesz, -lował 1) підмальо́вувати, -вую, -вуєш, підмалюва́ти, -люю, -ли́юєш, підкра́шувати, -шую, -шуєш, підкра́сити, -кра́шу́, -кра́сиш; *(перен. — фон)* змальо́вувати, змалюва́ти; 2) *(лише докон.) (перен., жарт. — про око)* підби́ти (пі-

діб'ю, підіб'єш); 3) *мал.* грунтува́ти, -ту́ю, -ту́єш, загрунтува́ти; //~ **się** підмальо́вуватися, підмалюва́тися, підкра́шуватися, підкра́си́тися.

podmalówka *ż., tech.* грунто́вка.

podmamić, -mię, -misz, -mił 1) затума́ни́ти, запа́морочити; 2) *(куди)* замани́ти, -ню́, -ниш; 3) *перен.* замани́ти.

podmarszałek, -łka, *lm.* **-łkowie,** *m.* засту́пник ма́ршала.

podmarszczać, podmarszczyć, -czę, -czysz, -czył примо́рщувати, -щую, -щуєш, примо́рщити.

podmar-zać, podmar-znąć, -znie, -zł (tylko w 3 osobie) підмерза́ти, підме́рзнути.

podmaszynista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* помічни́к машиніста.

podmaścić, -maszczę, -maścisz, -maścił 1) підма́зати, -ма́жу, -ма́жеш; 2) *кул. див.* **podmaślać.**

podmaślać, podmaślić, -lę, -lisz, -lił *kul.* підма́слювати, -люю, -люєш, підма́слити.

podmatusiała *żart. (про жінку)* підста́ркувата.

podmawiacz, *lm.* **-cze,** *m., pot. див.* **podmówca.**

podmawiać, podmówić, -wię, -wisz, -wił підмовля́ти, підмо́вити, -влю, -виш, підгово́рювати, -рюю, -рюєш, підговори́ти, -рю́, -риш (на що, що робити); *(збуджувати проти)* підбу́рювати, підбу́рити (про́ти ко́го, про́ти чо́го), намовля́ти, намо́вити, (на ко́го, на що).

podmazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, podmazać, -mażę, -mażesz, -mazał підма́зувати, -зую, -зуєш, підма́зати, -ма́жу, -ма́жеш.

podmiatać, podmieść, -miotę, -mieciesz, -miótł, -mietli підмі-та́ти, підмести́, -метý, -мете́ш.

podmiejski приміськи́й, пригоро́дній; p o c i ą g ~ приміськи́й (пригоро́дній) по́їзд.

podmieniać, podmienić, -nię, -nisz, -nił (co) підмі́нювати, -нюю, -нюєш, підміни́ти, -ню́, -ниш (що чим).

podmieszać підмішáти (чогó, що до чóго *і* чогó, що в що), домішáти (чогó в що).

podmieść *див.* **podmiatać.**

podminować, -nuję, -nujesz, -nował 1) *військ.* замінувáти, -нýю, -нýєш; 2) *перен.* схвилювати, -лю́ю, -лю́єш; *(збудити проти — ще)* збу́рити; *(про авторитет і под.)* підірвáти, -рвý, -рвеш.

podmiot, -tu, *m.* 1) *грам.* пі́дмет; 2) *філос.* суб'є́кт.

podmiotka *ż., bud.* штукату́рка *(стелі).*

podmiotowość *ż., fil.* суб'єкти́вність, -ності.

podmiotowy 1) підметóвий; 2) суб'єкти́вний. *Пор.* **podmiot.**

podmoczyć *див.* **podmaczać.**

podmokły підмо́клий.

podmoknąć *див.* **podmakać.**

podmorski підво́дний; l i n i a t e l e g r a f i c z n a ~ka підво́дна телегра́фна лі́нія.

podmorzyć, -rzę, -rzysz, -rzył тро́хи заморúти го́лодом.

podmostny *див.* **podmostowy.**

podmostowy яки́й (що) знахо́диться під мо́стом.

podmościć, -moszczę, -mościsz, -mościł підмости́ти, -мощý, -мо́стиш.

podmoście *n.* мі́сце під мо́стом *а.* бі́ля мо́сту (моста).

podmowa *ż.* підмо́ва, підмо́вленя; підбу́рення, намо́ва. *Пор.* **podmawiac.**

podmówca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* підмо́вник; підбу́рювач, підбу́рник. *Пор.* podmawiać.

podmówić *див.* **podmawiać.**

podmówienie *n. див.* **podmowa.**

podmrozić, -mrożę, -mrozisz, -mroził підморо́зити, -ро́жу, -ро́зиш.

podmuch, -chu, *m.* 1) по́дув, -ву, по́дих, -ху, по́вів, -ву; *підсил.* порúв; *перен.* ~ w i o s n y по́дих весни́; 2) *перен.* підмо́ва; намо́ва; *пор.* **podmawiać;** 3) *військ.* вибухо́ва хви́ля.

podmuchać подýти (-дýю, -дýєш *і* -дмý, -дме́ш); *(особливо ротом — ще)* подмýхати.

podmulać, podmulić, -li, -lił 1) зано́сити му́лом, занести́ му́лом; 2) *(берег)* підмива́ти, підми́ти.
podmurować *див.* **podmurowywać.**
podmurowanie *n., bud.* 1) *(дія)* підмурува́ння; 2) *(мурований фундамент)* підмурі́вок, -вка, підмуро́к, -рка.
podmurowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, podmurować, -ruję, -rujesz, -rował *bud.* підмуро́вувати, -вую, -вуєш, підмурува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
podmurówka *ż., bud. див.* **podmurowanie** 2.
podmurze *n.* мі́сце *a.* пло́ща під му́ром.
podmuskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, podmuskać погла́джувати, -джую, -джуєш, погла́дити, -джу, -диш.
podmusnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *jednokr. див.* **podmuskiwać.**
podmywać, podmyć, -myję, -myjesz, -mył підмива́ти, підми́ти.
podnająć *див.* **podnajmować.**
podnajem, -jmu, *m.* піднайма́ння, піднайняття, піднайо́м, -на́йму.
podnajemca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* піднайма́ч, -ча́.
podnajemczyni *ż.* піднайма́чка.
podnajęcie *n. див.* **podnajem.**
podnajmować, -muję, -mujesz, -mował, podnająć, -jmę, -jmiesz, -jął, -jęli піднайма́ти, піднайня́ти, -найму́, -на́ймеш.
podnaszać *wielokr. див.* **podnosić** I.
podniebie *n.* 1) *перен. книж.* небосхи́л, -лу; najpierwsza gwiazda literackiego ~bia зоря́ пе́ршої величини́ на літерату́рному небосхи́лі; 2) *архіт.* склепі́ння.
podniebienie *n., anat.* піднебі́ння; ~ miękkie м'яке́ піднебі́ння; ~ twarde тверде́ піднебі́ння; ◊ *перен.* mieć delikatne ~ ма́ти тонки́й смак.
podniebienny *anat.* піднебі́нний; *(лінгв. — ще)* палата́льний; spółgłoski ~ne палата́льні при́голосні, -них.
podniebieski *див.* **podniebny.**
podniebny 1) *книж.* висо́кий; *(перен. — ще)* підне́сений; góry ~ne висо́кі го́ри (*род.* гір); 2) *(на небосхилі)* небе́сний; gwiazdy ~ne небе́сні зо́рі (*род.* зір).
podniecać, podniecić, -cę, -cisz, -cił 1) збу́джувати, -джую, -джуєш, збуди́ти, -джу́, -диш; ~cać gniew збу́джувати гнів; *підсил.* розпаля́ти, розпали́ти, -лю́, -лиш; ~cać namiętności розпаля́ти при́страсті; 2) (do czego) спонука́ти, спону́кувати, -кую, -куєш, спону́кати (до чо́го), стимулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш (що) *(недокон. і докон.)*; ~cać do twórczości poetyckiej спону́ка́ти (спону́кувати) до поети́чної тво́рчості, стимулюва́ти поети́чну тво́рчість.
podniecająco *przsł.* збу́дно, збу́дливо, збу́джувально; стимулю́юче, спону́кливо. *Пор.* **podniecający.**
podniecający *med., przen.* 1) збу́дний, збу́дливий, збу́джувальний; *мед.* leki ~ce *(remedia excitantia)* збу́дні (збу́джувальні) за́соби, -бів; 2) (do czego) стимулю́ючий, спону́кливий; *мед.* leki ~ce *(remedia stimulantia)* стимулю́ючі за́соби.
podniecenie *n.* збу́дження.
podniecić *див.* **podniecać.**
podniecony збу́джений.
Podnieprze *n.* Наддніпря́нщина, Подніпро́в'я.
podniesienie *n.* 1) підняття́; підне́сення; підве́дення; зве́дення; ~ autorytetu підне́сення (підняття́) авторите́ту; ~ czegoś z ziemi підняття́ чого́ з землі́; głosować przez ~ rąk голосува́ти підне́сенням (підняття́м) рук; ~ na urząd підне́сення в сан; 2) підві́щення; 3) зняття́; *пор.* **podnosić;** //~ się підняття́, зняття́, підне́сення; підві́щення, підве́дення;

~ temperatury підви́щення температу́ри; ~ z upadku піднéсення з занéпаду. *Пор.* **podnosić się.**

Podniestrze *n.* Наддністря́нщина, Подністро́в'я.

podnieść *див.* **podnosić.**

podnieta *ż.* спону́ка́ч, -ну́качá, сти́мул, -лу; *(перен. — ще)* заохо́чення.

podniosłość *ż.* 1) підви́щеність, -ності; 2) піднéсеність, висóкість, -кості; урочи́стість, -тості; 3) *див.* **wyniosłość.** *Пор.* **podniosły.**

podniosły 1) підви́щений; ~ grunt підви́щена місцéвість, -вості; 2) *перен.* піднéсений, висóкий; *(пишний — ще)* урочи́стий; ~ cel висóка метá; ~ ton піднéсений (урочи́стий) тон, -ну; 3) *див.* **wyniosły.**

podniośle 1) піднéсено; урочи́сто; 2) *див.* **wyniośle.** *Пор.* **podniosły** 2.

podniszczeć, -czeje, -czał 1) трóхи зноси́тися, -ситься; 2) трóхи порвáтися (подéртися); 3) трóхи підірвáтися, -рветься; 4) трóхи зруйнувáтися, -нýється. *Пор.* **podniszczyć.**

podniszczyć, -czę, -czysz, -czył 1) *(одяг та ін.)* трóхи зноси́ти, -ношý, -нóсиш; 2) *(книжку і ін.)* трóхи порвáти (подéрти); *(здоров'я)* трóхи підірвáти, -рвý, -рвеш; 4) *(будинок)* трóхи зруйнувáти, -нýю, -нýєш; ◊ uroda ~czona прив'я́ла краса; //~ się *див.* **podniszczeć.**

podnitować, -tuję, -tujesz, -tował зни́зу заклепáти (-пáю, -пáєш *і* -плю́, -плеш).

podnosić I, **-szę, -sisz, -sił, podnieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli** 1) (kogo, co) піднімáти, підіймáти, підня́ти, -німý, -нíмеш; *(мат. і перен. — ще)* підно́сити, -нóшу, -нóсиш, піднести́; *(руку на кого — ще)* знімáти, зня́ти; *(очі, голову — ще)* підво́дити, -джу, -диш, підвести́, -ведý, -ведéш, зво́дити, звести́; *(шум, крик — ще)* здіймáти, зня́ти, зчиня́ти, зчини́ти, -ню́, -ниш; ~nieść cenę підня́ти ціну́; ~nosić ciężar піднімáти (підіймáти) вагу́; *перен.* ~nieść czyj autorytet піднести́ (підня́ти) чий авторите́т; *мат.* ~nieść do potęgi підня́ти (піднести́) до сте́пеня; ~nieść głos а) підня́ти гóлос; б) взя́ти гóлос (слóво), ви́ступити, -плю, -пиш; *перен.* ~nieść głowę (szyję) підня́ти гóлову; *перен.* ~nieść kogo na duchu підня́ти в кóму дух; *перен.* ~nosić kogo pod niebiosa піднóсити (величáти, прославля́ти) кого́ до небéс; *перен.* ~nieść kogo z upadku підня́ти кого́ з занéпаду; ~nieść kołnierz підня́ти кóмір; ~nieść konia підня́ти коня́ на дибú; ~nosić oczko w pończosze піднімáти (підіймáти) пéтлю в панчóсі; *театр.* ~nieść zasłonę підня́ти завíсу; *мор.* ~nieść żagle підня́ти паруси́ (вітри́ла); 2) (kogo) *(перен. — по службі)* підви́щувати, -щую, -щуєш, підви́щити (кого́); 3) *(перен. — повстання та ін.)* здіймáти, зня́ти (знімý, знíмеш); ~nieść okrzyk зня́ти óкрик; ◊ *перен. розм.* aż mię ~nosi в ме́нк аж кипи́ть; *перен.* ~nieść czyją zasługę відзнáчити (підкре́слити) чию́ заслу́гу; *перен. вульг.* ~nieść ogon (piętę) задéрти ніс (нóса); ~nosić urodę підкре́слювати вро́ду; *перен.* ~nieść uszy настáвити (насторожи́ти) ву́ха; *(про тварин — ще)* нашоро́шити (нащу́лити) ву́ха; ~nieść zagadnienie поруши́ти питáння; //~ się піднімáтися, підіймáтися, підня́тися; *(про тісто — ще)* схóдити, зійти́, -йде, підхóдити, підійти́; *(вгору — ще)* здіймáтися, зня́тися, піднóситися, піднестúся; *(про температуру — ще)* підви́щуватися, -щується, підви́щи-

тися, іти́ вго́ру, пітй вго́ру; *(про птахів, сонце, місяць — ще)* підбива́тися, підби́тися (підіб'є́ться); *(про голову, очі — ще)* підво́дитися, підвести́ся, зво́дитися, звести́ся; *(про шум, суперечку тощо — ще)* здійма́тися, зня́тися, зчиня́тися, зчини́тися; *(повставати проти кого — ще)* встава́ти (встаю́, встаєш), вста́ти (вста́ну, вста́неш) (на ко́го); *(перен. — про ціни — ще)* піднóситися, піднести́ся; *(про хвилі, пил, тривогу, шум тощо)* здійма́тися, зня́тися; 2) *перен. див.* **wynosić się** 3; ◊ **~nosić się na palcach** ставати (спина́тися) навшпи́ньки.

podnosić II, **-szę, -sisz, -sił**, *dok. (одяг, взуття)* тро́хи зноси́ти, -ношу́, -но́сиш.

podnoszenie *n.* підніма́ння, підійма́ння; *мат.* ~ do potęgi підніма́ння (підійма́ння) до сте́пеня; *спорт.* ~ ciężarów підніма́ння (підійма́ння) вагй.

podnoszony тро́хи зно́шений.

podnośnik *m., tech.* лебідка, домкра́т.

podnóże *n.* підні́жжя.

podnóżek, -żka, *m.* ла́вочка (осли́нчик) під но́ги.

podobać: ~ sobie kogo сподо́бати кого́; //~ się подо́батися; ◊ rób, co ci się ~ba роби́, що тобі́ завго́дно (що хо́чеш).

podobieństwo *n.* (do kogo, do czego) схо́жість, -жості (з ким, з чим), подíбність, -ності (до ко́го, до чо́го); ◊ mieć z kim ~ бу́ти схо́жим (похо́жим) (на ко́го), бу́ти поді́бним (до ко́го).

podobierać попідбира́ти, подобира́ти.

podobijać подобива́ти.

podobizna *ż.* 1) факси́міле *(невідм.)*; 2) *заст. жарт.* фотогра́фія *a.* портре́т.

podobłocze *n.* піднебе́сся.

podobłoczny підхма́рний.

podobnie 1) *присл.* поді́бно (до ко́го, до чо́го); як (хто, що); мов, на́че, нена́че (хто, що); 2) *(вставне слово) див.* **podobno.**

podobniuchny *pieszcz. див.* **podobny.**

podobniusieńki 1) *пестл. див.* **podobny;** 2) зо́всім схо́жий (похо́жий), подíбнісінький.

podobniuteńki *див.* **podobniusieńki.**

podobno *wyr. wtr.* здається, ма́бу́ть; ~ nic z tego nie będzie здається (ма́бу́ть), ніче́го з цього́ не ви́йде.

podobny схо́жий, похо́жий (на ко́го, на що), поді́бний (до ко́го, до чо́го); ~ne były ze sobą воні́ були́ схо́жі (похо́жі) одна́ на о́дну (поді́бні одна́ до о́дної); do czego to ~ne? на що це схо́же (похо́же)? до чо́го це поді́бне? ~ jak dwie krople wody (~ kubek w kubek) поді́бний як дві кра́плі вод и́; *прик.* ~ jak pięść do nosa зо́всім несхо́жий (непохо́жий, неподíбний); nic ~nego ніче́го поді́бного; przypadek, ~ dzisiejszemu поді́бний до сьогоднішнього ви́падок; *перен.* to do niego ~ne це на нього́ схо́же (похо́же), це поді́бне до нього́; *мат.* wielokąty ~ne поді́бні многоку́тники, -кі́в; w ~ sposób поді́бно до цього́, поді́бно до то́го, так са́мо, так, таки́м (отаки́м) чи́ном; ◊ *перен.* do niego wszystko ~ne від нього́ мо́жна всього́ сподіва́тися.

podobojczykowy *med. (subclavius)* підключи́чний.

podobrzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli подобрі́ти; *(стати більш добрим — звичайно)* подобрі́шати; ◊ ~ na zdrowiu поздорові́ти, поздоро́вшати, поздорові́шати.

podobywać подобува́ти.

podochmistrzy, -rzego, *lm.* **-rzowie,** *m., hist.* помічни́к дворе́цького.

podochocić się (sobie), -cę, -cisz, -cił підпи́ти (підіп'ю́, підіп'є́ш); бу́ти напідпи́тку.

podochocony підпи́лий, підхме́лений.
podochodzić, -dzimy, -dzili подохо́дити, -дять.
podocierać 1) подотира́ти; 2) (dokąd) подохо́дити, -дять (куди́).
podoczny *anat. (orbitalis)* орбіта́льний, очноямко́вий.
podoczodołowy *anat. (suborbitalis)* суборбіта́льний, підочноямко́вий.
pododawać, -daję, -dajesz, -dawał пододава́ти, -даю́, -даєш.
pododcinek, -nka, *m., wojs.* оборо́нна дільни́ця по́лку (полка́).
pododdział, -łu, *m.* підві́дділ, -лу.
podoficer, *lm.* **-rowie,** *m., wojs.* у́нтер-офіце́р *(дорев.); (в сучасній Польщі)* серж а́нт.
podoficerski *wojs.* у́нтер-офіце́рський; серж а́нтський. *Пор.* **podoficer.**
podoganiać подоганя́ти.
podogonie *n.* підхві́стя.
podogonowy підхві́сний.
podoić, -doję, -doisz, -doił подої́ти, -дою́, -до́їш; ◊ *перен. жарт.* ~ z butelki ви́пити, -п'ю, -п'єш.
podojadać подоїда́ти.
podojrzewać подозрі́ва́ти; *(про плоди, збіжжя — звичайно)* подости́га́ти, подоспі́ва́ти.
podokazywać, -zuję, -zujesz, -zywał тро́хи навитворя́ти.
podokopowy 1) розташо́ваний під окопами; 2) розташо́ваний ко́ло окопів.
podokres, -su, *m., gram.* части́на пері́оду.
podokuczać надокуча́ти кому́ про́тягом яко́гось ча́су; до́сить надоку́чити кому́.
Podolak, *lm.* **-cy,** *m. див.* **Podolanin.**
Podolanin, *lm.* **-lanie, -lan,** *m.* подоля́нин, подоля́к, -ка́.
Podolanka *ż.* подоля́нка, подоля́чка.
Podole *n.* Поділля.
podolewać подоли́ва́ти.
podoliczać подолі́чувати, -чую, -чуєш, подорахо́вувати, -вую, -вуєш.
podoliwiać, podoliwić, -wię, -wisz, -wił *tech.* змазувати, -зую, -зуєш, ма́зати (ма́жу, ма́жеш), зма́зати, змащувати, -щую, -щуєш, змасти́ти, -мащу́, -ма́сти́ш, помасти́ти.
podolski поді́льський.
podołać (komu, czemu) спра́витися, -влюся, -вишся (з ким, з чим); ~ licznym obowiązkom спра́витися з числе́нними обо́в'язками.
podołek, -łka, *m.* поді́л, -до́лу.
podomykać попримика́ти.
podopełniać подоповня́ти, подопо́внювати, -нюю, -нюєш.
podopędzać подоганя́ти, поназдоганя́ти.
podopieczny *praw., przen.* подопі́чний.
podopiekun, *lm.* **-nowie,** *m.* засту́пник опікуна́; помічни́к опікуна́.
podopijać подопива́ти.
podopisywać, -suję, -sujesz, -sywał подопи́сувати, -сую, -суєш.
podopłacać подопла́чувати, -чую, -чуєш.
podorabiać подоробля́ти; //~ się понажива́тися.
podorywać, podorać, -rzę, -rzesz, -rał *roln.* 1) підо́рювати, -рюю, -рюєш, підора́ти, -рю́, -ре́ш; 2) *(орати перший раз)* лу́щити, злу́щити.
podorywanie *n., roln. див.* **podorywka.**
podorywka *ż., roln.* 1) підо́рювання; 2) лу́щення. *Пор.* **podorywać.**
podosek, -ska, *m., tech.* підві́сок, -ска.
podosinnik *m., bot.* красноголо́вець, -вця, підосе́йник.
podostawać, -staję, -stajesz, -stawał поодержувати, -жую, -жуєш.
podostawiać подоставля́ти, поприставля́ти.
podostrzać, podostrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył підто́чувати, -чую, -чуєш, підточи́ти, -чу́, -чиш, підго́стрювати, -рюю, -рюєш, підгостри́ти, -рю́, -риш.

podotrzewny *anat. (subperitonealis)* субперитонеáльний, підочерéвинний.
podowcipkować, -kuję, -kujesz, -kował пожартувáти, -тýю, -тýеш, пошуткувáти, -кýю, -кýеш; сказáти дéкілька дóтепів.
podowiadywać się, -duję, -dujesz, -dywał подовíдуватися, -дуюся, -дуєшся.
podowodzić, -dzę, -dzisz, -dził подовóдити, -джу, -диш.
podówczas *przsł.* тодí, в той час, в ті часи́.
podpachowy *anat.* пахвóвий.
podpachwinny *anat. див.* **podpachwinowy.**
podpachwinowy *anat. (subinguinalis)* підпахвúнний.
podpadać, podpaść, -padnę, -padniesz, -padł 1) (czemu, pod co) підляráти (чомý); ~**padać** p o d d y s k u s j ę підляráти дискýсії; ~**padać** k a r z e підляráти кáрі; ~**padać** w ą t p l i w o ś c i підляráти сýмніву; *(бути підпорядкованим)* підпадáти, підпáсти (під що); ~**padać** p o d k a t e g o r i ę підпадáти під категóрію; 2) (komu, czemu) попадáтися, попáстися, -падýся, -падéшся, навернýтися, -нýся, -нешся; *(про людину — ще)* нагодúтися, -джýся, -дишся; ~**padł** m i p o d r ę k ę попáвся (навернýвся, нагодúвся) менí під рýку; 3) *військ.* підступáти, підступúти, -плю́, -пиш; o d d z i a ł y ~**padając** c z y n i ł y o k r z y k i c o f a ł y s i ę n a t y c h m i a s t загóни, підступáючи, здіймáли óкрик і зáраз же відступáли; ◊ ~**padać** p o d z m y s ł y сприймáтися óрганами почуттíв.
podpajać, podpoić, -poję, -poisz, -poił підпóювати, -пóюю, -пóюєш, підпоїти, -пою, -поїш.
podpalacz, *lm.* **-cze,** *m.* палíй, -лія, підпáлювач.
podpalaczka *ż.* палíйка, підпáлювачка.
podpalać, podpalić, -lę, -lisz, -lił 1) підпáлювати, -люю, -люеш, підпалúти, -лю́, -лиш; 2) *(лише недокон.) перен.* підбýрювати, -рюю, -рюєш; підпáлювати *(рідше);* 3) *(коня)* запáлювати, запалúти.
podpalany підпáлий, з підпáлинами; p i e s ~ підпáлий собáка, собáка з підпáлинами.
podpalenie *n.* 1) підпáл, -лу; *(дія — ще)* підпáлення; 2) *вет.* запáл, -лу.
podpalić *див.* **podpalać.**
podpalony *див.* **podpalany.**
podpalowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, podpalować, -luję, -lujesz, -lował укріплювати пáлями, укріпúти пáлями, підпирáти пáлями, підпéрти пáлями.
podpałka *ż. (матеріал для паління)* підпáл, -лу.
podpanek, -nka, *lm.* **-nkowie,** *m., pogardl.* підпáнок, -нка.
podpantoflowy *żart.* якúй (що) знахóдиться під каблукóм; ~ m a ł ż o n e k чоловíк, що знахóдиться під каблукóм *(жінки).*
podparcie *n.* підпóра, підпíрка.
podpas *m. див.* **popas.**
podpasać I, **podpaść, -pasę, -pasiesz, -pasł, -paśli** 1) підгодóвувати, -вую, -вуєш, підгодувáти, -дýю, -дýеш; *(розм. — ще)* підживля́ти, підживúти, -влю́, -виш; *(тварину — рідко — ще)* підкóрмлювати, -люю, -люеш, підкормúти, -млю́, -миш; 2) *див.* **popasać** 1.
podpasać II *див.* **podpasywać.**
podpaska *ż., med. (suspensorium)* підтрúмуюча пов'я́зка.
podpasywać, -suję, -sujesz, -sywał, podpasać, -szę, -szesz, -sał підперíзувати -зую, -зуєш, підперезáти, -режý, -рéжеш; //~ **się** підперíзуватися, підперезáтися.
podpasze *n., anat. (axilla s. fossa axillaris)* пахвóва я́мка, пахвá.
podpaszny *anat. див.* **podpachowy.**
podpaść I *див.* **podpadać.**
podpaść II *див.* **podpasać** I.
podpatrywać, -ruję, -rujesz, -rywał, podpatrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył

підгляда́ти, підгля́діти, -джу, -диш, **підгля́нути**.

podpełzać, podpełznąć, -znę, -zniesz (*a.* **-źniesz**), **-zł** (*a.* **-znął**), **-zli** *a.* **-źli** підповза́ти, підповзти́, -зу́, -зе́ш, підла́зити, -ла́жу, -ла́зиш, підлі́зти.

podpędzać, podpędzić, -dzę, -dzisz, -dził підганя́ти, підго́нити, підіга́ти (підженý, підженéш).

podpępcze *n., anat. (hypogastrium)* підчере́вна діля́нка.

podpiąć *див.* **podpinać**.

podpić: ~ **s o b i e** *pot.* підпи́ти (піді́п'ю, піді́п'еш), бу́ти напідпи́тку.

podpiekać, podpiec, -piekę, -pieczesz, -piekł піджа́рювати, -рюю, -рюєш, піджа́рити, підсма́жувати, -жую, -жуєш, підсма́жити; *(пекти деякий час)* підпіка́ти, підпекти́, -печу́, -пече́ш.

podpierać, podeprzeć, podeprę, podeprzesz, podparł підпира́ти, підпе́рти (підіпру́, підіпре́ш); *(перен. — ще)* підкрі́плювати, -люю, -люєш, підкріпля́ти, підкріпи́ти, -плю́, -пиш, підпира́ти, підпе́рти; ~**deprzeć c o d o w o d a m i** підкріпи́ти (підпе́рти) що до́казами; //~ **się** підпира́тися, підпе́ртися; ◊ ~**rać się n a ł o k c i u** спира́тися (обпира́тися) лі́ктем (лі́ктями).

podpieralny 1) яки́м мо́жна підпе́ртися; 2) на яки́й мо́жна обпе́ртися.

podpięcie *n.* 1) *(сукні, капелюшка)* прикра́си з квітів, стрічо́к; драпірóвка *(сукні)*; 2) *(у сідла)* попру́га.

podpiętek, -tka, *m., mor.* шпор щого́ли.

podpiłowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, podpiłować, -łuję, -łujesz, -łował підпи́лювати, -люю, -люєш, підпили́ти.

podpiły підпи́лий, підхме́лений.

podpinać, podpiąć, podepnę, podepniesz, podpiął, podpięli 1) підкóлювати, -люю, -люєш, підколо́ти, -лю́, -леш; *(стрічку — ще)* підшпи́лювати, -люю, -люєш, підшпили́ти, -лю́, -лиш; ~**piąć w ł o s y** підколо́ти воло́сся; 2) *(знизу)* підстіба́ти, підстебну́ти; **podpinać k o ł d r ę** підстіба́ти підодія́льник до ко́вдри; 3) *(одяг, головний убір)* прикра́шати, прикраси́ти, -кра́шу́, -краси́ш; *(сукню — ще)* драпірувáти, -рýю, -рýєш, драпувáти, -пýю, -пýєш; ◊ **podpinać k o n i a** затяга́ти (затя́гувати) попру́гу.

podpinka *ż.* 1) *(в касці)* ремі́нець, -нця́; 2) *(під ковдру)* підодія́льник.

podpis, -su, *m.* пі́дпис, -су; **d a ć d o ~su** да́ти до пі́дпису; **k ł a ś ć ~ p o d c z y m** (pod co) ста́вити пі́дпис на чо́му; **o p a t r z y ć c o ~sem** поста́вити на чо́му пі́дпис; ~ **s f a ł s z o w a n y** підро́блений пі́дпис.

podpisać *див.* **podpisywać**.

podpisanie *n.* підписа́ння.

podpisany, -nego, *lm.* **-ni**, *m.* підпи́саний, -ного.

podpisarz, *lm.* **-rze**, *m.* помічни́к пи́саря; засту́пник пи́саря.

podpisujący, -cego, *lm.* **-cy**, *m.* 1) *офіц.* нижчепідпи́саний, -ного; 2) *заст. див.* **prenumerator**.

podpisywać, -suję, -sujesz, -sywał, podpisać, -szę, -szesz, -sał підпи́сувати, -сую, -суєш, підписа́ти, -пишу́, -пи́шеш; //~ **się** підпи́суватися, підписа́тися; *перен.* ~**sać się p o d c z y m** підписа́тися під чим.

podpitek, -tku, *m.* ви́пивка, пиятúка.

podpity *див.* **podpiły**.

podplatać, podpleść, -plotę, -pleciesz, -plótł, -pletli підпліта́ти, підплести́, -плету́, -плете́ш.

podpleć, -pielę, -pielesz, -pełł, -pełli тро́хи прополо́ти, -лю́, -леш.

podpleść *див.* **podplatać**.

podpłomyk *m. (паляниця)* підпа́лок, -лка.

podpłukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, podpłukać, -płuczę, -płuczesz, -płukał підмива́ти, підми́ти;

rzeka ~kuje brzegi річка підмива́є береги́.
podpływać, podpłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli підпли́вати, підпли́сти, -пливу́, -пливе́ш, підпли́вти.
podpoić *див.* **podpajać.**
podpokład, -du, *m., mor.* ни́жня па́луба.
podpora *ż.* підпо́ра, пі́дпірка; *(перен. — ще)* опо́ра.
podporowy підпірни́й.
podporucznik, *lm.* **-cy,** *m.* лейтена́нт.
podporządkować *див.* **podporządkowywać.**
podporządkowanie (się) *n.* 1) *(дія)* підпорядкува́ння; 2) *(стан)* підпорядко́ваність, -ності, підле́глість, -лості.
podporządkowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, podporządkować, -kuję, -kujesz, -kował підпорядко́вувати, -вую, -вуєш, підпорядкува́ти, -кую, -куєш; //~ **się** підпорядко́вуватися, підпорядкува́тися; *(лише недокон. — бути в залежності)* підляга́ти.
podpotylicowy *anat. (suboccipitalis)* підпоти́личний.
podpowiadacz, *lm.* **-cze,** *m.* підка́зувач.
podpowiadać, podpowiedzieć, -wiem, -wiesz, -wiedział, -wiedzieli 1) підка́зувати, -зую, -зуєш, підказа́ти, -кажу́, -ка́жеш; 2) *театр. див.* **suflować.**
podpowiedzenie *n.* підка́з, -зу.
podpowiedzieć *див.* **podpowiadać.**
podpór, -poru, *m., tech.* підпі́р, -по́ру.
podpórka *ż.* пі́дпірка, підпо́ра.
podprawa *ż., kul.* припра́ва, присма́ка.
podprawiać, podprawić, -wię, -wisz, -wił 1) *кул.* присма́чувати, -чую, -чуєш, присмачи́ти, -чу́, -чиш, засма́чувати, засмачи́ти; 2) *с.-г.* угно́ювати, -гно́юю, -гно́юєш, угно́їти; 3) *(підсувати що під що)* підправля́ти, підпра́вити, -влю, -виш.
podprefekt, *lm.* **-kci,** *m.* супрефе́кт.
podprefektura *ż.* супрефекту́ра.
podprokurator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* помічни́к прокуро́ра.
podprowadzać, podprowadzić, -dzę, -dzisz, -dził підво́дити, -джу, -диш, підвести́, -веду́, -веде́ш.
podpróchnieć, -nieje, -niał тро́хи спорохня́віти.
podprószyć, -szę, -szysz, -szył тро́хи запили́ти, -лю́, -лиш, тро́хи запороши́ти, -шу́, -шиш; ◊ *перен. розм.* ~ sobie підпи́ти (підіп'ю́, підіп'є́ш); *перен. розм.* ~ sobie głowę czym закрути́ти (запа́морочити) собі го́лову чим.
podpruwać, podpruć, -pruję, -prujesz, -pruł підпо́рювати, -рюю, -рюєш, підпороти, -рю́, -решь.
podprząc *див.* **podprzęgać.**
podprzeponny *anat. (hypodiaphragmaticus s. subphrenicus)* субдіафрагма́льний.
podprzęg, -gu, *m.* 1) ко́ні для підпря́жки; 2) додатко́вий за́пряг, -гу.
podprzęgać, podprząc, -przęgnę, -przęgniesz, -prząg, -przęgli підпряга́ти, підпрягти́, -пряжу́, -пряже́ш.
podprzęgnąć *dok. див.* **podprzęgać.**
podpuchły припу́хлий, підпу́хлий.
podpuchnąć, -chnę, -chniesz, -chnął, -chnęli *a.* **-chł, -chli** припу́хнути, підпу́хнути.
podpułkownik, *lm.* **-cy,** *m.* підполко́вник.
podpuszczać, podpuścić, -puszczę, -puścisz, -puścił підпуска́ти, підпусти́ти, -пущу́, -пу́стиш; ◊ ~puszczać mleko заква́шувати молоко́.
podpustka *ż. див.* **podpuszczka.**
podpuszczka *ż.* заква́ска для молока́.
podpuścić *див.* **podpuszczać.**
podpychać, podepchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli підпиха́ти, підіпхну́ти; *(посувати поштовхами — ще)* підшто́вхувати, -што́вхую, -што́вхуєш, підштовхну́ти.
podpytywać, -tuję, -tujesz, -tywał випи́тувати, -тую, -туєш (що);

(з метою вивідати — ще) розпи́тувати.

podrabiacz, *lm.* **-cze,** *m.* підро́блювач.

podrabiać, podrobić, -bię, -bisz, -bił підро́блювати, -люю, -люєш, підробля́ти, підроби́ти, -блю́, -биш; ~bić podpis підроби́ти пі́дпис.

podrabianie *n.* підро́бка, підробляння, підро́блювання; ~ dokumentu підро́бка докуме́нта.

podrałować, -łuję, -łujesz, -łował *posp.* почухра́ти, да́ти дра́ла.

pod ramię *przsł.* під ру́ку; ująć kogo ~ взя́ти кого́ під ру́ку.

podrapać, -pię, -piesz, -pał подря́пати; //~ się подря́патися.

podrapować, -puję, -pujesz, -pował драпірува́ти, -ру́ю, -ру́єш, драпува́ти, -пу́ю, -пу́єш *(докон.)*.

podrasa *ż. (за реакційною антинауковою теорією)* ни́жча ра́са.

podrastać, podrosnąć, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli підроста́ти, підрости́.

podratować, -tuję, -tujesz, -tował *див.* **poratować.**

podrażać, podrożyć, -żę, -żysz, -żył здоро́жувати, -жую, -жуєш, здорожи́ти; ~żać koszt здоро́жувати ва́ртість.

podrażniać, podrażnić, -nię, -nisz, -nił 1) *фізіол.* подра́знювати, -нюю, -нюєш, подразни́ти, -ню́, -ниш; 2) *(рану, запалене місце тощо)* роз'я́трювати, -рюю, -рюєш, роз'ятри́ти; 3) *перен.* дражни́ти, дратува́ти, -ту́ю, -ту́єш, роздрато́вувати, -вую, -вуєш, роздратува́ти; //~ się 1) подра́знюватися, бу́ти подра́зненим; 2) роз'я́трюватися, роз'ятри́тися; *(про запальний процес)* запа́люватися, -люється, запали́тися, -литься; 3) дратува́тися, роздрато́вуватися, роздратува́тися.

podrażnienie *n.* 1) подра́знення; 2) роз'я́трення; 3) роздратува́ння. *Пор.* **podrażniać.**

podrąbywać, -buję, -bujesz, -bywał, podrąbać, -bię, -biesz, -bał підру́бувати, -бую, -буєш, підруба́ти.

podrążyć, -żę, -żysz, -żył 1) повидо́вбувати, -бую, -буєш; 2) *див.* **podrylować.**

podrenować, -nuję, -nujesz, -nował дренува́ти, -ну́ю, -ну́єш *(докон.)*.

podreperowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, podreperować, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* 1) тро́хи ла́годити, -джу, -диш, тро́хи пола́годити; *(в більшій мірі)* підремонтува́ти, -ту́ю, -ту́єш *(лише докон.)*; 2) *(звичайно докон.) (перен. — здоров'я)* тро́хи попра́вити, -влю, -виш; // *(звичайно — докон.)* ~ się тро́хи попра́витися; ◊ ~wać się w interesach попра́вити свої́ спра́ви.

podreptać, -pczę, -pczesz *(rzadziej* **-pcę, -pcesz), -ptał** подріботі́ти (нога́ми).

podrewizor, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* помічни́к ревізо́ра.

podręcze *n.* підлокі́тник.

podręcznik *m.* підру́чник.

podręczny підру́чний; p a n n a ~na підру́чна в краве́цькій майсте́рні; ◊ b a g a ż ~ ручни́й бага́ж, -жу́; d r u k ~ курси́вний шрифт, -ту; ~na k s i ą ż k a настільна кни́жка.

podręczyć, -czę, -czysz, -czył помучити; *книж.* потерза́ти; //~ się помучитися; потерза́тися.

pod ręką *przsł.* напо́хваті, під руко́ю, під рука́ми; m i e ć c o ~ ма́ти що напо́хваті (під руко́ю, під рука́ми).

podrętwieć, -wiejemy, -wiejecie, -wiały, -wieli *(про багатьох)* заці́пеніти; *(від холоду)* закля́кнути, задубі́ти.

podrobić I *див.* **podrabiać.**

podrobić II, **-bię, -bisz, -bił** покриши́ти, -шу́, -шиш.

podrobienie I *n.* підро́бка; *(дія — ще)* підро́блення.

podrobienie II *n.* покри́шення.

podrobiony підро́блений, фальши́вий; ~ne p i e n i ą d z e підро́б-

лені (фальши́ві) гро́ші, -шей; *(рідко)* фальсифіко́ваний, фальшо́ваний; ~na historia фальсифіко́вана (фальшо́вана) істо́рія.

podroczyć się, -czę, -czysz, -czył (z kim) подражни́ти, -ню́, -ниш, подратува́ти, -ту́ю, -ту́єш (кого́).

podrogatkowy 1) *ист.* розташо́ваний поблизу́ (бли́зько) заста́ви; 2) *перен.* приміський, пригоро́дній; mieszkaniec ~ приміськи́й (пригоро́дній) жи́тель (ме́шканець).

podrosły яки́й (що) підрі́с.

podrosnąć *див.* **podrastać.**

podrostek, -tka, *lm.* **-tki,** *m.* пі́дліток, -тка, підро́сток.

podrośl *ż., zb., leśn.* на́молодь, -ді, на́молодок, -дку, підрі́ст, -ро́сту.

podrośnięty *див.* **podrosły.**

podrozdział, -łu, *m.* підро́зділ, -лу.

podrożeć, -żeje, -żał подоро́жчати.

podrożenie *n.* подоро́жчання.

podrożyć się, -żę, -żysz, -żył поторгува́тися, -гу́юся, -гу́єшся.

podróbka *ż.* підро́бка.

podróbki, -bek, *blp.* 1) по́трух, -ху, потрушо́к, -шка́, потрухи́, -хі́в, те́льбухи, -хів; 2) суп з потрухі́в.

podróść *dok. див.* **podrastać.**

podrównać *див.* **podrównywać.**

podrównikowy екваторіа́льний.

podrównywać, -nuję, -nujesz, -nywał, podrównać підрі́внювати, -нюю, -нюєш, підрівня́ти.

podróż *ż.* по́дорож, -жі, мандрі́вка; *(коротка — ще)* поїздка; доро́га *(перен.);* być w ~ży знахо́дитися (бу́ти) в доро́зі; ~ do Moskwy поїздка (по́дорож) до Москви́; ~ koleją (żelazną) по́дорож залізни́цею; ~ konna по́дорож кі́ньми; koszty ~ży а) доро́жні (подоро́жні) ви́трати, -рат; б) *(у зв'язку з відрядженням)* командирово́вочні, -них; в) *(до місця нової служби)* гро́ші на переї́зд, підйо́мні гро́ші, -шей; ~ lądowa сухопу́тня (сухопі́льна) по́дорож; ~ morska морська́ по́дорож; ~ naokoło świata кругосві́тня по́дорож (мандрі́вка); ~ napowietrzna повітря́на по́дорож; ~ naukowa а) наукова́ по́дорож; б) *(за дорученням)* наукове́ відря́дження; odbyć ~ зроби́ти по́дорож; ~ piesza пі́ша по́дорож (мандрі́вка), по́дорож (мандрі́вка) пі́шки; puścić się w ~ відпра́витися (ви́рядитися, пода́тися) в доро́гу; ~ służbowa службо́ва поїздка; (службо́ве) відря́дження; szczęśliwej ~ży! щасли́вої доро́ги! towarzysz ~ży супу́тник; wybierać się w ~ збира́тися (лаштува́тися) в доро́гу.

podróżna, -nej, *ż. див.* **podróżniczka.**

podróżne, -nego, *n.* 1) доро́жні ви́трати, -рат; 2) *(у зв'язку з відрядженням)* командирово́вочні, -них; 3) *(до місця нової служби)* гро́ші на переї́зд, підйо́мні гро́ші, -шей.

podróżniczka *ż.* 1) мандрі́вни́ця, подоро́жниця; 2) пасажи́рка; 3) тури́стка. *Пор.* **podróżny II.**

podróżnik, *lm.* **-cy,** *m. див.* **podróżny II.**

podróżny I доро́жній; *(про витрати, записки тощо — ще)* подоро́жній; przybory ~ne доро́жнє прила́ддя.

podróżny II, -nego, *lm.* **-ni,** *m.* 1) мандрі́вни́к, -рівника́, подоро́жник; 2) *перен.* пасажи́р, -ра; 3) *(рідко)* тури́ст.

podróżomania *ż., pot.* ма́нія подорожува́ти (мандрува́ти).

podróżopisarstwo *n.* о́писи по́дорожей.

podróżopisarz, *lm.* **-rze,** *m.* а́втор о́писів по́дорожей.

podróżować I, -żuję, -żujesz, -żował подорожува́ти, -жу́ю, -жу́єш, мандрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

podróżować II, -żuję, -żujesz, -żował *kosm.* підрум'я́нити.

po drugie *przsł.* по-дру́ге.

podrujnować, -nuję, -nujesz, -nował трóхи зруйнувáти, -нýю, -нýєш; *(про здоров'я — ще)* (трóхи) підірвáти, -рвý, -рвеш, надламáти.

podrukować, -kuję, -kujesz, -kował 1) понадрукóвувати, -вую, -вуєш; 2) *(деякий час)* подрукувáти, -кýю, -кýєш.

podrumienić, -nię, -nisz, -nił підрум'я́нити; *(кул. — звичайно)* підгнітúти, -гнічý, -гнíтиш.

podrusztować, -tuję, -tujesz, -tował 1) підвестú риштóвання (риштувáння); вúще підня́ти (звестú) риштóвання (риштувáння); 2) підклáсти решíтку *(в грубу)*.

podrutować, -tuję, -tujesz, -tował поскрíплювати (постя́гувати) дрóтом.

podruzgotać, -goczę, -goczesz *(rzadziej* **-gocę, -gocesz), -gotał** порозтрóщувати, -щую, -щуєш; *(перен. — ще)* поруйнувáти, -нýю, -нýєш.

podrwinkować, -kuję, -kujesz, -kował *dok. див.* **podrwiwać.**

podrwiwać, podrwić, -wię, -wisz, -wił (sobie z kogo, z czego) посмíюватися, -смíююся, -смíюєшся, посмія́тися, -смію́ся, -смíєшся, насмія́тися, глузувáти, -зýю, -зýєш, поглузувáти (з кóго, з чóго, *рідко* над ким, над чим); *(злобно — ще)* глумúтися, -млю́ся, -мúшся, поглумúтися (з кóго, з чóго, *рідко* над ким, над чим).

podryć, -ryję, -ryjesz, - był 1) підрúти; *(підвести підкоп — ще)* підкопáти; 2) *(про воду)* підмúти.

podryg, -gu, *m., (częściej w lm.)* **-gi, -gów,** 1) підплúгування, підстрúбування; 2) *мед.* конвýльсії, -сій, сýдороги, -рог; судóми, -дóм *(розм.);* o s t a t n i e ~**gi** а) *перен.* остáнні зусúлля, -сúль; б) передсмéртні сýдороги; ◊ w ~**gach** вúстрибом.

podrygać *див.* **podrygiwać.**

podrygiwać, -guję, -gujesz, -giwał 1) підплúгувати, -гую, -гуєш, підстрúбувати, -бую, -буєш; 2) посíпуватися, -пуюся, -пуєшся. *Пор.* **podryg.**

podrylować, -luję, -lujesz, -lował повиймáти кісточкú *(з фруктів)*.

podryw, -wu, *m.* 1) підрúв, -ву; 2) *перен.* порúв.

podrywacz, *lm.* **-cze,** *m., gór.* запáльник.

podrywać, poderwać, -rwę, -rwiesz, -rwał 1) підривáти, підірвáти, -рвý, -рвеш; *(чий авторитет, тощо — ще)* порýшувати, -шую, -шуєш, порýшити; похитнýти *(лише докон.);* **poderwać** z d r o w i e підірвáти здорóв'я; 2) *(про воду)* підмивáти, підмúти; **podrywać** b r z e g i підмивáти берегú; 3) *(догори)* піднімáти (підíймати) ривкáми, підня́ти ривкóм; задирáти, задéрти, -деру́, -дере́ш *(розм.); // (лише докон.)* ~ **się** зірвáтися, схопúтися, -плю́ся, -пишся; ~ z m i e j s c a зірвáтися (схопúтися) з мíсця; *(про птахів)* злетíти, -лечý, -летúш, знятися (знімýся, знíмешся); w r o n y **poderwały się** z k r z y k i e m воро́ни злетíли (знялúся) з крúком; *перен., поез.* зірвáтися: k r z y k j a k i ś **poderwał się** w s a l i в зáлі зірвáвся якúйсь óкрик.

podrywka *ż., ryb.* сачóк, -чкá.

podrzeć, -drę, -drzesz, -darł порвáти, -рвý, -рве́ш; *(зносити — ще)* подéрти, подрáти, -деру́, -дере́ш; ~ b u t y подéрти (подрáти) черевúки *а.* чóботи; ~ l i s t y порвáти листú; //~ **się** 1) порвáтися; подéртися, подрáтися; 2) (z kim) *перен. розм.* посварúтися, -рю́ся, -ришся; 3) *розм.* покричáти, -чý, -чúш; *(з плачем)* поревíти.

podrzemać, -mię, -miesz, -mał подрíмати.

podrzezywać, -zuję, -zujesz, -zywał *див.* **podrzynać.**

podrzeźniać *див.* **przedrzeźniać.**

podrzędnie *gram.* підря́дно; z d a n i e ~ z ł o ż o n e складнопідря́дне ре́чення.
podrzędność *ż.*, 1) другоря́дність, -ності; другорозря́дність; другосо́ртність; 2) підря́дність. *Пор.* **podrzędny.**
podrzędny 1) другоря́дний; *(не основний — ще)* другорозря́дний; p r o b l e m ~ другорозря́дне пита́ння; *(гіршого сорту)* другосо́ртний; t o w a r ~ другосо́ртний това́р (крам); 2) *грам.* підря́дний.
podrzucać, podrzucić, -cę, -cisz, -cił підкида́ти, підки́нути.
podrzucenie *n.* підки́нення.
podrzucić *див.* **podrzucać.**
podrzut, -tu, *m.* кидо́к вго́ру.
podrzutek, -tka, *lm.* **-tki,** *m.* підки́дьок, -дька.
podrzynać, poderznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli підрі́зувати, -зую, -зуєш, підрі́зати, -рі́жу, -рі́жеш.
podsadzać, podsadzić, -dzę, -dzisz, -dził підса́джувати, -джую, -джуєш, підсади́ти, -джу́, -диш; ◊ **~dzać j a j a p o d k u r ę** підсипа́ти квóчку; *військ.* **~dzać m i n y** мінува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
podsadzka *ż., gór.* кріплення.
podsaletran *m., chem. див.* **podsaletrzan.**
podsaletrzan, -nu, *m., chem.* нітри́т, -ту.
podsądna, -nej, *ż.* підсу́дна, -ної.
podsądny, -nego, *lm.* **-ni,** *m.* підсу́дний, -ного.
podsekretariat, -tu, *m.* 1) поса́да засту́пника секретаря́; 2) сан віцемініст ра.
podsekretarz, *lm.* **-rze,** *m.* засту́пник секретаря́; ◊ ~ s t a n u віцемініст р, -ра.
podsercowy: d o ł e k ~ *anat. (scrobiculum cordis)* грудни́нна ло́жечка.
podsędek, -dka, *lm.* **-dkowie,** *m., hist.* засту́пник суддí.
podsiać *див.* **podsiewać.**
podsiadać, podsiąść, -siądę, -siądziesz, -siadł, -siedli (kogo) *przest.* підставля́ти но́гу, підста́вити но́гу (кому́) *(перен.).*
podsiarczan, -nu, *m., chem.* сірки́слa сіль *(род.* со́лі).
podsiarczyn, -nu, *m., chem.* гіпосульфі́т, -ту.
podsiąść *див.* **podsiadać.**
podsiebitka *ż., bud.* обши́вка.
podsiekać, podsiec, -siekę, -sieczesz, -siekł підсіка́ти, підсі́кти, -січу́, -січе́ш, підтина́ти, підтя́ти (підті́ну, підтне́ш), підтну́ти.
podsienie *n., bud. див.* **podcienie** 2.
podsiewać, podsiać, -sieję, -siejesz, -siał 1) підсіва́ти, підсію́вати, -сію́, -сіюєш, підсія́ти; 2) *(для очистки)* просіва́ти, просію́вати, просія́ти.
podsiewiny, -win, *blp., roln.* скру́жки, -жок.
podsiębierny: k o ł o ~**ne** підсубі́йне ко́лесо *(у млині).*
podsiębierny *див.* **podsiębierny.**
podsilać, podsilić, -lę, -lisz, -lił підси́лювати, -люю, -люєш, підси́лити.
podsiniaczyć, -czę, -czysz, -czył (co) набúти синякú (синцí) (де).
podsiniać, podsinić, -nię, -nisz, -nił підси́нювати, -нюю, -нюєш, підсини́ти.
podsiniały *(про очі)* підве́дений.
podsinieć, -nieją, -niały *(про очі)* запáсти, -падýть, позападáти.
podsiniony *див.* **podsiniały.**
podsitek, -tka, *m.* підси́ток, -тка.
podsitkowy си́тний; ◊ c h l e b ~ си́тник.
podsitni *див.* **podsitkowy.**
podsiwiały тро́хи посúвілий.
podsiwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli тро́хи посúвіти.
podskakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, podskoczyć, -czę, -czysz, -czył підска́кувати, -кую, -куєш, підско́чити, підплúгувати, -гую, -гуєш, підплигну́ти, підстрúбувати, -бую, -буєш, підстрибну́ти; ◊ *перен. розм.* **~wać** w c e n i e підніма́тися (підійма́тися) в ці́ні.

podskarbi, -biego, *lm.* **-biowie,** *m., hist. (в давній Польщі)* держа́вний скарбни́к, -ка́.
podskarbina *ż., hist. (в давній Польщі)* дружи́на держа́вного скарбника́.
podskarbnikostwo *n., zb., hist. (в давній Польщі)* держа́вний скарбни́к з дружи́ною.
podskibnik *m., roln.* грунтопогли́блювач.
podsklepić, -pię, -pisz, -pił *bud.* підвести́ склепі́ння.
podskoczyć *див.* **podskakiwać.**
podskok, -ku, *m.* стрибо́к *(вгору).*
podskórny 1) підшкі́рний; z a s t r z y k ~ підшкі́рне впо́рскування (впри́скування); 2) *геол.* підгрунтови́й; w o d a ~na підгрунто́ва вода́.
podskórze *n., anat. (tela subcutanea)* підшкі́рна клітковина.
podskrobywać, -buję, -bujesz, -bywał, podskrobać, -bię, -biesz, -bał підско́блювати, -люю, -люєш, підскобли́ти; *(чистити — звичайно)* підскрі́бати, підскребти́, підчища́ти, підчи́стити, -чи́щу, -чи́стиш.
podskroniowy підвисково́ий, підскроне́вий.
podskrzel *ż.* підзя́бра, -бер *(лише в мн.).*
podskrzelny підзя́бровий.
podskrzelowy *див.* **podskrzelny.**
podskubywać, -buję, -bujesz, -bywał, podskubać, -bię, -biesz, -bał підску́бувати, -бую, -буєш, підскуба́ти, підску́бти, -бу́, -бе́ш.
podsłodzić, -dzę, -dzisz, -dził підсолоди́ти, -джу́, -ди́ш.
podsłoneczny 1) підсо́нячний, со́нячний; 2) *перен. книж.* земни́й; 3) *див.* **podrównikowy.**
podsłuch, -chu, *m.* 1) підслу́хування; 2) *військ.* секре́т, -ту; ро́звідка *(шляхом підслухування);* 3) *радіо* перехо́плення.
podsłuchać *див.* **podsłuchiwać.**
podsłuchiwacz, *lm.* **-cze,** *m.* підслу́хувач, підслу́хач.
podsłuchiwaczka *ż.* підслу́хувачка, підслу́хачка.
podsłuchiwać, -słuchuję, -słuchujesz, -słuchiwał, podsłuchać підслу́хувати, -слу́хую, -слу́хуєш, підслу́хати.
podsłuchowy *rad.* перехо́плюючий; s t a c j a ~wa радіоперехо́плююча ста́нція.
podsłupie *n.* 1) п'едеста́л, -лу; 2) *архіт.* по́ртик; 3) навіс *(на стовпах); (с.-г. — ще)* повітка.
podsłupiec, -pca, *lm.* **-pce,** *m. див.* **podsłupie.**
podsmalać, podsmalić, -lę, -lisz, -lił підсма́лювати, -люю, -люєш, підсмали́ти, -лю́, -лиш.
podsmarować, -ruję, -rujesz, -rował підма́зати, -ма́жу, -ма́жеш; *(прям. — ще)* підмасти́ти, -мащу́, -маст и́ш.
podsmażać, podsmażyć, -żę, -żysz, -żył піджа́рювати, -рюю, -рюєш, піджа́рити, підсма́жувати, -жую, -жуєш, підсма́жити.
podsolić, -lę, -lisz, -lił підсоли́ти, -лю́, -лиш.
podsrebrzać, podsrebrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył посрі́блювати, -люю, -люєш, посрібли́ти.
podstacja *ż., el.* підста́нція; ~ t r a n s f o r m a t o r o w a трансформа́торна підста́нція.
podstać się, -stoi, -stał *(про рідину)* усто́ятися, -сто́їться.
podstajenny, -nego, *lm.* **-ni,** *m.* помічни́к ко́нюха.
podstały яки́й (що) усто́явся, усто́ялий.
podstarosta, -ty, *lm.* **-towie,** *m., hist.* засту́пник ста́рости, підста́роста.
podstarostwo *n., hist.* сан засту́пника ста́рости (підста́рости).
podstarości, -ciego, *lm.* **-ciowie,** *m., hist. див.* **podstarosta.**
podstarzały *pot.* підста́ркуватий.
podstarzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli *pot.* тро́хи поста́ріти (ся).
podstawa *ż.* 1) осно́ва; *(книж. — ще)* ба́за; *мед.* ~ c z a s z k i *(basis cranii)* осно́ва че́репа; e k o n o m i c z n a ~ економі́чна осно́ва (ба́за); l e ż e ć (b y ć) u ~wy c z e g o лежа́ти в осно́-

ві чого́; *військ.* ~ muszki осно́ва му́шки; *мед.* ~ serca (*basis cordis*) осно́ва се́рця; wziąć za ~wę взя́ти за осно́ву; 2) *(причина, привід, мотив)* підста́ва; w braku dostatecznych ~taw че́рез відсу́тність (че́рез брак, за відсу́тністю, за бра́ком) доста́тніх підста́в; 3) *буд., перен.* осно́ва, підва́лини, -лин, фунда́мент, -ту; granitowa ~ грані́тна осно́ва, грані́тні підва́лини, грані́тний фунда́мент; 4) *мат., хім.* осно́ва; ~ trójkąta осно́ва трику́тника; 5) *лінгв.* основне́ сло́во; ◊ *військ.* ~ cekaemu кулеме́тна сі́шка.

podstawek, -wka, *m.* 1) підста́вка; 2) *(в струнних інструментах)* коби́лка.

podstawiać, podstawić, -wię, -wisz, -wił підставля́ти, підста́вити, -влю, -виш; *перен.* ~wić jeden zwrot pod drugi підста́вити оди́н зворо́т під дру́гий; *перен.* ~wić komu stołka (nogę) підста́вити но́гу кому́; *мат.* ~wiać liczby підставля́ти чи́сла.

podstawienie *n.* підста́влення.

podstawiony *(не справжній)* підстав(н)и́й; osoba ~na підстав(н)а́ осо́ба.

podstawka *ż.* 1) підста́вка; ~ pod doniczki підста́вка під квітково́го́рщик; 2) *буд.* ле́жень, -жня, підпірни́й брус; 3) *с.-г.* башма́к плу́га; 4) *тех.* підстав(н)а́ ні́жка *(машини)*; ◊ ~ pod szklankę *див.* **spodek.**

podstawnik *m., lingw.* основне́ сло́во.

podstawny підстав(н)и́й.

podstawowy 1) основни́й; *ел.* fala ~wa основна́ хви́ля; zagadnienie ~we основна́ пробле́ма; 2) *(мінімально необхідний)* елемента́рний; brak mu ~wych wiadomości в нього нема́є елемента́рних знань; ◊ ~wa organizacja partyjna первинна партійна організація; szkoła ~wa початко́ва шко́ла.

podstąpić *див.* **podstępować.**

podstebnować *див.* **podstębnować.**

podstemplowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, podstemplować, -luję, -lujesz, -lował *гір.* підкріплювати, -люю, -люєш, підкріпи́ти, -плю́, -пиш; ◊ *спец.* ~lować sukno декати́рувáти сукно́.

podstębnować, -nuję, -nujesz, -nował підстьобáти.

podstęp, -pu, *m.* пі́дступ, -пу; *(перен. — ще)* пі́дступи, -пів, хи́трощі, -щів, хи́трість, -рості; ~ wojenny воє́нний пі́дступ, воє́нна хи́трість.

podstępca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* підсту́пний, -ного, хитру́н, -на́.

podstępnie підсту́пно, хи́тро.

podstępny підсту́пний, хи́трий.

podstępować, -puję, -pujesz, -pował, podstąpić, -pię, -pisz, -pił підступа́ти, підступи́ти, -плю́, -пиш.

podstoli, -lego, *lm.* **-lowie,** *m., hist. (в давній Польщі)* засту́пник сто́льника.

podstolic, *lm.* **-cowie,** *m., hist. (в давній Польщі)* син засту́пника сто́льника.

podstolina *ż., hist. (в давній Польщі)* дружи́на засту́пника сто́льника.

podstopny підні́жний.

podstrajać, podstroić, -roję, -roisz, -roił 1) *муз.* підстро́ювати, -рóюю, -рóюєш, підстро́їти; 2) *перен.* підбу́рювати, -рюю, -рюєш, підбу́рити (про́ти ко́го).

podstrychnąć: ~ wąsa покрути́ти ву́са.

podstrychowy яки́й (що) знахо́диться під гори́щем.

podstrysze *n.* мі́сце під гори́щем.

podstrzegać, podstrzec, -strzegę, -strzeżesz, -strzegł *див.* **podpatrywać.**

podstrzelić, -lę, -lisz, -lił підстрі́лити, підстре́лити.

podstrzesze *n.* 1) гори́ще; 2) примі́щення під гори́щем.

podstrzygać, podstrzyc, -strzygę, -strzyżesz, -strzygł підстриґа́ти, підстри́гти, -стрижу́, -стриже́ш; //~ **się** підстриґа́тися, підстри́ґтися.

podstrzyżyny, -żyn, *blp., hist. див.* **postrzyżyny.**

podstudzać, podstudzić, -dzę, -dzisz, -dził зле́гка вистуджувати, -джую, -джуєш, зле́гка ви́студити, -джу, -диш, зле́гка вихоло́джувати, зле́гка ви́холодити.

podstyczna, -nej, *ż., mat.* піддоти́чна, -ної.

podsumować, -muję, -mujesz, -mował підсумува́ти, -му́ю, -му́єш, підби́ти (підвести́) пі́дсумок; ~ wyniki ruchu rewolucyjnego підвести́ пі́дсумок революці́йному ру́хові.

podsumowanie *n.* пі́дсумува́ння.

podsunąć *див.* **podsuwać.**

podsuszać, podsuszyć, -szę, -szysz, -szył підсу́шувати, -шую, -шуєш, підсуши́ти, -шу́, -шиш.

podsuwać, podsunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) підсо́вувати, -вую, -вуєш, підсу́нути; 2) (komu co) *(перен. — навівати)* підка́зувати, -зую, -зуєш, підказа́ти, -кажу́, -ка́жеш (кому́ що); *(вселяти — ще)* наво́дити, -джу, -диш, навести́, -веду́, -веде́ш, наштовхувати, -што́вхую, -што́вхуєш, наштовхну́ти (кого́ на що); ~**sunąć** komu myśl навести́ (наштовхну́ти) кого́ на ду́мку; serce ~**suwa** wyrazy се́рце підка́зує слова́; //~ **się** 1) підповза́ти, підповзти́, підла́зити, -ла́жу, -ла́зиш, підлі́зти; 2) *(перен. — наближатися)* підхо́дити, -джу, -диш, підійти́, -йду́, -йдеш; nieprzyjaciel ~**sunął się** pod fortecę во́рог підійшо́в під кріпость (форте́цю).

podsycać, podsycić, -cę, -cisz, -cił 1) (kogo) підкріпля́ти, підкрі́пити, -плю́, -пиш; 2) *перен.* (*вогонь*) роздува́ти, роздути́; *(почуття)* розпаля́ти, розпали́ти, -лю́, -лиш; ~ać czyją ciekawość розпаля́ти чию́ ціка́вість; ~**cać** miłość (nienawiść, gniew) розпаля́ти любо́в (нена́висть, гнів); *(допомагати)* підтри́мувати, -мую, -муєш, підтри́мати, піддержувати, -жую, -жуєш, піддержати; ~**cać** wojnę domową підтри́мувати (піддержувати) громадя́нську війну́; 3) *(напій)* заправля́ти, запра́вити, -влю, -виш; //~ **się** підси́люватися, -люю́ся, -лює́шся, підси́литися; *(про старання, увагу тощо — звичайно)* поси́люватися, поси́литися; *(ставати більшим)* збі́льшуватися, -шуюся, -шуєшся, збі́льшитися.

podsychać, podeschnąć, podeschnie, podeschnął, podeschły підсиха́ти, підсо́хнути.

podsygnować, -nuję, -nujesz, -nował *dok. див.* **podcyfrowywać.**

podsyłać, podesłać, -ślę, -ślesz, -słał підсила́ти, підісла́ти (підішлю́, підішлеш).

podsypać *див.* **podsypywać.**

podsypka *ż.* 1) підси́пка; *(дія — ще)* підсипа́ння; 2) *буд.* забу́тка; 3) *с.-г.* за́си́пка; 4) *військ.* площа́дка для гарма́ти.

podsypywać, -puję, -pujesz, -pywał, podsypać, -pię, -piesz, -pał підсипа́ти, підси́пати, -плю, -плеш; ◊ *перен.* ~**pać** pieniędzy (pieniędzmi) сипну́ти гро́шми.

podszańcować, -cuję, -cujesz, -cował *woj.s.* обвести́ ша́нцями; нарити́ окопів; набудува́ти редуті́в.

podszargać 1) тро́хи зноси́ти, -ношу́, -но́сиш; тро́хи забрудни́ти, тро́хи закаля́ти; 2) *перен.* тро́хи підірва́ти, -рву́, -рвеш; ~ majątek тро́хи підірва́ти ма́єток; ◊ ~ opinię тро́хи зіпсува́ти репута́цію.

podszarpać *див.* **podszarpywać.**

podszarpnąć, -nę, -niesz -nął, -nęli *dok. див.* **podszarpywać.**

podszarpywać, -puję, -pujesz, -pywał, podszarpać, -pię, -piesz, -pał

надрива́ти, надірва́ти, -рву́, -рвеш; *(здоров'я — ще)* підрива́ти, підірва́ти.

podszarzać тро́хи зноси́ти (зношу́, зно́сиш); ~ suknie тро́хи зноси́ти су́кні; ◊ *перен. розм.* ~rzana piękność підто́птана краса́ уня.

podszastać *pot. див.* **podszarzać.**

podszczepiać, podszczepić, -pię, -pisz, -pił прище́плювати зни́зу, прищепи́ти зни́зу; ◊ *перен. розм.* ~piać kogo обду́рювати кого́; *перен. розм.* ~piać со pod kim відбира́ти що в ко́го *(підступом)*.

podszczękowy *anat. (inframaxillaris)* під щелепний, підще́лепний, підще́леповий.

podszczuwacz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* підбу́рювач, підбу́рник, підмо́вник.

podszczuwać, podszczuć, -szczuję, -szczujesz, -szczuł *pot.* підцьковувати, -вую, -вуєш, підцькува́ти, -кую, -куєш; *(перен. — ще)* підбу́рювати, -рюю, -рюєш, підбу́рити (про́ти ко́го, про́ти чо́го), намовля́ти, намо́вити, -влю, -виш (на ко́го, на що).

podszczuwanie *n., pot.* підцько́вування; підбу́рювання, намовля́ння. *Пор.* **podszczuwać.**

podszczypywać, -puję, -pujesz, -pywał підщи́пувати, -пую, -пуєш, підщипа́ти; *(волосся, пір'я, траву тощо — звичайно)* підску́бувати, -бую, -буєш, підскуба́ти, підску́бти, -бу́, -бе́ш.

podszczytowy яки́й (що) знахо́диться під ве́рхом.

podszef, *lm.* **-fowie,** *m.* засту́пник ше́фа (нача́льника). *Пор.* **szef.**

podszepnąć *див.* **podszeptywać.**

podszepnik, *lm.* **-cy,** *m.* шепту́н, -ня́; *(наклепник)* обмо́вник; *погордл.* попліч ник.

podszept, -tu, *m.* нашіптування, на́шепти, -тів; *(наклеп)* обмо́ва.

podszeptać, -pczę, -pczesz *(rzadziej* **-pcę, -pcesz), -ptał** *dok. див.* **podszeptywać.**

podszeptywać, -tuję, -tujesz, -tywał, podszepnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (komu) нашіптувати, -тую, -туєш, нашепта́ти, -пчу́, -пчеш; підка́зувати по́шепки, підказа́ти по́шепки, підшепну́ти (кому́); таємно ра́дити, -джу, -диш, таємно пора́дити (кому́ що); 2) (со o kim) *перен.* наговорювати, -рюю, -рюєш, наговори́ти, -рю́, -риш (що про ко́го).

podszewka *ż.* підкла́дка, під би́вка, підбі́йка, підбі́й, -бо́ю.

podszewkowy: materiał ~ матеріа́л для підкла́дки.

podszlifować, -fuję, -fujesz, -fował тро́хи відшліфува́ти, -фу́ю, -фу́єш.

podsznurować, -ruję, -rujesz, -rował зашнурува́ти зни́зу.

podszopie *n., roln.* навіс, -су, повітка.

podszpakować, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli зле́гка посипати.

podszpilić, -lę, -lisz, -lił підколоти, -лю́, -леш, підшпили́ти, -лю́, -лиш.

podsztygar, *lm.* **-rzy,** *m., gór.* підшті́йгер, -ра.

podszuflować, -luję, -lujesz, -lował підгорну́ти совко́м (шпо́лою, лопа́ткою).

podszumować, -muję, -mujesz, -mował (со) *(трохи)* зня́ти на́кип (з чо́го).

podszybie *n., gór.* ни́жня части́на ша́хти, підша́хтне по́ле, зумпф, -фу.

podszybować, -buję, -bujesz, -bował *(про планери)* підлеті́ти, -лечу́, -лети́ш; підплисти́, -пливу́, -пливе́ш, підпливти́ *(у повітрі)*.

podszybowy: komora ~wa *gór. див.* **podszybie.**

podszycie *n.* 1) підо́шви з при́швами; 2) *ліс.* по́рость, -лі, підлі́сок, -ску; 3) *див.* **podszewka.**

podszyć *див.* **podszywać.**

podszyty підши́тий, підби́тий; *перен. розм.* ubraniem wiatrem ~te оде́жа ві́тром підши́та (підби́та); ◊ las ~ по-

росле́вий ліс, -су; ◊ *перен. розм.* f a ł s z e m ~ двоєду́шний, лицемі́рний; *перен. розм.* l i s e m ~ хитру́н, -ná, хитря́к, -ка́, хи́трик; *перен. розм.* t c h ó r z e m (s t r a c h e m) ~ боягу́зливий.

podszywać, podszyć, -szyję, -szyjesz, -szył підшива́ти, підши́ти, підбива́ти, підби́ти (під'ю́, під'є́ш); **~wać** f u t r e m підшива́ти (підбива́ти) ху́тром; //**~ się** (pod kogo) *перен. розм.* вида́вати себе́ за ко́го, ви́дати себе́ за ко́го; **~szywać się** p o d c u d z e n a z w i s k o вида́вати себе́ за і́ншу осо́бу.

podszywany підши́ваний, підби́ваний.

podścielać *див.* **podściełać.**

podścielić *dok. див.* **podściełać.**

podścielisko *n.* 1) *перен. книж.* осно́ва, підва́лини, -лин, фунда́мент, -ту; 2) *див.* **podściółka.**

podściełać, podesłać, podścielę, podścielesz, podesłał підстила́ти, підісла́ти (підстелю́, підсте́леш); підстели́ти, підстели́ти, -стелю́, -сте́лиш *(рідко).*

podściółka *ż.* пі́дстилка, пі́дстілка.

podśmietanie *n.* незби́ране ки́сле молоко́.

podśmiewać się (z kogo, z czego) підсмію́ватися, -смію́юся, -смію́єшся (з ко́го, з чо́го, *рідко* над ким, над чим).

podśnieżny підсніго́вий, підсні́жний.

podśpiewywać, -wuję, -wujesz, -wywał підспі́вувати, -вую, -вуєш; приспі́вувати *(рідко).*

podśrubowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, podśrubować, -buję, -bujesz, -bował 1) підгви́нчувати, -чую, -чуєш, підгвинти́ти, -нчу́, -нти́ш; *(гайку тощо — ще)* підкру́чувати, -чую, -чуєш, підкрути́ти, -кручу́, -кру́тиш; 2) *(перен. розм. — ціну)* роздува́ти, роздму́ти, -ду́ю, -ду́єш, здува́ти, здму́ти, наганя́ти, нагна́ти (нажену́, наженеш).

podświadomie *psych.* підсві́домо.

podświadomość *ż., psych.* підсві́домість, -мості.

podświadomy *psych.* підсві́домий.

podświnek, -nka, *m.* пі́дсвинок, -нка.

podtaczać I, **podtoczyć, -czę, -czysz, -czył** підко́чувати, -чую, -чуєш, підкоти́ти, -качу́, -ко́тиш; **~toczyć** a r m a t y p o d m u r y m i a s t a підкоти́ти гарма́ти під му́ри мі́ста.

podtaczać II, **podtoczyć, -czę, -czysz, -czył** 1) підто́чувати, -чую, -чуєш, підточи́ти, -чу́, -чиш; *перен.* c h o r o b a g o **~toczyła** хвороба підточи́ла його́ си́ли (здоро́в'я); r o b a k i **~toczyły** k a p u s t ę черв'яки́ підточи́ли капу́сту; 2) *(ножі і под.)* підто́чувати, підточи́ти, підго́стрювати, -рюю, -рюєш, підгостри́ти, -рю́, -риш.

podtajać, -ję, -jesz, -jał підта́нути.

podtapiać, podtopić, -pię, -pisz, -pił *(водою)* підто́плювати, -люю, -люєш, підтопля́ти, підтопи́ти, -плю́, -пиш.

podtatrzański розташо́ваний ко́ло підні́жжя Татр.

podtatusiały *żart.* підста́ркуватий.

podteraz тро́хи зноси́ти (зношу́, зно́сиш); *(організм)* тро́хи ви́снажити.

podtęchnąć, -tęchnę, -tęchniesz, -tęchł зле́гка протя́хнути.

podtlenek, -nku, *m., chem.* за́кис, -су.

podtłaczać, podtłoczyć, -czę, -czysz, -czył (co pod co) втиска́ти, вти́скувати, -кую, -куєш, вти́снути (що під що).

podtłoczka *ż., tech., poligr. див.* **matryca.**

podtoczyć I *див.* **podtaczać** I.

podtoczyć II *див.* **podtaczać** II.

podtopić *див.* **podtapiać.**

podtopnieć, -nieje, -niał підта́нути.

podtorze *n., kol.* осно́ва **полотна́** залізни́ці.

podtrącać, podtrącić, -cę, -cisz, -cił 1) підштовхувати, -штовхую,

-штóвхуєш, підштовхнýти; 2) *перен. див.* **потрáцać** 2.

podtroczyć, -czę, -czysz, -czył підторочúти, -чý, -чиш.

podtrząchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **potrząsać.**

podtrząsać, podtrząsnąć *див.* **potrząsać.**

podtrzeźwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli трóхи протверезúтися, -режýся, -резúшся, трóхи протверезíти.

podtrzymywać, -muję, -mujesz, -mywał, podtrzymać підтрúмувати, -мую, -муєш, підтрúмати, піддéржувати, -жую, -жуєш, піддéржати; **~mywać rozmowę** підтрúмувати (піддéржувати) розмóву; ◊ **~mywać kogo na duchu** підбадьóрювати, -рюю, -рюєш (кого́).

podtuczać, podtuczyć, -czę, -czysz, -czył підгодóвувати, -вую, -вуєш, підгодувáти, -дýю, -дýєш; *(розм. — ще)* підживля́ти, підживúти, -влю́, -виш; *(рідко — ще)* підкóрмлювати, -люю, -люєш, підкормúти, -млю́, -миш.

podtucznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli трóхи погла́дшати.

podtulać, podtulić *див.* **podkulać.**

podtupywać, -puję, -pujesz, -pywał підтýпувати, -пую, -пуєш.

podtuszowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, podtuszować, -szuję, -szujesz, -szował 1) підтушóвувати, -вую, -вуєш, підтушувáти, -шýю, -шýєш; 2) *перен.* підкрéслювати гóлосом, підкрéслити гóлосом, наголóшувати, -шую, -шуєш, наголосúти, -лошý, -лóсиш, говорúти з прúтиском, сказáти з прúтиском.

podtykać, podetknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli підсувáти, підсóвувати, -вую, -вуєш, підсýнути (кому́ що); //**~ się** *(піднімати плаття)* підтикáтися, підіткнýтися.

podubożały якúй (що) збіднíв, збіднíлий; якúй (що) зубóжів, зубóжілий. *Пор.* **podubożeć.**

podubożeć, -żeję, -żejesz, -żał, -żeli збіднíти; *підсил.* зубóжіти.

podubożenie *n.* збіднíння; зубóжіння. *Пор.* **podubożeć.**

podubożyć, -żę, -żysz, -żył трóхи збіднúти (кого́).

poducha *ż., zgr.* велúка пóдýшка.

poduczać, poduczyć, -czę, -czysz, -czył підýчувати, -чую, -чуєш, підучúти, -чý, -чиш (що, кого чого́); //**~ się** підýчуватися, підучúтися.

podudzie *n., anat. див.* **goleń.**

podugoda *ż.* тимчасóва угóда.

podupadać, podupaść, -padnę, -padniesz, -padł підупадáти, підупáсти, -падý, -падéш; *підсил.* занепадáти, занепáсти; **~paść na duchu** занепáсти (знесúлітн) дýхом; **~padać na zdrowiu** підупадáти; ◊ **~padać na nogi** хворíти на нóги (ногáми); **~padać na umyśle** втрачáти розумóві здíбності.

podupadły підупáлий; занепáлий; **~ na duchu** занепáлий дýхом; **~łe zdrowie** підупáле здорóв'я. *Пор.* **podupadać.**

podupaść *див.* **podupadać.**

podusić, -szę, -sisz, -sił подушúти, -шý, -шиш.

poduszczacz, *lm.* **-cze,** *m., książ.* підбýрювач, підбýрник, підмóвник.

poduszczać, poduszczyć, -czę, -czysz, -czył *książ.* підмовля́ти, підмóвити, -влю, -виш, намовля́ти, намóвити, наущáти, наустúти, -ущý, -устúш; *(збуджувати)* підбýрювати, -рюю, -рюєш, підбýрити (прóти кóго, прóти чóго), намовля́ти, намóвити (на кóго, на що).

poduszczyciel, *lm.* **-le,** *m.* підбýрювач, підбýрник, підмóвник.

poduszczyna *ż., lekc.* подущúна.

poduszeczka *ż., zdr.* подýшечка.

poduszka *ż.* пóдýшка; ◊ **~ki pod oczyma** нáбряки під очúма.

poduszne, -nego, *n., hist.* подýшне, -ного.

poduszny I якúй (що) знахóдиться під вýхом; ◊ *анат.* **gruczoły ~ne** підшлúнкова зáлоза.

czołki ~ne *(glandulae parotes)* привýшні зáлози, -лоз.
poduszny II *hist.* подýшний; podatek ~ подýшний подáток, -тку, подýшне, -ного.
podwajać, podwoić, -dwoję, -dwoisz, -dwoił подвóювати, -вóюю, -вóюєш, подвóїти.
podwale *n., hist.* 1) мíсце під вáлом; 2) *(в'язниця)* каземáт, -ту, льох, -ху.
podwalina *ż.* 1) *буд.* підвáлина; 2) *перен.* оснóва, підвáлини, -лин, фундáмент, -ту; założyć (położyć) ~nę pod co поклáсти оснóву (підвáлини, фундáмент) під що.
podwałkować, -kuję, -kujesz, -kował *(ticto)* злéгка розкачáти.
podwałować, -łuję, -łujesz, -łował збудувáти знúзу вал; оточúти вáлом.
podwarzać, podwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył підвáрювати, -рюю, -рюєш, підварúти, -рю́, -риш.
podwatować, -tuję, -tujesz, -tował підбúти вáтою.
podważać, podważyć, -żę, -żysz, -żył 1) піднімáти (підіймáти) лóмом, підняти лóмом, підвáжувати, -жую, -жуєш, підвáжити; 2) *перен.* підривáти, підірвáти, -рвý, -рвеш; ~żać czyj autorytet підривáти чий авторитéт.
podważka *ż.* 1) підóйма, вáжіль, -желя; 2) *мед. (elevatorium)* піднімáч, -чá.
podważyć *див.* **podważać.**
podweselać, podweselić, -lę, -lisz, -lił (kogo) трóхи розвеселя́ти, трóхи розвеселúти, трóхи звеселя́ти, трóхи звеселúти; //~ się хмелíти, охмелíти, захмелíти.
podwędzać, podwędzić, -dzę, -dzisz, -dził злéгка закóпчувати, -чую, -чуєш, злéгка закоптúти, -пчý, -птúш.
podwęgielny нарíжний; kamień ~ нарíжний кáмінь, -меня.
podwiać *див.* **podwiewać.**
podwiązać *див.* **podwiązywać.**
podwiązka *ż.* 1) підв'я́зка; 2) *мед. (ligatura)* нúтка для перев'я́зування судúн; 3) *буд.* лéжень, -жня.
podwiązywać, -zuję, -zujesz, -zywał, podwiązać, -wiążę, -wiążesz, -wiązał 1) підв'я́зувати, -зую, -зуєш, підв'язáти, -в'яжý, -в'я́жеш; 2) *(рану)* перев'я́зувати, перев'язáти.
podwić, -wiję, -wijesz, -wił *dok. див.* **podwijać.**
podwieczorek, -rka *a.* **-rku,** *m.* підвечíрок, -рку.
podwieczorkować, -kuję, -kujesz, -kował підвечíркувати, -кую, -куєш.
podwieczorkowy підвечíрковий.
pod wieczór *przst.* над вéчір, нáдвечір.
podwieszać, podwiesić, -szę, -sisz, -sił підвíшувати, -шую, -шуєш, підвíсити, -вíшу, -вíсиш.
podwieść *див.* **podwodzić.**
podwietrzny підвíтряний.
podwiewać, podwiać, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wiali *a.* **-wieli** 1) піддувáти, піддýти; 2) *(про вітер)* підвівáти *(лише недокон.).*
podwieźć *див.* **podwozić.**
podwiędły прив'я́лий.
podwiędnąć, -więdnę, -więdniesz, -więdnął *a.* **-wiądł, -więdli** прив'я́нути.
podwijać, podwinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) підбирáти, підібрáти (підберý, підберéш); *(поли одягу тощо — ще)* підгортáти, підгорнýти, -нý, -неш, підвертáти, підвернýти, -нý, -неш, підкáчувати, -чую, -чуєш, підкачáти, закáчувати, закачáти; *(рукав — ще)* підкáсувати, -сую, -суєш, підкасáти, закáсувати, закасáти; *(ноги — ще)* підгортáти, підгорнýти; підібгáти *(лише докон.);* ~wijać włosy підбирáти волóсся; 2) (co czym) обмóтувати, -тую, -туєш, обмотáти, обкрýчувати, -чую, -чуєш, обкрутúти, -кручý, -крýтиш; ~winąć korek szmatką об-

мота́ти (обкрути́ти) ко́рок ганчі́ркою; //~ się 1) підбира́тися, підібра́тися; підгорта́тися, підгорну́тися, підверта́тися, підверну́тися, підка́чуватися, підкача́тися, зака́чуватися, закача́тися; підка́суватися, підкаса́тися, зака́суватися, закаса́тися; 2) *(лише докон.) (підігнутися від незручного руху)* підверну́тися; noga mu się ~winęła в нього підверну́лася нога.

podwika *ż.* 1) *арх., жарт.* жі́нка; 2) *етногр.* весі́льна ху́стка.

podwikarz, -rze, *lm., m., arch., żart. див.* **kobieciarz.**

podwilżać, podwilżyć, -żę, -żysz, -żył тро́хи зволо́жувати, -жую, -жуєш, тро́хи зволо́жити.

podwinąć *див.* **podwijać.**

podwionąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **podwiewać.**

podwiośnie *n. див.* **przedwiośnie.**

podwlekać, podwlec, -wlokę, -wleczesz, -wloką, -wlókł, -wlekli підволіка́ти, підволокти́, -лочу́, -лоче́ш.

podwładność *ż.* підвла́дність, -ності; підле́глість, -лості; підві́домчість, -чості. *Пор.* **podwładny.**

podwładny підвла́дний; *(підкорений — ще)* підле́глий; *офіц.* підві́домчий; ~ne instytucje підві́домчі установи́, но́в.

podwłóczyć, -czę, -czysz, -czył *roln.* тро́хи поволочи́ти, -чу́, -чиш, тро́хи заволочи́ти.

podwoda *ż.* підво́да.

podwodne, -nego, *n., hist.* пода́ток від підво́д.

podwodnik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* підво́[і]дчик.

podwodny підво́дний; łódź ~na підво́дний чо́вен (*род.* чо́вна́).

podwodzić, -dzę, -dzisz, -dził, podwieść, -wiodę, -wiedziesz, -wiódł, -wiedli 1) підво́дити, -джу, -диш, підвести́, -веду́, -веде́ш; 2) *(знизу)* обво́дити, обвести́; ~wieść u spodu szlakiem обвести́ зни́зу облями́вкою.

podwoić *див.* **podwajać.**

podwoje, -woi *a.* **-wojów** *(zazwyczaj blp.), książ.* двості́лкові (двійча́сті, двійча́ті) две́рі, -ре́й; *перен.* otwierać szeroko ~ широ́ко відчиня́ти две́рі.

podwojenie *n.* подво́єння.

podwojewodzi, -dziego, *lm.* **-dziowie,** *m., hist.* засту́пник воєво́ди.

podwojewódzki *hist.* яки́й (що) стосу́ється засту́пника воєво́ди.

podwojewództwo *n., hist.* сан засту́пника воєво́ди.

podwojski, -skiego, *lm.* **-scy,** *m., hist.* підво́йський, -кого.

podworować, -ruję, -rujesz, -rował (z kogo, z czego) пожартува́ти, -ту́ю, -ту́єш (з ко́го, з чо́го), поглузува́ти, -зу́ю, -зу́єш (з ко́го, з чо́го, *рідко* над ким, над чим).

podworowe, -wego, *n., hist.* пода́ток від міських буди́нків.

podwoskować, -kuję, -kujesz, -kował підвощи́ти, підвоскува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

podwozić, -żę, -zisz, -ził, podwieźć, -wiozę, -wieziesz, -wiózł, -wieźli підво́зити, -во́жу, -во́зиш, підвезти́, -везу́, -везе́ш.

podwozie *n., tech.* шасі́ *(невідм.);* ~ automobilowe автомобі́льне шасі́; *ав.* ~ chowane шасі́, яке́ укладає́ться; *ав.* ~ stałe шасі́, яке́ не укладає́ться.

podwójci, -ciego, *lm.* **-ciowie,** *m.* засту́пник ві́йта.

podwójnie 1) подві́йно; ~ zawinіłeś ти винува́тий подві́йно; 2) *(на дві половини)* вдво́є; złożyć papier ~ скла́сти вдво́є папі́р.

podwójność *ż.* подві́йність, -ності; двоїстість, двійча́стість, -тості; *Пор.* **podwójny.**

podwójny подві́йний; *(перен. — ще)* двоїстий; człowiek ~ двоїста люди́на; ~na buchalteria подві́йна бухгалте́рія; *(з двох однорідних частин — звичайно)* двійча́стий; ~ne okno двійча́сте вікно́; ◊ *грам.* liczba ~na двоїна́.

podwójtostwo *n., hist.* посáда застýпника вíйта.
podwórce *n., arch. див.* **podwórze.**
podwóreczko *n., zdr., pieszcz.* двóрик.
podwórko *n., zdr.* двóрик.
podwórkowy 1) дворóвий; 2) *перен.* вýличний; śpiewak ~ вýличний співáк, -ká.
podwórze *n.* подвíр'я; mieszkać w ~rzu жúти в подвíр'ї; ◊ mieszkanie od ~rza квартúра у флíгелі.
podwórzec, -rca, *lm.* **-rce,** *m. див.* **dziedziniec.**
podwórzowy дворóвий; pies ~ дворóвий собáка, дворняга.
podwóz, -wozu, *m.* підвíз, -вóзу, підвéзення.
podwstępny *(про клас)* молóдший підготóвчий.
podwyżka *ż.* 1) *(зарплати)* прибáвка; 2) *фін., ек.* підвúщення; ~ cen підвúщення цін.
podwyższać, podwyższyć, -szę, -szysz, -szył піднімáти, підіймáти, підня́ти, -німý, -нíмеш; *(перен. — ще)* піднóсити, -ношý, -нóсиш, піднестú, підвúщувати, -щую, -щуєш, підвúщити; ~szyć cenę підня́ти ціну́; *перен.* ~szyć czyj autorytet піднестú (підня́ти) чий авторитéт; ~szyć dom o piętro підня́ти будúнок на одúн пóверх; *перен.* ~szyć kogo na urzędzie підвúщити кого́ на слýжбі (на посáді); //~ się 1) піднімáтися, підіймáтися, піднятися; піднóситися, піднестúся, підвúщуватися, підвúщитися; 2) *(лише недокон.) див.* **wywyższać się** 2.
podwyższenie *n.* 1) підняття́; піднéсення, підвúщення; *пор.* **podwyższać;** 2) *(високе місце)* підвúщення; //~ się підняття́; піднéсення, підвúщення,
podwyższyć *див.* **podwyższać.**
podyktować, -tuję, -tujesz, -tował продиктувáти, -тýю, -тýеш; *(текст умови і под. — ще)* показáти, -кажý, -кáжеш; *(перен. — ще)* підказáти; rób co ci serce ~tuje роби́, що тобí сéрце підкáже.
podymne, -nego, *n., hist.* подúмне, -ного, подúмщина, подвíрний подáток, -тку.
podyndać *pot.* повúсíти, -вúшý, -вúсúш.
podyrdać *pot., pouf.* побíгти, -біжý, -біжúш.
podyskutować, -tuję, -tujesz, -tował подискутувáти, -тýю, -тýеш.
podysponować, -nuję, -nujesz, -nował розпорядúтися, -джýся, -дúшся.
podysputować, -tuję, -tujesz, -tował подиспутувáти, -тýю, -тýеш.
podyszeć, -szę, -szysz, -szał, -szeli подúхати (-хаю, -хаєш *і* -дúшу, -дúшеш).
pod-zamczanin, *lm.* **-czanie, -czan,** *m., hist.* підзамчáнин.
pod-zamcze *n., hist.* підзáмча.
pod-zamkowy розташóваний під зáмком *а.* кóло зáмку.
pod-zelować, -luję, -lujesz, -lował підбúти підмéтки.
pod-zelowanie *n.* підбúття підмéток.
pod-zelówka *ż.* 1) підбúття підмéтки; 2) *див.* **zelówka.**
pod-zębny підзубнúй.
podziać *див.* **podziewać.**
podziadowski успадкóваний по дíдові.
podziadzieć, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli *pot.* постáріти, постáрітися.
podział, -łu, *m.* 1) пóділ, -лу; *(дія — ще)* ділення; *(розподіл — ще)* дільбá; **dokonywać** ~ łu робúти пóділ; *наук.* podstawa ~łu підстáва пóділу (ділення); ~ pracy пóділ прáці; ~ zdobyczy дільбá (пóділ) здóбичі; ~ Polski *див.* **rozbiór** 3; 2) *перен. поез. див.* **udział** 3; ◊ ~ godzin рóзклад занять.
podziałać подíяти; lekarstwo nie ~łało лíки не подíяли.
podziałka *ż.* шкáла; *(на картах, планах)* масштáб, -бу;

~ z m n i e j s z o n a змéншений масштáб.
podziałowy *hist. див.* **rozbiorowy** l.
podziczeć, -czejemy, -czejecie, -czały, -czeli 1) подичáвіти; 2) *див.* **zdziczeć.**
podzielać поділя́ти; ~ c z y j ą r a d o ś ć поділя́ти чию рáдість; ~ c z y j e z d a n i e поділя́ти чию ду́мку.
podzielenie *n.* 1) по́діл, -лу; 2) по́діл, розпо́діл, розді́лення, поді́лення; ◊ ~ n a r a t y розстро́чка. *Пор.* **podzielić.**
podzielić, -lę, -lisz, -lił 1) поділи́ти, -лю́, -лиш; ~ d w a d z i e ś c i a p r z e z d w a поділи́ти двáдцять на два; 2) *(між кого)* розділи́ти, поділи́ти, розподілúти; ~**lić** c h l e b розділи́ти (поділи́ти, розподілúти) хлíб.
podzielna, -nej, *ż., mat.* ділúме, -мого.
podzielnik *m., mat.* дільни́к, -ка́.
podzielność *ż., mat.* подíльність, -ності, ділúмість, -мості.
podzielny 1) *мат.* подíльний, ділúмий; l i c z b a ~**na** подíльне (ділúме) число́; 2) яки́й ле́гко розподілúти; яки́м ле́гко обділи́ти.
pod-ziemie *n.* 1) підземе́лля; 2) *міф.* підзе́мне цáрство; 3) *перен.* підпíлля.
pod-ziemka *ż.* метро́ *(невідм.).*
pod-ziemny 1) підзе́мний; 2) *перен.* підпíльний; запíльний *(рідше).*
podziergać 1) пообме́тувати, -тую, -туєш; *(петлі — звичайно)* пообкида́ти; 2) *(льон)* почеса́ти, -чешу́, -че́шеш.
podzierżawić, -wię, -wisz, -wił взя́ти на де́який час в оре́нду.
podzierżeć, -żę, -żysz, -żył *див.* **potrzymać.**
podziesiątkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) поділи́ти на деся́тки; 2) покара́ти сме́ртю щодеся́того; 3) *перен.* ви́нищити, зни́щити, ви́губити, -блю, -биш.
podziewać, podziać, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli дівáти, поді́ти, -дíну, -дíнеш, дíти; //~ **się** дівáтися, поді́тися, дíтися; g d z i e **się** ~**dział** куди́ поді́вся (дíвся).
podzięka *ż.* подя́ка; дя́ка *(рідше).*
podziękować, -kuję, -kujesz, -kował подя́кувати, -кую, -куєш.
podziękowanie *n* под ка; дя́ка *(рідше);* w y r a z i ć (złożyć) ~ ви́словити подя́ку.
pod-zimie *n.* пíзня óсінь *(род.* óсені).
pod-zimny яки́й (що) стосу́ється пíзньої óсені.
podziobać, -bię, -biesz, -bał поклюва́ти, -клюю, -клюєш, подзьо́бати; o s p ą ~**bany** пори́тий (подзьóбаний) вíспою.
pod-ziom, -mu, *m., geol.* підгру́нтя.
po dziś dzień *pot.* по сьогóднішній день.
podziurawić, -wię, -wisz, -wił поді́ря́вити, -влю, -виш; //~ **się** поді́ря́витися.
podziurawiony поді́ря́влений.
podziurkować, -kuję, -kujesz, -kował проби́ти дíрки́.
podziw, -wu, *m.* по́див, -ву; z ~**wu** від (з) по́диву; w ~**wie** в по́диві; ◊ n i e m o g l i w y j ś ć z ~**wu** не могли́ надивува́тися; w p r a w i ć (k o g o) w ~ здивува́ти, ди́вом здивува́ти (кого́).
podziwaczeć, -czejemy, -czejecie, -czały, -czeli *(про багатьох)* ста́ти дивако́м (чудако́м).
podziwaczyć, -czę, -czysz, -czył похимерува́ти, -ру́ю, -ру́єш, почудува́ти, -ду́ю, -ду́єш, почуди́ти, -ди́ш, -ди́ть.
podziwiać (kogo, co) захóплюватися, -лююся, -люєшся (ким, чим).
podziwienie *n. див.* **podziw.**
pod-zór, -zoru, *m.* 1) *див.* **podglądanie;** 2) *див.* **podejrzenie.**
podzwaniać подзвóнювати, -нюю, -нюєш.
podzwon, -nu, *m., poet.* відгомíн, -мону, відголос, -су.
podzwonić, -nię, -nisz, -nił подзвони́ти, -ню, -ниш.

podzwonne, -nego, *n., kośc., przen.* по́дзвін, -во́ну.
pod-zwrotnikowy субтропі́чний.
podźwięk, -ku, *m., poet.* ві́дгомін, -мону, ві́дголос, -су.
podźwigać się *dok.* надірва́тися, -рву́ся, -рвешся.
podźwignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) підня́ти, -німу́, -ні́меш, піднести́; ~ c i ę ż a r підня́ти (піднести́) вагу́; 2) *(перен. — з занепаду і под.)* підня́ти; *(з руїн — ще)* відбудува́ти, -ду́ю, -ду́єш; 3) *(перен. — замок, кріпость тощо)* збудува́ти; //~ **się** підня́тися, піднести́ся; *(з хвороби — ще)* звести́ся; *(з місця — звичайно)* підвести́ся, -веду́ся, -веде́шся; ◊ ~ z b i e d y вийти із скрутно́го станови́ща.
pod-żartowywać, -wuję, -wujesz, -wywał (z kogo, z czego) підсмію́ватися, -смію́юся, -смію́єшся (з ко́го, з чо́го, *рідко* над ким, над чим).
pod-żary *див.* **podpalany.**
pod-ząć *див.* **podżynać.**
pod-żeberny *anat. (infracostalis, subcostalis)* підребе́рний.
pod-żebrowy *anat. див.* **pod-żeberny.**
pod-żebrze *n., anat. (hypochondrium)* підребе́р'я.
pod-żec *див.* **podżegać.**
pod-żegacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) пали́й, -лія́, підпа́лювач; ~cze w o j e n n i палії́ війни́; 2) підбу́рювач, підбу́рник. *Пор.* **podżegać.**
pod-żegaczka *ż.* 1) пали́йка, підпа́лювачка; 2) підбу́рювачка, підбу́рниця. *Пор.* **podżegać.**
pod-żegać, podżec, -żegnę, -żegniesz, -żegł 1) підпа́лювати, -люю, -люєш, підпали́ти, -лю́, -лиш; 2) *перен.* підбу́рювати, -рюю, -рюєш, підбу́рити; підпа́лювати, підпали́ти *(рідше)*.
pod-żegająco підбу́рююче; d z i a ł a ć ~ дія́ти підбу́рююче.
pod-żegający підбу́рюючий.
pod-żegawczy підбу́рюючий.
pod-żegnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **podżegać.**
pod-żerać підгриза́ти.
pod-żłobić, -bię, -bisz, -bił піддовба́ти.
pod-żołądkowy *anat. (hypogastricus)* підчере́вний.
pod-żółcić, -cę, -cisz, -cił тро́хи пожовти́ти, -жовчу́, -жовти́ш.
pod-żuchwowy *anat. (submaxillaris)* підщеле́пний.
pod-żwirować, -ruję, -rujesz, -rował підси́пати щебе́ню (щебі́нки).
pod-żynać, podżąć, podeżnę, podeżniesz, podżął, podżęli піджина́ти, піджа́ти (підіжну́, підіжне́ш).
pod-żywiać, pod-żywić, -wię, -wisz, -wił підживля́ти, підживи́ти, -влю́, -виш; //~ **się** підживля́тися, підживи́тися.
poegzaminować, -nuję, -nujesz, -nował *(багатьох)* проекзаменува́ти, -ну́ю, -ну́єш, проіспитува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
poemacik, -ku, *m., zdr.* невели́чка пое́ма.
poemat, -tu, *m.* пое́ма.
poeta, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* пое́т.
poetka *ż.* поете́са; пое́тка *(заст.)*.
poetycki 1) яки́й (що) стосу́ється пое́тики; 2) *див.* **poetyczny.**
poetycznie поети́чно.
poetyczność *ż.* поети́чність, -ності.
poetyczny поети́чний.
poetyka *ż.* пое́тика.
poetyzować, -zuję, -zujesz, -zował поетизува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
poezja *ż.* пое́зія.
poezjomania *ż.* ма́нія пое́зії.
poezyjka *ż., zdr.* невели́чка пое́зія.
poezyjny поезійний.
pofabryczny яки́й (що) залиши́вся пі́сля фа́брики.
pofabrykować, -kuję, -kujesz, -kował пофабрикува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
pofajerantowy *pot. (що відбувається після робочого дня)* понаднормо́вий; p r a c a ~wa понаднормо́ва робо́та.
pofalcować, -cuję, -cujesz, -cował *tech., druk.* пофальцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш.
pofalować, -luję, -lujesz, -lował (co) похвилюва́ти, -лю́ю, -лю́єш (що).

pofałdować, -duję, -dujesz, -dował 1) позбира́ти у збо́рки (у скла́дки); 2) *(шкіру на обличчі та ін.)* помо́рщити, змо́рщити; //~ **się** помо́рщитися, змо́рщитися.

pofałszować, -szuję, -szujesz, -szował попідробля́ти, попідро́блювати, -люю, -люєш; ~ podpisy попідробля́ти (попідро́блювати) пі́дписи.

pofantazjować, -juję, -jujesz, -jował пофантазува́ти, -зу́ю, -зу́єш.

pofantować, -tuję, -tujesz, -tował 1) поопи́сувати майно́; 2) повіддава́ти в засто́ву, позаставля́ти.

pofarbkować, -kuję, -kujesz, -kował посини́ти, -ню́, -ниш.

pofarbować, -buję, -bujesz, -bował пофарбува́ти, -бу́ю, -бу́єш, покра́сити, -кра́шу́, -кра́сиш.

pofastrygować, -guję, -gujesz, -gował пометá ти, позшива́ти на живу́ ни́тку.

pofatygować, -guję, -gujesz, -gował 1) потоми́ти, -млю́, -миш, поморити, -рю́, -риш; droga ~gowała wszystkich доро́га всіх потоми́ла (поморила); 2) *(перен. — утруднити)* потурбува́ти, -бу́ю, -бу́єш; czy można was ~? чи мо́жна вас потурбува́ти? //~ **się** 1) потоми́тися, поморитися; 2) *перен.* потруди́тися, -джу́ся, -дишся, потурбува́тися *(зробити що)*; ~gujcie się do mnie потруди́ться (потурбу́йтеся) зайти́ до ме́не.

pofermentacja *ż., chem.* добро́джування, доферме́нтування.

pofermentować, -tuje, -tował побродити, -дить, поферментува́ти, -ту́є; *(розм. — ще)* пошумува́ти, -му́є, погра́ти.

poferyjny післяканікуля́рний.

pofiglować, -luję, -lujesz, -lował попустува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

pofiksować I, -suję, -sujesz, -sował побожеволіти.

pofiksować II, -suję, -sujesz, -sował *fot.* пофіксува́ти, -су́ю, -су́єш.

pofilozofować, -fuję, -fujesz, -fował пофілосо́фствувати, -вую, -вуєш.

pofiltrować, -ruję, -rujesz, -rował пофільтрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

poflancować, -cuję, -cujesz, -cował *ogr.* порозса́джувати, -джую, -джуєш, повиса́джувати.

poflirtować, -tuję, -tujesz, -tował пофліртува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

pofolgować, -guję, -gujesz, -gował попусти́ти, -пущу́, -пу́стиш, да́ти по́пуст (по́пуск, послáблення); ◊ ~ sercu да́ти се́рцю во́лю.

poformować, -muję, -mujesz, -mował поформува́ти, -му́ю, -му́єш.

pofortyfikować, -kuję, -kujesz, -kował *wojs.* побудува́ти укрі́плення.

poforytować, -tuję, -tujesz, -tował *przest.* підтри́мати, підде́ржати (кого́, що); ~ sprawę підтри́мати (підде́ржати) спра́ву.

pofrankować, -kuję, -kujesz, -kował пофранкува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

pofrasować, -suję, -sujesz, -sował *pot. (багатьох)* пожури́ти, -рю́, -риш, потурбува́ти, -бу́ю, -бу́єш; //~ **się** пожури́тися, потурбува́тися.

pofroterować, -ruję, -rujesz, -rował понатира́ти підло́гу.

pofrunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli спурхну́ти.

pofruwać де́який час пу́рхати.

pofrymarczyć, -czę, -czysz, -czył, *przen., pogardl.* поторгува́ти, -гу́ю, -гу́єш.

pofryzować, -zuję, -zujesz, -zował 1) поробити зачіски; 2) позавива́ти воло́сся.

pofugować, -guję, -gujesz, -gował *stol.* пофугува́ти, -гу́ю, -гу́єш.

pofundować, -duję, -dujesz, -dował *(власним коштом)* позаснóвувати, -вую, -вуєш.

pofunkcjonować, -nuję, -nujesz, -nował пофункціонува́ти, -ну́ю, -ну́єш.

pofurmanić, -nię, -nisz, -nił попрацюва́ти ку́чером (фу́рманом).
pofuszerować, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* похалту́рити, попарта́чити.
pogadać (z kim o kim, o czym) *pot.* побала́кати (з ким про ко́го, про що).
pogadanka *ż.* розмо́ва, бе́сіда; *(rozm. — ще)* гу́тірка, бала́чка; przyjść na ~kę прийти́ на гу́тірку (бала́чку).
pogaduszki, -szek, *blp., lekc.* бала́чки́, -чо́к.
pogalopować, -puję, -pujesz, -pował пусти́тися гало́пом.
pogalwanizować, -zuję, -zujesz, -zował *spec.* погальвані́зува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
poganiacz, *lm.* **-cze,** *m.* пого́нич.
poganiaczka *ż. (про жінку)* пого́нич.
poganiać поганя́ти.
poganin, *lm.* **-anie, -an,** *m.* язи́чник; пога́нин *(заст.)*.
poganizm, -mu, *m. див.* **pogaństwo.**
poganka *ż.* язи́чниця; пога́нка. *Пор.* **poganin.**
pogański язи́ческий; пога́нський. *Пор.* **poganin.**
pogaństwo *n.* язи́чество; пога́нство. *Пор.* **poganin.**
pogapić się, -pię, -pisz, -pił *pot.* полу́пати очи́ма.
pogarbić, -bię, -bisz, -bił зго́рбити, -блю, -биш; //~ się зго́рбитися.
pogarbiony зго́рблений.
pogarda *ż.* 1) прези́рство; mieć kogo w ~dzie (mieć dla kogo ~dę) ста́витися до ко́го з прези́рством; 2) *(відсутність пошани)* зневага; okazać komu ~dę ви́явити (ви́казати, показа́ти) свою́ зневагу до ко́го; 3) (czego) *(відсутність боязні)* не́хтування; ~ śmierci не́хтування сме́ртю.
pogardliwie 1) прези́рливо; 2) знева́жливо, погі́рдливо. *Пор.* **pogardliwy.**
pogardliwość *ż.* 1) прези́рливість, -вості; 2) знева́жливість, погі́рдливість. *Пор.* **pogardliwy.**
pogardliwy 1) прези́рливий; 2) знева́жливий, погі́рдливий. *Пор.* **pogarda** 1, 2.
pogardzać, pogardzić, -dzę, -dzisz, -dził (kim, czym, *rzadko* co) 1) ста́витися з прези́рством, поста́витися з прези́рством (до ко́го, до чо́го); mocno nim ~dzał ста́вився до нього́ з вели́ким прези́рством; 2) зневажа́ти (кого́, що), гордува́ти, -ду́ю, -ду́єш (ким, чим) *(лише недокон.)*; nie ~dzać żadną pracą не гордува́ти жо́дною пра́цею; 3) не́хтувати, -тую, -туєш, зне́хтувати; ~dzać niebezpieczeństwem не́хтувати небезпе́ку (небезпе́кою). *Пор.* **pogarda.**
pogardzenie: rzecz nie do ~nia річ, яка́ (що) заслуго́вує ува́ги.
pogardzić *див.* **pogardzać.**
pogarszać, pogorszyć, -szę, -szysz, -szył погі́ршувати, -шую, -шуєш, погі́ршити; //~ się гі́ршати, погі́ршати, погі́ршуватися, погі́ршатися; choremu się pogorszyło хво́рому погі́ршало.
pogasić, -szę, -sisz, -sił пога си́ти, -гашу́, -га́сиш.
pogasnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *a.* **-sł, -śli** пога́снути.
pogatunkować, -kuję, -kujesz, -kował посортува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
pogawędka *ż.* дру́жня бе́сіда.
pogawędzić, -dzę, -dzisz, -dził поговори́ти, -рю́, -риш, порозмовля́ти; погомоні́ти, побала́кати *(розм.)*.
pogazowy: maść ~wa *tech.* аспа́льтова масти́ка, асфа́льтовий це́мент, -ту.
pogdakać, -gdaczę, -gdaczesz (*a.* **-gdakam, -gdakasz), -gdakał** *bezp., przen.* покудкуда́кати (-да́каю, -да́каєш *і* -да́чу, -да́чеш).
pogdakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał *(час від часу)* кудкуда́кати (-каю, -каєш *і* -да́чу, -да́чеш); *(тихше)* сокота́ти, -кочу́, -ко́чеш,

сокоті́ти, -кочу́, -коти́ш, сокорі́ти.
pogderać побурча́ти, -чу́, -чи́ш, побуркоті́ти, -кочу́, -коти́ш, поворкоті́ти.
pogermanizować, -zuję, -zujesz, -zował *(багатьох)* германізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.)*.
pogerować, -ruję, -rujesz, -rował *cies., stol.* поз'є́днувати в ус.
pogiąć, -gnę, -gniesz, -giął, -gięli погну́ти; //~ **się** погну́тися; *(від вологості)* пожоло́битися, -блюся, -бишся, покоро́битися.
pogięcie *n.* ви́гин, -ну; згин *(рідко)*.
poginąć, -niemy, -niecie, -nęli поги́нути.
pogipsować, -suję, -sujesz, -sował *med., roln.* погіпсува́ти, -су́ю, -су́єш.
poglansować, -suję, -sujesz, -sował понатира́ти (почи́стити) що до бли́ску; *(напір)* посатинува́ти, -ну́ю, -ну́єш, полощи́ти; *(стол.— звичайно)* поглянсува́ти, -су́ю, -су́єш.
poglazurować, -ruję, -rujesz, -rował 1) поглазурува́ти, -ру́ю, -ру́єш; 2) *(посуд)* вкри́ти поли́вою.
pogląd, -du, *m.* по́гляд, -ду; na pierwszy ~ з пе́ршого по́гляду; różnica w ~**dach** різни́ця в по́глядах; wyznawać (podzielać) ~ додержува́тися по́гляду; ◊ ~ na świat світо́гляд, -ду.
poglądać, poglądnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *przest. див.* **spozierać**.
poglądowo наочно.
poglądowość *ż.* наочність, -ності.
poglądowy наочний: metoda ~**wa** наочний ме́тод, -ду; nauka ~**wa** наочне навча́ння.
pogładzić, -dzę, -dzisz, -dził погла́дити, -джу, -диш.
pogłaskać погла́дити, -джу, -диш.
pogłębiacz, *lm.* **-cze,** *m., roln.* грунтопогли́блювач.
pogłębiać, pogłębić, -bię, -bisz, -bił погли́блювати, -люю, -люєш, погли́бити, -блю -биш; ~**biać** studnię погли́блювати коло́дязь (крини́цю); *перен.* ~**biać** swoje wiadomości погли́блювати свої́ знання; //~ **się** погли́блюватися, погли́битися; *перен.* różnice ~**biły się** znacznie суперечності зна́чно погли́билися.
pogłębiak *m., tech. див.* **pogłębiarka**.
pogłębiarka *ż., tech.* землечерпа́лка.
pogłębić *див.* **pogłębiać**.
pogłębienie(się) *n.* погли́блення.
pogłos, -su, *m.* 1) ві́дгомін, -мону, ві́дголос, -су, ві́дгук, -ку; *(перен. — ще)* ві́дзвук, -ку; 2) *див.* **pogłoska**.
pogłoska *ż.* по́голос, -су, поголо́ска, чу́тка; chodzą ~**ki**, jakoby... хо́дять чу́тки, ні́би...; puszczać (rozsiewać, roznosić) ~**ki** пуска́ти поголо́ски; rozeszła się ~ пішла́ чу́тка (поголо́ска), пішо́в по́голос.
pogłowie *n., roln.* поголі́в'я; ~ bydła поголі́в'я худо́би.
pogłówne, -nego, *n., hist.* поду́шне, -ного.
pogłównie поголо́вно.
pogłówny поголо́вний; ~ spis ludności поголо́вний (зага́льний) пере́пис (насе́лення).
pogłuchnąć, -chniemy, -chniecie, -chli поглу́хнути.
pogłupieć, -piejemy, -piejecie, -pieli подурні́ти, зроби́тися дурни́м, ста́ти дурни́м; *(стати дурнішим — звичайно)* **podurnішati**.
pogłuszyć, -szę, -szysz, -szył поглуши́ти, -шу́, -шиш.
pogmatwać 1) поплу́тати; 2) *перен.* попу́тати; //~ **się** 1) поплу́татися; 2) попу́татися.
pognać(się) *див.* **popędzić** 1.
pognębiać, pognębić, -bię, -bisz, -bił 1) гнобити, -блю́, -би́ш, пригно́блювати, -люю, -люєш, пригнобити; 2) *перен.* гнітити (гнічу́, гні́тиш), пригні́чувати, -чую, -чуєш, пригні́тити.
pognębiciel, *lm.* **-le,** *m.* гнобитель, пригно́блювач.

pognębić *див.* **pognębiać.**

pognębienie *n.* 1) пригно́блення; 2) пригні́чення. *Пор.* **pognębiać.**

pognić, -gnijemy, -gnijecie, -gnili погни́ти, -гние́.

pognieść, -gniotę, -gnieciesz, -gniótł, -gnietli пом'я́ти (помну́, помне́ш); *(ягоди тощо — ще)* породя́влювати, -люю, -люєш, породу́шувати, -шую, -шуєш, порозча́влювати; //~ **się** пом'я́тися; породя́влюватися, породу́шуватися, порозча́влюватися.

pogniewać 1) (kogo na siebie) розгні́вати; розгнів и́ти, -влю́, -ви́ш (кого́) *(рідше);* 2) (kogo z kim) посвари́ти, -рю́, -риш, розсвари́ти (кого́); //~ **się** 1) (na kogo) розгні́ватися; 2) (z kim) посвари́тися, розсвари́тися (з ким); 3) *(якийсь час)* погні́ватися.

pognoić, -noję, -noisz, -noił *roln.* угно́їти.

pognój, -gnoju, *m., roln. див.* **nawóz.**

pognuśnieć, -niejemy, -niejecie, -nieli 1) *(про багатьох)* ста́ти мля́вим, апати́чним; 2) *несхв.* розлінюва́тися, розліни́тися, зледащі́ти, заледащі́ти.

pogoda *ż.* пого́да; brzydka (paskudna) ~ пога́на пого́да, него́да; dobra (piękna) ~ до́бра (га́рна) пого́да; prześliczna ~ чудо́ва пого́да (годи́на); za ~dy (przy ~dzie, czasu ~dy) за пого́ди, за до́брої пого́ди; ◊ *перен.* ~ umysłu (duszy) р.вна вда́ча.

pogodnie 1) *(про погоду)* я́сно; 2) *перен.* спокі́йно, безтурбо́тно; ~ spoglądać w przyszłość спокі́йно (безтурбо́тно) диви́тися на майбу́тнє; ◊ jest ~ стої́ть до́бра пого́да, на годи́ні стої́ть.

pogodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) випого́джуватися, -джується, вия́снюватися, -нюється, проя́снюватися, вигоди́нюватися, ставáти пого́дним (пого́жим); na dworze ~nieje надво́рі випого́джується (вия́снюється, проя́снюється, вигоди́нюється); niebo ~nieje не́бо проя́снюється; 2) *(перен. — про людину)* проясня́тися, проя́снюватися.

pogodny пого́жий; *(день і перен.— ще)* я́сний; ~ne czoło я́сне чоло́; ~ne spojrzenie я́сний по́гляд, -ду; wiatr ~ пого́жий ві́тер, -тру; *(про голос — звичайно)* ла́гідний.

pogodować, -duję, -dujesz, -dował *książ.* побенкетува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

pogodowy пого́дний.

pogodzenie się *n.* приміре́ння; ~ się z losem приміре́ння з до́лею.

pogodzić, -dzę, -dzisz, -dził помири́ти, -рю́, -риш; ~ zwaśnionych помири́ти тих, що посвари́лися; *перен.* примири́ти; ~ kogo z losem примири́ти кого́ з до́лею; //~ **się** помири́тися; примири́тися; ~ z losem примири́тися з до́лею.

pogoić, -goję, -goisz, -goił позагоювати, -го́юю, -го́юєш, пого́їти; *(перен — ще)* позалікóвувати, -вую, -вуєш; //~ **się** позаживáти, позагоюватися, пого́їтися.

pogonić, -nię, -nisz, -nił *див.* **popędzić** 1.

pogonny *див.* **gończy** 2.

pogoń *ż.* пого́ня; puścić się w ~ za kim ки́нутися (пі́ти) в пого́ню за ким; *перен.* w ~ni za zyskiem в пого́ні за при́бу́тком; ◊ *іст.* **Pogoń** *(герб великого князівства Литовського)* Пого́ня; *(перен. — ще)* Литва́.

pogorączkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) яки́йсь час температу́рити; 2) (kogo) *перен.* похвилюва́ти, -лю́ю, -лю́єш (кого́); //~ **się** погарячи́тися, похвилюва́тися.

pogorączkowy *med. (postfebrilis)* постфебри́льний, післягарячко́вий.

pogorszać *див.* **pogarszać.**
pogorszenie *n.* 1) *(дія)* погіршення; 2) *(стан)* погіршання.
pogórszyciel, *lm.* **-le,** *m.* той, що погіршує.
pogorszyć *див.* **pogarszać.**
pogorzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli погоріти.
pogorzel *ż. див.* **pogorzelisko.**
pogorzelec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m.* погорілець, -льця.
pogorzelisko *n.* пожарище, пожарина, згарище.
pogorzknąć, -ną, -nęły згіркнути.
pogorzknieć, -nieją, -niały *див.* **pogorzknąć.**
pogospodarować, -ruję, -rujesz, -rował *див.* **pogospodarzyć.**
pogospodarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył погосподарювати, -рюю, -рюєш, похазяювати, -зяюю, -зяюєш.
pogościć, -goszczę, -gościsz, -gościł 1) (u kogo, gdzie) погостювати, -тюю, -тюєш (в кого, де); 2) (kogo) угостити, (угощу, угостиш), пригостити (кого).
pogotować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *кул.* поварити, -рю, -риш; 2) *(одне по одному)* поготувати, -тую, -туєш.
pogotowie *blm., n.* готовість, -вості, готовність, -ності; *військ.* ~ bojowe бойова готовність; ◊ być w ~wiu бути зовсім (цілком) готовим; mieć na ~wiu мати зовсім (цілком) готовим, мати під рукою; ~ ratunkowe швидка допомога.
pogódka *ż., pot.* погодка; *(гарна — ще)* годинка.
pograbić, -bię, -bisz, -bił 1) *(граблями)* погребти, погромадити, -джу, -диш; 2) *(про грабіж)* пограбувати, -бую, -буєш.
pograbieć, -biejemy, -biejecie, -bieli, -biały покостеніти; *(позастигати)* поклякнути, позакляка́ти, подубіти.
pograć погра́ти.
pogranicze *n.* 1) пограниччя, прикордо́ння; na ~czu a) у пограни́ччі, у прикордо́нні; б) *перен.* на рубежі, на межі, на грані, на зла́мі; 2) *(країни, області)* окра́їна; 3) *(міста, села)* око́лиця, окра́їна.
pogranicznik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) жи́тель (ме́шканець) прикордо́нної сму́ги; жи́тель (ме́шканець) окра́їни держа́ви; 2) *військ.* прикордо́нник.
pograniczny 1) пограни́чний; *(що стосується кордону двох держав — звичайно)* прикордо́нний; straż ~na прикордо́нна ва́рта; 2) *(що межує з чим)* сусі́дній, суміжний, по́близький, бли́жчий.
pogratulować, -luję, -lujesz, -lował (komu) привіта́ти, поздорови́ти, -влю́, -виш (кого́).
pogrążać, pogrążyć, -żę, -żysz, -żył (kogo, co w czym, *rzadziej* w co) 1) зануря́ти, зану́рювати, -рюю, -рюєш, зану́рити; ~żyć rękę w wodzie зану́рити ру́ку в во́ду; 2) *(заливати водою і перен.)* зато́плювати, -люю, -люєш, затопля́ти, затопи́ти, -плю́, -пиш, утопи́ти, потопи́ти; fale ~żyły okręt хви́лі затопи́ли (потопи́ли) корабе́ль; ~żyć w mroku (w ciemności) утопи́ти в те́мряві, затопи́ти те́мрявою; 3) *перен.* вкида́ти, вки́нути (кого́ в що), завдава́ти, -даю, -даєш, завда́ти (завда́м, завдаси́) (кому́ чого́); ~żyć w smutku вки́нути в (глибо́кий) сум, вки́нути в скорбо́ту, завда́ти (глибо́кого) су́му, завда́ти скорбо́ти; //~ się 1) зануря́тися, зану́рюватися, зану́ритися, порина́ти, пори́нути; nurek ~żył się w wodzie водола́з пори́нув у во́ду; wiosła ~żyły się w wodzie ве́сла зану́рились у во́ду; 2) *перен.* порина́ти, пори́нути; *(в роооту і под. — ще)* загли́блюватися, -лююся, -люєшся, загли́битися, -гли́блюся, -гли́бишся; *(в сум, тугу тощо — ще)* вдава́тися (вдаюся, вдаєшся), вда́тися (вдам́ся, вдасися), впада́ти, впа́сти (впаду́, впаде́ш); ~żyć się

w c z y t a n i u загли́би́тися в чита́ння; **~żyć się** w e w s p o m n i e n i a c h пори́нути в спогади; **~żyć się** w m r o k u (w c i e m n o ś c i) пори́нути в те́мряву; **~żyć się** w r o z p a c z y впа́сти (запа́сти, пори́нути) у відча́й (в ро́зпач).

pogrążenie *n.* 1) зану́рення; 2) зато́плення, пото́плення; *пор.* **pogrążać** 1, 2. //**~ się** 1) зану́рення; 2) загли́блення. *Пор.* **pogrążać się.**

pogrążyć *див.* **pogrążać.**

pogrobek, -bka, *lm.* **-bki,** *m. див.* **pogrobowiec.**

pogrobowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* син, який (що) народи́вся після сме́рті ба́тька.

pogrobowy посме́ртний; d z i e ł a **~we** посме́ртне вида́ння тво́рів.

pogrodzić, -dzę, -dzisz, -dził погороди́ти, -джу́, -диш.

pogrom, -mu, *m.* 1) погро́м, -му; 2) *(військ. тощо)* розгро́м.

pogromca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) покори́тель; 2) *(звірів)* прибо́ркувач.

pogromczy погро́зливий; **~cze** s p o j r z e n i e погро́зливий по́гляд, -ду.

pogromczyni *ż.* 1) покори́телька; 2) прибо́ркувачка. *Пор.* **pogromca.**

pogromiciel, *lm.* **-le,** *m. див.* **pogromca.**

pogromicielka *ż. див.* **pogromczyni.**

pogromić, -mię, -misz, -mił *przest.* 1) розгроми́ти, -млю́, -миш; погроми́ти *(заст.)*; **~** n i e p r z y j a c i e l a розгроми́ти (погроми́ти) проти́вника; 2) *(сердито покричати на кого)* погри́мати.

pogromienie *n., przest.* розгро́млення; погро́млення. *Пор.* **pogromić** 1.

pogromowy погро́мний.

pogroza *ż. див.* **pogróżka.**

pogrozić, -żę, -zisz, -ził погрози́ти, -грожу́, -грози́ш.

pogródka *ż., spec. (в млині)* лото́к, -ко́ва *(лише в мн.)*.

pogróżka *ż.* погро́за; c z c z e **~ki** пусті́ (даре́мні) погрози.

pogrubiać, pogrubić, -bię, -bisz, -bił 1) сто́вщувати, -щую, -щуєш, стовсти́ти, -вщу́, -вста́ш; пото́вщувати, потовсти́ти *(рідше)*; **~biać** w a t ę p o d p a l t e m сто́вщувати (пото́вщувати) ва́тну підкла́дку пальта́; 2) *перен.* розши́рювати, -рюю, -рюєш, розшири́ти, розши́рити; **~bić** w a ł y f o r t e c z n e розши́рити кріпосні (форте́чні) вали́.

pogrubieć, -bieję, -biejesz, -biał, -bieli потовсті́ти; *(стати більш товстим — звичайно)* пото́вщати; *(про людину — ще)* поповні́ти, погла́дшати.

pogruchać поворкува́ти, -ку́ю, -ку́єш; *(прям. — ще)* потуркота́ти, -кочу́, -ко́чеш.

pogruchotać, -choczę, -chocżesz *(rzadziej* **-chocę, -chocesz), -chotał** потрощи́ти; //**~ się** розби́тися вдрі́зки.

pogrupować, -puję, -pujesz, -pował згрупува́ти, -пу́ю, -пу́єш; розби́ти (поділи́ти) на гру́пи.

pogrymasić, -szę, -sisz, -sił покапризува́ти, -зу́ю, -зу́єш; *(про капризні бажання — ще)* повередува́ти, -ду́ю, -ду́єш.

pogryzać куса́ти *(час від часу)*, поку́сувати, -сую, -суєш.

pogryzmolić, -lę, -lisz, -lił *pot.* поциса́ти кривулями, подря́пати.

pogryźć, -zę, -ziesz, -zł, -źli погри́зти, -зу́, -зе́ш; //**~ się** 1) погри́зтися; *(у сварці — ще)* пого́ркатися; 2) *перен.* пожури́тися, -рю́ся, -ришся, потурбува́тися, -бу́юся, -бу́єшся.

pogrzać, -grzeję, -grzejesz, -grzał, -grzali *a.* **-grzeli** погрі́ти; //**~ się** погрі́тися.

pogrząznąć *див.* **pogrzęznąć.**

pogrzeb, -bu, *m.* по́хорон, -ну.

pogrzebacz, *lm.* **-cze,** *m.* кочерга́, коцюба́.

pogrzebaczka *ż. див.* **pogrzebacz.**

pogrzebać, -bię, -biesz, -bał (kogo) поховáти (кого́); **~** n i e b o s z c z y k a поховáти небіжчика; ż y w c e m **~** живцем **поховáти**;

◊ ~ w niepamięci пусти́ти в непа́м'ять.
pogrzebowe, -wego, *n., myśl.* зако́уска мисли́вців пі́сля застрі́лу звіра.
pogrzebowo похоро́нно, по-похоро́нному.
pogrzebowy похоро́нний; kondukt ~ похоро́нний похі́д (корте́ж), похоро́нна проце́сія; marsz ~ похоро́нний марш. -шу; zakład ~ похоро́нний за́клад, -ду.
pogrzeszyć, -szę, -szysz, -szył погрі́шити.
pogrześć, -grzebię, -grzebiesz, -grzebał *przest. див.* **pogrzebać.**
pogrzęznąć, -grzęznę, -grzęźniesz, -grzązł, -grzęźli загру́знути, погру́знути.
pogrzmiewać, pogrzmieć, -mi, -miało *(час від часу)* гриміти, -ми́ть.
pogrzmocić, -cę, -cisz, -cił *pot.* відлупцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш, відлупи́ти, -плю́, -пиш, віддуба́сити, -ба́шу, -ба́сиш, відчухра́ти, віддухопе́лити.
pogrzmotać *див.* **pogrzmocić.**
pogrzybieć, -biejemy, -biejecie, -biały, -bieli *pot. (про багатьох)* поста́рітися, подряхлі́ти.
pogubić, -bię, -bisz, -bił погуби́ти, -блю́, -биш.
pogumować, -muję, -mujesz, -mował погумува́ти, -му́ю, -му́єш.
pogurbić, -bię, -bisz, -bił помо́рщити; *(побгати)* пом'я́ти, -мну́, -мне́ш; *(поробити кривим)* погну́ти; позбира́ти в зборки.
pogwałcać, pogwałcić, -cę, -cisz, -cił 1) роби́ти (чини́ти) наси́льство (наси́льства), наси́льничати, зроби́ти (вчини́ти) наси́льство (наси́льства); 2) *(перен. — закони, права, принципи тощо)* пору́шувати, -шую, -шуєш, поруши́ти; 3) *див.* **gwałcić** 2.
pogwałcenie *n.* 1) пору́шення; ~ praw пору́шення зако́нів; 2) *юр., мед.* згвалтува́ння.
pogwałcić *див.* **pogwałcać.**
pogwar, -ru, *m.* го́мін, -мону.
pogwara *ż., pot. див.* **pogwarka.**
pogwarka *ż., pot.* розмо́ва, бе́сіда.
pogwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *pot.* погомоні́ти, побала́кати, погу́то́рити.
pogwazdać *pot.* помазати, -ма́жу, -ма́жеш.
pogwizd, -du, *m.* по́свист, -ту.
pogwizdywać, -duję, -dujesz, -dywał, pogwizdać, -żdżę, -żdżesz, -zdał посви́стувати, -тую, -туєш, посвиста́ти -свищу́, -сви́щеш, посвисті́ти, -свищу́, -свисти́ш.
pogzić się, -gżę, -gzisz, -gził *pot.* 1) *(про худобу)* поге́дзатися; 2) *перен. розм.* подурі́ти.
pohaftować, -tuję, -tujesz, -tował повишива́ти гла́ддю; погаптува́ти. *Пор.* **haftować** 1.
pohałasować, -suję, -sujesz, -sował погаласува́ти, -су́ю, -су́єш.
pohamować, -muję, -mujesz, -mował 1) погальмува́ти, -му́ю, -му́єш; 2) *перен.* стри́мати, зде́ржати, -жу, -жиш, угамува́ти (кого, що), погамува́ти (що); //~ się стри́матися, зде́ржатися.
pohandlować, -luję, -lujesz, -lował поторгува́ти, -гу́ю, -гу́єш.
pohandryczyć się, -czę, -czysz, -czył *pot.* поспереча́тися.
pohaniec, -ńca *lm.* **-ńcy,** *m., arch. див.* **poganin.**
pohańbić, -bię, -bisz, -bił *przest.* зганьби́ти, -блю́ -би́ш, знесла́вити, -влю, -виш; //~ się зганьби́ти себе́, знесла́витися.
pohańbienie *n., przest.* зга́ньблення, знесла́влення.
pohaństwo *n., zb. див.* **pogaństwo.**
poharcować, -cuję, -cujesz, -cował погарцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш.
pohardzieć, -dziejemy, -dziejecie, -działy, -dzieli *(про багатьох)* загордіти, загорди́тися, -джу́ся, -ди́шся.
pohargotać *pot. див.* **poszwargotać.**
poharować, -ruję, -rujesz, -rował тя́жко попрацюва́ти, -цю́ю, -цю́єш.
pohartować, -tuję, -tujesz, -tował погартува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

pohasać *див.* **pobrykać.**
poheblować, -luję, -lujesz, -lował обструга́ти, (-ружу́, -ру́жеш *і* -га́ю, -га́єш).
pohodować, -duję, -dujesz, -dował *(про багатьох)* погодува́ти, -ду́ю, -ду́єш.
pohukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał погу́кувати, -ку́ю, -куєш.
pohulać *pot.* погуля́ти.
pohulanka *ż.* гу́ля́нка.
pohybel *ż., arch.* поги́бель, -лі, заги́бель; n a ~! на поги́бель!
poiciel, *lm.* **-le,** *m.* той, що напува́є.
poicielka *ż.* та, що напува́є.
poić, poję, poisz, poił пої́ти (пою́, по́їш); *(тварину — звичайно)* напува́ти; //~ **się** *див.* **upajać się.**
poidło *n., hod.* 1) пійло; 2) кори́то для напува́ння худо́би.
poigrać *książ.* 1) погра́тися, поба́витися, -влюся, -вишся; 2) *перен.* пожартува́ти, -ту́ю, -ту́єш, пошуткува́ти, -ку́ю, -ку́єш; ~ z e ś m i e r c i ą пожартува́ти із сме́ртю.
poilustrować, -ruję, -rujesz, -rował *(багато дечого)* ілюструва́ти, -ру́ю, -ру́єш *(докон.).*
poimprowizować, -zuję, -zujesz, -zował імпровізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.).*
poinaczyć, -czę, -czysz, -czył переіна́кшити.
poinformować, -muję, -mujesz, -mował поінформува́ти, -му́ю, -му́єш; //~ **się** поінформува́тися.
pointa *ż. (дотепність)* сіль *(род.* со́лі) *(перен.).*
pointer *m., myśl. див.* **ponter.**
pointerpelować, -luję, -lujesz, -lował *polit., przen. (багатьох)* інтерпелюва́ти, -лю́ю, -лю́єш, *(докон.).*
pointrygować, -guję, -gujesz, -gował поінтригува́ти, -гу́ю, -гу́єш.
poirytować, -tuję, -tujesz, -tował роздратува́ти, -ту́ю, -ту́єш; //~ **się** роздратува́тися.
poisko *n.* водопій, -по́ю.
poiskrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył пообсипа́ти і́скрами; //~ **się** поіскри́тися, пояскрі́ти.
poistnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli проіснува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
pojadać, pojeść, -jem, -jesz, -jadł, -jedli поїда́ти, пої́сти, -їм, -їси́.
pojałowieć, -wieję, -wiał 1) поя́ловіти;. 2) *с.-г.* ста́ти неврожа́йним.
pojarmarczny що ма́є ме́сце пі́сля я́рмарку.
pojarmarkowy *див.* **pojarmarczny.**
pojaśniać, pojaśnić, -nię, -nisz, -nił поя́снювати, -нюю, -нюєш, поясня́ти, поясни́ти.
pojaśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli проясні́ти, проясни́тися.
pojawiać się, pojawić się, -wię, -wisz, -wił з'явля́тися, з'яви́тися, -влю́ся, -вишся, появля́тися, появи́тися.
pojawka *ż., bot. (barringtonia)* баринґто́нія.
pojazd, -du, *m.* екіпа́ж.
pojąć *див.* **pojmować.**
pojątrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) подратува́ти, -ту́ю, -ту́єш; 2) *мед.* роз'ятри́ти.
pojechać, -jadę, -jedziesz, -jechał пої́хати, -і́ду, -і́деш.
pojednać *див.* **pojednywać.**
pojednalny 1) примире́нний; 2) *(здатний примирити)* прими́рний.
pojednanie *n.* прими́рення; *(стан — ще)* прими́ре́ння.
pojednawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* приміри́тель, прими́рник.
pojednawczo прими́рно; прими́рливо. *Пор.* **pojednawczy.**
pojednawczość *ż.* прими́рність, -ності; прими́рливість, -вості. *Пор.* **pojednawczy.**
pojednawczy прими́рний; *(схильний до примирення — ще)* прими́рливий; t o n ~ прими́рливий (прими́рний) тон, -ну; ◊ s ą d ~ третє́йський суд, -ду.
pojednawczyni *ż.* приміри́телька, прими́рниця.
pojednoczyć, -czę, -czysz, -czył поз'є́днувати, -ную, -нуєш.

pojednywać, -nuję, -nujesz, -nywał, pojednać примиря́ти, примири́ти, -рю́, -риш; //~ **się** примиря́тися, примири́тися.

pojedynczo поодино́ці, по о́дному, по́різно.

pojedynczość *ż.* 1) одини́чність, -ності; 2) одина́рність; 3) простота́; скро́мність. *Пор.* **pojedynczy** 2—4.

pojedynczy 1) поодино́кий; *(відокремлений — ще)* окре́мий; ~**cze** numery gazety окре́мі (поодино́кі) номери́ газе́ти; 2) *(індивідуальний)* одини́чний; ~**cze** usiłowania одини́чні спро́би *(род.* спроб); 3) *(про матерію та ін.)* одина́рний; szerokość ~**cza** одина́рна ширина́; 4) *перен.* про́стий; *(без претензій — ще)* скро́мний; ~**cza** suknia про́ста (скро́мна) су́кня; *грам.* zdanie ~**cze** про́сте ре́чення; ◊ *грам.* liczba ~**cza** однина́; łóżko ~**cze** односпа́льне лі́жко.

pojedynek, -nku, *m.* дуе́ль, -лі, поєди́нок, -нку; wyzwać **na** ~ ви́кликати на дуе́ль (на поєди́нок).

pojedynka *ż.* 1) однокі́нка; 2) *(мисл. — рушниця)* одноство́лка.

pojedynkarz, *lm.* **-rze,** *m., przest.* дуелі́ст, дуеля́нт.

pojedynkować się, -kuję, -kujesz, -kował *przest.* би́тися на дуе́лі (на поєди́нку).

pojedynkowicz, *lm.* **-cze,** *m., przest. див.* **pojedynkarz.**

pojedynkowy дуе́льний.

pojedyńczo *див.* **pojedynczo.**

pojedyńczość *див.* **pojedynczość.**

pojedyńczy *див.* **pojedynczy.**

pojemnik *m., tech. див.* **kondensator.**

pojemnościowy ємкісний.

pojemność *ż.* 1) ємкість, -кості; мі́сткість, -кості; *пор.* **pojemny;** 2) *мор.* тонна́ж, -жу; ~ statku тонна́ж судна́; ◊ ~ zaludnienia потенці́альна густота́ засе́лення.

pojemny ємки́й; *(який багато вміщає)* мі́сткий.

pojenie *n.* пої́ння; напува́ння. *Пор.* **poić.**

pojeść *див.* **pojadać.**

pojezierze *n., geo.* приозе́р'я.

pojezuicki *hist.* що був коли́сь вла́сністю о́рдену єзуї́тів.

pojeździć, -jeżdżę, -jeździsz, -jeździł пої́здити -ї́жджу, -ї́здиш; *підсил.* попої́здити.

pojęcie *n.* 1) поня́ття; ~ oderwane (abstrakcyjne) абстра́ктне поня́ття; treść ~**cia** зміст поня́ття; 2) *(відтворення сприйнять)* уя́влення (про ко́го, про що); błędne ~**cia** фальши́ві уя́влення; nie mieć o czym najmniejszego (zielonego) ~**cia** не ма́ти найме́ншого уя́влення (про що); wyrabiać sobie ~ o czym ство́рювати собі́ уя́влення про що; zdrowe ~**cia** здоро́ві уя́влення; 3) *(пізнавальна здібність)* розумі́ння; nie do ~**cia** по́над усяке розумі́ння; ◊ łatwy do ~**cia** ле́гко зрозумі́лий; to przechodzi ludzkie ~ це неймові́рне.

pojęciowy *fil.* понятійний.

pojęczeć, -czę, -czysz, -czał, -ezeli постогна́ти.

pojęk, -ku, *m.* посто́гнування; *(бурі)* завива́ння; ~ wichru завива́ння ви́хору (ви́хру).

pojękiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał посто́гнувати, -ную, -нуєш.

pojętność *ż.* тямо́ущість, -щості, тямови́тість, -тості, тя́мкість, -кості; кмітли́вість, -вості; дога́дливість. *Пор.* **pojętny.**

pojętny тямо́ущий, тямови́тий, тя́мкий; *(який скоро сприймає)* кмітли́вий; *(який легко догадується)* дога́дливий.

pojmać *przest.* пійма́ти, спійма́ти, зловити, -влю́, -виш; *(зненацька, раптом)* схопи́ти, -плю́, -пиш.

pojmanie *n., przest.* пійма́ння, спійма́ння; схо́плення. *Пор.* **pojmać.**

pojmować, -muję, -mujesz, -mował, pojąć, -jmę, -jmiesz, -jął, -jęli розумі́ти, зрозумі́ти; *(урозумі́ти — ще)* збагну́ти; n i e **~jmuję** t e g o не розумі́ю цього́; n i e m o g ę t e g o **~jąć** не мо́жу цього́ зрозумі́ти (збагну́ти); **~jąć się** w z a j e m n i e зрозумі́ти одне́ о́дного; ◊ **~jąć** k o g o z a m ę ż a одружи́тися з ким, ви́йти за́між за ко́го, від да́тися за ко́го; **~jąć** k o g o z a ż o n ę одружи́тися з ким, взя́ти (собі́) кого́ за жі́нку.

pojmowanie *n.* розумі́ння; m a t e r i a l i s t y c z n e ~ d z i e j ó w матеріалісти́чне розумі́ння істо́рії; ◊ u c z y ć **~nia** p i ę k n a p r z y r o d y вчи́ти розумі́ти красу́ приро́ди.

pojubileuszowy яки́й (що) наступи́в пі́сля ювіле́ю, післяювіле́йний.

pojuszyć, -szę, -szysz, -szył *posp.* закрива́вити, -влю, -виш; //**~ się** закрива́витися.

pojutrze *przsł.* післяза́втра, поза́втра.

pojutrzejszy післяза́втрашній, поза́втрашній.

pokadzać, pokadzić, -dzę, -dzisz, -dził час від ча́су кади́ти, -джу́, -диш, покади́ти.

pokalać *див.* **okalać** II.

pokaleczyć, -czę, -czysz, -czył покалі́чити.

pokalkulować, -luję, -lujesz, -lował *handl.* скалькулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.

pokancerować, -ruję, -rujesz, -rował вкри́ти шра́мами (рубця́ми); //**~ się** вкри́тися шра́мами (рубця́ми).

pokantować, -tuję, -tujesz, -tował *tech.* покантува́ти, -ту́ю, -ту́єш; поробі́ти канто́вку.

pokapać, -pię, -piesz, -pał пока́пати, покра́пати; *(про дощ)* покра́пати.

pokapitalizować, -zuję, -zujesz, -zował *(у великій кількості)* капіталізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.)*.

pokarać покара́ти.

pokarbować, -buję, -bujesz, -bował 1) поробі́ти на́січки (за́ру́бки, ка́рби); 2) *(волосся)* позавива́ти; 3) поробі́ти скла́дки (збо́рки); 4) *перен.* відзна́чи́ти, -на́чу́, -на́чиш, відмі́тити, -мі́чу, -мі́тиш.

pokarczować, -czuję, -czujesz, -czował покорчува́ти, -чу́ю, -чу́єш.

pokarleć, -lejemy, -lejecie, -lały, -leli *див.* **skarłowacieć.**

pokarłowaciały *див.* **skarłowaciały.**

pokarłowacieć *див.* **skarłowacieć.**

pokarm, -mu, *m.* стра́ва; p r o s t e **~my** про́сті стра́ви; **~my** r o ś l i n n e рослинні стра́ви; 2) *(матірний)* корм, -му; 3) *(для тварин)* корм; 4) *перен.* пожи́вок, -вку, пожи́ва; l e k t u r a j e s t **~mem** u m y s ł u чита́ння — пожи́вок (пожи́ва) для ро́зуму.

pokarmić, -mię, -misz, -mił погодува́ти, -ду́ю, -ду́єш; *(тварину — ще)* покорми́ти, -мл ю́, -миш; //**~ się** пожи́витися, -вл ю́ся, -вишся.

pokarmowy 1) харчови́й; *фізіол.* g ą s z c z ~ (m i a z g a **~wa**) *(chymus)* харчова́ ка́шка; 2) *анат.* травни́й; p r z e w ó d ~ травни́й тракт, -ту; ◊ *med.* g o r ą c z k a **~wa** *(febris lactea)* моло́чна гаря́чка.

pokartować *див.* **ukartować.**

pokasływać, -łuję, -łujesz, -ływał, pokasłać пока́шлювати, -люю, -люєш, пока́шляти; кахи́кати, покахи́кати *(розм.)*.

pokasować, -suję, -sujesz, -sował покасува́ти, -су́ю, -су́єш.

pokaszliwać, -łuję, -lujesz, -liwał, pokaszlać *див.* **pokasływać.**

pokatalogować, -guję, -gujesz, -gował каталогізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.)*.

pokatować, -tuję, -tujesz, -tował покатува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

pokawałkować, -kuję, -kujesz, -kował пошматува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

pokawęczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli *pot.* 1) покорпі́ти (над чим, за чим), погну́ти спи́ну

(над чим); 2) *(бути хворим)* послабува́ти, -бу́ю, -бу́єш.

pokaz, -zu, *m.* по́каз, -зу; ◊ ~ wzorów ви́ставка зразків.

pokazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, pokazać, -żę, -żesz, -zał пока́зувати, -зую, -зуєш, показа́ти, -кажу́, -ка́жеш; ~**zywać** drogę пока́зувати доро́гу; *перен.* ~**zać** komu drzwi показа́ти кому́ на две́рі; *перен.* ~**zywać** palcem пока́зувати па́льцем; *перен.* ~**zać** pazury показа́ти свої́ кі́гті; *перен.* ~**zywać** zucha пока́зувати своє́ молоде́цтво; *(робити помітним — звичайно)* виявля́ти, ви́явити, -влю, -виш; ~**zać** głupotę ви́явити (показа́ти) глупо́ту; ~**zać** komu niechęć ви́явити (показа́ти) кому́ недружелю́бність; ~**zać** męstwo ви́явити (показа́ти) му́жність; ◊ ~**zać** figę да́ти (скрути́ти) ду́лю; ~**zywać** grymasy (fochy, fanaberie, kaprysy) капризува́ти, -зу́ю, -зу́єш; ~**zać** język ви́сунути язи́к (язика́); ~**zać** (postawić) na swoim поста́вити на своє́му, доби́тися (домогти́ся) свого́; *перен.* ~**zać** sztukę утя́ти (устругну́ти) шту́ку; //~ **się** 1) пока́зуватися, показа́тися; nie ~**zywać się** na oczy не пока́зуватися на о́чі; *(стати помітним — звичайно)* з'явля́тися, з'яви́тися, появля́тися, появи́тися; na ciele ~**zały się** plamy на тілі появи́лися пля́ми; na niebie ~**zał się** księżyc на не́бі з'яви́вся мі́сяць; 2) *(виказуватися)* виявля́тися, ви́явитися; ~**zuje się,** że... виявля́ється, що...

pokaźnie 1) пока́зно; ста́вно, поста́вно; 2) зна́чно; у вели́кій мі́рі. *Пор.* **pokaźny.**

pokaźność *ż.* 1) пока́зність, -ності; ста́вність, поста́вність; 2) зна́чність. *Пор.* **pokaźny.**

pokaźny 1) показни́й; *(про зовнішній вигляд)* ставни́й, поставни́й; 2) *(більший)* значни́й, вели́кий; *(не малий — ще)* чима́ли́й; ~**na** suma значна́ (чима́ла́) су́ма.

pokąd по́ки; до́ки *(рідше).*

pokąpać, -pię, -piesz, -pał покупа́ти; //~ **się** покупа́тися.

pokąsać покуса́ти; //~ **się** покуса́тися.

pokątnie по́тай, по́тайки; *(про продаж)* з-під поли́.

pokątność *ż.* пота́йність, -ності.

pokątny прихо́ваний, захо́ваний; *(відомий небагатьом)* потае́мний, потайни́й; ◊ ~ handel торгівля з-під поли́.

poker, *m., karc.* по́кер, -ра.

pokerzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., karc.* граве́ць (грач) у по́кер(а).

pokędzierzawić, -wię, -wisz, -wił *(волосся)* позавива́ти, покучеря́вити, -влю, -виш; //~ **się** покучеря́вітися.

pokiełbasić, -szę, -sisz, -sił *posp.* поплу́тати, переплу́тати; //~ **się** поплу́татися, переплу́татися.

pokiełznać 1) позагну́здувати, -дую, -дуєш; 2) *перен.* поприбо́ркувати, -кую, -куєш.

pokiereszować, -szuję, -szujesz, -szował *pot.* порі́зати, -рі́жу, -рі́жеш, пошматува́ти, -ту́ю, -ту́єш; поруба́ти ша́блею.

pokierować, -ruję, -rujesz, -rował 1) (co czym) повести́, -веду́, -ведеш; ~ sprawy (sprawami) повести́ спра́ви; 2) (kogo) ви́ховати; dobrze ~**wał** swoje dzieci до́бре ви́ховав свої́х діте́й; 3) (kogo na co) обра́ти кому́ яку́ профе́сію; ~ syna na lekarza обра́ти си́нові профе́сію лі́каря; 4) *(деякий час)* пра́вити кі́ньми, поганя́ти ко́ней; //~ **się** розпоряди́тися своє́ю до́лею; ◊ dobrze **się** ~ ви́йти в лю́ди.

pokilkakrotny *див.* **kilkakrotny.**

pokisić, -szę, -sisz, -sił покваси́ти, -ква́шу, -ква́сиш; *(огірки)* посоли́ти, -лю́, -лиш.

pokisnąć, -śnie, -snęły *a.* **-sły** поки́снути.

pokitować, -tuję, -tujesz, -tował позакито́вувати, -вую, -вуєш.

pokiwać покива́ти; *(головою — ще)* похита́ти.

poklajstrować, -ruję, -rujesz, -rował покле́їти кле́йстером.

poklarować, -ruję, -rujesz, -rował 1) *тех.* поклерува́ти, -ру́ю, -ру́єш; 2) *перен.* повия́снювати, -нюю, -нюєш, поз'ясо́вувати, -вую, -вуєш.

poklask, -ku, *m.* 1) о́плески, -ків, аплодисме́нти, -тів *(звичайно в мн.);* 2) *перен.* визна́ння; z y s k a ć o g ó l n y ~ здобу́ти зага́льне визна́ння.

poklaskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, poklaskać попле́скувати, -кую, -куєш, поплеска́ти, -плещу́, -пле́щеш.

poklasnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *dok. див.* **poklaskiwać.**

poklasyfikować, -kuję, -kujesz, -kował покласифіку́ва́ти, -ку́ю, -ку́єш.

pokląskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał *(під час їди)* прицмо́кувати, -кую, -куєш.

poklecić, -cę, -cisz, -cił 1) позбива́ти аби́як; 2) *перен. розм.* похалту́рити, попарта́чити.

pokleić, -kleję, -kleisz, -kleił покле́їти.

pokłekotać, -koczę, -koczesz *(rzadziej* **-kocę, -kocesz), -kotał** 1) поклекоті́ти, -кочу́, -коти́ш, поклекота́ти, -кочу́, -ко́чеш; 2) *(про глухий звук)* постукоті́ти, поторохкоті́ти; 3) *(на інструменті)* побри́нькати; 4) *розм.* поклепа́ти язико́м.

poklektać, -kczę, -kczesz *(rzadziej* **-kcę, -kcesz** *a.* **-ktam, -ktasz), -ktał** *див.* **poklekotać.**

poklepywać, -puję, -pujesz, -pywał, poklepać, -pię, -piesz, -pał 1) *(час від часу)* клепа́ти (-па́ю, -па́єш *і* -плю́, -плеш), поклепа́ти; 2) *(перен. — по плечу)* попле́скувати, -кую, -куєш, поплеска́ти, -плещу́, -пле́щеш.

poklęczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli посто́яти на коли́нах (навко́лішки, навко́лішках).

poklękać поставáти на коли́на (навко́лішки).

poklęknąć, -kniemy, -kniecie, -knęli *a.* **-kli** *див.* **poklękać.**

pokład, -du, *m.* 1) *геол.* по́клад, -ду́; ~dy w ę g l a по́клади ву́гілля; 2) *мор.* па́луба; черда́к, -ка́ *(заст.);* 3) *буд.* **поміст,** -мо́сту; *(настил на балки)* нака́т, -ту; ◊ *геол.* ~dy c i a ł k o p a l n y c h родо́вище копа́лин; *зал.* ~ o b r o t n i c y платфо́рма поворо́тного кру́га.

pokładać 1) (co w kim, w czym) покладáти (що на ко́го, на що); ~ w k i m n a d z i e j ę покладáти на ко́го наді́ю; 2) *с.-г.* лу́щити; ◊ ~ **się** z e ś m i e c h u (аж) качáтися від смі́ху.

pokładełko *n., ent.* яйце(с)кла́д, -ду.

pokładowy *mor.* па́лубний.

pokłaść się, -kładli поляга́ти.

pokłębić się, -bi, -bił поклубота́тися, -бо́четься, поклубочи́тися.

pokłon *m. див.* **ukłon.**

pokłonić się *див.* **ukłonić się.**

pokłopotać się, -poczę, -poczesz *(rzadziej* **-pocę, -pocesz,** *rzadko* **-potam, -potasz), -potał** поклопота́тися; потурбува́тися. *Пор.* **kłopotać.**

pokłosić się, -si, -sił *roln.* ви́колоситися, -лоситься.

pokłosie *blm., n.* 1) *с.-г.* коло́сся, яке́ залиши́лося в по́лі пі́сля жнив; 2) *с.-г.* підбира́ння коло́ся пі́сля жнив; 3) *перен.* результа́т, -ту.

pokłośnica *ż., przest.* збира́чка колоскі́в.

pokłócić I, **-cę, -cisz, -cił** (co) поколоти́ти, -лочу́, -ло́тиш (що); *(мікстуру)* збо́вта́ти.

pokłócić II, **-cę, -cisz, -cił** (kogo z kim) посвари́ти, -рю́, -риш, розсвари́ти (кого́ з ким); //~ **się** посвари́тися, розсвари́тися.

pokłuć, -kłuję, -kłujesz, -kłuł поколо́ти, -лю́, -леш; //~ **się** поколо́тися. *Пор.* **kłuć.**

pokłusować, -suję, -sujesz, -sował 1) поїхати ри́ссю (клу́сом); 2) *перен. розм.* побі́гти, -біжу́, -біжи́ш.

pokminkować, -kuję, -kujesz, -kował поси́пати кми́ном.

pokneblować, -luję, -lujesz, -lował позатика́ти кля́пом.

pokochać 1) полюби́ти, -блю́, -биш; *(жінку, чоловіка — звичайно)* покоха́ти; 2) *(пестл. — дітей)* приголу́бити, -блю, -биш.

pokoiczek, -czku, *m., zdr., pieszcz. див.* **pokoik.**

pokoik, -ku, *m., zdr.* кімна́тка.

pokojarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył поз'є́днувати, -ную, -нуєш.

pokojowa, -wej, *ż. див.* **pokojówka.**

pokojowiec, -wca, *lm.* **-wcy**, *m. див.* **pokojowy** III.

pokojowo 1) ми́рно, ми́рним спо́собом; 2) миролю́бно. *Пор.* **pokojowy.**

pokojowość *ż.* миролю́бність, -ності, миролю́бство.

pokojowy I кімна́тний.

pokojowy II 1) ми́рний; t r a k t a t ~ ми́рний до́говір *(род.* до́говору); 2) *(схильний до миру)* миролю́бний; p o l i t y k a ~**wa** миролю́бна політика.

pokojowy III, **-wego**, *lm.* **-wi**, *m., przest.* камерди́нер, -ра.

pokojówka *ż.* поко́ївка, го́рнична, -ної.

pokokietować, -tuję, -tujesz, -tował пококетува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

po kolei *przsł.* по че́рзі, за че́ргою.

pokolenie *n.* поколі́ння; z ~**nia** w (p a) ~ з поколі́ння в покоління.

pokoligacić, -cę, -cisz, -cił поріднити; //~ **się** поріднитися.

pokolonizować, -zuję, -zujesz, -zował *(у великій кількості)* колонізува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.).*

pokolorować, -ruję, -rujesz, -rował порозцвічувати, -чую, -чуєш.

pokołatać, -łaczę, -łaczesz *(а.* **-łacę, -łacesz), -łatał** 1) посту́кати; *підсил.* постукоті́ти, -кочу́, -коти́ш; 2) порозбива́ти вдрізки.

pokołkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) повбива́ти кілочки; 2) *шев.* поприбива́ти підо́шви *а.* підме́тки кілочками.

pokołysać, -szę, -szesz, -sał поколиха́ти, -лишу́, -ли́шеш, поколиса́ти.

pokombinować, -nuję, -nujesz, -nował покомбінува́ти, -ну́ю, -ну́єш.

pokomentować, -tuję, -tujesz, -tował *(у великій кількості)* коментува́ти, -ту́ю, -ту́єш *(докон.).*

pokonać *див.* **pokonywać.**

pokonanie *n.* (kogo, czego) перемо́га (над ким, над чим); перебо́рення (чого́); подола́ння (чого́); ~ t r u d n o ś c i подола́ння тру́днощів. *Пор.* **pokonywać.**

pokonany перемо́жений; перебо́рений; подо́ланий. *Пор.* **pokonywać.**

pokonferować, -ruję, -rujesz, -rował 1) *(деякий час)* обмірко́вувати, -вую, -вуєш, обговорювати, -рюю, -рюєш; 2) *перен. розм.* поговори́ти, -рю́, -риш.

pokongresowy яки́й (що) наступа́є пі́сля конгре́су.

pokonserwowy з-під консе́рв; b l a s z a n k i ~**we** ба́нки з-під консе́рв.

pokonywać, -nuję, -nujesz, -nywał, pokonać перемага́ти, перемогти́, -мо́жу, -мо́жеш; *(перешкоди і под. — ще)* перебо́рювати, -рюю, -рюєш, перебороти, -рбо́, -реш; *(докон. — звичайно)* подола́ти; ~**nać** t r u d n o ś c i подола́ти тру́днощі.

pokończyć, -czę, -czysz, -czył позакі́нчувати, -чую, -чуєш.

pokopać I, **-pię, -piesz, -pał** покопа́ти; *(рови і под. — звичайно)* порити.

pokopać II, **-pię, -piesz, -pał** побити нога́ми.

pokopcić, -cę, -cisz, -cił 1) покоптити, -пчу́, -пти́ш; *(повкривати кіптем — ще)* позади́млювати, -люю, -люєш; 2) *перен. жарт.* покурити, -рю́, -риш.

pokopcieć, -cieją, -ciały покоптіти, -пті́ють, позади́млюватися, -лю-

ються, позаку́рювати, -рюються.

pokora *ż.* поко́ра, поки́рливість, -вості; смире́ння *(рідше); (повна послушність)* поки́рність, -ності.

pokorkować, -kuję, -kujesz, -kował позакорко́вувати, -вую, -вуєш.

pokornie поки́рливо; смире́нно; поки́рно. *Пор.* **pokorny.**

pokornieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli става́ти поки́рливим (смире́нним; поки́рним). *Пор.* **pokorny.**

pokorniś, *lm.* **-sie,** *m., iron.* смире́нник.

pokorniuchny *iron. див.* **pokorniutki.**

pokorniusieńki *iron. див.* **pokorniuteńki.**

pokorniuteńki *iron.* дýже поки́рливий; дýже смире́нний; дýже поки́рний. *Пор.* **pokorny.**

pokorniutki *iron.* поки́рне́нький.

pokorniutko *iron.* поки́рне́нько.

pokorny поки́рливий; смире́нний *(рідше); (послушний)* поки́рний.

pokos, -su, *m., roln.* поки́с, -кóсу.

pokosić, -szę, -sisz, -sił покоси́ти, -кошý, -кóсиш.

pokosmacić, -cę, -cisz, -cił покосма́т[ч]ити, -ма́чу, -ма́т[ч]иш скóшлати, скуйóвдити, -джу, -диш, скýдлити.

pokosmacieć, -cieją, -ciały скосма́т[ч]итися, -ма́тя[ча]ться, скóшлатися, скуйóвдитися, -дяться, скýдлатися.

pokost, -tu, *m.* 1) *тех.* олі́фа; 2) *перен.* лоск, -ку, пóлиск; wierzchni ~ зóвнішній люск (пóлиск).

pokostnieć, -niejemy, -niejecie, -niały, -nieli покостеніти; *(від холоду — ще)* позакляка́ти, подубі́ти.

pokostnik, *lm.* **-cy,** *m., spec. див.* **pokościarz.**

pokostować, -tuję, -tujesz, -tował *tech.* покрива́ти олі́фою.

pokostownia *ż.* фа́брика олі́фи.

pokostowy олі́фовий, на олі́фі.

pokoszlawić *див.* **pokoślawić.**

pokosztować, -tuję, -tujesz, -tował покуштува́ти, -тýю, -тýєш, поку́шати.

pokościarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* лакува́льник олі́фою.

pokoślawić, -wię, -wisz, -wił 1) поскривля́ти, повикривля́ти; покоро́бити, пожоло́бити; 2) повикривля́ти, поперекру́чувати, //~ się 1) поскривля́тися, повикривля́тися; покоро́битися, пожоло́битися; 2) попсува́тися. *Пор.* **koślawić.**

pokotem пóкотом; kłaść ~ кла́сти пóкотом; leżeć ~ лежа́ти пóкотом.

pokotłować się, -łuje, -łowało *(tylko w 3 osobie)* 1) покипі́ти; 2) погаласува́ти. *Пор.* **kotłować się.**

pokój I, **-koju,** *blm., m.* 1) мир, -ру; wojna i ~ війнá і мир; zawrzeć ~ уклáсти мир; zerwać ~ порýшити мир; 2) *(відсутність руху, голосу, шуму)* спóкій *(род.* спокóю); *(поез. — ще)* супокíй, пóкій; dać ~ komu дáти спóкій кому́, **залишúти** в спокóю кого́; ~ ducha спóкій дýху; narušyć ~ порýшити спóкій; nie dawać ~**koju** не дава́ти спокóю; *поез.* wieczny (wiekuisty) ~ вíчний спóкій; żyć w ~**koju** жúти в спокóї.

pokój II, **-koju,** *lm.* **-koje,** *m.* кімна́та; **покíй,** -кóю *(заст.)*; ~ dziecięcy (dla dzieci) дитя́ча, -чóї, дитя́ча кімна́та; ~**koje** umeblowane мебльóвані (умебльóвані) кімна́ти; ◊ ~ bawialny (gościnny) вітáльня; ~ jadalny їдáльня; ~ sypialny спáльня.

pokpiwać, pokpić, -pię, -pisz, -pił (z kogo, z czego) посмію́ватися, -смію́юся, -смію́єшся, посмія́тися, -смію́ся, -смі́єшся; раз у раз насміха́тися, насмія́тися, раз у páз глузува́ти, -зýю, -зýєш, поглузува́ти (з кóго, з чóго, *рідко* над ким, над чим); ~piwać z czyjej nieporad-

ności раз у раз насміха́тися (глузува́ти) з чиє́ї безпора́дності (над чиє́ю безпора́дністю); ◊ *розм.* ~pić sprawę прова́ли́ти спра́ву; // *(лише докон.)* ~ się *розм.* осканда́литися.

pokracznie незгра́бно; потво́рно. *Пор.* **pokraka.**

pokraczność *ż.* незгра́бність, -ності; потво́рність. *Пор.* **pokraka.**

pokraczny незгра́бний; потво́рний. *Пор.* **pokraka.**

pokrajać, -ję, -jesz, -jał порі́зати, -рі́жу, -рі́жеш; *(продукти, матерію — ще)* покра́яти.

pokraka, -ki, *lm.* **-ki,** *m., pot.* незгра́ба; *(фам. — ще)* лемі́шка, ква́ша, мамиу́ла, бамбу́ла; *(про зовнішній вигляд)* потво́ра.

pokrakać, -kraczę, -kraczesz, -krakał покря́кати (-кря́каю, -кря́каєш *і* -кря́чу, -кря́чеш).

pokramarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył покрамарюва́ти, -рю́ю, -рю́єш, поторгува́ти, -гу́ю, -гу́єш.

pokrapiać *див.* **pokrapywać.**

pokrapywać, -puję, -pujesz, -pywał, pokropić, -pię, -pisz, -pił 1) *(лише недокон.) (про дощ)* накрапа́ти, накра́пувати, -пує, покрапа́ти; 2) *(вкривати краплями, бризками)* окропля́ти, окро́плювати, -люю, -люєш, окропи́ти, -плю́, -пиш, покропи́ти.

pokraść, -kradnę, -kradniesz, -kradł покра́сти, -кра́ду, -кра́деш.

pokraśnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *poet.* почервоні́ти; *(вкритися рум'янцем — ще)* зашарі́тися.

pokratkować, -kuję, -kujesz, -kował розрисува́ти (розкре́слити) в кліти́нку.

pokrążyć, -żę, -żysz, -żył покружи́ти, покружи́тися; *(у повітрі)* покружля́ти.

pokredytować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) *fin.* кредитува́ти, -ту́ю, -ту́єш (кого́) *(докон.).*

pokreskować, -kuję, -kujesz, -kował заштрихува́ти, -штрихо́ю, -штрихує́ш.

pokreślić, -lę, -lisz, -lił почерка́ти.

pokrewić *див.* **skrewić.**

pokrewieński *książ. (властивий родичам)* родичі́вський, роди́нно-дру́жній, роди́нно-бли́зький; stosunek ~ роди́нно-дру́жнє відно́шення, роди́нно-дру́жній стосу́нок, -нку.

pokrewieństwo *n.* 1) спорі́днення, спорі́дненість, -ності; bliskie ~ бли́зьке спорі́днення, бли́зька́ спорі́дненість; *перен.* ~ pojęć спорі́дненість (спорі́днення) іде́й; stopień ~wa коліно (сту́пінь) спорі́днення (спорі́дненості); 2) *зб.* рі́дня́; *(окремі спорідненні)* ро́дичі, -чів; być z kimw ~wie бу́ти чиї́м ро́дичем; między nimi zachodzi ~ вони́ собі́ ро́дичі.

pokrewnić, -nię, -nisz, -nił поріднити́, зріднити́; //~ się поріднити́тися, зріднити́тися; *(стати родичем — ще)* породичáтися.

pokrewność *ż. див.* **pokrewieństwo.**

pokrewny 1) *перен.* спорі́днений; języki ~ne спорі́днені мо́ви (*род.* мов); 2) *див.* **krewny;** ◊ ~ sposobem myślenia бли́зький по́глядами.

pokręcać, pokręcić, -cę, -cisz, -cił 1) *(час від часу)* крути́ти (кручу́, кру́тиш), покрути́ти; *(гвинт, шруб тощо — ще)* поверта́ти, поверну́ти, -ну́, -неш; *(хвостом — ще)* вертіти (верчу́, ве́ртиш), повертіти; ~cić głową покрути́ти головою; ~cić korbą покрути́ти ру́чкою; ~cić wąsy покрути́ти ву́си; 2) *(лише докон.) перен.* переплу́тати, поплу́тати; 3) *(лише докон.) (мотузки і под.)* поскру́чувати, -чую, -чуєш; // *(лише докон.)* ~ się 1) повертіти́ся, покрути́тися; ~cił się i poszedł повертівся (покрути́вся) і пішо́в; 2) *(стати нерівним, повигинатися)* пожоло́битися, -биться, покоро́битися; 3) *перен.* переплу́татися, поплу́татися.

pokręcony 1) покру́чений; 2) переплу́таний, поплу́таний. *Пор.* **pokręcać** 1, 2.
pokrępować, -puję, -pujesz, -pował позв'я́зувати, -зую, -зуєш.
pokrętny: d r o g a ~**na** *przen.* бездоріжжя, манівці, -ців.
pokrochmalić, -lę, -lisz, -lił покрохма́лити.
pokroczyć, -czę, -czysz, -czył покрокува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
pokroić, -kroję, -kroisz, -kroił *див.* **pokrajać.**
pokropić *див.* **pokrapywać.**
pokropkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *тех.* пунктирува́ти, -ру́ю, -ру́єш *(докон.);* 2) *(повкривати цятками)* понакрапля́ти, поцяткува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
pokrostowacieć, -ciejemy, -ciejecie, -ciały, -cieli покоростя́віти.
pokrowcowy яки́й (що) стосу́ється чохла́; *(у контексті)* на чохли́ то́що; m a t e r i a ł ~ матеріа́л на чохли́.
pokrowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* чохо́л, -хла́; *(на коня)* чапра́к, -ка́, попо́на.
pokrój, -kroju, *blm., m., przen.* ви́гляд, -ду; *(про зовнішній обрис — ще)* фо́рма; z ~**kroju** з ви́гляду, на по́гляд, по фо́рмі; ◊ c z ł o w i e k d a w n e g o (s t a r e g o) ~**kroju** люди́на старо́го (да́внього) га́рту; старосві́тська люди́на; l u d z i e i n n e g o ~**kroju** лю́ди і́ншого ти́пу (і́нших зви́чок).
pokrótce *przst.* ко́ротко, сти́сло; o p o w i e d z i e ć ~ ко́ротко (сти́сло) розказа́ти (розпові́сти).
pokruszeć, -szeją, -szały ста́ти крихки́м (ламки́м).
pokruszyć, -szę, -szysz, -szył 1) покроши́ти, -шу́, -шиш; 2) *(перен. — розбити вдрізки)* розтроща́ти, -трощу́, -тро́щиш; //~ **się** 1) покроши́тися; 2) розтроща́тися.
pokrwawa *ż., poet.* **за́грава.**
pokrwawić, -wię, -wisz, -wił закрива́вити, -влю, -виш; //~ **się** закрива́витися.
pokrwawienie *n.* закрива́влення.
pokrwawiony закрива́влений.
pokrycie *n.* покри́ття; *(фін. — ще)* забезпе́чення; ~ d a c h u покри́ття да́ху; *фін.* ~ d ł u g u покри́ття бо́ргу; m a t e r i a n a ~ f u t r a матеріа́л на покри́ття шу́би; *фін.* ~ w e k s l a забезпе́чення ве́кселя; *фін.* ~ w y d a t k ó w покри́ття ви́трат.
pokryciowy *fin.* яки́й (що) стосу́ється покри́ття (забезпе́чення).
pokryć *див.* **pokrywać.**
pokrygować(się), -guję, -gujesz, -gował *lekc.* помані́рничати.
po kryjomu *przst.* по́тай, по́тайки, тайко́ма.
pokryty покри́тий.
pokrywa *ż.* 1) вели́ка кри́шка, по́кришка, на́кривка; 2) *перен.* покро́в.
pokrywacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* покрі́вельник.
pokrywać, pokryć, -kryję, -kryjesz, -krył 1) покрива́ти, покри́ти; *(снігом, піною, квітками тощо — ще)* покрива́ти, укри́ти; *(карт. — ще)* побива́ти, поби́ти, -б'ю, -б'є́ш; ~**krywać** b u d y n e k b l a c h ą покрива́ти буди́нок же́рстю (бля́хою); ~**kryć** d ł u g покри́ти борг; ~**kryć** f u t r o m a t e r i ą покри́ти шу́бу матеріа́лом (матері́єю); *перен.* ~**krywać** p r z e s t ę p s t w o покрива́ти зло́чин; ~**krywać** w y d a t k i покрива́ти ви́трати; 2) *(туманом, мрякою)* оповива́ти, опови́ти (-в'ю, -в'є́ш *і* -ви́ю, -ви́єш), повива́ти, пови́ти; //~ **się** 1) покрива́тися, покри́тися; укрива́тися, укри́тися; ł ą k i ~**kryły się** k w i a t e m лу́ки вкри́лися (покри́лися) цві́том; m o r z e ~**ryło się** p i a n ą мо́ре вкри́лося (покри́лося) пі́ною; ~**krywać się** p l e ś n i ą покрива́тися (бра́тися) пліснею (цві́ллю); ~**kryć się** w o d ą покри́тися (поня́тися) водо́ю; 2) оповива́тися, опови́тися, повива́тися, пови́тися.

pokrywka *ż.* кри́шка, по́кришка, на́кривка; ◊ *перен.* pod ~ką cnoty під ма́скою доброче́сності (чесно́ти); *перен.* służyć za ~kę czego служи́ти ши́рмою чому́.

pokrząkiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał пока́шлювати, -люю, -люєш.

pokrzątać się (koło czego) попо́ратися *(біля чого); (розм. — потратити час на забарну роботу)* повози́тися, -вожу́ся, -во́зишся (з чим); *(з поспіхом без потреби)* пометуши́тися.

pokrzepiać, pokrzepić, -pię, -pisz, -pił 1) підкрі́плювати, -люю, -люєш, підкріпля́ти, підкрипи́ти, -плю́, -пиш; покрі́плювати, покріпля́ти, покріпи́ти *(рідко);* jadło ~pia siły їжа підкріплює (підкріпля́є; покрі́плює, покріпля́є) си́ли; 2) *перен.* підбадьо́рювати, -рюю, -рюєш, підбадьори́ти; ~pić nadzieją підбадьори́ти наді́єю; //~ się 1) підкрі́плюватися, підкріпля́тися, підкрипи́тися; покрі́плюватися, покріпля́тися, покрипи́тися; *(закускою, напоєм — ще)* підживля́тися, підживи́тися, -влю́ся, -вишся; ~pić się nasiłach підкрипи́тися (покрипи́тися) на си́лах; 2) підбадьо́рюватися, підбадьори́тися.

pokrzepiający 1) *мед., фарм.* підкріпни́й, підкрі́плюючий, підкріпля́ючий; *(збуджуючий життєві сили)* живу́щий, живлю́чий; 2) *перен.* підбадьо́рливий.

pokrzepić *див.* **pokrzepiać.**

pokrzepienie *n.* 1) підкрі́плення; покрі́плення; 2) підбадьо́рення; //~ się 1) підкрі́плення (покрі́плення) себе́; піджи́влення себе́; 2) підбадьо́рення себе́. *Пор.* **pokrzepiać.**

pokrzepnąć, -pną, -pnęły *a.* **-pły** 1) потужа́вити; позагуса́ти; позастига́ти; *пор.* **krzepnąć;** 2) *перен. книж.* похоло́нути; serca w nich ~pły серця́ в них похоло́ли.

pokrzyczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli покрича́ти, -чу́, -чи́ш.

pokrzyk, -ku, *m.* покри́кування, поґу́кування.

pokrzykiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał покри́кувати, -кую, -куєш, поґу́кувати.

pokrzywa *ż.* кропива́.

pokrzywdzenie *n.* скри́вдження.

pokrzywdziciel, *lm.* **-le,** *m. див.* **krzywdziciel.**

pokrzywdzicielka *ż. див.* **krzywdzicielka.**

pokrzywdzić, -dzę, -dzisz, -dził скри́вдити, -джу, -диш; ◊ ~ na zdrowiu, na honorze, na majątku завда́ти шко́ди чиє́му здоро́в'ю, чи́їй че́сті, чиє́му майну́; ~ kogo w jego uczuciach обра́зити чиї́ почуття́; ~ kogo w oczach ludzi прини́зити кого́ в очах люде́й.

pokrzywdzony скри́вджений.

pokrzywić, -wię, -wisz, -wił покриви́ти, -влю́, -виш; //~ się покриви́тися.

pokrzywka I *ż.* 1) *зменш.* кропи́вка; 2) *мед. (urticaria)* кропи́в'яний ви́сип, -пу, кропи́в'янка.

pokrzywka II *ż., orn.* волове́ о́чко.

pokrzywnica *ż., orn. (accentor modularis)* тини́вка звича́йна.

pokrzywnik *m., ent. (vanessa urticae)* кропи́в'янка, кропи́в'яна ване́са.

pokrzywowate, -tych, *bot. (urticaceae)* кропи́вові, -вих.

pokrzywowy кропи́в'яний.

pokrzyżować, -żuję, -żujesz, -żował 1) *перен.* розстро́їти; ~ plany розстро́їти пла́ни; сплу́тати ка́рти; 2) *див.* **skrzyżować.**

pokształtować, -tuję, -tujesz, -tował поформува́ти, -му́ю, -му́єш.

Pokucie *n.* Поку́ття.

pokuć, -kuję, -kujesz, -kuł покува́ти, -кую, -куєш.

pokudłać покуйо́вдити, -джу, -диш, покудо́вчити, поко́шлати.

pokulawić, -wię, -wisz, -wił поробити кульга́вим.

pokulawieć, -wiejemy, -wiejecie, -wiały, -wieli покульга́віти.
pokulbaczyć, -czę, -czysz, -czył посідла́ти; покульба́чити. *Пор.* **kulbaka.**
pokuleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli покульга́ти, пошкутильга́ти.
pokulić, -lę, -lisz, -lił 1) *(руки від холоду)* похова́ти; 2) *(ноги)* попідбира́ти, попідгорта́ти; //~ **się** пощу́литися.
pokumać się (z kim) покума́тися.
pokup, -pu, *m., handl. див.* **popyt.**
pokupność *ż., handl.* ходо́вість, -вості.
pokupny *handl.* ходови́й; t o w a r ~ ходови́й това́р, -ру.
pokupować, -puję, -pujesz, -pował покупува́ти, -пу́ю, -пу́єш.
pokurcz, *lm.* **-cze,** *m.* по́мість, -сі, по́круч, -чі.
pokurczyć, -czę, -czysz, -czył 1) *(м'язи та ін.)* поскоро́чувати, -чую, -чуєш; 2) *(судорогами)* поко́рчити; *(безос., розм. — ще)* посудо́мити, -мить; 3) *(ноги)* попідгорта́ти; 4) *(руки)* постиска́ти, пости́скувати, -кую, -куєш; 5) *перен. розм.* попри́меншувати, -шую, -шуєш, позме́ншувати, поумаля́ти; //~ **się** 1) поскоро́чуватися; *(про тканину)* позбіга́тися, позсіда́тися; 2) попри́меншуватися, позме́ншуватися, поумаля́тися.
pokurować, -ruję, -rujesz, -rował *przest.* полікува́ти, -ку́ю, -ку́єш; //~ **się** полікува́тися.
pokusa *ż.* спокуса; o p r z e c s i ę ~**sie** усто́яти про́ти спокуси; u l e c ~**sie** піддатися спокусі; ◊ n a ~**sę** w y s t a w i a ć k o g o спокуша́ти кого́.
pokusić się, -szę, -sisz, -sił *książ.* 1) (o co) спро́бувати, -бую, -буєш, попро́бувати (зроби́ти що); n i e w a d z i ~ не шко́дить спро́бувати (попро́бувати); ~ o t a j e m n i c ę c z e g o спро́бувати розгада́ти таємни́цю чого́; 2) (na co) *(заміритися)* пова́житися, нава́житися (на що); ~ n a j a k i e ś p r z e d s i ę w z i ę c i e пова́житися (нава́житися) на яке́ почина́ння.
pokuszenie *n., zast. див.* **pokusa.**
pokuta *ż.* поку́та (за що).
pokutnica *ż., przest.* поку́тниця.
pokutniczy 1) покая́нний; *(що стосується покути)* поку́тний, спокутний; 2) *заст.* яки́й (що) стосу́ється поку́тника; *(у контексті)* поку́тника то́що; s t r ó j ~ о́дяг поку́тника.
pokutnik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* поку́тник.
pokutny *przest.* покая́нний; поку́тний, спокутний. *Пор.* **pokutniczy** 1.
pokutować, -tuję, -tujesz, -tował (za co) поку́тувати, -тую, -туєш (за що); ◊ ~ n a ł a m a c h p i s m до́вгий час дискутува́тися на сторінка́х пре́си.
pokwapić się, -pię, -pisz, -pił поква́питися, -плюся, -пишся.
pokwasić, -szę, -sisz, -sił 1) (co) поква́сити, -ква́шу, -ква́сиш; *(огірки)* посоли́ти, -лю́, -лиш; 2) (kogo) *перен.* посвари́ти, -рю́, -риш (кого́); //~ **się** 1) поква́ситися; 2) *перен.* розстро́їтися.
pokwękać *pot.* 1) постогна́ти; 2) *перен.* послабува́ти, -бу́ю, -бу́єш.
pokwilić, -lę, -lisz, -lił поквили́ти.
pokwitać стате́во дозрі́вати.
pokwitanie *n.* стате́ве дозрі́вання.
pokwitnąć, -tną, -tnęły *a.* **-tły** 1) позацві́тати; 2) *(про паростки)* попа́роститися, -ростя́ться; *(про сім'я)* поки́льчитися.
pokwitować, -tuję, -tujesz, -towal (co *a.* z czego) да́ти розпи́ску (про що); ~ o d b i ó r (z o d b i o r u) да́ти розпи́ску про оде́ржання (чого́).
pokwitowanie *n.* 1) квита́нція; 2) *(посвідчення про одержання)* розпи́ска; z a ~**niem** під розпи́ску.
polać *див.* **polewać.**
Polak, *lm.* **-cy,** *m.* поля́к.

polakierować, -ruję, -rujesz, -rował полакува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
polakofil, *lm.* **-le,** *m.* полонофі́л.
polakożerca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., pot.* полонофо́б.
polakożerczy *pot.* полонофо́бський.
polakożerstwo *n., pot.* полонофо́бія.
polana *ż.* поля́на; *(y liści — звичайно)* га́лявa, га́ля́вина.
polaneczka *ż., zdr., pieszcz. див.* **polanka.**
Polanin, *lm.* **-lanie, -lan,** *m., hist.* поля́нин.
polanka *ż., zdr.* поля́нка; га́ля́вка, га́ля́винка. *Пор.* **polana.**
polano *n.* поліно.
polapisować, -suję, -sujesz, -sował попри́піка́ти ля́пісом.
polarnik, *lm.* **-cy,** *m.* поля́рник.
polarność *ż.* поля́рність, -ності.
polarny поля́рний; *астр.* Gwiazda **Polarna** Поля́рна зоря́; ◊ zorza **~na** (północna) північне ся́йво.
polarymetr, -ru, *m., fiz.* поляри́метр, -ра.
polaryskop, -pu, *m., fiz.* поляриско́п.
polaryzacja *ż., fiz. i in.* поляриза́ція.
polaryzacyjny *fiz.* поляризаці́йний.
polaryzator *m., fiz.* поляриза́тор, -ра.
polaryzować, -zuję, -zujesz, -zował *fiz. i in.* поляризува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
polatać політа́ти.
polatywać, -tuję, -tujesz, -tywał *(час від часу)* літа́ти; skowronek to tam, to sam **~tuje** жа́йворонок літа́е то тут, то там; ◊ *перен.* ~ oczyma стріля́ти очи́ма; śnieg **~wał** йшов рідки́й сніг.
pole *n.* 1) по́ле; *(військ. — ще)* про́стір *(род.* про́сто́ру), зо́на, смуга, райо́н, -ну; *(в геральдиці — ще)* фон, -ну, тло; czyste (otwarte) ~ чи́сте (відкри́те) по́ле; dotrzymać **~la** а) *військ.* вдержати по́ле бо́ю за собо́ю; б) (komu) устоя́ти про́ти ко́го; *перен.* ~ działalności по́ле дія́льності; *фіз.* ~ elektryczne електри́чне по́ле; ~ górnicze ша́хтне (ша́хтове) по́ле; ~ herbu по́ле (фон, тло) щита́; **~la** kołchozowe колго́спні поля́ (поліе́ *і* пі́ль); *фіз.* ~ magnetyczne магні́тне по́ле; *військ.* ~ martwe мертвий про́стір; *військ.* ~ minowe мінне по́ле; *військ.* ~ natarcia райо́н ата́ки; *військ.* ~ obserwacji зо́на обсерва́ції; *військ.* ~ ostrzału по́ле обстрі́лу; *військ.* ~ ognia zaporowego сму́га заслі́нного вогню́; polecna **~lu** walki (chwały) полягти́ на по́лі бо́ю; ~ szachowe ша́хове по́ле; *прик.* szukaj wiatru w **~lu** шука́й ві́тра в по́лі; *перен.* ~ widzenia по́ле зо́ру; 2) *спорт.* площа́дка; ~ kary штрафна́ площа́дка; 3) *(перен. — науки, освіти тощо)* га́лузь, -зі, діля́нка, ца́рина, о́бласть, -ті, ни́ва; na **~lu** nauki в га́лузі (в діля́нці, в о́бласті) нау́ки; na **~lu** oświaty narodowej в га́лузі (в діля́нці, в о́бласті) наро́дної освіти; на ни́ві наро́дної освіти *(книж.);* ◊ mieć ~ do popisu ма́ти можли́вість ви́явити себе́; *перен.* wyprowadzić (wywieść) w ~ пошити́ в ду́рні; *військ.* wyruszyć w ~ ви́рушити в похі́д; *перен.* zejść z **~la** зійти́ зі сце́ни.
polec, -legnę, -legniesz, -legł полягти́, -ля́жу, -ля́жеш.
polecać, polecić, -cę, -cisz, -cił 1) (kogo, co komu) рекомендува́ти, -ду́ю, -ду́єш *(недокон. і докон.),* порекомендува́ти (кого́, що кому́); 2) (komu co, zrobić co) *(класти на кого обов'язки)* доруча́ти, доручи́ти, -чу́, -чиш (кому́ що, зроби́ти що): //~ się рекомендува́тися; ◊ **~lecam się!** *(у звертанні)* до поба́чення!
polecający рекомендаці́йний; list ~ рекомендаці́йний лист, -та́.

polecenie *n.* 1) рекомендáція; g o d n y **~nia** яки́й (що) заслу́говує на рекомендáцію; d o s t a ć **~** одéржати (дістáти) рекомендáцію; 2) доручення; d a ć (w y d a ć) **~** дáти доручення; o t r z y m a ć **~** одéржати (дістáти) доручення; s p e ł n i ć **~** (w y w i ą z a ć s i ę z **~nia**) вúконати доручення; w e d ł u g **~nia** згíдно з дорученням; z **~nia** (n a **~**, z a **~niem**) з (на) доручення. *Пор.* **polecać**.

polecić *див.* **polecać**.

polecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli полетíти, -лечý, -летúш; *(побігти — ще)* помчáти, -чý, -чúш; *(поез. — ще)* полúнути; *перен. розм.* **~** d o g ó r y n o g a m i полетíти шкерéберть.

polecony рекомендóваний; l i s t **~** рекомендóваний лист, -тá.

Poleczka *ż., zdr., pieszcz. див.* **Polka**.

poleczyć, -czę, -czysz, -czył 1) полікувáти, -кую, -кýеш; 2) *(багатьох)* повилікóвувати, -вую, -вуєш; //**~ się** 1) полікувáтися; 2) повилікóвуватися.

polegać 1) (na kim, na czym) покладáтися, звірятися, здавáтися (здаю́ся, здаéшся) (на кóго, на що); c z ł o w i e k, n a k t ó r y m m o ż n a **~** людúна, на якý мóжна покладáтися (звірятися, здавáтися); 2) (na czym) *(лише в 3 особі)* полягáти (в чóму); s e k r e t **~ga** n a t y m, ż e... секрéт полягáє в тóму, що...

polegiwać, -guję, -gujesz, -giwał раз у раз лягáти.

poległy загúблий; *(у мн. — звичайно)* полéглі в бою́.

polemiczny полемíчний.

polemik, *lm.* -cy, *m.* полемíст.

polemika *ż.* полéміка.

polemista, -ty, *lm.* **-ści,** *m. див.* **polemik**.

polemizować, -zuję, -zujesz, -zował полемізувáти, -зýю, -зýеш.

polenić się I, -nię, -nisz, -nił полінувáтися, -нýюся, -нýєшся, полінúтися.

polenić się II, -nię, -nisz, -nił *див.* **polinieć (się)**.

poleniwieć, -wiejemy, -wiejecie, -wiały, -wieli *(про багатьох)* розлінувáтися, -нýюся, -нýєшся, розлінúтися, зледащíти, заледащíти.

polenta *ż., kul.* полéнта.

polepa *ż.* обмáзка.

polepić, -pię, -pisz, -pił 1) поліпúти; поклéїти; 2) обмáзати, -мáжу, -мáжеш; //**~ się** позлипáтися, поприлипáтися; посклéюватися. *Пор.* **lepić**.

polepszać, polepszyć, -szę, -szysz, -szył поліпшувати, -шую, -шуєш, поліпшити; //**~ się** крáщати, покрáщати, поліпшуватися, поліпшитися.

polepszenie *n.* поліпшення; //**~ się** покрáщання, поліпшення.

polepszyć *див.* **polepszać**.

polerka *ż., tech.* полірувáльний станóк, -нкá.

polernia *ż., tech. див.* **polerownia** 1.

polerować, -ruję, -rujesz, -rował полірувáти, -рýю, -рýеш.

polerowany 1) полірóваний; 2) *(перен. заст.)* дóбре вúхований, з дóбрими манéрами.

polerownia *ż., tech.* 1) полірувáльня; 2) *див.* **polerka**.

polerowniczka *ż., spec.* полірувáльниця.

polerownik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* полірувáльник.

polerowny *див.* **polerowany**.

Polesie *n.* Полíсся.

polewa *ż., tech.* глазýр, -рі, емáль, -лі; *(в глиняному посуді)* полúва.

polewacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* поливáльник.

polewaczka I *ż., spec.* поливáльниця.

polewaczka II *ż. (посуд)* поливáльниця.

polewać, polać, -leję, -lejesz, -lał, -lali *a.* **-leli** 1) поливáти, полúти, -ллю́, -ллéш; *(посуд — ще)*

глазурува́ти, -ру́ю, -ру́єш, емалюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; 2) *кул.* покрива́ти цукро́вою глазу́р'ю; //~ **się** поliва́тися, поли́тися.

polewany 1) поли́в'яний, глазуро́ваний, емальо́ваний; 2) покри́тий цукро́вою глазу́р'ю. *Пор.* **polewać.**

polewka *ż., przest.* суп, -пу, юшка.

poleźć, -lezę, -leziesz, -lazł, -leźli поліза́ти.

poleżeć, -żę, -żysz, -żał, -żeli поле́жати.

polędwica *ż.* філе́й, -ле́ю, поля́двиця.

polędwiczka *ż., pieszcz. див.* **polędwica.**

poliandria *ż., etnol., bot.* поліа́ндрія.

poliarchia *ż.* поліа́рхія.

polica *ż. див.* **półka.**

polichromia *ż., spec.* поліхро́мія.

policja *ż.* поліція.

policjant, -nci, *m.* поліцая́ -цая́, поліце́йський, -кого.

policmajster, -tra, *lm.* **-trowie** *a.* **-trzy,** *m., przedrew.* поліцеймейстер, -ра, поліцмейстер.

policyjnie поліцією; ~ wzbroniony заборо́нений поліцією.

policyjny поліцейський.

policzek, -czka, *m.* 1) щока́ *(мн.* щоки, *род.* щік); ли́ця *(род.* лиць) *(заст.);* 2) *(удар по лиці)* ля́пас, ля́щ, **-щá;** dać (wymierzyć) ~ (komu) да́ти ля́паса (кому́); 3) *тех.* щока́.

policzkować, -kuję, -kujesz, -kował (kogo) би́ти по щоці; дава́ти ля́пасів (ля́щів) (кому́) *(розм.).*

policzkowy *anat.* щи́чний; mięsień ~ *(musculus buccinator)* щи́чний м'яз.

policzyć, -czę, -czysz, -czył 1) полічи́ти, -чу́, -чиш, порахува́ти, -раху́ю, -раху́єш; jego dni są **~czone** його́ дні полічені (злічені); ~ na palcach полічи́ти (порахува́ти) на па́льцях; 2) *(бухг. тощо)* зарахува́ти, зачи́слити, залічи́ти; ~ na rachunek długu зарахува́ти (зачи́слити, залічи́ти) в раху́нок бо́ргу; nie **~czyli** mu dwóch lat służby йому́ не залічи́ли (не зарахува́ли) двох ро́ків слу́жби; 3) (za co) запра́вити, -влю, -виш (за що); dużo **~czył** za robotę бага́то запра́вив за робо́ту; 4) (co komu za co) *перен.* ви́знати; ~ za zasługę ви́знати за заслу́гу; //~ **się** *(перен. — звести рахунки)* порахува́тися; jeszcze **się** z tobą **~czę** я ще порахую́ з тобо́ю; **~czcie się,** ilu was jest порахуйте, скі́льки вас.

polieder *m., mat. див.* **wielościan.**

polifonia *ż., muz.* поліфоні́я.

polifoniczny *muz.* поліфоні́чний, поліфо́нний.

poligamia *ż., etnol.* полігамія.

poligamiczny *etnol.* полігамічний, полігамний.

poligenia *ż., biol., antr.* полігенія.

poliglota, -ty, *lm.* **-towie,** *m.* поліглот.

poliglotyczny поліглоти́чний.

poligon, -nu, *m., mat., wojs.* полігон.

poligraf I, **-fa,** *lm.* **-fowie,** *m.* поліграфіст.

poligraf II, **-fu,** *lm.* **-fy,** *m., tech.* поліграф.

poligrafia *ż.* поліграфія.

poligraficznie поліграфічним способом.

poligraficzny поліграфічний.

poliklinika *ż.* поліклініка.

polikracja *ż.* полікратія.

polimeria *ż., chem.* полімерія.

polimeryczny *chem.* полімерний; ◊ ~ne ciała полімери, -рів.

polimorficzny *biol., min.* поліморфічний.

polimorfizm, -mu, *m., biol., min.* поліморфізм, -му.

polinieć(się), -nieję, -niejesz, -niał, -nieli полиня́ти, злиня́ти.

poliniować, -niuję, -niujesz, -niował розлініюва́ти, -ніюю, -ніюєш, розлініяти, розграфи́ти, -флю́, -фиш.

polinom, -mu, *m., mat.* полінóм.

polip *m., zool., med.* полі́п.

polipowaty 1) поліпоподібний; 2) *мед. (polyposus)* поліпо́зний.
polisa *ż., fin.* по́ліс; ~ ubezpieczeniowa страхови́й по́ліс.
polisowy *fin.* по́лісний.
polistwować, -wuję, -wujesz, -wował *cies.* поприбива́ти пла́нки.
polisty довгопо́лий; ~ ubiór довгопо́лий о́дяг, -гу.
poliszynel, *lm.* -le, *m., teatr.* поліши́нель; *перен.* tajemnica ~la секре́т поліши́неля.
politechniczny політехні́чний.
politechnik, *lm.* -cy, *m., przest.* політе́хнік.
politechnika *ż.* політехні́чний інститу́т, -ту; studiować na ~nice вчи́тися в політехні́чному інституті; zapisać się na ~kę вступи́ти в політехні́чний інститу́т.
politeista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., rel.* політе́їст.
politeistyczny *rel.* політеїсти́чний.
politeizm, -mu, *m., rel.* політе́їзм, -му.
politować się, -tuję, -tujesz, -tował (nad kim, nad czym) 1) *(деякий час)* пожалі́ти, пожа́лувати, -лую, -луєш (кого, чого, що); 2) *див.* **zlitować się.**
politowanie *n.* співчуття; budzić w kim ~ буди́ти в ко́му співчуття; ◊ godny ~nia жалюгі́дний.
politura *ż.* 1) політу́ра; 2) *перен.* шліфо́вка.
politurować, -ruję, -rujesz, -rował покрива́ти політу́рою.
politycznie політи́чно.
polityczny політи́чний; ekonomia ~na політи́чна економія (політеконо́мія); oddział ~ політи́чний ві́дділ, -лу (політві́дділ).
polityk, *lm.* **-cy,** *m.* політик.
polityka *ż.* політика.
politykier, *lm.* **-rzy,** *m., pogardl.* політика́н.
politykierstwo *n., pogardl.* політика́нство.
politykoman, *lm.* **-nowie,** *m., pogardl. див.* **politykier.**
politykomania *ż., pogardl. див.* **politykierstwo.**
politykować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* 1) політикáнствувати, -вую, -вуєш; 2) *перен. розм.* маніритися.
polizać, -żę, -żesz, -zał полиза́ти, -лижу́, -ли́жеш; лизну́ти *(однокр.)*; ~ nauki лизну́ти нау́ки.
poliznąć, -znę, -źniesz, -znął, -znęli лизну́ти.
Polka *ż.* по́лька.
polka *ż. (танець)* по́лька.
polny польови́й.
polo *nieodm., n., sport.* по́ло *(невідм.)*.
polon, -nu, *m., chem.* поло́ній, -нію.
polonez *m.* полоне́з; grać, tańczyć ~za гра́ти, танцюва́ти полоне́з.
Polonia *ż., zb.* 1) поля́ки на чужині́; *(про студентів)* по́льське земля́цтво; 2) *перен. розм.* поля́ки, -кі́в.
polonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., filol.* полоні́ст.
polonistka *ż., filol.* полоні́стка.
polonistyczny *filol.* полоністи́чний; studia ~ne полоністи́чні сту́дії, -дій.
polonistyka *ż., filol.* полоні́стика.
polonizacja *ż.* полонізáція.
polonizacyjny полонізаці́йний.
polonizator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* полонізáтор, -ра.
polonizm, -mu, *m., filol.* полоні́зм, -му.
polonizować, -zuję, -zujesz, -zował полонізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
polonofil, *lm.* **-le,** *m.* полонофі́л.
polonofilstwo *n.* полонофі́льство.
polonofob, *lm.* **-bowie,** *m., polit.* полонофо́б.
polonofobia *ż., polit.* полонофо́бія.
polonus, *lm.* **-sy,** *m., pot.* поля́к старо́го (да́внього) скла́ду.
polor, -ru, *m. див.* **ogłada.**
polot, -tu, *m.* 1) політ, -льо́ту, літ; 2) *перен.* літ, ширя́ння, буя́ння; ◊ mówić z ~tem говори́ти (промовля́ти) з поети́чним підне́сенням.

polotny 1) *поез.* швидки́й, бі́стрий, прудки́й; ~ bieg konia швидки́й (бі́стрий, прудки́й) біг коня́; 2) *перен. поез.* ефі́рний, ле́гки́й; леге́нький *(підсил.)*; strój ~ ефі́рний (леге́нький) о́дяг, -гу; cień ~ ле́гка́ тінь, -ні; 3) *(перен. — про стиль)* високомо́вний, пишномо́вний.

polować, -luję, -lujesz, -lował (na kogo, na co) полюва́ти, -лю́ю, -лю́єш (на ко́го, на що, *рідше* що).

polowanie *n.* полюва́ння.

polowańko *n., pieszcz. див.* **polowanie.**

polowiec, *lm.* **-wce,** *m., min.* польови́й шпат, -ту.

polowy *wojs.* польови́й; artyleria ~wa польова́ артиле́рія; sąd ~ польови́й суд, -ду.

polówka *ż., wojs., pot.* 1) польови́й бінокль; 2) польова́ гарма́та.

Polska *ż.* По́льща.

Polska Rzeczpospolita Ludowa По́льська Наро́дна Респу́бліка.

polski I по́льський; przetłumaczyć na ~kie перекла́сти на по́льську мо́ву.

polski II *див.* **polny.**

polskość *ż.* по́льський хара́ктер (чого́).

polszczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli *див.* **polszczyć się.**

polszczyć, -czę, -czysz, -czył ополя́чувати, -чую, -чуєш, споля́чувати, спо́льщувати, -щую, -щуєш; //~ się ополя́чуватися, споля́чуватися, спо́льщуватися.

polszczyzna *ż.* 1) по́льська мо́ва; mówić dobrą ~ną говори́ти до́брою (чи́стою) по́льською мо́вою; 2) сукупність усього́ по́льського; 3) по́льський хара́ктер, -ру (чого́).

polśniewać побли́скувати, -кую, -куєш.

polubić, -bię, -bisz, -bił полюби́ти, -блю́, -биш.

polubownictwo *n.* полюбо́вне порозумі́ння.

polubownie полюбо́вно.

polubowny 1) полюбо́вний; ~na zgoda полюбо́вне порозумі́ння; 2) *(про суд, суддю)* третє́йський.

polucja *ż., fizjol.* полю́ція.

polukrować, -ruję, -rujesz, -rował *cuk.* зали́ти глазу́р'ю.

polulać *dziec.* поколиса́ти, -лишу́, -ли́шеш, поколиха́ти, -лишу́, -ли́шеш.

polutować, -tuję, -tujesz, -tował *spec.* попая́ти; полютува́ти, -тую́, -ту́єш *(заст.)*.

polżyć, -lżę, -lżysz, -lżył *przest.* поля́ти.

poła *ż.* 1) *(одягу)* пола́; 2) *(покрівлі)* схил, -лу; ◊ trzymać się kogo za ~łę ні на крок не відступа́ти від ко́го.

Połabianin, *lm.* **-bianie, -bian,** *m.* полаб'я́нин.

Połabie *n.* Пола́б'я.

połabski пола́бський.

połabszczyzna *ż., pot.* пола́бська мо́ва.

połachotać, -choczę, -choczesz *(rzadziej* **-chocę, -chocesz), -chotał** *див.* **połechtać.**

połacić, -cę, -cisz, -cił *bud.* полатува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

połać *ż.* 1) пло́ща; wielkie ~cie gruntów вели́кі пло́щі грунті́в; 2) *(даху)* схил, -лу; 3) *(перен., заст. — про місцевість)* о́бласть, -ті, кра́їна; jedno z przedniejszych miast tamtej ~ci одне́ з пе́рших міст то́ї о́бласті (кра́їни); 4) *(ряд будинків)* перія́.

poładnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli погарні́шати.

poładować, -duję, -dujesz, -dował повнта́жити.

połagodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli полагідні́ти.

połagodzić, -dzę, -dzisz, -dził *dok. див.* **złagadzać.**

połajać, -ję, -jesz, -jał поля́яти.

połajanka *ż.* ля́йка.

połakomić się, -mię, -misz, -mił (na co) пола́сувати́ся, -ла́сую́ся, -ла́суєшся, пола́ситися, -ла́шуся, -ла́сишся, пола́сува́ти (на що).

połamać, -mię, -miesz, -mał полама́ти; поломи́ти, -млю́, -миш *(рідше)*.

połamaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., obelż.* кали́ка.

połapać, -pię, -piesz, -pał полови́ти, -влю́, -виш; похапа́ти *(розм.)*; //~ **się** *(про багатьох)* піймáтися, спіймáтися; зловúтися *(рідше)*.

połapać się, -pię, -piesz, -pał 1) спохвати́тися, -хвачу́ся, -хва́тишся; 2) (w czym) розібра́тися, -беру́ся, -бере́шся (в чо́му).

połasić się, -szę, -sisz, -sił пола́ститися, -ла́щуся, -ла́стишся, пола́щитися.

połaskotać, -koczę, -koczesz *(rzadziej* **-kocę, -kocesz), -kotał** *див.* **połechtać.**

połaszczyć się, -czę, -czysz, -czył (na co) пола́ситися, -ла́шуся, -ла́сишся, пова́битися, -блюся, -бишся, пона́дитися, -джуся, -дишся, покова́питися, -плюся, -пишся (на що); ~ na pieniądze пола́ситися (пова́битися, пона́дитися, покова́питися) на гро́ші.

połatać полата́ти.

poławiacz, *lm.* **-cze,** *m.* лове́ць, -вця́; *спец.* ~ pereł лове́ць (шука́ч) пе́рлів; ◊ *мор.* ~ min тра́льщик.

poławiać лови́ти (ловлю́, ло́виш).

połazić, -łażę, -łazisz, -łaził пола́зити, -ла́жу, -ла́зиш.

połączenie *n.* 1) поєдна́ння, сполу́чення; сполу́чення, зв'язо́к, -зку́; ~ telefoniczne телефо́нне сполу́чення, телефо́нний зв'язо́к, -зку́; сполу́чення, поєдна́ння; 2) об'єдна́ння; 3) сполу́ка; 4) зв'язо́к; *(дія — ще)* зв'яза́ння; //~ **się** 1) поєдна́ння, з'єдна́ння; сполу́чення; 2) об'єдна́ння; 3) сполу́чення; 4) зв'яза́ння. *Пор.* **połączyć.**

połączyć, -czę, -czysz, -czył 1) сполучи́ти, -чу́, -чиш; *(для зв'язку — ще)* з'єдна́ти; *(суміститище)* поєдна́ти; ~ dwa zdania сполучи́ти два ре́чення; ~ przyjemne z pożytecznym сполучи́ти (поєдна́ти) приє́мне з кори́сним; ~ za pomocą telefonu сполучи́ти (з'єдна́ти) телефо́ном; 2) *(в одне ціле)* об'єдна́ти; 3) *хім.* сполучи́ти; 4) *перен.* зв'яза́ти, -в'яжу́, -в'я́жеш; ~**czyć** swoje życie z kim зв'яза́ти своє́ життя́ з ким; ~**czyć** ślubem зв'яза́ти шлю́бом; ~**czone** z trudnościami зв'я́зане з тру́днощами; //~ **się** сполучи́тися; з'єдна́тися; поєдна́тися; 2) об'єдна́тися; 3) сполучи́тися; 4) зв'яза́тися.

połechtać полоскота́ти, -кочу́, -ко́чеш; *перен.* ~ kogo w miłości własnej полоскота́ти (втíшити) чиє́ самолю́бство.

połeć, -łcia, *lm.* **-łcie,** *m. (сала, м'яса)* шмат.

połgać, -łżę, -łżesz, -łgał побреха́ти, -брешу́, -бре́шеш.

połknąć *див.* **połykać** I.

połknięcie *n.* прокóвтнення.

połobuzować się, -zuję, -zujesz, -zował *pot.* 1) попустува́ти, -ту́ю, -ту́єш; 2) *(про гуляння)* погуля́ти, попия́чити.

połogi поло́гий, поло́жистий.

połogowy роди́льний, полого́вий; *мед.* gorączka ~**wa** *(febris puerperalis)* роди́льна (полого́ва, післяродова́) гаря́чка.

połomotać, -moczę, -moczesz *(rzadziej* **-mocę, -mocesz), -motał** погрю́кати.

połonicznik *m., bot. (herniaria)* осту́дник, гри́жниця.

połonina *ż. (гірське пасовисько)* полони́на.

połoniński полони́нський.

połowa *ż.* полови́на.

połowica *ż.* 1) *(жарт. — про жінку)* полови́на; 2) *див.* **połowa.**

połowicznie наполови́ну.

połowiczność *ż.* полови́нчатість, -тості, полови́нчастість.

połowiczny полови́нча(с)тий; ~ne środki полови́нча(с)ті за́соби, -бів.

połowić, -wię, -wisz, -wił полови́ти, -влю́, -виш.

położ *m. див.* **płoz.**

położenie *n.* 1) поло́ження; *мед.* ~ czaszkowe *(płodu)* черепне́ поло́ження; ~ geograficzne географі́чне поло́ження; *мед.* ~ poprzeczne *(płodu)* попере́чне поло́ження; *(місцевості)* місцеполо́ження; piękne ~ га́рне місцеполо́ження; 2) *(створене умовами, обставинами)* стано́вище; ~ materialne матеріа́льне стано́вище; przykre ~ скрутне́ стано́вище; wchodzić w czyje ~ згля́нутися на чиє́ стано́вище.

położna, -nej, *ż.* акуше́рка; повиту́ха *(дорев.).*

położnica *ż.* роді́лля, породі́лля.

położnictwo *n.* акуше́рство.

położniczy 1) роди́льний; 2) *(що стосується акушерства)* акуше́рський; ◊ sztuka ~**cza** акуше́рство.

położnik, *lm.* **-cy,** *m.* акуше́р, -ра.

położny *див.* **połogowy.**

położyć, -żę, -żysz, -żył 1) покла́сти, -кладу́, -кладе́ш; ~ na stół покла́сти на сті́л; *перен.* ~ koniec (kres) покла́сти кіне́ць (край); ~ spać покла́сти спа́ти; ~ swój podpis покла́сти свій пі́дпис; 2) *(послуги, життя)* віддя́ти, -дя́м, -даси́; ~ głowę (gardło) віддя́ти життя́, лягти́ (наложи́ти, покла́сти) голово́ю; ◊ ~ kropkę поста́вити кра́пку; ~ nacisk підкре́слити, наголоси́ти, -лошу́, -ло́сиш; ~ trupem убити́ нанова́л; //~ się 1) лягти́ (ля́жу, ля́жеш); ~ spać лягти́ спа́ти; 2) *(про збіжжя)* ви́лягти (ви́ляже).

połóg, -łogu, *m.* ро́ди, -дів, поло́ги, -гів *(лише в мн.);* odbywać ~ бу́ти в поло́гах.

połów, -łowu, *m.* 1) ло́вля; *(дія — ще)* ловіння; 2) *(результат ловлі)* уло́в, -ву, ви́лов; 3) *перен.* здо́бич, -чі, добы́ча.

połówka *ż., zdr.* полови́нка.

południe *n.* 1) *геогр.* пі́вдень, -дня; 2) *(пора дня)* пі́вдень, по́лудень.

południk *m.* меридіа́н.

południkowy меридіа́нний.

południowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* жи́тель пі́вдня, півде́нець, -нця.

południowo-wschodni півде́нно-схі́дний.

południowo-zachodni півде́нно-за́хідний.

południowy півде́нний; ~ wschód півде́нний схід *(род.* схо́ду); ~ zachód півде́нний за́хід, -ходу.

połudzić, -dzę, -dzisz, -dził пообма́нювати, -нюю, -нюєш; //~ się де́який час обма́нювати себе́.

połupać, -pię, -piesz, -pał 1) полупа́ти, подроби́ти, -блю́, -биш; ~ kamienie полупа́ти (подроби́ти) камі́ння; 2) *(дрова)* поколо́ти, -лю́, -леш; //~ się поло́пати (ся).

połupić, -pię, -pisz, -pił 1) поздира́ти; 2) *перен.* пообдира́ти, пообдира́ти.

połuskać *(насіння, горіхи)* полуза́ти, полу́скати; *(горох)* полу́щити.

połuszczyć, -czę, -czysz, -czył *див.* **połuskać.**

połyk, -ku, *m.* 1) ковто́к, -тка́; 2) *анат. (pharynx) див.* **gardło** 2; *(oesophagus) див.* **przełyk.**

połykać I, **połknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** ковта́ти, ковтну́ти, прокова́тувати, -тую, -туєш, проковтну́ти; *(з жадібністю і перен. — ще)* глита́ти, глитну́ти, поглина́ти, погли́ну́ти; *перен.* ~**łykać** łzy сльо́зи ковта́ти; *перен.* morze już dużo ofiar ~**łknęło** мо́ре погли́ну́ло вже бага́то жертв; *прям. і перен.* ~**łknąć** pigułkę проковтну́ти пілю́лю; *перен.* ~**łykać** słowa ковта́ти слова́; *перен.* ~**łykać** ślinkę слі́нку ковта́ти.

połykać II, *dok.* поковта́ти; *(з жадібністю і перен. — ще)* поглита́ти.

połykowacieć, -cieje, -ciał ста́ти ли́куватим.

połysieć, -sieję, -siejesz, -siał, -sieli полиси́ти.

połysk, -ku, *m.* 1) лиск, -ку, по́лиск *(вилощеної поверхні — ще)* глянс, -су, гля́нець, -нцю, глянц, -цу; 2) *(яскраве світло)* блиск, -ку; ~ gwiazd блиск зірок; 3) *перен. див.* **przebłysk.**

połyskać *див.* **połyskiwać.**

połyskiwać(się), -kuję, -kujesz *(а.* **-kiwam, -kiwasz), -kiwał** блища́ти (блищу́, блищи́ш); *підсил.* блискоті́ти, -кочу́, -коти́ш, библи́скувати, -кую, -куєш.

połyskliwy библи́скуючий, блискотли́вий.

połyskujący *див.* **połyskliwy.**

POM (Państwowy Ośrodek Maszynowy) *skr. (в демократичній Польщі)* МТС.

pom, -mu, *m. див.* **POM.**

pomacać пома́цати, пощу́пати; *перен. жарт.* ~ kogo kijem пома́цати кого́ ки́єм, полічи́ти ре́бра кому́.

pomachać помаха́ти.

pomacierzysty успадко́ваний по ма́тері.

pomaczać *див.* **pomoczyć.**

pomada *ż.* пома́да.

pomadka *ż.* 1) пома́дка; 2) *косм.* губна́ пома́да.

pomadkowy з пома́дки; tort ~ торт з пома́дки.

pomadować, -duję, -dujesz, -dował пома́дити, -джу, -диш; //~ **się** пома́дитися.

pomagać, pomóc, -mogę, -możesz, -mógł, -mogli допомага́ти, допомогти́, -можу́, -мо́жеш, помага́ти, помогти́.

pomaglować, -luję, -lujesz, -lował *(білизну)* покача́ти.

pomaić, -maję, -maisz, -mał попри́укра́шувати зе́ленню.

pomajstrować, -ruję, -rujesz, -rował помайструва́ти, -ру́ю, -ру́єш.

pomaleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli зме́ншитися.

pomaleńku помале́ньку.

pomalować, -luję, -lujesz, -lował пофарбува́ти, -бу́ю, -бу́єш, зафарбува́ти, покра́сити, -кра́шу, -кра́сиш; *(губи тощо)* нафарбува́ти, накра́сити; //~ **się** пофарбува́тися, зафарбува́тися, покра́ситися; нафарбува́тися, накра́ситися.

pomalusieńku помале́сеньку.

pomalutku *przsł. див.* **pomaleńku.**

pomału *przsł.* пома́лу; ◊ *присл.* ~ dalej zajdziesz ти́хше і́деш, да́лі бу́деш.

pomamić, -mię, -misz, -mił пова́бити, -блю, -биш, поманити, -нію, -ниш.

pomanić, -nię, -nisz, -nił пообма́нювати, -нюю, -нюєш.

pomarańcza *ż.* апельси́н; помара́нча *(розм.).*

pomarańczarz, *lm.* **-rze,** *m.* торго́вець апельси́нами (помара́нчами). *Пор.* **pomarańcza.**

pomarańczowate, -tych, *bot. (aurantiaceae)* помара́нцьові, -вих.

pomarańczowy апельси́нний, апельси́новий; помара́нчовий. *Пор.* **pomarańcza.**

pomarańczówka *ż.* апельси́нна (апельси́нова, помара́нчова) насто́йка (насто́янка). *Пор.* **pomarańcza.**

pomarglować, -luję, -lujesz, -lował *rolm.* помергелюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.

pomarkotnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli *pot.* ста́ти марки́тним, посоловіти.

pomarlica *ż., wet. (pestis bovina)* волова́ моровиця.

pomarlice, -lic, *blp., pszczel.* мертвий рій (*род.* роя́ *і* ро́ю).

pomarmurować, -ruję, -rujesz, -rował 1) обкла́сти (облямува́ти, обши́ти) ма́рмуром; 2) розфарбува́ти (розкра́сити) під ма́рмур.

pomarmoryzować, -zuję, -zujesz, -zował *див.* **pomarmurować** 2.

pomarnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli помарні́ти.

pomarnować, -nuję, -nujesz, -nował помарнотра́тити, -тра́чу, -тра́тиш.

pomarszczony помо́рщений, змо́рщений.

pomarszczyć, -czę, -czysz, -czył 1) помо́рщити; 2) вкри́ти

змо́ршками, змо́рщити; //~ się 1) помо́рщитися; 2) вкри́тися змо́ршками, змо́рщитися; t w a r z się ~czyła обли́ччя вкри́лося змо́ршками (змо́рщилося).

pomartwić, -wię, -wisz, -wił пожури́ти, -рю́, -риш; //~ się пожури́тися.

pomartwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli помертві́ти.

pomarudzić, -dzę, -dzisz, -dził помару́дити(ся), -джу(ся), -диш (ся).

pomar-zły *див.* **zmar-zły.**

pomar-znąć, -zną, -zły поме́рзнути.

pomarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył помрі́яти, пома́рити.

pomasakrować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo) 1) повибива́ти, поубива́ти (кого́); 2) завда́ти кому́ бага́то ран.

pomasażować, -żuję, -żujesz, -żował *див.* **pomasować.**

pomaskować, -kuję, -kujesz, -kował помаскува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

pomasować, -suję, -sujesz, -sował помаси́рувати, -рую, -руєш.

pomaszerować, -ruję, -rujesz, -rował помарширува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

pomaścić, -maszczę, -maścisz, -mościł помости́ти, -мащу́, -ма́сти́ш.

pomaślić, -lę, -lisz, -lił пома́слити, помости́ти, -мащу́, -ма́сти́ш.

pomatować, -tuję, -tujesz, -tował *spec.* поматирува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

pomawiać, pomówić, -wię, -wisz, -wił (kogo o co) запідо́зрювати, -рюю, -рюєш, запідо́зрити (кого́ в чо́му).

pomazać, -mażę, -mażesz, -mazał 1) ви́мазати, -мажу, -мажеш, забрудни́ти; *(жиром)* помасти́ти, -мащу́, -ма́сти́ш; 2) *фам.* пома́зати, поля́пати, поба́зграти, помазю́кати; 3) *(написане)* почерка́ти, покре́слити.

pomazgaić(się), -gaję, -gaisz, -gaił *pot.* порю́мсати, порю́мати.

pomącić, -cę, -cisz, -cił 1) помути́ти, -мучу́, -му́тиш; *(рідину — звичайно)* покаламу́тити, -му́чу, -му́тиш; 2) *перен.* поплу́тати; *(чиї плани)* розстро́їти.

pomądrzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli порозумні́ти, порозумні́шати.

pomdleć, -lejemy, -lejecie, -lały, -leli помлі́ти.

pomedytować, -tuję, -tujesz, -tował поміркува́ти, -ку́ю, -ку́єш, розмі́ркува́ти, розми́слити.

pomęczyć, -czę, -czysz, -czył 1) помо́чити; *(підсил.)* попомо́чити; 2) *(викликати втому)* постомлювати, -люю, -люєш, повтомлювати; //~ się 1) помо́читися; 2) постомлюватися, повтомлюватися.

pomężnieć *див.* **zmężnieć.**

pomężowski успадко́ваний по чоловіко́ві; m a j ą t e k ~ майно́, успадко́ване по чоловіко́ві.

pomianować, -nuję, -nujesz, -nował *(на посаду)* попризнача́ти.

pomiar, -ru, *m.* по́мір, -ру.

pomiarka *ż., kraw.* приміpка.

pomiarkować się, -kuję, -kujesz, -kował 1) схамену́тися, опам'ята́тися; 2) *заст.* зрозуміти, втя́мити, -млю, -миш; второ́пати *(розм.);* n i e m o g ę ~ не мо́жу зрозуміти.

pomiarkowanie *n. див.* **umiarkowanie** I.

pomiarkowany *див.* **umiarkowany.**

pomiarowy вимірювальний; p r z y r z ą d ~ вимірювальний прилад, -ду.

pomiatać (kim, czym) не́хтувати, -тую, -туєш (ким, чим *і* кого́, що).

pomiażdżyć, -dżę, -dżysz, -dżył 1) породавлювати, породу́шувати, порозчавлювати; порострощувати; 2) подроби́ти. *Пор.* **miażdżyć.**

pomiąć, -mnę, -mniesz, -miął, -mięli пом'я́ти; побга́ти, пожу́жмити. *Пор.* **miąć.**

pomidor *m.* помідо́р, -ра, томат.

pomidorowy помідо́ровий; *кул.* то́матний, з помідо́рів; z u p a ~wa то́матний суп, -пу, суп з помідо́рів.

pomieciny, -cin, *blp.* смі́ття.
pomieniać *dok. dub.* **zamieniać.**
pomiernie *przsł. dub.* **umiarkowanie** II.
pomierność *ż. dub.* **umiarkowanie** I.
pomierny *dub.* **umiarkowany.**
pomierzchnąć, -chnie, -chło 1) поме́ркнути, поме́рхнути; 2) *перен.* затьма́ритися, потьма́ритися; *(підсил.)* засмути́тися, -смути́титься.
pomierzwić, -wię, -wisz, -wił поме́рвити, -влю, -виш.
pomierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył поміря́ти; поміри́ти *(рідше).*
pomieszać 1) *(деякий час)* поміша́ти; 2) *(різні речі)* зміша́ти, переміша́ти; *(перен. — ще)* поплу́тати, сплу́тати; ~ kilka gatunków wina зміша́ти де́кілька со́ртів вина́; ~ pojęcia зміша́ти (поплу́тати, сплу́тати) поня́ття; 3) *(перен. — викликати незручність)* зміша́ти, збенте́жити; ◊ ~ komu w głowie закрути́ти (запа́морочити) кому́ го́лову; //~ się 1) зміша́тися, переміша́тися (з чим); 2) *див.* **zmieszać się** 2; rozum mu się ~szał він збожеволи́в; він зсу́нувся (з'їхав) з глу́зду *(фам.).*
pomieszanie(się) *n.* 1) зміша́ння, переміша́ння; поплу́тання, сплу́тання; 2) збенте́ження; ◊ ~ zmysłów божевілля. *Пор.* **pomieszać** 2, 3.
pomieszany божевільний; *(злегка)* неспо́вна́ ро́зуму, причи́нний; ◊ ~ na punkcie czego схи́блений на чо́му.
pomieszczać, pomieścić, -mieszczę, -mieścisz, -mieścił поміща́ти, помісти́ти, -мі́щу, -мі́стиш; //~ się поміща́тися, помісти́тися; ◊ *перен.* nie może mi się w głowie ~mieścić я ніяк не мо́жу зрозуміти.
pomieszczenie *n.* приміщення; *(дія — ще)* поміщення.
pomieszkać пожи́ти, -живу́, -живе́ш, поме́шкати.
pomieszkanie *n. див.* **mieszkanie.**
pomieścić *див.* **pomieszczać.**
pomiędlić, -lę, -lisz, -lił *roln.* по-м'я́ти; потіпа́ти. *Пор.* **międlić.**
pomiędzy між, по́між; ~ oknem i drzwiami по́між вікно́м і две́рима.
pomiękczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli *див.* **pomięknąć.**
pomiękczyć, -czę, -czysz, -czył 1) зм'якши́ти; *(перен. — звичайно)* пом'якши́ти; 2) *лінгв.* пом'якши́ти; 3) *(багатьох)* пом'якши́ти, позм'я́кшувати, -шую, -шуєш; *(перен. — ще)* порозм'я́кшувати.
pomięknąć, -miękne, -miękniesz, -mięknął *(а.* **-miękł), -miękli** *(про багатьох)* розм'я́кнути; *(перен. — ще)* полагідні́ти.
pomiętosić, -szę, -sisz, -sił *pot.* побга́ти, пожу́жмити, -млю, -миш.
pomięty зім'я́тий, пом'я́тий; ~ta twarz пом'я́те обли́ччя (лице́).
pomigać помига́ти; поморга́ти; померехті́ти, -хти́ть, поблима́ти, помигті́ти, -гти́ть, помиготі́ти, -готи́ть. *Пор.* **migać.**
pomigotać, -gocze *(rzadziej* **-goce), -gotało** *(tylko w 3 os.) див.* **pomigać.**
pomijać, pominąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) пропуска́ти, пропусти́ти, -пущу́, -пу́стиш; ~minąć czyje nazwisko пропусти́ти чиє́ прі́звище; 2) *див.* **omijać** 1; ◊ ~minąć milczeniem а) обійти́ (збу́ти), мовча́нням; б) *(не дати відповіді)* промовча́ти; ~minąwszy to, że... не ка́жучи вже про те, що...
pomilczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli помо́вчати, -чу, -чиш.
pomilknąć, -kniemy, -kniecie, -kły, -kli, *rzadziej* **-knęły, -knęli** помо́вкнути; *(позатихати — ще)* позамовка́ти.
pomimo (со *а.* czego) *przsł.* незважа́ючи (невважа́ючи) на, не ди́влячись на; ~ tęgie przymrozki (tęgich przymrozków) незважа́ючи (невважа́ючи, не ди́влячись) на си́льні за́морозки.

pomimo woli *przsł. див.* **mimo woli.**
pomimowolnie *див.* **mimo woli.**
pomimowolny *див.* **mimowolny.**
pominąć *див.* **pomijać.**
pominięcie *n.* 1) про́пуск, -ку; 2) *(мимовільне)* недо́гляд, -ду; ◊ z ~ciem szczegółów пропусти́вши подро́биці.
pominięty пропу́щений.
pomiot, -tu, *m.* 1) поки́дьки, -ків, по́кидь, -ді; *(перен. — ще)* по́толоч, -чі; 2) *(лише в мн.)* кал, -лу, екскреме́нти, -тів; *(пташиний)* послі́д, -ду, *(переважно кінський)* кізя́к, -ка́; *(рогатої худоби)* лайно́, коров'я́к, -ку́; 3) *(приплід)* поно́с, -су.
pomiotać поки́дати, пометáти (-метáю, -метáеш *і* -мечу́, -ме́чеш).
pomiotło *n.* помело́.
pomizdrzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył *lekc.* 1) де́який час причепу́рюватися; 2) пококетува́ти. *Пор.* **mizdrzyć się.**
pomizernieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli сху́днути, змарні́ти.
pomknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli помчáти(ся); погнáти(ся), -женýся, -женéшся *(рідше); (дуже швидко)* понести́ся, полети́ти, -лечу́, -лети́ш; поли́нути *(поет.).*
pomleć, -mielę, -mielesz, -mełł, -mełli помоло́ти, -мелю́, -ме́леш.
pomłodnieć, -niejemy, -niejecie, -niały, -nieli помолоді́ти, помоло́дшати.
pomłócić, -cę, -cisz, -cił помолоти́ти, -лочу́, -ло́тиш.
pomnażać, pomnożyć, -żę, -żysz, -żył 1) мно́жити, умножáти, умно́жити; *(робити більшим — звичайно)* збі́льшувати, -шую, -шуєш, збі́льшити; 2) *мат.* мно́жити, помно́жити; //~ się мно́житися, умножáтися, умно́житися; збі́льшуватися, збі́льшитися; ludność ~żyła się населення збі́льшилося (зросло́).
pomnieć, -nę, -nisz, -niał, -nieli (kogo, co *і* na kogo, na co) *książ.* пам'ятáти.
pomniejszać, pomniejszyć, -szę, -szysz, -szył зме́ншувати, -шую, -шуєш, зме́ншити; *(перен. — звичайно)* приме́ншувати, приме́ншити; //~ się зме́ншуватися, зме́ншитися; *(ставати меншим — ще)* ме́ншати, поме́ншати.
pomniejszenie *n.* зме́ншення; приме́ншення; //~ się зме́ншення. *Пор.* **pomniejszać.**
pomniejszy *książ.* ме́нший, дрібні́ший; pisma ~sze ме́нші (дрібні́ші) тво́ри, -рів.
pomniejszyć *див.* **pomniejszać.**
pomnik *m.* пáм'ятник; odsłonięcie ~ka відкриття пáм'ятника; wznieść (wystawić, postawić) ~ споруди́ти пáм'ятник.
pomnikowy вікопо́мний; *(грандіозний — ще)* монументáльний; ~we dzieło вікопо́мна (монументáльна) прáця.
pomnożenie (się) *n.* 1) умно́ження; збі́льшення; 2) помно́ження; *Пор.* **pomnażać.**
pomnożyć *див.* **pomnażać.**
pomny (czego *a.* na co) *książ.* яки́й (що) добре пам'ятáє (що); ~ na przestrogi (przestróg) czyich який (що) добре пам'ятáє чиї́ осторóги.
pomoc *ż.* допомóга, по́міч, -мочі; dawać (podawać, nieść) komu ~ (udzielać komu ~cy) подавáти кому́ допомóгу (по́міч); ~ doraźna невідкладна (негáйна) допомóга; iść (przychodzić, przybywać) komu z ~cą (na ~, w ~) (służyć komu ~cą) приходити (ставáти) кому́ на по́міч, допомагáти (кому́), ставáти кому́ в пригóді; na ~ (o ~, do ~cy) kogo wzywać кли́кати (звáти) кого́ на допомóгу; na ~ (z ~cą) komu śpieszyć спіши́ти на допомóгу (на по́міч) кому́; prosić kogo o ~ проси́ти в кóго допомóги (по́мочі); przyjmować (przybierać)) kogo do ~cy приймáти кого́ на до-

помо́гу (на по́міч); w y g l ą d a ć ~cy вижида́ти допомо́ги; ◊ *перен.* ~ce n a u k o w e на́очне учбо́ве прила́ддя.

pomocnica *ż.* помічни́ця.

pomocniczo як допомо́гу; u ż y w a ć c z e g o ś ~ уживáти чогó як допомо́гу.

pomocniczy допоміжни́й; ś r o d k i ~cze допоміжні за́соби, -бів; w o j s k o ~cze допоміжне́ ві́йсько.

pomocnik, *lm.* **-cy,** *m.* помічни́к, -ка́.

pomocny 1) кори́сний; b y ć k o m u ~nym бу́ти кори́сним комý; става́ти в приго́ді комý; 2) *(благотворний)* цілю́щий, помічни́й; ~ny ś r o d e k цілю́щий (помічни́й) за́сіб, -собу.

pomocować się, -cuję, -cujesz, -cował позмага́тися.

pomoczyć, -czę, -czysz, -czył помочи́ти, -чý, -чиш.

pomodlić się, -lę, -lisz, -lił помоли́тися, -лю́ся, -лишся.

pomodyfikować, -kuję, -kujesz, -kował помодифікува́ти, -кýю, -кýеш.

pomoknąć I, **-mokniemy, -mokniecie, -mokły, -mokli** *(про багатьох)* помóкнути.

pomoknąć II, **-moknę, -mokniesz, -moknął** (*a.* **-mókł**), **-mokli** *(деякий час)* помóкнути.

pomolog, *lm.* **-gowie,** *m., sad.* помóлог.

pomologia *ż., sad.* помоло́гія.

pomologiczny *sad.* помологі́чний.

Pomorczyk, *lm.* **-cy,** *m. див.* **Pomorzanin.**

pomordować, -duję, -dujesz, -dował 1) позабива́ти, повбива́ти; 2) позамóрювати. *Пор.* **mordować.**

pomorek, -rku, *m., wet.* падíж, -дежý (чогó).

pomorowy пóшесний, епідемíчний.

pomorski помóрський.

pomorusać побрудни́ти, помáзати; позамýрзувати; //~ się побрудни́тися, помáзатися; замýрзатися. *Пор.* **morusać.**

Pomorzanin, *lm.* **-rzanie, -rzan,** *m.* помóряни́н.

Pomorzanka *ż.* помóря́нка.

Pomorze *n.* Помóр'я.

pomorzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *(голодом)* помори́ти, -рю́, -риш, позамóрювати, -рюю, -рюєш.

pomost, -tu, *m.* 1) помíст, -мóсту; 2) *мор.* пáлуба; ~ g ł ó w n y вéрхня пáлуба; 3) *(мор. — капітанський)* містóк, -тка́; 4) *(мор. — додаткова палуба в трюмі)* платфóрма; ~ ł a d o w n i c z y вантáжна (навантáжувальна) платфóрма.

pomościk, -ku, *m., zdr. див.* **pomost.**

pomotać помотáти.

pomóc *див.* **pomagać.**

pomór, -moru, *m.* помíр, -мóру, мор, -ру.

pomórnik *m., bot. (arnica)* árніка.

pomówić I, **-wię, -wisz, -wił** поговори́ти, -рю́, -риш.

pomówić II *див.* **pomawiać.**

pomówienie: m a m z w a m i d o ~nia менí трéба з вáми поговори́ти.

pompa I, *ż., tech.* насóс, пóмпа; ~ e l e k t r y c z n a електри́чний насóс; ~ o g n i o w a пожéжний (пожáрний) насóс; ~ o d ś r o d k o w a відцéнтровий насóс; ~ o d z i a ł a n i u p o d w ó j n y m насóс подвíйної дíї; ~ p a r o w a паровúй насóс; ~ p o d n o s z ą c a підйóмний нагнітáльний насóс; ~ p o w i e t r z n a повíтря́ний насóс; ~ p r ó ż n i o w a s s ą c a вакуумнасóс; ~ r ę c z n a ручни́й насóс; ~ s p r z ę ż o n a насóс з подвíйним пóршнем; ~ t ł o c z ą c a нагнітáльний насóс; ~ t ł o k o w a поршнéвий насóс; ◊ l e j e, j a k z ~py ллé, як із відрá.

pompa II *ż. (пишність)* пóмпа.

pompatycznie помпéзно.

pompatyczność *ż.* помпéзність, -ності.

pompatyczny помпéзний.

pompiarz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *спец.* насóсник; 2) *див.* **pompier.**

pompier, *lm.* **-rzy,** *m., spec.* пожéжник, пожáрний, -ного.
pompka *ż., zdr.* невели́чкий насóс.
pompon, -nu, *m.* помпóн.
pomponik *m., zdr.* помпóнчик.
pompować, -puję, -pujesz, -pował 1) качáти насóсом; 2) (z czego, skąd) викáчувати насóсом.
pompownia *ż., tech.* стáнція насóсів.
pomraczać, pomroczyć, -czę, -czysz, -czył затьмáрювати, -рюю, -рюєш, затьмáрити, тьмáрити, потьмáрювати, потьмáрити.
pomrocze *n. див.* **pomrok.**
pomroczny *poet.* похмýрий, хмýрий, хмурни́й.
pomroczyć *див.* **pomraczać.**
pomrok, -ku, *m.* тéмрява; мóрок, -ку *(рідше); перен.* **w ~ku dziejów y** тéмряві вікíв.
pomroka *ż. див.* **pomrok.**
pomrozić, -mrożę, -mrozisz, -mroził 1) поморóзити, -рóжу, -рóзиш; 2) *перен.* поохолóджувати, -джую, -джуєш, порозхолóджувати.
pomróz, -rozu, *m.* зáморозки, -кíв; *(невеличкий)* морóзець, -зцю *(розм.).*
pomruczeć, -czę, -czysz, -czył помурмотáти, -мочý, -мóчеш, помурмотíти, -мочý, -мотúш, побо[у]рмотáти, побо[у]рмотíти, помúрмотати, побубонíти.
pomrugać поморгáти.
pomruk, -ku, *m.* 1) мурмотáння, мурмотíння, бо[у]рмотáння, бо[у]рмотíння, мúрмотання, бубонíння; 2) *(грому)* гýркіт, -коту *(лише одн.);* 3) *(струмка)* дзюрчáння, дзюркотáння, дзюркотíння, журчáння, жýркіт, -коту.
pomrukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał 1) час від чáсу бурчáти, -чý, -чúш; 2) *перен.* погýркувати, -кую, -куєш, погрюкувати.
pomrukliwy трóхи буркотли́вий.
pomrużyć, -żę, -żysz, -żył ложмýрити, помрýжити.
pomrzeć, -mrzemy, -mrzecie, -mrą повмирáти.
pomsta *ż.* пóмста.
pomstować, -tuję, -tujesz, -tował (na kogo) *pot.* проклинáти (кого́).
pomszczony відóмщений.
pomszeć, -szeję, -szejesz, -szał, -szeli покри́тися мóхом.
pomszyć *див.* **skosmacić.**
pomścić, -mszczę, -mścisz, -mścił (kogo) відомсти́ти, -мщý, -мсти́ш (кому́, чому́, за кóго, за що); //~ **się** (na kim, na czym) помсти́тися (на кóму, на чóму).
pomurować, -ruję, -rujesz, -rował помурувáти, -рýю, -рýєш.
pomurszeć, -szeją, -szały потрухля́віти, потрýхнути.
pomur-zać позамýрзувати, -зую, -зуєш.
pomusk, -ku, *m.* лéгки́й дóторк (дóтик).
pomuskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, pomuskać погла́джувати, -джую, -джуєш, погла́дити, -джу, -диш.
pomusnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *dok. див.* **pomuskiwać.**
pomusztrować, -ruję, -rujesz, -rował помуштрувáти, -рýю, -рýєш.
pomycie *n.* помúття.
pomyć, -myję, -myjesz, -mył помúти.
pomydlić, -lę, -lisz, -lił помúли́ти, -мúлю, -мúли́ш.
pomyjak *m.* 1) помúйна я́ма; 2) *див.* **pomywalnik.**
pomyje, -myj, *blp.* помúї, -мúй.
pomyjnik *m. див.* **pomywalnik.**
pomylić, -lę, -lisz, -lił ввести́ в омáну, омили́ти, -лю, -лиш (кого́); //~ **się** помили́тися.
pomylony не спóвна́ розуму.
pomyłka *ż.* пóмúлка; ~ **się wkradła** трáпилася пóмúлка.
pomysł, -łu, *m.* зáмисел, -слу, зáдум, -му; ◊ *розм.* **wpadłem na ~** в мéне ідéя; *розм.* **mieć ~ły** бýти винахíдливим (знахíдливим).
pomysłowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., pot.* знахíдлива (винахíдлива) людúна.
pomysłowo знахíдливо, винахíдливо.

pomysłowość *ż.* знахі́дливість, -вості, винахі́дливість.
pomysłowy знахі́дливий, винахі́дливий.
pomyszkować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* повинню́хувати, -ню́хую, -ню́хуєш; помишкува́ти; поню́шпорити. *Пор.* **myszkować.**
pomyślany обду́маний; ◊ plan dobrze ~ проду́маний план, -ну.
pomyśleć, -lę, -lisz, -lał, -leli поду́мати; *(роздумати)* поміркува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
pomyślenie *n.* ду́мка; мисль, -лі *(рідше);* ◊ to jest nie do ~nia це неймові́рно.
pomyślnie благополу́чно, щасли́во.
pomyślność *ż.* благополу́ччя; ◊ ~ci! всього́ до́брого, на все до́бре; бажа́ю у́спіхів.
pomyślny 1) спри́ятливий; ~ wiatr спри́ятливий ві́тер, -тру; ~ wypadek спри́ятливий ви́падок, -дку; *(відповідний)* слу́шний, до́брий; ~na okazja слу́шна (до́бра) нагода; 2) *(доброзичливий)* прихи́льний; ~na odpowiedź прихи́льна ві́дповідь, -ді; 3) *(вдалий)* благополу́чний, щасли́вий, до́брий; ~ obrót rzeczy благополу́чний (щасли́вий, до́брий) оборо́т справ.
pomywacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* ми́йник.
pomywaczka *ż., spec.* посу́дниця, перемива́льниця (по́суду).
pomywak *m.* ми́йка.
pomywalnia *ż.* посудоми́йня.
pomywalnik *m.* ми́йниця.
pomżyć, -ży, -żył *(tylko w 3 os. lp.)* помря́чити, поімжи́ти.
ponabierać понабира́ти.
ponad (co) *przyim.* 1) пове́рх (чо́го); wznieść się ~**góry** підня́тися (зня́тися) пове́рх гір; 2) пона́д (що); бі́льше (ніж що); ~ pięćdziesiąt lat пона́д п'ятдеся́т ро́ків, бі́льше ніж п'ятдеся́т ро́ків.
ponadto *przsł.* крім то́го, до то́го(ж).
ponakładać понакладáти.
ponakupować, -puję, -pujesz, -pował понакупо́вувати, -вую, -вуєш.
ponalewać поналива́ти.
ponapożyczać понапозича́ти.
ponaprawiać 1) поремонтува́ти, -ту́ю, -ту́єш, понаправля́ти, поналагоджувати, -джую, -джуєш; *(менше)* пола́годити, -джу, -диш; 2) *перен.* попоправля́ти; *(недоліки)* повиправля́ти.
ponarastać 1) понаростáти; 2) (czym) поросту́ (чим); ~ mchem поросту́ мо́хом.
ponastawiać понаставля́ти.
ponawiać, ponowić, -wię, -wisz, -wił відновля́ти, відно́влювати, -люю, -люєш, віднови́ти, -влю́, -виш; ~**nowić** walkę відновити боротьбу́; *(сказане)* повто́рювати, -рюю, -рюєш, повторя́ти, повтори́ти, -рю́, -риш; ~**nowić** rozkaz повтори́ти нака́з; //~ **się** відновля́тися, відно́влюватися, відновúтися.
ponawiązywać, -zuję, -zujesz, -zywał 1) понав'я́зувати, -зую, -зуєш; *(сітей)* понаплі́тати; 2) *(струни)* понапина́ти; 3) *перен.* позав'я́зувати; ~ stosunki позав'я́зувати відно́сини (стосу́нки) (з ким).
ponawozić I, -wożę, -wozisz, -woził *roln.* погноїти, -гною́, -гно́їш.
ponawozić II, -wożę, -wozisz, -woził понавози́ти, -во́жу, -во́зиш.
poncz, -czu, *lm.* **-cze,** *m.* пунш, -шу.
ponczowy пу́ншовий.
ponczyk, -ku, *m., pieszcz. див.* **poncz.**
ponęcić, -cę, -cisz, -cił пова́бити, -блю, -биш, поманúти, -ню́, -ниш.
ponędznieć, -niejemy, -niejecie, -niały, -nieli 1) *(про багатьох)* зубо́жіти; 2) *(про багатьох)* схýднути.
ponękać помýчити.
ponęta *ż.* (czego, do czego) прина́да.

ponętnie спокýсливо; звабли́во; прина́дно, прива́бливо. *Пор.* **ponętny.**
ponętność *ż.* спокýсливість, -вості; звабли́вість; прина́дність, -ності, прива́бливість. *Пор.* **ponętny.**
ponętny спокýсливий; *(чарівний — ще)* звабли́вий; *(заманливий)* прина́дний, прива́бливий.
poniechać (kogo, czego) ки́нути, поки́нути, залиши́ти, -лишу́, -ли́шиш, лиши́ти (кого́, що).
poniedziałek, -łku, *m.* понеді́лок, -лка.
poniedziałkowy понеді́лковий.
poniekąd *przsł.* поде́куди.
poniemczeć, -czejemy, -czejecie, -czały, -czeli поніме́читися.
poniemczyć, -czę, -czysz, -czył поніме́чити; //~ **się** *див.* **poniemczeć.**
poniemiecki яки́й (що) залиши́вся пі́сля ні́мців; samochód ~ автомаши́на, яка́ (що) залиши́лася пі́сля ні́мців.
Poniemnie *n.* надрі́ччя (порі́ччя) Ні́ману; узбере́жжя (побере́жжя) Ні́ману.
ponieść I, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli понести́; ◊ gdzie oczy ~niosą світ за́ очі, куди́ о́чі світять; ~nieść kroki dokąd попрямува́ти (попросту-ва́ти, напра́витися) куди́; ~nieść tajemnicę do grobu взя́ти з собо́ю (забра́ти з собо́ю) таємни́цю в моги́лу.
ponieść II *див.* **ponosić I.**
ponieważ *sp.* тому́ що, через те́ що; бо *(не на початку речення)*.
poniewczasie *przsł.* (за)на́дто пі́зно, пізне́нько.
poniewierać 1) (co) недба́ло обхо́дитися, -джуся, -дишся (з чим), не шанува́ти, -ну́ю, -ну́єш (чого́); ~ książki не шанува́ти книжо́к, недба́ло обхо́дитися з книжка́ми; 2) (kogo *i* kim) попиха́ти (ким *i* кого́), попиха́тися, поневіря́ти (ким); ~ sierotą (sierotę) попиха́ти сиротою (сиро́ту), попиха́тися сиротою, поневіря́ти сиротою; //~ **się** 1) *(про речі)* валя́тися; 2) *(по чужих кутах)* поневіря́тися, тиня́тися.
poniewierka *ż.* 1) поневіря́ння, тиня́ння; 2) *перен.* тяжке́, безпросві́тне життя́; ◊ iść w ~kę поневіря́тися; trzymać w ~ce поневіря́ти.
po niewoli *przsł.* з при́мусу, з неволі́.
poniewolnie *przsł. див.* **po niewoli.**
poniewolny *див.* **mimowolny.**
ponik *m.* 1) *геол.* підзе́мне джерело́; во́дна жи́ла; 2) підзе́мний хід (*род.* хо́ду).
poniszczyć, -czę, -czysz, -czył пони́щувати, -щую, -щуєш, пони́щити; поруйнува́ти, -ну́ю, -ну́єш. *Пор.* **niszczyć.**
poniter, *lm.* **-rowie,** *m., karc.* понте́р, -ра.
poniterować, -ruję, -rujesz, -rował *karc.* понти́рува́ти, -ти́рую, -ти́руєш.
ponizie *n.* пони́ззя.
poniżać, poniżyć, -żę, -żysz, -żył прини́жувати, -жую, -жуєш, прини́жати, прини́зити, -ни́жу, -ни́зиш; //~ **się** прини́жуватися, прини́жатися, прини́зитися, прини́жати себе́, прини́зити себе́.
poniżająco прини́зливо.
poniżający прини́зливий.
poniżej 1) *прийм.* ни́жче; ~ pasa ни́жче по́яса; 2) *присл.* ни́жче; *(в книжці — ще)* да́лі; o tym piszę ~ про це пишу́ ни́жче (да́лі).
poniżenie *n.* прини́ження.
poniższy 1) тро́хи ни́жчий; 2) *книж.* нижчезазна́чений, нижчезга́даний; słowa ~sze нижчезазна́чені (нижчезга́дані) слова́ (*род.* слів).
poniżyć *див.* **poniżać.**
pono *wyr. wtr.* ма́бу́ть, либо́нь, здає́ться.
po nocku *przsł. див.* **po nocy.**
ponocny *arch.* нічни́й.
po nocy *przsł.* 1) вночі́; 2) *перен.* по́ночі, по́темки, в по́темках.

ponosić I, **-szę, -sisz, -sił, ponieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli** 1) *(про коней)* поноси́ти, -ношу́, -но́сиш, понести́; 2) *(перен. — прикрі наслідки)* зазнава́ти, -знаю́, -знаєш, зазна́ти; **~nieść** koszty (straty) зазна́ти зби́тків (втрат); 3) *(лише недокон.) (перен. — брати на себе)* нести́; **~nosić** konsekwencje нести́ на́слідки; **~nosić** odpowiedzialność нести́ відповіда́льність; ◊ **~niosła** go ciekawość його́ взяла́ ціка́вість; **~nieść** ofiarę принести́ же́ртву; **~nieść** śmierć загну́ти.

ponosić II, **-szę, -sisz, -sił** *dok. (деякий час)* поноси́ти, -ношу́, -но́сиш.

ponotować, -tuję, -tujesz, -tował повідзнача́ти, повідмі́ча́ти; позапи́сувати, -сую, -суєш. *Пор.* **notować.**

ponowa *ż., myśl.* поро́ша, папоро́ша, понова, пе́рший сніг, -гу.

ponowienie *n.* віднов́лення; повто́рення. *Пор.* **ponawiać.**

ponowić *див.* **ponawiać.**

ponownie зно́ву, знов, ізно́в; *(другий раз)* вдру́ге, повто́рно.

ponowny другоразо́вий, повто́рний.

ponoże *n.* педа́ль, -лі.

pons, -su, *m. див.* **pąs** I.

ponsowieć *див.* **pąsowieć.**

ponsowy *див.* **pąsowy.**

ponter *m., myśl.* по́йнтер, -ра.

ponton, -nu, *m.* понто́н.

pontonier, *lm.* **-rzy,** *m., wojs.* понтоне́р, -ра.

pontonierstwo *n., wojs.* понто́нна спра́ва.

pontonowy понто́нний; most ~ понто́нний міст (*род.* моста́ *і* мо́сту).

ponudzić, -dzę, -dzisz, -dził пону́дити, -ну́джу́, -ну́диш, нагна́ти нудо́ту (ску́ку); //~ **się** поскуча́ти, понудьгува́ти, -гу́ю, -гу́єш, пону́дитися.

ponumerować понумерува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

ponur *m., tech.* підло́говий поміст, -мо́сту; дно шлю́зу.

ponuractwo *n., pot.* хму́рість, -рості, похму́рість, пону́рість.

ponurak, *lm.* **-cy,** *m., pot.* хму́рий, -рого, похму́рий.

ponuro похму́ро, пону́ро.

ponurość *ż.* похму́рість, -рості, пону́рість.

ponury похму́рий, пону́рий.

ponurzać *див.* **zanurzać.**

ponurzanie *n. див.* **zanurzanie.**

ponurzenie *n. див.* **zanurzenie.**

ponurzyć *dok. див.* **zanurzać.**

pony *nieodm., m.* по́ні *(невідм.).*

pończocha *ż.* панчо́ха; *перен. розм.* chować do **~chy** хова́ти в панчо́ху; kłaść **~chy** одяга́ти (надяга́ти, вдяга́ти, одіва́ти, убира́ти) панчо́хи; ◊ **~chy** gazowe павути́нки, -нок; *перен. розм.* mieć nabitą **~chę** ма́ти наби́тий капшу́к.

pończoszarka *ż., spec.* панчі́шниця.

pończoszarnia *ż., spec.* 1) панчі́шна майсте́рня; 2) панчі́шна фа́брика.

pończoszka *ż., zdr., pieszcz.* панчі́шка.

pończoszkowy панчі́шний; пле́тений спи́цями.

pończosznica *ż. див.* **pończoszarka.**

pończosznictwo *n., spec.* панчі́шне виробни́цтво.

pończoszniczy панчі́шний.

pończosznik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* панчі́шник.

poobalać поскида́ти, позва́лювати, -люю, -люєш.

poobiecywać, -cuję, -cujesz, -cywał наобіцю́вати, -цюю, -цюєш, наобіця́ти.

poobiedni післяобі́дній, пообі́дній.

poobiedzie *n.* післяобі́дній (пообі́дній) час, -су.

poobudzać побуди́ти, -джу́, -диш; //~ **się** побуди́тися.

pooddalać 1) повіддаля́ти; 2) *перен.* поусува́ти; *(насильно вивести)* повиганя́ти.

poodpinać повідстіба́ти.

poodsuwać повідсува́ти.

poodżywiać повідгодо́вувати, -вую, -вуєш.
poojcowski успадко́ваний по ба́тькові.
po omacku *przsł.* на(в)по́мацки, по́мацки.
pooperacyjny *med.* післяопераці́йний.
poorać, -rzę, -rzesz, -rał пооpа́ти, -рю́, -ре́ш; *(перен. — ще)* пори́ти, поборозни́ти; starość ~rała twarz ста́рість пооpа́ла (пори́ла, поборозни́ла) обли́ччя.
poorany по́браний; пори́тий, побо-ро́знений. *Пор.* **poorać.**
pootwierać 1) повідкрива́ти; порозплю́щувати, -щую, -щуєш; повідтуля́ти; повідчиня́ти; 2) порозгорта́ти, порозкрива́ти; 3) порозкрива́ти; 4) повідмика́ти; //~ się 1) повідкрива́тися; порозплю́щуватися; повідтуля́тися; повідчиня́тися; 2) порозгорта́тися, порозкрива́тися; 3) порозкрива́тися. *Пор.* **otwierać.**
POP (Partyjna Organizacja Podstawowa) *skr.* первúнна партíйна організа́ція.
pop, *lm.* **-pi** *a.* **-py,** *m.* піп *(род.* попа́).
popadać I, *dok. (про багатьох)* попа́дати.
popadać II *dok. (трохи)* попа́дати.
popadać III *dok.* **popaść, -padnę, -padniesz, -padł** (w co) попада́ти, попа́сти, -паду́, -паде́ш; *(в біду, в лихо, клопіт — ще)* вскóчити *(лише докон.); (в сон, в немилість, в крайність)* впада́ти, впа́сти; *(в безвихідне становище)* потрапля́ти, потра́пити, -плю, -пиш; опини́тися, -ню́ся, -нишся *(лише докон.).*
popadywać, -duje, -dywał *(про дощ)* час від ча́су іти́ (іде́).
popakować, -kuję, -kujesz, -kował попакува́ти, -ку́ю, -ку́єш; *(у чемодан — ще)* поскладáти.
popalić, -lę, -lisz, -lił 1) попали́ти, -лю́, -лиш; *(тютюн — звичайно)* покури́ти, -рю́, -риш; 2) *(позищувати)* поспа́лювати, -люю, -люєш; 3) *(про опік)* попекти́, -печу́, -пече́ш; //~ się 1) попали́тися; 2) поспа́люватися; 3) попекти́ся.
popamiętać згада́ти; ~tasz ty mnie! ти згада́єш мене!
popańszczyźniany *hist.* післяпа́нщинний.
poparać *pot. див.* **pobabrać.**
poparcie *n.* підтри́мка, підде́ржка; ~ komu dać (~cia komu udzielić) пода́ти кому́ підтри́мку (підде́ржку).
poparzeliny, -lin, *blp.* о́пік, -ку.
poparzyć, -rzę, -rzysz, -rzył о(б)пекти́, -печу́, -пече́ш; *(окропом)* о(б)па́рити, ошпа́рити; //~ się о(б)пекти́ся; о(б)па́ритися, ошпа́ритися.
popas, -su, *m.* по́пас, -су; *(відпочинок)* прива́л, -лу.
popasać 1) попаса́ти; роби́ти прива́л; 2) (gdzie) *iрон.* перебува́ти, пробува́ти (де); niedługo tam będzie ~sał не до́вго він там пробу́де (поси́дить).
popaskudzić, -dzę, -dzisz, -dził *pot.* попаску́дити, -джу, -диш.
popasny яки́й (що) сяга́є по пóяс.
popasywać, -suję, -sujesz, -sywał *див.* **popasać.**
popaść *див.* **popadać** III.
popatrzeć (się), -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli 1) подиви́тися, -влю́ся, -вишся, гля́нути, погля́нути; поглядíти, -джу́, -ди́ш *(рідко)*; 2) (czego) *перен.* пошука́ти *(що).*
popatrzyć (się), -rzę, -rzysz, -rzył, -rzyli *див.* **popatrzeć (się).**
popchać попха́ти; *(коротким поштовхом)* поштовха́ти; //~ się попха́тися; поштовха́тися.
popchnąć *див.* **popychać.**
popchnięcie *n.* по́штовх, -ху.
popelina *ż., tkac.* поп(е)лíн, -ну.
popelinowy поп(е)лíновий.
popełniać, popełnić, -nię, -nisz, -nił робúти, -блю́, -биш, зробúти, чини́ти, -ню, -ниш, учини́ти; ~nić błąd зробúти (учини́ти) по́мúлку; ~nić nietakt зро-

би́ти безта́ктність (нетактовність); ~nić zbrodnię учини́ти зло́чин; ◊ *перен. жарт.* ~nić powieść розроди́тися рома́ном; ~nić samobójstwo заподія́ти собі́ смерть, накла́сти ру́ки на се́бе, покінчи́ти з собо́ю, скінчи́ти життя́ самогу́бством.

popełnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli поповні́ти; *(стати більш повним — звичайно)* поповні́шати; *(стати більш жирним)* погла́дшати.

popełzać *див.* **popełznąć.**

popełznąć, -znę, -zniesz (*а.* **-źniesz), -znął** (*а.* **-zł), -zli** *а.* **-źli** поповзти́.

popęd, -du, *m.* 1) по́тяг, -гу; mieć ~ do złego відчува́ти по́тяг до зло́го; 2) *фізіол.* інсти́нкт, -ту; ~płciowy стате́вий інсти́нкт; ◊ iść za ~dem serca іти́ за го́лосом се́рця; z własnego ~du з вла́сного почи́ну.

popędliwie 1) зо́палу; 2) *(необачно)* спрожо́гу.

popędliwość *ż.* запа́льність, -ності.

popędliwy запальни́й.

popędowy 1) імпульси́вний; 2) *тех.* руші́йний; siła ~wa руші́йна си́ла.

popędzać (kogo, co) підганя́ти, підго́нити (кого́, що).

popędzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) помча́ти, -чу́, -чи́ш, помча́тися; погна́тися (пожену́ся, пожене́шся) *(рідше);* 2) *перех.* погна́ти.

popękać поло́пати, поло́патися; *(про посуд, струни тощо — ще)* полу́скати, полу́скатися; *(про утворення тріщин)* потріскати, потріскатися.

popękany поло́паний; полу́сканий; потріскани́й. *Пор.* **popękać.**

popi попівський.

popić *див.* **popijać.**

popić się, -pijemy, -pijecie, -piły, -pili понапива́тися, попи́тися, -п'ю́ться.

popiec, -piekę, -pieczesz, -piekł 1) попекти́, -печу́, -пече́ш; 2) *див.* **poparzyć;** //~ się 1) попекти́ся; 2) *див.* **poparzyć się.**

popielaty попеля́стий, попели́стий, сі́рий.

popieleć, -leje, -lał спопеля́тися.

popielica *ż., zool.* 1) вовчо́к, -чка́; 2) *(звичайно в мн.)* шу́ба з ху́тра вовчкі́в.

popielicowy з ху́тра вовчкі́в.

popielić, -lę, -lisz, -lił спопеля́ти; //~ się спопеля́тися.

popielisko *n.* попели́ще, зга́рище, пожари́на.

popielisty 1) яки́й (що) ма́є бага́то по́пелу; 2) яки́й (що) дає́ бага́то по́пелу.

popielnia *ż.* 1) *(місце для зсипу попелу)* попельня́; 2) у́рна з пра́хом.

popielnica *ż. див.* **popielnia** 2.

popielniczka *ż.* попільни́ця; попільни́чка *(менша).*

popielnik *m. див.* **popielnia** 1.

popieprzyć, -przę, -przysz, -przył поперчи́ти.

popierać, poprzeć, -prę, -przesz, -parł (kogo, co) підтри́мувати, -мую, -муєш, підтри́мати, підде́ржувати, -жую, -жуєш, підде́ржати (кого́, що), сприя́ти (кому́, чому́, ро́звиткові чого́); ~pierać naukę сприя́ти ро́звиткові нау́к, підтри́мувати нау́ки; *(людей — звичайно)* протегува́ти, -гу́ю, -гу́єш (кому́).

popiersie *n.* бюст; погру́ддя *(рідше).*

popierśny яки́й (що) сяга́є по гру́ди.

po pierwsze *przsł.* по-пе́рше.

popierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył побрудни́ти пір'ям.

popieścić, -pieszczę, -pieścisz, -pieścił 1) попести́ти, попе́стувати; помилува́ти, поголу́бити; поні́жити; 2) поба́лувати; //~ się 1) попести́тися; помилува́тися, поголу́битися; поні́житися; 2) повтіша́тися. *Пор.* **pieścić.**

popijać, popić, -piję, -pijesz, -pił попива́ти, попи́ти, -п'ю, -п'є́ш.

popilnować, -nuję, -nujesz, -nował попильнува́ти; постерегти́; посте́жити; подоглядáти. *Пор.* **pilnować.**

popiołek, -łku, *m.* дрібни́й по́піл, -пелу.

popiołowy по́пільний.

popioły, -łów, *blp.* 1) попели́ще, заґа́рище, пожари́на; 2) *перен.* прах, -ху.

popiół, -piołu, *m.* 1) золá; 2) *(з цигарки та ін.)* по́піл, -пелу; ◊ *прик.* n i e z a s y p i a ć g r u s z e k w ~**piele** не прогáвити спрáви; *перен.* p o w s t a ć z ~**piołu** відроди́тися, -джу́ся, -дишся.

popis, -su, *m.* 1) *(шкільний)* акт, -ту; 2) *військ.* парáд, -ду; ◊ r o b i ć c o n a ~ (d l a ~**su**) роби́ти що напокáз (про лю́дське о́ко).

popisać, -szę, -szesz, -sał пописа́ти, -пишу́, -пи́шеш.

popisać się *див.* **popisywać się.**

popisowy 1) *театр., перен.* коро́нний; r o l a ~**wa** коро́нна роль, -лі; 2) *(про зал)* а́ктовий; ◊ *військ.* w i e k ~ призо́вний вік, -ку.

popisywać się, -suję, -sujesz, -sywał, popisać się, -szę, -szesz, -sał (czym) 1) *(лише недокон.)* шикува́ти, -ку́ю, -ку́єш, хизува́тися, -зу́юся, -зу́єшся (чим); 2) демонструва́ти свій хист, продемонструва́ти свій хист; ~**sywać się** g r ą n a f o r t e p i a n i e демонструва́ти свій хист піані́ста; 3) *(лише докон.)* похва́статися, похвали́тися, -лю́ся, -лишся (чим).

popiszczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli попища́ти, -щу́, -щи́ш.

poplamić, -mię, -misz, -mił заплямува́ти, -му́ю, -му́єш, заплями́ти, -млю́, -ми́ш.

popląsać потанцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш.

poplątać 1) поплу́тати; 2) *перен.* попу́тати; ◊ ~ s z y k i розстро́їти пла́ни; //~ **się** поплу́татися.

poplecznictwo *n.* підсо́бництво.

poplecznicza *ż.* підсо́бниця.

poplecznik, *lm.* -cy, *m.* підсо́бник.

popleść, -plotę, -pleciesz, -plótł, -pletli 1) поплести́, -плету́, -плете́ш; ~ w i e ń c e поплести́ вінки́; *(що з чим)* поспліта́ти; 2) *перен.* наверзти́, -зу́, -зе́ш, наторо́чити.

popluwać, popluć, -pluję, -plujesz, -pluł попльо́вувати, -вую, -вуєш, поплюва́ти, -плюю́, -плюєш.

popłacać *(tylko w 3 os.)* бу́ти ва́ртим; t o n i e ~**ca** це не ва́рте за́ходу.

popłacić поплати́ти, -плачу́, -пла́тиш.

popłakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, popłakać, -płaczę, -płaczesz, -płakał час від ча́су пла́кати (пла́чу, пла́чеш), попла́кати.

popłatny ви́гідний; *(про зиск)* дохо́дний, прибутко́вий.

popławek, -wka, *m., ryb.* поплавéць, -вця, поплавóк, -вка́.

popłoch, -chu, *m.* переполо́х, -ху; w z b u d z i ć (r z u c i ć, s i a ć) ~ зня́ти переполо́х.

popłoszyć, -szę, -szysz, -szył пополоши́ти, -шу́, -ши́ш, пополо́хати.

popłowieć, -wieje, -wiał 1) повицвіта́ти; 2) *(про жито)* поповлові́ти.

popłód, -płodu, *m., anat. (secundinae)* плаце́нта, послі́д, -ду, дитя́че мі́сце.

popłuczki, -czek, *blp. див.* **pomyje.**

popłuczyny, -czyn, *blp. див.* **pomyje.**

popłukać, -płuczę, -płuczesz, -płukał пополоска́ти, -лощу́, -ло́щеш; *жарт.* ~**kać** g a r d ł o промочи́ти (пополоска́ти) го́рло.

popłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli поплисти́, -пливу́, -пливе́ш, попливти́.

popływać попла́вати; *підсил.* попопла́вати.

popod *przyim.* попі́д.

popodbijać I 1) попідбива́ти; 2) *кул.* позаправля́ти; 3) *перен.* понабива́ти; //~ **się** попідбива́тися.

popodbijać II *wojs., przen.* позавойо́вувати, -вую, -вуєш, поздобува́ти, попідкоря́ти.

popoić, -poję, -poisz, -poił попої́ти, -пою́, -по́їш.

popojutrze *n.* день пі́сля позáвтрашнього (післязáвтрашнього).

popolaczyć, -czę, -czysz, -czył *(багатьох)* ополя́чити, споля́чити.

po polsku *przsł.* по-по́льському, по-по́льськи.

popolszczyć, -czę, -czysz, -czył *(багатьох)* спольщи́ти.

popołogowy *med.* післяродови́й, післяполого́вий.

popołudnie *n.* післяобі́дня (пообі́дня) пора́.

popołudniowy післяобі́дній, пообі́дній; ~**we przedstawienie** післяобі́дня (пообі́дня) вистáва.

popołudniówka *ż.* 1) робóта в післяобі́дній (пообі́дній) час; 2) *театр.* післяобі́дня (пообі́дня) вистáва.

po południu *przsł.* пі́сля полу́дня, пополу́дні.

poporodowy *med.* післяродови́й, післяполого́вий.

po porządku *przsł.* по-поря́дку.

popotopowy післяпото́пний.

popowicz, *lm.* -cze, *m.* попóвич.

popowski попі́вський.

popowstwo *n.* попі́вство.

po północku *przsł. див.* **po północy.**

po północy *przsł.* пі́сля пі́вночі, пополу́ночі.

popracować, -cuję, -cujesz, -cował попрацюва́ти, -цю́ю, -цю́єш.

poprać, -piorę, -pierzesz, -prał попра́ти, -перу́, -пере́ш.

Poprad, -du, *m.* По́прад, -ду.

poprawa *ż.* 1) поправля́ння; *докон.* попрáвлення; лáгодження; *докон.* полáгодження; 2) виправля́ння; *докон.* ви́правлення; *(друк. — ще)* прáвка, прáвлення; *пор.* **poprawiać;** 3) *(про здоров'я)* попрáвлення; *(цілковита)* ви́дужання, оду́жання; ◊ **dom ~wy** виправни́й дім *(род.* до́му); трудова́ коло́нія (трудколо́нія).

poprawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* виправля́ч, -ча́.

poprawczy виправни́й; **dom ~** виправни́й дім *(род.* до́му); трудова́ коло́нія (трудколо́нія).

po prawdzie *przsł.* по прáвді.

poprawiacz, *lm.* -cze, *m. див.* **poprawca.**

poprawiać, poprawić, -wię, -wisz, -wił 1) поправля́ти, попрáвити, -влю, -виш; 2) *(помилку)* виправля́ти, ви́правити; *(ремонтувати — ще)* лáгодити, -джу, -диш, полáгодити; //~ **się** 1) поправля́тися, попрáвитися; 2) виправля́тися, ви́правитися; 3) *(ставати кращим)* крáщати, покрáщати; **chory z każdym dniem się ~wia** стан хво́рого з ко́жним днем крáщає; **humor się ~wia** гу́мор крáщає; **stosunki się ~wiły** відно́сини покрáщали.

poprawiciel, *lm.* -le, *m. див.* **poprawca.**

poprawić *див.* **poprawiać.**

poprawienie *n.* 1) поправлéння; полáгодження; 2) ви́правлення; //~ **się** 1) попрáвлення; 2) ви́правлення; 3) покрáщання. *Пор.* **poprawiać.**

poprawiny, -win, *blp., żart.* 1) продóвження гу́лянки; 2) *(після гулянки)* похмі́лля.

poprawka *ż.* 1) попрáвка; **wnosić ~kę** вно́сити попрáвку; 2) *шкіл.* переекзаменóвка.

poprawnie 1) прáвильно; ві́рно; 2) коректно. *Пор.* **poprawny.**

poprawność *ż.* 1) прáвильність, -ності; ві́рність; 2) коректність. *Пор.* **poprawny.**

poprawny 1) прáвильний; *(згідний з дійсністю — ще)* ві́рний; **mowa ~pa** прáвильна мóва; **ustalić ~ tekst zabytków** встанови́ти ві́рний (прáвильний) текст пáм'яток; 2) *перен.* коректний; **~ne zachowanie się** коректна поведі́нка.

popręg, -gu, *m.* попру́га; ◊ *перен.* ściągnąć komu ~gów взя́ти кого́ в шо́ри (в лабе́ти).
poprężyć, -żę, -żysz, -żył позатя́гати попру́ги.
poprosić, -szę, -sisz, -sił попроси́ти, -прошу́, -про́сиш.
po prostu *przsł.* по́просту.
poprowadzić, -dzę, -dzisz, -dził повести́, -веду́, -ведеш, попрова́дити, -джу, -диш; ~ rozmowę повести́ розмо́ву; ◊ ~ orkiestrę покерува́ти орке́стром.
popróbować, -buję, -bujesz, -bował попро́бувати, -бую, -буєш.
popróchniały попорохні́лий, попорохня́вілий.
popróchnieć, -nieją, -niały попорохні́ти, попорохня́віти.
poprószyć, -szę, -szysz, -szył попороши́ти, -шу́, -шиш.
po próżnicy *przsł.* даре́мно, ма́рно; ду́рно (*розм.*).
popróżnować, -nuję, -nujesz, -nował поледарюва́ти, -рю́ю, -рю́єш, побайдикува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
poprucie *n.* попо́рення.
poprzeć, -prę, -prujesz, -prut попоро́ти, -рю́, -реш.
poprzęty попо́ротий, попо́рений.
poprzeskać побри́зкати.
poprzyszczony прищáвий, прищувáтий.
poprzyszczyć, -czy, -czyło *nieos.* попри́щити.
poprząść, -przędę, -przędziesz, -prządł попря́сти, -прядý, -пряде́ш.
poprzątać поприбира́ти.
poprzecinać поперерізувати, -зую, -зуєш; (*попересікати — ще*) поперетина́ти.
poprzeczka *ż., bud.* пере́кладка, попере́чний брус.
poprzeczna, -nej, *ż., mat.* попере́чна лі́нія.
poprzecznica *ż., bud.* 1) тра́верс; 2) *див.* **poprzeczka.**
poprzecznie впоперек, попере́к.
poprzecznik *m.* 1) *буд.* пере́кладка; 2) *мат.* діа́метр, -ра.
poprzeczny попере́чний.
poprzeć *див.* **popierać.**
poprzedni попере́дній; ~niego dnia попере́днього дня; ~niej kadencji попере́днього скли́кання.
poprzedniczka *ż.* попере́дниця.
poprzednik I, *lm.* **-cy,** *m.* попере́дник.
poprzednik II, *lm.* **-ki,** *m.* 1) *мат.* пе́рший член відно́шення; 2) *лінгв.* прота́зис.
poprzednio раніше, раніш, пе́рше, передні́ше, давні́ше, давні́ш.
poprzedzać, poprzedzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) іти́ попере́д (попе́реду), виступа́ти попере́д (попе́реду), ви́ступити попере́д (попе́реду) (кого́, чого́); *іст.* dwunastu liktorów ~dzało konsula дванáдцять лі́кторів йшло (виступа́ло) попере́д (попе́реду) ко́нсула; 2) *(наставати раніше)* випереджа́ти, ви́передити, -джу, -диш; ~dzić wypadki ви́передити поді́ї; 3) (со czym) ста́вити що попере́д (попе́реду) чо́го, поста́вити що попере́д (попе́реду) чо́го; ~dzić rozdziały innym поста́вити яки́йсь ро́зділ попере́д (попе́реду) і́нших; 4) *див.* **uprzedzać.**
poprzedzający *див.* **poprzedni.**
poprzedzenie *n.* 1) ви́ступ попере́д (попе́реду) (ко́го, чо́го); 2) ви́передження (кого́, чого́); 3) поста́влення чого́ попере́д (попе́реду) чо́го; 4) *див.* **uprzedzenie.** *Пор.* **poprzedzać.**
poprzedzić *див.* **poprzedzać.**
poprzekładać поперекладáти.
poprzekreślać поперекре́слювати, -люю, -люєш.
poprzestawać, -staję, -stajesz, -stawał, poprzestać, -stanę, -staniesz, -stał (na czym) задовольня́тися, задовольни́тися (чим і з чо́го), вдовольня́тися, вдовольни́тися (чим); ~stawać na małym задовольня́тися (вдовольня́тися) мали́м, задовольня́тися з мало́го.
poprzestawiać переставля́ти.
poprzewracać поперевертáти.

poprzez *przyim. див.* **przez.**

poprztykać się *pot.* посварúтися, -рю́ся, -ришся.

poprzyczepiać попричíплювати, -люю, -люєш.

poprzyjaźnić się, -nię, -nisz, -nił (z kim) подружúтися, -жу́ся, -жишся, здружúтися, заприязнúтися (з ким).

poprzysięgać, poprzysiąc, -sięgnę, -sięgnięsz, -siągł, -sięgli (komu co, co zrobić) клясти́ся (кляну́ся, кляне́шся), покля́стися (в чо́му, зроби́ти що); ~**siąc** komu wierność покля́стися кому́ у вірності; ~**siąc** wrogowi zemstę покля́стися відомсти́ти ворогові.

popsnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* спіткну́тися, спотикну́тися.

popsocić, -cę, -cisz, -cił попустува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

popstrzyć, -trzę, -trzysz, -trzył 1) поряби́ти, -блю́, -би́ш, попістря́вити, -влю, -виш; поцяткува́ти; 2) понашпигóвувати. *Пор.* **pstrzyć.**

popsucie *n.* зіпсуття́.

popsuć, -psuję, -psujesz, -psuł зіпсува́ти, -псую, -псуєш; //~ **się** зіпсува́тися.

popudrować, -ruję, -rujesz, -rował попу́дрити.

populacyjny демографíчний.

popularnie популя́рно.

popularność *ż.* популя́рність, -ності; zjednać sobie ~ здобу́ти собí популя́рність.

popularny популя́рний.

popularyzacja *ż.* популяриза́ція.

popularyzacyjny популяризаційний.

popularyzator, *lm.* **-rzy,** *m.* популяриза́тор, -ра.

popularyzatorka *ż.* популяриза́торка.

popularyzatorski популяриза́торський.

popularyzatorstwo *n. див.* **popularyzacja.**

popularyzować, -zuję, -zujesz, -zował популяризува́ти, -зу́ю, -зу́єш; //~ **się** популяризува́тися.

popustoszeć, -szeją, -szały *(трохи та про багато підметів)* спустíти.

popustoszyć, -szę, -szysz, -szył попусто́шити.

popuszczać I, **popuścić, -puszczę -puścisz, -puścił** 1) (czego) попуска́ти, попусти́ти, -пущу́, -пу́стиш; *(розв'язувати — ще)* розпуска́ти, розпусти́ти; ~**puszczać** cugli попуска́ти ві́жки; *перен.* ~**puszczać** języka розпуска́ти язика́; *прям., перен.* ~**puszczać** pasa попуска́ти (розпуска́ти) по́яс; 2) (komu, czemu) потура́ти *(лише недокон.)* попуска́ти, попусти́ти (кому́, чому́); ~**puszczać** komu wodze потура́ти кому́; дава́ти во́лю, да́ти во́лю (чому́); ~**puszczać** cugle żądzom дава́ти во́лю при́страстям; 3) *(лише з запереченням)* не випуска́ти, не ви́пустити, не пуска́ти, не пусти́ти; nie ~**puścić** szabli z ręki не ви́пустити (не пусти́ти) ша́блі з руки́; 4) *безос.* поле́гшати; znacznie go ~**puściło** йому́ зна́чно поле́гшало; ♢ nie ~**puścić** не поступи́тися, -плю́ся, -пишся.

popuszczać II, *dok. (про багатьох і багатьох)* попуска́ти.

popychacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *тех.* штовха́ч, -ча́; 2) *перен.* підшто́вхувач; 3) *перен. заст.* попи́хач.

popychać, popchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) попиха́ти, попхну́ти; *(злегка — ще)* підшто́вхувати, -што́вхую, -што́вхуєш, підштовхну́ти; ~**pychać** ręką попиха́ти (підшто́вхувати) руко́ю; 2) (kogo do czego) *перен.* спону́кати, спону́кувати, -кую, -куєш, спону́кати; підшто́вхувати, підштовхну́ти *(розм.)* (кого́ на що, до чо́го); ~**pchnąć** do zbrodni спону́кати (підштовхну́ти) на зло́чин (до зло́чину); 3) (kogo) *(лише докон.) заст.* шви́дко посла́ти (пошлю́, по-

шлéш); ~**pchnąć** g o ń c a z l i s t e m посла́ти на́рочного з листóм; 4) (kim) *(лише недокон.) перен. заст.* попиха́ти (ким *і* кого́), попиха́тися (ким); d z i e w c z y n ą ~**pychali** дівчиною (дівчину) попиха́ли; // *(лише докон.)* ~ **się** (kim) скориста́тися з чиїх по́слуг; ◊ n i e m a m **się** k i m ~**pchnąć** ні́кому мені́ послужи́ти.

popychadło *n. див.* **popychacz** 3.

popyskować, -kuję, -kujesz, -kował *posp.* погорла́ти, порепетува́ти, попащекува́ти; пола́ятися. *Пор.* **pyskować.**

popyt, -tu, *m., handl.* по́пит, -ту; d u ż y ~ n a c o вели́кий по́пит на що.

popytać(się) (o kogo, o co) розпита́ти, розпита́тися (про ко́го, про що).

popytny *handl.* ходови́й; ~ t o w a r ходови́й това́р, -ру.

por I, **-ru,** *m. (шкіри)* по́ра.

por II, **-ra,** *m., bot.* пор, -ру, поре́й, -рею.

pora *ż.* пора́; доба́ *(заст.); ліс.* ~ c i ę c i a пора́ руба́ння; c z t e r y ~**ry** r o k u чоти́ри по́ри ро́ку; ~ l ę g u пора́ вилу́плювання з яйця́; ~ o b i a d o w a обі́дня пора́; ~ s p a ć пора́ спа́ти; s p o s o b n a (o d p o w i e d n i a) ~ d o c z e g o (n a c o) відпові́дна пора́ (до чо́го); w ~**rze** l e t n i e j лі́тньої поро́ (доби́), в лі́тню по́ру (добу́); лі́том, влі́тку; *(визначена — звичайно)* час, -су; годи́на *(рідко);* d o ~**ry** до поро́, до ча́су, до яко́гось (пе́вного) ча́су; d o p ó ź n e j ~**ry** до пі́знього ча́су; до пі́зньої годи́ни, допі́зна; o k a ż d e j ~**rze** ко́жного ча́су; w (s a m ą) ~**rę** са́ме в час, са́ме впо́ру; ◊ n i e w ~**rę** несвоєча́сно, невча́сно; ż a r t n i e w ~**rę** несвоєча́сний (невча́сний) жарт, -ту.

porabiać поробля́ти; *розм.* c o ~**biacie?** що поробля́єте?

porachować, -rachuję, -rachujesz, -rachował полічи́ти, -чу́, -чиш, порахува́ти, -раху́ю, -раху́єш; //~ **się** порахува́тися.

porachunek, -nku, *m.* 1) підраху́нок, -нку; 2) *(лише в мн.) перен.* раху́нки, -ків; m i e ć z k i m ~**nki** ма́ти з ким особи́сті раху́нки.

porać się по́ратися.

porada *ż.* пора́да; ра́да *(рідше); (перен. — ще)* допомо́га; z a j e g o ~**dą** (z j e g o ~**dy**) за його́ пора́дою; n i e m i e ć ż a d n e j ~**dy** не ма́ти жо́дної допомо́ги; ~ l e k a r s k a меди́чна консульта́ція.

poradlić, -lę, -lisz, -lił 1) пора́лити, поора́ти ра́лом; 2) *перен.* пори́ти, поора́ти, -рю́, -ре́ш, зора́ти, поборозни́ти, зборозни́ти; ~ c z o ł o пори́ти (поора́ти, зора́ти, поборозни́ти, зборозни́ти) чоло́.

poradlne, -nego, *n., hist.* пода́ток від ла́ну.

poradnia *ż., praw., med.* консульта́ція.

poradniany *praw., med.* яки́й (що) стосу́ється консульта́ції; *(у контексті)* в консульта́ції тощо; p r a c a ~**na** пра́ця в консульта́ції.

poradnik I, *lm.* **-cy,** *m.* пора́дник.

poradnik II, *lm.* **-ki,** *m.* посібник.

poradność *ż. див.* **zaradność.**

poradny *див.* **zaradny.**

poradować się, -duję, -dujesz, -dował пора́дуватися, -дуюся, -дуєшся.

poradzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (komu, na co, z kim) пора́дити, -джу, -диш; ◊ n i c n i e ~**dzisz** нічо́го не вдіє́ш, нічо́го не поро́биш; ~ s o b i e z c z y m спра́витися, -влюся, -вишся; *(розм. — ще)* упо́ратися (з чим); 2) (czemu) *див.* **zaradzić;** 3) *див.* **zdołać;** ◊ //~ **się** пора́дитися.

poranek, -nka *a.* **-nku,** *m.* 1) ра́нок, -нку; *(перен. поез. — ще)* світа́нок; p e w n e g o p i ę k n e-

g o ~nku в одйн прекрáсний рáнок; ~ ż y c i a світáнок (рáнок) життя́; 2) *театр.* рáнок; ~ d z i e c i ę c y дитя́чий рáнок.

poranić, -nię, -nisz, -nił пораніти; //~ **się** пораніти́ся.

poranienie *n.* поране́ння.

porankowy *див.* **poranny.**

poranny рáнішній, вранішній, ранкóвий.

porastać, porosnąć, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli (czym) поростáти, поростú, зарастáти, зарастú; k a m i e n i e m c h e m ~**rastają** камíння поростáє (зарастáє) мóхом; ◊ ~**rosnąć** w p i e r z e розжúтися.

poratować, -tuję, -tujesz, -tował 1) (kogo) порятувáти, -тýю, -тýєш (когó), подáти допомóгу (комý); ~ k o g o w n i e s z c z ę ś c i u порятувáти когó в бідí, подáти допомóгу комý в бідí; 2) (co) попрáвити, -влю, -виш; ~ d o m попрáвити будúнок; ~ z d r o w i e попрáвити здоров'я; *(черевики та ін.)* полáгодити, -джу, -диш.

poraziciel, *lm.* **-le,** *m. див.* **pogromca.**

po razu *przst.* по óдному рáзу.

porażać, porazić, -żę, -zisz, -ził 1) *(zbroєю)* бúти (б'ю, б'єш), разúти (ражý, разúш), поразúти; *(військ. — ще)* нанестú порáзку *(лише докон.);* 2) *безос.* віднімáтися, віднятися, -нíметься; ~**ziło** m u o b i e n o g i в нього віднялúся (йомý віднялó) обúдві нóги.

porażenie *n., med.* 1) ураження; 2) *(paralysis)* парáліч, -чу; ◊ ~ s ł o n e c z n e сóнячний удáр, -ру.

porażeniowy паралітúчний.

porażka *ż., wojs.* порáзка; p o n i e ś ć ~**kę** зазнáти порáзки.

porażony *med.* розбúтий парáлічем.

porąb, -rębu, *m., leśn.* 1) зруб, -бу; 2) *зб.* зрýбані дерéва, -рéв.

porąbać, -bię, -biesz, -bał 1) порубáти; *(дрова — ще)* поколóти, -лю́, -леш; 2) *див.* **pozrąbywać.**

porcelana *ż.* 1) фáрфор, -ру; 2) фáрфóровий пóсуд, -ду.

porcelanit, -tu, *m., min.* фáрфóрова я́шма.

porcelanka *ż., min.* глúнка, каолíн, -ну.

porcelanowy фáрфóровий.

porcelanówka *ż., min. див.* **porcelanka.**

porchać *(про свиню)* рóхкати, хрóкати.

porcięta, -ciąt, *blp., żart.* штанцí, -цíв.

porcja *ż.* 1) пóрція; ~ c h l e b a пóрція хлíба; 2) *військ.* пайóк, -йкá; ~ ż o ł n i e r s k a солдáтський пайóк.

porcyjka *ż., zdr.* малá пóрція.

pordzewiały 1) поржавíлий, поіржáвілий, заржавíлий, заіржáвілий; 2) позаіржáвлюваний. *Пор.* **pordzewieć.**

pordzewieć, -wieją, -wiały поржавíти, поіржáвіти, заржавíти, заіржáвіти; *(у великій кількості)* позаіржáвлювати, -люють.

porewolucyjny післяреволюційний.

poręb *m., leśn. див.* **porąb.**

porębа *ż., leśn. див.* **porąb** 1.

porębel, -bla, *lm.* **-ble,** *m. див.* **przerębel.**

porębnik, *lm.* **-cy,** *m., leśn.* лісорýб.

porębny признáчений для рýбки (для рубáння).

poręcz *ż.* 1) рýчка *(крісла),* підлокíтник; 2) *(лише в мн.) (сходів)* порýччя, пóручні, -нів, перúла, -рúл, бúльця, -лець; *(спеціальної будови)* балюстрáда.

poręczenie *n. див.* **poręka.**

poręczne, -nego, *n.* застáва.

poręcznie *przst.* зрýчно.

poręczny 1) спосíбний, зрýчний; m ł o t e k ~ спосíбний (зрýчний) молотóк, -ткá; 2) *перен.* підрýчний; ~**ny** c h ł o p i e c підрýчний хлóпець, -пця.

poręczowy: k r z e s ł o ~**we** крíсло з рýчками (з підлокíтниками).

poręczyciel, *lm.* **-le,** *m.* поручник, поручитель.
poręczycielka *ż.* поручниця, поручителька.
poręczyć, -czę, -czysz, -czył (za kogo, za co) поручитися, -чуся, -чишся (за кого, за що).
poręka *ż.* 1) *(дія)* порука; 2) *(гарантія)* запорука; 3) *(грошова)* застава; dać za kogo ~kę дати за кого заставу; 4) *фін., торг.* відповідальність, -ності; z ograniczoną ~ką з обмеженою відповідальністю.
porękawiczne, -nego, *n., hist.* гратифікація при купівлі чого.
porfir, -ru, *m., min.* порфір, -ру.
porfirowy *min.* порфіровий.
porfiryt, -tu, *m.* порфірит **-ту.**
pornograf, *lm.* **-fowie,** *m.* порнограф.
pornografia *ż.* порнографія.
pornograficzny порнографічний.
porobić, -bię, -bisz, -bił 1) поробити, -блю, -биш; 2) *(зайнятися якийсь час працею)* попрацювати, -цюю, -цюєш.
porobocie *n., przest.* дозвілля.
porobotni який (що) наступає після роботи.
porodowy *med.* родильний; пологовий; bóle ~we родильні (пологові) перейми, -мів.
porodówka *ż., pot. (приміщення)* родильна, -ної.
porodzenie *n.* породження, спородження, зродження, родження.
porodzicielski успадкований по батьках.
porodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) породити, -джу, -диш; *прик.* góra mysz ~dziła могила мишу породила; 2) *див.* **urodzić** 1; *див.* **zrodzić** 1; //~ **się** породитися.
porohy, -hów, *blm. (в річці)* пороги, -гів.
poromantyczny *lit.* післяромантичний.
poronić, -nię, -nisz, -nił *med. (про вагітну)* викинути, скинути.
poronienie *n., med.* викидень, -дня, аборт, -ту.
poroniony *med., przen.* недоношений; *(перен. — ще)* невдалий; pomysł ~ недоношений (невдалий) задум (замисел); ◊ ~ płód недоносок, -ска.
poronny *med., biol.* абортивний.
porosić, -szę, -sisz, -sił 1) позрошувати, -шую, -шуєш; 2) *(про дощик)* помрячити, поімжити; //~ **się** *(в росі)* ороситися, -рошуся, -росишся.
porosły порослий, зарослий; ◊ ~ włosami a) волосатий; б) *(надмірно)* волохатий.
porosnąć I, -rosną, -rosły повирости́; na mogile ~rosły pokrzywy i osty на могилі повиростали кропива і бур'яни.
porosnąć II, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli *(деякий час)* порости.
porosnąć III *див.* **porastać.**
porost, -tu, *m.* 1) ріст *(род.* росту); środek na ~ włosów засіб для росту волосся; 2) *(на обличчі) див.* **zarost.**
porosty, -tów, *blp., bot. (lichenes)* лишай, -шаї.
porośl *(zazwyczaj w lm.)* **-le, -li,** *ż.* порость, -лі.
porośnięty *див.* **porosły.**
porowatość *ż.* пористість, -тості.
porowaty пористий.
porozbiegać się порозбігатися.
porozbiorowy *hist.* періоду після розділів Польщі; Polska ~wa Польща періоду після розділів.
porozchodzić się, -dzimy, -dzicie, -dziły, -dzili порозходитися, -дяться.
porozdawać пороздавати, -даю, -даєш.
porozdzielać 1) порозділяти; порозподіляти; 2) порозподіляти; 3) порознімати. *Пор.* **rozdzielać** 1, 2, 4.
porozdzierać пороздирати.
porozejmowy який (що) наступив після перемир'я.
porozkładać порозкладати; //~ **się** порозкладатися.
porozkopywać, -puję, -pujesz, -pywał порозкопувати, -пую, -пуєш.
porozkradać порозкрадати.

porozlepiać порозклéювати, -клéюю, -клéюєш.
porozlewać порозливáти; //~ się порозливáтися.
porozmawiać порозмовля́ти.
porozpadać się порозпадáтися.
porozpędzać порозганя́ти.
porozpinać 1) порозстібáти; 2) порозпинáти, порозтя́гувати, порозтягáти; порозгортáти, порозпускáти; *пор.* **rozpinać**; //~ się порозстібáтися.
porozpożyczać порозпозичáти, пороздавáти в пóзику (в пóзичку).
porozprzedawać, -daję, -dajesz, -dawał порозпрóдувати, -дую, -дуєш, повипрóдувати.
porozrzucać порозкидáти; //~ się порозкидáтися.
porozstawiać порозставля́ти.
porozsyłać порозсилáти.
porozsypywać, -puję, -pujesz, -pywał порозсипáти.
poroztwierać порозчиня́ти, повідчиня́ти, порозкривáти.
porozumieć się *див.* **porozumiewać się.**
porozumienie (się) *n.* порозумíння; взаéмна згóда; *(добрі взаємини — ще)* злáгода; dojść z kim do ~nia дійти́ до порозумíння (до згóди) з ким; działać w ~niu z kim діяти в порозумíнні з ким; żyć w najlepszym ~niu жи́ти в найкрáщій згóді, жи́ти в злáгоді.
porozumiewać się, porozumieć się 1) знóситися, -нóшуся, -нóсишся, знести́ся (з ким); *(у письмовій формі — звичайно)* листувáтися, -тýюся, -тýєшся *(лише недокон.)*; ~mieć się listownie знести́ся листóм; 2) *(осягати взаємне розуміння)* порозумівáтися, порозумíтися; ~mieli się oczyma воно́ порозумíлися очи́ма (очáми).
porozumiewająco *див.* **porozumiewawczo.**
porozumiewający *див.* **porozumiewawczy.**
porozumiewawczo *przsł.* значýще, значли́во.
porozumiewawczy 1) погóджувальний, єднáльний; komisja ~cza погóджувальна (єднáльна) комíсія; 2) *(багатозначний)* значýщий, значли́вий; ~cze spojrzenie значýщий (значли́вий) пóгляд, -ду.
porozumnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli порозумнíшати.
porożysty порóжистий.
poród, -rodu, *m., med.* póди, -дів, полóги, -гів.
poróść, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli *dok. див.* **porastać.**
porównać *див.* **porównywać.**
porównanie *n.* порівня́ння; w ~niu (z kim, z czym) порíвняно, порíвнюючи, в порівня́нні (з ким, з чим); nie wytrzymywać ~nia (z kim, z czym) не витри́мувати порівня́ння (з ким, з чим), бу́ти непорівня́нним (з ким, з чим); *грам.* stopnie ~nia ступені порівня́ння. *Пор.* **porównywać.**
porównawczo порівня́льно.
porównawczy порівня́льний; anatomia ~cza порівня́льна анатóмія; gramatyka ~cza порівня́льна грамáтика.
porównie *przsł. див.* **porówno.**
porówno *przsł.* рíвно.
porównywać, -nuję, -nujesz, -nywał, porównać порíвнювати, -нюю, -нюєш, порівня́ти (кого́ з ким, з чим); рівня́ти (кого́, що до кóго, до чóго *і* з ким, з чим), зрíвнювати, зрівня́ти (кого́, що з ким, з чим *і* до кóго, до чóго) *(рідко)*; //~ się порíвнюватися, порівня́тися; рівня́тися, зрíвнюватися, зрівня́тися; to nie da się ~nać цього́ не мóжна порівня́ти.
poróżnić, -nię, -nisz, -nił порізни́ти; //~ się порізни́тися.
poróżnienie *n.* рóзбрат, -ту.
port, -tu, *m.* порт, -ту; *ав.* ~ lotniczy аеропóрт; ~ wyładowczy розвантáжний порт.
portal, -lu, *lm.* **-le,** *m., archit.* портáл, -лу.
Port Artur *m.* Порт-Артýр, -ра.

porteczki, -czek, *blp., zdr. див.* **spodeńki.**
porter, -ru, *m.* пóртер, -ру.
porterówka *ż., pot.* пля́шка з-під пóртеру.
portfel, -lu (*rzadziej* **-la**), *lm.* **-le,** *m.* 1) портфе́ль; *перен.* otrzymać ~ одéржати портфе́ль міністра; 2) *(на гроші)* бума́жник.
portier, -rzy, *m.* 1) швейца́р, -ра; *(в гостинниці — ще)* портьє́ *(невідм.);* 2) *(сторож біля воріт)* воротáр, -ря́; budka ~ra бýдка воротаря́.
portiera *ż.* портьéра.
portiernia *ż.* швейца́рська, -кої.
portki, -tek, *blp., posp. див.* **spodnie.**
portmoneta *ż. див.* **portmonetka.**
portmonetka *ż.* портмоне́ *(невідм.),* гаманéць, -нця́.
porto *nieodm., n.* 1) *торг.* пóрто *(невідм.);* 2) *див.* **portowe.**
portoria *ż., handl. див.* **porto** 1.
Porto Rico *nieodm., n.* Пóрто-Рíко *(невідм.).*
portoryjny яки́й (що) стосýється пóрто.
portowe, -wego, *n.* портóвий збір (*род.* збóру).
portowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* портóвий робітни́к, -ка́.
portowy портóвий.
portrecik, -ku, *m., zdr.* невели́чкий портрéт.
portrecista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* портрети́ст.
portret, -tu, *m.* портрéт.
portretować, -tuję, -tujesz, -tował робúти портрéт.
portretowy портрéтний; ◊ malarz ~ портретúст.
Portugalia *ż.* Португа́лія.
Portugalczyk, *lm* **-cy,** *m.* португа́лець, -льця.
Portugalka *ż.* португа́лка.
portugalski португа́льський.
portugał *m. (монета)* португа́л.
portulaka *ż., bot. (portulaca)* портула́к, -ку.
portwajn, -nu, *m.* портвéйн, -ну.
portwejn *m. див.* **portwajn.**
portyk, -ku, *m., archit.* пóртик.
poruczać, poruczyć, -czę, -czysz, -czył доруча́ти, доручúти, -чý, -чиш; *(з довір'ям)* довіря́ти, довíрити; ~czyć kogo czyjej opiece довíрити кого́ чиéму піклува́нню; // *(лише докон.)* ~ się довíритися; ~ losowi довíритися до́лі.
poruczenie *n.* доручéння.
porucznik, -cy, *m., wojs.* ста́рший лейтена́нт; поручúк *(дорев.).*
poruczyć *див.* **poruczać.**
poruszać, poruszyć, -szę, -szysz, -szył 1) (co, *рідше* czego) торка́тися, торкну́тися (чого́), доторка́тися, дотóркуватися, -кую́ся, -куєшся, доторкну́тися, приторка́тися, притóркуватися, приторкну́тися (до чóго); ~szyć co ręką торкну́тися чого́ рукóю, доторкну́тися (приторкну́тися) до чóго рукóю; *перен.* nie ~szyć cudzego не торкну́тися чужóго, не доторкну́тися (не приторкну́тися) до чужóго; *перен.* nie ~szył nawet zupy не доторкну́вся (не приторкну́вся) на́віть до су́пу; 2) *(про вітер та ін.)* воруши́ти, -шить, ворухну́ти; 3) (kogo, co *a.* kim, czym) ру́хати, ру́шити; kamień, który często ~szają, nie obrasta mchem ка́мінь, який ча́сто ру́хають, не обростáє мóхом; 4) *(перен. — обговорювати)* пору́шувати, пору́шити, торка́тися, торкну́тися; ~szyć problem пору́шити пробле́му, торкну́тися пробле́ми; 5) *(перен. — викликати якісь почуття)* звору́шувати, -шую, -шуєш, звору́шити; ~szyć do głębi звору́шити до глибúни; 6) *(перен. — виводити з рівноваги)* хвилюва́ти, -лю́ю, -лю́єш, схвилюва́ти; ~szyć umysły i serca схвилюва́ти умúй серця́; ◊ ~ szyć niebo i ziemię вжúти всіх за́ходів; //~ się 1) ру́хатися, ру́шитися; 2) *(злегка)* ворушúтися, ворух-

ну́тися; chory ~szył się na łóżku хво́рий ворухну́вся на лі́жку (на посте́лі); *перен.* uczucie ciężko ~szyło się w piersiach тяжке́ почуття́ ворухну́лося в гру́дях; 3) *(лише недокон.) (перен. — йти)* посува́тися; wojska ~szały się ku granicy війська́ посува́лися в на́прямку корд о́ну; 4) *заст.* звору́шуватися, звору́шитися.

poruszczyć, -czę, -czysz, -czył *(багатьох)* зрусифікува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

poruszenie *п.* 1) до́торк, -ку, до́тик, -ку; 2) воруху́вання; 3) ру́шення; 4) поруше́ння; 5) зворуше́ння; 6) схвилюва́ння; *пор.* **poruszać**; //~ się 1) рух, -ху; 2) воруху́вання; 3) зворуше́ння. *Пор.* **poruszać się** 1, 2, 4.

poruszyć *див.* **poruszać**.

porwać *див.* **porywać**.

porwanie *п.* ви́крадення.

poryczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli поре́вти, -ву́, -ве́ш, поревти́.

poryć пори́ти; *(перен. — зморшками — ще)* поора́ти, -рю́, -ре́ш.

poryk, -ku, *т.* рев, -ву, рев і́ння.

porykać *див.* **porykiwać**.

porykiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał *(час від часу)* рев і́ти, -ву́, -ве́ш, ревти́.

porysować, -suję, -sujesz, -sował 1) (co czym) подря́пати; ~ stół подря́пати сті́л; 2) *(деякий час, у великій кількості)* порисува́ти, -сую́, -сує́ш; 3) *(плани)* покре́слити; 4) *перен.* покри́ти тріщинами; wstrząśnięcie ~wało dom струс покри́в тріщинами буди́нок; 5) *(перен. — зморшками)* пори́ти, поора́ти, -рю́, -ре́ш, зора́ти, побороздни́ти, зборозни́ти; zmarszczki gdzieniegdzie ~wały twarz змо́ршки де-не-де́ пори́ли (поора́ли, зора́ли, побороздни́ли, зборозни́ли) обли́ччя (лице́); //~ się 1) да́ти тріщини; fundament ~wał się фунда́мент дав тріщини; 2) *(на поверхні)* потріскатися; tynk ~wał się штукату́рка потріскалася.

porysowany 1) подря́паний; 2) покре́слений; *пор.* **porysować** 1, 3; 3) з тріщинами; 4) потрісканий. *Пор.* **porysować się**.

poryw, -wu, *т.* поры́в, -ву; *(перен. — ще)* пориван́ня; *(захоплення — ще)* за́пал, -лу; młodzieńcze ~wy ю́ні (молоді́) поры́ви (пориван́ня); w ~wie gniewu в поры́ві гні́ву.

porywać, porwać, -rwę, -rwiesz, -rwał 1) викрада́ти, ви́красти, -краду, -крадеш; ~rwać dziecko ви́красти дити́ну; 2) *(лише докон.)* схопи́ти, -плю́, -пиш, ухопи́ти; ktoś mi ~rwał książkę хтось схопи́в (ухопи́в) мою́ кни́жку; 3) бра́ти з собо́ю, взя́ти з собо́ю, забира́ти, забра́ти, -беру́, -бере́ш; *вульг.* niech cię diabli ~rwą хай тебе́ чорти́ ві́зьмуть; śmierć go ~rwała w kwiecie wieku смерть забра́ла його́ в ро́звіті ві́ку; 4) *(про вітер)* зрива́ти, зірва́ти (зі́рве́); *(зняти — ще)* здира́ти, зде́рти, зідра́ти (здере́); wiatr ~rwał mi kapelusz ві́тер зірва́в (здер) з ме́не (мені́) капелю́ха; 5) *перен.* захо́плювати, -люю, -люєш, захопи́ти; ~rywać słuchaczy захо́плювати слухаче́ів; 6) (za co) *(брати посміхом)* хапа́тися, ухопи́тися, -плю́ся, -пишся; ~rwać za kij ухопи́тися за кий; 7) *(перен. — про фізичний біль та ін.)* схо́плювати, схопи́ти; 8) *(перен. — про почуття)* охо́плювати, охопи́ти, понима́ти, поня́ти (пойме́), обнима́ти, обня́ти, -німе, бра́ти (бере́), взя́ти (візьме), огорта́ти, огорну́ти, -не; ~rwał go gniew його́ охопи́в (взяв, огорну́в) гнів; ~rwał go strach його́ взяв (поня́в) страх; śmiech mię ~rywa мене́ бере́ сміх; tęsknota duszę ~rywa ту́га огорта́є (понима́є) ду́шу;

9) *(лише докон.) (перен. — поскидати)* порва́ти; ~ kajdany порва́ти кайда́ни; ◊ prąd go ~rwał течія́ понесла́ його́; //~ się 1) схо́плюватися, схопи́тися; ско́чити *(лише докон.)*; ~rwać się z łóżka схопи́тися (ско́чити) з ліжка (з посте́лі); 2) *(брати що)* хапа́тися, ухопи́тися, схопи́тися; ~rwać się do broni ухопи́тися (схопи́тися) за зброю; 3) (na co) *перен.* бра́тися (беру́ся, бере́шся), взя́тися (візьму́ся, візьмешся); nie ~rywaj się, kiedy nie umiesz не бери́ся, коли́ не вмієш; *перен.* ~rywać się z motyką na słońce бра́тися за щось надаре́мно; 4) (na kogo) *перен.* ки́датися, ки́нутися (на ко́го); ◊ ~rwać się za łby зчепи́тися.

porywająco захо́плюючe, захо́пливо, захва́тно.

porywający захо́плюючий, захо́пливий, захватни́й.

porywczo 1) зо́палу; 2) спрожо́гу; 3) шви́дко. *Пор.* **porywczy.**

porywczość *ż.* 1) запа́льність, -ності; пори́вчастість, -тості; 2) необа́чність, нерозва́жливість, -вості, нерозва́жність; 3) шви́дкість, -кості. *Пор.* **porywczy.**

porywczy 1) запальни́й; charakter ~ запальни́й хара́ктер, -ру; *(що легко захоплюється — ще)* пори́вчастий; ~cza natura пори́вчаста нату́ра; 2) *(необмірковани́й)* необа́чний, нерозва́жливий, нерозва́жний; ~cze oskarżenie необа́чне (нерозва́жливе, нерозва́жне) обвинува́чення; ◊ ~ do gniewu гнівли́вий.

porywisty рвучки́й, пори́вчастий; ~ wiatr рвучки́й (пори́вчастий) ві́тер, -тру.

porządek, -dku, *m.* 1) поря́док, -дку; ~ dzienny (obrad) де́нний поря́док, повістка дня; przywołać kogo do ~dku закли́кати кого́ до поря́дку; przywrócić ~ привернути поря́док; w ~dku alfabetycznym в алфа́вітному поря́дку, за алфа́вітом, по алфа́віту, за абе́ткою; zaprowadzić (zrobić) ~ завести́ (зроби́ти) поря́док; 2) *архіт. заст.* о́рден; ~ koryncki коринфський о́рден; ◊ ~dki domowe прибира́ння кварти́ри.

porządkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) прибира́ти (що); 2) *(групувати, класифікувати)* упорядко́вувати, -вую, -вуєш (що), дава́ти лад (чому́), дово́дити до ла́ду (що); ~ materiały do pracy naukowej упорядко́вувати матеріа́ли для нау́кової робо́ти.

porządkowy поря́дковий; *грам.* liczebnik ~ поря́дковий числі́вник.

porządnicka, -kiej, *ż., żart.* любите́лька поря́дку. *Пор.* **porządnicki.**

porządnicki, -kiego, *lm.* **-ccy,** *m., żart.* любите́ль поря́дку.

porządnie 1) поря́дно; 2) присто́йно; 3) акура́тно; оха́йно; 4) системати́чно; *пор.* **porządny;** 5) *(дуже)* поря́дно, до́бре-таки; 6) *(багато)* чима́ло.

porządnisia *ż., żart. див.* **porządnicka.**

porządniś, *lm.* **-sie,** *m., żart. див.* **porządnicki.**

porządny 1) поря́дний; ~ człowiek поря́дна люди́на; 2) *(хороший)* присто́йний; *перен.* ~ne urządzenie mieszkania присто́йна обстано́вка (меблірі́вка) кварти́ри; 3) *(що любить порядок)* акура́тний; *(утриманий в порядку, чистий — ще)* оха́йний; ~ne miasto оха́йне мі́сто; 4) *(перен. — суворо послідовний)* систематичний; ~ wykład a) систематичний ви́клад, -ду; б) систематична ле́кція; ◊ ~ mróz до́брий моро́з, -зу; ~na robota солі́дна робо́та.

porządzić, -dzę, -dzisz, -dził *(деякий час)* поуправля́ти.
porzeczanin, *lm.* **-czanie, -czan,** *m.* жи́тель (ме́шканець) надрі́ччя (порі́ччя).
porzecze *n.* надрі́ччя, порі́ччя.
porzeczka *ż.* порі́чки, -чок *(лише в мн.)*, смороди́на.
porzeczkowate, -tych, *bot.* порі́чкові, -вих, смороди́нові.
porzeczkowy порі́чковий, смороди́новий.
porzeczniak *m.* порі́чкова (смороди́нова) нали́вка.
porzeczny надрі́чний.
porzednieć, -nieje, -niał поріді́ти, поріді́шати.
porzezać *див.* **porznąć.**
porzeźwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli побадьорі́шати.
porznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli порі́зати, -рі́жу, -рі́жеш.
porzucać I, **porzucić, -cę, -cisz, -cił** ки́дати, ки́нути, покида́ти, поки́нути, облиша́ти, обли́шити; **~cić** z a b a w ę ки́нути (**поки́нути**, обли́шити) забу́ву; *(іти від кого — звичайно)* покида́ти, поки́нути; **~cić** d z i e c i поки́нути діте́й.
porzucać II *dok.* поки́дати.
porzucenie *n.* ки́нення, поки́нення, обли́шення; поки́нення. *Пор.* **porzucać.**
porżnąć *див.* **porznąć.**
posada I *ż.* поса́да; **~** n a u c z y c i e l s k a поса́да вчи́теля *a.* вчи́тельки.
posada II *ż., przest.* се́лище; j u ż w g r u z a c h l e ż ą M a u r ó w **~dy** се́лища ма́врів уже́ у руї́ні.
posadka *ż., iron. (про місце служби)* поса́дка.
posadnik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* 1) *іст.* поса́дник; 2) *див.* **osadnik.**
posadowić, -wię, -wisz, -wił посадови́ти, -влю́, -виш, посаджа́ти, посади́ти, -джу́, -диш.
posady, -sad, *blp.* підва́лини, -лин.
posadzić, -dzę, -dzisz, -dził посади́ти, -джу́, -диш; *(заставити сісти — ще)* посадови́ти, -влю́, -виш; **~** d r z e w o посади́ти де́рево; *перен. розм.* **~** k o g o d o w i ę z i e n i a посади́ти кого́ в тюрму́; *заст.* **~** k o g o n a r o l i посади́ти кого́ на гру́нті; **~** k o g o p r z y s t o l e посади́ти (посадови́ти) кого́ за сті́л; ◊ **~** k w o c z k ę n a j a j a h підси́пати квóчку; //**~ się** сі́сти (ся́ду, ся́деш); ◊ **~** n a d w s z y s t k i c h звели́чити себе́.
posadzka *ż.* парке́т, -ту.
posadzkarstwo *n.* парке́тне виробни́цтво.
posadzkarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* парке́тник.
posadzkowy парке́тний.
posag, -gu, *m., przest.* при́да́не, -ного, по́саг, -гу.
posagołowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., przest.* шука́ч при́да́ного (по́сагу).
posagowiec *m., przest. див.* **posagołowiec.**
posagowy *przest.* яки́й (що) сто́суються при́да́ного (по́сагу).
posapywać, -puję, -pujesz, -pywał *(час від часу)* сопти́.
posażny *przest.* з при́да́ним, з по́сагом.
posażyć, -żę, -żysz, -żył *przest.* дава́ти при́да́не (по́саг).
posądzać, posądzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo o co) запідо́зрювати, -рюю, -рюєш, запідо́зрити (кого́ в чо́му).
posądzenie *n.* підо́зра, підозрі́ння; m i e ć k o g o w **~niu** ма́ти підо́зру (підозрі́ння) на кого́; r z u c a ć n a k o g o **~** ки́дати підо́зру (підозрі́ння) на кого́; n a k o g o ś p a d a **~** o c o на кого́ па́дає підо́зра (підозрі́ння) в чо́му.
posądzić *див.* **posądzać.**
posądzony (o co) запідо́зрений (в чо́му).
posąg, -gu, *m.* ста́туя.
posągowo як ста́туя; **~** p i ę k n a прекра́сна, як ста́туя.
posągowy 1) подібний до ста́туї; прекра́сний, як ста́туя; 2) *перен.* монумента́льний; **~wa** p o-

stać w historii монументáльна фігýра в істóрії.
posążek, -żka, *m., zdr.* статуéтка.
poschły *див.* **wyschły.**
poschnąć, -ną, -nęły посóхнути; посхнýти *(рідше)*.
poschnięty *див.* **wyschły.**
poschodzić się, -dzą, -dzili посхóдитися, -дяться.
posegregować, -guję, -gujesz, -gował класифікувáти, -кýю, -кýєш *(докон.)*; розподілúти за вúдами.
poselski 1) депутáтський; 2) посóльський. *Пор.* **poseł** 1, 3.
poselstwo I *n.* 1) посóльство; 2) *(звернення)* послáння; 3) строк повноважень депутáта.
poselstwo II *n., zb., przest.* послúй, -лíв.
poseł, -sła, *lm.* **-słowie,** *m.* 1) депутáт; wyjść ~słem бýти óбраним депутáтом; 2) *(гонець)* посланéць, -нця́; 3) *дипл.* послáнник; *(вищого рангу)* посóл, -слá.
posełkini *ż. див.* **posłanka.**
posenny *poet.* якúй (що) наступáє пíсля сну.
posesja *ż.* 1) *(іст. — оренда)* посéсія; 2) *див.* **posiadłość** 1.
posesor, *lm.* **-rowie,** *m., hist.* 1) посéсор, -ра; 2) *див.* **posiadacz.** *Пор.* **posesja.**
posesorka *ż., hist.* 1) посéсорка; 2) *див.* **posiadaczka.** *Пор.* **posesja.**
posesyjka *ż., pot. hist.* невелúчка земéльна влáсність, -ності.
posępiać, posępić *див.* **zasępiać.**
posępnie похмýро, хмýро; хмýрно, хмáрно. *Пор.* **posępny.**
posępnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli хмурнíти, хмарнíти; *(ставати більш похмурним — звичайно)* хмурнíшати, хмарнíшати.
posępność *ż.* похмýрість, -рості, хмýрість; хмýрність, -ності, хмáрність. *Пор.* **posępny.**
posępny похмýрий, хмýрий; *(про погоду—ще)* хмурнúй, хмáрний.
posiać *див.* **posiewać.**
posiadacz, *lm.* **-cze,** *m.* влáсник.
posiadaczka *ż.* влáсниця.
posiadać I мáти (що); *(у власність — ще)* володíти (чим), посідáти (що); *перен.* ~ języki володíти мóвами; ~ znajomości (stosunki) мáти знайóмства (зв'язки, стосýнки); ◊ nie ~się z radości не тямити себé (не тямитися) від рáдощів; ~ znajomość czego знáти що.
posiadać II, *dok. (про багатьох)* посідáти.
posiadający імýщий; klasy ~ce імýщі клáси, -сів.
posiadanie *n.* посідáння, володíння; *юр.* wejść w ~ вступúти у володíння; *юр.* wprowadzić w ~ ввестú у володíння; ◊ czuć się w ~niu czego почувáти себé волóдарем чогó; mieć co w ~niu володíти чим; obiąć (wziąć) co w ~ оволодíти чим; *бухг.* stan ~nia актúв, -ву; znajdować się w czyim ~niu бýти в чиíх рукáх.
posiadłość *ż.* 1) нерухóме майнó; 2) *(лише в мн.)* велúка замéльна влáсність, -ності; 3) *(лише в мн.)* колоніáльні володíння, -дíнь; ~ci francuskie w Afryce францýзькі колоніáльні володíння в Áфриці.
posiąść, -siądę, *(а.* **-sięgę),** **-sięgniesz, -siadł, -siedli** оволодíти (чим), посíсти (що); ◊ ~ władzę прийтú до влáди; *жарт.* ~ wszystkie rozumy пóйти всі рóзуми.
posiec, -siekę, -sieczesz, -siekł посíкти, -січý, -січéш; *(шаблею)* порубáти.
posiedzeniarstwo *n., lekc.* засідáтельство, засідáтельська метушня.
posiedzenie *n.* засíдання; przebieg ~nia хід засíдання; stawiać się na ~ являтися на засíдання; zagaić (otworzyć) ~ відкрúти засíдання; zamknąć ~ закрúти засíдання.

posiedzieć, -dzę, -dzisz, -dział, -dzieli посúдіти, -джу, -диш.
posiekać *див.* **posiec.**
posiekany 1) посічений; порýбаний; 2) *(про шкіру)* потріскáний, порéпаний.
posierdzić się, -dzę, -dzisz, -dził *przest. див.* **pogniewać się** 3.
posiew, -wu, *n.* посів, -ву, засів.
posiewać, posiać, -sieję, -siejesz, -siał, -siali *a.* **-sieli** сíяти, посíяти.
posiewny посівний, засівний.
posilać, posilić, -lę, -lisz, -lił підкріплювати, -люю, -люєш, підкріпля́ти, підкріпи́ти, -плю́, -пиш; покріплювати, покріпля́ти, покріпи́ти *(зрідка)*; //~ **się** підкріплюватися, підкріпля́тися, підкріпи́тися; *(їсти, пити — ще)* підживля́тися, підживи́тися, -вля́ся, -вишся.
posilający 1) *мед., фарм.* підкріпний, підкріплюючий, підкріпля́ючий; 2) *(про харч)* пожúвний.
posilenie *n.* 1) підкріплення, покріплення; *пор.* **posilać**; 2) *див.* **posiłek**; //~ **się** підкріплення; підживлення. *Пор.* **posilać się.**
posilić *див.* **posilać.**
posilny пожúвний; o b i a d ~ пожúвний обíд, -ду.
posiłek, -łku, *m.* їжа; їдá *(рідше)*; *(приготований)* стрáва.
posiłki, -ków *(zazwyczaj w lm.), wojs.* підкріплення, підмóга.
posiłkować, -kuję, -kujesz, -kował (kogo czym) *wojs.* подавáти допомóгу (комý).
posiłkować się, -kuję, -kujesz, -kował (czym) корúстувáтися, -рúстую́ся, -рúстуєшся (чим); ~ ź r ó d ł a m i корúстувáтися джерéлами.
posiłkowy *wojs., gram.* допоміжний; w o j s k o ~we допоміжне вíйсько; *грам.* c z a s o w n i k i ~we допоміжні дієслová, -слíв.
posiniaczyć, -czę, -czysz, -czył побúти до синякíв.
posiniały посúнілий.
posinić, -nię, -nisz, -nił посúнити, -ню́, -ниш.
posinieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli посúніти; *(стати більш синім — звичайно)* посинíшати.
posiodłać посідлáти.
posiwiały посúвілий.
posiwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli посúвіти.
poskakać, -skaczę, -skaczesz, -skakał 1) поскакáти, -скачý, -скáчеш, поплигáти, пострибáти; 2) *перен. розм.* потанцювáти, -цю́ю, -цю́єш.
poskakiwać *див.* **podskakiwać.**
poskarżyć (się), -żę, -żysz, -żył (na kogo komu *a.* przed kim) поскáржитися, пожалíтися, пожáлуватися, -луюся, -луєшся (комý на кóго).
poskąpić, -pię, -pisz, -pił (komu czego) поскупúтися, -плю́ся, -пишся (зробити що *a.* на що); ◊ n a t u r a n i e ~piła m u t a l e n t ó w природа щéдро йогó обдарувáла.
poskąpieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli поскупíти, поскупíшати.
posklejać посклéювати, -клéюю, -клéюєш.
posklepić, -pię, -pisz, -pił *archit.* побудувáти (повивóдити, постáвити) склепíння.
poskładać поскладáти.
poskoczny жвáвий; ~na n u t a жвáва мелóдія; *(прям. поез. — звичайно)* швидкúй, бúстрий; ~ s t r u m y c z e k швидкúй (бúстрий) струмóчок, -чка.
poskoczyć, -czę, -czysz, -czył (za kim, za czym) поскóчити, кúнутися (за ким, за чим).
poskok *m. див.* **podskok.**
poskracać повкорóчувати, -чую, -чуєш, поскорóчувати.
poskramiacz, *lm.* **-cze,** *m.* прибóркувач.
poskramiać, poskromić, -mię, -misz, -mił прибóркувати, -кую, -куєш, прибóркати; *(перен. — ще)* угамóвувати, -вую, -вуєш, угамувáти, -мýю, -мýєш; //~ **się** угамóвувати себé, угамувáти себé.

poskręcać 1) поскру́чувати, -чую, -чуєш; 2) *(куди)* позверта́ти.

poskrobać, -bię, -biesz, -bał 1) поскобли́ти; пошкря́бати, поскребти́; 2) почи́стити, -чи́щу, -чи́стиш; 3) почеса́ти; 4) попляшува́ти; 5) подря́пати; //~ **się** почеса́тися; почу́хатися. *Пор.* **skrobać.**

poskromiciel, *lm.* **-le,** *m. див.* **poskramiacz.**

poskromicielka *ż.* прибо́ркувачка.

poskromić *див.* **poskramiać.**

poskromienie *n.* прибо́ркання; угамува́ння. *Пор.* **poskramiać.**

poskromnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) ста́ти бі́льш скро́мним; 2) *перен.* присмирні́ти.

poskrzyp, -pu, *m.* поскри́пування, пори́пування.

poskrzypywać, -puje, -pywał поскри́пувати, -пує, пори́пувати.

poskubać, -bię, -biesz, -bał поску́бти, -бу́, -бе́ш.

poskupiać позосере́джувати, -джую, -джуєш; *(позбирати в одне місце — ще)* поску́пчувати, -чую, -чуєш; //~ **się** позосере́джуватися; поску́пчуватися.

poskupować, -puję, -pujesz, -pował *див.* **poskupywać.**

poskupywać, -puję, -pujesz, -pywał поскупо́вувати, -вую, -вуєш.

poskurczać *див.* **pokurczyć.**

poskutkować, -kuje, -kował поді́яти; g r o ź b a **~wała** погро́за поді́яла; l e k a r s t w o n i e **~ło** лі́ки не поді́яли.

poskuwać поско́вувати, -вую, -вуєш.

posłabnąć I, **-bną, -bły, -bli** *(про багатьох)* послаби́ти.

posłabnąć II, **-bnę, -bniesz, -bł** *див.* **osłabnąć.**

posłać I *див.* **posyłać.**

posłać II, **-ścielę, -ścielesz, -słał** постели́ти, -ле́ю, -лиш; посла́ти, -стелю́, -сте́леш *(рідко)*; ◊ *присл.* j a k s o b i e **~lesz,** t a k s i ę w y ś p i s z що посі́еш, те й пожне́ш.

posłanie I 1) *(дія)* поси́лка; 2) *(арх. — лист)* посла́ння.

posłanie II *n.* по́стіль, -те́лі, посте́ля; *(приготоване для спання)* ліжко.

posłanie II *n.* по́стіль, -те́лі, посильний, -ного; 2) *(з важливим дорученням)* посла́нець, -нця.

posłanka *ż. (про жінку)* депута́т; посла́нець, -нця; посла́нник; посо́л. *Пор.* **poseł.**

posłannica *ż., poet.* посла́ниця.

posłannictwo *n.* мі́сія; s p e ł n i a ć ~ вико́нувати (здійснювати) свою́ мі́сію.

posłanniczka *ż., poet. див.* **posłannica.**

posłannik, *lm.* **-cy,** *m., poet.* посла́нець, -нця.

posłańczy посла́нницький.

posłodzić, -dzę, -dzisz, -dził позасоло́джувати, -джую, -джуєш.

posłonek, -nka, *m., bot. (helianthemum)* соня́нка.

posłowa, -wej, *ż.* дружи́на посла́нника; дружи́на посла́. *Пор.* **poseł** 3.

posłować, -łuję, -łujesz, -łował 1) бу́ти депута́том; 2) вико́нувати мі́сію посла́.

posłowie *n., książ.* післямо́ва.

posłuch, -chu, *m.* 1) *див.* **posłuszeństwo;** 2) *див.* **posłuchanie;** 3) *див.* **podsłuch** 1; ◊ d a w a ć c z y i m s ł o w o m ~ прислуха́тися до чиїх слів; m i e ć (z n a j d o w a ć) ~ u k o g o викрика́ти в ко́го дові́р'я до се́бе.

posłuchać послу́хати; *(перен. — ще)* послу́хатися.

posłuchanie *n.* ауді́єнція; d a ć ~ да́ти ауді́єнцію; u z y s k a ć (o t r z y m a ć) ~ оде́ржати ауді́єнцію; w y j e d n a ć k o m u ~ ви́клопотати для ко́го ауді́єнцію.

posługa *ż.* 1) по́слу́га; услу́га *(рідше)*; u ż y w a ć k o g o d o **~sług** вжива́ти кого́ для по́слу́г; 2) *(лише в мн.) (дія)* прислугу́вання, прислу́жування; 3) поса́да нахо́жої домробітни́ці; ◊ c h o d z i ć n a **~gi** ходи́ти прислугу́вати (прислу́-

жувати) кому́; *перен.* o d d a ć k o m u o s t a t n i ą ~gę віддáти кому́ остáнню шáну; p e ł n i ć ~gi (około kogo, przy kim) прислугóвувати, -вую, -вуєш, прислýжувати, -жую, -жуєш (кому́).

posługacz, *lm.* **-cze,** *m.* нахóжий служни́к, -ká *(заст.)*; ~ w h o t e l u служни́к у готе́лі (у гости́ниці); ◊ ~ k o l e j o w y носи́льник, носíй, -сія.

posługaczka *ż.* нахóжа домробітни́ця.

posługiwać, -guję, -gujesz, -giwał (komu) ходи́ти прислугóвувати (прислýжувати) (кому́).

posługiwać się, -guję, -gujesz, -giwał, posłużyć się, -żę, -żysz, -żył 1) (czym) *(лише недокон.)* кори́стува́тися, користáтися (чим *і* з чóго); ~**wać się** n i e w y d a n y m i ź r ó d ł a m i кори́стува́тися (користáтися) неопублікóваними джерéлами (з неопублікóваних джерéл); 2) (kim) кори́стува́тися (користáтися) чиї́ми пóслýгами (з чиї́х пóслýг), скористáтися чиї́ми пóслýгами (з чиї́х пóслýг).

posłuszeństwo слухня́ність, -ності (пéред ким, пéред чим), слýхання (кого́, чого́), послýшність (кому́, чому́), пóслух, -ху (пéред ким, пéред чим); ś l e p e ~ беззастерéжний пóслух; w y p o w i a d a ć (ł a m a ć) ~ виходити з пóслуху; z m u s z a ć k o g o d o ~**wa** (w y m u s z a ć n a k i m ~) примýшувати кого́ слýхати кого́ (до пóслуху кому́); ◊ *розм.* n o g i o d m a w i a j ą ~**wa** відмовля́ють но́ги; t r z y m a ć k o g o w ~**wie** трима́ти (держáти) кого́ в покóрі.

posłusznie слухня́но, послýшно.

posłuszny слухня́ний, послýшний.

posłużyć I, **-żę, -żysz, -żył** *(деякий час)* послужи́ти, -жý, -жиш.

posłużyć II, **-żę, -żysz, -żył** 1) *(зробити послугу)* услужи́ти; ~ p r z y r o b o c i e услужи́ти в робóті; 2) пітú на добрó (на дóбре, на кóрúсть, на пожúток) кому́; ś w i e ż e p o w i e t r z e m u ~**żyło** свíже повíтря пішлó йому́ на добрó (на дóбре, на кóрúсть, на пожúток); 3) (za co, czym) *перен.* стáти (стáну, стáнеш); t o ~**ży** z a p o w ó d u e стáне (бýде) причúною чогó.

posłużyć się *див.* **posługiwać się.**

posłyszeć, -szę, -szysz, -szał, -szeli почýти.

posmak, -ku, *m.* прúсмак, -ку.

posmakować, -kuję, -kujesz, -kował покуштувáти, -тýю, -тýєш.

posmarować, -ruję, -rujesz, -rował 1) помáзати, -мáжу, -мáжеш, помастúти, -мащý, -мáстúш; *(маслом — ще)* намáзати; 2) *тех.* змáзати, помастúти, змастúти; ~ z a m e k змáзати (помастúти, змастúти) замóк; 3) *(одежу)* замáзати; 4) *(перен. розм. — про погане письмо, малювання)* помáзати, помазю́кати; 5) *перен. розм.* підмáзати; ~ k o m u ł a p ę підмáзати кого́.

posmażyć, -żę, -żysz, -żył 1) пожáрити, посмáжити; 2) *(варення)* поварúти, -рю́, -риш.

posmolić, -lę, -lisz, -lił 1) посмолúти, -лю́, -лиш; 2) *перен.* побрудни́ти смолóю; //~ **się** побрудни́ти себé смолóю.

posmutnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli посмутні́ти.

posnąć, -śniemy, -śniecie, -snęły, -snęli поснýти.

posoka *ż., posp. (пролита в бійці кров)* ю́шка, мазкá.

posolić, -lę, -lisz, -lił посолúти, -лю́, -лиш.

posondować, -duję, -dujesz, -dował позондувáти, -дýю, -дýєш.

posortować, -tuję, -tujesz, -tował посортувáти, -тýю, -тýєш.

pospacerować, -ruję, -rujesz, -rował погуля́ти.

pospać, -śpię, -śpisz, -spał поспáти, -сплю́, -спúш.

pospadać поспадáти.

pospajać 1) поспáювати, -спáюю, -спáюєш; 2) *(шляхом зварювання)* позвáрювати, -рюю, -рюєш.

pospalać поспа́лювати, -люю, -люєш.
pospekulować, -luję, -lujesz, -lował поспекулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
pospędzać позганя́ти.
pospiech *m. див.* **pośpiech.**
pospieszać *див.* **pośpieszać.**
pospieszny *див.* **pośpieszny.**
pospieszyć *dok. див.* **pośpieszać.**
pospijać 1) *(зверху)* понадпива́ти; 2) (kogo) пообпо́ювати, -по́юю, -по́юєш; //~ **się** понапива́тися.
pospinać позчі́плювати, -люю, -люєш; поскó́лювати. *Пор.* **spinać** 1.
posplatać посплі́та́ти.
pospłacać поспла́чувати, -чую, -чуєш.
pospływać постіка́ти; посплива́ти. *Пор.* **spływać** 1.
pospolicie *przsł.* 1) звича́йно; буде́нно; 2) трив**і**а́льно; вульга́рно; 3) зага́льно; *пор.* **pospolity**; 4) по-простóму.
pospolić, -cę, -cisz, -cił *див.* **pospolitować.**
pospolieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli 1) става́ти звича́йним (буде́нним); 2) става́ти трив**і**а́льним (вульга́рним). *Пор.* **pospolity** 1, 2.
pospolitak, *lm.* **-cy,** *m., hist.* 1) плебе́й; 2) солда́т зага́льного ополче́ння, ополче́нець, -нця.
pospolitość *ż.* 1) звича́йність, -ності; буде́нність; 2) трив**і**а́льність; вульга́рність; 3) зага́льність. *Пор.* **pospolity.**
pospolitować, -tuję, -tujesz, -tował 1) робúти буде́нним (звича́йним); 2) *див.* **postponować**; //~ **się** (z kim) фамілья́рничати (з ким).
pospolity 1) звича́йний; *(перен. — повсякденний)* буде́нний; ~te z j a w i s k o звича́йне (буде́нне) я́вище; 2) *перен. несхв.* трив**і**а́льний; *підсил.* вульга́рний; ~ d o w c i p вульга́рний до́теп, -пу; 3) *(що охоплює багатьох)* зага́льний; *іст.* ~te r u s z e n i e зага́льне ополче́ння; *грам.* i m i ę ~te зага́льна на́зва.
pospołem *przsł. див.* **po społu.**
po społu *przsł.* спі́льно, ґурто́м, ра́зом.
posporządzać повиготовля́ти.
pospólnie *przsł., książ. див.* **po społu.**
pospólność *ż., książ.* зага́льність, -ності.
pospólny *książ.* 1) зага́льний; 2) *див.* **wspólny** 1.
pospólstwo *n., hist.* плебс, -су, чернь, -ні.
pospraszać поспро́шувати, -шую, -шуєш, позапро́шувати.
posprawiać 1) посправля́ти, покупува́ти, -пу́ю, -пу́єш; 2) *кул.* попотроши́ти, потельбуши́ти, попа́трати.
posprowadzać 1) поприво́дити, -джу, -диш; ~ k o l e g ó w поприво́дити товаришів; 2) *(замовлене)* повипи́сувати, -сую, -суєш; ~ t o w a r y повипи́сувати това́ри; *(власні речі)* поприво́зити, -во́жу, -во́зиш; 3) *(вниз)* позво́дити.
posprzątać поприбира́ти.
posprzeczać się посперечáтися, поспóрити.
posprzedawać попродава́ти, -даю, -даєш, попро́дати, -да́м, -даси́.
posprzęgać 1) поспряга́ти; 2) *(зал. — вагони)* позчі́плювати, -люю, -люєш.
pospuszczać поспуска́ти; *(вниз, голову, очі — звичайно)* поопуска́ти.
pospychać позштóвхувати, -штóвхую, -штóвхуєш, поспиха́ти.
posrebrzać, posrebrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył посрі́блювати, -люю, -люєш, посрібли́ти.
posrebrzany посрі́блений.
posrebrzenie *n.* 1) посрі́блення; 2) накладне́ срі́бло́.
posrebrzony *див.* **posrebrzany.**
posrebrzyć *див.* **posrebrzać.**
possać, -ssę, -ssiesz, -ssał поссáти, -ссý, -ссéш; *(соску, палець, леде-*

нець, кров — звичайно) посмокта́ти, -кчу́, -кчеш.

post, -tu, *m., kośc.* піст *(род.* по́сту); ◊ jeść z ~tem їсти пісне́.

postać I, *ż.* 1) фігу́ра; Kopernik jest w nauce olbrzymią ~cią Копе́рник — величе́зна фігу́ра в нау́ці; *поет.* ~ krasnomówcza ритори́чна фігу́ра; ~ ludzka фігу́ра люди́ни; 2) зо́внішній ви́гляд, -ду; w ~ci (pod ~cią) gołębia у ви́гляді го́луба; różnili się wzrostem i ~cią відрізня́лися ро́стом і зо́внішнім ви́глядом; 3) *(будова тіла)* компле́кція; wątłej ~ci тендітної компле́кції; 4) *літ.* персона́ж; ~ci sceniczne сценічні персона́жі, -жів; 5) *(особа)* по́стать, ті; *перен.* słoneczna ~ світла по́стать; ◊ to zmienia ~ rzeczy це міня́є стано́вище.

postać II *ż., gram.* вид, -ду; ~ dokonana *a.* niedokonana доко́наний *a.* недоко́наний вид.

postać III, -stoję, -stoisz, -stał посто́яти; ~ chwilę посто́яти хвили́ну; ◊ ani mu w myśli ~stało йому́ на́віть на ду́мку не спа́ло; noga moja tam nie ~stanie моє́ї ноги́ там не бу́де.

postanawiać, postanowić, -wię, -wisz, -wił 1) ухва́лювати, -люю, -люєш, ухвали́ти, -лю́, -лиш, постановля́ти, постанови́ти, -влю́, -виш; ~nowiono na posiedzeniu на засіданні ухвали́ли (постанови́ли); 2) *(приймати рішення)* вирі́шувати, -шую, -шуєш, ви́рішити; ~nowił wyjechać він ви́рішив ви́їхати.

postanowienie *n.* 1) (o czym) ухва́ла, постано́ва; na posiedzeniu zapadło następujące ~ на збо́рах ви́несли таку́ ухва́лу (ухва́лено таке́); wykonać ~ ви́конати ухва́лу (постано́ву); 2) (czego) рі́шення; mocne ~ тверде́ рі́шення; ◊ powziąć ~ ви́рішити. *Пор.* **postanawiać.**

postanowiony ви́рішений; rzecz ~na ви́рішена спра́ва.

postarać się (o co) постара́тися, подба́ти (про що).

po staremu *przsł.* по-старо́му.

postarzały постарі́лий.

postarzeć (się), -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli поста́ріти(ся), постарі́шати.

postarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył поста́рити.

postaw, -wu, *m.* шту́ка (сукна́).

postawa *ż.* 1) поста́ва, оса́нка; dumna ~ го́рда поста́ва (оса́нка); 2) *(зовнішність)* ви́гляд, -ду; przybrać (przyjąć) groźną ~wę набра́ти грізно́го ви́гляду, прибра́ти грізни́й ви́гляд; wyzywająca ~ визивни́й (зади́ристий) ви́гляд, -ду; 3) *військ.* ви́правка; 4) *(тканини)* осно́ва.

postawać, -stajemy, -stajecie, -stają, -stawali, *dok. (про багатьох)* поставáти, -стаємо, -стаєте.

postawić, -wię, -wisz, -wił (co na czym, w co) поста́вити, -влю, -виш; ~ bańki поста́вити ба́нки; *перен.* ~ co na kartę поста́вити що на ка́рту; ~ dom поста́вити буди́нок; *перен.* ~ kogo na nogi (na nogach) поста́вити кого́ на но́ги; ~ komu butelkę поста́вити кому́ пля́шку, угости́ти кого́ *(вином, горілкою тощо);* ~ komu warunek поста́вити кому́ умо́ву; ~ kwestię поста́вити пита́ння; ~ most поста́вити міст; ~ na czele поста́вити на чолі́; ~na swoim поста́вити на своє́му, доби́тися (домогти́ся) свого́; ~ pytanie а) поста́вити (зада́ти) пита́ння; б) ви́сунути пита́ння; ~ sobie za cel поста́вити (покла́сти) собі́ за мету́; ◊ ~ kandydaturę ви́сунути (ви́ставити) кандидату́ру; ~ kołnierz підня́ти ко́мір; ~ komu za-

rzut zrobити komý záкид; ~ na co (wielkie) oczy zrobити veликі óчі на що; ~ na loterię *докон.* грáти на лотерéї; *перен.* ~ pod prędzierz прикувáти до ганéбного стовпá; ~ pod zarzutem обвинувáтити, -вáчу, -вáтиш; ~ poza prawem оголосúти (об'явúти, оповістúти пóза закóном); ~ świadków привестú свíдків; ~ wniosek внестú пропозúцію; //~ się 1) (komu) вчинúти óпір, опéртися, -прýся, -прéшся (комý); 2) *перен.* показáти себé; ◊ *прик.* zastaw się, a ~staw się лóпни, а фасóн держú (тримáй) *(фам.)*.

postawiony: wysoko ~ високопостáвлений.

postawny ставнúй, поставнúй.

postąpić *див.* **postępować.**

postdatować, -tuję, -tujesz, -tował позначáти (помічáти) пізнíшою дáтою.

postemplować, -luję, -lujesz, -lował поштемпелювáти, -лю́ю, -лю́єш.

poste restante *nieodm., n. (про кореспонденцію, вантаж)* до запитáння.

posterunek, -nku, *m.* 1) пост, -тá; ~ milicji міліцéйський пост; *вíйськ.* ~ nocny нічнúй пост; ~ obserwacyjny спостерéжний пост; *вíйськ.* ~ podsłuchowy секрéт, -ту, розвíдувальний пост; *вíйськ.* ~ sprawdzający контрóльний пост; *перен.* umrzeć na ~ku вмéрти (згúнути) на постý; *вíйськ.* ~ wartowniczy сторожовúй (вартовúй) пост; *перен.* wytrwać na ~ku вúстояти на постý; 2) міліцéйський учáсток, -тку; 3) *(місце, де відбуваються спеціальні операції)* пункт, -ту; ~ meteorologiczny метеорологíчний пункт; ~ pogotowia ratunkowego пункт швидкóї допомóги; ~ telegraficzny телегрáфний пункт.

posterunkowy I *wojs.* постовúй; żołnierz ~ постовúй солдáт.

posterunkowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m.* 1) постовúй міліціонéр, -ра; *перен.* міліціонéр; 2) *заст.* поліцáй, поліцéйський, -кого.

postękiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, postękać покря́кувати, -кую, -куєш, покрéктувати, -тую, -туєш, покректáти, -кчý, -кчеш.

postęp, -pu, *m.* 1) прогрéс, -су, пóступ, -пу; duch ~pu дух прогрéсу (пóступу); 2) *перен.* úспіх, -ху; ~py w naukach úспіхи в нáуці; 3) *мат.* прогрéсія; ◊ z ~pem czasu з бíгом чáсу.

postępek, -pku, *m.* вчúнок, -нку.

postępować, -puję, -pujesz, -pował, postąpić, -pię, -pisz, -pił 1) (z kim, z czym) повóдитися, -джуся, -дишся, повестúся, -ведýся, -ведéшся (з ким, з чим); jak mogłeś tak ze mną ~stąpić? як ти міг зі мнóю так повестúся?· 2) *(ітч)* просувáтися, просóвуватися, -вуюся, -вуєшся, просýнутися; koń ~pował zwolna кінь повíльно просувáвся; robota ~puje робóта просувáється; 3) (w czym, co) *(торгуючись)* набавля́ти, набáвити, -влю, -виш, накидáти, накúнути; ~stąpić złotówkę набáвити (накúнути) одúн злóтий; 4) *(діяти)* робúти, -блю́, -биш, зробúти; чинúти, -ню́, -ниш, учинúти *(зрідка)*; jak mam ~stąpić? як (що) менí робúти?

postępowanie *n.* поведíнка; ◊ *юр.* ~ dowodowe рóзгляд і дослíдження дóказів; ~ sądowe судочúнство.

postępowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* прогресúст.

postępowość *ż.* прогресúвність, -ності.

postępowy прогресúвний; poglądy ~we прогресúвні пóгляди, -дів; *мед.* paraliż ~ *(paralysis progressiva)* прогресúвний парáліч, -чу.

postny пісни́й; z u p a ~na пісни́й суп, -пу.
postokrotny *див.* **stokrotny.**
postój, -toju, *lm.* **-toje,** *m.* сто́янка; ~ t a k s ó w e k сто́янка таксі́; ◊ ~ w p o d r ó ż y прива́л, -лу.
postponować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo) *pot.* не́хтувати, -тую, -туєш (кого́ *і* ким).
postpozycja *ż., lingw.* постпозиція.
postrach, -chu, *m.* страх *(род.* стра́ху); p a d a ~ n a k o g o страх бере́ (понима́є) кого́; r z u c a ć ~ n a k o g o завдава́ти стра́ху (кому́); s z e r z y ć ~ ши́рити страх; ◊ b y ć ~chem d l a k o g o бу́ти для ко́го страхо́вищем; s t r z e l a ć d l a ~chu стріля́ти для остра́шки.
postradać втра́тити, -тра́чу, -тра́тиш; ~ z m y s ł y втра́тити ро́зум, збожеволіти; ~ ż y c i e втра́тити життя́.
postraszyć, -szę, -szysz, -szył 1) поляка́ти, пострахáти; 2) *(тварин)* пополо́хати, пополоши́ти, -шу́, -шиш.
postrącać 1) поскида́ти; *(поштовхом)* позшто́вхувати, -што́вхую, -што́вхуєш, позшто́вха́ти, поспиха́ти; 2) *(з дерева)* позбива́ти.
postroić I, -stroję, -stroisz, -stroił *muz.* постро́їти, понастро́ювати, -стро́юю, -стро́юєш.
postroić II, -stroję, -stroisz, -stroił повбира́ти, понаряджáти; //~ się повбира́тися, понаряджáтися.
postronek, -nka, *m.* посторо́нок, -нка.
postronie *n., książ.* 1) *перен.* чужина́; 2) *див.* **ustronie.**
postronnie *przśl.* стороно́ю.
postronny 1) сторо́нній; o s o b o m ~nym w s t ę p w z b r o n i o n y сторо́ннім вхід забороне́ний; 2) *(про дорогу)* боковúй, бічний.
postrzał, -łu, *m.* 1) вогнестрíльна ра́на; 2) *мед.* про́стріл, -лу; 3) *заст.* по́стріл, -лу.
postrzałowy вогнестрíльний, огнестрíльний, вогнепа́льний, огнепа́льний; r a n a ~wa вогнестрíльна ра́на.
postrzegać, postrzec, -strzegę, -strzeżesz, -strzegł 1) *псих.* сприйма́ти, сприйня́ти, -йму́, -йме́ш; 2) *див.* **spostrzegać.**
postrzegawczość *ż. див.* **spostrzegawczość.**
postrzegawczy 1) *псих.* утво́рений на основі сприйма́ння; s ą d ~ су́дження, утво́рене на основі сприйма́ння; 2) *див.* **spostrzegawczy.**
postrzelać постріля́ти.
postrzeleniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., pot.* псих; *(перен. — ще)* зайдúголова; *(легковажний — ще)* вітрогóн.
postrzelić, -lę, -lisz, -lił підстрíлити, підстре́лити.
postrzeliwać час від ча́су стріля́ти.
postrzelony 1) підстрíлений, підстре́лений; 2) *див.* **postrzeleniec.**
postrzeżenie *n.* 1) сприйня́ття; 2) *див.* **spostrzeżenie.** *Пор.* **postrzegać.**
postrzępić, -pię, -pisz, -pił обтрíпати, потрíпати, обша́рпати, пошáрпати.
postrzępiony обтрíпаний, потрíпаний, обша́рпаний, пошáрпаний.
postrzygać, postrzyc, -rzygę, -rzyżesz, -rzygł 1) стри́гти (стрижу́, стрижéш), постри́гти; 2) *церк.* постриráти, постри́гти; // *(лише докон.)* ~ się постри́гтися.
postrzygalnia *ż., tech.* 1) стригáльна маши́на; 2) стригáльний цех, -ху.
postrzyganie *n.* 1) стри́жка, стри́ження; 2) по́стриг, -гу. *Пор.* **postrzygać.**
postrzygarka *ż., tech.* стригáльна маши́на.
postrzyżyny, -żyn, *blp.* 1) *іст., церк.* по́стриг, -гу; 2) *(овець)* стри́жка, стри́ження.
postscriptum *nieodm., n.* постскри́птум, -му.

postudzić, -dzę, -dzisz, -dził повистýджувати, -джую, -джуєш, повихолóджувати.

postukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, postukać постýкувати, -кую, -куєш, постýкати.

postulat, -tu, *m., fil., nauk.* постулáт, -ту.

postulować, -luję, -lujesz, -lował, *fil., nauk.* постулювáти, -лю́ю, -лю́єш.

postument, -tu, *m., archit.* постамéнт, -ту.

posucha *ż.* засýха, посýха.

posunąć *див.* **posuwać.**

posunięcie *n., przen.* хід *(род.* хóду); зręczne ~ спри́тний хід.

posunięty 1) (do czego) довéдений (до чóго); ~ do śmieszności до смішнóго довéдений; 2) *(про дію, стан)* просýнений, просýнутий; daleko ~te uzbrajanie się далéко просýнене збро́єння; 3) *(про людину)* розви́нений; człowiek wysoko ~ високорозви́нена людúна; ◊ *перен.* ~ w lata (w latach) лíтній.

posuszyć, -szę, -szysz, -szył посуши́ти, -шý, -шиш.

posuwać, posunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) посувáти, посýнути; *(вниз — ще)* зсувáти, зсýнути, зсóвувати, -вую, -вуєш; *(вгору — ще)* підсувáти, підсóвувати, підсýнути; *(вперед — ще)* висувáти, висóвувати, ви́сунути; *(до чого — ще)* присувáти, присóвувати, присýнути; *(під що — ще)* підсувáти, підсóвувати, підсýнути; 2) *(з місця на місце)* пересувáти, пересóвувати, пересýнути; ledwie ~suwać nogi ле́две (наси́лу) пересувáти (переставля́ти) но́ги; ~sunąć wskazówki w zegarze пересýнути стрíлки годúнника; 3) *буд. розм.* протягáти, протя́гувати, -гую, -гуєш, протягти́, -гнý, -гнеш, протягнýти; ~nąć naprzód mur протягти́ дáлі мур; 4) *(перен. — розвивати)* просувáти, просóвувати, -вую, -вуєш, просýнути; ~sunąć dalej naukę просýнути вперéд нáуку; 5) *(перен. — про територію та ін.)* пошúрювати, -рюю, -рюєш, пошúрити; ~sunąć daleko swe podboje знáчно пошúрити свої́ завоювáння; 6) (co do czego) *перен.* довóдити, -джу, -диш, довести́, -веду́, -ведéш (що до чóго); ~suwać wszystko do ostateczności довóдити все до крáйності; 7) (kogo) *перен.* просувáти, просóвувати, просýнути (кого́); ~sunąć kogo na urzędzie просýнути кого́ на слýжбі; 8) *(лише докон.) перен. розм.* помчáти, помчáтися; ◊ ~sunąć figurę w szachach зробúти хід; ~suwać nogą волочúти (волокти́) нóгу; *перен.* za daleko ~sunąć żarty перебрáти мíру в жáртах; //~ się 1) посувáтися, посýнутися; *(вперед)* просувáтися, просýнутися; *перен.* sprawa ~suwa się naprzód спрáва просувáється; 2) (do czego) *перен.* дохóдити, -джу, -диш, дійти́, -йду́, -йдеш; ~sunąć się do okrucieństw дійти́ до жорстóкостей; 3) *перен.* спотикáтися, спіткнýтися, спотикнýтися; noga im się ~sunęła воно́ спіткнýлися (спотикнýлися); ◊ za daleko się ~sunąć перебрáти мíру.

posuwisto *див.* **posuwiście.**

posuwisty 1) плáвний; taniec ~ плáвний тáнець, -нцю; 2) *див.* **powłóczysty.**

posuwiście плáвно.

poswarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **pokłócić** II.

poswatać *przest.* посвáтати; //~ się 1) посвáтатися; 2) *перен.* поріднúтися, породичáтися.

poswawolić, -lę, -lisz, -lił попустувáти, -тýю, -тýєш.

posyłać, posłać, -ślę, -ślesz, -słał посилáти, послáти (пошлю́, пошлéш); *(по пошті — ще)* від-

правля́ти, відпра́вити, -влю, -виш; *перен. розм.* ~**слać** n a tamten świat відпра́вити на той світ; ◊ ~**syłać** k o m u p o z d r o w i e n i e сла́ти кому́ приві́т.

posyłka *ż.* посы́лка; *(предмет — ще)* паку́нок, -нка; ◊ c h ł o p i e c d o ~**łek** посы́льний, -ного.

posypywać, -puję, -pujesz, -pywał, posypać, -pię, -piesz, -pał посыпа́ти, посы́пати, -плю, -плеш; *// (лише докон.)* ~ się посы́патися; *перен.* z a s z c z y t y ~**pały się** (na kogo) по́честі посы́пались (на ко́го).

poszaleć, -lejemy, -lejecie, -lały, -leli 1) побожеволіти; 2) *(перен. — деякий час)* пошаліти.

poszanować, -nuję, -nujesz, -nował *(одяг та ін.)* пошанува́ти, -ну́ю, -ну́єш.

poszanowanie *n.* 1) пова́га, пошана, ша́на; g o d n y ~**nia** досто́йний пова́ги (пошани, ша́ни); 2) *(дія)* пошанува́ння.

poszargać побрудни́ти, покаля́ти, поталапати; *//*~ **się** побрудни́тися, покаля́тися, поталапатися.

poszarpać, -pię, -piesz, -pał пошарпати; *//*~ **się** пошарпатися.

poszarpany пошарпаний.

poszarzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli посірі́ти.

poszastać się *pot.* пошастати, пошмигля́ти.

poszczebiotać, -bioczę, -bioczesz, *(rzadziej* **-biocę, -biocesz)** **-biotał** пощебета́ти, -бечу́, -бе́чеш.

poszczególnie окре́ма.

poszczególny окре́мий; *(деякий, якийсь — ще)* поодино́кий; w k a ż d y m ~**nym** w y p a d k u в ко́жному окре́мому (поодино́кому) ви́падку; ~**ne** t o m y окре́мі (поодино́кі) то́ми, -мів.

poszczekać пога́вкати; *(розм. — ще)* побреха́ти, -бре́шу, -бре́шеш.

poszczekiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał пога́вкувати, -кую, -куєш; побріхувати, -бріхую, -бріхуєш. *Пор.* **poszczekać.**

poszczerać поскіпа́ти; ~ d r z a z g i поскіпа́ти тріскй.

poszczepić, -pię, -pisz, -pił, *sad., med.* поприщеплювати, -люю, -люєш, пощепи́ти, -плю́, -пиш.

poszczerbić, -bię, -bisz, -bił пощерби́ти, -блю́, -би́ш, *//*~ **się** пощерби́тися.

poszczęk, -ku, *m.* побря́скування.

poszczękiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, poszczękać побря́скувати, -кую, -куєш, побря́кати; *підсил.* побрязкоті́ти, -кочу́, -коти́ш, побрязкота́ти, -кочу́, -ко́чеш; ◊ ~**kiwać** z ę b a m i кла́цати зуба́ми.

poszczęścić się, -ci, -ciło, *nieos.* пощасти́ти, -ти́ть, поталани́ти; повезти́ *(розм.)*; ~**ciło** m u s i ę йому́ пощасти́ло (поталани́ло; повезло́).

poszczuć *див.* **poszczuwać.**

poszczupleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli схуднути.

poszczuwać, poszczuć, -czuję, -czujesz, -czuł нацько́вувати, -вую, -вуєш, нацькува́ти, -кую, -куєш.

poszczycić się, -cę, -cisz, -cił похвали́тися, -лю́ся, -лишся.

poszepnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli шепну́ти.

poszept, -tu, *m.* 1) ше́піт, -поту; 2) *див.* **podszept.**

poszeptywać, -tuję, -tujesz, -tywał, poszeptać, -pczę, -pczesz *(rzadziej* **-pcę, -pcesz), -ptał** час від ча́су шепта́ти, -пчу́, -пчеш, пошепта́ти, пошепота́ти, -почу́, -по́чеш, пошепоті́ти, -почу́, -потйш.

poszeregować, -guję, -gujesz, -gował 1) повистро́ювати (повишико́вувати) в ряди́; 2) поділи́ти на ряди́.

poszerszeniały вкри́тий і́неєм (па́мороззю).

poszerszenieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli вкри́тися (взя́тися, припа́сти) і́неєм (па́мороззю).

poszerzać, poszerzyć, -rzę, -rzysz, -rzył розши́рювати, -рюю, -рюєш.

розши́рити; *(перен. — ще)* пошúрювати, пошúрити.
poszew *ż. див.* **poszwa.**
poszewka *ż.* по́шивка, на́волочка.
poszkapić się, -pię, -pisz, -pił, *pot.* оскандáлитися.
poszkicować, -cuję, -cujesz, -cował поробúти ескíзи.
poszklić, -lę, -lisz, -lił поскли́ти.
poszkodowany яки́й (що) потерпíв, потерпíлий; *(при поділі)* покри́вджений.
poszkodzić, -dzę, -dzisz, -dził (со) поушкóджувати, -джую, -джуєш (що).
poszlachetnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli облагорóдитися, -джуся, -дишся.
poszlachtować, -tuję, -tujesz, -tował *spec.* порíзати багáто худóби.
poszlaka *ż., praw.* непрями́й дóказ винувáтості.
poszłapać, -pię, -piesz, -pał 1) *(про коня)* побíгти ри́ссю (клýсом, клýса); 2) *(перен. — про людину)* почвалáти.
poszmelcować, -cuję, -cujesz, -cował 1) *мет.* поворонувáти *(сталь);* 2) *перен.* позасáлювати, -люю, -люєш, позасмальцьóвувати, -вую, -вуєш, позаялóжувати, -жую, -жуєш.
poszmer, -ru, *m. див.* **poszum.**
posznurować, -ruję, -rujesz, -rował пошнурувáти, -рýю, -рýеш.
poszorować, -ruję, -rujesz, -rował *(підлогу та ін.)* помúти щíткою.
poszóstny шестернúй; ◊ **zaprzęg ~** шестернá, шестерúк, -кá.
poszpakować się, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli вкри́тися прóсіддю.
poszpecić, -cę, -cisz, -cił поспотвóрювати, -рюю, -рюєш.
poszperać покопáтися, порúтися, попóрпатися (в чóму).
poszpetnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli споганíти.
poszpikować, -kuję, -kujesz, -kował *kul.* понашпигóвувати, -вую, -вуєш.
poszronić, -nię, -nisz, -nił повкривáти íнеєм (пáмороззю).
poszronieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) вкри́тися, взя́тися, припáсти) íнеєм (пáмороззю); 2) *перен.* посúвіти.
posztachetować, -tuję, -tujesz, -tował поо(б)городжувати (палісáдом).
posztukować, -kuję, -kujesz, -kował подотóчувати, -чую, -чуєш.
poszturchać *див.* **poszturchiwać.**
poszturchaniec *m. див.* **szturchaniec.**
poszturchiwać, -szturchuję, -szturchujesz, -szturchiwał, poszturchać 1) (kogo, co) поштóвхувати, -штóвхую, -штóвхуєш, поштовхáти; 2) (kogo) *(лише недокон.) перен.* попихáти (ким і кого), попихáтися (ким).
poszturchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli підштовхнýти.
posztychować, -sztychuję, -sztychujesz, -sztychował *spec.* пограві́рувáти, -рýю, -рýеш.
posztykutać *pot.* покульгáти, пошкутильгáти, пошкандибáти.
posztywnieć, -niejemy, -niejecie, -niały, -nieli потужáвіти; *(від холоду і под.)* подерев'яні́ти, поклякнути, позаклякáти, подубíти.
poszukać пошукáти.
poszukiwacz, *lm.* **-cze,** *m.* шукáч, -чá.
poszukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał (kogo, czego) 1) шукáти; ~ posady шукáти посáди; 2) *(шляхом розшуків)* розшýкувати, -кую, -куєш; ~ skradzionych rzeczy розшýкувати украдені рéчі; 3) *(гірн. та ін.)* розвíдувати, -дую, -дуєш.
poszukiwanie *n.* 1) шукáння; **~nia naukowe** наукóві шукáння; **w ~niu** (kogo, czego) шукáючи (в шукáнні) (кого́, чого́); 2) рóзшуки, -кíв; 3) розвíдування. *Пор.* **poszukiwać.**
poszukiwany 1) *(про товар)* ходови́й; 2) *(про людину)* популя́рний; lekarz ~ популя́рний лíкар, -ря.

poszukiwawczy 1) яки́й (що) сто-су́ється шука́ння (ро́зшуків); 2) *(науковий)* дослідницький; 3) розві́дувальний. *Пор.* **poszukiwać.**

poszum, -mu, *m.* глухи́й шум, -му.

poszumieć, -mię, -misz, -miał, -mieli 1) пошуміти, -млю́, -ми́ш; 2) *перен.* шу́мно пожи́ти, -живу́, -живе́ш.

poszwa *ż.* по́шивка, на́волочка; *(нижня — звичайно)* на́сипка, напі́рник.

poszwankowany 1) ушко́джений, пошко́джений; 2) *перен.* потерпі́лий; ◊ ~ n a z d r o w i u з підірваним здоро́в'ям.

poszwarcować, -cuję, -cujesz, -cował *pot.* поваксува́ти, -су́ю, -су́еш.

poszwargotać, -goczę, -goczesz *(rzadziej* **-gocę, -gocesz), -gotał** полопота́ти, -почу́, -по́чеш, полопоті́ти, -почу́, -поти́ш, полепета́ти, -печу́, -пе́чеш, погергота́ти, -гочу́, -го́чеш, пошваргота́ти.

poszybować, -buję, -bujesz, -bował *lot. (про планери)* поширя́ти.

poszycie *n.* 1) пошиття́; 2) покриття́; *пор.* **poszywać;** 3) *(хати)* стріха; 4) *(судна)* обши́вка; 5) *ліс.* чагарни́к, -ка́.

poszyć *див.* **poszywać.**

poszydzić, -dzę, -dzisz, -dził (z kogo, z czego) поглузува́ти, -зу́ю, -зу́еш (з ко́го, з чо́го, *рідко* над ким, над чим).

poszyty поши́тий.

poszywać, poszyć, -szyję, -szyjesz, -szył 1) *(лише докон.)* поши́ти; 2) *(хату соломою)* пошива́ти, пошити; 3) *(обшивати що чим)* покрива́ти, покри́ти; ~**szyć** p a r a s o l покри́ти зо́нтик; // *(лише докон.) розм.* ~ **się** розбагатіти, забагатіти.

pościągać постяга́ти.

pościć, poszczę, pościsz, pościł по-сти́ти (пощу́, по́стиш).

pościekać постіка́ти.

pościel *ż.* по́стіль, -те́лі, посте́ля; n a ś m i e r t e l n e j ~**li** на смерте́льній посте́лі.

pościelić, -lę, -lisz, -lił *див.* **posłać II.**

pościelowy постільний.

pościerać постира́ти.

pościg, -gu, *m.* пого́ня; *(військ. — ще)* переслідування; ~ z a n i e p r z y j a c i e l e m пого́ня за проти́вником, переслідування проти́вника.

pościgowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., lot.* вини́щувач.

pościnać позрі́зувати, -зую, -зуєш; *(дерева)* позру́бувати, -бую, -буєш; *(голови — ще)* постина́ти.

pościółka *ż.* пі́дстілка, підсти́лка.

pośladd, -du, *m., roln.* послі́д, -ду.

pośladek, -dka, *a.* **-dku,** *m., anat.* сідни́ця; ◊ ~ c i e l ę c y за́дня части́на теля́чої ту́ші.

pośladkowy *anat.* сідни́чний.

pośledni низькосо́ртний, найгі́ршого со́рту(гату́нку).

pośledzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo) *(деякий час)* посте́жити, послідкува́ти, -кую, -ку́єш (за ким).

poślepły осліплий.

poślepnąć, -pniemy, -pniecie, -pną, -pli послі́пнути.

pośleczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli *pot.* покорпі́ти (над чим, за чим), попоси́діти, -джу, -диш, погну́ти спи́ну (над чим); *(потемки, напружуючи зір)* послі́пати.

poślinić, -nię, -nisz, -nił посли́нити.

poślizg, -gu, *m., el.* ко́взання, ско́взання.

poślizgać się *(деякий час)* поко́взатися.

poślizgiwać się, -guję, -gujesz, -giwał *(час від часу)* ко́взатися.

poślizgomierz, *lm.* **-rze,** *m., el.* вимі́рник ко́взання (ско́взання).

pośliz(g)nąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli посковзну́тися; *(перен. — ще)* спіткну́тися, спотикну́тися.

pośłubiać, pośłubić, -bię, -bisz, -bił (kogo) одру́жуватися, -жуюся, -жуєшся, одружи́тися, -жу́ся, -жишся, побра́тися (з ким).

pośłubiny *blp. див.* **zaślubiny.**

pośłubny: p o d r ó ż ~**na** весі́льна по́дорож, -жі.

pośmiać się, -śmieję, -śmiejesz, -śmiał, -śmiali *a.* **-śmieli** посмія́тися, -сміюся, -сміє́шся.

pośmieciuch *m., orn. (alauda cristata)* посмітю́ха.

pośmieciuszka *ż., zdr., orn. див.* **pośmieciuch.**

pośmiertny посме́ртний; w y d a n i e ~ne посме́ртне вида́ння.

pośmiewisko *n.* посміхо́вище; b y ć ~kiem w s z y s t k i c h бу́ти посміхо́вищем усіх; n a r a ż a ć (w y s t a w i a ć) s i ę n a ~ виставля́ти себе́ на людське́ посміхо́вище.

pośnić, -nię, -nisz, -nił *pot.* помрія́ти, пома́рити.

pośniedzieć, -dzieją, -działy покри́тися мідя́нкою.

pośpiech, -chu, *m.* по́спіх, -ху.

pośpieszać, pośpieszyć, -szę, -szysz, -szył поспіша́ти, поспіши́ти; // *(лише докон.)* ~ **się** поква́питися, -плюся, -пишся, поспіши́ти.

pośpiesznie поспі́шно, по́спіхом; *(швидко)* квапли́во, хапа́ючись; *(нашвидкуруч)* по́хапцем.

pośpieszny 1) поспі́шний; ~**na d e c y z j a** поспі́шне ви́рішення; 2) *(про поїзд)* швидки́й; 3) *(про виробництво) див.* **szybkościowy.**

pośpieszyć *див.* **pośpieszać.**

pośpiew, -wu, *m.* підспі́вування; приспі́вування. *Пор.* **pośpiewywać.**

pośpiewać поспіва́ти.

pośpiewywać, -wuję, -wujesz, -wywał підспі́вувати, -вую, -вуєш; приспі́вувати *(рідше)*.

pośredni посере́дній; ~**nia p r z y c z y n a** посере́дня причи́на.

pośrednictwo *n.* посере́дництво; z a ~**twem k o g o** через чиє́ посере́дництво; ◊ z a ~**wem c z e g o** a) за допомо́гою (чого́), через (що); б) *(про спосіб)* шляхо́м (чого́).

pośredniczenie *n. див.* **pośrednictwo.**

pośredniczka *ż.* посере́дниця.

pośredniczy посере́дницький.

pośredniczyć, -czę, -czysz, -czył бу́ти посере́дником; ~ **w j a k i e j ś s p r a w i e** бу́ти посере́дником у яки́йсь спра́ві.

pośrednik, *lm.* **-cy,** *m.* посере́дник.

pośrednio не безпосере́дньо, посере́дньо, опосередко́вано; **w p ł y w a ć n a c o ~ не** безпосере́дньо вплива́ти на що.

pośrodku 1) *прислів.* посере́дині; 2) *прийм. див.* **pośród.**

pośród *przyim.* сере́д, посере́д (ко́го, чо́го); *(в колі осіб — ще)* між, по́між (ким, чим, *рідше* ко́го, чо́го); ~ **n a s** сере́д (посере́д) нас; між (момі́ж) на́ми; ~ **u l i c y** сере́д (посере́д) ву́лиці.

poświadczać, poświadczyć, -czę, -czysz, -czył свідчити, посві́дчити; *юр.* засві́дчувати, -чую, -чуєш, засві́дчити, завіря́ти, завірити; ~**czyć p o d p i s** засві́дчити (завірити) пі́дпис.

poświadczenie *n.* 1) до́відка; 2) (czego) розпи́ска; ~ **o d b i o r u** розпи́ска про оде́ржання; 3) (czego) *юр.* засві́дчення; ~ **p o d p i s u** засві́дчення (завірення) пі́дпису.

poświadczyć *див.* **poświadczać.**

poświata *ż.* ві́дблиск, -ку; *поез.* ся́йво; ~ **k s i ę ż y c a** місячне ся́йво.

poświąteczny післясвятко́вий.

poświecić, -cę, -cisz, -cił посвіти́ти, -свічу́, -світи́ш.

poświęcać, poświęcić, -cę, -cisz, -cił 1) (kogo, co) же́ртвувати, -вую, -вуєш, поже́ртвувати (ким, чим); 2) (komu co) присвя́чувати, -чую, -чуєш, присвяти́ти, -свячу́, -свя́тиш (кому́ що); ~**cić k o m u s w o j e d z i e ł o** присвяти́ти кому́ свій твір; 3) *церк.* висвя́чувати, ви́святити (кого́ на ко́го); 4) *церк.* освя́чувати, освяща́ти, освяти́ти (що); //~ **się** же́ртвувати собо́ю, поже́ртвувати собо́ю.

poświęcenie (się) *n.* самопоже́ртвування, само(по)же́ртва; ◊ z ~**nia c o r o b i ć** робити що, не шкодуючи себе́ (же́ртвуючи собо́ю).

poświęcić *див.* **poświęcać.**
poświsnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *jednokr.* свúснути.
poświst, -tu, *m.* пóсвист, -ту.
poświstać, -świszczę, -świszczesz *(a.* **-świstam, -świstasz),** *-świstał* посвистáти, -свищý, -свúщеш.
poświstywać, -tuję, -tujesz, -tywał посвúстувати, -тую, -туєш.
pot, -tu, *m.* пiт *(род.* пóту); *перен.* do siódmego ~tu до сьóмого (до четвéртого) пóту; ~ty na niego (na nim) biją вiн обливáється пóтом; *перен.* oblać się zimnym ~tem облúтися холóдним пóтом; *перен.* w pocie czoła в пóтi чолá; ◊ brać na ~ty брáти потогíнне; lekarstwo na ~ty потогíнні лíки, -кiв.
potaczać *(білизну, тісто)* покачáти.
potaflować, -luję, -lujesz, -lował *spec.* понастилáти (понастеляти) плúтами.
potaić, -taję, -taisz, -tаił приховáти.
potajać, -taję, -tajesz, -tajał потáнути, порозтавáти.
potajemnie *przsł.* таéмно, пóтай, пóтайки, тайкомá.
potajemność *ż.* таéмність, -ності, потáйність.
potajemny таéмний, потаéмний.
potakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał підтáкувати, -кую, -куєш.
potakująco підтáкуючи.
potakujący підтáкуючий.
potanieć, -nieje, -niał подешевíти; *(стати дешевшим)* подешéвшати.
potanienie *n.* подешевíння; подешéвшання. *Пор.* **potanieć.**
potańcować, -cuję, -cujesz, -cował *див.* **potańczyć.**
potańcówka *ż., pot.* танцюлька.
potańczyć, -czę, -czysz, -czył потанцювáти, -цюю, -цюєш.
potargać 1) порвáти, -рвý, -рвéш; ~ struny порвáти струни; *(на клапті)* пошáрпати; ~gane łachy пошáрпане лахмíття; 2) *(волосся)* покуйóвдити, -джу, -диш; *(нитки)* посплýтувати, -тую, -туєш; 3) *(деякий час)* посмúкати, пошáрпати, посíпати; ◊ *перен.* ~ swoje siły пiдірвáти собí сúли.
potargować się поторгувáтися, -гýюся, -гýєшся.
potarkotać *див.* **poterkotać.**
potarmosić, -szę, -sisz, -sił потермóсити, -мóшу, -мóсиш, потормошúти, потóрсати.
potarty потéртий.
potarzać 1) *(деякий час)* покачáти (в чóму); 2) *докон.* вúкачати (в чóму); //~ się 1) покачáтися; 2) вúкачатися.
potas, -su, *m., chem.* кáлiй, -лiю.
potasować, -suję, -sujesz, -sował *karc.* потасувáти, -сýю, -сýєш.
potasowy *chem.* кáлiйовий.
potatuować, -tuuję, -tuujesz, -tuował потатуювáти, -туюю, -туюєш.
potaż, -żu, *m., chem.* пóташ, -шу.
potażarnia *ż.* поташéвий (пóташний) завóд, -ду.
potażowy *chem.* поташéвий, пóташний.
potąd *przsł.* 1) дóти; woda ~ sięgała водá сягáла дóти; 2) до тóго чáсу, дóти; będę czekał ~ до тóго чáсу (дóти) чекáтиму.
potem *przsł.* 1) пiзнíше, згóдом; ~ przyjdę я пiзнíше (згóдом) прийдý; 2) *(у складному реченні)* пóтiм, після цьóго; byłem na zebraniu, a ~ poszedłem do teatru я був на збóрах, пóтiм (після цьóго) я пiшóв до теáтру.
potencja *ż.* 1) потéнцiя, спромóжність, -ності; 2) *див.* **potęga** I 1.
potencjalny потенцiáльний.
potencjał, -łu, *m., fiz., przen.* потенцiáл, -лу; ~ gospodarczy економíчний потенцiáл; ~ przemysłowy промислóвий потенцiáл.
potencjonalny *див.* **potencjalny.**
potentat, lm. -ci, *m.* 1) магнáт; 2) *іст.* потентáт.

potentatka *ż.* 1) магна́тка; 2) потента́тка. *Пор.* **potentat.**
poterać *див.* **sterać.**
poterkotać, -koczę, -koczesz *(rzadziej* **-kocę, -kocesz), -kotał** *pot.* поторохті́ти, -хчу́, -хті́ш, поцокоті́ти, -кочу́, -коти́ш.
poterminować, -nuję, -nujesz, -nował 1) повчи́тися ремесла́; 2) *ist.* постажува́ти в ма́йстра.
poterna *ż., wojs.* поте́рна.
potęchnąć, -chną, -chły поту́хнути, попротуха́ти.
potęga I *ż.* 1) могу́тність, -ності, могу́чість, -чості, поту́жність; *(велика сила — ще)* міць *(род.* мо́ці); ~ morska морська́ міць; *військ.* ~ ogniowa вогньова́ міць; ~ państwa могу́тність держа́ви; ~ powietrzna повітря́на міць; 2) *політ.* могу́тня (могу́ча) держа́ва; ~ morska могу́тня морська́ держа́ва; 3) *тех.* поту́жність; ~ motoru поту́жність мото́ра; ◊ *розм.* pić na ~gę пи́ти напропа́ле.
potęga II, *ż., mat.* сте́пінь, -пеня; do drugiej ~tęgi до дру́гого сте́пеня; ◊ druga ~ квадра́т; trzecia ~ куб.
potęgować I, **-guję, -gujesz, -gował** підси́лювати, -люю, -люєш; ~ zapał підси́лювати за́пал; *(робити більшим)* збі́льшувати, -шую, -шуєш; ~ siły збі́льшувати си́ли; //~ się 1) підси́люватися; збі́льшуватися; 2) *перен.* розвива́тися, розцвіта́ти; talent ~guje się тала́нт розвива́ється (розцвіта́є).
potęgować II, **-guję, -gujesz, -gował** *mat.* підно́сити до сте́пеня.
potępiać, potępić, -pię, -pisz, -pił осу́джувати, -джую, -джуєш, суди́ти, -джу́, -диш, осуди́ти, засу́джувати, засуди́ти; ~pić czyn осуди́ти (засуди́ти) вчи́нок.
potępiający осу́дливий, осу́дний; wyrok ~ осу́дливий (осу́дний) ви́рок, -ку.
potępiciel, *lm.* **-le,** *m.* той, що осу́джує (засу́джує).
potępić *див.* **potępiać.**
potępienie *n.* осу́дження, о́суд, -ду, засу́дження; ◊ *церк., перен.* ~ wieczne ві́чні му́ки *(род.* мук).
potępieniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., kośc.* засу́джений (осу́джений) на ві́чні му́ки; ◊ *розм.* drze się jak ~ горла́є як навіже́ний.
potępieńczy *przen.* пеке́льний.
potęsknić, -nię, -nisz, -nił потужи́ти, -жу́, -жиш (за ким, за чим, *рідко* по ко́му, по чо́му), понудьгува́ти, -гу́ю, -гу́єш, пону́дитися, -ну́джу́ся, -ну́диш.
potężeć, -żeją, -żały потужа́віти.
potężnie 1) могу́тньо, могу́че; 2) *(перен. — розм.)* ду́же си́льно; *(вкрай)* страше́нно; zmęczyłem się ~ я страше́нно стоми́вся.
potężnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli става́ти могу́тнім (могу́чим).
potężność *ż.* 1) могу́тність, -ності, могу́чість, -чості; 2) поту́жність. *Пор.* **potężny.**
potężny 1) могу́тній, могу́чий, поту́жний; *перен.* ~ dąb могу́тній (могу́чий) дуб; ~ne państwo могу́тня (могу́ча) держа́ва; 2) *тех.* поту́жний; ~ motor поту́жний мото́р, -ра.
potkać поткáти, -тчý, -тчéш.
potknąć się *див.* **potykać się** II.
potknięcie się *n., przen.* хи́бний крок, -ку.
potliwy пітли́вий, схи́льний поті́ти.
potłoczyć, -czę, -czysz, -czył потопта́ти, -пчу́, -пчеш; *(посіви, траву — ще)* потолочити.
potłuc, -tłukę, -tłuczesz, -tłukł потовкти́, -вчу́, -вче́ш; *(що — ще)* порозбива́ти, перебити́, -б'ю, б'є́ш; *(кого — ще)* побити́; ~ garnki потовкти́ (порозбива́ти, перебити) го́рщики; ~ na drobne kawałki потовкти́ (порозбива́ти) вдрі́зки (надрі́зки, на га́мýз); //~ się 1) потовк-

ти́ся, порозбива́тися, перебу́тися; 2) *перен.* розби́тися.

potłumaczyć, -czę, -czysz, -czył 1) *(на іншу мову)* поперекла́дати; 2) *перен.* повиясня́ти.

potłumiać, potłumić *див.* **stłumiać.**

potłuścić, -tłuszczę, -tłuścisz, -tłuścił позаса́лювати, -люю, -люєш, позасмальцьо́вувати, -вую, -вуєш, позаяло́жувати, -жую, -жуєш.

potłuścieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli потовсті́ти, погла́дшати, пото́вщати.

potnia *ż. див.* **łaźnia.**

potnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli пото́ти, пітні́ти; *розм.* ~ jak ruda mysz си́льно пото́ти (пітні́ти).

potnik *m.* 1) підпахівник; 2) *(під сідло)* пітни́к, -ка́.

potny потови́й.

potoczek, -czka, *m., zdr.* пото́чок, -чка.

potocznie пото́чно.

potoczność *ż.* пото́чність, -ності.

potoczny 1) пото́чний; sprawy ~ne пото́чні спра́ви (*род.* справ); 2) *(про мову)* розмо́вний; wyraz ~ розмо́вне сло́во.

potoczyć, -czę, -czysz, -czył поко-ти́ти, -кочу́, -ко́тиш; ◊ ~ oczyma повести́ оча́ма; //~ się 1) покоти́тися; 2) *безос.* скла́стися, -кладе́ться; nie tak się ~czyło не так скла́лося; 3) *докон. див.* **zataczać się.**

potoczysto *див.* **potoczyście.**

potoczystość *ż.* пла́вність, -ності, гла́дкість, -кості.

potoczysty *(про мову, стиль)* пла́вний, гла́дкий.

potoczyście пла́вно, гла́дко.

potok, -ku, *m.* пото́к, -то́ку; ~ki krwi пото́ки кро́ві; ~ki łez пото́ки (ріки) сліз; ~ki obelg пото́ки обра́з (зневаг); ~ słów пото́к (зли́ва) слів; *(невеличкий)* струмо́к, -мка́; krew lała się ~kiem кров текла́ струмка́ми.

potokowy пото́ковий, конве́йерний; system ~ пото́кова (конве́йерна) систе́ма.

potomek, -mka, *lm.* **-mkowie,** *rzadziej* **-mki,** *m.* пото́мок, -мка, ща́док, -дка.

potomność *ż.* майбу́тні поколі́ння, -лі́нь, пото́мки, -ків, ща́дки; przekazać swe imię ~ci (przejść do ~ci) переда́ти своє ім'я́ ща́дкам, залиши́ти по со́бі ім'я́ у ща́дках; sąd ~ci суд майбу́тніх поколі́нь.

potomny майбу́тній.

potomstwo *n., zb.* пото́мство, пото́мки, -ків, ща́дки; nie zostawić po sobie ~wa не залиши́ти по со́бі пото́мків (ща́дків).

potonąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli потону́ти, -ну́, -неш.

potop, -pu, *m.* 1) пото́п, -пу; 2) *перен.* по́відь, -воді, по́вінь, -вені; *(книж. — ще)* мо́ре; ~ ognia мо́ре вогню́; ~ klęsk мо́ре лих.

potopić, -pię, -pisz, -pił 1) потопи́ти, -плю́, -пиш; 2) *див.* **pozatapiać;** //~ się потопи́тися.

potopnieć, -nieją, -niały пота́нути, поростава́ти, потопи́тися, -плятися.

potówka *ż., med. (miliaria)* міліа́рія, просови́дний ви́сип, -пу, пітни́ця.

potpourri, *nieodm., n., muz.* попурі́ *(невідм.).*

potracić, -cę, -cisz, -cił 1) повтрача́ти; 2) *(перен. — покарати смертю)* постра́чувати, -чую, -чуєш; ◊ wszyscy ~cili głowy всі розгуби́лися.

potrafić, -fię, -fisz, -fił (co) зумі́ти *(зробити що); (бути в силі — ще)* бу́ти спромо́жним, могти́ (мо́жу, мо́жеш); nie ~fię tego не зумію зроби́ти цього́; za dwóch zjeść ~fi він мо́же з'і́сти за двох.

potrajać, potroić, -troję, -troisz, -troił потро́ювати, -тро́юю, -тро́юєш, потро́їти, -тро́ю, -тро́їш; //~ się потро́ювати ся, **потро́їтися.**

potraktować I, **-tuję, -tujesz, -tował** почастува́ти, -ту́ю, -ту́єш, пригости́ти, -гощу́, -гости́ш.

potraktować II, **-tuję, -tujesz, -tował** 1) (kogo) поста́витися, -влюся, -вишся (до ко́го); d o b r z e k o g o ~ до́бре поста́витися (до ко́го); 2) (co) розціни́ти, -ню́, -ниш (що); ~ c o j a k ż a r t розціни́ти що як жарт; *наук.* потрактува́ти, -ту́ю, -ту́єш (що); o r y g i n a l n i e ~ p r o b l e m оригіна́льно потрактува́ти пробле́му.

potrapić, -pię, -pisz, -pił помучити.

potratować, -tuję, -tujesz, -tował потопта́ти, -пчу́, -пчеш; *(посіви, траву — ще)* потолочити.

potraw, -wu, *rzadziej* **-wiu,** *m., roln.* ота́ва.

potrawa *ż.* стра́ва; потра́ва *(рідше).*

potrawka *ż., kul.* фрикасе́ *(невідм.).*

potrąbić, -bię, -bisz, -bił посурми́ти, -млю́, -ми́ш, потруби́ти, -блю́, -биш.

potrącać, potrącić, -cę, -cisz, -cił 1) (kogo, co) штовха́ти, штовхну́ти; 2) (co, o co) *перен.* торка́тися, торкну́тися (чого́); ~cać d r a ż l i w ą s p r a w ę торка́тися делика́тної спра́ви; 3) (co z czego) *бухг.* відраху́вувати, -вую, -вуєш, відрахува́ти, -раху́ю, -раху́єш, вирахо́вувати, ви́рахувати; ~cić w y d a t k i відраху́вати (ви́рахувати) ви́трати; //~ się (na co) натика́тися, наткну́тися (на що).

potrącenie *n.* 1) по́штовх, -ху; *(дія)* што́вхнення; 2) то́ркнення; 3) відрахува́ння, ви́рахування. *Пор.* **potrącić.**

potrącić *див.* **potrącać.**

po trochu *przsł.* потро́ху, потро́хи.

potroić *див.* **potrajać.**

potrojenie(się) *n.* потро́єння.

po trosze *przsł. див.* **po trochu.**

po troszeczku *przsł. див.* **po trochu.**

po troszku *przsł. див.* **po trochu.**

potrójnie потрійно; трійчасто. *Пор.* **potrójny.**

potrójność *ż.* потрійність, -ності; трійчастість, -тості. *Пор.* **potrójny.**

potrójny потрійний; *(що складається з трьох однорідних частин — звичайно)* трійча́стий.

potruchleć, -lejemy, -lejecie, -leli поціпеніти від жаху.

potruć, -truję, -trujesz, -truł потруїти, -рую, -ру́ю, поотру́ювати, -ру́юю, -ру́юєш; //~ się потруїтися, поотру́юватися.

potrudzić, -dzę, -dzisz, -dził потруди́ти, джу́, -диш; //~ się потруди́тися.

potrwać *(деякий час)* трива́ти; t o ~wa r o k це трива́тиме рік.

potrwonić, -nię, -nisz, -nił порозтра́чувати, -чую, -чуєш; порозтри́нькувати, -кую, -куєш *(розм.).*

potrwożyć, -żę, -żysz, -żył потрива́жити.

potryskać побри́зкати.

potrzask, -ku, *m.* па́стка; w p a ś ć w ~ попа́сти в па́стку.

potrzaskać I потріща́ти; *(підсил.)* потріскоті́ти, -кочу́, -коти́ш, потріскота́ти, -кочу́, -ко́чеш; *(багатогом)* поля́скати.

potrzaskać II поло́пати, потріскатися; *(розм. — про шкіру, землю, плоди тощо — ще)* поре́патися; s z k l a n k i ~kały склянки́ поло́пали (потріскалися).

potrzaskać III *pot.* потрощи́ти, -трощу́, -тро́щиш; ◊ ~ k o m u k o ś c i перелічи́ти (перерахува́ти) ко́сті (ре́бра) комý.

potrzaskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał потріскувати, -кую, -куєш.

potrząsać, potrząść, -trzęsę, -trzęsiesz, -trząsł, -trzęśli трясти́, потряса́ти, потрясти́ (чим); ~sać k i e s k ą трясти́ (дзвони́ти) гаманцем; *(головою)* похи́тувати, -тую, -туєш, похита́ти.

potrząsnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *dok. див.* **potrząsać.**

potrząść *див.* **potrząsać.**

potrzeba I, *ż.* 1) потре́ба; *(доконечна — ще)* необхідність, -ності; a r t y k u ł y p i e r w s z e j

~by предмéти пéршої потрéби (необхíдності); bez ~by без потрéби, без необхíдності; *присл.* ~ jest matką wynalazków потрéба (необхíдність) веде́ до ви́находів; навчи́ть біда́ ворожи́ти; mieć co na swoje ~by ма́ти що для вла́сної потрéби; ostatnia (pierwsza) ~ доконéчна потрéба; stosownie do ~ by відповíдно до потрéби; wedle ~by за потрéбою; w miarę ~by в мíру потрéби; w razie ~by в рáзі потрéби, якщó є (бýде) потрéба; z ~by з потрéби (необхíдності); ~ zachodzi з'являється потрéба; 2) *(про матеріальне становище)* ну́ждá, зли́дні, -нів, нестáтки, -ків; być w ~bie терпíти ну́ждý (зли́дні, нестáтки).

potrzeba II *predyk. див.* **trzeba.**

potrzebny потрíбний; konieczne ~ кóнче потрíбний; uważać za ~ne вважáти потрíбним; *прик.* ~jak piąte koło u wozu (jak dziura w moście) потрíбний, як п'я́те кóлесо в вóзі (як дірá в мóсті).

potrzebować, -buję, -bujesz, -bował (kogo, czego) 1) потребувáти, -бýю, -бýєш (когó, чогó), ма́ти потрéбу (в кóму, в чóму), нуждáтися (в кóму, в чóму, *рідко* в кім, в чім); ~wać czyjej rady потребувáти чиéї порáди, ма́ти потрéбу (нуждáтися) в чиíй порáді.

potrzeć *див.* **pocierać.**

potrzepać, -pię, -piesz, -pał 1) *(багато дечого)* повибивáти, повитрíпувати, -пую, -пуєш; ~ futra повибивáти (повитрíпувати) шýби; 2) (kogo po czym) *перен.* поплескáти, -плещý, -плéщеш; ~kogo po ramieniu поплескáти когó по плечý; 3) *(льон, коноплі)* потіпáти; 4) *докон. див.* **wytrzepywać.**

potrzeźwić, -wię, -wisz, -wił попротверéжувати, -жую, -жуєш.

po trzeźwu *przsł.* у тверéзому стáні.

po trzeźwemu *przsł. див.* **po trzeźwu.**

po trzykroć *przsł.* трúчі.

potrzymać 1) потри́мати, подéржати; 2) *неперех.* потри́матися, продéржатися, -жýся, -жишся; mróz ~ma морóз потри́мається (продéржиться); //~ się потри́матися, продéржатися.

potuczyć, -czę, -czysz, -czył повідгодóвувати, -вую, -вуєш, повгодóвувати.

potulnie покíрливо; смирéнно; покíрно. *Пор.* **potulny.**

potulnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli упокóрюватися, -рююся, -рюється, смиря́тися.

potulność *ż.* покíрливість, -вості; смирéнність, -ності; покíрність. *Пор.* **potulny.**

potulny покíрливий; смирéнний *(рідше); (слухняний — ще)* покíрний.

potułać się поблукáти; потиня́тися. *Пор.* **tułać się.**

potupywać, -puję, -pujesz, -pywał притýпувати, -пую, -пуєш.

poturbować, -buję, -bujesz, -bował 1) потурбувáти, -бýю, -бýєш; 2) *перен. розм.* побúти, -б'ю, -б'éш (когó).

poturbowany *pot.* побúтий.

poturczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli потýрчитися.

poturczeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., hist.* потурнáк, -кá.

poturczony потýрчений.

poturczyć, -czę, -czysz, -czył потýрчити; //~ się потýрчитися.

potwarca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* наклéпник, обмóвник.

potwarczo по-наклéпницькому, по-обмóвницькому.

potwarczy наклéпницький, обмóвницький.

potwarczyni *ż.* наклéпниця, обмóвниця.

potwardnąć, -niemy, -nęły *див.* **potwardnieć.**

potwardnieć, -nieją, -niały потверді́ти, потвéрднути.

potwarz *ż.* на́клеп, -пу; r z u c i ć n a k o g o ~ звести́ на ко́го на́клеп.

potwierdzać, potwierdzić, -dzę, -dzisz, -dził підтве́рджувати, -джую, -джуєш, підтве́рдити, -джу, -диш, потве́рджувати, потве́рдити, ствéрджувати, ствéрдити; **~dzić** o d b i ó r l i s t u підтве́рдити (потве́рдити) оде́ржання листа́; **~dzić** p r z y s i ę g ą підтве́рдити (потве́рдити) під прися́гою; //~ **się** підтве́рджуватися, підтве́рдитися, потве́рджуватися, потве́рдитися, ствéрджуватися, ствéрдитися; w i a d o m o ś ć **się ~dza** звíстка підтве́рджується (потве́рджується).

potwierdzająco ствéрдливо, ствéрдно.

potwierdzający ствéрдливий, ствердни́й.

potwierdzenie *n.* підтве́рдження, потве́рдження, ствéрдження.

potwierdzić *див.* **potwierdzać.**

potwora *ż. див.* **potwór.**

potworek, -rka, *-m., zdr. див.* **potwór.**

potwornie 1) потво́рно; 2) жахли́во, стра́шно, страхíтливо. *Пор.* **potworny.**

potwornieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) става́ти потво́рним; *(ставати некрасивим)* поганíти; 2) *перен.* става́ти жахли́вим (страшни́м, страхíтливим).

potworność *ż.* 1) потво́рність, -ності; 2) жахли́вість, -вості, страхíтливість. *Пор.* **potworny.**

potworny 1) потво́рний; k s z t a ł t y **~ne** потво́рні фо́рми (*род.* форм); 2) *перен.* жахли́вий, страшни́й, страхíтливий; **~na** z b r o d n i a жахли́вий (страшни́й, страхíтливий) зло́чин, -ну.

potworzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) поутво́рювати, -рюю, -рюєш, потвори́ти, -рю́, -риш; ~ n o w e w y r a z y поутво́рювати (потвори́ти) нові́ слова́; 2) *(позасновувати)* постве́рювати; 3) *(повиконувати)* поробúти, -блю́, -биш; ~ a l t a n y z z i e l e n i k w i a t ó w поробúти альта́нки з зе́лені й квíтів; //~ **się** 1) поутво́рюватися, потвори́тися; 2) постве́рювати; 3) поробúтися; **~rzyły się** p l a m y поробúлися пля́ми.

potwór, -wora, *m.* чудо́вище; чу́дисько *(заст.)*; *(перен. — ще)* потво́ра, страхíття, страхо́вище, монстр, -ра.

potyczka *ż., wojs.* су́тичка.

potyć, -tyjemy, -tyjecie, -tyły, -tyli *(про багатьох)* поповніти, погла́дшати.

potykać się I (z kim) *wojs., arch.* би́тися (б'юся, б'єшся) (з ким).

potykać się II, **potknąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli** спотика́тися, спíткну́тися, спотикну́тися (на що).

potylica *ż.* пот(и́лиця.

potylicowy *див.* **potyliczny.**

potyliczny *anat. (occipitalis)* пот(и́личний.

potylokrotnie *див.* **tylokrotnie.**

potynkować, -kuję, -kujesz, -kował поштукату́рити; *(домашнім способом)* потинькува́ти, -кую, -ку́єш.

poubierać поодяга́ти, повдяга́ти, поодіва́ти, поубира́ти; //~ **się** поодяга́тися, повдяга́тися, поодіва́тися, поубира́тися.

pouciekać повтіка́ти.

pouczać, pouczyć, -czę, -czysz, -czył повча́ти, повчи́ти.

pouczająco повча́льно.

pouczający повча́льний.

pouczenie *n.* повча́ння, напу́чення.

pouczyć *див.* **pouczać.**

poufale фамілья́рно.

poufalec, -lca, *lm.* **-lcy,** *m., pot.* 1) фамілья́рний, -ного; 2) *див.* **poufnik.**

poufalić się, -lę, -lisz, -lił (z kim) фамілья́рничати (з ким).

poufałość *ż.* фамілья́рність, -ності; p r z y p u ś c i ć k o g o d o **~ci** пово́дитися фамілья́рно з ким.

poufały фамілья́рний; b y ć z k i m n a **~łej** s t o p i e фамілья́рно з ким пово́дитися.

poufnica *ż., przest.* повірниця, напе́рсниця.
poufnie секре́тно; конфіденціа́льно. *Пор.* **poufny.**
poufnik, *lm.* **-cy,** *m., przest.* повірник, напе́рсник.
poufny секре́тний; конфіденціа́льний *(книж.).*
poukładać порозставля́ти; wszystko porządnie ~ усе́ порозставля́ти у поря́дку.
poumierać повмира́ти.
poumieszczać порозміща́ти, порозмі́щувати, -щую, -щуєш.
pourazowy *med.* травмати́чний.
pourzędowy (по)надуро́чний; godziny ~we (по)надуро́чні годи́ни, -ди́н.
powab, -bu, *m.* прива́бливість, -вості, прина́дність, -ності; *(при-надна сторона)* прина́да; ~ nowości прина́дність (прина́да) новизни́ (новин).
powabność *ż. див.* **powab.**
powabny прива́бливий, прина́дний.
powadzić, -dzę, -dzisz, -dził (kogo z kim) *див.* **poważnić.**
powaga *ż.* 1) авторите́т, -ту; ~ nauki авторите́т нау́ки; użyć swojej ~gi вжи́ти свого́ авторите́ту; 2) *(людина)* авторите́т, -та; uważać kogo za niewzruszoną ~gę вважа́ти кого́ непохи́тним авторите́том; 3) *(про поведінку)* пова́га; 4) *перен.* серйо́зність, -ності; ~ chwili серйо́зність моме́нту; 5) *(перен. — властивість великого)* ве́личність, -чі, вели́ччя; ~ śmierci ве́личність (вели́ччя) сме́рті.
powakacyjny післяканікуля́рний, яки́й (що) наступа́є пі́сля канікул.
powalać забрудни́ти, закаля́ти, замазати, -ма́жу, -ма́жеш, повали́ти; //~ się забрудни́тися, закаля́тися, замазатися, повали́тися.
powalić, -lę, -lisz, -lił повали́ти, -лю́, -лиш, звали́ти; ~lić drzewo повали́ти (звали́ти) де́рево; //~ się повали́тися, звали́тися.
pował, -łu, *m., leśn.* буреля́м, -му, вітроля́м.
powała *ż.* 1) сте́ля; 2) *буд.* нака́т, -ту.
powałem *przsł.* по́котом.
powariować, -riuję, -riujesz, -riował 1) побожеволи́ти; 2) *(перен. розм. — трохи)* попустува́ти, -ту́ю, -ту́єш, подурі́ти.
powarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył помороз́ити, -ро́жу, -ро́зиш.
poważnić, -nię, -nisz, -nił (kogo z kim) посвари́ти, -рю́, -риш, розсвари́ти (кого́ з ким); //~ się (z kim) посвари́тися, розсвари́тися (з ким).
poważać поважа́ти, шанува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
poważanie *n.* пова́га, пошана, ша́на; cieszyć się ~niem користува́тися пова́гою (пошано́ю), бу́ти пова́жаним (шанованим); mieć ~ (dla kogo) почува́ти (ма́ти) пошану́ (до ко́го).
poważnie серйо́зно; traktować coś ~ ста́витися до чо́го серйо́зно.
poważnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli става́ти серйо́зним.
poważność *ż. див.* **powaga** 4.
poważny *bezp., przen.* серйо́зний, пова́жний; osiągnąć ~ne rezultaty домогти́ся (досягти́) серйо́зних (пова́жних) на́слідків (результа́тів); ◊ kobieta w ~nym stanie жі́нка при наді́ї, вагі́тна жі́нка; ~na suma чима́ла су́ма; wiek ~ похи́лий вік, -ку.
poważyć, -żę, -żysz, -żył пова́жити, порозва́жувати, -жую, -жуєш.
powąchać понюха́ти.
powątleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli ста́ти слабки́м, тендітним.
powątpiewać (o czym, *rzadziej* w co) ма́ти су́мнів, сумніва́тися (в чо́му).
powątpiewanie *n.* су́мнів, -ву; wyrażać ~ бра́ти під су́мнів.
powerek, -rka, *m.* коро́мисло.
poweseleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli повеселі́ти, звеселі́ти; *(стати*

більш веселим — звичайно) повеселíшати.
poweselić się, -lę, -lisz, -lił повеселúтися.
poweselny післявесíльний.
powetować, -tuję, -tujesz, -tował надолýжити; *(втрати — ще)* відшкодувáти, -дýю, -дýєш; ~ czas надолýжити час.
powędrować, -ruję, -rujesz, -rował помандрувáти, -рýю, -рýеш.
powiać *див.* **powiewać.**
powiadać, powiedzieć, -wiem, -wiesz, -wiedział, -wiedzieli казáти (кажý, кáжеш), сказáти; prawdę ~**wiedziawszy** прáвду кáжучи, сказáти прáвду, по прáвді кáжучи; zrobię to, ~**wiedzmy**, wieczorem я зроблю́ це, скажíмо (скáжемо), ввéчері.
powiadamiać, powiadomić, -mię, -misz, -mił повідомлáти, повідóмити, -млю, -миш, сповіщáти, сповістúти, -віщý, -вістúш.
powiadomienie *n.* повідóмлення, сповíщення.
powiastka *ż.* 1) кáзочка; 2) невелúчке оповідáння; оповідáннячко *(розм.)*.
powiastkowy казкóвий; ton ~ казкóвий тон, -ну.
powiat -tu, *m.* 1) повíт, -ту *(іст.)*; 2) *перен.* насéлення повíту.
powiatowy повітóвий *(іст.)*; miasto ~**we** повітóве мíсто.
powiąsło *n., roln.* перевéсло.
powiązać, -wiążę, -wiążesz, -wiązał I) пов'язáти, -в'яжý, -в'яжеш; 2) *перен.* зв'язáти, сполучúти, -чý, -чиш; ~ jednozdrugim зв'язáти (сполучúти) однé з óдним (з дрýгим).
powiązło *n., roln. див.* **powiąsło.**
powichrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył I) помутúти, -мучý, -мýтиш, побаламýтити, -мýчу, -мýтиш; *підсил.* підбýрити (когó прóти кóго, прóти чóго, зробúти що); 2) *(волосся)* скуйóвдити, -джу, -диш.
powicie *n.* 1) *(дія)* сповúття; *(дитини)* народження; 2) *(пелюшки)* сповитóк, -ткá, сповúття; ◊ *перен.* od ~**cia** з дитúнства, від (з) дитя́чих рóків (літ), змáлку, від (з) пелюшóк; w ~**ciu** в дитúнстві, в дитя́чі рóки.
powić *див.* **powijać** 1.
powidełko *n.* 1) *пестл.* повúдло; 2) *фарм. (electuarium)* кáшка.
powidlanka *ż., kul.* 1) ю́шка з повúдла; 2) сóус з повúдла.
powidło *(zazwyczaj w lm.)* **-dła, -deł**, *n.* повúдло.
powidok, -ku, *m., fiz., med.* додатковé зобрáження.
powieczerzać повечéряти.
powieczerze *n.* 1) час пíсля вечéрі; 2) зáкуска пíсля вечéрі.
powieczorny післявечíрній.
powiedzenie *n.* вúслів, -лову, речéння.
powiedzieć *див.* **powiadać.**
powiedzonko *n., pot.* прúмовка.
powieka *ż.* повíка, вíко; ◊ otworzyć ~**ki** розплю́щити óчі; sen spędzać komu z ~**wiek** зганя́ти комý сон з очéй; ~**ki** się komu kleją óчі в кóго злипáються; zamknąć ~**ki** а) заплю́щити óчі; б) *перен.* умéрти, -мрý, -мрéш, помéрти; *мед.* zapalenie ~**wiek** *(blepharitis)* блефарúт, -ту.
powiekowy *anat. (palpebralis)* повікóвий, пальпебрáльний.
powielacz, *lm.* **-cze**, *m.* гектóграф.
powielać, powielić, -lę, -lisz, -lił гектографувáти, -фýю, -фýеш, розмнóжувати на гектóграфі, розмнóжити на гектóграфі.
powiernica *ż., przest.* повíрниця, напéрсниця.
powiernictwo *n., ofic.* кóло (круг) обóв'язків довíреного.
powierniczy *ofic.* якúй (що) стосýється довíреного.
powiernik, *lm.* **-cy**, *m.* 1) повíрник, повíрений, -ного; 2) *офіц.* довíрений.
powierzać, powierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (komu co) довіря́ти, довíрити (комý що) *(відкривати кому що — ще)* повіря́ти, повíрити, звіря́ти, звíрити (комý що),

звіря́тися, зві́ритися (кому́ з чим); ~**rzyć** k o m u w ł a s n e d z i e c k o дові́рити кому́ вла́сну дити́ну; ~**rzać** k o m u s w o j e m y ś l i повіря́ти (звіря́ти, дові-ря́ти) кому́ свої́ ду́мки, звіря́тися кому́ з свої́ми ду́мка́ми; //~ **się** дові́ря́тися, дові́ритися, звіря́тися, зві́ритися.

powierzchnia *ż.* 1) пове́рхня; *військ.* ~ c e l u пове́рхня прице́лу; *ав.* ~ n o ś n a несу́ча пове́рхня; *тех.* ~ o g r z e w a l n a нагрі́вальна пове́рхня; 2) *(поле)* пло́ща; *мат.* ~ t r ó j k ą t a пло́ща трику́тника; *с.-г.* ~ z a s i e w ó w посівна́ пло́ща.

powierzchniowy поверхне́вий; ~**we** w a r s t w y z i e m i поверхне́ві шари́ землі́.

powierzchownie поверхо́во.

powierzchowność *ż.* 1) зо́внішність, -ності, зо́внішній ви́гляд, -ду; p r z y j e m n e j ~**ci** (m i ł y z ~**ci**) прие́мний на ви́гляд; s ą d z i ć z ~**ci** суди́ти по зо́внішньому ви́гляду; 2) *перен.* поверхо́вість, -вості; ~ s ą d u поверхо́вість су́дження.

powierzchowny 1) *(недокладний)* поверхо́вий; ~ c z ł o w i e k поверхо́ва люди́на; ~**na** z n a j o m o ś ć поверхо́ве знайо́мство; 2) *див.* **powierzchniowy.**

powierzyć *див.* **powierzać.**

powiesić, -wieszę, -wiesisz, -wiesił повісити, -вішу, -вісиш; *(позбавити життя — ще)* повішати; ~ o b r a z n a ś c i a n i e повісити карти́ну на стіну́; ◊ ~ n o s похню́пити но́са (ніс), похню́питися, посу́питися; //~ **się** повіситися.

powieszać повішати, порозві́шувати, -шую, -шуєш.

powieszenie *n.* повіше[а]ння; k a r a ś m i e r c i p r z e z ~ страта че́рез повіше[а]ння.

powieszeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m. див.* **wisielec.**

powieściarski *див.* **powieściopisarski.**

powieściarstwo *n. див.* **powieściopisarstwo.**

powieściarz, *lm.* **-rze** *див.* **powieściopisarz.**

powieścidło *n., pogardl.* бездарний рома́н; бездарна по́вість, -ті. *Пор.* **powieść** I.

powieściopisarka *ż.* романі́стка.

powieściopisarski романі́стський.

powieściopisarstwo *n.* писа́ння рома́нів.

powieściopisarz, *lm.* **-rze,** *m.* романі́ст.

powieściowy белетристи́чний; l i t e r a t u r a ~**wa** белетристи́чна літерату́ра.

powieść I *ż.* рома́н; *(менша за обсягом)* по́вість, -ті.

powieść II, **-wiodę, -wiedziesz, -wiódł, -wiedli** повести́, -веду́, -веде́ш.

powieść się, -wiedzie, -wiodło *nieos.* пощасти́ти, поталани́ти; повезти́ *(розм.);* n i e ~**wiodło się** не пощасти́ло (не поталани́ло; не повезло́).

powietrze *n.* пові́тря; *перен.* c a ł a s p r a w a w i s i w ~**rzu** вся спра́ва ви́сить в пові́трі; n a w o l n y m (n a o t w a r t y m) ~**rzu** на ві́льному пові́трі; ś w i e ż e ~ свіже пові́тря; ◊ *прик.* b u d o w a ć z a m k i n a ~**rzu** будува́ти надхма́рні за́мки, вдава́тися в химе́ри; *перен.* c o ś w i s i w ~**rzu** відчува́ється набли́ження чого́; *заст.* ~ m o r o w e моро́ва по́шесть, -ті.

powietrznica *ż., tech.* пові́тря́ний насо́с.

powietrznik *m., spec.* фло́гер, -ра.

powietrzny 1) пові́тря́ний; d r o g i ~**ne** a) пові́тря́ні шляхи́, -хів; б) *анат (viae aëriferae)* ди́хальні о́рган, -нів; k ą p i e l e ~**ne** пові́тря́ні ва́нни (*род.* ванн); 2) *перен. див.* **powiewny;** ◊ *мед.* l e c z e n i e ~**ne** *(aërotherapia)* аеротерапі́я; n a w i g a c j a (ż e g l u g a) ~**na** повітроплава́ння; t r ą b a ~**na** смерч, -чу, тайфу́н, -ну; ż e g l a r z ~ повітропла́вець, -вця, аеронавт.

powietrzomierz, *lm.* **-rze,** *m., tech.* аеро́метр, -ра.

powiew, -wu, *m.* 1) по́дув, -ву, по́дих, -ху, по́вів, -ву; ~ w i a t r u по́дув (по́дих, по́вів) ві́тру; 2) *(запах)* дух, -ху; ~**wy** k w i a t ó w дух квіто́к.

powiewać, powiać, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wiali 1) повіва́ти, повія́ти, -ві́ю, -ві́єш; 2) (czym) *(лише недокон.)* пома́хувати, -ма́хую, -ма́хуєш (чим); ~**wać** c h u s t k ą пома́хувати ху́сткою.

powiewność *ż.* ефі́рність, -ності, ле́гкість, -кості.

powiewny ефі́рний, леге́нький; ~**na** s u k n i a ефі́рна (леге́нька) су́кня, ефі́рне (леге́ньке) пла́ття; ◊ w i a t r ~ ле́гіт, -готу.

powieźć, -wiozę, -wieziesz, -wiózł, -wieźli повезти́.

powiędnąć, -więdną, -więdły по-в'я́нути.

powiększacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* збі́льшувач.

powiększać, powiększyć, -szę, -szysz, -szył збі́льшувати, -шую, -шуєш, збі́льшити, побі́льшити; //~ **się** (o co) збі́льшуватися, збі́льшитися, побі́льшитися (на що).

powiększający збі́льшувальний; s z k ł o ~**ce** збі́льшувальне скло.

powiększenie *n.* збі́льшення.

powiększyć *див.* **powiększać.**

powięź *ż.* 1) *див.* **wiązanka;** 2) *див.* **splot.**

powijać, powić, -wiję, -wijesz, -wił 1)сповива́ти, спови́ти (-в'ю, -в'єш *і* -ви́ю, -ви́єш), повива́ти, пови́ти; 2) *(лише докон.) книж.* породи́ти, -джу́, -диш, спороди́ти, зроди́ти, роди́ти.

powijak *m.* пови́вач, спови́вач, сповито́к, -тка́; ◊ *перен.* b y ć (z n a j d o w a ć s i ę) w ~**kach** бу́ти (знахо́дитися) в зача́тковому ста́ні; *перен.* o d ~**ków** з дити́нства, від (з) дитя́чих ро́кі́в (літ), зма́лку, від (з) пелюшо́к; *перен.* w y j ś ć z ~**ków** ви́йти з пелюшо́к, ста́ти самості́йним.

powikłać заплу́тати, поплу́тати, сплу́тати; *(перен. — ще)* ускладни́ти; s p r a w a ~**łana** заплу́тана (усклад́нена) спра́ва; //~ **się** заплу́татися, поплу́татися, сплу́татися; ускладни́тися.

powikłanie I *n.* 1) заплу́тання, поплу́тання, сплу́тання; *перен.* плутани́на; 2) *(мед. і ін.)* усклад́нення; ~**nia** m i ę d z y n a r o d o w e міжнаро́дні усклад́нення.

powikłanie II *przsł.* плу́тано.

powinąć się: n o g a m u s i ę ~**nęła** 1) він спітќнувся (спотикну́вся); він оступи́вся; він підверну́в собі́ но́гу; 2) *перен.* він промахну́вся.

powinien *predyk.* пови́нен, му́сить; u c z c i w y c z ł o w i e k ~ d o t r z y m a ć s ł o w a че́сна люди́на пови́нна (му́сить) доде́ржати сло́ва; *(особливо для вираження правдоподібності, передбачуваної неминучості)* ма́є; z e b r a n i e ~**nno** s i ę z a c z ą ć o t r z e c i e j g o d z i n i e зібра́ти ма́ють поча́тися о тре́тій годи́ні.

powinięcie (się): ~ n o g i 1) підве́рнення ноги́; 2) про́мах, -ху. *Пор.* **powinąć się.**

powinność *ż.* обо́в'язок, -зку; пови́нність, -ності *(зрідка);* ~ s ł u ż b o w a службо́вий обо́в'язок; z a d o ś ć u c z y n i ć s w o j e j ~**ci** (s p e ł n i ć s w o j ą ~) ви́конати свій обо́в'язок.

powinny нале́жний; s z a c u n e k ~ нале́жна ша́на.

powinowacić, -cę, -cisz, -cił 1) рідни́ти; 2) *перен.* спорі́днювати, -нюю, -нюєш (кого́, що з ким, з чим), зближа́ти, збли́жувати, -жую, -жуєш (кого́, що до ко́го, до чо́го); //~ **się** 1) рідни́тися; 2) спорі́днюватися, зближа́тися, збли́жуватися.

powinowactwo *n.* спорі́дненість, -ності, спорі́днення.

powinowaty I спорі́днений.

powinowaty II, **-watego,** *lm.* **-waci,** *m.* ро́дич; ~ w p r o s t e j l i n i i ро́дич по прямі́й лі́нії.

powinszować, -szuję, -szujesz, -szował (komu czego) 1) побажа́ти (кому́ чого́); 2) *(з якоюсь подією)* поздоро́вити, -влю, -виш, привіта́ти (кого́ з чим).

powinszowanie *n.* 1) побажа́ння; 2) поздоро́влення, вітáння; ◊ składać ~ поздоровля́ти, вітáти (кого́ з чим). *Пор.* **powinszować.**

powionąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr. див.* **powiewać.**

powionięcie *n. див.* **powiew** 1.

powiosłować, -łuję, -łujesz, -łował погребти́ (весло́м), повеслува́ти, -лю́ю, -лю́єш.

powisieć, -wiszę, -wisisz, -wisiał, -wisieli повúсіти, -вúшу́, -вúсúш.

powisły обвúслий; uszy ~łe обвúслі ву́ха *(род.* вух).

powisnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *a.* **-sł, -śli** повúснути, звúснути; *(про голову — ще)* схили́тися, -лю́ся, -лишся, похили́тися.

Powiśle *n.* Повíсля.

powitać привіта́ти; *(перен. — прийняти — ще)* зустрíти, -стрíну, -стрíнеш, зустрíнути; стрíнути *(рідше)*; ◊ ~ kogo ukłonem вклони́тися, -нюся, -нишся, поклони́тися (кому́).

powitalny вітáльний, привітáльний; mowa ~na вітáльна (привітáльна) промóва.

powitanie *n.* привітáння; зу́стріч, -чі; поклíн, -лóну, уклíн. *Пор.* **powitać.**

powlec, -wlokę, -wleczesz, -wlókł, -wlekli поволокти́, -лочу́, -лочéш; //~ się 1) потягти́ся, -гну́ся, -гнешся, потаска́тися, поволокти́ся; *(поволі — ще)* попле́нтатися, поплести́ся, -плету́ся, -плетéшся; chory ~wlókł się do łóżka хво́рий поволíкся до лíжка; 2) *перен. розм.* протягти́ся, протрива́ти; sprawa ~wlecze się z tydzień спрáва протя́гнеться (протрива́е) з ти́ждень.

powlekać, powlec, -wlokę, -wleczesz, -wlókł, -wlekli 1) (co czym) покрива́ти, покри́ти; ~lec futro suknem покри́ти шу́бу суконо́м; ~wlec farbą покри́ти фа́рбою, навести́ фа́рбу; 2) *(пошивку)* надіва́ти, наді́ти; ~wlec poduszkę наді́ти по́шивку (на́волочку) на по́ду́шку; *(постіль)* убира́ти, убра́ти, -беру́, -бере́ш, одяга́ти, одягти́, -гну́, -гнеш, одягну́ти; 3) *(перен. — туманом)* оповива́ти, опови́ти (-в'ю́, -в'єш *і* -ві́ю, -ві́єш), повива́ти, пови́ти; niebo ~wleczone chmurami не́бо опови́те (пови́те) хма́рами; //~ się 1) покрива́тися, покри́тися, вкрива́тися, вкри́тися; twarz ~wlokła się śmiertelną bladością облúччя (лицé) вкри́лося (покри́лося) смертéльною блíдістю; 2) оповива́тися, опови́тися, повива́тися, пови́тися; *(хмарою)* заволіка́тися, заволокти́ся, -лочу́ся, -лочéшся, затяга́тися, затягти́ся, затягну́тися, застила́тися, засла́тися, -стелю́ся, -сте́лешся; застели́тися *(рідко)*.

powlekany покри́тий; złotem ~na ładownica покри́тий позоло́тою (позоло́чений) патронта́ш.

powłoczka *ż.* 1) по́шивка, на́волочка; 2) *анат. див.* **błona.**

powłoczny *poet.* яки́й (що) сте́леться, сланки́й; ~na chmura dymu хма́ра ди́му, що сте́леться, сланка́ хма́ра ди́му.

powłoka *ż.* 1) чохо́л, -хла́; *(на шубу)* верх, -ху, покриття́; *(фарби, лаку)* шар, -ру; 2) *перен.* оболо́нка; ~ balonu оболо́нка аеростáта; ~ kuli оболо́нка ку́лі; ~ ziarna оболо́нка зéрна́; *(удавана видимість)* мáска; машкара́, личúна *(книж.)*; pod ~ką szczerości під мáскою щúрості; 3) *заст.* шлейф; 4) *анат. див.* **błona;** 5) *див.* **powłoczka** 1.

powłóczyć I, **-czę, -czysz, -czył** *niedok.* волокти́, -лочу́, -лочéш; ledwie ~ nogami ле́две но́ги волокти́; //~ się 1) тягти́ся,

-гну́ся, -гнешся, волочи́тися; 2) *(про туман, імлу)* сла́тися (сте́леться) стели́тися, -литься.

powłóczyć II, **-czę, -czysz, -czył** *dok. (деякий час)* поволокти́, -лочу́, -лоче́ш, потягти́, -гну́, -гнеш, потягну́ти; ◊ ~ oczyma повести́ очи́ма; //~ się поволочи́тися, -чу́ся, -чишся, потини́тися, пове́штатися.

powłóczysty 1) *(про сукню)* з шле́йфом; 2) *(про погляд)* томли́вий.

powodek, -dka, *m., zdr.* повіде́ць, -дця́, поводо́к, -відка́.

powodować, -duję, -dujesz, -dował 1) (co) спричиня́ти, спричи́нювати, -нюю, -нюєш (що), спричиня́тися, спричи́нюватися (до чо́го); *(бути причиною — ще)* викликáти (що); *(до негативних результатів — ще)* призво́дити, -джу, -диш; lenistwo ~duje nędzę лі́нощі призво́дять до зли́днів; ~ rozbieżność zdań спричиня́ти (спричи́нювати, викликáти) розбі́жність думо́к, спричиня́тися (спричи́нюватися) до розбі́жності думо́к; 2) (kim, czym, *rzadziej* co) керува́ти чиї́ми вчи́нками; ~wała nim żądza zemsty його́ вчи́нками керува́ла жадо́ба по́мсти; ◊ *перен.* namiętności nim ~dują він у полóні свої́х при́страстей; //~ się (czym) керува́тися (чим); ~ cudzym zdaniem керува́тися ду́мкою і́нших; ~ sercem керува́тися се́рцем.

powodowany спону́куваний; ◊ ~ gniewem спересе́рдя.

powodowy *praw.* позо́вний; ◊ strona ~wa позива́ч, -зи́вача́, позо́вник, позива́льник.

powodzenie *n.* у́спіх, -ху; życzę ~nia! бажа́ю у́спіхів! cieszyć się ~niem кори́стува́тися у́спіхом; długotrwałe ~ трива́лий у́спіх; uwieńczony ~niem увінча́ний у́спіхом; widoki ~nia ви́ди (перспекти́ви) на у́спіх; zdobyć ogromne ~ ма́ти величе́зний у́спіх.

powodzianin, *lm.* **-dzianie, -dzian,** *m.* потерпі́лий від по́води (від по́вені).

powodzić się, -dzi, -dziło *nieos.* жи́тися (живе́ться), вести́ся (веде́ться); jak ci się ~dzi? як тобі́ живе́ться (веде́ться)?

powodziowy яки́й (що) стосу́ється по́води (по́вені); *(у контексті)* по́води, по́вені то́що; klęska ~wa катастро́фа по́води (по́вені).

powojażować, -żuję, -żujesz, -żował *pot.* поподорожува́ти, -жу́ю, -жу́єш, помандрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

powojenny післявое́нний.

powojnik *m., bot. (clematis)* ломи́ніс, -носа.

powojować, -juję, -jujesz, -jował *(деякий час)* повоюва́ти, -вою́ю, -вою́єш.

powojowate, -tych, *bot. (convolvulaceae)* бере́зкові, -вих.

powoli *przsł.* повíльно, повóлі, помáлу.

powolnie *przsł. див.* **powoli.**

powolnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli става́ти повíльним; става́ти зага́йним (забарни́м); става́ти мля́вим. *Пор.* **powolny.**

powolniuchny *pieszcz. див.* **powolniutki.**

powolniusieńki *див.* **powolniuteńki.**

powolniuteńki 1) *пестл.* повільне́нький; 2) ду́же повíльний.

powolniutki *pieszcz.* повільне́нький.

powolność *ż.* 1) повíльність, -ності; зага́йність, заба́рність, мля́вість, -вості; 2) підда́тливість, пода́тливість; послу́шність, покíрливість. *Пор.* **powolny.**

powolny 1) повíльний; *(про людину — ще)* зага́йний, забарни́й; ~ przebieg sprawy повíльний хід спра́ви; *(про темперамент — звичайно)* мля́вий; 2) *(перен. — слабохарактерний)* підда́тливий, пода́тливий; *підсил.* послу́шний, покíрливий;

być ~nym narzędziem w czyim ręku бу́ти послу́шним знаря́ддям у чиї́х рука́х.
powolusieńku *pieszcz. див.* **powolutku.**
powoluteńki *див.* **powolniuteńki.**
powoluteńku *pieszcz. див.* **powolutku.**
powolutki *pieszcz. див.* **powolniutki.**
powolutku повільне́нько.
powołać *див.* **powoływać.**
powołanie *n.* 1) покли́кання; 2) прикли́кання; 3) призи́в, -ву; 4) за́клик, -ку; 5) ви́клик; *пор.* **powoływać;** 6) *(перен. — про потяг до чого)* покли́кання, призва́ння; minąć się z ~niem не пі́ти за своїм покли́канням (призва́нням); //~ się посила́ння; покликáння, покли́кання. *Пор.* **powoływać się.**
powołany 1) покли́каний; 2) *військ.* при́званий; ◊ czuć się do czego ~nym почува́ти покли́кання (призва́ння) до чо́го.
powoływać, -łuję, -łujesz, -ływał, powołać 1) кли́кати (кли́чу, кли́чеш), покли́кати; 2) *(до себе) книж.* прикликáти, прикли́кати; 3) *(на військову службу)* призива́ти, призва́ти, -зову́, -зове́ш; 4) *(звертатися з закликом) книж.* закликáти, закли́кати (до чо́го); ~łać lud do orężа закли́кати наро́д до зброї́; 5) *(до суду)* викликáти, ви́кликати; ◊ ~łać na urząd призна́чи́ти на поса́ду; //~ się (na kogo, na co) посила́тися, посла́тися (пошлю́ся, пошле́шся); *(на кого — ще)* покликáтися, покли́катися.
powonienie *n.* нюх, -ху.
powoskować, -kuję, -kujesz, -kował поцатира́ти во́ском, повощи́ти.
powozić I, -wożę, -wozisz, -woził *niedok.* пра́вити кіньми, поганя́ти ко́ней, пово́дити кіньми.
powozić II, -wożę, -wozisz, -woził *dok.* повози́ти, -вожу́, -во́зиш; //~ się повози́тися.
powozik, -ku, *m., zdr.* невели́чкий екіпа́ж; невели́чка коля́ска.
powozowy екіпа́жний.
powożący, -cego, *lm.* **-cy,** *m.* ку́чер, -ра, фу́рман.
powód I, **-wodu,** *lm.* **-wody,** *m.* 1) при́від, -воду; *(підстава — ще)* причи́на; dać ~ (do czego) да́ти при́від (до чо́го); gniewać się bez ~du гні́ватися без причи́ни; mam po temu ~dy в ме́не є на те причи́ни.
powód II, **-woda,** *lm.* **-wody,** *m.* по́від, -вода, повідда́; prowadzić konia na ~dzie вести́ коня́ на по́воді.
powód III, **-woda,** *lm.* **-wodowie,** *m., praw.* позива́ч, -зи́вача́, позо́вник, позива́льник.
powódczy *praw.* 1) яки́й (що) стосу́ється позива́ча́; 2) *(що стосується позову)* позо́вний.
powódka *ż., praw.* позива́чка, позо́вниця, позива́льниця.
powództwo *n., praw.* по́зов, -ву; ◊ wystąpić z ~wem позва́ти до су́ду.
powódź *ż.* 1) по́відь, -воді, по́вінь, -вені; 2) *перен. поез.* мо́ре; ~ światła мо́ре сві́тла; ~ słów мо́ре слів; 3) *перен. військ.* нава́ла, наше́стя; ~ barbarzyńców нава́ла (наше́стя) ва́рварів.
powój, -woju, *lm.* **-woje,** *m., bot. (convolvulus)* берізка.
powóz, -wozu, *m.* екіпа́ж, по́віз, -возу; *(парний ресорний — ще)* коля́ска.
powózka *ż., див.* **wózek** 1.
powpisywać, -suję, -sujesz, -sywał повпи́сувати, -сую, -суєш; позано́сити в спи́сок; позано́сити в кни́гу.
powplatać повплі́тати.
powpuszczać повпуска́ти.
powracać, powrócić, -cę, -cisz, -cił 1) поверта́ти, поверну́ти, -ну́, -неш, верта́ти, верну́ти; ~wrócić kogo z drogi поверну́ти (верну́ти) кого́ з доро́ги; 2) *неперех.* поверта́тися, по-

вернýтися, вертáтися, вернýтися; ~**wracać** z podróży повертáтися з пóдорожі; 3) *див.* **zwracać**; ◊ ~**wrócić** do zdrowia вúдужати; // *(лише докон.)* ~ **się** повернýтися, вернýтися; już **się** szkoda nie ~**wróci** вже не повéрнеться (не вéрнеться) втрáта.

powrotnik, *lm.* **-cy,** *m.* реемігрáнт.

powrotny поворóтний; *зал.* bilet ~ поворóтний квитóк, -ткá; droga ~**na** поворóтний шлях *(род.* шляхý); *мед.* dur ~ поворóтний тиф, -фу.

powrozek, -zka, *m., zdr.* мотýзка, мотузóк, -зкá, вірьóвка.

powroziany *див.* **powrozowy.**

powroziarnia *ż., spec. див.* **powroźnia.**

powrozowy канáтний; kolejka ~**wa** фунікулéр, -ру, канáтна залізнúця.

powroźnia *ż., spec.* канáтна фáбрика.

powroźnictwo *n., spec.* канáтне виробництво.

powroźniczka *ż.* 1) *спец.* канáтниця; 2) дружúна канáтника.

powroźniczy *spec.* канáтний; warsztat ~ канáтний верстáт.

powroźnik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* канáтник.

powrócić *див.* **powracać.**

powrósło *n., roln.* перевéсло.

powrót, -rotu, *m.* 1) повéрнення, поворóт, -ту; 2) *мед.* поворóт; ~ choroby поворóт хвороби; ◊ zabierać się do ~**wrotu** збирáтися назáд.

powróz, -roza *a.* **-rozu,** *m.* канáт, лúнва, кодóла.

powrózek, -zka, *m., zdr. див.* **powrozek.**

powróżyć, -żę, -żysz, -żył поворожúти, -жý, -жиш.

powsinoga *m. i ż., pot.* бродя́га; *(зневажл. — ще)* волоцю́га.

powstać *див.* **powstawać** I.

powstały вúниклий, постáлий.

powstanie *n.* 1) підвéдення, підняття́; 2) вúникнення, постáння; зарóдження; 3) повстáння; ◊ podnieść ~ повстáти. *Пор.* **powstawać** I 1, 2, 4.

powstaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* повстáнець, -нця.

powstaniowy повстáнський; ~**wa** epoka повстáнська добá.

powstańczy повстáнський; oddział ~ повстáнський загíн, -гóну, загíн повстáнців.

powstawać I, **-taję, -tajesz, -tawał, powstać, -tanę, -taniesz, -tał** 1) вставáти (встаю́, встаéш), встáти (встáну, встáнеш); *(з місця — ще)* підвóдитися, -джуся, -дишся, підвестúся, -ведýся, -ведéшся, піднімáтися, підня́тися, -німýся, -нíмешся; звóдитися, звестúся *(рідко);* 2) (przeciw komu, na kogo) *перен.* повставáти, повстáти (прóти кóго, прóти чóго); całe miasto ~**tało** усé мíсто повстáло; *(на боротьбу)* піднімáтися, підня́тися; 3) *(лише в 3 особі) (перен. — робитися)* піднімáтися, підня́тися, чинúтися, -ниться, зчинúтися; ~**tała** wrzawa підня́вся (зчинúвся) шум; 4) *(лише в 3 особі) (з'являтися)* виникáти, вúникнути, поставáти, постáти; *(про думку — ще)* зарóджуватися, -джується, зародúтися, -диться.

powstawać II *dok. (про багатьох)* повставáти, -встаю́ть.

powstawanie *n.* виникáння, поставáння.

powstawiać повставля́ти; //~ **się** *розм.* понапивáтися.

powstrzymać *див.* **powstrzymywać.**

powstrzymanie *n.* стрúмання, здéржання.

powstrzymywać, -muję, -mujesz, -mywał, powstrzymać стрúмувати, -мую, -муєш, стрúмати, здéржувати, -жую, -жуєш, здéржати (кого́, що); *(успокоювати — ще)* угамóвувати, -вую, -вуєш, угамувáти, -мýю, -мýєш (кого́, що), гамувáти, погамувáти (що); ~**mywać** łzy здéржувати (стрúмувати) сльóзи;

~mać o d w r ó t стри́мати (здéржати) відступ; //**~ się** 1) стри́муватися, стри́матися, здéржуватися, здéржатися; угамо́вуватися, угамува́тися; 2) *(ухилятися від чого)* утри́муватися, утри́матися; **~mać się o d g ł o s o w a n i a** утри́матися від голосува́ння.

powstydzić, -dzę, -dzisz, -dził посоро́мити, -млю, -миш, постиди́ти, -джу́, -ди́ш; //**~ się** посоро́митися, постиди́тися; *(розм. — ще)* постида́тися; **n i e ~dzę się s w o j e j r o b o t y** не посоро́млюся (не постиджу́ся; не постида́юся) своє́ї робо́ти.

powszczynać *książ.* порозпочина́ти, позачина́ти; *(сварку і под.)* піднима́ти, -німу́, -ні́меш, зня́ти, зчини́ти, -ні́б, -ниш.

powszechnie всю́ди, скрізь; **~ o t y m m ó w i ą** всю́ди (скрізь) про це гово́рять; ◊ **m n i e m a n i e ~ p r z y j ę t e** загальноприйня́тий по́гляд, -ду; **r z e c z ~ w i a d o m a** загальновідо́ма річ (спра́ва).

powszechnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) става́ти загальновідо́мим; 2) *див.* **powszednieć.**

powszechnodziejowy *див.* **powszechny** 2.

powszechnohistoryczny *див.* **powszechny** 2.

powszechność *ż.* зага́льність, -ності.

powszechny 1) зага́льний; **d o b r o ~ne** зага́льне добро́; **~ne o b u r z e n i e** зага́льне обу́рення; **~ne p r a w o w y b o r c z e** зага́льне ви́борче пра́во; **~ne u z n a n i e** зага́льне визна́ння; 2) *(що стосується всього світу)* всесві́тній; **d z i e j e ~ne** (**h i s t o r i a ~na**) всесві́тня істо́рія; **w y s t a w a ~na** всесві́тня ви́ставка; 3) *(цілковитий)* суці́льний; **~na k o l e k t y w i z a c j a** суці́льна колективіза́ція; ◊ **Powszechny D o m T o w a r o w y** (**P D T**) універса́льний магази́н (універма́г, -гу); **s z k o ł a ~na** початко́ва *а.* непо́вна середня шко́ла.

powszedni 1) щоде́нний, повсякде́нний; **~nie z a j ę c i e** щоде́нне (повсякде́нне) заня́ття; 2) *(про день)* бу́дній; 3) *перен.* звича́йний, буде́нний; **m y ś l i ~nie** звича́йні (буде́нні) думки́, -мо́к; ◊ **d z i e ń ~** бу́день, -дня.

powszednieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli става́ти (роби́тися) буде́нним (неціка́вим).

powszedniość *ż.* буде́нність, -ності.

po wszystkie czasy *przsł.* назáвжди, навíки, навíчно.

powściągać, powściągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli стри́мувати, -мую, -муєш, стри́мати, здéржувати, -жую, -жуєш, здéржати (кого, що); *(людину — ще)* угамо́вувати, -вую, -вуєш, угамува́ти; *(пристрасті та ін. — ще)* гамува́ти, погамува́ти; //**~ się** стри́муватися, стри́матися, здéржуватися, здéржатися; угамо́вуватися, угамува́тися; **гамува́тися, погамува́тися.**

powściągająco угамо́вуюче.

powściągający угамо́вуючий.

powściągliwie стри́мано.

powściągliwość *ż.* 1) стри́маність, -ності; 2) поміркóваність. *Пор.* **powściągliwy.**

powściągliwy 1) стри́маний; **~ t o n** стри́маний тон, -ну; 2) *(у їді)* поміркóваний.

powściągnąć *див.* **powściągać.**

powtarzać, powtórzyć, -rzę, -rzysz, -rzył повторя́ти, повто́рювати, -рюю, -рюєш, повтори́ти, -рю́, -риш; //**~ się** повто́рюватися, повторя́тися, повтори́тися.

powtarzalność *ż.* повто́рюваність, -ності.

powtarzalny повто́рюваний.

powtarzanina *ż., lekc.* повто́рювання, повторя́ння.

po wtóre *przsł.* по-дру́ге.

powtórka *ż., pot., szk.* повто́рювання, повторя́ння.

powtórnie вдру́ге, повто́рно.

powtórny другоразо́вий, повто́рний; *(що відбувається вдруге — ще)* дру́гий; ~ne małżeństwo дру́ге одру́ження; ~ne szczepienie ospy повто́рне (другоразо́ве) ще́плення ві́спи.

powtórzenie (się) *n.* повто́рення; w razie ~nia się у ви́падку повто́рення; якщо́ це повто́риться.

powtórzyć *див.* **powtarzać.**

powybijać повибива́ти.

powyborowy післявиборчий.

powyciągać повитяга́ти.

powycinać 1) повирі́зувати, -зую, -зуєш; ~ z papieru повирі́зувати з папе́ру; 2) *(ліс, дерева)* повиру́бувати, -бую, -буєш.

powyganiać повиганя́ти, повигна́ти.

powyjeżdżać повиїжджа́ти, повиїзди́ти.

powyjmować, -muję, -mujesz, -mował повийма́ти.

powykradać повикрада́ти.

powynajdywać, -duję, -dujesz, -dywał повишу́кувати, -кую, -куєш.

powynajmować, -muję, -mujesz, -mował поздава́ти в на́йми.

powynosić, -szę, -sisz, -sił повино́сити, -но́шу, -но́сиш; //~ się позабира́тися.

powypłacać повипла́чувати, -чую, -чуєш, поспла́чувати.

powyginać 1) повигина́ти; *(ривками)* повидира́ти, повисми́кувати, -кую, -куєш; 2) *перен.* повисми́кувати, повихо́плювати, -люю, -люєш.

powyżej *przsł.* ви́ще.

powyższy вищена́званий, вищевка́заний, вищезга́даний, вищезазна́чений; wobec ~szego... беручи́ до уваги (з о́гляду на) вищезазна́чене.

powzbogacać позбага́чувати, -чую, -чуєш.

powziąć: ~ do kogo sympatię відчу́ти симпа́тію до ко́го; ~ myśl (projekt) заду́мати (що); ~ podejrzenie запідо́зрити (кого́); ~ postanowienie (uchwałę) прийня́ти постано́ву; ~ zamiar намі́ритися.

poza I *ż.* по́за; przybrać ~zę прибра́ти по́зу.

poza II (kim, czym) *przyim.* за, по́за (ким, чим).

pozabijać позабива́ти, повбива́ти.

pozabiurowy позаслужбо́вий; zarobek ~ позаслужбо́вий заробі́ток, -тку.

pozabudżetowy позабюдже́тний.

pozaciągać 1) позата́скувати, -кую, -куєш, позатяга́ти, позатя́гувати, -гую, -гуєш; ~ belki позата́скувати (позатяга́ти, позатя́гувати) ба́лки; 2) *(помазати)* понатира́ти; ~ podłogi понатира́ти підло́ги; 3) *(позаписувати)* позано́сити, -но́шу, -но́сиш; ~ w rejestr позано́сити в ре́єстр (в спи́сок); 4) *(вікна)* позавіша́вати, -шую, -шуєш; ◊ ~ długi понаро́блювати борго́ів; ~ warty порозставля́ти ва́рту (сторо́жу, карау́л); ~ zobowiązania понабира́ти зобов'я́зань.

pozaczerwony *fiz.* інфрачерво́ний.

pozadłużać się понаро́блювати борго́ів.

pozadomowy яки́й (що) відбува́ється по́за до́мом; *(у контексті)* по́за до́мом то́що; życie ~we життя́ по́за до́мом.

pozaetatowy позашта́тний.

pozafioletowy *fiz.* ультрафіоле́товий.

pozafiołkowy *fiz. див.* **pozafioletowy.**

pozafrontowy *wojs.* тилови́й.

pozagrobowy загро́бний.

pozajądrowy *fiz.* позая́дерний.

pozajmować, -muję, -mujesz, -mował позайма́ти.

pozajutro *див.* **pojutrze.**

pozajutrzejszy *див.* **pojutrzejszy.**

pozaklasowy позаклаcний.

pozakładać позакладáти.

pozakonkursowy позако́нкурсний.

pozakrajowy іноземний.

pozakulisowy *див.* **zakulisowy.**

pozałatwiać поулаго́джувати, -джую, -джуєш, поула́днувати,

-ную, -нуєш, повлаштóвувати, -вую, -вуєш.
pozamaciczny *med.* позамáтковий; ciąża ~na позамáткова вагíтність, -ності.
pozamałżeński нешлюбний, позашлюбний.
pozamaterialny нематеріáльний.
pozamiejscowy немісцéвий.
pozamiejski заміський, позаміський, загорóдній.
pozamorski замóрський.
pozamykać позакривáти; позамикáти, позапирáти; позгортáти; позаплющувати; позачиняти; позамикáти. *Пор.* **zamykać** 1.
pozanikać 1) позникáти, пощезáти; 2) повироджуватися. *Пор.* **zanikać** 1, 2.
pozanudzać понавóдити скýку (на кóго).
pozaobozowy пóза тáбором; пóза лáгерем; służba ~wa слýжба пóза тáбором (пóза лáгерем). *Пор.* **obóz.**
poza oczami *przsł. див.* **poza oczy.**
pozaocznie *przsł. див.* **poza oczy.**
pozaoczny заóчний.
poza oczy *przsł.* позáочі.
pozaparlamentarny позапарлáментський.
pozapinać позастібáти; //~ się позастібáтися.
pozaplanowy позаплáновий.
pozaplemienny позаплемінний.
pozapominać позабувáти.
pozaprzeszły позаторішній.
pozasłużbowy *див.* **pozabiurowy.**
pozaszkolny позашкільний.
pozaświatowy надзéмний.
pozatapiać позатóплювати, -люю, -люєш.
pozatykać позатикáти.
poza tym *przsł.* а втім *(ставиться на початку речення)*, зрéштою.
pozauniwersytecki позауніверситéтський.
pozawczoraj *przsł.* позавчóра.
pozawczorajszy позавчорáшній.
pozawiązywać, -zuję, -zujesz, -zywał позав'язувати, -зую, -зуєш.
pozawidmowy *fiz.* позаспектрáльний.
pozawierać поукладáти, поскладáти; ~ kontrakty поукладáти (поскладáти) дóговóри (контрáкти).
pozazdrościć, -roszczę, -rościsz, -rościł (komu) позáздрити, позавúдувати, -дую, -дуєш (кому́).
pozaziemski *див.* **pozaświatowy.**
pozazmysłowy недостýпний для óрганів чуття́.
pozazwiązkowy неспілкóвий; młodzież ~wa неспілкóва мóлодь, -ді.
pozbawiać, pozbawić, -wię, -wisz, -wił (kogo czego) позбавля́ти, позбáвити, -влю, -виш (кого́ чого́); ~wiać kogo praw позбавля́ти кого́ прав; ~wiać kogo wolności позбавля́ти кого́ во́лі; ~wić kogo życia позбáвити кого́ життя́; вкоротúти кому́ вíку; //~ się (czego) втрачáти, втрáтити, -трáчу, -трáтиш (що); ~wić się życia втрáтити життя́; 2) *(залишатися без чого)* збувáтися, збýтися, -бýдуся, -бýдешся, позбýтися (чого́); збýти (що) *(зрідка)*.
pozbawienie *n.* позбáвлення.
pozbierać позбирáти.
pozbywać się, pozbyć się, -będę, -będziesz, -był (kogo, czego) збувáтися, збýтися (збýдуся, збýдешся), збувáти, збýти, позбувáтися, позбýтися (кого́, чого́); *(розм. — з трудом — ще)* здúхуватися (здúхуюся, здúхуєшся), здúхатися, спéкатися (кого́, чого́); ledwiem się go ~był я лéдве здúхався (спéкався) йогó; ~być się nałogu збýтися (збýти, позбýтися) погáної звúчки.
pozdawać, -daję, -dajesz, -dawał *(іспити)* поскладáти.
pozdejmować, -muję, -mujesz, -mował познімáти, поздіймáти.
pozdrawiacz, *lm.* **-cze,** *m.* поздорóвник.
pozdrawiać, pozdrowić, -wię, -wisz, -wił вітáти, привітáти; *(робити поклін — ще)* клáнятися, вкло-

ня́тися, вклони́тися, -ни́ося, -нишся, поклони́тися.
pozdrowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli поздоровіти, поздоро́вшати, поздоровішати.
pozdrowienie *n.* приві́т, -ту, привіта́ння; покліи, -ло́ну, уклі́н. *Пор.* **pozdrawiać.**
pozdychać поздиха́ти.
pozer, *lm.* **-rowie,** *m.* позе́р, -ра.
pozerka *ż.* позе́рка.
pozeszywać позшива́ти.
pozew, -zwu, *m., praw.* по́зов, -ву; w n o s i ć ~ подава́ти по́зов.
pozewne, -nego, *n., praw.* опла́та за по́зов.
pozębić, -bię, -bisz, -bił позазу́блювати, -люю, -люєш, повищерблювати.
pozgarniać позгріба́ти; *(лопатою жар, сніг — звичайно)* позгорта́ти.
pozgonny *książ.* посме́ртний.
pozgrzyt, -tu, *m.* поскри́пування; ~ty m r o z u поскри́пування моро́зу.
pozielenić, -nię, -nisz, -nił позелени́ти.
pozielenieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli позелені́ти.
poziemie *n., archit.* ни́жній (пе́рший) по́верх, -ху.
pozierać *arch. див.* **spozierać.**
poziew, -wu, *m.* по́зіх, -ху; *перен.* по́дих, -ху; ~ z i e m i по́дих землі́.
poziewać, poziewnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli позіха́ти, позіхну́ти.
poziębnąć, -ziębniemy, -ziębniecie, -ziębnęli *a.* **-ziębli** позамерзати.
poziom, -mu, *m.* рі́вень, -вня; *перен.* d o s t o s o w a ć s i ę d o c z y j e g o ~mu пристосува́тися до чийо́го рі́вня; ~ m o r z a рі́вень мо́ря; p o d n o s i ć s i ę d o ~mu (n a ~) c z e g o підніма́тися до рі́вня чого́; ~ p r o d u k c j i рі́вень виробни́цтва; ~ ż y c i o w y життєви́й (життє́вий) рі́вень; ◊ n i s k i ~ r z e k i мілкові́[ó]ддя; w y s o k i ~ r z e k i водопі́лля, по́вінь, -вені.
poziomka *ż.* суни́ця.
poziomkowy суни́чний.
poziomnica *ż., tech.* ватерпа́с.
poziomnik *m., geod.* нівелі́р, -ра.
poziomo 1) горизонта́льно; 2) попере́чно; 3) ни́зько; по́шло. *Пор.* **poziomy.**
poziomość *ż.* 1) горизонта́льність, -ності; 2) попере́чність; 3) ни́зькість, -кості; по́шлість, -лості. *Пор.* **poziomy.**
poziomować, -muję, -mujesz, -mował *geod.* нівелюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
poziomy 1) горизонта́льний; 2) *мат.* попере́чний; p r z e k r ó j ~ попере́чний ро́зріз, -зу; 3) *перен.* низьки́й; ~ma m y ś l низька́ ду́мка; *(низькопробний)* по́шлий; ~ d o w c i p по́шлий до́теп, -пу.
pozjadać поз'їда́ти.
pozłacać, pozłocić, -cę, -cisz, -cił золоти́ти, -лочу́, -ло́тиш, позоло́чувати, -чую, -чуєш, позолоти́ти.
pozłacany золо́чений, ви́золочений, позоло́чений.
pozłocić *див.* **pozłacać.**
pozłocisty *див.* **pozłacany.**
pozłota *ż.* 1) позоло́та; 2) *(несправжня)* сухозлі́тка; 3) *перен. несхв.* мішура́; ◊ *перен.* g ł o w a d o ~ty пуста́ голова́.
pozłotka *ż.* 1) сухозлі́тка; 2) *перен. несхв.* мішура́.
pozłotnictwo *n., spec.* ремесло́ золоти́льника.
pozłotniczy *spec.* золоти́льницький; r o b o t a ~cza золоти́льницька робо́та.
pozłotnik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* золоти́льник; золота́р, -ря́ *(заст.)*.
pozłotny *spec.* позоло́тний.
pozmieniać попереміня́ти.
pozmywać позмива́ти.
poznaczyć, -czę, -czysz, -czył (co) 1) *(білизну)* позначи́ти, помі́тити, -мі́чу, -мі́тиш (що); 2) *перен.* поробити зна́ки; позалиша́ти зна́ки (на чо́му).
poznać *див.* **poznawać.**

poznajamiać, poznajomić, -mię, -misz, -mił знайóмити, -млю, -миш, познайóмити; // *(лише докон.)* ~ się познайóмитися (з ким, з чим); *(з чим — ще)* обізнáтися.

Poznaniak, *lm.* **-cy,** *m.* жи́тель (мéшканець) Пóзнанської óбласті.

poznaniak, *lm.* **-cy,** *m.* жи́тель (мéшканець) мíста Пóзнані.

poznanie *n.* 1) пізнáння; 2) знайóмство; *пор.* **poznawać** 1, 2; ◊ dać komu coś do ~nia дáти комý зрозумíти що; nie do ~nia зóвсім змíнений; //~ się знайóмство.

Poznań *m.* Пóзнань, -ні.

Poznańczyk, *lm.* **-cy,** *m.* жи́тель (мéшканець) Пóзнанської óбласті.

poznańczyk, *lm.* **-cy,** *m.* жи́тель (мéшканець) мíста Пóзнані.

poznański познáнський.

poznawać, -znaję, -znajesz, -znawał, poznać 1) пізнавáти, -знаю, -знаéш, пізнáти (кого́, що); ~znać kogo po głosie пізнáти кого́ по гóлосу; *прик.* ~ pana po cholewach пізнáти пáна по халя́вах; ~znać samego siebie пізнáти самóго себé; 2) (kogo) *(лише докон.)* познайóмитися, -млюся, -мишся (з ким); 3) *(перен. — досвідчувати)* зазнавáти, зазнáти (чогó), спізнавáти, спізнáти (що); ~znać dobro i zło зазнáти добрá і зла, спізнáти добрó і зло; ◊ dać co ~znać po sobie ви́казати (зрáдити) себé; //~ się 1) (z kim) *(лише докон.)* познайóмитися, -млюся, -мишся (з ким); *(з чим — ще)* обізнáтися; 2) (na kim) *(лише докон.)* оцінúти по заслýзі (налéжно) кого́; розкусúти кого́ *(перен. несхв.);* 3) (na czym) *(лише докон.)* розпізнáти (що); ~ na chorobie розпізнáти хворóбу; 4) *(взаємно)* пізнавáти себé, пізнáти себé (одúн óдного); nie ~znaliśmy się ми не пізнáли себé (одне́ óдного).

poznawalność *ż., fil.* пізнáваність, -ності, пізнавáнність.

poznawalny *fil.* пізнáваний, пізнавáнний.

poznawczy *fil.* пізнавáльний.

pozn.kać позникáти, пощезáти, *(погубитися)* попропадáти.

pozornie 1) на ви́гляд, на пóгляд; 2) неправдúво, фальшúво; удáвано. *Пор.* **pozorny.**

pozorność *ż.* неправдúвість, -вості, фальшúвість; обмáнність, -ності; мнúмість, -мості. *Пор.* **pozorny.**

pozorny неправдúвий, фальшúвий; *(несправжній — ще)* мнúмий; *(про моральні якості — звичайно)* удáваний, обмáнний; ~na skromność удáвана (обмáнна) скрóмність, -ності; *мед.* śmierć ~na мнúма смерть, -ті, летаргíя.

pozorować, -ruję, -rujesz, -rował (co czym) надавáти чомý ви́димість чогó; ~ podróż koniecznością надавáти пóдорожі ви́димість необхíдності.

pozostać *див.* **pozostawać.**

pozostałość *ż.* 1) рéшта; ~ długu рéшта бóргу; 2) *перен.* зáлишки, -кíв, рéштки, -ток; ~ci po dawnych czasach зáлишки (рéштки) дáвніх часíв; (старóго пóбуту).

pozostały залишкóвий; ~ towar залишкóвий товáр, -ру; *(який залишився)* рéшта *(лише в одн.);* ~ czas рéшта чáсу; ~ła suma рéшта сýми.

pozostawać, -staję, -stajesz, -stawał, pozostać, -stanę, -staniesz, -stał залишáтися, залишúтися, -шýся, -шишся, лишáтися, лишúтися, зоставáтися, -таю́ся, -таéшся, зостáтися, -тáнуся, -тáнешся; nie ~staje mi nic innego менí не залишáється (не лишáється) нічóго íншого; ~stać wiernym залишúтися вíрним; ◊ ~stawać w tyle відставáти, відстáти; ~staję z po-

ważaniem *(в листі)* з пошáною до Вас.

pozostawiać, pozostawić, -wię, -wisz, -wił залишáти, залишúти, -лишý, -ли́шúш, лишáти, лишúти, зоставля́ти, зостáвити, -влю, -виш; оставля́ти, остáвити *(рідко)*; ~**wić** dobrą pamięć po sobie залишúти (лишúти) дóбру пáм'ять по собí (пíсля сéбе); ~**wić** kogo czyjej opiece залишúти когó під чиє́ опíкування; ~**wić** wybór komu залишúти (полишúти, дáти) комý можли́вість (прáво) вúбору (вибирáти, вúбрати); to ~**wia** wiele do życzenia це залишáє бажáти крáщого; ◊ ~**wić** co do czyjej dyspozycji віддáти що в чиє́ розпоря́дження.

pozować, -zuję, -zujesz, -zował 1) позувáти, -зýю, -зýеш; 2) (na kogo) *перен.* прикидáтися (ким), вдавáти з сéбе (когó).

pozór, -zoru, *m.* 1) *(зовнішній)* вúгляд, -ду, зóвнішність -ності; pokój miał ~ gabinetu кíмната мáла вúгляд кабінéту; *прик.* ~**zory** mylą зóвнішність обмáнна; wziąć (przybrać) na siebie ~ (czego) набрáти вúгляду (чогó), прибрáти вúгляд (чогó); 2) *перен.* (пристóйний) прúвід, -воду; pod ~**zorem** під прúводом; służyć ~**zorem** бýти прúводом; ◊ dawać ~ (na kogo, na co) наглядáти (за ким, за чим); dla ~**zoru** для годúться, про людськé óко; *перен.* mieć przeciwko sobie ~**zory** мáти проти сéбе непрямí дóкази; pod żadnym ~**zorem** ні в я́кому (в жóдному) рáзі; zachowywać ~**zory** додéржувати звúчáю (прáвил) пристóйності.

pozrąbywać, -buję, -bujesz, -bywał позрýбувати -бую, -буєш.

pozrywać 1) позривáти; 2) *перен.* порвáти, -рвý, -рвéш, порозривáти; ~ stosunki порвáти (порозривáти) віднóсини; ◊ *перен.* boki ~ od śmiechu надірвáтися (перервáтися) від (із) смíху (від рéготу, з рéготу).

pozrzucać 1) поскидáти; 2) *(перен. — з посади)* познімáти, поусувáти.

pozwać *див.* **pozywać.**

pozwalać I *dok.* позвáлювати, -люю, -люєш, поскидáти; *(перен. — вину і под.)* позвертáти, поскладáти (на кóго, на що).

pozwalać II, pozwolić, -lę, -lisz, -lił дозволя́ти, дозвóлити, позволя́ти, позвóлити; jeśli czas ~**woli** колú (якщó) час дозвóлить (позвóлить); ~**wolić** sobie (na co) дозвóлити (позвóлити) собí (щс); ◊ ~**wolisz** do mnie o godzinie szóstej будь лáска, прийдú до мéне о шóстій годúні.

pozwanie *n., praw. див.* **pozew.**

pozwany, -nego, *lm.* **-ni,** *m., praw.* відповідáч, -чá.

pozwolenie *n.* дóзвіл, -волу; prosić o ~ проси́ти дóзволу; za ~**niem!** з вáшого дóзволу! Дозвóльте!

pozwolić *див.* **pozwalać II.**

pozycja *ż.* 1) *військ., грам., муз. і ін.* позúція; *(положення тіла — ще)* пóза; *грам.* ~ mocna samogłoski сúльна позúція голосно́го; *військ.* ~ ogniowa вогньова́ позúція; przybierać ~**ję** прибирáти пóзу; w ~**ji** leżącej у лежáчій позúції; 2) *перен.* станóвище; zająć ~**ję** wyczekującą зайня́ти очíкувальне станóвище; 3) *бухг.* стаття́; ~ dochodowa стаття́ прихóду; ~ wpływów стаття́ надхóджень; ◊ *перен.* cenna ~ цíнний (щасли́вий) вклад, -ду; *військ., перен.* ~**je** kluczowe комáндні висóти, -сóт; ukazały się następujące ~**je** вúйшли з дрýку такí книжкú.

pozycyjny *wojs.* позиці́йний; wojna ~**na** позиці́йна війнá.

pozyskać *див.* **pozyskiwać.**
pozyskanie *n.* здобуття́.
pozyskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, pozyskać здобува́ти, здобу́ти, -бу́ду, -бу́деш; ~**kać** c z y j e z a u ſ a n i e здобу́ти чиє́ дові́р'я (чию́ дові́ру); ~**kać** s o b i e k o g o a) здобу́ти чию́ прихи́льність (ла́ску); б) схили́ти кого́ на свою́ сто́рону.
pozytron, -nu, *m., fiz.* позитро́н.
pozytyw, -wu, *m., fot.* позити́в.
pozytywista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* позитиві́ст.
pozytywistka *ż., fil.* позитиві́стка.
pozytywistyczny *fil.* позитиві́стський.
pozytywizm, -mu, *m., fil.* позитиві́зм, -му.
pozytywka *ż.* музика́льний я́щик.
pozytywnie позити́вно.
pozytywność *ż.* позити́вність, -ності.
pozytywny позити́вний.
pozytywy, -wów, *blp.* дода́тні сто́рони (чого́).
pozywać, pozwać, -zwę, -zwiesz, -zwał *praw.* позива́ти, подава́ти (притяга́ти) до су́ду, пода́ти (притягти́) до су́ду.
pożalić się, -lę, -lisz, -lił поска́ржитися, пожалі́тися, пожа́луватися, -луюся, -луєшся.
pożałować, -łuję, -łujesz, -łował 1) (kogo, czego) пожалі́ти, пожа́лувати, -лую, -луєш (кого́, чого́ *a.* що), згля́нутися (на ко́го, на що); 2) (komu czego) пожалкува́ти, пожа́лувати, пошкодува́ти (кому́ чого́); ~ k o m u k a w a ł k a c h l e b a пошкодува́ти (пожалкува́ти) кому́ шматка́ хліба.
pożałowanie: ~**nia** g o d n y жалюгі́дний.
pożar, -ru, *m.* пожа́р, -ру; g a s i ć ~ гаси́ти пожа́ру (пожа́р); l o k a l i z o w a ć (u m i e j s c o w i ć) ~ локалізува́ти пожа́ру (пожа́р); w y b u c h ł ~ спалахну́ла пожа́ра, спалахну́в пожа́р.
pożarcie *n. докон.* пожира́ння; ◊ r z u c i ć n a ~ b e s t i o m ки́нути на пота́лу ди́ким звіра́м (хижака́м).
pożarnictwo *n.* пожа́рна спра́ва.
pożarniczy пожа́рний, пожа́рний; p o m p a ~**cza** пожа́рний (пожа́рний) насо́с.
pożarny пожа́рний, пожа́рний; p o m p a ~**na** пожа́рний (пожа́рний) насо́с; ł u n a ~**na** пожа́рна (пожа́рна) за́гра́ва; s t r a ż ~**na** пожа́рна (пожа́рна) кома́нда.
pożarowy пожа́рний, пожа́рний; *перен.* s t y l ~ пожа́рний (пожа́рний) стиль, -лю.
pożartować, -tuję, -tujesz, -tował пожартува́ти -тую, -ту́єш.
pożąć, -żnę, -żniesz, -żął, -żęli пожа́ти, -жну́, -жне́ш.
pożądać (czego) жада́ти (чого́).
pożądanie *n.* жада́ння, жадо́ба, жага́.
pożądany ба́жа́ний; b y ł o b y ~**nym,** a ż e b y... було́ б ба́жа́но, щоб...
pożądliwie пожа́дливо.
pożądliwość *ż.* пожа́дливість, -вості.
pożądliwy пожа́дливий.
pożegnać (kogo, co) попрощатися (з ким, з чим); //~ **się** (z kim, z czym) попрощатися; ◊ *перен. розм.* ~**naj się** z e s w y m i p i e n i ę d z m i пропа́ли твої́ гро́ші.
pożegnalny прощальний; **w i z y t a** ~**na** прощальний візи́т, -ту.
pożegnanie *n.* прощання; ◊ b e z ~**nia** не попрощавшися.
pożegnawczy *див.* **pożegnalny.**
pożenić, -nię, -nisz, -nił поодру́жувати, -жую, -жуєш, пожени́ти, -ню, -ниш; ~ s y n ó w поодру́жувати (пожени́ти) синів.
pożeracz, *lm.* **-cze,** *m.* пожира́ч, -ча́, пожира́тель; жеру́н, -на́ *(фам.).*
pożeraczka *ż.* пожира́чка, пожира́телька; жеру́нка. *Пор.* **pożeracz.**
pożerać, pożreć, -żrę, -żresz, -żarł 1) пожира́ти, же́рти (жеру́, же-

péш), пожéрти; *(перен. — ще)* поглинáти, поглúнути; czas wszystko ~żera час усé поглинáє; *перен.* ~żerać kogo oczyma пожирáти когó очúма; *(жадібно)* пáсти очúма (когó); 2) *(перен. — мучити)* з'їдáти, з'їсти (з'їм, з'їсú); troska serce ~żera турбóта з'їдáє людúну; // *(лише докон.)* ~ się *перен.* погрúзтися, зýся, -зéшся; *(сварячись — ще)* погúркатися.

pożłobić, -bię, -bisz, -bił 1) пожолóбити, -блю, -биш; 2) *перен.* поборознúти.

pożoga *ż., książ.* пожéжа, пожáр, -ру.

pożółcić, -cę, -cisz, -cił пожовтúти, -жовчý, -жовтúш.

pożółcieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *див.* **pożółknąć.**

pożółkły пожóвклий.

pożółknąć, -knę, -kniesz, -knął, -knęli *a.* **-kł, -kli** пожовтíти, пожóвкнути.

pożółkniały *див.* **pożółkły.**

pożreć *див.* **pożerać.**

pożuć, -żuję, -żujesz, -żuł пожувáти, -жую, -жуéш.

pożycie *n.* співжúття; sympatyczny w ~ciu приéмний у співжúтті; trudny w ~ciu трудúй у співжúтті; ◊ ~ małżeńskie подрýжне життя́.

pożyczać, pożyczyć, -czę, -czysz, -czył (czego) позичáти, позúчити (чого́ *a.* що); ~czyć ołówka позúчити олівця́ (олівéць).

pożyczający, -cego, *lm.* **-cy,** *m., praw.* 1) позикодáвець, -вця; 2) *(про боржника)* позичáльник.

pożyczalnia: ~ książek абонéнтний вíдділ бібліотéки.

pożyczalny якúй мóжна позúчити.

pożyczany позúчений; żyć za ~ne pieniądze жúти на позúчені гро́ші.

pożyczenie *n.* позúчення.

pożyczka *ż.* пóзика, пóзичка; ~ państwowa держáвна пóзика; ~ premiowa вúграшна пóзика; tytułem ~ki в поря́дку пóзики, як пóзику; ◊ zaciągnąć ~kę позúчити.

pożyczkobiorca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* позичáльник, одéржувач пóзики.

pożyczkodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* позикодáвець, -вця.

pożyczkowo-wkładowy: kasa ~wa ощаднопозичкóва кáса.

pożyczkowy позичкóвий; kasa ~wa позичкóва кáса.

pożyczony *див.* **pożyczany.**

pożyczyć I *див.* **pożyczać.**

pożyczyć II, **-czę, -czysz, -czył** (komu czego) побажáти (комý чогó).

pożyć, -żyję, -żyjesz, -żył пожúти, -живý, -живéш.

pożytecznie корúсно.

pożyteczność *ż.* корúсність, -ності.

pożyteczny (komu, dla kogo, do czego) корúсний (для кóго *i* комý, для чóго); *прик.* połączyć ~ne z przyjemnym поєднáти корúсне з приéмним.

pożytek, -tku, *m.* кóрúсть, -ті; *(матеріальний — ще)* вúгода; mieć ~ z czego мáти з чóго кóрúсть (вúгоду); ◊ *присл.* cudze w ~ nie idzie чужé добрó не грíє.

pożywić się, -wię, -wisz, -wił 1) прохарчувáтися, -чýюся, -чýєшся, прогодувáтися, -дýюся, -дýєшся; 2) *перен.* пожúвитися, -влю́ся, -вишся (чим).

pożywienie *n.* 1) їжа; *(продукти)* харч (*род.* хáрчі *ж. р. і* хáрчу *ч. р.*); 2) *перен.* пожúвок, -вку, пожúва.

pożywka *ż.* 1) пожúвна речовúна; 2) *біол., перен.* живúльне середóвище.

pożywność *ż.* пожúвність, -ності.

pożywny пожúвний; ~ rosół пожúвний бульйóн, -ну.

pój, poju, *m., муśl.* водопíй, -пóю.

pójść, pójdę, pójdziesz, poszedł, poszli пітú (підý, пíдеш); *прик.* ~ do głowy (po rozum) пітú до головú по рóзум; ~ komu na rękę пітú комý назýстріч; ~ na zdrowie а) вúйти на здорóв'я; б) пітú (вúйти на користь).

йти) на до́бре (на добро́); *прик.* n a u k a n i e **poszła** w l a s нау́ка не пішла́ до лі́су (в лі́с); ~ w c z y j e ś l a d y пітй чиїмн слідáми (по чиїх слідáх); ~ w p e r z y n ę пітй прáхом; *прик.* w s z y s t k o **poszło** j a k z p ł a t k a (j a k p o m a ś l e) все пішло́ як по мáслу; ~ z d y m e m дúмом догорй пітй; ◊ c e n y **poszły** w g ó r ę ці́ни піднялúся; *перен. розм.* ~ d o k ą t a втрáтити дáвнє знáчення: ~ k o m u n a z g u b ę вúйти комý на зле; ~ n a d a r m o пропáсти дáром; *розм.* ~ n a d o k t o r a обрáти (вúбрати) собі́ профе́сію лі́каря; n i e **pójdzie** t o b e z k a r n i e це безкáрно не прóйдé (не минé); o c o w a m **poszło**? в чóму справа?; t o m u **poszło** w p i ę t y це йомý вúлізло бóком; *перен.* w i n o **poszło** m u d o g ł o w y винó вдáрило йомý в гóлову; *розм.* ~ w n o g i дáти ногáм знáти, дáти драчки (дрáла), п'ятáми накивáти; ~ w s m a k бýти до смакý (до вподóби); w s z y s t k o **poszło** w n i e p a m i ę ć усé забýлося; **poszło** w z w y c z a j стáло звúчáєм; ~ z a r a d ą c z y j ą послýхатися чиéї порáди; ~ z k i m o z a k ł a d побúтися з ким об заклáд, заклáстися з ким; ~ z k i m w z a w o d y (o l e p s z e) змагáтися з ким.

póki *sp.* 1) пóки; дóки *(рідше)*; ~ — p ó t y пóки (дóки) — дóти; пóки — пóти *(рідко)*; *присл.* ~ ż y t a, p ó t y b y t a пóки жúта, дóти хлі́ба; 2) до якóго чáсу? дóки?

półko *n.. zdr., pieszcz.* пóлечко, нúвка.

pół, *nieodm.* (czego) пів *(невідм.)*, половúна; ~ (wpół) d o c z w a r t e j пів на четвéрту, половúна четвéртої; ~ g o d z i n y півгодúни; p i ę ć i ~ п'ять з половúною; **w** ~ d r o g i на півдорóзі.

półaksamit, -tu, *m., tkac.* вельвéт, -ту.

półaksamitny *tkac.* вельвéтовий.

półakt, -tu, *m., mal.* півáкт, -ту.

półanglik, *lm.* **-ki**, *m., hod.* напівкрóвний англізóваний кінь (*род.* коня́).

półarab, *lm.* **-by**, *m., hod.* напівкрóвний арáбський кінь (*род.* коня́).

półarkusz, *lm.* **-sze**, *m. (papieru)* півáркуш, півлúст, -тá.

półarkuszowy *druk.* ін-фóліо; k s i ą ż k a ~**wa** книжка ін-фóліо.

półatłas, -su, *m., tkac.* піватлáс, -су.

półautomatyczny напівавтоматúчний.

półbarwa *ż.* невирáзний кóлір, -льору.

półbatalion, -nu, *m., wojs.* півбатальйóн, -ну.

półbateria *ż., wojs.* півбатарéя.

półbatyst, -tu, *m., tkac.* півбатúст, -ту.

półbeczek, -czka, *m.* полýбочок, -чка.

półbeczułek, -łka, *m.* півбочóнок, -нка; *(для рідини — звичайно)* півбарúло.

półbeczułka *ż. див.* **półbeczułek.**

półbochenek, -nka, *m.* півбухáнки.

półbożek, -żka, *lm.* **-żki**, *m. див.* **półbóg.**

półbóg, -boga, *lm.* **-bogi** *a.* **-bogowie**, *m., mit., przen.* півбóг.

półbrygada *ż., wojs.* півбригáда.

półbucik *m.* полуботúнок, -нка.

półcalówka *ż., spec.* півдюймівка.

półciemny півтéмний, напівтéмний.

półcień, -nia, *lm.* **-nie**, *m.* півтінь, -ні.

półciężarowy напіввантáжний.

półciężarówka *ż.* напіввантáжна машúна.

półcylindryczny півциліндрúчний.

półcyrklasty *archit.* півцúркульний.

półczuwanie *n.* пів'я́ва, напів'я́ва.

półczwarta *nieodm., m. i n., licz.* три з половúною; ~ r o k u три з половúною рóки.

półczwartej *nieodm., ż., licz.* три з полови́ною; ~ g o d z i n y три з полови́ною годи́ни.
półczynny напівді́ючий.
półćwiartek, -tka, *m.* 1) півчве́ртки; 2) *друк.* ві́сімка.
półćwiartka *ż. dus.* **półćwiartek.**
półćwiartkowy: f o r m a t ~ *druk.* форма́т ві́сімки.
półdarmo *przsł.* півда́рма.
półdniowy яки́й (що) трива́е півдня́.
półdrabek, -bka, *m., roln.* полу́драбок, -бка.
półdrabinek, -nka, *m., roln.* 1) *(у возі)* драбки́, -кі́в; 2) *dus.* **półdrabek.**
półdrzemka *ż.* півдрімо́та, напівдрімо́та.
półdukat, -tu, *m., hist.* півдука́та.
półdwunasta *nieodm., m. i n., licz.* одина́дцять з полови́ною; ~ r o k u одина́дцять з полови́ною ро́ків.
półdwunastej *nieodm., ż., licz.* одина́дцять з полови́ною; ~tej g o d z i n y одина́дцять з полови́ною годи́н.
półdywizja *ż., wojs.* півдивізія.
półdywizjon, -nu, *m., wojs.* півдивізіо́н, -ну.
półdziało *n., wojs.* невели́чка гарма́та.
półdziecięcy напівдитя́чий.
półdziecinny *dus.* **półdziecięcy.**
półdziecko *n.* напівдити́на.
półdziesiąta *nieodm., m. i n., licz.* де́в'ять з полови́ною; ~ r o k u де́в'ять з полови́ною ро́ків.
półdziesiątej *nieodm., ż., licz.* де́в'ять з полови́ною; ~ g o d z i n y де́в'ять з полови́ною годи́н.
półdziewiąta *nieodm., m. i n., licz.* ві́сім з полови́ною; ~ r o k u ві́сім з полови́ною ро́ків.
półdziewiątej *nieodm., ż., licz.* ві́сім з полови́ною; ~ g o d z i n y ві́сім з полови́ною годи́н.
półdziki напівди́кий.
półeczka *ż., zdr.* поли́чка.
półeliptyczny напівеліпти́чний.
półfabrykat, -tu, *m.* напівфабрика́т, -ту, півфабрика́т.
półfasek, -ska, *m.* півді́жки.
półfilarze *n., archit.* півпіля́стр, -ра.
półfinał, -łu, *m., sport.* півфіна́л, -лу.
półfrancuski *kul.* напівслойо́ний.
półfrankówka *ż.* моне́та ва́ртістю півфра́нка.
półfuntowy півфунто́вий.
półgalop, -pu, *m.* півгало́п, -пу.
półgalowy напівпара́дний; m u n d u r ~ напівпара́дний мундир, -ра.
półgarncówka *ż., przest.* мі́ра мі́сткістю в півгар(н)ця.
półgębkiem *przsł., pot.* крізь зу́би; m ó w i ć ~ говори́ти крізь зу́би; ◊ j e ś ć ~ ї́сти неохо́че (без апети́ту); u ś m i e c h n ą ć s i ę ~ ви́мушено (приму́шено, си́лувано) усміхну́тися (посміхну́тися).
półgęsek, -ska, *m., kul.* полото́к, -тка́, по́лоть (*род.* пі́лтя).
półgęsty напівгусти́й.
półgłęboki напівглибо́кий.
półgłos, -su, *m.* приду́шений го́лос, -су.
półgłosem *przsł.* півго́лосом, півго́лосно.
półgłówek, -wka, *lm.* **-wki,** *m.* недоу́мкуватий, -того, недоу́мок, -мка.
półgłupiec, -pca, *lm.* **-pcy,** *m.* приду́ркуватий, -того, дурне́нький, -кого.
półgniewny напівсерди́тий.
półgodzinka *ż.* півгоди́нки.
półgodzinny півгоди́нний.
półgorset, -tu, *m.* півкорсе́т.
półgotycki *archit.* напівготи́чний.
półgrosz. *lm.* **-sze,** *m. dus.* **półgroszówka.**
półgroszówka *ż.* дрібна́ по́льська моне́та ва́ртістю півгро́ша.
półgwar, -ru, *m.* невира́зний го́мін, -мону.
półjamnik *m.* по́мість та́кси.
półjasny півсві́тлий.
półjawa *ż.* пів'я́ва, напів'я́ва.
półjedenasta, *nieodm., m. i n., licz.* де́сять з полови́ною; ~ r o k u де́сять з полови́ною ро́ків.
półjedenastej, *nieodm., ż., licz.* де́сять з полови́ною; ~ g o d z i n y де́сять з полови́ною годи́н.

półjedwab, -biu, *lm.* **-bie,** *m., tkac.* півшо́вк, -ку.
półjedwabny напівшовко́вий.
półka *ż.* поли́ця.
półkadek, -dka, *m.* півдіжки.
półkaftan *m., hist.* півкапта́н.
półkamasz, *lm.* **-sze,** *m.* ге́тра.
półkąpiel *ż., med.* півва́нна.
półklejowy *spec.* напівпроклеєний; ~ papier напівпроклеєний папі́р, -пе́ру.
półkoks, -su, *m., tech.* півко́кс, -су.
półkole *n.* 1) півкру́г; ~ księżyca півкру́г мі́сяця; 2) *мат.* півко́ло.
półkolisty півкру́глий.
półkolonia *ż.* 1) напівколо́нія; 2) лі́тня дитя́ча коло́нія.
półkolonialny напівколоніа́льний.
półkolorowy напівкольоро́вий.
półkolumna *ż., archit.* півколо́на.
półkopek, -pka, *m., roln.* полу́кіпок, -пка.
półkorce *n., przest. див.* **półkorzec.**
półkorcówka *ż., przest.* мі́ра мі́сткістю в півкірця́.
półkorzec, -rca, *lm.* **-rce,** *m., przest.* півкірця́.
półkoszek, -szka, *m. (у возі)* ко́роб, васа́г.
półkoszulek, -lka, *m.* маніжка.
półkożuszek, -szka, *m.* коро́ткий кожу́шок, -шка́.
półkrąg, -kręgu, *m.* 1) півкру́г; 2) *мат.* півко́ло.
półkrew: koń ~krwi *hod.* полукро́вка.
półkruszec, -szcu, *lm.* **-szce,** *m.* півмета́л, -лу.
półkryty напівзакри́тий.
półksiężyc, *lm.* **-ce,** *m.* півмі́сяць.
półksiężycowaty у фо́рмі півмі́сяця.
półksiężycowy *див.* **półksiężycowaty.**
półkula *ż.* півку́ля.
półkule *n. див.* **półkula.**
półkulisty у фо́рмі півку́лі.
półkwarcie *n. див.* **półkwartek.**
półkwartek, -tka, *m.* півква́рта.
półkwartówka *ż.* півквартівка.
półkwaterek, -rka, *m.* восьму́шка *(літра).*
półkwaterka *ż. див.* **półkwaterek.**
półlecie *n.* 1) полови́на лі́та; 2) полови́на ро́ку; 3) сере́дина лі́та.
półlegalny напівлега́льний.
półleżący напівлежа́чий.
półłokciowy *przest.* довжино́ю в півло[і]ктя.
półłuk, -ku, *m.* полови́на дуги́.
półłysy напівли́сий.
półmartwy напівме́ртвий.
półmaska *ż.* півма́ска.
półmetal, -lu, *lm.* **-le,** *m. див.* **półkruszec.**
półmędrek, -drka, *lm.* **-drkowie,** *m.* недоу́чка, недо́ук.
półmiesiączkowaty у фо́рмі півмі́сяця.
półmiesięczny півмі́сячний; pensja ~na півмі́сячна зарпла́та.
półmisek, -ska, *m.* бли́до, таріль, -ре́ля.
półmroczny напівте́мний.
półmrok, -ku, *m.* півте́мрява; *(сутінки — ще)* при́смерк, -ку.
półnagi напівго́лий.
półniebie *n.* полови́на небозво́ду.
północ *ż.* пі́вніч, -ночі; koło ~nocy бли́зько пі́вночі, над пі́вніч; z ~nocy na południe з пі́вночі на пі́вдень.
północno-wschodni пі́вні́чно-схі́дний.
północnowschód, -chodu, *m.* пі́вні́чний схід *(род.* схо́ду).
północno-zachodni пі́вні́чно-за́хі́дний.
północnozachód, -chodu, *m.* пі́вні́чний за́хід, -ходу.
północny пі́вні́чний; *(про час — ще)* опівні́чний; ~ biegun пі́вні́чний по́люс; ~na godzina опівні́чна доба́ (годи́на); zorza ~na пі́вні́чне (поля́рне) ся́йво.
północnuta *ż., muz.* півно́та.
półobłąkany напівбожевільний.
półobręcz *ż., przen.* півко́ло.
półobrót, -rotu, *m.* півоборо́т, -ту.
półobwód, -wodu, *m., mat.* півко́ло.
półoficjalnie напівофіціа́льно.
półoficjalny напівофіціа́льний.
półokrąg, -ręgu, *m. див.* **półkole.**
półokrągły півкру́глий.
półosma, *nieodm., m. i n., licz.* сім з полови́ною; ~ roku сім з полови́ною ро́ків.

półosmej, *nieodm., ż., licz.* сім з половúною; ~ godziny сім з половúною годúн.
półosóbka *ż., żart.* підлíток, -тка, підрóсток.
półoś *ż.* піввíсь (*род.* півóсі).
półotwarty напіввідкрúтий; *(про очі — ще)* напіврозплю́щений; *лінгв.* spółgłoski ~te напівідкрúті прúголосні, -них; *(про двері, вікна тощо)* напіввідчúнений.
półowalny півова́льний.
półpancerny *wojs.* напівброньóваний.
półpanek, -nka, *lm.* **-nkowie**, *m., iekc.* пíдпанок, -нка.
półpasek, -ska, *m.* прикордóнний прóпуск, -ку.
półpasiec, -śca, *lm.* **ście**, *m., med. (herpes zoster)* оперíзуючий (поясни́й) лишáй, -шая́.
półpierścień, *lm.* **-nie**, *m.* 1) півкíльце́; 2) *перен.* півкóло.
półpięta *nieodm., m. i n., licz.* чоти́ри з полови́ною; ~ roku чоти́ри з полови́ною рóки.
półpiętej *nieodm., ż., licz.* чоти́ри з полови́ною; ~ godziny чоти́ри з полови́ною годúни.
półpiętro *n., archit.* півпóверх, -ху; півета́ж, -жá *(рідше)*.
półpiętrze *n., archit. dun.* **półpiętro.**
półpluton, -nu, *m., wojs.* піввзвóд, -ду.
półpłótno *n., tkac.* півполотнó.
półpłynny напіврідкúй.
półpoprzeczna, -nej, *ż., mat.* півдіáметр, -ра.
półpoprzecznik *m., mat. dun.* **półpoprzeczna.**
półporcja *ż., wojs.* півпóрція; полови́на раціóну.
półprętek, -tka, *m., archit.* астрагáл, обідóк колóни.
półprocentowy півпроце́нтний.
półprodukt, -tu, *m., spec.* півпродýкт, -ту.
półproletariusz, *lm.* **-sze**, *m.* напівпролетáр, -ря́.
półprosta, -tej, *ż., mat.* напівпрямá, -мóї.
półprzejrzysty напівпрозóрий.
półprzewodnik *m., el.* напівпровíдник, -ка́.
półprzezroczysty *dun.* **półprzejrzysty.**
półprzytomny напівсвідóмий; *(про зомління)* напівнепритóмний.
półpustynia *ż.* напівпусте́ля, напівпустúня.
półracja *ż., wojs.* півраціóн, -ну.
półrękawek, -wka, *m., kraw.* корóткий рукáв, -вá.
półrocze *n.* піврíччя.
półroczniak *m.* піврíчна дитúна *a.* тварúна.
półrocznie піврíчно, щопівróку.
półroczny піврíчний.
półrondo *n., spec. (про почерк)* півронд*о́ (невідм.)*.
półrozkwitły напіврозцвíлий.
półrublówka *ż.* півкарбóванець, -нця, полтúник.
półrzadki напіврíдкúй.
półsamogłoska *ż., lingw.* півголосни́й, -нóго.
półsążeń, -żnia, *lm.* **-żnie**, *m., przest.* півсáжень, -жня.
półsąg *m. dun.* **półsążeń.**
półsen, -snu, *m.* півсóн, -снý.
półsenny напівсóнний.
półserio *przsł.* напівсерйóзно.
półsetek, -tka, *m.* півсóтня.
półsetka *ż. dun.* **półsetek.**
półsierota, -ty, *lm.* **-ty**, *m. i ż.* напівсирота́.
półsiódma, *nieodm., m. i n., licz.* шість з полови́ною; ~ roku шість з полови́ною рóків.
półsiódmej, *nieodm., ż., licz.* шість з полови́ною; ~ godziny шість з полови́ною годúн.
półskórek, -rka, *blm., m., spec.* напівшкіряна́ оправа (палітýрка).
półskórkowy *spec.* напівшкіряний; książka w oprawie ~wej кни́жка в напівшкіряні́й оправі (палітýрці).
półsłowo *n.* півсло́во; urwać na ~wie обірва́ти на півсло́ві.
półsłówko *n.* слове́чко, півсло́во; ani ~ka nie pisnął ні півсло́вом (слове́чком) не обізва́вся; ◊ mówić ~kami натяка́ти.

półsłupie *n., archit.* піля́стр, -ра.
półsopran, -nu, *m., muz.* мецо-сопра́но *(невідм.)*.
półstacja *ż., kol.* полуста́нок, -нка.
półstoże *n., roln.* мали́й стіжо́к, -жка́.
półstulecie *n.* півстолі́ття.
półsukienko *n., tkac. див.* **półsukno**.
półsukno *n., tkac.* полусукно́.
półsuterena *ż.* півпідва́л, -лу.
półswojski напівприру́чений.
półsyty напівси́тий.
półszaleniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* напівбожевільний, -ного.
półszept, -tu, *m.* півше́піт, -поту.
półszeptem *przsł.* напівпо́шепки, півше́потом.
półszlachetny напівблагоро́дний; ~ kruszec напівблагоро́дний мета́л, -лу.
półszosta *nieodm., m. i n., licz.* п'ять з полови́ною; ~ roku п'ять з полови́ною ро́ків.
półszostej *nieodm., ż., licz.* п'ять з полови́ною; ~ godziny п'ять з полови́ною годи́н.
półsztuczka *ż., tkac., przest.* півшту́ки *(полотна і под.)*.
półszwadron, -nu, *m., wojs.* півескадро́н, -ну.
półślepy напівсліпи́й.
półśpiący напівсо́нний.
półśrodek, -dka, *m.* 1) півза́сіб, -собу; 2) *(про дію для здійснення чого)* півза́хід, -ходу.
półświadomość *ż.* півсвідо́мість, -мості.
półświadomy напівсвідо́мий; *(про зомління)* напівнепритомний.
półświat *m.* полови́на світу, півсві́ту.
półświatek, -tka, *blm., m., zast.* півсві́т, -ту, демімо́нд, -ду.
półświatło *n.* півсві́тло, півтемрява.
półświąteczny напівсвятко́вий.
półświecki напівсві́тський.
półświt, -tu, *m.* досвіт, -ту, передсвіта́нок, -нку.
półtłusty *druk.* напівжи́рний.
półton, -nu, *m., muz.* півто́н, -ну.
półtora *nieodm., m. i n., licz.* півтора́; ~ra dnia півтора́ дня.
półtoraczny мірою в півтора́.
półtorak *m., hist.* моне́та ва́ртістю в півтора́ гро́ша.
półtorasta *nieodm., licz.* півтора́ста.
półtorej, *nieodm., ż., licz.* півтори́; ~rej godziny півтори́ годи́ни.
półtorówka *ż., spec.* півторадюймі́вка.
półtrzecia *nieodm., m. i n., licz.* два з полови́ною, півтре́тя; ~ roku два з полови́ною ро́ки, півтре́тя ро́ку.
półtrzeciej *nieodm., ż., licz.* дві з полови́ною, півтре́тя; ~ godziny дві з полови́ною (півтре́тя) годи́ни.
półtuzin *m.* півдю́жини.
półtwardy напівтверди́й.
półubrany напіводя́гнений.
półuczoność *ż., iron.* напівучёність, -ності.
półuczony *iron.* напівучёний.
półumarły напівме́ртвий.
półuroczysty напівурочи́стий.
półurzędowy напівофіціа́льний; *(що виявляє погляди уряду)* напівофіціо́зний; ~wa gazeta *див.* **półurzędówka.**
półurzędówka *ż.* напівофіціо́з, -зу.
półustaw, -wu, *m., filol.* півуста́в.
półuśmiech, -chu, *m.* ле́гка́ по́смішка (ýсмішка), ле́гки́й ýсміх, -ху.
półuśpiony напівсплячий, напівсо́нний.
półwalec, -lca, *lm.* **-lce,** *m., tech.* півциліндр, -ра.
półwariat, *lm.* **-ci,** *m., pot.* напівбожевільний, -ного.
półwatówka *ż., el.* півва́тна ла́мпочка.
półwcięty *kraw.* із зву́женою та́лією.
półwełna *ż., tkac.* півше́рсть, -ті.
półwełniany *tkac.* напівшерстяни́й.
półwiecze *n. див.* **półwiek.**
półwieczorny *див.* **przedwieczorny.**
półwiedza *ż.* півзнання́.
półwiek, -ku, *m.* півстолі́ття, півсторі́ччя.

półwiekowy півстолі́тній, півсторі́чний.
półwyrób, -robu, *m. див.* **półfabrykat.**
półwysep, -spu, *m.* півóстрів, -рова.
półwyspowaty подíбний до півóстрова.
półwyżeł, -żła, *m.* пóмісь лягáвої собáки.
półzakonny напівчернéчий, напівчернéцький.
półzbrojny напівозброєний.
półzgniły напівгнилúй.
półzłotówka *ż. (про монету)* півзлóтого.
półzmrok, -ku, *m.* прúсмерк, -ку, сýтінь, -ні.
półzwiędły напівзав'я́лий, напівзів'я́лий, напівприв'я́лий.
półżartem *przsł.* напівжáртом, напівжартомá.
półżartobliwie *przsł. див.* **półżartem.**
półżartobliwy напівжартівли́вий.
półżłobek, -bka, *m., archit.* півжолобóк, -бкá.
półżywy напівживúй.
póty *przsł.* до тóго чáсу, дóти; ~ — пóки до тóго чáсу (дóти) — пóки.
późnić się, -nię, -nisz, -nił *див.* **spóźniać się.**
później *przsł.* 1) пізнíше; prędzej czy ~ раніше чи пізнíше; 2) *(після якогось часу)* через (що), по (чóму), по тóму, перегóдом; rok ~ чéрез рік, по póці, рік перегóдом, рік по тóму.
późniejszy пізнíший; *(наступний — ще)* дáльший; ~sze czasy дáльші (пізнíші) **часú,** -сíв.
późno *przsł.* пíзно; *присл.* kto ~ przychodzi, sam sobie szkodzi хто пíзно прихóдить, той сам собí шкóдить; *присл.* lepiej ~, niż nigdy крáще пíзно, ніж нікóли.
późny 1) пíзній; ~ czas пíзній час, -су, пíзня годúна; 2) *(з запізненням)* запíзнений, запізнúлий; ~ obiad запíзнений (запізнúлий) обíд, -ду.
prababka *ż.* прабáбка.
praca *ż.* робóта; труд, -дá *(зрідка); (заняття, готова продукція, наукова — ще)* прáця; ~ akordowa (na akord) відрядна робóта; ~ fizyczna фізúчна прáця (робóта); *прик.* jaka ~, taka płaca якá робóта, такá й плáта, як дбáєш, так мáєш; nawał ~cy сúла-силéнна робóти; ~ nie poszła na marne прáця не пропáла даремно (мáрно); ~ przygotowawcza підготóвча (підготóвна) прáця (робóта); ~ umysłowa розумóва прáця; wkładać w co ~cę вкладáти в що прáцю; ~ w pocie czoła прáця в пóті чолá; wziąć się do ~cy взя́тися до робóти (за робóту); ~ zespołowa (zbiorowa) колектúвний труд, колектúвна прáця (робóта); żyć z ~cy rąk жúти з прáці рук; ◊ armie ~cy трудовí áрмії, -мій; *присл.* bez ~cy nie ma kołaczy хто не працю́є, той не їсть; ludzie ~cy (świat ~cy) трудя́щі, -щих; ~ce wykopaliskowe розкóпки, -пок.
pracobierca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* робітни́к, -кá; робóчий, -чого *(рідко).*
pracochłonność *ż.* трудомíсткість, -кості.
pracochłonny трудомíсткий.
pracodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* роботодáвець, -вця.
pracodzień, -dnia, *lm.* **-dnie,** *m.* трудодéнь, -дня.
pracować, -cuję, -cujesz, -cował (nad czym, około czego) працювáти, -цю́ю, -цю́єш (над ким, над чим, *рідко;* кóло чóго); kto nie ~cuje, ten nie je хто не працю́є, той не їсть; ~ nad sobą працювáти над собóю; ~ na kawałek chleba працювáти на шма-

то́к хлі́ба, працюва́ти на прожи́ток; ~ о к о ł о r o l i працюва́ти на ріллі́; ~ s p o ł e m працюва́ти спі́льно (колекти́вно); ~ u g o d o w o (a k o r d o w o, n a a k o r d) працюва́ти відря́дно; ~ z e w s z y s t k i c h s i ł (z c a ł e g o s e r c a, z c a ł e j d u s z y) з усіє́ї си́ли (з усі́х сил, всіє́ю душе́ю, від усіє́ї душі́, від щи́рого се́рця) працюва́ти; ◊ *жарт. фам.* ~ ę b ą умина́ти, трощи́ти, -щу́, -щиш; *перен. розм.* ~ j ę z y k i e m базі́кати, бала́кати, цвенькати, моло́ти (мелю́, ме́леш), ля́пати (язико́м); ~ p i e r s i a m i ва́жко ди́хати; ~ s p o ł e c z n i e займа́тися грома́дською робо́тою; ~ u m y s ł o w o займа́тися розумо́вою робо́тою.

pracowicie стара́нно; r z e c z ~ w y k o ń c z o n a річ, стара́нно обро́блена.

pracowitość *ż.* працьови́тість, -тості, працелю́бність, -ності.

pracowity 1) робо́тящий, працьови́тий, працелю́бний; 2) *перен. (що вимагає багато старанності)* копітки́й; ~ta r o b o t a копітка́ робо́та; *(що вимагає великої затрати праці)* трудни́й; ~ta k o r o n k a трудне́ мере́живо.

pracownia *ż.* 1) робо́че примі́щення; робо́ча кімна́та; ~ u c z o n e g o a) робо́ча кімна́та (кабіне́т) учёного; б) *(для експериментів)* лаборато́рія учёного; 2) *(для спеціального виробництва)* майсте́рня; ~ o b u w i a шевська майсте́рня; 3) *(художника, мод)* ательє́.

pracownica *ż.* 1) робітни́ця; *(службовка — ще)* співробітниця; 2) *бдж.* робо́ча бджола́.

pracowniczka *ż. див.* **pracownica** 1.

pracowniczy робітни́чий; ◊ p ł a c a ~cza заробітна пла́та (зарпла́та).

pracownik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) працівни́к, -ка́; ~ n a u k i працівни́к нау́ки, науко́вець, -вця; 2) *(фізичний)* робітни́к; 3) *перен.* трудівни́к; n i e s p r a c o w a n y ~ невто́мний трудівни́к.

pracujący I трудя́щий; m a s y ~ce трудя́щі, -щих.

pracujący II, **-cego,** *lm.* **-cy,** *m.* трудя́щий, -щого.

pracz, *lm.* **-cze,** *m. див.* **kijanka** 1.

praczka I *ż.* пра́чка, пра́ля.

praczka II *ż., tech.* пра́льна маши́на.

praczkarnia *ż. (приміщення)* пра́льня.

praczłowiek, *lm.* **praludzie,** *m.* пе́рвісна люди́на.

prać, piorę, pierzesz, prał 1) *(білизну)* пра́ти (перу́, пере́ш); 2) *перен. розм.* лупцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш, лупи́ти, -плю́, -пиш, дуба́сити, -ба́шу, -ба́сиш.

pradawny 1) стародавні́й, да́вній, дре́вній; ~ z w y c z a j стародавні́й (да́вній, дре́вній) зви́ча́й *(род.* зви́ча́ю); 2) *(з незапам'ятних часів)* споконві́чний, одві́чний.

pradziad, *lm.* **-dowie,** *m.* пра́дід.

pradziadek, -dka, *lm.* **-dkowie,** *m. див.* **pradziad.**

pradziadowski пра́дідівський.

pradzieje, -jów, *blp. див.* **prehistoria.**

Praga *ż.* Пра́га.

pragmatyczność *ż., fil., nauk.* прагмати́чність, -ності.

pragmatyczny *fil., nauk.* прагмати́чний.

pragmatyk, *lm.* **-cy,** *m., fil., nauk.* прагма́тик, прагмати́ст.

pragmatyka *ż., ofic.* прагма́тика.

pragmatyzm, -mu, *m., fil.* прагмати́зм, -му.

pragnący спра́глий.

pragnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (czego) *перен.* бажа́ти, хоті́ти (хо́чу, хо́чеш); *(пристрасно)* жада́ти; 2) *неперех. заст.* хоті́ти пи́ти, почува́ти спра́гу.

pragnienie *n.* 1) спра́га; g a s i ć ~ заспоко́ювати (утоля́ти) спра́гу; 2) бажа́ння; ~ s ł a w y бажа́ння сла́ви; жадо́ба, жада́ння, жага́. *Пор.* **pragnąć.**

prahistoria *ż. див.* **prehistoria.**
prahistoryczny *див.* **prehistoryczny.**
prajęzyk *m., lingw.* прамо́ва.
prakryt, -tu, *m., lingw.* пракри́т, -ту.
praktycyzm, -mu, *m.* 1) практиці́зм, -му; 2) *несхв.* діля́цтво.
praktycznie практи́чно.
praktyczność *ż.* практи́чність, -ності.
praktyczny практи́чний; ćwiczenia ~ne практи́чні заня́ття, -ня́ть, пра́ктикум, -му.
praktyk, *lm.* **-cy,** *m.* пра́ктик.
praktyka *ż.* пра́ктика; *(учбова — ще)* пра́ктикум, -му; nabywać w czym ~ki здобува́ти пра́ктику в чо́му; ~ na klinice пра́ктикум (пра́ктика) у клі́ніці; nauczyć się czego z ~ki (przez ~kę) навчи́тися чого́ на пра́ктиці (з пра́ктики); odbywać ~kę відбува́ти пра́ктику; wieloletnia ~ багатолі́тня (багаторі́чна) пра́ктика; zastosować co w ~ce застосува́ти що на пра́ктиці.
praktykant, *lm.* **-nci,** *m.* практика́нт.
praktykantka *ż.* практика́нтка.
praktykować, -kuję, -kujesz, -kował 1) відбува́ти пра́ктику; ~ u ślusarza відбува́ти пра́ктику в сльо́саря; *юр., мед.* практикува́ти, -ку́ю, -ку́єш; 2) (со) практикува́ти (що); ~ środek практикува́ти за́сіб; //~ się практикува́тися; to się często ~kuje це ча́сто практику́ється.
praktykowany практико́ваний.
praktykujący практику́ючий.
pralinka *ż., cuk.* праліне́ *(невідм.).*
pralinkowy яки́й (що) стосу́ється праліне́.
pralka *ż., spec.* пра́льна маши́на; ~ elektryczna електри́чна пра́льна маши́на.
pralnia *ż.* пра́льня; ~ mechaniczna механі́чна пра́льня.
pralnica *ż., spec. див.* **pralka.**
pralnik *m. див.* **kijanka** 1.
praludzki яки́й (що) стосу́ється пе́рвісних люде́й.
prałacki *kośc.* прела́тський.
prałat, *lm.* **-ci,** *m., kośc.* прела́т.
pramacierz *ż., arch.* прама́ти, -тері.
pramateria *ż., fil.* пе́рвісна мате́рія.
pramatka *ż. див.* **pramacierz.**
pramieszkaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* пе́рвісний жи́тель (ме́шканець).
pranie *n.* 1) пра́ння; 2) *перен. розм.* прочуха́н; sprawić komu ~ да́ти прочуха́на кому́; ◊ oddać co do ~nia відда́ти що пра́ти.
prany пра́ний.
praodwieczny споконві́чний, одві́чний.
praojciec, -ojca, *lm.* **-ojcowie,** *m.* праба́тько, пра́отець, -тця.
praojcowski праба́тьківський.
praojczyzna *ż.* праба́тьківщи́на.
praprababka *ż.* прапрараба́бка.
prapradziad, *lm.* **-dowie,** *m.* прапра́дід.
prapraszczur, *lm.* **-rowie,** *m.* прапра́щур, -ра.
praprawnuczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n.* прапра́внуча, -чати.
praprawnuczka *ż.* прапра́внучка.
praprawnuk, *lm.* **-ki** *a.* **-kowie,** *m.* прапра́внук.
praprawo *n.* пе́рвісне пра́во.
prapremiera *ż., teatr.* пе́рша прем'є́ра.
praprzodek, *lm.* **-dkowie,** *m. див.* **praszczur.**
praprzyczyna *ż., fil.* первопричи́на.
prarodzic, *lm.* **-ce,** *m.* прародите́ль.
praroślina *ż.* рослина́ з доісторі́чної доби́.
prasa I *ż., tech.* прес; ~ do kopiowania копію́ва́льний прес; ~ hydrauliczna гідравлі́чний прес; ◊ ~ drukarska друка́рський верста́т.
prasa II *ż.* пре́са; na łamach ~sy на сторінка́х пре́си.
prasarnia *ż., spec.* пресува́льний відді́л (цех).
prasiedziba *ż.* пе́рвісне се́лище.
prask! *wkrz. (про ляпас)* ляп! ля́сь!

praski prázький.
prasłowiański праслов'я́нський.
prasnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *pot.* 1) (co *a.* czym) шпурну́ти, швиргону́ти (що); 2) (kogo) трі́снути, лу́снути, моло́снути.
prasowacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* гладильник.
prasowaczka *ż., spec.* гладильниця.
prasować I, -suję, -sujesz, -sował гла́дити, -джу, -диш, прасува́ти, -су́ю, -су́єш.
prasować II, -suję, -sujesz, -sował *tech.* пресува́ти, -су́ю, -су́єш.
prasowalnia I *ż.* гладильна (прасува́льна) майстерня.
prasowalnia II *ż., tech.* гладильний (пресува́льний) цех, -ху.
prasowany пресо́ваний; ◊ k a w i o r ~ па́юсна ікра́.
prasownia *ż., tech. див.* **prasarnia.**
prasownik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* пресува́льник.
prasowy I *tech.* пре́совий; d r ą g ~ пре́сова підо́йма, пре́совий ва́жіль, -желя.
prasowy II який (що) стосу́ється пре́си; *(у контексті)* для пре́си то́що; w y w i a d ~ інтерв'ю для пре́си.
prasówka I *ż.* пресо́вана цегла.
prasówka II *ż.* політінформа́ція.
prastary 1) старода́вній, да́вній, дре́вній; 2) *(дуже старий)* старе́зний, дре́вній.
praszczur, *lm.* **-rowie,** *m.* пра́щур, -ра.
praświat *m.* пе́рві́сний світ, -ту.
praustrój, -roju, *lm.* **-roje,** *m.* пе́рві́сний лад, -ду.
prawda *ż.* пра́вда; ~dę k o m u r ą b a ć різати кому́ пра́ву в о́чі (у ві́чі); ~dę m ó w i ą c (p o ~dzie) пра́ву ка́жучи, сказа́ти пра́ву; po prawdzie ка́жучи; m ó w i ć c a ł ą ~dę говори́ти всю пра́ву; n i c w t y m ~dy n i e m a (n i e m a w t y m k r z t y ~dy) в цьо́му нема́є ні капели́нки (ні кри́хти, нітро́хи, анітро́хи, нітро́шки, анітро́шки, нітро́шечки, анітро́шечки) пра́вди; p o w i e d z i e ć k o m u s ł o w o ~dy сказа́ти кому́ пра́ву в о́чі (у ві́чі); *прик.* ~ w o c z y k o l e пра́вда о́чі ко́ле; z ~dą s i ę m i j a ć розмина́тися (розхо́дитися) з пра́вдою; і́стина *(книж.); перен.* ś w i ę t a ~ свята́ і́стина; ◊ n i e o w i j a ć ~dy w b a w e ł n ę говори́ти прямо (навпросте́ць).
prawdomówca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* правди́вий, -вого.
prawdomówność *ż.* правди́вість, -вості.
prawdomówny правди́вий.
prawdopodobieństwo *n.* правдоподі́бність, -ності; імові́рність; *мат.* t e o r i a ~wa теорія імові́рності; *військ.* ~ t r a f i e n i a імові́рність влуча́ння. *Пор.* **prawdopodobny.**
prawdopodobnie правдоподі́бно; імові́рно. *Пор.* **prawdopodobny.**
prawdopodobny правдоподі́бний; *(можливий — ще)* імові́рний.
prawdysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., hist.* правди́ст.
prawdzistowski *hist.* правди́стський.
prawdziwie по-спра́вжньому.
prawdziwość *ż.* 1) спра́вжність, -ності; 2) правди́вість, -вості. *Пор.* **prawdziwy.**
prawdziwy 1) спра́вжній; 2) *(що відповідає дійсності)* правди́вий; ~wa w i a d o m o ś ć правди́ва відо́мість, -мості.
prawica *ż.* 1) *політ.* пра́ві па́ртії, -тій; 2) *заст.* правиця, десниця.
prawicowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., polit.* пра́вий, -вого.
prawicowy *polit.* пра́вий.
prawić, -wię, -wisz, -wił *książ.* говори́ти, -рю, -риш; пра́вити, -влю, -виш *(рідко);* ~ g ł u p s t w a (a n d r o n y) тереве́ні пра́вити; ~ k o m u g r z e c z n o ś c i (c z u ł o ś c i, k o m p l e m e n t y) говори́ти кому́ ми́лі ре́чі (компліме́нти); ◊ ~ k o m u m o r a ł y (k a z a n i e) чита́ти кому́ нота́ції, вичи́тувати кому́.

prawidlarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* виробни́к правúл.

prawidło I *n.* пра́вило; ~ g r a m a t y c z n e грамати́чне пра́вило; *присл.* n i e m a ~**deł** b e z w y j ą t k u немáє пра́вил без ви́нятку; p o d c i ą g a ć c o p o d ~ підво́дити що під пра́вило; t r z y m a ć s i ę ~**deł** додéржуватися пра́вил; u j m o w a ć c o w ~ формулюва́ти пра́вило; ~ u ł o ż y ć склáсти пра́вило; w e d ł u g w s z e l k i c h ~**deł** за всíма пра́вилами, з додéржанням усíх пра́вил, додéржуючи всіх пра́вил.

prawidło II *n. (шевське)* правúло.

prawidłowo пра́вильно.

prawidłowość *ż.* 1) пра́вильність, -ності; 2) закономíрність; ~ z j a w i s k закономíрність я́вищ. *Пор.* **prawidłowy.**

prawidłowy 1) пра́вильний; *с.-г.* ~**wy** p ł o d o z m i a n пра́вильна сівозмíна; 2) *(відповідний до закону)* закономíрний; ~**wa** z m i a n a закономíрна змíна.

prawie *przsł.* máйже; сливé *(рідше).*

prawiek, -ku, *m.* незапáм'ятні часú, -сíв.

prawnictwo I *n.* правознáвство; профéсія юри́ста.

prawnictwo II *n., zb.* юри́сти, -тів.

prawniczka *ż. (про жінку)* юри́ст.

prawniczy юридúчний; w y d z i a ł ~ юридúчний факультéт, -ту; w y r a z ~ юридúчний тéрмін, -ну.

prawnie юридúчно.

prawnik, *lm.* **-cy,** *m.* юри́ст.

prawnopaństwowy держáвно-правовúй.

prawnopolityczny *див.* **prawnopaństwowy.**

prawnoprywatny привáтно-правовúй.

prawność *ż.* закóнність, -ності.

prawnuczek, -czka, *lm.* **-czki,** *m., zdr., pieszcz.* пра́внучок, -чка.

prawnuczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n., zdr.* пра́внуча, -чати.

prawnuczka *ż.* пра́внучка.

prawnuk, *lm.* **-kowie** *a.* **-ki,** *m.* пра́внук.

prawny 1) юридúчний; a k t ~ юридúчний акт; 2) *(що відбиває норми права)* правовúй; f o r m y ~**ne** правовí фóрми *(род.* форм); 3) *(що спирається на закон)* закóнний; d r o g ą ~**ną** закóнним шляхóм; ~**na** s t o p a p r o c e n t o w a закóнна процéнтна (прибуткóва) нóрма; ~**ne** ż ą d a n i e закóнна вимóга.

prawo *n.* 1) пра́во; ~ a z y l u пра́во притýлку; ~ c y w i l n e цивíльне пра́во; d o c h o d z i ć s w y c h **praw** w z g l ę d e m k o g o домагáтися в кóго своїх прав; ~ d o n a u k i пра́во на освíту; ~ d o o d p o c z y n k u пра́во на відпочúнок; ~ d o o d s z k o d o w a n i a пра́во на відшкодува́ння; ~ d o p r a c y пра́во на пра́цю; ~ j a z d y водíйське пра́во; ~ k a r n e ка́рне (кримінáльне) пра́во; ~ ł a s k i пра́во помúлування; m i e ć ~ d o c z e g o (n a c o, c o z r o b i ć, d o z r o b i e n i a c z e g o) мáти пра́во на що (що зробúти); m i e ć ~ p o t e m u мáти пра́во на це; ~ m i ę d z y n a r o d o w e міжнарóдне пра́во; ~ o b y w a t e l s t w a пра́во громадя́нства; p o z b a w i ć k o g o ~**wa** d o c z e g o позбáвити когó пра́ва на що; p r z e l e w a ć n a k o g o s w e ~**wa** передавáти комý свої правá; ~ p r z y s ł u g u j e k o m u хтось мáє пра́во; p r z y z n a ć k o m u ~ вúзнати чиє́ пра́во; ś w i ę t e ~ c z e g o свящéнне пра́во на що; ~ w y b o r c z e вúборче пра́во; ~ w y b i e r a n i a i w y b i e r a l n o ś c i пра́во обирáти й бýти óбраним; z a b e z p i e c z y ć (z a w a r o w a ć) k o m u ~ застерегтú комý пра́во; z a s t r z e c s o b i e ~ застерегтú собí пра́во; z y s k a ć (u z y s k a ć) ~ одéржати пра́во;

2) *(правове розпорядження і перен.)* зако́н, -ну; *фіз.* ~ ciążenia зако́н тяжі́ння; litera ~wa бу́ква зако́ну; łamać (przekraczać) ~ пору́шувати зако́н; ~ natury зако́н приро́ди; ~ nierównomiernego rozwoju kapitalizmu зако́н нерівномі́рного ро́звитку капіталі́зму; *фіз.* ~ spadku ciał зако́н паді́ння тіл; trzymać się ~wa дотри́муватися (держа́тися) зако́ну; wprowadzać ~ ввоо́дити зако́н; wydawać ~ видава́ти зако́н; ~ wygasa зако́н втрача́є чи́нність; wyjmować kogo spod ~wa (pozbawić kogo ~wa) оголо́шувати кого́ поза зако́ном; zbiór praw звід (зве́дення) зако́нів; zgodnie z ~wem згі́дно з зако́ном; 3) *(галузь науки)* правозна́вство, юриспруде́нція; studiować ~ студію́ва́ти правозна́вство (юриспруде́нцію); ◊ jakim ~wem to robisz на я́кій підста́ві це ро́биш; rościć sobie ~wa do czego пред'явля́ти (заявля́ти) претє́нзії на що.

prawobrzeże *n.* правобере́жжя.

prawobrzeżny правобере́жний.

prawodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* законода́вець, -вця.

prawodawczy законода́вчий.

prawodawczyni *ż.* законода́виця.

prawodawstwo *n.* законода́вство.

prawołomca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* правопору́шник.

prawołomstwo *n.* правопору́шення.

prawomocnie 1) правомо́чно; 2) зако́нно. *Пор.* **prawomocny.**

prawomocność *ż.* 1) правомо́чність, -ності; 2) зако́нність. *Пор.* **prawomocny.**

prawomocny 1) правомо́чний; 2) який (що) ма́є зако́нну си́лу, зако́нний; wyrok ~ ви́рок, що ма́є зако́нну си́лу, зако́нний ви́рок, -ку.

prawomyślnie лоя́льно; благонаді́йно. *Пор.* **prawomyślny.**

prawomyślność *ż.* лоя́льність, -ності; благонаді́йність. *Пор.* **prawomyślny.**

prawomyślny лоя́льний; благонаді́йний *(заст.)*.

praworządność *ż.* правопоря́док, -дку.

praworządny правови́й; państwo ~ne правова́ держа́ва.

prawoskrzydłowy *wojs.* правофланго́вий.

prawosławie *n., rel.* правосла́в'я.

prawosławny *rel.* правосла́вний.

prawostronny правобі́чний, правосторо́нній.

prawość *ż.* правота́.

prawosław, -zu, *m., bot. (althaea)* альте́я.

prawować się, -wuję, -wujesz, -wował (z kim o co) правува́тися, -ву́юся, -ву́ешся, суди́тися, -джу́ся, -дишся, позива́тися; *(довгий час)* тяга́тися (з ким за що).

prawowicie *przst.* зако́нно.

prawowierność *ż., rel., przen.* правові́рність, -ності.

prawowierny *rel., przen.* правові́рний.

prawowitość *ż.* зако́нність, -ності.

prawowity зако́нний; *(заст. — про дитину — ще)* шлю́бний.

prawowładny зако́нний.

prawoznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., praw.* правозна́вець, -вця; законозна́вець. *Пор.* **prawo** 1, 2.

prawoznawczy *praw.* правозна́вчий; законозна́вчий. *Пор.* **prawo** 1, 2.

prawoznawstwo *n., praw.* правозна́вство; законозна́вство. *Пор.* **prawo** 1, 2.

prawy I пра́вий; *перен.* być czyją ~wą ręką бу́ти чиє́ю пра́вою руко́ю.

prawy II *(про характер людини)* пра́вий; ◊ dzieci z ~wego małżeństwa (z **prawego łoża**) зако́нні (шлю́бні) ді́ти, -те́й.

prawyborca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., polit. hist.* низови́й ви́борець, -рця.

prawyborczy *polit. hist.* яки́й (що) стосу́ється ви́борів пе́ршого сту́пеня (низови́х ви́борів) *(у давні́й Польщі).*

prawybory, -rów, *blp., polit. hist.* ви́бори пе́ршого сту́пеня, низові́ ви́бори, -рів.

prawzór, -zoru, *m.* прообра́з, -зу, прототи́п, -пу.

prazeolit, -tu, *m., min.* празеолі́т, -ту.

praziomek, -mka, *lm.* **-mkowie,** *m.* аборигéн.

prazwierz, *lm.* **-rze,** *m.* пе́рвісна твари́на.

praźródło *n.* першоджерело́.

prażak *m., hut.* рудовипа́лювальна пі́ч *(род.* пе́чі).

prażelnia *ż., hut.* мі́сце для випа́лювання руди́.

prażelnik I, *lm.* **-cy,** *m., hut.* рудовипа́лювач.

prażelnik II, *lm.* **-ki,** *m., hut. див.* **prażak.**

prażelny *hut.* рудовипа́лювальний; piec ~ *див.* **prażak.**

prażenie *n., hut.* рудовипа́лювання.

prażonka *ż., hut.* проду́кт випа́лювання.

prażucha *ż., kul.* лемі́шка.

prażyć, -żę, -żysz, -żył 1) жа́рити; *(про сонце — ще)* пекти́ (пече́), пали́ти, -лить; ~ kawę жа́рити (пра́жити) ка́ву (ко́фе); 2) *(перен. розм. — стріляти)* жа́рити; 3) *мет.* випа́лювати, -люю, -люєш; ~ rudę випа́лювати руду́; //~ się жа́ритися; ~ na słońcu жа́ритися на со́нці.

prącie I *n., zb.* пру́ття.

prącie II *n. anat. (penis)* чолові́чий стате́вий член.

prąd, -du, *m.* 1) течія́; *(річки — ще)* біг, -гу; iść za ~dem плисти́ (плива́ти) за течі́єю; *перен.* ~dy literackie літерату́рні течі́ї; ~dy morskie морські́ течі́ї; ~dy powietrza повітря́ні течі́ї; przeciw ~dowi про́ти течі́ї; *(прям. — ще)* про́ти вод и́; ~dy społeczne суспі́льні течі́ї; 2) *ел.* струм, -му; ~ czynny робо́чий струм; ~ stały постійний струм; ~ trójfazowy трифа́зний струм; ~ wysokiego napięcia струм висо́кого напру́ження (висо́кої напру́ги); ~ zamknięcia струм замика́ння; zmieniacz ~du випрямля́ч стру́му, комута́тор, -ра; ~ zmienny перемі́нний (змі́нний) струм.

prądnica *ż., el.* динамомаши́на, генера́тор, -ра; ~ dodawcza додатко́ва динамомаши́на; ~ wzbudzająca динамомаши́на-розря́дник.

prądnicarnia *ż., el.* струмогенера́торна електри́чна ста́нція.

prądnik *m., el.* електромото́р, -ра.

prądomierz, *lm.* **-rze,** *m., el.* ампе́рметр, -ра, вимі́рник си́ли стру́му.

prądotwórczy *el.* струмогенера́торний.

prądownica *ż., tech. див.* **draga.**

prądowskaz, -zu, *m., fiz.* гальвано́метр, -ра.

prądowy *el.* яки́й (що) стосу́ється стру́му; *(у контексті)* стру́му то́що; łącznik ~ виключа́тель стру́му.

prądówka *ż., tech. див.* **draga.**

prąteczek, -czka, *m., zdr.* пру́тик.

prątek, -tka, *m., bakt.* па́личка; ~ gruźlicy туберкульо́зна па́личка; ~tki Kocha палички́ Ко́ха.

prątkowaty *bakt.* паличкоподі́бний.

prątkowy *bakt.* па́личко́вий.

prążka *ż., zdr.* сму́жка.

prążkować, -kuję, -kujesz, -kował (co) робити́ на чо́му сму́ги, робити́ що смугастим.

prążkowany смуга́стий; *anat.* ~ne ciałka mózgu смуга́сті тіла́ мо́зку.

prążkowaty *див.* **prążkowany.**

preambuła *ż., dypl.* преа́мбула.

preambuły, -łów, *blp., przest., żart.* передмо́ва.

prebenda *ż., kośc., hist.* пребе́нда.

precedens, -su, *m.* прецеде́нт, -ту.

precel, -cla, *lm.* **-cle,** *m.* кре́ндель.

precesja *ż., astr.* прецéсія.

precjoza, -zów, *blp.* дорогоці́нні (коштóвні) ре́чі, -че́й, коштóвності, -тей.
precyzja *ż. (в роботі)* акура́тність, -ності.
precyzować, -zuję, -zujesz, -zował 1) уточня́ти, -нюю, -нюєш, уточня́ти; 2) то́чно формулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
precyzyjnie 1) то́чно; 2) то́нко, майсте́рно. *Пор.* **precyzyjny.**
precyzyjność *ż.* 1) то́чність, -ності; 2) то́нкість, -кості, майсте́рність. *Пор.* **precyzyjny.**
precyzyjny 1) то́чний; a p a r a t y ~ne то́чні при́лади, -дів; 2) *(про роботу тощо)* тонки́й, майсте́рний.
precz! *wkrz.* геть! *(до багатьох — ще)* ге́ть-те! *розм.* i d ź ~ іди́ геть! ~ z w o j n ą ! геть війну́!
predestynacja *ż.* предестина́ція, прире́чення.
predestynować, -nuję, -nujesz, -nował прирікáти; визнача́ти напере́д.
predestynowany прире́чений; ви́значений напере́д.
predykat, -tu, *m., fil., lingw.* преди́кат.
predylekcja *ż.* уподо́бання; m i e ć d o c z e g o ~ję ма́ти уподо́бання до чо́го.
predysponować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo do czego) розвива́ти в ко́му схи́льність до чо́го, схиля́ти кого́ до чо́го.
predysponowany (do czego) схи́льний (до чо́го).
predyspozycja *ż. мед.* схи́льність, -ності; *(характеру — ще)* на́хил, -лу; m i e ć d o c z e g o ~ję ма́ти схи́льність (на́хил) до чо́го.
prefabrykacja *ż.* виробни́цтво збірни́х конструкцій.
prefabrykat, -tu, *m.* 1) збірна́ конструкція; пане́ль *(збірного будинку);* 2) монта́жна дета́ль, -лі.
prefekt, *lm.* **-kci,** *m.* префе́кт.
prefektostwo I *n., zb.* префе́кт з дружи́ною.
prefektostwo II *n. див.* **prefektura.**
prefektowa, -wej, *ż.* дружи́на префе́кта.
prefektura *ż.* префекту́ра.
prefekturalny яки́й (що) стосу́ється префекту́ри; *(у контексті)* префекту́ри то́що; r a d c a ~ ра́дник префекту́ри.
preferans I, -sa, *m., karc.* преферáнс.
preferans II, -su, *m., przest.* перева́га; преферáнс *(заст.)*; d a w a ć k o m u ~ віддава́ти (дава́ти) перева́гу кому́ (над ким); m i e ć ~ ма́ти перева́гу (над ким).
preferencja *ż., książ.* преферéнція, віддава́ння перева́ги.
preferencyjny *ek.* преференціáльний; c ł a ~ne преференціáльні ми́та *(род.* мит).
prefiks, -su, *m., lingw.* пре́фікс.
prehistoria *ż.* передісто́рія.
prehistoryczny доістори́чний.
prejskurant, -tu, *m.* прейскура́нт.
prejudykat, -tu, *m., praw.* попере́дня судова́ ухва́ла (постано́ва).
prekluzja *ż.* 1) *юр.* кра́йній строк рекламáції; 2) *перен.* остато́чно кра́йній строк, -ку.
prekluzyjny: t e r m i n ~ *praw. див.* **prekluzja** 1.
prekursor, *lm.* **-rzy,** *m.* попере́дник; предте́ча *(книж.).*
prekursoryczny вступни́й; *(підготовчий — ще)* попере́дній.
prelegent, *lm.* **-nci,** *m.* ле́ктор, -ра.
prelegentka *ż. (про жінку)* ле́ктор, -ра; ле́кторка *(розм.).*
prelekcja *ż.* публі́чна ле́кція.
preliminacja *ż., praw.* попере́дня угóда; тимчасóва угóда.
preliminacyjny *praw.* прелімінáрний, попере́дній; r o k o w a n i a ~ne прелімінáрні (попере́дні) переговóри, -рів.
preliminaria, -riów, *blm., praw., dypl.* прелімінáрії, -ріїв, попере́дні переговóри, -рів.
preliminarny *див.* **preliminacyjny.**
preliminarz, *lm.* **-rze,** *m.* попере́дній бюдже́тний кошто́рис, -су.

preliminować, -nuję, -nujesz, -nował складáти попередній бюджéтний кошторис.

preliminowany запроектóваний у попéрéдньому бюджéтному кошторисі.

preludiować, -diuję, -diujesz, -diował *muz.* 1) грáти прелюдію; 2) імпровізувáти прелюдію.

preludium *lp. nieodm., lm.* **-dia, -diów,** *n., muz., przen.* прелюдія.

premedytacja *ż.* умúсність, -ності, зáмір, -ру; z a b ó j s t w o z ~ją умúсне вбúвство, вбúвство з зáміром.

premedytowany умúсний, зроблений з зáміром.

premia *ż.* 1) прéмія; 2) *(державної позики)* вúграш, -шу; l o s o w a n i e ~mii (~mij) тиражі вúграшів.

premiant, -ka, *lm.* **-nci,** *m.* премійóваний, -ного.

premier, -ra, *lm.* **-rzy,** *m.* прем'ép-мінíстр, -ра.

premiera *ż., teatr.* прем'éра.

premierowy *teatr.* якúй (що) стосýється прем'éри; якúй (що) бувáє на прем'éрах; p u b l i c z n o ś ć ~wa пýбліка, якá бувáє на прем'éрах.

premiować, -miuję, -miujesz, -miował премióвати, -міюю, -міюєш.

premiowy преміáльний.

premiówka *ż., pot.* облігáція вúграшної пóзики.

premisa *ż., fil. див.* **przesłanka.**

premium, *lp. nieodm., lm.* **-mia, -miów,** *n. див.* **premia.**

prenumeracyjny передплáтний, підписнúй.

prenumerata *ż.* передплáта, підпúска.

prenumerator, *lm.* **-rzy,** *m.* передплáтник.

prenumeratorka *ż.* передплáтниця.

prenumeratorski передплáтницький.

prenumerować, -ruję, -rujesz, -rował передплáчувати, -чую, -чуєш (що), підпúсуватися, -суюся, -суєшся (на що).

preparacja *ż., książ.* готувáння, приготовляння; *докон.* приготувáння, приготóвлення.

preparanda *ż., hist.* підготóвча шкóла.

preparat, -tu, *m.* препарáт, -ту.

preparator, *lm.* **-rowie,** *m.* препарáтор, -ра.

preparować, -ruję, -rujesz, -rował *spec.* препарувáти, -рýю, -рýєш.

prepozycja *ż., lingw.* 1) препозúція; 2) *(заст. — частина мови)* приймéнник.

prerafaelista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szt. див.* **prerafaelita.**

prerafaelita, -ty, *lm.* **-ci,** *m., szt.* прерафаелíт.

prerial, -lu, *m., hist.* преріáль.

prerie, -rii, *blp., geo.* прéрії, -рій.

prerogatywa *ż.* прерогатúва, вúключне прáво.

presbiopia *ż., med. (presbyopia)* пресбіóпія, старéча далекозóрість, -рості.

preser, *lm.* **-rzy,** *m., druk.* пресувáльник.

presernia *ż., druk.* пресувáльний цех, -ху.

presja *ż.* тиск, -ку, тúснення; ◊ *перен.* w y w i e r a ć n a k o g o ~ję натискáти (натúскувати) на кóго.

prestidigitator, *lm.* **-rzy,** *m.* престидижитáтор, -ра.

prestidigitatorka *ż.* престидижитáторка.

prestiż, -żu, *m.* престúж, -жу.

presto *przsł., muz.* прéсто.

pretekst, -tu, *m.* прúвід, -воду; претéкст, -ту *(заст.)*; p o d ~tem під прúводом; s ł u ż y ć k o m u z a ~ d o c z e g o служúти комý прúводом до чóго; s z u k a ć d o c z e g o ~tu шукáти (пристóйного) прúводу до чóго.

pretendent, -ka, *lm.* **-nci,** *m.* претендéнт.

pretendentka *ż.* претендéнтка.

pretendować, -duję, -dujesz, -dował (do czego, o co, na co) претендувáти, -дýю, -дýєш (на що).

pretensja *ż.* претéнзія; *розм.*

d z i k a ~! дивови́жна претéнзія! m i e ć (c z u ć) ~ję d o k o g o бу́ти на кóго в претéнзії; r o ś c i ć s o b i e ~ję (do czego) пред'явля́ти (заявля́ти) претéнзії на що; w y s t ą p i ć z ~ją (o kogo, o co) ви́ступити з претéнзіями (з прúводу кóго, з прúводу чóго); ◊ b y ć w ~jach дба́ти про свій зóвнішній ви́гляд; стара́тися подóбатися.

pretensjonalnie претензíйно.

pretensjonalność *ż.* претензíйність, -ності.

pretensjonalny претензíйний.

pretensyjka *ż., pot.* забáвна претéнзія; m i a ł ~kę p o d o b a n i a s i ę в нього булá забáвна претéнзія подóбатися.

pretor, *lm.* **-rowie,** *m., hist.* прéтор, -ра.

pretorianin, *lm.* **-rianie, -rianów,** *m., hist.* преторіáнець, -нця.

pretoriański *hist.* преторіáнський.

pretorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n., hist.* претóрія.

prewencja *ż., książ.* превéнція, попереджéння, запобíження.

prewencyjny *książ.* превентúвний, запобíжний; *(мед. — ще)* профілактúчний; *юр.* a r e s z t ~ превентúвний арéшт, -ту; *мед.* ś r o d k i ~ne запобíжні (профілактúчні, превентúвні) зáсоби, -бів; w o j n a ~na превентúвна вíйна.

prewentorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n., med.* профілактóрій, -рію.

prezbiter, *lm.* **-rzy,** *m., kośc.* пресвíтер, -ра.

prezencik *m., zdr., pieszcz.* подарýночок, -чка, дарýночок.

prezencja *ż.* презентáбельність, -ності; ◊ m i e ć d o b r ą *a.* złą ~ję мáти презентáбельний *a.* непрезентáбельний вúгляд.

prezencyjny презентáбельний.

prezent, -tu, *m.* подарýнок, -нка, дарýнок; презéнт, -ту *(rozm.)*; d o s t a ć c o o d k o g o w ~ncie одéржати що від кóго в дарýнок; ◊ d a ć (o f i a r o w a ć) k o m u c o w ~cie подарувáти (презентувáти) комý що.

prezentacja *ż.* предстáвлення, рекомендувáння; ◊ *фін.* ~ w e k s l a презентáція вéкселя *(для платежу)*.

prezentacyjny якúй (що) стосýється предстáвлення (рекомендáції); *(у контексті)* предстáвлення, рекомендáції тóщо; s c e n a ~na сцéна предстáвлення (рекомендáції).

prezentant, *lm.* **-nci,** *m., handl.* презентáнт.

prezentować, -tuję, -tujesz, -tował 1) (kogo komu) представля́ти, рекомендувáти, -дýю, -дýєш (кого́ комý); 2) (co) *несхв.* виставля́ти на пóказ (що); ◊ *військ.* ~ b r o ń брáти (робúти) на карáýл; *фін.* ~ w e k s e l пред'явля́ти вéксель для платежý; //~ **się** 1) мáти вúгляд; робúти врáження; d o b r z e **się** ~ дóбре виглядáти; робúти дóбре врáження; 2) (z czym) *див.* **prezentować** 2.

prezerwatywa *ż., med.* презерватúв.

prezerwatywny *med.* презерватúвний.

prezerwować, -wuję, -wujesz, -wował *książ.* запобігáти.

prezes, *lm.* **-sowie,** *m.* головá; ~ m i n i s t r ó w прем'ép-мíністр, -ра, головá рáди мíністрів.

prezesostwo I *n.* сан головú.

prezesostwo II *n., zb.* головá з дружúною.

prezesowa, -wej, *ż.* дружúна головú.

prezesować, -suję, -sujesz, -sował головувáти, -вýю, -вýєш.

prezesowski якúй (що) стосýється головú; *(у контексті)* головú тóщо; k r z e s ł o ~kie крíсло головú.

prezesura *ż.* 1) сан головú; 2) *(дія)* головувáння.

prezydencja *ż. див.* **prezydentura.**

prezydencki *див.* **prezydentowski.**

prezydent, *lm.* **-nci,** *m.* 1) президéнт; 2) *(заст. — в деяких*

установах) голова́; ~ miasta міськи́й голова́.
prezydentka *ż. (про жінку)* президе́нт; голова́. *Пор.* **prezydent.**
prezydentowa *ż.* 1) дружи́на президе́нта; 2) дружи́на голови́. *Пор.* **prezydent.**
prezydentowski президе́нтський.
prezydentura *ż.* президе́нтство.
prezydialny голови́, нале́жний голові́; miejsce ~ne ме́сце голови́; ◊ biuro ~ne президія.
prezydium, *lp. nieodm., lm.* **-dia, -diów,** *n.* 1) президія; ~ honorowe поче́сна президія; **Prezydium** KC KPZR Президія ЦК КПРС; **Prezydium** Rady Najwyższej ZSRR Президія Верхо́вної Ра́ди СРСР; 2) зал засі́дань президії.
prezydować, -duję, -dujesz, -dował *див.* **prezesować.**
prezydujący, -cego, *lm.* **-cy,** *m.* головую́чий, -чого.
pręciany прутяни́й.
pręcik *m.* 1) *зменш.* пру́тик; 2) *бот. (stamen)* тичи́нка.
pręcikowaty поді́бний до пру́тика.
prędki 1) швидки́й; *(в дії, в русі — ще)* хутки́й, би́стрий, прудки́й; *(у часі — ще)* ско́рий; ~ bieg швидки́й (прудки́й) біг, -гу; *розм.* patrz, jaki ~! ач (бач), яки́й прудки́й (ско́рий); ~kiego wyzdrowienia! ско́рого (швидко́го) ви́дужання! 2) *(про характер)* гаря́чий, запальни́й.
prędko шви́дко; ху́тко, би́стро, пру́дко; ско́ро. *Пор.* **prędki** 1.
prędkolotny *poet.* бистрокри́лий, прудкокри́лий.
prędkomyślny би́строї ду́мки.
prędkonogi *poet.* бистроно́гий, прудконо́гий.
prędkooki *poet.* бистроо́кий.
prędkość *ż.* шви́дкість, -кості; ху́ткість, бистота́; ско́рість, -рості; *тех.* ~ obrotowa шви́дкість оберта́ння; *фіз.* ~ przyśpieszona приско́рена шви́дкість; *фіз.* ~ spalania шви́дкість горі́ння; *мех.* ~ tłoka шви́дкість по́ршня; ◊ *мех.* ~ kątowa кутова́ приско́рення (прише́видшення). *Пор.* **prędki** 1.
prędzej шви́дше; хутчі́й, ху́тче; мерщі́й; скорі́ш (е); ◊ ~ czy później ра́но чи пізно. *Пор.* **prędki** 1.
prędziusieńki *(пестл. — дуже швидкий)* швидке́сенький, хуте́сенький.
prędziusieńko швидке́сенько, хуте́сенько. *Пор.* **prędziusieńki.**
prędziutki *(пестл. — дуже швидкий)* швиде́нький; хуте́нький; скоре́нький. *Пор.* **prędki** 1.
prędziutko швиде́нько; хуте́нько; скоре́нько. *Пор.* **prędki** 1.
pręga *ż.* 1) сму́га; 2) *мед. (vibex)* смуга́стий кровови́лив у шкі́ру, багро́ва пля́ма; ◊ w ~gi смуга́стий.
pręgierz, *lm.* **-rze,** *m., hist., przen.* гане́бний стовп, -па́; *перен.* stać (być) pod ~rzem стоя́ти біля гане́бного стовпа́; postawić kogo pod ~rzem поста́вити кого́ до гане́бного стовпа́.
pręgowany *див.* **pręgowaty.**
pręgowaty смуга́стий.
pręt *m.* 1) прут; *(з лози, іви тощо — ще)* лози́на; ~ drutowy зали́зний прут; 2) *(бот. — безлисте стебло)* стрі́лка; ◊ *тех.* ~ kierowniczy напрямни́й (спрямо́вуючий) сте́ржень, -жня, коро́мисло; *тех.* ~ swidra сте́ржень све́рдла, вісь (шпи́ндель) свердлово́го станка́; ~ zakrętowy шпінгале́т.
prętkowaty поді́бний до пру́тика.
prętowy *spec.* пруткови́й; żelazo ~we пруткове́ зали́зо, дріт (*род.* дро́ту).
prężacz, *lm.* **-cze,** *m., gór., bud.* по́зпірка.
prężnik *m., sport.* трапе́ція.
prężnomierz, *lm.* **-rze,** *m., fiz.* мано́метр, -ра.
prężność *ż.* пру́жність, -ності; пружи́стість, -тості. *Пор.* **prężny.**
prężny пружни́й; пружи́стий *(рідше).*

prężyć, -żę, -żysz, -żył 1) натяга́ти, натя́гувати, -гую, -гуєш, напру́жувати, -жую, -жуєш; ~ sznury натяга́ти (натя́гувати, напру́жувати) мотузки́; 2) *(поез.— руки)* простяга́ти; //~ się 1) натяга́тися, натя́гуватися, напру́жуватися; 2) *(від вологості)* коро́битися, -блюся, -бишся.

prima *przym., predyk., pot.* пе́ршокла́сний, пе́рший сорт; towar ~ пе́ршокла́сний това́р, -ру, това́р пе́рший сорт.

prima aprilis *nieodm., m.* пе́ршокві́тневі жа́рти, -тів.

primadonna *ż., teatr. див.* **prymadonna.**

prima nota *ż., buch.* мемріа́л, -лу.

prima weksel, -sla, *lm.* **-sle,** *m., fin.* пе́рший ве́ксель.

primo *przst., pot.* по-пе́рше.

prior, *lm.* **-rowie,** *m., kośc.* пріо́р, -ра.

priorytet, -tu, *m.* пріорите́т, -ту.

PRL (Polska Rzeczpospolita Ludowa) *skr.* По́льська Наро́дна Респу́бліка.

probabilizm, -mu, *m., fil.* пробабілі́зм, -му.

probierczy про́бний, спро́бний; kamień ~ про́бний (спро́бний) ка́мінь, -меня.

probierka *ż. див.* **probówka.**

probiernia *ż.* пробі́рна пала́тка.

probierny *див.* **probierczy.**

probierski *див.* **probierczy.**

probierstwo *n.* пробі́рна майсте́рність (уміліcть).

probierz, *lm.* **-rze,** *m.* 1) *перен.* крите́рій, -рію; 2) *фіз* аеромéтр, -ра.

problem, -mu, *m. див.* **problemat.**

problemat, -tu, *m.* пробле́ма; stawiać ~ ста́вити пробле́му.

problematycznie проблемати́чно.

problematyczny проблемати́чний.

problematyka *ż.* проблема́тика.

probostwo *n., kośc.* 1) пара́фія; 2) парафія́льний буди́нок, -нку.

proboszcz, *lm.* **-czowie** *a.* **-cze,** *m., kośc.* парафія́льний свяще́ник, па́рох.

probować *див.* **próbować.**

probój, -boja, *lm.* **-boje,** *m., tech.* пробі́й, -бо́ю.

probówka *ż.* пробі́рка.

proca *ż., hist.* пра́ща; ◊ *перен.* wylecieć jak z ~cy ви́летіти стрілою.

procarz, *lm.* **-rze,** *m., hist.* пра́щник.

proceder, -ru, *m.* про́мисел, -слу; ◊ trudnić się (zajmować się, bawić się) jakimś ~rem займа́тися (чим); *несхв.* промишля́ти (чим); *перен.* prowadzić niebezpieczny ~ займа́тися небезпе́чними спра́вами.

procedura *ż.* процеду́ра; ~ sądowa судова́ процеду́ра.

proceduralny процеду́рний.

procedurowy *див.* **proceduralny.**

procencik *m., zdr., żart.* невели́чкий проце́нт, -ту.

procent, -tu, *m.* проце́нт, -ту; відсо́ток, -тка *(заст.)*; napięć ~ на п'ять проце́нтів; ~ prosty про́стий проце́нт; ~ składany склади́й проце́нт; wykonać plan w stu ~tach ви́конати план на сто проце́нтів; ◊ *перен.* oddać (co) z ~tem відда́ти (що) з надви́шкою.

procentować (się), -tuję, -tujesz, -tował принóсити проце́нти.

procentowicz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* лихва́р, -ря́.

procentowość *ż.* проце́нтне відно́шення.

procentowy проце́нтний; *фін.* stopa ~wa проце́нтна но́рма.

proces, -su, *m., praw., chem., med. i ін.* проце́с, -су; ~ chemiczny хімі́чний проце́с; ~ gruźliczy туберкульо́зний проце́с; ~ sądowy судови́й проце́с; ◊ *юр.* wytaczać komu ~ подава́ти в суд на ко́го, позива́ти кого́.

procesja *ż.* проце́сія; iść ~ją іти́ з проце́сією.

procesjonalnie з проце́сією; udać się ~ відпра́витися з проце́сією.

procesjonalny: pochód ~ процéсія.
procesomania *ż., lekc.* сутяжництво.
procesować się, -suję, -sujesz, -sował судúтися, -джýся, -дишся, позивáтися; *(заст. — довгий час)* тягáтися.
procesowicz, *lm.* **-cze,** *m., pot.* сутя́га, сутя́жник, позивáйло.
procesowy *praw.* **procesualny.**
procesualny *praw.* процесуáльний.
proch, -chu, *m.* 1) *(для стрільби)* пóрох, -ху; ~ bezdymny бездúмний пóрох; *перен.* **~chu** nie wąchać не нюхати пóроху; 2) *заст. поез.* пóрох, -ху; *перен.* zetrzeć kogoś na ~ (w ~) стéрти кого́ на пóрох; *перен.* obrócić się (rozsypać się, rozpaść się) w ~ обернýтися (замúнитися) в пóрох; 3) *(лише в мн.)* прах, ху; ~ ojców прах прéдків; ◊ *прик.* dosypać **~chu** do ognia підлúти мáсла в огóнь, до гаря́чого ще прúском сипнýти; *перен.* **~chu** nie wymyśli він зірóк (зір) з нéба не знімáє (не здіймáє); płaszcz podróżny od **~chu** *див.* **prochownik.**
prochować, prochuję, prochujesz, prochował *hut.* обсипáти фóрму вýгільним порошкóм.
prochowisko *n., poet.* могúльний курган.
prochownia *ż.* 1) пороховúй завóд, -ду; 2) пороховúй склад, -ду.
prochownica *ż., przest.* порохівни́ця.
prochownik, *m.* пильовúк, -ка́.
prochowy пороховúй.
procownik, *lm.* **-cy,** *m., hist. див.* **procarz.**
prodroma *ż., med.* продрóма, -му.
producent, *lm.* **-nci,** *m.* продуце́нт.
produkcja *ż.* 1) *(процес)* виробни́цтво; narzędzia ~ji знаря́ддя виробни́цтва; środki ~ji зáсоби виробни́цтва; 2) *(продукти виробництва)* проду́кція; ~ fabryk проду́кція фáбрик; ~ rolnicza проду́кція сільського господáрства.
produkcje, -cji, *blp. (сценічні)* ви́ступи, -пів; ~je cyrkowe циркові ви́ступи, -пів.
produkcyjnie *див.* **produktywnie.**
produkcyjność *ż. див.* **produktywność.**
produkcyjny 1) виробни́чий; spółdzielnia ~na землерóбський виробни́чий кооператúв, -ву; zobowiązania ~ne виробни́чі зобов'я́зáння, -в'я́зáнь; 2) *див.* **produktywny.**
produkować, -kuję, -kujesz, -kował виробля́ти, вирóблювати, -люю, -люєш; ~ energię elektryczną виробля́ти електроенéргію.
produkować się, -kuję, -kujesz, -kował (z czym, gdzie) виступáти (з чим, де); ~ na scenie виступáти на сцéні; ~ z deklamacją виступáти з декламáцією.
produkt, -tu, *m.* 1) проду́кт, -ту; ~ty spożywcze проду́кти харчува́ння; 2) *перен.* плід (*род.* плодá); ~ wyobraźni плід уя́ви; ◊ ~ty surowe сировúна.
produktywnie продуктúвно.
produktywność *ż.* продуктúвність, -ності; ~ pracy продуктúвність пра́ці.
produktywny продуктúвний.
prodziekan, *lm.* **-ni** заступник декáна.
prof. (profesor) *skr.* проф. (профéсор).
profan, *lm.* **-nowie** *a.* **-ni,** *m.* профáн.
profanacja *ż.* профанáція.
profanator, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* той, що профану́є що.
profanatorka *ż.* та, що профану́є що.
profanka *ż. (про жінку)* профáн.
profanować, -nuję, -nujesz, -nował профануváти, -ну́ю, -ну́єш.
profesja *ż.* профéсія; *(спеціальність)* фах, -ху; z ~ji а) за

профе́сією, по профе́сії; б) за фа́хом.
profesjonalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* професіона́л.
profesjonalizm, -mu, *m.* професіоналі́зм, -му.
profesjonalny професійний, професіона́льний; z w i ą z e k ~ профе́сійна спі́лка (профспі́лка).
profesor, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* 1) *(у виші)* профе́сор, -ра; 2) *(в середній школі)* викладач, -ча́.
profesorat, -tu, *m. див.* **profesura.**
profesorka *ż.* 1) профе́сор, -ра, профе́сорка; 2) викладачка. *Пор.* **profesor.**
profesorowa, -wej, *ż.* 1) дружи́на профе́сора; 2) дружи́на викладача́. *Пор.* **profesor.**
profesorować, -ruję, -rujesz, -rował *pot.* працюва́ти викладачем.
profesorski 1) профе́сорський; 2) викладацький. *Пор.* **profesor.**
profesorstwo II *n. див.* **profesura.**
profesura *ż.* профе́сура.
profil, -lu, *lm.* **-le,** *m.* про́філь, -лю; *військ.* ~ p e ł n y по́вний про́філь; *військ.* ~ r o w u s t r z e l e c k i e g o про́філь стрілецького окопу; *ав.* ~ s k r z y d ł a дужка (про́філь) крила́.
profilaksja *ż. див.* **profilaktyka.**
profilaktyczny профілакти́чний, запобі́жний.
profilaktyka *ż.* профіла́ктика.
profilować, -luję, -lujesz, -lował *tech.* профілюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
profilowy про́фільний.
profit, -tu, *m., przest. див.* **korzyść.**
profuzja *ż., przest.* вели́кий доста́ток, -тку (чого́); *підсил.* багатство (чого́).
progenitura *ż., przest.* нащадки, -ків, потомство.
progimnazjum, *lp. nieodm., lm.* **-ja, -jów,** *n., przest.* прогімна́зія.
prognat, *lm.* **-ci,** *m., antr.* прогна́т.
prognatyzm, -mu, *m., antr.* прогнати́зм, -му.
prognostyczny прогности́чний.
prognostyk, -ku, *m.* прогно́з, -зу.
prognostyka *ż.* прогно́стика.
prognostykować, -kuję, -kujesz, -kował ста́вити прогно́з.
prognoza *ż., meteor., med.* прогно́з, -зу.
progowy яки́й (що) стосу́ється поро́га; *(у контексті)* поро́га то́що; s c h o d e k ~ схі́дець (схо́динка) поро́га.
program, -mu, *m.* програ́ма; p r z e c h o d z i ć n a j a k i ś ~ прийма́ти яку́ програ́му; w e d ł u g (p o d ł u g) ~**mu** за програ́мою.
programowy програ́мний; програмо́вий *(рідше)*.
progres, -su, *m.* прогре́с, -су, по́ступ, -пу.
progresista, -ty, *lm.* **-ści,** *m. див.* **postępowiec.**
progresja *ż., mat.* прогре́сія.
progresówka *ż., pot.* прогреси́вка.
progresyjny *див.* **progresywny.**
progresywnie прогреси́вно.
progresywność *ż.* прогреси́вність, -ності.
progresywny прогреси́вний.
prohibicja *ż.* 1) заборо́на торгівлі спи́ртними напо́ями в США; 2) *заст.* заборо́на.
prohibicjonizm, -mu, *m.* заборо́нна систе́ма торгівлі *(спиртними напоями)*.
prohibicyjny *książ.* заборо́нний.
prohibity, -tów, *blp.* заборо́нений това́р, -ру.
projekciarz, *lm.* **-rze,** *m., lekc. див.* **projekcista.**
projekcik, -ku, *m., zdr.* неве́личкий прое́кт, -ту.
projekcista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., lekc.* прожектер, -ра.
projekcja *ż., mat. i in.* прое́кція.
projekcyjny *mat. i in.* проекційний; a p a r a t (p r z y r z ą d) проекційний апара́т (ліхта́р); k a b i n a ~**na** проекційна ка́мера.
projekt, -tu, *m.* прое́кт, -ту; d o p i e r o w ~**kcie** що́йно в прое́кті; o p r a c o w a ć ~ розро-

би́ти (опрацюва́ти) прое́кт; p o d a ć (r z u c i ć) ~ пода́ти прое́кт; p r z e d s t a w i a ć ~ty подава́ти прое́кти; ~ u p a d ł прое́кт не пройшо́в; *(перен. — звичайно)* план, -ну; u k ł a d a ć (s n u ć) ~ty укла́дати (буду-ва́ти) пла́ни; ◊ p o w z i ą ć ~ c z e g o заду́мати що.

projektodawca, **-cy**, *lm.* **-cy**, *m.* проекта́нт.

projektomania *ż., pot.* ма́нія проекту-ва́ння.

projektor *m., tech.* проекці́йний апара́т (ліхта́р).

projektować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** проекту-ва́ти, -ту́ю, -ту́єш; укла-да́ти (будува́ти) пла́ни; ~ w y j a z d проекту-ва́ти ви́їзд, укла-да́ти (будува́ти) пла́ни ви́їзду. *Пор.* **projekt.**

proklamacja *ż.* прокла-ма́ція.

proklamacyjny прокламаці́йний.

proklamator, *lm.* **-rowie**, *m.* той, що прокламу́є.

proklamować, **-muję**, **-mujesz**, **-mował** (kogo czym *i* co) прокла-мува́ти, -му́ю, -му́єш (кого́ чим *i* що).

proklityczny *lingw.* проклі-ти́чний.

proklityka *ż., lingw.* проклі́тика.

prokonsul, *lm.* **-lowie**, *m., hist.* про-ко́нсул.

prokonsularny *hist.* прокó́нсуль-ський.

prokonsulat, **-tu**, *m., hist.* прокó́н-сульство.

prokonsulowski *hist. dus.* **prokonsularny.**

prokura *ż., handl. i in.* 1) повно-ва́ження; 2) *(документ)* дору́-чення, довіреність, -ності.

prokurator, *lm.* **-rzy**, *a.* **-rowie**, *m.* 1) *юр.* прокуро́р, -ра; 2) *іст.* прокура́тор, -ра.

prokuratoria *ż. dus.* **prokuratura.**

prokuratorski прокуро́рський.

prokuratorstwo I *n., zb.* прокуро́р з дружи́ною.

prokuratorstwo II *n.* прокуро́рство.

prokuratura *ż.* 1) прокурату́ра; 2) *зб.* прокуро́ри, -рів; 3) *dus.* **prokuratorstwo II.**

prokurent, *lm.* **-nci**, *m., handl.* прокури́ст.

prokurować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** (komu co) добува́ти, здобува́ти (кому́ що).

prokurzysta, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m., handl. dus.* **prokurent.**

prolegomena, **-nów**, *blp., nauk.* проле́гомени, -нів.

proletariacki пролета́рський; r e w o l u c j a ~ka пролета́рська революція.

proletariat, **-tu**, *m.* пролетаріа́т, -ту.

proletariusz, *lm.* **-sze**, *m.* проле-та́р, -ря́; ~sze w s z y s t k i c h k r a j ó w, ł ą c z c i e s i ę! пролетарі́ всіх кра́їн, єдна́йтеся!

proletariuszka *ż.* проле-та́рка.

proletariuszowski проле-та́рський.

proletaryzacja *ż.* пролетариза́ція.

proletaryzm, **-mu**, *m.* проле-та́рське стано́вище.

proletaryzować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** пролетаризува́ти, -зу́ю, -зу́єш; //~ się пролетаризува́тися.

prolog, **-gu**, *m., lit., przen.* проло́г.

prolongacja *ż., praw.* пролонга́ція; ◊ u d z i e l i ć ~ji t e r m i n u p ł a t n o ś c i пролонгува́ти строк платежу́.

prolongata *ż., praw. dus.* **prolongacja.**

prolongować, **-guję**, **-gujesz**, **-gował** *praw.* пролонгува́ти, -гу́ю, -гу́єш.

prom, **-mu**, *m.* паро́м; поро́м *(рідше)*; поро́н *(заст.)*.

promenada *ż., przest., żart.* проме-на́д, -ду.

promesa *ż., fin.* проме́са.

prometeizm, **-mu**, *m.* прометеїзм, -му.

prometejski *dus.* **tytaniczny.**

promieniaki, **-ków**, *zool. (radiata)* промені́сті, -тих.

promienica *ż., med. (actinomycosis)* актиномікóз, -зу; хвороба, ви́кликана промені́стим грибко́м.

promienić, **-nię**, **-nisz**, **-nił** *dus.* **promieniować**; //~ się *dus.* **promienieć.**

promieniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., min.* актинолі́т, -ту, променя́стий (променя́стий) ка́мінь, -меня.

promienieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ся́яти (ся́ю, ся́єш), сія́ти; *перен.* ~ radością ся́яти ра́дістю; *(випускати промені)* промені́ти.

promieniejąco *przsł.* ся́юче, сія́юче; ося́йно. *Пор.* **promieniejący.**

promieniejący ся́ючий, сія́ючий; *(поез. — ще)* осяйни́й.

promieniotwórczość *ż., fiz.* радіоакти́вність, -ності.

promieniotwórczy *fiz.* радіоакти́вний.

promieniować, -niuję, -niujesz, -niował 1) (czym) випромі́нювати, -нюю, -нюєш (що); 2) *неперех.* промені́ти.

promieniowy 1) променево́вий; *(анат. — ще)* радіа́льний; kość ~wa радіа́льна (променева) кі́стка; 2) *мат., тех.* радіа́льний.

promienisty променисти́й, променя́стий.

promiennie ся́юче, сія́юче; ося́йно. *Пор.* **promienny.**

promiennо *див.* **promiennie.**

promienność *ż.* ся́йво.

promienny ся́ючий, сія́ючий; *(поез. — ще)* осяйни́й.

promień, *lm.* **-nie,** *m.* 1) про́мінь, -меня; ~nie а) про́мені, -нів; б) *зб.* промі́ння; *перен.* ~ nadziei про́мінь наді́ї; ~nie rentgenowskie рентге́нівське промі́ння; 2) *(колеса)* спи́ця, шпи́ця; 3) *мат., перен.* ра́діус; *перен.* ~ działania ра́діус дія́ння; 4) *анат. (radius)* ра́діус, про́мінь, променева́ кі́стка; ~ rzeki рука́в ріки́; *поез.* ~ włosów па́смо воло́сся.

promille *nieodm., n.* промі́ле, промиль *(невідм.).*

promionek, -nka, *m., poet. див.* **promień** 1.

promocja *ż.* 1) промо́ція; ~ doktorska промо́ція на сту́пінь до́ктора нау́к; 2) *заст.* підви́щення по слу́жбі; 3) *шкіл. заст.* переве́дення до ви́щого кла́су.

promocyjny яки́й (що) стосу́ється промо́ції.

promotor, *lm.* **-rowie,** *m.* 1) профе́сор, що прово́дить промо́цію; 2) *перен. книж.* ініціа́тор, -ра; być głównym ~rem w jakiejś sprawie бу́ти головни́м ініціа́тором яко́ї спра́ви.

promotorka *ż., książ.* ініціа́торка.

promować, -muję, -mujesz, -mował (kogo) 1) надава́ти кому́ ви́щий нау́ковий сту́пінь; 2) *заст.* підви́щувати кого́ по слу́жбі; 3) *(заст. — учня)* перево́дити у ви́щий клас; //~ się оде́ржувати ви́щий нау́ковий сту́пінь.

promowany 1) яки́й (що) оде́ржав ви́щий нау́ковий сту́пінь; 2) переве́дений у ви́щий клас. *Пор.* **promować** 1, 3.

promulgacja *ż.* затве́рдження зако́ну.

promyczek, -czka, *m., zdr., pieszcz. див.* **promień** 1.

promyk *m., zdr. див.* **promień** 1.

pronacja *ż., anat., sport.* прона́ція.

pronuncjacja *ż., przest.* вимо́ва.

pronuncjamento, *lp. nieodm., lm.* **-ta, -tów,** *n., polit.* пронунсіаме́нто *(невідм.).*

propaganda *ż.* пропага́нда.

propagandowo шля́хо́м пропага́нди.

propagandowy пропагандистський.

propagandysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* пропагандист.

propagandystka *ż.* пропагандистка.

propagandystyczny пропагандистський.

propagandzista, -ty, *lm.* **-ści,** *m. див.* **propagandysta.**

propagator, *lm.* **-rowie,** *m.* пропагандист.

propagatorka *ż.* пропагандистка.

propagować, -guję, -gujesz, -gował 1) (co) пропагува́ти, -гу́ю, -гу́єш (що); 2) (na korzyść kogo) агітува́ти, -ту́ю, -ту́єш (за ко́го).

propan, -nu, *m., chem.* пропа́н, -ну.

propedeutyczny пропедевти́чний.

propedeutyka *ż.* пропеде́втика.

propeller *m., lot.* пропе́лер, -ра.
propileje, -lei, *blp., archit.* пропілеї, пропілеїв.
propinacja *ż., hist.* 1) пра́во ви́ключного про́дажу спи́ртних напи́тків; 2) *(про приміщення)* шино́к, -нку.
propinator, *lm.* **-rzy,** *m., hist.* шинка́р, -ря́.
proponent, *lm.* **-nci,** *m. див.* **wnioskodawca.**
proponować, -nuję, -nujesz, -nował пропонува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
proporcja *ż.* пропо́рція.
proporcjonalnie пропорціона́льно.
proporcjonalność *ż.* пропорціона́льність, -ності; *мат.* ~ prosta *a.* odwrotna пряма́ *a.* обе́рнена пропорціона́льність.
proporcjonalny пропорціона́льний; *політ.* ~ system wyborczy пропорціона́льна ви́борча систе́ма.
proporcowy пра́порний.
proporczyk *m., zdr.* прапоре́ць, -рця́, флажо́к, -жка́; *мор.* брейдви́мпел.
proporzec, -rca, *lm.* **-rce,** *m.* пра́пор, -ра; знаме́но *(рідко)*; ~ przechodni перехідни́й пра́пор; *(з емблемами держави — звичайно)* флаг; *зменш.* флажо́к, -жка́; *мор.* ви́мпел; ◊ *перен.* zwinąć ~rce ретирува́тися, -ру́юся, -ру́ешся, відступи́ти, -плю́, -пиш; зміни́ти та́ктику.
propozycja *ż.* пропози́ція.
prorektor, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* проре́ктор, -ра.
prorektorat, -tu, *m.* проре́кторство.
prorocki *rel., przen. див.* **proroczy.**
proroctwo *n., rel., przen.* проро́цтво; *(дія — ще)* пророкува́ння.
proroczo *rel., przen.* проро́чо.
proroczy *rel., przen.* проро́чий.
proroczyć, -czę, -czysz, -czył *див.* **prorokować.**
prorok, *lm.* **-cy,** *m., rel., przen* проро́к; ◊ *перен.* obym był fałszywym ~kiem kра́ще б я помили́вся.
prorokini *ż., rel., przen.* проро́чиця.
prorokować, -kuję, -kujesz, -kował пророкува́ти, -ку́ю, -ку́єш, проро́чити; *(перен. — ще)* віщува́ти, -щу́ю, -щу́єш, передві щ а́ти.
proscenium, *lp. nieodm., lm.* **-nia, -niów,** *n., teatr.* просце́ніум, -му.
prosektor, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m., med.* проséктор, -ра.
prosektorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n., med.* проséкторська, -кої.
prosektorski *med.* проséкторський.
prosektorstwo *n., med.* проséкторство.
proseminarium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* просемінáр, -ру.
prosiak *m.* порося́, -ся́ти.
prosiany просяни́й; słoma ~na просяна́ соло́ма, просяна́ка; *(з просяної крупи)* пшоняни́й; kasza ~na пшоно́.
prosiątko *n., zdr., pieszcz.* порося́тко.
prosić, -szę, -sisz, -sił (kogo o co, za kim, do czego, na co) проси́ти (прошу́, про́сиш), проха́ти (в ко́го чого́, кого́ про що, за ко́го, до чо́го, на що); ~ do stołu проси́ти до сто́лу; ~ kogo o wybaczenie проси́ти ви́бачення (проба́чення) (в ко́го); ~ na obiad проси́ти на обі́д; ~ o głos проси́ти сло́ва; ~ o pozwolenie проси́ти до́зволу; *заст.* ~ o rękę проси́ти руки́; ~ za kim проси́ти за ко́го; ~szę! *(форма звернення)* про́шу! будь ла́ска! ~szę wejść! про́шу ввійти́! ~szę siadać! будь ла́ска, сіда́йте! про́шу сіда́ти! //~ się проси́тися; ◊ nie dał się długo ~ він не дав до́вго проси́ти себе́.
prosię, -sięcia, *lm.* **-sięta, -siąt,** *n., zdr.* порося́, -ся́ти.
prosięcina *ż.* порося́тина.
prosięcy порося́чий.
proskrybent, *lm.* **-nci,** *m., hist.*

1) ізго́й; 2) оголо́шений по́за зако́ном.
proskrybować, -buję, -bujesz, -bował (kogo) *hist.* 1) виганя́ти (з краї́ни) (кого́); 2) оголо́шувати поза зако́ном (кого́).
proskrypcja *ż., hist.* проскри́пція.
proskrypcyjny *hist.* проскрипці́йний; l i s t a ~na проскрипці́йний спи́сок, -ску.
proskura *ż., kość.* про́скура, про́скурка.
proso *n.* про́со.
prosowaty просови́дний.
prosownica *ż., bot. (milium)* прося́нка.
prosowy *див.* **prosiany.**
prosówka *ż., med. (miliaria)* міліа́рія, просови́дний ви́сип, -пу, пітни́ця.
prosówkowy: g r u ź l i c a ~**wa** *(tuberculosis miliaris) med.* просови́дний (міліа́рний, розсія́ний) туберкульо́з, -зу.
prospekt, -tu, *m.* проспе́кт, -ту.
prosperować, -ruję, -rujesz, -rował процвіта́ти; i n t e r e s ~**ruje** підприє́мство процвіта́є.
prostacki гру́бий.
prostactwo *n.* гру́бість, -бості.
prostaczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli става́ти гру́бим.
prostaczek, -czka, *lm.* **-czkowie,** *m.* простачо́к, -чка́.
prostaczka *ż.* 1) проста́чка; 2) грубія́нка. *Пор.* **prostak.**
prostaczkowaty схо́жий на простачка́.
prostaczy *див.* **prostacki.**
prostaczyć się, -czę, -czysz, -czył *див.* **prostaczeć.**
prostaczysko *m., zgr.* грубія́н.
prostak, *lm.* **-cy,** *m.* 1) проста́к, -ка́; 2) *неєхв.* грубія́н.
prostakowaty грубува́тий.
prostata *ż., anat.* проста́та.
prostatyczny *anat.* простати́чний.
prosto 1) пря́мо; ~ w o c z y пря́мо в о́чі; m ó w i ć ~ z m o s t u говори́ти пря́мо (навпросте́ць); 2) про́сто. *Пор.* **prosty.**
prostodusznie простоду́шно.
prostoduszność *ż.* простоду́шність, -ності.
prostoduszny простоду́шний.
prostokąt *m., mat.* прямоку́тник.
prostokątnia *ż., mat.* гіпотену́за.
prostokątny *mat.* прямоку́тний.
prostolinijność *ż.* прямоліні́йність, -ності; простоліні́йність. *Пор.* **prostolinijny.**
prostolinijny прямоліні́йний; *(перен. — ще)* простоліні́йний.
prostopadle перпендикуля́рно.
prostopadła, -łej, *ż., mat.* перпендикуля́р, -ра.
prostopadłościan, -nu, *m., mat.* паралелепіпед.
prostopadłość *ż.* перпендикуля́рність, -ності.
prostopadły перпендикуля́рний.
prostoskrzydłe, -łych, *ent. (orthoptera)* прямокри́лі, -лих.
prostościenny *mat.* прямоку́тний.
prostota I *ż.* простота́, про́стість, -тості; ◊ p e ł e n ~**ty** про́стий, простоду́шний.
prostota II *ż., zb., pogardl.* простонаро́ддя, просто́люд, -ду.
prostowacz, *lm.* **-cze,** *m., druk.* правильник, виправля́ч, -ча́.
prostować, -tuję, -tujesz, -tował 1) випрямля́ти, випросто́вувати, -вую, -вуєш; ~ c z ł o n k i випрямля́ти (випросто́вувати) чле́ни; *(дерево і под.)* вирівнювати, -нюю, -нюєш; 2) *перен.* виправля́ти; ~ b ł ę d y виправля́ти по́милки; 3) (dokąd) прямува́ти, -му́ю, -му́єш, простува́ти, -ту́ю, -ту́єш (куди́); //~ **się** випрямля́тися, випросто́вуватися; вирівнюватися.
prostowłosy *pot.* простоволо́сий.
prostownik *m., el., rad.* випрямля́ч, -ча́; ~ n i s k i e j c z ę s t o t l i w o ś c i випрямля́ч низько́ї частоти́; ~ r t ę c i o w y ртутний випрямля́ч.
prostracja *ż., med., książ.* простра́ція.
prosty 1) прями́й; ~**ta d r o g a** пряма́ доро́га; *мат.* k ą t ~ прями́й кут, -та́; *перен.* w ~**tej** l i n i i y пряміи́ лі́нії; 2) *перен.*

прóстий; człowiek ~ прóста людúна; opowiadać ~tymi słowami розкáзувати прóстими словáми; ~ pokarm прóсте харчувáння; rzecz ~ta а) прóста спрáва; б) *(вставні слова)* зрозумíла річ, зрозумíло; 3) *перен. несхв.* грýбий; ◊ *заст.* ~ lud простонарóддя, простóлюд, -ду; ~ żołnierz рядовúй солдáт.

prostyl, -lu, *m., archit.* простúль, -лю.

prostytucja *ż.* проституúція.

prostytuować, -tuuję, -tuujesz, -tuował проституювáти, -туюю, -туюєш; //~ się проституювáтися.

prostytutka *ż.* проституúтка, повíя.

prosząco *przsł.* з прóсьбою, прохáльно.

proszący прохáльний.

proszek, -szku, *m.* порошóк, -шкý; ~ do czyszczenia порошóк для чúстки; ~ do prania прáльний порошóк; ~ do zębów зубнúй порошóк; ~ na ból (od bólu) głowy порошóк від бóлю головú; ~ na przeczyszczenie проноснúй порошóк; *мед.* zażywać ~ki приймáти порошкú; ◊ ~ dla zasypania прúсúпка.

proszkować, -kuję, -kujesz, -kował розтирáти (стирáти) на пóрох.

proszkowaty порошкоподíбний.

proszony звáний; obiad ~ звáний обíд, -ду; *(про людей — звичайно)* запрóшений; ~ na obiad запрóшений на обíд; ◊ chodzić po ~nym просúти мúлостиню.

prośba *ż.* 1) прохáння, прóсьба; mam do was ~bę в мéне до вас прохáння (прóсьба); robić co na ~bę czyją робúти що на чиє́ прохáння (на чию́ прóсьбу); spełnić ~bę (zadośćuczynić ~bie, przychylić się do ~by) задовольнúти прохáння (прóсьбу); usilna ~ пúльне (настíйне) прохáння, пúльна (настíйна) прóсьба; 2) *канц.* прохáння; ~bę podać (złożyć, wystosować, wnieść, zasłać) подáти прохáння; ◊ chodzić po ~bie просúти мúлостиню.

prościeć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli 1) випрямлятися, випростóвуватися, -вуюся, -вуєшся; *(ставати рівним)* вирíвнюватися, -нююся, -нюєшся; 2) *несхв.* ставáти грýбим.

prościej 1) прямíш; 2) простíш. *Пор.* **prosty.**

prościuchny *pieszcz. див.* **prościutki.**

prościuteńczki *див.* **prościuteńki.**

prościuteńczko *див.* **prościuteńko.**

prościuteńki 1) *пестл.* простéсенький; 2) *(зовсім простий)* простíсінький.

prościuteńko 1) простéсенько; 2) простíсінько. *Пор.* **prościuteńki.**

prościutki *pieszcz.* простéнький.

prościutko *pieszcz.* простéнько.

prośnianka *ż.* 1) *(солома)* прося́нка; 2) просяна́ настóйка.

prośny: świnia ~na *hod.* порóсна свиня́.

protagonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., teatr. hist.* протагоніст.

protegować, -guję, -gujesz, -gował (kogo) протегувáти, -гýю, -гýеш (кóмý).

protegowany, -nego, *lm.* **-ni,** *m.* протежé *(невідм.)*.

proteina *ż., chem.* протеíн, -ну.

proteinowy *chem.* протеíновий.

protekcja *ż.* 1) протéкція; udawać się do kogo o ~ję звертáтися до кóго по протéкцію (за протéкцією); 2) *політ. див.* **protektorat.**

protekcjonalnie побла́жливо; покровúтельським (побла́жливим) тóном.

protekcjonalność *ż.* побла́жливість, -вості.

protekcjonalny покровúтельський, побла́жливий; ~ ton покровúтельський (побла́жливий) тон, -ну.

protekcjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., ek.* протекціоні́ст.
protekcjonistyczny *ek.* протекціоні́стський.
protekcjonizm, -mu, *m., ek.* протекціоні́зм, -му.
protekcyjka *ż., pot.* невели́чка проте́кція.
protekcyjnie 1) протекці́йно; 2) *див.* **protekcjonalnie.** *Пор.* **protekcyjny.**
protekcyjność *ż.* 1) протекці́йність; 2) *див.* **protekcjonalność.** *Пор.* **protekcyjny.**
protekcyjny 1) *ек.* протекці́йний; 2) *див.* **protekcjonalny.**
protektor, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* проте́ктор, -ра.
protektorat, -tu, *m.* протекторáт, -ту.
protektorka *ż. (про жінку)* проте́ктор, -ра.
protektorski проте́кторський.
protest, -tu, *m.* проте́ст, -ту; *фін.* ~ wekslowy ве́кселький проте́ст; wnosić (zanosić) ~ (na co, przeciw czemu) звертáтися до ко́го з проте́стом про́ти чо́го; wystąpować z ~tem виступáти з проте́стом; *юр.* zakładać ~ (przeciw komu, przeciw czemu) заявля́ти проте́ст (про́ти ко́го, про́ти чо́го).
protestacja *ż. див.* **protest.**
protestacyjny *przym.* протесту́ючий.
protestancki *rel.* протестáнтський.
protestant, *lm.* **-nci,** *m., rel.* протестáнт.
protestantka *ż., rel.* протестáнтка.
protestantyzm, -mu, *m., rel.* протестантúзм, -му.
protestować, -tuję, -tujesz, -tował протестувáти, -ту́ю, -ту́єш; *фін.* ~ weksel протестувáти ве́кселі.
protestowy: dzień ~ *fin.* день, в який мóжна протестувáти ве́кселі.
proteusz, *lm.* **-sze,** *m.* 1) *зоол.* проте́й; 2) *перен.* людúна змíнних пóглядів.
proteza *ż., med.* проте́з; *(зубний — ще)* шту́чні зу́би, -бів.
protezownia *ż.* проте́зна майстéрня.
protodiakon, *lm.* **-ni,** *m., kośc.* протодия́кон.
protokolant, *lm.* **-nci,** *m.* протоко́ліст.
protokolarny 1) протоко́льний; 2) *(перен. — про стиль)* сти́слий.
protokolista, -ty, *lm.* **-ści,** *m. див.* **protokolant.**
protokołować, -łuję, -łujesz, -łował протоколювáти, -лю́ю, -лю́єш.
protokół, -kołu, *m.* протоко́л, -лу; prowadzić (pisać) ~ вести́ (писáти) протоко́л; spisać (sporządzić) ~ склáсти протоко́л; wciągać co do ~kołu занóсити що в протоко́л; ◊ ~ dyplomatyczny протоко́льний вíдділ міністéрства закордóнних справ.
proton, -nu, *m., fiz.* протóн.
protoplasta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* родонача́льник.
protoplazma *ż., biol.* протоплáзма.
protoplazmatyczny *biol.* протоплазмати́чний.
prototyp, -pu, *m.* прототи́п, -пу.
protozoa, -zoów, *blp., n., zool.* протозóа *(невідм.).*
protuberancja *ż., astr.* протуберáнець, -нця.
prowadnica *ż., tech.* направля́юча штáнга.
prowadnik I, *lm.* **-cy,** *m. див.* **przewodnik 1, 3.**
prowadnik II, *lm.* **-ki,** *m., tech.* направля́юча части́на механíзму.
prowadzenie się *n.* поведíнка.
prowadzić, -dzę, -dzisz, -dził вести́ (веду́, ведéш); *(проводити, робити що — ще)* провáдити, -джу, -диш; *перен.* ~ do celu вести́ до мети́; ~ dom вести́ господáрство; ~ dysputę вести́ (провáдити) дúспут; *торг.* ~ interes вести́ (провáдити) дíло; *перен.* ~ kogo na pasku вести́ кого́ на пóводі (на повідку́); *бухг.* ~ księgi

вести́ кни́ги; ~ o b r a d y вести́ (прова́дити) нара́ди; ~ r o b o t y вести́ (прова́дити) робо́ти; ~ r o z m o w ę вести́ розмо́ву; ~ w o j n ę вести́ (прова́дити) війну́; ~ ż y c i e вести́ (прова́дити) життя́; ◊ ~ k o g o w z r o k i e m проводжа́ти кого́ очи́ма (по́глядом); ~ k o n i e пра́вити кіньми, поганя́ти ко́ней; ~ l a s k ą p o p i a s k u води́ти па́лицею по піску́.

Prowansja *ż.* Прова́нс, -су.

prowansalski провансальський.

proweniencja *ż., książ., żart.* похо́дження.

prowentowy: p i s a r z ~ *hist.* пи́сар в економії.

prowiant, -tu, *m.* провіа́нт, -ту, продово́льство, харчі́, -чів.

prowiantować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo, co) постача́ти провіа́нт (продово́льство, харчі́) (кому́, чому́).

prowiantowy провіа́нтський.

prowidencja *ż., żart.* прозорли́вість, -вості.

prowidować, -duję, -dujesz, -dował (w co) постача́ти кому́ провіа́нт.

prowincja *ż.* провінція.

prowincjonalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* провінціа́л.

prowincjonalizm, -mu, *m.* провінціалізм, -му.

prowincjonalność *ż.* провінціа́льність, -ності.

prowincjonalny провінціа́льний.

prowizja I *ż., handl.* комісійні, -них.

prowizja II *ż. (харчі)* провізія.

prowizor, *lm.* -rowie, *m., farm., przest.* провізор, -ра.

prowizorium, *lp. nieodm., lm.* -ria, -riów, *n.* 1) тимчасо́ві заходи, -дів; 2) тимчасо́вий стан, -ну, тимчасо́ве стано́вище; ◊ ~ b u d ż e t o w e тимчасо́вий про́єкт бюдже́ту.

prowizorycznie провізо́рно, тимчасо́во. •

prowizoryczność *ż.* провізо́рність, -ності, тимчасо́вість, -вості.

prowizoryczny провізо́рний, тимчасо́вий; *мед.* ~ o p a t r u n e k тимчасо́ва перев'я́зка.

prowizyjka *ż., pot. див.* **prowizja** II.

prowizyjny I *handl.* яки́й (що) стосу́ється комісійних.

prowizyjny II провізійний.

prowodyr, *lm.* -rowie, *m., iekc.* проводи́р, -ра, верхово́д, верхово́да, вожа́к, -ка́.

prowokacja *ż.* провока́ція.

prowokacyjnie провокаційно.

prowokacyjny провокаційний.

prowokator, *lm.* -rzy, *m.* провока́тор, -ра.

prowokatorka *ż.* провока́торка.

prowokatorski провока́торський.

prowokować, -kuję, -kujesz, -kował провокува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

proza *ż.* про́за.

prozaicznie прозаїчно.

prozaicznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставáти прозаїчним.

prozaiczność *ż.* прозаїчність, -ності.

prozaiczny прозаїчний.

prozaik, *lm.* **-cy,** *m.* прозаїк.

prozaista, -ty, *lm.* **-ści,** *m. див.* **prozaik.**

prozelita, -ty, *lm.* **-ci,** *m.* прозеліт.

prozelitka *ż.* прозелітка.

prozelityzm, -mu, *m.* прозелітизм, -му.

prozodia *ż., filol.* просо́дія.

prozodyczny *filol.* просоди́чний.

prożek, -żka, *m.* 1) *зменш.* поріжок, -жка; 2) *(у скрипці)* підста́вка.

próba *ż.* 1) про́ба, спро́ба; *(перевірка на досвіді — ще)* випро́бування, випробо́вування; *докон.* ви́пробування; ~ m a s z y n y ви́пробування (випробо́вування) маши́ни; s p o s o b e m ~by на спро́бу, на про́бу; w y s t a w i ć c o n a ~bę піддáти що спро́бі (про́бі, ви́пробуванню), ви́пробувати що; 2) *(намагання)* спро́ба; p i e r w s z a ~ пе́рша спро́ба; *військ.* ~ z ł a m a n i a f r o n t u спро́ба прорва́ти фронт; 3) *перен.* ви́-

пробування, про́ба, іспита́ння; ~**bie** k o g o p o d d a w a ć (w y s t a w i a ć k o g o n a ~**bę**) піддава́ти кого́ ви́пробуванню (про́бі, іспита́нню), випробо́вувати кого́; p r z e c h o d z i ć c i ę ż k i e ~**by** прохо́дити через тяжкі ви́пробування (про́би, іспита́ння); 4) *(тех. — пробірування)* про́ба; z ł o t o 9 5 8 - e j ~**by** зо́лото 958-ої про́би; 5) *театр.* репети́ція; ~ g e n e r a l n a генера́льна репети́ція; 6) *друк.* від-би́ток, -тка; ◊ p o d j ą ć (p r z e d s i ę w z i ą ć) ~**bę** (c z e g o) спро́бувати, -бую, -буєш, попро́бувати (що, зроби́ти що).

próbka *ż.* зразо́к, -зка́, взіре́ць, -рця́; p o b r a ć ~**ki** взя́ти зразки́ (взірці́); ~ b e z w a r t o ś c i *(поштова пересилка)* безці́нний зразо́к (взіре́ць).

próbnik, *m.* випро́бний (іспито́вий) при́лад, -ду.

próbny про́бний.

próbować, -buję, -bujesz, -bował 1) про́бувати, -бую, -буєш; 2) *(на смак)* куштува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

próbówka *ż. див.* **probówka.**

próchnica I *ż., roln.* перегні́й, -но́ю, гу́мус, -су.

próchnica II *ż., ent. (thereva)* порохня́к, -ка́.

próchnicowaty *roln.* з до́мішкою перегно́ю (гу́мусу).

próchnicowy *roln. див.* **próchniczy.**

próchniczny *roln. див.* **próchniczy.**

próchniczy *roln.* перегні́йний.

próchnieć, -nieje, -niał порохня́[á]-віти, трухля́віти; тру́хнути *(розм.)*.

próchnik *m. див.* **próchno.**

próchnilec, -lca, *lm.* **-lce,** *m., bot. (xylaria)* пороха́нь, -ні.

próchnisko *n., przen. див.* **próchno.**

próchno *n.* порóхня, порохно́, трухля́вина, трухля́тина; ◊ *перен. вульг.* s t a r e ~ *(про людину)* ру́їна.

prócz (kogo, czego) *przyim.* крім; окрім, опріч *(рідше)* (кóго, чóго).

próć *див.* **pruć.**

próg, progu, *m.* 1) поріг, -póга; *перен.* n a ~**gu** ż y c i a на порóзі життя́; *перен.* o b i j a ć c u d z e ~**gi** оббива́ти чужі́ поро́ги; p r z e s t ą p i ć ~ переступи́ти поріг; *псих.* ~ ś w i a d o m o ś c i поріг свідо́мості; *прик.* z a w y s o k i e ~**gi** n a m o j e n o g i за висо́кий поріг для мої́х ніг; 2) *зал.* шпа́ла; ◊ ~**gi** d o m o w e (r o d z i n n e) ба́тьківський дім (до́му), ба́тьківська ха́та (стріха), рі́дна домі́вка.

prószyć, -szy, -szył 1) *(про сніг)* пороши́ти; 2) *(про дощ)* мряч-и́ти, імжи́ти.

prószyna *zdr., ż., див.* **prószynka.**

prószynka *ż., zdr.* порош-и́нка, пил-и́нка.

prószysty *див.* **zakurzony.**

próżnia *ż., fiz., przen.* пустота́; *(перен. — ще)* порожне́ча; ◊ *перен.* i ś ć w ~**nię** даре́мно пропада́ти.

próżniacki *див.* **próżniaczy.**

próżniactwo *n.* ледарюва́ння, байдикува́ння.

próżniaczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli ставáти лéдарем (неробою).

próżniaczka *ż.* неробá, лéдарка.

próżniaczo бездія́льно, по-гуля́ючому.

próżniaczy бездія́льний, гуля́щий; ~**cze** ż y c i e бездія́льне (гуля́ще) життя́.

próżniaczyć (się), -czę, -czysz, -czył ледарюва́ти, -рю́ю, -рю́єш, байдикува́ти, -кую́, -ку́єш.

próżniaczyna, -ny, *lm.* **-ny,** *m., lekc. див.* **próżniak.**

próżniaczysko *m., lekc. див.* **próżniak.**

próżniak, *lm.* **-cy,** *m.* неробá, лéдар, -ря.

próżnieć, -nieje, -niał пусті́ти.

próżniowy пусто́тний, ва́куумний.

próżniusieńki ł) *пестл.* порожне́сенький, пусте́сенький; 2) *(зовсім порожній)* порожні́сінький, пусті́сінький.

próżniusieńko 1) порожне́сенько, пусте́сенько; 2) порожні́сінько, пусті́сінько. *Пор.* **próżniusieńki.**
próżniuteńki *див.* **próżniusieńki.**
próżniuteńko *див.* **próżniusieńko.**
próżniutki *pieszcz.* порожне́нький, пусте́нький.
próżniutko *pieszcz.* порожне́нько, пусте́нько.
próżno 1) по́рожньо, пу́сто; 2) без ді́ла; siedzieć ~ сиді́ти без ді́ла; 3) *див.* **na próżno.**
próżnomierz, *lm.* **-rze,** *m.* вакуумéтр, -ра.
próżnostka *ż.* 1) дрібни́ця; 2) *перен. див.* **próżność** 2.
próżność *ż.* 1) ма́рність, -ності, марно́та; 2) *перен.* пиха́, поро́жній го́нор, -ру, марносла́вство, марнолю́бство; ◊ unosi (rozpiera) go ~ він пиша́ється (гонору́ється, марносла́виться).
próżnować, -nuję, -nujesz, -nował ледарюва́ти, -рю́ю, -рю́єш, байдикува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
próżny 1) поро́жній, пусти́й; 2) *(перен. — некорисний)* дарéмний, ма́рний; ~ne słowa дарéмні (ма́рні) слова́ *(род. слів)*; 3) *(перен. — пустий)* пиха́тий, гонори́стий, марносла́вний, марнолю́бний.
prucie *n.* пороття́.
pruć, pruję, prujesz, pruł поро́ти, -рю́, -реш.
pruderia *ż., książ.* перебі́льшена сороми́вість, -вості; показна́ доброче́сність, -ності.
prunela *ż., tkac.* прюне́ль, -лі.
prunelka *ż.* сушéна сли́ва.
prunelowy *tkac.* прюне́льовий.
prusactwo *n., zb., pogardl.* пруссáцтво.
prusaczyć, -czę, -czysz, -czył робити пруссаками.
Prusak, *lm.* **-cy,** *m. (житель Пруссії)* пруссáк, -ка́.
prusak, *lm.* **-ki,** *m., ent. (тарган рудий)* прусáк, -ка́.
pruski прусський; ◊ *хім.* kwas ~ синильна кислота́; *буд.* mur ~ фахвéркова стіна́.
Prusy, Prus *blp.* Пруссія.
prycha *ż., pot.* кінська ні́здря.
prychać, prychnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(про тварин)* пи́рхати, пи́рхнути, при́хати, при́хнути; *(про коня — ще)* фо́ркати, фо́ркнути; 2) *(про людину, від сміху) див.* **parskać** 2.
prycza *ż.* на́ри *(род.* нар).
pryk, *lm.* **-ki,** *m., lekc.* стари́й хрін.
pryka *ż.* причáл *(для човнів).*
prym: oddać komu ~ поступи́тися пе́ршістю (першенство́м) пе́ред ким, віддáти пе́ршість (першенство́) (кому́); wodzić (wieść, trzymać) ~ а) першенствува́ти, -ву́ю, -ву́єш, вести́ пере́д; б) *розм.* задава́ти тон.
prym *ż.* 1) *муз.* при́ма; 2) *друк.* пе́рша сторінка оригіна́лу ко́жного ново́го а́ркуша; 3) *іст.* пе́рший клас, -су; 4) *див.* **prima.**
prymaaprylis *m., nieodm. див.* **prima aprilis.**
prymabaleryna *ż., teatr.* при́мабалери́на.
prymadonna *ż., teatr.* примадо́нна.
prymariusz, *lm.* **-sze,** *m.* головни́й лі́кар (головлі́кар).
prymarny *nauk.* первúнний.
prymas, *lm.* **-sowie,** *m., kość.* при́мас.
prymasowski *kość.* яки́й (що) стосу́ється при́маса; *(у контексті)* при́маса то́що; pałac ~ пала́ц при́маса.
prymat, -tu, *m., fil. i in.* примáт, -ту.
prymityw, -wu, *m.* примітúв.
prymitywista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., szt.* примітивіст.
prymitywizm, -mu. *m., szt., przen.* примітивізм, -му.
prymitywnie примітúвно.
prymitywność *ż.* примітúвність, -ності.
prymitywny примітúвний.
prymka *ż.* пучóк жувáльного тютюну́.
prymula *ż., bot.* при́мула.
prymulka *ż., zdr., bot. див.* **prymula.**

prymus I, -sa, *lm.* **-si,** *m., przest.* відмінник.
prymus II, -sa, *lm.* **-sy,** *m.* прúмус.
pryncyp, -pu, *m. див.* **zasada I 1.**
pryncypalny *książ.* головни́й; **ulica ~na** головна́ ву́лиця.
pryncypał, *lm.* **-łowie,** *m., przest.* принципа́л.
pryncypałka *ż., przest. (про жінку)* принципа́л.
Pryreć *ż.* Прúп'ять, **-ci.**
prysiudy, -dów, *blp.* присю́ди, -дів.
pryskać, prysnąć, -sne, -śniesz, -snął, -snęli *a.* **-sł, -śli** 1) (czym, co) бри́зкати, бри́знути, при́скати, при́снути; **~skać błotem, wodą** бри́зкати (при́скати) гря́ззю, водо́ю; *перен.* **~skać jad** бри́зкати (при́скати) отру́тою; *перен.* **płomień iskry ~snął** по́лум'я бри́знуло (при́снуло) і́скрами; 2) *(перен. — розбиватися)* ло́патися, ло́пнути; **~snąć jak bańka mydlana** ло́пнути, як ми́льний пузи́р (як ми́льна ба́нька); *(про лід)* тріскати, тріскатися, тріснути; 3) *перен. поез.* зника́ти, зни́кнути; **~sną najezdne roty** зни́кнуть загóни агре́сорів; ◊ **czar ~snął** очарува́ння розві́ялося; **~ska muz twarzy zdrowie** його́ обли́ччя (лице́) пашúть здоро́в'ям; **nadzieje ~sły** надíї розби́лися (розві́ялися); **~skać nozdrzami** *(про коня)* пúрхати, прúхати, фóркати; **~skać słowami** лихосло́вити, -влю, -виш; **~skać śmiechem** *див.* **parskać 2.**
pryskawka *ż.* 1) *тех.* спринцíвка, розбри́зкувач; 2) *мед. див.* **strzykawka 1.**
prysnąć *див.* **pryskać.**
pryszcz, *lm.* **-cze,** *m.* прищ, -ща́.
pryszczaty прища́вий.
pryszczawka *ż., ent. (cantharis vesicatoria)* ма́йка лікáрська.
pryszczeć, -czy, -czał 1) *перен.* шипíти, -плю́, -пúш; **szampan ~czy** шампáнське шипúть; **wapno w wodzie ~czy** вапнó (ва́пна) в водí шипúть; **świeczka zaczęła ~czeć** свíчка почала́ шипíти; *(про перо)* скрипíти, -пúть; *(про сало, сіль на вогні)* шкварча́ти, -чúть; 2) *див.* **pryskać.**
pryszczeń, *lm.* **-nie,** *m., farm. (vesicatorium)* наривни́й плáстир, -ру, мýшка.
pryszczowaty прища́вий, прищува́тий.
pryszczowy *med. (vesicularis)* везикуля́рний.
pryszczyca *ż., med. (eczema)* екзе́ма.
pryszczyć, -czy, -czył викликáти прищі; ◊ *мед.* **leki ~czące** *(medicamenta vesicantia)* наривні́ за́соби, -бів; //**~ się** прища́вiти.
pryszczyk *m., zdr.* прúщик.
pryszczykowaty *med. (phlyctaenoides)* пухирча́тий.
pryszczykowy *med. див.* **pryszczowy.**
prysznic, -cu, *lm.* **-ce,** *m.* душ, -шу; **brać ~** прийма́ти душ.
prysznicować się, -cuję, -cujesz, -cował прийма́ти душ.
prysznicowy душовúй.
pryśnięcie *n.* бри́знення.
prywacja, *(częściej w lm.)* **-cje, -cji,** *ż., książ.* нестáтки, -ків.
prywata *ż., przest.* особúста спрáва; особúста кóрúсть, -ті; **uprawiać ~tę** стáвити особúсті спрáви (особúсту кóрúсть) вúще громáдського добрá (пóнад громáдське добрó).
prywatdocent, *lm.* **-nci,** *m.* привáт-доцéнт.
prywatnie привáтно.
prywatny привáтний; *(що стосується виключно кого — ще)* особúстий; **korespondencja ~na** привáтна (особúста) кореспонде́нція; **lekcje ~ne** привáтні урóки, -ків; **~ sekretarz** привáтний (особúстий) секретáр, ря́; **w sprawie ~nej** у привáтній (особúстій) спрáві; **życie ~ne** привáтне

(особи́сте) життя́; ◊ ~ docent приват-доце́нт.

prywatysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m., przest.* 1) екстéрн; 2) ві́льний слухáч університéту.

prywatyzować, -zuję, -zujesz, -zował *przest.* займáтися чим приватно.

pryzmat, -tu, *m.* при́зма; *перен.* patrzyć przez ~ czego диви́тися крізь (через) при́зму чого́.

pryzmatoid, -du, *m., mat.* призматóїд.

pryzmatyczny призмати́чний.

prząśny прíсний.

przączka *ż. див.* **sprzączka.**

prządek, -dka, *lm.* **-dkowie,** *m., spec.* пряди́льник.

prządka *ż.* 1) пря́ха, пря́ля; 2) *спец.* пряди́льниця; 3) *ент. (bombyx)* шовкопря́д.

prządki, -dek, *blp.* по́прядки, -док, по́пряди, -дів.

prządnik, *lm.* **-cy,** *m., spec. див.* **prządek.**

prządny пряди́льний.

prząść, przędę, przędziesz, prządł, przędli пря́сти (пряду́, пряде́ш); ~ kądziel пря́сти куде́лю· ◊ *перен. розм.* cienko przędzie ле́две ди́хає; *перен.* ~ co w głowie замишля́ти що.

prząślica *ż., tkac.* пря́дка.

prząślić, -lę, -lisz, -lił *(льон, коноплі)* чеса́ти (чешу́, че́шеш).

prząśnica *ż., tkac. див.* **prząślica.**

przeanalizować, -zuję, -zujesz, -zował проаналізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.

przebaczać, przebaczyć, -czę, -czysz, -czył (komu co) проща́ти, прости́ти (прощу́, прости́ш) (кого́ і кому́), дарува́ти, -ру́ю, -ру́єш (кому́ що); ~**czyć** komu krzywdę, obrazę прости́ти кому́ кри́вду, обра́зу (знева́гу); *(рідше)* вибача́ти, ви́бачити, пробача́ти, проба́чити; дарува́ти, -ру́ю, -ру́єш *(недокон. і докон.)*; ~bacz! ви́бач! проба́ч! прости́!

przebaczalny проще́нний, прости́мий; виба́чни́й, проба́чний. *Пор.* **przebaczać.**

przebaczenie *n.* проще́ння; ви́бачення, проба́чення. *Пор.* **przebaczać.**

przebaczyć *див.* **przebaczać.**

przebalotować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo) забалотува́ти, -ту́ю, -ту́єш (кого́).

przebalować, -luję, -lujesz, -lował прогуля́ти; ~ pieniądze прогуля́ти гро́ші; ~ zimę прогуля́ти зи́му; //~ się погуля́ти.

przebąkiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przebąknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* поде́йкувати, -кую, -куєш *(лише недокон.)*.

przebicie *n.* 1) пробиття́; простро́млення; прошиття́, проко́лення, прошти́кнення; 2) прониза́ння, пройняття́; 3) перекарбува́ння; *пор.* **przebijać** 1, 2, 4; 4) *мед. (paracentesis, punctio)* парацентéз, пу́нкція, проко́л, -лу; ~ pęcherza moczowego *(punctio vesicae)* проко́л сечово́го мíхура́.

przebiciowy пробивни́й.

przebić *див.* **przebijać.**

przebiec *див.* **przebiegać** I.

przebiedować, -duję, -dujesz, -dował перебíдува́ти -дую́, -дуєш.

przebieg, -gu, *m.* 1) хід (*род.* хóду), перéбіг, -гу; *(хвороби — ще)* ро́звиток, -тку; ~ wydarzeń хід (перéбіг) поді́й; 2) *зал.* пробíг, -гу.

przebiegać I, **przebiec, -biegnę, -biegniesz, -biegł** 1) пробіга́ти, пробíгти, -біжу́, -біжи́ш; ~**biec** sto metrów пробíгти сто мéтрів; *(через що а. що — звичайно)* перебіга́ти, перебíгти; *перен.* ~**biec** co oczyma перебíгти що очи́ма; ~**biec** pole перебíгти (че́рез) по́ле; 2) *перен.* мина́ти, мину́ти, прохо́дити, -джу, -диш, пройти́, -йду́, -йдеш, сплива́ти, сплисти́, збіга́ти, збíгти; szczęśliwe dni prędko ~**biegły** щасли́ві дні мину́ли (пройшли́, сплили́, збíгли)

шви́дко; ◊ *перен.* ~**biegać** co myślą (pamięcią) перебира́ти що в ду́мці (в па́м'яті); ~**biegnięta** droga про́йдений шлях (*род.* шля́ху́).

przebiegać II *dok.* пробі́гати.

przebiegle хи́тро; хитроу́дро; лука́во. *Пор.* **przebiegły.**

przebiegłość *ż.* хи́трість, -рості; хитроу́дрість; лука́вство. *Пор.* **przebiegły.**

przebiegły хи́трий; *(мудрий — ще)* хитроу́дрий; *(підступний — ще)* лука́вий.

przebiegowe, -wego, *n., kol.* опла́та за пробі́г вагóна.

przebielać, przebielić, -lę, -lisz, -lił перебі́лювати, -люю, -люєш, перебі́ли́ти, -ли́ю, -лиш.

przebieracz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* перебира́ч, -ча́.

przebierać I, **przebrać, -bior|ę, -bierzesz, -brał** 1) (co) перебира́ти, перебра́ти, -беру́, -бере́ш (що); ~**brać** groch перебра́ти горо́х; 2) (w czym) *(лише недокон.) перен.* перебира́ти (чим, в чо́му); ~**bierać** w jedzeniu перебира́ти їжею; nie ~**bierać** w środkach не перебира́ти в за́собах; 3) *(волосся)* проділя́ти, проділи́ти, -ли́ю, -лиш; 4) (czym) *(лише недокон.) (рухати)* перебира́ти (чим); ~**bierać** palcami, nogami перебира́ти па́льцями, нога́ми; 5) *(перейти межу)* перебира́ти, перебра́ти; ~**brać** 23 ruble перебра́ти 23 карбо́ванці; *перен.* ~**brać** miar(k)ę перебра́ти мі́ру; ◊ cierpliwość się ~**brała** терпе́ць увірва́вся *(розм.)*; ~**brała się** miar(k)a ча́ша перепо́внилася.

przebierać II, **przebrać, -bior|ę, -bierzesz, -brał** переодяга́ти, переодягти́, -гну́, -гнеш, переодягну́ти, передяга́ти, передягти́, передягну́ти, переодіва́ти, переоді́ти, -ді́ну, -ді́неш, перебира́ти, перебра́ти, -беру́, -бере́ш; //~ **się** переодяга́тися, переодягти́ся, переодягну́тися, передяга́тися, передягти́ся, передягну́тися, переодіва́тися, переоді́тися, перебира́тися, перебра́тися.

przebierki, -ków, *blp.* поки́дьки, ків, по́кидь, -ді; това́рний брак, -ку.

przebieżny *med. (intercurrens)* випадко́вий; objaw ~ випадко́вий симпто́м, -му.

przebijacz, *lm.* **-cze,** *m., tech. див.* **przebijak.**

przebijać, przebić, -biję, -bijesz, -bił 1) пробива́ти, проби́ти, -б'ю́, б'є́ш; *(гострим знаряддям — наскрізь — ще)* простро́млювати, -люю, -люєш, простроми́ти, -млю́, -миш, прошива́ти, прошити́, протика́ти, проткну́ти, прокола́ти, прокоо́ти, -ло́ю, -леш, проштри́кувати, -кую, -куєш, проштрикну́ти; ~**bić** drogę, tunel пробити́ доро́гу, тунéль; *прик.* głową muru nie ~**bijesz** голово́ю стіни́ не проб'є́ш; ~**bić** szpadą проби́ти (простроми́ти, прошити́, проколо́ти, проштрикну́ти) шпа́гою; ~**bić** ścianę проби́ти стіну́; 2) *(перен. — робити сильне враження)* прони́зувати, -зую, -зуєш, прониза́ти, -нижу́, -ни́жеш, прийма́ти, прийня́ти (прийму́, прийме́ш); ból serce ~**bija** біль прони́зує (прийма́є) се́рце; 3) (przez co) *(лише недокон.) перен.* просві́чувати, -чує, світи́тися (світиться) (крізь що); białe ~**bija** przez co біле просві́чує(ться) (світиться) крізь що; 4) *(монету)* перекарбо́вувати, -вую, -вуєш, перекарбува́ти, -бу́ю, -бу́єш; ◊ papier ~**bija** папі́р пропуска́є (чорни́ло); *текст.* ~**bijać** wełnę чухра́ти во́вну; //~ **się** 1) пробива́тися, проби́тися; простро́млюватися, простроми́тися; ~**bić się** nożem проби́тися (простроми́тися) ноже́м; 2) (przez co) пробива́тися, проби́тися, продира́тися, продéртися, -деру́ся, -дере́шся (крізь що); ~**bijać się** przez tłum пробива́тися

(продира́тися) крізь на́товп (крізь юрбу́); 3) *перен.* *див.* **przebijać** 3.

przebijak *m., tech.* пробі́йник; ~ trzonowy (kowalski) молото́к з пробі́йником.

przebijarka *ż., tech.* пробі́йник; діропробивни́й (діркопробивни́й) верста́т.

przebiór, -bioru, *m. див.* **przebranie** II.

przebiśnieg *bot., m.* підсні́жник.

przebitka I *ż., górn.* попере́чна што́льня.

przebitka II *ż., karc.* взя́тка.

przebitkowy: ~wa buchalteria копіро́блік, -кy.

przebitny пробивни́й.

przebłagiwać, -guję, -gujesz, -giwał, przebłagać блага́ти, ублага́ти, моли́ти, -лю́, -лиш, умоли́ти.

przebłogi *див.* **błogi.**

przebłogo *див.* **błogo.**

przebłysk, -ku, *m.* про́блиск, -ку.

przebłyskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przebłysnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *a.* **-sł, -śli** проблиска́ти, -кую, -куєш, проблисну́ти.

przebłyśnięcie *n. див.* **przebłysk.**

przebogato багатю́ще, пребага́то.

przebogaty багатю́щий, пребага́тий.

przebojem *przsł.* напроло́м, проб6є́м: iść ~ іти напролом (проб6є́м).

przebojowy: film ~ бойови́к, -ка́.

przebolały переболі́лий.

przeboleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli 1) *(тяжке переживання)* забу́ти, -бу́ду, -бу́деш; nie mogę ~ tej straty не мо́жу забу́ти ціє́ї втра́ти; 2) *(зазнати багато страждань)* перестражда́ти; wiele ~ бага́то перестражда́ти; 3) *(перестати боліти)* переболі́ти.

przebóg! *wkrz.* про́бі!

przebój, -boju, *lm.* **-boje,** *m. (кінокартина)* бойови́к, -ка́.

przebór, -boru, *m.* перебі́р, -бо́ру.

przebość, -bodzie, -bódł проби́ти (проколо́ти) рога́ми.

przebrać *див.* **przebierać** I, II.

przebranie I *n.* 1) перебира́ння; 2) проді́лення; 3) перебра́ння. *Пор.* **przebierać** I 1, 3, 5.

przebranie II *n.* пере́вдяг, -гу; *(дія — ще)* переодяга́ння, передяга́ння, переодіва́ння; ◊ w ~niu переодя́гнений, передя́гнений, переоді́тий; //~ się переодяга́ння, передяга́ння, переодіва́ння.

przebrany переодя́гнений, передя́гнений, переоді́тий.

przebrnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (co, przez co) 1) перебрести́, -бреду́, -бредеш (що); 2) *(перен. — перешкоди)* переборо́ти, -рю́, -решь, подола́ти.

przebronować, -nuję, -nuiesz, -nował *roln.* переборонува́ти, -ну́ю, -ну́єш, переборони́ти; *(після сівби — ще)* переволочи́ти, -чу́, -чиш.

przebród, -brodu, *m.* 1) перепра́ва вбрід; 2) *(місце)* брід (*род.* бро́ду).

przebrukować *див.* **przebrukowywać.**

przebrukowanie *n., tech.* перемо́щення; перебрукува́ння. *Пор.* **przebrukowywać.**

przebrukowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przebrukować, -kuję, -kujesz, -kował перемо́щувати, -щую, -щуєш, перемости́ти, -мощу́, -мо́стиш; *(камінням — ще)* перебруко́вувати, -вую, -вуєш, перебрукува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

przebruzdować, -duję, -dujesz, -dował *roln.* переборозни́ти.

przebruździć, -żdże, -źdź sz. -ździł *roln. див.* **przebruzdować.**

przebrzmiały яки́й (що) відбри́нів (відзвуча́в); ◊ echa ~łe відгуки мину́лого.

przebrzmiewać, przebrzmieć, -mi, -miał 1) відбри́ніти, відзвуча́ти, -чи́ть, відлуна́ти *(лише докон.)*; ~miały pieśni відбри́нили (відзвуча́ли, відлуна́ли) пісні; 2) (przez co) *(лише недокон.)* пробива́тися, прориває́тися; przez łacinę średnio-

wieczną język ludowy ~wa krізь середньовічну латинь пробивається (прориває́ться) наро́дна мо́ва.

przebrzydle препога́но, оги́дно, ги́дко, бри́дко, оги́дливо.

przebrzyd.y препога́ний, оги́дний, гидки́й, бридки́й, оги́дливий.

przebrzydzać, przebrzydzić *див.* **obrzydzać.**

przebudowa *ż.*, перебудо́ва; *(дія— ще)* перебудува́ння; *недокон.* перебудо́вування.

przebudować *див.* **przebudowywać.**

przebudowanie *n.* перебудува́ння.

przebudowczy яки́й (що) стосу́ється перебудо́ви; *(у контексті)* над перебудо́вою то́що; praca ~cza пра́ця над перебудо́вою.

przebudowywać, -wuję, -wuiesz, -wywał, przebudować, -duję, -dujesz, -dował перебудо́вувати, -вую, -вуєш, перебудува́ти, -ду́ю, -ду́єш.

przebudówka *ż. див.* **przebudowa.**

przebudzać, przebudzić, -dzę, -dzisz, -dził проба́джувати, -джую, -джуєш, проба́дити; *(прям. — ще)* буди́ти, -джу́, -диш, збуди́ти, розбуди́ти; //~ się проба́джуватися, проба́дитися; *(прям. — ще)* прокида́тися, проки́нутися.

przebudzenie *n.* проба́дження, збу́дження, розбу́дження; //~ się проба́дження.

przebudzić *див.* **przebudzać.**

przebujać I *przen.* пробайдикува́ти, -ку́ю, ку́єш; *(провести час на гульні)* прогуля́ти; ~ młodość прогуля́ти мо́лодість.

przebujać II *(про рослини)* надмі́рно ви́буяти.

przebujały надмі́рно ви́буялий.

przebujny ду́же бу́йний.

przebycie *n.* 1) проходження; прої́зд, -ду; переліт, -льо́ту; переплиття; 2) перепра́ва; ~ rzeki перепра́ва че́рез ріку́; 3) відбуття́; 4) подоля́ння; ~ trudności подоля́ння тру́днощів; ◊ miałem ciężką chwilę do ~cia мені́ довело́сь пережи́ти тяжку́ хвили́ну; nie do ~cia непрохідни́й. *Пор.* **przebywać** 2—4, 6.

przebyty 1) про́йдений; droga ~ta про́йдений шлях *(род.* шля́ху́); 2) *(про труди тощо)* перене́сений.

przebywać, przebyć, -będę, -będziesz, -był 1) (gdzie) перебува́ти, проба́ти, проба́ти, -бу́ду, -бу́деш (де); ~być kilka dni u znajomych проба́ти де́кілька днів у знайо́мих; 2) *(відстань, дорогу)* прохо́дити, -джу, -диш, пройти́ (пройду́, про́йде́ш); *(засобами гужового транспорту)* проїжджа́ти, проїзди́ти, -їжджу́, -їзди́ш, проїхати, -їду, -їдеш; *(повітряним транспортом)* пролі́тати, пролеті́ти, -лечу́, -лети́ш; *(водним транспортом)* проплива́ти, проплисти́, -пливу́, -пливе́ш, проплисти́; drogę z Leningradu do Rygi ~być na okręcie w przeciągu pięciu godzin дороґу з Ленінгра́да до Ри́ги пропливти́ на кораблі́ за п'ять годи́н; 3) *(ріку, гори)* переправля́тися, перепра́витися, -влюся, -вишся (через що); 4) *(подорож)* відбува́ти, відбу́ти; 5) *(лише докон.) (перен. — злидні, нещастя)* перебу́ти, перенести́; 6) *(труднощі, перешкоди)* перемага́ти, перемогти́, -мо́жу, -мо́жеш, подоля́ти, здоля́ти.

przecedzać, przecedzić, -dzę, -dzisz, -dził проціджувати, -джую, -джуєш, проці́дити, -джу́, -диш.

przeceniać, przecenić, -nię, -nisz, -nił *(надмірно)* переоці́нювати, -нюю, -нюєш, переоці́нити, -ню́, -ниш; ~niać swe siły переоці́нювати свої́ си́ли.

przecenienie *n.* переоці́нка.

przechadzać się, przejść się, przejdę, przejdziesz, przeszedł, przeszli прохо́джуватися, -джуюся, -джуєшся, пройти́ся (пройду́ся, про́йде́шся), прогу́люватися, -люю́ся, -люєшся, прогуля́тися.

przechadzka *ż.* прогу́ля́нка; прохо́дка.

przecharakteryzowywać- się, -wuję, -wujesz, -wywał, przecharakteryzować się, -zuję, -zujesz, -zował *teatr.* міня́ти свій грим, зміни́ти свій грим.

przechera, -ry, *lm.* **-ry,** *m. i ż., pot.* пронóза, пролáза.

przechładzać, przechłodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) тро́хи прохоло́джувати, -джую, -джуєш, тро́хи прохолоди́ти, -джу́, -ди́ш, тро́хи охоло́джувати, тро́хи охолоди́ти; 2) *фіз.* переохоло́джувати, переохолоди́ти; //~ **się** 1) тро́хи прохоло́джуватися, тро́хи прохолоди́тися, тро́хи охоло́джуватися, тро́хи охолоди́тися; 2) переохоло́джуватися, переохолоди́тися.

przechłodnąć, -chłodnie, -chłódł, *dok. dwu.* **przechładzać się.**

przechłodzenie *n., fiz.* переохоло́дження.

przechłodzić *dwu.* **przechładzać.**

przechodni перехідни́й; *грам.* czasownik ~**ni** перехідне́ дієсло́во; pokój ~**ni** перехідна́ кімна́та; praporzec ~ перехідни́й пра́пор, -ра.

przechodowy *dwu.* **przejściowy.**

przechodzący, -cego, *lm.* **-cy,** *m. dwu.* **przechodzień.**

przechodzić I, -dzę, -dzisz, -dził, przejść, przejdę, przejdziesz, przeszedł, przeszli 1) (przez co, skąd dokąd, co, do czego) перехо́дити, -джу, -диш, перейти́ (перейду́, пере́йде́ш); **przejść** do innego pokoju перейти́ до і́ншої кімна́ти (в і́ншу кімна́ту); **przejść** do innego tematu перейти́ до і́ншої те́ми; *перен.* **przejść** komu drogę перейти́ кому́ доро́гу; **przechodzić** na kurs wyższy перехо́дити на ви́щий курс; **przejść** przez granicę перейти́ кордо́н (че́рез кордо́н); **przechodzić** przez las перехо́дити ліс (че́рез ліс), **przechodzić** przez ulicę перехо́дити ву́лицю (че́рез ву́лицю); *перен.* to **przechodzi** wszelkie granice (wszelkie pojęcie) це перехо́дить всяки́ ме́жі; **przechodzić** z rąk do rąk перехо́дити з рук до рук; **przechodzić** z rodu w ród перехо́дити з ро́ду в рід; **przechodzić** z ust do ust перехо́дити з уст в устá; 2) (ile, czym, przez co, co, którędy, gdzie) прохо́дити, -джу, -диш, пройти́ (пройду́, про́йде́ш); beczka **przeszła** winem бо́чка пройшла́ вино́м; **przeszło** dni dziesięć пройшло́ (перейшло́) де́сять днів; *перен.* **przejść** dobrą szkołę пройти́ до́бру шко́лу; granica **przechodzi** między dwoma rzekami кордо́н прохо́дить між двома́ річка́ми; kandydatura **przeszła** na zgromadzeniu ogólnym кандидату́ра пройшла́ на зага́льних збо́рах; korespondencja **przechodzi** przez registraturę кореспонде́нція прохо́дить через регістрату́ру; **przechodzić** kurację проходити курс лікува́ння; saperzy **przeszli** przez las сапе́ри пройшли́ крізь (че́рез) ліс; **przejść** trzy kilometry пройти́ три кіломе́три; turysta **przeszedł** kraj cały тури́ст пройшо́в всю кра́їну; ulicami miasta **przechodziły** wojska ву́лицями мі́ста прохо́дили ві́йська; właśnie wtedy **przechodziliśmy** lasem са́ме тоді́ ми прохо́дили лі́сом; wszystko mija, wszystko **przechodzi** все мина́є, все прохо́дить; 3) (kogo) переве́ршувати, -шую, -шуєш, перевершити, перевищувати, -щую, -щуєш, перевищити, перейти́ (*лише докон.*); **przechodzić** liczebnością переве́ршувати чисе́льністю; **przejść** samego siebie перевершити само́го себе́; **przejść** wszystkich męstwem перевершити всіх му́жністю;

4) *(лише в 3 особі)* проймáти, пройнятú (прóймé); d r e s z c z m i ę **przechodzi** дрож менé проймáе; m r ó z **przechodzi** p o p l e c a c h морóз проймáе, морóз пóза шкíрою хóдить, морóз ідé пóза спúною; z i m n o **przechodzi** хóлодом проймáе; ◊ t o **prechodzi** m o j e s i ły ц е пóнад моí сúли.

przechodzić II, **-dzę, -dzisz, -dził** *dok.* проходúти, -джý, -диш; ~ w u b r a n i u r o k c a ł y проходúти в костю́мі цíлий рік.

przechodzień, -dnia, *lm.* **-dnie,** *m.* прохóжий, -жого, перехóжий.

przechodzony 1) трóхи знóшений; s u k n i a ~**na** трóхи знóшена сýкня; 2) *перен. жарт.* підтóптаний; j e g o m o ś ć ~ підтóптаний дя́дя.

przechorować, -ruję, -rujesz, -rował 1) прохворíти, прослабувáти, -бýю, -бýеш; ~ c a ł ą j e s i e ń прохворíти всю óсінь; 2) *див.* **odchorować.**

przechować *див.* **przechowywać.**

przechowalnia *ż.* кáмера для схóву; ~ b a g a ż u кáмера для схóву багажý; кáмера ручнóї кладí.

przechowanie *n.* 1) схов, -ву, схóванка; o d d a ć c o n a ~ віддáти що на схов (на схóванку); 2) перехóвання. *Пор.* **przechowywać.**

przechowawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* хранúтель, хоронúтель.

przechowawczyni *ż.* хранúтелька, хоронúтелька.

przechowywacz, *lm.* **-cze,** *m.* перехóвувач.

przechowywaczka *ż.* перехóвувачка.

przechowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przechować 1) зберігáти, зберегтú, -режý, -режéш; ~**chować** c o w p a m i ę c i зберігáти що в пáм'яті; 2) *(злочинця, крадене тощо)* перехóвувати, -вую, -вуєш, переховáти; //~ **się** 1) зберігáтися, зберегтúся; 2) перехóвуватися, переховáтися.

przechód, -chodu, *m. див.* **przejście** 1, 2.

przechów, -chowu, *m. див.* **przechowanie.**

przechrapać, -pię, -piesz, -pał 1) прохроптú, прохропíти, -плю, -пúш; ~ c a ł ą n o c прохроптú цíлу нiч; 2) (со) *перен. розм.* прогáвити, -влю, -виш (що).

przechrzcianka *ż., rel. див.* **wychrzcianka.**

przechrzczeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., rel. див.* **wychrzta.**

przechrzcić, -chrzczę, -chrzcisz, -chrzcił *rel.* 1) *(з одного віроісповідання на інше і перен.)* перехрестúти, -хрещý, -хрéстиш; ~ k a t o l i k a n a p r a w o s ł a w n e g o перехрестúти катóлика на православ'ного; *перен.* ~ k o g o n a J a n a перехрестúти когó на Івáна; 2) *див.* **wychrzcić;** //~ **się** 1) (z kogo na kogo) перехрестúтися (з кóго на кóго); 2) *див.* **wychrzcić się.**

przechrzta, -ty, *lm.* **-ty,** *m., rel. див.* **wychrzta.**

przechwalać, przechwalić, -lę, -lisz, -lił перехвáлювати, -люю, -люеш, перехвалúти, -лю́, -лиш; // *(лише недокон.)* ~ **się** (czym, z czego) похваля́тися, вихвалятися (чим).

przechwalebnie *książ.* вéльми похвáльно.

przechwalebny *książ.* вéльми похвáльний.

przechwalić *див.* **przechwalać.**

przechwała *ż.* 1) розхвáлювання, вихваля́ння; 2) *(себе)* похваля́ння, вихваля́ння.

przechwałka, *(częściej w lm.)* **-łki, -łek,** *ż.* похвальбá.

przechwytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, przechwycić, -cę, -cisz, -cił перехóплювати, -люю, -люеш, перехопúти, -плю́, -пиш; *військ.* ~**cić** m e l d u n e k перехопúти донéсення (рáпорт).

przechybnąć (się), -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **przechylać.**

przechylać, przechylić, -lę, -lisz, -lił 1) перехиля́ти, перехили́ти, -лю́, -лиш; ~lić łódkę перехили́ти чо́вен; *(голову)* нахиля́ти, нахили́ти; похиля́ти, похили́ти *(рідше);* 2) *перен.* схиля́ти, схили́ти; ~lać szalę zwycięstwa схиля́ти терези́ пере мо́ги; //~ się 1) перехиля́тися, перехили́тися; нахиля́тися, нахили́тися; похиля́тися, похили́тися; 2) схиля́тися, схили́тися; ~lać się na czyją stronę схиля́тися на чий бік.

przechylenie *n.* 1) переха́лення, нахи́лення; похи́лення; 2) схи́лення; *пор.* **przechylać**; 3) *(положення)* на́хил, -лу. по́хил.

przechylić *див.* **przechylać.**

przechył, -łu, *m., mor., lot.* крен, -ну.

przechytry ду́же хи́трий; ду́же лука́вий. *Пор.* **chytry.**

przechytrzać, przechytrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył перехитрува́ти, -ру́ю, -ру́єш, перехитри́ти *(лише докон.).*

przechytrze ду́же хи́тро; ду́же лука́во. *Пор.* **chytry.**

przeciąć *див.* **przecinać.**

przeciąg I, **-gu,** *m.* про́тяг, -гу; jest ~ про́тяг, тя́гне, протяга́є.

przeciąg II, **-gu,** *m. (часу)* про мі́жок, -жку; ◊ po pewnym ~gu czasu після де́якого ча́су.

przeciągać, przeciągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (kogo, co *і* co przez co) перетяга́ти, перетя́гувати, -гую, -гуєш, перетягти́, -гну́, -гнеш, перетягну́ти; *перен.* ~gać kogo na swoją stronę перетяга́ти (перетя́гувати) кого́ на свій бік (на свою́ сто́рону, до се́бе); *перен.* ~gać strunę перетяга́ти (перетя́гувати) струну́; ~gnąć wóz przez błoto перетягти́ (перетягну́ти) віз че́рез боло́то; 2) (со) *(розтягати на якусь відстань а. вздовж чого)* протяга́ти, протя́гувати, протягти́, протягну́ти; ~gnąć drut przez podwórze протягти́ (протягну́ти) дріт че́рез подві́р'я; 3) *(перен. — у часі)* затяга́ти, затя́гувати, затягти́, затягну́ти, протяга́ти, протя́гувати, протягти́, протягну́ти· *(затримувати що — ще)* зволіка́ти (що *і* з чим) *(лише недокон.);* ~gnąć czas протягти́ (затягти́) час; ~gać sprawę протяга́ти (затяга́ти, зволіка́ти) спра́ву, зволіка́ти із спра́вою; ~gać wojnę затяга́ти (протяга́ти) війну́; 4) *(перен. — іти)* прохо́дити, -джу, -диш, пройти́ (пройду́, про́йдеш); przez miasto ~gnęły wojska мі́стом пройшли́ війська́; *(про гужовий транспорт)* проїжджа́ти, проїзди́ти, -їжджу́, -їзди́ш, проїхати, -їду, -їдеш; *(про птахів тощо)* пролита́ти, пролеті́ти, -лечу́, -лети́ш; 5) (со czym) *перен.* проводити, -джу, -диш, провести́, -веду́, -веде́ш (чим по чо́му); ~gnąć bieliznę gorącym żelazkiem провести́ гаря́чим утюго́м (гаря́чою пра́скою) по біли́зні; 6) *(перен. — лінію)* прово́дити, провести́; 7) *(перен. — лаком, фарбою)* покрива́ти, покри́ти; 8) *(перен. — пензлем)* пробро́ювати, -люю, -люєш, пробро́ювати, -блю́, -биш; malowidło należy jeszcze raz ~gnąć pędzlem малю́нок слід ще раз пробро́ювати пе́нзлем; 9) *(перен. — про вимову)* говори́ти про́тягом (спрокволя́), сказа́ти про́тягом (спрокволя́); 10) *(лише в 3 особі) перен.* прийма́ти, прийня́ти (про́йме́); zimno mię coś ~ga щось мене́ хо́лодом (хо́лод) прийма́є; ◊ *перен. розм.* ~gnąć kogo na swoje kopyto переробити кого́ на свій лад (копи́л), *перен.* ~gnąć minę ви́тягти (ви́тягнути) обли́ччя; //~ się 1) витяга́тися, ви́тягтися, ви́тягнутися; *(витягати своє тіло — ще)* простяга́-

тися, простягтися, простягнутися; 2) *(про справу, дію тощо)* затягáтися, затя́гуватися, затягтися, затягнýтися, протягáтися, протя́гуватися, протягтися, протягнýтися.

przeciągle 1) протя́жно, протя́гло; *(вимовляти — ще)* прóтягом, спрокволá; 2) затя́жно. *Пор.* **przeciągły** 1, 2.

przeciągły 1) протя́жний, протя́глий; w y m a w i a n i e ~łe протя́жна вимóва, протя́жне вимовля́ння; 2) *(довготривалий)* затяжни́й; ~ła c h o r o b a затя́жна хворóба; 3) *див.* **pociągły.**

przeciągnąć *див.* **przeciągać.**

przeciążać, przeciążyć, -żę, -żysz, -żył перевантáжувати, -жую, -жуєш, перевантáжити; *(роботою — звичайно)* переобтя́жувати, переобтя́жити; *(податками — звичайно)* нáдто обтя́жувати, нáдто обтя́жити.

przeciążalność *ż., tech.* здíбність витри́мувати перевантáження.

przeciążenie *n.* перевантáження; переобтя́ження; обтя́ження. *Пор.* **przeciążać.**

przeciążyć *див.* **przeciążać.**

przecichy тихíсінький.

przecie(ż) 1) *(підсилювальна частка)* аджé, аджé ж, алé ж, таж *(на початку речення)*: ~ o n n i e w i n i e n аджé (аджé ж, алé ж, таж) він не ви́нний (не винувáтий); 2) *(протиставна частка)* протé, всé-таки, всé ж таки; z n a g o, a ~ s i ę p o m y l i ł знáє йогó, а протé (а всé-таки, а всé ж таки) помили́вся; 3) *присл.* нарéшті, врéшті; p r z y s z e d ł ~ нарéшті (врéшті) прийшóв.

przeciec *див.* **przeciekać.**

przeciek, -ku, *m.* тéча.

przeciekać, przeciec, -cieknie, -ciekł 1) протікáти, протектú, -течé; w o d a ~ka p r z e z s u f i t водá протікáє крізь стéлю; 2) *(перен. заст. — у часі)* минáти, минýти, прохóдити, -дить, пройтú (прóйдé) спливáти, плисти́ (плывé), спливтú, збігáти, збігти (збіжить), тектú, протектú; w m i l c z e n i u d ł u g i e ~ciekły g o d z i n y минýли дóвгі годúни в мóвчанці.

przeciekawie дýже цікáво, преінтерéсно.

przeciekawy дýже цікáвий, преінтерéсний.

przecieknąć *dok. див.* **przeciekać.**

przecieplać *fiz.* пропускáти крізь сéбе теплові прóмені без поглинáння їх.

przecieplający *fiz.* теплопрозóрий.

przecieplanie *n., fiz.* теплопрозóрість, -рості.

przecieracz, *lm.* **-cze,** *m., kul.* сúто для протирáння.

przecierać, przetrzeć, -trę, -trzesz, -tarł 1) перетирáти, перетéрти, -трý, -трéш; k o ł o **przetarło** s z n u r e k кóлесо перетéрло мотýзку; n a l e ż y **przetrzeć** p o r a z d r u g i трéба перетéрти вдрýге; t r z y j o s t r o ż n i e, b o **przetrzesz** три оберéжно, бо перетрéш; 2) *(знищувати тертям, прочищувати тертям, вигладжувати возами дорогу, пропускати крізь що)* протирáти, протéрти; **przetrzeć** d r o g ę протéрти дорóгу; **przecierać** o c z y протирáти óчі; **przecierać** o k u l a r y протирáти окуля́ри; **przecierać** p r z e z s i t o протирáти крізь сúто; **przetrzeć** r ę k a w y n a ł o k c i a c h протéрти рукавú на лíктях; ◊ *перен.* **przetrzeć** k o m u o c z y розкри́ти óчі комý; //~ **się** 1) перетирáтися, перетéртися; 2) протирáтися, протéртися; d r o g a **się** j u ż **przetarła** дорóга вже протéрлася; s p o d n i e **się przetarły** штани́ протéрлися; 3) *(безос. — про погоду)* розпогóджуватися, -джується, розпогóдитися, розгодúнюватися, -нюється, розгодúнитися; n a d w o r z e **przetarło się** надвóрі розпогóдилося

(розгоди́нилося); 4) *(перен. розм. — набирати лоску між людьми) див.* **ocierać się** 3.

przecieranka *ż., kul.* овочéве пюрé *(невідм.)*.

przecierpieć, -pię, -pisz, -piał, -pieli перетéрпіти, -плю, -пиш, ви́терпіти.

przecięcie *n.* 1) перері́з, -зу; перéтин, -ну; ~ n a d w i e c z ę ś c i перері́з на дві части́ни; 2) проpíз; *пор.* **przecinać**; 3) *буд.* póзpíз, прóфіль, -лю; ~ p i o n o w e, p o p r z e c z n e вертика́льний, поперéчний póзpíз (прóфіль); 4) *(мед. — дія)* póзpíз; 5) *мат.* перéтин, -ну, пересíчення; l i n i a ~cia лíнія перéтину (пересíчення); p u n k t ~cia l i n i i то́чка пересíчення (перéтину) лíній.

przeciętna, -nej, *ż., mat.* середнє число́.

przeciętnie 1) в середньому; 2) *(задовільно)* посередньо.

przeciętność *ż.* середність, -ності; посередність. *Пор.* **przeciętny** 1.

przeciętny 1) середній; *(несхв. — ще)* посередній; ~ d o c h ó d, z a r o b e k середній прибу́ток (дохо́д), заробіток, -тку; ~ne z d o l n o ś c i середні (посередні) здібності, -тей; 2) *(звичайний)* рядови́й, пересíчний; d l a ~nego c z y t e l n i k a для рядово́го (пересíчного) читача́; ◊ *несхв.* c z ł o w i e k ~ посередність, -ності.

przecinać, przeciąć, przetnę, przetniesz, przeciął, przecięli 1) перерíзувати, -зую, -зуєш, перерíзати, -рíжу, -рíжеш; *(дорогу та ін.)* пересіка́ти, пересíкти, -сíчу́, -сíчеш, перетина́ти, перетя́ти, -тну́, -тне́ш; *перен.* ~ciąć k o m u d r o g ę перетя́ти (перерíзати) доро́гу; 2) *(зробити проріз)* прорíзувати, прорíзати; ~ciąć k i e s z e ń прорíзати кише́ню; // *(лише недокон.)* ~ **się** пересіка́тися, перехре́щуватися, -щуються; d r o g i ~cinają się доро́ги пересіка́ються (перехре́щуються).

przecinak *m., tech.* 1) зубúло; 2) *(важкий ковальський молот)* кува́лда.

przecinalnia *ż., spec.* 1) рíзальний цех, -ху; 2) рíзальний стано́к, -нка́.

przecinarka *ż., tech.* залізорíзний стано́к, -нка́, залізорíзка.

przecinek, -nka, *m., gram., bakt.* ко́ма; *грам.* p o ł o ż y ć (p o s t a w i ć) ~ поста́вити ко́му.

przecinka *ż.* 1) *гірн.* кве́ршлаг, -гу; 2) *ліс.* просíка.

przecinkować, -kuję, -kujesz, -kował *gram.* 1) розставля́ти ко́ми; 2) розставля́ти розділо́ві зна́ки.

przecinkowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bakt.* комови́дна баци́ла, ко́ма.

przeciosać, -ciosam, -ciosasz *(rzadziej* **-cieszę, -cieszesz), -ciosał** перерубáти під час тесáння.

przeciskać, przecisnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli (kogo, co przez co) протúскувати, -кую, -куєш, протискáти, протúснути (кого́, що крізь що); //~ **się** протúскуватися, протискáтися, протúснутися.

przeciw(ko) (komu, czemu) *przyim.* прóти (ко́го, чо́го); l e k a r s t w o ~ b ó l o m g ł o w y лíки прóти (від) бóлю голови́; m i e ć c o ś ~ (komu, czemu) мáти що прóти (ко́го, чого); p ł y n ą ć ~ w o d z i e плисти́ прóти води́; z a i ~ за і прóти.

przeciwalkoholiczny протиалкого́льний.

przeciwbólowy обезбóлюючий.

przeciwcholeryczny *med.* протихоле́рний.

przeciwcięża r, -ru, *m.* противáга.

przeciwczerwiowy *med. (anthelminthicus)* глистогíнний, протиглúсний.

przeciwczołgowy *wojs.* протитáнковий.

przeciwdowód, -wodu, *m., praw.* прямо протилéжний дóказ, -зу.

przeciwdyfteryczny *med.* протидифтерíйний.

przeciwdziałać (komu, czemu) протидіяти (кому́, чому́).
przeciwdziałający протидіючий.
przeciwdziałanie *n.* протидія, протидіяння.
przeciwgazowy протигазовий; *(військ. — ще)* протихімічний; o b r o n a ~**wa** протихімічний за́хист, -ту; ◊ m a s k a ~**wa** протига́з.
przeciwgnilny *med.* протигни́льний.
przeciwgorączkowy *med.* протигарячко́вий.
przeciwgruźlicz(n)y *med.* протитуберкульо́зний; *(в назвах установ)* туберкульо́зний; p o r a d n i a ~**na** туберкульо́зний диспансе́р, -ру (тубдиспансе́р).
przeciwić się *див.* **sprzeciwiać się.**
przeciwieństwo *n.* 1) проти́лежність, -ності; w ~**wie** (do kogo, do czego) у проти́лежність (до ко́го, до чо́го); 2) *соц.* супере́чність, -ності; протирі́ччя *(рідко)*; ~**wa** k l a s o w e кла́сові супере́чності.
przeciwiperytowy *wojs.* протиіпри́тний.
przeciwjady, -dów, *blp., med.* протиотру́та.
przeciwkonstytucyjny протиконституці́йний.
przeciwkopy, -pów, *blp., wojs.* контр-апро́ші, -шів.
przeciwkorozyjny *geol.* антикорозі́йний.
przeciwlegle проти́лежно.
przeciwległość *ż.* проти́лежність, -ності.
przeciwległy проти́лежний.
przeciwlotniczy *wojs.* 1) протиповітря́ний; o b r o n a ~**cza** протиповітря́на оборо́на; 2) *(про зброю)* зені́тний; d z i a ł o ~**cze** зені́тна гарма́та, зені́тка.
przeciwmutra *ż., tech.* контрга́йка.
przeciwnakrętka *ż., tech.* контрга́йка.
przeciwnarodowy антинаро́дний.
przeciwnatarcie *n., wojs., przen.* контрата́ка.
przeciwniczka *ż.* 1) проти́вниця; супроти́вниця; супере́чниця; 2) проти́вниця, во́рог. *Пор.* **przeciwnik.**
przeciwnie навпаки́; w r ę c z ~ са́ме навпаки́.
przeciwnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) проти́вник; супроти́вник *(рідше)*; *(в спорі — ще)* супере́чник; 2) *(в боротьбі)* проти́вник, во́рог.
przeciwność *ż.* 1) проти́лежність, -ності; 2) *(непогодженість)* супере́чність; ◊ ~**ci** l o s u зли́годні, -нів.
przeciwny 1) *(розташований напроти)* проти́лежний, проти́вний, супроти́вний; ~ b r z e g r z e k i проти́лежний бе́рег ри́чки; *перен.* w ~**nym** r a z i e (w y p a d k u) в проти́вному ра́зі; а то; 2) *(розбіжний)* проти́лежний, супроти́вний; ~**ne** z d a n i e проти́лежна (супроти́вна) ду́мка; 3) *(незгідний з чим)* супере́чний, проти́вний (чому́); ~ p r a w u супере́чний (проти́вний) зако́ну; 4) *(неприятливий, ворожий)* проти́вний, супроти́вний; *юр.* s t r o n a ~**na** проти́вна (супроти́вна) сторона́; ~ w i a t r проти́вний (супроти́вний) ві́тер, -тру; 5) *(що веде назад, що є зворотом чого)* зворо́тний; ~**na** s t r o n a зворо́тний бік (*род.* бо́ку), зворо́тна сторона́; w ~**nym** p o r z ą d k u у зворо́тному поря́дку; ◊ b y ć ~**nym** c z e m u бу́ти про́ти чо́го; ~ l o s несприя́тлива до́ля.
przeciwoblodzeniowy про́ти обледені́ння; u r z ą d z e n i a ~**we** устаткува́ння про́ти обледені́ння.
przeciwpancerny *wojs.* бронебі́йний; *(діючий проти)* протита́нковий.
przeciwpaństwowy протидержа́вний.
przeciwpara *ż., tech.* контрпа́ра.
przeciwpołożenie *n., astr.* протистоя́ння.
przeciwpowodziowy про́ти по́воді; a k c j a ~**wa** за́ходи про́ти по́воді.

przeciwpożarny протипожéжний, протипожáрний.
przeciwpożarowy *див.* **przeciwpożarny.**
przeciwprawny протизакóнний.
przeciwprąd, -du, *m., el.* зустрíчний струм, -му, протистрýм.
przeciwprostokątna, -nej, *ż., mat. див.* **przeciwprostokątnia.**
przeciwprostokątnia *ż., mat.* гіпотенýза.
przeciwprostokątny: ~na linia *mat.* гіпотенýза.
przeciwreligijny антирелігíйний.
przeciwrepublikański антиреспублікáнський.
przeciwruch, -chu, *m., mech.* рух у протилéжному нáпрямі.
przeciwsenny *med.* протисóнний.
przeciwseptyczny *med.* антисептúчний.
przeciws(z)karpa *ż., wojs.* контрескáрп.
przeciwosobny: ~ne połączenie *el.* протисполýчення.
przeciwsocjalistyczny антисоціалістúчний.
przeciwspołeczny антигромáдський, протигромáдський.
przeciwstawiać, przeciwstawić, -wię, -wisz, -wił (co czemu) протистáвити, -влю, -виш, протиставля́ти, протипостáвити (що чомý); //~ się протистáвитися, протиставля́тися, протипостáвитися.
przeciwstawienie *n.* протистáвлення.
przeciwstawność *ż.* 1) контрáстність, -ності; діаметрáльна протилéжність, -ності; *пор.* **przeciwstawny**; 2) *політ.* протилéжність; ~ między wsią a miastem протилéжність між мíстом і селóм.
przeciwstawny контрáстний; діаметрáльно протилéжний.
przeciwstok, -ku, *m., bud.* протисхúл, -лу, протиспáд, -ду.
przeciwszturmowy *wojs.* протиштурмовúй.
przeciwślizg, -gu, *m., wojs.* запобíжник від кóвзання (скóвзання).
przeciwśrodek, -dka, *m.* протидíючий зáсіб, -собу.
przeciwświerzbowy: środek ~ *(remedium antiscabiosum) med.* зáсіб прóти корóсти.
przeciwtorpedowiec *m., wojs. mor. див.* **kontrtorpedowiec.**
przeciwtrucizna *ż., med., przen. див.* **przeciwtrutka.**
przeciwtrutka *ż., med., przen. (antidotum)* протиотрýта.
przeciwuderzać *wojs.* контратакувáти, -кýю, -кýєш.
przeciwuderzenie *n.* протиудáр, -ру, контратáка.
przeciwwaga *ż.* противáга.
przeciwważyć, -żę, -żysz, -żył (co) протидíяти (чомý); ~ czyje wpływy протидíяти чиíм впли́вам.
przeciwwskazanie *n.* протипоказáння.
przeciwwskazany протипокáзаний.
przeciwwymiotowy *med. (antemeticus)* протиблювóтний.
przeciwzakaźny *med.* протизарáзний.
przeciwzapalny *med. (antiphlogisticus)* протизапальнúй.
przeciwzarazkowy *med.* антисептúчний.
przeciwzdrowotny антисанітáрний.
przeciwzołzowy *med. (antiscrophulosus)* протизолотýшний.
przeciwżydowski антиєврéйський.
przecknąć się *див.* **ocknąć się 2.**
przecuchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (czym) просмердíтися, -джýся, -дúшся; провонятися *(фам.)* (чим).
przecudnie прекрáсно, чудóво.
przecudny прекрáсний, чудóвий.
przecudownie *див.* **przecudnie.**
przecudowny *див.* **przecudny.**
przecukrowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przecukrować, -ruję, -rujesz, -rował 1) пересáхарювати, -рюю, -рюєш, пересáхарúти, перецукрóвувати, -вую, -вуєш, перецукрувати, -рýю, -рýєш;

2) *перен.* пересоло́джувати, -джую, -джуєш, пересолоди́ти, -джу́, -ди́ш.

przecukrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *dok. див.* **przecukrowywać.**

przecwałować, -łuję, -łujesz, -łował проїхати галопом.

przecząco заперечно, заперечливо.

przeczący 1) заперечний, заперечливий; 2) *грам.* заперечний; z d a n i e ~ce заперечне речення; 3) *мат.* від'ємний; l i c z b y ~ce від'ємні числа, -сел.

przeczekiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przeczekać перечікувати, -кую, -куєш, перечека́ти, пережида́ти, пережда́ти.

przeczenie *n.* 1) заперечення; 2) *(дія)* заперечування.

przeczepiać, przeczepić, -pię, -pisz, -pił причіпля́ти (причі́плювати) в іншому місці, причепи́ти в іншому місці.

przeczesywać, -suję, -sujesz, -sywał, przeczesać, -szę, -szesz, -sał перечісувати, перечеса́ти, -чешу́, -че́шеш; //~ się перечісуватися, перечеса́тися.

przecznica *ż.* 1) поперечна ву́лиця (доро́га); 2) *гірн.* кве́ршлаг, -гу.

przecznik *m., bud.* пере́кладка.

przeczołgać się 1) переповзти́; 2) *(певну відстань, біля чого, крізь що)* проповзти́.

przeczos, -su, *m., med.* (excoriatio) екскоріа́ція, садно́.

przeczucie *n.* передчуття́; *(поез. — ще)* пречуття́; t k n i ę t y ~ciem охо́плений передчуттям.

przeczuciowy яки́й (що) стосу́ється передчуття́.

przeczuć *див.* **przeczuwać.**

przeczulać, przeczulić, -lę, -lisz, -lił (kogo) збу́джувати надмі́рну чутли́вість, збуди́ти надмі́рну чутли́вість (в кому́), робити надмі́рно (на́дто) чутли́вим (чу́лим), зроби́ти надмі́рно (на́дто) чутли́вим (чу́лим) (кого́).

przeczulenie *n.* 1) надмі́рна чутли́вість, -вості; 2) *мед. див.* **przeczulica.**

przeczulica *ż., med. (hyperaesthesis)* гіперестезія, підви́щена чутли́вість, -вості; ~ s ł u c h o w a гіперестезія слу́ху.

przeczulić *див.* **przeczulać.**

przeczulony надмі́рно (на́дто) чутли́вий (чу́лий) (до чо́го).

przeczuwać, przeczuć, -czuję, -czujesz, -czuł передчува́ти, передчу́ти; ◊ *розм.* ~czuć p i s m o n o s e m почу́ти ли́хо.

przeczyć, -czę, -czysz, -czył (czego, czemu) запере́чувати, -чую, -чуєш (що, про́ти чо́го); n i e ~czę t e m u я не запере́чую про́ти цього́.

przeczysto чисті́сінько.

przeczysty чисті́сінький.

przeczyszczać, przeczyścić, -czyszczę, -czyścisz, -czyścił 1) прочища́ти, прочи́стити, -чи́щу, -чи́стиш; 2) *(вдруге, всі предмети)* перечища́ти, перечи́стити; 3) *(безос.) мед.* проно́сити, -сить, пронести́, -несе́.

przeczyszczający *farm., med.* проносни́й; ś r o d e k ~ проносне́, -но́го.

przeczyszczenie *n.* 1) прочи́стка; 2) перечи́стка; 3) проно́с, -су. *Пор.* **przeczyszczać.**

przeczyścić *див.* **przeczyszczać.**

przeczytać *див.* **przeczytywać.**

przeczytanie *n.* 1) прочита́ння; 2) перечита́ння; 3) зачита́ння. *Пор.* **przeczytywać.**

przeczytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, przeczytać 1) прочи́тувати, -тую, -туєш, прочита́ти; 2) *(вдруге, всі книжки)* перечи́тувати, перечита́ти; 3) *(лише докон.) (вголос)* зачита́ти; ~tać p r o t o k ó ł зачита́ти протоко́л.

przeć, prę, przesz, parł 1) пе́рти (пру, преш) *(фам.);* напира́ти; 2) (do czego) *перен.* напира́ти, натиска́ти (на що); 3) *перен.* шви́дко йти (просува́тися); w o j s k a **parły** n a p r z ó d вій-ська́ шви́дко просува́лися вперед.

przećwiczać, przećwiczyć, -czę, -czysz, -czył 1) шко́лити, ви́шко-

лити; 2) (kogo) *(лише докон.) перен.* да́ти прочуха́на (кому́); // *(лише докон.)* ~ się ви́школитися; набра́тися до́свіду.

przed(e) *przyim.* 1) *(з орудним відм.)* пе́ред(о); ~ oknem пе́ред ві́кном; ~de mną пе́редо мно́ю; ~d(e) drzwiami пе́ред две́рима (две́рми); *(вздовж перед ким, перед чим, раніш кого, чого — ще)* попере́д (ко́го, чо́го); ~ nim biegł pies пе́ред ним (попере́д нього́) біг соба́ка; przyszedł ~ nim він прийшо́в пе́ред ним (попере́д нього́; *(після дієслів, що означають втечу, сховання)* від; skryć się ~ kim захова́тися від ко́го; 2) *(із знахідним відм.)* пе́ред (ким, чим), попере́д (ко́го, чо́го); postawić ~ siebie поста́вити пе́ред собо́ю (попере́д се́бе); **przedeń** попере́д нього́; ◊ ~ rokiem рік то́му; *перен.* iść ~ siebie йти (іти́) куди́ о́чі ві́тять.

przedać *dok. див.* **sprzedawać.**

przedajnie прода́жно.

przedajność *ż.* прода́жність, -ності, запро́данство.

przedajny прода́жний; ◊ ~ny człowiek запро́даненець, -нця.

przedalpejski передальпійський.

przedarcie *n.* 1) *(дія)* проро́ив, -ву; 2) *(місце)* про́ри́в.

przedatować, -tuję, -tujesz, -tował переміни́ти да́ту.

przedawać *див.* **sprzedawać.**

przedawniać, przedawnić, -nię, -nisz, -nił простро́чувати, -чую, -чуєш, простро́чити; //~ się втрача́ти чи́нність, втра́тити чи́нність.

przedawnienie *n.* простро́чення; ◊ *юр.* ~ nabywcze да́вність придба́ння (набуття́).

przedawniony простро́чений.

przedawny ду́же да́вній.

przedaż *ż. див.* **sprzedaż.**

przedąć *див.* **przedymać.**

przedbarcze *n., anat. (antibrachium)* передпліччя.

przedbojowy яки́й (що) ма́є мі́сце пе́ред бо́єм (пе́ред би́твою); rozporządzenie ~we розпоря́дження пе́ред бо́єм.

przedbramny *hist.* яки́й (що) знахо́диться пе́ред бра́мою.

przedbrzask, -ku, *m. див.* **przedświt.**

przedburza *ż.* час пе́ред грозо́ю.

przedchrześcijański дохристия́нський.

przedcywilizacyjny яки́й (що) існував до епо́хи цивіліза́ції; stan ~ стан до епо́хи цивіліза́ції.

przeddatować, -tuję, -tujesz, -tował датува́ти попере́днім число́м.

przeddeszczowy пе́ред дощем; pora ~wa пора́ пе́ред дощем.

przeddnieprzański переддніпря́нський.

Przeddnieprze *n.* Переддніпро́в'я.

przeddunajski переддуна́йський.

przeddziejowy доісторичний.

przeddzienny досві́тній, передсвіта́нко́вий.

przeddzień, -dednia, *blm., m.* переді́день, -ді́дня, переддень (*род.* переді́дня).

przeddźwięk, -ku, *m.* 1) попере́дній звук, -ку; 2) *перен. див.* **przedsmak.**

przedech, -chu, *m.* 1) *фізіол. (perspiratio)* шкі́рне ди́хання; 2) *буд.* душни́к, -ка́.

przededniowy *див.* **przeddzienny.**

przedefilować, -luję, -lujesz, -lował продефілюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.

przedegzaminacyjny *див.* **przedegzaminowy.**

przedegzaminowy доіспито́вий, переді спито́вий, доекзаменаційний, передекзаменаційний.

przedeklamować, -muję, -mujesz, -mował продекламува́ти, -му́ю, -му́єш.

przedeliberować, -ruję, -rujesz, -rował *książ.* обміркува́ти, -ку́ю, -ку́єш; ~ projekt обміркува́ти прое́кт.

przedelikacić, -cę, -cisz, -cił 1) *(організм)* розніжити; 2) *докон. див.* **przeczulać.**

przedeptywać, -tuję, -tujesz, -tywał, przedeptać, -pczę, -pczesz (*rzadziej* -pcę, -pcesz), -ptał 1) протóптувати, -тую, -туєш, протоптáти, -пчý, -пчеш; ~tać ścieżkę протоптáти стéжку; 2) *див.* **udeptywać** 1; 3) *див.* **wydeptywać** 1.

przedestylować, -luję, -lujesz, -lował перегнáти (пережену́, переженéш), дистилювáти, -лю́ю, -лю́єш *(докон.)*.

przede wszystkim *przsł.* передусíм, насáмперед, найпéрше, щонайпéрше.

przedfeudalny дофеодáльний.

przedforteczny розташóваний пéред крíпостю (пéред фортéцею).

przedfrontowy розташóваний пéред фрóнтом.

przedgórze *n.* передгíр'я.

przedgraniczny *див.* **pograniczny.**

przedgrodzie *n., hist.* мíсце пéред гóродом, прúгород.

przedgrywka *ż., muz. див.* **preludium.**

przedhistoria *ż.* передістóрія.

przedhistoryczny доісторúчний.

przedimek, -mka, *m., gram. див.* **rodzajnik.**

przedimperialistyczny доімперіалістúчний.

przedjesienny передосíнній.

przedjesień *ż.* рáння óсінь, **-сені.**

przedjutrze *n. див.* **przeddzień.**

przedkładać, przedłożyć, -żę, -żysz, -żył 1) подавáти, -даю́, -даєш, подáти, -дáм, -дасú, представля́ти, представúти, -влю́, -виш; 2) *перен.* пропонувáти, -ную́, -ну́єш, запропонувáти.

przedkolchozowy доколгóспний.

przedkońcowy передостáнній; epizod ~ передостáнній епізóд, -ду.

przedkop, -pu, *m., wojs. hist.* передовúй редýт, -ту.

przedkręgowy *anat. (praevertebralis)* передхребéтний.

przedkwitnienie *n., bot.* передцвітíння.

przedlecie *n.* кінéць весни́, рáнне лíто.

przedletni якúй (що) передýє лíту, якúй (що) йде пéред лíтом.

przedławić, -wię, -wisz, -wił 1) з трудóм проковтнýти; 2) *перен. розм.* переварúти, -рю́, -рúш; ~ tego nie może переварúти цього́ не мóже.

przedłożenie *n.* 1) подáння, представлення; 2) пропозúція. *Пор.* **przedkładać.**

przedłożyć *див.* **przedkładać.**

przedłubać проколупáти, проколупнýти, прокопирсáти, прокопирснýти.

przedłużać, przedłużyć, -żę, -żysz, -żył 1) продóвжувати, -жую, -жуєш, продóвжити; ~żyć linię продóвжити лíнію; ~żyć termin продóвжити строк (тéрмін); *(робити довшим — звичайно)* подóвжувати, подóвжити, здóвжувати, здóвжити; ~żyć rękawy подóвжити (здóвжити) рукавú; 2) *перен.* затягáти, затя́гувати, -гую, -гуєш, затягтú, -гнý, -гнеш, затягнýти, протягáти, протя́гувати, протягтú, протягнýти; ~żać lekcje затягáти (протягáти) урóки; //~ się 1) продóвжуватися, продóвжитися; подóвжуватися, подóвжитися, здóвжуватися, здóвжитися; 2) затягáтися, затя́гуватися, затягтúся, затягнýтися.

przedłużenie *n.* 1) продóвження; подóвження, здóвження; 2) затя́гнення, протя́гнення. *Пор.* **przedłużać.**

przedłużka *ż.* 1) надстáвка; 2) *(одягу)* дотóчка; 3) *(до векселя)* алóнж.

przedłużyć *див.* **przedłużać.**

przedmajowy передтравнéвий.

przedmiejski передмíський, приміський, пригорóдній.

przedmieście *n.* передмíстя, прúгород.

przedmiot, -tu, *m.* 1) річ *(род.* рéчі), предмéт; *(книж. — ще)* об'éкт; ~ty codziennego

użytku pérwi (предмéти) пéршої необхíдності (широкого вжúтку); ~ dociekań (badań) naukowych предмéт (об'єкт) наукóвих дослíджень; ~ lekcji тéма (предмéт) урóку; ~ miłości предмéт (об'єкт) любóві; ~ty zbytku предмéти рóскоші; 2) *грам.* додáток, -тка; ~ bliższy прямúй додáток; ~ dalszy непрямúй додáток; 3) *військ.* об'єкт; ~ natarcia об'єкт нáступу; ◊ *канц.* rozporządzenie w ~miocie podatków розпорядження про подáтки.

przedmiotowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., książ.* об'єктивíст.

przedmiotowo 1) об'єктúвно; 2) конкрéтно. *Пор.* **przedmiotowy** 2, 3.

przedmiotowość *ż.* 1) предмéтність, -ності; 2) об'єктúвність; 3) конкрéтність. *Пор.* **przedmiotowy** 1—3.

przedmiotowy 1) предмéтний; 2) *(вільний від суб'єктивізму)* об'єктúвний; 3) *(неабстрактний)* конкрéтний; 4) *грам.* додаткóвий.

przedmost, -tu, *m., wojs. див.* **przedmoście** 2.

przedmostowy передмостовúй.

przedmoście *n.* 1) передмостíв'я; 2) *військ.* передмостовé укрíплення.

przedmowa *ż.* передмóва.

przedmówca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* попередній промóвець (орáтор).

przedmuchiwać, -muchuję, -muchujesz, -muchiwał, przedmuchać продувáти, продýти (-дýю, -дýеш *і* -дмý, -дмéш), продмýхувати, -дмýхую, -дмýхуєш, продмýхати.

przedmuchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli продмухнýти.

przedmur, -ru, *m. див.* **przedmurze.**

przedmurze *n.* 1) перéдній мур, -ру, передмýр'я; 2) *перен.* оплóт, -ту.

przedni 1) перéдній; koło ~nie перéднє кóлесо; 2) *перен.* чудóвий, прекрáсний; ~nia myśl чудóва дýмка; *(про товар — звичайно)* першосóртний, вúщого сóрту; wino ~nie першосóртне вúно, винó вúщого сóрту; 3) *військ.* передовúй; ◊ straż ~nia авангáрд, -ду; ~ dofiglów пéрший витівни́к, -ка́.

przedniak *m., mor.* фок-щóгла.

przednica *ż.* перéдня частúна (чогó); ◊ ~ wozu передóк, -дка́.

przedniejszy *handl.* першосóртний, вúщого сóрту.

przednio *pot.* прекрáсно, чудóво.

przednówek, -wka, *m.* переднівок, -вка.

przednówkowy якúй (що) стосýється переднівка; *(у контексті)* на переднівку тóщо; jarmark ~ ярмарок на переднівку.

przedobiadowy *див.* **przedobiedni.**

przedobiedni передобíдній.

przedobiedzie *n.* передобíдня порá.

przedoblicze *n., hist. див.* **przyłbica.**

przedobozie *n., wojs. hist.* 1) мíсце пéред тáбором; 2) укрíплення перед тáбором.

przedobozowy розташóваний пéред тáбором.

przedobry предóбрий, добрячий.

przedojrzały перезрíлий; переспíлий, перестúглий. *Пор.* **przedojrzewać.**

przedojrzewać, przedojrzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał перезрівáти, перезрíти; *(про плоди, збіжжя — звичайно)* переспівáти, переспíти, перестигáти, перестúгнути.

przedonegdaj *przst.* три дні томý.

przedonegdajszy позавчорáшній.

przedoperacyjny *med.* передопераційний.

przedostać się *див.* **przedostawać się.**

przedostatni передостáнній.

przedostawać się, -staję, -stajesz, -stawał, przedostać się, -stanę, -staniesz, -stał 1) пробирáтися, пробрáтися, -берýся, -берéшся; ~stać się przez zastępy nieprzyjacielskie пробрáтися крізь воро́жі загóни; 2) *(попадати всередину)* прони-

ка́ти, прони́кнути; przez zasłonę ~staje się świa tło крізь заслóну проникáє світло.
przedowcipny дýже дотéпний.
przedpał, -łu, *m., tech.* вúпередження запáлювання.
przedpalacowy розташóваний пéред палáцом; *(у контексті)* пéред палáцом тóщо; ogród ~ сад пéред палáцом.
przedpiekle *n., mit., przen.* передвéр'я пéкла.
przedpiersie *n., wojs. див.* **przedpiersień.**
przedpiersień, -śnia, *lm.* **-śnie,** *m., wojs.* брýствер, -ра.
przedplon, -nu, *m., roln.* передпосівна культýра.
przedpłaciciel, *lm.* **-le,** *m. див.* **abonent 2.**
przedpłacicielka *ż. див.* **abonentka 2.**
przedpłata *ż. див.* **abonament 2.**
przedpłatnik, *lm.* **-cy,** *m. див.* **abonent 2.**
przedpłatny наперéд (заздалегíдь) плáтний.
przedpłużek, -żka, *m., roln.* передплýжник.
przedpodziałowy *hist. див.* **przedrozbiorowy.**
przedpogrzebowy: dom ~ покíйницька, -кої, мертвéцька, -кої.
przedpokoik, -ku, *m., zdr.* невелúчкий передпóкій, -кóю, невелúчка перéдня (прихóжа).
przedpokojowy: sala ~wa передпóкій, -кóю, перéдня, -ньої, прихóжа, -жої.
przedpokój, -koju, *lm.* **-koje,** *m.* передпóкій, -кóю, перéдня, -ньої, прихóжа, -жої; ◊ *перен. зневажл.* wycierać czyje ~koje прислýжуватися, -жуюся, -жуєшся (комý).
przedpole *n., wojs.* передпíлля.
przedpołudnie *n.* дообíдній (передобíдній) час, -су.
przedpołudniowy дообíдній, передобíдній.
przedporanny передрáнішній, передрáнній, передранкóвий, досвíтній, передсвітáнкóвий.
przedporcie *n., mor.* аванпóрт, -ту; зóвнішня гáвань, -ні.
przedporodowy *med.* передпологóвий.
przedpotopowy допотóпний.
przedpowstaniowy *який (що)* передувáв повстáнню.
przedrabować, -buję, -bujesz, -bował 1) проїздити, -їжджу, -їздиш; ~ konia проїздити коня; 2) *(швидко)* проїхати (що), переїхати (чéрез що); ~ kraj проїхати країну, переїхати чéрез країну; 3) *(папери, документи)* перегля́нути, передивúтися, -влю́ся, -вишся; 4) (kogo) *перен. розм.* пробрáти, -беру́, -берéш (кого́).
przedramieniowy *anat.* передплечовúй.
przedramienny *див.* **przedramieniowy.**
przedramię, -mienia, *lm.* **-miona, -mion,** *n., anat. (antibrachium)* передплíччя.
przedranny досвíтній, передсвітáнкóвий, передрáнішній, передрáнній, передранкóвий.
przedrapywać, -puję, -pujesz, -pywał, przedrapać, -pię, -piesz, -pał 1) продря́пувати, -пую, -пуєш, продря́пати; 2) *(лише докон.) (якийсь час)* продря́пати; //~ się (przez co) *(насилу)* перелáзити, -лáжу, -лáзиш, перелізáти, перелíзти (що).
przedrążyć, -żę, -żysz, -żył продовбáти, провертíти, -верчý, -вéртиш.
przedrenesansowy доренесáнсовий.
przedrenować, -nuję -nujesz, -nował дренувáти, -нýю, -нýеш *(докон.).*
przedreptać, -pczę, -pczesz *(rzadziej* **-pcę, -pcesz), -ptał** продріботíти, -бочý, -ботúш.
przedrewolucyjny дореволюційний.
przedrogatkowy розташóваний пéред застáвою.
przedrogi дýже дорогúй.
przedromantyczny *lit.* доромантúчний.

przedrostek, -tka, *m. lingw.* прист**а́**вка, пр**е́**фікс.
przedrozbiorowy *hist.* як**и́**й (що) стос**у́**ється пер**і**оду п**е́**ред п**о́**ділами П**о́**льщі; *(у контексті)* п**е́**ред п**о́**ділами т**о́**що; Polska ~wa П**о́**льща п**е́**ред п**о́**ділами.
przedruk, -ku, *m.* пер**е́**друк, -ку; *(незакінчена дія — ще)* передрук**о́**вування; *(закінчена дія — ще)* передрукув**а́**ння.
przedrukować *див.* **przedrukowywać.**
przedrukowanie *n.* передрукув**а́**ння.
przedrukowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przedrukować, -kuję, -kujesz, -kował передрук**о́**вувати, -вую, -вуєш, передрукув**а́**ти, -к**у́**ю, -к**у́**єш.
przedrwiwać (kogo, co *a.* z kogo, z czego) насміх**а́**тися, глузув**а́**ти, -з**у́**ю, -з**у́**єш, кепкув**а́**ти, -к**у́**ю, -к**у́**єш (з к**о́**го, з ч**о́**го, *рідко* над ким, над чим), висм**і**ювати, -см**і**ю, -см**і**юєш (кого́, що).
przedrzeć *див.* **przedzierać.**
przedrzemać, -mię, -miesz, -mał продрім**а́**ти; прокуня́ти *(розм.)* //~ się здрімн**у́**ти, подрім**а́**ти.
przedrzeźniacz, *lm.* **-cze,** *m.* пересм**і**шник.
przedrzeźniać (kogo, co) передр**а́**жнювати, -нюю, -нюєш, перекрив**л**я́ти (кого́); //~ się (komu) *див.* **przedrzeźniać.**
przedsala *ż.* вестиб**ю́**ль.
przedscena *ż., teatr.* авансц**е́**на.
przedsen, -snu, *m.* хвил**и́**на п**е́**ред сном.
przedsenny як**и́**й (що) передує сн**о́**ві; п**е́**ред сном.
przedsercowy *anat.* передсерд**е́**вий.
przedsezonowy досез**о́**нний.
przedsień *ż. див.* **przedsionek.**
przedsiewny *roln.* передпосівн**и́**й, передзасівн**и́**й; orka ~na передпосівн**а́** (передзасівна́) **о́**ранка, передпосівне́ (передзасівне́) ор**а́**ння.
przedsiębiorca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* підприє́мець, **-мця.**
przedsiębiorczość *ż.* заповз**я́**тливість, -вості.
przedsiębiorczy заповз**я́**тливий.
przedsiębiorczyni *ż.* підприє́мниця.
przedsiębiorstwo *n.* підприє́мство.
przedsiębrać, -biorę, -bierzesz, -brał, przedsięwziąć, -weźmę, -weźmiesz, -wziął, -wzięli (co) 1) почин**а́**ти, поч**а́**ти, -чн**у́**, -чн**е́**ш, розпочин**а́**ти, розпоч**а́**ти, бр**а́**тися (бер**у́**ся, бер**е́**шся), взя́тися (візьм**у́**ся, в**і́**зьмешся) (за що, до ч**о́**го); *(енергійно)* захо́дитися, -джуся, -дишся, заходи́тися, -джу́ся, -дишся (коло ч**о́**го); **przedsięwziąć** wydawnictwo gazety поч**а́**ти (розпоч**а́**ти) видав**а́**ння газ**е́**ти, взя́тися за видав**а́**ння (до видав**а́**ння) газ**е́**ти, заходи́тися коло видав**а́**ння газ**е́**ти, взя́тися (заходи́тися) видав**а́**ти газ**е́**ту; 2) *(заходи)* вжив**а́**ти, вжи́ти (вживу́, вживе́ш) (чого́); **przedsięwziąć środki ostrożności** вжи́ти застер**е́**жних (запоб**і́**жних) з**а́**ходів; ◊ **przedsięwziąć podróż** відб**у́**ти п**о́**дорож; **przedsięwziąć budowę** поч**а́**ти буд**о́**ву.
przedsięwzięcie *n.* 1) почин**а́**ння; trudne ~a важк**е́** почин**а́**ння; 2) *(умисел)* н**а́**мір, -ру, з**а́**мір; mieć mocne ~ м**а́**ти тверд**и́**й н**а́**мір (з**а́**мір).
przedsionek, -nka, *m. bud.* прис**і́**нок, -нка, прис**і́**нки, -к**і**в; ◊ ~ łaźni передб**а́**нник; *anat.* ~ serca *(atrium cordis)* передс**е́**рдя.
przedsłowie *n. див.* **przedmowa.**
przedsłowny: przyimek ~ *gram.* пр**е́**фікс, прист**а́**вка.
przedsmak, -ku, *m.* 1) смакув**а́**ння напер**е́**д; 2) *перен.* передчутт**я́**.
przedsprzedaż *ż.* попер**е́**дній пр**о́**даж, -жу.
przedstanowczy *praw.* вступн**и́**й, тимчас**о́**вий; ~ wyrok тимчас**о́**вий в**и́**рок (прис**у́**д); ◊ *гірн.* roboty ~cze гірн**и́**че розв**і́**дування.

przedstawiać, przedstawić, -wię, -wisz, -wił 1) (kogo komu) знайо́мити, -млю, -миш, познайо́мити (кого́ з ким), рекомендува́ти, -ду́ю, -ду́єш, відрекомендува́ти, представля́ти, предста́вити, -влю, -виш (кого́ кому́); 2) (со) *(лише недокон.) (заст. — бути представником)* представля́ти, репрезентува́ти, -ту́ю, -ту́єш; ~w.ać okrąg wyborczy представля́ти (репрезентува́ти) ви́борчий о́круг; 3) *(документи)* пода́вати, -даю, -даєш, пода́ти, -да́м, -даси́; *(доводи, докази — ще)* наво́дити, -джу, -диш, навести́, -веду́, -веде́ш; ~wić niezbite dowody пода́ти (навести́) незапере́чні (невідпо́рні) до́води; 4) (со) *(до підпису)* дава́ти, да́ти; 5) *(вексель до заплати та ін.)* пред'явля́ти, пред'яви́ти, -влю́, -виш; 6) *(свідків)* приставля́ти, приста́вити, -влю, -виш; 7) (kogo) *(на посаду та ін.)* пропонува́ти, -ну́ю, -ну́єш, запропонува́ти; рекомендува́ти *(недокон. і докон.);* 8) (kogo) *(до нагороди)* представля́ти, предста́вити; 9) (со) *театр.* ста́вити, виставля́ти, ви́ставити; ~wiać sztukę ста́вити (виставля́ти) п'єсу; 10) (со) *(в живописі, літературному творі тощо)* зобража́ти, зобрази́ти, -бражу́, -брази́ш; *(в літературному творі — ще)* вивóдити, -джу, -диш, ви́вести, -веду, -ведеш, пока́зувати, -зую, -зуєш, показа́ти, -кажу́, -ка́жеш; *(словом, барвами — ще)* змальбо́вувати, -вую, -вуєш, змалюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; 11) *(справу, стан речей тощо)* з'ясо́вувати, -вую, -вуєш, з'ясува́ти, -су́ю, -су́єш; ~wić komu skutki czego з'ясува́ти кому́ на́слідки чого́; 12) *(тільки недокон.) (умовляти зробити що)* перекó́нувати, -ную, -нуєш; naprożno ~wiałem mu, aby nie jechał я даре́мно перекó́нував його́, щоб він не їхав; 13) (sobie) уявля́ти собі́, уяви́ти собі́; ~staw sobie, co się stało уяви́ собі́, що ста́лося; *(наслідки, перспективи, вагу тощо — звичайно)* усвідо́млювати, усвідо́мити, -млю, -миш; ~wić sobie spodziewane korzyści усвідо́мити собі́ сподіва́ну ко́ри́сть; 14) (со) *(лише недокон.) (значення, вартість)* явля́ти собо́ю, становити; ~wiać typ явля́ти собо́ю тип, бу́ти ти́пом; ~wiać wartość явля́ти собо́ю ва́ртість, ма́ти ва́ртість; ~wiać wiele korzyści явля́ти собо́ю (становити) вели́ку ко́ри́сть; 15) *(утруднення, труднощі)* викликáти, ви́кликати, -кличу, -кличеш, завдава́ти, завда́ти; //~ się 1) рекомендува́тися, відрекомендува́тися, представля́тися, предста́витися; 2) *(лише недокон.)* ма́ти ви́гляд, виглядáти; gmach ~wia się pięknie буди́нок ма́є га́рний ви́гляд (га́рно виглядáє); sprawa ~wia się tak спра́ва ма́є та́кий ви́гляд (виглядáє так); 3) *(про вид, картину тощо)* розкрива́тися, розкри́тися, розгорта́тися, розгорну́тися, -ну́ся, -нешся (пе́ред ким, пе́ред чим); przepiękny widok ~wił się turyście пе́ред тури́стом розгорну́вся прекра́сний вид.

przedstawiciel, *lm.* **-le,** *m.* представни́к, -ка́.

przedstawicielka *ż.* представни́ця.

przedstawicielstwo *n.* представни́цтво; powierzyć ~ доручи́ти представни́цтво; ◊ mieć kilka ~cielstw бу́ти представнико́м де́кількох фірм; obiąć ~ ста́ти представнико́м.

przedstawić *див.* **przedstawiać.**

przedstawienie I *n.* 1) познайо́млення, відрекомендува́ння, предста́влення; 2) пода́ння, пода́ча; наве́дення; 3) пред'я́влення;

4) приста́влення; 5) запропонува́ння, рекомендáція; 6) предста́влення; 7) ви́ставлення; 8) зобра́ження; ви́ведення; змалюва́ння; 9) з'ясува́ння; 10) уя́влення; усвідо́млення; *пор.* **przedstawiać** 1, 3, 5—11, 13; //~ **się** відрекомендува́ння себе́.

przedstawienie II *n., teatr.* вистáва.

przedstopie *n., anat. (metatarsus)* плéсно, плю́сно.

przedszkolak, -cy, *m., pot.* дошкíльник.

przedszkolanka *ż., pot.* дошкíльниця.

przedszkole *n.* дошкíлля.

przedszkolny дошкíльний.

przedślubny передшлю́бний.

przedśmiertny передсмéртний.

przedśpiew, -wu, *m.* прелю́дія.

przedświąteczny передсвятко́вий.

przedświętny *див.* **przedświąteczny.**

przedświt, -tu, *m.* дóсвіток, -тку.

przedświtny *див.* **przedświtowy.**

przedświtowy досвíтній, передсвітáнко́вий.

przedtatrzański притатрáнський.

przedtem *przst.* давні́ш(е), передні́ше, рані́ш(е); ◊ g o d z i n ę ~ пéред годи́ною, годи́ну тому́.

przedterminowo достроко́во.

przedterminowy достроко́вий.

przedudzie *n., anat. (crus)* гомíлка, голíнка.

przedugoda *ż.* попéредня угóда.

przed-uszny *anat. (parotideus)* налéжний до привýшної зáлози.

przeduwłaszczeniowy яки́й (що) існува́в до скасува́ння па́нщини, допанщизня́ний.

przedwajać, przedwoić, -dwoję, -dwoisz, -dwoił *див.* **przepoławiać.**

przedwakacyjny передканікуля́рний.

przedwczesność *ż.* передчáсність, -ності.

przedwczesny передчáсний.

przedwcześnie передчáсно.

przedwczoraj *przst.* позавчóра.

przedwczorajszy позавчора́шній.

przedweselny передвесíльний.

przedwieczerze *n.* надвечí́р'я.

przedwieczny *kośc., przen.* одві́чний.

przedwieczorny надвечí́рній, передвечí́рній.

przedwiekowy *kośc., przen. див.* **przedwieczny.**

przedwiertek, -tka, *m., tech.* дриль, -ля́.

przedwiosenny передвесня́ний, передвесíнній.

przedwiosna *ż. див.* **przedwiośnie.**

przedwiośnie *n.* прóвесна, прóвесінь, -ні.

przedwoić *див.* **przedwajać.**

przedwojenie *n. див.* **przepołowienie.**

przedwojenny передвоéнний; *(про час — ще)* довоéнний.

przedwóz, -wozu, *m., wojs.* перéдній хід *(род.* хóду), передóк, -дкá.

przedwschodni досвíтній, передсвітáнко́вий.

przedwstęp, -pu, *m.* попереднíй вступ, -пу.

przedwstępny попереднíй; b a d a n i a ~ne попереднí дослíдження, -джень.

przedwyborca *m., polit., hist. див.* **prawyborca.**

przedwyborczy 1) передви́борний; 2) *політ. іст. див.* **prawyborczy.**

przedwybory, -rów, *blp., polit. hist. див.* **prawybory.**

przedymać, przedąć, -dmę, -dmiesz, -dął, -dęli продува́ти, продýти (-дýю, -дýеш *і* -дмý, -дмéш); *(ротом — ще)* продмýхувати, -дмýхую, -дмýхуєш, продмýхати, продмухнýти.

przedyskutować *див.* **przedyskutowywać.**

przedyskutowanie *n.* обговóрення.

przedyskutowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przedyskutować, -tuję, -tujesz, -tował (со) обговóрювати, -рюю, -рюєш, обговори́ти, -рю́, -риш (що), дискутува́ти, -тýю, -тýеш *(недокон. і докон.)* (що *а.* про що).

przedysputować *dok. див.* **przedyskutowywać.**

przed-zachodni передвечі́рній, надвечі́рній; ~ cień передвечі́рня (надвечі́рня) тінь, -ні.
przed-zamkowy 1) розташо́ваний пе́ред за́мком; 2) яки́й (що) відбува́ється пе́ред за́мком.
przed-zgonny передсме́ртний.
przedziać, -dzieję, -dziejesz, -dział проколо́ти, -лю́, -леш, простроми́ти, -млю́, -миш, проткну́ти; //~ **się** проколо́тися, простроми́тися, проткну́тися.
przedział I, **-łu,** *m.* 1) *(в поїзді)* купе́ *(невідм.);* 2) *(стінка)* перегоро́дка; 3) *(простір)* про́міжок, -жку; ~ między szeregami про́міжок між ряда́ми; 4) *перен.* розри́в, -ву; ~ między wsią a miastem розри́в між мі́стом і село́м.
przedział II, **-łu,** *m. (на голові)* про́діл, -лу, пробо́р, -ру.
przedziałka *ż.* перегоро́дка.
przedziałowy *kol.* купе́йний, купі́рований; wagon ~ купе́йний (купі́рований) вагон.
przedzielać, przedzielić, -lę, -lisz, -lił 1) діли́ти наполови́ну, розділи́ти (поділи́ти) наполови́ну; 2) *(відмежовувати)* відділя́ти, відділи́ти, -лю́, -лиш; 3) *перен.* розділя́ти, розділи́ти, поділя́ти, поділи́ти, роз'є́днувати, -ную, -нуєш, роз'єдна́ти.
przedzielenie *n.* 1) по́діл (поділення, розділення) наполови́ну; 2) відділення; 3) по́діл, -лу, розділення, поділення, роз'єднання. *Пор.* **przedzielać.**
przedzielić *див.* **przedzielać.**
przedzielny I 1) подільний, діли́мий; 2) яки́й (що) мо́же служи́ти перегоро́дкою.
przedzielny II ду́же му́жній.
przedzierać, przedrzeć, -drę, -drzesz, -darł, -darli 1) *(надвоє)* передира́ти, переде́рти, -деру́, -дере́ш; 2) *(розривати наскрізь, в одному місці)* продира́ти, проде́рти, продра́ти, -деру́, -дере́ш; *перен. розм.* ~**drzeć** oczy проде́рти очі; //~ **się** 1) передира́тися, переде́ртися; 2) продира́тися, проде́ртися, продра́тися; *перен.* słońce ~dziera się przez chmury со́нце продира́ється крізь хма́ри.
przedzierzgać, przedzierzgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(нитку)* просиля́ти, просили́ти, -лю́, -лиш, проволіка́ти, проволокти́, -лочу́, -лочеш; 2) (kogo, co w kogo, w co) *(переміняти)* перетво́рювати, -рюю, -рюєш, перетвори́ти, -рю́, -риш, оберта́ти, оберну́ти, -ну́, -неш (кого́, що в ко́го, в що і на ко́го, на що); *(в казках — звичайно)* перекида́ти, переки́нути (кого́ ким, чим і в ко́го, в що); //~ **się** перетво́рюватися, перетвори́тися, оберта́тися, оберну́тися (в ко́го, в що і на ко́го, на що); оберну́тися (ким), перекида́тися, переки́нутися (ким, чим, в ко́го, в що), скида́тися, ски́нутися (ким, чим).
przedzierzgnięcie *n.* 1) проси́лення, проволо́чення; 2) перетво́рення, обе́рнення; переки́нення; *пор.* **przedzierzgać; //~ się** перетво́рення, обе́рнення; переки́нення, ски́нення. *Пор.* **przedzierzgać się.**
przedziesiątkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) покара́ти сме́ртю (перебити) ко́жного деся́того; 2) *перен.* учини́ти спусто́шення.
przed-zimek, -mka, *m.* пі́зня о́сінь, -сені; ра́ння зима́.
przed-zimowy яки́й (що) переду́є зимі́; czas ~ час пе́ред зимо́ю.
przedziobać проклюва́ти, -клюю́, продзьо́бати.
przedziurawiać, przedziurawić, -wię, -wisz, -wił продіря́влювати, -люю, -люєш, продіря́вити, -влю, -виш; //~ **się** продіря́влюватися, продіря́витися.
przedziurawienie *n.* продіря́влення.
przedziurkować, -kuję, -kujesz, -kował проби́ти дірки́.
przedziwnie 1) чудо́во, прекра́сно: напро́чуд *(лише в сполученні з прикметником або з прислівником);* ~ piękny напро́чуд

га́рний, прега́рний; 2) ди́вно, дивови́жно. *Пор.* **przedziwny.**

przedziwny 1) чудо́вий, прекра́сний; 2) *(що викликає здивування)* ди́вний, дивови́жний.

przed-znak, -ku, *m.* при́звістка, передві́стя.

przed-zorze *n. див.* **przedświt.**

przedzwonić, -nię, -nisz, -nił продзвони́ти, -ню́, -ниш.

przedźwięczeć, -czy, -czał *bezp., przen.* відбрини́ти, відзвуча́ти, -чи́ть, відлуна́ти.

przedźwigać, przedźwignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *(вагу)* перено́сити, -но́шу, -но́сиш, перенести́.

przedżgać *(ножем і под.)* проби́ти, -б'ю́, -б'є́ш, проштрикну́ти, проколо́ти, -ло́, -леш.

przed-żniwek, -wku, *m. див.* **przednówek.**

przeegzaminować, -nuję, -nujesz, -nował 1) проекзаменува́ти, -ну́ю, -ну́єш, проіспитува́ти, -ту́ю, -ту́єш; 2) *(багатьох, вдруге)* переекзаменува́ти, переіспитува́ти.

przeekspedіować, -diuję, -diujesz, -diował вдру́ге експедирува́ти, -ру́ю, -ру́єш *(докон.).*

przefabrykować, -kuję, -kujesz, -kował фабри́чно переробі́ти, -блю́, -биш.

przefarbkować, -kuję, -kujesz, -kował пересини́ти, -ню́, -ниш.

przefarbować, -buję, -bujesz, -bował перефарбува́ти, -бу́ю, -бу́єш, перекра́сити, -кра́шу, -кра́сиш.

przefasonować, -nuję, -nujesz, -nował змінити фасо́н (фо́рму).

przefasonowanie *n.* зміна фасо́ну (фо́рми).

przefasować, -suję, -sujesz, -sował *kul.* проте́рти крізь си́то.

przefermentować, -tuję, -tował переброди́ти, -дить; *(розм. — ще)* перешумува́ти, -му́е.

przefilozofować, -fuję, -fujesz, -fował *pot.* профілосо́фствувати, -вую, -вуєш.

przefiltrować, -ruję, -rujesz, -rował профільтрува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

przeflancować, -cuję, -cujesz, -cował *ogr.* пересади́ти, -джу́, -диш.

przeflancowanie *n., ogr.* пересáдження, пересáдка.

przeformować, -muję, -mujesz, -mował переформува́ти, -му́ю, -му́єш.

przeforsować, -suję, -sujesz, -sował (kogo, co) *(добитися чого)* провести́, -веду́, -веде́ш (кого́, що); ~ kandydata провести́ кандида́та.

przefruwać, przefrunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli перепу́рхувати, -пу́рхую, -пу́рхуєш, перепурхну́ти.

przefrymarczyć, -czę, -czysz, -czył *książ., pogardl.* прогендлюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.

przefryzować, -zuję, -zujesz, -zował перечеса́ти, -чешу́, -че́шеш.

przegadywać, -duję, -dujesz, -dywał, przegadać *pot.* 1) (kogo) перегово́рювати, -рюю, -рюєш, переговори́ти, -рю́, -риш; перебала́кувати, -кую, -куеш, перебала́кати (кого́) *(розм.);* 2) *(лише докон.) (якийсь час)* проговори́ти; *(розм. — ще)* пробала́кати.

przegalopować, -puję, -pujesz, -pował прогалопува́ти, -пу́ю, -пу́єш; //~ się (w czym) *перен.* переборщи́ти, перебра́ти мі́ру (в чо́му).

przeganiać, przegnać 1) переганя́ти, перегна́ти, перегна́ти (пережену́, переженете́); ~ganiać bydło przez rzekę переганя́ти (перегна́ти) худо́бу че́рез рі́чку; 2) *(випереджати)* переганя́ти, перегна́ти, обганя́ти, обігна́ти (обжену́, обжене́ш); // *(лише недокон.)* ~ się бі́гти наввипередки, переганя́ти оди́н о́дного.

przegapić, -pię, -pisz, -pił *pot.* прогáвити, -влю, -виш; ~ sprawę прогáвити спрáву.

przegardłować, -łuję, -łujesz, -łował *pot.* перекрича́ти, -чу́, -чи́ш.

przegarniać, przegarnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli перегорта́ти, перегорну́ти, -ну́, -неш.

przegawędzić, -dzę, -dzisz, -dził *pot.* пробала́кати, прогу́то́рити.

przegiąć *див.* **przeginać.**

przegib, -bu, *m.* 1) *(місце)* зало́м, -му; 2) *див.* **przegięcie.**

przegibny *poet., tech.* гнучки́й.

przegięcie *n., bezp., przen.* переги́н, -ну.

przeginać, przegiąć, -gnę, -gniesz, -giął, -gięli перегина́ти, перегну́ти; //~ **się** перегина́тися, перегну́тися.

przegląd, -du, *m.* 1) о́гляд, -ду; dokonać ~du зроби́ти о́гляд; ~ prasy о́гляд пре́си; 2) *(для вступного ознайомлення)* пере́гляд, -ду; ~ filmu пере́гляд фі́льму.

przeglądać, przejrzeć, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli (co) переглядáти, переглянути, передивля́тися, передиви́тися, -влю́ся, -вишся (що); . *(контролювати — ще)* перевіря́ти, перевірити.

przeglądnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **przeglądać.**

przegładzać, przegładzić, -dzę, -dzisz, -dził прогла́джувати, -джую, -джуєш, прогла́дити, -джу, -диш; *(праскою — ще)* пропрасо́вувати, -вую, -вуеш, пропрасува́ти, -су́ю, -су́еш.

przegłęb, -bu, *m., mor.* загли́блення (поста́ва, оса́нка) судна́.

przegłębienie *n., lot.* диферéнт.

przegłęboki глибоче́нний.

przegłodniały зголодні́лий.

przegłodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli зголодні́ти, проголода́тися.

przegłodzić, -dzę, -dzisz, -dził замори́ти го́лодом; //~ **się** проголода́тися, зголодні́ти.

przegłos, -su, *m., lingw.* чергува́ння голосни́х.

przegłosować, -suję, -sujesz, -sował 1) (co) провали́ти на голосува́нні (що); 2) (kogo) забалотува́ти, -ту́ю, -ту́еш (кого́).

przegłód, -głodu, *m., med. (bulimia)* булімі́я, во́вчий апети́т, -ту.

przegłównik *m., archit.* порізо́вий ка́мінь, -меня.

przegnać *див.* **przeganiać.**

przegnajać, przegnoić, -gnoję, -gnoisz, -gnoił *roln.* угно́ювати, -но́юю, -но́юєш, угно́їти.

przegniatać, przegnieść, -gniotę, -gnieciesz, -gniótł, -gnietli 1) перемі́шувати, -шую, -шуєш, перемісúти, -мішу́, -мі́сиш; 2) протира́ти че́рез друшля́к, проте́рти че́рез друшля́к.

przegnić, -gnije, -gnił перегни́ти, -гние́, прогни́ти.

przegniły яки́й (що) прогни́в, прогни́лий.

przegnoić *див.* **przegnajać.**

przegodować, -duję, -dujesz, -dował *див.* **przehulać.**

przegon, -nu, *m.* 1) перегі́н, -го́ну; *(незакінчена дія — ще)* перегáняння; 2) *(лише в мн.)* *див.* **wyścig** 2.

przegonić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **przeganiać.**

przegorzan, *m., bot. (echinops)* голо́ватень, -тня.

przegorzknąć, -nie, -nął *див.* **przegorzknieć.**

przegorzkniały згірклий.

przegorzknieć, -nieje, -niał згіркнути.

przegospodarować, -ruję, -rujesz, -rował прохазяйнува́ти, -ну́ю, -ну́еш.

przegospodarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **przegospodarować.**

przegotowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przegotować, -tuję, -tujesz, -tował перева́рювати, -рюю, -рюєш, перева́рити, -рю́, -риш; *(воду, молоко)* кип'яти́ти, -п'ячу́, -п'яти́ш, закип'яти́ти, скип'яти́ти.

przegrabić, -bię, -bisz, -bił 1) *с.-г.* перегребти́; перегрома́дити, -джу, -диш; ~ siano перегребти́ (перегрома́дити) сі́но; 2) *(доріжку і под., якийсь час)* прогребти́, прогрома́дити.

przegracować, -cuję, -cujesz, -cował 1) прочи́стити скреба́чкою; ~ ścieżkę прочи́стити скреба́ч-

кою сте́жку; 2) ви́рівняти скребáчкою; ~ klomb ви́рівняти скребáчкою клýмбу; 3) *(якийсь час)* прочи́стити скребáчкою; *(прокопати землю сапою)* просапáти.

przegrać I *див.* **przegrywać** I.

przegrać II *див.* **przegrywać** II.

przegradzać, przegrodzić, -dzę, -dzisz, -dził перегорóджувати, -джую, -джуєш, перегородúти, -джý, -диш.

przegramolić się, -lę, -lisz, -lił *pot.* перевалúтися, -лю́ся, -лишся; ~ przez próg перевалúтися чéрез порíг.

przegrana, -nej *ż.* прóграш, -шу.

przegranie *n.* прóграш, -шу, програ́ння.

przegrany I прóграний; ◊ jest tem całkowicie ~ я програ́вся дотлá.

przegrany II 1) зáграний, прóграний, зіграний; 2) прóграний; 3) перéграний. *Пор.* **przegrywać** II.

przegrażać się (komu) *див.* **odgrażać się.**

przegroda *ż.* 1) перегорóдка; 2) *спорт.* бар'ép, -ру; *мор.* ~ minowa мíнне загорóдження.

przegrodzenie *n.* перегорóдження.

przegrodzić *див.* **przegradzać.**

przegródka *ż.* перегорóдка.

przegródkowaty *anat. (alveolaris)* альвеоля́рний, я́мочковий.

przegrupować *див.* **przegrupowywać.**

przegrupowanie *n.* перегрупува́ння.

przegrupowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przegrupować, -puję, -pujesz, -pował перегрупóвувати, -вую, -вуєш, перегрупувáти, -пýю, -пýєш.

przegrywać I, **przegrać** програвáти, -граю, -граéш, програ́ти; ~grać sprawę програ́ти спрáву; ~grać wojnę програ́ти вíйну; *(в карти)* програвáтися, програ́тися.

przegrywać II, **przegrać** *muz.* 1) *(лише докон.)* загра́ти, програ́ти, зіграти; ~grać sonatę загра́ти (програ́ти, зіграти) сонáту; 2) *(лише докон.) (якийсь час)* програ́ти; ~grać całą godzinę програ́ти цíлу годúну; 3) *(вдруге, багато творів)* перегравáти, перегра́ти; ~grać jeszcze raz ćwiczenie перегра́ти ще раз впрáву; ~grać wszystkie ćwiczenia перегра́ти всі впрáви.

przegrywka *ż.* 1) *муз., перен.* прелю́дія; 2) *літ.* рефре́н, -ну, прúспів, -ву.

przegryzać, przegryźć, -gryzę, -gryziesz, -gryzł, -gryźli 1) *(надвоє)* перегризáти, перегри́зти, -зý, -зéш; 2) *(наскрізь)* прогризáти, прогри́зти; 3) *кул., розм.* закýшувати, -шую, -шуєш, закусúти, -кушý, -кýсиш, перекýшувати, перекусúти; ◊ rdza ~zła żelazo іржá проíла залíзо.

przegryzka *ż., pot.* лéгкá закýска.

przegryźć *див.* **przegryzać.**

przegrzać *див.* **przegrzewać.**

przegrzanie *n.* перегрíв, -ву.

przegrzany перегрíтий.

przegrzebywać, -buję, -bujesz, -bywał, przegrzebać, -bię, -biesz, -bał 1) перериває́ти, перери́ти; ~bać śmiecie перери́ти смíття; 2) *(кочергою і под.)* перегрібáти, перегребтú; 3) *(лише докон.) (якийсь час)* прогребтú.

przegrzewacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* перегрівни́к, -ка́.

przegrzewać, przegrzać, -grzeję, -grzejesz, -grzał, -grzali *a.* **-grzeli** перегрівáти, перегрíти.

przegrzmiewać, przegrzmieć, -mi, -miał прогриміти, -мúть *(лише докон.)*.

przegub, -bu, *m.* 1) перегúн, -ну; 2) *анат.* суглóб.

przegubie *n.* пíдйóм ногú.

przegwar, -ru, *m.* гóмін, -мону, гáмір, -мору.

przegwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył пробала́кати, прогу́то́рити.

przegwizdywać, -duję, -dujesz, -dywał, przegwizdać, -gwiżdżę, -gwiżdżesz, -gwizdał 1) *(лише докон.)* просвисті́ти (-свищу́, -свисти́ш і -сви́щеш); 2) *безос. жарт.* продува́ти, проду́ти (-ду́є *а.* -дме́); ~**dało** mi ę w p o l u p o r z ą d p i e до́бре мене́ проду́ло в по́лі.

przehandlować, -luję, -lujesz, -lował прогендлюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.

przeharować, -ruję, -rujesz, -rował ва́жко пропрацюва́ти, -цю́ю, -цю́єш.

przeheblować, -luję, -lujesz, -lował 1) простругáти (-ружу́, -ру́жеш *а.* -руга́ю, -руга́єш); 2) *(вдруге)* перестругáти.

przeholować I, -luję, -lujesz, -lował (со) *mor.* перетягти́ (перетягну́ти) на буксúрі.

przeholować II, -luję, -lujesz, -lował (w czym) *przen.* перебра́ти мíру, перетягну́ти струну́.

przehuczeć, -czy, -czał прогуді́ти, прогусти́, -гуде́; *(про полум'я — ще)* прогуготíти, -готи́ть; *(глухо, про машину і под.)* простугоні́ти.

przehulać прогуля́ти.

przehultaić, -taję, -taisz, -tait *див.* **przehulać.**

przeidealizować, -zuję, -zujesz, -zował на́дто (над мíру) ідеалíзува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.)*.

przeinaczać, przeinaczyć, -czę, -czysz, -czył переіна́кшувати, -шую, -шуєш, переіна́кшити; *(факти — ще)* перекру́чувати, -чую, -чуєш, перекрути́ти, -кручу́, -кру́тиш, викривля́ти, ви́кривити, -влю, -виш; //~ **się** *див.* **przeistaczać się.**

przeistaczać, przeistoczyć, -czę, -czysz, -czył перетво́рювати, -рюю, -рюєш, перетвори́ти, -рю́, -риш; зо́всім (цілкови́то) змíнювати (змінúти, переміня́ти), зо́всім (цілкови́то) змíни́ти (переміни́ти); преображáти, преобрази́ти, -ражу́, -рази́ш *(книж.)*; //~ **się** перетво́рюватися, перетвори́тися; зо́всім (цілкови́то) змíнюватися (змінúтися, переміня́тися), зо́всім (цілкови́то) змíни́тися (переміни́тися); преображáтися, преобрази́тися.

przeistoczenie *n.* перетво́рення; (цілкови́та) змíна; преображе́ння. *Пор.* **przeistaczać.**

przeistoczyć *див.* **przeistaczać.**

przejadać, przejeść, -jem, -jesz, -jadł, -jedli проїда́ти, проїсти, -їм, -їси́; *(перен. — ще)* переїда́ти, переїсти; r d z a b l a c h ę ~**jada** іржá проїдáє жерсть (бляху); r d z a ~**jadła** d r u t іржá переїла дрíт; ~**jeść** w s z y s t k i e p i e n i ą d z e проїсти всі гро́ші; //~ się 1) переїда́ти, переїсти; 2) *(лише докон.)* набри́днути, обри́днути.

przejaskrawiać, przejaskrawić, -wię, -wisz, -wił згущáти (згýщувати) ба́рви, згусти́ти ба́рви; *(перен.— ще)* перебíльшувати, -шую, -шуєш, перебíльшити.

przejaskrawienie *n.* згýщення барв; перебíльшення. *Пор.* **przejaskrawiać.**

przejasny ду́же свíтлий; ду́же я́сни́й.

przejaśniać się, przejaśnić się, -ni, -nił прояснювати́ся, -нюється, прояснúтися.

przejaśnienie *n.* прояснення.

przejaśniony 1) яки́й (що) прояснíв, яки́й (що) прояснúвся, прояснíлий; 2) *(про рíдину)* свíтлий, я́сни́й, чúстий.

przejaw, -wu, *m.* 1) ви́яв, -ву, ви́явлення, про́яв; ~**wy** ż y c i a ви́яви (ви́явлення, про́яви) життя́; 2) *(характерна риса)* озна́ка; b e z ~**wów** ż y c i a без озна́к життя́; 3) *мед.* симпто́м, -му; ~**wy** c h o r o b y симпто́ми хвороби.

przejawiać się, przejawić się, -wię, -wisz, -wił виявля́тися, ви́явитися, -влюся, -вишся; проявля́-

тися, проявúтися, -влю́ся, -вишся *(pidśie)*.

przejazd, **-du**, *m.* 1) проїзд, -ду; ~ w z b r o n i o n y проїзд заборо́нений; 2) *(з одного місця на друге)* переїзд, -ду; 3) *(місце)* пере́їзд, -ду; b u d k a n a ~**jeździe** k o l e j o w y m бу́дка на залізни́чному пере́їзді.

przejazdem *przsł.* проїздом.

przejazdowy проїзни́й.

przejażdżka *ż.* прогу́ля́нка ве́рхи *a.* будь-яки́м перевізни́м за́собом.

przejąć *див.* **przejmować.**

przejechać *див.* **przejeżdżać I.**

przejechanie *n.* 1) проїзд, -ду; 2) переїзд, -ду. *Пор.* **przejeżdżać I.**

przejednać *див.* **przejednywać.**

przejednanie *n.* 1) оде́ржання прощéння; 2) умилости́влення; 3) *див.* **zjednanie** 1.

przejednywać, **przejednać** (kogo) 1) оде́ржувати прощéння, оде́ржати прощéння (від ко́го); *присл.* o b r a z i ć ł a t w o, ~**nać** t r u d n o ле́гко обра́зити, ва́жко оде́ржати прощéння; 2) *книж.* умилостивля́ти, умилости́вити, -влю, -виш (кого); 3) *див.* **zjednywać** 1; // *(лише докон.)* ~ **się** *див.* **pojednywać się.**

przejedzenie się *n.* переї́да́ння; c h o r o b a z ~**nia się** хвороба вна́слідок переї́да́ння.

przejemczy *kol.* прийо́мний, прийма́льний; t o r ~ прийо́мне (прийма́льне) полотно́ залізни́ці.

przejeść *див.* **przejadać.**

przejezdny 1) проїжджий, переїжджий; ~**ni** l u d z i e проїжджі (переїжджі) лю́ди, -дéй; 2) *(для проїзду)* проїзни́й; ◇ *іст.* l i s t ~ охоро́нна гра́мота.

przejeździć *див.* **przejeżdżać II.**

przejeżdżać I, **przejechać**, **-jadę**, **-jedziesz**, **-jechał** 1) проїжджа́ти, проїзди́ти, -їжджу́, -їзди́ш, проїхати, -їду, -їдеш; *(якийсь простір — ще)* переїзди́ти, переї́хати; ~**jechać** c a ł ą E u r o p ę проїхати (переїхати) всю Євро́пу; ~**jechać** m i l ę проїхати ми́лю; ~**jechać** p i ę ć d n i проїхати п'ять днів; ~**jechać** s t a c j ę проїхати ста́нцію; 2) *(пересікати що, з місця на місце)* переїжджа́ти, переїхати; ~**jeżdżać** p r z e z r z e k ę переїжджа́ти (переїзди́ти) ріку́ (че́рез ріку́); ~**jechać** z K i j o w a d o M o s k w y переїхати з Ки́єва до Москви́; 3) (kogo, co) *(лише докон.)* переїхати; ◇ ~**jechać** k o g o k i j e m p o p l e c a c h потягти́ кого́ па́лкою по пле́чах; // *(лише докон.)* ~ **się** проїхатися; *перен.* ~**jechać się** p o k i m проїхатися на чий рахýнок.

przejeżdżać II, **przejeździć**, **-jeżdżę**, **-jeździsz**, **-jeździł** проїжджувати, -джую, -джуєш, проїздити, -їжджу, -їздиш; ~**jeździć** w s z y s t k i e p i e n i ą d z e проїздити всі гро́ші; ~**jeździć** c a ł y d z i e ń проїздити весь день.

przejęcie I *n.* 1) перейняття́; 2) перейняття́, перехо́плення; 3) пройняття́; 4) перейняття́ (прийняття́) на се́бе. *Пор.* **przejmować.**

przejęcie (się) II *n.* звору́шення; m ó w i ć z ~**ciem** говори́ти із звору́шенням.

przejęzyczyć się, **-czę**, **-czysz**, **-czył** *pot.* помили́тися на сло́ві.

przejęty звору́шений.

przejmować, **-muję**, **-mujesz**, **-mował**, **przejąć**, **-jmę**, **-jmiesz**, **-jął**, **-jęli** 1) (co od kogo) перейма́ти, перейня́ти, -рейму́, -рейме́ш (що від ко́го); ~**jąć** z w y c z a j e перейня́ти звича́ї; 2) (kogo, co) *(задержувати)* перейма́ти, перейня́ти, перехо́плювати, -люю, -люєш, перехопи́ти, -плю́, -пиш (кого́, що); ~**jąć** g o ń c a перейня́ти (перехопи́ти) гінця́; ~**jąć** l i s t перейня́ти (перехопи́ти) листа́; 3) (czym) *(до глибини)* пройма́ти, пройня́ти (чим);

~jąć strachem пройня́ти жа́хом; 4) (co) бра́ти на се́бе що, взя́ти на се́бе що, перейма́ти на се́бе що, перейня́ти на се́бе що, прийма́ти на се́бе що, прийня́ти на се́бе що; ~jąć obowiązek перейня́ти (прийня́ти) на се́бе обо́в'язок, взя́ти на се́бе обо́в'язок; ◊ ~jąć na się inna postać преобрази́тися, -ражу́ся, -рази́шся; зо́всім (ціло́вито) зміни́тися (переміни́тися); //~ się (czym) 1) переживáти *(лише недокон.)*, хвилюва́тися, -лю́юся, -лю́єшся, схвилюва́тися; бра́ти що бли́зько до се́рця, взя́ти що бли́зько до се́рця; перейма́тися (пройма́тися) співчу́ттям, перейня́тися (пройня́тися) співчу́ттям (до чо́го); ~jąć się losami bohatera powieści взя́ти бли́зько до се́рця до́лю геро́я рома́на; перейня́тися (пройня́тися) співчу́ттям до до́лі геро́я рома́на; 2) *(просякати чим)* набира́тися, набра́тися, -беру́ся, -бере́шся (чого́), перейма́тися (пройма́тися), перейня́тися (пройня́тися) (чим); ~jąć się cudzymi ideami перейня́тися (пройня́тися) чужи́ми ідея́ми, набра́тися чужи́х іде́й.

przejmujący прони́зуючий, прони́зливий; ~ krzyk прони́зливий крик, -ку; ~ wiatr прони́зуючий (прони́зливий) ві́тер, -тру.

przejrzałość *ż.* перезрі́лість, -лості, переспі́лість, перести́глість.

przejrzały перезрі́лий, переспі́лий, перести́глий.

przejrzany перегля́нутий.

przejrzeć I *див.* **przeglądać.**

przejrzeć II *див.* **przejrzewać.**

przejrzeć III, **-rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli** прозрі́ти.

przejrzenie *n.* пере́гляд, -ду.

przejrzewać, przejrzeć, -rzy, -rzał переспіва́ти, переспі́ти, перестига́ти, перести́гнути, перезріва́ти, перезрі́ти.

przejrzysto *див.* **przejrzyście.**

przejrzystość *ż.* 1) прозо́рість, -рості; 2) я́сність, -ності. *Пор.* **przejrzysty.**

przejrzysty 1) прозо́рий; 2) *перен.* я́сний; ~ styl я́сний стиль, -лю.

przejrzyście 1) прозо́ро; 2) я́сно. *Пор.* **przejrzysty.**

przejście *n.* 1) *(дія)* перехі́д, -хо́ду; *військ.* ~ do natarcia перехі́д в на́ступ (в ата́ку); 2) *(місце)* прохі́д, -хо́ду; stać w ~ciu стоя́ти в прохо́ді; 3) *перен.* пережива́ння; bolesne ~cie тяжке́ пережива́ння.

przejściowo тимчасо́во.

przejściowy 1) перехідни́й; egzamin ~ перехідни́й і́спит (екза́мен); okres ~ od socjalizmu do komunizmu перехідни́й пері́од від соціалі́зму до комуні́зму; wiek ~ перехідни́й вік, -ку; 2) *перен.* мину́щий; zjawisko ~we мину́ще я́вище; 3) *(перен. — на певний протяг часу)* тимчасо́вий; przepisy ~we тимчасо́ві розпоря́дження, -джень.

przejść *див.* **przechodzić** I.

przejść się *див.* **przechadzać się.**

przekabacać, przekabacić, -cę, -cisz, -cił (kogo) *pot.* прихиля́ти кого́ до се́бе (на свій бік, на свою́ сто́рону), прихили́ти кого́ до се́бе (на свій бік, на свою́ сто́рону).

przekalkulować się, -luję, -lujesz, -lował *przen.* прорахува́тися, -раху́юся, -раху́єшся, помили́тися в розраху́нках, прощита́тися; прогада́ти *(розм.)*.

przekapywać, -puję, -pujesz, -pywał, przekapać, -pię, -piesz, -pał перетіка́ти кра́плями (ка́плями), перетекти́ кра́плями (ка́плями).

przekarczować, -czuję, -czujesz, -czował тро́хи ви́корчувати, -чую, -чуєш.

przekarm, -mu, *m., hod.* про́ко́рм, -му.

przekarmiać, przekarmić, -mię, -misz, -mił 1) прогодо́вувати,

-вую, -вуєш, прогодува́ти, -ду́ю, -ду́єш; *(тварин — рідко — ще)* прокóрмлювати, -люю, -люєш, прокорми́ти, -млю́, -миш; *(даючи харчі — ще)* прохарчо́вувати, -вую, -вуєш, прохарчува́ти, -чу́ю, -чу́єш; 2) *(перен. — надмірно)* перегодо́вувати, перегодува́ти; 3) *(лише докон.) (якийсь час)* прогодува́ти· / *(лише докон.)* ~ **się** прогодува́тися; прокорми́тися; прохарчува́тися.

przekarmienie *n.* 1) прогодува́ння; прокóрмлення; прохарчува́ння; 2) перегодува́ння; 3) прогодува́ння. *Пор.* **przekarmiać.**

przekartkować, -kuję, -kujesz, -kował *(книжку)* перегорну́ти, -ну́, -неш.

przekartować, -tuję, -tujesz, -tował перетасува́ти (ка́рти).

przekaz, -zu, *m.* 1) пере́каз, -зу; ~ p o c z t o w y пошто́вий пере́каз; 2) *банк.* чек.

przekazać *див.* **przekazywać.**

przekazanie *n.* 1) заповіт, -ту; 2) пере́каз, -зу. *Пор.* **przekazywać.**

przekazowy *fin.* переказни́й; r a c h u n e k ~ переказни́й раху́нок, -нку.

przekazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, przekazać, -żę, -żesz, -zał 1) (со komu) заповіда́ти, заповісти́, -ві́м, -вісй (кому́ що); ~**zać** c o p o t o m n o ś c i заповісти́ що нащадкам; ~**zać** w s p u ś c i ź n i e a) *(майно)* відписа́ти, -пишу́, -пи́шеш, відказа́ти, -кажу́, -ка́жеш; б) *(волю)* заповісти́; 2) *(гроші по пошті)* перека́зувати, -зую, -зуєш, переказа́ти, -кажу́, -ка́жеш; ◊ ~**zać** k o m u w e k s e l перевести́ ве́ксель на ко́го і́ншого.

przekaźnik *m., el., rad.* реле́ *(невідм.).*

przekaźnikowy переда́точний; ~**wa** s t a c j a t e l e w i z y j n a переда́точна телевізійна ста́нція.

przekąs, -su, *m.* ущи́пливість, -вості; ◊ m ó w i ć ź ~**sem** ущи́пливо говори́ти, -рю́, -риш.

przekąsać, przekąsić, -szę, -sisz, -sił 1) *(лише докон.)* перекуси́ти, -кушу́, -ку́сиш; 2) *(надвоє)* перекýшувати, -шую, -шуєш, перекуси́ти, прокýшувати, прокуси́ти.

przekąska *ż.* ле́гка́ за́куска, пере́куска.

przekąsywać, -suję, -sujesz, -sywał *wielokr.* перекýшувати, -шую, -шуєш.

przekątna, -nej, *ż., mat. див.* **przekątnia.**

przekątnia *ż., mat.* діагона́ль, -лі.

przekipiacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* пере́гінний куб.

przekipieć, -pi, -piał перекипі́ти, -пи́ть.

przekisać, przekisnąć, -śnie, -snął 1) прокиса́ти, проки́снути; 2) *(надто)* перекиса́ти, переки́снути.

przekląć *див.* **przeklinać.**

przekleństwo *n.* прокля́ття; *(лайка — звичайно)* прокліна, -льо́ну; m i o t a ć (r z u c a ć) ~**wa** проклина́ти, кля́сти (кляну́, кляне́ш).

przeklepywać, -puję, -pujesz, -pywał, przeklepać, -pię, -piesz, -pał 1) пробива́ти клепа́ючи, проби́ти клепа́ючи; 2) *(лише докон.) (якийсь час)* проклепа́ти; 3) *(лише докон.) (перен. — швидко прочитати що)* відбараба́нити, відтараба́нити.

przeklęcie *n. див.* **przekleństwo.**

przeklętnica *ż., obelż. див.* **piekielnica.**

przeklętnik *m., obelż. див.* **piekielnik.**

przeklęty про́кля́тий, кля́тий, прокляту́щий, трикля́тий.

przeklinać, przekląć, -klnę, -klniesz, -klął, -klęli проклина́ти, прокля́сти, -кляну́, -кляне́ш; *розм.* ~**klinać** n a c z y m ś w i a t s t o i проклина́ти оста́нніми слова́ми.

przekłuwać, przekłuć, -kłuje, -kłuł прокльо́вувати, -вує, -проклюва́ти, -клює, продзьо́бувати, -бу́є, продзьо́бати; //~ **się** викльо́вуватися, ви́клюватися, видзьо́буватися, ви́дзьобатися.

przekład, -du, *m.* пере́клад, -ду; ścisły ~ то́чний пере́клад; wolny ~ ві́льний пере́клад.

przekładacz, *lm.* **-cze,** *m. див.* **tłumacz** 1.

przekładać, przełożyć, -żę, -żysz, -żył 1) (co, co z czego do czego, co czym) перекла́дати, перекла́сти, -кладу́, -кладе́ш; **przełożyć** jabłka słomą перекла́сти я́блука соло́мою; **przekładać** karty перекла́дати ка́рти; **przełożyć książkę z szuflady do szafki** перекла́сти кни́жку з я́щика (з шухля́ди) в ша́фу; 2) (kogo, co nad kogo, nad co) *(лише недокон.)* віддава́ти перева́гу (кому́, чому́ над ким, над чим); nad wszystko **przekładać** czytanie віддава́ти перева́гу чита́нню над усім; 3) *див.* **tłumaczyć** 1.

przekładaniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* рід соло́дкого пирога́ з на́чинкою.

przekładanka *ż., sport.* 1) ковзаня́рська (конькобі́жна) фігу́ра; 2) фігура́льна їзда́ на ковзана́х (конька́х).

przekładany 1) *кул.* начи́нений; 2) *(поет. — про рими)* схре́щений.

przekładka *ż., spec. (проміжний шар)* прокла́дка.

przekładnia I *ż., lingw.* інве́рсія.

przekładnia II *ż., tech.* переда́ча.

przekładny перекладни́й; luneta ~**na** перекладна́ зорова́ (підзо́рна) труба́.

przekładzina *ż. (у димарі)* попере́чка, перекла́дина.

przekłosować, -suję, -sujesz, -sował *roln. (снопи)* околоти́ти, -лочу́, -ло́тиш.

przekłucie *n.* прокі́л, -лу; *(місце проколу — ще)* прокі́лина.

przekłuć *див.* **przekłuwać.**

przekłusować, -suję, -sujesz, -sował проїхати ри́ссю (клу́сом, клу́са); //~ **się** проїхатися ри́ссю (клу́сом, клу́са).

przekłuwacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* діроко́л.

przekłuwać, przekłuć, -kłuję, -kłu-jesz, -kłuł проко́лювати, -люю, -люєш, проколо́ти, -ло́, -леш.

przekoczować, -czuję, -czujesz, -czował перекочува́ти, -чу́ю, -чу́єш.

przekolorować, -ruję, -rujesz, -rował перемалюва́ти і́ншою фа́рбою.

przekoloryzować, -zuję, -zujesz, -zował (co) *przen., pot.* переборщи́ти (в чо́му); згусти́ти ба́рви.

przekołatać: ~ żywot, *pot.* перебу́тися (-б'ю́ся, -б'е́шся), перебу́тися, -бу́дуся, -бу́дешся, перемогти́ся, -мо́жуся, -мо́жешся.

przekomarzać się (z kim) передра́жнювати, -нюю, -нюєш (кого́).

przekomiczny прекоміч|ний, ду́же коміч|ний.

przekonać *див.* **przekonywać.**

przekonanie *n.* переконáння; dochodzić do ~**nia** прихо́дити до переконáння, перекóнуватися, -нуюся, -нуєшся; siła ~**nia** си́ла переконáння; według ~**nia** згі́дно з переконáнням; wszczepiać w kogo ~ (zaszczepiać w kim ~) прищéплювати в кóму переконáння; ◊ *перен. розм.* mieć (żywić) ~ (do kogo, do czego) почува́ти симпáтію (прихи́льність) (до кóго, до чóго); *перен. розм.* nabierać ~**nia** (powziąć ~) (do kogo, do czego) прийма́тися (перейма́тися) симпáтією (прихи́льністю) (до кóго, до чóго); *перен. розм.* nie ma ~**nia** do interesów в нього́ се́рце (душá) не лежи́ть до справ; *перен. розм.* trafiać komu do ~**nia** (przemawiać, przypadać) do czyjego ~**nia** перекóнувати кого́,

здава́тися кому́ перекó́нливим; utwierdzać (umacniać, upewniać) kogo w ~niu зміцнювати (укріпля́ти) чию́ ду́мку (чий по́гляд); //~ się переконáння; пересві́дчення; упéвнення. *Пор.* **przekonywać się.**

przekonany (o czym) перекóнаний (про що); *розм.* święcie ~ твéрдо перекóнаний.

przekonująco *див.* **przekonywająco.**

przekonujący *див.* **przekonywający.**

przekonywać, -nuję, -nujesz, -nywał, przekonać 1) (kogo o czym, w czym) перекóнувати, -ную, -нуєш, переконáти (кого́ про що); 2) (kogo o co) *юр.* довóдити (докáзувати) чию́ вúнність, довести́ (доказáти) чию́ вúнність; 3) (kogo do czego) *розм.* умовля́ти, умóвити, -влю, -виш (кого́ зробúти що); //~ się переконувáтися, переконáтися; *(на досвіді — ще)* пересві́дчуватися, -чуюся, -чуєшся, пересві́дчитися; ~nać się na własne oczy переконáтися на влáсні óчі; *(здобувати певність)* упевня́тися, упéвнюватися, -нююся, -нюєшся, упéвнитися (в чóму).

przekonywająco перекóнливо.

przekonywający перекóнливий.

przekop, -pu, *m., spec.* 1) перекó[і]п, -кóпу; 2) *військ.* траншéя; 3) *гірн.* прохóдка.

przekopywać, -puję, -pujesz, -pywał, przekopać, -pię, -piesz, -pał 1) прокóпувати, -пую, -пуєш, прокопáти; 2) *(поперек)* перекóпувати, перекопáти; //~ się 1) прокóпуватися, прокопáтися; 2) перекóпуватися, перекопáтися.

przekora I *ż.* перекíрливість, -вості.

przekora II, **-ry,** *blm., m., pot.* перекíрливий, -вого.

przekornie перекíрливо.

przekorność *ż. див.* **przekora** I.

przekorny перекíрливий.

przekos, -su, *m., roln.* покíс, -кóсу.

przekoszać, przekosić, -szę, -sisz, -sił *roln.* перекóшувати, -шую, -шуєш, перекосúти, -кошý, -кóсиш.

przekować *див.* **przekuwać.**

przeków, -kowu, *m. див.* **przekucie.**

przekpiwać пересмíювати, -смíюю, -смíюєш, брáти на сміх, висмíювати.

przekraczać, przekroczyć, -czę, -czysz, -czył 1) переступáти, переступúти, -плю́, -пиш, перейтú, (перейдý, перейдéш); *(закон — ще)* порýшувати, -шую, -шуєш, порýшити; ~kraczać próg переступáти порíг; *(кордон)* перехóдити, -джу, -диш, перейтú; 2) *(лише докон.) (перен. — час, простір)* пересягнýти, -нý, -неш; ~ wiek пересягнýти вік; 3) *(перен. — виявлятися більшим)* перевúщувати, -щую, -щуєш, перевúщити; ~kraczać czyje możliwości перевúщувати чиї́ можли́вості; ~kroczyć pełnomocnictwo перевúщити свої́ повнова́ження; 4) *(план)* перевикóнувати, -ную, -нуєш, перевúконати; 5) *(термін)* прострóчувати, -чую, -чуєш, прострóчити.

przekradać się, przekraść się, -kradnę, -kradniesz, -kradł прокрадáтися, прокрáстися, -крáдуся, -крáдешся.

przekrajać, -kraję, -krajesz, -krajał *dok. див.* **przekrawać.**

przekrapiać, przekropić, -pię, -pisz, -pił 1) *(про дощ)* накрапáти, крáпати, покрáпати; 2) (kogo) *(лише докон.) перен.* відшмагáти (кого́); //~ się обертáтися в крáплі (в кáплі), оберну́тися в крáплі (в кáплі).

przekraplać, przekroplić, -lę, -lisz, -lił (co) переганя́ти, перегнáти (пережену́, переженéш), дистилюва́ти, -лю́ю, -лю́єш *(недокон. і докон.)* (що).

przekraść się *див.* **przekradać się.**

przekrawać, przekroić, -kroję, -kroisz, -kroił перерíзувати, -зую, -зуєш, перерíзати, -рíжу, -рíжеш; *(продукти, тканини — ще)* пе-

рекра́ювати, -кра́ю, -кра́єш, перекра́яти.
przekreskować, -kuję, -kujesz, -kował *hist.* забалотува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
przekreślać, przekreślić, -lę, -lisz, -lił перекре́слювати, -люю, -лює́ш, перекре́слити.
przekręcać, przekręcić, -cę, -cisz, -cił 1) перекру́чувати, -чую, -чуєш, перекрути́ти, -кручу́, -кру́тиш; *(перен. — ще)* викривля́ти, ви́кривити, -влю, -виш; ~cać fakty перекру́чувати (викривля́ти) фа́кти; 2) *(в інший бік)* поверта́ти, поверну́ти, -ну́, -неш; ~cić klucz w zamku поверну́ти ключ у замку́; ◊ ~cić kogo na swoją stronę перетягти́ (перетягну́ти) кого́ на свій бік (на свою́ сто́рону, до се́бе); //~ się перекру́чуватися, перекрути́тися.
przekręcenie *n.* 1) перекру́чення; ви́кривлення; 2) пове́рнення. *Пор.* **przekręcać.**
przekręcić *див.* **przekręcać.**
przekrętnie помилко́во, хи́бно; непра́вильно, неві́рно. *Пор.* **przekrętny.**
przekrętny помилко́вий, хи́бний; *(що не відповідає дійсності)* непра́вильний, неві́рний.
przekroczenie *n.* 1) перестýплення; поруше́ння; перехі́д, -хо́ду; ~ granicy перехі́д кордо́ну; 2) пересягнення; 3) перевищення; 4) перевико́нання; ~ planu перевико́нання пла́ну; 5) простро́чення. *Пор.* **przekraczać.**
przekroczyć *див.* **przekraczać.**
przekroić *див.* **przekrawać.**
przekropić *див.* **przekrapiać.**
przekropkować, -kuję, -kujesz, -kował переділи́ти пункти́ром.
przekroplenie *n.* перегóнка, дистиля́ція *(докон.)*.
przekroplić *див.* **przekraplać.**
przekroplony дистильо́ваний.
przekropny *(про погоду)* дощови́й.
przekrój, -kroju, *lm.* **-kroje,** *m.* 1) ро́зріз, -зу; 2) *мат., ав.* переріз; ~ podłużny поздо́вжній (подо́вжній) переріз; ~ poprzeczny попере́чний переріз; *ав.* ~ skrzydła переріз крила́; *мат.* ~ stożka конічний переріз; ◊ ~ wydarzeń о́гляд поді́й.
przekrwić, -wię, -wisz, -wił *fizjol.* перепо́внити кро́в'ю судини.
przekrwienie *n., med. (hyperaemia)* гіперемі́я, перепо́внення кро́в'ю судин.
przekrwiony *med. (hyperaemicus)* гіперемі́йний, перепо́внений кро́в'ю.
przekryć *див.* **przekrywać.**
przekrysztalić, -lę, -lisz, -lił перетвори́ти в крита́л; //~ się перетвори́тися в крита́л.
przekrywać, przekryć, -kryję, -kryjesz, -krył перекрива́ти, перекри́ти.
przekrzykiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przekrzyczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) перекри́кувати, -кую, -куєш, перекрича́ти, -чу́, -чи́ш; 2) *(лише докон.)* прокрича́ти *(якийсь час)*.
przekrzyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **przekrzykiwać.**
przekrzywiać, przekrzywić, -wię, -wisz, -wił перекривля́ти, перекриви́ти, -влю́, -виш; //~ się перекривля́тися, перекриви́тися.
przekrzywienie *n.* перекри́влення.
przekształcać, przekształcić, -cę, -cisz, -cił (kogo, co na kogo, na co *a.* w kogo, w co) перетво́рювати, -рюю, -рюєш, перетворити, -рю́, -риш (кого́, що в ко́го, в що *і* на ко́го, на що); //~ się перетво́рюватися, перетвори́тися.
przekształcenie *n.* перетво́рення.
przekształcić *див.* **przekształcać.**
przekształtować, -tuję, -tujesz, -tował *dok. див.* **przekształcać.**
przekucie *n.* перекуття́, перекóвка.
przekuć *див.* **przekuwać.**
przekulbaczyć, -czę, -czysz, -czył *przest.* перекульба́чити, пересідла́ти.
przekupić *див.* **przekupywać.**

przekupienie *n.* 1) пі́дкуп, -пу; 2) перекýпка. *Пор.* **przekupywać**.
przekupień, -pnia, *lm.* **-pnie,** *m.* лото́чник, пере́купень, -пня, ву́личний продаве́ць, -вця́.
przekupka *ż.* торго́вка, пере́купка; *(розм. — ще)* **сідýха.**
przekupni яки́й (що) стосу́ється лото́чника (ву́личного продавця́); *(у контексті)* лото́чника (ву́личного продавця́); **budy ~nie** ларкі́ ву́личних продавців (лото́чників).
przekupnictwo *n.* ву́лична торгівля.
przekupnik, *lm.* **-cy,** *m. див.* **przekupień.**
przekupny 1) підкупни́й, прода́жний; 2) яки́м мо́жна підкупи́ти.
przekupstwo *n.* 1) пі́дкуп, -пу; 2) *(продажність)* хаба́рництво.
przekupywać, -puję, -pujesz, -pywał, przekupić, -pię, -pisz, -pił 1) (kogo) підкупо́вувати, -вую, -вуєш, підкупи́ти, -плю́, -пиш (кого́); 2) (co) *(перед іншими)* перекупо́вувати, перекупля́ти, перекупа́ти, перекупи́ти.
przekurzać, przekurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (co) кури́ти арома́тними смо́лами (де), прокури́ти арома́тними смо́лами (що).
przekuwać, przekuć, -kuję, -kujesz, -kuł перекó́вувати, -вую, -вуеш, перекува́ти, -кую, -куєш.
przekwalifikowanie się *n.* перекваліфіка́ція.
przekwalifikowywać się, -wuję, -wujesz, -wywał, przekwalifikować się, -kuję, -kujesz, -kował перекваліфіко́вуватися, -вуюся, -вуєшся, перекваліфіку́ватися, -ку́юся, -ку́єшся.
przekwas, -su, *m., chem.* перекисління.
przekwaszać, przekwasić, -szę, -sisz, -sił перекисля́ти, перекисло́вувати, -люю, -люєш, перекисли́ти; *(кул. — ще)* перекваш́увати, -шую, -шуєш, перекваси́ти, -ква́шу, -ква́сиш; *(огірки — звичайно)* пересо́лювати, пересоли́ти, -лю́, лиш.
przekwaszenie *n.* 1) *кул.* перекваш́ення; пересо́лення; *пор.* **przekwaszać;** 2) *хім. див.* **przekwas.**
przekwaśnieć, -nieje, -niał перекисну́ти.
przekwaśność: ~ soku żołądkowego *med.* збільшена кисло́тність шлунко́во́го со́ку.
przekwaśny *med.* із збільшеною кисло́тністю.
przekwaterować, -ruję, -rujesz, -rował *wojs.* 1) *(якийсь час)* просто́яти посто́єм; 2) змінити кварти́ри; //~ **się** *розм.* перейхати на іншу кварти́ру.
przekwit, -tu, *m.* відцвітіння.
przekwitać, przekwitnąć, -tnę, -tniesz, -tnął, -tnęli *a.* **-tł, -tli** 1) відцвіта́ти, відцвісти́, -цвіту́, -цвіте́ш, перецвіта́ти, перецвісти́; 2) *(про збіжжя)* відкрасо́вуватися, -вується, відкрасува́тися, -су́ється, відквіто́вувати, відквітува́ти, -ту́є.
przekwitły відцві́лий, відквітлий, перецві́лий.
przekwitnąć *див.* **przekwitać.**
przelać *див.* **przelewać.**
przelakierować, -ruję, -rujesz, -rował 1) за́ново *a.* зле́гка відлакува́ти, -ку́ю, -ку́єш; 2) *див.* **polakierować.**
przelaksować, -suję, -sujesz, -sował *dok., med. див.* **przeczyszczać.**
przelanie *n.* 1) перели́в, -ву; 2) пролиття́; 3) пере́каз, -зу; 4) перев[ó]д, -во́ду, перева́дження. *Пор.* **przelewać.**
przelatać *див.* **przelatywać.**
przelatek, -tka, *m., myśl.* однорічний вовк.
przelatywać, -tuję, -tujesz, -tywał, przelecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli 1) пролита́ти, пролеті́ти, -лечу́, -лети́ш; *(перен. — про час — ще)* збіга́ти, збі́гти (збіжи́ть); 2) *(з місця на місце, через що)* перелита́ти, перелеті́ти; 3) *(лише докон.) перен. розм.* побі́жно пройти́ (пройду́, про́йдеш); ~ kurs nauki побі́жно пройти́ курс дисципліни; 4) *(перен.*

розм. — бігом) перебіга́ти, перебі́гти; 5) *(перен. розм. — про рідину)* протіка́ти, протекти́, -тече́.

przeląc *див.* **przelęknąć.**

przelecieć *див.* **przelatywać.**

przelew, -wu, *т.* 1) перели́в, -ву; *(незакінчена дія — ще)* переливáння; 2) *(грошей)* пере́каз, -зу; 3) *юр.* перев[ó]д, -во́ду; 4) *тех.* водозли́в, -ву; підпірна́ гре́бля (загáта); ◊ **~ krwi** кровопроли́ття.

przelewać, przelać, -leję, -lejesz, -lał, -lali *a.* **-leli** 1) переливáти, перели́ти, -лло́, -лле́ш; **~lać do innej szklanki** перели́ти в і́ншу скля́нку; **~lewać dzwon** переливáти дзвін; *перен.* **~lewać myśli na papier** переливáти думки́ на папі́р; **~lać nad brzegi** перели́ти че́рез край; *перен. розм.* **~lewać z pustego w próżne** переливáти з пусто́го в поро́жнє; 2) *(сльози, кров)* проливáти, проли́ти; 3) *(гроші)* перека́зувати, -зую, -зуєш, переказáти, -кажу́, -ка́жеш; 4) *юр.* перево́дити, -джу, -диш, перевести́, -веду́, -веде́ш; **~lać na kogo swoje prawa** перевести́ свої́ права́ на ко́го; //**~ się** 1) переливáтися, перели́тися; 2) проливáтися, проли́тися; ◊ *перен.* **w domu nie ~lewa się** живу́ть небага́то.

przelewanie *n.* переливáння; *med.* **~ krwi** переливáння кро́ві.

przelewki: to nie ~wki це не жарт (не смі́шки); це не пере́ливки *(фам.)*.

przelewny 1) *(який можна переливати)* перели́вний; 2) *тех.* переливни́й; 3) *перен. поез.* ще́дрий.

przelewowy 1) переказни́й; **czek~** переказни́й чек; 2) *див.* **przelewny** 2.

przeleźć *див.* **przełazić** I.

przeleżały зле́жаний, зле́жа́лий, зле́глий; **~ towar** зле́жаний (зле́жа́лий, зле́глий) това́р (крам).

przeleżeć, -żę, -żysz, -żał, -żeli проле́жати, перележáти; **~ noc (przez noc)** проле́жати (перележáти) ніч; //**~ się** 1) проле́жати (перележáти); **~ dobry miesiąc** проле́жати (перележáти) мі́сяць з га́ком; 2) *(зіпсуватися)* перележáти.

przelękły зля́каний, переля́каний, наля́каний.

przelęknąć, -lęknę, -lękniesz, -lękł, -lękli зляка́ти, переляка́ти, наляка́ти; //**~ się** зляка́тися, переляка́тися, наляка́тися.

przelęknienie *n.* переля́к, -ку, -ля́ку.

przelęknięcie *n. див.* **przelęknienie.**

przelękniony *див.* **przelękły.**

przelicytować, -tuję, -tujesz, -tował 1) (co) *(на аукціоні)* да́ти ви́щу ці́ну; 2) (kogo) *перен. розм.* переверши́ти.

przeliczać, przeliczyć, -czę, -czysz, -czył перелі́чувати, -чую, -чуєш, перелічи́ти, -чу́, -чиш, перерахо́вувати, -вую, -вуєш, перерахувáти, -раху́ю, -раху́єш; // *(лише докон.)* **~ się** *перен.* прорахувáтися, помили́тися в раху́нку, прощита́тися.

przeliczenie *n.* перелі́чення, перерахува́ння; //**~ się** прорахува́ння, по́ми́лка в раху́нку, прощита́ння. *Пор.* **przeliczać.**

przeliczeniowy *ek.* умо́вний; **w jednostkach ~wych** в перево́ді на умо́вні одини́ці.

przeliczyć *див.* **przeliczać.**

przelina *ż.* талови́на́, прота́лина.

przelosowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przelosować, -suję, -sujesz, -sował робúти жеребкува́ння, зробúти жеребкува́ння.

przelot, -tu, *т.* 1) проліт, -льо́ту; *(з одного місця на друге — звичайно)* перелі́т; 2) *зал.* перегі́н, -гону; 3) *(труби)* о́твір, -вору.

przelotem *przsł. див.* **przelotnie.**

przelotnie 1) мимохі́дь; 2) *(поверхово)* побі́жно.

przelotnik *m., chem.* сублімáтор, -ра.

przelotność *ż.* 1) скороминýщість, -щості, перебíжність, -ності; короткочáсність; **побíжність**; *пор.* **przelotny** 2; 2) *зал.* пропускни́ спромóжність; z w i ę k s z e n i e ~ci k o l e i посúлення пропускнóї спромóжності залізни́ць.

przelotny 1) перелíтни́й; p t a k i ~ne перелíтні птахú, -хíв, пролíтні, -ни́х; 2) *перен.* скороминýщий, перебíжний; *(що недовго триває)* короткочáсний; *(поверховий, не надто уважний)* побíжний; ~na z n a j o m o ś ć побíжне знайóмство; ~ne s p o j r z e n i e побíжний пóгляд, -ду.

przelotowy *el.* прямотóчний.

przelsnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli блúснути.

przelśnić, -nię, -nisz, -nił просвітúти, -свічý, -свíтиш.

przeludniać, przeludnić, -nię, -nisz, -nił перенаселя́ти, перенаселúти, -лю́, -лиш.

przeludnienie *n.* перенасéлення.

przeludniony перенасéлений.

przeładować *див.* **przeładowywać.**

przeładowanie *n.* перевантáження.

przeładownia *ż., kol.* перевантáжувальна (перевантáжна) платфóрма.

przeładowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przeładować, -duję, -dujesz, -dował 1) перевантáжувати, -жую, -жуєш, перевантáжити; 2) *(зброю)* перезаряджáти, перезарядúти, -джý, -диш; //~ **się** перевантáжуватися, перевантáжитися.

przeładunek, -nku, *m.* перевантáження.

przeładunkowy перевантáжувальний, перевантáжний; p u n k t ~ перевантáжувальна (перевантáжна) стáнція.

przelajdaczyć, -czę, -czysz, -czył *posp.* прогуля́ти, промарнотрáтити, -трáчу, -трáтиш; ~ m a j ą t e k прогуля́ти (промарнотрáтити) майнó; //~ **się** прогуля́ти.

przelamać *див.* **przełamywać.**

przełamanie *n.* 1) перелóм, -му; 2) проры́в, -ву; 3) *див.* **złamanie.** *Пор.* **przełamywać.**

przełamywać, -muję, -mujesz, -mywał, przełamać, -mię, -miesz, -mał 1) перела́мувати, -мую, -муєш, перелóмлювати, -люю, -люєш, переломúти, -млю́, -миш; *(перен. — звичайно)* зла́мувати, злóмлювати, зломúти; ~**mać** c z y j u p ó r зломúти чию впéртість; 2) *військ.* прориває́ти, прорва́ти, -рву́, -рве́ш; ~**mać** f r o n t прорва́ти фронт; 3) *див.* **złamać;** ◊ *перен.* ~**mać** l o d y розби́ти лід (кри́гу); //~ **się** перела́муватися, перелóмлюватися, переломúтися; *(перен. — ще)* пересúлювати себé, пересúлити себé.

przełaz, -zu, *m.* перела́з, -зу.

przełazić I, **-żę, -zisz, -ził, -przeleźć, -lezę, -leziesz, -lazł, -leźli** перелáзити, -ла́жу, -ла́зиш, перелізáти, перелíзти.

przełazić II, **-żę, -zisz, -ził** *dok.* пролáзити, -ла́жу, -ла́зиш.

przełączać, przełączyć, -czę, -czysz, -czył *el.* перемикáти, перемкнýти.

przełączka *ż., el. див.* **przełącznik.**

przełącznik *m., el.* перемикáч, -чá.

przełączyć *див.* **przełączać.**

przełęcz *ż. (в горах)* перевáл, -лу.

przełęcze *n., archit.* упóрна (підпірна́) áрка.

przełęczysty *(про коня)* сідлувáтий.

przełknąć *див.* **przełykać.**

przełom, -mu, *m.* 1) перелóм, -му; ~ w p o j ę c i a c h перелóм у пóглядах; 2) *мед.* крúза; 3) *див.* **wyłom.**

przełomikamień, *lm.* **-nie,** *m., bot. (filipendula)* лабáзник.

przełomka *ż. див.* **przerębel.**

przełomny яки́й мóжна переломúти.

przełomowy перелóмний; c h w i l a ~**wa** перелóмний момéнт, -ту.

przełożenie *n.* 1) перекла́дення; 2) *див.* **przetłumaczenie.**

przełożeństwo нача́льство.

przełożona, -nej, *ż.* нача́льниця; *(дорев. — в учбових закладах — ще)* директри́са; *(в монастирях)* ігу́меня.
przełożony, -żonego, *lm.* **-żeni,** *m.* нача́льник; *(в монастирі)* ігу́мен.
przełożyć *див.* **przekładać.**
przełup, -pu, *m.* розко́л, -лу.
przełupywać, -puję, -pujesz, -pywał, przełupać, -pię, -piesz, -pał розко́лювати, -люю, -люєш, розколо́ти, -ло́, -леш.
przełyk, -ku, *m., anat. (oesophagus)* стравохі́д, -хо́ду.
przełykać, przełknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli прогко́втувати, -тую, -туєш, проковтну́ти; *перен.* **~łknąć** pigułkę проковтну́ти пілю́лю.
przełykowy стравохі́дний.
przełysieć, -sieję, -siejesz, -siał, -sieli тро́хи поліси́ти.
przełyskiwać, -kuje, -kiwał поблиску́вати, -кує.
przemachać *pot. (пройти, зробити)* відмаха́ти; w godzinę **~chać** dwie mile за годи́ну відмаха́ти дві ми́лі.
przemachnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot. див.* **przemachać.**
przemacywać, -cuję, -cujesz, -cywał, przemacać прома́цувати, -цую, -цуєш, прома́цати, прощу́пувати, -пую, -пуєш, прощу́пати.
przemaczać, przemoczyć, -czę, -czysz, -czył промо́чувати, -чую, -чуєш, промочи́ти, -чу́, -чиш.
przemagać, przemóc, -mogę, -możesz, -mógł, -mogli 1) (kogo, co) перемага́ти, перемогти́, -мо́жу, -мо́жеш; подола́ти *(лише докон.); (пересилювати — ще)* перебо́рювати, -рюю, -рюєш, перебороти́, -рі́, -решу; **~móc** wroga перемогти́ (подола́ти) во́рога; **~móc** żal w sobie перемогти́ (подола́ти, переборо́ти) в собі́ жаль; 2) (nad kim, nad czym) *неперех.* бра́ти го́ру (верх), взя́ти го́ру (верх) (над ким, над чим), ciekawość **~mogła** nad strachem цікавість взяла́ го́ру (верх) над ля́ком; 3) *(лише недокон.) неперех.* ма́ти перева́гу, переважа́ти; południowy typ tam **~maga** там переважа́є півде́нний тип; ◊ sen **~maga** бере́ (змага́є) сон; //**~ się** 1) пересилювати себе́, пересили́ти себе́, перемага́ти себе́, перемогти́ себе́; 2) (na co) *(лише докон.) див.* **zdobywać się.**
przemagający *див.* **przeważający.**
przemakać, przemoknąć, -moknę, -mokniesz, -mókł, -mokli промока́ти, промо́кнути; **~knąć** do nitki промо́кнути до рубця́ (до ру́бчика, до ни́тки).
przemakalność *ż.* промока́льність, -ності.
przemakalny промока́льний; papier **~** промока́льний папі́р, -пе́ру.
przemalowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przemalować, -luję, -lujesz, -lował 1) перемальо́вувати, -вую, -вуєш, перемалюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; 2) *(в інший колір)* перефарбо́вувати, -вую, -вуєш, перефарбува́ти, -бу́ю, -бу́єш, перекра́шувати, -шую, -шуєш, перекра́сити, -кра́шу́, -кра́сиш; 3) *(лише докон.) мал.* скопію́вати, -пію́ю, -пію́єш.
przemamić, -mię, -misz, -mił переманити, -ню́, -ниш; перена́дити, -джу, -диш *(рідше).*
przemarnotrawić, -wię, -wisz, -wił промарнотра́тити, -тра́чу, -тра́тиш, промота́ти, розтри́нькати, протри́нькати.
przemarnować, -nuję, -nujesz, -nował 1) *(час — звичайно)* прогайнува́ти, -ну́ю, -ну́єш; 2) *див.* **przemarnotrawić.**
przemarsz, -szu, *m., wojs.* просува́ння, прохо́дження; ◊ **~** dzienny добови́й перехі́д, -хо́ду; де́нний марш, -шу; trasa **~szu** маршру́т, -ту.
przemar-zać, przemar-znąć, -znę, -zniesz, -zł, -zli промерза́ти, промерзнути; перемерза́ти, перемерзнути *(розм.).*

przemar-zlina *ż.* тріщина від морóзу.
przemar-zły промéрзлий; перемéрзлий. *Пор.* **przemar-zać.**
przemar-znąć *див.* **przemar-zać.**
przemarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył промрíяти, промáрити.
przemaszerowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przemaszerować, -ruję, -rujesz, -rował *wojs.* проходити мáршем, пройтú мáршем; промарширувáти, -рýю, -рýеш *(лише докон.).*
przemawiać, przemówić, -wię, -wisz, -wił 1) *(лише докон.) (почати говорити)* заговорúти, -рю́, -риш; 2) *(лише докон.) (обізватися)* проговорúти, промóвити, -влю, -виш; **~mówić kilka słów** проговорúти (промóвити) кíлька слів; 3) **(do kogo)** *(лише докон.)* обізвáтися, -звýся, -звешся (до кóго), заговорúти (з ким); 4) *(виступати і перен.)* промовлятú, промóвити; *перен.* **~mawiać do czyjego serca** промовлятú до чийóго сéрця; **~mawiać na zebraniu** промовлятú на збóрах; 5) (za kim, za czym) промовлятú на кóрúсть, промóвити на кóрúсть (кого́, чого́ *і* кому́, чому́); **wiele względów ~mawiało za nim** багáто моментів промовлúло на йогó кóрúсть (йомý на кóрúсть); 6) *(лише недокон.) книж.* говорúти; **przemawiać w języku obcym** говорúти чужóю мóвою; 7) (kogo) *див.* **namawiać** 2; **//~ się** (z kim) сперечáтися, посперечáтися, спóрити, поспóрити, поспóритися (з ким).
przemazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, przemazać, -mażę, -mażesz, -mazał перекрéслювати, -люю, -люеш, перекрéслити.
przemądry премýдрий.
przemądrzały *iron.* 1) розумáха *(розм.);* 2) *перен.* хитромýдрий.
przemądrze премýдро.
przemeblowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przemeblować, -luję, -lujesz, -lował зáново меблювáти, -лю́ю, -лю́еш, зáново умеблювáти.
przemedytować, -tuję, -tujesz, -tował *(якийсь час)* проміркувáти, -кýю, -кýеш.
przemeldowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przemeldować, -duję, -dujesz, -dował пропúсувати в íншому мíсці, прописáти в íншому мíсці; **//~ się** пропúсуватися в íншому мíсці, прописáтися в íншому мíсці.
przemełcie *n., roln.* перемéл, -лу.
przemęczać, przemęczyć, -czę, -czysz, -czył перевтóмлювати, -люю, -люеш, перевтомúти, -млю́, -миш; **//~ się** 1) перевтóмлюватися, перевтомúтися; 2) *(лише докон.) (якийсь час)* промýчитися.
przemęczenie *n.* перевтóма.
przemęczyć *див.* **przemęczać.**
przemiał, -łu, *m., roln.* 1) перемéлення; 2) *(молоття)* помéл, -лу.
przemiałowy *roln.* якúй (що) стосýється помéлу; *(у контексті)* за помéл тóщо; **opłata ~wa** плáта за помéл.
przemiana *ż.* 1) перемíна; **~ ilościowa** *a.* **jakościowa** кíлькісна *a.* я́кісна перемíна; 2) *фізіол.* óбмін, -ну; **~ materii** óбмін речовúн.
przemianowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przemianować, -nuję, -nujesz, -nował перейменóвувати, -вую, -вуеш, перейменувáти, -нýю, -нýеш.
przemiatać, przemieść, -miotę, -miecisz, -miótł, -mietli 1) промітáти, промести́, -метý, -метéш; 2) *(з місця на місце)* перемітáти, перемести́.
przemielać, przemleć, -mielę, -mielesz, -mełł, -mełli перемéлювати, -люю, -люеш, перемолóти, -мелю́, -мéлеш.
przemielenie *n.* перемéлення.
przemieniać, przemienić, -nię, -nisz, -nił переміня́ти, переміни́ти, -ню́, -нúш; **//~ się** 1) переміня́тися,

переміни́тися; 2) (z kim na co) обміня́тися (з ким чим).

przemienienie *n. див.* **przemiana.**

przemienność *ż.* 1) мінли́вість, -вості; 2) перемі́нність. *Пор.* **przemienny.**

przemienny 1) мінли́вий; 2) *ел.* перемі́нний.

przemierzać, przemierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) перемі́рювати, -рюю, -рюєш, перемі́ряти; перемі́рити *(рідше);* 2) *перен.* об'ї́здити, -їжджу, -їздиш, з'ї́здити *(лише докон.); (пішки)* сходи́ти (сходжу́, схо́диш) *(лише докон.).*

przemier-zły оги́дний, відра́зливий, відворо́тний.

przemier-znąć, -znę, -zniesz (*a.* **-źniesz), -zł, -zli** *a.* **-źli** обри́днути, остоги́днути, оги́днути.

przemierzyć *див.* **przemierzać.**

przemier-źle оги́дно, відра́зливо, відворо́тно.

przemieszać 1) перемі́шати; 2) *кул.* замі́шати.

przemieszczać, przemieścić, -mieszczę, -mieścisz, -mieścił перемі́щати, перемісти́ти, -мі́щу, -мі́стиш.

przemieszczenie *n.* перемі́щення.

przemieszkiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przemieszkać проживати, прожи́ти, -живу́, -живе́ш, -ме́шкати, проме́шкати.

przemieścić *див.* **przemieszczać.**

przemieść *див.* **przemiatać.**

przemiękać, przemięknąć, -knie, -knął *a.* **-kł** розм'я́кшуватися, -шується, розм'якши́тися.

przemiękki ду́же м'яки́й.

przemiękły розм'я́кшений.

przemięknąć *див.* **przemiękać.**

przemigać помига́ти; *(про світло — ще)* померехті́ти, -хчу́, -хти́ш.

przemignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli промигну́ти, промайну́ти.

przemijać, przeminąć, -nie, -nął проминати, проминути, проходити, -дить, пройти́ (про́йде), спливати, сплинти́, збіга́ти, збі́гти, -бі́жить.

przemijająco короткоча́сно, недовгоча́сно.

przemijający скороминущий; *(перен. — ще)* короткоча́сний, недовгоча́сний.

przemilczać, przemilczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) *(проводити час мовчки)* промо́вчувати, -чую, -чуєш, промо́вчати; 2) *(затаювати що)* умо́вчувати, умо́вчати (про що); ~czeć wypadek умо́вчати про поді́ю.

przemilczenie *n.* 1) промо́вчання; 2) умо́вчання. *Пор.* **przemilczać.**

przemiły преми́лий, ду́же ми́лий.

przeminąć *див.* **przemijać.**

przeminiony мину́лий.

przemknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli промча́ти, -мчу́, -мчи́ш.

przemleć *див.* **przemielać.**

przemłócić, -cę, -cisz, -cił перемолоти́ти, -лочу́, -ло́тиш.

przemłynkować, -kuję, -kujesz, -kował *roln.* провіяти (на зерноочисній маши́ні).

przemnożyć, -żę, -żysz, -żył *mat.* перемно́жити.

przemoc *ż.* наси́льство, наси́лля; dopuszczać się ~cy чини́ти наси́льство; opierać się ~cy чини́ти о́пір наси́льству; ulec ~cy уступи́ти пе́ред наси́льством; użyć ~cy вда́тися до наси́льства.

przemocą *przsł.* наси́льно, си́лою, силоміць.

przemocnie *див.* **przemożnie.**

przemocny *див.* **przemożny.**

przemoczyć *див.* **przemaczać.**

przemodelować, -luję, -lujesz, -lował 1) за́ново ви́готовити моде́ль; 2) скопію́вати моде́ль.

przemokły промо́клий.

przemoknąć *див.* **przemakać.**

przemoknięty *див.* **przemokły.**

przemordować, -duję, -dujesz, -dował *pot.* промо́рити; //~ się промо́ритися.

przemorzyć, -rzę, -rzysz, -rzył заморити голодом.

przemotać 1) перемота́ти; 2) *(якийсь час)* промота́ти.

przemowa *ż. див.* **przemówienie.**

przemożnie могу́тньо, могу́че.
przemożność *ż.* могу́тність, -ності, могу́чість, -чості.
przemożny могу́тній, могу́чий.
przemóc *див.* **przemagać.**
przemówca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* промо́вець, -вця, ора́тор, -ра.
przemówić *див.* **przemawiać.**
przemówienie *n.* промо́ва.
przemówka *ż.* 1) *розм.* коро́тка промо́ва; 2) *див.* **wymówka.**
przemrażać, przemrozić, -zi, -ził проморо́жувати, -жує, проморо́зити, -ро́зить.
przemurować *див.* **przemurowywać.**
przemurowanie *n.* перемурува́ння.
przemurowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przemurować, -ruję, -rujesz, -rował перемуро́вувати, -вую, -вуєш, перемурува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
przemycać, przemycić, -cę, -cisz, -cił 1) прово́зити (прино́сити) контраба́ндою, провезти́ (принести́) контраба́ндою; 2) *перен. розм.* прота́скувати (протяга́ти) контраба́ндою, протаска́ти (протягти́) контраба́ндою; //~ **się** пробира́тися, пробра́тися, -беру́ся, -бере́шся.
przemycany контраба́ндний; t o w a r ~ контраба́ндний това́р, -ру.
przemycić *див.* **przemycać.**
przemycie *n.* промо́вка.
przemyć *див.* **przemywać.**
przemydlić, -lę, -lisz, -lił 1) зле́гка намы́ли́ти; 2) на́дто намы́ли́ти.
przemykać się, przemknąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli ни́шком (по́тай) пробира́тися, ни́шком (по́тай) пробра́тися, -беру́ся, -бере́шся.
przemyski перемы́шльський.
przemysł, -łu, *m.* 1) промисло́вість, -вості; ~ c i ę ż k i важка́ промисло́вість; ~ d r z e w n y деревообро́бна промисло́вість; ~ d z i e w i a r s k i панчі́шно-трикота́жна промисло́вість; ~ h u t n i c z y металургі́йна промисло́вість; ~ k r a j o w y вітчи́зняна промисло́вість; ~ l e k k i легка́ промисло́вість; ~ m e t a l o w y металообро́бна промисло́вість; ~ o b r a b i a r k o w y верстатобудівна́ промисло́вість; ~ o p a ł o w y па́ливна промисло́вість; ~ p a p i e r n i c z y папе́рова промисло́вість; ~ p r z e t w ó r c z y обро́бна промисло́вість; ~ s p o ż y w c z y харчова́ промисло́вість; ~ s p ó ł d z i e l c z y кооперати́вна промисло́вість; ~ u s p o ł e c z n i o n y усуспі́льнена промисло́вість; ~ w ł ó k i e n n i c z y тексти́льна промисло́вість; 2) *(ремесло)* про́мисел, -слу; ~ c h a ł u p n i c z y кустарний про́мисел; 3) *заст.* ме́ткість, -кості, спри́тність, -ності, знахі́дливість, -вості; ◊ w ł a s n y m ~łem вла́сним ро́зумом.
przemysłowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m.* промисло́вець, -вця.
przemysłowo у промисло́вому (в індустріа́льному) відно́шенні; ~ r o z w i n i ę t y розви́нутий (розви́нений) у промисло́вому (в індустріа́льному) відно́шенні.
przemysłowy промисло́вий, індустріа́льний; a r t y k u ł y ~we промисло́ві това́ри, -рів (промтова́ри); ◊ r o ś l i n y ~we те́хні́чні культу́ри, -ту́р; z a k ł a d y ~we заво́ди, -дів.
przemyszkować, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* проно́хати (що).
Przemyśl *m.* Перемы́шль.
przemyślać, przemyśleć, -lę, -lisz, -lał, -leli 1) (со) проду́мувати, -мую, -муєш, проду́мати (що); 2) *див.* **rozmyślać.**
przemyśliwać *wielokr. див.* **przemyślać.**
przemyślnie ме́тко, спри́тно, знахі́дливо.
przemyślność *ż.* ме́ткість, -кості, спри́тність, -ності, знахі́дливість, -вості.
przemyślny метки́й, спри́тний, знахі́дливий.
przemyt, -tu, *m.* контраба́нда; пачка́рство. *Пор.* **przemytnik.**

przemytnictwo *n.* занáття, профéсія контрабандúста.
przemytniczka *ż.* контрабандúстка; пачкáрка. *Пор.* **przemytnik.**
przemytniczy контрабандúстський.
przemytnik, *lm.* **-cy,** *m.* контрабандúст; пачкáр, -ря́ *(заст.).*
przemywacz, *lm.* **-cze,** *m., gór.* рудопромивнá (рудопромивáльна) машúна.
przemywać, przemyć, -myję, -myjesz, -mył промивáти, промúти.
przemywalnia *ż., gór.* рудопромивáльня.
przemywanie *n.* промивáння, промúвка.
przenajrozmaitszy найрізноманíтніший.
przenajszlachetniejszy найблагорóдніший.
przenajświętszy найсвятíший; *рел.* пресвятúй.
przenaradawiać się, przenarodowić się, -wię, -wisz, -wił (w kogo) переміня́ти національність, переміни́ти національність; ◊ **~rodowić się** w P o l a k a стáти поля́ком.
przenaturzać, przenaturzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) (kogo) змíнювати (змінята) чию́ натýру, змінúти чию́ натýру; 2) (kogo w co) обертáти, обернýти, -нý, -неш (кого́, що на кóго, на що *і* в кóго, в що); **~rzyć** w p s a обернýти в собáку (на собáку); //**~ się** змíнювати (змінята) свою́ натýру, змінúти свою́ натýру.
przenicowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przenicować, -cuję, -cujesz, -cował 1) перелицьóвувати, -вую, -вуєш, перелицювáти, -цю́ю, -цю́єш; 2) (kogo) *(перен. — недоброзичливо)* розбирáти по кісточкáх, розібрáти по кісточкáх.
przeniebieszczać, przeniebieszczyć, -czę, -czysz, -czył 1) *мал.* робúти нáдто голубúм, зробúти нáдто голубúм; 2) *(білизну)* пересúнювати, -нюю, -нюєш, пересунúти.
przeniesienie *n.* 1) перенéсення, перенóска; перевíд[ó]д, -вóду, перевéдення; **~ w s t a n s p o c z y n k u** перевéдення на пéнсію; 2) передáча; *пор.* **przenosić I, 1, 2; 3)** *бухг.* перенóс, -су; //**~ się** *(в інше місце)* переíзд, -ду.
przenieść *див.* **przenosić I.**
przeniewierca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* віролóмний, -ного.
przeniewierczość *ż.* віролóмство, віролóмність, -ності.
przeniewierczy віролóмний.
przeniewierstwo *n.* 1) *(грошей) див.* **sprzeniewierzenie się; 2)** *див.* **przeniewierczość.**
przeniewierzać się, przeniewierzyć się *див.* **sprzeniewierzać się.**
przenigdy нікóли.
przenikać, przeniknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (kogo, co) 1) проникáти, проникнути (в що); *(думки чиї — ще)* збагнýти *(лише докон.); (наміри, плани — ще)* згáдувати, -дую, -дуєш, розгадáти; d e s z c z **~nika** z i e m i ę дощ проникáє в зéмлю; 2) *(книж. перен. — наскрізь)* пронúзувати, -зую, -зуєш, пронизáти, -нижý, -нúжеш; m r ó z c z ł o n k i **~nika** моро́з пронúзує члéни; //**~ się** 1) проймáтися, пройнятися, (проймýся, прóймешся), переймáтися, перейнятися; **~knąć się** j a k i m i z a s a d a m i пройнятися (перейнятися) якúми прúнципами; 2) *(лише докон.)* взаéмно зрозумíтися.
przenikający 1) *мед.* проникáючий, наскрíзний; r a n a **~ca** *(vulnus penetrans)* проникáюча (наскрíзна) рáна; 2) *див.* **przenikliwy.**
przenikliwie 1) проникливо; гóстро, пронúзливо; 2) пронúзливо; 3) проймáюче. *Пор.* **przenikliwy 1—3.**
przenikliwość *ż.* 1) проникливість, -вості; гóстрість, -рості, пронúзливість; 2) пронúзливість; 3) проникність, -ності. *Пор.* **przenikliwy 1, 2, 4.**

przenikliwy 1) прони́кливий; *(про погляд, розум тощо — ще)* го́стрий, проні́зливий; 2) *(різкий)* проні́зливий; ~ głos проні́зливий го́лос, -су; 3) *(про холод)* прони́зливий; 4) *фіз.* проникни́й.

przeniknąć *див.* **przenikać.**

przeniknięcie *n.* 1) прони́кнення; розгада́ння; 2) пронеза́ння; *пор.* **przenikać**; //~ się 1) пройня́ття; 2) взаємне зрозумі́ння.

przeniknięty (czym) *przen.* перейня́тий, пройня́тий (чим).

przeniuchać *posp., dok. див.* **przewąchiwać.**

przenocować, -cuję, -cujesz, -cował (kogo, u kogo) переночува́ти, -чу́ю, -чу́єш (кого́, в ко́го).

przenosić I, **-szę, -sisz, -sił, przenieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli** 1) перено́сити, -но́шу, -но́сиш, перенести́, -несу́, -несе́ш; *(на іншу роботу, на пенсію — звичайно)* перево́дити, -джу, -диш, перевести́, -веду́, -веде́ш; 2) (co na kogo) передава́ти, -даю́, -даєш, передати, -да́м, -дасі́ (що кому́); ~nieść na kogo swoje prawa переда́ти кому́ свої́ права́; 3) (kogo, co nad co) віддава́ти (дава́ти) перева́гу, віддати (да́ти) перева́гу (кому́, чому́ над ким, над чим); 4) *перен. — бути більшим)* перева́жувати, -жую, -жуєш, перева́жити; koszta ~niosły dochód ви́трати перева́жили прибу́ток; //~ się 1) перено́ситися, перенести́ся; перево́дитися, перевести́ся; 2) (nad kogo) *перен. див.* **wynosić się** 4.

przenosić II, **-szę, -sisz, -sił** *dok. (деякий час)* проноси́ти, -ношу́, -но́сиш.

przenosiny, -sin, *blp., pot. див.* **przeprowadzka.**

przenośnia *ż., poetyc.* мета́фора.

przenośnie перено́сно.

przenośnik *m., tech.* 1) транспорте́р, -ра; ~ taśmowy стрічковий (стьожковий) транспорте́р; ~ szybkobieżny швидкохі́дний (бистрохі́дний) транспорте́р; 2) *radio.*, трансля́тор, -ра.

przenośnikowy *tech.* транспорте́рний.

przenośny 1) переносни́й; 2) *(метафоричний)* перено́сний; 3) *мед. див.* **zaraźliwy.**

przenudny ду́же нудни́й, найнудні́ший, якнайнудні́ший.

przenumerować, -ruję, -rujesz, -rował 1) пронумерува́ти, -ру́ю, -ру́єш; 2) *(інакше, ще раз)* перенумерува́ти.

przeoblekać, przeoblec, -lekę, -leczesz, -lókł, -lekli *książ.* переодяга́ти, переодягти́, -гну́, -гнеш, переодягну́ти, передяга́ти, передягти́, передягну́ти, переодіва́ти, переоді́ти, -ді́ну, -ді́неш; перебира́ти, перебра́ти, -беру́, -бере́ш; //~ się переодяга́тися, переодягти́ся, переодягну́тися, передяга́тися, передягти́ся, передягну́тися, переодіва́тися, переоді́тися, перебира́тися, перебра́тися.

przeobrażać, przeobrazić, -żę, -zisz, -ził (kogo, co w co) перетво́рювати, -рюю, -рюєш, перетвори́ти, -рю́, -риш (кого́, що в ко́го, в що *і* на ко́го, на що); //~ się (z czego w co) перетво́рюватися, перетвори́тися (з чо́го в що, на що).

przeobrażalny яки́й мо́жна перетвори́ти.

przeobrażenie *n.* перетво́рення.

przeobuwać, przeobuć, -buję, -bujesz, -buł пере(в)зува́ти, пере(в)зу́ти, переобува́ти, переобу́ти; //~ się пере(в)зува́тися, пере(в)зу́тися, переобува́тися, переобу́тися.

przeoczać, przeoczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo, co) 1) недоглядати, недогля́нути, недогля́діти, -джу, -диш, недоба́чити (кого́, що *і* чого́); 2) *(робити пропуск)* пропуска́ти, пропусти́ти, -пущу́, -пу́стиш.

przeoczenie *n.* 1). недóгляд, -ду, недобáчення; 2) прóпуск, -ку. *Пор.* **przeoczać.**

przeoczyć *див.* **przeoczać.**

przeodziewać, przeodziać, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli переодягáти, переодягтú, -гнý, -гнеш, переодягнýти, передягáти, передягтú, передягнýти, переодівáти, переодíти, -дíну, -дíнеш, перебирáти, перебрáти, -берý, -берéш; //~ **się** переодягáтися, переодягтúся, переодягнýтися, передягáтися, передягтúся, передягнýтися, переодівáтися, переодíтися, перебирáтися, перебрáтися.

przeor, *lm.* **-rowie,** *m., kośc.* ігýмен; *(в католицькій церкві)* прíор, -ра.

przeorać *див.* **przeorywać.**

przeoranie *n., roln.* переóрювання, повтóрна (дрýга) óранка.

przeorysza *ż., kośc.* ігýменя.

przeorywać, -rywam, -rywasz (*a.* **-ruję, -rujesz**), **-rywał, przeorać, -rzę, -rzesz, -rał** 1) проóрювати, -óрюю, -óрюєш, прооráти, -рю́, -ре́ш; 2) *(вдруге)* переóрювати, переоráти; 3) *(лише докон.) (якийсь час)* прооráти; 4) *(лише докон.) (перен. — ранити)* розсíкти, -січý, -січéш, розтя́ти, -зітнý, -зітнéш; ~ **komu czoło szablą** розсíкти (розтя́ти) комý лоб ша́блею.

przeostry дýже гóстрий; *перен.* ~ **przebieg choroby** дýже гóстрий хід (перéбіг) хвороби.

przepacać, przepocić, -cę, -cisz, -cił просóчувати пóтом, просочúти пóтом; ~**pocić koszulę** просочúти пóтом сорóчку; //~ **się** пропотівáти, пропотíти.

przepadać I, **przepaść, -padnę, -padniesz, -padł** 1) пропадáти, пропáсти, -падý, -падéш; ~**paść bez śladu** пропáсти бéз вісті; **bydło ~pada podczas zarazy** худóба пропадáє (гúне) під час пóшесті; *прик.* ~**padł jak kamień w wodę** пропáв, як кáмінь у вóду; **wszystko ~padło** все пропáло; 2) *перен.* зазнавáти невдáчі, зазнáти невдáчі; провáлюватися, -лююся, -люєшся, провалúтися, -лю́ся, -лишся *(розм.)*; ~**paść na wyborach** зазнáти невдáчі (провалúтися) під час вúборів; 3) (za kim, za czym) *(лише недокон.)* душí не чýти (в кóму); дýже любúти, -блю́, -биш (кого́, що).

przepadać II *див.* **przepadywać.**

przepadek: pod ~dkiem *praw.* під загрóзою втráти.

przepadły якúй (що) пропáв, пропáлий, запропáщений; **uważać coś za ~łe** вважáти що пропáлим (запропáщеним).

przepadywać, -duję, -dujesz, -dywał, przepadać *(про дощ)* перепадáти, перепáсти, -падé.

przepadzisty 1) *(про дощ)* якúй (що) перепадáє; 2) *(мокрий)* перепáдистий; ~**ta zima** перепáдиста зимá.

przepajać, przepoić, -poję, -poisz, -poił (czym) 1) насúчувати, -чую, -чуєш, наситúти, -сичý, -ситúш (чим); *(перен. — почуттями)* переповняти, перепóвнювати, -нюю, -нюєш, перепóвнити (чим), сповняти, спóвнювати, спóвнити (чого́); **pieśni ~pojone uczuciem** пісні, перепóвнені почуттям (спóвнені почуття́); *(ароматом)* пропáхувати, -пáхую, -пáхуєш, пропахáти, пропáхнути; 2) *(надмірно)* перепóювати, -пóюю, -пóюєш, перепоїти, -пої́, -пóїш.

przepakować *див.* **przepakowywać.**

przepakowanie *n.* 1) перепакóвка, перепакува́ння; 2) *див.* **przeładowanie.**

przepakowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przepakować, -kuję, -kujesz, -kował 1) перепакóвувати, -вую, -вуєш, перепакувáти, -кýю, -кýєш; 2) *див.* **przeładowywać** 1.

przepalać, przepalić, -lę, -lisz, -lił 1) пропáлювати, -люю, -люєш,

пропали́ти, -лю́, -лиш; ~**lić** d e s k ę ż e l a z e m пропали́ти до́шку залізом; 2) *(про сонце)* пропіка́ти, пропекти́, -пече́; ~**lić** s o b i e g ł o w ę n a s ł o ń c u пропекти́ собі го́лову на со́нці; 3) *(зіпсувати)* перепа́лювати, перепали́ти; ~**lić** c e m e n t перепали́ти цеме́нт; 4) *(грубу)* перепа́лювати, перепали́ти, перето́плювати, перетопи́ти, -плю́, -пиш; 5) *(трошки)* прото́плювати, -люю, -люєш (піч, в печі́), пропа́лювати (піч) *(лише недокон.)*; ◊ ~**lać** w ó d k ę піддава́ти перего́нці (дистилюва́ти) горі́лку; //~ **się** перепа́люватися, перепали́тися; ż e l a z o ~**la się** залі́зо перепа́люється.

przepalanka *ż.* дистильо́вана горі́лка.

przepalany: w ó d k a ~**na** *ż. див.* **przepalanka.**

przepalenie *n.* 1) пропа́лення; 2) пропе́чення; 3) перепа́лення; 4) перепа́лення, перето́плення; *пор.* **przepalać** 1—4; 5) *(горілки)* перего́нка, дистиля́ція; //~ **się** перепа́лення.

przepalić *див.* **przepalać.**

przepalony 1) пропа́лений; 2) пропе́чений; 3) перепа́лений; 4) перепа́лений, перето́плений; *пор.* **przepalać** 1—4; 5) *(про горілку)* дистильо́ваний.

przepał, -łu, *m.* 1) *тех.* пере́пал, -лу́; 2) *(палива)* перевитрата.

przeparadować, -duję, -dujesz, -dował *wojs.* пройти́ пара́дом, пропарадува́ти, -ду́ю, -ду́єш, продефілюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.

przeparowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przeparować, -ruję, -rujesz, -rował *tech. див.* **destylować.**

przeparzać, przeparzyć, -rzę, -rzysz, -rzył ошпа́рювати, -рюю, -рюєш, ошпа́рити; ~**rzyć** k a p u s t ę ошпа́рити капу́сту.

przepasać I *dok. див.* **przepasywać.**

przepasać II, **przepaść, -sę, -siesz, -sł** 1) *(худобу)* над мі́ру па́сти, -су́, -се́ш, над мі́ру напа́сти; 2) *(лише докон.) (якийсь час)* пропа́сти; 3) *див.* **popasać** I; // *(лише докон.)* ~ **się** пропа́стися.

przepasanie *n.* 1) підпере́зання, опере́зання; 2) зав'яза́ння, пов'яза́ння; 3) опере́зання; *пор.* **przepasywać;** //~ **się** підпере́зання, опере́зання.

przepaska *ż.* 1) пов'я́зка; ~ n a o c z y пов'я́зка на о́чі; 2) *(для опері́зування)* поясо́к, -ска́; 3) *(у волоссі)* стрі́чка, стьо́жка.

przepastny безд о́нний; *(перен. поез. — ще)* глибо́кий; g ł ę b i e ~**ne** безд о́нна глибоча́нь, -ні; ~**ne** o c z y глибо́кі о́чі *(род.* очей).

przepasywać, -suję, -sujesz, -sywał, przepasać, -szę, -szesz, -sał 1) підпері́зувати, -зую, -зуєш, підпереза́ти, -режу́, -ре́жеш, опері́зувати, опереза́ти; ~**sany** k r a j k ą підпере́заний (опере́заний) кра́йкою; 2) *(голову чим)* зав'я́зувати, зав'яза́ти, -в'яжу́, -в'я́жеш, пов'я́зувати, пов'яза́ти; c h u s t k ą ~**sana** зав'я́зана (пов'я́зана) ху́сткою; 3) *перен. поез.* опері́зувати, опереза́ти; k r a i n a ~**sana** w s t ą ż k ą W i s ł y кра́їна, опере́зана стрі́чкою Ві́сли; //~ **się** підпері́зуватися, підпереза́тися, опері́зуватися, опереза́тися.

przepaścisty 1) з числе́нними прова́ллями; k n i e j a ~**ta** лісова́ ха́ща з числе́нними прова́ллями; 2) *(про схил гори і под.)* стрімки́й, крути́й; b r z e g ~ стрімки́й (крути́й) бе́рег; 3) *див.* **przepastny.**

przepaść I, *ż.* 1) безо́дня, пр і́рва; *(прям. — ще)* прова́лля; n a d ~**cią** на краю́ безо́дні (пр і́рви, прова́лля); s t r ą c i ć w ~ ски́нути в безо́дню (в пр і́рву, в прова́лля).

przepaść II *див.* **przepadać** I.

przepaść III *див.* **przepasać** II.

przepatrywacz, *lm.* **-cze,** *m., książ., przest.* шпигу́н, -на́.

przepatrywać, -ruję, -rujesz, -rywał, przepatrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył переглядáти, переглянути, передивлятися, передивúтися, -влю́ся, -вишся.

przepchać *див.* **przepychać.**

przepchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **przepychać.**

przepełcie *n., roln.* пропóлка.

przepełnia *ż., poet.* нáдмір, -ру; ~ u c z u ć нáдмір почуттíв.

przepełniać, przepełnić, -nię, -nisz, -nił переповня́ти, перепóвнювати, -нюю, -нюєш, перепóвнити; s e r c e ~**nione** r a d o ś c i ą сéрце перепóвнене рáдістю; //~ **się** перепóвнюватися, переповня́тися, перепóвнитися.

przepełnienie *n.* перепóвнення.

przepełzać, przepełznąć, -znę, -zniesz (*a.* **-źniesz), -zł, -zli** *a.* **-źli** 1) переповзáти, переповзти́; 2) *(перен. — про час)* дарéмно (мáрно) минáти (проходúти); d z i e ń d a r m o ~**zł** день мáрно (дарéмно) минýв (пройшóв); // *(лише докон.)* ~ **się** *(про думки)* промайнýти.

przepędzać, przepędzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) проганя́ти, прогна́ти (прожену́, прожене́ш); *(через що — ще)* переганя́ти, перегóнити, перегна́ти; ~**dzić** b y d ł o p r z e z p o l e перегна́ти (прогна́ти) худóбу чéрез пóле; ~**dzić** n i e p r z y j a c i e l a прогна́ти вóрога (противника); *іст.* ~**dzić** p r z e z r ó z g i перегна́ти (прогна́ти) крізь строй; 2) *хім., тех.* переганя́ти, перегна́ти; ~**dzić** w ó d k ę перегна́ти горíлку; 3) *(лише докон.) неперех., розм.* прогна́ти, промчáти, -чý, -чúш; ~ k o n n o 2 0 w i o r s t прогна́ти вéрхи (проскакáти) 20 верст (верстóв); 4) *див.* **spędzać** 2; 5) *(лише докон.) див.* **spędzać** 3.

przepędzenie *n.* 1) прогíн, -гóну; перегíн, перегóнка; 2) перегóнка; 3) прогíн; 4) *див.* **spędzenie** 2; 5) *див.* **spędzenie** 3. *Пор.* **przepędzać.**

przepędzić *див.* **przepędzać.**

przepędzlować, -luję, -lujesz, -lował змáзати, -мáжу, -мáжеш; ~ g a r d ł o змáзати гóрло.

przepękać się, przepęknąć się, -knie, -kł *(про нарив тощо)* прорива́тися, прорва́тися, -рве́ться.

przepęknięcie *n.* прори́в, -ву.

przepęknięty яки́й (що) прорва́вся.

przepiąć *див.* **przepinać.**

przepicie się *n.* 1) перепíй, -пóю; 2) пересúчення. *Пор.* **przepijać się.**

przepić *див.* **przepijać.**

przepiec *див.* **przepiekać.**

przepieczętowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przepieczętować, -tuję, -tujesz, -tował 1) ще раз (знов) запечáтувати, -тую, -туєш, ще раз (знов) запечáтати; 2) *(лише докон.) (протягом означеного часу)* запечáтувати; стáвити (підбивáти) печáтки, печáтати; ~ d w i e g o d z i n y а) запечáтувати прóтягом двох годúн; 2) стáвити (підбивáти) печáтки прóтягом двох годúн.

przepiekać, przepiec, -piekę, -pieczesz, -piekł, -piekli 1) пропікáти, пропектú, -печý, -печéш; 2) *(надто)* перепікáти, перепектú; p i e c z e ń ~**pieczona** перепéчена печéня, перепéчене жаркé -кóго; //~ **się** 1) пропікáтися, пропектúся; 2) перепікáтися, перепектúся.

przepielać, przepleć, -pielę, -pielesz, -pełł, -pełli *roln.* 1) пропóлювати, -люю, -люєш, пропóлоти, -лю́, -леш, перепóлювати, перепóлоти; 2) *(лише докон.) (якийсь час)* пропóлоти.

przepierprzać, przepierprzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) перепéрчувати, -чую, -чуєш, переперчúти; 2) *перен.* перебóрщувати, -щую, -щуєш, переборщúти.

przepierać I, przeprać, -piorę, -pierzesz, -prał 1) нашвидкý прáти (перý, перéш), нашвидкý вúпрати (попрáти), перепирáти,

перепра́ти; 2) *(лише докон.) (я́кийсь час)* пропра́ти.

przepierać II, **przeprzeć**, **-prę**, **-przesz**, **-parł** 1) (kogo, co) *(лише докон.)* провести́ всу́перечопозиції (кого́, що); **~przeć swego kandydata** провести́ свого́ кандида́та; 2) (co) *(опір)* пересилювати, -люю, -люєш, пересилити, перебо́рювати, -рюю, -рюєш, перебороти, -рю́, -реш, подола́ти; // *(лише недокон.)* **~ się** 1) змага́тися (з ким); 2) *див.* **spierać się**.

przepierka *ż., pot.* пра́нка, по́пранка.

przepierzenie *n.* перегоро́дка.

przepierzyć, **-rzę**, **-rzysz**, **-rzył** перегороди́ти, -джу́, -диш.

przepięcie *n.* 1) перекола́ння; 2) *див.* **spięcie**. *Пор.* **przepinać**.

przepiękniać, **przepięknić**, **-nię**, **-nisz**, **-nił** 1) на́дто прикраша́ти (оздо́блювати, оздобля́ти), на́дто прикра́си́ти (оздо́бити); 2) *поез.* роби́ти на́скрізь краси́вим, зроби́ти на́скрізь краси́вим.

przepięknie прекра́сно, прега́рно.

przepiękny прекра́сний, прега́рний.

przepiększyć, **-szę**, **-szysz**, **-szył** надмі́рно прикра́си́ти (оздо́бити).

przepijać, **przepić**, **-piję**, **-pijesz**, **-pił** 1) пропива́ти, пропи́ти, -п'ю, -п'єш; **~pić wszystkie pieniądze** пропи́ти всі гро́ші; **~pić całą noc** пропи́ти ці́лу (всю) ніч; 2) (do kogo) пи́ти за кого́ (за чиє́ здоро́в'я), ви́пити за кого́ (за чиє́ здоро́в'я); 3) (do kogo, do czego) *перен.* натяка́ти, натякну́ти (на що); 4) (kogo) *(випивати більше)* перепива́ти, перепи́ти (кого́); 5) *див.* **popijać**; //**~ się** 1) *(лише докон.) (надто випити)* перепи́тися; 2) *перен.* пересичуватися, -чуюся, -чуєшся, пересити́тися, -си́чуся, -си́тишся; **~pić się pochwałami** пересити́тися похвала́ми.

przepikować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** перестьоба́ти; **~ kołdrę** перестьоба́ти ко́вдру (одія́ло, укрива́ло).

przepiłowywać, **-wuję**, **-wujesz**, **-wywał**, **przepiłować**, **-łuję**, **-łujesz**, **-łował** перепи́лювати, -люю, -люєш, перепиля́ти.

przepinać, **przepiąć**, **-pnę**, **-pniesz**, **-piął**, **-pięli** 1) *(інакше, в іншому місці)* переко́лювати, -люю, -люєш, перекоди́ти, -лю́, -лиш; 2) *див.* **spinać**.

przepiór, **-piora**, *m.* пе́репел.

przepiórczę, **-częcia**, *lm.* **-częta**, **-cząt**, *n., zdr.* перепеля́, -ля́ти, перепеленя́, -ня́ти.

przepiórczy перепели́чий.

przepióreczka *ż., pieszcz.* перепели́чка, перепі́лочка.

przepiórka *ż.* перепели́ця, перепі́лка.

przepis, **-su**, *m.* 1) розпоря́дження; **wbrew ~som** всу́перечрозпоря́дженням; 2) *(лікаря)* при́пис, -су; 3) *(лише в мн.) (інструкція)* пра́вила, -вил; **~ bezpieczeństwa** пра́вила безпе́ки (безпе́чності); **łamać ~sy** поруша́ти пра́вила; **~ ruchu ulicznego** пра́вила ву́личного ру́ху; **stosować się do ~sów** додержувати(ся) пра́вил; **wykroczyć przeciw ~som** (**pogwałcić ~sy**) поруши́ти пра́вила; 4) (na co) *кул.* реце́пт, -ту (для чо́го); **~ na konfitury** реце́пт для варе́ння.

przepisać *див.* **przepisywać**.

przepisanie *n.* 1) переписа́ння; 2) *заст. див.* **przepis** 1.

przepisany 1) перепи́саний; 2) припи́саний. *Пор.* **przepisywać**.

przepisowo 1) відповідно розпоря́дженню (до розпоря́дження); 2) відповідно пра́вилам (до пра́вил); ◊ **~ ubrany** одя́гнений по фо́рмі. *Пор.* **przepis** 1, 3.

przepisowy 1) відповідний розпоря́дженню (до розпоря́дження);

2) відповідний прáвилам (до прáвил). *Пор.* **przepis** 1, 3.

przepisywacz, *lm.* **-cze,** *m.* перепи́сувач.

przepisywaczka *ż.* перепи́сувачка.

przepisywać, -suję, -sujesz, -sywał, przepisać, -szę, -szesz, -sał 1) (co) перепи́сувати, -сую, -суєш, переписа́ти, -пишу́, -пи́шеш (що); 2) (co komu) *(давати розпорядження)* припи́сувати, приписа́ти (кому́ що); *(хворому ліки — ще)* пропи́сувати, прописа́ти.

przepitek, -tku, *m., pot. див.* **przepitka.**

przepitka *ż., pot.* пропíй, -пóю.

przepity 1) пропи́тий; ~ majątek пропи́те майно́; 2) *(про людину)* яки́й (що) спи́вся; 3) *(про голос)* хри́плий (хрипки́й) від пия́цтва.

przeplanować, -nuję, -nujesz, -nował перепланува́ти, -ну́ю, -ну́еш.

przeplatać, przepleść, -plotę, -pleciesz, -plótł, -pletli 1) переплітáти, переплести́, -плету́, -плете́ш; 2) *(лише недокон.) перен.* перемежáти; пересипáти *(розм.)*; ~**platać** mowę cytatami пересипáти мóву цитáтами; //~ **się** 1) переплітáтися, переплести́ся; 2) перемежáтися; пересипáтися.

przeplatanka *ż.* 1) переплітáння; 2) перемежáння; пересипáння. *Пор.* **przeplatać.**

przeplatany 1) переплéтений; 2) перемéжаний; пересíпаний. *Пор.* **przeplatać.**

przeplatywać, -tuję, -tujesz, -tywał *див.* **przeplatać.**

przepleć *див.* **przepielać.**

przepleść *див.* **przeplatać.**

przeplewić, -wię, -wisz, -wił *roln.* 1) *(зерно)* провíяти; 2) *див.* **przepielać.**

przepłacać, przepłacić, -cę, -cisz, -cił перепла́чувати, -чую, -чуеш, переплати́ти, -плачу́, -пла́тиш.

przepłakać, -płaczę, -płaczesz, -płakał проплáкати, -плáчу, -плáчеш.

przepłaszać, przepłoszyć, -szę, -szysz, -szył 1) *(лише докон.)* переполóхати; 2) *(проганяти)* полошúти, -шу́, -шиш, переполошúти, сполóхувати, -лóхую, -лóхуєш, сполохнýти, полóхати, сполóхати; ~**płoszyć** stado переполошúти (сполохнýти, сполóхати) стáдо.

przepłatać розрубáти.

przepław, -wu, *m., żegl. див.* **żegluga** 1.

przepławiać I, **przepławić, -wię, -wisz, -wił** *(через воду)* переплавля́ти, переплáвити, -влю, -виш.

przepławiać II, **przepławić, -wię, -wisz, -wił** *hut.* переплавля́ти, переплáвити, -влю, -виш.

przepłoch, -chu, *m.* переполóх, -ху.

przepłomieniać, przepłomienić, -nię, -nisz, -nił *przen., poet.* пронúзувати пóлум'ям, пронизáти пóлум'ям.

przepłoszyć *див.* **przepłaszać.**

przepłukać *див.* **przepłukiwać.**

przepłukanie *n.* прополоскáння.

przepłukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przepłukać, -płuczę, -płuczesz, -płukał прополíскувати, -кую, -куєш, прополоскáти, -лощу́, -лóщеш.

przepłynąć *див.* **przepływać.**

przepłynięcie *n.* 1) переплúття; 2) проплúв, -ву. *Пор.* **przepływać.**

przepływ, -wu, *m. див.* **przepłynięcie.**

przepływać, przepłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (przez co, co) перепливáти, переплистú, -плив у́, -пливéш, переплúвти́ (чéрез що, що); ~**płynąć** (przez) rzekę переплистú (переплúвти́) (чéрез) рiкý; 2) (koło czego, ile) пропливáти, проплистú, проплúвти́ (що, скíльки); ~**płynąć koło rafy** проплистú риф; ~**płynąć stokilometrów** проплистú (проплúвти́) сто кіломéтрів; 3) *(про ріку)* протікáти, протектú, -течé; 4) *(перен. — про юрбу людей)* прохóдити, -дить, пройтú (прóйде);

5) *(лише докон.) (про час)* мину́ти, пройти́, сплинти́, збі́гти, -біжи́ть, протекти́, -тече́.
przepocenie się *n.* пропоті́ння.
przepocić *див.* **przepacać.**
przepoczwarniać się, przepoczwarnić się, -ni, -nił перетворя́тися з личи́нки в ля́лечку, перетвори́тися з личи́нки в ля́лечку.
przepoczwarzać się, przepoczwarzyć się *див.* **przepoczwarniać się.**
przepodróżować, -żuję, -żujesz, -żował 1) проїхати подорожу́ючи; 2) проїздити подорожу́ючи; ~ rok cały проїздити ці́лий рік; 3) (со) ви́тратити на по́дорожі (що).
przepoić *див.* **przepajać.**
przepolerować, -ruję, -rujesz, -rował 1) зле́гка відполірува́ти, -ру́ю, -ру́єш; 2) ще раз (знов) відполірува́ти; //~ **się** *перен.* відшліфува́тися, -фу́юся, -фу́єшся.
przepoławiać, przepołowić, -wię, -wisz, -wił перепо́ловинювати, -нюю, -нюєш, перепо́ловинити.
przepołowienie *n.* розпі́з попола́м (на́впіл).
przepominać, przepomnieć *див.* **zapominać.**
przepompować *див.* **przepompowywać.**
przepompowanie *n.* перека́чка.
przepompowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przepompować, -puję, -pujesz, -pował *(рідину насосом)* перека́чувати, -чую, -чуєш, перекача́ти.
przepona *ż., anat. (diaphragma)* діафра́гма.
przeponny *див.* **przeponowy.**
przeponowy *anat. (diaphragmaticus)* діафрагма́льний.
przepostaciowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przepostaciować, -ciuję, -ciujesz, -ciował *książ.* перетво́рювати, -рюю, -рюєш, перетвори́ти, -рю́, -риш; //~ **się** перетво́рюватися, перетвори́тися.
przepościć(się), -poszczę, -pościsz, -pościł *(якийсь час)* перепости́ти, -пощу́, -пости́ш.
przepotężny 1) ду́же могу́тній, ду́же могу́чий; 2) *перен.* ду́же вели́кий, велете́нський; 3) *тех.* надпоту́жний.
przepotniały пропоті́лий.
przepotnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli пропоті́ти, перепоті́ти.
przepoważny ду́же серйо́зний.
przepowiadacz, *lm.* **-cze,** *m.* віщу́н, -на́, провісник.
przepowiadaczka *ż.* віщу́нка, провісниця.
przepowiadać, przepowiedzieć, -wiem, -wiesz, -wiedział, -wiedzieli 1) віщува́ти, -щу́ю, -щу́єш, провіща́ти, провісти́ти, -віщу́, -вісти́ш, передвіща́ти, передвісти́ти; *(про людину — ще)* пророкува́ти, -ку́ю, -ку́єш, проро́чити, напророчити, передрікати, передректи́, -речу́, -рече́ш; ~**wiadało** mi to serce moje віщува́ло (провіща́ло, передвіща́ло) мені це моє се́рце; ~**wiadać** przyszłość пророкува́ти (проро́чити, передріка́ти) майбу́тнє; 2) *метеор. і ін.* завбача́ти, завба́чити; ~**wiadać** pogodę завбача́ти до́бру (га́рну) пого́ду; 3) (sobie со) повто́рювати, -рюю, -рюєш, повторя́ти, повтори́ти, -рю́, -риш (про се́бе що); ~**wiadać** sobie zadaną lekcję повто́рювати (повторя́ти) про се́бе за́даний уро́к.
przepowiedni *med. (prognosticus)* прогности́чний.
przepowiednia *ż.* 1) проро́цтво, передре́чення; 2) *мед.* прогно́з, -зу; 3) *метеор. і ін.* завба́чення, прогно́з.
przepowiedzenie *n. див.* **przepowiednia.**
przepowiedzieć *див.* **przepowiadać.**
przepowijać, przepowinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli переповива́ти, переповити (-в'ю́, -в'єш і -ви́ю, -ви́єш).
przepracować *див.* **przepracowywać.**
przepracowanie się *n.* перевто́ма пра́цею.
przepracowany перевто́млений пра́цею.

przepracowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przepracować, -cuję, -cujesz, -cował 1) *(лише докон.) (якийсь час)* пропрацьо́вати, -цю́ю, -цю́єш; 2) *(поверх норми)* перепрацьо́вувати, -вую, -вуєш, перепрацьо́вати; //~ **się** перевто́млюватися пра́цею, перевто́митися пра́цею, перепрацьо́вуватися, перепрацьо́ватися.

przepraćdив. **przepierać** I.

przeprasować, -suję, -sujesz, -sował прогла́дити, -джу, -диш, пропрасува́ти, -су́ю, -су́єш.

przeprasowanie *n.* прогла́дження, пропрасува́ння.

przepraszać, przeprosić, -szę, -sisz, -sił проси́ти ви́бачення (проба́чення), попроси́ти ви́бачення (проба́чення), вибача́тися, проба́чатися (в ко́го), перепро́шувати, -шую, -шуєш, перепроси́ти, -прошу́, -про́сиш; перехоа́ти *(розм.)* (кого́); ~**praszam!** ви́бачте, проба́чте, вибача́йте, дару́йте! //~ **się** (z kim) мири́тися, -рю́ся, -ришся, помири́тися, перепро́шуватися, перепроси́тися (з ким).

przeprawa *ż.* перепра́ва; ~ **na statkach** перепра́ва на су́днах; ◊ *перен.* **mieć z kim ~wę** ма́ти з ким перепа́лку.

przeprawiać, przeprawić, -wię, -wisz, -wił (kogo, co przez co) переправля́ти, перепра́вити, -влю, -виш (кого́, що, че́рез що); //~ **się** переправля́тися, перепра́витися.

przeprawienie *n.* перепра́ва, перепра́влення.

przegrażać, przegrażyć, -żę, -żysz, -żył 1) прожа́рювати, -рюю, -рюєш, прожа́рити; *(про сонце — ще)* пропіка́ти, пропекти́, -пече́, пропа́лювати, -лює, пропали́ти, -лить; // *(лише докон.)* ~ **się** прожа́ритися.

przegrężenie *n., el.* перенапру́ження.

przeprosić *див.* **przepraszać.**

przeprosiny, -sin, *blp.* взаємне прими́рення, перепро́сини, -син.

przeproszenie *n.* ви́бачення, проба́чення (в ко́го), перепро́шення (кого́); ◊ **za ~niem** проба́чте на (цім) сло́ві.

przeprowadzać, przeprowadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (przez co) перево́дити, -джу, -диш, перевести́, -веду́, -веде́ш (че́рез що); ~**dzić kogo przez ulicę** перевести́ кого́ че́рез ву́лицю; 2) *(переправляти)* перепрова́джувати, -джую, -джуєш, перепрова́дити, -джу, -диш; ~**dzić kogo przez las** перепрова́дити кого́ че́рез лі́с; 3) *(перен. — здійснювати)* прово́дити, провести́; ~**dzić swój plan** провести́ свій план; 4) *(на іншу квартиру)* перево́зити, -во́жу, -во́зиш, перевезти́; 5) *(коней)* прогу́лювати, -люю, -люєш, прогуля́ти; //~ **się** переї́жджа́ти (переї́здити) на нову́ кварти́ру (на нове́ ме́шкання), переї́хати на нову́ кварти́ру (на нове́ ме́шкання).

przeprowadzenie *n.* 1) перева́дження; 2) перепрова́дження; 3) прове́дення; 4) перево́зка, перевіз, -во́зу, перева́ження; 5) прогуля́ння; *пор.* **przeprowadzać; //~ się** *див.* **przeprowadzka.**

przeprowadzić *див.* **przeprowadzać.**

przeprowadziny, -dzin, *blp.* 1) *(свято)* новосі́лля, вхі́дчини, -чин, вхо́дини, -дин; 2) *див.* **przeprowadzka.**

przeprowadzka *ż.* переї́зд на нову́ кварти́ру (на нове́ ме́шкання).

przeprzóchniały зотлі́лий.

przeprzóchnieć, -nieje, -niał спорохна́[я]віти, струхля́віти; стру́хнути *(розм.)*.

przeprószać, przeprószyć, -szy, -szył *(про сніг)* пороши́ти, -шить, напороши́ти.

przepróżniaczyć, -czę, -czysz, -czył *див.* **przepróżnować.**

przepróżnować, -nuję, -nujesz, -nował проледарюва́ти, -рю́ю, -рю́єш, пробайдикува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

przepruwać, przeprzeć, -ruję, -rujesz, -ruł 1) перепо́рювати, -рюю,

-рюєш, перепоро́ти, -рю́, -реш; 2) *(лише докон.) (якийсь час)* пропоро́ти.

przepryskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przepryskać 1) спри́скувати, -кую, -куєш, спри́снути; 2) *(лише докон.)* тро́хи спри́снути.

przeprząc *див.* **przeprzęgać.**

przeprząg, -przęgu, *m.* 1) *недокон.* перепряга́ння; *докон.* перепря́ження; 2) *(іст. — станція)* перепря́жка.

przeprzeć *див.* **przepierać** II.

przeprzęgać, przeprząc, -przęgnę, -przęgniesz, -prząg̨ł, -przęgli перепряга́ти, перепрягти́, -пряжу́, -пряже́ш.

przeprzęgnąć *dok. див.* **przeprzęgać.**

przeprzęgowy перепряжни́й; k o n i e **~we** перепряжні́ ко́ні, -ней; ◊ s t a c j a **~wa** *див.* **przeprząg** 2.

przepudrować, -ruję, -rujesz, -rował 1) попу́дрити; 2) на́дто напу́дрити.

przepuklina *ż., med. (ruptura, hernia)* гри́жа.

przepuklinny *див.* **przepuklinowy.**

przepuklinowy *med.* грижови́й; o p a s k a **~wa** грижови́й банда́ж, -жа́.

przepust, -tu, *m.* 1) *зал.* пропускна́ спромо́жність, -ності; 2) *(на ріці)* шлюз, -зу.

przepustka *ż.* про́пуск, -ку.

przepustnica *ż.* 1) *тех.* дро́сельний кла́пан; 2) *зал.* паровипускни́й ве́нтиль.

przepustny *tech.* пропускни́й.

przepustowość *ż.* пропускна́ спромо́жність, -ності.

przepuszczać, przepuścić, -puszczę, -puścisz, -puścił 1) пропуска́ти, пропусти́ти, -пущу́, -пу́стиш; перепуска́ти, перепусти́ти; **~puścić** p r z e z s i t o пропусти́ти (перепусти́ти) крізь си́то; n i e **~puścić** k o g o p r z e z p r ó g не пропусти́ти (не перепусти́ти) кого́ че́рез порі́г; 2) *(звичайно докон.) перен.* промарнотра́тити, -тра́чу, -тра́тиш, промота́ти, прогайнува́ти, -ну́ю, -ну́єш; розтри́нькати, протри́нькати, **~puścić** m a j ą t e k промарнотра́тити (промота́ти, прогайнува́ти, розтри́нькати, протри́нькати) майно́; ◊ n i e **~cić** n i k o m u не прости́ти (не подарува́ти) нікому.

przepuszczający: c i e p ł o **~** *fiz.* теплопрозо́рий.

przepuszczalność *ż.* прони́кність, -ності.

przepuszczalny проникни́й.

przepuścić *див.* **przepuszczać.**

przepych, -chu, *m.* пишно́та, ро́скіш, -коші, розко́ші, -шів.

przepychać, przepchać 1) (kogo) *перен. розм.* пропиха́ти, пропха́ти, пропхну́ти, перепиха́ти, перепха́ти, перепхну́ти, прошто́вхувати, -што́вхую, -што́вхуєш, прошто́вхнути; **~pchać** d o k l a s y w y ż s z e j пропха́ти (пропхну́ти, перепха́ти, перепхну́ти, прошто́вхнути) до ви́щого кла́су; 2) *(нитку)* проси́ля́ти, проси́ли́ти, -лю́, -лиш; //**~ się** пропиха́тися, пропха́тися, пропхну́тися, перепиха́тися, перепха́тися, перепхну́тися, прошто́вхуватися, прошто́вха́тися.

przepysznie 1) пи́шно, розкі́шно; 2) чудо́во, прекра́сно. *Пор.* **przepyszny.**

przepyszny 1) пи́шний, розкі́шний; 2) *перен.* чудо́вий, прекра́сний; w i d o k **~** чудо́вий (прекра́сний) вид, -ду.

przepytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, przepytać перепи́тувати, -тую, -туєш, перепита́ти.

przerabiać, przerobić, -bię, -bisz, -bił 1) переробля́ти, перероблювати, -люю, -люєш, переробити, -блю́, -биш; *прик.* **~robić** k o g o n a s w o j e k o p y t o переробити кого́ на свій лад; 2) *(детально вивчати)* проробля́ти, проро́блювати, проробити; **~robić** z a d a n i e проробити завда́ння; 3) *(поверх норми)* перепрацьо́вувати, -вую, -вуєш, перепрацюва́ти, -цю́ю, -цю́єш;

4) *кул.* перемі́шувати, -шую, -шуєш, перемісити, -мішу́, -мі́сиш; ~**robić** ciasto перемісити тісто; 5) (co czym) *(лише докон.)* перетка́ти, -тчу́, -тче́ш; ~ tkaninę złotą nitką перетка́ти тканину золото́ю ни́ткою; 6) *(лише докон.) (якийсь час)* проробити, -блю́, -биш; //~ **się** 1) перероблятися, перероблюватися, перероби́тися; 2) *(лише докон.)* перепрацюва́тися.

przerabiarka *ż., tech.* маши́на для перероблки (чого́).

przerachować *див.* **przerachowywać.**

przerachowanie *n. див.* **przeliczenie.**

przerachowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przerachować, -rachuję, -rachujesz, -rachował *див.* **przeliczać.**

przeradzać, przerodzić, -dzę, -dzisz, -dził перероджувати, -джую, -джуєш, переродити, -джу́, -диш; //~ **się** перероджуватися, переродитися.

przerafinować, -nuję, -nujesz, -nował 1) *тех.* рафінувати, -ну́ю, -ну́єш *(докон.);* 2) *перен.* на́дто ви́тончити.

przerastać, przerosnąć, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli 1) переростати, перерости; młodszy ~**rósł** starszego молодший переріс старшого; 2) (przez co) *(пускати паростки крізь що)* проростати, прорости́; 3) на́дто вирости́, на́дто ви́рости.

przerastały: mięso ~**łe** середньо жи́рне м'я́со.

przerastanie *n.* 1) переростання; ~ rewolucji burżuazyjno-demokratycznej w socjalistyczną переростання буржуа́зно-демократи́чної революції в соціалісти́чну; 2) проростання. *Пор.* **przerastać** 1, 2.

przeraza *ż., icht. (chimaera)* химе́ра.

przerazić *див.* **przerażać.**

przeraźliwie 1) пронизливо; świsnąć ~ пронизливо сви́снути; 2) жахли́во; wyglądać ~ жахли́во виглядати. *Пор.* **przeraźliwy.**

przeraźliwość *ż.* 1) пронизливість, -вості; 2) жахли́вість. *Пор.* **przeraźliwy.**

przeraźliwy 1) пронизливий; ~ krzyk пронизливий крик, -ку; 2) *(що викликає жах)* жахли́вий; ~ widok жахли́вий вид, -ду.

przerażać, przerazić, -żę, -zisz, -ził жаха́ти, жахну́ти; //~ **się** жаха́тися, жахну́тися.

przerażająco жахли́во, страхітли́во.

przerażający жахли́вий, страхітли́вий.

przerażenie *n.* жах, -ху; ochłonąć z ~**nia** опам'ята́тися (отя́митися) від жа́ху; ~ ogarnia жах охо́плює (огорта́є); przyprawić kogo o ~ спо́внити жа́хом кого́, завда́ти жа́ху кому́.

przerażony охо́плений (поня́тий, пойня́тий) жа́хом.

przerąb, -rębu, *m.* 1) прору́баний о́твір, -вору, прору́бана ді́ра́; 2) *(в льоді)* *див.* **przerębel.**

przerąbywać, -buję, -bujesz, -bywał, przerąbać, -bię, -biesz, -bał 1) переру́бувати, -бую, -буєш, перерубати; ~**bać** drzewo перерубати де́рево; 2) *(отвір, прохід у чому)* прору́бувати, прорубати; ~**bać** las прорубати ліс; ~**bać** lód прорубати лід; //~ **się** прору́буватися, прорубатися; ~**bać się** przez wojska nieprzyjacielskie прорубатися крізь воро́жі війська́.

przerdzawić, -wię, -wisz, -wił проїсти ржею (іржею).

przerdzewieć, -wieje, -wiał проржавіти, проіржавіти.

przeredagować, -guję, -gujesz, -gował перередагувати, -гу́ю, -гу́єш.

przerejestrować, -ruję, -rujesz, -rował перереєструвати, -ру́ю, -ру́єш.

przerejestrowanie *n.* перереєстра́ція.
przereklamować, -muję, -mujesz, -mował (kogo, co) розрекламува́ти, -му́ю, -му́еш (кого́, що).
przerębel, -bla, *lm.* **-ble,** *m.* ополо́нка, полоно́нка.
przerębla *ż. див.* **przerębel.**
przerębywać *див.* **przerąbywać.**
przerobić *див.* **przerabiać.**
przerobienie *n.* 1) перероблення, переро́бка; 2) пророблення, проро́бка. *Пор.* **przerabiać 1, 2.**
przerobiony 1) перероблений; 2) пророблений. *Пор.* **przerabiać 1, 2.**
przerodność *ż., biol., chem.* метамо́рія.
przerodny *chem.* метаме́рний.
przerodzić *див.* **przeradzać.**
przerodzony перероджений.
przerodztwo *n., biol.* перетво́рення, метаморфо́з, -зу, метаморфо́за.
przeroić, -roję, -roisz, -roił промрі́яти, -мрію, -мрі́еш, промари́ти.
przeropiały прося́кнутий гно́ем.
przerosły яки́й (що) переріс, перерослий.
przerosnąć *див.* **przerastać.**
przerost, -tu, *blm., m., biol., med., przen.* гіпертрофі́я.
przerośnięty *див.* **przerosły.**
przeróbka, -robu, *m.* 1) *(тех. — перероблена кількість)* переро́бка; 2) *див.* **przerobienie.**
przeróbka *ż.* 1) переро́бка; *(недокон. — ще)* перероблля́ння, переро́блювання; *(докон. — ще)* переро́блення; *тех.* ~ ropy naftowej переро́бка на́фти; 2) *(перероблена річ)* переро́бка; ~ oryginału переро́бка оригіна́лу.
przerództwo *n., biol.* метагене́з, -зу.
przeróść *dok. див.* **przerastać.**
przeróżny найрізноманітніший.
przerwa *ż.* 1) *(проміжок часу)* пере́рва; bez ~wy без пере́рви, безпере́рвно, безупи́нно; 2) *театр.* антра́кт; -ту; 3) *(руху)* припи́нення; 4) *(прорване місце)* про́ри́в, -ву; ~ w grobli про́ри́в у гре́блі (у загаті); 5) *військ.* інтерва́л, -лу; ~ między szeregami wojska інтерва́л між ряда́ми військ; 6) *(припинення дії)* перери́в, -ву; *арт.* ~ ogniowa перери́в у стрільянні; ◊ *мед.* ~ w polu widzenia дефе́кт у по́лі зо́ру.
przerwać *див.* **przerywać.**
przerwanie *n.* 1) перери́в, -ву; припи́нення; 2) проры́в; 3) проры́вка, проріджения; //~ się 1) перери́в; припи́нення; 2) проры́в; 3) проріджения. *Пор.* **przerywać (się).**
przeryć, -ryję, -ryjesz, - był 1) перери́ти; 2) *(вздовж, наскрізь)* проры́ти.
przerymować, -muję, -mujesz, -mował переробити на ві́рші.
przerys, -su, *m.* наруси́вана ко́пія.
przerysować *див.* **przerysowywać.**
przerysowanie *n.* 1) перерисува́ння; 2) зрисува́ння. *Пор.* **przerysowywać.**
przerysownik *m., tech.* пантогра́ф.
przerysowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przerysować, -suję, -sujesz, -sował 1) перерисо́вувати, -вую, -вуеш, перерисува́ти, -сую́, -су́еш; 2) *(копіювати рисунок)* зрисо́вувати, зрисува́ти.
przerywacz, *lm.* **-cze,** *m., el.* вимика́ч, -ча́.
przerywać, przerwać, -rwę, -rwiesz, -rwał 1) перериває́ти, перерва́ти, -рву́, -рве́ш; *(говорящого — ще)* перебива́ти, перебити. -б'ю, -б'е́ш; ~rwać ciszę перерва́ти ти́шу; ~rwać komunikację перерва́ти комуні́кацію; ~rwać posiedzenie перерва́ти засідання; ~rwać postronek перерва́ти посторо́нок; przepraszam, że ~rywam проба́чте, що перебива́ю (перериває́ю); *(дію — звичайно)* припиня́ти, припини́ти, -ню, -ниш; ~rwać bieg silnika припини́ти хід двигуна́; ~rwać działalność при-

пини́ти діяльність; 2) *(напором)* прорива́ти, прорва́ти; *військ.* ~rwać front прорва́ти фронт; 3) *с.-г.* прорива́ти, прорва́ти, проріджувати, -джую, -джуєш, проріди́ти, -джу́, -диш; ~rywać len прорива́ти (проріджувати) льон; //~ się 1) переприва́тися, перерва́тися; sznur ~rwał się мотузка перерва́лася; припиня́тися, припини́тися; korespondencja ~rwała się листува́ння припини́лося; 2) прорива́тися, прорва́тися; woda ~rwała się przez tamę вода́ прорва́лася крізь гре́блю; 3) проріджуватися, проріди́тися.

przerywany 1) перери́вча(с)тий, перери́вистий, ури́вчастий; *(мед. — ще)* інтермити́вний; gorączka ~na *(febris intermittens)* перери́вча(с)та (інтермити́вна) гаря́чка; linia ~na перери́вча(с)та лі́нія; 2) *(що переривається)* ури́ваний, перери́ваний; ~ głos ури́ваний го́лос, -су; 3) *ел.* перери́вистий; ~ prąd перери́вистий струм, -му.

przerywka *ż., roln.* проры́вка; ~ buraków проры́вка буря́ків.

przerywnik *m., poligr.* заста́вка.

przerządnik *m., el. див.* **komutator.**

przerzedły *див.* **przerzedniały.**

przerzednąć, -dnie, -dnął *a.* **-dł** *див.* **przerzednieć.**

przerzedniały поріді́лий; ~łe włosy поріді́ле воло́сся.

przerzednieć, -nieje, -niał поріді́ти; włosy na głowie ~niały воло́сся на голові́ поріді́ло.

przerzedzać, przerzedzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) проріджувати, -джую, -джуєш, проріди́ти, -джу́, -диш; ~dzić las проріди́ти ліс; 2) *(рідину)* розріджувати, розріди́ти; //~ się рідіти, поріді́ти, рі́дшати, порі́дшати; włosy ~dziły się воло́сся поріді́ло (порі́дшало); mgła się ~dziła імла́ поріді́ла (порі́дшала).

przerzedzenie *n.* 1) проріджування; 2) розрідження; *пор.* **przerzedzać; //~ się** поріді́ння; **порі́дшання.** *Пор.* **przerzedzać się.**

przerzedzić *див.* **przerzedzać.**

przerznąć *див.* **przerzynać.**

przerznięcie *n.* 1) перері́зання; 2) пересі́чення; 3) про́граш, -шу; *пор.* **przerzynać; //~ się** 1) пересі́чення; 2) порі́зання; 3) пробиття́. *Пор.* **przerzynać się.**

przerzucać, przerzucić, -cę, -cisz, -cił 1) перекида́ти, переки́нути; ~cić płaszcz przez ramię переки́нути плащ че́рез плече́; 2) *(сторінки книжки)* перегорта́ти, перегорну́ти, -ну́, -неш; 3) (czym, w czym) *(лише недокон.) перен. розм.* перебира́ти (в чо́му); //~ się 1) *(на іншу роботу, на іншу спеціальність)* переключа́тися, переключи́тися, -чу́ся, -чишся, перекида́тися, переки́нутися, перехо́дити, -джу, -диш, перейти́ (перейду́, пере́йде́ш); z matematyki ~cić się na medycynę з математи́чного відді́лу перейти́ (переключи́тися, переки́нутися) на меди́чний; 2) *міф., перен.* перетво́рюватися, -рююся, -рюється, перетвори́тися, -рю́ся, -ришся, оберта́тися, оберну́тися, -ну́ся, -нешся (на ко́го, на що *і* в ко́го, в що).

przerzucenie *n.* переки́нення; *військ.* ~ wojsk переки́нення військ; ◊ ~ mostu наво́дка мо́сту (моста́); //~ się 1) переключення, переки́нення, перехі́д, -хо́ду; 2) перетво́рення, обе́рнення. *Пор.* **przerzucać się.**

przerzucić *див.* **przerzucać.**

przerzut, -tu, *m.* 1) переки́нення; 2) *мед.* метаста́з, -зу.

przerzutek, -tka, *lm.* **-tki,** *m., pogardl.* пере́вертень, -тня.

przerzutka *ż., tech.* містóк, -тка́, мóстик, пере́кладка.

przerzutnik *m., tel.* трансля́тор, -ра.

przerzutny *med. (metastaticus)* переносни́й, метастати́чний.

przerzynać, przerznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) перерізувати, -зую, -зуєш, перерізати, -ріжу, -ріжеш; 2) *(частіше недокон.) перен.* пересіка́ти, пересі́кти, -сіку́, -січе́ш, перетина́ти, перете́ти, -тну́, -тне́ш; s t r u m i e ń ~rzyna ł ą k ę потік пересікає (перетинає) луку́; 3) *(лише докон.) просторічн.* програ́ти; ~nąć s p o r o p i e n i ę d z y програ́ти бага́то гро́шей; //~ się 1) пересіка́тися, пересі́ктися, перетина́тися, перете́тися; *(про стежки — ще)* перехре́щуватися, -щуються, перехрести́тися, -хре́стяться; *мат.* пересіка́тися, пересі́ктися; l i n i e się ~rzynają лінії пересіка́ються; 2) *(про зуби)* прорі́зуватися, -зуються, прорі́затися, -рі́жуться; 3) *військ.* пробива́тися, проби́тися, -б'ю́ся, -б'е́шся, прору́буватися, -буюся, -буешся, прорубáтися; ~rzynać się p r z e z w r o g i e w o j s k a пробива́тися крізь воро́жі вій́ська.

przerżnąć *dok. див.* **przerzynać.**

przerżnięcie *n. див.* **przerznięcie.**

przesada *ż.* 1) перебі́льшення; перебо́рщення; *розм.* g r u b a ~ вели́ке перебі́льшення; w p a d a ć w ~dę вдава́тися в перебі́льшення; ~ w p o c h w a ł a c h перебо́рщення в похвала́х; *пор.* **przesadzać** III; 2) *(в мові, рухах, голосі тощо)* афекта́ція, непри́родність, -ності; m ó w i ć z ~dą говори́ти з афекта́цією; ◊ d o j ś ć d o ~dy w c z y m переборщи́ти в чо́му.

przesadnia *ż., lit. див.* **hiperbola.**

przesadnie 1) надмі́рно, зана́дто, на́дто; 2) непри́родно. *Пор.* **przesada.**

przesadność *ż.* 1) перебі́льшеність, -ності, надмі́рність; 2) афекто́ваність, непри́родність. *Пор.* **przesada.**

przesadny 1) надмі́рний, перебі́льшений; ~na o b a w a надмі́рне (перебі́льшене) побо́ювання; ~ne p o c h w a ł y надмі́рні (перебі́льшені) похвали́, -ва́л; 2) афекто́ваний, непри́родний; ~ s t y l афекто́ваний (непри́родний) стиль, -лю. *Пор.* **przesada.**

przesadowić, -wię, -wisz, -wił переса́дити, -джу́, -диш; //~ się *докон. див.* **przesiadać (się).**

przesadzać I, **przesadzić, -dzę, -dzisz, -dził** переса́джувати, -джую, -джуєш, переса́дити, -джу́, -диш (кого́, що); ~dzić k w i a t переса́дити кві́тку; ~dzać u c z n i ó w w k l a s i e переса́джувати у́чнів у кла́сі.

przesadzać II, **przesadzić, -dzę, -dzisz, -dził** 1) (со *a.* przez со) перескáкувати, -кую, -куєш, перескóчити, перестри́бувати, -бую, -буеш, перестрибну́ти, перепли́гувати, -гую, -гуєш, переплигну́ти; ~dzić r ó w перескóчити (перестрибну́ти, переплигну́ти) рів; 2) (со przez со) просо́вувати, -вую, -вуєш, просува́ти, просу́нути; ~dzić p a l c e p r z e z o t w ó r просу́нути па́льці крізь о́твір.

przesadzać III, **przesadzić, -dzę, -dzisz, -dził** (w czym) перебі́льшувати, -шую, -шуєш, перебі́льшити; перебо́рщувати, -щую, -щуєш, переборщи́ти *(розм.)*; w e w s z y s t k i m ~dzać у всьо́му перебі́льшувати.

przesadzająco *див.* **przesadnie.**

przesadzić I, II, III *див.* **przesadzać** I, II, III.

przesadzony *див.* **przesadny.**

przesalać, przesolić, -lę, -lisz, -lił пересо́лювати, -люю, -люєш, пересоли́ти, -лю́, -лиш; *(перен. — ще)* перебо́рщувати, -щую, -щуєш, переборщи́ти.

przesącz, -czu, *lm.* **-cze,** *m., chem.* фільтра́т, -ту.

przesączać, przesączyć, -czę, -czysz, -czył (со) профільтро́вувати, -вую, -вуєш, профільтрува́ти, -ру́ю, -ру́єш (що); //~ się (przez со) просмо́ктуватися, -тується, просмокта́тися, -кчеться, просо́чуватися, -чується, просочи́тися (крізь що).

przesączalny 1) яки́й (що) профільтро́вується; 2) яки́й (що) просмо́ктується (просо́чується).
przesączenie *n.* профільтрува́ння; //~ się просо́чення.
przesącznik *m.* фільтр, -ра.
przesączyć *див.* **przesączać.**
przesączyna *ż. 1) мед. (transsudatum)* транссуда́т, -ту; 2) *хім. див.* **przesącz.**
przesąd, -du, *m.* 1) марнові́рство, забобо́н, -ну; 2) *(неправильний погляд)* пере́дсуд, -ду; ~**dy** b u r ż u a z y j n e буржуа́зні пере́дсуди, -дів; o b a l i ć (з ł a m a ć, r o z p r o s z y ć) ~ зни́щити пере́дсуд; w y k o r z e n i ć ~ ви́коренити пере́дсуд; z a k o r z e n i o n y ~ укорі́нений (закорі́нений) пере́дсуд; z e r w a ć z ~**dem** порва́ти (покінчи́ти) з пере́дсудом.
przesądnie марнові́рно, забобо́нно.
przesądność *ż.* марнові́рність, -ності, забобо́нність.
przesądny марнові́рний, забобо́нний.
przesądzać, przesądzić, -dzę, -dzisz, -dził заздалегі́дь вирішáти (вирі́шувати), заздалегі́дь ви́рішити; s p r a w a ~**dzona** спра́ва заздалегі́дь ви́рішена.
przesądzenie *n.* 1) остато́чне ви́рішення; 2) передчáсне ви́рішення.
przesądzić *див.* **przesądzać.**
przesądzony 1) остато́чно ви́рішений; 2) передчáсно ви́рішений.
przeschły 1) яки́й (що) підсо́х, підсо́хлий; 2) яки́й (що) пересо́х, пересо́хлий. *Пор.* **przesychać.**
przeschnąć *див.* **przesychać.**
przesiać *див.* **przesiewać.**
przesiadać (się), przesiąść (się), -siądę (*a.* **-siędę**), **-siądziesz, -siadł, -siedli** пересіда́ти, пересі́сти, -сяду, -сядеш; ~**siąść (się)** d o i n n e g o p o c i ą g u пересі́сти до і́ншого по́їзда.
przesiadanie *n.* 1) пересіда́ння; 2) *зал.* пересáдка; b i l e t z ~**niem** квито́к з пересáдкою; b e z ~**nia** без пересáдки, не пересіда́ючи; //~ się пересіда́ння.
przesiadany: b i l e t ~ квито́к з пересáдкою.
przesiadka *ż., kol. див.* **przesiadanie** 2.
przesiadywać, -duję, -dujesz, -dywał, przesiedzieć, -dzę, -dzisz, -dział, -dzieli 1) проси́джувати, -джую, -джуєш, проси́діти, -джу, -диш; ~**dzieć** c a ł ą n o c проси́діти ці́лу (всю) ніч; 2) *(довше, ніж треба, ніж інші)* переси́джувати, переси́діти.
przesianie *n.* 1) просі́яння; 2) відсі́яння. *Пор.* **przesiewać.**
przesiąc *док. див.* **przesiąkać.**
przesiąkać, przesiąknąć, -knę, -kniesz, -knął (*a.* **-kł**), **-knęli** 1) (przez co, w co, do czego) просмо́ктуватися, -тується, просмокта́тися, -кчеться, просо́чуватися, -чується, просочи́тися (крізь що, куди́); w o d a ~**siąka** p r z e z n a j t w a r d s z e d r z e w o вода́ просмо́ктується (просо́чується) крізь найтверді́ше де́рево; 2) (czym) *(наскрізь зволожуватися і перен.)* просяка́ти, просякну́ти, наси́чуватися, -чуюся, -чуєшся, наситúтися, -сичу́ся, -ситúшся (чим); *(ароматом)* напáхуватися, -пáхуюся, -пáхуєшся, напахáтися; *(вбирати в себе)* набира́тися, набра́тися, -беру́ся, -бере́шся (чого́); *перен.* ~**knąć** c z y i m i z a s a d a m i набра́тися чиї́х при́нципів (по́глядів); 3) (co) *(лише недокон.) (лише в 3 ос.) перен. поез.* прони́зувати, -зує, пройма́ти; s m u t e k ~**ka** d u s z ę сум прони́зує (пройма́є) ду́шу.
przesiąkalność *ż.* волого-прони́кність, -ності.
przesiąkalny волого-прони́кний.
przesiąkliwość *ż. див.* **przesiąkalność.**

przesiąkliwy *див.* **przesiąkalny.**
przesiąkły прося́кнутий, прося́клий, наси́чений; напа́ханий. *Пор.* **przesiąkać** 2.
przesiąknąć *див.* **przesiąkać.**
przesiąknięty *див.* **przesiąkły.**
przesiąść(się) *див.* **przesiadać(się).**
przesiec *див.* **przesiekać.**
przesiedlać, przesiedlić, -lę, -lisz, -lił переселя́ти, переселя́ти, -ля́, -лиш; //~ się переселя́тися, переселя́тися.
przesiedlenie *n.* переселе́лення.
przesiedleniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* переселе́нець, -нця.
przesiedleńczy переселе́нський.
przesiedlić *див.* **przesiedlać.**
przesiedziały *kul.* пересиді́лий; chleb ~ пересиді́лий хліб.
przesiedzieć *див.* **przesiadywać.**
przesieka *ż., leśn.* проси́ка; про́руб, -бу *(рідше).*
przesiekać, przesiec, -siekę, -sieczesz, -siekł пересіка́ти, пересікти́, -січу́, -січе́ш, перетина́ти, перетя́ти, -тну́, -тне́ш; *(дорогу кому — ще)* перері́зувати, -зую, -зуєш, перері́зати, -рі́жу, -рі́жеш; // *(лише докон.)* ~ się *військ.* прорубати́ся (крізь що).
przesiewacz I, *lm.* **-cze,** *m., spec.* той, що просіва́є.
przesiewacz II, *lm.* **-cze,** *m. (у млині)* си́то.
przesiewać, przesiać, -sieję, -siejesz, -siał, -siali *a.* **-sieli** 1) (przez co) просіва́ти, просію́вати, -сію́, -сію́єш, просія́ти (крізь що); 2) *перен.* відсіва́ти, відсію́вати, відсія́ти.
przesiewany просію́ваний; *спец.* си́тний; mąka ~na си́тна мука́; ◊ chleb ~ny си́тник, -ку.
przesiewiny, -win, *blp.* ви́сівки, -вок.
przesiewki, -wek, *blp. див.* **przesiewiny.**
przesięk, -ku, *m., med. (transsudatum)* транссуда́т, -ту, набряко́ва рідина́.
przesilać, przesilić, -lę, -lisz, -lił (kogo, co) пересиля́ти, -лю́, -лю́єш, пересили́ти (кого́, що); //~ się 1) *мед. і ін.* прохо́дити кри́зу, пройти́ кри́зу; 2) *див.* **wysilać się.**
przesilenie *n.* кри́за; *політ.* ~ gabinetowe кабіне́тська кри́за; *ек.* ~ gospodarcze економі́чна кри́за; przebyć ~ перебу́ти кри́зу; *мед.* ~ w chorobie перело́м (кри́за) у хворо́бі; ◊ *астр.* ~ letnie *a.* zimowe лі́тнє *a.* зимо́вé сонцестоя́ння.
przesilić *див.* **przesilać.**
przesiodłać пересідла́ти.
przeskakać, -skaczę, -skaczesz, -skakał *dok.* 1) *(якийсь час)* проскака́ти, -скачу́, -ска́чеш, простриба́ти, проплига́ти; 2) *(перен. розм. — протанцювати)* проскака́ти; 3) *(промарнотратити)* прогуля́ти.
przeskakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przeskoczyć, -czę, -czysz, -czył *bezp., przen.* перескáкувати, -кую, -куєш, перескóчити; *(прям. — ще)* перестри́бувати, -бую, -буєш, перестрибну́ти, переплúгувати, -гую, -гуєш, переплигну́ти; *присл.* nie mów «hop», aż nie ~skoczysz не кажи́ «гоп», по́ки не перескóчиш; *перен.* ~skoczyć klasę перескóчити (че́рез) клас; ~skoczyć rów (przez rów) перескóчити (переплигну́ти, перестрибну́ти) рів (че́рез рів); *перен.* ~skoczyć z jednego tematu na drugi перескóчити з одніє́ї те́ми на і́ншу.
przesklepiać, przesklepić, -pię, -pisz, -pił (co) *archit.* будува́ти склепі́ння, збудува́ти склепі́ння (над чим).
przesklepka *ż., archit.* розванта́жний лук.
przeskoczyć *див.* **przeskakiwać.**
przeskok, -ku, *m.* скачо́к, -чка́; стрибо́к, -бка́. *Пор.* **przeskakiwać.**
przeskrobywać, -buję, -bujesz, -bywał, przeskrobać, -bię, -biesz, -bał 1) проскóблювати, -люю, -люєш, проскобли́ти, проскріба-

ти, проскребти́; 2) (со) *(звичайно докон.) перен. розм.* прови-ни́тися, -ню́ся, -нишся (в чо́му).

przeskubywać, -buję, -bujesz, -bywał, przeskubać, -bię, -biesz, -bał 1) за́ново (ще раз) ску́ба́ти (ску́бти), за́ново (ще раз) проскубати (проскубти); 2) *(лише докон.) (якийсь час)* проскуба́ти, проскубти, -бу́, -бе́ш.

przesłać I *див.* **przesyłać.**

przesłać II *див.* **prześcielać.**

przesładzać, przesłodzić, -dzę, -dzisz, -dził пересоло́джувати, -джую, -джуєш, пересолоди́ти, -джу́, -ди́ш.

przesłaniać, przesłonić, -nię, -nisz, -nił заслоня́ти, заслони́ти, -ню, -ниш; ~słonić oczy ręką заслони́ти о́чі руко́ю; *(світло, дорогу, вид тощо — звичайно)* заступа́ти, заступи́ти, -плю́, -пиш; *(світло — ще)* за́стувати, -тую, -туєш *(лише недокон.)*, закрива́ти, закри́ти; chmury ~słoniły księżyc хма́ри заступи́ли мі́сяць; //~ się заслоня́тися, заслони́тися; заступа́тися, заступи́тися; закрива́тися, закри́тися.

przesłanie I *n.* пересі́лка.

przesłanie II *n.* перете́лення.

przesłanka *ż., fil.* передумо́ва.

przesławny прекла́вний, ду́же сла́вний.

przesłodki ду́же соло́дкий; *(перен. — ще)* на́дто солоде́нький, на́дто слащавий.

przesłodzić *див.* **przesładzać.**

przesłona *ż., fot.* діафра́гма.

przesłonecznić, -nię, -nisz, -nił просочи́ти со́нячним сві́тлом.

przesłonić *див.* **przesłaniać.**

przesłony ду́же соло́ний.

przesłowny за́вжди ві́рний своє́му сло́ву.

przesłuch, -chu, *m. див.* **przesłuchanie** 2.

przesłuchać *див.* **przesłuchiwać.**

przesłuchanie *n.* 1) до́пит, -ту; 2) прослу́хання, ви́слухання. *Пор.* **przesłuchiwać.**

przesłuchiwać, -słuchuję, -słuchujesz, -słuchiwał, przesłuchać 1) (kogo) *юр.* допи́тувати, -тую, -туєш, допита́ти (кого́); 2) *(від початку до кінця)* прослу́хувати, -слу́хую, -слу́хуєш, прослу́хати, переслу́хувати, переслу́хати, вислу́хувати, ви́слухати.

przesłużyć, -żę, -żysz, -żył прослужи́ти, -жу́, -жиш.

przesłyszeć się, -szę, -szysz, -szał не те почу́ти, недо́бре почу́ти, недочу́ти.

przesmażyć, -żę, -żysz, -żył пережа́рити, пересма́жити; *(варення)* перева́рити, -рю́, -риш.

przesmutny ду́же сумни́й.

przesmyk, -ku, *m.* 1) ущели́на, міжгі́р'я, межигі́р'я; *(вузький прохід — ще)* тісни́на; ~ górski гірська́ тісни́на, гірське́ міжгі́р'я (межигі́р'я); 2) *мор.* перешийок, -йка; **Przesmyk Koryncki** Корі́нфський переши́йок, -йка; 3) *мор. див.* **cieśnina** 3.

przesnuć, -snuję, -snujesz, -snuł 1) (czym) перетка́ти, -тчу́, -тчеш; ~ złotymi nićmi перетка́ти золоти́ми ниткáми; 2) *перен.* промрі́яти, промáрити; //~ się промайну́ти; takie myśli ~nuły mu się po głowie такі́ ду́мки промайну́ли в нього́ в голові́.

przesolić *див.* **przesalać.**

przesolony пересо́лений.

przesortować, -tuję, -tujesz, -tował пересортува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

przespacerować się, -ruję, -rujesz, -rował пройти́ся (пройду́ся, про́йдешся), прогуля́тися.

przespać *див.* **przesypiać.**

przespekulować się, -luję, -lujesz, -lował *przen.* прорахува́тися, раху́юся, -раху́єшся, помили́тися в розраху́нках, програ́ти, прогада́ти.

przespokojnie ду́же спокійно, спокійні́сінько, преспокійно.

przespokojny ду́же споки́йний, спокійні́сінький, преспокійний.

przesrebrzać, przesrebrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył ще раз (ináкше) сріблúти, ще раз (ináкше) посріблúти.

przestać I *див.* **przestawać** I.

przestać II *див.* **przestawać** II.

przestać III, **-stoję, -stoisz, -stał** простóяти, -стою́, -стоїш, перестóяти; ~ całą godzinę простóяти (перестóяти) цíлу годúну.

przestać IV, **-stoję, -stoisz, -stał** (kogo) перестóяти, -стóю, -стóїш (кого́).

przestać się, -stoi, -stał перестóяти(ся), -стóїть(ся); obiad ~**stał się** обíд перестóяв (ся); zboże ~**stało się** збíжжя перестóяло(ся).

przestały перестóялий; ~ jęczmień перестóялий ячмíнь, -мéню; ~ obiad перестóялий обíд, -ду.

przestanek, -nku, *m.* 1) *(у читанні, говоренні)* перéрва, пáуза; 2) *грам. заст.* розділóвий знак.

przestanie się *n.* перестóяння.

przestankować, -kuję, -kujesz, -kował *gram. przest.* розставлúти розділóві знáки.

przestankowy *gram.* розділóвий, пунктуаці́йний; znaki ~**we** розділóві знáки, -ків.

przestarzałość *ż.* застарíлість, -лості, перестарíлість.

przestarzały застарíлий, перестарíлий; wyraz ~ застарíле слóво; zwyczaj ~ застарíлий (перестарíлий) звúчáй (*род.* звúчáю).

przestarzeć (się) *див.* **postarzeć (się).**

przestawać I, **-staję, -stajesz, (*rzadko* -stawam, -stawasz), -stawał, przestać, -stanę, -staniesz, -stał** 1) *(робити що)* переставáти, -стаю́, -стаéш, перестáти, -стáну, -стáнеш; *(про дощ, вітер, шум тощо — ще)* вщухáти, вщýхнути; вгавáти *(лише недокон. тільки в заперечному реченні)*; ~**stać** mówić перестáти говорúти; wiatr nie ~**staje** вíтер не вгавáє; *(про біль)* прохóдити, -дить, пройтú (прóйдé) минáтися, минýтися.

przestawać II, **-staję, -stajesz (*rzadko* -stawam, -stawasz), -stawał, przestać, -stanę, -staniesz, -stał** (na czym) задовольня́тися, задовольни́тися (чим *і* з чóго), вдовольня́тися, вдовольни́тися (чим); ~**stawać** na małym задовольня́тися малúм (з малóго), вдовольня́тися малúм.

przestawać III, **-staję, -stajesz (*rzadko* -stawam, -stawasz), -stawał** (z kim) приставáти, -стаю́, -стаéш (з ким); *присл.* z jakim ~**stajesz, takim się stajesz** з якúм пристаéш, такúм сам стаéш, з якúм поведéшся, того́ й наберéшся.

przestawiać, przestawić, -wię, -wisz, -wił переставля́ти, переста́вити, -влю, -виш; ~**wić** piec переста́вити піч; ~**wić** słowa w tekście переста́вити слова́ в тéксті.

przestawiak *m., tech.* перевідна́ (перево́дна) рýчка кра́на.

przestawić *див.* **przestawiać.**

przestawienie *n.* 1) перестано́вка, переста́влення; 2) *хім.* перемíщення а́томів.

przestawka *ż., lingw.* метатéза, перестано́вка звýків всередúні сло́ва.

przestawnik *m., tech.* перевідна́ (перево́дна) підóйма, перевідни́й (перево́дний) ва́жіль, -желя.

przestawny 1) переставни́й; 2) *грам.* інверсíйний; ◊ ~ szyk wyrazów w zdaniu інвéрсія.

przestąpić *див.* **przestępować.**

przestąpienie *n.* перестýплення; порýшення; ~ prawa порýшення закóну. *Пор.* **przestępować.**

przesterować, -ruję, -rujesz, -rował *mor., lot.* переста́вити руль (стернó, кермó); змінúти нáпрям.

przestębnować, -nuję, -nujesz, -nował прострочи́ти, -чу́, -чиш.
przestęp I, **-pu**, *m., bot. (bryonia)* пере́ступень, -пня.
przestęp II, **-pu**, *m. див.* **przestąpienie.**
przestępca, -cy, *lm.* **-cy**, *m.* злочи́нець, -нця.
przestępczość *ż.* злочи́нність, -ності.
przestępczy злочи́нний.
przestępczyni *ż.* злочи́нниця.
przestępnie злочи́нно.
przestępność *ż. див.* **przestępczość.**
przestępny I *astr.* високо́сний; r o k ~ високо́сний рік (*род.* ро́ку).
przestępny II *mat.* трансценде́нтний.
przestępny III *див.* **występny.**
przestępować, -puję, -pujesz, -pował, przestąpić, -pię, -pisz, -pił переступа́ти, переступи́ти, -плю́, -пиш; *(юр. — ще)* пору́шувати, -шую, -шуєш, пору́шити; ~**stąpić** p r a w o переступи́ти (пору́шити) зако́н (пра́во); ~**stąpić** p r ó g (p r z e z p r ó g) переступи́ти поріг (че́рез поріг); ~**stępować** z n o g i n a n o g ę переступа́ти з ноги́ на но́гу.
przestępstwo *n.* зло́чин, -ну, злочи́нство.
przestępywać *див.* **przestępować.**
przestornować, -nuję, -nujesz, -nował *buch.* сторнува́ти, -ну́ю, -ну́єш *(докон.)*.
przestój, -stoju, *m.* простій -сто́ю.
przestrach, -chu, *m.* переля́к, -ку, ляк; ~ k o g o z d e j m u j e переля́к (ляк) кого́ бере́ (огорта́є, понима́є).
przestrajać I, **przestroić, -roję, -roisz, -roił** (co) *muz.* перестро́ювати, -ро́юю, -ро́юєш, перестро́їти.
przestrajać II, **przestroić, -roję, -roisz, -roił** (kogo) *(переодягати)* переряджа́ти, перерядити, -ряджу́, -ряди́ш (кого́); //~ **się** переряджа́тися, перерядитися.
przestraszać, przestraszyć, -szę, -szysz, -szył лека́ти, переляка́ти; //~ **się** (czym *i* czego) лека́тися, переляка́тися (чим *і* чого́).
przestraszony переля́каний.
przestraszyć *див.* **przestraszać.**
przestroga *ż.* 1) осторо́га, пересторо́га, перестере́ження, застере́ження; 2) *(попереднє повідомлення)* попере́дження; ◊ d a ć k o m u ~**gę** перестерегти́, -режу́, -реже́ш, застерегти́ (кого́).
przestroić *див.* **przestrajać** I, II.
przestronnie просто́ро.
przestronnieć, -nieje, -niał става́ти просто́рим.
przestronno *див.* **przestronnie.**
przestronność *ż.* просто́рість, -рості.
przestronny просто́рий.
przestrzał, -łu, *m.* вогнестрільна (вогнепальна) ра́на.
przestrzegacz, *lm.* **-cze**, *m., przest.* догля́да́ч, -гля́дача́.
przestrzegać I, **przestrzec, -strzegę, -strzeżesz, -strzegł** (kogo) остері́гати, остерегти́, -режу́, -реже́ш, перестері́гати, перестерегти́, застері́гати, застерегти́.
przestrzegać II (czego) додержувати(ся), -жую(ся), -жуєш(ся) (чого́); ~**gać** p o r z ą d k u додержувати(ся) поря́дку, зберіга́ти поря́док; ~**gać** p r a w a додержувати(ся) зако́ну.
przestrzelać *dok. (якийсь час)* простріля́ти.
przestrzelić, -lę, -lisz, -lił простре́лити.
przestrzelina *ż.* пробо́їна, пробі́й, -бо́ю.
przestrzenny 1) просторо́вий; *мед.* w i d z e n i e ~**ne** просторо́ве (стереоскопічне) ба́чення; 2) *див.* **przestronny.**
przestrzeń *ż.* 1) про́стір (*род.* про́сто́ру); *військ.* ~ m a r t w a мертвий про́стір; *мед.* o b a w a (b o j a ź ń, l ę k) ~**ni** агорафо́бія, боя́знь перед про́сто́ром; p r z e b y t a ~ про́йдений про́стір; 2) *(частина простору)* смуга́; *військ.* ~ o b s e r w a c j i смуга́ спостере́ження; 3) *(часу)* про́тяг, -гу; n a ~**ni** w i e k ó w

на про́тязі (про́тягом) столі́ть (сторі́ч).
przestrzeżenie *n. див.* **przestroga.**
przestrzonko *n., zdr.* невели́чкий про́стір (*род.* про́сто́ру).
przestrzygać, przestrzyc, -strzygę, -strzyżesz, -strzygł перестриґа́ти, перестри́ґти, -стрижу́, -стриже́ш.
przestrzykiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przestrzykać · промива́ти впо́рскуванням (впри́скуванням), промі́ти впо́рскуванням (впри́скуванням).
przestrzyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **przestrzykiwać.**
przestudiować, -diuję, -diujesz, -diował простудію́ва́ти, -дію́ю, дію́єш, ви́вчити.
przestudzać, przestudzić, -dzę, -dzisz, -dził просту́джувати, -джую, -джуєш, простуди́ти, -джу́, -диш, прохоло́джувати, прохолоди́ти.
przestworze *n. (широкий)* про́стір *(род.* про́сто́ру), широчі́нь, -ні; шир, -ру *(рідше).*
przestwór, -woru, *m. див.* **przestworze.**
przestygać, przestygnąć, -gnie, -gnął *a.* **-gł** простига́ти, простиґнути, прохоло́нути.
przestygły простиґлий, прохоло́лий.
przestygnąć *див.* **przestygać.**
przesubtelizować, -zuję, -zujesz, -zował *див.* **przesubtelnić.**
przesubtelnić, -nię, -nisz, -nił надмі́рно ви́тончити.
przesunąć *див.* **przesuwać.**
przesunięcie *n.* 1) перемі́щення; пересу́нення, пере́сув, -ву; *ел.* ~ f a z y перемі́на (пере́сув) фа́зи; *військ.* ~ w o j s k a пересу́нення військ; 2) просу́нення; *пор.* **przesuwać** 1, 2; 3) *перен.* зру́шення; ~cia w k i e r u n k u s o c j a l i z m u зру́шення в бік соціалі́зму; //~ **się** 1) пересу́нення; 2) просу́нення.
przesuszać, przesuszyć, -szę, -szysz, -szył 1) просу́шувати, -шую, -шуєш, просуши́ти, -шу́, -шиш, пересу́шувати, пересуши́ти; ~**szyć** b i e l i z n ę просуши́ти (пересуши́ти) бі́лизну; 2) *(надмірно)* пересу́шувати, пересуши́ти; ~**szyć** l e n пересуши́ти льон; 3) *(лише докон.) (якийсь час)* просуши́ти; //~ **się** просу́шуватися, просуши́тися, пересуши́тися, просиха́ти, просо́хнути.
przesuszenie *n.* 1) просу́шка, пересу́шка; 2) пересу́шка. *Пор.* **przesuszać** 1, 2.
przesuszyć *див.* **przesuszać.**
przesuw, -wu, *m., mech.* зсув, -ву, зміщення.
przesuwa *ż., mur. див.* **tłumik** II, 2.
przesuwacz, *lm.* **-cze,** *m., kol.* зчі́плювач (вагонів).
przesuwać, przesunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) переміща́ти, перемісти́ти, -мі́щу́, -мі́стиш; *(прям. — ще)* пересува́ти, пересо́вувати, -вую, -вуєш, пересу́нути; ~**nąć** s t ó ł z p o k o j u d o p o k o j u пересу́нути (перемісти́ти) стіл з кімна́ти до кімна́ти; 2) (przez co) просува́ти, просо́вувати, просу́нути (крізь що); //~ **się** 1) переміща́тися, перемісти́тися; пересува́тися, пересо́вуватися, пересу́нутися; 2) просува́тися, просо́вуватися, просу́нутися; 3) ни́шком (ти́шком) прохо́дити, -джу, -диш, ни́шком (ти́шком) пройти́ (пройду́, про́йде́ш).
przesuwadło *n., tech.* підо́йма (ва́жіль) для перемі́ни хо́ду.
przesuwalny *див.* **przesuwny.**
przesuwnica *ż.* 1) *зал.* пересувна́ платфо́рма; 2) *тех.* шпи́ндель рухо́мої ба́бки.
przesuwny пересувни́й.
przeswawolić, -lę, -lisz, -lił *(якийсь час)* пропустува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
przesycać, przesycić, -cę, -cisz, -cił *chem., przen.* переси́чувати, -чую, -чуєш, переси́тити, -сичу́, -сити́ш.
przesycenie *n., chem., przen.* переси́чення.

przesychać, przeschnąć, -schnę, -schniesz, -schnął, -schnęli *a.* **-sechł, -schli** 1) підсиха́ти, підсо́хнути; d r o g a j u ż **~schła** доро́га вже підсо́хла; b i e l i z n a j u ż **~schła** біли́зна вже підсо́хла; 2) *(надмірно)* пересиха́ти, пересо́хнути.

przesycić *див.* **przesycać.**

przesycony *chem., przen.* пересі́чений.

przesylabizować, -zuję, -zujesz, -zował прочита́ти по скла́дах.

przesył, -łu, *m., el.* при́від.

przesyłacz, *lm.* **-cze,** *m., tel., telegr.* трансля́тор, -ра.

przesyłać, przesłać, -ślę, -ślesz, -słał пересила́ти, пересла́ти (перешлю́, перешле́ш); **~słać p i e n i ą d z e p r z e z p o c z t ę (p o c z t ą)** пересла́ти гро́ші по по́шті (по́штою).

przesyłający I *tech.* передава́льний; **w a ł ~** передава́льний вал.

przesyłający II, **-cego,** *lm.* **-cy,** *m., ofic.* відпра́вник.

przesyłak *m., tel., telegr. див.* **przesyłacz.**

przesyłka *ż.* 1) *(дія)* пересилка; 2) *(річ)* посилка; 3) *зал.* ванта́ж, -жу́.

przesyłkowy 1) пересильний; **w i ę z i e n i e ~we** пересильна́ в'язни́ця (тюрма́); 2) *(що стосується посилки)* посилко́вий, посилочний.

przesyłowy *tech.* передава́льний; ◊ **w y s o k o n a p i ę c i o w a l i n i a ~wa** лі́нія високово́льтної переда́чі.

przesypać *див.* **przesypywać.**

przesypiać, przespać, -śpię, -śpisz, -spał проси́пати, проспа́ти, -спле́, -спи́ш.

przesypka *ż.* пересі́пка.

przesypnik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* пересі́пник.

przesypywać, -puję, -pujesz, -pywał, przesypać, -pię, -piesz, -pał пересипа́ти, пересі́пати, -плю, -плеш; //**~ się** пересипа́тися, пересі́патися.

przesyt, -tu, *m.* пересі́чення, пере́сит, -ту; a ż d o **~tu** аж до пере́ситу; n a j e ś ć s i ę d o **~tu** наї́стися до пере́ситу (доневпо́їду).

przeszacować, -cuję, -cujesz, -cował переоці́нити, -ню́, -ниш.

przeszacowanie *n.* переоці́нка.

przeszafować, -fuję, -fujesz, -fował *pot.* промарнотра́тити, -тра́чу, -тра́тиш, прогайнува́ти, -ну́ю, -ну́єш, протри́нькати, промота́ти.

przeszaleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli *pot.* 1) переста́ти гуля́ти; w r e s z c i e **~szalał** вре́шті переста́в гуля́ти; 2) *(промарнотратити)* прогуля́ти; **~ m a j ą t e k** прогуля́ти ма́йно; **~ m ł o d o ś ć** прогуля́ти мо́лодість.

przeszarzały поте́ртий; **~łe u b r a n i e** поте́ртий о́дяг, -гу.

przeszarżować, -żuję, -żujesz, -żował (w czym) *pot.* перебра́ти мі́ру, переборщи́ти (в чо́му).

przeszastać *pot.* промарнотра́тити, -тра́чу, -тра́тиш, промота́ти, прогайнува́ти, -ну́ю, -ну́єш, протри́нькати.

przeszczekać 1) *(якийсь час)* прога́вкати; 2) *(інших)* перега́вкати; *(перен. вульг. — людину)* перебрехáти, -брешу́, -бре́шеш.

przeszczekiwać, -kuje, -kiwał пога́вкувати, -кує.

przeszczerać, -pię, -piesz, -pał *dok.* розщепи́ти, -плю́, -пиш.

przeszczepiać, przeszczepić, -pię, -pisz, -pił *med., sad., przen.* перещéплювати, -люю, -люєш, перещепи́ти, -плю́, -пиш; //**~ się** перещéплюватися, перещепи́тися.

przeszczepienie *n., med., sad., przen.* перещéплення.

przeszczerzać się *pot.* передра́жнювати, -нюю, -нюєш, перекривля́ти (кого́).

przeszeptać, -pczę, -pczesz (*rzadziej* **-pcę, -pcesz**), **-ptał** прошепта́ти, -пчу́, -пчеш, прошепота́ти, -почу́, -по́чеш, прошепоті́ти, **-почу́, -потиш.**

przeszeptywać się, -tuję, -tujesz, -tywał (z kim) перешіптуватися, -туюся, -туєшся (з ким).

przeszkadzać, przeszkodzić, -dzę, -dzisz, -dził перешкоджáти, перешкóдити, -джу, -диш; *(утруднять — ще)* заважáти; jedno drugiemu nie ~dza одно́ о́дному (дру́гому) не заважа́е (не ва́дить, не перешкоджа́є).

przeszkoda *ż.* переши́ко́да; зава́да; być komu (dla kogo) ~dą бу́ти для ко́го перешко́дою (зава́дою); doznawać ~szkód (natrafiać na ~dy) зустріча́ти перешко́ди; pokonywać (usuwać, zwalczać, łamać, przezwyciężać) ~dy перемага́ти (перебо́рювати) перешко́ди; stawać komu na ~dzie става́ти кому́ на перешко́ді; stawiać komu ~dy (~dę) робúти перешко́ди кому́; *спорт.* wyścigi z ~dami ска́чки з перешко́дами; zachodzi ~ виника́е перешко́да; ◊ *військ.* ~ z drutu дротяне́ загоро́дження. *Пор.* **przeszkadzać.**

przeszkodzić *див.* **przeszkadzać.**

przeszkolenie *n.* перепідгото́вка.

przeszkolić, -lę, -lisz, -lił (kogo) перепідгото́вити, -влю, -виш (кого́).

przeszlamować, -muję, -mujesz, -mował прочúстити від мýлу.

przeszlifować, -fuję, -fujesz, -fował відшліфува́ти, -фу́ю, -фу́єш.

przeszło *przsł.* бíльше ніж, по́над; ~ dwa ruble бíльше ніж (по́над) два карбо́ванці; czekać ~ godzinę жда́ти бíльше ніж (по́над) годúну.

przeszłomiesięczny з минýлого мíсяця.

przeszłonocny з минýлої но́чі.

przeszłoroczny торíшній.

przeszłość *ż.* минýле, -лого, минýвшина.

przeszłotygodniowy з минýлого ти́жня.

przeszłowieczny з минýлого вíку.

przeszłowiekowy *див.* **przeszłowieczny.**

przeszły минýлий; *грам.* czas ~ минýлий час, -су; ~ rok минýлий рік (*род.* ро́ку); ◊ ~łe czasy да́вні часи́, -сíв.

przeszmelcować, -cuję, -cujesz, -cował *hut.* перепла́вити, -влю, -виш.

przeszmuglować, -luję, -lujesz, -lował перепачкува́ти, -ку́ю, -ку́єш, перевезти́ контраба́ндою; //~ się пробра́тися незако́нним спо́собом.

przesznurować, -ruję, -rujesz, -rował перешнурува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

przeszorować, -ruję, -rujesz, -rował 1) *(багато предметів)* переми́ти щíткою; 2) *(якийсь час)* проми́ти щíткою.

przeszperać *pot.* перешука́ти, переры́ти; *(обшукати — ще)* перешáрити; ~ wszystkie książki перешука́ти (переры́ти) всі книжкú.

przeszpiegi, -gów, *blp.* сте́ження, слідкува́ння (за ким); ◊ iść (wyprawiać się) na ~ висте́жувати (висліджувати) кого́.

przeszpilać, przeszpilić, -lę, -lisz, -lił прокóлювати шпúлькою, проколо́ти шпúлькою.

przeszprycować, -cuję, -cujesz, -cował проспринцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш.

przeszroniały вкри́тий íнеєм (пáмороззю).

przeszronieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli вкри́тися íнеєм (пáмороззю).

przeszuflowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przeszuflować, -luję, -lujesz, -lował *roln. (зерно)* перелопáчувати, -чую, -чуеш, перелопáтити, -пáчу, -пáтиш.

przeszukać *див.* **przeszukiwać.**

przeszukanie *n.* перешука́ння, обшука́ння.

przeszukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przeszukać перешýкувати, -кую, -куєш, перешукáти, обшýкувати, обшукáти; ~kać wszy-

s t k i e k ą t y перешука́ти (обшука́ти) всі куткй.

przeszumieć, -mię, -misz, -miał, -mieli 1) прошумі́ти, -мл́ю, -мйш, перешумі́ти; b u r z a ~**miała** гроза́ (бу́ря) прошумі́ла (перешумі́ла); 2) *перен. див.* **wyszumieć się** 2.

przeszustnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (co, przez co) *pot.* переплигну́ти, перестрибну́ти (що, че́рез що).

przeszwarcować, -cuję, -cujesz, -cował *pot.* 1) (co) перевезти́ (перенести́) що контраба́ндою; 2) (kogo) провести́ кого́ куди́ по́тай (по́тайки, тайкома́); перевезти́ кого́ по́тай (по́тайки, тайкома́); //~ **się** 1) пробра́тися куди́; 2) проїхати за́йцем.

przeszybować, -buje, -bował *(про планери)* прошири́ти.

przeszyć *див.* **przeszywać.**

przeszydzać (z kogo, z czego) *przest. див.* **wyszydzać.**

przeszywać, przeszyć, -szyję, -szyjesz, -szył 1) прошива́ти, прошйти; ~**szyć** c o p r z e z ś r o d e k прошйти що че́рез середи́ну; 2) *(інакше)* перешива́ти, перешйти; ~**szyć** s u k n i ę перешйти су́кню (пла́ття); 3) *(перен. — гострим знаряддям)* простро́млювати, -люю, -люєш, простромйти, -мл́ю, -миш, прошива́ти, прошйти, прокóлювати, -люю, -люєш, проколóти, -л́ю, -леш, проштри́кувати, -кую, -куєш, проштрикну́ти; 4) *(перен. — вражати)* прони́зувати, -зую, -зуєш, прониза́ти, -нижу́, -ни́жеш, проймáти, пройня́ти (пройму́, про́ймеш); ~**szyć** w z r o k i e m прониза́ти по́глядом.

przeszywająco прони́зливо.

przeszywający прони́зливий; ~ **k r z y k** прони́зливий крик, -ку.

przeszywany прошивни́й.

prześcielać, przesłać, -ścielę, -ścielesz, -słał 1) перестила́ти, пересла́ти *(рідко)*, -стелю́, -сте́лиш, перестеля́ти, перестели́ти, -стелю́, -сте́лиш; ~**ścielać** p o ś c i e l перестила́ти (перестеля́ти) по́стіль (посте́лю); 2) (czym) перекла́дати, перекла́сти, -кладу́, -кладе́ш (чим); ~**słać** j a b ł k a s ł o m ą перекла́сти я́блука соло́мою.

prześcieradełko *n., zdr.* невели́чке простира́ло, невели́чка про́стиня.

prześcieradło *n.* 1) простира́ло, про́стиня; 2) *див.* **podpinka** 2.

prześcig, -gu, *m., kol.* обгі́н, -го́ну.

prześcigać, prześcignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (kogo, co) перега́ти, перегна́ти (переженý, переженéш), обга́ти, обігна́ти (обженý, обженéш), випереджа́ти, ви́передити, -джу, -диш; 2) (kogo w czym) *перен.* перева́ршувати, -шую, -шуєш, перевершйти (кого́ чим); ~**gnąć** k o g o w t a l e n c i e перевершйти кого́ та́лантом; // *(лише недокон.)* ~ **się** 1) перега́ти оди́н о́дного; 2) (w czym) *перен.* навви́передки робйти що; ~ **gać się** w p o c h w a ł a c h d l a k o g o хвали́ти кого́ навви́передки.

prześcignięcie *n.* 1) *(дія)* перегі́н, -го́ну, обгі́н, ви́передження; 2) перева́ршення. *Пор.* **prześcigać.**

prześladować, -duję, -dujesz, -dował 1) переслі́дувати, -дую, -дуєш; *(піддавати гонінням — ще)* гна́ти (женý, женéш), гнобйти, -блю́, -биш, утиска́ти; *перен.* ~ k o g o s w o i m i l i s t a m i переслі́дувати кого́ свої́ми листа́ми; 2) (kogo czym) *перен. жарт.* дражни́ти, -ню́, -ниш (кого́ чим).

prześladowanie *n.* переслі́дування; гоніння, гно́блення. *Пор.* **prześladować** 1.

prześladowca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* переслі́дувач; гони́тель, гнобйтель. *Пор.* **prześladować** 1.

prześladowczy *(про думку)* нав'я́зливий, насти́рливий; i d e a ~**cza** нав'я́злива (насти́рлива) іде́я; ◊ *мед.* m a n i a ~**cza** *(mania persecutionis)* ма́нія переслі́дування.

prześladowczyni *ż.* переслі́дувачка; гоні́телька, гноби́телька. *Пор.* **prześladować** 1.

prześledzać, prześledzić, -dzę, -dzisz, -dził простéжувати, -жую, -жуєш, простéжити, прослі́джувати, -джую, -джуєш, прослідúти, -джý, -дúш (що); **~dzić** c z y j ą m y ś l простéжити (прослідúти) чию́ дýмку.

prześlepiać, prześlepić, -pię, -pisz, -pił *pot. див.* **przeoczać.**

prześlęczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli (nad czym) *pot.* прокорпі́ти, -плю́, -пúш (над чим).

prześlicznie прекрáсно, прегáрно.

prześliczny прекрáсний, прегáрний.

prześlizgać *dok., pot.* промарнотрáтити, -трáчу, -трáтиш, прогайнувáти, -нýю, -нýеш, промотáти, протри́нькати.

prześlizgać się I, **prześliznąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli** *(проходити непомітно)* прослизáти, прослизнýти.

prześlizgać się II *dok.* прокóвзатися.

prześlizgiwać się, -guję, -gujesz, -giwał *див.* **prześlizgać się** I.

prześliznąć się *див.* **prześlizgać się** I.

prześmiardły *pot.* просмердíлий, провоня́лий.

prześmiardnąć, -dnę, -dniesz, -dł *pot.* просмердíтися, -джýся, -дúшся, провоня́тися.

prześmiechy, -chów, *blp.* смíшки, -кíв.

prześmieszki, -szek, *blp. див.* **prześmiechy.**

prześmiewać (kogo, co) *див.* **wyśmiewać.**

prześmignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (co) *розм.* перешвирнýти, перекúнути; ~ k a m i e ń p r z e z w r o t a перешвирнýти (перекúнути) кáмінь чéрез воро́та; 2) *(неперех.)* промчáти(ся), пронести́ся, промайнýти; прогнáтися (проженýся, проженéшся), прогнáти *(рідко)*.

prześnić, -nię, -nisz, -nił *poet.* 1) (co) провести́ у сновидíннях (що); ~ n o c провести́ нíч у сновидíннях; 2) *перен.* промрíяти, промáрити.

prześpiewać *див.* **prześpiewywać.**

prześpiewka *ż.* куплéт пíсеньки.

prześpiewny дýже співýчий.

prześpiewywać, -wuję, -wujesz, -wywał, prześpiewać 1) (co) *(лише докон.)* проспівáти, переспівáти (що); ~ c a ł ą n o c проспівáти (переспівáти) цíлу (всю) нíч; ~ a r i ę проспівáти (переспівáти) áрію; 2) (kogo) *(лише докон.) (перен. — перевершити кого)* переспівáти (кого́); 3) *(лише недокон.)* попереміннo (навпереміннo) співáти; //~ **się** 1) *(лише докон.)* проспівáти гóлос; 2) *(лише недокон.)* переспíвуватися, -вуюся, -вуєшся.

prześrubować, -buję, -bujesz, -bował *tech.* 1) прогвинти́ти, -нчý, -нти́ш; 2) *(інакше, зіпсувати)* перегвинти́ти.

prześrutować, -tuję, -tujesz, -tował кру́пно змоло́ти, -мелю́, -мéлеш.

przeświadczać, przeświadczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo o czym) пересвíдчувати, -чую, -чуєш, пересвíдчити, перекóнувати фáктами, переконáти фáктами (кого́ в чóму); //~ **się** пересвíдчуватися, пересвíдчитися, перекóнуватися, переконáтися.

przeświadczenie *n.* (o czym) пересвíдчення, переконáння (в чóму); m a m ~ я пересвíдчений (перекóнаний).

przeświadczony (o czym) пересвíдчений, перекóнаний (у чóму).

przeświadczyć *див.* **przeświadczać.**

przeświatły *książ.* 1) *перен.* висококосвíчений; 2) *прям.* дýже свíтлий.

prześwidrowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, prześwidrować, -ruję, -rujesz, -rował 1) просвéрдлювати, -люю, -люєш, просвердлúти, -лю́, -лиш; 2) *перен.* прони́зувати, -зую, -зуєш, прониза́ти, -нижý, -ни́жеш; **~rować** o c z y m a прониза́ти по́глядом.

przeświecać I 1) пропуска́ти сві́тло; szkło ~ca скло пропуска́є сві́тло; 2) *(прям., перен. — світитися крізь що)* просві́чувати(ся), -чуєть(ся), світи́тися (сві́титься); słońce ~ca przez chmury со́нце просві́чує(ться) (сві́титься) крізь хма́ри; //~ się *див.* **przeświecać** 2; łysina się ~ca ли́сина просві́чує(ться) (сві́титься).

przeświecać II, **przeświecić, -cę, -cisz, -cił** *див.* **prześwietlać.**

przeświecający просві́чуючий.

przeświecalność *ż.* прозо́рість, -рості.

przeświecalny прозо́рий.

przeświecić *див.* **przeświecać** II.

prześwietlać, prześwietlić, -lę, -lisz, -lił 1) *мед. і ін.* просві́чувати, -чую, -чуєш, просвіти́ти, -свічу́, -сві́тиш; ~lić płuca просвіти́ти леге́ні; 2) *(фот. — негатив)* надмі́рно експонува́ти, -ну́ю, -ну́єш *(недокон. і докон.)*.

prześwietlenie *n., med.* просві́чення.

prześwietlić *див.* **prześwietlać.**

prześwietny 1) *перен.* блиску́чий, чудо́вий; ~ne wykonanie блиску́че (чудо́ве) вико́нання; 2) *(заст. — у звертанні)* вельмишано́вний; *(до установи)* висо́кий.

przeświętować, -tuję, -tujesz, -tował просвяткува́ти, -ку́ю, -ку́єш, пересвяткува́ти.

prześwistywać, -tuję, -tujesz, -tywał, prześwistać, -świstam, -świstasz *(а. -świszczę, -świszczesz)*, **-świstał** 1) *(лише докон.) (якийсь час)* просвисті́ти, -свищу́ (-свисти́ш *і* -сви́щеш); 2) (kogo) *(перевершувати)* пересви́стувати, -тую, -туєш, пересвиста́ти, -свищу́, -сви́щеш (кого́); 3) (co) *(просторічн. — прогулювати)* просви́стувати, просвисті́ти; ~tać majątek просвисті́ти майно́; 4) *див.* **wygwizdywać.**

prześwit, -tu, *m.* 1) просві́чування; 2) *див.* **przedświt.**

prześwitać *див.* **przeświecać** I, 2.

przetaczać I, **przetoczyć, -czę, -czysz, -czył** 1) переко́чувати, -чую, -чуєш, перекоти́ти, -качу́, -ко́тиш; ~czyć beczkę перекоти́ти бо́чку; //~ się переко́чуватися, перекоти́тися.

przetaczać II, **przetoczyć, -czę, -czysz, -czył** 1) *тех.* перето́чувати, -чую, -чуєш, переточи́ти, -чу́, -чиш; *(трохи)* підто́чувати, підточи́ти; *(на точилі — ще)* підго́стрювати, -рюю, -рюєш, підгостри́ти, -рю́, -риш; ~czyć siekierę підгостри́ти (підточи́ти) соки́ру; 2) *(проїсти наскрізь)* прото́чувати, проточи́ти (що); robak ~czył drzewo черв'я́к проточи́в де́рево.

przetaczać III, **przetoczyć, -czę, -czysz, -czył** *(рідину)* перето́чувати, -чую, -чуєш, переточи́ти, -чу́, -чиш, переці́джувати, -джую, -джуєш, переці́дити, -джу́, -диш.

przetaczanie *n., med. (transfusio sanguinis)* переливання кро́ві.

przetacznik I, *lm.* **-cy,** *m., spec.* реші́тник.

przetacznik II, *m., bot. (veronica)* вероні́ка.

przetaina *ż.* таловина́, прота́лина.

przetajać I, **przetaić** *див.* **zatajać.**

przetajać II, **-je, -jał** прота́нути; lód ~jał лід прота́нув.

przetajeć *див.* **przetajać** II.

przetak *m.* ре́шето.

przetaksować, -suję, -sujesz, -sował переоціни́ти, -ню́, -ниш.

przetalina *ż. див.* **przetaina.**

przetańcować, -cuję, -cujesz, -cował *див.* **przetańczyć.**

przetańczyć, -czę, -czysz, -czył 1) протанцюва́ти, -цю́ю, -цю́єш, перетанцюва́ти; ~czyć całą noc протанцюва́ти (перетанцюва́ти) ці́лу (всю) ніч; ~ dwie figury mazura протанцюва́ти (перетанцюва́ти) дві фігу́ри мазу́рки; 2) (co) *перен. розм.* прогуля́ти; 3) (kogo) *(перен. розм. — перевершити)* перетанцюва́ти (кого́).

przetapiacz, *lm.* **-cze,** *m., hut.* ливáрник, ливáр, •-ря́.

przetapiać, przetopić, -pię, -pisz, -pił 1) перетóплювати, -плюю, -плюєш, перетопи́ти, -плю́, -пиш; ~**topić** masło перетопи́ти мáсло; 2) *мет.* переплавля́ти, переплáвити, -влю, -виш.

przetapiak *m., hut.* топи́льна піч *(род.* пéчі).

przetapiany тóплений; ~**ne** masło тóплене мáсло.

przetarcie *n.* 1) перетертя́, перети́рка; 2) протертя́, проти́рка; *пор.* **przecierać;** 3) протéрте мíсце; 4) *мед.* саднó.

przetarg, -gu, *m.* аукціóн, -ну, публíчні торги́, -гíв; z ~**gu** з аукціóну, з публíчних торгíв; з молотка́ *(розм.).*

przetarty 1) потéртий; 2) *кул.* перетéртий.

przetasowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przetasować, -suję, -sujesz, -sował перетасóвувати, -вую, -вуєш, перетасувáти, -сýю, -сýеш.

przetchlina *ż.* душни́к, -ка́.

przetchlinka *ż., anat. (stigma)* сти́гма, стигмáт.

przeterminować, -nuję, -nujesz, -nował *przest.* відбýти наýку у мáйстра.

przetęchnąć, -chnie, -chł протýхнути.

przetęsknić, -nię, -nisz, -nił *(якийсь час)* протужи́ти, -жý, -жиш.

przetężenie *n., el. i in.* перенапрýження.

przetężyć, -żę, -żysz, -żył *el. i in.* перенапрýжити; //~ **się** перенапрýжитися.

przetkać *див.* **przetykać** I.

przetknąć *див.* **przetykać** II.

przetleć, -leje, -lał протлíти.

przetlić, -lę, -lisz, -lił (co) пропалúти, -лю́, -лиш (що); //~ **się** *див.* **przetleć.**

przetłaczać, przetłoczyć, -czę, -czysz, -czył прошто́вхувати, -што́вхую, -што́вхуєш, прошто́вхнути; //~ **się** прошто́вхуватися, прошто́вхнутися.

przetłocznica *ż., tech. див.* **tłok** 2.

przetłoczyć *див.* **przetłaczać.**

przetłukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przetłuc, -tłukę, -tłuczesz, -tłukł 1) товкти́ (товчý, товчéш), протовкти́; *(продірявлювати — ще)* пробивáти, пробúти, -б'ю́, -б'éш; ~**tłuc** kamieniem skorupę lodową пробúти (протовкти́) кáменем льодовý кору́; 2) *(частіше докон.)* трóхи стовкти́ (потовкти́); ~**tłuc** korzeń rośliny трóхи стовкти́ (потовкти́) кóрінь рослúни; 3) *(коноплі, льон)* типáти, перетипáти.

przetłumaczenie *n.* перéклад, -ду.

przetłumaczyć, -czę, -czysz, -czył перекла́сти, -кладý, -кладéш.

przetłuszczać, przetłuścić, -tłuszczę, -tłuścisz, -tłuścił перенасúчувати жúром, перенаситúти жúром.

przetłuszczenie *n.* перенасúчення жúром.

przetłuszczony перенасúчений жúром.

przetłuścić *див.* **przetłuszczać.**

przeto *sp.* через те, томý; nie mogli się pogodzić, ~ wybrali sobie pośredników не могли́ дíйти згóди (порозумíтися), через те (томý) вúбрали собí посерéдників.

przetoczny *med. (fistulosus)* фíстульний, норúцьовий; wrzód ~ *(ulcus fistulosus)* фíстульна (норúцьова) вúразка.

przetoczyć *див.* **przetaczać.**

przetoka *ż., med. (fistula)* фíстула, норúця.

przetokowy *med. див.* **przetoczny.**

przetop, -pu, *m., hut.* кíлькість переплáвленої рудú.

przetopić *див.* **przetapiać.**

przetopienie *n.* 1) перетóпка; 2) переплáвка. *Пор.* **przetapiać.**

przetorowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przetorować, -ruję, -rujesz, -rował торувáти, -рýю, -рýєш, проторувáти.

przetór, -toru, *m.* проторóвана дорóга.

przetracić, -cę, -cisz, -cił промарнотрáтити, -трáчу, -трáтиш, про-

мота́ти, прогайнува́ти, -ну́ю, -ну́єш, розтри́нькати, протри́нькати.

przetranslokować, -kuję, -kujesz, -kował *przest.* перемісти́ти, -мі́щу́, -мі́стиш.

przetranslokowanie *n., przest.* перемі́щення.

przetransportować, -tuję, -tujesz, -tował транспортува́ти, -ту́ю, -ту́єш; *(перемістити кого)* перевести́, -веду́, -веде́ш.

przetratować, -tuję, -tujesz, -tował стопта́ти, -топчу́, -то́пчеш.

przetrawestować, -tuję, -tujesz, -tował *lit.* перелицюва́ти, -цю́ю, -цю́єш.

przetrawiać, przetrawić, -wię, -wisz, -wił 1) перетра́влювати, -люю, -люєш, перетрави́ти, -влю́, -виш; ~**wić** p o k a r m перетрави́ти їжу; 2) *(лише докон.) перен.* провести́, -веду́, -веде́ш; ~**wić** l a t a провести́ ро́ки; 3) *спец.* протра́влювати, протрави́ти; ~**wić** s k ó r ę протрави́ти шкі́ру; 4) *(лише докон.) див.* **przetracić**; //~ **się** перетра́влюватися, перетрави́тися.

przetrawienie *n.* 1) перетра́влення; 2) протра́влення. *Пор.* **przetrawiać** 1, 3.

przetrąbić, -bię, -bisz, -bił 1) просурми́ти, -млю́, -ми́ш, протруби́ти, -блю́, -биш; ~ c a ł y w i e c z ó r просурми́ти (протруби́ти) ці́лий (весь) ве́чір; ~ p o b u d k ę просурми́ти зорю́; 2) *(скінчити сурмити)* відсурми́ти, відтруби́ти; 3) *перен. вульг.* пропи́ти, -п'ю́, -п'є́ш.

przetrącić I, -cę, -cisz, -cił (komu co) переби́ти, -б'ю́, -б'є́ш (кому́ що); ~ k o m u n o g ę переби́ти кому́ но́гу.

przetrącić II, -cę, -cisz, -cił (czego, co) *pot.* перекуси́ти, -кушу́, -ку́сиш, перехопи́ти, -плю́, -пиш (чого́, що); ~ k i e ł b a s y перекуси́ти (перехопи́ти) ковбасо́й.

przetrenować, -nuję, -nujesz, -nował протренува́ти, -ну́ю, -ну́єш.

przetroić, -troję, -troisz, -troił перетро́їти, -тро́ю, -тро́їш.

przetropić, -pię, -pisz, -pił 1) *(великий простір)* перешука́ти; 2) *мисл.* не напа́сти на слід.

przetrwać 1) проіснува́ти, -ну́ю, -ну́єш; p i r a m i d y ~**wały** j u ż w i e l e w i e k ó w пірамі́ди проіснува́ли вже бага́то віків; 2) *(залишитися після чого)* пережи́ти, -живу́, -живе́ш; p a m i ę ć o n i m ~**wa** w i e k i па́м'ять про нього́ переживе́ вік; 3) *(уціліти)* зберегти́ся, -режу́ся, -реже́шся; t e n z w y c z a j ~**wał** d o d z i ś d n i a цей зви́чай збері́гся до сього́днішнього дня; 4) *(лихо)* перетрива́ти; 5) *(виявити стійкість)* усто́яти; ~ p o k u s ę усто́яти про́ти спокуси; 6) *див.* **wytrwać**.

przetrwonić, -nię, -nisz, -nił промарнотра́тити, -тра́чу, -тра́тиш, промота́ти, прогайнува́ти, -ну́ю, -ну́єш, протри́нькати.

przetrwonienie *n.* промарнотра́чення, промота́ння, прогайнува́ння, протри́нькання.

przetryskać, przetrysnąć, -trysnę, -tryśniesz, -trysnął, -trysnęli, *rzadziej* **-trysł, -tryśli** бри́зкати крізь що, бри́знути крізь що.

przetryskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał *див.* **przetryskać**.

przetrzasnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *pot. (батогом)* пересі́кти, -січу́, -січе́ш, перетя́ти, -тну́, -тне́ш.

przetrząchnąć *dok. див.* **przetrząsać**.

przetrząsacz, *lm.* **-cze,** *m., roln.* сіноворуши́лка.

przetrząsać, przetrząsnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli 1) перетру́шувати, -шую, -шуєш, перетруси́ти, -трушу́, -тру́сиш; ~**snąć** s ł o m ę перетруси́ти соло́му; 2) *перен.* перешу́кувати, -кую, -куєш, перешука́ти; ~**snąć** w s z y s t k i e k a t y перешука́ти всі куткі́; 3) *перен. див.* **roztrząsać** 2.

przetrząść, -trzęsę, -trzęsiesz, -trząsł, -trzęśli *dok. див.* **przetrząsać**; //~ **się** протрясти́ся; ~ bryczką протрясти́ся бри́чкою.

przetrzebiać, przetrzebić, -bię, -bisz, -bił 1) *(ліси)* проріджувати, -джую, -джуєш, прорідити, -джу́, -диш; 2) часткóво вини́щувати (зни́щувати, вигу́блювати), часткóво ви́нищити (зни́щити, ви́губити); ~**bić** zwierzęta w całym kraju часткóво ви́нищити (зни́щити, ви́губити) твари́н у всій краї́ні; 3) (co przez co) прору́бувати, -бую, -буєш, прорубáти; ~**bić** drogę przez las прорубáти дорóгу крізь ліс; 4) *див.* **wytrzebiać** 1.

przetrzeć *див.* **przecierać**.

przetrzepywać, -puję, -pujesz, -pywał, przetrzepać, -pię, -piesz, -pał 1) злéгка вибивáти, злéгка вибити, -б'ю, -б'єш, злéгка витрíпувати, -пую, -пуєш, злéгка вúтрíпати; ~**pać** suknię злéгка вúтрíпати (вúбити) сýкню (плáття); 2) (kogo) *(лише докон.) перен. розм.* вúбити (когó); 3) *(лише докон.) (перен. — швидко прочитати що)* відбарабáнити, відтарабáнити (що); ~**pać** wierszyk відбарабáнити (відтарабáнити) вірш.

przetrzeźwiać, przetrzeźwić, -wię, -wisz, -wił протверéжувати, -жую, -жуєш, протверезúти, -режý, -резúш; //~ **się** протверéжуватися, протверезúтися.

przetrzeźwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli протверезúтися, -режýся, -резúшся, протверезíти.

przetrzeźwienie *n.* протверéження.

przetrzymywać, -muję, -mujesz, -mywał, przetrzymać 1) тримáти, протримати, держáти, продéржати; ~ma: kogo w więzieniu kilka miesięcy протримати (продéржати) когó в тюрмí кíлька мíсяців; ~**mać** jabłka w piwnicy do samej wiosny протримати (продéржати) яблука в пóгребі (в льóху) до сáмої весни́; 2) *(укривати)* передéржувати, -жую, -жуєш, передéржати, перехóвувати, -вую, -вуєш, перехováти; ~**mywać** złodziei передéржувати (перехóвувати) злодíїв; 3) *(надто довго)* перетри́мувати, перетри́мати, передéржувати, передéржати; 4) (kogo) *(лише докон.)* ви́тримати (ви́держати) дóвше; kto kogo ~**trzyma?** хто дóвше ви́тримає (ви́держить)?

przetuczyć, -czę, -czysz, -czył перегодувáти, -дýю, -дýеш.

przetułać się проблукáти; протиня́тися. *Пор.* **tułać się**.

przeturczyć, -czę, -czysz, -czył *hist.* потýрчити; //~ **się** потýрчитися.

przeturkotać, -kocze *(rzadziej* -koce), **-kotał** проторохтíти, -хтúть; wózek ~tał візóк проторохтíв.

przetwarzacz, *lm.* **-cze,** *m. див.* **przetwórca**.

przetwarzać, przetworzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (kogo, co w co, na co) перетвóрювати, -рюю, -рюєш, перетворúти, -рю́, -риш (когó, що в кóго, в що *і* на кóго, на що); ~**tworzyć** indywidualną gospodarkę na (w) kolektywną перетворúти одноосíбне господáрство в (на) колектúвне; *(речовини — звичайно)* переробля́ти, переробúти, -блю́, -биш; ~**tworzyć** materiał surowy na wyrób переробúти сировúй (сирúй) матеріáл у (на) продýкт; //~ **się** перетвóрюватися, перетворúтися; переробля́тися, переробúтися.

przetwierać *(двері, ворота, вікно, кватирку)* прочиня́ти.

przetwornica *ż., el.* трансформáтор, -ра.

przetwornik *m., el. див.* **przetwornica**.

przetworowy якúй (що) слýжить для переробки; materiały ~we матеріáли, які́ (що) слýжать для переробки.

przetworzenie *n.* перетво́рення; переробля́ння, перероб́ка. *Пор.* **przetwarzać.**

przetworzyciel, *lm.* **-le,** *m. див.* **przetwórca.**

przetworzyć *див.* **przetwarzać.**

przetwór, -tworu, *m.* 1) проду́кт перероб́ки; 2) *хім., фарм.* препара́т, -ту; 3) *(звичайно в мн.)* ви́роби, -бів, фабрика́ти, -тів; ~**twory** mięsne м'ясні́ ви́роби, -бі́в; ◊ ~**twory** ziemniaczane карто́пля́на мука́, крохма́ль, -лю.

przetwórca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) перетво́рник, перетво́рювач; *політ.* реформа́тор, -ра; 2) *див.* **wytwórca.**

przetwórczy переробни́й; przemysł ~ переробна́ промисло́вість, -вості.

przetwórczyni *ż.* 1) перетво́рниця, перетво́рювачка; реформа́торка; *пор.* **przetwórca;** 2) *див.* **wytwórczyni.**

przetwórnia *ż.* фа́брика по перероб́ці; ~ owocowa фа́брика по перероб́ці фру́ктів.

przetwórstwo *n.* 1) *(дія)* перероб́ка; 2) переробна́ промисло́вість, -вості.

przetycie *n.* ожирі́ння.

przetyczka *ż.* 1) *(для люльки)* про́тичка; 2) *(для зубів)* зубочи́стка.

przetyć, -tyję, -tyjesz, -tył ожирі́ти.

przetykać I, przetkać 1) тка́ти (тчу́, тчеш), протка́ти; ~**tkać** tkaninę złotem протка́ти тканину зо́лотом; 2) *(лише докон.) (якийсь час)* протка́ти; ~ cały wieczór протка́ти ці́лий (весь) ве́чір.

przetykać II, przetknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) протика́ти, проткну́ти, простро́млювати, -люю, -люєш, простроми́ти, -млю́, -миш; ~**tknąć** drucik przez cybuch проткну́ти (простроми́ти) дро́тик крізь чубу́к (цибу́х); 2) *(волосся квітами)* закоси́чувати, -чую, -чуєш, закоси́чити.

przetykany про́тканий; ~ jedwabiem про́тканий шо́вком.

przetyły ожирі́лий.

przeucztować, -tuję, -tujesz, -tował пробенкетува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

przeuczyć, -czę, -czysz, -czył *(протягом означеного часу)* навча́ти; ~ kilka lat навча́ти кі́лька ро́ків; //~ **się** переу[в]чи́тися.

przeugorować, -ruje, -rował *roln.* проле́жати перело́гом.

przewabiać, przewabić, -bię, -bisz, -bił 1) перема́нювати, -нюю, -нюєш, перемани́ти, -ню́, -ниш; перена́джувати, -джую, -джуєш, перена́дити, -джу, -диш *(рідше);* 2) *мисл.* зама́нювати, зами́ти.

przewaga *ż.* перева́га; ~ liczebna кі́лькісна перева́га; mieć ~**gę** (nad kim, nad czym) ма́ти перева́гу (над ким, над чим); otrzymać (zyskać) ~**gę** діста́ти перева́гу; *ав.* ~ w powietrzu перева́га в пові́трі.

przewalać, przewalić, -lę, -lisz, -lił 1) переверта́ти, перевернýти, -нý, -неш; *(перекидати — ще)* зва́лювати, -люю, -люєш, звали́ти, -лю́, -лиш; ~**lić** kloc перевернýти коло́ду; ~**lić** słup звали́ти (перевернýти) стовп; 2) *(лише недокон.) перен. розм.* ри́тися; ~ w szufladzie ри́тися в шухля́ді; 3) *(лише докон.) (перен. розм. — в карти і под.)* програ́тися; //~ **się** 1) переверта́тися, перевернýтися; 2) *(пройти юрбою, пройти з трудом, впасти на другий бік)* перева́люватися, перевали́тися; 3) *(про хмари)* клубота́тися, -бо́чуться, клубочи́тися; 4) *(лише докон.) (впасти, пропасти)* провали́тися.

przewalczyć, -czę, -czysz, -czył провою́ва́ти, -вою́ю, -вою́єш; ~ lata провою́ва́ти ро́ки.

przewalić *див.* **przewalać.**

Przewalsk *m.* Пржева́льськ.

przewalutować, -tuję, -tujesz, -tował *ek., fin.* валоризува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(докон.)*.

przewalutowanie *n.* валоризува́ння *(докон.)*.

przewał, -łu, *m.* 1) *тех.* водозли́в, -ву; підпірна́ гре́бля (зага́та); 2) *(у стіні) див.* **wyłom.**

przewałęsać się *pot.* протиня́тися.

przewałkonić się, -nię, -nisz, -nił *pot.* пробайдикува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

przewałkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) прокача́ти; ~ ciasto прокача́ти ті́сто; ~ dwie godziny прокача́ти дві годи́ни; 2) *(перен. розм. — справу і под.)* обговори́ти з ко́жного по́гляду (на всі лади́).

przewapnić, -nię, -nisz, -nił *garb.* перезоли́ти, -лю́, -лиш.

przewartościować, -ciuję, -ciujesz, -ciował переоціни́ти, -ню́, -ниш.

przewartościowanie *n.* переоці́нка, переоці́нення.

przewartować, -tuję, -tujesz, -tował прокараву́лити.

przewarzać, przewarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **przegotowywać.**

przeważać, przeważyć, -żę, -żysz, -żył 1) перева́жувати, -жую, -жуєш, перева́жити; ~żyć towar перева́жити това́р (крам); 2) *перен.* переважа́ти, перева́жити (кого́); *перен.* jego głos ~żył його́ го́лос перева́жив; //~ się 1) *(на вазі)* перева́жуватися, перева́житися, ва́житися на́ново, зва́житися на́ново; 2) *(на один бік)* нахиля́тися, нахили́тися, -литься, похиля́тися, похили́тися; słup ~żył się w prawo стовп нахили́вся (похили́вся) впра́во; 3) *перен.* перехиля́тися, перехили́тися; zwycięstwo ~żyło się na naszą stronę перемо́га перехили́лася на наш бік.

przeważający перева́жний; ~ca liczba перева́жна (переважа́юча) кі́лькість, -кості.

przeważnie перева́жно, здебі́льшого.

przeważny перева́жний; ~na część перева́жна части́на.

przeważyć *див.* **przeważać.**

przewąchiwać, -wąchuję, -wąchujesz, -wąchiwał, przewąchać *posp.* пронюхувати, -ню́хую, -ню́хуєш, пронюхати; ~wąchać pismo nosem пронюхати небезпе́ку.

przewcielać, przewcielić, -lę, -lisz, -lił перевті́лювати, -люю, -люєш, перевті́лити; //~ się перевті́люватися, перевті́литися.

przewdziewać, przewdziać, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli (co) переодяга́ти, переодягти́, -гну́, -гнеш, переодягну́ти, передяга́ти, передягти́, передягну́ти, переодіва́ти, переоді́ти, -ді́ну, -ді́неш; перебира́ти, перебра́ти, -беру́, -бере́ш (що); //~ się переодяга́тися, переодягти́ся, переодягну́тися, передяга́тися, передягти́ся, передягну́тися, переодіва́тися, переоді́тися, перебира́тися, перебра́тися, -беру́ся, -бере́шся.

przewdzięk(a) *ż., bot. (commelina)* комеліна.

przewekslować I, -luję, -lujesz, -lował *fin.* переміня́ти ці́нні папе́ри на гото́вку.

przewekslować II, -luję, -lujesz, -lował *kol.* перевести́ по́їзд на і́ншу лі́нію.

przewentylować, -luję, -lujesz, -lował 1) провентилюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; 2) *перен.* обговори́ти, -рю́, -риш; ~ sprawę обговори́ти спра́ву.

przewertowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przewertować, -tuję, -tujesz, -tował *pot.* переглядати, перегля́нути, передивля́тися, передиви́тися, -влю́ся, -вишся; ~tować wszystkie źródła перегля́нути (передиви́тися) всі джере́ла.

przeweselić, -lę, -lisz, -lił *(майно і под.)* прогуля́ти.

przewędrować, -ruję, -rujesz, -rował промандрува́ти, **-ру́ю, -ру́єш.**

przewędzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) перекопти́ти, -пчу́, -пти́ш; 2) тро́хи закопти́ти; 3) *(якийсь час)* прокопти́ти; //**~ się** перекопти́тися.

przewężać зву́жувати, -жую, -жуєш.

przewężenie *n.* зву́ження.

przewiać *див.* **przewiewać.**

przewiadywać sie, przewiedzieć się 1) *див.* **wywiadywać się;** 2) *див.* **dowiadywać się.**

przewiąsło *n.* перев'є́сло.

przewiązać *див.* **przewiązywać.**

przewiązanie *n.* перев'яза́ння, перев'я́зка.

przewiązka *ż.* 1) перев'я́зка; 2) *мед. (ligatura)* лігату́ра.

przewiązywac, -zuję, -zujesz, -zywał, przewiązać, -żę, -żesz, -zał перев'я́зувати, -зую, -зуєш, перев'яза́ти, -в'яжу́, -в'я́жеш.

przewić *dok. див.* **przewijać.**

przewidujący передба́чливий.

przewidywać, -duję, -dujesz, -dywał, przewidzieć, -dzę, -dzisz, -dział, -dzieli передбача́ти, передба́чити.

przewidywanie *n.* 1) *(dія)* передбача́ння; 2) *(передбачуване)* припу́щення, здо́гад, -ду, до́га́дка; **~nia** moje sprawdziły się мої́ припу́щення (здо́гади, до́га́дки) спра́вди́лися (здійсни́лися); w brew wszelkim **~niom** всу́переч усім припу́щенням (здо́гадам, до́га́дкам).

przewidzenie *n.* передба́чення; ◊ to było do **~nia** це мо́жна було́ передба́чити.

przewidziany передба́чений; ◊ w terminie **~nym** у встано́влений строк.

przewidzieć *див.* **przewidywać.**

przewiedzieć się *див.* **przewiadywać się.**

przewiekować, -kuję, -kujesz, -kował *przest.* проіснува́ти ві́ки.

przewielebny *(титул священиків)* преподо́бний.

przewiercać, przewiercić, -cę, -cisz, -cił 1) просве́рдлювати, -люю, -люєш, просвердли́ти, пробура́влювати, -люю, -люєш, пробура́вити, -влю, -виш; 2) *(перен. — поглядом)* прони́зувати, -зую, -зуєш, прониза́ти, -нижу́, -ни́жеш.

przewiercenie *n.* просвердлі́ння, пробура́влення.

przewiercić *див.* **przewiercać.**

przewiercieniowate, -tych, *bot. (caprifoliaceae)* жимолості́ві, -вих.

przewiercień, -rtnia, *lm.* **-rtnie,** *m., bot. (bupleurum)* ласка́вець, -вця.

przewiertnik *m., bot. див.* **przewiercień.**

przewiertniowate, -tych, *bot. див.* **przewiercieniowate.**

przewiertny яки́й мо́жна просвердли́ти (пробура́вити).

przewierutny справжні́сінький; **~ne kłamstwo** справжні́сінька брехня́.

przewieszać, przewiesić, -szę, -sisz, -sił 1) (co przez co) перекида́ти, переки́нути; **~sić szal przez plecy** переки́нути шаль че́рез плече́; 2) *(на інше місце)* перевішувати, -шую, -шуєш, перевісити, -вішу, -вісиш; **~sić obraz** перевісити карти́ну; //**~ się** перевішуватися, перевіситися; **~sić się przez poręcz** перевіситися че́рез пору́ччя.

przewieść *див.* **przewodzić.**

przewietrzać, przewietrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) провітрювати, -рюю, -рюєш, провітрити; **~rzyć suknie, pokój** провітрити су́кні, кімна́ту; 2) *(лише докон.) перен. розм.* проню́хати; **~rzyć niebezpieczeństwo** проню́хати небезпе́ку; //**~ się** провітрюватися, провітритися.

przewietrzenie *n.* провітрення.

przewietrznik *m.* вентиля́тор, -ра.

przewietrzny *tech.* продувни́й.

przewietrzyć *див.* **przewietrzać.**

przewiew, -wu, *m.* 1) по́дув (по́вів) повітря; *(крізний)* про́тяг, -гу; 2) *(дія)* провітрювання; 3) продувне́ місце.

przewiewać, przewiać, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wiali *a.* **wieli** 1) провівáти, провіяти, -вію, -віеш; *(с.-г. — ще)* провіювати, -вію, -віюєш; 2) *(лише докон.) безос.* продýти (-дýє *і* -дмé); ~**wiało** mię do kości мене́ продýло до косте́й.

przewiewka *ż., tech.* вентиляці́йна трубá.

przewiewnie прохолóдно.

przewiewnik *m. див.* **przewietrznik.**

przewiewność *ż., spec.* провітрюваність, -ності.

przewiewny 1) *тех.* продувни́й; 2) *перен.* прохолóдний; 3) *(про сукню)* ефі́рний.

przewiewowy *tech. див.* **przewiewny** 1.

przewiezienie *n.* 1) перевéзення, перевíз, -вóзу, перевóзка; 2) провéзення, провíз. *Пор.* **przewozić** I.

przewieźć *див.* **przewozić** I.

przewiędły прив'я́лий.

przewiędnąć, -więdnę, -więdniesz, -wiądł, -więdli прив'я́нути.

przewięź *ż., mor.* штаг.

przewijaczka *ż., spec.* навивáльниця.

przewijać, przewinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) переповивáти, переповúти (-в'ю́, -в'éш *і* -вию, -вúєш); ~**winąć** dziecię переповúти дитúну; 2) *(переплітати чим, вдруге)* перевивáти, перевúти, -в'ю́, -в'éш; ~**winąć** przędzę перевúти пря́жу; ~**winąć** wianek liliami перевúти вінóк лíліями.

przewijać się, przewinąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(лише докон.)* промайнýти; 2) *(лише недокон.)* бýти на язикý в кóго; często ci się te słowa w ustach ~**wijają** у тéбе чáсто на язикý ці словá; 3) *(перен. заст. — у часі)* минáти, минýти, прохóдити, -дить, пройтú (прóйдé), спливáти, сплúвти, збігáти збíгти. -бíжúть.

przewijarka *ż., tech. див.* **przewijarnia.**

przewijarnia *ż., tech.* машúна для навúвáння котýшок (котків).

przewilgotnieć, -nieję, -niał зволóжитися.

przewilżać, przewilżyć, -żę, -żysz, -żył зволóжувати, -жую, -жуєш, зволóжити; //~ **się** зволóжуватися, зволóжитися.

przewina *ż. див.* **przewinienie.**

przewinąć *див.* **przewijać.**

przewinąć, -nię, -nisz, -nił (co, w czym komu, względem kogo) провинúтися, -нúся, -нишся, провинúти, завинúти, проступúтися, -плúся, -пишся (в чóму, чим перед ким, чим).

przewinić się (czym komu) *див.* **przewinić.**

przewinienie *n.* провúна, провúнність, -ності.

przewinięcie *n.* 1) переповúття; 2) перевúнення. *Пор.* **przewijać.**

przewionąć, -nie, -nął 1) подýти; ~**nął** wiatr подýв вíтер; 2) *перен. поез.* пронестúся; szum ~**nął** potłumie в юрбí пронíсся шум.

przewiosłować, -łuję, -łujesz, -łował прогребтú, провеслувáти, -лýю, -лýєш.

przewisnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli повúснути (пóперек чóго).

przewisusować, -suję, -suiesz, -sował *pot. (якийсь час)* пропустувáти, -тýю, -тýєш, прогультяювáти, -тяю́, -тяю́єш.

przewlekać I, **przewlec, -wlokę, -wleczesz, -wlókł, -wlekli** 1) (co przez co) вселя́ти, вселúти, просиля́ти, просилúти; ~**wlekać** nitkę przez igłę вселя́ти (просиля́ти) нúтку в гóлку; 2) (kogo w co) переодягáти, переодягтú, -гнý, -гнеш, переодягнýти, передягáти, передягтú, передягнýти, переодíвáти, переодíти, -дíну, -дíнеш, перебирáти, перебрáти, -берý,

-бере́ш (кого́ в що); ~**wlec dziecko w czystą koszulę** переодягти́ (переодягну́ти, передягти́, передягну́ти, переоді́ти) дити́ну в чи́сту соро́чку; 3) (со) *(білизну)* переміня́ти, переміни́ти, -ня́ю, -ниш; ~**wlec bieliznę pościelową** переміни́ти постільну біли́зну.

przewlekać II *(zazwyczaj niedok.)* (со) затя́гувати, -гую, -гуєш, затяга́ти (що), зволіка́ти (що, з чим); ~**wlekać sprawę** затя́гувати (затяга́ти) спра́ву, зволіка́ти спра́ву (із спра́вою); *(на пізніше)* відкладáти; ~**wlekać swój przyjazd** відкладáти свій приї́зд; //~ **się** затя́гуватися, затяга́тися, затягти́ся, -гнеться, затягну́тися.

przewlekłość *ż.* 1) затя́жність, -ності; 2) протя́жність. *Пор.* **przewlekły.**

przewlekły 1) затяжни́й; *мед.* ~**ła choroba** затяжна́ хвороба; ~**ła sprawa** затяжна́ спра́ва; 2) *(про голос)* протя́жний.

przewłoka *ż.* 1) затя́жка, зволіка́ння; 2) *див.* **zwłoka.**

przewłóczyć I, **-czę, -czysz, -czył** *dok. див.* **przewlekać** I.

przewłóczyć II, **-czę, -czysz, -czył** *dok., roln.* проволочи́ти, -чу́, -чиш; ~ **rolę** проволочи́ти ріллю́.

przewłóczyć się, -czę, -czysz, -czył *pot.* проблука́ти; *(без пристановища — ще)* протиня́тися.

przewodliwość *ż., el. див.* **przewodność.**

przewodni провідни́й; **myśl ~nia** провідна́ ду́мка; *хім.* **rurka ~nia** провідна́ тру́бка.

przewodnictwo I *n.* 1) головува́ння; **obradować pod czyim ~wem** вести́ нара́ду під чиї́м головува́нням; 2) *(взагалі)* керівни́цтво, про́від, -воду; *(військ. — ще)* кома́ндування; **objąć ~** прийня́ти керівни́цтво (про́від); 3) профе́сія провідника́.

przewodnictwo II *n., fiz.* провідність, -ності; ~ **cieplne** теплопровідність; ~ **elektryczne** електропровідність.

przewodnicząca, -cej, *ż.* голова́.

przewodniczący, -cego. *lm.* **-cy,** *m.* голова́; ~ **na zebraniu** голова́ збо́рів; ~ **Rady Ministrów** голова́ Ра́ди Міні́стрів.

przewodniczka *ż.* провідни́ця.

przewodniczy провідни́цький.

przewodniczyć, -czę, -czysz, -czył 1) головува́ти, -ву́ю, -ву́єш; ~ **obradom** (**na obradach**) головува́ти на нара́дах; 2) (komu) бу́ти чиї́м провідніко́м; ~ **komu w podróży** бу́ти чиї́м провідніко́м під час по́дорожі.

przewodnik I, *lm.* **-cy,** *m.* 1) провідни́к, -ка́; 2) *перен.* вождь, -дя́; ~ **ludu** вождь наро́ду; 3) *(сліпого, ведмедя тощо)* поводир, -ря́; 4) *(педагог)* керівни́к, -ка́, настáвник; ~ **młodzieży** керівни́к (настáвник) мóлоді; ◊ ~ **wycieczki** екскурсово́д.

przewodnik II, *lm.* **-ki,** *m.* 1) путівни́к, -ка́; 2) *(підручник)* посíбник; ~ **świetlicowy** посíбник по клу́бній робóті.

przewodnik III, *lm.* **-k,** *m., fiz.* провідни́к, -ка́; ~ **ciepła** провідни́к тепла́; ~ **elektryczności** провідни́к еле́ктрики.

przewodność *ż., fiz.* провідність, -ності; ~ **ciepła** теплопровíдність; ~ **elektryczna** електри́чна провідність (електропровíдність).

przewodny *див.* **przewodni.**

przewodowy *el.* яки́й (що) стосу́ється про́вода; *(у контексті)* про́водів, для про́водів то́що; **sieć ~wa** сíтка про́водів; **sprzęgło ~we** зчéплення для про́водів.

przewodzić, -dzę, -dzisz, -dził, przewieść, -wiodę, -wiedziesz, -wiódł, -wiedli 1) (w czym) *(лише недокон.)* вести́ перéд (у чóму); ~ **w pracy** вести́ перéд у робóті; 2) (nad kim) *(лише не-*

докон.) верхово́дити, -джу, -диш (ким); 3) *див.* **przeprowadzać** 1; 4) (komu) *див.* **przewodniczyć** 2.

przewojować, -juję, -jujesz, -jował *(якийсь час)* провоюва́ти, -вою́ю, -вою́єш.

przewora *ż. (у стайні)* перегоро́дка.

przewozić I, **-wożę, -wozisz, -woził, przewieźć, -wiozę, -wieziesz, -wiózł, -wieźli** 1) перево́зити, -во́жу, -во́зиш, перевезти́; ~**wieźć** przez granicę перевезти́ че́рез кордо́н; ~**wieźć** koleją перевезти́ залізни́цею; ~**wieźć** przez rzekę перевезти́ че́рез ріку́; 2) *(везти поблизу)* прово́зити, провезти́; ~**wozić** koło ratusza прово́зити бі́ля ра́туші; //~ **się** 1) перево́зитися, перевезти́ся; 2) *(лише докон.)* прокати́тися.

przewozić II, **-żę, -zisz, -ził** *dok.* провози́ти, -вожу́, -во́зиш; ~ cały dzień провози́ти ці́лий (весь) день.

przewoziny, -zin, *blp.* перевіз, -во́зу.

przewozowe, -wego, *n.* опла́та за перевіз.

przewozowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* тра́нспортне суднó.

przewozowy 1) перевізни́й; środki ~we перевізні за́соби, -бів; 2) *торг.* транзи́тний; handel ~ транзи́тна торгі́вля; ◊ *зал.* list ~ залізни́чна накладна́, -но́ї.

przewoźne, -nego, *n. див.* **przewozowe.**

przewoźnictwo *n.* профе́сія перевізника.

przewoźniczka *ż.* перевізниця.

przewoźniczy перевізницький.

przewoźnik, *lm.* **-cy,** *m.* перевізник.

przewoźny 1) яки́й ле́гко мо́жна перевезти́; 2) *див.* **przewozowy**; 2) *див.* **przemycany.**

przewożenie *n.* перево́ження, перевіз, -во́зу.

przewód, -wodu, *m.* 1) *(дія)* прове́дення; 2) *ел.* про́від, -вода; ~ napowietrzny повітря́ний про́від; ~ równoległy паралельний про́від; ~ stały постійний про́від; 3) *юр.* ро́згляд, -ду́; ~ sadowy судови́й ро́згляд; 4) *(місце, по якому що проходить)* прохід, -хо́ду, кана́л, -лу, хід; ~ kominowy димохід; *анат.* ~ pokarmowy стравохід; *анат.* ~ uszny слухови́й кана́л (прохід); 5) *(заст. — керівництво)* про́від, -воду; pod ~wodem під про́водом; ◊ ~ dopływowy *(тех. — у паровозі)* паропрові́д; *анат.* ~ nasienny сім'япрові́д.

przewódca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* вожа́к, -ка́, ватажо́к, -жка́.

przewódczyni *ż. (про жінку)* вожа́к, -ка́, ватажо́к, -жка́.

przewództwo *n. див.* **przywództwo.**

przewóz, -wozu, *m.* 1) *(дія)* перево́зка, перевіз, -во́зу, перевезення; *(через ріку — ще)* перепра́ва; ~zy kolejowe залізни́чні перево́зки; 2) *(місце)* перевіз; ◊ mieć wóz i ~ ма́ти дві можли́вості для ви́бору.

przewózka *ż. див.* **przewóz** 1.

przewracać, przewrócić, -cę, -cisz, -cił переверта́ти, перевернути, -ну́, -неш; ◊ ~wracać kozły перекида́тися, переверта́тися; ~wracać oczami повóдити очи́ма; //~ **się** переверта́тися, перевернýтися; *(перекидом — ще)* перекида́тися, перекинутися.

przewrotnie дволи́чно, двоєду́шно.

przewrotność *ż.* дволи́чність, -ності, двоєду́шність.

przewrotny дволи́чний, двоєду́шний.

przewrotowiec *m. див.* **wywrotowiec.**

przewrotowy *див.* **wywrotowy.**

przewrócenie *n.* перевéрнення; //~ **się** перевéрнення; перéкид, -ду, перéверт, -ту. *Пор.* **przewracać się.**

przewrócić *див.* **przewracać.**

przewrót, -wrotu, *m.* 1) перевороt, -ту; dokonać ~tu учини́ти

(зробúти, здійснúти) переворóт; ~ państwowy держáвний переворóт; ~ w naуce переворóт у наýці; 2) *перен. див.* **zamęt.**

przewrzaskiwać, -kuje, -kiwał *myśl. (час від часу)* гáвкати, брехáти (брéше).

przewrzeć się, -wre *a.* **-wrze, -wrzał** 1) прокипíти, -пúть; 2) перестáти кипíти.

przewrzeszczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) (kogo) перегорлáти (когó); 2) *(якийсь час)* проверещáти, прогорлáти, прорепетувáти, -тýю, -тýеш.

przewyborny чудóвий, прекрáсний.

przewyżka *ż.* 1) перевúщення; 2) *див.* **nadwyżka.**

przewyższać, przewyższyć, -szę, -szysz, -szył перевúщувати, -щую, -щуєш, перевúщити, переважáти, перевáжити; ~**szać** przeciwnika liczebnie перевúщувати (переважáти) вóрога кíлькісно.

przez(e) (со) *przyim.* 1) *(про місце)* чéрез; przejść ~ las перейтú чéрез (крізь) лíс, перейтú лíс; *(через середину чого)* крізь; mówić ~ zęby говорúти крізь зýби; przecisnąć się ~ tłum протúснутися крізь нáтовп (юрбý, юрмý); 2) *(про час)* прóтягом, на прóтязі; ~ całą zimę прóтягом (на прóтязі) всієї зимú, всю зúму; ~ cały rok прóтягом (на прóтязі) всього рóку, весь (увéсь) рік; 3) *(про спосіб)* по; mówić ~ telefon говорúти по телефóну; *(про засіб)* шляхóм; rozstrzygać ~ głosowanie вирíшувати шляхóм голосувáння; 4) *(про причину)* з; ~ grzeczność з чéмності; *(про особу)* чéрез; ~ ciebie чéрез тéбе; **przezeń** чéрез нього; 5) *(перекладається безприйменниковою конструкцією)* ~ pocztę пóштою; posłać ~ posłańca послáти посланцéм; samo ~ się самó собóю; ~ wszystkich lubiany всімá любúлений, любúлений від усíх.

przezabawny прекумéдний.

przezacny *przest.* найповáжніший, найдостóйніший.

przezbroić, -roję, -roisz, -roił переозброїти.

przezbrojenie *n.* переозброєння.

przezbytkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) промарнотрáтити, -трáчу, -трáтиш, прогайнувáти, -нýю, -нýєш, промотáти, розтрúнькати, протрúнькати; ~ majątek промарнотрáтити (прогайнувáти, промотáти, розтрúнькати, протрúнькати) майнó; 2) *(якийсь час)* пропустувáти, -тýю, -тýеш.

przezgłoskować, -kuję, -kujesz, -kował прочитáти по складáх.

przezielenić, -nię, -nisz, -nił нáдто вúзеленити.

przezierać 1) (przez co) прозирáти, проглядáти (крізь що); 2) *див.* **przeglądać.**

przeziernik *m., fiz.* діóптр, -ра.

przeziew, -wu, *m., fizjol. (perspiratio)* шкíрне дúхання.

przeziewniki, -ków, *blp., anat. (pori cutanei)* пóри, -рів.

przeziewny *fizjol. (perspirabilis)* випарóвуваний чéрез пóри.

przeziębiać, przeziębić, -bię, -bisz, -bił простýджувати, -джую, -джуєш, простудúти, -джý, -диш, застýджувати, застудúти; //~ się простýджуватися, простудúтися, застýджуватися, застудúтися.

przeziębienie *n.* простýда, застýда.

przeziębnąć, -ziębnę, -ziębniesz, -ziębnął, -ziębnęli *a.* **-ziął, -ziębli** промéрзнути.

przeziębnięcie *n.* промéрзнення.

przezimować, -muję, -mujesz, -mował перезимувáти, -мýю, -мýеш.

przezimowanie *n.* перезимівля.

przezłacać, przezłocić *див.* **wyzłacać.**

przezmian, -nu, *m. див.* **bezmian.**

przeznaczać, przeznaczyć, -czę, -czysz, -czył 1) призначáти, призначúти, -знáчу, -знáчиш; *(вка-*

зати — ще) визнача́ти, ви́значити; 2) *(лише докон.) (плату)* встанови́ти, -влю́, -виш, призна́чи́ти, ви́значити; ~czyć komu pensji tysiac rubli встанови́ти (призна́чи́ти, ви́значити) кому́ оклад у ти́сячу карбо́ванців; 3) *(ще раз, інакше)* перезнача́ти, перезначи́ти, перемі́ча́ти, перемі́тити, -мі́чу, -мі́тиш; ~czyć chusteczki перезначи́ти (перемі́тити) хусточки́.

przeznaczenie *n.* 1) призна́чення; ви́значення; 2) встано́влення, призна́чення, ви́значення; 3) перезна́чення, перемі́чення; *пор.* **przeznaczać**; 4) *(талан)* до́ля; *розм.* takie widać było ~ така́, ви́дно, була́ до́ля; 5) *церк., перен.* приpе́чення; nie wierzyć w ~ не ві́рити в приpе́чення; 6) *(книж. — місія)* призна́чення; ~ człowieka призна́чення люди́ни.

przeznaczyć *див.* **przeznaczać**.

przezornie передба́чливо; оба́чно. *Пор.* **przezorny**.

przezorność *ż.* передба́чливість, -вості; оба́чність. *Пор.* **przezorny**.

przezorny передба́чливий; *(обережний)* оба́чний.

przez pomyłkę *przsł.* помилко́во.

przez pół *przsł.* наполови́ну.

przezrocze *n.* 1) *фіз.* діапозити́в для проекці́йного ліхтаря́; 2) *книж.* прозо́ре пові́тря; пові́тря́ний про́стір *(род.* про́сто́ру); прозо́ра вода́.

przezroczy *див.* **przezroczysty**.

przezroczystawy напівпрозо́рий.

przezroczystość *ż.* прозо́рість, -рості.

przezroczysty прозо́рий.

przezroczyście прозо́ро.

przezroczyścieć, -cieje, -ciał става́ти прозо́рим.

przezsenny *poet.* яки́й ба́чать у сні; яки́й відчува́ють у сні.

przezuwać, przezuć, -zuję, -zujesz, -zuł пере(в)зува́ти, пере(в)зу́ти, переобува́ти, переобу́ти; //~ się пере(в)зува́тися, пере(в)зу́тися, переобува́тися, переобу́тися.

przezwać *див.* **przezywać**.

przezwisko *n.* прі́звисько.

przezwyciężać, przezwyciężyć, -żę, -żysz, -żył перемага́ти, перемогти́, -мо́жу, -мо́жеш; подоля́ти *(лише докон.); (перен. — ще)* перебо́рювати, -рюю, -рюєш, перебороти́, -рю́, -реш, пересі́лювати, -люю, -люєш, пересі́лити; ~żyć przeciwnika перемогти́ проти́вника; ~żyć trudności подоля́ти тру́дощі; //~ się перемага́ти (перебо́рювати, пересі́лювати) себе́, перемогти́ (перебороти́, пересі́лити) себе́.

przezwyciężalny перебо́рний.

przezwyciężenie *n.* перемо́га; перебо́рення, пересі́лення. *Пор.* **przezwyciężać**.

przezwyciężyć *див.* **przezwyciężać**.

przezywać, przezwać, -zwę, -zwiesz, -zwał 1) *(інакше)* перезива́ти, перезва́ти, -зву́, -зве́ш; 2) *(давати прізвисько)* прозива́ти, прозва́ти; //~ się 1) перезива́тися, перезва́тися; 2) прозива́тися, прозва́тися.

przeźrocze *n. див.* **przezrocze**.

przeźroczystość *ż. див.* **przezroczystość**.

przeźroczysty *див.* **przezroczysty**.

przeźroczyście *див.* **przezroczyście**.

przeżartować, -tuję, -tujesz, -tował прожартува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

przeżarty 1) проїдений; ~ molami проїдений мі́ллю; 2) попа́лений; ~ słońcem попа́лений со́нцем. *Пор.* **przeżerać**.

przeżarzać się, przeżarzyć się, -rzy, -rzył *el.* перегоря́ти, перегорі́ти.

przeżąć *див.* **przeżynać**.

przeżeglować, -luję, -lujesz, -lował переплисти́ (перепливти́) на па́русному судні́.

przeżegnać перехрести́ти, -хрещу́, -хре́стиш; //~ się перехрести́тися.

przeżerać, przeżreć, -żrę, -żresz, -żarł 1) проїда́ти, проїсти (про-

їм, проїсти́); 2) *(вогнем)* пропа́лювати, -люю, -люєш, пропали́ти, -лю́, -лиш.

przeżółcić, -cę, -cisz, -cił пережовти́ти, -жовчу́, -жовти́ш.

przeżreć *див.* **przeżerać.**

przeżuć *див.* **przeżuwać.**

przeżuwacz, *lm.* **-cze,** *m., zool.* жу́йна твари́на.

przeżuwać, przeżuć, -żuję, -żujesz, -żuł пережо́вувати, -вую, -вуєш, пережува́ти, -жую, -жуєш; *(прям. — ще)* ремига́ти *(лише недокон.)*.

przeżuwające, -cych, *zool.* жу́йні, -них.

przeżuwanie *n.* пережо́вування; ремига́ння. *Пор.* **przeżuwać.**

przeżycie *n.* 1) пережива́ння; s m u t n e ~cia сумні́ пережива́ння; 2) *(довше призначеного строку)* прожиття́, прожи́ток, -тку; //~ **się** віджиття́ свого ві́ку.

przeżyć *див.* **przeżywać.**

przeżynać, przeżąć, -żnę, -żniesz, -żął, -żęli прожина́ти, прожа́ти, -жну́, -жне́ш.

przeżytek, -tku, *m.* 1) пережи́ток, -тку; 2) *наук.* релікт.

przeżytkowy 1) пережи́точний; 2) реліктовий. *Пор.* **przeżytek.**

przeżyty 1) прожи́тий, пережи́тий; 2) *(про того, хто віджив свій вік)* віджи́лий, віджи́тий.

przeżywać, przeżyć, -żyję, -żyjesz, -żył 1) *(лише докон.) (якийсь час)* прожи́ти, -живу́, -живе́ш; ~ d o s t u l a t прожи́ти до ста ро́ків; 2) (kogo) *(лише докон.)* пережи́ти; ~ s y n a пережи́ти си́на; 3) (co) переживати, пережи́ти; o n a t e g o n i e ~żyje вона́ цього́ не переживе́; 4) *(витрачати на прожиток)* проживати, прожи́ти; ~żyć c a ł y m a j ą t e k прожи́ти ці́ле майно́; // *(лише докон.)* ~ **się** віджи́ти свій вік.

przeżywiać, przeżywić, -wię, -wisz, -wił прогодо́вувати, -вую, -вуєш, прогодува́ти, -ду́ю, -ду́єш; *(тварин — рідко — ще)* прокорм люва́ти, -люю, -люєш, прокорми́ти, -мл ю́, -миш.

przędny пряди́льний.

przędza *ż.* пря́жа; ~ b a w e ł n i a n a бавовня́на пря́жа; ~ c z e s a n a гребі́нна пря́жа; ~ j e d w a b n a шовко́ва пря́жа; ◊ ~ d o c e r o w a n i a што́пальні ниткй, -то́к; *перен.* ~ p a j ę c z a павути́ння; *перен. поез.* ~ ż y c i a ни́тка життя́.

przędzalnia *ż., tkac.* 1) прядильня, прядильний цех, -ху; 2) прядильна фа́брика; 3) *див.* **przędzarka.**

przędzalniany *tkac.* прядильний.

przędzalnictwo *n., tkac.* прядильне виробництво.

przędzalniczy *tkac. див.* **przędzalniany.**

przędzalnik, *lm.* **-cy,** *m., tkac.* прядильник.

przędzalnina *ż., tkac.* прядильні вироби, -бів.

przędzalny *tkac. див.* **przędzalniany.**

przędzarka *ż., tkac.* прядильна машина, ва́тер, -ра.

przędzarnia *ż., tkac. див.* **przędzalnia.**

przędzenie *n., tkac.* прядіння.

przędzidło *n., tkac. див.* **przędziwo.**

przędziwo *n., tkac.* пря́диво.

przędzony *tkac.* пря́дений.

przęsło *n., bud.* пря́сло, планиця; *(моста, арки)* проґін, -го́ну, проліт, -льо́ту.

przęstka *ż., bot. (hippuris)* хвосня́к, -ка́.

przęstkowate, -tych, *bot. (hippuridaceae)* хвосняко́ві, -вих.

przęślica *ż., tkac.* пря́дка.

przodek I, -dka, *lm.* **-dkowie,** *m.* пре́док, -дка, пра́щур, -ра.

przodek II, -dku, *m.* 1) *(воза, гармати)* перед о́к, -дка́; 2) *гірн.* забо́й, -бо́ю, ви́бій, -бою.

przodem *przsł.* спе́реду, попе́реду.

przodkowy пере́дній.

przodogłowie *n., anat. (sinciput)* пере́дня части́на головй, лоб.

przodomózgowie *n., anat. (prosencephalon)* пере́дній мо́зок, -зку.

przodować, -duję, -dujesz, -dował

першенствува́ти, -ву́ю, -ву́єш, вести́ пере́д.

przodownica *ż. (про жінку)* передови́к, -ка́, відмі́нниця виробни́цтва.

przodownictwo *n.* пе́ршість, -шості, першенство́; передова́ роль, -лі.

przodowniczka *ż. див.* **przodownica.**

przodowniczy передови́й.

przodownik I, *lm.* -cy, *m.* передови́к, -ка́; ~ pól kołchozowych передови́к колго́спних полів; ~ pracy передови́к пра́ці, відмі́нник виробни́цтва.

przodownik II, *lm.* **-cy,** *m.* ни́жчий поліці́йний чин у довое́нній По́льщі.

przodowy I *див.* **przedni** 1.

przodowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m., gór.* прохідни́к, -ка́.

przodujący передови́й; ~ce przedsiębiorstwo передове́ підприє́мство; ~ rolnik передови́й хліборо́б.

przód, przodu, *m.* пере́д, -ду; ~ sukni пере́д пла́ття; ◊ ~ domu фаса́д, -ду; ~ okrętu корабе́льний ніс (но́са); stać **przodem** do kogo стоя́ти обли́ччям до ко́го; ~wozu передо́к, -дка́.

przódkara *ż., wojs.* передо́к гарма́ти.

prztyczek, -czka, *m., pot.* щи́голь (в ніс); *прям., перен.* dać komu ~**czka** да́ти кому́ щи́гля; *прям., перен.* dostać ~**czka** оде́ржати щи́гля.

prztyk I *m., pot. див.* **prztyczek.**

prztyk! II *wkrz.* цок!

prztykać, prztyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) дава́ти щи́гля в ніс, да́ти щи́гля в ніс; 2) *(пальцями)* ля́скати, ля́снути; 3) *(про рушницю)* осіка́тися, осіктися (осіче́ться); ◊ *розм.* ~**knąć** na kogo ци́кнути на ко́го.

przy (kim, czym) *przyim.* при (ко́му, чо́му *а.* кім, чім); być ~ pieniądzach бу́ти при гро́шах; człowiek ~ szabli люди́на при ша́блі; ~ domu при до́мі; ~ obiedzie при обі́ді; siedzieć ~ stole сиді́ти при столі́ (за столо́м, коло стола́, край стола́); ~ sposobności (okazji) при наго́ді; ~ starszych при ста́рших, в прису́тності ста́рших; ~ śmierci при́ смерті; ~ takich warunkach при таки́х умо́вах; ~ zdrowych zmysłach при здоро́вому ро́зумі; ◊ być ~ apetycie ма́ти апети́т; być ~ głosie бу́ти в го́лосі; być ~ nadziei бу́ти при наді́ї; być ~ zdrowiu бу́ти здоро́вим; ~ czyjej pomocy за чиє́ю допомо́гою; mieszkać ~ ulicy... жи́ти (ме́шкати) по ву́лиці...; ~ niedzieli в [у] неді́лю; opowiedzieć się ~ kim ста́ти на чию́ сто́рону; pozostać ~ życiu залиши́тися в живи́х (се́ред живи́х, живи́м); stać ~ prawdzie стоя́ти за пра́вду; stać (obstawać) ~ swoim zdaniu обсто́ювати (відсто́ювати) свою́ ду́мку (свій по́гляд); śpiewać ~ fortepianie співа́ти під акомпанеме́нт роя́ля; ~ winie за вино́м.

przyaresztować, -tuję, -tujesz, -tował заарештува́ти, -ту́ю, -ту́єш, арештува́ти; *(майно — ще)* накла́сти аре́шт (на що); ~ okręt заарештува́ти (арешту́ва́ти) пароплáв, накла́сти аре́шт на пароплáв.

przybarwek, -wka, *m.* відті́нок ба́рви (ко́льору).

przybarwić, -wię, -wisz, -wił підфарбува́ти, -бу́ю, -бу́єш, підкра́си́ти, -кра́шу́, -кра́си́ш.

przybicie *n.* прибива́ння, прибиття́.

przybić *див.* **przybijać** I, II.

przybiec *див.* **przybiegać.**

przybiednieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli тро́хи збі́дніти.

przybiegać, przybiec, -biegnę, -biegniesz, -biegł прибіга́ти, прибі́гти, -біжу́, -біжи́ш.

przybiegnąć, -biegnę, -biegniesz, -biegł *dok. dub.* **przybiegać.**
przybiegunowy *dub.* **podbiegunowy.**
przybielać, przybielić, -lę, -lisz, -lił підбі́лювати, -люю, -люєш, підбі́лити, -лю́, -лиш.
przybierać, przybrać -biorę, -bierzesz, -brał 1) (sobie czego) бра́ти ще, взя́ти ще; **~brać zupy** взя́ти ще су́пу; 2) (sobie kogo) бра́ти собі́ кого́ (на по́міч), взя́ти собі́ кого́ (на по́міч); **~brać sobie trzech ludzi** взя́ти собі́ на по́міч тро́є люде́й; 3) (co) прийма́ти, прийня́ти, -ійму́, -ймеш (що); *грам.* **~brać końcówkę** прийня́ти закі́нчення; 4) *(дітей)* усиновля́ти, усинови́ти, -влю́, -ви́ш; 5) *неперех.* бі́льшати, побі́льшати, прибува́ти, прибу́ти, -бу́де; **wody ~biera** вода́ бі́льшає (прибува́є); 6) (na czym) набира́ти, набра́ти, -беру́, -бере́ш (чого́); **~bierać na intensywności** набира́ти інтенси́вності; **~bierać na sile** набира́ти си́ли, міцні́ти; ◊ **~bierać na wadze** набува́ти ва́ги.
przybierać II, przybrać, -biorę, -bierzesz, -brał 1) (co) *(робити красивим)* прикраша́ти, прикра́сити, -кра́шу́, -кра́сиш, оздо́блювати, -люю, -люєш, оздобля́ти, оздо́бити, -блю, -биш; *(зеленню і квітами — ще)* уквітчувати, -чую, -чуєш; уквітча́ти, заквітчувати, заквітча́ти; **~bierać suknię koronkami** прикраша́ти (оздо́блювати, оздобля́ти) су́кню (пла́ття) мереживом; 6) (kogo) причепу́рювати, -рюю, -рюєш, причепури́ти (кого́); //**~ się** 1) прикраша́тися, прикра́ситися, оздо́блюватися, оздо́битися; уквітчуватися, уквітча́тися, заквітчуватися, заквітча́тися; 2) (га́рно, пи́шно) вбира́тися, (га́рно, пи́шно) вбра́тися, наряджа́тися, наряди́тися, -джу́ся, -ди́шся; 3) причепу́рюватися, причепури́тися.
przybieżny *med. (intercurrens)* інтеркуре́нтний, випадко́вий.
przybijacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* рід молотка́.
przybijaczka *ż., tkac.* бе́рдо.
przybijać I, przybić, -biję, -bijesz, -bił прибива́ти, приби́ти, -б'ю́, -б'єш; **~bić deskę** приби́ти до́шку; ◊ **~bić kartę** поби́ти ка́рту; *заст.* **~bić nabój** (ladunek) заби́ти набі́й; *розм.* **~bić (w targu)** переби́ти ру́ки; // *(лише докон.)* **~ się** добра́тися, -беру́ся, -бере́шся; **~ ku stronie rodzinnej** добра́тися до рі́дної кра́їни.
przybijać II, przybić, -biję, -bijesz, -bił *mor.* приставля́ти, приста́ти, -ста́ну, -ста́неш, причалювати, -люю, -люєш, причали́ти.
przybijająco гнітю́че.
przybijający гнітю́чий.
przybijak *m., tech.* кува́лда.
przybitka *ż.* 1) *гірн.* забо́йка; 2) *(заст. — в рушниці)* кле́йтух, пиж, -жа́.
przybity *przen.* пригні́чений.
przybladły поблі́длий.
przybladnąć, -bladnę, -bladniesz, -bladł *(rzadziej* **-bladnął), -bledli** поблі́днути.
przyblady блідува́тий.
przyblakły тро́хи побля́клий, тро́хи зблякли́й.
przyblaknąć, -knę, -kniesz, -knął, -knęli *a.* **-kł, -kli** тро́хи побля́кнути, тро́хи зблякну́ти.
przybliżać, przybliżyć, -żę, -żysz, -żył наближа́ти, набли́зити, -бли́жу, -бли́зиш; ◊ *військ.* **~żać tabory** підтяга́ти обо́зи; //**~ się** (do kogo, do czego) наближа́тися, набли́зитися; зближа́тися, збли́зитися *(рідше)* (до ко́го, до чо́го).
przybliżenie(się) *n.* набли́ження.
przybliżony *mat.* набли́жений.
przybliżyć *dub.* **przybliżać.**
przybłąkać się приблуди́ти(ся), -джу́(ся), -дить(ся), приблука́ти.
przybłęda, -dy, *lm.* **-dy,** *m. i ż., pot.* приблу́да.
przybłędny приблу́дний.

przybłękitnieć, **-nieję**, **-niał** трóхи поголубíти, трóхи поблакитнíти, **przybłonek**, **-nka**, *m., anat. (epithelium)* епітéлій, **-лію**.
przybłoniak *m., med. (epithelioma)* епітеліáльний рак.
przybłotny приболóтний.
przyboczny особúстий; straż ~na особúста охорóна; ◊ lekarz ~ лейб-мéдик, придвóрний мéдик.
przybój, **-boju**, *lm.* **-boje**, *m., mor.* прибíй, **-бóю**.
przybór, **-boru**, *m.* 1) прибóр, **-ру**; ~ do kawy кофéйний прибóр; 2) *(лише в мн.)* прилáддя (зб.); ~bory do pisania письмóве прилáддя; ~bory gimnastyczne фізкультýрне прилáддя; ◊ ~ na konia *див.* rząd III.
przybrać *див.* **przybierać**.
przybraknąć, **-knie**, **-kło** *nieos.* трóхи забрáкнути.
przybranie I *n.*: ~ za syna усинóвлення.
przybranie II *n.* окрáса, прикрáса, оздóба, оздóблення.
przybraniec, **-ńca**, *lm.* **-ńcy**, *m.* приймáк, **-кá**.
przybrany I 1) *(про дитину)* усинóвлений; 2) *(про батька, матір)* нáзваний; 3) *(про назву)* вúгаданий; pod ~nym nazwiskiem під вúгаданим прíзвищем.
przybrany II прикрáшений, оздóблений.
przybródek *m. див.* **podbródek**.
przybrudny бруднувáтий, брудненький.
przybrudzać, **przybrudzić**, **-dzę**, **-dzisz**, **-dził** трóхи брудни́ти, трóхи забрудни́ти; // *(лише докон.)* ~ się трóхи забрудни́тися.
przybrukać *dok. див.* **przybrudzać**.
przybrzeże *n.* приберéжжя.
przybrzeżny приберéжний; żegluga ~na приберéжне судноплáвство.
przybrzydnąć, **-dnę**, **-dniesz**, **-dł** (*rzadziej* **-dnął**), **-dli** трóхи спогани́ти.
przybudowywać, **-wuję**, **-wujesz**, **-wywał**, **przybudować**, **-duję**, **-dujesz**, **-dował** поибудóвувати, **-вую**, **-вуєш**, **прибудувáти**, **-дýю**, **-дýєш**.
przybudówek, **-wka**, *m., bud. див.* **przybudówka**.
przybudówka *ż., bud.* прибудóва.
przybus *m., bot. (equisetum)* хвощ, **-ща**.
przybycie *n.* прибуття́.
przybyć *див.* **przybywać**.
przybylczy захóжий.
przybylec, **-lca**, *lm.* **-lcy**, *m. див.* **przybysz**.
przybyły прибýлий.
przybysz, *lm.* **-sze**, *m.* 1) захóжий, **-жого**, пришéлець, **-льця**; прúхожень, **-дня**, прихíдець, **-дця** *(рідко)*; 2) *(що оселився в іншій країні)* іммігрáнт.
przybyszowy *bot.* придáткóвий; korzenie ~we придáткóве корíння.
przybytek I, **-tku**, *m.* прибýток, **-тку**; *прик.* od ~ku głowa nie boli від прибýтку головá не болúть.
przybytek II, **-tku**, *m., książ.* храм, **-му**; ~ wiedzy храм нáуки.
przybywać, **przybyć**, **-będę**, **-będziesz**, **-był** прибувáти, прибýти, **-бýду**, **-бýдеш**; ~być na czas прибýти вчáсно; dnia ~bywa дня прибувáє, день бíльшає, день стаé дóвшим.
przycapiać, **przycapnąć**, **-nę**, **-niesz**, **-nął**, **-nęli** (kogo) *pot.* 1) піймáти, спіймáти; зловúти, **-влю**, **-виш** *(лише докон.)*; 2) *(лише докон.)* *(на гарячому)* застýкати, заскóчити.
przycerować, **-ruję**, **-rujesz**, **-rował** заштóпати звéрху.
przychacie *n.* мíсце кóло хáти.
przychciwy 1) трóхи жáдíбний; 2) нáдто жáдíбний.
przychlebiać, **przychlebić** *див.* **przypochlebiać**.
przychłodnąć, **-chłodnę**, **-chłodniesz**, **-chłódł**, **-chłodli** трóхи охолóнути, трóхи прохолóнути.

przychłodny холоднува́тий, холодне́нький.
przychodni 1) прихо́жий; *(про домробітницю)* нахо́жий; 2) *перен.* сторо́нній, чужорі́дний; ◊ uczeń ~ екстéрн.
przychodnia: ~ lekarska амбулато́рія.
przychodować, -duję, -dujesz, -dował *buch.* прибуткува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
przychodowość *ż.* прибутко́вість, -вості, дохо́дність, -ності, рента́бельність.
przychodowy прибутко́вий, дохо́дний, рента́бельний.
przychodzić, -dzę, -dzisz, -dził, przyjść, przyjdę, przyjdziesz, przyszedł, przyszli прихо́дити, -джу, -диш, прийти́, -йду, -йдеш; *перен.* **przyjść do lat** дійти́ до зрі́лого ві́ку (до зрі́лих літ); **przychodzić do rozumu** прихо́дити до ро́зуму; **przychodzić do władzy** прихо́дити до вла́ди; **przychodzi mi to łatwo** це мені́ даéться (прихо́дить) ле́гко; **przyjdzie mi to samemu zrobić** доведéться (прийдеться) мені́ само́му це зробити; **nie dać nikomu przyjść do słowa** не да́ти ніко́му прийти́ до сло́ва; ◊ **co ci z tego przyjdzie?** що тобі́ з цього́? **przyszedł czas** настáв час; *розм.* **przyjść do grosza** розбагатíти, забагатíти; **przyjść do posiadania czego** придба́ти, набу́ти, -бу́ду, -бу́деш (що); **przyjść do siebie** опам'ята́тися, отя́митися, -млюся, -мишся, схамену́тися; *(після зомління)* опритóмніти; **przychodzić do zdrowia** видýжувати, -жую, -жуєш, одýжувати; *розм.* **gdy przyjdzie co do czego** коли тре́ба бу́де; *розм.* **na co mi to przyszło!** ось, на що я зійшо́в! **na mnie przychodzi kolej** настає́ (надхо́дить, наступа́є) моя́ че́рга; **przyjść na myśl (do głowy)** спáсти на ду́мку; **przyjść na świat** роди́тися, -джу́ся, -дишся; **nikomu nic z tego nie przyjdzie** ніко́му від цього́ нія́кої ко́ри́сті.
przychodzień, -dnia, *lm.* **-dnie,** *m. див.* **przybysz.**
przychodztwo *n.* іммігра́ція.
przychodźca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* імміга́нт.
przychowek, -wka, *m. див.* **przychówek.**
przychowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przychować прихо́бувати, -вую, -вуєш, прихова́ти.
przychód, -chodu, *m.* 1) *(дія)* прихíд, -хóду, прибуття́; 2) *(грошовий)* прихóд, -ду, прибу́ток, -тку.
przychówek, -wku, *m., hod.* приплíд, -плóду.
przychrząstna, -nej, *ż., anat. (perichondrium)* періхóндрій, -рію, охря́стя.
przychrzęstna *ż., anat. див.* **przychrząstna.**
przychudnąć, -dnę, -dniesz, -dł трóхи схýднути.
przychudy худорля́вий.
przychwalać, przychwalić, -lę, -lisz, -lił 1) *(в очі)* хвали́ти, -лю́, -лиш, похвали́ти, прихва́лювати, -люю, -люєш, прихвали́ти; 2) (komu) *перен.* підтáкувати, -кую, -куєш, підтáкнути.
przychwycić *див.* **przychwytywać.**
przychwytać *dok. див.* **przychwytywać.**
przychwytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, przychwycić, -cę, -cisz, -cił лови́ти, -влю́, -виш, злови́ти; пійма́ти, спійма́ти *(лише докон.)*; ~chwycić złodzieja пійма́ти (спійма́ти, злови́ти) злóдія.
przychylać, przychylić, -lę, -lisz, -lił нахиля́ти, нахили́ти, -лю́, -лиш, прихиля́ти, прихили́ти, нагина́ти, нагну́ти; ~lić gałąź нахили́ти (прихили́ти, нагну́ти) гíлку; rad bym mu nieba ~lić я рад би йому́ не́ба прихили́ти; //~ się 1) на-

хиля́тися, нахиля́тися, прихиля́тися, нагина́тися, нагну́тися; 2) (do czego) *(лише докон.) офіц.* пого́ди́тися, -го́джу́ся, -го́ди́шся (з чим); пити́ на зу́стріч (чому́), задовольни́ти (що); ~ do czyjej prośby пити́ назу́стріч чиїй про́сьбі (чиє́му прохáнню), задовольни́ти чию́ про́сьбу (чиє́ прохáння).

przychylenie się *n.* (do czego) пого́дження (з чим); задово́лення (чого́). *Пор.* **przychylać się.**

przychylnie прихи́льно.

przychylność *ż.* прихи́льність, -ності; ~ czyją zyskać (zjednać) здобу́ти чию́ прихи́льність; ~ komu okazać (dać komu dowody ~ci) ви́явити прихи́льність до ко́го; ◊ być dla kogo z wielką (z całą) ~cią бу́ти ду́же прихи́льним для ко́го.

przychylny (komu *a.* dla kogo) прихи́льний (до ко́го).

przychytry хитре́нький.

przyciasny тіснува́тий, тісне́нький.

przyciąć *див.* **przycinać.**

przyciągać, przyciągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) притяга́ти, притя́гувати, -гую, -гуєш, притягти́, -гну́, -гнеш, притягну́ти; *(перен. — ще)* прива́блювати, -люю, -люєш, прива́бити, -блю, -биш; magnes ~ga żelazo магні́т притяга́є (притя́гує) залі́зо; 2) *(тугіше)* підтяга́ти, підтя́гувати, підтягти́, підтягну́ти; ~gać pasa підтяга́ти (підтя́гувати) по́яс; //~ się притяга́тися, притя́гуватися, притягти́ся, притягну́тися.

przyciągająco *див.* **pociągająco.**

przyciągający *див.* **pociągający.**

przyciąganie *n.* притяга́ння; *(фіз.— ще)* тяжі́ння.

przyciągnąć *див.* **przyciągać.**

przyciągnięcie *n.* 1) притя́гнення; 2) підтя́гнення. *Пор.* **przyciągać.**

przycichać, przycichnąć, -chnę, -chniesz, -chnął, -chnęli *a.* **-chł, -chli** притиха́ти, притйхнути; *(про бурю і под. — ще)* вщуха́ти, вщу́хнути; *(умовкнути — ще)* прини́шкнути.

przycichły яки́й (що) прити́х, прити́хлий; яки́й (що) вщух; яки́й (що) прини́шкнув, прини́шклий. *Пор.* **przycichać.**

przycichnąć *див.* **przycichać.**

przyciekać, przyciec, -cieknę, -ciekniesz, -ciekł, -ciekli притіка́ти, притекти́, -течу́, -тече́ш.

przyciemniać, przyciemnić, -nię, -nisz, -nił притемня́ти, притемнювати, -нюю, -нюєш, притемни́ти.

przyciemnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli трóхи потемні́ти, притемні́ти.

przyciemny темнува́тий, темне́нький.

przycieniać, przycienić, -nię, -nisz, -nił зле́гка затіня́ти (затíнювати), зле́гка затіни́ти, -ню́, -ниш.

przycieniować, -niuję, -niujesz, -niował *mal.* зле́гка накла́сти тінь.

przycienki тонкува́тий, тоне́нький.

przycień *m. див.* **półcień.**

przycier, -ru, *m., spec.* 1) затира́льний чан; 2) зате́ртий со́лод, -ду.

przycierać, przytrzeć, -trę, -trzesz, -tarł 1) зле́гка стира́ти, зле́гка сте́рти (зітру́, зітре́ш); 2) *див.* **docierać** 2; ◊ *перен.* **przytrzeć komu rogów збúти пиху́ з ко́го.**

przycierpki терпкува́тий.

przycieś *ż., bud.* переми́чний брус, наса́дка; *(перекладка)* архітра́в; підво́дка фунда́менту.

przycieśniać, przycieśnić, -nię, -nisz, -nił 1) (co) *(одяг)* трóхи зву́жувати, -жую, -жуєш, трóхи зву́зити, -ву́жу, -ву́зиш; 2) (czego) *(лише докон.) (тугіше)* підтягти́, -гну́, -гнеш, підтягну́ти (що); ~nić popręgu підтягти́ (підтягну́ти) попру́гу.

przycięty підрі́заний.

przycięźki важкува́тий, важке́нький, заважкúй.

przycinać, przyciąć, przytnę, przytniesz, przyciął, przycięli 1) підрі́зувати, -зую, -зуєш, підрі́зати,

-píżu, -píżeш; ~cinać gałęzie pidpízувати гілкй; *перен.* ~ciąć komu skrzydełek (pióreк) збúти пихý з кóго; 2) (komu) *перен.* дотинáти, дотя́ти, -тнý, -тнéш, шпигáти (словáми), шпигнýти (словáми); 3) (co czym) *(притискати)* прищúпувати, -пую, -пуєш, прищипнýти, прищúкувати, -кую, -куєш, прищикнýти (що чим); ~ciąć palec drzwiami (we drzwiach) прищипнýти (прищикнýти) пáлець двери́ма (у двéрях); ◊ *перен.* ~ciąć komu nosa втéрти комý нóса.

przycinarka *ż., tech.* обрízувальна машúна.

przycinek, -nka, *m.* кóлкість, -кості, ущúпливе слóво.

przyciosać *див.* **przyciosywać.**

przyciosanie *n.* 1) притесáння; 2) *див.* **wyciosanie.** *Пор.* **przyciosywać.**

przycioska *ż., bud. див.* **przycieś.**

przyciosywać, -suję, -sujesz, -sywał, przyciosać, -ciosam, -ciosasz (*rzadziej* **-cieszę, -cieszesz), -ciosał** 1) притíсувати, -сую, -суєш, притесáти, -тешý, -тéшеш; 2) *див.* **wyciosywać.**

przycisk, -ku, *m.* 1) *лінгв., перен.* нáголос, -су; *(дія)* наголóшування; 2) *див.* **przyciskacz.**

przyciskacz, *lm.* **-cze,** *m.* преспап'é *(невідм.).*

przyciskać, przycisnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli 1) притискáти, притúскувати, -кую, -куєш, притúснути; *перен.* ~snąć kogo do muru притúснути (припéрти) когó до стíнй; *(натиснувши зверху)* придáвлювати, -люю, -люєш, придавúти, -влю́, -виш, придýшувати, -шую, -шуєш, придушúти, -шý, -шиш; 2) *(зверху)* натискáти, натúскувати, натúснути; ~snąć guzik dzwonka elektrycznego натúснути кнóпку електри́чного дзвінкá; 3) (do siebie) пригортáти, пригорнýти, -нý, -неш, притуля́ти, притулúти, -лю́, -лиш (до сéбе); 4) *перен.* утúскувати, утúснути, пригнóблювати, -люю, -люєш, пригнобúти, -блю́, -биш; //~ się (do kogo) пригортáтися, пригорнýтися, притуля́тися, притулúтися (до кóго).

przyciskowy *lingw.* наголóшений; **zgłoska ~wa** наголóшений склад, -ду.

przycisnąć *див.* **przyciskać.**

przyciszać, przyciszyć, -szę, -szysz, -szył 1) приглушáти, приглýшувати, -шую, -шуєш, приглушúти, -шý, -шиш, стишáти, стúшити; 2) *(голос)* зни́жувати, -жую, -жуєш, знижáти, зни́зити, -ни́жу, -ни́зиш, поні́жувати, понижáти, поні́зити.

przyciszony 1) приглýшений, стúшений; 2) зни́жений, поні́жений. *Пор.* **przyciszać.**

przyciszyć *див.* **przyciszać.**

przyciśnienie *n. див.* **przyciśnięcie.**

przyciśnięcie *n.* 1) притúснення; придáвлення, придýшення; 2) натúснення; 3) пригóрнення, притýлення; 4) ýтиск, -ку, утúснення, пригнóблення. *Пор.* **przyciskać.**

przyciśnięty 1) притúснений, притúснутий; придáвлений, придýшений; 2) натúснутий; 3) пригóрнутий, пригóрнений, притýлений; 4) пригнóблений. *Пор.* **przyciskać.**

przyciśniony *див.* **przyciśnięty.**

przyciułać *pot.* призбирáти, назбирáти; *(грошей — ще)* наскладáти.

przyczłapać *pot. див.* **przyczłapać.**

przycukrować, -ruję, -rujesz, -rował *bezp., przen.* підсáхарити, підцукрувáти, -рую, -рýєш; *(зробити більш солодким)* підсолодúти, -джý, -дúш.

przycukrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **przycukrować.**

przycumować, -muję, -mujesz, -mował *mor., lot.* *(літак, судно)* укріпúти, -плю́, -пúш, пришвартувáти, -тýю, -тýєш.

przycupnąć *dok. див.* **przykucać.**

przycwałować, -łuję, -łujesz, -łował примча́ти(ся) ве́рхи.

przyczaić się, -czaję, -czaisz, -czaił причаїтися, притаїтися.

przyczep, -pu, *m.* 1) місце прикріплення; 2) *анат. (insertio musculorum)* місце прикріплення мускулів.

przyczepiać, przyczepić, -pię, -pisz, -pił 1) причіпля́ти, причіплювати, -люю, -люєш, причепи́ти, -плю́, -пиш; 2) *перен. зневажл.* додава́ти, -даю́, -даєш, дода́ти, -да́м, -дасш; ~pić parę szczegółów дода́ти кілька подро́биць; //~ się (do kogo, do czego) причіпля́тися, причіплюватися, причепи́тися (до ко́го, до чо́го); pierze ~piło się do sukni пір'я причепи́лося до су́кні (пла́ття).

przyczepka *ż.* 1) при́чіп, -чепа; motocykl z ~ką мотоци́кл (мотоцикле́т) з при́чепом; 2) *перен. фам.* при́чіпка, за́чіпка; 3) *перен. див.* **przylepka II**; ◊ ~ tramwajowa причіпни́й трамва́йний вагон.

przyczepność *ż., fiz.* зче́плення.

przyczepny 1) причіпни́й; wagon ~ причіпни́й вагон; 2) *фіз.* зче́пний; ◊ człowiek ~ приче́па.

przyczepowy, -wego, *lm.* **-wi,** *spec.* причіплювач.

przyczepski, -skiego, *lm.* **-scy,** *m., żart.* приче́па.

przyczerniać, przyczernić, -nię, -nisz, -nił причо́рнювати, -нюю, -нюєш, причорни́ти.

przyczesywać, przyczesać, -szę, -szesz, -sał причісувати, -сую, -суєш, причеса́ти, -чешу́, -че́шеш; //~ się причісуватися, причеса́тися.

przyczęsty часте́нький.

przyczłapać *pot.* причвала́ти, причала́пати.

przyczołgać się приповзти́.

przyczółek, -łka, *m., archit.* фронто́н, -ну; ◊ *військ.* ~ mostowy передмо́стне укріплення.

przyczyna *ż.* причи́на; być ~ną (czego *a.* czemu) бу́ти причи́ною (чого́); mieć do tego (po temu) ~nę ма́ти для цього́ причи́ну; dla niewiadomej ~ny з невідо́мої причи́ни; nie bez ~ny не без причи́ни; nie ma żadnej dobrej (poważnej) ~ny, żeby... нема́є пова́жної причи́ни, щоб...; podawać ~nę нази́вати причи́ну; w czym tkwi ~? в чо́му лежи́ть причи́на? z tej ~ny з тіє́ї (з то́ї) причи́ни, че́рез те; ◊ za jej ~ną (z jej ~ny) че́рез не́ї.

przyczynek, -nku, *m.* 1) дода́ток, -тка; 2) *(про наукову роботу)* стаття́; ◊ ~ do ... *(у заголовку)* матеріа́ли до ..., до пита́ння про...

przyczyniacz, *lm.* **-cze,** *m.* той, що дода́є що.

przyczyniać, przyczynić, -nię, -nisz, -nił 1) *(розм. — у торгівлі)* дода́вати у вазі́ (в мі́рі), дода́ти у вазі́ (в мі́рі); 2) (komu co, czego) заподію́вати, -дію́ю, -дію́єш, заподія́ти, -дію́, -дієш (кому́ що); *(робити)* чини́ти, -ню́, -ниш, учини́ти (кому́ що); *(бути причиною)* спричиня́ти, спричи́нювати, -нюю, -нюєш, спричини́ти (кому́ що), спричиня́тися, спричи́нюватися, спричини́тися (до чо́го); *(сум, скорботу тощо)* завдава́ти, -даю́, -даєш, завда́ти, -да́м, -дасш; 3) *заст.* дода́вати, дода́ти; ~nić pracy дода́ти робо́ти; //~ się 1) (do czego) спричиня́тися спричи́нюватися, спричиня́тися (до чо́го); ~nić się do zwycięstwa спричини́тися до перемо́ги; 2) (za kim) заступа́тися, заступи́тися, -плю́ся, -пишся (за ко́го), оступа́тися, оступи́тися (за ко́го, за ким).

przyczynowo *nauk.* у причи́нному зв'язку́; te rzeczy wiążą się ze sobą ~ ці спра́ви стоя́ть у причи́нному зв'язку́.

przyczynowość *ż., nauk.* причи́нність, -ності.
przyczynowy *nauk.* причи́нний; *філос.* z w i ą z e k ~ причи́нний зв'язо́к, -зку́; ◊ *грам.* z d a n i e ~we підря́дне ре́чення причи́нне.
przyćmić *див.* **przyćmiewać.**
przyćmienie *n.* 1) притемне́ння; 2) затьма́рення. *Пор.* **przyćmiewać.**
przyćmiewać, przyćmić, -mię, -misz, -mił 1) притемня́ти, притемно́вати, -нюю, -нюєш, притемни́ти; ~mić ś w i a t ł o l a m p y притемни́ти сві́тло ла́мпи; 2) *перен.* затьма́рювати, -рюю, -рюєш, затьма́рити; затьми́ти, -млю́, -ми́ш *(лише докон.);* c z y n t e n b a r d z o ~mił j e g o s ł a w ę цей вчи́нок ду́же затьма́рив (затьми́в) його́ сла́ву; ~mić k o g o s w o j ą p i ę k n o ś c i ą затьма́рити (затьми́ти) кого́ свое́ю краcóю; //~ się 1) ставáти темні́шим, ста́ти темні́шим; 2) тьма́ритися, затьма́ритися; *(про славу, талант тощо — ще)* ме́ркнути, поме́ркнути, мéрхнути, поме́рхнути.
przydać *див.* **przydawać.**
przydajać, przydoić, -doję, -doisz, -doił ще тро́хи надо́ювати, -до́юю, -до́юєш, ще тро́хи надоїти, -дою́, -до́їш.
przydany 1) до́даний; 2) прибі́льшений; 3) призна́чений помічнико́м; прикомандиро́ваний. *Пор.* **przydawać.**
przydarniować, -niuję, -niujesz, -niował прикри́ти дéрном.
przydarnować *див.* **przydarniować.**
przydarzać się, przydarzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **wydarzać się.**
przydaszek, -szku, *m.* піддáшок, -шка, піддáшшя.
przydatek, -tku, *m.* 1) додáток, -тка; *(додане — ще)* придáток; ~ d o w a g i додáток (придáток) до ваги́; 2) *анат.* придáток; 3) *грам. заст. див.* **przedrostek.**
przydatkowy 1) додатко́вий; 2) придáтко́вий. *Пор.* **przydatek.**
przydatność *ż.* (do czego) придáтність, -ності (до чо́го, на що)
przydatny (do czego) придáтний (до чо́го, на що).
przydawać, -daję, -dajesz, -dawał, przydać 1) додава́ти, -даю́, -даєш, дода́ти, -да́м, -даси́; ~dawać d r u g i e t y l e дода́вати ще сті́льки; ~dawać s o b i e l a t дода́вати собі́ ро́ків; 2) *(розм. — в розповіді)* прибі́льшувати, -шую, -шуєш, прибі́льшити, прибрі́хувати, -брі́хую, -брі́хуєш, прибрехáти, -брешу́, -бре́шеш; 3) (komu kogo) *(лише докон.)* призна́чити помічнико́м; прикомандирува́ти, -рую́, -ру́єш *(офіц.).*
przydawać się, -daję, -dajesz, -dawał, przydać się (komu na co) придава́тися, придáтися, здава́тися, здáтися (на що), годи́тися, -джу́ся, -ди́шся, пригоди́тися (куди́, у що); t o n a n i c się n i e ~da це нікýди не годи́ться, це ні до чо́го не придáтне, це ні на що не здáється.
przydawka *ż., gram.* означе́ння; ~ r z e c z o w n a неузго́джене означе́ння, ви́ражене іме́нником; ~ d o p e ł n i a c z o w a неузго́джене означе́ння, ви́ражене іме́нником у родовóму відмі́нку; ~ p r z y i m k o w a неузго́джене означе́ння, ви́ражене іме́нником з прийме́нником.
przydawkowy *gram.* означа́льний; z d a n i e ~we підря́дне означа́льне ре́чення.
przydąć *див.* **przydymać I.**
przydążyć, -żę, -żysz, -żył *dok. див* **przybywać.**
przydech, -chu, *m., lingw.* при́дих, -ху.
przydechowy *lingw.* придихо́вий.
przydepnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **przydeptywać.**
przydeptywać, -tuję, -tujesz, -tywał, przydeptać, -pczę, -pczesz *(rzadziej* -pcę, -pcesz), -ptał притóптувати, -тую, -туєш, притоптáти, -пчý, -пчеш.

przydławiać, przydławić, -wię, -wisz, -wił придáвлювати, -люю, -люєш, придавúти, -влю́, -виш, придýшувати, -шую, -шуєш, придушúти, -шý, -шиш.

przydługi задóвгий, довгувáтий, довгéнький.

przydłużać, przydłużyć, -żę, -żysz, -żył 1) подóвжувати, -жую, -жуєш, подóвжити, здóвжувати, здóвжити; ~**żyć sukni**ę подóвжити (здóвжити) сýкню (плáття); 2) *див.* **przedłużać** 2; //~ **się** 1) подóвжуватися, подóвжитися, здóвжуватися, здóвжитися; 2) *див.* **przedłużać się.**

przydłużak *m., spec. (у вексельного бланка)* алóнж.

przydłużyć *див.* **przydłużać.**

przydnieprowy наддніпрянський, придніпрóвський.

przydniestrowy наддністрянський, придністрóвський.

przydoić *див.* **przydajać.**

przydolinka *ż.* вúдолинок, -нка.

przydomek, -mka *a.* **-mku,** *m.* прізвисько.

przydrałować, -łuję, -łujesz, -łował *posp.* причимчикувáти, -кýю, -кýєш.

przydrapać, -pię, -piesz, -pał 1) трóхи подряпати; 2) *вульг.* причимчикувáти, -кýю, -кýєш.

przydrepcić, -cę, -cisz, -cił *див.* **przydreptać.**

przydreptać, -pczę, -pczesz *(a.* **-pcę, -pcesz), -ptał** *pot. (ногами)* придріботíти, -бочý, -ботúш.

przydrobić, -bię, -bisz, -bił додатковó накришúти, -шý, -шиш.

przydrobny дрібнувáтий, дрібнéнький.

przydrogi дорогувáтий, дорогéнький.

przydroże *n.* придорóжня стéжка.

przydrożeć, -żeje, -żał трóхи подорóжчати.

przydrożny придорóжній; kamień ~ придорóжній кáмінь, -меня.

przydroższy *див.* **przydrogi.**

przydróżka *ż. див.* **przydroże.**

przydróżny *див.* **przydrożny.**

przydrukować, -kuję, -kujesz, -kował додрукувáти, -кýю, -кýєш.

przydrutować, -tuję, -tujesz, -tował прикріпúти дрóтом.

przydrzeć, -drę, -drzesz, -darł 1) трóхи порвáти, -рвý, -рвéщ; 2) трóхи зносúти, -ношý, -нóсиш.

przydrzwia, -wi, *blp. див.* **odrzwia.**

przyduszać, przydusić, -szę, -sisz, -sił 1) придýшувати, -шую, -шуєш, придушúти, -шý, -шиш; *перен.* ~**sić bunt** придушúти бунт; ~**sić kogo do ziemi** придушúти когó до землí; 2) *(вогонь, жар, вугілля)* гасúти (гашý, гáсиш), **погасúти;** 3) *(перен. — рослини) див.* **przygłuszać** 2.

przyduży нáдто велúкий, завелúкий.

przydwajać, przydwoić, -dwoję, -dwoisz, -dwoił подвóювати, -двóюю, -двóюєш, подвóїти.

przydybać, -bię, -biesz, -bał *rub.* 1) (kogo, co) *перен.* захопúти зненáцька, заскóчити, застýкати (когó, що); 2) *неперех. (прийти)* придúбати.

przydymać I, przydąć, -dmę, -dmiesz, -dął, -dęli *(про вітер)* навівáти, навíяти, надувáти, надимáти, надýти (-дýє *і* -дмé); ~dąć liście навíяти (надýти) лúстя.

przydymać II, *dok., posp. (прибігти)* припéрти, -прý, -прéш.

przydymiać, przydymić, -mię, -misz, -mił *kul.* припáлювати, -люю, -люєш, припалúти, -лю́, -лиш; ~**mić zupę** припалúти суп; //~ **się** пригорúти, пригорíти, -рúть; mleko **się** ~miło молокó пригорíло.

przydymiony пригорíлий.

przydziać *див.* **przydziewać.**

przydział, -łu, *m.* 1) призначення; ~ służbowy службóве призначення; 2) *(у постачанні)* пайóк, -йкá; ~**ły żywnościowe** продовóльчі пайкú; нормóваний розпóділ, -лу; регламен-

тóване постача́ння; о́рдер на норм о́вані това́ри; ◊ **па ~ на карткѝ**.

przydzielać, przydzielić, -lę, -lisz, -lił 1) (kogo) призна́чати, призна́чити, -зна́чу, -зна́чиш; 2) (komu co) дава́ти (даю́, даєш), да́ти (дам, дасѝ) (кому́ що); 3) *військ.* прикомандиро́вувати, -вую, -вуєш, прикомандирува́ти, -ру́ю, -ру́єш, зарахо́вувати, -вую, -вуєш, зарахува́ти, -раху́ю, -раху́єш; **~lić do jednostki wojskowej** прикомандирува́ти (зарахува́ти) до військо́вої части́ни.

przydzielony 1) призна́чений; 2) да́ний; 3) прикомандиро́ваний, зарахо́ваний. *Пор.* **przydzielić**.

przydziewać, przydziać, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli додатко́во нани́зувати, -зую, -зуєш, додатко́во низа́ти, -нижу́, -ни́жеш.

przydzwaniać 1) подзво́нювати, -нюю, -нюєш; 2) дзвони́ти в такт.

przydźwięk, -ku, *m.* при́звук.

przydźwigać притаска́ти.

przydźwignąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli (co *a.* czego) тро́хи підня́ти, -німу́, -ні́меш (що).

przyfarbkować, -kuję, -kujesz, -kował підсини́ти, -ню́, -ниш.

przyfarbowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przyfarbować, -buję, -bujesz, -bował підфарбо́вувати, -вую, -вуєш, підфарбува́ти, -бу́ю, -бу́єш, підкра́шувати, -шую, -шуєш, підкра́сити, -кра́шу́, -кра́сиш; **~wać sobie włosy** підфарбува́ти (підкра́сити) собі воло́сся.

przyfastrygować, -guję, -gujesz, -gował *kraw.* приметá ти, пристьоба́ти; ◊ *жарт.* **~ komu kilka rzemieni** стьобну́ти (шмагну́ти) кого́ кі́лька разі́в ре́менем; **//~ się** (do kogo) *перен. жарт.* причепи́тися до ко́го.

przyfrontowy прифронто́ви́й.

przyfruwać, przyfrunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli припурха́ти, припурхну́ти.

przyfugować, -guję, -gujesz, -gował прифугува́ти, -гу́ю, -гу́єш.

przygadanka *ż., pot.* примо́вка.

przygadywać, -duję, -dujesz, -dywał *pot.* 1) (komu co) дорікáти, докоря́ти (кому́ за що); 2) (do kogo) примовля́ти.

przygajać się, przygoić się, -goi, -goił підживáти, піджи́ти, -живе́, підго́ювати ся, -го́ює ться, підго́їтися.

przygalopować, -puję, -pujesz, -pował 1) прилхати гало́пом; 2) прибігти гало́пом.

przygana *ż., przest.* дога́на.

przyganek, -nka, *m.* боково́й (бічни́й) га́нок, -нку.

przyganiacz, *lm.* **-cze,** *m.* той, що докоря́є (дорика́є) кому́.

przyganiać I, **przyganić, -nię, -nisz, -nił** (komu, czemu) докоря́ти, докори́ти, дорікáти, доректи́, -речу́, -рече́ш, роби́ти докори, зроби́ти до́кори (кому́, чому́); ◊ *присл.* **kocioł garnkowi ~ganiał, a sam smoli** ба́чиш чужé під лісом, а не ба́чиш свого́ під но́сом.

przyganiać II, **przygnać, -gonię, -gonisz, -gnał** приганя́ти, приго́нити, пригна́ти (прижену́, прижене́ш).

przyganić *див.* **przyganiać** I.

przygarbiać, przygarbić, -bię, -bisz, -bił тро́хи го́рбити, -блю, -биш, тро́хи згóрбити; *(про людину — ще)* сутýлити, зсутýлити; **//~ się** тро́хи го́рбитися, тро́хи згóрбитися; сутýлитися, зсутýлитися.

przygarbiony тро́хи згóрблений, сутýлий.

przygarniać, przygarnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (kogo) пригорта́ти, пригорну́ти, -ну́, -неш, притуля́ти, притули́ти, -лю́, -лиш, приголу́блювати, -люю, -люєш, приголу́бити, -блю, -биш (кого́); дава́ти притýлок, да́ти притýлок (кому́); прихисти́ти, -хищу́, -хисти́ш, притули́ти (ко-

gó) *(лише докон.)*; ~nąć sierotę dáti сиротí притýлок, прихистúти (притулúти) сиротý; 2) (co) трóхи згортáти, трóхи згорнýти; ~nąć śmiecie do kąta згорнýти смíття в кут; *(волосся)* пригла́джувати, -джую, -джуєш, пригла́дити, -джу, -диш; //~ się (do kogo) пригортáтися, пригорнýтися, притуля́тися, притули́тися (до кóго).

przygarstek, -tka, *m. див.* **przygarść.**

przygarść *ż.* прúгорща, прúгорщ, -щі; ~ soli прúгорща (прúгорщ) сóлі.

przygartywać, -tuję, -tujesz, -tywał *див.* **przygarniać.**

przygasać, przygasnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *a.* **-sł, -śli** пригасáти, пригáснути; *(поез. — ще)* мéркнути, помéркнути, мéрхнути, помéрхнути; ogień ~sł вогóнь пригáс; już światło gwiazd ~sa вже мéркне (пригасáє) свíтло зір.

przygasić *див.* **przygaszać.**

przygasły якúй (що) пригáс, пригáслий.

przygasnąć *див.* **przygasać.**

przygaszać, przygasić, -szę, -sisz, -sił пригáшувати, -шую, -шуєш, пригасúти, -гашý, -гáсиш.

przygaszony пригáшений.

przygęstnieć, -nieje, -niał трóхи згýснути.

przygęsty густувáтий, густéнький.

przyginać, przygiąć, -gnę, -gniesz, -giął, -gięli 1) пригинáти, пригнýти; 2) *перен.* пригнíчувати, -чую, -чуєш, пригнітúти, -гнічý, -гнíтиш, пригноблювати, -люю, -люєш, пригнобúти, -блю́, -биш; //~ się пригинáтися, пригнýтися.

przyglądać się, przyjrzeć się, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli (komu, czemu) придивля́тися, придивúтися, -влю́ся, -вишся; приглядáтися, приглядíтися, -джуся, -дишся, приглянутися *(рідше)* (до кóго, до чóго).

przyglądnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **przyglądać się.**

przyglinek, -nku, *m., geol.* сýглинок, -нку.

przyglinkowaty *geol.* суглинкóвий.

przygładzać I, przygładzić, -dzę, -dzisz, -dził пригла́джувати, -джую, -джуєш, пригла́дити, -джу, -диш.

przygładzać II, przygłodzić, -dzę, -dzisz, -dził трóхи замóрювати гóлодом, трóхи заморúти гóлодом.

przygłodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli проголодáтися.

przygłodzić *див.* **przygładzać II.**

przygłośny голоснéнький, нáдто голосний.

przygłówny *praw.* додатковий; decyzja ~na додатковá постановá, додатковé рíшення; skarga ~na додатковá скáрга.

przygłuchły 1) трóхи оглýхлий; 2) *(про звук)* приглýшений.

przygłuchnąć, -chnę, -chniesz, -chnął, -chnęli *a.* **-chł, -chli** 1) трóхи оглýхнути; 2) *(про звуки)* трóхи стúхнути, трóхи затúхнути.

przygłuchły 1) глухувáтий, глухéнький; 2) *(про звук) див.* **przygłuchły 2.**

przygłupi придýркуватий, дурнéнький.

przygłupiać, przygłupić, -pię, -pisz, -pił (kogo) робúти кого́ дурнíшим, зробúти кого́ дурнíшим.

przygłuszać, przygłuszyć, -szę, -szysz, -szył 1) приглýшувати, -шую, -шуєш, приглушúти, -шý, -шиш; ~szać dźwięki приглýшувати звýки; 2) *(рослини)* заглушáти, заглýшувати, заглушúти.

przygnać *див.* **przyganiać II.**

przygnębiać, przygnębić, -bię, -bisz, -bił 1) *(психічно)* гнітúти (гнічý, гнíтиш), пригнíчувати, -чую, -чуєш, пригнітáти, пригнітúти; zmartwienie ~bia журбá пригнíчує; 2) *(політично)* гнобúти, -блю́, -бúш, пригноблювати,

-люю, -люєш, пригноби́ти, утиска́ти, утиска́ти, -кую, -куєш, утиснути.

przygnębiająco гнітю́че; дія́ти ~ гнітю́че.

przygnębiający гнітю́чий; ~ce wrażenie гнітю́че вра́ження.

przygnębić *див.* **przygnębiać.**

przygnębienie *п.* 1) *(стан)* пригні́ченість, -ності; пригно́бленість; 2) *(дія)* пригні́чення; пригно́блення. *Пор.* **przygnębiać.**

przygnębiony 1) пригні́чений; 2) пригно́блений. *Пор.* **przygnębiać.**

przygniatać, przygnieść, -gniotę, -gnieciesz, -gniótł, -gnietli 1) прида́влювати, -люю, -люєш, придави́ти, -влю́, -виш, приду́шувати, -шую, -шуєш, придуши́ти, -шу́, -шиш, притиска́ти, притиска́ти, -кую, -куєш, притиснути; wóz ~gniótł woźnicę віз придави́в (придуши́в, притиснув) візника; *(руку, ногу тощо — звичайно)* віддавлювати, віддави́ти; 2) *див.* **przygnębiać** 1.

przygniatająco *див.* **przygnębiająco.**

przygniatający 1) перева́жний; *(про кількість — ще)* величе́зний; ~ca większość більшість, величе́зна (перева́жна) більшість, -шості; 2) *див.* **przygnębiający.**

przygnić, -gnije, -gnijesz, -gnił надгни́ти, -гнію, -гниє́ш.

przygnieść *див.* **przygniatać.**

przygniły надгни́лий.

przygoda *ż.* приго́да; stanąć w ~godzie ста́ти в приго́ді.

przygodnie випадко́во.

przygodny випадко́вий.

przygodzić się, -dzę, -dzisz, -dził *przest.* здáтися (здáмся, здасúся), придáтися, пригодúтися, -джýся, -дúшся, стáти в приго́ді, знадобúтися, -блю́ся, -бúшся.

przygoić się *див.* **przygajać się.**

przygonić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **przyganiać II.**

przygorszy поганéнький, до́сить пога́ний.

przygorzały яки́й (що) пригорі́в, пригорі́лий.

przygorzeć, -rzeje, -rzał *див.* **przypalić się.**

przygorzelina *ż.* при́гар (-ру *ч.р. і* -рі *ж.р.*).

przygorzki гіркува́тий, гірке́нький.

przygorzknąć, -nie, -nął *див.* **przygorzknieć.**

przygorzkniały згі́ркли́й, пригі́ркли́й.

przygorzknieć, -nieje, -niał зле́гка (тро́хи) згі́ркнути, пригі́ркнути.

przygotować *див.* **przygotowywać.**

przygotowanie *п.* 1) приготува́ння, пригото́влення; 2) підгото́вка; *військ.* ~ artyleryjskie артилері́йська підгото́вка; *пор.* **przygotowywać;** 3) *(лише в мн.) (підготовчі роботи)* готува́ння.

przygotowany 1) пригото́ваний, пригото́влений; 2) підгото́ваний. *Пор.* **przygotowywać.**

przygotowawczy підгото́вчий.

przygotowywacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) той, хто гото́є (приготовля́є); 2) той, хто підготовля́є. *Пор* **przygotowywać.**

przygotowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przygotować, -tuję, -tujesz, -tował 1) готува́ти, -ту́ю, -ту́єш, приготува́ти, приготовля́ти, пригото́вити, -влю, -виш (що); ~wać komu niespodziankę приготува́ти (пригото́вити) кому́ сюрпри́з; 2) (do czego) підготовля́ти, підгото́вити, готува́ти, підготува́ти (до чо́го); ~wywać kogo do egzaminu готува́ти (підготовля́ти) кого́ до і́спиту; //~ się 1) готува́тися, приготува́тися, приготовля́тися, пригото́витися; ~wywać się do wyjazdu готува́тися (приготовля́тися) до ві́їзду; 2) *(до іспиту тощо)* підготовля́тися, підгото́витися, готува́тися, підготува́тися.

przygrabiać, przygrabić, -bię, -bisz, -bił пригрі́бати, пригребти́.

przygrabywać, -buję, -bujesz, -bywał *див.* **przygrabiać.**

przygradzać, przygrodzić, -dzę, -dzisz, -dził (czego) пригоро́джувати, -джую, -джуєш, пригороди́ти, -джу́, -диш (чого́); ~**dzić** p o l a пригороди́ти по́ля.

przygramolić się, -lę, -lisz, -lił *pot.* притарабáнитися, притарга́нитися, притарагу́нитися *(фам.)*.

przygraniczny прикордо́нний.

przygrobny *див.* **nadgrobowy** 1.

przygrodzić *див.* **przygradzać**.

przygródek, -dka, *m., hist.* при́город.

przygrubieć, -bieję, -biejesz, -biał, -bieli потовстíти.

przygrubo 1) товстувáто, товстéнько; 2) грубувáто. *Пор.* **przygruby**.

przygruby 1) товстувáтий, товстéнький; 2) *(про поведінку)* грубувáтий.

przygrywać 1) *(акомпануючи)* приграва́ти, -граю́, -граєш, підгравáти; 2) (do czego) *перен.* натяка́ти (на що).

przygrywka *ż., muz., przen.* 1) рефрéн, -ну; 2) *перен.* при́спів, -ву.

przygryzać, przygryźć, -zę, -ziesz, -zł, -źli 1) прикýшувати, -шую, -шуєш, прикусúти, -кушу́, -ку́сиш; *перен.* ~**źć** s o b i e j ę z y k прикусúти собí язúк (язика́); *(губи)* закýшувати, закусúти; 2) *(лише недокон.) (час від часу)* покýсувати, -сую, -суєш; ~**zać** w a r g i покýсувати гýби; 3) (komu) *перен.* шпигáти словáми, шпигнýти словáми (кого́), допікáти, допектú, -печу́, -печéш (кому́).

przygryzek, -zka, *m. див.* **docinek**.

przygryźć *див.* **przygryzać**.

przygrzać *див.* **przygrzewać**.

przygrzebywać, -buję, -bujesz, -bywał, przygrzebać, -bię, -biesz, -bał пригрібáти, пригребтú; *(лопатою — звичайно)* пригортáти, пригорнýти, -ну́, -неш.

przygrzewać, przygrzać, -grzeję, -grzejesz, -grzał, -grzali *a.* **-grzeli** пригрівáти, пригрíти; //~ **się** пригрівáтися, пригрíтися.

przygrzmiewać погри́мувати, -мую, -муєш.

przygważdżać, przygwoździć, -żdżę, -żdzisz, -ździł 1) (co) прибивáти цвя́хами (гвіздка́ми), прибúти цвя́хами (гвіздка́ми); 2) (kogo do czego) *перен.* прико́вувати, -вую, -вуєш, прикувáти, -кую́, -куéш (кого́ до чо́го).

przygwizdywać, -duję, -dujesz, -dywał 1) *(до такту)* підсвúстувати, -тую, -туєш, присвúстувати; 2) *(неголосно)* посвúстувати; ~ s o b i e посвúстувати собí.

przygwoździć *див.* **przygważdżać**.

przygwożdżony *przen.* прико́ваний, прикýтий.

przyhaczać, przyhaczyć, -czę, -czysz, -czył зачіпля́ти (зачíплювати) га́ком (крюко́м), зачепúти га́ком (крюко́м).

przyhaftować, -tuję, -tujesz, -tował 1) з'єдна́ти вúшивкою; 2) додатко́во вúшити.

przyhamować, -muję, -mujesz, -mował *tech.* 1) пригальмувáти, -мýю, -мýеш; 2) *(цілковито)* загальмувáти.

przyharcować, -cuję, -cujesz, -cował під'їхати гарцю́ючи.

przyhartować, -tuję, -tujesz, -tował *tech.* ще трóхи загартувáти, -тýю, -тýеш.

przyheblować, -luję, -lujesz, -lował 1) підструга́ти (-стружу́, -стру́жеш *і* -га́ю, -га́єш); 2) *(припасувати)* приструга́ти.

przyholowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przyholować, -luję, -lujesz, -lował *mor.* притягáти на буксúрі, притягтú (притягнýти) на буксúрі.

przyhołubiać, przyhołubić, -bię, -bisz, -bił приголýблювати, -люю, -люєш, приголýбити, -блю, -биш; ~**bić** s i e r o t ę приголýбити сиротý; //~ **się** 1) приголýблюватися, приголýбитися; 2) *(для користі)* підлéщуватися, -щуюся, -щуєшся, підлестúтися, -лещу́ся, -лестúшся; підмáзуватися, -зуюся, -зуєшся, підмáзатися, -мáжуся, -мáжешся *(розм.)*.

przyhukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przyhuknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli ви́гуками підта́кувати, -кую, -куєш, ви́гуками підта́кнути.

przyimek, -mka, *m., gram.* прийме́нник.

przyimkowy *gram.* прийменнико́вий; przydawka ~wa неузго́джене озна́чення, ви́ражене іме́нником з прийме́нником.

przyjaciel, lm. -ciele, -ciół, *m.* 1) прия́тель, друг (*мн.* дру́зі); *жарт.* ~ od kieliszka прия́тель від ча́рки; ~ od serca щи́рий друг (прия́тель); *присл.* prawdziwego ~la można poznać w biedzie спра́вжнього дру́га (прия́теля) мо́жна пізна́ти в бі́ді; 2) *перен.* прихи́льник; *іст.* Towarzystwo **Przyjaciół** Nauk Товари́ство прихи́льників нау́ки; ◊ ~le polityczni політи́чні однодýмці, -ців.

przyjacielski 1) прия́тельський, дру́жній; 2) *див.* **przyjazny** 1.

przyjacielsko 1) по-прия́тельському, по-прия́тельськи, по-дру́жньому; 2) *див.* **przyjaźnie** 1.

przyjacielskość *ż.* дру́жність, -ності, дружелю́бність, прия́зність.

przyjacielstwo I *n., zb.* дру́зі, -зів, прия́телі, -лів.

przyjacielstwo II *n. див.* **przyjaźń.**

przyjaciółka *ż.* прия́телька, по́друга.

przyjazd, -du, *m.* приї́зд, -ду.

przyjazdowy: tor ~ *kol.* ко́лія (ре́йки) прибу́ття.

przyjazny 1) прия́зний, дружелю́бний; 2) *перен.* сприя́тливий; ◊ wiatr ~ попу́тний (ходови́й, пого́жий) ві́тер, -тру.

przyjaźnić się, -nię, -nisz, -nił (z kim) дружи́ти, -жу́, -жиш, приятелюва́ти, -лю́ю, -лю́єш (з ким).

przyjaźnie 1) прия́зно, дружелю́бно; 2) сприя́тливо. *Пор.* **przyjazny.**

przyjaźń *ż.* дру́жба; прия́знь, -ні *(рідше);* okazywać komu ~ (~nią kogo darzyć) виявля́ти дру́жбу (до ко́го); zawrzeć (nawiązać) z kim ~ зав'яза́ти дру́жбу з ким; zyskać (zjednać) sobie czyją ~ здобу́ти чию́ дру́жбу; ◊ być z kim w ~ni бу́ти з ким в дру́жніх відно́синах (взає́минах), жи́ти з ким дру́жно, дружи́ти з ким.

przyjąć *див.* **przyjmować.**

przyjechać *див.* **przyjeżdżać.**

przyjemca, -cy, lm. -cy, *m., handl.* оде́ржувач.

przyjemniaczek, -czka, lm. -czki, *m., iron.* фрукт, тип.

przyjemnie прие́мно.

przyjemniuchny *pieszcz. див.* **przyjemny.**

przyjemniutki *pieszcz. див.* **przyjemny.**

przyjemnostka *ż.* мале́нька прие́мність, -ності.

przyjemnościowy для прие́мності.

przyjemność *ż.* прие́мність, -ності; sprawić komu ~ зроби́ти кому́ прие́мність; z całą ~cią з вели́кою прие́мністю; z kim mam ~ mówić? з ким ма́ю прие́мність говори́ти?

przyjemny прие́мний.

przyjezdny приї́жджий.

przyjeżdżać, przyjechać, -jadę, -jedziesz, -jechał приї́жджа́ти, приї́здити, -джу́, -диш, приї́хати, -ї́ду, -ї́деш.

przyjęcie *n.* 1) *(дія)* прийняття́; зарахува́ння; усино́влення; *пор.* **przyjmować;** 2) *(гостей)* прийо́м, -му; doznać serdecznego ~cia зазна́ти щи́рого прийо́му; huczne ~ пи́шний прийо́м; sprawiać (urządzać) ~ влашто́вувати прийо́м; зва́ний обі́д, -ду; зва́ний ве́чір, -чора; prosić na ~ запро́шувати на зва́ний обі́д (на зва́ний ве́чір); ◊ godziny ~jęć прийма́льні годи́ни, -ди́н; warunki nie do ~cia неприйня́тні умо́ви, -мо́в; wychodzić na czyje ~ вихо́дити кому́ назу́стріч.

przyjęty прийня́тий; ◊ ogólnie ~ загальновизнаний.

przyjmować, -muję, -mujesz, -mował, przyjąć, -jmę, -jmiesz, -jął, -jęli прийма́ти, прийня́ти, -ймý, -ймеш; *(на посаду — ще)* зарахо́вувати, -вую, -вуєш, зарахува́ти, -раху́ю, -раху́єш; ~**jmować** c o d o w i a d o m o ś c i прийма́ти що до ві́дома; ~**jąć** k o g o c h ł o d n o хо́лодно прийня́ти кого́; ~**jąć** k o g o g o r ą c o те́пло прийня́ти кого́; *перен.* ~**jąć** k o g o z o t w a r t y m i r ę k a m i прийня́ти кого́ з розкри́тими об'і́ймами; *військ.* ~**jąć** n a t a r c i e прийня́ти бій; *перен.* ~**jąć** z a d o b r ą m o n e t ę прийня́ти за чи́сту моне́ту; *(за сина — звичайно)* усино́влювати, усинови́ти, -влю, -ви́ш; ◊ p r o s z ę ~**jąć** w y r a z y s z a c u n k u *(закінчуючи листа)* з глибо́кою (висо́кою) пошано́ю; ~**jmować** u d z i a ł бра́ти у́часть.

przyjmować się, -muję, -mujesz, -mował, przyjąć się, -jmę, -jmiesz, -jął, -jęli прийма́тися, прийня́тися; ~**jąć się** n a c u d z y m g r u n c i e прийня́тися на чужо́му гру́нті; *мед.* o s p a ~**jęła się** ві́спа прийняла́ся.

przyjrzeć się *dok. див.* **przyglądać się.**

przyjście *n.* прихі́д, -хо́ду, прибу́ття.

przyjść *див.* **przychodzić.**

przykadek, -dka, *m., zdr.* ді́жечка.

przykanalik, -ku, *m., zdr.* бокови́й (бічни́й) кана́л невели́ких ро́змірів; бокова́ (бічна́) кана́вка.

przykapać, -pię, -piesz, -pał ще бі́льше нака́пати (накра́пати).

przykarbować, -buję, -bujesz, -bował *(волосся)* підви́ти (підів'ю, підів'єш).

przykarbowanie *n. (волосся)* підви́вка.

przykarm, -mu, *m., roln. (nociвів)* підживля́ння; піджи́влення *(док.).*

przykarmiać *(дитину)* підгодо́вувати, -вую, -вуєш.

przykarpacki прикарпа́тський.

przykaz *m. див.* **rozkaz.**

przykazać *dok. див.* **rozkazywać.**

przykazanie *n., rel., przen.* запові́дь, -ді.

przykazywać *див.* **rozkazywać.**

przykąsywać, -suję, -sujesz, -sywał, przykąsić, -szę, -sisz, -sił *див.* **przygryzać.**

przykipieć, -pi, -piał 1) прикипі́ти, -пи́ть; 2) тро́хи ви́кипіти, -пить.

przykisać, przykisnąć, -śnie, -snął *a. -sł, a. -siał* підкиса́ти, підки́снути.

przykitować, -tuję, -tujesz, -tował *(замазкою)* прима́зати, -ма́жу, -ма́жеш, закитува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

przyklajstrować, -ruję, -rujesz, -rował приклеї́ти клейстером.

przyklamrować, -ruję, -rujesz, -rował *tech.* прикріпи́ти скобо́ю.

przyklapły *pot.* обви́слий.

przyklapnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* обви́снути.

przyklask, -ku, *m.* о́плески, -кі́в, аплодисме́нти, -тів *(лише в мн.).*

przyklaskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przyklasnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli 1) аплодува́ти, -ду́ю, -ду́єш *(лише недокон.);* 2) *перен.* схва́лювати, -люю, -люєш, схвали́ти, -лю́, -лиш; ~**snąć** c z y j e m u p l a n o w i схвали́ти чий план; 3) *(в такт)* прихло́пувати, -пую, -пуєш, прихло́пнути.

przyklaśnięcie *n.* 1) *докон.* аплодува́ння; 2) схва́лення; 3) прихло́пнення. *Пор.* **przyklaskiwać.**

przyklejać, przykleić, -kleję, -kleisz, -kleił приклéювати, -клéюю, -клéюєш, приклéїти; //~ **się** 1) приклéюватися, приклéїтися; 2) (do kogo) *перен. розм.* ли́пнути, прилипа́ти, прили́пнути (до ко́го).

przyklepywać, -puję, -pujesz, -pywał, przyklepać, -pię, -piesz, -pał припліскувати, -кую, -куєш, приплеска́ти, -плещу́, -пле́щеш; *(землю)* зле́гка утрамбо́вувати,

-вую, -вуеш, злéгка утрамбувáти, -бую, -бýеш.

przyklękać, przyklęknąć, -klęknę, -klękniesz, -klęknął, -klęknęli *a.* **-kląkł, -klękli** 1) опускáтися на одне́ коліно, опустúтися на одне́ коліно; на хвилúну опускáтися на колíна, на хвилúну опустúтися на колíна; 2) *перен.* ставáти на колíна, стáти на колíна.

przyklękiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał *див.* **przyklękać.**

przyklęknąć *див.* **przyklękać.**

przykład, -du, *m.* прúклад, -ду; brać ~ z kogo брáти прúклад з кóго; świecić ~dem бýти прúкладом; (za) ~dem czyim за прúкладом, за зразкóм (кого́, чого́); *розм.* na ten ~ *див.* **na przykład.**

przykładać, przyłożyć, -żę, -żysz, -żył 1) (co do czego) прикладáти, прикластú, -кладý, -кладéш; *перен.* **przyłożyć** do czego rękę прикластú рýку, докластú рук (до чóго); **przyłożyć** pieczęć прикластú печáтку (печáть); **przyłożyć** rękę do ust прикластú рýку до губ; *(перен. — зосереджувати на чому увагу, думки тощо)* вкладáти, вкластú; **przykładać** do czego serce вкладáти в що сéрце; 2) (co czym) притúскувати, -кую, -куеш, притúснути (що, чим); **przyłożyć** kamieniem притúснути кáменем; 3) (kogo do kogo) *(лише недокон.) розм.* рівня́ти (кого́ з ким), прирівнювати, -нюю, -нюєш, дорівнювати (кого́ до кóго); 4) (co *a.* czego) *див.* **dodawać**; ◊ *перен.* człowiek choć do rany **przyłożyć** людúна золотóго сéрця; *жарт.* **przyłożyć** klapsa вліпúти шльóпанця; usłyszeć słowo, **przyłożyć** dziesięć почýти слóво, дéсять прибрехáти (додáти); //~ się 1) (do czego) *(лише докон.)* взя́ти ýчасть (у чóму); **przyłożyć się** do kosztów взя́ти ýчасть у вúтратах; 2) (do czego) *(бути причиною)* спричиня́тися, спричúнюватися, -нююся, -нюєшся, спричинúтися, -нúюся, -нишся (до чóго); *перен.* **przykładać się** do dobra ogólnego спричиня́тися (спричúнюватися) до загáльного добрá; 3) (do czego) старáнно займáтися чим, віддавáтися, -даю́ся, -даéшся, віддáтися, -дáмся, -дасúся (чомý); **przykładać się** do nauki віддавáтися наýці; 4) *мисл.* прицíлюватися, -люю́ся, -люєшся, прицíлитися.

przykładka *ż.* додáток, -тка, додáча.

przykładnia *ż., tech. див.* **przykładnica.**

przykładnica *ż., tech.* рисувáльна лінíйка.

przykładnie зразкóво, взірцéво.

przykładność *ż.* зразкóвість, -вості, взірцéвість.

przykładny зразкóвий, взірцéвий.

przykładowy 1) зразкóвий; 2) *перен.* додаткóвий.

przykładzik, -ku, *m., zdr.* малéнький прúклад, -ду.

przykłusować, -suję, -sujesz, -sował прúхати рúссю (клýсом).

przykoczować, -czuję, -czujesz, -czował прикочувáти, -чýю, -чýеш.

przykołatać się, -łaczę, -łaczesz *(rzadziej* **-łacę, -łacesz), -łatał** приплестúся, -плетýся, -плетéшся, приплéнтатися, притягтúся, -гнýся, -гнешся; *(блукаючи)* приблукáти.

przykomorek *m. див.* **przykomórek.**

przykomórek, -rka, *m.* невелúчка мúтниця; невелúчка тамóжня.

przykonwojować, -juję, -jujesz, -jował приконвоювáти, -воюю, -воюєш, привестú під конвóєм.

przykop, -pu, *m., wojs., przest.* підкó[í]п, -кóпу.

przykopać *див.* **przykopywać.**

przykopcać, przykopcić, -cę, -cisz, -cił злéгка закóпчувати, -чую, -чуеш, злéгка закоптúти, -пчý

-пти́ш, зле́гка зади́млювати, -люю, -люєш, зле́гка задими́ти, -млю́, -ми́ш, зле́гка заку́рювати, -рюю, -рюєш, зле́гка закури́ти, -рю́, -риш.

przykopywać, -puję, -pujesz, -pywał, przykopać, -pię, -piesz, -pał (czego) прико́пувати, -пую, -пуєш, прикопа́ти (чого́); //~ się підко́пуватися, -пуюся, -пуешся, підкопа́тися.

przykorkować, -kuję, -kujesz, -kował заку́порити, закоркува́ти, -кую, -куєш, заткну́ти про́бкою (ко́рком).

przykosa *ż., geo.* коса́.

przykosić, -szę, -sisz, -sił 1) ще бі́льше накоси́ти, -кошу́, -ко́сиш; 2) *(зрізати)* підкоси́ти.

przykostny *anat.* прикістко́вий.

przykotwiać, przykotwić, -wię, -wisz, -wił *mor., tech.* ста́вити на я́кір, поста́вити на я́кір.

przykracać, przykrócić, -cę, -cisz, -cił 1) укоро́чувати, -чую, -чуєш, укороти́ти, -рочу́, -ро́тиш; 2) (czego) *перен.* зме́ншувати, -шую, -шуєш, зме́ншити; ~krócić komu dochodów зме́ншити кому́ прибу́тки; ◊ *перен.* cugli komu ~krócić підібра́ти кому́ ві́жки.

przykrajać *див.* **przykrawać.**

przykraszać, przykrasić, -szę, -sisz, -sił *kul.* підправля́ти жи́ром, підпра́вити жи́ром.

przykrawacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* закро́йщик.

przykrawaczka *ż., spec.* закро́йщиця.

przykrawać, przykrajać, -ję, -jesz, -jał *spec.* закро́ювати, -кро́юю, -кро́юєш, закро́їти.

przykrawalnia *ż., spec.* закро́йний цех, -ху.

przykrawarka *ż.* обрізна́ маши́на.

przykredytować *див.* **skredytować.**

przykręcać, przykręcić, -cę, -cisz, -cił 1) пригви́нчувати, -чую, -чуєш, пригвинти́ти, -нчу́, -нти́ш, прикру́чувати, -чую, -чуєш, прикрути́ти, -кручу́, -кру́тиш; ~cić śrubę прикрути́ти гвинт; 2) *(гніт)* прикру́чувати, прикрути́ти.

przykrępować, -puję, -pujesz, -pował (do czego) тісно прив'яза́ти, -в'яжу́, -в'я́жеш (до чо́го).

przykro при́кро, непри́ємно; ◊ bardzo mi ~ я ду́же жалкую (шкоду́ю).

przykrochmalić, -lę, -lisz, -lił ще бі́льше накрохма́лити.

przykroić, -kroję, -kroisz, -kroił *dok. див.* **przykrawać.**

przykrostka *ż.* невели́чка при́кість (непри́ємність).

przykrość *ż.* при́кість, -рості, непри́ємність, -ності; doznał (doświadczył) wielkiej ~ci зазна́в вели́кої при́кості (непри́ємності); wyrządzić (sprawić) komu ~ зроби́ти кому́ при́кість (непри́ємність); znosić od kogo ~ci зазнава́ти від ко́го при́костей (непри́ємностей); ◊ to pociągnie dla kogo ~ci це ма́тиме для ко́го при́крі (непри́ємні) на́слідки.

przykrócenie *n.* 1) укоро́чення; 2) зме́ншення. *Пор.* **przykracać.**

przykrócić *див.* **przykracać.**

przykrótki короткува́тий, коротє́нький.

przykry при́крий, непри́ємний; ~ głos при́крий (непри́ємний) го́лос, -су; ~ra nowina при́кра (непри́ємна) ві́стка.

przykrycie *n.* 1) *(дія)* прикриття́; 2) *(предмет)* укрива́ло.

przykryć *див.* **przykrywać.**

przykrywa *ż.* кри́шка, по́кришка; *(у скрині)* ві́ко.

przykrywać, przykryć, -kryję, -kryjesz, -krył прикрива́ти, прикри́ти; ~krywać nawozem, słomą прикрива́ти гно́єм, соло́мою.

przykrywka *ż., zdr., див.* **przykrywa.**

przykrzepły присо́хлий.

przykrzepnąć, -pnie, -pnął. *a.* **-pł** присо́хнути.

przykrzesywać, -suję, -sujesz, -sywał, przykrzesać, -szę, -szesz, -sał *див.* **przyciosywać.**

przykrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (sobie) скуча́ти, нудьгува́ти, -гу́ю, -гу́єш, ну́дитися (ну́джуся, ну́дишся); //~ się ставáти нудни́м (скучни́м), набридáти, обридáти; ~krzy mi się мені ну́дно (ску́чно); ~krzyło mu się to це йому́ набридáло.

przykrzywiać, przykrzywić *див.* **przekrzywiać.**

przykucać, przykucnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli присідáти навпóчіпки, присісти навпóчіпки.

przykuć *див.* **przykuwać.**

przykulać się, przykulić się, -lę, -lisz, -lił злéгка скýлюватися, -лююся, -люєшся, злéгка скýлитися; злéгка знітися, -нíчуся, -нíтишся *(лише докон.).*

przykupić *див.* **przykupywać.**

przykupka *ż.* прикýпка.

przykupna, -nej, *ż., karc. див.* **przykupka.**

przykupno *п. див.* **przykupka.**

przykupywać, -puję, -pujesz, -pywał, przykupić, -pię, -pisz, -pił прикупóвувати, -вую, -вуєш, прикупля́ти, прикупáти, прикупи́ти, -плю́, -пиш; ~pywać książek do bibliotek прикупóвувати (прикупля́ти, прикупáти) книжóк для бібліотéки.

przykurczyć, -czę, -czysz, -czył 1) скóрчити; 2) *перен.* скоротúти, -рочý, -рóтиш, обмéжити (в чóму).

przykusy куцéнький.

przykuty прикóваний, прикýтий.

przykuwać, przykuć, -kuję, -kujesz, -kuł прикóвувати, -вую, -вуєш, прикувáти, -кую́, -куєш; *перен.* ~kuć uwagę прикувáти увáгу; *перен.* ~kuty chorobą do łóżka прикóваний хворóбою до лíжка.

przykwaszać, przykwasić, -szę, -sisz, -sił 1) підквáшувати, -шую, -шуєш, підквáсити, -квáшу, -квáсиш; 2) *(про кількість)* ще бíльше квáсити, ще бíльше заквáсити; *(огірків)* ще бíльше соли́ти (засóлювати), ще бíльше засоли́ти.

przykwasnieć, -nieje, -niał стáти кислувáтим (кисле́ньким).

przykwaśny кислувáтий, кисле́ньний.

przykwiatek, -tka, *m., bot.* прúквіток, -тка.

przylać *див.* **przylewać.**

przylakować, -kuję, -kujesz, -kował припечáтати сургучéм.

przylapisować, -suję, -sujesz, -sował припектú ля́пісом.

przylasek, -sku, *m.* прúлісок, -ка.

przylaszczka *ż., bot.* перéліска, болóтна фіáлка.

przylatać *див.* **przylatywać.**

przylatywać, -tuję, -tujesz, -tywał, przylecieć, -cę, -cisz, -ciał, -cieli прилітáти, прилетíти, -лечý, -летúш; прилúнути *(поез.).*

przylądek, -dka, *m., geo.* мис, -су, pir *(род.* рóгу); Przylądek Dobrej Nadziei Мис Дóброї Надíї.

przylądować, -duję, -dujesz, -dował 1) *мор.* причáлити; 2) *ав.* приземли́тися.

przylec *див.* **przylegać.**

przylecieć *див.* **przylatywać.**

przylegać, przylec, -legnę, -legniesz, -legł 1) (do czego) *(лише недокон.)* приляráти; bucik dobrze ~lega черевúк дóбре прилягáє; 2) (do czego) *(лише недокон.) (бути розташованим біля чого)* межувáти, -жýю, -жýєш (з чим), примикáти (до чóго); wioska ~lega do miasta селó межýє з містом (примикáє до мíста); 3) (do kogo) *(лише докон.) перен.* припáсти, -падý, -падéш (до кóго); ~lec do kogo sercem сéрцем до кóго припáсти.

przyległość *ż.* 1) суміжність, -ності; ~ dwóch krajów суміжність двох крáїн; 2) *(лише в мн.)* окóлиці, -лиць; ~ci miasta окóлиці мíста.

przyległy суміжний, примикáючий; *(що знаходиться в сусідстві — ще)* сусíдній; ~le grunty су-

мі́жні (приміка́ючі; сусі́дні) грунти́, -тів; *мат.* ~ кąт сумі́жний кут, -та́.
przylepeczka I *ż., zdr. (хліба)* окра́йчик.
przylepeczka II *ż., zdr., pieszcz.* ки́ценька.
przylepek, -pka, *m.* 1) прикле́йка; 2) *перен.* прида́ток, -тка.
przylepiać, przylepić, -pię, -pisz, -pił 1) прили́плювати, -люю, -люєш, прили́пи́ти, -плю́, -пиш; 2) *(клеєм)* прикле́ювати, -кле́юю, -кле́юєш, прикле́їти; ◊ *жарт.* ~pić komu klapsa да́ти кому́ шльо́панця; //~ się 1) прили́плюватися, прили́пи́тися; прикле́юватися, прикле́їтися; 2) *перен. розм.* ли́пнути, прилипа́ти, прили́пнути (до ко́го).
przylepiec, -pca, *lm.* **-pce,** *m., med. (emplastrum adhaesivum)* липу́чий пла́стир, -ру.
przylepka I *ż.* окра́єць, -кра́йця, окра́йчик.
przylepka II *ż., pieszcz.* ки́ценька.
przylepny липки́й.
przylew, -wu, *m.* прили́в, -ву, напли́в.
przylewać, przylać, -leję, -lejesz, -lał, -lali *a.* **-leli** доли́ва́ти, доли́ти, -ллю́, -лле́ш, підли́ва́ти, підли́ти (піділлю́, піділлє́ш).
przylewka *ż.* доли́тий дода́ток, -тка.
przyleźć *dub.* **przylazić.**
przylga *ż., bud.* фальц, паз.
przylgliwy прилиpа́ючий.
przylgły прилипний.
przylgnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) прили́пнути; język ~nął do podniebienia язи́к прили́п до піднебіння; 2) (do kogo, do czego) *перен.* притули́тися, -лю́ся, -лишся, припа́сти, -паду́, -падеш (до ко́го, до чо́го); *(до кого — ще)* пригорну́тися, -ну́ся, -нешся; ~ ustami do ręki припа́сти губа́ми до руки́; *(серцем, душею)* прихили́тися, -лю́ся, -лишся, привернутися, прив'яза́тися, -в'яжу́ся, -в'яжешся (до ко́го, до чо́го).
przylgnienie *n. див.* **przylgnięcie.**
przylgnięcie *n.* 1) прили́пнення; 2) притулення; прихилення, прив'я́зання. *Пор.* **przylgnąć.**
przylipać, przylipnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **przylepiać się.**
przylistek, -tka, *m., bot. (stipula)* при́листок, -стка.
przylizać *див.* **przylizywać.**
przylizany прили́заний; *перен.* ~lizane włosy прили́зане воло́сся.
przylizywać, -zuję, -zujesz, -zywał, przylizać, -żę, -żesz, -zał прили́зувати, -зую, -зуєш, прилиза́ти, -лижу́, -ли́жеш; //~ się прили́зуватися, прилиза́тися.
przylot, -tu, *m.* прили́т, -льо́ту.
przylotny прили́тний.
przylukrować, -ruję, -rujesz, -rował *cuk.* прикри́ти глазу́р'ю.
przylutowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przylutować, -tuję, -tujesz, -tował припа́ювати, -па́ю, -па́юєш, припаяти.
przyluźny 1) тро́хи ві́льний, тро́хи просто́рий; ~ne ubranie тро́хи ві́льний (тро́хи просто́рий) о́дяг, -гу; 2) на́дто ві́льний, на́дто просто́рий; ~ne ubranie на́дто ві́льний (на́дто просто́рий) о́дяг.
przyłanek, -nku, *m., hist.* невели́чкий лан, -ну, ланóк, -нка́.
przyłapywać, -puję, -pujesz, -pywał, przyłapać, -pię, -piesz, -pał лови́ти, -влю́, -виш, злови́ти, пійма́ти, спійма́ти; ~pać kogo na gorącym uczynku пійма́ти кого́ на гаря́чому; //~ się лови́тися, злови́тися, пійма́тися, спійма́тися.
przyłatać прилата́ти; *прик.* ni przypiął, ni ~tał ні приши́в, ні прилата́в; ні до ладу́, ні до при́кладу.
przyłazić, przyleźć, -lezę, -leziesz, -lazł, -leźli прила́зити, -ла́жу, -ла́зиш, прилізáти, прилізти.
przyłączać, przyłączyć, -czę, -czysz, -czył прие́днувати, -ную, -нуєш, приєдна́ти; //~ się прие́днува-

тися, приєдна́тися; ~czać się do czyjego zdania приє́днуватися до чиє́ї ду́мки.
przyłącze, *n., el.* ввімкнення.
przyłączenie(się) *n.* приєдна́ння.
przyłączka *ż., tech.* сполучне́ коліно.
przyłączyć *див.* **przyłączać.**
przyłbica *ż., hist.* 1) забра́ло, забороло; podnieść (odsłonić, odkryć) ~cę підня́ти (відкри́ти) забра́ло (забороло); spuścić ~cę спусти́ти (опусти́ти) забра́ло (забороло); uchylić ~cę (~cy) тро́хи підня́ти (тро́хи відкри́ти) забра́ло (забороло); *перен.* z odkrytą ~cą (bez ~cy) з відкри́тим забра́лом, без забра́ла; *перен.* z zakrytą ~cą із спу́щеним (опу́щеним) забра́лом, з закри́тим забра́лом; 2) шолом з забра́лом (з забороло́м).
przyłbicznik, *lm.* **-cy**, *m., hist.* виробни́к забра́л (заборо́л).
przyłgiwać, -guję, -gujesz, -giwał, przyłgać, -łżę, -łżesz, -łgał *pot.* прибріхувати, -бріхую, -бріхуєш, прибрехáти, -брешу́, -бре́шеш.
przyłożenie *n.* 1) прикла́дення; вкла́дення; 2) притиснення; 3) *див.* **dodanie.** *Пор.* **przykładać 1, 2, 4.**
przyłożyć *див.* **przykładać.**
przyłupać, -pię, -piesz, -pał ще бíльше наколóти, -лю́, -леш; *(дров, цукру, льоду тощо — ще)* ще бíльше нарубáти.
przyłysieć, -sieję, -siejesz, -siał, -sieli тро́хи полúсíти.
przymachać *pot.* примчáти(ся), -мчу́(ся), -мчúш(ся), пригнáти(ся), -женý(ся), -женéш(ся).
przymaciczny *anat.* примáтковий; ◊ *мед.* zapalenie ~ne *(parametritis)* параметри́т, -ту, запáлення клітковúни навкóло мáтки.
przymaczać, przymoczyć, -czę, czysz, -czył примóчувати, -чую, -чуєш, примочúти, -чý, -чиш.
przymalować, -luję, -lujesz, -lował прималюва́ти, -лю́ю, -лю́єш.
przymamić, -mię, -misz, -mił *dok. див.* **przywabiać.**
przymarły якúй (що) завмéр, завмéрлий.
przymarszczać, przymarszczyć, -czę, -czysz, -czył 1) примóрщувати, -щую, -щуєш, примóрщити; 2) *крав.* тро́хи збира́ти збóрки (збóри), тро́хи зібра́ти збóрки (збóри).
przymarzać, przymorzyć, -rzę, -rzysz, -rzył тро́хи замóрювати, -рюю, -рюєш, тро́хи заморúти, -рю́, -риш.
przymar-zać, przymar-znąć, -znę, -źniesz, -zł, -zli примерзáти, примéрзнути.
przymar-znięcie *n.* примéрзнення.
przymaszczać, przymaścić, -maszczę, -maścisz, -maścił підмáслювати, -люю, -люєш, підмáслити, примáщувати, -щую, -щуєш, примастúти, -мащу́, -мáстúш.
przymaszerować, -ruję, -rujesz, -rował прийти́ (прибу́ти) мáршем.
przymaścić *див.* **przymaszczać.**
przymawiać, przymówić, -wię, -wisz, -wił 1) (sobie) *(лише недокон.)* підтáкувати, -кую, -куєш (одне́ о́дному); 2) (komu co) докоря́ти, докори́ти, дорiка́ти, доректи́, -речу́, -речéш (кому́ за що); //~ się (komu o co) натяка́ти; на́тяками напрóшуватися (на що).
przymazać, -żę, -żesz, -zał примáзати, -мáжу, -мáжеш.
przymącać, przymącić, -cę, -cisz, -cił тро́хи мути́ти (мучу́, му́тиш), тро́хи помути́ти, тро́хи каламу́тити, -му́чу, -му́тиш, тро́хи покаламу́тити.
przymądry *iron.* хитрому́дрий.
przymdławy 1) *(про колір)* тро́хи бля́клий; 2) *(про сили)* тро́хи слабки́й, тро́хи кво́лий; 3) *(перен. — в'ялий)* тро́хи мля́вий; styl ~ тро́хи мля́вий стиль, -лю; 4) *(про смак)* нудо́тний;

~wa potrawa нудо́тна стра́ва.
przymglić, -lę, -lisz, -lił затума́нити.
przymiar, -ru, *m., tech.* лінійна мі́ра, шабло́н; ◊ ~ kreskowy масшта́бна лінійка.
przymiarek, -rka, *m.* дода́ток до мі́ри.
przymiarka *ż., kraw.* примі́рка.
przymiatać, przymieść, -miotę, -mieciesz, -miótł, -mietli тро́хи підмітáти, тро́хи підмести́, -метý, -метéш, примітáти, примести́.
przymiąć, -mnę, -mniesz, -miął, -mięli прим'я́ти, -мнý, -мнéш.
przymierać: ~ z głodu (głodem) терпі́ти го́лод; погиба́ти (загиба́ти) від го́лоду.
przymierzać, przymierzyć -rzę, -rzysz, -rzył примі́рювати, -рюю, -рюєш, приміря́ти, приміря́ти.
przymierze *n.* сою́з, -зу; zawrzeć ~ (z kim) уклáсти (склáсти) сою́з (з ким).
przymierzenie *n.* примі́рка.
przymierzeniec *див.* **sprzymierzeniec.**
przymierzyć *див.* **przymierzać.**
przymiesić, -szę, -sisz, -sił домісúти, -мішý, -мíсиш.
przymieszać (co do czego) домішáти, примішáти (чого́ в що); //~ się *див.* **wmieszać się.**
przymieszanie *n.* домішáння, примішáння.
przymieszka *ż.* 1) дóмішка; mleko z ~ką wody молокó з дóмішкою водú; 2) *перен.* відтíнок, -нка; żart z ~ką ironii жарт з відтíнком іронíї.
przymieść *див.* **przymiatać.**
przymiękki м'якувáтий, м'якéнький.
przymięty прим'я́тий.
przymilać się, przymilić się, -lę, -lisz, -lił (do kogo) примиля́тися, примили́тися, -ли́юся, -лишся, запобіга́ти (пе́ред ким); *підсил.* підле́щуватися, -щуюся, -щуєшся, підлести́тися, -лещу́ся, -лести́шся (до ко́го).
przymilająco *див.* **przymilnie.**
przymilić się *див.* **przymilać się.**
przymilknąć, -knę, -kniesz, -kł, -kli, *rzadziej* **-knął, -knęli** примóвкнути.
przymilnie привíтно.
przymilny привíтний.
przymiot, -tu, *m.* властúвість, -вості; *(характеру — ще)* рúса; rozciągłość ciał jest ich ~tem протяжність тіл е їх властúвістю; *(позитивний)* я́кість, -кості; ~ty serca i umysłu я́кості сéрця й рóзуму; ◊ zły ~ вáда.
przymiotnik *m., gram.* прикмéтник.
przymiotnikowo *gram.* за допомóгою прикмéтника.
przymiotnikowy *gram.* прикметникóвий.
przymiotno *n., bot. (erigeron)* злúнка.
przymiotny *gram.* прикметникóвий.
przymiotowy якúй (що) виражáє властúвість; *(у контексті)* властúвості тóщо; *грам.* dopełniacz ~ родовúй властúвості.
przymizernieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli трóхи схýднути, трóхи змарні́ти.
przymizgi, -gów, *blp. див.* **umizgi.**
przymknąć *див.* **przymykać.**
przymknięty причúнений; напівзаплю́щений, напівзакри́тий. *Пор.* **przymykać 1.**
przymknięty *див.* **przymknięty.**
przymleć, -mielę, -mielesz, -mełł, -mełli примолóти, -мелю́, -мéлеш.
przymłodnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli трóхи помолоді́ти, трóхи помолóдшати.
przymłócić, -cę, -cisz, -cił примолоти́ти, -лочý, -ло́тиш.
przymnażać, przymnożyć, -żę, -żysz, -żył збільшувати, -шую, -шуєш, збільшити, примножувати, -жую, -жуєш, примножити.
przymnożenie *n.* збільшення, примно́ження.

przymnożyciel, *lm.* **-le**, *m.* той, що збільшує (примножує).
przymnożyć *див.* **przymnażać.**
przymocować *див.* **przymocowywać.**
przymocowanie *n.* прикріплення.
przymocowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przymocować, -cuję, -cujesz, -cował прикріплювати, -люю, -люєш, прикріпляти, прикріпити, -плю, -пиш.
przymoczka *ż., med.* примочка.
przymoczyć *див.* **przymaczać.**
przymorski примо́рський.
Przymorski kraj, -ju, *m.* Примо́рський край (*род.* кра́ю).
przymorze *n.* примо́р'я, надмо́р'я.
przymorzyć *див.* **przymarzać.**
przymost, -tu, *m.* пере́дня части́на моста́ (мо́сту).
przymostek, -tka, *m.* боковий міст**о**к (мо́стик).
przymotać примота́ти.
przymowa *ż. див.* **przymówienie się.**
przymówić *див.* **przymawiać.**
przymówienie *n.* 1) підта́кнення; 2) докір, -ко́ру; *пор.* **przymawiać; //~ się** на́тяк, -ку.
przymówka *ż.* 1) докір, -ко́ру; 2) *див.* **przymówienie się.**
przymraczać, przymroczyć, -czę, -czysz, -czył тро́хи потьмя́рювати, -рюю, -рюєш, тро́хи тьмя́рити, тро́хи потьмя́рити, тро́хи затьмя́рювати, тро́хи затьмя́рити.
przymrocze *n.* 1) *див.* **przedświt;** 2) *див.* **zmierzch.**
przymroczyć *див.* **przymraczać.**
przymrok, -ku, *m.* при́смерк, -ку.
przymroka *ż. див.* **przymrok.**
przymrozek, -zku, *m.* приморозок, -зку, за́морозок.
przymrozić, -żę, -zisz, -ził приморо́зити, -ро́жу, -ро́зиш.
przymrozkowaty з при́морозками, з за́морозками; **~te poranki** ра́нки з при́морозками (з за́морозками).
przymrugiwać, -guję, -gujesz, -giwał (komu, do kogo, na kogo) 1) підмо́ргувати, -гую, -гуєш; 2) *(про зірки)* мерехті́ти, -хті́ть, бли́мати, мигті́ти, -гті́ть, миготі́ти, -готі́ть.
przymrukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał підта́кувати муки́каючи.
przymrużać, przymrużyć, -żę, -żysz, -żył примру́жувати, -жую, -жуєш, примру́жити, прижму́рювати, -рюю, -рюєш, прижму́рити; //~ **się** прижму́рюватися, прижму́ритися.
przymszały тро́хи поро́слий мо́хом, тро́хи замші́лий.
przymulać, przymulić, -lі, -lił зано́сити му́лом, занести́ му́лом.
przymulisko *n., geol.* нали́в, -ву.
przymur, -ru, *m. див.* **przymurek.**
przymurek, -rka, *m.* при́стінок, -нка; ви́ступ му́ру.
przymurować, -ruję, -rujesz, -rował примурува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
przymurówka *ż.* муро́вана прибудо́ва.
przymurze *n.* мі́сце ко́ло му́ру.
przymus, -su, *m.* при́мус, -су; **~ komu zadawać** (**~ na kogo wywierać**) застосо́вувати до ко́го при́мус; **robić co pod ~sem** робити що з при́мусу; **z ~su** з при́мусу; ◊ **~ szkolny** (**nauczania**) обо́в'язок шкільно́го навча́ння; **użyć ~su** вжи́ти примусо́вих за́ходів.
przymusić *див.* **przymuszać.**
przymuskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przymuskać приглад**ж**ува́ти, -джую, -джуєш, приглади́ти, -джу, -диш.
przymusowo примусо́во.
przymusowy примусо́вий; **~ pobyt** примусо́ве перебува́ння (пробува́ння); **prace ~we** примусо́ві робо́ти, -біт; **~ zarząd** примусо́ве управлі́ння; *юр.* **zastosować środki ~we** вжи́ти примусо́вих за́ходів.
przymuszać, przymusić, -szę, -sisz, -sił приму́шувати, -шую, -шуєш, приму́сити, -му́шу, -му́сиш, змушувати, змусити; //~ **się** приму́шувати себе́, приму́сити себе́, змушувати себе́, змусити себе́.
przymuszony *див.* **wymuszony.**

przymyk, -ku, *m., bud. (при дверях, вікні)* пла́нка.

przymykać, przymknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) *(двері, вікна тощо)* причиня́ти, причини́ти, -ню, -ниш, прикрива́ти, прикри́ти, примкну́ти; *(очі)* напівзаплю́щувати, -щую, -щуєш, напівзаплю́щити; 2) (co do czego) *заст.* прикла́дати, прикла́сти, -кладу́, -кладе́ш, приставля́ти, приста́вити, -влю, -виш (що до чо́го); //~ **się** причиня́тися, причини́тися, прикрива́тися, прикри́тися; напівзаплю́щуватися, напівзаплю́щитися.

przymykalny яки́й (що) мо́же причиня́тися (прикрива́тися).

przynaglać, przynaglić, -lę, -lisz, -lił ква́пити, -плю, -пиш, поква́пити.

przynająć *див.* **przynajmować.**

przynajmniej *przsł.* принаймні.

przynajmować, -muję, -mujesz, -mował, przynająć, -jmę, -jmiesz, -jął, -jęli *(додатково)* принайма́ти, принайня́ти, -йму́, -йме́ш.

przynależeć *див.* **należeć.**

przynależność *ż.* 1) нале́жність, -ності; ~ do partii нале́жність до па́ртії; 2) *(лише в мн.)* усе́, що нале́жить до чо́го; majątek z wszystkimi ~ciami ма́єток з усі́м, що до нього нале́жить; ◊ ~ państwowa громадя́нство.

przynależny 1) (do kogo, do czego, *рідко* komu, czemu) яки́й (що) нале́жить, нале́жний (кому́, чому́); принале́жний (кому́, чому́) *(рідко)*; ~ do mieszkania яки́й (що) нале́жить (нале́жний, принале́жний) до кварти́ри; 2) (komu, czemu) *див.* **należny** 2.

przynereczny *anat. див.* **przynerkowy.**

przynerkowy *anat. (paranephriticus)* принирко́вий.

przynęcać, przynęcić, -cę, -cisz, -cił прима́нювати, -нюю, -нюєш, прима́нити, -ню́, -ниш, прина́джувати, -джую, -джуєш, прина́дити, -джу, -диш; *(перен. — ще)* прива́блювати, -люю, -люєш, прива́бити, -блю, -биш.

przynękać тро́хи помучити.

przynęta *ż.* прина́да; *(для риби — ще)* нажи́вка, на́жив, -ву; *перен.* wziąć kogo na ~tę спійма́ти кого́ на прина́ду.

przynętne, -nego, *п. див.* **przynęta.**

przynętny *див.* **ponętny.**

przyniesienie *n.* принесення; ◊ *перен.* ~ uszczerbku завдання (заподіяння) шко́ди.

przynieść *див.* **przynosić.**

przyniewalać, przyniewolić, -lę, -lisz, -lił принево́лювати, -люю, -люєш, принево́лити, си́лувати, -лую, -луєш, присилувати.

przyniszczeć, -czeje, -czał тро́хи зноси́тися, -но́ситься; *(про взуття — ще)* тро́хи стопта́тися, -пчеться.

przyniszczyć, -czę, -czysz, -czył тро́хи зноси́ти, -ношу́, -но́сиш; *(взуття — ще)* тро́хи стопта́ти, -пчу́, -пчеш; //~ się тро́хи зноси́тися; тро́хи стопта́тися.

przynitować, -tuję, -tujesz, -tował *tech.* приклепа́ти (-па́ю, -па́єш *і* -плю́, -плеш).

przynosić, -szę, -sisz, -sił, przynieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli прино́сити, -но́шу, -но́сиш, принести́; *фам.* co cię tu ~niosło? що тебе́ сюди́ принесло́; ~nosić komu w darze прино́сити кому́ що в дар; ~nosić komu w ofiarę прино́сити кому́ що в же́ртву; *заст.* ~nieść komu w posagu принести́ кому́ що в при́дане (в по́саг); ~nieść list принести́ лист; *перен.* ~nosić korzyść прино́сити (дава́ти) ко́ристь; *перен.* ~nieść ulgę принести́ поле́гшення (поле́гкість); ◊ *перен.* ~nosić komu hańbę (ujmę) укрива́ти ганьбо́ю кого́; *перен.* ~nieść stratę призвести́ до зби́тків (до втра́ти), завда́ти зби́тків (втра́ти); *перен.* ~nieść szkodę завда́ти шко́ди, заподія́ти

шкóду; *перен.* ~nieść z a s z c z y t зробúти честь.

przynucać, przynucić, -cę, -cisz, -cił підспíвувати, -вую, -вуєш, підспівáти; приспíвувати, приспівáти (*рідше*).

przyobiecywać, -cuję, -cujesz, -cywał, **przyobiecać** обіцяти (*недокон. і докон.*), пообіцяти; пообіщáти (*рідко*).

przyoblec *див.* **przyoblekać.**

przyoblec(się) *n., książ.* убрáння, одягнення; прибрáння. *Пор.* **przyoblekać.**

przyoblekać, przyoblec, -leczę, -leczesz, -lekł (kogo czym, w co) *książ.* убирáти, убрáти, -берý, -берéш, одягáти, одягтú, -гнý, -гнеш, одягнýти; (*перен. — звичайно*) прибирáти, прибрáти (когó, що в що); //~ się убирáтися, убрáтися, одягáтися, одягтúся, одягнýтися; *перен.* прибирáтися, прибрáтися; ◊ *поез.* ~lec m a r z e n i a w s z a t ę r z e c z y w i s t o ś c i надáти мрíям реáльних форм; ~lec się w c i e r p l i w o ś ć запастúся терпíнням.

przyobłóczyć, -czę, -czysz, -czył *dok., książ. див.* **przyoblekać.**

przyobuć *див.* **przyobuwać.**

przyobuty взýтий, обýтий.

przyobuwać, przyobuć, -buję, -bujesz, -buł (kogo w co) взувáти, взýти, обувáти, обýти (когó в що); //~ się взувáтися, взýтися, обувáтися, обýтися.

przyodziewać, przyodziać, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli 1) одягáти, одягтú, -гнý, -гнеш, одягнýти; 2) (*ошатно*) причепýрювати, -рюю, -рюєш, причепурúти, приодягáти, приодягтú, приодягнýти; //~ się 1) одягáтися, одягтúся, одягнýтися; 2) причепýрюватися, причепурúтися, приодягáтися, приодягтúся, приодягнýтися.

przyodziewek, -wku, *m.* óдяг, -гу, одéжа.

przyogarnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli одягтú, -гнý, -гнеш, одягнýти.

przyorywać, -ruję, -rujesz, -rywał, przyorać, -rzę, -rzesz, -rał *roln.* 1) заóрювати, -рюю, -рюєш, заорáти, -рóю, -рéш; ~rać m i e d z ę заорáти межý; 2) (*приєднувати оранкою*) приóрювати, приорáти.

przyostry 1) трóхи сувóрий; 2) *мед.* (*subacutus*) підгóстрий.

przyoszczędzać, przyoszczędzić, -dzę, -dzisz, -dził призбúрувати, -рую, -руєш, призбирáти, назбúрувати, назбирáти; (*грошей — ще*) наскладáти (*лише докон.*).

przyozdabiać, przyozdobić, -bię, -bisz, -bił прикрашáти, прикрáсити, -крáшу, -крáсиш.

przypadać, przypaść, -padnę, -padniesz, -padł 1) припадáти, припáсти, -падý, -падéш; (*збігатися з чим — ще*) прихóдитися, -диться, прийтúся, -йдеться; ~paść d o s e r c a припáсти до сéрця (до вподóби); ~paść d o s m a k u припáсти до смакý; ~paść d o z i e m i припáсти до землí; ~paść n a c z a s... прийтúся (припáсти) на час...; n a n i e g o ~pada k o l e j на нього припадáє чéргá; s o b o t a ~pada n a p i ą t e g o субóта припадáє на п'ятé числó; 2) (na kogo) *перен.* випадáти (припадáти) на дóлю чию, вúпасти (припáсти) на дóлю чию; *прик.* c o ~padło n a j e d n e g o, m o ż e ~paść n a k a ż d e g o що вúпало (припáло) на дóлю одного, то мóже вúпасти (припáсти) на дóлю íншого; ◊ d z i ś ~pada r o c z n i c a... сьогóдні роковúни...

przypadek I, -dku, *m.* 1) вúпадок, -дку; n a ~ c z e g o на вúпадок чогó; n a w s z e l k i ~ на (про) всякий вúпадок; n i e s z c z ę ś l i w y ~ нещáсний (нещасли́вий) вúпадок; p r o s t y ~ прóстий вúпадок; w ~ku, g d y b y... на вúпадок, колú б...; в тóму рáзі, колú б (якбú)...; w k a ż d y m ~dku в усякому рáзі (вúпадку); w t y m ~dku в цьóму вúпадку (рáзі); 2) *мед.* припáдок; ◊ *розм.* ~dki c h o d z ą p o

ludziach вселя́ко трапля́ється; nie jest ~dkiem, że... не випадко́во, що...; zdarza się (trafia się, zachodzi) ~ трапля́ється; ~ zrządził, że... тра́пилося, що...

przypadek II, **-dka**, *m., gram.* відмі́нок, **-нка**; ~ zależny непрями́й відмі́нок.

przypadkiem *przsł.* випадко́во.

przypadkować, -kuję, -kujesz, -kował *gram.* відмі́нювати за відмі́нками.

przypadkowo випадко́во.

przypadkowościowy *nauk.* казуї́сти́чний.

przypadkowość *ż.* випадко́вість, **-вості**; несподі́ваність, **-ності**; ~ spotkania випадко́вість (несподі́ваність) зу́стрічі. *Пор.* **przypadkowy** I.

przypadkowy I випадко́вий; *(непередбачений — ще)* несподі́ваний; ~we spotkanie випадко́ва зу́стріч, **-чі**.

przypadkowy II *gram.* відмінко́вий.

przypadłości, -ci, *blm.* нездýжання, слабува́ння; ◊ mieć ~ci (ulegać ~ciom) нездýжати.

przypadłość *ż.* 1) *заст.* ча́стка, па́йка; 2) *див.* **przypadkowość**.

przypadły 1) укри́тий, покри́тий; ~ rdzą укри́тий (покри́тий) ржéю (іржéю); 2) *(сипким)* припоро́шений, припа́лий; ~ śniegiem припоро́шений (припа́лий) снíгом.

przypadzisty I *див.* **spadzisty**.

przypadzisty II *див.* **przepadzisty** 2.

przypalać, przypalić, -lę, -lisz, -lił 1) *кул. і ін.* припа́лювати, **-люю, -люєш**, припали́ти, **-лю́, -лиш**; *(печеню — ще)* підпіка́ти, підпекти́, **-печу́, -пече́ш**; ~lić mleko припали́ти молокó; 2) *(про сонце)* припіка́ти, припекти́; 3) *(напірсу)* прикýрювати, **-рюю, -рюєш**, прикури́ти, **-рю́, -риш**; //~ się пригоря́ти, пригорі́ти, припа́люватися, припали́тися; підпіка́тися, підпекти́ся.

przyparadować, -duję, -dujesz, -dował *pot.* прибýти з по́мпою.

przyparcie *n.* припертя́.

przyparty: *przen.* ~ do muru припе́ртий до стíни.

przypasać I, **przypaść, -paszę, -pasiesz, -pasł** (co czym) тро́хи спаса́ти, тро́хи спа́сти, **-сý, -се́ш** (що чим); ~paść oziminy bydłem тро́хи спа́сти озимúну худóбою.

przypasać II *див.* **przypasywać**.

przypaska *ż. див.* **sprzączka**.

przypasowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przypasować, -suję, -sujesz, -sował прила́джувати, **-джую, -джуєш**, прила́дити, **-джу, -диш**, припасо́вувати, **-вую, -вуєш**, припасува́ти, **-сýю, -сýєш**; ~wać drzwi прила́дити (припасува́ти) две́рі; *(рідше)* пристосо́вувати, пристосува́ти; ~wać suknię пристосува́ти сýкню (пла́ття).

przypasywać, -suję, -sujesz, -sywał, przypasać, -szę, -szesz, -sał (co) опері́зуватися, **-зуюся, -зуєшся**, опереза́тися, **-режýся, -ре́жешся** (чим); ~pasać miecz опереза́тися мечéм.

przypaść I *див.* **przypasać** I.

przypaść II *див.* **przypadać**.

przypatrywać się, -ruję, -rujesz, -rywał, przypatrzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył (komu czemu) придивля́тися, придиви́тися, **-влю́ся, -вишся**, приглядáтися, приглядíтися, **-джуся, -дишся**, приглянутися (до кóго, до чóго); ~rzyć się robocie придиви́тися (приглядíтися, приглянутися) до робóти.

przypawać *tech.* приварювати, **-рюю, -рюєш**.

przypchać *dok. див.* **przypychać**.

przypchnąć *див.* **przypychać**.

przypełzać I, **przypełznąć, -znę, -zniesz** (*a.* **-źniesz**), **-zł, -zli** *a.* **-źli** приповза́ти, приповзти́.

przypełzać II, **przypełznąć, -znie** (*a.* **-źnie**), **-zł** злегка вицвіта́ти, злéгка ви́цвісти, **-цвіте**, злéгка линя́ти, злéгка полиня́ти.

przypełzły злéгка вйцвілий, злéгка полинялий.
przypełznąć *див.* **przypełzać** I, II.
przypędzać, przypędzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) приганя́ти, приго́нити, пригна́ти (прижену́, приженéш); 2) *(лише докон.)* примча́ти(ся), -чу́(ся), -чи́ш(ся), пригна́тися.
przypętać *pot.* приплу́тати.
przypiąć *див.* **przypinać.**
przypić *див.* **przypijać.**
przypiĉ się, -pije *(про п'явку)* присмокта́тися, -кчеться, приссáтися, -ссе́ться.
przypiec *див.* **przypiekać.**
przypiecek, -cka, *m.* при́пічок, -чка.
przypieczętowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przypieczętować, -tuję, -tujesz, -tował 1) припеча́тувати, -тую, -туєш, припеча́тати; 2) *перен. розм.* підкрі́плювати, -люю, -люєш, підкріпи́ти, -плю́, -пиш; ~**wać z g o d ę u c z t ą** підкріпи́ти прими́рення бенке́том; ◊ ~**wać c o ż y c i e m** поплати́тися (наложи́ти, накла́сти) головóю (за що), поплати́тися життя́м (за що).
przypiekać, przypiec, -piekę, -pieczesz, -piekł 1) *кул.* піджáрювати, -рюю, -рюєш, піджáрити, під смáжувати, -жую, -жуєш, підсмáжити; ~**piekać r a c u s z k i** піджáрювати (підсмáжувати) олáдки; *(хліб)* підпіка́ти, підпектú, -печу́, -пече́ш; 2) *(про сонце)* припіка́ти, припектú; 3) (komu) *перен.* допіка́ти, допектú (кого́ *і* кому́); 4) *(волосся)* завива́ти, зави́ти, -в'ю, -в'єш; //~ **się** 1) піджáрюватися, підсмáжуватися, підсмáжитися; підпіка́тися, підпектúся; 2) *(припалитися)* пригоря́ти, пригорíти.
przypiekany піджáрений, підсмáжений; **r a c u s z k i ~ne** піджáрені (підсмáжені) олáдки, -док; підпéчений. *Пор.* **przypiekać** 1.
przypielać, przypielić, -pielę, -pielesz, -pełł, -pelli злéгка пропóлювати, -люю, -люєш, злéгка пропóлоти, -лю́, -леш.
przypieprzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) *кул.* приперчи́ти; 2) *перен.* припрáвити, -влю, -виш; ◊ **l e k c e w a ż e n i e ~przone p o g a r d ą** знева́га з дóмішкою презúрства.
przypierać I. **przyprzeć, -prę, -przesz, -parł** 1) *перен.* припира́ти, припе́рти, -пру́, -пре́ш; *перен. розм.* ~**przeć k o g o d o m u r u** припе́рти кого́ до стíни; 2) *(лише недокон. неперех.)* (do czego) прилягáти; *(про поле, садибу тощо)* межувáти, -жу́є; //~ **się** притискáтися, притúскуватися, -куюся, -куєшся, притúснутися.
przypierać II, **przyprać, -piorę, -pierzesz, -prał нашвидку́ прáти,** перу́, пере́ш, нашвидку́, попрáти (вúпрати).
przypiększać, przypiększyć, -szę, -szysz, -szył прикрашáти, прикрáси́ти, -крáшу, -крáси́ш.
przypiętrze *n., archit.* площáдка схóдів.
przypięty прикóлений, пришпúлений; *перен. розм.* **s i e d z i j a k ~** сидíть, як пришпúлений.
przypijać, przypić, -piję, -pijesz, -pił (do kogo) пúти за чиє́ здоро́в'я, вúпити за чиє́ здоро́в'я.
przypikować, -kuję, -kujesz, -kował пристьобáти.
przypilnowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przypilnować, -nuję, -nujesz, -nował (kogo, czego) доглядáти, доглянути, доглядíти, -джу, -диш (кого́, що *і* за ким, за чим), припильнувáти, -ну́ю, -ну́єш (кого́, що); ~**nować d z i e c i** припильнувáти (доглянути, доглядíти) дітéй; *(спостерігати за ким)* стéжити, постéжити (за ким).
przypiłować, -łuję, -łujesz, -łował підпиля́ти.
przypinać, przypiąć, -pnę, -pniesz, -piął, -pięli 1) припинáти, прип'ясти́, -пну́, -пне́ш, прикóлювати, -люю, -люєш, приколо́ти, -лю́, -леш, пришпúлювати, пришпили́ти, -лю́, -лиш; ~**piąć k o-**

k a r d ę приколо́ти (прип'ясти́, пришпили́ти) бант; 2) *перен. розм.* причіпля́ти, причі́плювати, причепи́ти, -плю́, -пиш; ◊ ~**piąć do książki szumny tytuł** да́ти кни́жці шумни́й заго́лов̀ок; *перен.* ~**piąć komu łatkę** пришити́ кому́ гапли́к; *перен.* ~**piąć komu rogi** наста́вити кому́ ро́ги; **ni ~piął, ni przyłatał** ні прише́в, ні прилата́в; ні до ладу́, ні до при́кладу; ~**piąć ostrogi** надіти́ шпо́ри (остро́ги); //~ **się** 1) прико́люватися, приколо́тися, пришпи́люватися, пришпили́тися; 2) причіпля́тися, причі́плюватися, причепи́тися (до чо́го).

przypinka *ż.* 1) пря́жка; 2) окра́са (прикра́са) у ви́гляді пря́жки.

przypis, -su, *m. див.* **przypisek.**

przypisać *див.* **przypisywać.**

przypisek, -sku *a.* **-ska,** *m.* припи́ска; *(у книзі, рукописі)* ви́носка.

przypiska *ż. див.* **przypisek.**

przypisywać, -suję, -sujesz, -sywał, przypisać, -szę, -szesz, -sał 1) припи́сувати, -сую, -суєш, приписа́ти, -пишу́, -пи́шеш, допи́сувати, дописа́ти; ~**sać kilka słów** приписа́ти (дописа́ти) де́кілька слів; 2) (komu co) *перен.* припи́сувати, приписа́ти (кому́ що); ~**sać komu winę** приписа́ти кому́ вину́.

przypitka *ż.* ви́пивка за чиє́ здоро́в'я.

przypitrasić, -szę, -sisz, -sił *kul., lekc.* напо́рати.

przyplatać, przypleść, -plotę, -pleciesz, -plótł, -pletli приплі́тати, приплести́, -плету́, -плете́ш; ~**pleść kwiatków do wianka** приплести́ кві́ток до вінка́.

przyplątać, -plączę, -plączesz, -plątał приплу́тати; //~ **się** 1) приплу́татися; 2) *(розм. — прийти)* припле́нтатися, приплести́ся, -плету́ся, -плете́шся.

przypleć *dok. див.* **przypielać.**

przypleść *див.* **przyplatać.**

przypleśnieć, -nieje, -niał зле́гка заплісня́віти.

przypłacać, przypłacić, -cę, -cisz, -cił 1) (co *a.* czego) припла́чувати, -чую, -чуєш, приплати́ти, -плачу́, -пла́тиш, доплачувати, доплати́ти (що); ~**cić dwa ruble** приплати́ти (доплати́ти) два карбо́ванці; 2) (co czym) *(лише докон.) перен.* поплати́тися (чим за що); ~ **zdrowiem** поплати́тися здоро́в'ям.

przypładzać, przypłodzić, -dzę, -dzisz, -dził бі́льше розпло́джувати, -джую, -джуєш, бі́льше розплоди́ти, -джу́, -диш; *(с.-г. — ще)* бі́льше розво́дити, бі́льше розвести́, -веду́, -веде́ш; //~ **się** бі́льше розпло́джуватися, бі́льше розплоди́тися; дава́ти приплід, да́ти приплід

przypłaski до́сить пло́ский, плескува́тий, пласкува́тий.

przypłaszczać, przypłaszczyć, -czę, -czysz, -czył припліщувати, -щую, -щуєш, припліщити, припліснути.

przypłaszczenie *n.* припліщення, припліснення.

przypłaszczyć *див.* **przypłaszczać.**

przypłodek, -dku, *m.* приплід, -пло́ду.

przypłodzić *див.* **przypładzać.**

przypłowiały тро́хи (зле́гка) ви́цвілий, тро́хи (зле́гка) полиня́лий.

przypłowieć, -wieje, -wiał тро́хи (зле́гка) ви́цвісти, -цві́те, тро́хи (зле́гка) полиня́ти; **sukni ~wiała** су́кня тро́хи (зле́гка) ви́цвіла (полиня́ла).

przypłynąć *див.* **przypływać.**

przypływ, -wu, *m.* 1) припли́в, -ву, прили́в; *(перен. — ще)* напли́в; *перен.* ~ **gotówki do kasy** припли́в (прили́в, напли́в) гото́вки до ка́си; *тех.* ~ **pary** припли́в па́ри; 2) *(фізіол. — крові)* прили́в; 3) *(перен. — збільшення)* піднесення; ~ **rewolucji** піднесення революції.

przypływać, przypłynąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli приплива́ти, приплисти́,

-pliwý, pliwéš, pripliwtí; *(про судно — ще)* prycá́lювати, -люю, -люєш, prycá́лити; ~płynąć do brzegu przylistí (prycá́лити) до бе́рега.

przypływowy *tech.* водопровідний, водовпускни́й, підводя́чий; rura ~wa водопровідна (водовпускна́, підводя́ча) трубá.

przypochlebiać, przypochlebić, -bię, -bisz, -bił (komu) лести́ти (лещу́, лести́ш), полести́ти (кому́), улещувати, -щую, -щуєш, облещувати (кого́), підлести́ти (кому́); //~ się (komu) підлещуватися, -щуюся, -щуєшся, підлести́тися, підлащуватися, підла́ститися, -ла́щуся, -ла́стишся, підда́брюватися, -рююся, -рюєшся, піддо́бритися (до ко́го).

przypochlebnik, *lm.* **-cy,** *m.* підле́сник, облесник, лестýн, -на́.

przypochlebność *ż.* підле́сливість, -вості, облесливість, улесливість, лести́вість.

przypochlebny підле́сливий, облесливий, улесливий, лести́вий.

przypodchlebiać, przypodchlebić *див.* **przypochlebiać.**

przypodnosić się, -szę, -sisz, -sił, przypodnieść się, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli тро́хи підніма́тися, тро́хи підійма́тися, тро́хи піднятися, -німу́ся, -ні́мешся; *(з місця — звичайно)* підво́дитися, -джуся, -дишся, підвести́ся, -веду́ся, -веде́шся.

przypodobać się (komu) піддо́бритися (до ко́го).

przypodobanie się (komu) піддо́брення (до ко́го).

przypolerować, -ruję, -rujesz, -rował 1) зле́гка відполірува́ти, -ру́ю, -ру́єш; 2) ще кра́ще відполірува́ти.

przypoliturować, -ruję, -rujesz, -rował зле́гка покри́ти політу́рою.

przypołudni *див.* **przypołudniowy.**

przypołudniowy 1) опівде́нний, полудéнний, полудне́вий, півде́нний; 2) *перен.* надвечірній.

przypominać, przypomnieć, -nę, -nisz, -niał, -nieli 1) (komu co) нага́дувати, -дую, -дуєш, нагада́ти (кому́ що); 2) (sobie co) пригáдувати, пригада́ти (собі́ що); //~ się 1) пригáдуватися, пригада́тися; ~minają się dziecięce lata пригáдуються дитя́чі ро́ки; 2) нага́дувати про се́бе, нагада́ти про се́бе; 3) *перен. див.* **odbijać się 2.**

przypominalny яки́й (що) слу́жить для нага́дування.

przypominek, -nku, *m. див.* **upominek.**

przypominka *ż. див.* **przypomnienie.**

przypomnieć *див.* **przypominać.**

przypomnienie *n.* 1) на́гад, -ду; 2) пригада́ння; *пор.* **przypominać;** 3) *(звичайно в мн.) див.* **wspomnienie;** //~ się 1) пригада́ння; 2) нагада́ння про се́бе. *Пор.* **przypominać się** 1, 2.

przy pomocy *przyim.* за допомо́гою, з допомо́гою.

przypora *ż., archit.* контрфо́рс, при́стінок, -нка.

przyporny *archit.* контрфо́рсний.

przyporowy *див.* **przyporny.**

przyporządzać, przyporządzić, -dzę, -dzisz, -dził *див.* **przygotowywać 1.**

przypowiastka *ż., zdr. див.* **przypowieść.**

przypowieść *ż.* 1) при́повідка, при́казка; 2) *(алегорична)* при́тча.

przypożyczać, przypożyczyć, -czę, -czysz, -czył додатко́во позича́ти, додатко́во позичити.

przypóźnić się, -nię, -nisz, -nił припізни́тися.

przypóźno тро́хи пізно, пізне́нько.

przypóźny тро́хи пізній, пізне́нький.

przypracować, -cuję, -cujesz, -cował *див.* **popracować.**

przyprać *див.* **przypierać II.**

przyprasować *див.* **przyprasowywać.**

przyprasowanie *n.* пригла́дження, припрасува́ння.
przyprasowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przyprasować, -suję, -sujesz, -sował пригла́джувати, -джую, -джуєш, пригла́дити, -джу, -диш, припрасо́вувати, -вую, -вуєш, припрасува́ти, -су́ю, -су́єш.
przyprawa *ż.* 1) *(дія)* припра́вля́ння; *докон.* припра́влення; 2) *кул.* припра́ва.
przyprawiacz, *lm.* **-cze,** *m.* той, що гото́є (приготовля́є) що.
przyprawiać, przyprawić, -wię, -wisz, -wił 1) прирабля́ти, -люю, -люєш, приробля́ти, приробити, -блю́, -биш; ~**wić sobie brodę** приробити собі бо́роду; 2) *кул.* приправля́ти, припра́вити, -влю, -виш, присма́чувати, -чую, -чуєш, присмачи́ти; 3) (kogo o co) *перен.* завдава́ти, -даю, -даєш, завда́ти, -да́м, -даси́ (кому́ чого́); ~**wić kogo o kłopot** завда́ти кому́ кло́поту; ◊ ~**wić kogo o chorobę** довести́ до хвороби кого́.
przyprawny 1) прирабли́вий; 2) припра́вний, присма́чений. *Пор.* **przyprawiać** 1, 2.
przyprażać, przyprażyć, -żę, -żysz, -żył *kul.* піджа́рювати, -рюю, -рюєш, піджа́рити, підсма́жувати, -жую, -жуєш, підсма́жити.
przyprostokątna, -nej, *ż., mat. див.* **przyprostokątnia.**
przyprostokątnia *ż., mat.* ка́тет.
przyprowadzać, przyprowadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) приво́дити, -джу, -диш, привести́, -веду́, -веде́ш; ~**dzić kogo do domu** привести́ кого́ додо́му; *перен.* ~**dzić kogo do zmysłów** привести́ кого́ до пам'я́ті (до прито́мності); 2) *(перен. — спричинювати що)* приво́дити, довести́ (до чо́го); ~**dzać kogo do rozpaczy** приво́дити кого́ до відча́ю (до ро́зпачу), вкида́ти кого́ у відча́й (в ро́зпач); ◊ ~**dzić kogo do porządku** заклика́ти кого́ до поря́дку; *перен.* ~**dzić kogo do życia** верну́ти кому́ життя́.
przyprowadzenie *n.* 1) приве́дення; 2) дове́дення. *Пор.* **przyprowadzać.**
przyprowadzić *див.* **przyprowadzać.**
przyprószać, przyprószyć, -szę, -szysz, -szył припоро́шувати, -шую, -шуєш, припороши́ти, -шу́, -шиш; **śnieg ~szył ziemię** сніг припороши́в зе́млю; *перен.* ~**szony siwizną** з сивино́ю, сивува́тий, про́сивий, з про́сіддю, припоро́шений сивино́ю.
przyprószka *ż., myśl.* порóша, папорóша, понóва, пе́рший сніг, -гу.
przyprószyć *див.* **przyprószać.**
przyprząc *див.* **przyprzęgać.**
przyprząg, -przęgu, *m.* припря́ження, підпря́ження.
przyprząść, -przędę, -przędziesz, -prządł, -przędli припря́сти, -пряду́, -прядеш.
przyprzążka *ż.* при́пряг, -гу, припря́жка.
przyprzeć *див.* **przypierać I.**
przyprzęgać, przyprząc, -przęgnę, -przęgniesz, -prząg, -przęgli припряга́ти, припря́гти, -пряжу́, -пряже́ш, підпряга́ти, підпря́гти.
przyprzężny припряжни́й, підпряжни́й; ~ koń припряжни́й (підпряжни́й) кінь (*род.* коня́).
przyprzężony *див.* **przyprzężny.**
przypstrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) зроби́ти трóхи строка́тим (пістря́вим); 2) зроби́ти на́дто строка́тим (пістря́вим).
przypudrować, -ruję, -rujesz, -rował припу́дрити; //~ **się** припу́дритися.
przypustnica *ż., archit.* півкрóква.
przypuszczać, przypuścić, -puszczę, -puścisz, -puścił припуска́ти, припусти́ти, -пущу́, -пу́стиш; ~**puścić centymetr** припусти́ти сантиме́тр; *с.-г.* ~**puszczać cielęta do ssania** припуска́ти теля́т до корів; ~**puszczać kogo do gry** припуска́ти (до-

puskáti) кого́ до гри; ~puścić konia припусти́ти коня́; *с.-г.* ~puszczać stadnika do klaczy припуска́ти жеребця́ до кобили́ці; ~puśćmy, że tak jest припусти́мо, що це так; ◊ *військ., перен.* ~puścić atak повести́ ата́ку; ~puszczać co do serca бра́ти що до се́рця.

przypuszczający: tryb ~ *gram.* умо́вний спо́сіб, -собу.

przypuszczalnie 1) *присл.* здо́гадно; прибли́зно; *пор.* **przypuszczalny**; 2) *(вставне слово)* ма́бу́ть; zrobi to ~ we środę він це зро́бить, ма́бу́ть, у се́реду.

przypuszczalność *ż.* здо́гадність, -ності; прибли́зність; можли́вість, -вості. *Пор.* **przypuszczalny.**

przypuszczalny припу́щуваний, здо́гадний, га́даний; *(більший а. менший)* прибли́зний; ~na suma прибли́зна су́ма; *(який може бути)* можли́вий; ~ rywal можли́вий супе́рник.

przypuszczenie *n.* 1) припу́щення, здо́гад, -ду, до́га́дка; *(про здатність передбачити — ще)* переду́бачення; nasuwa się (narzuca się) ~ виника́є припу́щення; ~nia okazały się trafne передба́чення (здо́гади, до́га́дки) ви́явилися ві́рними; robić ~nia роби́ти здо́гади (до́га́дки); 2) *(міркування)* га́дка; uważać ~ za mylne вважа́ти га́дку хи́бною (помилко́вою); ◊ gubić się w ~niach не зна́ти, що й ду́мати.

przypuścić *див.* **przypuszczać.**

przypychać, przypchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli присува́ти пха́ючи, прису́нути пха́ючи, припха́ти.

przypylić, -lę, -lisz, -lił зле́гка запороши́ти, -шу́, -шиш, зле́гка запили́ти, -лю́, -лиш, припороши́ти.

przyrabiać, przyrobić, -bię, -bisz, -bił приробля́ти, приробити, -блю́, -биш; ~robić pieniędzy приробити гро́шей.

przyrastać, przyrosnąć, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli 1) (do czego) приростáти, приростú; pluca ~rosły do żeber леге́ні приросли́ до ре́бер; 2) *(перен. — збільшуватися)* приростáти, приростú; ciasto o połowę ~rosło тісто приросло́ наполови́ну.

przyrobić *див.* **przyrabiać.**

przyroda *ż.* 1) приро́да; нату́ра *(рідше);* ~ ludzka приро́да (нату́ра) люди́ни; na łonie ~dy на ло́ні приро́ди; prawa ~dy зако́ни приро́ди; 2) *(про науку)* природозна́вство.

przyrodni рі́дний по ба́тькові; рі́дний по ма́тері, єдиноутро́бний; ~ brat брат по ба́тькові; брат по ма́тері, єдиноутро́бний брат.

przyrodniczka *ż.* приро́дниця, природозна́вець, -вця.

przyrodniczy природни́чий, природозна́вчий; nauki ~cze природозна́вство, природни́чі (природозна́вчі) нау́ки *(род.* нау́к).

przyrodnik, *lm.* **-cy,** *m.* приро́дник, природозна́вець, -вця.

przyrodolecznictwo *n., med.* фізіотерапія.

przyrodoleczniczy *med.* фізіотерапевти́чний.

przyrodoznawstwo *n.* природозна́вство.

przyrodzenie *n., przest.* власти́вість, -вості; *(людей — звичайно)* приро́да; dobry z ~nia до́брий з приро́ди (по приро́ді).

przyrodzeństwo *n., zb., praw.* агна́ти, -тів, ро́дичі по чоловічій лі́нії.

przyrodzony приро́джений, приро́дже́нний.

przyrogatkowy розташо́ваний ко́ло (бі́ля) заста́ви; *(у контексті)* ко́ло (бі́ля) заста́ви тощо; ulice ~we ву́лиці ко́ло (бі́ля) заста́ви.

przyrosły приро́слий.

przyrosnąć *див.* **przyrastać.**

przyrost, -tu, *m.* прирі́ст, -про́сту; ~ kapitału прирі́ст капіта́лу; ~ naturalny ludności прирóдний прирі́ст насе́лення.
przyrostek, -tka, *m.* 1) *лінгв.* су́фікс; 2) *(те, що приросло)* прирóсток, -тка.
przyrostkowy *lingw.* суфіксáльний.
przyrośnięcie *n.* прирóщення.
przyrośnięty *див.* **przyrosły.**
przyrо́ść, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli *dok. див.* **przyrastać.**
przyrównać *див.* **przyrównywać.**
przyrównanie *n.* прирівня́ння.
przyrównywać, -nuję, -nujesz, -nywał, przyrównać (kogo, co do kogo, do czego) рівня́ти (кого́, що з ким, з чим), прирівнювати, -нюю, -нюєш, прирівня́ти (кого́, що до ко́го, до чо́го); //~ się рівня́тися, прирівнюватися, прирівня́тися.
przyrumieniać, przyrumienić, -nię, -nisz, -nił *kul.* піджáрювати, -рюю, -рюєш, піджáрити, підсмáжувати, -жую, -жуєш, підсмáжити; *(nupiz)* підпікáти, підпекти́, -печу́, -пече́ш.
przyrychtować, -tuję, -tujesz, -tował *pot.* 1) приготóвити, -влю, -виш; 2) *перен.* пристосувáти, -сýю, -сýєш, припасувáти.
przyrysować, -suję, -sujesz, -sował дорисувáти, -сýю, -сýєш.
przyrząd, -du, *m.* прúлад, -ду *(мн.* прúлади, -дів, *зб.* прилáддя); *(тех. — ще)* прúстрій, -рою, механі́зм, -му, апарáт; ~dy fizyczne фізúчні прúлади, фізúчне прилáддя; *ав.* ~dy lotnicze авіаприлáддя; *тех.* ~ spuskowy спусковúй прúстрій; *тех.* ~ ściskający затискнúй прúстрій; *військ.* ~ torpedowy мíнний апарáт; *тех.* ~ zamykający запíрнúй механі́зм, затвóрний прúстрій; *тех.* ~ zasilający живúльний прúлад; ~ opóźniający сповíльнювач, уповíльнювач.
przyrządzać, przyrządzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) готувáти, -тýю, -тýєш, приготувáти, приготовля́ти, приготóвити, -влю, -виш; ~dzono wszystko все приготувáли (приготóвили); 2) *кул.* приправля́ти, припрáвити, присмáчувати, -чую, -чуєш, присмачи́ти.
przyrządzenie *n.* 1) приготувáння, приготóвлення; 2) припрáвлення, присмáчення. *Пор.* **przyrządzać.**
przyrządzić *див.* **przyrządzać.**
przyrzec *див.* **przyrzekać.**
przyrzecze *n.* надрíччя.
przyrzeczenie *n.* обіця́нка, обіця́ння; обіцáння; *пор.* **przyrzekać;** обíтниця, обíт, -ту *(книж.).*
przyrzeczny надрíчковúй, надрíчний.
przyrzednąć, -nie, -nął трóхи порíдіти.
przyrzednieć, -nieje, -niał *див.* **przyrzednąć.**
przyrzekać, przyrzec, -knę, -kniesz, -kł (komu co) обіця́ти *(докон. і недокон.);* обіцáти *(рідко).*
przyrznąć *див.* **przyrzynać.**
przyrzucać, przyrzucić, -cę, -cisz, -cił 1) (co i czego do czego, komu co) прикидáти, прики́нути (що *і* чого́ до чо́го, кому́ що); ~cić drzew do ognia прики́нути дров у вогóнь; 2) (co czym) *(накривати)* накидáти, наки́нути (що на що); ~cić głowę chustą наки́нути ху́стку на гóлову; 3) (co czym) *(кидаючи вкрити)* закидáти, заки́дати (що чим); ~cić kamieniami заки́дати камíнням; //~ się (do kogo, do czego) *(про хворобу)* чіпля́тися, причíплюватися, -люється, причіпля́тися, причепи́тися, -питься (до ко́го, до чо́го).
przyrzynać, przyrznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli підрíзуючи прилáджувати (припасóвувати), підрíзуючи прилáдити (припасувáти).
przysadka *ż., bot. (stipula)* прúлисток, -тка; ◊ *анат.* ~ mózgowa *(hypophysis cerebri)* гіпофíз, мозковúй додáток, -тку.

przysadkowaty I *bot. (stipulus)* прилистко́вий.
przysadkowaty II *див.* **przysadzisty.**
przysadkowy *anat. (succenturiatus)* додатко́вий.
przysadzać, przysadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) доса́джувати, -джую, -джуєш, досади́ти, -джу́, -диш, підса́джувати, підсади́ти; ~**dzić** d r z e w досади́ти (підсади́ти) дере́в; 2) *с.-г.* припуска́ти, припусти́ти, -пущу́, -пу́стиш; ~**dzać** c i e l ę t a d o s s a n i a припуска́ти теля́т до корі́в.
przysadzisty приземкуватий, присадкуватий.
przysalać, przysolić, -lę, -lisz, -lił 1) присо́лювати, -люю, -люєш, присоли́ти, -лю́, -лиш; *перен.* ż a r t ~**solony** присо́лений жарт, -ту; 2) *(лише докон.) перен. розм.* напа́рити (кого́).
przysąd, -du, *m.* 1) прису́дження; 2) призна́чення. *Пор.* **przysądzać.**
przysądzać, przysądzić, -dzę, -dzisz, -dził (co komu) 1) *юр.* прису́джувати, -джую, -джуєш, присуди́ти, -джу́, -диш (що кому́); 2) *перен.* признача́ти, призна́чити, -зна́чу́, -зна́чиш (що кому́).
przysądzenie *n., praw.* прису́дження.
przysądzić *див.* **przysądzać.**
przyschły присо́хлий.
przyschnąć *див.* **przysychać.**
przyschnięty *див.* **przyschły.**
przysiać *див.* **przysiewać.**
przysiad, -du, *m., спорт.* прися́дка, присіда́ння; ◊ *прик.* z a j e d n y m ~**dem** k o l a c j a z o b i a d e m за одни́м присі́дом вече́ря з обі́дом.
przysiadać, przysiąść, -siądę, -siądziesz (*a.* **-siędę, -siędziesz), -siadł, -siedli** 1) сіда́ти, сі́сти (ся́ду, ся́деш); ~**siąść** n a c h w i l ę сі́сти на хвили́ну; 2) (co) *(лише докон.)* присі́сти; ~**siąść** k o m u c z a p k ę присі́сти чию́ ша́пку; ◊ *перен.* ~**siąść** f a ł d ó w (nad czym) уси́дливо попрацюва́ти, -цю́ю, -цю́єш (над чим); //~ **się** (do kogo, do czego) підсіда́ти, підса́джуватися, -джуюся, -джуєшся, підсі́сти (до ко́го, до чо́го); ~**siądź się** d o m n i e! підся́дь до ме́не!
przysiadek, -dka, *m., myśl. див.* **przysiadka.**
przysiadka *ż., myśl.* за́сідка.
przysiadywać się, -duję, -dujesz, -dywał *wielokr. див.* **przysiadać się.**
przysianie *n., roln.* присі́в, -ву.
przysiąc *dok. див.* **przysięgać.**
przysiąść *див.* **przysiadać.**
przysiec *див.* **przysiekać.**
przysiedzieć, -siedzę, -siedzisz, -siadł, -siedli *dok. див.* **przysiadać.**
przysiek, -ku, *m., roln.* за́сік.
przysieka *ż., roln. див.* **przysiek.**
przysiekać, przysiec, -siekę, -siekczesz, -siekł 1) ще бі́льше наси́кати, ще бі́льше насі́кти, -січу́, -січе́ш; 2) *(мітки на дереві)* наси́кати, насі́кти, нару́бувати, -бую, -буєш, наруба́ти.
przysiew, -wu, *m. див.* **przysiewek.**
przysiewać, przysiać, -sieję, -siejesz, -siał, -siali *a.* **-sieli** *roln.* присіва́ти, присію́вати, -сію́ю, -сію́єш, присія́ти, -сію́, -сіє́ш.
przysiewek, -wku, *m., roln.* при́сівок, -вку.
przysięga *ż.* при́ся́га; f a ł s z y w a ~ фальши́ва при́ся́га; o d e b r a ć (o t r z y m a ć) ~**gę** прийня́ти при́ся́гу; p o d ~**gą** під при́ся́гою; ~ w o j s k o w a військо́ва при́ся́га; *(не офіціальна — звичайно)* кля́тва; ł a m a ć (g w a ł c i ć, n a r u s z a ć) ~**gę** а) лама́ти при́ся́гу; б) пору́шувати кля́тву; ~**gę** w y k o n y w a ć (s p e ł n i a ć) доде́ржувати кля́тви; z ł o ż y ć (d a ć) ~**gę** а) скла́сти при́ся́гу; б) да́ти кля́тву.
przysięgać, przysięgnąć, -sięgnę, -sięgniesz, -siągł, -sięgli присяга́ти, присягну́ти; *(офіц. — ще)*

принóсити (дава́ти) прúся́гу, принести́ (да́ти) прúся́гу; ~gać f a l s z y w i e (k r z y w o) фальши́во присяга́ти; ~gać n a w i e r n o ś ć присяга́ти у ві́рності, принóсити (дава́ти) прúся́гу у ві́рності; кля́стися (кляну́ся, кляне́шся), покля́стися, присяга́тися, присягти́ся, -гну́ся, -гне́шся, заприсяга́тися, заприсягти́ся; ~gam n a h o n o r кляну́ся че́стю; *пор.* **przysięga; //~ się** кля́стися, покля́стися, присяга́тися, присягти́ся, заприсяга́тися, заприсягти́ся.

przysięgły I прися́жний; ~ e k s p e r t прися́жний експе́рт; s ę d z i a ~ прися́жний засіда́тель *(дорев.)*, прися́жний, -ного; t ł u m a c z ~ прися́жний переклада́ч, -ча́.

przysięgły II, **-łego**, *lm.* **-li**, *praw.* прися́жний, -ного; s ą d **~łych** суд прися́жних.

przysięgnąć *див.* **przysięgać.**

przysiężny *przest.* прися́жний; ~ o b r o ń c a прися́жний повіре́ний, -ного.

przysiodływać, -łuję, -łujesz, -ływał, przysiodłać сідла́ти, осідла́ти.

przysiołek, -łka, *m.* присі́лок, **-лка.**

przysionek, -nka *a.* **-nku,** *m., przest.* 1) прúсі́нок, -нка; 2) *анат.* **передддве́р'я.**

przysiwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli тро́хи (де́що) посиві́ти.

przyskakać, -skaczę, -skaczesz, -skakał прискака́ти, -скачу́, -ска́чеш.

przyskakiwać, przyskoczyć, -czę, -czysz, -czył прискáкувати, -кую, -куєш, прискóчити, підскáкувати, підскóчити.

przyskałka *ż.* відрíг, -рóга, віднóга.

przyskąpy скупе́нький.

przysklepiać, przysklepić, -pię, -pisz, -pił 1) *буд.* прикрива́ти склепíнням, прикри́ти склепíнням; 2) *перен. див.* **zasklepiać** 2.

przyskoczyć *див.* **przyskakiwać.**

przyskok, -ku, *m.* наближення стрибкóм.

przyskórek, -rka, *m., anat. (epidermis) див.* **naskórek.**

przyskórnia *ż., bot.* кути́кула.

przyskórny *med. див.* **naskórny.**

przyskrobać, -bię, -biesz, -bał 1) зле́гка (тро́хи) наскобли́ти; зле́гка (тро́хи) наскребти́: 2) ще бíльше наскобли́ти; **ще бíльше** наскребти́.

przyskrzybnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **przyskrzynić.**

przyskrzynić, -nię, -nisz, -nił прищипну́ти, прищикну́ти.

przyskrzypnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *див.* **przyskrzynić.**

przyskubać, -bię, -biesz, -bał доскубáти, доскýбти, -бу́, -бе́ш.

przyskwarzać, przyskwarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) піджáрювати, -рюю, -рюєш, піджáрити, підсмáжувати, -жую, -жуєш, підсмáжити; 2) *(надмірно)* припáлювати, -люю, -люєш, припалúти, -лю́, -лиш; ◊ **~rzona ś m i e t a n k a** пригорíлі вершки́, -кíв.

przyskwierać *див.* **doskwierać.**

przysłać I *див.* **przysyłać.**

przysłać II *див.* **przyścielać.**

przysładzać, przysłodzić, -dzę, -dzisz, -dził підсолóджувати, -джую, -джуєш, підсолоди́ти, -джу́, -диш.

przysłaniać, przysłonić, -nię, -nisz, -nił зле́гка заслоня́ти, **зле́гка** заслони́ти, -ню, -ниш; *(робити невидним — ще)* зле́гка закрива́ти, зле́гка закри́ти; *(світло, дорогу, уявний образ тощо — звичайно)* зле́гка заступа́ти, зле́гка заступи́ти, -плю́, -пиш; *(світло — ще)* зле́гка за́стувати, -тую, -туєш *(лише недокон.)*.

przysłanie *n.* присúлка, надісла́ння; ◊ u p r a s z a m o ~ ... *(в листі)* про́шу надісла́ти...

przysłodzić *див.* **przysładzać.**

przysłona *ż., wojs.* заслóн, -ну; ◊ ~ k u l i s t a щи́ток від куль.

przysłoneczny *astr.* яки́й (що) знахóдиться кóло (бíля) сóнця; ◊ p u n k t ~ перигéлій.

przysłonić *див.* **przysłaniać.**

przysłony солонувáтий.

przysłowie *n.* прислі́в'я; ~**wia narodowe** наро́дні прислі́в'я; ◊ ~ **osobiste** власти́ва да́ній люди́ні при́казка.

przysłowiowy яки́й (що) ввійшо́в у при́казку; *перен.* загальновідо́мий; ~**wa gościnność słowian** загальновідо́ма госта́нність слов'я́н.

przysłowioznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., nauk.* досліджник прислі́в'їв, паремію́лог.

przysłowioznawstwo *n., nauk.* нау́ка про прислі́в'я, паремію́логія.

przysłówek, -wka, *m., gram.* прислі́вник.

przysłówkowo *gram.* за допомо́гою прислі́вника, прислі́вником; **wyrażony ~** ви́ражений прислі́вником (за допомо́гою прислі́вника).

przysłówkowy *gram.* прислівнико́вий.

przysłuch, -chu, *m., med. (auscultatio) див.* **wysłuchiwanie I.**

przysłuchiwać się, -słuchuję, -słuchujesz, -słuchiwał, przysłuchać się прислуха́тися, прислу́хуватися. -слу́хуюся, -слу́хуєшся, прислу́хатися.

przysłuchiwanie *n., med. див.* **wysłuchiwanie; //~ się** прислуха́ння, прислу́хування.

przysługa *ż.* по́слу́га; услу́га *(piđ-ше); перен.* **niedźwiedzia ~** ведме́жа по́слу́га; **wyświadczyć (oddać, zrobić) komu ~gę** зробити комý по́слу́гу.

przysługiwać I, -guje, -giwał (tylko w 3 osobie) *(про право)* дава́тися (дається), надава́тися; **kobiecie ~gują równe prawa z mężczyzną** жінці надаються рівні права́ з чоловіком.

przysługiwać II, -guję, -gujesz, -giwał, przysłużyć, -żę, -żysz, -żył (komu, czemu) *див.* **usługiwać; //~ się** робити по́слу́гу, зробити по́слу́гу, услу́жувати, -жую, -жуєш, услужи́ти, -жу́, -жиш, прислу́жуватися, прислужи́тися (комý, чомý).

przysługujący (komu) *(про право)* яки́й (що) нале́жить, нале́жний (комý).

przysłużenie się *n.* услу́ження, прислу́ження.

przysłużyć się *див.* **przysługiwać się.**

przysmaczek, -czka, *m., pieszcz. див.* **przysmak.**

przysmaczyć, -czę, -czysz, -czył присмачи́ти, засмачи́ти.

przysmak, -ku, *m.* ла́сощі, -щів *(лише в мн.).*

przysmalać I, przysmalić, -lę, -lisz, -lił присма́лювати, присмали́ти, -лю́, -лиш.

przysmalać II, przysmolić, -lę, -lisz, -lił присмо́лювати, -люю, -люєш, присмоли́ти, -лю́, -лиш.

przysmażać, przysmażyć, -żę, -żysz, -żył піджа́рювати, -рюю, -рюєш, піджа́рити, підсма́жувати, -жую, -жуєш, підсма́жити: //~ **się** піджа́рюватися, піджа́ритися, підсма́жуватися, підсма́житися.

przysmolić *див.* **przysmalać II.**

przysnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli здрімну́ти.

przysocha *ż.* крисла́те (розло́жисте, розло́ге) де́рево.

przysolić *див.* **przysalać.**

przyspa *ż.* 1) піща́ний острово́к (острівець) на ріці; 2) *тех.* контр-на́сип, -пу; 3) дерно́ва ла́вочка; 4) *див.* **przyzba.**

przysparzać, przysporzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (czego) *książ.* придава́ти, -даю, -даєш, придáти, -дáм, -дасй (чого́); ~ **sporzyć pracy** придáти робóти.

przyspieszać, przyspieszyć *див.* **przyśpieszać.**

przysporzyć *див.* **przysparzać.**

przysposab'ać, przysposobić, -bię, -bisz, -bił 1) підготовля́ти, підгото́вити, -влю, -виш, готува́ти, -ту́ю, -ту́єш, підготува́ти; ~**sobić dziecko do szkoły** підгото́вити (підготува́ти) дитúну до шкóли; *(робити придатним до чого, на що, для чого)* готува́-

ти, приготува́ти, приготовля́ти, пригото́вити; ~sobić p r o m d o p u s z c z a n i a g o n a r z e k ę приготува́ти (пригото́вити) поро́н для пу́ску на ріку́; *(заздалегідь)* запаса́тися, запасти́ся (чим); ~sobić s o b i e w ę g i e l n a z i m ę запасти́ся вугіллям на зи́му; //~ się підготовля́тися, підгото́витися, готува́тися, підготува́тися; **приготовля́тися**, пригото́витися.

przysposabiać II, **przysposobić, -bię, -bisz, -bił** *praw.* усиновля́ти, усинови́ти, -влю́, -ви́ш; ◊ o j c i e c ~sabiający усинови́тель; m a t k a ~sabiająca усинови́телька.

przysposobienie I *n.* підгото́вка; ~ w o j s k o w e військо́ва підгото́вка.

przysposobienie II *n., praw.* усино́влення.

przysrogi тро́хи сувори́й.

przyssać się *див.* **przysysać się.**

przyssawka *ż., biol.* присо́сок, -ска.

przystacyjny пристанці́йний.

przystać *див.* **przystawać** I.

przystanąć *див.* **przystawać** II.

przystanek, -nku, *m.* 1) зупи́нка; ~ t r a m w a j o w y трамва́йна зупи́нка; 2) *зал.* полуста́нок, -нка.

przystanie *n.* 1) пристáння; 2) згóда, погóдження. *Пор.* **przystawać.**

przystanięcie *n.* зупи́нка *(дія)*.

przystaniowy I пристанськи́й.

przystaniowy II, **-wego,** *lm.* **-wi,** *m.* пристанськи́й догля́дач, -гля́дача́.

przystankowy зупи́нний; роз'їзни́й; ◊ b u d y n e k ~ будино́к при роз'їзді. *Пор.* **przystanek.**

przystanny *див.* **przystaniowy** I.

przystań, -ni, *ż.* при́стань, -ні.

przystary підста́ркуватий, старкува́тий.

przystaw, *lm.* -wowie, *m., hist. przedrew.* при́став.

przystawać I, **-staję, -stajesz, -stawał, przystać, -stanę, -staniesz, -stał** 1) (do kogo, do czego) приставáти, -стаю́, -стаєш, -ста́ти, -ста́ну, -ста́неш; ~**stać** d o p a r t y z a n t ó w пристáти до партизáн; *прик.* ~stało, j a k s i o d ł o d o k r o w y (d o ś w i n i) приста́ло, як свині нари́тники (як корóві сідло́); *присл.* z j a k i m ~ **stajesz,** t a k i m s i ę s t a j e s z з яки́м пристаєш, такий сам стаєш; s z a f a ~ **staje** d o ś c i a n y ша́фа пристає́ до стіни́; 2) (komu, czemu *a.* na kogo, na co) *безос.* ли́чити, годи́тися; j a k n a ż o ł n i e r z a ~stało як ли́чить (годи́ться) солда́тові; n i e ~**stoi** m u p ł a k a ć не ли́чить (не годи́ться) йому́ пла́кати; 3) (na co) згóджуватися, -джуюся, -джуєшся, згóдитися, -джуся, -дишся, погóджуватися, погоди́тися, -гóджу́ся, -годи́шся; ~**stać** n a w a r u n k i згóдитися (погоди́тися) на умóви.

przystawać II, **-staję, -stajesz, -stawał, przystanąć, -stanę, -staniesz, -stanął, -stanęli** спиня́тися, спиня́тися, -ня́ся, -нишся, зупиня́тися, зупиня́тися; s z e d ł p o w o l i ~stając ішóв помáлу, спиняючись (зупиняючись).

przystawalny *mat.* приста́йний.

przystawanie *n., mat.* приста́йність, -ності; ~ t r ó j k ą t ó w приста́йність трикýтників.

przystawiać, przystawić, -wię, -wisz, -wił 1) приставля́ти, приста́вити, -влю, -виш; ~wić g a r n e k d o o g n i a приста́вити гóрщик до вогню́; ~wić d r a b i n ę d o m u r u приста́вити драби́ну до му́ру; 2) *перен.* прибудóвувати, -вую, -вуєш, прибудува́ти, -дýю, -дýєш; ~wić s z o p ę прибудува́ти навíс; ◊ *перен.* ~wić k o m u s t o ł k a підста́вити комý ногу.

przystawka I *ż., kul.* зáкýска (перед обíдом).

przystawka II *ż., bud.* прибудóва.

przystawka III *ż., teatr.* другорядна (мала́) роль, -лі.

przystawny приставни́й.

przystąpić *див.* **przystępować.**

przysterować, -ruję, -rujesz, -rował 1) прибу́ти на чо́вні; 2) прибу́ти на аеростáті.

przystębnować, -nuję, -nujesz, -nował пристрочи́ти.

przystęp, -pu, *m.* 1) підхíд, -хóду, пíдступ, -пу; прúступ, дóступ; mieć ~ (do kogo, do czego) мáти дóступ (прúступ) (до кóго, до чóго); 2) прúступ; *пор.* **przystępować**; 3) *(гніву, туги тощó)* нáпад, -ду, прúступ; 4) *військ.* пíдступ, -пу; 5) *мед.* припáдок, -дку; ~ kaszlu припáдок кáшлю; 6) *перен.* порúв, -ву.

przystępnie пристýпно, достýпно; дохíдливо. *Пор.* **przystępny.**

przystępność *ż.* пристýпність, -ності, достýпність; дохíдливість, -вості. *Пор.* **przystępny.**

przystępny пристýпний, достýпний; *(про книжку, лекцію тощо — ще)* дохíдливий; człowiek bardzo ~ дýже пристýпна (достýпна) людúна; miejsce ~ne пристýпне (достýпне) мíсце; po ~nej cenie за пристýпну (достýпну) цíну; ◊ ~ wszelkiej pokusie якúй (що) піддаéться всякій спокýсі.

przystępować, -puję, -pujesz, -pował, przystąpić, -pię, -pisz, -pił 1) (do kogo, do czego, pod co) підхóдити, -джу, -диш, підíйти, -йду, -йдеш, підступáти, підступúти, -плю́, -пиш (до кóго, до чóго, під що); *(наближатися — ще)* приступáти, приступúти; ~stąpić do nauczyciela підíйти (підступúти, приступúти) до вчúтеля; nieprzyjaciel ~stąpił pod miasto вóрог підíйшóв (підступúв) під мíсто; *(незважаючи на перешкоди)* приступáтися, приступúтися, доступáтися, доступúтися (до кóго, до чóго); *(до кого — ще)* доступáти, доступúти, підступáти(ся), підступúти(ся); ani było ~stąpić do chaty не мóжна булó й приступúтися (доступúтися) до хáти; *прик.* ani ~stępuj do niego bez kija до нього й не підступáй (ся); 2) (do czego) *перен.* приступáти, приступúти (до чóго); ~stąpić do dyskusji приступúти до дискýсії (до обговóрення); ~stąpić do pracy приступúти (стáти) до робóти (до прáці); 3) (со) *(ногою)* *див.* **następować**; ◊ ~stąpić do spółki вступúти (ввійтú) в спíлку.

przystojnie 1) вродли́во, краси́во, гáрно; 2) пристóйно. *Пор.* **przystojny.**

przystojnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli крáщати, гарнíшати.

przystojność *ż.* 1) вродли́вість, -вості, крáса; 2) пристóйність, -ності. *Пор.* **przystojny.**

przystojny 1) вродли́вий, краси́вий, гáрний; ~na kobieta вродли́ва (краси́ва, гáрна) жíнка; 2) *перен.* пристóйний; ~ne ubranie пристóйний костю́м; ~ne zachowanie się пристóйна поведíнка.

przystołek, -łka, *m.* ослíнчик під нóги.

przystosować *див.* **przystosowywać.**

przystosowalność *ż.* застосóвність, -ності.

przystosowalny застосóвний.

przystosowanie *n.* 1) застосувáння; 2) припасувáння; *пор.* **przystosowywać**; //~ się застосувáння.

przystosowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przystosować, -suję, -sujesz, -sował 1) застосóвувати, -вую, -вуєш, застосувáти, -сýю, -сýєш; 2) *стол.* приганя́ти, пригна́ти (прижену́, приженéш), припасóвувати, -вую, -вуєш, припасувáти, -сýю, -сýєш; ~wać deskę do drugiej пригна́ти (припасувáти) дóшку до другóї; //~ się пристосóвуватися, пристосувáтися; ~sować się do czyjej woli пристосувáтися до чиéї вóлі.

przystół, -stołu, *m. див.* **bufet.**

przystrajać, przystroić, -roję, -roisz, -roił прикра́шати, прикра́сити, -кра́шу, -кра́сиш, оздо́блювати, -люю, -люєш, **оздобля́ти, оздо́бити**, -блю, -биш, **убира́ти, убра́ти**, -беру́, -бере́ш, **прибира́ти, прибра́ти**; *(зеленню, квітами — ще)* квітча́ти, уквітчувати, -чую, -чуєш, уквітча́ти, **заквітчувати, заквітча́ти**; *(робити чепурним)* причепу́рювати, -рюю, -рюєш, **причепури́ти**; //~ **się** прикра́шатися, прикра́ситися, оздо́блюватися, оздоблятися, оздо́битися, убира́тися, убра́тися, прибира́тися, прибра́тися; квітча́тися, уквітчуватися, уквітча́тися, заквітчуватися, заквітча́тися; причепу́рюватися, причепури́тися.

przystrojenie (się) *n.* **прикра́шення**, оздо́блення, **убра́ння, прибра́ння**; уквітча́ння, заквітча́ння: причепу́рення. *Пор.* **przystrajać.**

przystrój, -roju, *lm.* **-roje,** *m.* окра́са, прикра́са, оздо́блення, оздо́ба.

przystrzeliwanie *n., wojs., myśl.* пристрі́лка, пристрі́лювання; ~ karabinu пристрі́лювання гвинті́вки.

przystrzesze *n. див.* **przydaszek.**

przystrzygać, przystrzyc, -strzygę, -strzyżesz, -strzygł підстрига́ти, підстри́гти, -рижу́, -риже́ш; krótko ~**strzyżone** włosy ко́ротко підстри́жене воло́сся.

przystudzać, przystudzić, -dzę, -dzisz, -dził зле́гка охоло́джувати, -джую, -джуєш, зле́гка охолоди́ти, -джу́, -ди́ш, зле́гка осту́джувати, зле́гка осуди́ти.

przystukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał пристуку́вати, -кую, -куєш (чим); *(ногами — ще)* притупувати, -пую, -пуєш.

przystygać, przystygnąć, -gnie, -gnął зле́гка остига́ти, зле́гка оста́гнути, зле́гка охоло́нути, зле́гка охоло́нути, зле́гка простига́ти, зле́гка прости́гнути, зле́гка прохоло́нути.

przysucha *ż.* про́шарок м'я́са в са́лі.

przysunąć *див.* **przysuwać.**

przysurowy 1) тро́хи сувори́й; 2) на́дто сувори́й.

przysuszać, przysuszyć, -szę, -szysz, -szył підсу́шувати, -шую, -шуєш, підсуши́ти, -шу́, -шиш.

przysutkowy *anat. (paramastoideus)* розмі́щений коло соскоподі́бного па́ростка.

przysuwać, przysunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) присува́ти, присо́вувати, -вую, -вуєш, прису́нути; 2) *(лише докон.) (перен. розм. — прийти)* припе́рти, -пру́, -пре́ш; //~ **się** 1) присува́тися, присо́вуватися, прису́нутися; 2) (do kogo) *(перен. заст. — сходитися з ким)* зближа́тися, зближення, -жуюся, -жуєшся, зблизитися, -близься, -близишся (з ким).

przysuwnica *ż., archit.* півкро́ква.

przyswajać, przyswoić, -swoję, -swoisz, -swoił 1) засво́ювати, -сво́юю, -сво́юєш, **засво́їти**; ~**swoić** sobie język obcy засво́їти іноземну мову; 2) *фізіол.* засво́ювати, засво́їти; 3) *(рослину)* акліматизува́ти, -зу́ю, -зу́єш *(недокон. і докон.)*; 4) *(тварину)* приручати, приручи́ти, -чу́, -чиш; 5) *(іншомовні твори)* перекла́дати, перекла́сти, -кладу́, -кладе́ш; 6) *юр. (дитину) див.* **przysposabiać II**; //~ **się** акліматизува́тися.

przyswajalność *ż.* засво́юваність, -ності.

przyswajalny засво́юваний.

przyswędzać, przyswędzić, -dzę, -dzisz, -dził припа́лювати, -люю, -люєш, припали́ти, -лю́, -лиш.

przyswoić *див.* **przyswajać.**

przyswojony *lingw.* запози́чений; wyrazy ~**ne** запози́чені слова́ *(род.* слів).

przyschać, przyschnąć, -schnę, -schniesz, -schnął, -schnęli *a.* **-sechł, -schli** присиха́ти, присо́хнути.

przysyłać, przysłać, -ślę, -ślesz, -słał 1) присила́ти, присла́ти (пришлю́, пришле́ш) (кого́, що); ~**syłać** p o k o g o присила́ти за ким; 2) *(поштою)* надсила́ти, надісла́ти, -ді́шлю, -ді́шлеш (що).

przysypać *див.* **przysypywać.**

przysypisko *n., geol. див.* **namulisko.**

przysypka *ż.* при́сипка.

przysypywać, -puję, -pujesz, -pywał, przysypać, -pię, -piesz, -pał 1) (co czym) присипа́ти, присі́пати, -плю, -плеш; ~**pać** p r o c h e m присі́пати по́рохом; 2) (czego) *(ще більше)* доси́пати, доси́пати (чого́); ~**pać** s o l i доси́пати со́лі.

przysysać się, przyssać się, -ssę, -ssiesz, -ssał присиса́тися, прису́тися, -ссу́ся, -ссе́шся, присмокта́тися, -туюся, -туєшся, присмокта́тися, -кчу́ся, -кчешся.

przyszarzać (się) *(про одяг)* тро́хи зноси́тися, -но́ситься.

przyszarzeć, -rzeje, -rzał 1) тро́хи посіріти; 2) *перен. див.* **przyszarzać (się).**

przyszczelniać, przyszczelnić, -nię, -nisz, -nił зле́гка ущільнювати, -нюю, -нюєш, зле́гка ущільни́ти.

przyszczep, -pu, *m., sad.* прище́па.

przyszczepa *ż.* прище́плення.

przyszczepiać, przyszczepić, -pię, -pisz, -pił 1) прище́плювати, -люю, -люєш, прищепи́ти, -плю́, -пиш; *перен.* ~**pić** k o m u n i e n a w i ś ć d o c z e g o прищепи́ти комý нена́висть до чо́го; 2) *перен. заст.* приєдну́вати, -ную, -нуєш, приєдна́ти.

przyszczepka *ż.* ла́тка (на взуттí).

przyszczuplеć, -leję, -lejesz, -lał, -leli тро́хи схýднути.

przyszczypka *ż. див.* **przyszczepka.**

przyszczypnąć, -nę, -nie.sz, -nął, -nęli зле́гка скубну́ти.

przyszlifować, -fuję, -fujesz, -fował *tech.* пришліфува́ти, -фу́ю, -фу́єш.

przyszlusować, -suję, -sujesz, -sował *żegl.* причáлити.

przyszłapać, -pię, -piesz, -pał *pot.* причала́пати, пришльо́пати.

przyszłoroczny яки́й (що) стосу́ється майбу́тнього (прийде́шнього ро́ку; *(у контексті)* майбутнього (прийде́шнього) ро́ку то́що; ~**ne u r o d z a j e** урожáй майбу́тнього (прийде́шнього) ро́ку.

przyszłościowy яки́й (що) стосу́ється майбу́тнього (майбу́тності); *(у контексті)* майбу́тнього, майбу́тності то́що; **c e l e ~we** ці́лі майбу́тнього (**майбу́тності**).

przyszłość *ż.* 1) майбу́тність, -ності, майбу́тнє, -нього, прийде́шність, прийде́шнє, бу́дучина́, бу́дущина; **b l i s k a, d a l e k a, s z c z ę ś l i w a ~** бли́зька́, дале́ка, щасли́ва майбу́тність (прийде́шність, бу́дучина́, бу́дущина), бли́зьке́, дале́ке, щасли́ве майбу́тнє (прийде́шнє); *перен.* **m i e ć p r z e d s o b ą ~** ма́ти майбу́тнє; 2) *(про кар'єру, успіх)* майбу́тність; **r o k o w a ć k o m u s z c z ę ś l i w ą ~** проро́чити комý щасли́ву майбу́тність; **z a p e w n i ć (z a b e z p i e c z y ć) k o m u ~** забезпе́чити комý майбу́тність; **z g o t o w a ć k o m u o p ł a k a n ą ~** приготува́ти (пригото́вити) комý жалю́гідну майбу́тність; **z w i c h n ą ć k o m u ~** зіпсува́ти комý майбу́тність; 3) майбу́тні поколі́ння, -лі́нь; **p r a c o w a ć d l a ~ci** працюва́ти для майбу́тніх поколі́нь.

przyszłotygodniowy яки́й (що) стосу́ється майбу́тнього (прийде́шнього) ти́жня; *(у контексті)* на майбу́тній (прийде́шній) ти́ждень то́що; ~ **r e p e r t u a r t e a t r u** репертуа́р теа́тру на майбу́тній (прийде́шній) ти́ждень.

przyszły 1) майбу́тній, прийде́шній; ~ **r o k** майбу́тній (прийде́шній) рік (*род.* ро́ку);

~ uczony майбу́тній (прийде́шній) учёний, -ного; 2) *грам.* майбу́тній; czas ~ майбу́тній час, -су.

przysznurować, -ruję, -rujesz, -rował прив'яза́ти мото́зкою, пришнурува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

przyszorstki 1) тро́хи шорстки́й; 2) *перен.* тро́хи різки́й.

przyszpanować, -nuję, -nujesz, -nował *żegl. (napuc)* натягти́, -гну́, -гнеш, натягну́ти.

przyszpetny тро́хи пога́ний; тро́хи паску́дний *(фам.)*.

przyszpilać, przyszpilić, -lę, -lisz, -lił пришпи́лювати, -люю, -люєш, пришпили́ти, -лю́, -лиш, прико́лювати, приколо́ти, -лю́, -леш; ~lić wstążkę приколо́ти (пришпили́ти) бант.

przyszrubowywać, przyszrubować *див.* **przyśrubowywać.**

przysztukować *див.* **przysztukowywać.**

przysztukowanie *n.* 1) надста́вка; дото́чка; 2) приштукува́ння. *Пор.* **przysztukowywać.**

przysztukowany 1) надста́влений; дото́чений; 2) приштуко́ваний. *Пор.* **przysztukowywać.**

przysztukowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przysztukować, -kuję, -kujesz, -kował (co *a.* czego) 1) *(zdowżувати)* надставля́ти, надста́вити, -влю, -виш; *(одежу)* дото́чувати, -чую, -чуєш, доточи́ти, -чу́, -чиш; 2) *(приладжувати)* приштуко́вувати, -вую, -вуєш, приштукува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

przyszwa *ż. (у взутті)* передо́к, -дка́, при́шва, соо́зка.

przyszyć *див.* **przyszywać.**

przyszykować, -kuję, -kujesz, -kował приготува́ти, -ту́ю, -ту́єш, пригото́вити, -влю, -виш; //~ się приготува́тися, пригото́витися.

przyszykowanie *n.* пригото́влення.

przyszywać, przyszyć, -szyję, -szyjesz, -szył пришива́ти, приши́ти.

przyszywany: ~ mąż *żart.* сожи́тель.

przyścielać, przysłać, -ścielę, -ścielesz, -słał 1) достила́ти, доспа́ти *(рідко)*, -стелю́, -сте́леш, достеля́ти, достели́ти, -стелю́, -сте́лиш; 2) *(покривати чим)* застила́ти, засла́ти *(рідко)*, застеля́ти, застели́ти.

przyścienny 1) яки́й (що) знахо́диться при стіні; *(на стіну)* стінни́й, настінний; zegar ~ стінни́й (настінний) годи́нник; 2) *мед. (parietalis)* парієта́льний, пристінний; skrzep ~ *(thrombus parietalis)* парієта́льний (пристінний) тромб, -бу.

przyślepy прислі́пуватий.

przyśliznąć(się), -znę, -źniesz, -znął, -znęli 1) приповзти́; 2) *перен.* прису́нутися.

przyśmieszny тро́хи смішни́й; тро́хи куме́дний.

przyśnić się, -śnię, -śnisz, -śnił присни́тися; *перен. розм.* coś ci się ~ło щось тобі присни́лося.

przyśpieszać, przyśpieszyć, -szę, -szysz, -szył 1) прискоро́рювати, -рюю, -рюєш, прискори́ти, пришви́дшувати, -шую, -шуєш, пришви́дшити; ~szyć kroku прискори́ти (пришви́дшити) ходу́, піддати ходу, наддати ходи́; 2) *фіз., мед.* прискоро́рювати, прискори́ти.

przyśpieszenie *n.* 1) прискоре́ння, пришви́дшення; 2) прискоре́ння. *Пор.* **przyśpieszać.**

przyśpieszony *fiz., med. i in.* прискоре́ний; ◊ *перен.* żyć życiem ~nym вести́ гарячко́ве життя́.

przyśpieszyć *див.* **przyśpieszać.**

przyśpiew, -wu, *m.* при́спів, -ву.

przyśpiewek, -wka, *m.* при́співок, -вка, при́співка.

przyśpiewka *ż. див.* **przyśpiewek.**

przyśpiewywać, -wuję, -wujesz, -wywał приспівувати, **-вую, -вуєш.**

przyśrodkowy 1) розташо́ваний бли́зько сере́дини (бли́зько це́нтра); 2) *мед. (paracentralis)*

розмі́щений бі́ля центра́льної борозни́ великого мо́зку.

przyśrubowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, przyśrubować, -buję, -bujesz, -bował пригвиндчувати, -чую, -чуєш, пригвинти́ти, -нчу́, -нти́ш.

przyświadczać, przyświadczyć, -czę, -czysz, -czył 1) (co) свідчити (про що), засві́дчити, посві́дчити (що); 2) (komu) підтакувати, -кую, -куєш, підта́кнути.

przyświecać, przyświecić, -cę, -cisz, -cił (komu) 1) присві́чувати, -чую, -чуеш, присвіти́ти, -свічу́, -сві́тиш (комý); ~cić świecą присвіти́ти свічкою; 2) (czym) *(лише недокон.) перен.* служи́ти при́кладом.

przyświstywać, -tuję, -tujesz, -tywał присви́стувати, -тую, -туєш, підсви́стувати.

przytaczać I, przytoczyć, -czę, -czysz, -czył прико́чувати, -чую, -чуєш, прикоти́ти, -кочу́, -ко́тиш; ~czyć beczkę прикоти́ти бо́чку.

przytaczać II, przytoczyć, -czę, -czysz, -czył (co) наво́дити, -джу, -дишь, навести́, -веду́, -ведёшь; подава́ти, -даю́, -даёш, пода́ти, -да́м, -даси́ *(рідше)*; ~czyć przykład навести́ (пода́ти) при́клад.

przytajać, przytaić, -taję, -taisz, -tail *(дух)* прита́ювати, -та́ю, -та́єш, притаї́ти, зата́ювати, затаї́ти; //~ się прита́ю́ватися, притаї́тися, зата́ювати, затаї́тися; *(у засідці — звичайно)* причаї́тися *(лише докон.)*.

przytakiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, przytaknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli підта́кувати, -кую, -куєш, підта́кнути.

przytapiać, przytopić, -pię, -pisz, -pił 1) ще бі́льше вито́плювати, -люю, -люєш, ще бі́льше ви́топити, -плю, -пиш; *(жир із сала)* ще бі́льше вишква́рювати, -рюю, -рюєш, ще бі́льше ви́шкварити; 2) *мет.* ще бі́льше виплавля́ти, ще бі́льше ви́плавити, -влю, -виш.

przytarczowy *anat. (parathyreoideus)* прищитови́дний.

przytarty *przen.* поте́ртий.

przytaszczyć, -czę, -czysz, -czył *pot.* притаска́ти.

przytęchły зле́гка (тро́хи) проту́хлий.

przytęchnąć, -chnie, -chł зле́гка (тро́хи) проту́хнути, притхну́тися.

przytępiać, przytępić, -pię, -pisz, -pił притупля́ти, притупи́ти, -плю́, -пиш; ~pić miecz притупи́ти меч; *перен.* ~pić pamięć притупи́ти па́м'ять; //~ się притупля́тися, притупи́тися.

przytępiały *див.* **przytępiony.**

przytępić *див.* **przytępiać.**

przytępieć, -pieję, -piejesz, -piał, -pieli *(про людину)* тро́хи отупі́ти.

przytępienie *n.* 1) притупля́ння; 2) отупі́ння. *Пор.* **przytępiać; przytępieć.**

przytępiony притупля́ний; ~miecz притупля́ний меч, -ча́; *перен.* ~słuch притупля́ний слух, -ху.

przytępy тупува́тий, тупе́нький.

przytkać I, -tczę, -tczesz, -tkał прикта́ти, -тчу́, -тче́ш.

przytkać II *див.* **przytykać I.**

przytknąć *див.* **przytykać II.**

przytłaczać, przytłoczyć, -czę, -czysz, -czył 1) прида́влювати, -люю, -люєш, придави́ти, -влю́, -виш, приду́шувати, -шую, -шуєш, приду́шити, -шу́, -шиш; *(траву, збіжжя)* толо́чити, притоло́чити; 2) *перен.* пригні́чувати, -чую, -чуєш, пригні́тити, -гні́чу́, -гні́тиш, пригно́блювати, -люю, -люєш, пригноби́ти, -блю́, -би́ш.

przytłaczająco гнітю́че; приголо́мшливо. *Пор.* **przytłaczający 1.**

przytłaczający 1) гнітю́чий; *(потрясаючий)* приголо́мшливий; ~ce wrażenie гнітю́че (при-

голо́мшливе) вра́ження; 2) *(про кількість)* перева́жний; *(дуже великий)* величе́зний; ~ca większość перева́жна (величе́зна) бі́льшість, -шості.

przytłoczyć *див.* **przytłaczać.**

przytłumiać, przytłumić, -mię, -misz, -mił 1) приду́шувати, -шую, -шуєш, придуши́ти, -шу́, -шиш, подавля́ти, подави́ти, -влю́, -виш; ~mić powstanie придуши́ти (подави́ти) повста́ння; 2) *(почуття)* заглу́шувати, -шую, -шуєш, заглуша́ти, заглуши́ти; *(пристрасті тощо — ще)* вгамо́вувати, -вую, -вуєш, вгамува́ти, -му́ю, -му́єш, погамува́ти; *(бажання — звичайно)* стри́мувати, -мую, -муєш, стри́мати; *(звуки — звичайно)* приглу́шувати, приглушити; ~miać czyje kroki приглу́шувати чиї́ кро́ки; 3) *(вогонь)* гаси́ти (гашу́, га́сиш) загаси́ти, погаси́ти.

przytłumiony 1) приду́шений, пода́влений; 2) заглу́шений: вгамо́ваний, погамо́ваний; стри́маний; приглу́шений; 3) зага́шений, пога́шений. *Пор.* **przytłumiać.**

przytoczenie I *n.* прико́чення.

przytoczenie II *n.* 1) наве́дення; подання; *пор.* **przytaczać** II; 2) *(витяг)* цита́та.

przytoczony I прико́чений.

przytoczony II наве́дений; по́даний. *Пор.* **przytaczać** II.

przytoczyć *див.* **przytaczać** I, II.

przytok I, **-ku,** *m.* прико́чення.

przytok II, **-ku,** *m., geo. див.* **dopływ** 2.

przytomnie притомно.

przytomnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli прихо́дити до па́м'яті.

przytomność *ż.* притомність, -ності; przyprowadzić do ~ci привести́ до притомності (до па́м'яті); ◊ odzyskać ~ (do ~ci wrócić) опритомніти, прийти́ до па́м'яті; stracić ~ (od ~ci odejść) знепритомніти, втра́тити свідомість; w ~ci świadków при свідках; zachować ~ umysłu зберегти́ цілкови́те самовлада́ння.

przytomny 1) притомний; 2) *заст. див.* **obecny** 1.

przyton, -nu, *m., muz.* аліквотний тон, -ну.

przytopić *див.* **przytapiać.**

przytorowy *kol.* розташо́ваний ко́ло залізни́чної ко́лії.

przytraczać, przytroczyć, -czę, -czysz, -czył приторо́чувати, -чую, -чуєш, приторочи́ти, -чу́, -чиш; ~troczyć sakwy do siodła приторочи́ти саквй до сідла́.

przytrafiać się, przytrafić się *nieos.* трапля́тися, тра́питися; ~fiało się трапля́лося, бува́ло.

przytransportować, -tuję, -tujesz, -tował *(привезти)* транспорту-ва́ти, -ту́ю, -ту́єш.

przytroczyć *див.* **przytraczać.**

przytrudny важкува́тий, важке́нький, до́сить важки́й.

przytrzasnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli 1) прихло́пнути; ~ drzwi, okno прихло́пнути две́рі, вікно́; 2) *(придавити закриваючи)* прищикну́ти; ~ palce drzwiami прищикну́ти па́льці две́рима.

przytrząsać, przytrząsnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *a.* **-sł, -śli** притру́шувати, -шую, -шуєш, притруси́ти, -трушу́, -тру́сиш, припоро́шувати, припорошити, -шу́, -шиш.

przytrząść, -trząsnę, -trząśniesz, -trząsł, -trzęśli *dok. див.* **przytrząsać.**

przytrzeć *див.* **przycierać.**

przytrzepać: ~ piechotą *pot.* притю́пати, притрю́хати.

przytrzeźwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli тро́хи протверезі́тися, -режу́ся, -резі́шся, тро́хи протверезі́ти.

przytrzymywać, -muję, -mujesz, -mywał, przytrzymać притримувати, -мую, -муєш, притри́мати, придержувати, -жую, -жуєш, придержати, -жу, -жиш.

przytuczyć, -czę, -czysz, -czył трóхи відгодувáти (угодувáти).
przytulać, przytulić, -lę, -lisz, -lił (kogo, co) 1) притуля́ти, притули́ти, -лю́, -лиш, пригортáти, пригорнýти, -нý, -неш; *(ніжніше)* приголýблювати, -люю, **-люєш**, приголýбити, -блю, -биш; 2) даváти (комý) притýлок, дáти (комý) притýлок; притули́ти, прихисти́ти, -хищý, -хисти́ш (кого́) *(лише докон.)*; //~ **się** 1) притуля́тися, притули́тися, пригортáтися, пригорнýтися; прúголýблюватися, приголýбитися; 2) знахóдити (собí) притýлок, знайтú (собí) притýлок; притули́тися, прихисти́тися.
przytulia *ż., bot. (galium)* підмарéнник.
przytulić *див.* **przytulać.**
przytulisko *n. див.* **przytułek.**
przytulnie затúшно.
przytulny *(про приміщення)* затúшний; ~ pokój затúшна кімнáта.
przytułek, -łku, *m.* 1) *дорев.* притýлок, -лку, záхисток, -тку, прию́т, -ту; 2) (u kogo) пристанóвище.
przytupywać, -puję, -pujesz, -pywał, przytupnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli притýпувати, -пую, -пуєш, притýпнути.
przytwardy твердувáтий, твердéнький.
przytwierdzać, przytwierdzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) прикрíплювати, -люю, -люєш, прикріпля́ти, прикріпи́ти, -плю́, -пúш; 2) *(заст. — слова, думку)* підтвéрджувати, -джую, -джуєш, підтвéрдити, -джу, -диш.
przytwierdzająco ствéрдливо, ствéрдно.
przytwierdzenie *n.* 1) прикрíплення; 2) підтвéрдження. *Пор.* **przytwierdzać.**
przytwierdzić *див.* **przytwierdzać.**
przytycie *n.* поповнíння, поповнíшання.
przytyć, -tyję, -tyjesz, -tył поповнíти, поповнíшати.
przytyk, -ku, *m.* 1) докíр, -кóру; wymawiam sobie ~ki прошý без докóрів; 2) *див.* **aluzja;** ◊ robić komu ~ki дорікáти (докоря́ти) комý; шпигáти словáми когó.
przytykać I, **przytkać** (пóхапцем *a.* нещíльно) затикáти, заткнýти; ~tkać butelkę korkiem (пóхапцем *a.* нещíльно) заткáти пля́шку кóрком; ~tkać komin gałganem (пóхапцем *a.* нещíльно) заткáти кóмин ганчíркою.
przytykać II, przytknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) прикладáти, прикла́сти, -кладý, -кладéш; ~tknąć chusteczkę do nosa прикла́сти хýсточку до нóса; 2) (co do czego) *(лише докон.)* набли́зити, -ли́жу, -ли́зиш, піднести́ (що до чóго); ~tknąć kielich do ust набли́зити (піднести́) бокáл до губ; 3) (do czego) *(лише недокон.)* межувáти, -жýю, -жýєш (з чим); chata ~tykała do ogrodu хáта межувáла з сáдом.
przy tym *sp.* притóму, притíм, до тóго, до тóго ж.
przyuczać, przyuczyć, -czę, -czysz, -czył привчáти, привчúти; //~ się привчáтися, привчúтися.
przyustny *anat. (adoralis)* якúй (що) лежúть бíля рóта.
przyusznica *ż., anat. (glandula parotis)* привýшна зáлоза.
przyuzdać 1) злéгка загнуздáти; 2) *перен.* злéгка прибóркати.
przywabiać, przywabić, -bię, -bisz, -bił привáблювати, -люю, -люєш, вáбити, -блю, -биш (до сéбе), привáбити.
przywabienie *n.* привáблення.
przywalać I *dok.* трóхи забрудни́ти.
przywalać II, przywalić, -lę, -lisz, -lił 1) (co czym, do czego) привáлювати, -люю, -люєш, привали́ти, -ли́ю, -лиш (що на що *і* до чóго); ~lić grób kamieniem привали́ти кáмінь на могúлу; ~lić kamień do muru привали́ти кáмінь до мýру;

2) (kogo, co) *перен.* пригн|ічувати, -чую, -чуєш, пригнітúти, -гнічý, -гнíтиш, пригнóблювати, -люю, -люєш, пригнобúти, -блю́, -бúш; ~lony boleścią пригні́чений (пригно́блений) скорбо́тою (глибо́ким су́мом); *(працею, податками)* обтя́жувати, -жую, -жуєш, обтя́жити; *(злиднями — звичайно)* задáвлювати, задавúти, -влю́, -виш.

przywałek, -łka, *m., wojs.* парапе́т, -ту, бру́ствер, -ра.

przywałęsać się *pot.* притягтúся, -гнýся, -гнешся, притягнýтися, притаскáтися; припле́нтатися, притарабáнитися, притарга́нитися *(фам.)*.

przywar, -ru, *m.* на́кип, -пу.

przywara *ż.* вáда, дефе́кт, -ту, гандж, -джі.

przywarły прили́плий.

przywarować, -ruję, -rujesz, -rował *myśl.* припáсти (притули́тися) до землí.

przywarzać, przywarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *hut. див.* **spawać.**

przywdziewać, przywdziać, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli одягáти, одягтú, -гнý, -гнеш, одягнýти, вдягáти, вдягтú, вдягнýти, одівáти, одíти, -дíну, -дíнеш, убирáти, убрáти, -берý, -берéш, надягáти, надягтú, надягнýти, надівáти, надíти; *перен.* ~dziać maskę надíти máску; ~dziać nową suknię одягнýти новý сýкню; ◊ *мисл.* ~dziewać wieniec *(про оленя)* дістáвати рóги.

przywdzięczać, przywdzięczyć, -czę, -czysz, -czył причепýрювати, -рюю, -рюєш, причепурúти; //~ się причепýрюватися, причепурúтися.

przywędrować, -ruję, -rujesz, -rował примандрувáти, -рýю, -рýєш.

przywędzić, -dzę, -dzisz, -dził *kul.* ще бíльше накоптúти, -пчý, -птúш; ~ szynek ще бíльше накоптúти óкостів (óкороків).

przywiać *див.* **przywiewać.**

przywiązać *див.* **przywiązywać.**

przywiązanie *n.* прив'я́зання; **зв'я́зання.** *Пор.* **przywiązywać.**

przywiązanie się *n.* прив'я́заність, -ності; *(прихильність)* симпáтія.

przywiązany прив'я́заний.

przywiązywać, -zuję, -zujesz, -zywał, przywiązać, -żę, -żesz, -zał 1) (kogo, co do kogo, do czego) прив'я́зувати, -зую, -зуєш, прив'язáти, -в'яжý, -в'я́жеш (кого́, що до ко́го, до чо́го); *перен.* ~zać dziecko do siebie прив'язáти до сéбе дитúну; ~zać konia прив'язáти коня́; 2) (co do czego) *(перен. — сполучати)* зв'я́зувати, зв'язáти (що з чим); do tej posady ~zana jest przyzwoita pensja з цією посáдою зв'я́заний пристóйний оклáд; ◊ ~zywać do czego znaczenie (wagę) надавáти чомý знáчення (ваги́); //~ się прив'я́зуватися, прив'язáтися; ~zać się do kogo całym uczuciem прив'язáтися до ко́го всією душéю.

przywidywać się, -duje, -dywało, przywidzieć się, -dzi, -działo *(tylko w 3 osobie)* ввижáтися, привúджуватися, **-джується,** привúдітися, -диться; coś mi się ~działo щось менí привúділося.

przywidzenie *n.* 1) прúвид; *(зб.* привúддя); 2) *(галюцинація)* примáра, марá, манá.

przywidzieć się *див.* **przywidywać się.**

przywiedzenie *n.* 1) привéдення; 2) навéдення; 3) довéдення; 4) *див.* **przytoczenie** II. *Пор.* **przywodzić.**

przywiedziony 1) привéдений; 2) навéдений; 3) довéдений; 4) *див.* **przytoczony** II. *Пор.* **przywodzić.**

przywierać I, **przywrzeć, -wrze, -warł** (do cze|o) прилипáти, прилúпнути, приставáти, -стаю, -стаéш, пристáти, -стáну, -стáнеш (до чóго); odzienie ~warło do ran óдяг пристáв

(prилíпnув) до ран; ◊ *перен.* ~wrzeć d o s e r c a припáсти до сéрця.

przywierać II, **przywrzeć, -wrę, -wrzesz, -warł** (co) 1) причиня́ти, причини́ти, -ню́, -нищ, припира́ти, припе́рти, -пру́, -пре́ш; ~wrzeć o k n o причиня́ти (припе́рти) вікно́; *(очі)* напівзаплю́щувати, -щую, -щуєш, напівзаплю́щити; 2) *(тягарем)* прива́лювати, -люю, -люєш, приваля́ти, -ля́, -лиш; ~wrzeć k a m i e n i e m приваля́ти ка́менем; //~ się *(про очі)* напівзаплю́щуватися, напівзаплю́щитися.

przywiercać, przywiercić, -cę, -cisz, -cił прикру́чувати, -чую, -чуєш, прикрути́ти, -кручу́, -кру́тиш, привірчувати, -чую, -чуєш, привертíти, -верчу́, -ве́ртиш.

przywiesić *див.* **przywieszać.**

przywiesisty привісни́й, підвісни́й.

przywieszać, przywiesić, -szę, -sisz, -sił привíшувати, -шую, -шуєш, привíсити, -вíшу, -вíсиш, підвíшувати, підвíсити.

przywieszenie *n.* привíшення, підвíшення.

przywieść *див.* **przywodzić.**

przywiewać, przywiać, -wieje, -wiał 1) вíяти (вíє), повівáти, повíяти, дýти (дує *і* дме); g d y ~wa w i a t r z i m n y, m r ó z b y w a коли́ вíє (дує) холо́дний вíтер, бува́є моро́з; 2) *(приносити)* навівáти, навíяти; ◊ *перен. фам.* ~wiało g o t u! принеслá йогó лихá годи́на!

przywieźć *див.* **przywozić.**

przywiędły яки́й (що) прив'я́в (прив'я́нув), прив'я́лий.

przywiędnąć, -więdnę, -więdniesz, -wiądł, -więdli прив'я́нути.

przywięź *ż., mor.* чал, -лу.

przywilej, -ju, *lm.* **-je,** *m.* 1) (czego) *перен.* перевага; ~ s t a r s z e ń s t w a перева́га старшинствá; 2) (na co) *юр. іст.* привілéй, -лéю; n a d a ć (w y s t a w i ć) k o m u ~ надáти (дáти) комý привілéй.

przywinąć *dok., mor. див.* **zawijać 2.**

przywindować, -duję, -dujesz, -dował підня́ти на лíфті.

przywionąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *poet.* прилúнути.

przywiosłować, -łuję, -łujesz, -łował пригребтú, привеслувáти, -лу́ю, -лу́єш.

Przywiśle *n.* надрíччя (порíччя) Вíсли.

przywitać (kogo) 1) привітáти (когó); 2) *див.* ~ się; //~ się (z kim) поздоро́витися, поздоро́вкатися, привітáтися (з ким).

przywitanie *n.* привітáння.

przywlec *див.* **przywlekać.**

przywleczenie *n.* приволо́чення, притя́гнення, притаскáння.

przywlekać, przywlec, -wlokę, -wleczesz, -wlókł, -wlekli приволікáти, приволокти́, -лочу́, -лочéш, притягáти, притя́гувати, -гую, -гуєш, притягти́, -гну́, -гнеш, притягну́ти, притáскувати, -кую, -куєш, притаскáти; //~ się *розм.* притягáтися, притя́гуватися, притягти́ся, притягну́тися, притáскуватися, притаскáтися; приплéнтатися, притарабáнитися, притаргáнитися, притарагу́нитися *(фам.).*

przywłaszczać, przywłaszczyć, -czę, -czysz, -czył (sobie co) привлáснювати, -нюю, -нюєш, привлáснити, присво́ювати, -во́юю, -во́юєш, присво́їти; ~czyć s o b i e c u d z e p i e n i ą d z e привлáснити (присво́їти) собí чужí гро́ші.

przywłaszczalny яки́й (що) мо́жна привлáснити (присво́їти).

przywłaszczenie *n.* привлáснення, присво́єння.

przywłaszczony привлáснений, присво́єний.

przywłaszczyciel, *lm.* **-le,** *m.* привлáсник, присво́ювач.

przywłaszczycielka *ż.* привлáсниця, присво́ювачка.

przywłaszczyć *див.* **przywłaszczać.**

przywłoka, -ki, *lm.* **-ki,** *m. i ż., pot.* заволо́ка; *(бродяга — ще)* прибл́уда.

przywłosny *anat.*: gruczołki łojowe ~ne *(glandulae sebaceae)* са́льні за́лози, -лоз; mięśnie ~ne *(musculi arrectores pilorum)* м'я́зи-підійма́чі воло́сся.

przywłóczyć, -czę, -czysz, -czył *dok. dub.* **przywlekać.**

przywodzić, -dzę, -dzisz, -dził, przywieść, -wiodę, -wiedziesz, -wiódł, -wiedli 1) (kogo) приво́дити, -джу, -диш, привести́, -веду́, -веде́ш (кого́); ~wieść jeńców привести́ полоне́них; 2) (co, kogo na co) *перен.* наво́дити, навести́ (що, кого́ на що); ~wieść kogo na myśl навести́ кого́ на ду́мку; mrok ~wodzi sen су́мерк наво́дить сон; 3) (do czego) дово́дити, довести́ (до чо́го); ~wieść do gniewu (kogo) довести́ до гні́ву (кого́); ~wieść do rozpaczy (kogo) довести́ до ві́дчаю (до ро́зпачу), вики́нути у ві́дчай (в ро́зпач) (кого́); 4) (komu) *(лише недокон.)* бу́ти на чолі́ (кого́); 5) *див.* **przytaczać II**; ◊ ~wieść co komu na pamięć нагада́ти кому́ що; ~wieść (podać) co w wątpliwość взя́ти під су́мнів що; ~wieść kogo do straty завда́ти кому́ втрат (зби́тків).

przywołać *див.* **przywoływać.**

przywołanie *n.* прикли́кання, поклика́ння.

przywoływacz, *lm.* **-cze,** *m.* той, що кли́че (прикли́кає).

przywoływać, -łuję, -łujesz, -ływał, przywołać прикли́кати, прикли́кати, -кли́чу, -кли́чеш, кли́кати, покли́кати; ~łać do siebie прикли́кати до се́бе; ~ływać kogo na pomoc кли́кати кого́ на допомо́гу (на по́міч); ◊ ~ływać co na pamięć пригада́вати що; ~łać kogo do porządku закли́кати кого́ до поря́дку.

przywora *ż.* 1) дверна́ пружи́на, дверни́й затво́р, -ра; 2) *див.* **przewora.**

przywoskować, -kuję, -kujesz, -kował зле́гка навощи́ти (навоскува́ти).

przywozić, -żę, -zisz, -ził, przywieźć, -wiozę, -wieziesz, -wiózł, -wieźli приво́зити, -во́жу, -во́зиш, привезти́.

przywozowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m., zagr., handl.* імпорте́р, -ра.

przywozowy 1) привізни́й; 2) *(з-за кордону)* ввізни́й, і́мпортний; towary ~we а) привізні това́ри, -рі́в; б) ввізні (і́мпортні) това́ри; ◊ handel ~ зо́внішня торгі́вля.

przywoźny *див.* **przywozowy.**

przywódca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) вождь, -дя́; *(керівник — ще)* вожа́к, -ка́; 2) *несхв.* проводи́р, -ря́, ватажо́к, -жка́; ~ bandy ватажо́к (проводи́р) ба́нди.

przywódczyni *ż.* 1) *(про жінку)* вождь, -дя́; вожа́к, -ка́; 2) *(про жінку)* проводи́р, -ря́; ватажо́к, -жка́. *Пор.* **przywódca.**

przywództwo *n.* про́від, -воду.

przywóz, -wozu, *m.* 1) привіз, -во́зу, доста́вка; ~ zboża na rynki ustał привіз збі́жжя на ри́нки припини́вся, доста́вка збі́жжя на ри́нки припини́лася; 2) *(з-за кордону)* ввіз *(род.* ввозу), і́мпорт, -ту; wywóz towaru przewyższył ~ ви́віз (е́кспорт) това́рів переви́щив ввіз (і́мпорт).

przywracać, przywrócić, -cę, -cisz, -cił 1) (kogo do czego) привертáти, привернýти, -нý, -неш; ~wrócić kogo do godności (do zaszczytów) привернýти кого́ до по́честей; ~wrócić kogo do łask привернýти кого́ до ла́ски; ~wrócić kogo do życia привернýти кого́ до життя́; 2) (co) *(порядок)* відновля́ти, відно́влювати, -люю, -люєш, відновúти, -влю́, -виш;

◊ ~wrócić kogo do czci zняти ганьбу з кóго, реабілітувáти, -тую, -туєш (кого).
przywrócenie *ż.* 1) привéрнення; 2) віднóвлення. *Пор.* **przywracać.**
przywrócić *див.* **przywracać.**
przywry, -rów, *zool. (trematodes)* сосáльні черв'як, -кíв, сисунú, -нíв.
przywrzeć I *див.* **przywierać** I.
przywrzeć II *див.* **przywierać** II.
przywrzeć III, **-wrze, -wrzał** пригорíти, прикипíти, -пúть.
przywtarzać, przywtórzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (komu) вторувáти, -рую, -рýєш, втóрити, підтакувати, -кую, -куєш, підтáкнути (кому).
przywykać, przywyknąć, -knę, -kniesz, -kł, -kli, *rzadziej* **-knął, -knęli** звикáти, звúкнути (до чóго).
przywykłość *ż.* звúклість, -лості.
przywykły якúй (що) звик, звúклий.
przywyknąć *див.* **przywykać.**
przywyknienie *n. див.* **przyzwyczajenie.**
przywyknięcie *n. див.* **przyzwyczajenie.**
przyzagrodowy присадúбний; ~wa działka присадúбна ділянка.
przyzba *ż.* прúзьба.
przyzbierać ще більше назбирáти; //~ się назбирáтися.
przyzdabiać, przyzdobić *див.* **przyozdabiać.**
przyzębny при зубáх.
przyzębowy *див.* **przyzębny.**
przyzielenić, -nię, -nisz, -nił трóхи озеленúти.
przyziemie *n. див.* **parter** 1.
przyziemny 1) призéмний; 2) *перен. несхв.* низькúй; ◊ *астр.* punkt ~ *(perigaeum)* перигéй.
przyzierać się *див.* **przyglądać się.**
przyziom, -mu, *m. див.* **parter** 1.
przyziomek, -mka *a.* **-mku,** *m., bud. див.* **podwalina** 1.
przyzłocić, -cę, -cisz, -cił злéгка позолотúти, -лочý, -лóтиш.
przyznać *див.* **przyznawać.**
przyznanie *n.* 1) визнáння; 2) визнáння; признáчення; 3) визнáння; 4) *див.* **uznanie** 3; *пор.* **przyznawać;** //~ się признáння, визнáння.
przyznany вúзнаний.
przyznawać, -znaję, -znajesz, -znawał, przyznać 1) (co, że) визнавáти, -знаю, -знаéш, вúзнати (що); ~znać swoją pomyłkę вúзнати свою пóмúлку; ~znaję, żem zbłądził я визнаю, що я помúлúвся; 2) (komu co) визнавáти, вúзнати за ким що; ~znać komu prawo do czego вúзнати за ким прáво на що; ~znawać komu zasługi визнавáти за ким заслýги; *(dopomogu, stipendiu tощо)* призначáти, признáчúти, -нáчу, -нáчиш (кому що); 3) (kogo za kogo) визнавáти, вúзнати (кого ким); ~znać kogo za swego syna вúзнати кого своїм сúном; //~ się (do czego, komu, przed kim) признавáтися, признáтися (кому у чóму), визнавáти, вúзнати (кому що); ~znać się do winy признáтися у своїй вúні, вúзнати свою вúну; ~znał mi się, że... признáвся менí, що... вúзнав менí, що...
przyzwać *див.* **przyzywać.**
przyzwalać *див.* **zezwalać.**
przyzwalający *gram.* допустóвий; zdanie ~ce підрядне допустóве рéчення.
przyzwanie *n.* прикликання.
przyzwoicie 1) пристóйно; ~ się zachowywać пристóйно повóдитися; 2) неабúяк, чимáло, пристóйно, солíдно. *Пор.* **przyzwoity.**
przyzwoitka *ż., przest. żart.* компаньйóнка (молодóї дíвчини).
przyzwoitość *ż.* пристóйність, -ності; ~ nakazuje пристóйність вимагáє; stosować się do prawideł ~ci додéржуватися прáвил пристóйності.

przyzwoity 1) пристóйний; ~te zachowanie się пристóйна поведíнка; ~ żart пристóйний анекдóт; 2) *(перен. — великий)* неабúякий, чимáлий, пристóйний, солíдний; ~te wynagrodzenie неабúяка (чимáлá, пристóйна, солíдна) винагорóда.

przyzwolenie *n. див.* **zezwolenie.**

przyzwolić *dok. див.* **zezwalać.**

przyzwrotnikowy *geo. див.* **podzwrotnikowy.**

przyzwyczajać, przyzwyczaić, -czaję, -czaisz, -czail (do czego) призвичáювати, -чáюю, -чáюєш, призвичáїти, привчáти, привчúти (до чóго); //~ się призвичáюватися, призвичáїтися, звикáти, звúкнути.

przyzwyczajenie *n.* звúчка; mieć ~ мáти звúчку; nabrać ~nia взяти звúчку; robić coz ~nia робúти що за звúчкою.

przyzywać, przyzwać, -zwę, -zwiesz, -zwał прикликáти, приклúкати, -клúчу, -клúчеш.

przyźba *ż. див.* **przyzba.**

przyżąć *див.* **przyżynać.**

przyżegać, przyżec, -żgę (*a.* **-zżę**), **-zżesz, -żegł** *med. i in.* припікáти, припектú, -печý, -печéш.

przyżeganie *n., med. i in.* припікáння.

przyżeglować, -luję, -lujesz, -lował *mor. (на судні)* приплистú, -плывý, -плывéш, приплúвти, підплистú, підплúвти.

przyżółkły прижóвклий, трóхи пожóвклий.

przyżółknąć, -knę, -kniesz, -knął, -knęli *a.* **-kł, -kli** прижóвкнути, трóхи пожóвкнути.

przyżyłek, -łka, *m., gór.* вíджилок, -лка.

przyżynać, przyżąć, -żnę, -żniesz, -żął, -żęli 1) додаткóво зжинáти, додаткóво зжáти (зіжну́, зіжнéш), додаткóво вижинáти, додаткóво вúжати, -жну, -жнеш; 2) *(захоплювати частину чужого поля)* зажинáти, зажáти.

P. S. (post scriptum) *skr.* постскрúптум, -му.

psalm, -mu, *m., kośc.* псалóм *(род.* псалмá).

psalmista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* áвтор псалмíв.

psałterz, *lm.* **-rze,** *m., kośc.* псалтúр, -ря́.

psałterzysta *m. див.* **psalmista.**

pseudoklasycyzm, -mu, *m., lit.* псевдокласицúзм, -му.

pseudoklasyczny *lit.* псевдокласúчний.

pseudoklasyk, *lm.* **-cy,** *m., lit.* псевдоклáсик.

pseudomorfoza *ż., min.* псевдоморфóза, -зу.

pseudonaukowy псевдонаукóвий.

pseudonim, -mu, *m.* псевдонíм.

pseudoplazma *ż., med. (pseudoplasma)* новотвíр, -твóру, óпух, -ху.

pseudoznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* псевдознавéць, -вця́.

psi собáчий, пся́чий; пéсячий *(рідше); перен. розм.* psia pogoda собáча погóда; *розм.* psie szczęście собáче щáстя; *перен. розм.* psie życie собáче життя́; ◊ *перен. розм.* ~ obowiązek прямúй обóв'язок, -зку; *перен. розм.* za psie pieniądze за півдáром.

psiacz, *lm.* **-cze,** *m. див.* **psiarz.**

psiak *m., zdr.* собáчка, пéсик, цýцик.

psiakość! *wkrz. posp. див.* **psiakrew.**

psiakrew! *wkrz., posp.* чорт! до чóрта!

psianka *ż., bot. (solanum)* паслíн, -льóну.

psiankowate, -tych, *bot. (solanaceae)* пасльóнові, -вих.

psiankowe *bot. див.* **psiankowate.**

psiarek, -rka, *lm.* **-rkowie,** *m.* хлóпець-псар, -ря́.

psiarnia *ż.* 1) псáрня; 2) *перен. розм.* дýже холóдна кімнáта, дýже холóдне примíщення; ◊ zimno, jak w ~ni хóлодно, хоч собáк гоня́.

psiarz, *lm.* **-rze,** *m.* псар, **-ря́.**

psiątko *n., pieszcz.* щенáтко, цуценáтко.

psica *ż.* су́ка.
psiczka *ż., zdr.* су́чка.
psidławiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., bot. (cynanchum)* ла́стовень, -тівня.
psię, psięcia, *lm.* **psięta, psiąt,** *n., zdr.* щеня́, -ня́ти, цуценя́.
psik! *wkrz.* 1) *(на кішку)* тпрусь! 2) *(про чихання)* ачхи́й, апчхи́й.
psikus *m., pot.* пустотли́ва ви́тівка; пустотли́ва шту́ка *(рідше)*; ◊ z r o b i ć (w y r z ą d z i ć) k o m u ~sa посмія́тися з ко́го, пожартува́ти з ко́го.
psina I *m. i ż., pieszcz.* соба́чка.
psina II *ż. (собаче м'ясо)* пся́тина, пси́на.
psinka *ż., zdr., pieszcz. див.* **psina** I.
psio *przsł.* по-соба́чому.
psisko *m. i n., zgr.* пси́ще.
psocić, -cę, -cisz, -cił пустува́ти, -ту́ю, -ту́єш, витворя́ти.
psota *ż.* пу́стощі, -щів, ви́тівки, -вок, витворя́ння.
psotliwy *див.* **psotny.**
psotnica *ż.* пусту́ха, пусту́нка.
psotnik, *lm.* **-ki** *i* **-cy,** *m.* пусту́н, -на́.
psotniś, *lm.* **-sie,** *m. див.* **psotnik.**
psotny пустотли́вий.
pst! *wkrz.* цить!
pstrawy тро́хи (де́що) строка́тий (пістря́вий).
pstrąg *m., icht.* форе́ль, -лі.
pstrągarnia *ż.* форе́льова са́жалка, форе́льовий ри́бник.
pstrągowaty *(про колір)* форе́льний, форе́льовий.
pstrągowy *icht.* форе́льовий, форе́льний.
pstręk! *wkrz.* плиг!
pstro строка́то, пістря́во; ◊ *перен. розм.* m i e ć ~ w g ł o w i e ма́ти ві́тер в голові́.
pstrobarwny строка́тий, пістря́вий.
pstrocentkowany періcтий.
pstrocizna *ż. див.* **pstrokacizna.**
pstrokacić, -ce, -cisz, -cił 1) роби́ти строка́тим (пістря́вим); 2) *(робити крапки)* накрапля́ти, цяткува́ти, -кую, -ку́єш.
pstrokacizna *ż.* строка́тість, -тості, пістря́вість, -вості; ◊ ~ w g ł o w i e хао́с у голові́.
pstrokato *див.* **pstro.**
pstrokaty *(про коня)* строка́тий, періcтий, рябо́й.
pstrokrusz, *lm.* **-sze,** *m., min.* антимо́ній.
pstrolistny з різнобо́рвним ли́стям.
pstroskrzydły з різнобо́рвними кри́лами (кри́льмі).
pstrosz, *lm.* **-sze,** *m.* рябо́й (строка́тий, періcтий) кінь *(род.* коня́).
pstrozłocisty з золоти́ми крапка́ми (цятка́ми).
pstry строка́тий, пістря́вий.
pstryk! *wkrz. див.* **pstręk!**
pstrykać, pstryknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli при́скати, при́снути.
pstrzenie *n.* 1) ря́блення, пістря́влення; цяткува́ння; 2) нашпигó́вування; *пор.* **pstrzyć; //~ się** 1) рябі́ння; 2) строка́те (пістря́ве) вдяга́ння; 3) мерехті́ння, бли́мання. *Пор.* **pstrzyć się.**
pstrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) рябити, -блю́, -би́ш, пістря́вити, -влю, -виш; *(перен. — вкривати цятками — ще)* цяткува́ти, -ку́ю, -ку́єш; m u c h y p s t r z ą ś c i a n y му́хи цятку́ють сті́ни; 2) *перен. несхв.* нашпигó́вувати, -вую, -вуєш (чим); ~ s w o j ą m o w ę ł a c i n ą нашпигó́вувати свою́ мо́ву лати́ною; //~ **się** 1) рябіти; ł ą k a **pstrzy się** k w i e c i e m лука́ (луг) рябі́є кві́тами (квітка́ми); 2) строка́то (пістря́во) вдяга́тися; 3) *(слабо світитися)* мерехті́ти, -хти́ть, бли́мати; l a m p k a l e d w i e **się pstrzy** ла́мпочка ле́две мерехти́ть (бли́має).
psubrat, *lm.* **-ty,** *m., posp.* негі́дник.
psucie *n.* псува́ння; ◊ p o d l e g a ć ~ciu псува́тися (псуе́ться).
psuć, psuję, psujesz, psuł псува́ти (псую́, псуєш); *перен.* ~ d z i e c k o псува́ти дити́ну; *перен.* ~ h u m o r псува́ти на́стрій; *перен. розм.* ~ k o m u k r e w псува́ти комý кров; *(плани, щастя, спокій* **тощо** *—*

звичайно) нівечити; //~ się псува́тися.
psych atra, **-ry**, *lm.* **-rzy**, *m., med.* психіа́тр, **-pa**.
psychiatria *ż., med.* психіатрія.
psychiatryczny *med.* психіатри́чний.
psychicznie психі́чно.
psychiczny психі́чний.
psychika *ż.* пси́хіка.
psychoanaliza *ż., med.* психоана́ліз, **-зу**.
psychofizjolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy**, *m., psych.* психофізіо́лог.
psychofizjologia *ż., psych.* психофізіоло́гія.
psychofizjologiczny *psych.* психофізіологі́чний.
psychofizyczny *psych.* психофізи́чний.
psychofizyk, *lm.* **-cy**, *m., psych.* психофізик.
psychofizyka *ż., psych.* психофізика.
psychogeneza *ż., psych.* психогене́з, **-зу**, психоге́незис, **-су**.
psycholog, *lm.* **-logowie**, *a.* **-lodzy**, *m.* психо́лог.
psychologia *ż.* психоло́гія.
psychologicznie психологі́чно.
psychologiczny психологі́чний.
psychologizm, **-mu**, *m.* психологі́зм, **-му**.
psychometria *ż., psych.* психометрія.
psychomotoryczny *anat.* психомото́рний.
psychopata, **-ty**, *lm.* **-ci**, *m.* психопа́т.
psychopatia *ż.* психопа́тія.
psychopatka *ż.* психопа́тка.
psychopatolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy**, *m., med.* психопатолог.
psychopatologia *ż., med.* психопатоло́гія.
psychopatyczny психопати́чний.
psychotechniczny психотехні́чний.
psychotechnika *ż., psych.* психоте́хніка.
psychoterapia *ż., med.* психотерапія.
psychoza *ż.* психо́з, **-зу**.
psychrometr, **-ru**, *m., fiz.* психро́метр, **-ра**.
psykać, **psyknąć**, **-nę**, **-niesz**, **-nął**, **-nęli** 1) ши́кати, ши́кнути; 2) *(про гусей, гадюк)* сича́ти, **-чи́ть**, засича́ти; 3) *(при горінні)* шкварча́ти, зашкварча́ти.
psyknięcie *n.* ши́кання.
psyt! *wkrz. див.* **pst!**
pszczelarka *ż. (про жінку)* бджоля́р, **-рá**.
pszczelarski бджільни́цький.
pszczelarstwo *n. див.* **pszczelnictwo**.
pszczelarz, *lm.* **-rze**, *m.* бджоля́р, **-рá**.
pszczeli *див.* **pszczelny**.
pszczelnia *ż. див.* **pasieka**.
pszczelnictwo *n.* бджільни́цтво.
pszczelniczy *див.* **pszczelarski**.
pszczelnik I, *lm.* **-ki**, *m. див.* **pasieka**.
pszczelnik II, *lm.* **-cy**, *m. див.* **pszczelarz**.
pszczelny бджоли́ний, бджоляни́й.
pszczoła *ż., ent.* бджола́.
pszczołojad *m., orn. (pernis apivorus)* осоїд.
pszczółka *ż., zdr.* бджі́лка.
pszenica *ż.* пшени́ця.
pszeniczka *ż., pieszcz.* пшени́чка.
pszeniczny пшени́чний; p o l e ~ne пшени́чне по́ле.
pszeniczysko *n., roln.* пшени́чище.
pszeniec, **-ńca**, *lm.* **-ńce**, *m., bot. (melampyrum)* пере́стріч.
pszennik *m.* пшени́чний *a.* пшоня́ний пиріг, **-рогá**.
pszenny пшени́чний; c h l e b ~ пшени́чний хліб; m ą k a ~na пшени́чне бо́рошно, пшени́чна мукá.
pszono *n.* пшоно́.
p. t. (**pod tytułem**, *skr.* п. з. (під заголо́вком).
ptactwo *n., zb.* пта́ство; пти́ця *(зб.)*; ~ d o m o w e свійська (дома́шня) пти́ця.
ptak *m.* птах, **-хá**; пти́ця *(рідше)*; *перен.* l o t e m ~ka шви́дко, як птах; ~ki p r z e l o t n e перелітні птахи; ~ki ś p i e w a j ą c e співо́чі птахи; *перен.* w o l n y

(lekki) jak ~ вільний (свобі[ó]дний), як птах; *присл.* zły ~, co własne gniazdo kala пога́ний це птах, яки́й (що) несла́вить своє́ гніздо́; *прик.* znać ~ka po pierzu (po głosie) пізна́ти птаха́ по пір'ю (по го́лосу); ◊ *перен.* czerwone ~ki puścić пусти́ти (черво́ного) пі́вня; *перен. несхв.* niebieski ~ нетрудова́ люди́на; *перен.* rzadki ~ а) рі́дкісна люди́на; б) *(про предмет)* рі́дкість, -кості; *присл.* słówko ~kiem wyleci, a powróci wołem одна́ збреха́ла, дру́га не розібра́ла, а тре́тя по-сво́єму перебреха́ла; z lotu ~ka з пташи́ного польо́ту (льо́ту).

ptakoznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* орні́то́лог.

ptakoznawstwo *n.* орнітоло́гія.

ptasi пташи́ний, пти́чий; ~ świergot пташи́не (пти́че) щебета́ння; *перен.* ~ mózg пташи́ний (пти́чий) мо́зок, -зку; *перен.* brak tylko ~siego mleka нестає́ лише́ пташи́ного (пти́чого) молока́.

ptastwo *n., zb. див.* **ptactwo.**

ptaszarnia *ż.* пта́шни́к *(род.* пта́шника́), пта́шня, пти́чня.

ptaszątko *n., pieszcz.* пташеня́тко.

ptaszek, -szka, *m., zdr.* 1) пта́шка, пташи́на, пташи́нка, птичка; ranny ~ ра́ння пта́шка; 2) *(перен. несхв. розм. — про людину)* пта́шка; *ірон.* dobry ~ хоро́ша пта́шка.

ptaszę, -szęcia, *lm.* **-szęta, -szął,** *n., zdr.* пташеня́, -ня́ти, пташа́, -ша́ти.

ptaszęcy пташи́ний, пташа́чий, пти́чий.

ptaszkarnia *ż. див.* **ptaszarnia.**

ptasznica I *ż.* 1) пта́шниця, птахівни́ця; 2) птахоло́в; *пор.* **ptasznik.**

ptasznica II *ż.* мисли́вська рушни́ця на пти́цю.

ptasznictwo *n.* 1) птахоло́вство; 2) птахівни́цтво. *Пор.* **ptasznik.**

ptasznik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) птахоло́в; 2) *с.-г.* пта́шник; *(той, що розводить птицю)* птахівни́к, **-ка́.**

ptaszy *див.* **ptasi.**

ptaszyna *ż., pieszcz.* пташи́на.

ptaszyniec I, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m. див.* **ptaszarnia.**

ptaszyniec II, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., bot. (ornithopus)* серадє́ла.

ptaszynka *ż., pieszcz.* пташи́нка, пта́шечка, пта́шенька.

pterodaktylus *m., paleont.* птеродактиль.

pterosaurus *m., paleont.* птерозавр, -ра.

ptialina *ż., chem., fizjol.* птіалі́н, -ну.

ptomaina *ż., chem.* птомаї́н, -ну.

ptru-u-u! *wkrz.* тпру!

ptyś, *lm.* **-sie,** *m., cuk.* заварне́ тістечко.

publicysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* публіци́ст.

publicystyczny публіцисти́чний.

publicystyka *ż.* публіци́стика.

publicznie 1) публі́чно; прилю́дно, привселю́дно; znieważać kogo ~ зневажа́ти кого́ публі́чно (прилю́дно, привселю́дно); 2) гла́сно, прилю́дно, привселю́дно. *Пор.* **publiczny 1, 3.**

publiczność *ż.* 1) пу́бліка; 2) публі́чність, -ності; прилю́дність, привселю́дність; 3) суспі́льність, -ності, грома́дськість, -кості; 4) гла́сність, прилю́дність, привселю́дність; *пор.* **publiczny;** ◊ szkoła z prawem ~ci прива́тна шко́ла з по́вними права́ми.

publiczny 1) публі́чний; *(що відбувається при всіх, для всіх — ще)* прилю́дний, привселю́дний; biblioteka ~na публі́чна бібліоте́ка; lekcja ~na публі́чна (прилю́дна, привселю́дна) ле́кція; wystawić co na widok ~ ви́ставити що на публі́чний (прилю́дний) вид; 2) *(що стосується суспільства)* суспі́льний, грома́дський; dobro ~ne грома́дське (зага́льне) добро́; interesy ~ne гро-

ма́дські (суспі́льні) інтере́си, -сів; o p i n i a ~na грома́дська ду́мка; 3) *(відкритий)* гла́сний, прилю́дний, привселю́дний; *юр.* ~na r o z p r a w a гла́сний (прилю́дний, привселю́дний) суд, -ду.

publika *ż. див.* **publiczność** 1.

publikacja *ż.* публіка́ція; *(виданий науковий чи художній твір — звичайно)* вида́ння.

publikować, -kuję, -kujesz, -kował публікува́ти, -ку́ю, -ку́єш; *(науковий чи художній твір — звичайно)* видава́ти.

puc! *wkrz.* бух! бах! баба́х!

puca *ż., pot.* по́вне обли́ччя (лице́); по́вний вид, **-ду.**

pucaty *див.* **pucołowaty.**

pucer, *lm.* **-rzy,** *m., przest.* 1) чисти́льник; 2) *військ.* денщи́к, -ка́.

puch, -chu, *m.* пух, -ху; *перен.* w ~ r o z b i ć розби́ти впух і впрах (до ре́шти, до пня, до оста́нку, дощен́ту, геть-чи́сто).

puchacz, *lm.* **-cze,** *m., orn.* пу́гач.

puchaczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n., zdr.* пугача́, **-ча́ти.**

puchar *m.* бока́л; *(великий)* ку́бок, -бка, ке́лих; *спорт.* ~ p r z e c h o d n i перехідни́й ку́бок.

pucharek, -rka, *m., zdr. див.* **puchar.**

puchlina *ż., med.* о́пух, -ху; *(новотвір — ще)* пухли́на; ◊ ~ w o d n a *(hydrops)* водя́нка.

puchlinny *див.* **puchlinowy.**

puchlinowy, *med. (hydropicus)* водянко́вий.

puchlizna *ż., med. див.* **puchlina.**

puchnąć, -chnę, -chniesz, -chł, -chli, *rzadziej* **-chnął, -chnęli** пу́хнути, опуха́ти; ◊ *перен. розм.* u s z y p u c h n ą вуха в'я́нуть.

puchnienie *n. див.* **puchnięcie.**

puchnięcie *n.* опуха́ння.

puchowaty як пух.

puchowy пухови́й.

puchówka *ż.* пухова́ по́ду́шка; *(перина)* пуховик, -ка́.

pucka *ż., pot.* 1) повнолі́тня (повнови́да) дівчина; 2) *див.* **puca.**

pucołana *ż., bud.* пуцола́на.

pucołowaty *pot.* повнолі́тній, повнови́дий.

pucować, -cuję, -cujesz, -cował *pot.* чи́стити (чи́щу, чи́стиш); ~ k o n i a, k a r a b i n, b u t y чи́стити коня́, гвинті́вку, чо́боти.

pucówka *ż., pot.* ля́йка; ◊ d a ć k o m u ~kę ви́лаяти кого́; нами́ли́ти чу́ба кому́; d o s t a ć ~kę дістáти на́гінку.

pucułowaty *див.* **pucołowaty.**

pucybut, *lm.* **-ty,** *m.* чисти́льник взуття́.

pucz, -czu, *m., polit.* путч, -чу.

puczyć się, -czę, -czysz, -czył *pot.* надува́тися.

pud *m.* пуд.

pudding, -gu, *m., kul.* пу́динг, -гу.

pudel, -dla, *lm.* **-dle,** *m.* пу́дель.

pudełczarka *ż., spec.* коро́бочниця, коробка́рка.

pudełeczko *n., zdr.* коро́бочка.

pudełkarstwo *n.* виробни́цтво коро́бок.

pudełkarz, *lm.* **-rze,** *m.* коро́бочник, коробка́р, -ря́.

pudełko *n.* коро́бка; ~ o d z a p a ł e k коро́бка з-під сірників; ~ z p e r f u m коро́бка з-під духів.

pudełkowaty схо́жий на коро́бку.

pudełkowy коро́бочний.

puder, -dru, *m.* пу́дра.

puderniczka *ż.* пу́дреница.

pudlarski *hut.* пу́длінго́вий.

pudlarz I, *lm.* **-rze,** *m., hut.* пу́длінго́вий ма́йстер, **-тра.**

pudlarz II, *lm.* **-rze,** *m.* годува́льник пу́делів.

pudlarz III, *lm.* **-rze,** *m., myśl.* стріле́ць, який (що) ма́же.

pudlica *ż.* са́мка пу́деля.

pudling, -gu, *m., hut.* пу́длінго́ва піч *(род.* пе́чі).

pudlingarnia *ż., hut.* пу́длінго́ва майсте́рня.

pudlingować, -guję, -gujesz, -gował *hut.* пудлінгува́ти, -гу́ю, -гу́єш.

pudlingowy *hut.* пу́длінго́вий.

pudlisko *n., zgr.* 1) *див.* **pudel;** 2) *див.* **pudło** I.

pudlować, -luję, -lujesz, -lował *hut. див.* **pudlingować.**

pudło I *n.* 1) коро́бка; *(для капелюхів, торта — звичайно)* карто́нка; 2) *(екіпажа)* ку́зов; 3) *(фортепіано)* ко́рпус.

pudło II *n., myśl.* про́мах, -ху.

pudłować, -łuję, -łujesz, -łował *myśl.* ма́зати (ма́жу, ма́жеш), дава́ти ма́ху.

pudłowaty схо́жий на коро́бку.

pudowy пудо́вий.

pudreta *ż., roln.* пудре́т, -ту.

pudrować, -ruję, -rujesz, -rował пу́дрити; пудрува́ти, -ру́ю, -ру́єш *(заст.)*; //~ **się** пу́дритися; пудрува́тися.

pudrowy яки́й (що) стосу́ється пу́дри.

pudyng *m., kul. див.* **pudding.**

puenta *ż. див.* **pointa.**

puf, -fu, *m.* пуф.

pugilares, -su, *m.* портмоне́ *(невідм.)*.

pugilat, -tu, *m., przest.* кула́чний бій *(род.* бо́ю).

pugilista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., przest.* кула́чний бое́ць *(род.* бійця́).

puginał, -łu, *m.* кинджа́л.

puha *ż., przest.* пу́га.

puhacz *m., orn. див.* **puchacz.**

puhar *m. див.* **puchar.**

puk! *wkrz.* стук!

pukać, puknąć, -nę, -niesz, -nął сту́кати, сту́кнути; *підсил.* стукоті́ти, -кочу́, -коти́ш *(лише недокон.)*; *(лише недокон.) (про серце — ще)* би́тися (б'ється); ~**kać d o d r z w i** сту́кати в две́рі; стукоті́ти в две́рі; // *(лише докон.)* ~ **się** сту́кнутися.

pukadło *n., med.* плесиметр, -ра.

pukanina *ż.* 1) стукоті́ння; 2) *військ. розм.* стріляни́на.

pukawka *ż.* 1) хло́павка; 2) *розм.* стріляни́на.

pukiel, -kla, *lm.* **-kle,** *m.* ку́чер, -ря, ло́кон.

puklerz, *lm.* **-rze,** *m., hist.* щит, -та́.

puklerznik, *lm.* **-cy,** *m., hist.* щитни́к, -ка́.

puklić, -lę, -lisz, -lił роби́ти опу́клим (ви́пуклим); //~ **się** опу́кло (ви́пукло) підніма́тися.

puknąć *див.* **pukać.**

pula *ż., karc.* пу́лька; *(партія гри — звичайно)* кін *(род.* ко́ну).

pularda *ż., hod.* пуля́рда, пуля́рка.

pulares *m. див.* **pugilares.**

pulchnić, -nię, -nisz, -nił пу́шити, спу́шувати, -шую, -шуєш, підпу́шувати.

pulchnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli 1) става́ти (роби́тися) м'яки́м; 2) става́ти (роби́тися) пухки́м; *(ставати більш пухким — звичайно)* пухкі́шати, става́ти пухкі́шим; 3) става́ти (роби́тися) пу́хлим. *Пор.* **pulchny.**

pulchniuteńki 1) *пестл.* м'яке́сенький; пухке́сенький; пухле́сенький; 2) зо́всім м'яки́й; зо́всім пухки́й; зо́всім пу́хлий. *Пор.* **pulchny.**

pulchniuteńko 1) м'яке́сенько; пухке́сенько; пухле́сенько; 2) зо́всім м'я́ко; зо́всім пу́хко; зо́всім пу́хло. *Пор.* **pulchny.**

pulchniutki *pieszcz.* 1) м'яке́нький; 2) пухке́нький; 3) пухле́нький. *Пор.* **pulchny.**

pulchniutko *pieszcz.* 1) м'яке́нько; 2) пухке́нько; 3) пухле́нько. *Пор.* **pulchny.**

pulchność *ż.* 1) м'я́кість, -кості; 2) пу́хкість; 3) пу́хлість, -лості. *Пор.* **pulchny.**

pulchny 1) *(про землю)* пухки́й; 2) *(перен. — в тілі)* пу́хлий; ~**ne r ę c e** пу́хлі ру́ки *(род.* рук); 3) *кул.* м'яки́й; ~**ne m i ę s o** м'яке́ м'я́со.

pulka *ż., zdr. див.* **pula.**

pulman *m., kol.* пу́льман.

pulmanowski *kol.* пу́льманівський; w a g o n ~ пу́льманівський ваго́н.

pulower *m.* пуло́вер, -ра.

pulpa *ż., anat., tech.* пу́льпа.

pulpecik *m., pieszcz., kul. див.* **pulpet.**

pulpet, -tu, *m., kul.* тюфте́льки, -льок *(лише в мн.).*
pulpit, -tu, *m.* пюпі́тр, -ра.
pulpitowy яки́й (що) стосу́ється пюпі́тра.
puls, -su, *m.* пульс, -су; b a d a ć ~ щу́пати пульс; ◊ *перен.* t r z y m a ć r ę k ę n a ~sie ż y c i a бу́ти в ку́рсі справ.
pulsacja *ż., fizjol., tech.* пульса́ція.
pulsator *m., fiz., gór.* пульса́тор, -ра.
pulsetka *ż.* напу́льсник.
pulsować, -suję, -sujesz, -sował 1) *фізіол., тех.* пульсува́ти, -су́ю, -су́єш; *radio.* ~sujący p r ą d пульсу́ючий струм, -му; 2) *перен.* би́ти джерело́м; ż y c i e ~suje життя́ б'є джерело́м.
pult, -tu, *m. див.* **pulpit.**
pultynek, -nka, *m.* поду́шечка для голо́к.
pulweryzacja *ż.* пульвериза́ція.
pulweryzator *m.* пульвериза́тор, -ра.
pulweryzować, -zuję, -zujesz, -zował 1) пульверизува́ти, -зу́ю, -зу́єш; 2) розтира́ти на поро́шок.
pułap, -pu, *m.* сте́ля.
pułapka *ż.* па́стка, западня́; *перен.* ~kę n a k o g o z a s t a w i ć влашту́вати кому́ западню́ (па́стку); *перен.* w ~kę k o g o p o c h w y c i ć піймáти (спіймáти, зловúти) кого́ в западню́ (в па́стку); *перен.* w p a ś ć w ~kę попа́стися в па́стку (в западню́); ◊ ~ n a m y s z y мишоло́вка.
pułk, -ku, *m.* полк (-ку *і* -ка́); ~ki g w a r d i i гвардійські полки́, -кі́в.
pułkowniczy *див.* **pułkownikowski.**
pułkownik, lm. -cy, *m.* полко́вник.
pułkownikostwo I *n.* чин полко́вника, полко́вництво.
pułkownikostwo II *n., zb.* полко́вник з дружи́ною.
pułkownikowa, -wej, *ż.* полко́вниця *(розм.).*
pułkownikować, -kuję, -kujesz, -kował полковникува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
pułkownikowski полко́вницький, полко́вничий.
pułkownikówna *ż.* дочка́ полко́вника, полковникі́вна.
pułkowy полкови́й.
puma *ż., zool.* пу́ма.
pumeks, -su, *m., min.* пе́мза.
pumeksować, -suję, -sujesz, -sował *spec.* пемзува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
pumeksowy *min.* пе́мзовий.
punkcik *m., zdr.* 1) кра́почка, ця́точка; 2) пу́нктик. *Пор.* **punkt** 1, 2.
punkcja *ż., med.* пу́нкція.
punkt, -tu, *m.* 1) то́чка; *військ.* l o t n y ~ s a n i t a r n y пересувна́ санітáрна то́чка; *перен.* ~ o p a r c i a то́чка опо́ри; *військ.* ~ o s t r z e l i w a n i a то́чка прúстрілу; *мат.* ~ p r z e c i ę c i a то́чка перéсічення; *перен.* s t a n ą ć n a m a r t w y m ~kcie стáти на мéртвій то́чці; *фіз.* ~ t o p l i w o ś c i то́чка плáвлення; *військ.* ~ t r a f i e n i a то́чка влуча́ння; *перен.* ~ w i d z e n i a по́гляд, -ду; то́чка зо́ру *(рідше); фіз.* ~ w r z e n i a то́чка кипíння; *фіз.* ~ z a m a r z a n i a то́чка замерза́ння; *перен.* z n a l e ź ć s i ę w ~kcie (w k r o p c e) а) знайти́ся (опини́тися) в скрутно́му стано́вищі; б) попáсти в то́чку; 2) *(точка в просторі, яка служить для певної мети)* пункт, -ту; *військ.* ~ d o w ó d c y кома́ндний пункт; ~ o b s e r w a c y j n y спостере́жний пункт; ~ o p a t r u n k o w y перев'я́зочний (перев'язни́й) пункт; *перен.* ~ w ę z ł o w y вузлови́й пункт; *перен.* ~ w y j ś c i o w y (w y j ś c i a) (czego) вихíдний пункт; вихíдна то́чка (для чо́го); ~ z b i o r o w y збíрний пункт; ~ z s y p u зсипни́й пункт; 3) *(розділ, параграф)* пункт; o b j a ś n i a ć p o ~kcie пояснювати пункт за пу́нктом; *перен.* ~ s p o r n y спíрний пункт; z b i j a ć ~ p o ~kcie спросто́вувати пункт за пу́нктом; 4) *(фіз., перен.* —

осередок) центр, -ра; *фіз., перен.* ~ ciężkości центр ваги́; *військ.* ~ oporu центр о́пору; 5) *(у часі)* пункт, моме́нт, -ту; główny ~ czego головни́й моме́нт (пункт) (чого́); ~ zwrotny поворо́тний пункт (моме́нт); 6) *(рідко)* кра́пка; postawić ~ поста́вити кра́пку; ◊ *перен.* ~ honoru спра́ва че́сті; *спорт.* ~ karny штрафне́ очко́; *тех.* ~ ostrzegający сигна́льний пост, -та́; różnić się z kim na jakimś ~kcie не пого́джуватися з ким відно́сно чого́.

punktacja *ż., gram. див.* **interpunkcja.**

punktak *m., tech.* керн, ке́рнер, -ра.

punktarek, -rka, *m., tech. див.* **punktak.**

punktować, -tuję, -tujesz, -tował пунктирува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

punktowany пунктирований.

punktuacja *ż., gram. див.* **interpunkcja.**

punktualnie то́чно, пунктуа́льно; акура́тно. *Пор.* **punktualny.**

punktualność *ż.* то́чність, -ності, пунктуа́льність; акура́тність. *Пор.* **punktualny.**

punktualny то́чний, пунктуа́льний; *(про людину — звичайно)* акура́тний.

punktura *ż.* 1) *друк.* шпе́ник пункти́ру; 2) *мед. див.* **punkcja.**

pupil, *lm.* **-le,** *m.* 1) ви́хова́нець, -нця; 2) *юр.* подопі́чний, -ного; 3) *див.* **pupilek.**

pupilarny *praw.* яки́й (що) стосу́ється малолі́тніх (неповнолі́тніх) *a.* сирі́т.

pupilek, -lka, *lm.* **-lki,** *m., pot.* люби́мчик.

pupilka *ż.* 1) ви́хова́нка: 2) подопі́чна, -ної; 3) люби́миця, улю́бленіця. *Пор.* **pupil.**

pupilowy яки́й (що) є вла́сністю ви́хова́нця (подопі́чного). *Пор.* **pupil.**

purchatość *ż.* гу́бчатість, -тості, по́ристість.

purchaty гу́бчатий, по́ристий.

purchawiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., min. див.* **pumeks.**

purchawka *ż., bot. (lycoperdon)* по́рхавка.

purchawkowate, -tych, *bot. (lycoperdaceae)* по́рхавки, -вок.

purée *nieodm., n., kul. див.* **piure.**

purgacja *ż., med., przest.* очи́щення, прочи́щення.

purgans, -su, *m.* 1) *фарм.* пурга́тив, -ву; 2) *див.* **purgacja.**

purgatywny *med., przest.* проносни́й; ◊ **środek ~** пурга́тив, -ву.

purgen, -nu, *m., farm.* пурге́н, -ну.

purgować, -guję, -gujesz, -gował, *med. przest.* очища́ти, прочища́ти.

purnica *ż., tech.* бу́кса, осьова́ коро́бка.

purpura *ż.* пу́рпур, -ру.

purpurat, *lm.* **-ci,** *m., kośc.* карди́нал.

purpurować, -ruję, -rujesz, -rował фарбува́ти (кра́сити) в пу́рпу́рний ко́лір.

purpurowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wiali *a.* **-wieli** става́ти (роби́тися) пу́рпу́рним (пурпу́рови́м).

purpurowo пу́рпу́рно, пурпу́ро́во.

purpurowy пу́рпу́рний, пурпу́ро́вий.

purpuryna *ż., chem.* пурпури́н, -ну.

purpurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **purpurować.**

puryfikacja *ż., książ.* очища́ння; *докон.* очи́щення.

puryfikator *m., tech. (прилад)* очи́сник.

puryfikować, -kuję, -kujesz, -kował *książ.* очища́ти.

purysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* пури́ст.

purystka *ż.* пури́стка.

purytanin, *lm.* **-tanie, -tanów,** *m., rel. hist., przen.* пурита́нин.

purytanizm, -mu, *m., rel. hist., przen.* пурита́нство.

purytanka *ż., rel. hist., przen.* пурита́нка.

purytański *rel. hist., przen.* пурита́нський.

puryzm, -mu, *m.* пури́зм, -му.

pusło *n. (стременний ремінь)* пу́тлиця.
pustacki *див.* **pustaczy.**
pustactwo *n.* пустотли́вість, -вості, пусто́та.
pustaczka *ż.* пусту́ха, пусту́нка.
pustaczy пустотли́вий.
pustak I, *lm.* **-ki**, *m.* пусту́н, -ня́.
pustak II, *lm.* **-ki**, *m., bud.* поро́жниста це́гла.
pustelnia *ż., kośc. i in.* пу́стинь, -ні, пусти́ня.
pustelnica *ż.* пусте́льниця, пусти́нниця.
pustelnictwo *n.* пусте́льництво, пусти́нництво.
pustelniczka *ż. див.* **pustelnica.**
pustelniczy пусте́льницький, пусти́нницький.
pustelnik, *lm.* **-cy**, *m.* пусте́льник, пусти́нник.
pustka *ż.* 1) пусте́ля, пусти́ня; kraj stał się ~ką країна ста́ла пусте́лею (пусти́нею); 2) *(звичайно в мн.) предик.* пу́сто; na ulicach ~ki на ву́лицях пу́сто; 3) запусті́лий (поки́нутий) буди́нок, -нку; spostrzegłem przy drodze ~kę я поба́чив край доро́ги запусті́лий (поки́нутий) буди́нок; 4) *(перен. — душевна)* порожне́ча, пустота́; ◊ stać ~ką порожнюва́ти, -ню́є, пустува́ти, -ту́є; ~kami świecić бу́ти пусти́м; *розм.* ~ki w kieszeni в кише́ні вітер свище.
pustkowie *n. див.* **pustka** 1.
pusto 1) по́рожньо, пу́сто; 2) пу́сто; пустотли́во. *Пор.* **pusty.**
pustobeczkowaty *див.* **pustobrzmiący.**
pustobrzmiący пустодзві́нний; frazes ~ пустодзві́нна фра́за.
pustogłów, -głowa, *lm.* **-głowy**, *m., pot. див.* **pustak** I.
pustorogi з пусти́ми (порожни́стими) рога́ми.
pustosz *ż. див.* **pustka** 1.
pustoszeć, -szeje, -szał пусті́ти; *(ставати більш пустим — звичайно)* пусті́шати.
pustoszyciel, *lm.* **-le**, *m.* пустоши́тель, спустоши́тель.
pustoszycielka *ż.* пустоши́телька, спустоши́телька.
pustoszyć, -szę, -szysz, -szył спусто́шувати, -шую, -шуєш, пусто́шити.
pustość *ż.* пустота́.
pustota *ż.* 1) пустотли́вість, -вості; 2) *(про вчинки)* пу́стощі, -щів *(лише в мн.).*
pustotka *ż.* 1) *див.* **pustota** 2; 2) *пестл. див.* **pustotnica.**
pustotnica *ż.* пусту́ха, пусту́нка.
pustować, -tuję, -tujesz, -tował 1) порожнюва́ти, -ню́ю, -ню́єш, пустува́ти, -ту́ю, -ту́єш; 2) *перен.* пустува́ти, витворя́ти.
pustówka *ż., spec.* пуста́ (порожни́ста) це́гла.
pustulka *ż., orn.* бори́вітер, -тра, по́стільга́.
pusty 1) поро́жній, пусти́й; ~ta beczka поро́жня (пуста́) бо́чка; ~ta kieszeń поро́жня (пуста́) кише́ня; 2) *перен.* пусти́й; *(безкорисний, безрезультатний — ще)* ма́рний, даре́мний; *(легковажний — ще)* пустотли́вий; *(спец. — ще)* порожни́стий; ~ta cegła пуста́ (порожни́ста) це́гла; ~ta głowa пуста́ голова́; ~te groźby пусті́ (ма́рні, даре́мні) погро́зи, -гро́з; ~ta praca пуста́ (ма́рна, даре́мна) пра́ця; *прик.* przelewać z ~tego w próżne переливати з пусто́го в поро́жнє; przychodzić z ~tymi rękoma прихо́дити з пусти́ми (з поро́жніми, го́лими) рука́ми; ~ śmiech пусти́й сміх, -ху.
pustynia *ż.* пусте́ля, пусти́ня.
pustynieć, -nieje, -niał, *poet.* става́ти пусте́лею (пусти́нею).
pustyniowy пусте́льний, пусти́нний; piasek ~ пусте́льний (пусти́нний) піса́к, -ску́.
pustynnik *m., orn. (syrrhaptes paradoxus)* саджа́.

pustynny пусти́нний, безлю́дний; k r a j ~ пусти́нна (безлю́дна) кра́їна.
puszasty *див.* **puszysty.**
puszcza *ż.* пу́ща.
puszczać, puścić (puszczę, puścisz, puścił) 1) пуска́ти. пусти́ти (пущу́, пу́стиш); **puszczać** b a ń k i m y d l a n e пуска́ти ми́льні пузирі́ (бульки́, бу́льбашки, банькй); банькй ду́ти; **puszczać** d y m пуска́ти дим; **puszczać** k o r z e n i e пуска́ти корі́ння; *мед.* **puszczać** k r e w пуска́ти кров; *перен.* **puszczać** w n i e p a m i ę ć пуска́ти в непа́м'ять, забува́ти; **puszczać** w r u c h пуска́ти в рух; 2) *(зникати)* схо́дити, -дить, зійти́ (зі́йде); *(про колір — ще)* лини́ти; *(про сніг — ще)* та́нути, розтава́ти, -тає; b r u d **puszcza** бруд схо́дить; *(про мороз)* спада́ти, -да́є, спа́сти (спаде́), поле́гшати; ◊ **puszczać** b e z k a r n i e (p ł a z e m) залиша́ти (лиша́ти) безка́рно (без на́слідку); **puszczać** c o m i m o u s z u не зверта́ти на що ува́ги; **puszczać** c o n a ł o s s z c z ę ś c i a робйти що навмання́ (на ща́стя); **puszczać** c o z d y m e m пали́ти що; *розм.* **puszczać** k a n t e m (w t r ą b ę) (kogo) легкова́жно ки́нути (залиши́ти) кого́; *розм.* **puszczać** k o g o z k w i t k i e m відпуска́ти кого́ ні з чим; *розм.* n i e **puścić** p a r y z u s t не промо́вити ні слове́чка; **puszczać** p i e n i ą d z e марнотра́тити (мота́ти, гайнува́ти, розтри́нькувати) гро́ші; **puszczać** w a r e n d ę віддава́ти в оре́нду; **puszczać** w o d z e c z e m u дава́ти во́лю чому́; //~ **się** 1) пуска́тися, пусти́тися; *(перен. — ще)* вдава́тися (вдаю́ся, вдаєшся), вда́тися (вдам́ся, вдасйся (до чо́го); **puszczać się** n a a w a n t u r y пуска́тися на авантю́ри, вдава́тися до авантю́р; *(в дорогу)* руша́ти, ру́шити, вируша́ти, ви́рушити; 2) *(лише докон.) (про рідину)* пітй (пі́де); **puściła się** k r e w z n o s a пішла́ кров но́сом; 3) (za kim) ки́нутися на (в)здогін *(лише докон.)*; 4) *(лише недокон.) вульг.* розпу́тничати, розпу́тствувати, -вую, -вуєш.
puszczański розташо́ваний у пу́щі; w s i e ~**kie** се́ла, розташо́вані у пу́щі.
puszczenie *n.* пуск, -ку.
puszczyk *m., orn.* сич, -ча́.
puszczysty бага́тий на пу́щі.
puszek, -szku, *m., zdr., pieszcz.* пушо́к, -шку́; ~ d o p u d r o w a n i a пушо́к, -шка́.
puszka *ż.* жерстя́нка, бляша́нка; ◊ ~ n a p i e n i ą d z e *див.* **skarbonka.**
puszkarnia *ż., wojs. hist.* лива́рня гармат.
puszkarski *wojs. hist.* пушка́рський; гарма́шний. *Пор.* **puszkarz.**
puszkarstwo *n., wojs. hist.* 1) пушка́рська спра́ва; 2) *(виготовлення фейерверків)* піротéхніка.
puszkarz, *lm.* -rze, *m., wojs. hist.* пушка́р, -ря́; *(артилерист — ще)* гарма́ш, -ша́.
puszkowaty як пушо́к.
puszyć, się, -szę, -szysz, -szył 1) вкрива́тися пу́хом; 2) *перен.* пиша́тися, величáтися, бундю́читися; надува́тися, ду́тися (ду́ю́ся, ду́єшся і дмуся, дме́шся) *(розм.)*.
puszysty пуши́стий.
puścić *див.* **puszczać.**
puścieć, -cieje, -ciał пустíти; *(ставати більш пустим — звичайно)* пустíшати.
puścina *ż.* осе́ля на пустирі́.
puściusieńki *див.* **puściuteńki.**
puściusieńko *див.* **puściuteńko.**
puściuteńki 1) *пестл.* порожне́сенький, пусте́сенький; 2) *(зовсім пустий)* порожнíсінький, пустíсінький.
puściuteńko 1) порожне́сенько, пусте́сенько; 2) порожнíсінько, пустíсінько. *Пор.* **puściuteńki.**
puściutki *pieszcz.* порожне́нький, пусте́нький.

puściutko *pieszcz.* порожнéнько, пустéнько.
puścizna *ż.* спáдщина, спáдок, -дку.
puślisko *n. dim.* **pusło.**
putnia *ż.* пýтня.
putrefakcja *ż., książ* гниття́.
putsch *m., polit. dim.* **pucz.**
puzderko *n., zdr. dim.* **puzdro.**
puzdro *n.* футля́р, -ра; я́щичок (скри́нька) з перегоро́дками.
puzon, -nu, *m., muz.* тромбóн.
puzonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., muz.* тромбоні́ст.
puzzolana *ż., bud.* пуцола́на.
pużyna *ż., roln. (на колосі)* остю́к, -ка́; вершóк кóлоса.
pycha I *ż.* пиха́; ~**chę z serca złożyć** (**znieść**) ски́нути пиху́ з себе́; ◊ **pękać ż ~chy** надýтися (-дýюся, -дýешся *i* -дмýся, -дмéшся); **wzbić się** (**podnieść się**) **w ~chę** загордíти, загорди́тися, -джýся, -ди́шся.
pycha! II *wkrz., pot.* чудóво! прекрáсно!
pykać, pyknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli пи́хкати, попи́хувати, -пи́хую, -пи́хуєш *(лише недокон.).*
pyleniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., bot. (berteroa)* ги́кавка.
pylica *ż., med. (pneumoconiosis)* пневмоконióз, -зу, запорóшення легéнів.
pylić, -lę, -lisz, -lił пили́ти, -лю́, -лиш, порóши́ти, -шу́, -шиш, кури́ти, -рю́, -риш.
pylinka *ż.* пили́нка, порóши́нка.
pylnik *m., bot.* тичи́нка.
pylny дрібне́нький.
pylon *m., archit. dim.* **pilon.**
pył, -łu, *m.* пил, -лу, пóрох, -ху; *(в повітрі — ще)* кýрява; *перен.* ~ **dziejowy** пил вікíв; ~ **węglowy** вýгíльний (вугляни́й) пил (пóрох); ◊ *перен.* ~ **spod stóp czyich zmiatać** покíрливо служи́ти комý; *перен.* **wydobyć co z ~łu zapomnienia** вúтягти (вúтягнути) що на світ бóжий.
pyłek, -łku, *m., bot.* пилóк, -лкý; ~ **kwiatowy** квíтковúй пилóк.
pyłkowaty *bot.* схóжий на пилóк.
pyłkowy *bot.* пилковúй.
pyłoszczelny пилонепроникни́й.
pyłowy пиловúдний, пороховúдний.
pyreć, -pcia, *lm.* **-pcie,** *m.* пи́поть, -птя; ◊ *перен.* **prostórićn.** **mieć ~pcia na języku** бýти без'язúким.
pypka *ż.* сóска.
pyroksylina *ż., chem.* піроксилíн, -ну.
pysk *m.* 1) *(у тварин)* мóрда; 2) *(вульг. — про обличчя)* мóрда, пи́ка; ◊ *вульг.* **wyjechać na kogo z ~kiem** розпусти́ти гýбу (гýби) на кóго.
pyskacz, *lm.* **-cze,** *m., posp.* язика́тий, -того.
pyskaty *posp.* язика́тий
pyskować, -kuję, -kujesz, -kował *posp.* горла́ти, репетува́ти, -ту́ю, -ту́єш, пащекува́ти, -ку́ю, -ку́єш, розпуска́ти гýбу (гýби), ля́тися.
pyszałek, -łka, *lm.* **-łki,** *m.* пиха́тий, -того, пиндю́чний, -ного.
pyszałkostwo *n.* пиха́.
pyszałkowatość *ż.* пиха́тість, -тості, пиндю́чність, -ності.
pyszałkowaty пиха́тий, пиндю́чний.
pyszczek, -czka, *m., zdr., pieszcz.* мóрдочка.
pysznić się, -nię, -nisz, -nił 1) пиша́тися, пиндю́читися, чва́нитися; 2) (czym, z czego) пиша́тися, горди́тися, -джýся, -ди́шся (чим).
pysznie 1) пи́шно, розкíшно; 2) чудóво, прекрáсно; 3) пиха́то, пиндю́чно. *Пор.* **pyszny.**
pysznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli горди́ти.
pyszno: **mieć się z ~na** *pot.* дістáти за своє́.
pysznobrzmiacy пишномóвний, високомóвний.
pysznomówny пишномóвний, високомóвний.

pysznopióry з пи́шним (розкі́шним) пір'ям.
pyszny 1) *(про зовнішній вигляд)* пи́шний, розкішний; ~ne p a ł a c e пи́шні (розкішні) пала́ци, -ців; 2) *розм.* чудо́вий, прекра́сний; ~ o b i a d чудо́вий (прекра́сний) обі́д, -ду; 3) *(про вдачу)* піха́тий, пинді́очний.
pytać пита́ти; *(чекаючи відповіді — ще)* запи́тувати, -тую, -туєш (кого́, що), питатися (в ко́го про ко́го, про що); k t o ~ta, n i e b ł ą d z i хто пита́є, той не блу́дить; ~ u c z n i a пита́ти у́чня; //~ się (o kogo, o co) пита́ти, запи́тувати, пита́тися (про ко́го, про що).
pytająco запи́тливо.
pytający 1) пита́льний, запита́льний; *грам.* z d a n i e ~ce пита́льне ре́чення; 2) *перен.* запи́тливий; ~ce s p o j r z e n i e запи́тливий по́гляд, -ду.
pytajnik *m., gram.* знак пита́ння; p o ł o ż y ć *(рідше:* p o s t a w i ć) ~ поста́вити знак пита́ння.
pytajny пита́льний.
pytanie *n.* пита́ння; *(що вимагає відповіді — ще)* запита́ння; n a s u w a s i ę ~ виника́є (постає) пита́ння; p o s t a w i ć (z a d a ć) k o m u ~ зада́ти комý пита́ння (запита́ння), спита́тися в ко́го про що; r o z w i ą z y w a ć ~ розв'я́зувати (вирішувати) пита́ння; r z u c a ć k o m u ~ кида́ти комý пита́ння (запита́ння); *перен.* t o j e s z c z e ~ це ще пита́ння; t r u d n e ~ важке́ пита́ння; *юр.* u c h y l i ć ~ зніма́ти пита́ння; z a r z u c a ć k o g o ~niami засипа́ти кого́ пита́ннями (запита́ннями); z w r a c a ć s i ę d o k o g o z ~niem зверта́тися до ко́го з пита́нням (з запита́нням).
pytel, -tla, *lm.* **-tle,** *m. (в млині)* просіва́лка; питльо́ваний мішо́к, -шка́, млино́ве си́то; ◊ *перен. просторічн.* p u ś c i ć j ę z y k n a ~ розбала́катися.
pytlarnia *ż., spec. див.* **pytlownia.**
pytlować, -luję, -lujesz, -lował 1) питлюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; 2) *перен.* моло́ти язико́м.
pytlowany питльо́ваний.
pytlowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* питльо́ваник, питльо́ваний хліб.
pytlownia *ż., spec.* питльо́вана комо́ра.
pytlowy *spec.* 1) яки́й (що) сто́сується млино́вої просіва́лки (питльо́ваного мішка́, млино́вого си́та); 2) *див.* **pytlowany;** ◊ g a z a ~wa шовко́ва тканина́ га́зового переплете́ння для млино́вих сит.
pyton *m., zool.* пітон.
pyza *ż.* 1) *кул.* рід галушо́к; 2) *розм.* товстощо́кий, -кого.
pyzaty *pot.* товстощо́кий.
PZPR (Polska Zjednoczona Partia Robotnicza) *skr.* ПОРП (Польська об'є́днана робітни́ча па́ртія).
pyżama *ż. див.* **piżama.**

R

rabarbar, -ru, *m., bot.* ре́вінь, -веню.
rabarbarowy *bot.* ревене́вий; k o m p o t ~ ревене́вий компо́т, -ту.
rabarbarum *nieodm., n., bot. див.* **rabarbar.**
rabat, -tu, *m., handl.* рабáт, -ту, зни́жка.
rabata *ż., ogr.* рабáтка.
rabatować, -tuję, -tujesz, -tował *handl.* дава́ти рабáт (зни́жку).
rabatowy *handl.* із зни́жкою; s p r z e d a ż ~wa про́даж із зни́жкою.
rabaty, -batów *a.* **-bat,** *blp., krawo., wojs.* за́коти, -тів, одворо́ти, вило́ги, -ло́г.
rabin, *lm.* **-ni,** *m., rel.* ра́бин.

rabować, -buję, -bujesz, -bował грабува́ти, -бу́ю, -бу́єш.
rabownictwo *n.* грабі́жництво.
rabunek, -nku, *m.* грабіж, -бежу́, грабу́нок, -нку.
rabunkowy 1) грабі́жницький; **napad ~** грабі́жницький на́пад, -ду; 2) *перен.* хижа́цький; **gospodarstwo ~we** хижа́цьке господа́рство.
rabusiostwo *n. див.* **rabownictwo.**
rabuś, *lm.* **-sie,** *m.* грабі́жник.
rabuśniczy грабі́жницький.
raby 1) *див.* **ospowaty**; 2) *див.* **piegowaty**; 3) *див.* **pstry.**
raca *ż., wojs. див.* **rakieta** I.
rachać *див.* **rechtać** 1.
rachatłokum *nieodm., n., cuk. див.* **rachatłukum.**
rachatłukum *nieodm., n., cuk.* раха́т-лукум, -му.
rachityczka, *ż., med.* рахіти́чка.
rachityczny *med.* рахіти́чний.
rachityk, *lm.* **-cy,** *m., med.* рахі́тик.
rachityzm, -mu, *m., med.* рахіти́зм, -му.
rachmistrz, *lm.* **-rze,** *m.* рахівни́к, -ка́.
rachmistrzostwo *n.* рахівни́цтво.
rachmistrzowski рахівни́чий.
rachmistrzyni *ż. (про жінку)* рахівни́к, -ка́.
rachować, rachuję, rachujesz, rachował 1) (co) лічи́ти, -чу́, -чиш, рахува́ти (раху́ю, раху́єш); **~ za porządkiem** рахува́ти (лічи́ти) по поря́дку; 2) (na kogo, na co) *перен.* розрахо́вувати, -вую, -вуєш (на ко́го, на що *і* робити що), сподіва́тися (чого́ *і* роби́ти що); **~wał na to, że nie zatrzyma się tam dłużej nad pół godziny rozrachо́wував на те (сподівався), що не затри́мається там до́вше як півгоди́ни; //~ się** (z kim, z czym) рахува́тися (з ким, з чим); *(перен. — ще)* зважа́ти (на ко́го, на що); **~ z sumieniem swoim** рахува́тися із своє́ю со́вістю, зважа́ти на свою́ со́вість; ◊ *перен.* **~ się z groszem бу́ти** ощадним, берегти́ копійку.
rachowanie *n.* 1) лічіння, лічення, рахува́ння; 2) розрахо́вування; *//~* **się** рахува́ння; зважа́ння. *Пор.* **rachować.**
rachownica *ż. див.* **liczydło.**
rachuba *ż.* 1) (czego) лічба́, лік, -ку; **stracić ~bę czasu** втра́тити лік ча́су; 2) *(результат лічби)* розраху́нок, -нку; **ścisła ~** то́чний розраху́нок; **podług mojej ~by** за моїм розраху́нком; 3) (na co) *(частіше в мн.) перен.* сподіва́ння, сподіванка, розраху́нок; **zawiodłem się w ~bach** (w **~bie**) мої сподіва́ння (сподіванки, розраху́нки) не спра́вдилися; ◊ **brać co w ~bę** враховувати що, зважа́ти на що; **to nie wchodzi w ~bę це не враховується,** це не бере́ться до ува́ги.
rachunek, -nku, *m.* 1) раху́нок, -нку; *(грошові засоби — ще)* кошт, -ту, ко́шти, -тів; **~ bieżący** пото́чний раху́нок; *перен.* **mieć z kim ~nki** ма́ти з ким раху́нки; **na własny ~** на свої ко́шти, вла́сним ко́штом, своїм ко́штом, на свій раху́нок; *бухг.* **~ otworzyć** відкри́ти раху́нок; **~nki prowadzić** вести́ раху́нки; **~ przedstawić** пода́ти раху́нок; *бухг.* **~ przeprowadzić** провести́ раху́нок; *перен.* **przyjąć co na swój ~** прийня́ти що на свій раху́нок, віднести́ що до се́бе; *бухг.* **~ stratizysków** раху́нок прихо́дів і ви́трат; **wyrównać (uregulować, zapłacić) ~** ви́рівняти (урегулюва́ти, оплати́ти) **раху́нок; ~ wystawić** ви́ставити раху́нок; *офіц.* **~ załączony** раху́нок до́даний; *бухг.* **zamknąć ~** закри́ти раху́нок; *бухг.* **~ za pobrane towary** раху́нок за оде́ржані това́ри; **~ złożyć** скла́сти раху́нок; 2) *(лише в мн.) шкіл.* **арифме-**

тика; nauczyciel ~nków учи́тель арифме́тики; 3) *мат.* чи́слення; ~ całkowy інтегра́льне чи́слення; ~ różniczkowy диференціа́льне чи́слення; ~ wartacyjny вартаці́йне чи́слення; ◊ brać co na ~ брáти що в кредúт; *перен.* brać co pod ~ врахóвувати що, зважáти на що; dać co na ~ дáти що в кредúт; ~ gospodarczy госпрозрахунок; w ostatecznym ~nku в кінцéвому пíдсумку, кінéць кінцéм; *перен.* zdawać z czego ~ здавáти спрáву з чóго (в чóму, про що).

rachunkowość *ż.* рахівни́цтво.

rachunkowy рахункóвий; *бухг.* księgi ~we рахункóві книги (*род.* книг); ◊ *бухг.* zamknięcie ~we закриття рахýнку.

racica *ż.* рáтиця.

raciczka *ż., zdr.* рáтичка.

racja I *ż.* рáція; mieć (świętą) ~ję мáти рáцію, бýти прáвим; z jakiej ~ji з якóї рáції?; ◊ przyznaję wam ~ję ви прáві; ~ ostateczna крáйній аргумéнт, -ту; ~ stanu держáвні інтерéси, -сів.

racja II *ż., wojs.* раціóн, -ну; ~ dzienna добовúй раціóн; ◊ ~ żywnościowa продовóльчий пайóк, -йка.

racjonalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., fil.* раціоналíст.

racjonalistyczny *fil.* раціоналістúчний.

racjonalizacja *ż.* раціоналізáція; ~ produkcji w ZSRR раціоналізáція виробництва в СРСР; ~ systemu opłaty pracy раціоналізáція системи оплáти прáці.

racjonalizacyjny раціоналізáторський.

racjonalizator, -rzy, *m.* раціоналізáтор, -ра.

racjonalizatorka *ż. (про жінку)* раціоналізáтор, -ра.

racjonalizm, -mu, *m., fil.* раціоналíзм, -му.

racjonalizować, -zuję, -zujesz, -zował раціоналізувáти, -зýю, -зýєш.

racjonalnie раціонáльно.

racjonalność *ż.* раціонáльність, -ності.

racjonalny раціонáльний.

racuch, (częściej w lm.) -chy, -chów, *m., kul. див.* **racuszek.**

racuszek, -szka, *(częściej w lm.)* **-szki, -szków,** *m., kul.* олáдка.

raczarnia *ż.* сáжалка для рáків.

raczarz, *lm.* **-rze,** *m., pot.* 1) торгóвець рáками; 2) любúтель рáків.

raczej *przsł.* скорíше; ~ zginąć niż zdradzić swoje przekonanie скорíше загúнути, ніж зрáдити своє переконáння.

raczek, -czka, *m., zdr.* рачóк, -чкá; ◊ *жарт.* ~ spiec ~czka напектúся рáків, зашарíтися, почервонíти.

raczę, -częcia, *lm.* **-częta, -cząt,** *n., zdr.* рачóк, -чкá.

raczkiem *przsł.* рáчки; chodzić ~ лáзити рáчки.

raczkować, -kuję, -kujesz, -kował рачкувáти, -кýю, -кýєш.

raczy *див.* **rakowy.**

raczyć, -czę, -czysz, -czył 1) (со zrobić) звóлити (зробúти що); *(при звертанні — часто ірон.)* бýдьте ласкáві, зволíть, благоволíть; **raczcie** mię wysłuchać бýдьте ласкáві (зволíть, благоволíть) менé вúслухати; 2) (kogo) угощáти, частувáти, -тýю, -тýєш, пригощáти (когó); //~ się (czym) угощáтися, пригощáтися (чим).

rad I *predyk.* рад, рáдий; ~ jestem я рад, я рáдий; ~ nie~ рад не рад, рáдий чи не рáдий; ◊ ~ to czynię охóче робля́ю це.

rad II, **-du,** *m., chem.* рáдій, -дію.

rada I *ż.* 1) порáда; рáда *(рідше);* dać ~dę (~dy) czemu дáти собí рáду, справúтися (упóратися) (з чим); posłuchać czyjej ~dy (pójść za czyją ~dą) послýхати(ся) чиéї порáди; szukać czyjej

~dy шукáти порáди в кóго; udzielić komu ~dy (dać ~dę komu) дáти порáду комý; 2) *(засідання)* нарáда; ~ familijna родúнна (сімéйна) нарáда; ~ w ~dę пíсля довгих нарáд; zwołać ~dę склúкати нарáду; ◊ niewidzę innej ~dy я не бáчу íншого вúходу; *розм.* nie ma ~dy нíчого не вдíєш, нíчого робúти.

rada II *ż.* 1) рáда; ~dy lokalne (terenowe) місцéві рáди; ~ miejska міськá рáда (міськрáда); **Rada Ministrów** Рáда Міністрів; **Rada Najwyższa ZSRR** Верхóвна Рáда СРСР; ~ narodowa народна рáда; **Rada Narodowości** Рáда Національностей; ~ naukowa вчéна (наукóва) рáда; ~ pedagogiczna педагогíчна рáда (педрáда); ~ stanu держáвна рáда; ~ wiejska сільськá рáда (сільрáда); ~ wojenna а) воéнна рáда; б) воéнна нарáда; 2) *(на заводі)* комітéт, -ту; ~ zakładowa заводськúй комітéт (завкóм).

radar, -ru, *m. rad.* радáр, -па.

radarowy *rad.* радіолокаційний.

radca, -cy, *lm.* **-cowie** *a.* **-cy,** *m.* 1) рáдник; ~ stanu статський рáдник; 2) *див.* **doradca**; ◊ *юр.* ~ prawny юрисконсульт.

radcostwo I *n.* посáда радника.

radcostwo II *n., zb.* рáдник з дружúною.

radczyni *ż.* дружúна рáдника.

radełko *n.* 1) *крав.* зубчá(с)тий рóлик; 2) *с.-г.* підгортáльник; 3) *хір.* распатóрій, скребачка.

raderka *ż. див.* **gumka** 1.

radiacja *ż., fiz.* радіáція.

radialność *ż., mat., tech.* радіáльність, -ності.

radialny *mat., tech.* радіáльний.

radian *m., mat.* радіáн.

radiant *m., astr.* радіáнт.

radiator *m., tech., fiz.* радіáтор, -па.

radio *n.* рáдіо *(невідм.)*.

radioabonent, lm. -nci, *m.* радіоабонéнт.

radioaktywność *ż., chem., fiz.* радіоактúвність, -ності.

radioaktywny *chem., fiz.* радіоактúвний.

radioamator, lm. -rzy, *m.* радіоамáтор, -ра, радіолюбúтель.

radiofikacja *ż.* радіофікáція; *(дія — ще)* радіофікувáння.

radiofikować, -kuję, -kujesz, -kował радіофікувáти, -кýю, -кýеш; //~ się радіофікувáтися.

radiofon, -nu, *m.* радіотелефóн, -ну.

radiofonia *ż.* радіофонія, радіомóвлення.

radiofoniczny радіофонічний, радіомóвний.

radiofonizacja *ż. див.* **radiofikacja.**

radiofonizacyjny радіотрансляційний; punkt ~ радіотрансляційна тóчка.

radiofonizować, -zuję, -zujesz, -zował *див.* **radiofikować.**

radiogoniometr, -ru, *m.* радіогоніóметр, -ра.

radiograf, *lm.* **-fowie,** *m.* радіóграф.

radiografia *ż.* радіогрáфія.

radiograficzny радіографічний.

radiogram, -mu, *m.* радіограма.

radiokompas, -su, *m.* радіокóмпас.

radiola *ż., rad.* радіóла.

radiolarie, -rii, *blp., zool.* радіолярії, -рій.

radiolatarnia *ż.* радіомаяк, -ká.

radiolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., chem.* радіóлог.

radiologia *ż., chem.* радіолóгія.

radiolokacja *ż., rad.* радіолокáція.

radiolokacyjny *rad.* радіолокаційний.

radiomechanictwo *n.* радіомехáніка.

radiomechanik, *lm.* **-cy,** *m.* радіомехáнік.

radiometr, -ru, *m., fiz.* радіóметр, -ра.

radionamiar, -ru, *m.* пеленгáція.

radioodbiornik *m.* радіоприймáч, торний радіоприймáч, детéктор; торний радіоприймáч, детéктор, -ра; ~ lampowy лáмповий радіоприймáч.

radiooperator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* **радист.**
radiopajęczarz *m. див.* **pajęczarz.**
radiopelengacja *ż., mor., lot.* радіопеленгáція.
radiopelengator *m., mor., lot.* радіопеленгáтор, -ра.
radioskopia *ż. див.* **radiografia.**
radiosłuchacz, *lm.* **-cze,** *m.* радіослухáч, -чá.
radiostacja *ż.* радіостáнція; ~ **małej mocy** радіостáнція невеликої потýжності; ~ **nadawcza** передавáльна радіостáнція; ~ **odbiorcza** приймáльна радіостáнція; ~ **okrętowa** корабéльна (морськá) радіостáнція; ~ **polowa** польовá радіостáнція; ~ **przenośna** портатúвна радіостáнція.
radiotechniczny радіотехнíчний.
radiotechnik, *lm.* **-cy,** *m.* радіотéхнік.
radiotechnika *ż.* радіотéхніка.
radiotelefon, -nu, *m.* радіотелефóн, -ну.
radiotelefonia *ż.* радіотелефонія.
radiotelefoniczny радіотелефóнний.
radiotelegraf, -fu, *m.* радіотелеграф, -фу.
radiotelegrafia *ż.* радіотелеграфія.
radiotelegraficzny радіотелегрáфний.
radiotelegrafista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* радіотелегрáфіст.
radiotelewizja *ż.* радіотелевíзія.
radioterapia *ż., med. (radiotherapia)* радіотерапія.
radiowęzeł, -zła, *m.* радіовýзол, -злá.
radiowy якúй (що) стосýється рáдіо; *(у складних словах)* радіо-; **aparat ~** радіоапарáт; **apel ~** радіоперéклик, -ку, радіопереклúчка; **audycja ~wa** радіопередáча; **łączność (komunikacja) ~wa** радіозв'язóк, -зкý; **namiar ~** радіопéленг; **odbiornik ~** радіоприймáч, -чá; **ośrodek ~** радіоцéнтр, -ра; **program ~** радіопрограмá; **przybory ~we (sprzęt ~)** радіоапарáтура; **słuchawki ~we** радіонавýшники, -кíв; **słuchowisko ~we** радіоінсценізáція; **transmisja ~wa** радіотрансляція, радіопередáча; **urządzenie ~we (instalacja ~wa)** радіоустановка.
radium *nieodm., n., chem. див.* **rad II.**
radlica *ż., roln.* кóписть, -ті, зуб.
radlić, -lę, -lisz, -lił *roln.* рáлити.
radlina *ż., roln. див.* **redlina.**
radło *n., roln.* рáло.
radny, -nego, *lm.* **-ni,** *m.*, 1) *(міської управи)* глáсний, -ного; 2) член гмíнної (волоснóї) упрáви; ◊ ~ **zakładowy** член фабрúчно-заводськóго комітéту.
radon, -nu, *m., fiz.* радóн, еманáція рáдію.
radosny рáдісний.
radość *ż.* рáдість, -дості; ~ **bije od niego** він сяє рáдістю; **łzy ~ci** сльóзи рáдості; *розм.* **nie posiadać się z ~ci** не тямитися від (з) рáдості; **okazać ~** вúявити рáдість; **sprawić komu ~** зробúти комý рáдість; **szaleć z ~ci** божевóліти з (від) рáдості.
radośnie рáдісно.
radować, -duję, -dujesz, -dował рáдувати, -дую, -дуєш; //~ **się** (czym, z czego) тíшитися (чим), радíти (з чóго), рáдуватися (комý, чомý).
radowy *chem.* рáдійовий; **promienie ~we** рáдійові промéні, -нів; рáдійове промíння *(зб.)*.
radykalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit. див.* **radykał I.**
radykalistyczny *polit.* радикáльний.
radykalizm, -mu, *m., polit., przen.* радикалíзм, -му.
radykalizować, -zuję, -zujesz, -zował *iron.* радикáльничати.
radykalnie радикáльно; ~ **wyleczony** радикáльно вúлікуваний.

radykalność *ż.* радика́льність, -ності.
radykalny радика́льний.
radykał I, *lm.* **-łowie**, *m., polit.* радика́л.
radykał II, *m., mat., chem. dub.* **pierwiastek.**
radyska *ż. dub.* **rzodkiewka.**
radzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (komu co) ра́дити, -джу, -диш (кому́ що); 2) (nad czym) обгово́рювати, -рюю, -рюєш (що); ~**dzono** nad ważną sprawą обгово́рювали важли́ву спра́ву; 3) (sobie z kim, z czym) дава́ти собі ра́ду, справля́тися, управля́тися (з ким, з чим); //~ **się** ра́дитися.
radziecki ради́нський; Armia Radziecka Ради́нська Армія; budownictwo ~kie ради́нське будівни́цтво; ludzie ~ccy ради́нські лю́ди, **-де́й**; państwo ~kie Ради́нська держа́ва; ustrój ~ ради́нський лад, -ду; władza ~ka Ради́нська вла́да (радвла́да); Związek Radziecki **Ради́нський** Сою́з, -зу.
radzista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., spec.* ради́ст.
radża, -dży, *lm.* **-dżowie,** *m.* ра́джа.
rafa I *ż., geol.* риф, -фу; ~ koralowa кора́ловий риф.
rafa II *ż.* 1) *c.-g.* типа́лка, те́рлиця, те́рниця; 2) *(c.-g. — у стайні)* драби́на для закла́дки сі́на; 3) *c.-g., tex.* гро́хот.
Rafał Рафа́л, Рафаїл.
rafia *ż., bot. i in.* ра́фія.
rafiasty *geol.* з ри́фами.
rafinacja *ż., tech.* рафінува́ння.
rafinada *ż.* рафіна́д, -ду.
rafinat, -tu, *m.* рафіно́ваний проду́кт, -ту.
rafineria *ż.* перегі́нний заво́д, -ду; ~ nafty нафтоперегі́нний заво́д; ◊ ~ cukru цукро́вий (са́харний) заво́д, цукрова́рня.
rafinować, -nuję, -nujesz, -nował рафінува́ти, -ну́ю, -ну́єш.
rafinowany *bezp., przen.* рафіно́ваний.
rafinoza *ż., chem.* рафіно́за.
rafla *ż., roln. dub.* **rafa** II, 1.
rafować, -fuję, -fujesz, -fował *tech.* просію́вати (просі́ювати) кріз ь гро́хот.
raglan, -nu, *m., kraw.* регла́н.
raić, raję, raisz, raił *przest.* 1) (co komu) ра́дити, -джу, -диш; ра́яти (ко́му що) *(zast.)*; 2) (kogo komu) *zast.* сва́тати (кого́ кому́).
raid, -du, *m., wojs.* рейд, -ду; ~ lotniczy повітря́ний рейд; ◊ *спорт.* ~ motocyklistów мотого́нки, -нок.
raj, -ju, *m., rel., przen.* рай *(род.* ра́ю); *перен.* jak w ~ju як у ра́ї; *прик.* rada by dusza do ~ju... ра́да б душа́ до ра́ю...
rajca, -cy, *lm.* **-cy** *a.* **-cowie,** *m., hist.* ра́йця.
rajcować, -cuję, -cujesz, -cował *pot.* суди́ти і ряди́ти, -джу́, -ди́ш.
rajek, -jka, *lm.* **-jkowie,** *m.* 1) сват; 2) *(у весільному обряді)* ста́роста.
rajer *m.* стра́усове перо́ (для прикра́си жіно́чих капелю́шків).
rajfur, *lm.* **-rzy,** *m., posp.* звідник.
rajfurka *ż., posp.* звідниця.
rajfurować, -ruję, -rujesz, -rował *posp.* займа́тися звідництвом, зво́дити, -джу, -диш, звідникува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
rajfurski *posp.* звідницький.
rajfurstwo *n., posp.* звідництво.
rajfurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *posp. dub.* **rajfurować.**
rajgras, -su, *m., bot.* ра́йграс, -су.
Rajmond Раймо́нд.
rajscajg, -gu, *m., spec. dub.* **grafion.**
rajski *rel., przen.* ра́йський; *бот.* ~kie drzewo *(excoecaria agallocha)* ра́йське де́рево; *сад.* ~kie jabłko ра́йське я́блуко: ~ ptak ра́йський птах, -ха́.
rajsko по-ра́йському.
rajszyna *ż., tech. dub.* **przykładnica.**
rajtar, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m., wojs. hist.* ре́йтар, -ра.
rajtaria *ż., zb., wojs. hist.* ре́йтарія, -рів.

rajter *m., tech.* рéйтер, -ра.
rajtszula *ż.* манéж, -жу; ◊ *перен.* робúć ~lę знімáти гáлас.
rajtuzy, -zów, *blp.* рейтýзи (-тýз *i* -тýзів).
rajzbret, -tu, *m., spec. див.* **rysownica.**
rak *m.* 1) *зоол., мед.* рак; *перен. розм.* ja ci pokażę, gdzie ~ki zimują я тобí покажý, де páки зимýють; *перен. розм.* jak ~ świśnie як рак свúсне; łapać ~ki ловúти páків; *перен. розм.* spiec ~ka напектú páків, зашарíтися, почервонíти; 2) *тех.* кішка; *(невеличкий якір — ще)* рачóк, -чкá; 3) *(лише в мн.) поет.* páки; ◊ iść ~kiem подавáтися (посувáтися) назáд; ~ morski краб.
Rak *m., astr.* Рак.
rakarka *ż., pot.* торгóвка páками.
rakarz I, *lm.* **-rze,** *m., pot.* ловéць páків; торгóвець páками.
rakarz II, *lm.* **-rze,** *m., spec.* гúцель (-целя *i* -цля).
rakieta I *ż., wojs.* ракéта; ~ dymna димовá ракéта; puścić ~tę пустúти ракéту; ~ sygnalizacyjna сигнáльна ракéта; ~ świetlna освíтлювальна ракéта.
rakieta II *ż., sport.* ракéта, ракéтка; ~ tenisowa тéнісна ракéта (ракéтка).
rakietnica *ż., wojs.* ракéтниця.
rakietowy ракéтний; *військ.* pocisk ~ а) ракéтний снаряд; б) літáк-снаряд.
rakowaty 1) *зоол.* ракоподíбний; 2) *мед. (carcinomatosus)* páковий; хвóрий на páк (páком).
rakowy páковий; zupa ~wa páковий суп, -пу.
rama *ż.* 1) páма; ~ do obrazu páма для картúни; ~ od obrazu páма з-під картúни; ~ okienna вікóнна páма; oprawić w ~my вставúти в páми, обрамувáти, -мýю, -мýеш; 2) *(лише в мн.) перен.* páмки, -мок, мéжі *(род.* меж); obracać się w ~mach czego дíяти в мéжах (в páмках) чогó; zawrzeć co w ciasne ~my ввестú що в вузькí páмки (мéжі).
rameczka *ż., zdr.* páмочка.
ramiarz, *lm.* **-rze,** *m., spec.* páмник.
ramiączko *n.* 1) *зменш., спец.* плíчко; 2) *(лише в мн.) (вішалка)* плíчка, -чок.
ramienionogi, -gów, *zool. (brachipoda)* плечоногí, -гих.
ramienny плечовúй.
ramię, -mienia, *lm.* **-miona, -mion,** *n.* 1) плечé; *тех.* ~ dźwigni плечé підóйми; lewe (prawe) ~ naprzód! лíве (прáве) плечé вперéд; *військ.* na ~ broń! на плечé! ~ przy ~mieniu (~ w ~) пліч-о-пліч, плечé в плечé, óпліч, пóпліч; wzruszać (ruszać) ~mionami (ściskać ~miona) знúзувати плечúма; 2) *(ріки)* рукáв, -вá; 3) *мат.* сторонá; ~ kąta сторонá кутá; 4) *перен.* рукá; być prawym ~mieniem kogo бýти прáвою рукóю когó; rozkrzyżować ~miona розпростéрти рýки; wyciągać ~miona простягáти рýки; 5) *(лише в мн.)* обíйми, -мів; otwierać (rozpościerać) ~miona розкривáти обíйми; pochwycić w ~miona схопúти в обíйми; ◊ brać kogo w ~miona обнімáти (обіймáти) когó; *прик.* duszana ~mieniu душá в п'ятки сховáлася; *перен.* klepać kogo po ~mieniu стáвитися до кóго звúсока; *перен.* na obu ~mionach płaszcz nosić сидíти на двох стільцях; z czyjego ~mienia від íмені когó, з дорýчення (за дорýченням) когó.
ramionko *n., zdr. див.* **ramiączko 1.**
ramifikacja *ż., anat. (ramificatio)* розгалýження.
ramka *ż.* 1) рáмка; 2) *(телевізійна)* кáдр, -ру.
ramkarz, *lm.* **-rze,** *m., spec. див.* **ramiarz.**

ramol, *lm.* **-le**, *m.* рамолі́ *(невідм.)*, рамо́лік.
ramota *ż.* 1) *іст.* гра́мота; 2) *(зневажл. — про літературний твір)* халту́ра.
ramotka *ż., zdr. див.* **ramota** 2.
ramować, **-muję**, **-mujesz**, **-mował** обрамо́вувати, -вую, -вуєш.
ramowy ра́мний, ра́мочний; ◊ plan ~ зага́льний план, -ну.
rampa *ż.* 1) *зал.* шлагба́ум; 2) *театр., тех.* ра́мпа; 3) *зал.* това́рна платфо́рма.
ramsz I, **-szu**, *blm., m., karc.* рамс.
ramsz II, **-szu**, *blm., m. (про товар)* брак, -ку.
rana *ż.* ра́на; ~ cięta різа́на ра́на; ~ darta рва́на ра́на; ~ goi się ра́на заживає (загоюється, гоїться); ~ kąsana (z ukąszenia) ра́на від уку́су; ~ kłuta ко́лота ра́на; nie zagojona ~ не загое́на ра́на; odnieść (otrzymać) ~nę дісти́ати ра́ну; opatrzyć ~nę перев'язати ра́ну; ~ postrzałowa вогнестрільна ра́на; ~ tłuczona (od tłuczenia) ра́на від уда́ру; ~ zabliźnia się ра́на зарубцьо́вується; zadać komu ~nę заподіяти (зробити) ра́ну кому́; ◊ *перен.* do ~ny go przyłożyć! він найдобріша люди́на.
randka *ż., pot.* поба́чення; рандеву́ *(невідм.)*.
ranek, **-nka** *a.* **-nku**, *m.* ра́нок, -нку; od ~nka do wieczora з (від) ра́нку до ве́чора; *перен.* ~ życia ра́нок життя́.
ranga *ż.* 1) чин, -ну, звання́; mieć ~gę kogo ма́ти чин (звання́) кого́; *військ.* opuszczać służbę (wychodzić z wojska) w ~ndze pułkownika ви́йти у відста́вку у чи́ні (званні) полко́вника; wysoka, niska ~ висо́кий, низьки́й чин; 2) *(розряд, ступінь)* ранг, -гу.
ranić, **-nię**, **-nisz**, **-nił** *(niedok. i dok.)* ра́нити, пора́нити; //~ się ра́нити себе́, пора́нити себе́.
raniec, **-ńca**, *lm.* **-ńce**, *m. див.* **tornister**.
raniony пора́нений.
raniuchno *pieszcz. див.* **raniutko**.
raniuchny *pieszcz. див.* **raniutki**.
raniusieńki *див.* **raniuteńki**.
raniusieńko *див.* **raniuteńko**.
raniuteńki 1) *пестл.* ране́сенький; 2) *(дуже ранній)* ранісінький.
raniuteńko 1) ране́сенько; 2) ранісінько. *Пор.* **raniuteńki**.
raniutki *pieszcz.* ране́нький.
raniutko *pieszcz.* ране́нько.
ranka *ż., zdr.* ра́нка.
rankiem *przsł.* вра́нці, ра́нком; wczesnym ~ рано-вра́нці.
ranny I (od czego, *rzadko* czym) пора́нений.
ranny II, **-nego**, *lm.* **-ni**, *m.* пора́нений, -ного, ра́нений.
ranny III ра́нній; *перен.* ~ ptaszek ра́ння пта́шка; *(про пору дня — звичайно)* ра́нішній, вра́нішній, ранко́вий; ~ wiatr ра́нішній (вра́нішній, ранко́вий) ві́тер, -тру.
rano I *n.* ра́нок, -нку; duże ~ пізній ра́нок.
rano II *przsł.* ра́но, ра́нком, вра́нці; ◊ o dziewiątej ~ о дев'я́тій годи́ні (в дев'ять годи́н) ра́нку.
rant, **-tu**, *m., spec.* рант; *(в одежі — звичайно)* кант.
rańtuch *m. (велика хустка на голову)* рантух, -ха́.
rap, **-pia**, *lm.* **-pie**, *m., icht. (aspius rapax)* білизна.
rapcie, **-ci**, *blp., wojs.* портупе́я.
rapier *m.* рапі́ра.
rapierek, **-rka**, *m., zdr. див.* **rapier**.
raport, **-tu**, *m.* ра́порт, -ту; ~ bojowy бойови́й ра́порт; ~ przyjmować приймати ра́порт; składać (zdawać) ~ (z czego) рапорту́вати, -ту́ю, -ту́єш, подава́ти ра́порт (про що).
raportować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** рапортува́ти, -ту́ю, -ту́єш.
rapsod I, **-du**, *lm.* **-dowie**, *m., hist.* рапсо́д.

rapsod II, **-du**, *lm.* **-dy**, *m., lit. hist., muz. див.* **rapsodia.**

rapsodia *ż., lit. hist., muz.* рапсо́дія.

raptem *przst.* 1) враз, нара́з, ра́птом, рапто́во; *(несподівано)* зненáцька, знечéв'я; 2) *розм. ірон.* всього-на́-всього; dostał ~ sto złotych одéржав всього-на́-всього сто злóтих.

raptownie *див.* **raptem** 1.

raptowność *ż.* рапто́вість, -вості, на́гліcть, -лості, нага́льність, -ності.

raptowny рапто́вий, на́глий, нага́льний.

raptularz, lm. -rze, m., przest. запи́снá кни́жка.

raptus, lm. -si *a.* **-sy, m., pot.** запальнá (пори́вчаста) лю́дина.

raróg, -roga, m. 1) *орн. (gennaia sacer)* пáпір, -рога; 2) *перен.* дивови́жа.

rarytas, -su, m., pot. 1) раритéт, -ту; 2) *(про їжу)* делікатéс, -су.

rarytet, -tu, m., pot. див. **rarytas.**

rarytny 1) раритéтний; 2) делікатéсний. *Пор.* **rarytas.**

rasa *ż.* 1) páca; 2) *(про тварин)* поро́да; ◊ czystej ~sy поро́дистий.

rasista, -ty, lm. -ści, m. расúст.

rasistowski расúстський.

rasizm, -mu, m. расúзм, -му.

raskolnik, lm. -cy, m., kośc. розко́льник.

rasowiec, -wca, lm. -wce, m. поро́диста твари́на.

rasowość *ż.* 1) páсовість, -вості; 2) поро́дистість, -тості. *Пор.* **rasowy.**

rasowy 1) páсовий; teoria ~wa páсова теóрія; 2) *(про тварин)* поро́дистий.

rastr, -ru, m., muz. páстра, раштр, -ра.

raszka *ż., orn. (erythacus rubecula)* вільша́нка.

raszpla *ż.* páшпіль.

raszplować, -luję, -lujesz, -lował спи́лювати páшпілем.

rata *ż.* часткóвий платíж, -тежý; части́на боргового зобов'я́зання; ~tę wnosić спла́чувати части́ну боргового зобов'я́зання; ~ zaległa строк часткóвого платежý простро́чений; z ~tami zalegać простро́чити строк часткóвого платежý; ◊ płacić ~tami спла́чувати части́нами, спла́чувати в розстрóчку; rozłożyć dług na ~ty розстрóчити борг.

rataj, lm. -je, m., przest. 1) землеро́б; 2) *(що оре)* ра́та́й, плугá-та́р, -га́таря́, ора́ч, -ча́.

ratami *przst.* в розстрóчку, з розстрóченням, на ви́плат.

ratler *m. (порода собаки)* щуролóв.

ratlerek, -rka, m., zdr., pieszcz. див. **ratler.**

ratlerka *ż. (про суку)* щуролóв.

ratować, -tuję, -tujesz, -tował рятувáти, -тýю, -тýеш; *перен.* ~ sytuację рятувáти станóвище; //~ się рятувáтися.

ratownictwo *n.* рятувáльна спрáва; рятувáльна слýжба.

ratowniczy рятувáльний; łódź ~cza рятувáльний чóвен (*род.* чóвнá); oddział ~ рятувáльна брига́да.

ratownik, lm. -cy, m. 1) рятівни́к, -ка́; 2) службóвець швидкóї допомóги.

ratunek, -nku, m. порятýнок, -нку, рятýнок; dawać (nieść) komu ~ подавáти порятýнок (рятýнок) комý; ostatnia deska ~nku єди́ний порятýнок (рятýнок); rzucić się komu na ~ поспіши́ти на чий порятýнок (рятýнок); śpieszyć komu na ~ поспіша́ти (спіши́ти) на чий порятýнок (рятýнок); śpieszyć na ~ czego поспіша́ти на рятýнок (порятýнок) чогó; ◊ ~ku! рятýйте! ~ pieniężny грошовá допомóга.

ratunkowy рятувáльний; koło ~we рятувáльний круг; łódź ~wa рятувáльний чóвен (*род.*

чóвна); pas ~ рятувáльний пóяс; ◊ *мед.* pogotowie ~we швидкá допомóга.

ratusz, *lm.* **-sze**, *m.* рáтуша.

ratuszowy якúй (що) стосýється рáтуші; *(у контексті)* рáтуші тóщо; wieża ~wa бáшта (вéжа) рáтуші.

ratyfikacja *ż., dypl.* ратифікáція.

ratyfikować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** *dypl.* ратифікувáти, -кýю, -кýеш.

ratyna *ż., tkac.* ратúн, -ну.

ratyniarka *ż., tkac.* машúна для ратинувáння, ратинувáльна машúна.

ratynować, **-nuję**, **-nujesz**, **-nował** *tkac.* ратинувáти, -нýю, -нýеш.

raubszyc, *lm.* **-cowie**, *m.* браконьéр, -ра.

rausz, *blm.*, *m.*, *pot.* хміль (*род.* хмéлю); ◊ mieć ~sza бýти напідпúтку, бýти під чáркою.

raut I, **-tu**, *m.* рáут, -ту.

raut II, **-ta**, *m.*, *jubil.* рóза, розéтка.

raz I, **-zu**, *m.* раз, -зу; dwa ~zy dwa два рáзи (двíчі) по два; dwa ~zy tyle в два рáзи (вдвóє, вдвíчі) стíльки; dwa, trzy ~zy z rzędu два, три рáзи підрядú (пóспіль, вряд); innym ~zem (inną razą, na drugi ~) дрýгим (íншим) рáзом; na jeden ~ на одúн раз; ~ na zawsze раз назáвжди; odłożyć co na inny ~ відклáсти (перенестú) що на íнший раз; pewnego ~zu одногó рáзу, раз; (po) ~ pierwszy а) упéрше; б) пéрший раз, пéршим рáзом; po dwa, trzy ~zy по два, три рáзи; (za) tym ~zem (tą razą) цим рáзом, цьогó рáзу, на цей раз; wiele ~zy багáто разíв; w każdym ~zie в усíкому (кóжному) рáзі (вúпадку); w najgorszym (ostatecznym) ~zie в найгíршому вúпадку, в крáйньому рáзі; w przeciwnym ~zie інáкше, в протилéжному рáзі; a to; ~ wraz (~ po ~, ~ za ~zem, co ~, ~ po ~zu, ~ kolo ~zu) раз у рáз, раз по раз; w sam ~ якрáз; w takim ~zie в такóму рáзі (вúпадку); w żadnym ~zie ні в якóму (в жóдному) рáзі; za każdym ~zem щорáзу, кóжного рáзу; za pierwszym ~zem пéрший раз, пéршим рáзом; ◊ ~ na jakiś czas врядú-годи, коли-не-коли́, зрíдка; na ~zie пóки що; w ~zie czego на вúпадок чогó; złamać ~ (na reszcie) опóр зламáти нарéшті óпір.

raz II, **-zu**, *m.* удáр, -ру; zadawać ~zy нанóсити удáри.

razem *przsł.* рáзом; *(сумісно — ще)* вкýпі; mieszkać ~ жúти (мéшкати) рáзом (вкýпі); nie wszyscy ~ не всі рáзом.

razić I, **-żę**, **-zisz**, **-ził** *(niedok. i dok.)* бúти (б'ю, б'еш), разúти (ражý, рáзиш), ударяти, удáрити; ~ z dział бúти з гармáт; ◊ *мед.* ~żony apopleksją розбúтий паралíчем.

razić II, **-żę**, **-zisz**, **-ził** *(niedok.)* 1) сліпúти, -плю, -пиш, заслíплювати, -люю, -люєш; światło ~zi світло слíпить (заслíплює); 2) *перен.* неприéмно вражáти; *(очі, слух)* різати (ріжу, ріжеш).

razowiec, **-wca**, *lm.* **-wce**, *m.*, *pot.* разовúй (чóрний) хліб.

razowy I одноразóвий, разовúй.

razowy II разовúй; mąka ~wa разóве бóрошно, разóва мукá; ◊ chleb ~ *див.* razowiec.

razówka I *ż., pot.* разóве бóрошно, разóва мукá.

razówka II *ż., roln.* одúн раз зóране пóле.

raźnie 1) жúво, жвáво; прýдко, бúстро, швúдко; 2) бадьóро. *Пор.* raźny.

raźno *див.* raźnie.

raźność *ż.* 1) жúвість, -вості, жвáвість; прýдкість, -кості, бистротá, швúдкість; 2) бадьóрість, -рості. *Пор.* raźny.

raźny 1) живúй, жвáвий; *(про рух)* прудкúй, бúстрий, швид-

kiˊj; ~**nym** k r o k i e m швидкóю ходóю; 2) *перен.* бадьóрий.

rażąco 1) на диво, напрóчуд; ~ p o d o b n i d o s i e b i e напрóчуд (на диво) подíбні одúн до óдного (схóжі одúн на óдного); 2) різко; проníзливо; сліпýче. *Пор.* **rażący.**

rażący 1) разю́чий; ~**ce** p o d o b i e ń s t w o разю́ча подíбність, -ності; ~**ca** s p r z e c z n o ś ć разю́ча суперéчність; 2) *перен.* різкúй; *(про голос — ще)* проníзливий; *(про світло — ще)* сліпýчий.

rąb, rębu, *m. див.* **rąbek** 1.

rąbacz *m. див.* **rębacz.**

rąbać, -bię, -biesz, -bał 1) рубáти; *(дрова — ще)* колóти, -лю́, -леш; *присл.* g d z i e d r w a ~**bią**, t a m w i ó r y l e c ą líс рубáють — тріскú летя́ть; ~ n a k a w a ł k i рубáти на шматкú; ~ p a ł a s z e m рубáти ша́блею; 2) *див.* **zrąbywać;** ◊ ~ p r a w d ę w o c z y різати прáвду в óчі (у вічі); //~ **się** рубáтися.

rąbanina *ż.* різня́, різани́на.

rąbany рýбаний; кóлотий, кóлений. *Пор.* **rąbać** 1.

rąbek, -bka, *m.* 1) крáйчик, рýбчик; 2) *текст.* вуáль, -лі; 3) *тех.* зáдирка; ◊ *перен.* u c h y l i ć (o d s ł o n i ć, p o d n i e ś ć) ~ t a j e m n i c y підня́ти завíсу таємни́ці.

rąbnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* рубну́ти; *підсил.* рубону́ти.

rąbnięcie *n.* удáр *(шаблею).*

rączęta, -cząt, *blp., zdr., pieszcz.* рученя́та, -ня́т, рýченьки, -ньок.

rączka I *ż., zdr., pieszcz.* рýчка; *(предмета — ще)* держáк, -ка́; *(ножа і под. — ще)* колóдка; *(інструмента — ще)* рукоя́тка; ~ d z i e c k a рýчка дитúни; *військ.* ~ z a m k o w a рукоя́тка затвóра.

rączka I *ż. див.* **obsadka.**

rącznik *m., bot. (ricinus)* рицúна.

rączo швúдко, бúстро, прýдко; бáско. *Пор.* **rączy.**

rączość *ż.* швúдкість, -кості, бистротá, прýдкість; бáскість. *Пор.* **rączy.**

rączy швидкúй, бúстрий, прудкúй; *(про коня — звичайно)* баскúй.

rączyca *ż., ent. (tachina)* тахíна.

rączyna *ż., zdr., pieszcz.* рýченька.

rączysko *n., zgr.* ручúсько.

rdest, -tu, *m. bot. (polygonum)* гірчáк, -ка́, спорúш, -шу́.

rdestowate, -tych, *bot. (polygonaceae)* грéчкові, -вих.

rdza *ż.* ржа, іржá; ~ z b o ż o w a *(puccinia coronata)* хлíбна ржа.

rdzaki, -ków, *bot. див.* **rdzawnikowate.**

rdzawić, -wię, -wisz, -wił ржавúти, -влю́, -вúш, іржáвити, -влю, -виш.

rdzawieć *див.* **rdzewieć.**

rdzawnik *m., bot. (erineum)* іржáстий грибóк, -бка́.

rdzawnikowate, -tych, *bot.* іржáсті, -тих.

rdzawość *ż.* ржáвість, -вості, іржáвість.

rdzawy ржáвий, іржáвий; ~**wego** k o l o r u іржáвого кóльору.

rdzeniak *m., med. (cancer v. fungus medullaris)* медуля́рний (мозкоподíбний) рак, м'якúй рак, мозковúк, -ка́.

rdzeniomózgowie *n., anat. (myelencephalon)* головнúй мóзок, -зку.

rdzeniowy 1) серцевúнний, стрúжневий; 2) *anat. (medullaris)* мозковúй.

rdzennie: ~ p o l s k i чúсто (щúро) пóльський.

rdzennik *m., anat., biol. (myelinum)* мієлíн, -ну.

rdzenny корінúй; ~**na** l u d n o ś ć корінне насéлення; ~ P o l a k корінúй поля́к.

rdzeń, *lm.* **-nie,** *m.* 1) *бот., мед.* серцевúна, стрúжень, -жня; ~ d r z e w a серцевúна (стрúжень) дéрева; ~ w r z o d u стрúжень нарúву; 2) *тех.* сердéчник; *ел.* ~ m a g n e s u сердéчник магніту; 3) *грам.* кóрінь.

·реня; ~ wyrazu кóрінь слóва; 4) *перен.* суть, -ті; przenikać do ~nia проникáти в суть; ◊ *анат.* ~ kręgowy (pacierzowy) *(medulla spinalis)* спинний мóзок, -зку.

rdzewieć, -wieje, -wiał ржавíти, іржáвіти; ◊ *присл.* stara miłość nie ~wieje старóї любóві іржá не їсть.

re *nieodm., n., muz.* ре *(невідм.)*.

rea *ż., orn.* péa.

reagować, -guję, -gujesz, -gował реагувáти, -гýю, -гýєш.

reakcja *ż., polit., chem.* реáкція.

reakcjonista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* реакціонéр, -ра.

reakcyjnie реакцíйно.

reakcyjność *ż.* 1) реакцíйність, -ності; 2) реактúвність. *Пор.* **reakcyjny.**

reakcyjny 1) *політ.* реакцíйний; 2) *хім., тех.* реактúвний.

reaktyw, -wu, *m., chem.* реактúв, -ву.

reaktywny *tech. див.* **reakcyjny** 2.

real I, **-la,** *lm.* **-le,** *m. (іспанська монета)* реáл.

real II, **-lu,** *blm., m., druk.* реáл.

realgar, -ru, *m., chem., min.* реальгáр, -ру.

real'a, -liów, *blp., nauk.* реáлії, -лій.

realista I, **-ty,** *lm.* **-ści,** *m.* реалíст.

realista II, **-ty,** *lm.* **-ści,** *m.* ýчень реáльної шкóли.

realistka I *ż.* реалíстка.

realistka II *ż.* учениця реáльної шкóли.

realistycznie реалістúчно.

realistyczność *ż.* реалістúчність, -ності.

realistyczny реалістúчний.

realizacja *ż.* 1) реалізáція, здíйснення; 2) *театр., кіно* постановка.

realizacyjny якúй (що) стосýється реалізáції (здíйснення).

realizator, *lm.* **-rzy,** *m.* виконáвець, -вця, реалізáтор, -ра.

realizatorka *ż.* виконáвиця, реалізáтор, -ра.

realizm, -mu, *m.* реалíзм, -му.

realizować, -zuję, -zujesz, -zował реалізувáти, -зýю, -зýєш, здíйснювати, -нюю, -нюєш; ~ zamiary реалізувáти (здíйснювати) нáміри (зáміри).

realnie реáльно.

realność I *ż.* реáльність, -ності.

realność II *ż.* нерухóмість, -мості.

realny реáльний; *ек.* ~na płaca zarobkowa реáльна заробíтна плáта; *дорев.* szkoła ~na реáльна шкóла.

reasekuracja *ż.* перестрахóвка.

reasekuracyjny якúй (що) стосýється перестрахóвки; *(у контексті)* по перестрахóвці тóщо; towarzystwo ~ne товарúство по перестрахóвці.

reasekurować, -ruję, -rujesz, -rował перестрахóвувати, -вую, -вуєш; //~ się перестрахóвуватися.

reasumcja *ż.* 1) підсумувáння; *(короткий зміст)* резюмé *(невідм.)*; 2) скасувáння. *Пор.* **reasumować.**

reasumować, -muję, -mujesz, -mował 1) підбивáти (підвóдити) пíдсумок, підсумóвувати, -вую, -вуєш; *(подавати короткий зміст)* резюмувáти, -мýю, -мýєш; 2) *(ухвалу)* скасóвувати.

Rebeka Ревéка.

rebelia *ż., przest.* зáколот, -ту; knuć ~lię замишлúти зáколот; podnosić ~lię знімáти (піднімáти) зáколот.

rebeliant, *lm.* **-nci,** *m.* заколóтник.

rebelizant *m., przest. див.* **rebeliant.**

rebelizować, -zuję, -zujesz, -zował *przest.* знімáти (піднімáти) зáколот.

rebus, -su, *m.* рéбус; układać ~sy складáти рéбуси.

rebusik, -ku, *m., zdr. див.* **rebus.**

recenzent, *lm.* **-nci,** *m.* рецензéнт.

recenzentka *ż.* рецензéнтка.

recenzja *ż.* рецéнзія; pisać (dawać) ~ję o czym писáти (давáти) рецéнзію на що (про що).

recenzować, -zuję, -zujesz, -zował (co) рецензувáти, -зýю, -зýєш (що).

recenzyjka *ż., zdr.* невели́чка ре-цéнзія.
recenzyjny яки́й (що) стосу́ється рецéнзії; *(у контексті)* для рецéнзії тóщо; egzemplarz ~ примíрник для рецéнзії.
recepcja *ż., książ., żart.* прийóм, -му; być na ~ji u kogo бу́ти на прийóмі в кóго; wydawać ~ję дава́ти (влашто́вувати) прийóм.
recepcyjny для урочи́стих прийóмів; salony ~ne за́ли для урочи́стих прийóмів.
recepis, -su, *m.* 1) *(поштовий)* розпи́ска; 2) *торг.* рецепíса.
recepta *ż.* (па со) рецéпт (для чóго); *мед.* zapisać (przepisać) ~tę прописа́ти (приписа́ти) рецéпт.
receptariusz, *lm.* **-sze,** *m., farm.* рецепту́рна кни́га.
receptor *m.* 1) *фіз.* прийма́ч, -ча́; 2) *хім.* реципіéнт.
receptowy *med.* рецепту́рний.
receptura *ż., med.* рецепту́ра.
reces, -su, *m., praw. przest.* 1) відстрóчка; 2) відмóва (зрéчення) від свої́х прав.
rechocąco реготли́во; zaśmiać się ~ засмія́тися реготли́во.
rechocący реготли́вий.
rechot, -tu, *m.* 1) ква́кання; ку́мкання; *пор.* **rechotać;** 2) *(сміх)* ре́гіт, -готу.
rechotać, -choczę, -choczesz *(rzadziej* **-chocę, -chocesz),** *-chotał (про жаб)* ква́кати; *(розм. — ще)* ку́мкати; //~ się реготáти, -гочу́, -го́чеш, реготíти, -гочу́, -готи́ш.
rechotka *ż., pot.* зелéна жа́ба.
rechtać, -chcze *(rzadziej* **-chce), -chtał** 1) *(про свиню)* хрю́кати, ро́хкати, хро́кати; 2) *див.* **rechotać.**
recital, -lu, *lm.* **-le,** *m.* со́льний концéрт, -ту.
recuszek, *m., kul. див.* **racuszek.**
recydywa *ż.* рецидúв, -ву.
recydywista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., praw.* рецидивíст.
recydywistka *ż., praw.* рецидивíстка.
recydywować, -wuję, -wujesz, -wował 1) поверта́тися на́ново (до чóго); 2) *мед.* повтóрно захвóрювати, -рюю, -рюєш.
recypient *m., chem.* реципiéнт.
recypować, -puję, -pujesz, -pował *nauk.* реципува́ти, -пу́ю, -пу́єш.
recytacja *ż.* декламáція, худóжне чита́ння, рецита́ція.
recytacyjny декламаційний.
recytando *n., muz. див.* **recytatiwo.**
recytatiwo *nieodm., n., muz.* речитати́в, -ву.
recytator, *lm.* **-rzy,** *m.* чите́ць, -тця́.
recytatorka *ż. (про жінку)* чите́ць, -тця́.
recytować, -tuję, -tujesz, -tował 1) декламува́ти, -му́ю, -му́єш, прока́зувати, -зую, -зуєш, рецитува́ти, -тую, -ту́єш; 2) *перен.* говори́ти без за́пи́нки; ~ lekcję говори́ти уро́к без за́пи́нки.
reda *ż., mor.* рейд, -ду.
redagować, -guję, -gujesz, -gował редагува́ти, -гу́ю, -гу́єш.
redakcja *ż.* реда́кція.
redakcyjny редакційний; kolegium ~ne редакційна колéгія (редколéгія).
redaktor, *lm.* **-rzy,** *m.* реда́ктор, -ра; ~ naczelny головни́й реда́ктор; ~ odpowiedzialny відповіда́льний реда́ктор; ~ techniczny техні́чний реда́ктор (техреда́ктор, техре́д).
redaktorka *ż. (про жінку)* реда́ктор, -ра.
redaktorski реда́кторський.
redaktorstwo реда́кторство.
redlina *ż., roln.* обро́блена діля́нка землі́.
redukcja *ż.* 1) скоро́чення; ~ etatów скоро́чення шта́тів; ~ budżetu скоро́чення бюдже́ту; 2) реду́кція; ◊ ~ płac зни́ження зарпла́ти. *Пор.* **redukować.**
redukcyjny *chem., mat.* редукці́йний.
redukować, -kuję, -kujesz, -kował 1) скоро́чувати, -чую, -чуєш;

~ etaty скорóчувати штáти; ~ swoje wydatki скорóчувати свої вúтрати; 2) *хім., мат.* редукувáти, -кýю, -кýєш.

reduktor *m., el., chem.* редýктор, -ра.

reduplikacja *ż., lingw.* редуплікáція, подвóєння.

reduta *ż.* 1) маскарáд, -ду; 2) *військ. іст.* редýт, -ту; ◊ *розм.* masz babo ~tę máeш, бáбо, прáзник!

redutowy 1) маскарáдний; 2) якúй (що) стосýється редýту. *Пор.* **reduta.**

redyskonto *n., fin.* передúсконт, -ту, передисконтувáння.

redyskontować, -tuję, -tujesz, -tował *fin.* передисконтувáти, -тýю, -тýєш.

reedycja *ż.* перевидáння.

reeksport, -tu, *m., ek.* реéкспорт, -ту.

reelekcja *ż., hist.* повтóрне обрáння.

reemigracja *ż. див.* **remigracja.**

reemigracyjny *див.* **remigracyjny.**

reemigrant *m. див.* **remigrant.**

reemigrantka *ż. див.* **remigrantka.**

reewakuacja *ż.* реевакуáція.

refa *ż., mor.* риф.

refakcja *ż., handl.* рефáкція.

refakcyjny *handl.* рефакційний.

refektarski *kośc.* трáпéзний.

refektarz, *lm.* **-rze,** *m.* монастúрська трáпéза (трапéзна).

referat I, **-tu,** *m.* реферáт; *(повідомлення — ще)* дóповідь, -ді.

referat II, **-tu,** *m. (в установі)* сéктор, -ра.

referatowy рефератний, доповíдний.

referencja *ż.* реферéнція, відзив, -ву; dawać (wydawać) o kim ~je давáти реферéнції (відзив) про кóго.

referendariusz, *lm.* **-sze,** *m., hist.* юрúст-практикáнт.

referendarstwo I *n., hist.* посáда референдáрія.

referendarstwo II *n., zb., hist.* референдáрій з дружúною.

referendarz, *lm.* **-rze,** *m., hist.* референдáрій.

referendum, *nieodm., n., polit.* референдум, -му.

referent, *lm.* **-nci,** *m.* референт; доповíдач, -відачá. *Пор.* **referat** I.

referentka *ż. (про жінку)* референт; доповíдачка. *Пор.* **referat** I.

referować, -ruję, -rujesz, -rował референтувáти, -рýю, -рýєш (що), доповíдати (про що).

refet, -tu, *m., karc.* гра внічию.

refleks, -su, *m., fiz., fizjol., lingw.* рефлéкс, -су; *(фіз., перен. — ще)* відблиск, -ку; *(лінгв. — ще)* рефлексáція; rzucać na co ~ кúдати на що відблиск; ~ warunkowy умóвний рефлéкс.

refleksja *ż.* рефлéксія, рóздум, -му; budzić (wywoływać) ~je будúти (викликáти) рефлéксії, навóдити на рóздуми.

refleksologia *ż., psych.* рефлексолóгія.

refleksowy *nauk.* рефлектúвний.

refleksyjny розсýдливий, розважливий; natura ~na розсýдливий (розвáжливий) характéр, -ру, розсýдлива (розвáжлива) вдáча.

reflektant, *lm.* **-nci,** *m.* 1) **особа,** якá (що) бажáє одéржати (здобýти, дістáти) що; 2) особа, якá (що) розрахóвує на що.

reflektantka *ż.* 1) особа, якá (що) бажáє одéржати (здобýти, дістáти) що; 2) особа, якá (що) розрахóвує на що.

reflektor *m.* рефлéктор, -ра; *(фіз.— ще)* прожéктор; ~ łukowy прожéктор з дуговóю лáмпою; ~ żarówkowy прожéктор з жаровóю лáмпою.

reflektorowy рефлéкторний; прожéкторний. *Пор.* **reflektor.**

reflektować I, **-tuję, -tujesz, -tował** (na co) розрахóвувати, -вую, -вуєш (на що); ~ na posadę розрахóвувати на посáду.

reflektować II, **-tuję, -tujesz, -tował** (kogo) вгамóвувати, -вую,

-вуєш (кого́); //~ się опам'ятáтися, отя́митися, -млюся, -мишся, схаменýтися (*лише докон.*).
reflektować III, **-tuję, -tujesz, -tował** *fiz.* відбивáти, віддзеркáлювати, -люю, -люєш.
reforma *ż.* рефóрма; p r z e p r o w a d z a ć ~mę провóдити рефóрму; ~ r o l n a земéльна (аграрна) рефóрма; z a p r o w a d z a ć (w p r o w a d z a č) ~mę вводити рефóрму.
reformacja *ż., rel. hist.* реформáція.
reformacki *rel.* реформáтський.
reformata, -ty, *lm.* **-ci,** *m., rel.* реформáт.
reformator, *lm.* **-rzy,** *m.* реформáтор, -ра.
reformatorka *ż. (про жінку)* реформáтор, -ра.
reformatorski реформáторський.
reformista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* реформíст.
reformistka *ż., polit.* реформíстка.
reformistyczny *polit.* реформíстський.
reformizm, -mu, *m., polit.* реформíзм, -му.
reformować, -muję, -mujesz, -mował реформувáти, -мýю, -мýєш.
reformowany реформóваний.
reformy, -form, *blp.* жінóчі трусú, -сíв.
refrakcja *ż., fiz., astr.* рефрáкція; *(фіз. — ще)* залóмлення.
refrakcyjny *fiz.* рефракційний.
refraktometr *m., fiz.* рефрактóметр, -ра.
refraktor *m., astr.* рефрáктор, -ра.
refren, -nu, *m., lit., muz.* рефрéн, -ну, прúспів, -ву; p o w t a r z a ć ~ повторя́ти рефрéн (прúспів).
refrygierator *m., tech.* рефрижерáтор, -ра.
refugium, *lp. nieodm., lm.* **-gia, -giów,** *n., przest., żart.* притýлок, -лку.
regalia, -liów, *blp.* регáлії, -лій.
regał I, -łu, *m.* малéнький орráн.
regał II, -łu, *m. (для книжок та ін.)* стелáж, -жá.
regata *(zazwyczaj w lm.)* **-gaty, -gat,** *ż., sport.* регáта.
regencja *ż., polit.* рéгентство.
regencyjny *polit.* рéгентський.
regeneracja *ż., fizjol.* регенерáція.
regenerator *m., tech.* регенерáтор, -ра.
regenerować się, -ruję, -rujesz, -rował *nauk.* регенерувáти, -рýю, -рýєш.
regent, *lm.* **-nci,** *m., polit.* рéгент.
regentka *ż., polit.* рéгентка.
regentowa, -wej, *ż., pot.* рéгентша.
regestr *m. див.* **rejestr.**
regestrować *див.* **rejestrować.**
regestrowy *див.* **rejestrowy.**
regiment, -tu, *m., wojs. hist.* реймéнт, -ту.
regimentarski *hist.* реймéнтарський.
regimentarz, *lm.* **-rze,** *m., hist.* реймéнтар, -ря.
regimentarzować, -rzuję, -rzujesz, -rzował *hist. див.* **regimentarzyć.**
regimentarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *hist.* реймéнтарювáти, -рю́ю, -рю́єш.
Regina Регíна.
region, -nu, *m.* 1) райóн, -ну; 2) *поез.* небéсна сфéра, небозвíд, -звóду.
regionalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* прихúльник регіоналíзму.
regionalizm, -mu, *m.* регіоналíзм, -му.
regionalny регіонáльний.
registrator, *m.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* реєстрáтор, -ра.
registratura *ż.* реєстратýра.
reglament, -tu, *m.* регламéнт, -ту.
reglamentacja *ż.* регламентáція.
reglamentować, -tuję, -tujesz, -tował регламентувáти, -тýю, -тýєш.
reglamentowany регламентóваний.
regleta *ż., druk.* реглéт.
regres, -su, *m.* регрéс, -су.
regresja *ż.* регрéсія.
regresywny регресúвний.
regulacja *ż.* регулювáння.
regulacyjny регулятúвний.
regulamin, -nu, *m.* 1) регламéнт, -ту; 2) *військ.* статýт. -ту; ~ a r t y l e r i i артилерíйський статýт; 3) *перен.* прáвила, -вил;

~ jazdy dla kierowców samochodowych прáвила автомобíльного рýху для водíїв; 4) прáвила внýтрішнього розпоря́дку.
regulaminowy 1) регла́ментний; 2) статýтний. *Пор.* **regulamin** 1, 2.
regularnie регуля́рно.
regularność *ż.* 1) регуля́рність, -ності; 2) прáвильність; *пор.* **regularny**; 2) *фізіол. див.* **menstruacja.**
regularny 1) регуля́рний; wojsko ~ne регуля́рне вíйсько; 2) *(про риси обличчя, спосíб життя)* прáвильний.
regularyzacja *ż.* регулюва́ння.
regulator I, *lm.* **-rzy**, *m., spec.* регулюва́льник, регуля́тор, -ра.
regulator II, *lm.* **-ry**, *m., tech.* регуля́тор, -ра.
regulatorka *ż., spec.* регулюва́льниця.
regulować, -luję, -lujesz, -lował регулюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; ~ ruch uliczny регулюва́ти вýличний рух; ◊ ~ rachunek, dług спла́чувати рахýнок, борг; ~ zegarek перевіря́ти годи́нник.
regulowanie *n.* регулюва́ння, ~ ruchu ulicznego регулюва́ння вýличного рýху.
reguła *ż.* 1) прáвило; *мат.* ~ łańcuchowa ланцюго́ве прáвило; *присл.* nie ma ~ły bez wyjątku немáє прáвила без ви́нятків; *мат.* ~ trzech трíйне прáвило; 2) монасти́рський устáв, -ву.
regułka *ż.* коро́тке прáвило.
rehabilitacja *ż.* реабілітáція.
rehabilitacyjny яки́й (що) стосýється реабілітáції.
rehabilitować, -tuję, -tujesz, -tował реабілітувáти, -тýю, -тýєш; //~ się реабілітувáтися.
reinkarnacja *ż., fil.* перевтíлення.
reinstalacja *ż.* понóвлення на посáді.
rej: ~ wodzić (prowadzić) (w czym, nad kim, między kim) верхово́дити, -джу, -диш (ким, чим); задава́ти тон; вести́ пере́д.
reja *ż., mor.* ре́я.
rejd, -du, *m., mor.* рейд, -ду.
rejencja *ż., polit. див.* **regencja.**
rejent, *lm.* -nci, *m.* нотáріус; нотáр. -ря́ *(заст.)*.
rejentalnie нотаріáльно.
rejentalny нотаріáльний.
rejentura *ż.* нотаріáт, -ту.
rejestr I, **-ru**, *m.* реéстр, -ру; prowadzić ~ вести́ реéстр; ◊ *прик.* co było, a nie jest, nie piszesię w ~ хто дáвне пом'я́не, хай лúха не мине́; хто дáвне пом'янýв, щоб лúха не минýв.
rejestr II, **-ru**, *m., muz. (голосу, звука)* регíстр, -ру; *(деталь інструмента)* регíстр, -ра.
rejestracja *ż.* реєстрáція.
rejestracyjny реєстраційний; znak ~ реєстраційний знак.
rejestrator *m. див.* **registrator.**
rejestratura *ż. див.* **registratura.**
rejestrować, -ruję, -rujesz, -rował реєструвáти, -рýю, -рýєш; //~ się реєструвáтися.
rejestrowy реєстрóвий; *мор.* tona ~wa реєстрóва тóнна.
rejon, -nu, *m.* райóн, -ну; ~ fabryczny фабри́чний (заводський) райóн; ~ warowny укрíплений райóн.
rejonizacja *ż.* районува́ння.
rejonizować, -zuję, -zujesz, -zował районувáти, -нýю, -нýєш.
rejonowy райóнний; komitet ~ райóнний комітéт (райкóм).
rejs I, **-su**, *m., mor.* рейс, -су.
rejs II, **-sa**, *m. (португальська монета)* рейс, -са.
rejterada *ż., wojs. przest.* ретирáда, відступ, -пу.
rejterować(się), -ruję, -rujesz, -rował *przest.* ретирувáтися, -рýюся, -рýєшся.
rejwach, -chu, *m., pot.* рéйвах, -ху, гармúдер, -ру; robić (wszczynać, podnosić) ~ здіймáти (зчиня́ти) рéйвах (гармúдер).

rek, -ku, *m., sport.* турні́к, -ká.
rekapitulacja *ż.* рекапітуля́ція.
rekapitulować, -luję, -lujesz, -lował сти́сло повторя́ти ска́зане.
rekin *m., icht.* аку́ла.
reklama *ż.* рекла́ма; ~ świetlna світлова́ рекла́ма; zrobić ~mę зроби́ти рекла́му.
reklamacja *ż.* (o co) *handl. i in.* рекама́ція (на що); uwzględniać ~ję бра́ти до ува́ги рекама́цію; wnosić ~ję оголо́шувати рекама́цію.
reklamacyjny *handl. i in.* рекламаці́йний.
reklamant, *lm.* **-nci,** *m., handl.* той, що рекламу́є.
reklamiarstwo *n., pogardl.* похвальба́, хва́стощі, -щів, самореклама́.
reklamiarz, *lm.* **-rze,** *m., pogardl. dub.* **reklamista.**
reklamista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., pogardl.* рекламі́ст.
reklamistka *ż., pogardl.* рекламі́стка.
reklamować, -muję, -mujesz, -mował *handl. i in.* 1) (co) рекламува́ти, -му́ю, -му́єш; 2) (o co) оголо́шувати рекама́цію (на що), рекламува́ти (що); //~ się рекламува́тися.
reklamowy рекла́мний.
rekluzja *ż., przest.* позба́влення во́лі, ув'я́знення.
rekognoscent, *lm.* **-nci,** *m., praw.* той, що ствéрджує тотóжність.
rekognoskować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *jур.* ствéрджувати тотóжність; 2) *wojsk.* рекогносцирува́ти, -ру́ю, -ру́єш, розві́дувати, -дую, -дуєш.
rekolekcje, -cji, *blp., kośc.* говіння; ◊ odbywać ~ a) говіти; б) *rozm. żart.* сидіти в холо́дній (буцега́рні).
rekomendacja *ż.* рекоменда́ція.
rekomendacyjny рекомендаці́йний; list ~ рекомендаці́йний лист, -та́.
rekomendować, -duję, -dujesz, -dował рекомендува́ти, -ду́ю, -ду́єш.
rekomendowany рекомендо́ваний; list ~ny рекомендо́ваний лист, -та́.
rekompensata *ż.* (za co) компенса́ція, відшкодува́ння (за що).
rekompensować, -suję, -sujesz, -sował компенсува́ти, -су́ю, -су́єш, відшкодо́вувати, -вую, -вуєш.
rekonesans, -su, *m., wojs. przest.* 1) розві́дувальний відді́л, -лу, розві́дувальна части́на; 2) *(dія)* ро́звідка.
rekonstrukcja *ż.* реконстру́кція; ~ przemysłu реконстру́кція промисло́вості.
rekonstrukcyjny реконструкти́вний.
rekonstruować, -ruuję, -ruujesz, -ruował реконструюва́ти, -руюю, -руюєш.
rekonwalescencja *ż., med.* видýжування, одýжування, реконвалесце́нція; być gdzieś na ~ji бу́ти де для ви́дужання (одýжання); ◊ być w ~ji видýжувати, -жую, -жуєш, одýжувати.
rekonwalescent, *lm.* **-nci,** *m., med.* видýжуючий, -чого, одýжуючий, реконвалесце́нт.
rekonwalescentka *ż., med.* видýжуюча, -чої, одýжуюча, реконвалесце́нтка.
rekord, -du, *m.* реко́рд, -ду; brać ~ бра́ти реко́рд; pobić ~ поби́ти реко́рд; ~ światowy світови́й реко́рд; ustalać ~ устано́влювати реко́рд.
rekordowy реко́рдний.
rekordzista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* рекорди́ст, рекордсме́н.
rekordzistka *ż.* рекорди́стка, рекордсме́нка.
rekotać *dub.* **rechotać.**
rekreacja *ż., szk. przest.* пере́рва; рекреа́ція *(zast.).*
rekreacyjny *szk. przest.* рекреаці́йний *(zast.).*
rekredytywa *ż., dypl. i in.* рекредити́в.
rekrucki *wojs.* рекру́тський.
rekrudescencja *ż., med.* погі́ршання хворо́би.

rekrut, *lm.* **-ci,** *m., wojs.* ре́крут, новобра́нець, -нця (*іст. дорев.*).
rekrutacja *ż., wojs.* рекру́тський набі́р, -бо́ру.
rekrutować, -tuję, -tujesz, -tował рекрутува́ти, -ту́ю, -ту́єш, вербува́ти, -бу́ю, -бу́єш; //~ **się** рекрутува́тися, вербува́тися.
rekryminacja *ż., praw.* взаємне обвинува́чення.
rektor, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* ре́ктор, -ра.
rektorat, -tu, *m.* ректора́т, -ту.
rektorować, -ruję, -rujesz, -rował ректорува́ти, -ру́ю, -ру́єш.
rektorski ре́кторський.
rektorstwo I *n.* ре́кторство.
rektorstwo II *n., zb.* ре́ктор з дружи́ною.
rektyfikacja *ż.* 1) *хім., тех.* ректифіка́ція; 2) *мат.* ви́прямлення (ви́простання) криво́ї; обчи́слення довжини́ дуги́.
rektyfikat, -tu, *m., tech.* ректифіка́т, -ту.
rektyfikator *m., tech.* ректифіка́тор, -ра.
rektyfikować, -kuję, -kujesz, -kował 1) спросто́вувати, -вую, -вуєш; 2) *тех., хім.* ректифікува́ти, -ку́ю, -ку́єш; //~ **się** ректифікува́тися.
rekuperacja *ż., tech.* рекупера́ція.
rekurent, *lm.* **-nci,** *m., praw.* позива́ч, -зи́вача́, позо́вник, позива́льник.
rekurs, -su, *m., praw.* 1) позо́вна зая́ва у ви́щу інста́нцію; odrzucać ~ відкида́ти позо́вну зая́ву у ви́щу інста́нцію; wnosić (składać) ~ подава́ти позо́вну зая́ву у ви́щу інста́нцію; 2) пра́во регре́су.
rekuza *ż., żart. (у сватанні)* відмо́ва; dostać ~zę оде́ржати (діста́ти) відмо́ву; spotykać kogo ~ хтось оде́ржує (діста́є) відмо́ву; ◊ dawać ~zę відмовля́ти (кому́).
rekuzować, -zuję, -zujesz, -zował (komu) *przest.* дава́ти відмо́ву, відмовля́ти (кому́).
rekwiem *nieodm., n., muz., kośc.* ре́квієм, -му.
rekwirent, *lm.* **-nci,** *m., przest.* слі́дчий, -чого.
rekwirować, -ruję, -rujesz, -rował реквізува́ти, -зу́ю, -зу́єш.
rekwizycja *ż.* реквізи́ція; w drodze ~ji шля́хо́м реквізи́ції.
rekwizycyjny реквізиці́йний.
rekwizytor, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m., teatr.* реквізи́тор, -ра.
rekwizytornia *ż., teatr.* склад реквізи́тів.
rekwizyty, -tów, *blp., teatr.* реквізи́ти, -тів.
relacja I *ż.* 1) (z czego) звіт, -ту (про що); 2) (o czym) повідо́млення (про що); ~ z pierwszej ręki повідо́млення з пе́рших рук; 3) *військ.* реля́ція; ◊ zdawać ~ję звітува́ти. -ту́ю, -ту́єш.
relacja II *ż. див.* **stosunek** 1.
relacyjny I звітний.
relacyjny II *gram.* **відно́сний;** przymiotnik ~ відно́сний прикме́тник.
relaksacja *ż., hut.* релаксація.
relatywizm, -mu, *m., fil.* **релятивізм,** -му.
relatywnie релятивно.
relatywność *ż.* релятивність, -ності.
relatywny релятивний.
relegacja *ż., przest. (з учбового закладу)* ви́ключення.
relegować, -guję, -gujesz, -gował *przest. (з учбового закладу)* виключа́ти.
relief, -fu, *m.* рельє́ф, -фу.
religia *ż.* реліґія.
religijnie релігійно.
religijność *ż.* релігійність, -ності.
religijny релігійний.
religioznawstwo *n.* релігіознавство.
relikt, -tu, *m., nauk.* реліквт, -ту.
reliktowy *nauk.* реліктовий.
relikwie, -wii, *blp., ż., rel., przen.* реліквії, -вій.
rels, -su, *m.* ре́йка; рельс *(рідко)*.
relsowy ре́йковий; ре́льсовий. *Пор.* **rels.**
reluktancja *ż., tech.* магнітний о́пір (*род.* о́пору).

remanent, -tu, *lm.* -ty, *m.* ли́шок, -шку, за́лишок.
Remigiusz Ремігій, -гія.
remigracja *ż.* реемігра́ція.
remigracyjny реемігра́ційний.
remigrant, *lm.* **-nci,** *m.* реемігра́нт.
remigrantka *ż.* реемігра́нтка.
remilitaryzacja *ż.* ремілітаризація.
reminiscencja *ż., książ.* ремінісце́нція.
remis, -su, *m.* 1) *(спорт.)* нічия́; ◊ **zakończyć się ~sem** закінчи́тися внічию́; 2) *карт.* ремі́з, -зу.
remisja *ż., med.* ремі́сія.
remisjer, *lm.* **-rzy,** *m., handl.* біржови́й посере́дник, біржови́к, -ка́.
remisować, -suję, -sujesz, -sował *kart.* ремізити, -мі́жу, -мі́зиш.
remisowy *sport.* нічи́йний.
remitent, *lm.* **-nci,** *m., fin.* ремітє́нт.
remitować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *торг.* відсила́ти, поверта́ти; 2) *фін.* ремітува́ти, -тую, -ту́єш.
remiz *m., orn. (remiz pendulinus)* ре́мез.
remiza *ż.* 1) *(місце для стоянки і ремонту вагонів, автобусів)* парк, -ку; **~ tramwajowa** трамва́йний парк; 2) *зал.* депо́ *(невідм.)*; **~ parowozowa** парово́зне депо́.
remonstracja, *zazwyczaj w lm.* **-cje, -cji,** *ż.* доко́ри, -рів, дорика́ння, -ка́нь.
remont, -tu, *m.* ремо́нт, -ту; **~ bieżący** пото́чний ремо́нт; **~ generalny (kapitalny)** капіта́льний ремо́нт.
remontanty, -tów, *blp., ogr.* ремонта́нтні росли́ни, -ли́н.
remontować, -tuję, -tujesz, -towal ремонтува́ти, -тую, -ту́єш.
remuneracja *ż.* винагоро́да, ви́нагородження; компенса́ція. *Пор.* **remunerować.**
remunerować, -ruję, -rujesz, -rował винагоро́джувати, -джую, -джуєш; *(збиток)* компенсува́ти, -сую, -су́єш.
ren *m.* північний о́лень.
Ren, -nu, *m.* Рейн, -ну.
rendez-vous *nieodm., n.* поба́чення; рандеву́ *(розм., жарт.)*.
renegacja *ż.* ренега́тство.
renegacki ренега́тський.
renegat, *lm.* **-ci,** *m.* ренега́т.
renegatka *ż.* ренега́тка.
renesans, -su, *m., lit., szt.* ренеса́нс, -су.
renesansowy ренеса́нсовий.
reneta *ż., sad.* рене́та.
renifer *m. див.* **ren.**
reniferowy що стосу́ється північного о́леня.
renkloda *ż., ogr.* ренгло́та, ренкло́д.
renoma *ż.* реноме́ *(невідм.)*, репута́ція; **mieć dobrą, złą ~mę** (cieszyć się dobrą, złą ~mą) ма́ти хоро́ше, пога́не реноме́ (хоро́шу, пога́ну репута́цію); ◊ **być w ~mie** бу́ти ду́же відо́мим; **robić komu ~mę** робити рекля́му кому́.
renomować, -muję, -mujesz, -mował захва́лювати -люю, -люєш, рекламува́ти, -му́ю, -му́єш.
renomowany знамени́тий; *підсил.* славе́тний, славнозві́сний.
renons, -su, *m., karc.* рено́нс, -су.
renonsować, -suję, -sujesz, -sował 1) *книж.* зрика́тися (чого́), відмовля́тися (від чо́го); 2) *карт.* ходи́ти в рено́нс.
renowacja *ż.* 1) *книж.* о(б)но́влення; 2) *(векселя)* продо́вження.
renta *ż., ek.* 1) ре́нта; **absolutna ~ gruntowa** абсолю́тна земе́льна ре́нта; **~ różniczkowa** диференціа́льна ре́нта; **względna ~ gruntowa** віднос́на земе́льна ре́нта; 2) *(державна допомога непрацездатним)* пе́нсія; **~ inwalidzka (dla inwalidów)** пе́нсія по інвалі́дності; **~ starości (a. dla starców)** пе́нсія по ста́рості.
rentgen, *m., med.* рентге́н, -ну.
rentgenizacja *ż., med.* рентгеніза́ція.
rentgenografia *ż., med.* рентгенографі́я.

rentgenogram, -mu, *m., med.* рентгенограма.
rentgenolog, *lm.* **-logowie** *a.* **-lodzy,** *m., med.* рентгенолог.
rentgenologia *ż., med.* рентгенологія.
rentgenologiczny *med.* рентгенологічний.
rentgenoskopia *ż., med.* рентгеноскопія.
rentgenowski *med., fiz.* рентгенівський; promienie ~kie рентгенівське проміння; zdjęcie ~kie рентгенівський знімок, -мка.
rentier, *lm.* **-rzy,** *m.* рантьє *(невідм.)*.
rantierka *ż. (про жінку)* рантьє *(невідм.)*.
rentodajny *ek. див.* **rentowny.**
rentować się, -tuję, -tował 1) приносити (давати) ренту; 2) *перен.* оплачуватися, -чується, бути рентабельним.
rentownik, *lm.* **-cy,** *m. див.* **rentier.**
rentowność *ż., ek.* рентабельність, -ності.
rentowny *ek.* рентабельний.
rentowy рентний; dochód ~ рентний дохід, -ду.
renuncjacja *ż.* зречення.
reński I рейнський.
reński II, **-kiego,** *m., hist. (австрійська монета)* гульден.
reobatometr, -ru, *m., tech.* батометр, -ра.
reofor, -ru, *m., el.* реофор, -ра.
reokord, -du, *m., el.* реохорд.
reometr, -ru, *m.* 1) *фіз.* реометр, -ра; 2) *ел. див.* **galwanometr.**
reorganizacja *ż.* реорганізація; ~ produkcji реорганізація виробництва.
reorganizacyjny реорганізаційний.
reorganizator, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie,** *m.* реорганізатор, -ра.
reorganizatorka *ż. (про жінку)* реорганізатор, -ра.
reorganizować, -zuję, -zujesz, -zował реорганізувати, -зую, -зуєш.
reoskop, -pu, *m., fiz.* реоскоп.
reostat, -tu, *m., el.* реостат.
reotom, -mu, *m., el.* реотом, періодичний переривник.
reotropizm, -mu, *m., biol.* реотропізм, -му.
reparacja *ż. див.* **naprawa** 1.
reparacje, -cji *a.* **-cyj,** *blp., polit.* репарації, -цій.
reparacyjny I *polit.* репараційний.
reparacyjny II *див.* **reperacyjny.**
reparować, -ruję, -rujesz, -rował *див.* **naprawiać** 1.
repartycja *ż.* 1) *ек.* розкладка; ~ żywnościowa продрозкладка; 2) *наук.* розподіл, -лу.
repartycyjny 1) розкладковий; podatek ~ розкладковий податок, -тку; 2) розподільний. *Пор.* **repartycja.**
repatriacja *ż., polit.* репатріація.
repatriant, *lm.* **-nci,** *m., polit.* репатріант.
repatriantka *ż., polit.* репатріантка.
repatriować, -riuję, -riujesz, -riował *polit,* репатріювати, -рію, -ріюєш.
reperacja *ż. див.* **naprawa** 1.
reperacyjny ремонтний; warsztat ~ ремонтна майстерня.
reperować, -ruję, -rujesz, -rował *див.* **naprawiać** 1.
repertorium *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *buch.* реєстр, -ру, покажчик рахунків (головної книги)
repertuar, -ru, *m.* репертуар, -ру.
repertuarowy репертуарний.
repeta *ż., posp. (до порції)* добавка.
repetent, *lm.* **-nci,** *m., szk.* другорічник.
repetentka *ż., szk.* другорічниця.
repetier *m., tech.* репетир, -ра.
repetierowy *wojs.* багатозарядний; broń ~wa багатозарядна зброя.
repetować, -tuję, -tujesz, -tował *szk.* залишатися на другий рік у тому ж класі.
repetycja *ż., teatr.* репетиція.
repetycyjny *teatr.* репетиційний.
repetytor, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m.* репетитор, -ра.
repetytorium, *lp. nieodm., lm.* **-ria, -riów,** *n.* 1) оглядова лекція;

2) *(посібник)* повто́рювальний курс, -су.
replantacja *ż., med.* реплантáція, прижи́влення.
replika *ż.* рéпліка.
replikować, -kuję, -kujesz, -kował *(niedok. i dok.)* подава́ти рéпліку, пода́ти рéпліку.
repolonizacja *ż.* реполонізáція.
reporta *ż., fin., buch.* репóрт, -ту.
reportaż, -żu, *lm.* -że, *m.* репортáж, -жу.
reportażysta, *lm.* -ści, *m.* репортажи́ст.
reporter, *lm.* -rzy, *m.* репортéр, -ра.
reporterka I *ż. (про жінку)* репортéр, -ра.
reporterka II *ż. (професія)* репортéрство.
reporterski репортéрський.
reporterstwo *n.* репортéрство.
represalia, -liów, *blp.* репресáлії, -лій; stosować wzglądem kogo ~ застосóвувати до кóго репресáлії.
represja *ż.* репрéсія.
represyjny *див.* **represywny.**
represywny репреси́вний.
reprezentacja *ż.* 1) представни́цтво, репрезентáція; *торг.* ~ firmy представни́цтво фíрми; 2) *спорт.* збíрна кома́нда; 3) *(про вигляд)* імпозáнтність, -ності, презентáбельність.
reprezentacyjny 1) *політ.* представни́цький, парламентáрний; rząd ~ представни́цький (парламентáрний) ýряд, -ду; 2) збíрний; 3) імпозáнтний, презентáбельний; człowiek ~ презентáбельна (імпозáнтна) людúна; *пор.* **reprezentacja;** 4) для прийóмів; sala ~na зал для урочúстих прийóмів; ◊ sklep ~ зразково-показóвий магазúн, -ну.
reprezentant, *lm.* -nci, *m.* представни́к, -ка́, репрезентáнт.
reprezentantka *ż. (про жінку)* представни́ця, репрезентáнт.
reprezentatywność *ż.* презентáбельність, -ності.
reprezentatywny презентáбельний.
reprezentować, -tuję, -tujesz, -tował представля́ти, репрезентува́ти, -ту́ю, -ту́єш: Radę Państwa ~tuje Przewodniczący lub jego zastępca Держáвну Ра́ду представля́є (репрезентýє) голова́ або йогó застýпник.
reprobacja *ż., praw.* відки́нення, несхвáлення.
reprobować, -buję, -bujesz, -bował *praw.* не апробува́ти, -бу́ю, -бу́єш, не схвáлювати, -люю, -люєш.
reprodukcja *ż.* 1) репроду́кція; ~ obrazu репроду́кція карти́ни; 2) відтво́рення; ~ rozszerzona пошúрене відтво́рення. *Пор.* **reprodukować.**
reprodukcyjny 1) репродукці́йний; 2) відтво́рний. *Пор.* **reprodukować.**
reprodukować, -kuję, -kujesz, -kował 1) репродукува́ти, -ку́ю, -ку́єш; 2) *ек.* відтво́рювати, -рюю, -рюєш.
reproduktor *m.* 1) репроду́ктор, -ра; 2) *вет.* плідни́к, -ка́.
reprotestacja *ż.* контрпротéст, -ту.
reprymanda *ż., przest., żart.* див. **reprymenda.**
reprymenda *ż., przest., żart.* репримáнд, -ду, нáгінка; dać (wyciąć) komu ~dę зробúти кому́ репримáнд, да́ти кому́ нáгінку, вúчитати кому́.
reprywatyzacja *ż., ek.* (czego) повéрнення прáва влáсності (на що).
reprza *ż., muz. i in.* репри́з, -зу, репри́за.
reptylie, -lii, *blp., zool.* репти́лії, -лій.
republika *ż.* респýбліка; ~ autonomiczna автономна респýбліка; ~ burżuazyjna буржуáзна респýбліка; ~ demokratyczna демократúчна респýбліка; ~ federacyjna федерати́вна респýбліка; **Republika** Rad Радя́нська респýбліка; ~ socjalistyczna соціалісти́чна респýбліка.

republikanin, -kanie, -kanów, *m., polit.* республіка́нець, -нця.
republikanizm, -mu, *m., polit.* республіка́нські по́гляди, -дів.
republikanka *ż., polit.* республіка́нка.
republikański республіка́нський.
reputacja *ż.* репута́ція; mieć dobrą, złą ~ję ма́ти хоро́шу, пога́ну репута́цію; robić komu dobrą, złą ~ję роби́ти (ство́рювати) кому́ хоро́шу, пога́ну репута́цію; ◊ znać kogo z ~ji зна́ти кого́ з чуто́к (чу́тки).
reranie *n.* гаркáвість, -вості; *мед.* ротаці́зм, -му.
resekcja *ż., chir.* резе́кція.
reskrypt, -tu, *m., hist.* рескри́пт, -ту; ~tem coś zarządzać нака́зувати що рескри́птом; wydawać (ogłaszać) ~ видава́ти (оголо́шувати) рескри́пт.
resor, -ru, *m.* ресо́ра; powóz na ~rach екіпа́ж на ресо́рах; ◊ *розм.* bujda na ~rach а) тереве́ні, -нів, баляндра́си, -сів, баля́си; б) су́ща бре́хня.
resorbować, -buję, -bujesz, -bował *nauk.* вбира́ти (в се́бе).
resorowy ресо́рний.
resorpcja *ż., nauk.* резо́рбція.
resort, -tu, *m.* ві́домство.
resortowy ві́домчий.
respekt, -tu, *m.* пошáна, пова́га; респе́кт, -ту *(заст.)*; być w ~kcie корúстува́тися пошáною (пова́гою); mieć ~ (dla kogo, dla czego) ма́ти пошáну (пова́гу) (до кóго, до чóго); ◊ *ист.* siedzieć (być) na ~kcie u kogo бу́ти чиїм нахлі́бником.
respektować, -tuję, -tujesz, -tował (kogo, co) поважáти, шанувáти, -ну́ю, -ну́єш (кого́, що).
respektowy: dnie ~we *handl., praw.* пільгові дні (*род.* днів), дні відстрóчки; *ист.* panna ~wa нахлі́бниця.
respiracja *ż., med.* респіра́ція, ди́хання.
respiracyjny *med.* респіра́торний.
respirator *m., med.* респіра́тор, -ра.
respons, -su, *m., arch., żart.* ві́дповідь, -ді.
restanty, -tów, *blp., handl.* реста́нти, -тів; незреалізо́вані ці́нні папе́ри, -рів.
restauracja I *ż.* рестора́н, -ну.
restauracja II *ż., nauk., hist.* реставра́ція.
restauracyjny I рестора́нний; ◊ wagon ~ вагóн-рестора́н, -ну.
restauracyjny II реставраці́йний.
restaurator I, *lm.* **-rzy,** *m.* *(власник ресторану)* рестора́тор, -ра.
restaurator II, *lm.* **-rzy,** *m., spec., polit.* реставра́тор, -ра.
restauratorka I *ż.* влáсниця рестора́ну.
restauratorka II *ż., spec., polit.* *(про жінку)* реставра́тор, -ра.
restauratorski реставра́торський.
restaurować, -ruję, -rujesz, -rował реставрува́ти, -ру́ю, -ру́єш; ~ budynek реставрува́ти буди́нок.
restrykcja *ż., przest.* обме́ження.
restytucja *ż., praw., biol.* реститу́ція.
restytucyjny *praw.* яки́й (що) стосу́ється реститу́ції; *(у контексті)* реститу́ції то́що; sprawa ~na спрáва реститу́ції.
restytuować, -tuuję, -tuujesz, -tuował 1) *біол.* привертáти колúшній стан; 2) *юр.* повертáти що влáсникові.
restytutor, *lm.* **-rowie** a. **-rzy,** *m.* 1) той, що повертáє (привертáє) дáвній стан; 2) той, що повертáє що влáсникові. *Пор.* **restytuować.**
resume *nieodm., n.* резюмé *(невідм.)*.
resurs, -su, *m.* ресýрс, -су; ◊ przyjść komu z ~sem допомогти́ (помогти́) кому́.
resursa *ż., przest.* клуб, -бу; ~ kupiecka купéцький клуб.
reszka *blm., ż.* рéшка; orzeł czy ~? *(гра)* орéл чи рéшка?

reszta *ż.* 1) ре́шта; w y d a w a ć (z d a w a ć) ~tę (d a w a ć ~ty) видава́ти (дава́ти) ре́шту; 2) *(товару і под.)* за́лишок, -шку; 3) *мат.* оста́ча.

resztka *ż.* за́лишок, -шку; оста́нок, -нку *(рідко)*; ре́шткн, -ток *(лише в мн.)*; ~ki o b i a d u ре́шткн (за́лишки) обі́ду; ◊ *розм.* ~kami g o n i ć жи́ти на оста́нні копійки́; z ~ką w o j s k a з недо́битками ві́йська.

resztować, -tuje *(tylko w 3 osobie) przest.* залиша́тися, лиша́тися, зоставáтися.

resztujący *przest. див.* **pozostały.**

retman, *lm.* **-nowie,** *m., mor.* ло́цман.

retor, *lm.* **-rowie,** *m., hist., przen.* ри́тор, -ра.

retorsja *ż., polit.* рето́рсія.

retorski *hist.* ри́торський.

retorstwo *n., hist.* ри́торство.

retorta *ż., chem., tech.* рето́рта.

retortowy рето́ртний.

retorycznie риторі́чно.

retoryczność *ż.* риторі́чність, -ності.

retoryczny риторі́чний; p y t a n i e ~ne риторі́чне пита́ння.

retoryk, *lm.* **-cy,** *m., hist. (вчитель)* ри́тор, -ра.

retoryka *ż.* рито́рика.

retrakcja *ż., med.* ретра́кція, відтяга́ння, скоро́чування, змо́рщування.

retro *przst. див.* **wstecz.**

retrodatować, -tuję, -tujesz, -tował антидатува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

retrospekcja *ż., nauk.* ретроспе́кція.

retrospektywnie *nauk.* ретроспекти́вно.

retrospektywny *nauk.* ретроспекти́вний.

returka *ż.* поворо́тний квито́к, -тка́.

retusz, -szu, *blm., m.* 1) ре́туш, -ші; 2) пра́вка рукопису. *Пор.* **retuszować.**

retuszer, *lm.* **-rowie** *a.* **-rzy,** *m., fot.* ретуше́р, -ра.

retuszeria *ż., fot. див.* **retuszerstwo.**

retuszerka *ż., fot. (про жінку)* ретуше́р, -ра.

retuszerski *fot.* ретуше́рський.

retuszerstwo *n., fot.* ретуше́рське мисте́цтво; пра́ця ретуше́ра.

retuszować, -szuję, -szujesz, -szował 1) *фот.* ретушува́ти, -шу́ю, -шу́єш; 2) пра́вити рукопис.

rety! *wkrz., pot.* рятýйте! караýл!

retyna *ż., anat.* ретúна.

reumatyczka *ż., med., pot.* ревмати́чка.

reumatyczny *med.* ревмати́чний; b ó l e ~ne ревмати́чні бóлі, -лів.

reumatyk, *lm.* **-cy,** *m., med., pot.* ревма́тик.

reumatyzm, -mu, *m., med.* ревмати́зм, -му; n a b a w i ć s i ę (n a p y t a ć s i ę) ~mu схопи́ти (підхопи́ти, захопи́ти) ревмати́зм.

rewakcynacja *ż., med.* ревакцина́ція, повто́рне прищéплювання.

rewalidacja *ż., praw.* пове́рнення юридúчної сúли.

rewaluacja *ż., praw., handl.* переоці́нка.

rewanż, -żu, *m.* 1) відпла́та, відда́ка; 2) рева́нш, -шу; d a ć k o m u ~ да́ти кому́ рева́нш. *Пор.* **rewanżować się.**

rewanżować się, -żuję, -żujesz, -żował 1) відпла́чувати, -чую, -чуєш *(за послугу — ще)* відда́чувати; 2) *(за поразку)* бра́ти рева́нш, реваншува́ти, -шу́ю, -шу́єш.

Rewel *m. див.* **Tallin.**

rewelacja *ż.* 1) сенсаці́йне відкриття́; 2) *(злочину)* викриття́, ви́явлення.

rewelacyjny 1) сенсаці́йний; 2) викрива́льний, викривни́й; ◊ n o w a m e t o d a u w a ż a n a b y ł a z a ~ną нови́й ме́тод уважа́ли відкриття́м. *Пор.* **rewelacja.**

rewelator, *lm.* **-rowie,** *m.* викрива́ч, -ча́, викрива́льник.

rewerencja *ż., książ.* пошáна.

rewerenda *ż., kośc.* сутáна; *(православних)* ря́са.

rewers I, **-su,** *m.* ре́ве́рс, -су; w y s t a w i ć k o m u ~ ви́дати кому́ ре́ве́рс.

rewers II, **-su**, *m.* зáкот; одворóт; *(крав. — ще)* вилóга.
rewersal, **-łu**, *m.* 1) книґа розпúсок; 2) письмóве зобов'язáння.
rewia *ż.* 1) óгляд, -ду; *(урочиста — ще)* парáд, -ду; ~ wojsk óгляд вíйськ, вíйськóвий парáд; ~ sportowa спортúвний óгляд; спортúвний парáд; 2) *(демонстрування)* пóказ, -зу; ~ mód пóказ модéлів; 3) *театр.* ревю́ *(невідм.)*.
rewident, *lm.* **-nci**, *m.* ревізóр, -ра.
rewidentka *ż. (про жінку)* ревізóр, -ра.
rewidować, **-duję**, **-dujesz**, **-dował** 1) обшýкувати, -кую, -куєш, трусúти (трушý, трýсиш); 2) *адм., канц.* ревізувáти, -зýю, -зýєш.
rewindykacja *ż., praw.* 1) повтóрне одéржання чогó у влáсність примусóвим порядком; 2) вúмога повéрнення влáсності.
rewindykować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** *praw.* відбирáти свою́ влáсність примусóвим порядком.
rewir, **-ru**, *m.* 1) *(дорев. — поліцейський)* околóдок, -дку; 2) *ліс.* лісни́цтво.
rewirowy, **-wego**, *lm.* **-wi**, *m., przedrew.* околóдочний, -ного.
rewizja *ż.* 1) óбшук, -ку, трус, -су; ~ osobista особúстий óбшук (трус); zrobić ~ję зробúти трус (óбшук); 2) *адм., канц.* ревíзія; *(юр. — ще)* перéгляд, -ду; 3) *друк.* звéдення, остáння коректýра.
rewizjonista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m., polit.* ревізіоні́ст.
rewizjonistyczny *polit.* ревізіоні́стський.
rewizjonizm, **-mu**, *m., polit.* ревізіоні́зм, -му.
rewizor, *lm.* **-rzy** *a.* **-rowie**, *m.* ревізóр, -ра.
rewizorski ровізóрський.
rewizyjny ревізíйний; komisja ~na ревізíйна комісія
rewizyta *ż.* (do kogo) відповíдний візúт, -ту (комý); oddać ~tę віддáти візúт.
rewizytować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** (kogo) віддавáти візúт (комý).
rewokacja *ż., dypl. i in.* ревокáція, відклик представникá.
rewokować, **-kuję**, **-kujesz**, **-kował** *(niedok. i dok.) dypl. i in.* відкликáти, відклúкати, -клúчу, -клúчеш, відзивáти, відізвáти, -звý, -звéш.
rewolta *ż., książ.* бунт, -ту, повстáння.
rewoltować, **-tuję**, **-tujesz**, **-tował** підбýрювати, -рюю, -рюєш.
rewolucja *ż.* революція; ~ burżuazyjna буржуáзна революція; ~ permanentna перманéнтна революція; ~ światowa світовá революція; Wielka Socjalistyczna **Rewolucja** Październikowa Велúка Жовтнéва соціалістúчна революція.
rewolucjonista, **-ty**, *lm.* **-ści**, *m.* революціонéр, -ра.
rewolucjonistka *ż.* революціонéрка.
rewolucjonizować, **-zuję**, **-zujesz**, **-zował** революціонізувáти, -зýю, -зýєш; //~ się революціонізувáтися.
rewolucyjnie революці́йно.
rewolucyjność *ż.* революці́йність, -ності.
rewolucyjny революці́йний; komitet ~ революці́йний комітéт, -ту (ревкóм); ruch ~ революці́йний рух, -ху; trybunał ~ революці́йний трибунáл (ревтрибунáл); zapał ~ революці́йне піднéсення.
rewolwer, **-ru**, *m.* ревóльвéр, -ра.
rewolwerowy револьвéрний; *znieważ.* powieść ~wa бульвáрно-сенсаці́йний романи́.
rewolwerówka *ż., tech.* револьвéрний станóк, -кá.
rezeda *ż., bot.* резедá.
rezedowate, **-tych**, *bot. (resedaceae)* резедóві, -вих.
rezedowy резедóвий.
rezerwa I *ż.* 1) резéрв, -ву; *військ.* ~wy lotnicze льóтні резéрви; ~wy pracy трудові́ резéрви; ~wy rewolucji резéрви рево-

люції; 2) *(про військовозобов'язаних)* запáс, -су; *військ.* oficer ~wy офіцéр запáсу.
rezerwa II *ż.* стрúманість, -ності.
rezerwat, -tu, *m.* заповíдник, резервáт, -ту.
rezerwista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., wojs.* резервíст, запасний, -нóго.
rezerwować, -wuję, -wujesz, -wował резервувáти, -вýю, -вýеш; //~ się стрúмуватися, -муюся, -муéшся, здéржуватися, -жуюся, -жуéшся.
rezerwowy резéрвний, запасний; fundusz ~ резéрвний (запасний) фонд, -ду; *військ.* jednostka ~wa резéрвна (запаснá) частúна; kapitał ~ резéрвний (запасний) капітáл, -лу.
rezerwuar, -ru, *m.* резервуáр, -ра.
rezolucja *ż.* резолюція; ogłosić ~ję оголосúти резолюцію; powziąć (uchwalić) ~ję прийнятú (ухвалúти) резолюцію.
rezolucyjny резолютúвний.
rezolut, *lm.* **-ci,** *m., przest.* мотóрний, -ного.
rezolutnie мотóрно; розторóпно. *Пор.* **rezolutny.**
rezolutność *ż.* мотóрність, -ності; розторóпність. *Пор.* **rezolutny.**
rezolutny мотóрний; *(розумний)* розторóпний; ~na odpowiedź розторóпна вíдповідь, -ді.
rezon, -nu, *m.* самовпéвненість, -ності, аплóмб, -бу; *розм.* mieć ~ а) мáти аплóмб, бýти самовпéвненим; б) бýти кмітлúвим; *розм.* stracić ~ втрáтити самовпéвненість (аплóмб); ◊ *розм.* wypić dla ~nu вúпити для смілúвості; *розм.* prowadzić ~ *див.* **rezonować.**
rezonans, -su, *m.* резонáнс, -су; sala ma dobry ~ в зáлі хорóший резонáнс.
rezonator *m., fiz. i in.* резонáтор, -ра.
rezoner, *lm.* **-rzy,** *m., książ.* резонéр, -ра.
rezonerka *ż., książ. (про жінку)* резонéр, -ра.
rezonerski *książ.* резонéрський.
rezonerstwo *n., książ.* резонéрство.
rezonować, -nuję, -nujesz, -nował *książ.* резонéрствувати, -вую, -вуеш, розумувáти, -мýю, -мýеш.
rezorcyna *ż., chem.* резорцúн, -ну.
rezultant *m., mech.* рівнодíюча, -чої, рівнодíйова, -вóї.
rezultat, -tu, *m.* результáт, -ту, нáслідок, -дку; dać (wydać) ~ дáти результáт (нáслідок); do ~tu doprowadzić привестú до результáту (до нáслідку); osiągnąć ~ одéржати результáт (нáслідок); pozytywny ~ позитúвний результáт (нáслідок); ~ty wyborów результáти (нáслідки) вúборів.
rezurekcja *ż., kośc.* великóдня ýтреня.
rezydencja *ż.* резидéнція.
rezydent, *lm.* **-nci,** *m.* 1) резидéнт; 2) *zast.* нахлíбник, похлíбець, -бця.
rezydentka *ż., przest.* нахлíбниця.
rezydentowa, -wej, *ż.* дружúна резидéнта.
rezydentura *ż.* 1) резидéнтство, посáда резидéнта; 2) *(про примíщення)* резидéнція.
rezydować, -duję, -dujesz, -dował *książ.* мáти свою резидéнцію.
rezygnacja *ż.* 1) примúреність, -ності; *підсил.* покíрливість, -вості, покíрність; резиньяція *(заст.)*; 2) (z czego) відмóвлення, відмóва (від чóго); ~ z urzędu (z posady) відмóвлення (відмóва) від посáди; ◊ znosić co z ~ją примúрено (покíрливо, покíрно) знóсити (перенóсити, терпíти, витéрплювати) що.
rezygnować, -nuję, -nujesz, -nował (z czego) відмовлятися (від чóго); ~ z urzędu (z posady) відмовлятися від посáди; //~ się примирятися (з чим).
rez, rży, *ż., przest.* жúто.
reżim *m. див.* **reżym.**
reżym, -mu, *m.* режúм, -му.

reżymowy режи́мний.
reżyser, *lm.* **-rzy**, *m.* режисе́р, **-pa**.
reżyseria *ż., teatr.* режису́ра.
reżyserka *ż.* 1) приміщення режисе́ра; 2) *(професія режисера)* режисе́рство.
reżyserować, -ruję, -rujesz, -rował режисирувати, -рую, -руєш; режисерува́ти, -ру́ю, -ру́єш *(розм.)*.
reżyserski режисе́рський.
reżyserstwo *n.* режисе́рство.
rębacz, *lm.* **-cze**, *m.* 1) дровору́б; 2) *гірн.* забійник, забива́ч, -ча́; 3) *перен. заст.* руба́ка; ◊ *гірн.* ~ chodnikowy прохідни́к, -ка́.
rębajło, -ły, *lm.* **-łowie**, *m., przest. див.* **rębacz** 3.
rębnia *ż. (лісу)* руба́ння.
ręcznie руко́ю, рука́ми; від руки́; ◊ haft ~ wykonany рукоді́льна (ручна́) ви́шивка.
ręcznik *m.* рушни́к, -ка́.
ręczny ручни́й; *(зроблений ручним способом — ще)* рукоді́льний; bagaż ~ ручни́й бага́ж, -жу́; *військ.* granat ~ ручна́ грана́та; *військ.* ~ karabin maszynowy ручни́й кулеме́т; obrus ~ nej roboty рукоді́льна ска́терть, -ті, ска́терть ручно́ї робо́ти; piłka ~na ручна́ пи́лочка; robótki ~ne ручні́ (рукоді́льні) ви́роби, -бів, рукоді́лля; ◊ rysunek ~ рису́нок від руки́.
ręczyciel, *lm.* **-le**, *m.* пору́чник, поручи́тель.
ręczycielka *ż.* пору́чниця, поручи́телька.
ręczyć, -czę, -czysz, -czył (komu czym, za kogo, za co) руча́тися, руча́тися (кому́ чим, за ко́го, за що, в чо́му).
ręka *ż.* рука́; brać co do rąk бра́ти що в ру́ки; *перен.* brać co w (swoje) ręce бра́ти що в свої́ ру́ки; brać się (trzymać się) za ręce бра́тися (трима́тися, держа́тися) за ру́ки; być (robić coś) pod czyją ~ką бу́ти (роби́ти що) під чиє́ю руко́ю; *перен.* coś czeka na czyje ręce щось чека́є чиї́х рук; *перен.* coś jest w czyich ~kach щось є в чиї́х руках́; *перен.* coś komu leci z rąk щось кому́ па́дає з рук; *перен.* dać co pełną ~ką да́ти що ще́дрою руко́ю; *перен.* dać (oddać) co z ~ki do ~ki переда́ти що з рук у ру́ки; *перен.* dać (pozostawić) komu wolną ~kę (co do czego, w czym) розв'яза́ти кому́ ру́ки (віднóсно чóго); do rąk własnych a) у влáсні ру́ки; б) *(напис на листі)* особи́сто; grać na cztery ręce гра́ти в чоти́ри рук; *перен.* iść komu na ~kę іти́ на ру́ку кому́; iść z kim pod ~kę іти́ під ру́ку з ким; *перен.* iść z kim w ~kę іти́ з ким рука́ в ру́ку; *розм.* jak ~ką odjął як руко́ю зняло́; *перен.* ręce kogo swędzą (świerzbią) ру́ки сверблять у ко́го; корти́ть кому́ (кого́); ~kę komu (w ~kę kogo) цілюва́ти чию́ (кому́, в ко́го) ру́ку; *перен.* ręce komu opadają ру́ки в ко́го опуска́ються; *перен.* ręce komu zawiązać зв'яза́ти ру́ки кому́; *перен.* kupować z pierwszej ~ki купува́ти з пе́рших рук; *перен. розм.* machnąć ~ką (na kogo, na co) махну́ти руко́ю (на ко́го, на що); *перен.* mieć (trzymać) co w ~ku ма́ти (трима́ти, держа́ти) що в руці́; *перен.* mieć ciężką ~kę ма́ти важку́ ру́ку; *перен.* mieć długie ręce ма́ти до́вгі ру́ки; mieć hojną ~kę ма́ти ще́дру ру́ку; mieć lekką ~kę ма́ти легку́ ру́ку; *перен.* mieć ręce rozwiązane ма́ти розв'я́зані ру́ки; *перен.* mieć szczęśliwą ~kę do czego ма́ти щасли́ву ру́ку до чо́го; *присл.* ~ ręką myje ręka ру́ку ми́е; *перен.* na ~kach (na ~ku) kogo nosić носи́ти кого́ на рука́х; *перен.* na ~kę komu на ру́ку (зру́чно) кому́; *перен.* nie-

powołane ręce невідповідні ру́ки; *перен.* nie puszczać czego z rąk не випуска́ти чого́ з рук; *перен.* oddać komu swoją ~kę віддáти кому́ свою́ ру́ку; *перен.* opuścić ręce опусти́ти ру́ки; *перен.* podać komu ~kę подáти ру́ку кому́; *перен.* podnosić ~kę (na kogo, na co) здійма́ти (підніма́ти) ру́ку (на ко́го, на що); podpisać własną ~ką власнору́чно (вла́сною руко́ю) підписа́ти; *перен.* pracować ~ką i głową працюва́ти рука́ми й голово́ю (фізи́чно й розумо́во); *перен.* prosić o czyją ~kę проси́ти чиє́ї руки́; *перен.* przykładać ~ki (rąk, ~kę) do czego прикладáти ру́ку (докладáти рук) до чо́го; *перен.* przyrzec komu swoją ~kę обіця́ти кому́ свою́ ру́ку; ręce robocze робо́чі ру́ки; robota pali się komu w ~ku (w ~kach) робо́та в ко́го гори́ть (кипи́ть) у рука́х; *перен.* siedzieć z założonymi ~kami сиді́ти згорну́вши (скла́вши) ру́ки; ręce sobie urobić надірва́ти собі́ ру́ки; *перен.* ~ sprawiedliwości рука́ правосу́ддя; *перен.* starać się o czyją ~kę шука́ти чиє́ї руки́; ściskać komu ~kę ти́снути ру́ку кому́; *перен.* to moja prawa ~ це моя́ пра́ва рука́; *перен. розм.* trzymać się czego ~kami i nogami трима́тися (держáтися) чого́ рука́ми і нога́ми; *перен.* trzymać się prawej ~ki трима́тися (держáтися) пра́вої руки́; *перен.* umywać ręce od czego умива́ти ру́ки від чо́го; *перен.* wpaść w czyje ręce попáсти в чиї́ ру́ки; zacierać ręce z radości потира́ти (те́рти) ру́ки від ра́дості; *перен.* ręce zakładać (za pas) складáти (згортáти) ру́ки; *перен.* za ~kę kogo złapać за ру́ку кого́ піймáти (спіймáти, зловúти); załamywać ręce ламáти ру́ки; z rąk do rąk з рук у ру́ки; *перен.* z gołymi (z próżnymi) ~kami przychodzić прихо́дити з поро́жніми (з пусти́ми, з го́лими) рука́ми; ◊ *перен.* coś komu idzie do rąk (w ręce) щасти́ть (таланúть) кому́ в чо́му; *перен.* dać co ciepłą ~ką передáти що в спáдщину ще за життя́; *перен.* dać co skąpą ~ką дáти що скýпо; *перен.* dać komu ~kę na co пообіця́ти кому́ що; *карт.* jestem na ~ku моя́ че́рга; *присл.* lepszy wróbel w ~ku, niż sokół na sęku лу́чче сини́ця в жме́ні, ніж журавéль в не́бі; *перен.* na swoją (na własną) ~kę co robić робúти що на свою́ відповідáльність (на свій страх і риск); *перен.* patrzyć komu na ręce контролюва́ти кого́; *перен.* patrzyć komu w ręce чека́ти подáчки від ко́го; *перен.* patrzyć na czyje ręce нетерпля́че чека́ти закíнчення чиє́ї робóти; polewej ręce налíво, лівóруч; po prawej ręce напрáво, правóруч; *перен.* posmarować komu ~kę дáти кому́ хабаря́; *перен.* prowadzić kogo za ~kę вести́ кого́ на пóводі (на повідку́); *перен.* przyjmować kogo z otwartymi ~kami приймáти кого́ з розкри́тими об'ймáми; ręce się komu trzęsą na co хтось аж тру́ситься до чо́го, комýсь щось дýже корти́ть; *перен.* ręce w czym umaczać взя́ти ýчасть в нечúстій спрáві; *перен.* wyciągać ~kę жéбрати; *перен.* wyjść z czego obronną ~ką вúйти ці́лим з чо́го; *перен.* wypuścić z rąk okazję пропусти́ти наго́ду; *перен.* wyrywać (wydzierać) co komu z rąk вирива́ти (видира́ти) кому́ (в ко́го) що; *перен.*

w wasze ręce! *(тост)* за ва́ше здоро́в'я! *перен.* z rąk co wypuścić пропусти́ти *(фам.:* прогáвити) що; *перен. розм.* z pocałowaniem ~ki охóче, з дорогóю душéю; *перен.* z tłustymi ~kami przychodzić прихóдити з вели́ким приб'ýтком; żyć z pracy rąk заробля́ти на прожи́ток (фізи́чною пра́цею).

rękaw *m.* 1) рука́в, -ва́; *перен. розм.* ~wy zakasać засука́ти (закача́ти) рукави́; 2) *тех.* рука́в, ки́шка; ◊ tego nie wytrząsnąć z ~wa це не ле́гко зроби́ти; sypać jak z ~wa висипа́ти як з ро́га доста́тку.

rękawek, -wka, *m.* 1) *зменш.* рука́вчик; 2) *(іст. — частина зброї)* рукави́ця.

rękawica *ż.* рукави́ця, рукави́чка; ~ bokserska боксе́рська рукави́ця; *перен.* podjąć ~cę підня́ти рукави́чку, прийня́ти ви́клик; *іст., перен.* rzucić komu ~cę ки́нути рукави́чку, ки́нути ви́клик (кому́).

rękawiczka *ż.* рукави́чка.

rękawicznictwo *n.* виробни́цтво рукави́чок.

rękawiczniczka *ż.* 1) *спец.* рукави́чниця; 2) дружи́на рукави́чника.

rękawiczniczy рукави́чний; przemysł ~ рукави́чна промисло́вість, -вості.

rękawicznik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* рукави́чник.

rękawiczny рукави́чний.

rękoczyn, -nu, *m., pot., iron.* руко-прикла́дство.

rękodzielnia *ż.* 1) *іст.* мануфакту́рна майсте́рня; 2) *заст.* ремісни́че (куста́рне, рукоді́льне) підприє́мство.

rękodzielnictwo *n.* 1) *іст.* мануфакту́ра, мануфакту́рне виробни́цтво; 2) пра́ця ремісника́ (кустаря́, рукоді́льника).

rękodzielniczka *ż.* рукоді́льниця.

rękodzielniczy 1) мануфакту́рний; 2) ремісни́цький, куста́рницький, рукоді́льницький. *Пор.* **rękodzielnia.**

rękodzielnik, *lm.* **-cy,** *m.* ремісни́к, -ка́, куста́р, -ря́, рукоді́льник.

rękodzielny ремісни́й, ремісни́чий, куста́рний, рукоді́льний.

rękodzieło *n.* рукоді́лля, ручні ви́роби, -бів.

rękojeść *ż.* рукоя́тка; *(шаблі ще)* ефе́с.

rękojmia *ż.* запору́ка, гара́нтія, поруку; być ~mią czego бу́ти запору́кою чого́; dać (złożyć) ~mię да́ти запору́ку; mieć ~mię czego ма́ти запору́ку в чо́му.

rękopis, -su, *m.* руко́пис, -су.

rękopisowy руко́писний.

rękopiśmienny *див.* **rękopisowy.**

rękoskrzydłe, -łych, *zool.* рукокри́лі, -лих.

riff, -fu, *m., geol. див.* **rafa** I.

rigolo *n., med.* гірчи́чник.

rigsdag, -gu, *m., polit.* ри́гсдаг, -гу.

rimessa *ż., fin.* римéса.

ring, -gu, *m., handl., sport.* ринг, -гу.

Rio de Janeiro *nieodm., n.* Ріо-де-Жане́йро *(невідм.).*

risconto *n., buch. див.* **ryskontro.**

risotto *n., kul.* ризо́тто *(невідм.).*

Riwiera *ż.* Рів'е́ра.

robactwo *n., zb.* парази́ти, -тів.

robaczek, -czka, *m.* 1) *зменш.* черв'ячо́к, -чка́, хробачо́к, робачо́к; 2) *перен. пестл.* малятко, кри́хітка; ◊ *ент.* ~ świętojański *(lampyris)* світля́к, -ка́; *зменш.* світлячо́к, -чка́.

robaczkowaty червоподі́бний.

robaczkowy 1) черв'яко́вий, хробако́вий, робако́вий; 2) *перен.* червоподі́бний; *анат.* wyrostek ~ *(processus vermiformis)* червоподі́бний відро́сток, -тка.

robaczy *див.* **robakowy.**

robaczysko *n. і m., zgr. див.* **robak** 1.

robaczywieć, -wieje, -wiał черві́віти.
robaczywość *ż.* черві́вість, -вості.
robaczywy черві́вий.
robak *m.* 1) черв'я́к, -ка́, хроба́к, -ка́, роба́к; *перен. розм.* z a l a ć ~ka замори́ти черв'яка́, ви́пити; 2) *(частіше в мн.)* глисти́, -тів; 3) *(перен. — про дитину)* малятко.
robakowaty *див.* **robaczkowaty.**
robakowy черв'яко́вий, хроба́ко́вий, роба́ко́вий.
rober, -bra, *m., karc.* ро́бер, -ра.
Robert Ро́берт.
robić, -bię, -bisz, -bił роби́ти, -блю́, -биш; ~ błędy роби́ти по́ми́лки; *перен.* ~ bokami бока́ми роби́ти; co ~? що роби́ти? ~, co chcieć (co się podoba) роби́ти, що хоті́ти; *перен.* coś dobrze komu ~**bi** щось до́бре кому́ ро́бить; *перен.* ~ duże oczy роби́ти вели́кі о́чі; ~ komu na złość роби́ти кому́ на зло (на зліть); ~ lekcje роби́ти уро́ки; *розм.* ~ na kogo роби́ти (працюва́ти) на ко́го; nie mieć co ~ z czym не ма́ти що роби́ти з чим; nie wiedzieć co ~ z sobą не зна́ти, що роби́ти з собо́ю; ~ sobie żarty роби́ти собі жа́рти; ~ uwagi роби́ти зауваження; ~ wrażenie (na kim) роби́ти (справля́ти) вра́ження (на ко́го); ~ komu wyrzuty роби́ти доко́ри, докоря́ти, дорі́ка́ти (кому́); ~ komu zarzuty роби́ти за́киди кому́, закида́ти (кому́ що); *перен. розм.* ~ z kogo wariata роби́ти ду́рня з ко́го; *прик.* ~ z muchy słonia роби́ти з му́хи слона́; ◊ *розм.* ~ głową працюва́ти головою; *розм.* ~ kasę дава́ти вели́кий прибу́ток; ~ komu zawód обма́нювати чиї сподіва́ння, підво́дити, -джу, -диш (кого́); ~ majątek (pieniądze) наживáтися, багатíти; nic sobie z czego nie ~ не бра́ти ні-чо́го до се́рця; *перен.* ~ słodkie oczy гра́ти очи́ма, бісики пуска́ти; ~ sobie co (z kogo, z czego) бра́ти до се́рця (що); //~ **się** 1) роби́тися, става́ти; ~ **bi się** ciemno ро́битися (стає) те́мно, темні́є; ~**bi się** ciepło ро́биться (стає) те́пло, тепліє; ~ **bi się** jasno ро́битися (стає) я́сно, проясню́ється; ~**bi się** komu wesoło ро́биться (стає) кому́ ве́село; ~**bi się** zimno ро́биться (стає) хо́лодно, холодні́є; 2) (z kim, z czym) *(лише в 3 особі)* роби́тися, дія́тися, твори́тися, ко́їтися (з ким, з чим); coś **się** z nim ~**bi** щось ро́биться (ді́ється, твóриться, ко́їться) з ним.
robigrosz, *lm.* **-sze,** *m., pogardl.* кру́пний спекуля́нт.
robinsonada *ż., lit. i in.* робінзона́да.
robociarski *pot.* робітни́чий.
robociarz, *lm.* -rze, *m., pot.* робітни́к, -ка́.
robocizna *ż.* 1) робо́ча си́ла; tania ~ дешéва робóча си́ла; 2) *ist.* роботи́зна, па́нщина.
roboczodniówka *ż., ek.* людино-де́нь, -дня́.
roboczogodzina *ż., ek.* людино-годи́на.
roboczy робо́чий; brak rąk ~czych брак (недоста́ча) робо́чих рук; dzień ~ робо́чий день *(род.* дня); pszczoła ~cza робóча бджола́; siła ~cza робóча си́ла; *перен.* wół ~ робо́чий віл *(род.* во-ла́).
robot *m. (автомат, що виконує складні операції)* ро́бот.
robota *ż.* робóта; chodzić do ~ty ходи́ти на робóту; moc ~ty си́ла робóти; odbierać ~tę прийма́ти робóту; *перен.* ~ pali mu się w rękach (w ręku, w garści) робóта кипи́ть (гори́ть) у нього в руках; ~ty ręczne рукоділля. ручні́ робóти; prowadzić

~tę prováditi robóty; przyłożyć się do ~ty sumlínno vzjátisja za robóty; starać się o ~tę šukáti robóti; wziąć się do ~ty vzjátisja za robóty; zaniechać ~ty pokíjnuti robóty; ~ty ziemne zemljaní robóti; ◊ *perem. rozm.* kij będzie w ~bocie mátimeš správy z pálkoju; krecia ~ pidrivná djáljnistj, -nosti; mieć co do ~ty máti šo robýti; on tu nic niema do ~ty jomú tut níčoho robýti; to jego ~ ce správa johó ruk.

robotnica *ż.* robitnýcja.

robotniczo-chłopski robitnýčo-seljánśkyj.

robotniczy robitnýčyj; klasa ~cza robitnýčyj klas, -su; partia ~cza robitnýča pártija.

robotnik, *lm.* **-cy**, *m.* robitnýk, -ká; robóčyj, -čoho *(rídko)*; ~ dniówkowy podénnyj robitnýk, podénnyk, podénščyk, podénnyj, -noho; ~ dzienny dénnyj robitnýk; ~ fabryczny fabryčnyj robitnýk; ~ nocny nóčnyj robitnýk; ~ rolny silśkohospodárśkyj robitnýk.

robotny *przest.* pracjovýtyj, robotjáščyj.

robotodniówka *ż.* trudodénj, -dnjá.

robótka *ż.* nevelýčka robóta; ◊ ~ki ręczne (kobiece) žinóče rukodíllja.

robron, **-nu**, *m., hist.* robrón.

roch, **-chu**, *m., szach.* turá.

roczek, **-czka**, *m., pieszcz.* hodók, -dká.

roczniak *m.* 1) odnolítnje (odnoríčne) loša, -šáty, strygún, -ná; 2) odnolítnja (odnoríčna) vívcja, járka; 3) odnolítnje (odnoríčne) telja, názymok, -mka, búzimok.

rocznica *ż.* rokovýny, -výn, ričnýcja; setna ~ sóti rokovýny, sóta ričnýcja.

rocznie 1) u rik, ríčno; płacić tysiąc rubli ~ platýty týsjačy karbóvanciv u rik (ríčno); 2) *dziw.* **co roku**.

rocznik I, *m.* 1) *ist.* litópys, -su; 2) *(periodyczne wydanie)* ščoríčnyk; 3) komplékt žurnálu za rik.

rocznik II, *m., wojs.* prýzov, -vu; ~ 1930 roku prýzov 1930 róku; ◊ ~ poborowy prizóvnyj vik, -ku.

rocznikarz, *lm.* **-rze**, *m., hist.* litopýsec, -scja.

roczny 1) ričnýj; rokovýj *(rídše)*; dochód ~ ričnýj prybúток, -tku; 2) *(co powtarza się co roku)* ščoríčnyj; ~ne wylewy Nilu ščoríčni výlyvy Nílu; 3) *(co ma jeden rok)* odnolítnij, odnoríčnyj.

rod, **-du**, *m., chem.* ródij, -dija.

rodaczka *ż.* spivvítčyznycja, zemljáčka.

rodak, *lm.* **-cy**, *m.* spivvítčyznyk, zemlják, -ká.

roden, **-nu**, *m., chem. dziw.* **rod**.

rodnik *m., chem.* radykál.

rodny: części ~ne *anat. (organa genitalia)* statévi órhany, -nív.

rododendron, **-nu**, *m., bot. (rhododendron)* rododéndron.

rodonit, **-tu**, *m., min.* rodonít, -tu.

Rodos, **-su**, *m.* Rodós, -su.

rodowitość *ż.* rodovýtistj, -tosti.

rodowity prirodnýj, rodovýtyj, ródom, pochódženym, z pochódžennja; Francuz ~ prirodnýj (rodovýtyj, ródom, pochódženym, z pochódžennja) francúz.

rodowodowy rodovídnyj.

rodowód, **-wodu**, *m.* rodovíd, -vóду; ◊ prowadzić (ciągnąć) ~ od kogo (~**wodem** sięgać do kogo) vesty svíj rid vid kóho.

rodowy rodovýj.

rodyjski rodóśkyj.

rodzaj, **-ju**, *lm.* **-je**, *m.* rid *(rod.* róду); *(sort — ще)* hatúnok, -nku; *wojsk.* ~ broni rid zbróji, rid vijsk; interesy tego ~ju správy takóho róду (takí, otakí); ~ ludzki ljúdśkyj rid; *gram.* ~ męski,

żeński, niejaki чоловічий, жіночий, середній рід; ~ prozy рід прози; towary różnego ~ju різного роду (різних гатунків) товари; ◊ coś w tym ~ju щось подібне.

rodzajnik *m., gram.* артикль.

rodzajowy 1) жанровий; scena ~wa жанрова сцена; 2) *(що зображає побут)* побутовий; powieść ~wa а) побутовий роман; б) побутова повість, -ті.

rodzenie *n.* роди, -дів.

rodzeństwo *n.* брати і сестри; ◊ ~ przyrodnie зведені діти, -тей; зведенята, -нят *(розм.)*.

rodzic, *lm.* -ce, *m., przest.* родитель.

rodzice, -ców, *blp.* батькй, -ків, батько і мати; jedno z ~ców батько чи мати; ktoś (któreś) z ~ców хтось з батьків; oboje ~ców і батько і мати, обоє батькй; żadne z ~ców ні батько, ні мати.

rodziciel, *lm.* -le, *m., przest. див.* rodzic.

rodzicielka *ż., przest.* родителька.

rodzicielski батьківський; родительський *(рідко)*; *поез.* отчий; dom ~ отчий дім *(род.* дому).

rodzicobójca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* батьковбивця, батьковбивець, -вця.

rodzicobójczyni *ż.* батьковбійниця, батьковбивця.

rodzicobójstwo *n.* батьковбивство.

rodzić, -dzę, -dzisz, -dził родити, -джу, -диш; *(перен. — ще)* породжувати, -джую, -джуєш; wiosna ~dzi w sercu nadzieje весна родить (породжує) в серці надії; //~ się 1) народжуватися, -джуюся, -джуєшся; ~ się z kogo народжуватися від кого; 2) *с.-г.* родити; na tym polu pszenica się ~dzi на цьому полі родить пшениця; 3) *перен.* виникати, поставати; ~dzi się pytanie виникає (постає) питання.

rodzimek, -mka, *m.* саморі(ó)дний метал, -лу, саморбдок, -дка.

rodzimy 1) *спец.* саморі[ó]дний; złoto ~me саморі[ó]дне золото; 2) *перен.* природний; ~ dowcip природна дотепність, -ності; 3) *(свій)* рідний; родимий *(рідко)*; kraj ~ рідний (родимий) край *(род.* краю); 4) *(не закордонний)* вітчизняний; ~ma produkcja вітчизняна продукція; przemysł ~ вітчизняна промисловість, -вості; ◊ ~ znak родимка.

rodzina *ż.* 1) родина, сім'я; mieszkać przy ~nie жити (мешкати) в родині (в сім'ї); najbliższa, bliższa, dalsza ~ найближча, ближча, дальша родина (сім'я); ~nę zakładać заводити сім'ю (родину); 2) *біол.* родина.

rodzinka *ż., pot.* сімейка.

rodzinny 1) родинний, сімейний; stosunki ~ne родинні (сімейні) відносини (стосунки); życie ~ne родинне (сімейне) життя; 2) *перен.* рідний; kraj ~ рідний край *(род.* краю), рідна сторона.

rodzoniusieńki 1) *пестл.* рідненький; 2) *(дуже рідний)* ріднісінький.

rodzoniutki *pieszcz.* рідненький.

rodzony рідний; ~na matka рідна мати, -тері.

rodzynek, -nka, *m.* ізюмина, родзинка.

rodzynkowy ізюмний, родзинковий.

rogacieć, -cieję, -ciejesz, -ciał, -cieli *bezp., przen.* діставати роги.

rogacizna *ż.* рогата худоба, рогатий скот, -тá.

rogacz, *lm.* -cze, *m.* рогач, -чá; *(перен. жарт. — ще)* рогонісець, -сця.

rogal I, *lm.* -le, *m. див.* **rogacz.**

rogal II, *lm.* -le, *m. (рід булки)* великий ріжок, -жкá, великий рогалик.

rogalik *m., zdr.* рогалик, ріжок, -жкá.

rogatka *ż.* 1) застава; 2) *(на заставі)* шлагбаум.

rogatkowe, -wego, *n., hist.* опла́та на засте́ві.
rogatkowy: ~ p o b ó r *див.* **rogatkowe.**
rogaty 1) рога́тий; ~te b y d ł o рога́та худо́ба, рога́тий скот, -та́; k s i ę ż y c ~ рога́тий мі́сяць; 2) *(перен. — про форму)* вугла́стий, кута́стий; 3) *(перен. — про людину)* впе́ртий, непокі́рливий; ~ta d u s z a впе́рта, непокі́рлива вда́ча; ◊ *лайл.* d i a b e ł ~ чорті́ка.
rogatywka *ż. (польська фуражка з квадратним дном)* конфеде́ратка.
rogowacieć, -cieje, -ciał става́ти рогови́дним.
rogować, -guje, -gował *(про оленів)* би́ти (коло́ти) рога́ми; //~ się би́тися (коло́тися) рога́ми.
rogowaty рогови́дний.
rogowe, -wego, *n., hist.* пода́ток від рога́тої худо́би.
rogowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., min.* рогови́к, -ка́.
rogownik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* ма́йстер рогови́х ви́робів.
rogowy рогови́й.
rogoża *ż.* рого́жа.
rogożnik, *lm.* **-cy,** *m., spec.* рого́жник.
rogożowy рого́жовий.
rogówka *ż., anat. (cornea)* рогі́вка, рогови́ця.
rogóżka *ż., zdr. див.* **rogoża.**
rohatyna *ż., hist.* рога́тина.
rohatyniec I, **-ńca,** *lm.* **-ńcy,** *m., wojs. hist., myśl.* рога́тник.
rohatyniec II, **-ńca,** *lm.* **-ńce,** *m., ent. (oryctes nasicornis)* однорі́жок звича́йний.
roić, roję, roisz, roił 1) (co, o czym) мрі́яти (мрію, мрі́єш), ма́рити (про що); 2) (sobie co) вига́дувати, -дую, -дуєш (собі що); //~ się мрі́ятися, ма́ритися.
roić się, roi, roił 1) *бдж., перен.* роїтися; *перен.* m y ś l i **się roją** w g ł o w i e в голові́ ро́яться ду́мки; 2) (czym, od czego) кишіти (чим); p o r t **roi się** s e t k a m i p a r o w c ó w порт кишіть со́тнями пароплáвів; ~ o d b ł ę d ó w кишіти від по́милок.
roik *m., zdr.* невели́чкий рій *(род.* роя́ *і* ро́ю).
roisko *n. див.* **rojowisko.**
roisty 1) *бдж.* рої́стий; 2) *перен. див.* **rojny** 2.
rojalista, -ty, *lm.* **-ści,** *m., polit.* рояліст.
rojalistka *ż., polit.* рояліст ка.
rojalistyczny *polit.* рояліст ський.
rojalizm, -mu, *m., polit.* рояліз м, -му.
rojenie *n., pszczel.* рої́ння, рійба́.
rojnie *див.* **rojno.**
rojnica *ż., pszczel.* рої́вня, рійни́ця.
rojnik *m., bot. (sempervivum)* молоди́ло.
rojno багатолю́дно; ~ n a u l i c y на ву́лиці багатолю́дно.
rojny 1) *бдж.* рійний, ройови́й; 2) *перен.* багатолю́дний.
rojowisko *n.* на́товп, -пу, юрба́, юрма́; ◊ *астр.* ~ g w i a z d скупчення зірок.
rojownica *ż., pszczel. див.* **rojnica.**
rojownik *m., bot. (melissa officinalis)* меліса.
rojowy *pszczel. див.* **rojny** 1.
rojst, -tu, *m.* драговина́, мочарі, -рів.
rok, -ku, *lm.* **lata, lat,** *m.* рік *(род.* ро́ку, *мн.* ро́кй й літá, *род.* літ); год, -ду *(рідко);* ~ a k a d e m i c k i академічний рік; ~ b u d ż e t o w y бюдже́тний рік; *перен. розм.* c z ł o w i e k **w latach** людина в літáх, літня людина; *перен.* i d z i e m u ~ t r z y d z i e s t y йому́ пішóв тридця́тий рік; ~ k a l e n d a r z o w y календа́рний рік; n a ~ p r z e d c z y m рік пе́ред чим; n a ~ p r z y s z ł y майбу́тнього ро́ку, в майбу́тньому ро́ці, на той рік; N o w e g o **Roku!** з Новим ро́ком! p r z e d ~kiem рік тому́; ~ p r z e s t ę p n y високо́сний рік; ~ s z k o l n y навча́льний (учбо́вий) рік;

to było przed ~kiem це було́ пе́ред ро́ком (рік тому́): witać Nowy **Rok** зустріча́ти Нови́й рік; ~ w ~ рік у рік, щоро́ку, щорі́чно; w **latach** czterdziestych в сороко́ві ро́ки; w ~ po... че́рез рік пі́сля (по), рік по...; w pozaprzeszłym ~ku позато́рік; w tym ~ku цього́ ро́ку, в цьо́му ро́ці, в цей рік; zeszłego ~ku торі́к, мину́лого ро́ку, в мину́лому ро́ці; z ~ku na ~ з ро́ку в рік, че́рез рік; ◊ iść w **lata** (posuwać się w **latach**) дохо́дити лі́тнього ві́ку; na pierwszym ~ku (studiów) на пе́ршому ку́рсі; przed **laty** давно́, коли́сь.

rokambuł, -łu, *m., bot. (сорт часнику)* рокамбо́ль.

rokfor, -ru, *blm., m.* рокфо́р, -ру.

rokicina *ż., bot.* рокі́тина.

rokita *ż., bot.* рокі́та, верба́.

rokitniczka *ż., orn.* очере́тя́нка.

rokoko *n., szt.* рококо́ *(невідм.)*.

rokokowy: styl ~ *szt.* стиль рококо́.

rokosz, -szu, *m., hist.* за́колот, -ту; ~ podnosić зніма́ти (підніма́ти) за́колот.

rokoszanin, *lm.* **-szanie, -szan,** *m., hist.* заколо́тник.

rokoszowy заколо́тний.

rokować I, **-kuję, -kujesz, -kował** (z kim) вести́ перегово́ри (з ким).

rokować II, **-kuję, -kujesz, -kował** (co) *książ.* обіця́ти, віщува́ти, -щу́ю, -щу́єш (що); ~ nadzieje подава́ти наді́ї.

rokowania, -wań, *blp.* перегово́ри, -рів; nawiązać ~nia почáти перегово́ри; ~ pokojowe мирні перегово́ри; prowadzić ~nia вести́ перегово́ри.

rokrocznie *przst.* щоро́ку, щорі́чно, рік у рік.

rokroczny щорі́чний.

rola I *ż.* земля́; ріллі́я *(рідко)*; uprawiać ~lę обробля́ти зе́млю (ріллю); ◊ praca na ~li землеро́бство, хліборо́бство.

rola II *ż.* роль, -лі; ~ dziejowa істори́чна роль; ~ główna (tytułowa) головна́ роль; *перен.* grać ~lę kogo гра́ти роль кого́; odegrać ~lę a) зігра́ти роль; б) *перен.* відігра́вати роль; występować w ~li obrońcy виступа́ти в ро́лі захи́сника; zaszczytna ~ почéсна роль; ◊ *перен.* to nie gra (nie odgrywa) żadnej ~li це не ма́є нія́кого зна́чення.

rola III *ż. (паперу)* рулóн, -ну. рол, -лу.

rolada *ż., kul. див.* **rulada** I.

roleta *ż.* што́ра.

rolka I *ż.* ро́лик.

rolka II *ż., teatr.* мале́нька роль, -лі.

rolkowy ро́ликовий; *тех.* łożysko ~we ро́ликовий підши́пник.

rolmops *m.* марино́ваний осели́дець, -дця.

rolnictwo *n.* землеро́бство, хліборо́бство; сільське́ господа́рство.

rolniczo-techniczny агротехні́чний.

rolniczy землеро́бський, хліборо́бський; сільськогосподáрський; przemysł ~ (rolny) сільськогосподáрська промисло́вість, -вості; szkoła ~cza сільськогосподáрська шкóла; ◊ technika ~cza агроте́хніка. *Пор.* **rolnictwo.**

rolnik, *lm.* **-cy,** *m.* землеро́б, хліборо́б.

rolny 1) аграрний, земе́льний; reforma ~na аграрна (земе́льна) рефóрма; 2) *(у широкому розумінні)* сільськогосподáрський; ◊ gospodarstwo ~ne сільське́ господáрство.

rolować, -luję, -lujesz, -lował ска́чувати, -чую, -чуєш, згортáти.

Roman Рома́н.

Romana Рома́на.

romanca *ż., poetyc.* рома́нс.

romaneska *ż., hist. (танець)* романе́ска.

romanista, -ty, *lm.* -ści, *m., filol.* романіст *(спеціаліст з романської філології).*
romanistka *ż., filol.* романістка *(спеціалістка з романської філології).*
romanistyczny *filol.* романістичний.
romanistyka *ż., filol.* романістика.
romans, -su, *m.* 1) романс; 2) *муз., поет.* романс.
romansidło *n., pogardl.* бульварний роман.
romansik, -ku, *m., żart. (любовний)* легкий роман.
romansista, -ty, *lm.* -ści, *m. див.* **romansopisarz.**
romansopisarka *ż.* романістка *(авторка романів).*
romansopisarz, *lm.* -rze, *m.* романіст *(автор романів).*
romansować, -suję, -sujesz, -sował (z kim) заводити з ким роман, мати з ким роман.
romansowy схильний до романів, влюбливий.
romantyczka *ż. (про жінку)* романтик.
romantycznie романтично.
romantyczność *ż.* романтичність, -ності.
romantyczny романтичний.
romantyk, *lm.* -cy, *m.* романтик.
romantyka *ż.* романтика.
romantyzm, -mu, *m.* романтизм, -му; *(романтичний характер чого — ще)* романтика.
romański романський.
romb, -bu, *m., mat.* ромб.
romboedr, -ru, *m., mat., min.* ромбоедр, -ра.
romboedryczny *mat., min.* ромбоедричний.
romboid, -du, *m., mat.* ромбоїд.
romboidalny *mat.* ромбоїдальний.
rombowy ромбічний.
romot, -tu, *blm., m. див.* **rumor.**
romotać, -mocze, -moczesz, -motał гриокати.
Romuald Ромуальд.
rond, -du, *m., wojs. hist.* дозі[ó]р, -зору.
rondel, -dla, *lm.* -dle, *m.* 1) кастрюля з ручкою; 2) *архіт. іст.* кругла башта.
rondelek, -lka, *m., zdr.* каструлька з ручкою.
rondo I *n. (шрифт, перо)* рондо *(невідм.);* pisać ~dem писати пером рондо.
rondo II *n.* поля капелюха, криси капелюха.
rondo III *n.* 1) *поез.* рондо, рондель; 2) *муз.* рондо *(невідм.).*
ronić, -nię, -nisz, -nił 1) скидати, губити, -блю, -биш; *(поез. — ще)* ронити, -ню, -ниш; ~ płód скидати (губити) пір'я; ~ łzy ронити сльози; 2) *(мед. — плід)* скидати; //~ się *(про тварин)* линяти.
ront, -tu, *m., wojs. hist. див.* **rond.**
ropa I *ż., med.* гній *(род.* гною).
ropa II *ż.* 1) нафта; 2) *хім.* бітум, -му.
ropa III *ż.* розсіл, -солу; *(з більшим процентом солі)* ропа.
ropał, -łu, *m., tech.* мазут, -ту.
ropiasty *med.* 1) *(puriformis)* гноєвидний; 2) *(purulentus)* гнійний, гноїстий.
ropiący *med. (suppurativus)* гнійний, який (що) гноїться.
ropić, -pi, -pił *med.* загноювати, -гнюю, нагноювати; //~ się гноїтися (гноїться).
ropieć, -pieje, -piał *med.* гноїтися (гноїться).
ropienie *n., med. (suppuratio, pyosis)* нагноєння; *(про процес)* нагнивання; ~ oka *(pyophtalmia)* піофтальмія, нагноєння ока.
ropień, -pnia, *lm.* -pnie, *m., med.* нарив, -ву, гнояк, -ка, гноянка.
ropniak *m., med. (empyema)* емпієма, гній у закритій порожнині.
ropnica *ż., med. (pyaemia)* піємія.
ropny *med.* гнійний; ◊ przetoka ~na *(fistula)* фістула, нориця.
ropodajność *ż., geol.* нафтоносність, -ності.

ropodajny *geol.* нафтоно́сний.
ropomocz, -czu, *m., med. (pyuria)* піурія, ви́ділення гно́ю з се́чею.
roponośny *geol. див.* **ropodajny.**
roporodny *med. (pyogenicus)* гноєтво́рний.
ropotok, -ku, *m., med. (pyorrhea)* гноєте́ча.
ropotwórczy *med. див.* **roporodny.**
ropowica *ż., med. (phlegmone)* флегмо́на.
ropowy на́фто́вий.
ropucha *ż., zool.* жа́ба, ропу́ха.
ropuszka *ż., zool.* 1) *зменш.* жа́бка; 2) *(bombinator igneus)* джерелянка.
ropuszy жа́б'ячий.
rosa *ż.* роса́; *присл.* nim słońce wzejdzie, ~ oczy wyje по́ки (за́ким) со́нце зі́йде, роса́ о́чі ви́їсть.
rosiczka *ż., bot. (drosera)* роси́чка.
rosiczkowate, -tych, *bot. (droseraceae)* роси́чкові, -вих.
rosić, -szę, -sisz, -sił 1) зро́шувати, -шую, -шуєш; 2) *безос.* роси́ти; *(про дощ — ще)* мрячи́ти, імжи́ти; ◊ *с.-г.* ~ len бі́лити льон росо́ю.
rosisty ро́сяний, роси́стий.
Rosja *ż.* Росі́я.
Rosjanin, *lm.* -janie, -jan, *m.* росія́нин.
Rosjanka *ż.* росія́нка.
rosłość *ż.* ро́слість, -лості; висо́кий зріст *(род.* зро́сту). *Пор.* **rosły.**
rosły ро́слий; *(про людину — звичайно)* висо́кий на зріст; *(про дерево)* висо́кий, гінки́й.
rosnąć, rosnę, rośniesz, rósł, rośli 1) рости́, виростáти; 2) *перен.* зростáти; rewolucyjny ruch rośnie we wszystkich państwach революці́йний рух зростáє в усіх краї́нах; 3) *(про тісто)* підіймáтися, схо́дити, -дить, підхо́дити вго́ру; ◊ *розм.* serce rośnie z radości се́рце ле́две не ви́скочить від (з) ра́дості.
rosocha *ż.* 1) розсо́ха; 2) *(оленячих рогів)* ро́звилка; ◊ ~**chy** pługowe чепіги, -пі́г; ~ świecznika ріжки́й канделя́бра.
rosochacieć, -cieje, -ciał ставáти розсо́хуватим.
rosochacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) розсо́хувате де́рево; 2) *мисл. див.* **rohatyniec** I.
rosochaty розсо́хуватий; drzewo ~te розсо́хувате де́рево.
rosołek, -łku, *m., pieszcz.* бульйо́нчик.
rosołowy бульйо́нний, бульйо́но́вий; mięso ~we а) бульйо́нне (бульйо́но́ве) м'я́со; б) відва́рене м'я́со.
rosomaczy росома́шачий.
rosomak *m.* 1) *зоол. (gulo borealis)* росома́ха; 2) *(лише в мн.) перен.* росома́шача шу́ба.
rosół, -sołu, *m.* 1) бульйо́н, -ну; м'ясни́й суп, -пу; 2) *(для соління)* розсі́л, -со́лу; ◊ zwijać się jak mucha w ~le метуши́тися, як му́ха в окропі.
rostbef, -fu, *m., kul.* ро́стбіф.
rostbif *m., kul. див.* **rostbef.**
rostek, -tka, *m.* на́росток, -тка, росто́к, -тка́.
Rostów nad Donem *m.* Ростóв на Дону́.
rostra *ż., hist.* ро́стра.
rostruchan *m., hist. див.* **roztruchan.**
rosyjski росі́йський; język ~ росі́йська мо́ва; **Rosyjska** Federacyjna Socjalistyczna Republika Rad (RFSRR) Росі́йська Радя́нська Федерати́вна Соціалісти́чна Респу́бліка (РРФСР).
rosynant *blm., m., książ., iron.* росинáнт.
roszada *ż., szach.* рокірóвка.
roszarnia *ż., rol.* льонозаво́д, -ду, завóд по обро́бці льо́ну і коно́пель.
roszarniczy льонопереробни́й; ◊ ~ przemysł льонообробна́ промисло́вість, -вості.

roszczenie *n.* домага́ння, претéнзія; dochodzić ~czeń (występować z ~niem o co) пред'являти домага́ння (претéнзії) на що; ~nia majątkowe майнові домага́ння (претéнзії); ~nia pieniężne грошові домага́ння (претéнзії).

roszować, -szuję, -szujesz, -szował *szach.* рокірува́ти, -ру́ю, -ру́єш.

rościć, roszczę, rościsz, rościł (co sobie) домага́тися (чого́); претендува́ти, -ду́ю, -ду́єш (на що); ◊ ~ nadzieje плека́ти (ма́ти, живи́ти) наді́ю; ~ sobie prawa do czego пред'являти права́ на що; ~ sobie pretensje do czego ма́ти претéнзії на що.

roślina *ż.* 1) рослúна; ~ny lekarskie лікáрські рослúни; 2) *с.-г.* культу́ра; ~ny oleiste олійні культу́ри; ~ny przemysłowe технічні культу́ри; ~ny zbożowe зернові культу́ри; ◊ hodowla roślin рослúнництво.

roślinarnia *ż.* оранжере́я, теплúця.

roślinność *ż.* рослúнність, -ності.

roślinny рослúнний; ◊ produkcja ~na проду́кція сільськогосподáрських культу́р.

roślinoznawstwo *n.* рослинознáвство.

roślinożercze, -czych, *zool.* травоїдні, -них.

roślinożerne, -nych, *zool. див.* **roślinożercze.**

rośnienie *n. див.* **rośnięcie.**

rośnięcie *n.* 1) ріст *(под.* ро́сту); 2) зростáння. *Пор.* **rosnąć** 1, 2.

rota I *ż., wojs.* ро́та; *дорев.* ~ty aresztanckie арештáнтські ро́ти.

rota II *ż., hist.* фóрмула присяги.

rotacja *ż., tech.* ротáція, кругообертáння.

rotacyjny *tech.* ротаційний, обертáльний; *друк.* maszyna ~na ротаційна машúна.

rotacyzm, -mu, *m., lingw.* ротацúзм, -му.

rotang, -gu, *m., bot. (calamus rotang)* ротáнг.

rotator *m., tech.* ротáтор, -ра.

rotmistrz, *lm.* **-rze** *a.* **-rzowie,** *m., wojs.* ротмістр, -ра.

rotmistrzostwo I *n.* чин ротмістра.

rotmistrzostwo II *n., zb.* ротмістр з дружúною.

rotmistrzowa, -wej, *ż.* дружúна ротмістра.

rotmistrzować, -rzuję, -rzujesz, -rzował бу́ти ротмістром.

rotmistrzówna *ż.* дочкá ротмістра.

rotor *m., tech., mor.* ро́тор, -ра; *ав.* ~ odrzutowy реактúвний ро́тор.

rotorowy *tech., mor.* ро́торний; statek ~ ро́торне суднó.

rotowy *wojs.* ро́тний.

rotunda *ż.* ротóнда.

rowek, -wka, *m.* 1) жолобóк, -бкá; ~ izolatora жолобóк ізоля́тора; *(для води)* канáвка; ~ odpływowy водовідвідна́ канáвка; *(в ґрунті — звичайно)* рівчáк, -кá, рівчачóк, -чкá; 2) *(у волоссі)* прóділ, -лу, пробóр, -ру; 3) *анат. (sulcus)* жолобóк.

rower, -ru, *m.* велосипéд; jechać na ~rze (~rem) їхати на велосипéді; ~ wyścigowy гóночний велосипéд.

rowerowy велосипéдний.

rowerzysta, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* велосипедúст.

rowerzystka *ż.* велосипедúстка.

rowisty ровúстий, пóвний ровíв; pole ~te ровúсте пóле; пóле. пóвне ровíв.

rowkować, -kuję, -kujesz, -kował жолóбити, -блю, -биш.

rowkowany 1) жолóблений; 2) *(у виді жолобка)* жолобчáстий, жолóбчатий.

rowkowaty *див.* **rowkowany.**

rozafiszować, -szuję, -szujesz, -szował оголосúти афішами.

Rozalia Розáлія.

rozanilina *ż., chem.* розанілíн, -ну.

rozanilinowy *chem.* розанілíновий.

rozbabrać *pot.* розбáбрати.

rozbajać *pot.* rozbó́kati, rozpleskáti, -plещý, -plе́щеш, rozlя́pati.
rozbalować się, -luję, -lujesz, -lował rozgulя́tися.
rozbałamucić, -cę, -cisz, -cił *pot.* rozpustи́ти, -пущý, -пу́стиш; //~ **się** rozpustи́тися.
rozbandażować, -żuję, -żujesz, -żował rozбинтувáти, -ту́ю, -ту́єш.
rozbaraszkować się, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* розігрáтися, розпустувáтися, -ту́юся, -ту́єшся.
rozbawiać, rozbawić, -wię, -wisz, -wił розвесе́лювати, -люю, -люєш, розвесели́ти; //~ **się** розвесе́люватися, розвесели́тися.
rozbeczeć się, -czę, -czysz, -czał, -czeli (o co, z czego) *pot.* розревíтися, -реву́ся, -реве́шся, розревти́ся (із-за чо́го, через що́).
rozbef *m., kul. див.* **rostbef.**
rozbełtywać, -tuję, -tujesz, -tywał, rozbełtać розбо́втувати, -тую, -туєш, розбо́втати, розколо́чувати, -чую, -чуєш, розколоти́ти, -лочý, -ло́тиш.
rozbestwiać, rozbestwić, -wię, -wisz, -wił розлютóвувати, -вую, -вуєш, розлютувáти, -ту́ю, -ту́єш, розлюти́ти, -лючý, -лю́тиш, роз'яря́ти, роз'яри́ти; //~ **się** розлютóвуватися, розлютувáтися, розлюти́тися, роз'яря́тися, роз'яри́тися, озвірíти.
rozbestwienie *n.* розлютóваність, -ності, розлю́ченість, озвірíння.
rozbestwiony розлютóваний, розлю́чений, озвірíлий.
rozbębniać, rozbębnić, -nię, -nisz, -nił *iron.* роздзвóнювати, -нюю, -нюєш, роздзвони́ти, -ню́, -ниш.
rozbicie *n.* 1) розби́ття; 2) *(на окремі частини)* роздро́бленість, -ності; *іст.* ~ **dzielnicowe** удíльна роздро́бленість; ◊ ~ **okrętu** корабе́льна авáрія, авáрія корабля́.
rozbić *див.* **rozbijać.**
rozbiec się *див.* **rozbiegać się** I.
rozbieg, -gu, *m.* ро́збіг, -гу, розгíн, -го́ну, ро́змах, -ху; z ~**giem** з розго́ном, з ро́збігом.
rozbiegać się I, rozbiec się розбігáтися, розбíгтися, -біжу́ся, -біжи́шся; *(брати розгін — ще)* розганя́тися, розігна́тися (розжену́ся, розжене́шся); ~**biec się** na wszystkie strony розбíгтися на всі бо́ки.
rozbiegać się II *dok.* розбíгатися.
rozbiegiwać się, -guję, -gujesz, -giwał *wielokr. див.* **rozbiegać się** I.
rozbiegnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr. див.* **rozbiegać się** I.
rozbierać I, **rozebrać, rozbiorę, rozbierzesz, rozebrał** розбира́ти, розібра́ти (розберу́, розбере́ш), роздягáти, роздягти́, -гну́, -гнеш, роздягнýти; **rozebrać** dziecko розібра́ти (роздягти́, роздягнýти) дитúну; //~ **się** розбира́тися, розібра́тися, роздягáтися, роздягти́ся, роздягнýтися.
rozbierać II, **rozebrać, rozbiorę, rozbierzesz, rozebrał** розбира́ти, розібра́ти (розберу́, розбере́ш); *(грам. — ще)* аналізувáти, -зу́ю, -зу́єш, проаналізувáти; **rozebrać** dom, maszynę, zegarek розібра́ти будúнок, машúну, годúнник; *перен.* katar mię **rozbiera** мене́ розбира́є не́жить; *кул.* **rozbierać** zająca розбира́ти за́йця; *грам.* **rozebrać** zdanie розібра́ти (проаналізувáти) речення.
rozbierać III, **rozebrać, rozbiorę, rozbierzesz, rozebrał** розбира́ти, розібра́ти (розберу́, розбере́ш), розхáпувати, -пую, -пуєш, розхапáти; za godzinę wszystkie książki **rozebrano** w księgarni за годúну розібра́ли (розхапа́ли) всі книжкú в книга́рні.
rozbieralnia *ż.* роздяга́льня.
rozbieralny розбірний; szafa ~**na** розбірна́ ша́фа.
rozb'erany *див.* **rozbieralny.**
rozbieżność *ż.* 1) розбíжність, -ності, розхóдження; ~ z zdań (z patrywań) розбíжність (розхóдження) думóк; 2) розхíд-

ність; ~ linii (linij) розхідність ліній. *Пор.* **rozbieżny.**
rozbieżny 1) розбіжний; sądy ~ne розбіжні судження, -джень; poglądy (zapatrywania) ~ne розбіжні погляди (думки); 2) *(що розходяться в різні сторони)* розхідний; *мат.* szereg ~ розхідний ряд, -ду.
rozbijacki *polit.* розкольницький.
rozbijacz, *lm.* **-cze,** *m.* штрейкбрехер, -ра, страйколом.
rozbijać, rozbić, -biję, -bijesz, -bił розбивати, розбити (розіб'ю, розіб'еш); *(вдрізки — ще)* розтрощувати, -щую, -щуєш, розтрощити, -трощу, -трощиш; *військ.* ~**bić** nieprzyjaciela розбити (розтрощити) ворога; ~**bić** sobie głowę розбити собі голову; ◊ ~**bić** namiot нап'ясти (поставити, розкинути) шатро (намет); //~ **się** розбиватися, розбитися; głosy ~**biły się** голоси розбилися (поділилися); ~**biły się** plany плани розбилися; ◊ *розм.* ~**bijać się** powozami кататися в екіпажах.
rozbijaka, -ki, *lm.* **-ki,** *m., pot.* забіяка, буян, -на, бешкетник.
rozbijanie *n.* 1) розбивання; розтрощування; *пор.* **rozbijać;** 2) *полит.* розкольницька тактика.
rozbiorca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., spec.* розбирач, -ча.
rozbiorczy I *hist.* який (що) брав участь у поділі Польщі.
rozbiorczy II *див.* **analityczny.**
rozbiorowo *див.* **analitycznie.**
rozbiorowy I *hist.* який (що) стосується періоду поділу Польщі.
rozbiorowy II *див.* **analityczny.**
rozbiór I, **-bioru,** *m.* 1) розбір, -бору; *(грам., мат., перен. — ще)* аналіз, -зу; 2) *хім.* аналіз.
rozbiór II, **-bioru,** *m., hist.* поділ, -лу; ~ Polski поділ Польщі.
rozbiórka *ż., bud.* розбирання; *докон.* розібрання, демонтаж, -жу.
rozbiórkowy *bud.* який (що) стосується розбирання (демонтажу); *(у контексті)* по розбиранню, по демонтажу; prace ~we роботи по розбиранню (по демонтажу).
rozbitek, -tka, *lm.* **-tkowie,** *m.* 1) той, що зазнав аварії корабля; 2) *перен.* безталанний, -ного.
rozbitkini *ż.* 1) та, що зазнала аварії корабля; 2) безталанна, -ної. *Пор.* **rozbitek.**
rozbity розбитий.
rozbluzgiwać, -guję, -gujesz, -giwał, rozbluzgać розплескувати, -кую, -куєш, розплескати (-плещу, -плещеш *і* -плескаю, -плескаєш), розхлюпувати, -пую, -пуєш, розхлюпати, розплюскувати, -кую, -куєш, розплюскати.
rozbłękitniać, rozbłękitnić, -nię, -nisz, -nił робити блакитним, зробити блакитним; //~ **się** ставати блакитним, стати блакитним.
rozbłękitnieć, -nieje, -niał стати блакитним.
rozbłysk, -ku, *m.* блиск, -ку; ~ świtu блиск світанку.
rozbłyskać *див.* **rozbłyskiwać.**
rozbłyskiwać, -kuje, -kiwał, rozbłysnąć, -śnie, -snął *a.* **-sł** блищати, заблищати, сяяти, засяяти.
rozbłysły який (що) заблищав (засяяв).
rozbłysnąć *див.* **rozbłyskiwać.**
rozbłyszczeć, -czy, -czał заблищати, засяяти.
rozbolały який (що) розболівся.
rozboleć, -li, -lał *(tylko w 3 osobie)* розболітися; głowa mię ~lała в мене розболілася голова.
rozbój, -boju, *lm.* **-boje,** *m.* розбій, -бою; *перен.* ~ na równej drodze справжній (сущий) розбій; ◊ ~ morski пірацтво.
rozbójka *ż., ent. (laphria)* збійка.
rozbójnicki *див.* **rozbójniczy.**
rozbójnictwo *n.* розбійництво, розбишацтво.
rozbójniczy розбійницький, розбишацький.

rozbójnik, *lm.* **-cy,** *m.* розбíйник, розбишáка; ◊ ~ morski пірáт.

rozbrajacz, *lm.* **-cze,** *m., el.* розря́дник.

rozbrajać, rozbroić, -broję, -broisz, -broił 1) обеззбро́ювати, -рóюю, -рóюєш, обеззбро́їти; *(прям. — ще)* роззбро́ювати, роззбро́їти; *(перен. — ще)* звору́шувати, -шую, -шуєш, звору́шити, -шу, -шиш; *(гнів)* втихоми́рювати, -рюю, -рюєш, втихоми́рити; *(чию суворість)* зм'я́кшувати, -шую, -шуєш, зм'якши́ти.

rozbrajająco звору́шливо; *ірон.* ~ naiwny звору́шливо наївний.

rozbrajający звору́шливий.

rozbrat, -tu, *m.* (z kim, z czym) ро́збрат, -ту, розри́в, -ву (з ким, з чим); ◊ wziąć ~ (z kim, z czym) розірва́ти, -ву́, -веш (з ким, з чим).

rozbratać (kogo) роз'єдна́ти (кого́); //~ się (z kim, z czym) розірва́ти, -ву́, -веш (з ким, з чим).

rozbratel, -tla, *lm.* **-tle,** *m., kul.* ро́стбіф.

rozbroić *див.* **rozbrajać.**

rozbrojenie *n.* 1) обеззбро́єння; роззбро́єння; *пор.* **rozbrajać;** 2) *ел.* розря́д, -ду.

rozbrykać się *pot.* розбика́тися.

rozbryzg, -gu, *m.* бри́зки (*род.* бри́зо́к).

rozbryzgiwać, -guję, -gujesz, -giwał, rozbryzgać розбри́зкувати, -кую, -куєш, розбри́скати; //~ się розбри́зкуватися, розбри́зкатися.

rozbryznąć, -znę, -źniesz, -znął, -znęli *jednokr.* розбри́знути.

rozbrzask, -ku, *m.* світа́нок, -нку, світа́ння; ро́зсвіт, -ту *(рідко)*.

rozbrzmiały яки́й (що) залуна́в (пролуна́в); яки́й (що) розля́гся. *Пор.* **rozbrzmiewać.**

rozbrzmiewać, rozbrzmieć, -mi, -miał *(tylko w 3 osobie)* луна́ти, залуна́ти, пролуна́ти; *(про спів — звичайно)* розляга́тися, розлягти́ся, -ля́же́ться.

rozbuczeć się, -czę, -czysz, -czał *pot.* розревíтися.

rozbudowa *ż.* розбудо́ва; ~ przemysłu розбудо́ва промисло́вості.

rozbudować *див.* **rozbudowywać.**

rozbudowanie *n. див.* **rozbudowa.**

rozbudowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozbudować, -duję, -dujesz, -dował розбудо́вувати, -вую, -вуєш, розбудува́ти, -ду́ю, -ду́єш; //~ się розбудо́вуватися, розбудува́тися; *(про місто і под. — ще)* розроста́тися, розрости́ся.

rozbudzać, rozbudzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) буди́ти, -джу́, -диш, розбу́джувати, -джую, -джуєш, розбуди́ти, збу́джувати, збуди́ти, пробу́джувати, пробуди́ти, розбу́ркувати, -кую, -куєш, розбу́ркати; 2) *перен.* буди́ти, пробу́джувати, пробуди́ти, збу́джувати, збуди́ти; ~dzić nienawiść збуди́ти (пробуди́ти) нена́висть; //~ się 1) буди́тися, розбу́джуватися, розбуди́тися, збу́джуватися, збуди́тися, пробу́джуватися, пробуди́тися, розбу́ркуватися, розбу́ркатися; *(просипатися — ще)* прокида́тися, проки́нутися; 2) *перен.* буди́тися, пробу́джуватися, пробуди́тися, збу́джуватися, збуди́тися.

rozbudzenie *n.* 1) розбу́дження, збу́дження, пробу́дження, розбу́ркання; проки́нення, про́кид, -ду; 2) пробу́дження, збу́дження. *Пор.* **rozbudzać się.**

rozbujać розгойда́ти, розколиха́ти, -лишу́, -ли́шеш; //~ się розгойда́тися, розколиха́тися.

rozbujały 1) розго́йданий, розколи́ханий; 2) *перен.* розгну́здани́й.

rozburzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) розвали́ти -лю́, -лиш, зруйнува́ти, -ну́ю,-ну́єш; 2) *перен.* розхвилюва́ти, -лю́ю, -лю́єш; //~ się розбушува́тися, -шу́юся, -шу́єшся, розбурха́тися.

rozbydlęcać, rozbydlęcić, -cę, -cisz, -cił довóдити до озвíріння, довести́ до озвíріння.

rozcałowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozcałować, -łuję, -łujesz, -łował *(сум, тугу)* розвíювати поцілýнками, розвíяти поцілýнками.

rozcapierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył розчепíрити.

rozcharakteryzować, -zuję, -zujesz, -zował *teatr.* зня́ти грим; //~ **się** зня́ти з себе грим.

rozchełstać *див.* **rozchełstywać.**

rozchełstany розхри́станий.

rozchełstywać, -tuję, -tujesz, -tywał, rozchełstać розхри́стати *(лише докон.)*; //~ **się** розхри́статися.

rozchichotać się, -choczę, -choczesz (*а.* **-chocę, -chocesz), -chotał** розреготáтися, -гочýся, -гóчешся, розреготíтися, -гочýся, -готúшся.

rozchlapywać, -puję, -pujesz, -pywał, rozchlapać, -pię, -piesz, -pał розплúскувати, -кую, -куеш, розплескáти (-плещý, -плéщеш *і* -плескáю, -плескáєш), розхлю́пувати, -пую, -пуеш, розхлю́пати, розплю́скувати, розплю́скати; ◊ *перен. розм.* **~pać buty** розтоптáти чóботи; //~ **się** розплúскуватися, розплескáтися, розхлю́пуватися, розхлю́патися, розплю́скуватися, розплю́скатися; ◊ *безос. перен.* **~pało się** затягло́ся на сльотý.

rozchlastać *pot.* розсíкти, -січý, -січéш, розтя́ти (розітнý, розітнéш); ~ **głowę pałaszem** розсíкти (розтя́ти) гóлову палашéм; //~ **się** *докон. див.* **rozchełstywać się.**

rozchlipać się *pot.* розхли́патися.

rozchlustać розплескáти (-плещý, -плéщеш *і* -плескáю, -плескáєш), розхлю́пати, розплю́скати.

rozchmurzać, rozchmurzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) розганя́ти хмáри, розігнáти хмáри; **słońce ~rzyło niebo** сóнце розігнáло хмáри на нéбі; 2) *перен.* розвеселя́ти, розвеселúти; ◊ **~rzyć czoło** розвеселúтися; //~ **się** 1) ясні́ти, проясні́ти, ясні́шати, проясні́шати; 2) *перен.* проясня́тися, проя́снюватися, -нюю́ся, -нюєшся, проясни́тися; **twarz jego ~rzyła się** облúччя (лицé) у нього (йогó, йомý) проясни́лося.

rozchodnik *m., bot. (sedum)* очúток (-тка *і* -тку).

rozchodowy видаткóвий; *бухг.* **księga ~wa** видаткóва кни́га (кни́жка).

rozchodzenie się *n.* поши́рення; *radio.* **~ fal** поши́рення хвиль.

rozchodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) *(найчастіше про взуття)* розноси́ти, -ношý, -нóсиш; **~ buty** розноси́ти черевúки; 2) *(розм. — ноги)* розім'я́ти, -зімнý, -зімнéш; 3) *розм.* розігна́ти ходíнням; **~ znużenie** розігна́ти ходíнням втóму; //~ **się** 1) розноси́тися; 2) розім'я́тися; 3) *(почути себе краще від ходіння)* розходúтися, -джýся, -дишся.

rozchodzić się, -dzę, -dzisz, -dził, rozejść się, rozejdę, rozejdziesz, rozszedł, rozeszli розхóдитися, -джуся, -дишся, розійти́ся, -йдýся, -йдешся; **ich zdania się rozchodzą** їх думкú розхóдяться; *перен.* **pieniądze się rozeszły** гро́ші розійшли́ся; **ludzie się rozeszli** наро́д розійшóвся, лю́ди розійшли́ся; *перен.* **wieść rozeszła się po mieście** звíстка (чýтка) розійшла́ся по мíсту; *мед.* **wrzód rozszedł się** нарив розійшóвся; **rozejść się z żoną** розійти́ся з дружúною; ◊ *перен.* **mróz rozchodzi się po ciele** (аж) моро́з проймáє, аж моро́зом всипáє.

rozchorować się, -ruję, -rujesz, -rował розхворíтися, рознедýжатися.

rozchód, -chodu, *m.* 1) вúтрати, -трат; 2) *бухг.* видáток, -тку; **dochód i ~** прибýток і видáток; **rubryka ~dów** стаття́ видáтків.

rozchwalać, rozchwalić, -lę, -lisz, -lił розхва́лювати, -люю, -люєш, розхвали́ти, -лю́, -лиш.

rozchwiewać, rozchwiać, -chwieję, -chwiejesz, -chwiał розхи́тувати, -тую, -туєш, розхита́ти; *(перен. — ще)* розла́днувати, -ную, -нуєш, розладна́ти, розла́джувати, -джую, -джуєш, розла́дити; //~ **się** розхи́туватися, розхита́тися.

rozchwycić, -cę, -cisz, -cił *dok. див.* **rozchwytywać.**

rozchwytywać, -tuję, -tujesz, -tywał, rozchwytać розха́пувати, -пую, -пуєш, розхапа́ти.

rozchylać, rozchylić, -lę, -lisz, -lił розхиля́ти, розхили́ти, -лю́, -лиш; //~ **się** розхиля́тися, розхили́тися.

rozciąć *див.* **rozcinać.**

rozciągać, rozciągnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli розтяга́ти, розтя́гувати, -гую, -гуєш, розтягти́, -гну́, -гнеш, розтягну́ти; ~**gać** chorągiew розгорта́ти пра́пор; ~**gnąć** opiekę nad kim взя́ти кого́ під свою́ опі́ку; ~**gać** ręce простяга́ти ру́ки; ~**gać** sieci na kogo розставля́ти сі́ті на ко́го; ~**gnąć** skrzydła розгорну́ти (розпросте́рти) кри́ла; //~ **się** 1) розтяга́тися, розтя́гуватися, розтягти́ся, розтягну́тися; 2) *(в усю довжину, тягтися)* простяга́тися, простягти́ся, простягну́тися; ~**gnąć się** na pościeli простягти́ся (простягну́тися) на посте́лі; ~**gało się** państwo od morza do morza держа́ва простяга́лася від мо́ря до мо́ря; ◊ prawa ~**gają się** na wszystkich зако́ни стосу́ються до всіх.

rozciągalność *ż.* розтя́жність, -ності.

rozciąganie *n.* розтяга́ння, розтя́гування; *тех.* próba na ~ випро́бування на розтяга́ння.

rozciągliwość *ż.* розтя́жність, -ності.

rozciągliwy розтяжни́й.

rozciągłość *ż.* 1) протя́жність, -ності; 2) *(простору)* *див.* **rozległość** 2.

rozciągły 1) протяжни́й; 2) *див.* **przeciągły** 1; 3) *див.* **rozległy** 1.

rozciągnąć *див.* **rozciągać.**

rozciągnięcie *n.* розтя́гнення; *мед.* ~ więzadeł розтя́гнення (ро́зтяг) зв'я́зок.

rozciągnięty розтя́гнутий, розтя́гнений.

rozciec się, -cieknie, -ciekł розтекти́ся, -тече́ться, розплисти́ся, -пливе́ться, розплитися.

rozciekawiać, rozciekawić *див.* **zaciekawiać.**

rozcieńczać, rozcieńczyć, -czę, -czysz, -czył (co czym) розво́дити, -джу, -диш, розвести́, -веду́, -веде́ш, розбавля́ти, розба́вити, -влю, -виш (що чим).

rozcieńczenie *n.* розве́дення, розба́влення.

rozcieńczony розве́дений, розба́влений.

rozcieracz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* 1) розтира́льник; 2) *(знаряддя)* ро́зти́рка.

rozcierać, rozetrzeć, rozetrę, rozetrzesz, roztarł розтира́ти, розте́рти (розітру́, розітре́ш).

rozcieralny розтира́льний.

rozcieranie *n.* розтира́ння.

rozcięcie *n.* 1) ро́зріз, -зу; *хір.* ро́стин, -ну; ~ brzucha *(laparotomia)* ро́стин че́рева, черево́стин; ~ cesarskie *(sectio caesarea)* кеса́рів ро́стин; 2) *мед.* рі́зана ра́на.

rozcięgnisty *anat. (aponeuroticus)* апоневроти́чний, сухожи́льний.

rozcięgno *n., anat. (aponeurosis)* апоневро́з, -зу, сухожи́льна пласти́нка, пло́ский широ́кий сухожи́лок.

rozcinać, rozciąć, rozetnę, rozetniesz, rozciął, rozcięli розтина́ти, розтя́ти (розітну́, розі́тне́ш), розсіка́ти, розсі́кти, -січу́, -січе́ш; *перен.* ~**ciąć** węzeł розтя́ти ву́зол.

rozciskać, rozcisnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli роздавлювати, -люю,

-люєш, роздави́ти, -влю́, -виш, роздýшувати, -шую, -шуєш, роздушúти, -шý, -шиш, розчáвлювати, розчавúти.

rozczapierzyć *див.* **rozcapierzyć.**

rozczarować *див.* **rozczarowywać.**

rozczarowanie (do kogo, do czego) *n.* розчарува́ння (в кóму, в чóму).

rozczarowany (do kogo, do czego) розчарóваний (в кóму, в чóму).

rozczarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozczarować, -ruję, -rujesz, -rował (kogo czym, kogo do kogo, do czego) розчарóвувати, -вую, -вуєш, розчарува́ти, -ру́ю, -ру́єш (кого́ чим); //~ **się** (do kogo, do czego) розчарóвуватися, розчарува́тися (в кóму, в чóму).

rozczepiać, rozczepić, -pię, -pisz, -pił розчíплювати, -люю, -люєш, розчíпля́ти, розчепúти, -плю́, -пиш; 2) *(білизну та ін.)* розвíшувати, -шую, -шуєш, розвíшати, розвíсити, -вíшу, -вíсиш; //~ **się** розчíплюватися, розчíпля́тися, розчепúтися.

rozczepienie *n.* 1) розчéплення; 2) розвíшання. *Пор.* **rozczepiać.**

rozczepka *ż.* жердúна (тичúна) (з рóзвилкою) для зриванá фрýктів з дерéв.

rozczerwienić się, -nię, -nisz, -nił розчервонíтися, розжарíтися.

rozczesywać, -suję, -sujesz, -sywał, rozczesać, -szę, -szesz, -sał розчíсувати, -сую, -суєш, розчесáти, -чешý, -чéшеш; //~ **się** розчíсуватися, розчесáтися.

rozczłonkować *див.* **rozczłonkowywać.**

rozczłonkowanie *n.* розчленува́ння.

rozczłonkowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozczłonkować, -kuję, -kujesz, -kował розчленóвувати, -вую, -вуєш, розчленува́ти, -ну́ю, -ну́єш.

rozczochrać *pot.* скуйóвдити, -джу, -диш, розкуйóвдити, розпáтлати; //~ **się** скуйóвдитися, розкуйóвдитися, розпáтлатися.

rozczochraniec, -ńca, *lm.* **-ńcy** *m., pot.* нетіпáха, нечóса.

rozczochrany *(про волосся)* скуйóвджений, розкуйóвджений; *(про волосся і людину)* розпáтланий.

rozczulać, rozczulić, -lę, -lisz, -lił зворýшувати, -шую, -шуєш, зворýшити; *підсил.* розчýлювати, -люю, -люєш, розчýлити; //~ **się** зворýшуватися, зворýшúтися; розчýлюватися, розчýлитися.

rozczulająco зворýшливо.

rozczulający зворýшливий.

rozczulenie *n.* зворýшення; розчýлення. *Пор.* **rozczulać.**

rozczulić *див.* **rozczulać.**

rozczulony зворýшений; розчýлений. *Пор.* **rozczulać.**

rozczyn, -nu, *m.* 1) рóзчина, заквáска; 2) *хім.* рóзчин, -ну.

rozczyniać, rozczynić, -nię, -nisz, -nił 1) (co) розчиня́ти, розчини́ти, -ню, -ниш; *(в рідині — ще)* розпускáти, розпустúти, -пущý, -пýстиш; ~**niać ciasto** розчиня́ти тíсто; ~**niać cukier** розпускáти (розчиня́ти) цýкор; 2) (co czym) розвóдити, -джу, -диш, розвестú, -ведý, -ведéш, розбавля́ти, розбáвити, -влю, -виш (що чим); ~**nić wino wodą** розвестú (розбáвити) винó водóю.

rozczynnik *m., chem.* розчúнник.

rozczynny *chem.* розчúнний.

rozczytywać się, -tuję, -tujesz, -tywał, rozczytać się (w czym) зачúтуватися, -туюся, -туєшся, зачитáтися (чим).

rozćwiartować *див.* **rozćwiartowywać.**

rozćwiartowanie *n.* розчетвертува́ння; розшматува́ння. *Пор.* **rozćwiartowywać.**

rozćwiartowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozćwiartować, -tuję, -tujesz, -tował 1) четвертувáти, -тýю, -тýєш *(недокон. і докон.)*, розчетвертувáти; 2) *перен.* розшматóвувати, -вую, -вуєш, розшматувáти.

rozćwierkać się розцвірíнькатися, розцвіріньчáтися.

rozdać *див.* **rozdawać.**
rozdalać, rozdalić, -lę, -lisz, -lił *pot.* віддаля́ти, віддали́ти; //~ **się** віддаля́тися, віддали́тися.
rozdanie *n.* роздáча.
rozdarcie *n.* 1) *(дія)* розірвáння, роздертя́; 2) розíрване (роздéрте) мíсце, дірá; 3) *перен.* розкóл, -лу.
rozdarować *див.* **rozdarowywać.**
rozdarowanie *n.* роздарувáння.
rozdarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozdarować, -ruję, -rujesz, -rował (co komu *a.* między kogo, między kim) роздарóвувати, -вую, -вуєш, роздарувáти, -рýю, -рýєш (що комý).
rozdarty розíрваний, роздéртий, розíдраний.
rozdawać, -daję, -dajesz, -dawał, rozdać роздавáти, -даю́, -даєш, роздáти, -дáм, -даси́.
rozdawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* роздавáльник, роздавáч, -чá.
rozdawczyni *ż.* роздавáльниця, роздавáчка.
rozdawnictwo *n.* роздавáння, роздáча.
rozdawniczy роздавáльний.
rozdąć *див.* **rozdymać.**
rozdąsać się (na kogo) *pot.* надýтися (на кóго).
rozdąsany (na kogo) надýтий (на кóго).
rozdelikacić, -cę, -cisz, -cił розні́жити: //~ **się** розні́житися.
rozdenerwować, -wuję, -wujesz, -wował розхвилювáти, -лю́ю, -лю́єш; //~ **się** розхвилювáтися.
rozdeptać *див.* **rozdeptywać.**
rozdeptanie *n.* розтоптáння.
rozdeptywać, -tuję, -tujesz, -tywał, rozdeptać -pczę, -pczesz *(rzadziej* **-pcę, -pcesz), -ptał** розтóптувати, -тую, -туєш, розтоптáти, -пчý, -пчеш.
rozdęcie *n.* 1) роздýття; 2) *мед.* здýття; ~ **żołądka** здýття шлýнка.
rozdętość *ż.* роздýтість, -тості.
rozdęty роздýтий.
rozdłubywać, -buję, -bujesz, -bywał, rozdłubać, -bię, -biesz, -bał розколýпувати, -пую, -пуєш, розколупáти, розкопúрсувати, -сую, -суєш, розкопирсáти.
rozdłużać, rozdłużyć, -żę, -żysz, -żył *poet.* подóвжувати, -жую, -жуєш, подóвжити, здóвжувати, здóвжити, видóвжувати, вúдовжити; *(перен. — ще)* продóвжувати, продóвжити.
rozdmuchiwać, -dmuchuję, -dmuchujesz, -dmuchiwał, rozdmuchać роздувáти, роздýти (роздýю, роздýєш *і* розідмý, розідмéш); *(ротом — ще)* роздмýхувати, -дмýхую, -дмýхуєш, роздмýхати; *(вітром, подувом — ще)* розвівáти, розвíяти; ~**chiwać ogień** роздувáти (роздмýхувати) вогóнь (огóнь).
rozdmuchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr. див.* **rozdmuchiwać.**
rozdnieć się *див.* **rozednieć się.**
rozdniewać się *див.* **rozedniać się,**
rozdół, -dołu, *m.* яр, -ру.
rozdrabiacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* дробáрка, дробúлка.
rozdrabiać, rozdrobić, -bię, -bisz, -bił (co na co) роздробля́ти, роздроби́ти, -блю́, -биш (що в що); //~ **się** роздробля́тися, роздроби́тися.
rozdrabniać *див.* **rozdrabiać.**
rozdrabniarka *ż., tech. див.* **rozdrabiacz.**
rozdrapywać, -puję, -pujesz, -pywał, rozdrapać, -pię, -piesz, -pał роздря́пувати, -пую, -пуєш, роздря́пати.
rozdrażniać, rozdrażnić, -nię, -nisz, -nił (kogo, co czym) 1) роздратóвувати, -вую, -вуєш, роздратувáти, -тýю, -тýєш (кого́, що чим); 2) *(рану)* роз'ятрювати, -рюю, -рюєш, роз'ятрити; 3) *фізіол.* подрáзнювати, -нюю, -нюєш, подразни́ти, -ню́, -ниш; //~ **się** роздратóвуватися, роздратувáтися.
rozdrażniająco в дратівни́й (подрáзний, дратýючий) спóсіб.

rozdrażniający дратівни́й, подра́зний, дратую́чий.
rozdrażnić *див.* **rozdrażniać.**
rozdrażnienie *n.* 1) роздратува́ння; 2) роз'я́трення; 3) подра́знення. *Пор.* **rozdrażniać.**
rozdrażniony 1) роздрато́ваний; 2) роз'я́трений; 3) подра́знений. *Пор.* **rozdrażniać.**
rozdrobić *див.* **rozdrabiać.**
rozdrobienie *n.* роздро́блення.
rozdrobnić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **rozdrabiać.**
rozdrobniały роздро́блений.
rozdroczyć, -czę, -czysz, -czył *dok. див.* **rozdrażniać** 1.
rozdroże *n.* роздоріжжя; розпу́тя *(рідко); перен.* stać na ~żu зупини́тися на роздоріжжі (на розпу́тті).
rozdrożny *(про шлях)* перехре́сний.
rozdruzgotać, -goczę, -goczesz (*rzadziej* **-gocę, -gocesz), -gotał** розтрощи́ти, -трощу́, -тро́щиш.
rozdwajać, rozdwoić, -woję, -woisz, -woił *bezp., przen.* роздво́ювати, -дво́юю, -дво́юєш, роздвої́ти; //~ się роздво́юватися, роздвої́тися.
rozdwojenie *n.* роздво́єння.
rozdymać, rozdąć, rozedmę, rozedmiesz, rozdął, rozdęli роздува́ти, розду́ти (розду́ю, розду́єш *і* розідму́, розідме́ш); *(ротом — ще)* роздму́хувати, -дму́хую, -дму́хуєш, роздму́хати.
rozdział, -łu, *m.* 1) по́діл, -лу; *(дія — докон. — ще)* розділення, поділення; *(недокон. — ще)* розділя́ння, поділя́ння; 2) *(відмежування)* відокре́млення; *недокон.* відокре́млювання; 3) *(ділення для роздачі)* розпо́діл; ~ prądu elektrycznego розпо́діл електри́чного стру́му; 4) *(в книжці)* ро́зділ, глава́; 5) *(на голові)* про́діл, пробо́р, -ру.
rozdziawiać, rozdziawić, -wię, -wisz, -wił роззявля́ти, роззя́вити, -влю, -виш; ~wić gębę роззя́вити ро́та.
rozdzielacz, *lm.* **-cze** *m., tech.* розпо́дільник; *(для виділення певних речовин)* сепара́тор, -ра.
rozdzielać, rozdzielić, -lę, -lisz, -lił (со między kogo *a.* między kim a kim) 1) розділя́ти, розділи́ти, -лю́, -лиш, поділя́ти, поділи́ти; *(між кого — ще)* розподіля́ти, розподіли́ти; ~lić księgę na kilka części розділи́ти (поділи́ти) кни́гу на кі́лька части́н; ~lić majątek między synem a córką розділи́ти (розділи́ти) майно́ між си́ном і дочко́ю; ~lić podarki między dzieci розділи́ти (розподіли́ти) подару́нки між дітьми́; 2) *(час)* розподіля́ти, розподіли́ти; 3) *(волосся)* проділя́ти, проділи́ти; 4) *(розвести силою)* розніма́ти, розня́ти, -німу́, -ні́меш; 5) *(лише недокон.). (думку і под.) див.* **podzielać;** 6) *див.* **oddzielać;** //~ się розділя́тися, розділи́тися, поділя́тися, поділи́тися; z dania się ~liły думки́ (по́гляди) поділи́лися (розділи́лися).
rozdzielca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* розпо́ділювач.
rozdzielczy розпо́дільний; *ел.* tablica ~cza розпо́дільна до́шка; ◊ sklep ~ розпо́дільник.
rozdzielenie *n.* 1) по́діл, -лу; розді́лення, поді́лення; розпо́діл; розпо́ділення *(рідко);* 2) розпо́діл, розпо́ділення; 3) про́діл, проді́лення. *Пор.* **rozdzielać** 1—3.
rozdzielić *див.* **rozdzielać.**
rozdzielnia *ż., el.* розпо́дільне примі́щення.
rozdzielnica *ż., el. див.* **rozdzielnia.**
rozdzielnictwo *n., handl.* розпо́діл, -лу.
rozdzielnie *przsł.* окре́мо.
rozdzielnik *m.* 1) *ел.* розпо́дільник; 2) *ек., торг.* рознаря́дка; но́рма розпо́ділу.
rozdzielnokwiatowe, -wych, *bot. див.* **rozdzielnopłciowe.**
rozdzielnopłatkowe, -wych, *bot.* роздільнопелюстко́ві, -вих.

rozdzielnopłciowe, -wych, *bot.* роздільностатеві, -вих.
rozdzielnopłciowość *ż., bot.* роздільностатевість, -вості.
rozdzielność *ż.* 1) *див.* **podzielność**; 2) *див.* **odosobnienie** 1.
rozdzielny 1) *див.* **podzielny** 1; 2) *див.* **odosobniony** 1.
rozdzieniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m., bot.* *(acanthus)* акáнт.
rozdzierać, rozedrzeć, -zedrę, -zedrzesz, -zdarł роздирáти, роздéрти, розідрáти (роздеру́, роздереш), розривáти, розірвáти, -рву́, -рвеш; ◊ *перен.* **rozdzierać** g a r d ł o дéрти гóрло, горлáти; **rozdzierać** o c z y витріщáти (виря́чувати) óчі; *перен.* **rozdzierać** s e r c e крáяти сéрце; //~ **się** роздирáтися, роздéртися, розідрáтися, розривáтися, розірвáтися; *розм.* p r z e c i e ż **się** n i e **rozedrę!** та ж не розірву́ся (роздеру́ся)!
rozdzierający 1) прони́зливий; ~ k r z y k прони́зливий крик, -ку; 2) *(про вид, сцену)* потряса́ючий.
rozdziergać, rozdziergnąć *див.* **rozdzierzgać.**
rozdzierzgać, rozdzierzgnąć, -gnę, -gniesz, -gnął, -gnęli розплу́тувати, -тую, -туєш, розплу́тати.
rozdziobywać, -buję, -bujesz, -bywał, rozdziobać, -bię, -biesz, -bał роздзьо́бувати, -бую, -буєш, роздзьо́бати.
rozdziwaczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli стáти дивако́м (чудако́м).
rozdzwaniać, rozdzwonić, -ni, -nił *poet.* 1) (co) наповня́ти дзво́ном, напо́внити дзво́ном (що); 2) *див.* **rozbrzmiewać**; //~ **się** *див.* **rozbrzmiewać.**
rozdźwięczać, rozdźwięczyć, -czy, -czył *poet. див.* **rozdzwaniać.**
rozdźwięk, -ku, *m.* дисонáнс; *(в думках, поглядах — ще)* розбі́жність, -ності.
rozebrać *див.* **rozbierać.**
rozebranie I *n.* розібрáння, роздя́гнення.
rozebranie II *n.* ро́збір, -бо́ру; аналіз, -зу; ро́зклад, -ду, розкла́дення. *Пор.* **rozbierać** II.
rozedma *ż., med.* *(emphysema; pneumatosis)* емфізе́ма; ◊ ~ b r z u s z n a *(meteorismus)* метеори́зм, -му, здуття живота́ га́зами.
rozedniać się, rozednić się, -dni, -dniło *nieos.* світáти, розсвітáти, розсвітáтися, розсвіну́тися, розвиднятися, розви́днюватися, -нюється, розви́днітися, розви́дніти; ~**dnia się** світає, розвиднúється, розви́днюється, дніє, благословля́ється на світ.
rozednieć, -dnieje, -dniało *nieos.* розви́днітися, розви́дніти.
rozedrgać się *poet.* 1) (od czego, z czego) затремті́ти, -мті́ть, задрижáти, -жи́ть (від, з чо́го); s e r c e ~**gało się** z r a d o ś c i сéрце затремті́ло (заби́лось) від (з) рáдості; 2) (czym) розвучáти, -чи́ть; p o w i e t r z e ~**gało się** m e l o d i ą повітря зазвучáло мело́дією.
rozedrzeć *див.* **rozdzierać.**
rozegnać *див.* **rozganiać.**
rozegrać *див.* **rozgrywać.**
rozegrana, -nej, *ż., sport.* ро́зиграш, -шу, ро́зигри, -рів.
rozejm, -mu, *m.* переми́р'я; z a w r z e ć ~ уклáсти (склáсти) переми́р'я; z e r w a ć ~ зламáти (поруши́ти) переми́р'я.
rozejmowy яки́й (що) стосу́ється переми́р'я.
rozejrzeć się, -rzę, -rzysz, -rzał *див.* **rozglądać się.**
rozejść się *див.* **rozchodzić się.**
rozelśniać się, rozelśnić się, -ni, -nił осява́тися, ося́тися, зася́яти, освíтлюватися, -люється, освíтитися, -свíтиться, засвíтитися.
rozełkać się розрида́тися.
rozełkany рида́ючий.
rozełzawić *див.* **rozłzawić.**
rozemdleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli ослабíти, ослáбнути.
rozemdlewać, rozemdlić, -lę, -lisz, -lił розслабля́ти, розсла́бити, -блю, -биш.

rozemknąć *див.* **rozmykać.**
rozemleć *див.* **rozmleć.**
rozenek *m. див.* **rodzynek.**
rozentuzjazmować, -muję, -mujesz, -mował захопи́ти, -плю́, -пиш; //~ **się** захопи́тися.
rozentuzjazmowanie *n.* захо́плення.
rozepchać *див.* **rozpychać.**
rozepchnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli розпихну́ти, розіпхну́ти.
rozeprzeć I *див.* **rozpierać.**
rozeprzeć II, **-przeję, -przejesz, -przał** розіпрі́ти, упрі́ти.
rozerwać I *див.* **rozrywać.**
rozerwać II, **-wę, -wiesz, -wał** (kogo) розва́жити, забави́ти, -влю, -виш (кого́).
rozerwanie *n.* розри́в, -ву.
rozerznąć *див.* **rozrzynać.**
rozeschły яки́й (що) розсо́хся, розсо́хлий.
rozeschnąć się *див.* **rozsychać się.**
rozesłać I *див.* **rozsyłać.**
rozesłać II *див.* **rozścielać.**
rozesłanie *n.* розси́лка.
rozespać się, -śpię, -śpisz, -spał розіспа́тися, -плю́ся, -пи́шся.
rozespany за́спаний.
roześmiać się, -śmieję, -śmiejesz, -śmiał, -śmiali *a.* **-śmieli** розсмія́тися, -сміюся, -сміємося.
roześmiany розсмія́ний.
rozeta *ż., archit.* розе́та.
rozetka *ż., archit.* розе́тка.
rozetrzeć *див.* **rozcierać.**
rozewrzeć *див.* **rozwierać.**
rozeznać *див.* **rozeznawać.**
rozeznanie *n., med. див.* **rozpoznanie** 2.
rozeznawać, -znaję, -znajesz, -znawał, rozeznać розпізнава́ти, -наю́, -наєш, розпізна́ти.
rozfalowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozfalować, -luję, -lujesz, -lował хвилюва́ти, -лю́ю, -лю́єш, розхвилюва́ти; //~ **się** хвилюва́тися, розхвилюва́тися.
rozfałdowywać. -wuję, -wujesz, -wywał, rozfałdować, -duję, -dujesz, -dował розгла́джувати скла́дки (збо́рки), розгла́дити скла́дки (збо́рки); ◊ *перен.* ~**dować** czoło роз'ясни́ти чоло́.
rozfantazjować się, -juję, -jujesz, -jował розфантазува́тися, -зу́юся, -зу́єшся.
rozfasować *див.* **rozfasowywać.**
rozfasowanie *n.* розфасо́вка, розфасува́ння.
rozfasowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozfasować, -suję, -sujesz, -sował розфасо́вувати, -вую, -вуєш, розфасува́ти, -су́ю, -су́єш.
rozfiglować się, -luję, -lujesz, -lował *pot.* розпустува́тися, -ту́юся, -ту́єшся.
rozfilozofować się, -fuję, -fujesz, -fował *докон.* надмі́рно філосо́фствувати, -вую, -вуєш.
rozgadać *див.* **rozgadywać.**
rozgadać się *pot.* розгвори́тися, -рю́ся, -ришся; розбала́катися *(розм.)*.
rozgadany *pot.* говірки́й, балаку́чий; говорю́чий, балакли́вий *(рідше)*.
rozgadywać, -duję, -dujesz, -dywał, rozgadać *pot.* розголо́шувати, -шую, -шуєш, розголоси́ти, -лошу́, -ло́сиш.
rozgalopować się, -puję, -pujesz, -pował розігна́тися галопом.
rozgałęziać, rozgałęzić, -żę, -zisz, -ził розгалу́жувати, -жую, -жуєш, розгалу́зити, -лу́жу, -лу́зиш; //~ **się** розгалу́жуватися, розгалу́зитися.
rozgałęzienie *n.* розгалу́ження; ◊ *ел.* ~ **prądu** відгалу́ження стру́му.
rozgałęziony розгалу́жений; *(перен. — ще)* широ́кий: stosunki ~**ne** широ́кі (розгалу́жені) стосу́нки, -ків.
rozganiać, rozegnać розганя́ти, розго́нити, розігна́ти (розжену́, розжене́ш).
rozgardiasz, -szu, *m., pot.* розгардія́ш, -шу.
rozgarniać, rozgarnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli розгріба́ти, розгрести́; *(лопатою — звичайно)* розгорта́ти, розгорну́ти, -ну́, -неш.
rozgarnienie *n. див.* **rozgarnięcie.**

rozgarnięcie I *n.* розго́рнення.
rozgarnięcie II *n.* розторо́пність, -ності *(здоровий розум)* розсу́дливість, -вості, розва́жливість.
rozgarnięty розторо́пний; *(з здоровим розумом)* розва́жливий; *(розумний)* тямо́вний.
rozgarn'ony *див.* **rozgarnięty.**
rozgatunkować *див.* **rozgatunkowywać.**
rozgatunkowanie *n.* розсортува́ння.
rozgatunkowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozgatunkować, -kuję, -kujesz, -kował розсортовувати, -вую, -вуєш, розсортува́ти, -ту́ю, -туєш.
rozgawędzić się, -dzę, -dzisz, -dził *див.* **rozgadać się.**
rozgiąć *див.* **rozginać.**
rozginacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* розво́дка.
rozginać, rozgiąć, rozegnę, rozegniesz, rozgiął, rozgięli розгина́ти, розігну́ти, -ну́, -неш; //~ **się** розгина́тися, розігну́тися.
rozglądać się, rozejrzeć się, -rzę, -rzysz, -rzał, -rzeli 1) *(дивитися кругом себе)* огляда́тися, огля́нутися; 2) *(знайомитися з чим)* роздивля́тися, роздиви́тися, -вля́ся -вишся.
rozglądnąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **rozglądać się.**
rozgładzać, rozgładzić, -dzę, -dzisz, -dził розгла́джувати, -джую, -джуєш, розгла́дити, -джу, -диш.
rozgłaszać, rozgłosić, -szę, -sisz, -sił розголо́шувати, -шую, -шуєш, розголоси́ти, -лошу́, -ло́сиш; //~ **się** розно́ситися, -ношу́ся, -но́сишся, рознести́ся, -несу́ся, -несе́шся, розхо́дитися, -джуся, -дишся, розійти́ся, -йду́ся, -йдешся; ~**głosiła się** w i e ś ć рознесла́ся (розійшла́ся) звістка.
rozgłos, -su, *m.* огла́ска, ро́зголос, -су; n a b r a ć ~**su** (z y s k a ć ~) набу́ти огла́ски (ро́зголосу), розголоси́тися, -ло́ситься.
rozgłosiciel, *lm.* **-le,** *m.* розголо́шувач, розголо́сник.
rozgłosicielka *ż.* розголо́шувачка, розголо́сниця.
rozgłosić *див.* **rozgłaszać.**
rozgłoszenie *n.* розголо́шення.
rozgłośnia *ż., rad.* радіомо́вна ста́нція.
rozgłośny голосни́й, гучни́й; *(перен. — ще)* загальновідо́мий, яки́й (що) набра́в широ́кої огла́ски (широ́кого ро́зголосу).
rozgmatwać *bezp., przen.* розплу́тати.
rozgmatwanie *n., bezp., przen.* розплу́тання.
rozgn'atać, rozgnieść, -gniotę, -gniecieszę, -gniótł, -gnietli 1) розда́влювати, -люю, -люєш, роздави́ти, -влю́, -виш, роздру́шувати, -шую, -шуєш, роздуши́ти, -шу́, -шиш, розча́влювати, розчави́ти; 2) *(тісто)* міси́ти (мішу́, місиш), замісити.
rozgniecenie *n.* 1) розда́влення, роздру́шення, разча́влення; 2) заміше́ння. *Пор.* **rozgniatać.**
rozgnieść *див.* **rozgniatać.**
rozgniewać розсе́рдити, -джу, -диш, розгні́вати; //~ **się** розсе́рдитися, розгні́ватися.
rozgnieździć się, -żdżę, -ździsz, -ździł розгніздити́ся, -гніжджу́ся, -гні́здишся.
rozgonić, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **rozganiać.**
rozgorączkować *див.* **rozgorączkowywać.**
rozgorączkowanie *n.* розгаря́чення, -ності.
rozgorączkowany розгаря́чений.
rozgorączkowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozgorączkować, -kuję, -kujesz, -kował розгаряча́ти, розгаря́чи́ти; //~ **się** розгаряча́тися, розгаря́чи́тися.
rozgoryczać, rozgoryczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo do kogo, do czego *i* na kogo, na co) завдава́ти гіркоти́ (гі́ркості), завда́ти гіркоти́ (гі́ркості) (кому́); ~ **się** перейма́тися (пройма́тися) гіркото́ю (гі́ркістю), перей-

ня́тися (пройня́тися) гіркото́ю (гі́ркістю).
rozgoryczenie *n.* гіркота́, гі́ркість, -кості.
rozgoryczyć *див.* **rozgoryczać.**
rozgorzały *przen.* розпа́лений.
rozgorzeć (się), -rzeje, -rzał розгорі́тися; *(перен. — ще)* розпали́тися, -литься; walka ~rzała боротьба́ розгорі́лася.
rozgospodarowywać się, -wuję, -wujesz, -wywał, rozgospodarować się, -ruję, -rujesz, -rował 1) розгорта́ти господа́рство (хазя́йство), розгорну́ти господа́рство (хазя́йство), розгосподарюва́тися, -рю́юся, -рю́єшся; 2) *перен.* розгостюва́тися, як у се́бе до́ма, розгости́тися, як у се́бе до́ма *(лише докон.)*.
rozgospodarzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył *dok. див.* **rozgospodarowywać się.**
rozgościć się, -goszczę, -gościsz, -gościł розгостюва́тися, -тю́юся, -тю́єшся.
rozgotowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozgotować, -tuję, -tujesz, -tował розва́рювати, -рюю, -рюєш, розвари́ти, -рю́, -риш; //~ się розва́рюватися, розвари́тися.
rozgrabiać I, **rozgrabić, -bię, -bisz, -bił** розгріба́ти, розгребти́.
rozgrabiać II, **rozgrabić, -bię, -bisz, -bił** (со komu) грабува́ти, -бу́ю, -бу́єш, розграбува́ти.
rozgradzać, rozgrodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) розгоро́джувати, -джую, -джуєш, розгороди́ти, -джу́, -диш, перегоро́джувати, перегороди́ти; 2) зніма́ти перегоро́дку, зня́ти перегоро́дку, розгоро́джувати, розгороди́ти.
rozgramiać, rozgromić, -mię, -misz, -mił розгро́млювати, -люю, -люєш, розгроми́ти, -млю́, -миш; ~gromić kogo na głowę розгроми́ти кого́ до кінця́, розби́ти кого́ наго́лову (вщент, дощенту, впень).
rozgraniczać, rozgraniczyć, -czę, -czysz, -czył розмежо́вувати, -вую, -вуєш, розмежува́ти, -жу́ю, -жу́єш.
rozgraniczający розмежува́льний; *політ.* демаркаці́йний; linia ~ca демаркаці́йна лі́нія.
rozgraniczenie *n.* розмежува́ння.
rozgraniczyć *див.* **rozgraniczać.**
rozgrodzenie *n.* 1) розгоро́дження, перегоро́дження; 2) зняття́ перегоро́дки, розгоро́дження; *пор.* **rozgradzać**; 3) *(про предмет)* перегоро́дка.
rozgrodzić *див.* **rozgradzać.**
rozgrom, -mu, *m. див.* **rozgromienie.**
rozgromić *див.* **rozgramiać.**
rozgromienie *n.* розгро́м, -му, розгро́млення.
rozgruchotać, -chocz̨ę, -choczesz (*a.* **-chocę, -chocesz), -chotał** розтроща́ти, -трощу́, -тро́щиш.
rozgrupować, -puję, -pujesz, -pował розгрупува́ти, -пу́ю, -пу́єш.
rozgrupowanie *n.* розгрупува́ння.
rozgrymasić się, -szę, -sisz, -sił *pot.* розкапризува́тися, -зу́юся, -зу́єшся; *(вередуючи — ще)* розвередува́тися, -ду́юся, -ду́єшся.
rozgrywać, rozegrać розгра́вати, -граю, -граєш, розігра́ти; **rozegrać** partię (ро)зігра́ти па́ртію; //~ się 1) розгра́вати, розігра́тися; 2) *перен.* ма́ти мі́сце, відбува́тися, відбу́тися, -бу́деться; scena **rozegrała się...** сце́на відбула́ся (ма́ла мі́сце)...
rozgrywka *ż.* ро́зиграш, -шу, ро́зигри, -рів; ~ki o mistrzostwo ро́зиграш (ро́зигри) пе́ршості.
rozgryzać, rozgryźć, -zę, -ziesz, -zł, -źli розгриза́ти, розгри́зти, -зу́, -зе́ш.
rozgrzać *див.* **rozgrzewać.**
rozgrzanie(się) *n.* розі.рів, -ву.
rozgrzebać *див.* **rozgrzebywać.**
rozgrzebanie *n.* розгріба́ння.
rozgrzebywać, -buję, -bujesz, -bywał, rozgrzebać, -bię, -biesz, -bał 1) розгріба́ти, розгребти́: *(про курей — ще)* розпо́рпати;

2) *(лише докон.) перен. розм.* розки́нути; *(багато дечого)* порозкида́ти; w s z y s t k o w b i u r k u **~bał** усе́ в письмо́вому столі́ розки́нув (порозкида́в); ◊ *несхв.* **~bał** r o b o t ę i p o s z e d ł s o b i e розпоча́в робо́ту й пішо́в.

rozgrzeszać, rozgrzeszyć, -szę, -szysz, -szył 1) *церк.* відпуска́ти гріхи́, відпусти́ти гріхи́, розгріша́ти, розгріши́ти, -шу́, -шиш; 2) *перен. розм.* проща́ти, прости́ти (прощу́, прости́ш); //**~ się** (па со) дозволя́ти собі́ що, дозво́лити собі́ що.

rozgrzeszenie *n., kośc.* відпу́щення гріхів; розгрі́шення *(рідко)*.

rozgrzeszyć *див.* **rozgrzeszać.**

rozgrześć *dok. książ. див.* **rozgrzebywać.**

rozgrzewać, rozgrzać, -grzeję, -grzejesz, -grzał, -grzali *a.* **-grzeli** розігрі́вати, розігрі́ти; //**~ się** розігрі́ватися, розігрі́тися.

rozgrzewający яки́й (що) розігрі́ває

rozgrzewka: d l a **~ki** щоб розігрі́тися.

roz(e)grzmiewać, roz(e)grzmieć, -mi, -miał луна́ти, пролуна́ти, гриміти, -ми́ть, прогриміти; // *(лише докон.)* **~ się** *безос.* поча́ти до́бре гриміти.

rozgwar, -ru, *m.* го́мін, -мону, га́мір, -мору.

rozgwarnie гомі[о]нли́во, го́мінко, гамірли́во, га́мірно.

rozgwarny гомі[о]нли́вий, гомінки́й, гамірли́вий, гамірни́й.

rozgwarzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył *pot.* розбала́катися.

rozgwiazda *ż., zool. (asterias)* морська́ зі́рка.

rozhałasować się, -suję, -sujesz, -sował розшуміти́ся, -мл́юся, -ми́шся, розгаласува́тися, -су́юся, -су́єшся.

rozhartować, -tuję, -tujesz, -tował 1) *тех.* розгартува́ти, -ту́ю, -ту́єш; 2) *перен.* розні́жити, розпе́стити, -пе́щу, -пе́стиш; //**~ się** 1) розгартува́тися; 2) розні́житися, розпе́ститися.

rozhasać się *książ.* розгуля́тися; *(танцюючи)* розтанцюва́тися, -цю́юся, -цю́єшся.

rozhukać się розбушува́тися, -шу́юся, -шу́єшся.

rozhukany нічи́м не прибо́рканий (не стри́маний).

rozhulać się розгуля́тися.

rozhultaić się, -taję, -taisz, -tail розледачі́ти, розледащі́ти, розледа́читися, розледащи́тися.

rozhuśtać розгойда́ти; //**~ się** розгойда́тися.

rozigrać się *książ.* розігра́тися; *(про море — ще)* розбурха́тися.

rozirytować, -tuję, -tujesz, -tował роздратува́ти, -ту́ю, -ту́єш; //**~ się** роздратува́тися.

roziskrzony библи́скуючий, блискотли́вий.

roziskrzyć się, -rzy, -rzył заіскри́тися, заіскрі́ти, заблискоті́ти, -коти́ть.

rozjadać, rozjeść, -jem, -jesz, -jadł, -jedli 1) (со) роз'ї́дати, роз'ї́сти, -їм, -їси́; 2) (kogo) *перен. заст.* розлюто́вувати, -вую, -вуєш, розлютува́ти, -ту́ю, -ту́єш, розлюти́ти, -лючу́, -лю́тиш, роз'яря́ти, роз'яри́ти; //**~ się** 1) роз'ї́датися, роз'ї́стися; 2) розлюто́вуватися, розлютува́тися, розлюти́тися, роз'яря́тися, роз'яри́тися.

rozjadły *przest.* розлю́тований, розлю́чений, роз'я́рений.

rozjarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) розлютува́ти, -ту́ю, -ту́єш, розлюти́ти, -лючу́, -лю́тиш, роз'яри́ти; 2) *див.* **rozżarzyć**; //**~ się** 1) розлютува́тися, розлюти́тися, роз'яри́тися; 2) *див.* **rozżarzyć się.**

rozjaśniać, rozjaśnić, -nię, -nisz, -nił 1) робити́ ясні́шим (світлі́шим), зробити́ ясні́шим (світлі́шим); 2) *(перен. — смисл)* роз'ясня́ти, роз'ясни́ти: 3) *(перен.— настрій)* розвеселя́ти, розвесели́ти; ◊ **~nić** o b l i c z e розвесели́тися; //**~ się** 1) *безос.* ви́ясня́тися, ви́яснювати, -нюється, ви́яснитися, проясня́тися,

проя́снюватися, проясни́тися, випого́джуватися, -джується, ви́погодитися, вигоди́нюватися, -нюється, ви́годинитися; 2) става́ти ясні́шим (світлі́шим), ста́ти ясні́шим (світлі́шим); 3) роз'ясня́тися, роз'ясни́тися; 4) розвеселя́тися, розвесели́тися.

rozjaśnieć, -nieje, -niał проясні́ти, проясни́тися.

rozjaśnienie *n.* 1) роз'я́снення; 2) проя́снення. *Пор.* **rozjaśniać; rozjaśnieć.**

rozjazd, -du, *m.* 1) роз'ї́зд, -ду; 2) *зал.* роз'ї́зд, -да.

rozjazdowe, -wego, *n.* командирово́чні, -них.

rozjazdowy роз'їзни́й.

rozjątrzać, rezjątrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) роз'я́трювати, -рюю, -рюєш, роз'я́трити, вереди́ти, -джу́, -ди́ш, розвереди́ти; ~rzać ranę роз'я́трювати (вереди́ти) ра́ну; 2) *перен.* розлюто́вувати, -вую, -вуєш, розлютува́ти, -ту́ю, -ту́єш, розлюти́ти, -лючу́, -лю́тиш, роз'ря́ти, роз'ря́тити; *(в меншій мірі)* роздро́чувати, -чую, -чуєш, роздрочи́ти, -чу́, -чиш; //~ się 1) роз'я́трюватися, роз'я́тритися, вереди́тися, розвереди́тися; 2) розлюто́вуватися, розлютува́тися, розлюти́тися, роз'ря́тися, роз'ря́титися.

rozjątrzenie *n.* 1) роз'я́трення, розвере́дження; 2) розлюто́ваність, -ності, розлю́ченість. *Пор.* **rozjątrzać.**

rozjątrzyć *див.* **rozjątrzać.**

rozjechać, -jadę, -jedziesz, -jechał (kogo, co) переї́хати, -їду, -їдеш (кого́, що); ◊ *просторічн.* ~ komu głowę розби́ти (провали́ти) кому́ го́лову.

rozjechać się *див.* **rozjeżdżać się.**

rozjedniać, rozjednić, -nię, -nisz, -nił *książ.* роз'є́днувати, -ную, -нуєш, роз'єдна́ти· //~ się роз'є́днуватися, роз'єдна́тися.

rozjednoczenie *n.* роз'єдна́ння.

rozjednoczyć, -czę, -czysz, -czył роз'єдна́ти; //~ się роз'єдна́тися.

rozjemca, -cy, *lm.* **-cy,** *m., praw.* арбі́тр, -ра, третє́йський суддя́.

rozjemczy третє́йський; sąd ~ мирови́й (третє́йський) суд, -ду.

rozjemstwo *n.* арбітра́ж, -жу.

rozjeść *див.* **rozjadać.**

rozjeżdżać, rozjeździć, -jeżdżę, -jeździsz, -jeździł *(дорогу)* роз'їжджувати, -джую, -джуєш, роз'їздити, -жджу, -здиш; *(екіпаж їздою)* розбива́ти, розби́ти (розіб'ю́, розіб'єш); // *(лише докон.)* ~ się 1) роз'їздитися; 2) розби́тися.

rozjeżdżać się, rozjechać się, -jedziemy, -jechali роз'їжджа́тися, роз'їзди́тися, -їздимо́ся, роз'їха́тися, -їдемося.

rozjuczać, rozjuczyć, -czę, -czysz, -czył розв'ю́чувати, -чую, -чуєш, розв'ючи́ти.

rozjudzać, rozjudzić, -dzę, -dzisz, -dził підбу́рюючи роз'ря́ти, підбу́рюючи роз'ри́ти.

rozjuszać, rozjuszyć, -szę, -szysz, -szył розлюто́вувати, -вую, -вуєш, розлютува́ти, -ту́ю, -ту́єш, розлю́тити, -лю́чу, -лю́тиш, роз'ря́ти, роз'ри́ти; //~ się розлюто́вуватися, розлютува́тися, розлю́титися, роз'ря́тися, роз'ри́тися, роз'ю́шитися, сатані́ти, посатані́ти.

rozjuszony розлюто́ваний, розлю́чений, роз'ю́шений, посатані́лий.

rozjuszyć *див.* **rozjuszać.**

rozkaprysić się, -szę, -sisz, -sił *pot.* розкапризува́тися, -зу́юся, -зу́єшся; *(вередуючи — ще)* розвередува́тися, -ду́юся, -ду́єшся.

rozkasłać się *див.* **rozkaszlać się.**

rozkaszlać się, -lę, -lesz, -lał розка́шлятися.

rozkawałkowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozkawałkować, -kuję, -kujesz, -kował розшмато́вувати, -вую, -вуєш, розшматува́ти, -ту́ю, -ту́єш, діли́ти на куски́ (на шматки́), розділи́ти на куски́ (на шматки́); //~ się розшмато́вуватися, розшматува́тися, діли́тися (розпада́тися) на куски́ (на шматки́), поділи́тися

(розпа́стися) на кусни́ (на шматки́).

rozkaz, -zu, *m.* нака́з, -зу; ~ mobilizacyjny нака́з про мобіліза́цію; ~ na piśmie письмо́вий нака́з; *військ.* ~ natarcia нака́з про на́ступ; odebrać ~ оде́ржати (діста́ти) нака́з; odwołać ~ скасува́ти нака́з; *військ.* ~ operacyjny опера́тивний нака́з; przeprowadzić przez ~ провести́ нака́зом; słuchać ~zu слу́хати(ся) нака́зу; spełnić ~ ви́конати нака́з; wedle (według) ~zu згі́дно з нака́зом, відпові́дно до нака́зу; wstrzymać ~ припини́ти нака́з; wydać ~ да́ти нака́з; z ~zu (na ~, wskutek ~zu) wodza z нака́зу (за нака́зом) вождя́; złamać (przekroczyć) ~ пору́шити нака́з; ◊ *військ.* ~! слу́хаю! є́сть! być (służyć, zostawać) pod czyimi ~zami бу́ти (служи́ти) під чиє́ю кома́ндою; підляга́ти кому́; mieć kogo na ~zy ма́ти кого́ до по́слуг; mieć kogo pod ~zami ма́ти кого́ під свої́м кома́ндою.

rozkazać *див.* **rozkazywać.**

rozkazodawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* 1) нача́льник, яки́й (що) дає́ нака́зи; 2) *перен.* розпоря́дник.

rozkazodawczyni *ż.* 1) нача́льниця, яка́ (що) дає́ нака́зи; 2) розпоря́дниця. *Пор.* **rozkazodawca.**

rozkazodawstwo *n.* дава́ння нака́зів.

rozkazujący 1) вла́дний; ton ~ вла́дний тон, -ну; 2) *грам.* наказо́вий: tryb ~ наказо́вий спо́сіб, -собу.

rozkazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, rozkazać, -każę, -każesz, -kazał нака́зувати, -зую, -зуєш, наказа́ти, -кажу́, -ка́жеш.

rozkaźnik *m., gram.* наказо́вий спо́сіб, -собу.

rozkąsać *dok. див.* **rozkąsywać.**

rozkąsywać, -suję, -sujesz, -sywał, rozkąsić, -szę, -sisz, -sił розку́шувати, -шую, -шуєш, розкуси́ти, -кушу́, -ку́сиш

rozkiełzać *див.* **rozkiełzywać.**

rozkiełzanie *n.* розгну́зданість, -ності.

rozkiełznać *dok. див.* **rozkiełzywać.**

rozkiełznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **rozkiełzywać.**

rozkiełzywać, -zuję, -zujesz, -zywał, rozkiełzać розгну́здувати, -дую, -дуєш, розгнуздáти; //~ się розгну́здуватися, розгнуздáтися.

rozkisać I, **rozkisić, -szę, -sisz, -sił** (со) заква́шувати, -шую, -шуєш, заква́сити, -ква́шу, -ква́сиш; //~ się *див.* **rozkisać** II.

rozkisać II, **rozkisnąć, -snę, -śniesz, -snął** (*a.* **-sł**), **-śli** розкиса́ти, розки́снути.

rozkisić *див.* **rozkisać** I.

rozkisieć, -snę, -śniesz, -snął (*a.* **-sł**), **-śli,** *rzadziej* **-sieję, -siejesz, -siał, -sieli** розки́снути.

rozkisły *bezp., przen.* розки́слий.

rozkisnąć *див.* **rozkisać** II.

rozkiwać розхита́ти; //~ się розхита́тися.

rozklejać, rozkleić, -klejęę, -kleisz, -kleił розкле́ювати, -кле́юю, -кле́юєш, розкле́їти; //~ się 1) розкле́юватися, розкле́їтися; 2) *кул.* відва́рюватися, -рюється, відвари́тися, -риться.

rozklejenie *n.* розкле́йка.

rozklekotać, -koczę, -koczesz, (*a.* -kocę, -kocesz), -kotał 1) *(музичний інструмент)* розстро́їти; 2) *(пошкодити вживанням)* розби́ти (розіб'ю́, розіб'єш); //~ się 1) розстро́їтися; 2) розби́тися; 3) *перен. розм.* розбала́катися.

rozklepywać, -puję, -pujesz, -pywał, rozklepać, -pię, -piesz, -pał 1) *тех.* розкле́пувати, -пую, -пуєш, розклепáти (-пáю, -пá-єш *і* -плю́, -плеш); 2) *(перен. розм. — взуття)* розто́птувати, -тую, -туєш, розтоптáти, -пчý, -пчеш, розно́шувати, -шую, -шуєш, розноси́ти, -ношу́, -но́сиш; 3) *(розм. — музичний інструмент) див.* **rozklekotać** 1);

//~ się *(про взуття)* розтóптувати́ся, розтоптáти́ся, розно́шувати́ся, розноси́тися.

rozkluć, -kluje, -kluł 1) розклю́вати, -клює́; 2) *(зерно)* роздзьо́бати.

rozkład, -du, *m.* 1) *фіз., хім., мат., перен.* ро́зклад, -ду; *(перен. — ще)* ро́спад, -ду, розкóл, -лу; *іст.* ~ g m i n y p i e r w o t n e j ро́зклад пе́рвісної общи́ни; *зал.* ~ j a z d y ро́зклад поїздів; ~ k a p i t a l i z m u ро́зклад капіталі́зму; *шкіл.* ~ l e k c y j (l e k c j i) ро́зклад ле́кцій; ~ m o r a l n y мора́льний ро́зклад; *перен.* ~ w ł o n i e s t r o n n i c t w a ро́спад (розкóл) внутрí пáртії; 2) *(у просторі)* розташува́ння; ~ p o k o j ó w розташува́ння кімна́т; 3) *(в часі, в послідовності)* розпóділ, -лу; ~ z a j ę ć розпóділ заня́ть.

rozkładać, rozłożyć, -żę, -żysz, -żył розкладáти, розкласти, -кладу́, -кладе́ш; **rozkładać** o g i e ń розкладáти (розвóдити, розпáлювати) вогóнь; **rozkładać** r ę c e розкладáти (розвóдити) ру́ки· ◊ **rozłożyć** n a r a t y дáти в розстрóчку; **rozkładać** o b ó z ставáти тáбором; //~ się розкладáтися, розкластися.

rozkładalny розкладни́й.

rozkładny *див.* **rozkładalny.**

rozkładowy розкладáючий; p i e r w i a s t k i ~we розкладáючі елеме́нти, -тів.

rozkłócić, -cę, -cisz, -cił розбóвтáти, розколоти́ти, -лочу́, -ло́тиш.

rozkłóć *див.* **rozkłuć.**

rozkłuć, -kłuję, -kłujesz, -kłuł розколо́ти, -ло́, -леш.

rozkochany си́льно закóханий.

rozkochiwać, -kochuję, -kochujesz, -kochiwał, rozkochać (kogo w sobie) закóхувати в сéбе, закохáти в сéбе, влюбля́ти в сéбе, влюби́ти в сéбе, розкохáти; ~**chać** d z i e w c z y n ę закохáти (влюби́ти) в сéбе дíвчину, розкохáти дíвчину; // *(лише докон.)* ~ się (w kim, w czym) розкохáтися (в кóму, в чóму).

rozkolonizować, -zuję, -zujesz, -zował *dok. див.* **rozparcelowywać.**

rozkolportować, -tuję, -tujesz, -tował пошúрити, розповсю́дити, -джу, -диш; ~ g a z e t ę пошúрити (розповсю́дити) газéту.

rozkolportowanie *n.* пошúрення, розповсю́дження.

rozkołatać, -łaczę, -łaczesz (*a.* **-łacę, -łacesz), -łatał** *pot.* розхитáти; ~ w ó z розхитáти віз; //~ się розхитáтися.

rozkołysać, -szę, -szesz, -sał 1) розколихáти, -лишу́, -ли́шеш; 2) *перен.* збудора́жити, розбу́рхати; ~**sana** w y o b r a ź n i a збудора́жена (розбу́рхана) уя́ва; //~ się 1) розколихáтися; 2) збудора́житися, розбу́рхатися.

rozkołysanie *n.* 1) розколиха́ння; 2) збудора́ження, розбу́рхання. *Пор.* **rozkołysać.**

rozkop, -pu, *m.* розкóпка *(місце).*

rozkopać *див.* **rozkopywać.**

rozkopalisko *n., archeol.* розкóпки, -пок.

rozkopanie *n.* розкóпка *(дія).*

rozkopywać, -puję, -pujesz, -pywał, rozkopać, -pię, -piesz, -pał розкóпувати, -пую, -пуєш, розкопáти; ~**pać** g ó r ę розкопáти гóру; ~**pać** ł o ż e r z e k i розкопáти рíчище; ~**pać** w a ł розкопáти вал.

rozkorkować, -kuję, -kujesz, -kował розкоркувáти, -кую, -куєш, розкýпорити; //~ się розкоркувáтися, розкýпоритися.

rozkorzenić się, -ni, -nił розкорени́тися.

rozkosz *ż.* 1) насолóда, втíха; c o z a ~! що за насолóда (втíха)! d o z n a w a ć ~szy зазнавáти насолóди (втíхи); ~ p r a c y насолóда (втíха) прáцею; z ~szą з утíхою, з насолóдою; 2) *(звичайно в мн.)* розкóші, -шів, ро́зкіш, -коші; ż y ć w

~**szach** жи́ти в розко́шах, розкошува́ти, -шу́ю, -шу́єш.
rozkosznie розкі́шно.
rozkoszność *ż.* розкі́шність, -ності.
rozkoszny розкі́шний.
rozkoszować się, -szuję, -szujesz, -szował насоло́джуватися, -джуюся, -джуєшся.
rozkraczać, rozkroczyć, -czę, -czysz, -czył *pot.* розкаря́чувати, -чую, -чуєш, розкаря́чити, розчепі́рювати но́ги, розчепі́рити но́ги; //~ **się** розкаря́чуватися, розкаря́читися, розчепі́рюватися, -рююся, -рюється, розчепі́ритися.
rozkradać, rozkraść, -kradnę, -kradniesz, -kradł розкрада́ти, розкра́сти, розікра́сти (розкра́ду, розкра́деш).
rozkradzenie *n.* розкра́дення.
rozkrajać *див.* **rozkrawać.**
rozkrakać się, -kraczę, -kraczesz, -krakał розкря́катися (-кря́каюся, -кря́каєшся *і* -кря́чуся, -кря́чешся).
rozkraplacz, *lm.* **-cze,** *m., tech.* розпи́лювач.
rozkraplać, rozkroplić, -lę, -lisz, -lił розпиля́ти, розпи́лювати, -люю, -люєш, розпили́ти; //~ **się** розпиля́тися, розпи́люватися, розпили́тися.
rozkraść *див.* **rozkradać.**
rozkrawać, rozkrajać, -kraję, -krajesz, -krajał розкра́ювати, -кра́юю, -кра́юєш, розкра́яти.
rozkrawywać, -wuję, -wujesz, -wywał *див.* **rozkrawać.**
rozkręcać, rozkręcić, -cę, -cisz, -cił 1) розкру́чувати, -чую, -чуєш, розкрути́ти, -кручу́, -кру́тиш; *(гвинт — ще)* розгви́нчувати, розгвинти́ти, -нчу́, -нти́ш; *(мотузку, нитку тощо)* розсу́кувати, -кую, -куєш, розсука́ти (-сука́ю, -сука́єш *і* -сучу́, -су́чиш); 2) (со) *(лише докон.)* роздобу́ти, -бу́ду, -бу́деш (що); //~ **się** розкру́чуватися, розкрути́тися; розгви́нчуватися, розгвинти́тися; розсу́куватися, розсука́тися.
rozkręcenie(się) *n.* розкру́чення; розгви́нчення; розсука́ння. *Пор.* **rozkręcać.**
rozkrochmalać się, rozkrochmalić się, -lę, -lisz, -lił 1) втрача́ти крохма́л, втра́тити крохма́л; 2) *розм.* става́ти неви́мушеним, ста́ти неви́мушеним.
rozkroczyć *див.* **rozkraczać.**
rozkroić, -kroję, -kroisz, -kroił *dok. див.* **rozkrawać.**
rozkrok, -ku, *m., sport.* розста́влення ніг; ◊ с т а н ą ć w ~**ku** ста́ти, розста́вивши но́ги.
rozkroplenie *n.* розпи́лення.
rozkroplić *див.* **rozkraplać.**
rozkrój, -kroju, *lm.* **-kroje,** *m. див.* **przecięcie** 1, 2.
rozkruszać, rozkruszyć, -szę, -szysz, -szył розкри́шувати, -шую, -шуєш, розкриши́ти, -шу́, -шиш; ~**szać** c h l e b розкри́шувати хліб; //~ **się** розкри́шуватися, розкриши́тися; k i t **się** ~**szył** кит розкриши́вся.
rozkruszenie *n.* розкри́шення.
rozkruszyć *див.* **rozkruszać.**
rozkrwawiać, rozkrwawić, -wię, -wisz, -wił розбива́ти до кро́ві, розби́ти до кро́ві; ◊ *перен.* ~**wiać** s e r c e ра́нити се́рце; //~ **się** кровоточи́ти *(лише недокон.).*
rozkrywać, rozkryć, -kryję, -kryjesz, -krył розкрива́ти, розкри́ти; *перен.* ~**ryć** s e r c e розкри́ти се́рце; //~ **się** розкрива́тися, розкри́тися.
rozkrzewiacz, *lm.* **-cze,** *m. див.* **rozkrzewiciel.**
rozkrzewiać, rozkrzewić, -wię, -wisz, -wił (со) 1) розмно́жувати, -жую, -жуєш, розмно́жити; ~**wić** c z y j r ó d розмно́жити чий рід; ~**wić** r o ś l i n ę розмно́жити росли́ну; 2) *перен.* ши́рити, поши́рити, розповсю́джувати, -джую, -джуєш, розповсю́дити, -джу, -диш; ~**wić** n a u k ę поши́рити (розповсю́дити) нау́ку; //~ **się** 1) розмно́жуватися, розмно́житися; 2) ши́ритися, поши́ритися, роз-

повсю́джуватися, розповсю́дитися.
rozkrzewiciel, *lm.* **-le**, *m.* 1) той, що розмно́жує; 2) розповсю́дник. *Пор.* **rozkrzewiać.**
rozkrzewicielka *ż.* 1) та, що розмно́жує; 2) розповсю́дниця. *Пор.* **rozkrzewiać.**
rozkrzewić *див.* **rozkrzewiać.**
rozkrzewienie *n.* 1) розмно́ження; 2) поши́рення, розповсю́дження. *Пор.* **rozkrzewiać.**
rozkrzewiony розло́гий, розло́жистий, розро́слий.
rozkrzyczeć się, -czę, -czysz, -czał, -czeli розкрича́тися, -чу́ся, -чи́шся.
rozkrzyżować: ~ ręce простягти́ (розпрости́рти) ру́ки; //~ **się** простягти́ся, -гну́ся, -гнешся.
rozkucie *n.* розкуття́, розко́вка.
rozkuć *див.* **rozkuwać.**
rozkudłać розкуйо́вдити, -джу, -диш, розпа́тлати; ~ włosy розкуйо́вдити (розпа́тлати) воло́сся; //~ **się** розкуйо́вдитися, розпа́тлатися.
rozkudłany розкуйо́вджений, розпа́тланий.
rozkulbaczać, rozkulbaczyć, -czę, -czysz, -czył розсі́длувати, -лую, -луєш, розсідла́ти, розкульба́чувати, -чую, -чуєш, розкульба́чити.
rozkulbaczyć *див.* **rozkulbaczać.**
rozkułaczać, rozkułaczyć, -czę, -czysz, -czył розкурку́лювати, -люю, -люєш, розкурку́лити.
rozkułaczenie *n.* розкурку́лення.
rozkułaczyć *див.* **rozkułaczać.**
rozkupywać, -puję, -pujesz, -pywał, rozkupić, -pię, -pisz, -pił розкупо́вувати, -вую, -вуєш, розкупа́ти, розкупи́ти, -плю, -пиш.
rozkurcz, -czu, *m.* 1) *тех.* ро́згин, -ну; 2) *фізіол. (diastola)* діа́стола.
rozkurczać, rozkurczyć, -czę, -czysz, -czył розгина́ти, розігну́ти, -ну́, -неш; //~ **się** розгина́тися, розігну́тися.
rozkurczenie *n.* ро́згин, -ну.
rozkurczowy *med. (diastolicus)* діастоліч́ний; ton ~ serca *(sonus diastolicus)* діастоліч́ний звук се́рця.
rozkurczyć *див.* **rozkurczać.**
rozkuwać, rozkuć, -kuję, -kujesz, -kuł розко́вувати, -вую, -вуєш, розкува́ти, -кую́, -куєш.
rozkwaterować *див.* **rozkwaterowywać.**
rozkwaterowanie *n.* розквартирува́ння.
rozkwaterowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozkwaterować, -ruję, -rujesz, -rował розквартиро́вувати, -вую, -вуєш, розквартирува́ти, -ру́ю, -ру́єш; //~ **się** розквартиро́вуватися, розквартирува́тися.
rozkwiecać, rozkwiecić, -cę, -cisz, -cił *poet.* розцві́чувати, -чую, -чуєш, розцвіти́ти, -цві́чу́, -цві́тиш; //~ **się** розцві́чуватися, розцвіти́тися.
rozkwilać, rozkwilić, -lę, -lisz, -lił *poet.* розчу́лювати, -люю, -люєш, розчу́лити; //~ **się** 1) розчу́люватися, розчу́литися; 2) *(про птаха)* розквили́тися, -литься *(лише докон.)*.
rozkwilenie *n., poet.* розчу́лення.
rozkwilić *див.* **rozkwilać.**
rozkwit, -tu, *m., bezp., przen.* ро́зквіт, -ту; ~ nauki radzieckiej ро́зквіт радя́нської нау́ки.
rozkwitać, rekwitnąć, -tnę, -tniesz, -tnął, -tnęli *a.* **-tł, -tli** *bezp., przen.* розцвіта́ти, розцвісти́, -цві́ту́, -цві́те́ш, розквітнути.
rozkwitły розквітлий.
rozkwitnąć *див.* **rozkwitać.**
rozkwitnienie *n. див.* **rozkwitnięcie.**
rozkwitnięcie *n.* ро́зквіт, -ту.
rozkwitnięty *див.* **rozkwitły.**
rozlać *див.* **rozlewać.**
rozlamentować się, -tuję, -tujesz, -tował розлементува́тися, -ту́юся, -ту́єшся.
rozlampartować się, -tuję, -tujesz, -tował розпусти́тися, -пущу́ся, -пу́стишся, розбе́ститися, -бе́щуся, -бе́стишся, розгуля́тися.
rozlanie *n.* розлиття́, розли́в, -ву-

rozlatać się *bezp., przen.* розлітáтися.
rozlatywać się, -tuję, -tujesz, -tywał, rozlecieć się, -cę, -cisz, -ciał, -cieli *bezp., przen.* розлітáтися, розлетíтися, -лечýся, -летúшся; ptaki ~ciały się птахú розлетíлися; *перен.* wiadomości szybko ~ciały się звісткú швúдко розлетíлися (розійшлúся); zwierciadło upadło i ~ciało się na kawałki дзéркало впáло і розлетíлося (розбúлося) на кускú.
rozlazłość *ż.* 1) рíдкість, -кості; 2) млúвість, -вості. *Пор.* **rozlazły** 2, 3.
rozlazły 1) нетугúй, нещúпкий; 2) *(про тісто)* рíдкий; 3) *(перен. — про людину)* млúвий.
rozlec się *див.* **rozlegać się.**
rozlecieć się *див.* **rozlatywać się.**
rozlegać się, rozlec się, -legnie, -legł луна́ти, пролуна́ти, залуна́ти; ~gły się krzyki пролуна́ли (залуна́ли) крúки; *(про пісню — звичайно)* розляга́тися, розлягтúся, -ля́жеться.
rozlegle 1) розло́го, просто́ро; 2) шúро́ко. *Пор.* **rozległy.**
rozległość *ż.* 1) *фіз.* протя́жність, -ності; 2) *(великий простір)* просто́рість, -рості, обшúрність, -ності; 3) *перен.* ширина́; ~ wiedzy ширина́ знань; ◊ *фіз.* ~ wahań амплітýда.
rozległy 1) розло́гий, просто́рий; ~łe pola розло́ги (просто́рі) поля́ (*род.* полів, *рідше* пíль); 2) *перен.* широ́кий; ~łe stosunki широ́кі зв'язкú (стосýнки); ~ front широ́кий фро́нт, -ту.
rozległnąć się *dok. див.* **rozlegać się.**
rozlenić się, -nię, -nisz, -nił *dok. див.* **rozleniwiać się.**
rozleniwiać się, rozleniwić się, -wię, -wisz, -wił розлíнюватися, -нюю́ся, -нюєшся, розлінувáтися, -нýюся, -нýєшся, розлінúтися, ледащíти, розледащíти, зледащíти, ледачíти, зледачíти, розледачíти, розледащúтися.
rozleniwiały розледащíлий, зледащíлий, зледачíлий, розледачíлий.
rozleniwić się *див.* **rozleniwiać się.**
rozleniwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *dok. див.* **rozleniwiać się.**
rozleniwienie *n.* розледачíння, розледащíння.
rozlepiacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* розклéювач; ~ plakatów розклéювач плакáтів.
rozlepiać, rozlepić, -pię, -pisz, -pił розклéювати, -клéюю, -клéюєш, розклéїти, розлíплювати, -люю, -люєш, розлíпúти, -плю́, -пиш.
rozlepienie *n.* розклéйка.
rozlew, -wu, *m.* 1) ро́злив, -ву; koniak własnego ~wu конья́к влáсного ро́злúву; 2) *(ріки)* розлúття, розлúв; *(під час скресу)* водопíлля, по́вінь, -вені; ◊ ~ krwi кровопролúття.
rozlewacz, *lm.* **-cze,** *m., spec.* розливáльник.
rozlewaczka *ż., spec.* розливáльниця.
rozlewać, rozlać, -leję, -lejesz, -lał, -lali *a.* **-leli** розливáти, розлúти (розíллю, розíллéш); rzeki ~lały рíки розлилú свої вóди; ~lać w butelki розлúти в пляшкú; //~ się розливáтися, розлúтися.
rozlewak *m., tech.* розливна́ (розливáльна) машúна.
rozlewalnia *ż.* розливна́, -но́ї.
rozlewalny *див.* **rozlewny.**
rozlewca, -cy, *lm.* **-cy,** *m. див.* **rozlewacz.**
rozlewisko *n.* залúтий водóю про́стір (*род.* про́сто́ру).
rozlewnia *ż. див.* **rozlewalnia.**
rozlewny 1) якúй мóжна розливáти; woda jest ~na вóду мóжна розливáти; 2) *перен.* розплúвча(с)тий; ~ styl розплúвча(с)тий стиль, -лю.
rozleźć się *див.* **rozłazić się.**
rozliczać, rozliczyć, -czę, -czysz, -czył розрахóвувати, -вую, -ву-

єш, розрахува́ти, -раху́ю, -раху́єш; //~ się (z kim) розрахо́вуватися, розрахува́тися; розквіта́тися, розквітува́тися, -ту́юся, -ту́єшся, поквитува́тися *(лише докон.)* (з ким); *(заплатити кому — ще)* розпла́чуватися, -чуюся, -чуєшся, розплати́тися, -плачу́ся, -пла́тишся (з ким).

rozliczenie *n.* розраху́нок, -нку; розквітува́ння; розпла́та. *Пор.* **rozliczać.**

rozlicznie різнорі́дно, різноманіто.

rozliczność *ż.* різнорі́дність, -ності, різноманіти́ність.

rozliczny різнорі́дний, різноманіти́ний.

rozliczyć *див.* **rozliczać.**

rozlokować *див.* **rozlokowywać.**

rozlokowanie *n.* розмі́щення.

rozlokowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozlokować, -kuję, -kujesz, -kował розмі́щати, розмі́щувати, -щую, -щуєш, розмісти́ти, -мі́щу, -мі́стиш; //~ się розмі́щатися, розмі́щуватися, розмісти́тися.

rozlosować *див.* **rozlosowywać.**

rozlosowanie *n.* ро́зиграш, -шу, ро́зигри, -рів.

rozlosowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozlosować, -suję, -sujesz, -sował *(шляхом лотереї, жеребкування)* розграва́ти, -граю, -гра́єш, розігра́ти.

rozlśnić się *див.* **rozelśniać się.**

rozlubować s'ę, **-buję, -bujesz, -bował** (w czym) захопи́тися, -плю́ся, -пишся (чим).

rozludniać, rozludnić, -nię, -nisz, -nił збі́льшувати народонасе́лення, збі́льшити народонасе́лення.

rozludnienie *n.* збі́льшення народонасе́лення.

rozlutować *див.* **rozlutowywać.**

rozlutowanie *n.* розпа́йка.

rozlutowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozlutować, -tuję, -tujesz, -tował розпа́ювати, -па́ю, -па́юєш, розпаяти; //~ się розпа́юватися, розпаятися.

rozluzować, -zuję, -zujesz, -zował *dok. див.* **rozluźniać.**

rozluzowanie *n. див.* **rozluźnienie.**

rozluzowywać, -wuję, -wujesz, -wywał *див.* **rozluźniać.**

rozluźniać, rozluźnić, -nię, -nisz, -nił ослабля́ти, осла́бити, -блю, -биш; *(віжки і под. — звичайно)* попуска́ти, попусти́ти, -пущу́, -пу́стиш; *(пояс — ще)* розпуска́ти, розпусти́ти; *перен.* ~**nić** w i ę z y осла́бити зв'язо́к; //~ się ослабля́тися, осла́битися; попуска́тися, попусти́тися; розпуска́тися, розпусти́тися.

rozluźnienie *n.* осла́блення; *перен.* ~ d y s c y p l i n y осла́блення дисципліни; ◊ *перен.* ~ o b y c z a j ó w занепад мора́лі.

rozładować *див.* **rozładowywać.**

rozładowanie *n.* 1) розванта́ження; 2) розря́дження, розря́д, -ду. *Пор.* **rozładowywać.**

rozładowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozładować, -duję, -dujesz, -dował 1) розванта́жувати, -жую, -жуєш, розванта́жити; 2) *ел.* розряджа́ти, розряди́ти, -джу́, -диш.

rozładunek, -nku, *m.* розванта́ження.

rozłajdaczać, rozłajdaczyć, -czę, -czysz, -czył *pot.* розбе́щувати, -щую, -щуєш, розбе́стити, -бе́щу, -бе́стиш; //~ się розбе́щуватися, розбе́ститися.

rozłajdaczenie *n.* розбе́щення.

rozłajdaczyć *див.* **rozłajdaczać.**

rozłakomić, -mię, -misz, -mił розла́сити, -ла́шу, -ла́сиш; //~ się розла́сувати́ся, -ла́суюся, -ла́суєшся, розла́ситися.

rozłam, -mu, *m.* 1) ро́злад, -ду; ~ d u s z y душе́вний ро́злад; ~ p r z e k o n a ń ро́злад у по́глядах; 2) *політ.* розко́л, -лу; ~ w p a r t i i розко́л па́ртії.

rozłamać *див.* **rozłamywać.**

rozłamek, -mka, *m.* улáмок, -мка, облóмок, відлáмок.

rozłamowiec, -wca, *lm.* **-wcy,** *m. polit.* розко́льник.

rozłamowy *polit.* розко́льницький.

rozłamywać, -muję, -mujesz, -mywał, rozłamać, -mię, -miesz, -mał розла́мувати, -мую, -муєш, розло́млювати, -люю, -люєш, розломи́ти, -млю́, -миш; b ó l g o **~mał** його́ всього́ розломи́ло *(безос.)*; //~ **się** розла́муватися, розло́млюватися, розломи́тися.

rozłazić się, -żę, -zisz, -ził, rozleźć się, -lezę, -leziesz, -lazł, -leźli розла́зитися, -ла́жуся, -ла́зишся, розлізáтися, розлі́зтися, розповзáтися, розповзти́ся; *перен.* s u k n o s i ę **~zi** сукно́ розла́зиться (розповзáється).

rozłączać, rozłączyć, -czę, -czysz, -czył 1) роз'є́днувати, -ную, -нуєш, роз'єдна́ти; *(людей — звичайно)* розлуча́ти, розлучи́ти, -чу́, -чиш; 2) *(тих, що б'ються)* розніма́ти, розня́ти, -німу́, -ні́меш; //~ **się** роз'є́днуватися, роз'єдна́тися; розлуча́тися, розлучи́тися, розставáтися, -стаю́ся, -стаєшся, розстáтися, -стáнуся, -стáнешся; *перен.* **~czyć się** z e ś w i a t e m розлучи́тися (розстáтися) із світом; ◊ *тел.* p r o s z ę **się ~czyć** прошу́ повісити тру́бку.

rozłączenie *n.* 1) роз'єдна́ння; розлу́чення; 2) розняття́; *пор.* **rozłączać**; 3) *(юр. — подружжя)* *див.* **rozwód**; //~ **się** роз'єдна́ння; розлу́чення, розстáння. *Пор.* **rozłączać się.**

rozłącznie роздільно, окре́мо, на́різно.

rozłączność *ż.* 1) роздільність, -ності; 2) протистáвність. *Пор.* **rozłączny.**

rozłączny 1) роздільний; n a p i s a n i e **~ne** роздільне написáння; 2) *грам.* протистáвний; s p ó j n i k **~** протистáвний сполу́чник.

rozłączyciel, *lm.* **-le,** *m.* розлу́чник.

rozłączyć *див.* **rozłączać.**

rozłąka *ż.* розлу́ка.

rozłobuzować się, -zuję, -zujesz, -zował *pot.* розпустувáтися, -ту́юся, -ту́єшся.

rozłom, -mu, *m.* розло́м, -му.

rozłożenie *n.* 1) розкла́дення; 2) *див.* **rozkład.**

rozłożyć *див.* **rozkładać.**

rozłożysty крисла́тий, розло́жистий, розло́гий.

rozłóg, -łogu, *m.* (розло́гий) про́стір (*род.* про́стору).

rozłupać *див.* **rozłupywać.**

rozłupanie *n.* розко́лення; ◊ *мед.* **~ kości** *(fractura longitudinalis)* фрактýра (перело́м) ко́сті.

rozłupywać, -puję, -pujesz, -pywał, rozłupać, -pię, -piesz, -pał розко́лювати, -люю, -люєш, розколо́ти, -ло́ю, -леш; **~pać** o r z e c h розколо́ти горі́х; //~ **się** розко́люватися, розколо́тися.

rozłzawić, -wię, -wisz, -wił зволо́шити (розчу́лити) до сліз; //~ **się** зволо́шитися (розчу́литися) до сліз.

rozmach, -chu, *m.* ро́змах, -ху; **~** r u c h u r e w o l u c y j n e g o ро́змах революці́йного ру́ху.

rozmachiwać, -machuję, -machujesz, -machiwał, rozmachać розмáхувати, -мáхую, -мáхуєш, розмахáти; **~chać** d z w o n розмахáти (розколихáти) дзвін; //~ **się** розмáхуватися, розмахáтися.

rozmachnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli розмахну́ти; //~ **się** розмахну́тися.

rozmachnięcie *n.* ро́змах, -ху.

rozmaczać, rozmoczyć, -czę, -czysz, -czył розмо́чувати, -чую, -чуєш, розмочи́ти, -чу́, -чиш.

rozmagnetyzowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozmagnetyzować, -zuję, -zujesz, -zował *fiz., przen.* розмагні́чувати, -чую, -чуєш, розмагні́тити, -ні́чу, -ні́тиш.

rozmaicie 1) різноманíтно, різноро́дно; 2) у[в]ся́ко, всіля́ко; n a ś w i e c i e **~** b y w a у[в]ся́ко бувáє (трапля́ється) на світі. *Пор.* **rozmaity.**

rozmaitość *ż.* 1) різноманíтність, -ності, різноро́дність; 2) *(лише в мн.)* у[в]ся́чина, вся́ка всячина; d z i a ł **~ci** *(в газеті)* всячина; ◊ t e a t r **~ci** вар'єте́.

rozmaity 1) різноманіт'ний, різнорі́дний; 2) *(різних ґатунків)* всіля́кий, вся́кий.

rozmakać, rozmoknąć, -moknę, -mokniesz, -mókł, -mokli розмока́ти, розмо́кнути.

rozmamrywać, -ruję, -rujesz, -rywał, rozmamrać, -rzę, -rzesz, -rał *див.* **rozmamywać.**

rozmamywać, -muję, -mujesz, -mywał, rozmamać, -mię, -miesz, -mał розхри́стувати, -тую, -туєш, розхри́стати; //~ **się** розхри́стуватися, розхри́статися.

rozmarszczać, rozmarszczyć, -czę, -czysz, -czył розпрямля́ти (розправля́ти) скла́дки (збо́рки), розпрями́ти (розпра́вити) скла́дки (збо́рки); ◊ ~**czyć czoło** розгла́дити змо́ршки на чолі́ (на ло́бі).

rozmarszczenie *n.* розпря́млення (розпра́влення) скла́док (збо́рок).

rozmarszczyć *див.* **rozmarszczać.**

rozmarudzić się, -dzę, -dzisz, -dził розвередува́тися, -ду́юся, -ду́єшся.

rozmaryn, -nu, *m., bot. (rosmarinus)* розмари́н, -ну.

rozmarynowy *bot.* розмари́новий.

rozmarzać, rozmarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (kogo) 1) буди́ти в ко́му мрії́, розбуди́ти в ко́му мрії́; 2) *(теплом)* розмо́рювати, -рюю, -рюєш, розмори́ти, -рю́, -риш; 3) *(напитками)* упо́ювати, -по́юю, -по́юєш, упої́ти (упою́, упої́ш); ~**rzeni winem** упо́єні вино́м; //~ **się** розмрі́ятися, розма́ритися *(лише докон.).*

rozmar-zać, rozmar-znąć, -znie, -zł розмерза́тися, розме́рзтися, -знеться, розтава́ти, -тає́, розта́нути, розта́ти, -та́не.

rozmarzenie *n.* стан мрійли́вості.

rozmar-zły *див.* **rozmar-znięty.**

rozmar-znąć *див.* **rozmar-zać.**

rozmar-znięcie *n.* розме́рзнення, розта́нення.

rozmar-znięty розме́рзлий, яки́й (що) розта́нув (розтав), розта́лий.

rozmarzyć *див.* **rozmarzać.**

rozmawiać розмовля́ти, говори́ти, -рю́, -риш; ~ **n a m i g i** розмовля́ти же́стами (за допомо́гою мі́міки); ~ **z s o b ą** розмовля́ти (говори́ти) між собо́ю; ~ **z s o b ą s a m y m** розмовля́ти (говори́ти) з сами́м собо́ю.

rozmawianie *n.* розмовля́ння, говорі́ння.

rozmazać *див.* **rozmazywać.**

rozmazanie *n.* 1) розма́зання; 2) розбовка́ння, розплеска́ння, розля́пання, розголо́шення, роздзво́нення; 3) розчу́лення. *Пор.* **rozmazywać.**

rozmazany 1) розма́заний; 2) *перен. розм.* плачли́вий, плакси́вий.

rozmazać *див.* **rozmazywać.**

rozmazgaić się, -gaję, -gaisz, -gaił *pot.* розрю́мсатися.

rozmazywać, -zuję, -zujesz, -zywał, rozmazać, -żę, -żesz, -zał 1) розма́зувати, -зую, -зуєш, розма́зати, -ма́жу, -ма́жеш; *перен.* ~**zać n a 200 w i e r s z y** розма́зати на 200 ві́ршів; 2) *(перен. розм. — таємницю, чутку тощо)* розбо́вкувати, -кую, -куєш, розбо́вкати, розпле́скувати, розпле́скати, -плещу́, -пле́щеш, розля́пувати, -пую, -пуєш, розля́пати, розголо́шувати, -шую, -шуєш, розголоси́ти, -лошу́, -ло́сиш, роздзво́нювати, -нюю, -нюєш, роздзвони́ти, -ню́, -ниш; 3) *(перен. жарт. — до сліз)* розчу́лювати, -люю, -люєш, розчу́лити; **p o ż e g n a n i e g o n i e c o** ~**zało** прощання́ тро́хи розчу́лило йо́го; // *(лише докон.)* ~ **się** *розм.* розрю́мсатися.

rozmącać, rozmącić, -cę, -cisz, -cił розбо́втувати, -тую, -туєш, розбо́втати; ~**cić mąkę w w o d z i e** розбо́вта́ти бо́рошно (муку́) в воді́; ~**cić p i w o** розбо́вта́ти пи́во.

rozmącenie *n.* розбо́вта́ння.

rozmącić *див.* **rozmącać.**
rozmetlać *posp.* розплу́тати.
rozmiar, -ru, *m.* 1) ро́змір, -ру; coś dochodzi **~rów** (do **~rów**)... щось дохо́дить ро́змірів...; przechodzić **~rami** (kogo, co) перевéршувати ро́змірами (кого́, що); sprowadzać co do mniejszych **~rów** зво́дити що до ме́нших ро́змірів; 2) *(охват)* масшта́б, -бу; zrobić co w większych **~rach** зроби́ти що в бі́льшому масшта́бі.
rozmiarkować(się), -kuję, -kujesz, -kował розмі́ркува́ти, -ку́ю, -ку́єш.
rozmiarkowanie *n.* розмі́ркува́ння.
rozmiatać I, rozmieść, -miotę, -mieciesz, -miótł, -mietli 1) розкида́ти, розки́дати, розки́нути, розмета́ти (-мета́ю, -мета́єш *і* -мечу́, -ме́чеш); **~miotane** gałęzie розки́нені (розме́тені) галузки́; //**~ się** розкида́тися, розки́нутися.
rozmiatać II, rozmieść, -miotę, -mieciesz, -miótł, -mietli розмі́та́ти, розмести́, -мету́, -мете́ш; **~mieść** śnieg розмести́ сні́г.
rozmiażdżać, rozmiażdżyć, -dżę, -dżysz, -dżył розтро́щувати, -щую, -щуєш, розтрощи́ти, -трощу́, -тро́щиш, роздроби́ти, роздроби́ти, -блю́, -биш, розмі́жчувати, -чую, -чуєш, розмі́жчи́ти.
rozmiażdżenie *n.* розтро́щення, роздро́блення, розмі́жчення.
rozmiażdżyć *див.* **rozmiażdżać.**
rozmiąć, rozemnę, rozemniesz, rozmiął, rozmięli розім'я́ти, -мну́, -мне́ш.
rozmieniać, rozmienić, -nię, -nisz, -nił розмі́нювати, -нюю, -нюєш, розміня́ти; розбива́ти, розби́ти (розіб'ю́, розі́б'еш) *(розм.)*; **~nić** pieniądze розміня́ти (розби́ти) гро́ші.
rozmienienie *n.* ро́змін, -ну.
rozmierzać, rozmierzyć, -rzę, -rzysz, -rzył розмі́рювати, -рюю, -рюєш, розмі́ря́ти, розмі́ряти; розмі́рити *(рідше)*.
rozmierzchać się розвиднятися, розви́днюватися, -нюється.
rozmierzyć *див.* **rozmierzać.**
rozmiesić, -szę, -sisz, -sił розмеси́ти, -мішу́, -мі́сиш.
rozmieszać розмішáти.
rozmieszanie *n.* розмішáння.
rozmieszczać, rozmieścić, -mieszczę, -mieścisz, -mieścił розміща́ти, розмі́щувати, -щую, -щуєш, розмісти́ти, -мі́щу́, -мі́стиш; //**~ się** розміща́тися, розмі́щуватися, розмісти́тися.
rozmieszczenie *n.* 1) розмі́щення; 2) *військ.* дислока́ція.
rozmieścić *див.* **rozmieszczać.**
rozmieść I *див.* **rozmiatać I.**
rozmieść II *див.* **rozmiatać II.**
rozmiękać, rozmięknąć, -knę, -kniesz, -knął *(а.* **-kł), -kli** розм'яка́ти, розм'я́кнути.
rozmiękczać, rozmiękczyć, -czę, -czysz, -czył розм'я́кшувати, -шую, -шуєш, розм'якши́ти.
rozmiękczający розм'я́кшуючий, розм'я́кшувальний; *фарм.* środki **~ce** *(remedia emollientia)* розм'я́кшувальні за́соби, -бів.
rozmiękczenie *n.* розм'я́кшення; *мед.* **~** mózgu *(encephalomalacia)* розм'я́кшення мо́зку.
rozmiękczyć *див.* **rozmiękczać.**
rozmiękły розм'я́клий.
rozmięknąć *див.* **rozmiękać.**
rozmiknienie *n. див.* **rozmiękczenie.**
rozmijać się, rozminąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli розмина́тися, розмину́тися; ◊ **~mijać się** z prawdą не збіга́тися з пра́вдою; **~minąć się** ze swym powołaniem не пітú за своїм покли́канням (призва́нням).
rozmiłować *див.* **rozmiłowywać.**
rozmiłowanie się *n.* (w czym) заха́плення (чим).
rozmiłowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozmiłować, -łuję, -łujesz, -łował 1) (kogo w sobie) закóхувати в себе, закохáти в себе,

влюбля́ти в се́бе, влюби́ти в се́бе; 2) (kogo w czym) захо́плювати, -люю, -люєш, захопи́ти, -плю́, -пиш (кого́ чим); //~ się (w czym) захо́плюватися, захопи́тися (чим).

rozminąć się *dok. див.* **rozmijać się.**

rozmiotać *dok. див.* **rozmiatać I.**

rozmleć, -mielę, -mielesz, -mełł, -mełli розмоло́ти, -мелю́, -ме́леш.

rozmnażać, rozmnożyć, -żę, -żysz, -żył розмно́жувати, -жую, -жуеш, розмно́жити; //~ się розмно́жуватися, розмно́житися.

rozmnożenie (się) *n.* розмно́ження.

rozmnożny плоди́чий.

rozmnożyciel, *lm.* **-le,** *m.* той, що розмно́жує.

rozmnożycielka *ż.* та, що розмно́жує.

rozmnożyć *див.* **rozmnażać.**

rozmnożysty *див.* **rozmnożny.**

rozmoczenie *n.* розмо́чка.

rozmoczyć *див.* **rozmaczać.**

rozmokły яки́й (що) розмо́к, розмо́клий.

rozmoknąć *див.* **rozmakać.**

rozmoknięcie *n.* розмо́кнення.

rozmotać 1) розмота́ти; 2) *перен. розм.* розплу́тати; ~ zawikłaną sprawę розплу́тати заплу́тану спра́ву.

rozmotanie *n.* 1) розмота́ння; 2) розплу́тання. *Пор.* **rozmotać.**

rozmowa *ż.* розмо́ва; mieszać się do ~wy втруча́тися (вмі́шуватися) в розмо́ву; odbyć z kim ~wę ма́ти розмо́ву з ким; podtrzymywać ~wę підтри́мувати (піддержувати) розмо́ву; prowadzić (toczyć) z kim ~wę вести́ з ким розмо́ву; przeciąć (przerwać) ~wę перерва́ти (припини́ти) розмо́ву; *перен.* sprowadzać ~wę na co зво́дити розмо́ву на що; urwać ~wę урва́ти (обірва́ти) розмо́ву; ~ w cztery oczy розмо́ва ві́ч-на́-ві́ч (сам на сам); wyciągać kogo na ~wę викликати кого́ на розмо́ву; zapraszać kogo na ~wę запро́шувати кого́ для розмо́ви; zawiązać z kim ~wę (wdać się z kim w ~wę) зав'яза́ти (поча́ти) з ким розмо́ву; ~ zwraca się na co розмо́ва перехо́дить до чо́го.

rozmownica *ż.* 1) *тел.* перегово́рна, -ної; 2) *(в монастирі)* прийо́мна, -ної.

rozmownie гові́рко, балаку́че, балакли́во.

rozmowność *ż.* гові́ркість, -кості, балаку́чість, -чості, балакли́вість, -вості.

rozmowny говіркий, балаку́чий, балакли́вий.

rozmówca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* співрозмо́вник.

rozmówić się, -wię, -wisz, -wił (z kim) поговори́ти, -рю́, -риш (з ким); *(у якійсь справі — ще)* переговори́ти (з ким).

rozmówka *ż.* 1) бала́чка; 2) *(лише в мн.)* розмо́вник; ~ki polsko-ukraińskie по́льсько-украї́нський розмо́вник.

rozmównica *ż. див.* **rozmownica.**

rozmównie *див.* **rozmownie.**

rozmówność *ż. див.* **rozmowność.**

rozmówny *див.* **rozmowny.**

rozmrażać, rozmrozić, -żę, -zisz, -ził розморо́жувати, -жую, -жуеш, розморо́зити, -ро́жу, -ро́зиш.

rozmroczenie(się) *n.* роз'я́снення.

rozmroczyć się, -czy, -czyło ви́яснитися, роз'ясни́тися, ви́погодитися, розгоди́нитися.

rozmrozić *див.* **rozmrażać.**

rozmrożenie *n.* розморо́ження.

rozmycie *n.* розми́ття.

rozmyć *див.* **rozmywać.**

rozmykać, rozemknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli розмика́ти, розімкну́ти; *(очі)* розкрива́ти, розкри́ти, розплю́щувати, -щую, -щуєш, розплю́щити.

rozmysł, -łu, *m.* обду́маність, -ності; ◊ z ~łem а) обду́мано; б) *(з наміром)* навми́сно, навми́сне, уми́сно, уми́сне.

rozmyślać (o kim, o czym, nad czym) міркува́ти, -ку́ю, -ку́єш (про ко́го, про що), розмірко́вувати, -вую, -вуєш (про ко́го, про що *і* що), розду́мувати, -мую, -муєш (про ко́го, про що).

rozmyślać się, rozmyślić się, -lę, -lisz, -lił розду́мувати, -мую, -муєш, розду́мати; переду́мати *(лише докон.)*.

rozmyślnie обду́мано; навми́сно, навми́сне, уми́сно, уми́сне. *Пор.* **rozmyślny**.

rozmyślność *ż.* обду́маність, -ності; навми́сність, уми́сність. *Пор.* **rozmyślny**.

rozmyślny обду́маний; *(з наміром)* навми́сний, уми́сний; *юр.* ~ne samobójstwo навми́сне (уми́сне) самогу́бство (самовби́йство).

rozmyty розми́тий.

rozmywać, rozmyć, -myję, -myjesz, -mył розмива́ти, розми́ти.

roznamiętniać, roznamiętnić, -nię, -nisz, -nił (kogo czym, do czego) збу́джувати при́страсть, збуди́ти при́страсть (в ко́му до чо́го); //~ się (do czego) розпа́люватися, -лююся, -люєшся, розпали́тися, -лю́ся, -лишся, запа́люватися, запали́тися (до чо́го).

roznamiętnienie *n.* 1) *(дія)* збу́дження при́страсті (в ко́му до чо́го); 2) *(стан)* при́страсть, -сті, жага́.

roznarowić, -wię, -wisz, -wił зроби́ти норови́стим.

roznegliżować, -żuję, -żujesz, -żował роздягти́ (роздягну́ти) до білі́зни; //~ się роздягти́ся (роздягну́тися) до білі́зни.

roznerwować, -wuję, -wujesz, -wował роздратува́ти, -тую, -ту́єш; //~ się рознервува́тися, -вуюся, -ву́єшся.

rozniecać, rozniecić, -cę, -cisz, -cił розпа́лювати, -люю, -люєш, розпали́ти, -лю́, -лиш; *(вогонь — ще)* розво́дити, -джу, -диш, розвести́, -веду́, -веде́ш, розкладати́, розкла́сти, -кладу́, -кладе́ш; *перен.* ~cać waśnie розпа́лювати чвари; *перен.* ~cić wojnę розпали́ти війну́; ◊ ~cić pożar розду́ти пожа́р; *перен.* ~cić w kim nadzieje розбуди́ти (пробуди́ти) в ко́му наді́ї.

rozniesć *див.* **roznosić**.

roznosiciel, *lm.* -le, *m.* розно́щик; ~ listów розно́щик листів; ◊ ~ książek книгоно́ша, книгоно́сник.

roznosicielka *ż.* розно́щиця; ~ gazet розно́щиця газе́т; ◊ ~ książek книгоно́ша, книгоно́сниця.

roznosić, -szę, -sisz, -sił, roznieść, -niosę, -niesiesz, -niósł, -nieśli 1) розно́сити, -но́шу, -но́сиш, рознести́; *перен.* ~nosić plotki, wiadomości, sławę розно́сити пліткй, поголо́ски, сла́ву; ~nosić potrawy розно́сити стра́ви; 2) *(перен. — вдрізки)* розбива́ти, розби́ти (розіб'ю, розіб'єш), розтро́щувати, -щую, -щуєш, розтрощи́ти, -трощу́, -тро́щиш; 3) *(лише докон.) безос.* розірва́ти (розі́рве); kocioł ~niosło кот'ел розірва́ло; ◊ gniew kogo ~nosi хтось кипи́ть від гні́ву; pycha go ~nosi хтось ду́же бундю́читься; //~ się розно́ситися, рознести́ся.

roznośny 1) розносни́й; 2) *перен.* голосни́й, гучни́й; ~ głos гучни́й (голосни́й) го́лос, -су.

roznóżka *ż., zool.* кореневі́жка.

rozobozować się, -zuję, -zujesz, -zował ота́боритися, -рюся, -ришся.

rozochocać, rozochocić, -cę, -cisz, -cił розохо́чувати, -чую, -чуєш, розохо́тити, -хо́чу, -хо́тиш; //~ się розохо́чуватися, розохо́титися.

rozochocenie *n.* розохо́чення.

rozochocić *див.* **rozochocać**.

rozogniać, rozognić, -nię, -nisz, -nił 1) (kogo, co czym) **roz'я**трювати, -рюю, -рюєш, **роз'я**-

трити (кого́, що чим); ~**niać** r a n ę роз'я́трювати ра́ну; 2) (kogo do czego) *перен.* розпа́лювати, -люю, -люєш, розпали́ти, -лю́, -лиш (в ко́му що); ~**niać** p r a g n i e n i e s ł a w y розпа́лювати жадо́бу сла́ви; //~ **się** 1) роз'я́трюватися, роз'я́тритися; r a n a ~**niła się** ра́на роз'я́трилася; 2) розпа́люватися, розпали́тися.

rozognienie *n.* 1) роз'я́трення; 2) розпа́лення. *Пор.* **rozogniać.**

rozogniony 1) роз'я́трений; 2) *перен.* розгаря́чений; *підсил.* розпа́лений; ~**na** w y o b r a ź n i a розгаря́чена (розпа́лена) уя́ва.

rozorać *див.* **rozorywać.**

rozoranie *n.* розора́ння.

rozorywać, -ruję, -rujesz, -rywał, rozorać, -rzę, -rzesz, -rał 1) розо́рювати, -рюю, -рюєш, розора́ти, -рю́, -ре́ш; 2) *(лише докон.) перен. розм.* розсі́кти, -січу́, -січе́ш, розтя́ти (розітну́, розіте́ш); ~**rać** k o m u s z a b l ą c z o ł o розсі́кти (розтя́ти) кому́ ша́блею чоло́; 3) *(перен.— нищити)* розоря́ти, розори́ти, руйнува́ти, -ную, -нуєш, зруйнува́ти; ~**rać** k r a j розоря́ти (зруйнува́ти) край; ◊ t w a r z z m a r s z c z k a m i ~**na** обли́ччя, побране змо́ршками.

rozpacz *ż.* ро́спач, -чу, ві́дча́й (*род.* ві́дчаю); j e s t e m w ~**czy** я в ро́спачі, я у ві́дчаї; ~ k o g o o g a r n i a ро́спач (ві́дча́й) бере́ кого́; w p aść w ~ (p o d a ć s i ę ~**czy**) вда́тися в ро́спач (у ві́дча́й); p r z y w i e ś ć (p r z y p r o w a d z i ć, d o p r o w a d z i ć) k o g o d o ~**czy** довести́ кого́ до ро́спачу (до ві́дча́ю), вки́нути кого́ у ро́спач (у ві́дча́й).

rozpaczać вдава́тися в ро́спач (у ві́дча́й).

rozpaczliwie розпа́чливо.

rozpaczliwość *ż.* розпа́чливість, -вості.

rozpaczliwy розпа́чливий; k r z y k ~ розпа́чливий крик, -ку; ~**we** p o ł o ż e n i e розпа́чливе станови́ще.

rozpacznie *див.* **rozpaczliwie.**

rozpaczny *див.* **rozpaczliwy.**

rozpad, -du, *m.* ро́спад -ду; *фізіол.* ~ m a t e r i i b i a ł k o w e j ро́спад білкови́ни.

rozpadać się I *dok. (про дощ, сніг)* почáти йти; ітú, не вгаваючи.

rozpadać się II, **rozpaść się, -padnę, -padniesz, -padł** розпада́тися, розпа́стися, -падýся, -паде́шся.

rozpadlina *ż.* розпа́дина, розко́лина; *(в горах)* ущéлина.

rozpadlisty по́вний розпа́дин (розко́лин); по́вний ущéлин. *Пор.* **rozpadlina.**

rozpadły яки́й (що) розпа́вся.

rozpadnięcie się *n.* ро́спад, -ду.

rozpajać I, **rozpoić, -poję, -poisz, -poił** (kogo) *роt.* привча́ти до пия́цтва (до п'я́нства), привчи́ти до пия́цтва (до п'я́нства).

rozpajać II, **rozpoić, -poję, -poisz, -poił** (co) *tech.* розпа́ювати, -па́ю, -па́юєш, розпая́ти.

rozpajanie *n., tech.* розпа́йка.

rozpakować *див.* **rozpakowywać.**

rozpakowanie *n.* 1) розпако́вка; 2) розванта́ження; *пор.* **rozpakowywać;** //~ **się** розпако́вка свої́х речéй.

rozpakowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozpakować, -kuję, -kujesz, -kował 1) розпако́вувати, -вую, -вуєш, розпакува́ти, -ку́ю, -ку́єш; ~**wać** k u f e r розпакува́ти сундýк; 2) *(вантаж)* розванта́жувати, -жую, -жуєш, розванта́жити; ~**wać** w ó z розванта́жити віз; //~ **się** розпако́вуватися, розпакува́тися.

rozpalać, rozpalić, -lę, -lisz, -lił 1) розпа́лювати, -люю, -люєш, розпали́ти, -лю́, -лиш; *(в печі— ще)* розто́плювати, -люю, -люєш, розтопи́ти, -плю́, -пиш; 2) *(сильно нагрівати)* розжа́рювати -рюю, -рюєш, розжа́рити, розпіка́ти, розпекти́, -печу́, -пече́ш; ż e l a z o ~**palone** роз-

жа́рене (розпе́чене) залі́зо; 3) (kogo) *перен.* розпаля́ти, розпали́ти; *(в меншій мірі)* розгаря́чати, розгарячи́ти (кого́); //~ **się** 1) розпа́люватися, розпали́тися; розто́плюватися, розтопи́тися; *(про вогонь)* розгоря́тися, розгорі́тися; j u ż s i ę w p i e c u **~paliło** вже розпали́лося (розтопи́лося) в печі́, вже розтопи́лася піч; 2) розжа́рюватися, розжа́ритися, розпіка́тися, розпекти́ся; ż e l a z o **~paliło się** d o c z e r w o n o ś c i зали́зо розжа́рилося (розпекло́ся) до черво́ності; 3) розпаля́тися, розпали́тися; розгаря́чатися, розгарячи́тися.

rozpalenie *n.* 1) розпа́лення; розто́плення; 2) розжа́рення, розпе́чення; 3) розпа́лення. *Пор.* **rozpalać.**

rozpalić *див.* **rozpalać.**

rozpalony 1) розпа́лений; 2) розжа́рений, розпе́чений; 3) розпа́лений; розгаря́чений. *Пор.* **rozpalać.**

rozpał, -łu, *m. див.* **rozpałka.**

rozpałka *ż. (дія)* розпа́лювання, ро́зпал, -лу, розпа́лення, розто́плювання, розто́плення; 2) *(для розпалу)* тріски́, -со́к, скалки́, -ло́к.

rozpamiętywać, -tuję, -tujesz, -tywał (co, o kim, o czym) роздýмувати, -мую, -муєш (про ко́го, про що).

rozpanoszyć się, -szę, -szysz, -szył *pot.* 1) запаніти; 2) *перен. несхв.* пошúритися, розповсю́дитися, -диться.

rozpaplać *pot. (секрет, тайну)* розбо́вкати, розля́пати, розплеска́ти, -плещý, -пле́щеш; //~ **się** розбала́катися.

rozpaplanie *n., pot.* розбо́вкання, розля́пання, розпле́скання.

rozpaprać, -przę, -przesz, -prał *див.* **rozgrzebać.**

rozparcelować *див.* **rozparcelowywać.**

rozparcelowanie *n.* парцеля́ція, розби́вка на парце́ли.

rozparcelowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozparcelować, -luję, -lujesz, -lował парцелюва́ти, -лю́ю, -лю́єш *(недокон. і докон.)*, розбива́ти на парце́ли, розби́ти на парце́ли; **~lować** g r u n t парцелюва́ти грунт, розби́ти грунт на парце́ли.

rozparty яки́й (що) розки́нувся (розсі́вся); ◊ s i e d z i a ł ~ сидів розки́нувшись.

rozparzać, rozparzyć, -rzę, -rzysz, -rzył розпа́рювати, -рюю, -рюєш, розпа́рити; //~ **się** розпа́рюватися, розпа́ритися; *(біля печі, в лазні тощо — ще)* розігрівáтися, розігрітися.

rozparzenie *n.* розпа́рення.

rozparzyć *див.* **rozparzać.**

rozpasać *див.* **rozpasywać.**

rozpasanie *n.* 1) *(дія)* розпере́зання; розгнуздáння, розбе́щення; 2) *(стан)* розпере́заність, -ності; розгнýзданість, розбе́щеність; *перен.* ~ o b y c z a j ó w мора́льна розгнýзданість (розбе́щеність). *Пор.* **rozpasywać.**

rozpasany розпере́заний; розгнýзданий, розбе́щений. *Пор.* **rozpasywać.**

rozpaskudzić, -dzę, -dzisz, -dził *posp.* розпаскýдити, -джу, -диш; //~ **się** розпаскýдитися.

rozpasywać, -suję, -sujesz, -sywał, rozpasać, -szę, -szesz, -sał розпері́зувати, -зую, -зуєш, розпереза́ти, -режý, -ре́жеш; *(перен.— ще)* розгнýздувати, -дую, -дуєш, розгнуздáти, розбе́щувати, -щую, -щуєш, розбе́стити, -бе́щу, -бе́стиш; //~ **się** розпері́зуватися, розпереза́тися; розгнýздуватися, розгнуздáтися, розбе́щуватися, розбе́ститися.

rozpaść się *див.* **rozpadać się** II.

rozpatrywać, -ruję, -rujesz, -rywał, rozpatrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył (co) розглядáти, розгля́нути, розбирáти, розібрáти (розберý, розбере́ш); **~rzyć** s p r a w ę розгля́нути (розібрáти) спрáву; //~ **się** (w czym) 1) роздивля́тися, роздиви́тися, -влю́ся, -виш-

ся (в чóму); 2) розбира́тися, розібра́тися (в чóму).

rozpatrzenie *n.* рóзгляд, -ду.

rozpatrzyć *див.* **rozpatrywać.**

rozpełzać się, rozpełznąć się, -znę, -zniesz (*a.* **-źniesz**), **-znął** (*a.* **-zł**), **-zli** *a.* **-źli** розповза́тися, розповзти́ся; (*про тканини — ще*) розла́зитися, -ла́зиться, розлізáтися, розлізти́ся.

rozpęczniały яки́й (що) набря́к (набря́кнув), набря́клий; яки́й (що) набубня́вів, набубня́вілий. *Пор.* **rozpęcznieć.**

rozpęcznieć, -nieje, -niał, -nieli набря́кнути; (*про насіння — ще*) набубня́віти.

rozpęcznienie *n.* набря́кнення; набубня́віння. *Пор.* **rozpęcznieć.**

rozpęd, -du, *m.* 1) рóзбіг, -гу, розгíн, -гóну; n a b r a ć ~**du** взя́ти рóзбіг (розгíн); w s t r z y m a ć k o g o w ~**dzie** здéржати когó в рóзбігу (в розгóні); 2) *тех.* розгíн.

rozpędnik *m., tech.* маховé кóлесо, маховúк, -ká.

rozpędowy *tech.* яки́й (що) стосу́ється розгóну; (*у контексті*) розгóну тóщо; s i ł a ~**wa** си́ла розгóну; k o ł o ~**we** маховé кóлесо, маховúк, -ká.

rozpędzać, rozpędzić, -dzę, -dzisz, -dził розганя́ти, розгóнити, розігна́ти (розженý, розженéш); ~**dzić** k o n i a розігна́ти коня́; *просторічн.* ~**dzić** n a c z t e r y w i a t r y розігна́ти під чотúри вíтри; *перен.* ~**dzać** s m u t e k розганя́ти (розгóнити) журбý; w i a t r ~**dził** c h m u r y вíтер розігна́в хма́ри; //~ **się** 1) розганя́тися, розгóнитися, розігна́тися; бра́ти рóзбіг (розгíн), взя́ти рóзбіг (розгíн); 2) (*лише докон.*) *перен.* розгарячи́тися; ~**dzić się** w m ó w i e n i u розгарячи́тися в розмóві.

rozpędzenie *n.* розгíн -гóну, розігна́ння; ~ d e m o n s t r a c j i розігна́ння (розгíн) демонстра́ції.

rozpędzić *див.* **rozpędzać.**

rozpękać(się), rozpęknąć(się), -knę, -kniesz, -kł, -kli 1) ло́пати(ся), ло́пнути, тріскати(ся), тріснути; 2) (*про бруньки*) розпу́куватися, -кується, розпука́тися, розпу́кнутися.

rozpękły 1) яки́й (що) ло́пнув (тріс); 2) яки́й (що) розпу́кся, розпу́клий. *Пор.* **rozpękać (się).**

rozpęknąć(się) *див.* **rozpękać (się).**

rozpęknięty *див.* **rozpękły.**

rozpętać *див.* **rozpętywać.**

rozpętanie *n.* 1) розпу́тання; 2) розплу́тання; ^ *політ.* ~ r e a k c j i розгу́л реáкції; *пор.* **rozpętywać;** //~ **się** 1) розпу́тання; 2) розбушува́ння, розбурха́ння. *Пор.* **rozpętywać się.**

rozpętywać, -tuję, -tujesz, -tywał, rozpętać 1) (*знімати пута*) розпу́тувати, -тую, -туєш, розпу́тати; ~**tać** k o n i a розпу́тати коня́; 2) (*розм. — мотузку і под.*) розплу́тувати, -тую, -туєш, розплу́тати; *перен.* ~**tać** b u r z ę розв'я́зати бу́рю; //~ **się** 1) розпу́туватися, розпу́татися; 2) (*лише докон.*) розбушува́тися, -шу́ється, розбурха́тися.

rozpiąć *див.* **rozpinać.**

rozpić *див.* **rozpijać.**

rozpiec *див.* **rozpiekać.**

rozpieczętować *див.* **rozpieczętowywać.**

rozpieczętowanie *n.* розпеча́тання.

rozpieczętowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozpieczętować, -tuję, -tujesz, -tował розпеча́тувати, -тую, -туєш, розпеча́тати; //~ **się** розпеча́туватися, розпеча́татися.

rozpiekać, rozpiec, -piekę, -pieczesz, -piekł розжáрювати, -рюю, -рюєш, розжáрити, розпіка́ти, розпектú, -печý, -печéш; //~ **się** розжáрюватися, розжáритися, розпіка́тися, розпектúся.

rozpierać, rozeprzeć, rozeprę, rozeprzesz, rozparł розпира́ти, розпéрти (розіпрý, розіпрéш); *перен. розм.* r a d o ś ć g o **rozpiera** рáдість розпирáє йогó; //~ **się** розсіда́тися, розсíстися, -ся́дуся, -ся́дешся, розкида́тися, розки́ну-

тися *(в кріслі)*; **rozpierać się** p r z y s t o l e розсидáтися (розкидáтися) під час їдй.

rozpierzchać się, rozpierzchnąć się, -chniemy, -chniecie, -chnęli 1) *(в різні сторони)* розбігáтися, розбíгтися, -біжимóся, -біжитéся, розсíюватися, -сíюємося, -сíюєтеся, розсíятися, -сíємося, -сíєтеся; 2) *(лише докон.) (про птахів — в різні сторони)* пурхнýти.

rozpierzchły *przest. див.* **rozpierzchnięty.**

rozpierzchnąć się *див.* **rozpierzchać się.**

rozpierzchnięty *przest.* розкúнутий.

rozpierzchniony *przest. див.* **rozpierzchnięty.**

rozpieszczać, rozpieścić, -pieszczę, -pieścisz, -pieścił 1) розпéщувати, -щую, -щуєш, розпестúти, -пещý, -пéстиш; 2) *перен.* рознíжувати, -жую, -жуєш, рознíжити; //~ **się** 1) розпéщуватися, розпестúтися; 2) рознíжуватися, рознíжитися.

rozpieszczeniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., pot.* пестýнчик.

rozpieszczony 1) розпéщений; ~**ne** d z i e c k o розпéщена дитúна; 2) рознíжений. *Пор.* **rozpieszczać.**

rozpieścić *див.* **rozpieszczać.**

rozpięc'e *n.* 1) *(дія)* розп'яттá; 2) *див.* **rozpiętość** 2.

rozpiętość *ż.* 1) *(ав. — крил)* рóзмах, -ху; 2) *(тех. — мосту)* прогíн, -гóну, пролíт, -льóту; 3) *ек.* розрúв, -ву, розхóдження; ~ c e n розрúв (розхóдження) цін.

rozpięty 1) розгóрнений, розпýщений; z ~**tymi** ż a g l a m i з розгóрненими (розпýщеними) вітрúлами (парусáми); 2) *(про одяг)* розстéбнутий.

rozpijać, rozpić, -piję, -pijesz, -pił (kogo) привчáти кого́ до п'я́нства, привчúти кого́ до п'я́нства; //~ **się** *(стати п'яницею)* розпúтися (розíп'юся, розíп'єшся) *(лише докон.)*.

rozpiłować, -łuję, -łujesz, -łował розпилявти.

rozpinać, rozpiąć, rozepnę, rozepniesz, rozpiął, rozpięli 1) розстібáти, розстебнýти; 2) *(натягати)* розпинáти, розíп'ястú, -пнý, -пнéш, розíпнути, розтягáти, розтя́гувати, -гую, -гуєш, розтягтú, -гнý, -гнеш, розтягнýти; *(паруси — ще)* розгортáти, розгорнýти, -нý, -неш, розпускáти, розпустúти, -пущý, -пýстиш; ~**piąć** n a m i o t розíп'ястú (розíпнути) шатрó (намéт); ~**piąć** ż a g l e розгорнýти (розпустúти, розíп'ястú) паруси́ (вітрúла); //~ **się** розстібáтися, розстебнýтися.

rozpisać *див.* **rozpisywać.**

rozpisanie *n.* рóзпис, -су; ◊ ~ k o n k u r s u оголóшення кóнкурсу; ~ p a ń s t w o w e j p o ż y c z k i вúпуск держáвної пóзики; ~ w y b o r ó w призна́чення вúборів.

rozpisywać, -suję, -sujesz, -sywał, rozpisać, -szę, -szesz, -sał розпúсувати, -сую, -суєш, розписáти, -пишý, -пúшеш; ~**sać** r o l e a k t o r o m розписáти рóлі актóрам; *муз.* ~**sać** g ł o s y розписáти голосú; ~**sać** p o d a t k i розписáти подáтки; ~**sać** k o n k u r s оголосúти кóнкурс; ~**sać** p o ż y c z k ę вúпустити пóзику; ~**sać** w y b o r y призна́чúти вúбори; //~ **się** розпúсуватися, розписáтися.

rozplanować *див.* **rozplanowywać.**

rozplanowanie *n.* розпланувáння.

rozplanowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozplanować, -nuję, -nujesz, -nował розпланóвувати, -вую, -вуєш, розпланувáти, -нýю, -нýєш.

rozplantować I, -tuję, -tujesz, -tował *(рослини)* розсадúти, -джý, -диш.

rozplantować II, -tuję, -tujesz, -tował *(грунт)* розпланувáти, -нýю, -нýєш.

rozplatać, rozpleść, -plotę, -pleciesz, -plótł, -pletli 1) розплітá-

ти, розплести́, -плету́, -плете́ш; 2) *(лише докон.) перен. розм. див.* **rozpaplać.**
rozplątać *див.* **rozplątywać.**
rozplątanie *n.* розплу́тання.
rozplątywać, -tuję, -tujesz, -tywał, rozplątać, -plączę, -plączesz, -plątał розплу́тувати, -ту́ю, -ту-єш, розплу́тати.
rozplecenie *n.* розпле́тення.
rozplem, -mu, *m., książ.* розмно́ження.
rozplemiać, rozplemić, -mię, -misz, -mił *див.* **rozpleniać.**
rozplemienie *n. див.* **rozplenienie.**
rozpleniać, rozplenić, -nię, -nisz, -nił розво́дити, -джу, -диш, розвести, -веду́, -веде́ш, розмно́жувати, -жую, -жуєш, розмно́жити; *(тварин і перен. — ще)* розпло́джувати, -джую, -джуєш, розплоди́ти, -джу́, -диш; //~ **się** розво́дитися, розвести́ся, розмно́жуватися, розмно́житися; розпло́джуватися, розплоди́тися.
rozplenienie *n.* розве́дення, розмно́ження; розпло́дження. *Пор.* **rozpleniać.**
rozpleść *див.* **rozplatać.**
rozpładniać *див.* **użyźniać.**
rozpładzać, rozpłodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) розпло́джувати, -джую, -джуєш, розплоди́ти, -джу́, -диш, розво́дити, -джу, -диш, розвести́, -веду́, -веде́ш, розмно́жувати, -жую, -жуєш, розмно́жити; 2) *(землю) див.* **użyźniać;** //~ **się** розпло́джуватися, розплоди́тися, розво́дитися, розвести́ся, розмно́жуватися, розмно́житися.
rozpłakać się, -płaczę, -płaczesz, -płakał розпла́катися, -пла́чуся, -пла́чешся.
rozpłakany пла́чучий.
rozpłaszać, rozpłoszyć, -szę, -szysz, -szył розполо́хувати, -ло́хую, -ло́хуєш, розполо́хати, розполошити, -шу́, -шиш.
rozpłaszczać, rozpłaszczyć, -czę, -czysz, -czył розплю́щувати, -щую, -щуєш, розплю́щити, розплю́снути; //~ **się** розплю́щуватися, розплю́щитися, розплю́снутися.
rozpłatać 1) *(рибу)* розплата́ти; 2) *(перен. розм. — голову)* розруба́ти, розсі́кти, -січу́, -січе́ш, розтя́ти (розітну́, розі́тне́ш).
rozpławiać, rozpławić, -wię, -wisz, -wił *hut.* розплавля́ти, розпла́вити, -влю, -виш; //~ **się** розплавля́тися, розпла́витися.
rozpławienie *n., hut.* розпла́влення, розпла́вка.
rozpławny яки́й (що) розплавля́ється, розпла́вний.
rozpłodek, -dku розплід, -ло́ду, розпло́дження.
rozpłodnić, -nię, -nisz, -nił *див.* **użyźnić.**
rozpłodnik *n.* 1) *с.-г.* плідни́к, -ка́; 2) *перен.* розса́дник.
rozpłodny *hod. див.* **rozpłodowy.**
rozpłodowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m., hod. див.* **rozpłodnik.**
rozpłodowy *hod.* племінни́й; klacz ~wa племінна́ кобила́.
rozpłodzenie *n.* розпло́дження, розве́дення, розмно́ження, розплід, -ло́ду.
rozpłodzić *див.* **ropładzać.**
rozpłomieniać, rozpłomienić, -nię, -nisz, -nił 1) запа́лювати, -люю, -люєш, запали́ти, -лю́, -лиш; *перен.* ~niać serca запа́лювати серця́; 2) *(обличчя)* розгаряча́ти, розгарячи́ти; //~ **się** 1) загоря́тися, загорі́тися; 2) розгаряча́тися, розгарячи́тися.
rozpłonąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **rozpłomieniać się.**
rozpłoszyć *див.* **rozpłaszać.**
rozpłód, -płodu, *m.* 1) приплід, -пло́ду; 2) *див.* **rozpłodzenie.**
rozpłynąć się *див.* **rozpływać się.**
rozpływ, -wu, *m.* 1) розгалу́ження русла́ ріки́; 2) розпо́діл електри́чного стру́му.
rozpływać się, rozpłynąć się, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) розплива́тися, розплистися, -пливу́ся, -пливе́шся, розплива́тися; *(про рідину — ще)* розтіка́тися, розтекти́ся, -течеться; *(про чор-*

нило — ще) розхóдитися, -диться, розійтúся, -йдеться; k a c z k i **~płynęły się** p o j e z i o r z e качкú розпливлúся по óзеру; 2) *перен.* розхóдитися, розійтúся; s ł a w a **~płynęła się** p o c a ł y m r e j o n i e слáва розійшлáся по всьóму райóну; t ł u m y **~płynęły się** z w o l n a юрби нарóду повíльно розійшлúся; *(поступово щезати)* тáнути, розтавáти, -таé, розтáнути, розтáти, -тáне; g r u s z k a **~pływa się** w u s t a c h грýша тáне в рóті; *перен.* s e r c e **~pływa się** z r a d o ś c i сéрце тáне від рáдості; 3) (w czym) розпускáтися, розпустúтися, -пýститься (в чóму); c u k i e r **~pływa się** w w o d z i e цýкор розпускáється у водí; 4) (nad kim, nad czym) *(лише недокон.) розм.* захóплюватися, -лююся, -люєшся (ким, чим); 5) (w czym) *(в похвалах, в компліментах тощо)* розсипáтися, розсúпатися, -плюся, -плешся, розтóчуватися, -чуюся, -чуєшся, розточúтися, -чýся, -чишся (чим); **~pływać się** w g r z e c z n o ś c i a c h розсипáтися (розтóчуватися) люб'язностями; ◊ *перен.* **~płynąć się** z r a d o ś c i не тямити себé від рáдощів.

rozpoczynać, rozpocząć, -cznę, -czniesz, -czął, -częli починáти, почáти, -чнý, -чнéш, розпочинáти, розпочáти, зачинáти, зачáти; ◊ *військ.* **~cząć** o g i e ń відкрúти вогóнь; //**~ się** починáтися, почáтися, розпочинáтися, розпочáтися, зачинáтися, зачáтися.

rozpodobnienie *n., lingw.* дисимілáція.

rozpogadzać, rozpogodzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) робúти погóжим (ясним); 2) *перен.* проясняти, прояснювати, -нюю, -нюєш, прояснúти; **~godzić** o b l i c z e прояснúти облúччя, повеселúти; //**~ się** 1) розпогóджуватися, -джується, розпогóдитися, -дитися, випогóджуватися, вúпогодитися, прояснятися, прояснювáтися, прояснúтися; 2) проясняти, прояснювати, прояснúтися.

rozpogodzenie się *n.* 1) розпогóдження, вúпогодження, прояснення; 2) прояснення. *Пор.* **rozpogadzać się.**

rozpogodzić *див.* **rozpogadzać.**

rozpoić I *див.* **rozpajać** I.

rozpoić II *див.* **rozpajać** II.

rozpolitykować się, -kuję, -kujesz, -kował *pot.* залюбкú політикáнствувати.

rozpoławiać, rozpołowić, -wię, -wisz, -wił розділяти пополáм (нáвпіл), розділяти пополáм (нáвпіл); //**~ się** розділятися пополáм (нáвпіл), розділятися пополáм (нáвпіл).

rozpołowienie *n.* пóділ пополáм (нáвпіл).

rozpora *ż.* 1) *буд.* рóзпірка; 2) *гірн.* підпóра; ◊ *ав.* **~ w s k r z y d l e** попéречний шпангóут.

rozporek, -rka, *m. (в одязі)* рóзріз, -зу; *(у штанах)* рóзпірка.

rozporządzać, rozporządzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) (czym) розпоряджáтися, розпорядúтися, -джýся, -дúшся (чим); **~dzić** s w y m m a j ą t k i e m розпорядúтися своїм майнóм; 2) (czym) *(лише недокон.) перен.* мáти (що); **~** g o t ó w k ą мáти готíвку; //**~ się** розпоряджáтися, розпорядúтися.

rozporządzalny якúй (що) є в чиéму розпорядженні, наявний; **~** k a p i t a ł наявний капітáл, -лу.

rozporządzenie *n.* розпорядження; m i e ć d o **~nia** co мáти що в своéму розпорядженні; n a m o c y **~nia** на основі розпорядження, згíдно з розпорядженням; o d d a ć d o c z y j e g o **~nia** передáти в чиé розпорядження; **~nia** w ł a d z y розпорядження влáди; w p r o w a d z i ć c o **~niem** ввести що на

осно́ві розпоря́дження; w y d a ć (o g ł o s i ć) ~ ви́дати (оголоси́ти) розпоря́дження.

rozporządzić *див.* **rozporządzać.**

rozpostarcie *n.* 1) розсте́лення; поши́рення; 2) простя́гнення; розго́рнення. *Пор.* **rozpościerać.**

rozpostarty 1) розсте́лений; поши́рений; 2) простя́гнений; розпросте́ртий; розго́рнутий, розго́рнений. *Пор.* **rozpościerać.**

rozpościerać, rozpostrzeć, -strę, -strzesz, -starł 1) розстила́ти, розісла́ти (розстелю́, розсте́леш), розстеля́ти, розстели́ти, -стелю́, -сте́лиш: ~**pościerać** o b r u s розстила́ти (розстеля́ти) ска́терть (обру́с); *перен.* поши́рювати, -рюю, -рюєш, поши́рити; ~**pościerać** p o w a g ę s w o j ą поши́рювати свій авторите́т; 2) *(руки тощо)* простяга́ти, простягти́, -гну́, -гнеш, простягну́ти; розпростира́ти, розпросте́рти, -стру́, -стре́ш *(рідше); (крила — ще)* розгорта́ти, розгорну́ти, -ну́, -неш; //~ **się** простяга́тися, простягти́ся, простягну́тися; поши́рюватися, поши́ритися; s ł a w a j e g o ~**postarła się** p o c a ł y m ś w i e c i e його́ сла́ва поши́рилася по всьо́му сві́ту; s z e r o k o **się** ~**pościera** l a s ши́роко простяга́ється ліс; w ł a d z a j e g o ~**pościerała się** n a c a ł y k r a j його́ вла́да поши́рювалася по всій краї́ні.

rozpowiadać, rozpowiedzieć, -wiem, -wiesz, -wiedział, -wiedzieli 1) розголо́шувати, -шую, -шуєш, розголоси́ти, -лошу́, -лоси́ш; 2) *(усно викладати що)* розповіда́ти, розпові́сти́, -ві́м, -ві́сиш, розка́зувати, -зую, -зуєш, розказа́ти, -кажу́, -ка́жеш.

rozpowić *dok. див.* **rozpowijać.**

rozpowiedzieć *див.* **rozpowiadać.**

rozpowijać, rozpowinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli розповива́ти, розпови́ти (-в'ю́, -в'є́ш *і* -ви́ю, -ви́єш); //~ **się** розповива́тися, розпови́тися.

rozpowszechniacz, *lm.* **-cze,** *m.* поши́рювач, розповсю́дник.

rozpowszechniać, rozpowszechnić, -nię, -nisz, -nił поши́рювати, поши́рювати, -рюю, -рюєш, поши́рити, розповсю́джувати, -джую, -джуєш, розповсю́дити, -джу, -диш; ~**niać** n a u k ę поши́рювати (поши́рити, розповсю́джувати) на́уку; ~**niać** w i e ś ć поши́рювати (розповсю́джувати) ві́стку; //~ **się** поши́ритися, поши́рюватися, поши́ритися, розповсю́джуватися, розповсю́дитися.

rozpowszechnienie *n.* поши́рення, розповсю́дження.

rozpoznać *див.* **rozpoznawać.**

rozpoznanie *n.* 1) розпізна́ння; пізна́ння; *пор.* **rozpoznawać;** 2) *мед.* діа́гно́з, -зу; 3) *військ. заст.* ро́звідка.

rozpoznawać, -znaję, -znajesz, -znawał, rozpoznać розпізнава́ти, -знаю, -знаєш, розпізна́ти; *(розбирати що — ще)* пізнава́ти, пізна́ти; ~**znać** c h o r o b ę розпізна́ти хворо́бу; ~**znać** c z y j e p i s m o пізна́ти чий по́черк; //~ **się** (w czym) орієнтува́тися, -ту́юся, -ту́єшся (в чому) *(недокон. і докон.).*

rozpoznawczy *med.* діагности́чний.

rozpożyczać, rozpożyczyć, -czę, -czysz, -czył розпозича́ти, розпози́чити.

rozpór, -poru, *m. див.* **rozporek.**

rozpórka *ż.* 1) *тех., буд.* ро́зпір, -пору; 2) *див.* **rozporek.**

rozpracować *див.* **rozpracowywać.**

rozpracowanie *n.* розро́бка; *військ.* ~ d e c y z j i d o w ó d c y розро́бка рі́шення командува́ння.

rozpracowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozpracować, -cuję, -cujesz, -cował розробля́ти, розро́бляти, -блюю, -люєш, розроби́ти, -блю́, -биш.

rozprasować, -suję, -sujesz, -sował розгла́дити, -джу, -диш, розпрасо́вати, -су́ю, -су́єш.

rozpraszać, rozproszyć, -szę, -szysz, -szył 1) розсію́вати, -сію́ю, -сію́єш, розсія́ти, -сію, -сіє́ш; *(на*

великому просторі — ще) розпоро́шувати, -шую, -шуєш, розпорошúти, -шý, -шиш; **~proszyć** siły wojenne розпорошúти (розсіяти) воєнні сúли; *фіз.* **~praszać** światło розсію́вати світло; 2) *перен.* розвіва́ти, розвіяти, -вію, -вієш; **~proszyć** myśli розвіяти думкú; **~proszyć** podejrzenie розвіяти підозріння; **~proszyć** smutek розвіяти сум; **~proszyć** troski розвіяти турбóти; **~proszyć** wątpliwość розвіяти сúмнів; 3) *(військ. — ворога)* розганя́ти, розгна́ти (розженý, розженéш); 4) *див.* **roztrwaniać**; //**~ się** 1) розсію́ватися, розсіятися; розпоро́шуватися, розпорошúтися; 2) розвіва́тися, розвіятися; 3) *(лише докон.)* військ. побігти вро́зтіч (вро́зсип).

rozpraszanie *n.* розсію́вання; розпоро́шування; *фіз.* ~ światła розсію́вання світла. *Пор.* **rozpraszać** 1.

rozprawa I *ż., praw.* судовúй ро́згляд, ду; odroczyć **~wę** відкла́сти судовúй ро́згляд; przeprowadzić **~wę** провести́ судовúй ро́згляд; przystąpić do **~wy** почáти судовúй ро́згляд; stawić się na **~wę** яви́тися на судовúй ро́згляд; wezwać na **~wę** покли́кати на судовúй ро́згляд; zamknąć **~wę** закри́ти судовúй ро́згляд; zarządzić **~wę** призна́чити судовúй ро́згляд.

rozprawa II *ż. (наукова)* дослі́дження, ро́звідка, розпра́ва.

rozprawiać (o czym, nad czym) 1) *(широко)* говори́ти, -рю́, -риш (про що); ~ o polityce говори́ти про полі́тику; 2) *(вести дебати)* дебатува́ти, -ту́ю, -ту́єш, дискутува́ти.

rozprawiać się, rozprawić się, -wię, -wisz, -wił (z kim, z czym) розправля́тися, розпра́витися, -влюся, -вишся (з ким, з чим).

rozprawka *ż.* невели́чка ро́звідка (розпра́ва).

rozprężać, rozprężyć, -żę, -żysz, -żył *fiz.* розтяга́ти, розтягти́, -гну́, -гнеш, розширя́ти, розши́рити; //~ **się** розтяга́тися, розтягти́ся, розширя́тися, розши́ритися.

rozprężenie *n., fiz.* розтя́гнення, розши́рення.

rozprężliwość *ż., fiz.* розтя́жність, -ності.

rozprężliwy *fiz.* розтяжни́й.

rozprężyć *див.* **rozprężać.**

rozpromieniać, rozpromienić, -nię, -nisz, -nił 1) (co) освíтлювати, -люю, -люєш, освіти́ти, -свічу́, -світиш; проні́зувати промі́нням, пронізáти промі́нням (що); 2) (kogo) *перен.* розвеселя́ти, розвесели́ти (кого́); //~ **się** 1) библи́скувати промі́нням, заблискотíти промі́нням; 2) *перен.* промені́ти, сія́ти (сія́ю, сія́єш), сія́ти, просія́ти, просія́ти; twarz jej **~niła się** їй обли́ччя просія́ло (просія́ло).

rozpromienienie *n.* сія́ння, сія́ння, променіння.

rozpromieniony сія́ючий, сія́ючий; **~na** twarz сія́юче обли́ччя.

rozprostowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozprostować, -tuję, -tujesz, -tował розпрямля́ти, розпрями́ти, -млю́, -ми́ш, розпростува́ти, -ту́ю, -ту́єш, розпроста́ти; **~tować** członki розпрями́ти (розпроста́ти) чле́ни; //~ **się** розпрямля́тися, розпрями́тися, розпро́стуватися, розпроста́тися.

rozproszenie *n.* розсія́ння; розпоро́шення; *пор.* **rozpraszać** 1; ◊ *ел.* ~ magnetyczne магнети́чна диспе́рсія.

rozproszkowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozproszkować, -kuję, -kujesz, -kował розтира́ти на порошóк, розтéрти на порошóк.

rozproszony розсія́ний; розпоро́шений; *фіз.* światło **~ne** розсія́не світло; ◊ *військ.*

s z y k ~ розсипни́й стрій (*род.* стро́ю). *Пор.* **rozpraszać** 1.

rozproszyć *див.* **rozpraszać.**

rozprowadzać, rozprowadzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) розво́дити, -джу, -диш, розвести́, -веду́, -веде́ш; ~**dzać** ż o ł n i e r z y p o k w a t e r a c h розво́дити солда́тів по кварти́рах; 2) *(пару в паровій машині, воду по місту тощо)* розподіля́ти, розподіли́ти, -лю́, -лиш; 3) *(фарбу тощо)* розма́зувати, -зую, -зуєш, розмáзати, -ма́жу, -ма́жеш; 4) (со czym) розво́дити, розвести́, розпуска́ти, розпусти́ти, -пущу́, -пу́стиш, розчиня́ти, розчини́ти, -ню́, -ниш; ~**dzić** s y r o p w o d ą розвести́ (розпусти́ти, розчини́ти) сиро́п водо́ю.

rozprowadzający, -cego, *lm.* **-cy,** *m., wojs.* розводя́щий -щого.

rozprowadzenie *n.* 1) розве́дення; 2) розподіле́ння; 3) розмáзання; 4) розве́дення, розпу́щення, розчи́нення. *Пор.* **rozprowadzać.**

rozprowadzić *див.* **rozprowadzać.**

rozprószać, rozprószyć *див.* **rozpraszać.**

rozpróżniaczać, rozpróżniaczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo) привча́ти кого́ до ледарюва́ння, привчи́ти кого́ до ледарюва́ння; //~ **się** ледащі́ти, розледащі́ти, зледащі́ти, ледачі́ти, зледачі́ти, розледачі́ти, розледащи́тися.

rozpróżniaczenie się *n.* розледащі́ння, зледащі́ння, зледачі́ння, розледачі́ння.

rozpróżniaczyć *див.* **rozpróżniaczać.**

rozpróżnować się, -nuję, -nujesz, -nował розледащі́ти, зледащі́ти, зледачі́ти, розледачі́ти, розледащи́тися.

rozprucie *n.* розпо́рення.

rozpruć *див.* **rozpruwać.**

rozpruty розпо́ротий, розпо́рений.

rozpruwać, rozpruć, -pruję, -pujesz, -pruł розпо́рювати, -рюю, -рюєш, розпороти, -рю́, -реш; //~ **się** розпо́рюватися, розпоро́тися.

rozpryskać *див.* **rospryskiwać.**

rozpryskiwacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) розпи́лювач, пульверизáтор, -ра; 2) *с.-г.* обприскувач.

rozpryskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, rozpryskać 1) розбри́зкувати, -кую, -куєш, розбри́зкати; 2) *перен.* розтро́щувати, -щую, -щуєш, розтрощи́ти, -трощу́, -тро́щиш; p i o r u n ~**kał** d ą b грім розтро́щив ду́ба; //~ **się** 1) розбри́зкуватися, розбри́зкатися; 2) розтро́щуватися, розтрощи́тися; 3) *(про проміння)* розпоро́шуватися, -шується, розпороши́тися, розсіва́тися, розсія́тися; 4) *(про мильний пузир)* ло́пати, ло́пнути.

rozpryskowy *wojs.* розривни́й; ◊ s t r z a ł ~ розри́в, -ву.

rozprysnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *dok. див.* **rozpryskiwać.**

rozprząc *див.* **rozprzęgać.**

rozprzedać *див.* **rozprzedawać.**

rozprzedanie *n.* розпро́даж, -жу.

rozprzedawać, -daję, -dajesz, -dawał, rozprzedać розпродава́ти, -даю́, -даєш, розпро́дувати, -дую, -дуєш, розпро́дати, -да́м, -даси́, випро́дувати, ви́продати, -дам, -даси.

rozprzedaż *ż.* розпро́даж, -жу.

rozprzestrzeniać, rozprzestrzenić, -nię, -nisz, -nił ши́рити, пошири́ювати, -рюю, -рюєш, пошири́ти, розповсю́джувати, -джую, -джуєш, розповсю́дити, -джу, -диш; ~**niać** ś w i a t ł o w n a r o d z i e пошири́ювати (ши́рити, розповсю́джувати) се́ред наро́ду осві́ту; //~ **się** пошири́ватися, ши́ритися, пошири́тися, розповсю́джуватися, розповсю́дитися.

rozprzestrzenienie *n.* пошири́ння, розповсю́дження.

rozprzęgać, rozprząc, -przęgnę, -przęgniesz, -prząg, -przęgli 1) розпряга́ти, розпрягти́, -пряжу́, -пряжéш; 2) *(перен. — морально)* розкладáти, розкла́сти, -кладу́, -кладéш; //~ **się** 1) роз-

прягáтися, розпрягтúся; 2) розкладáтися, розклáстися.

rozprzężenie *n.* 1) розпряження; 2) рóзклад, -ду; ~ obyczajów моráльний рóзклад; ◊ ~ karności занéпад дисциплíни. *Пор.* **rozprzęgać.**

rozpublikować, -kuję, -kujesz, -kował розпублікувáти, -кýю, -кýєш.

rozpuchać, rozpuchnąć, -chnę, -chniesz, -chnął *(a.* **-chł), -chli** розпухáти, розпýхнути.

rozpuk: śmiać się do ~ku *pot.* смíятися до упáду, захóдитися смíхом.

rozpulchniacz, *lm.* **-cze,** *m., roln.* розпýшувач.

rozpulchniać, rozpulchnić, -nię, -nisz, -nił *roln.* розпýшувати, -шую, -шуєш, розпýшити.

rozpulchnienie *n., roln.* розпýшення.

rozpusta *ż.* розпýщеність, -ності, розбéщеність; *(моральна)* розпýста.

rozpustnica *ż.* розпýтниця, розпýсниця.

rozpustnik, *lm.* **-cy,** *m.* розпýтник, розпýсник.

rozpustny розпýсний, розпýтний; życie ~ne розпýсне (розпýтне) життя́.

rozpuszczać I, rozpuścić, -puszczę, -puścisz, -puścił розпускáти, розпустúти, -пущý, -пýстиш; *(вітрила, прапори — ще)* розгортáти, розгорнýти, -нý, -неш; *(вістки — ще)* пошúрювати, -рюю, -рюєш, пошúрити, розповсю́джувати, -джую, -джуєш, розповсю́дити, -джу, -диш; ◊ ~puszczać konia попускáти поводú конéві; пускáти коня́ галóпом; ~puścić wodze namiętności дáти вóлю прúстрастям; //~ się розпускáтися, розпустúтися; *(про дерево — ще)* розвивáтися, розвúтися (розів'ється); *розм.* ~puścił się jak bicz dziadowski розпустúвся, як цигáнська пýга.

rozpuszczać II, rozpuścić, -puszczę, -puścisz, -puścił (co w czym) розчиня́ти, розчини́ти, -ню́, -ниш, розпускáти, розпустúти; ~puścić miedź w kwasie siarkowym розчини́ти (розпустúти) мідь в сірчáній кислотí; ~puścić cukier w wodzie розпустúти (розчини́ти) цýкор у водí; *(заміняти в рідину)* розтóплювати, -люю, -люєш, розтопúти, -плю́, -пиш; ~puścić wosk, masło розтопúти вíск, мáсло; słońce śnieg ~puści сóнце розтóпить снíг; *(метал)* розплавля́ти, розплáвити; //~ się розчиня́тися, розчини́тися, розпускáтися, розпустúтися; розтóплюватися, розтопúтися; розплавля́тися, розплáвитися.

rozpuszczalnik *m., chem.* розчи́нник.

rozpuszczalność *ż., chem.* розчи́нність, -ності.

rozpuszczalny *chem.* розчи́нний.

rozpuszczony I розпýщений; розгóрнений, розгóрнутий; пошúрений, розповсю́джений. *Пор.* **rozpuszczać I.**

rozpuszczony II розчи́нений, розпýщений; розтóплений; розплáвлений. *Пор.* **rozpuszczać II.**

rozpuścić *див.* **rozpuszczać.**

rozpychać, rozepchać 1) *(лише недокон.)* розпихáти, розштóвхувати, -штóвхую, -штóвхуєш; **rozpychać tłum** розпихáти (розштóвхувати) юрбý; 2) розтя́гувати (розтягáти) напихáючи чим, розтягтú (розтягнýти) напихáючи чим; 3) *(перен. розм. — надмірно)* угодóвувати, -вую, -вуєш, угодувáти, -дýю, -дýєш; //~ się 1) *(лише недокон.)* розпихáтися, розштóвхуватися; 2) розтя́гуватися, розтягáтися, розтягтúся, -гнýся, -гнешся, розтягнýтися; 3) угодóвуватися, угодувáтися.

rozpylacz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) розпúлювач; розпорóшувач; *пор.* **rozpylać;** 2) *с.-г.* обпúльник; 3) *тех.*

форсу́нка; *(в автомобілі)* жикле́р, -ра; *(для обприскування рослин, стін тощо)* гідропу́льт; *(для фарбування будинків, машин тощо)* пульверіза́тор, -ра; 5) *військ. розм.* автома́т.

rozpylać, rozpylić, -lę, -lisz, -lił розпиля́ти, розпи́лювати, -люю, -люєш, розпили́ти; *(порошок — ще)* розпоро́шувати, -шую, -шуєш, розпороши́ти, -шу́, -шиш.

rozpytywać się, -tuję, -tujesz, -tywał, rozpytać się розпи́тувати, -тую, -туєш, розпита́ти.

rozrabiać, rozrobić, -bię, -bisz, -bił (co czym) розчиня́ти, розчини́ти, -ню, -ниш (що чим); ~bić żywe srebro terpentyną розчини́ти ртуть терпенти́ном.

rozrabować, -buję, -bujesz, -bował розграбува́ти, -бу́ю, -бу́єш.

rozrachowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, **rozrachować,** -rachuję, -rachujesz, -rachował розрахо́вувати, -вую, -вуєш, розрахува́ти, -раху́ю, -раху́єш; //~ się розрахо́вуватися, розрахува́тися.

rozrachunek, -nku, *m.* розраху́нок, -нку; *фін.* ~nki bezgotówkowe безготівко́ві (безгрошові́, безгро́шеві) розраху́нки; ~ gospodarczy господа́рський розраху́нок, -нку (госпрозраху́нок).

rozrachunkowy розрахунко́вий; *торг.* izba ~wa розрахунко́ва пала́та.

rozradować, -duję, -dujesz, -dował обра́дувати, -дую, -дуєш.

rozradowany зраді́лий.

rozradzać, rozrodzić, -dzę, -dzisz, -dził розпло́джувати, -джую, -джуєш, розплоди́ти, -джу́, -диш, розмно́жувати, -жую, -жуєш, розмно́жити; //~ się розпло́джуватися, розплоди́тися, розмно́жуватися, розмно́житися.

rozramieniać się, rozramienić się, -ni, -nił розгалу́жуватися, -жується, розгалу́зитися, -лу́зиться.

rozraniać, rozranić, -nię, -nisz, -nił роз'я́трювати, -рюю, -рюєш, роз'я́трити.

rozrapiać, rozropić, -pię, -pisz, -pił нагно́ювати, -гно́юю, -гно́юєш, нагноїти; //~ się нагно́ювати, нагноїтися.

rozrastać się, rozrosnąć się, -rosnę, -rośniesz, -rósł, -rośli розроста́тися, розрости́ся.

rozrąbać *див.* **rozrąbywać.**

rozrąbanie *n.* розру́бка.

rozrąbywać, -buję, -bujesz, -bywał, **rozrąbać,** -bię, -biesz, -bał розру́бувати, -бую, -буєш, розруба́ти.

rozregulowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, **rozregulować,** -luję, -lujesz, -lował *tech.* розла́днувати, -ную, -нуєш, розладна́ти.

rozreklamować, -muję, -mujesz, -mował розрекламува́ти, -му́ю, -му́єш.

rozrobić *див.* **rozrabiać.**

rozrodczość *ż.* здатність розмно́жуватися (розпло́джуватися).

rozrodczy запліднювальний; ◊ *анат.* organy ~cze статеві о́ргани, -нів; zdolność ~cza *див.* **rozrodczość.**

rozrodzenie *n.* розпло́дження, розмно́ження.

rozrodzić *див.* **rozradzać.**

rozropić *див.* **rozrapiać.**

rozropienie *n.* нагно́єння; ~ wrzodu нагно́єння нари́ву.

rozrosły 1) розро́слий; 2) *(про дерево)* крисла́тий, розло́жистий, розло́гий.

rozrosnąć się *див.* **rozrastać się.**

rozrost, -tu, *m.* ро́зріст, -росту.

rozróść się *див.* **rozrastać się.**

rozrównywać, rozrównać, розрівнювати, -нюю, -нюєш, розрівня́ти.

rozróżniać, rozróżnić, -nię, -nisz, -nił (kogo co, od kogo, od czego) розрізня́ти, розрізни́ти.

rozróżnienie *n.* розрізнення.

rozruch, -chu, *m.* 1) *(частіше в мн.)* завору́шення; 2) *мех.* пуск в хід.

rozruchowy *mech.* пусковий.

rozrumieniać, rozrumienić, -nię, -nisz, -nił розрум'я́нювати, -нюю, -нюєш, розрум'я́нити; //~ **się** розрум'я́нюватися, розрум'я́нитися.

rozruszać 1) (kogo) розворуши́ти, -шу́, -шиш; *(перен. — ще)* розру́хати; 2) (co) *(зробити нестійким)* розхита́ти; ~ s ł u p розхита́ти стовп; //~ **się** 1) розворуши́тися; розру́хатися; 2) розхита́тися.

rozrusznik *m.* 1) *ел.* ста́ртер, -ра; 2) *тех.* пусково́й при́стрій, -рою.

rozrzyć, -ryję, -ryjesz, -ył розри́ти.

rozryw, -wu, *m.* розри́в, -ву.

rozrywać, rozerwać, -wę, -wiesz, -wał 1) розрива́ти, розірва́ти, -рву́, -рвеш; *(зв'язки — ще)* порива́ти, порва́ти, -рву́, -рве́ш; 2) *(лише недокон.) (товар та ін.)* розха́пувати, -пую, -пуєш; //~ **się** розрива́тися, розірва́тися; порива́тися, порва́тися.

rozrywany: b y ć ~**nym** a) *(про людину)* кори́стува́тися вели́кою популя́рністю; б) *(про товар)* ма́ти вели́кий по́пит.

rozrywka *ż.* розва́га, заба́ва.

rozrywkowy розважа́льний; ◊ l o k a l ~ (m i e j s c e ~**we**) мі́сце розва́ги; m u z y k a ~**wa** лéгка́ му́зика.

rozrządzać, rozrządzić *див.* **rozporządzać** 1.

rozrzednąć, -dnie, -dnął *a.* **-dł** розріди́тися, -диться.

rozrzednieć, -nieje, -niał *див.* **rozrzednąć.**

rozrzedzać, rozrzedzić, -dzę, -dzisz, -dził розріджувати, -джую, -джуєш, розріди́ти, -джу́, -диш; *(водою)* розво́дити, -джу, -диш, розвести́, -веду́, -веде́ш, розбавля́ти, розба́вити, -влю, -виш; //~ **się** розріджуватися, розріди́тися; розво́дитися, розвести́ся, розбавля́тися, розба́витися.

rozrzedzenie *n.* розрідження; розве́дення, розба́влення. *Пор.* **rozrzedzać.**

rozrzedzić *див.* **rozrzedzać.**

rozrzewniać, rozrzewnić, -nię, -nisz, -nił звору́шувати, -шую, -шуєш, звору́ши́ти, -ру́шу́, -ру́ши́ш; *підсил.* розчу́лювати, -люю, -люєш, розчу́лити; //~ **się** звору́шуватися, звору́ши́тися; розчу́люватися, розчу́литися.

rozrzewniająco звору́шливо.

rozrzewniający звору́шливий.

rozrzewnić *див.* **rozrzewniać.**

rozrzewnienie (się) *n.* звору́шення; розчу́лення. *Пор.* **rozrzewniać.**

rozrzeźwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli *див.* **orzeźwić się.**

rozrzucać, rozrzucić, -cę, -cisz, -cił розкида́ти, розки́дати; ◊ *друк.* ~**cić** c z c i o n k i розібрати набо́р; //~ **się** розкида́тися, розки́нутися.

rozrzucony розки́даний.

rozrzut, -tu, *m., wojs.* розсіювання; ~ n a b o k i боковé (бічнé) розсіювання; ~ p e ł n y по́вне розсіювання; ~ w g ł ą b по-(з)дóвжнє розсіювання.

rozrzutnica *ż.* марнотра́тниця.

rozrzutnie марнотра́тно.

rozrzutnik, *lm.* -cy, *m.* марнотра́т, марнотра́тник, марнотра́тець, -тця.

rozrzutność *ż.* марнотра́тність, -ності, марнотра́тство.

rozrzutny марнотра́тний.

rozrzynać, rozerznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli розрізувати, -зую, -зуєш, розрізати, -ріжу, -ріжеш.

rozsada *ż., roln., sad.* розса́да.

rozsadnik *m.* 1) *с.-г., перен.* розса́дник; 2) *див.* **rozsada.**

rozsadowić się, -wię, -wisz, -wił розсі́стися, -ся́дуся, -ся́дешся.

rozsadzać I, **rozsadzić, -dzę, -dzisz, -dził** розса́джувати, -джую, -джуєш, розсади́ти, -джу́, -диш; ~**dzić** d r z e w a розсади́ти дерéва; ~**dzić** u c z n i ó w w k l a s i e розсади́ти у́чнів у кла́сі; //~ **się** розса́джуватися, розсі́стися, -ся́демося, -ся́детеся.

rozsadzać II, **-dzę, -dzisz, -dził** *druk.* скла́дати (набира́ти) врозря́дку, скла́сти (набра́ти) врозря́дку.

rozsadzać III, **-dzić, -dzę, -dzisz, -dził** *(вибуховими речовинами)* розрива́ти, розірва́ти, -рву́, -рвеш, руйнува́ти, -ну́ю, -ну́єш; ◊ c i e k a w o ś ć ~**dza** k o g o хтось аж пала́є (аж тремти́ть, аж пропада́є) з ціка́вості; p y c h a ~**dza** k o g o горди́ня розпира́є кого́; r a d o ś ć ~**dza** k o g o хтось не тя́мить себе́ від ра́дості.

rozsądek, -dku, *m.* ро́зум, -му; b y ć w z g o d z i e z ~**dkiem** слу́хати го́лосу ро́зуму; k i e r o w a ć s i ę ~**dkiem** керува́тися ро́зумом; z d r o w y ~ здоро́вий ро́зум; здоро́вий глузд, -ду *(розм.)*.

rozsądnie розу́мно; розсу́дливо, розва́жливо. *Пор.* **rozsądny**.

rozsądnieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli розумні́ти, розумні́шати.

rozsądny розу́мний; *(що керується вимогами розуму)* розсу́дливий, розва́жливий.

rozsadzać, rozsądzić, -dzę, -dzisz, -dził розсу́джувати, -джую, -джуєш, розсуди́ти, -джу́, -диш.

rozsegregować, -guję, -gujesz, -gował розсортува́ти, -тую, -ту́єш.

rozseparować, -ruję, -rujesz, -rował роз'єдна́ти, розділи́ти, -лю́, -лиш; *(людей)* розлучи́ти, -чу́, -чиш.

rozserdecznić się, -nię, -nisz, -nił розчу́литися.

rozsępiać, rozsępić, -pię, -pisz, -pił (kogo) розвеселя́ти, розвесели́ти, звеселя́ти, звесели́ти (кого́); ◊ ~**piać** c z o ł o проясня́ти чоло́; //~ **się** веселі́ти, повеселі́ти, веселі́шати, повеселі́шати.

rozsiać *див.* **rozsiewać**.

rozsiadać się, rozsiąść się, -siądę, -siądziesz, -siadł -siedli 1) розсіда́тися, розсі́стися, -ся́дуся, -ся́дешся; ~**siąść się** w f o t e l u розсі́стися в м'яко́му кріслі; 2) *(про багатьох)* сіда́ти, посіда́ти, розса́джуватися, -джуємося, -джуєтеся, розсі́стися, -ся́демося, -ся́детеся; ◊ *перен.* ~**siadać się** o d ś m i e c h u рва́ти бо́ки від сміху.

rozsiany 1) розсія́ний; 2) *мед. (disseminatus)* дисемінова́ний, розсія́ний; g r u ź l i c a ~**na** *(tuberculosis disseminata)* розсія́ний (дисемінова́ний) туберкульо́з, -зу.

rozsiąść się *див.* **rozsiadać się**.

rozsiec *див.* **rozsiekiwać**.

rozsiedlać, rozsiedlić, -lę, -lisz, -lił розселя́ти, розсели́ти, -лю́, -лиш; //~ **się** розселя́тися, розсели́тися.

rozsiedlenie *n.* розсе́лення.

rozsiedlić *див.* **rozsiedlać**.

rozsiedzieć się, -dzę, -dzisz, -dział, -dzieli (u kogo) заси́ді́тися, -джуся, -дишся (у ко́го).

rozsiekać *dok. див.* **rozsiekiwać**.

rozsiekiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, rozsiec, -siekę, -sieczesz, -siekł розсіка́ти, розсі́кти, -січу́, -січе́ш, розтина́ти, розтя́ти (розітну́, розі́тнеш); ~**siec** n a k a w a ł k i розсі́кти (розтя́ти) на шматки́.

rozsierdzić, -dzę, -dzisz, -dził *arch.* розсе́рдити, -джу, -диш, розгні́вати; //~ **się** розсе́рдитися, розгні́ватися.

rozsierdzony *arch.* розсе́рджений, розгні́ваний.

rozsiewacz, *lm.* **-cze,** *m., roln.* 1) маши́на для розкида́ння гно́ю; 2) *див.* **siewca**.

rozsiewać, rozsiać, -sieję, -siejesz, -siał, -siali *a.* **-sieli** 1) розсію́вати, -сію́ю, -сію́єш, розсія́ти, -сію, -сіє́ш; 2) *с.-г.* розсіва́ти, розсія́ти; *(гній)* розкида́ти, розки́дати; 3) *(перен. — вісті тощо)* розпуска́ти, розпусти́ти, -пущу́, -пу́стиш, пуска́ти, пусти́ти, ши́рити, пошири́ювати, -рюю, -рюєш, пошири́ти, розповсю́джувати, -джую, -джуєш, розповсю́дити, -джу, -диш; 4) *(лише недокон.) (перен. — гроші)* си́пати, -плю, -плеш (що), розкида́тися (чим); //~ **się** розсію́ватися, розсія́тися.

rozsiewca, -cy, *lm.* **-cy,** *m. див.* **siewca**.

rozsiodływać, -łuję, -łujesz, -ływał, rozsiodłać rozsíдlувати, -лую, -луєш, розсідлáти.

rozskakiwać się, -kuje, -kiwał, -rozskoczyć się, -czy, -czył 1) *(про юрбу)* розступáтися, розступи́тися, -питься, роздавáтися, -даéться, роздáтися, -дáстся; 2) *(від удару)* розпадáтися, розпáстися, -падéться, розсідáтися, розсíстися, -ся́деться.

rozsławiać, rozsławić, -wię, -wisz, -wił прославля́ти, прослáвити, -влю, -виш, уславля́ти, услáвити; //~ **się** прославля́тися, прослáвитися, уславля́тися, услáвитися.

rozsłocić się: ~**ciło się** почалáся сльотá.

rozsmakować, -kuję, -kujesz, -kował (co) засмакувáти, -ку́ю, -ку́єш (в чóму); добрáти (дібрáти) смаку́ (чогó); //~ **się** (w czym) знайти́ смак (уподóбання) (до чóго), засмакувáти (в чóму).

rozsmarowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozsmarować, -ruję, -rujesz, -rował розмáзувати, -зую, -зуєш, розмáзати, -мáжу, -мáжеш.

rozsnuwać, rozsnuć, -snuję, -snujesz, -snuł 1) *(клубок)* розмóтувати, -тую, -туєш, розмотáти; 2) *(думку)* розвивáти, розвúнути.

rozsortować *див.* **rozsortowywać.**

rozsortowanie *n.* розсортувáння.

rozsortowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozsortować, -tuję, -tujesz, -tował розсортóвувати, -вую, -вуєш, розсортувáти, -тую, -тýєш.

rozspacjowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozspacjować, -juję, -jujesz, -jował *druk.* розбивáти на шпáції, розбúти на шпáції; складáти (набирáти) врóзбивку (врозрядку, розрядкою), склáсти (набрáти) врóзбивку (врозрядку, розрядкою).

rozsrożeć, -żeję, -żejesz, -żał, -żeli *див.* **rozsrożyć (się).**

rozsrożyć, -żę, -żysz, -żył (kogo) *książ., żart.* розізлúти, розлютúти, -люч, -лютиш, розсéрдити, -джу, -диш; зробúти сувóрим (когó); //~ **się** розізлúтися, розлютúтися, розсéрдитися; стáти сувóрим.

rozstać się *див.* **rozstawać się.**

rozstaj, -ju, *lm.* **-je,** *m.* роздорíжжя; *перен.* być na ~**ju** бýти на роздорíжжі.

rozstajny перехрéсний; ~**ne drogi** перехрéсні дорóги, -рíг.

rozstanie (się) *n.* розлýка.

rozstawać się, -staję, -stajesz, -stawał, rozstać się, -stanę, -staniesz, -stał (z kim, z czym) розставáтися, -стаю́ся, -стаéшся, розстáтися, -стáнуся, -стáнешся, розлучáтися, розлучúтися, -чýся, -чишся (з ким, з чим); ~**stać się** ze światem розстáтися із свíтом.

rozstawiać, rozstawić, -wię, -wisz, -wił розставля́ти, розстáвити, -влю, -виш; *(розташовувати)* розміщáти, розмістúти, -міщу́, -мíстиш; ◊ *друк.* ~**wiać** czcionki *див.* **rozspacjowywać.**

rozstawienie *n.* розстáвлення, розстанóвка; розмíщення. *Пор.* **rozstawiać.**

rozstawny розставнúй.

rozstąpić się *див.* **rozstępować się.**

rozstęp, -pu, *m.* проміжок, -жку.

rozstępować się, -puję, -pujesz, -pował, rozstąpić się, -pię, -pisz, -pił розступáтися, розступúтися, -плю́ся, -пишся; ciżba się ~**piła** юрбá розступúлася; ziemia się ~**piła** земля́ розступúлася.

roztoperczyć, -czę, -czysz, -czył *pot.* розчепíрити.

rozstrajać, rozstroić, -roję, -roisz, -roił розстрóювати, -стрóюю, -стрóюєш, розстрóїти; ~**roić** nerwy розстрóїти нéрви; //~ **się** розстрóюватися, розстрóїтися.

rozstrojenie *n.* 1) розстрóєння; 2) *див.* **rozstrój.**

rozstrój, -roju, *lm.* **-roje,** *m.* ро́злад, -ду; ~ nerwowy ро́злад не́рвів, нервови́й ро́злад; ~ żołądka ро́злад шлу́нка; ◊ ~ umysłowy божеві́лля.

rozstrzelać I *див.* **rozstrzeliwać.**

rozstrzelać II, rozstrzelić, -lę, -lisz, -lił 1) розпоро́шувати, -шую, -шуєш, розпорошити, -шу́, -шиш; ~lić swe siły розпорошити свої си́ли; 2) *друк.* склада́ти (набира́ти) вро́збивку (врозря́дку), скла́сти (набра́ти) вро́збивку (врозря́дку); //~ się 1) розпоро́шуватися, розпорошитися; 2) *(лише докон.) (про голоси під час голосування)* розби́тися (розіб'ються).

rozstrzelanie *n.* ро́зстріл, -лу; skazany na ~ прису́джений до ро́зстрілу.

rozstrzelenie *n.* 1) розпоро́шення; 2) набо́р вро́збивку (врозря́дку); //~ się 1) розпоро́шення; 2) розбиття́. *Пор.* **rozstrzelać II.**

rozstrzelić *див.* **rozstrzelać II.**

rozstrzeliwać, rozstrzelać розстрі́лювати, -люю, -люєш, розстрілля́ти.

rozstrzelony 1) розпоро́шений; ~na uwaga розпоро́шена ува́га; 2) *друк.* вро́збивку, врозря́дку; pismo ~ne набо́р вро́збивку (врозря́дку).

rozstrzępiać, rozstrzępić, -pię, -pisz, -pił *(береги матерії)* розтрі́пувати, -пую, -пуєш, розтріпа́ти, розша́рпувати, -пую, -пуєш, розша́рпати; //~ się розтрі́пуватися, розтріпа́тися, розша́рпуватися, розша́рпатися.

rozstrzygać, rozstrzygnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) (co) розв'я́зувати, -зую, -зуєш, розв'яза́ти, -в'яжу́, -в'я́жеш (що); ~gać wątpliwości розв'я́зувати су́мніви; *(розсуджувати)* вирі́шувати, -шую, -шуєш, ви́рішити; sąd ~gnął sprawę суд ви́рішив спра́ву; 2) (o czym) вирі́шувати, ви́рішити (що); kadry ~gają o wszystkim ка́дри вирі́шують усе́; //~ się вирі́шуватися, ви́рішитися; mój los się wkrótce ~gnie моя́ до́ля ско́ро (незаба́ром) ви́рішиться.

rozstrzygający вирішальний, ви́рішний; ~ czynnik вирішальний фа́ктор, -ра.

rozstrzygnąć *див.* **rozstrzygać.**

rozstrzygnienie *n. див.* **rozstrzygnięcie.**

rozstrzygnięcie *n.* 1) розв'яза́ння; ви́рішення; ~ przez sąd rozjemczy ви́рішення третє́йським судо́м; ~ sporu ви́рішення конфлі́кту; ~ walki ви́рішення бо́ю; 2) ви́рішення; *пор.* **rozstrzygać;** 3) *спорт.* результа́т, -ту; padły następujące ~cia одержані такі́ результа́ти.

rozstrzygnięty розв'я́заний; ви́рішений. *Пор.* **rozstrzygać** 1.

rozsunąć *див.* **rozsuwać.**

rozsunięcie *n.* розсу́нення.

rozsupływać, -łuję, -łujesz *(rzadko* **-ływam, -ływasz), -ływał, rozsupłać** *spec.* розв'я́зувати ву́зол, розв'яза́ти ву́зол.

rozsuwać, rozsunąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli розсо́вувати, -вую, -вуєш, розсува́ти, розсу́нути; //~ się розсо́вуватися, розсува́тися, розсу́нутися.

rozsuwalny розсувни́й; stół ~ розсувни́й сті́л *(род.* стола́).

rozsuwany *див.* **rozsuwalny.**

rozswawolić się, -lę, -lisz, -lił *pot.* розпусту́ватися, -ту́юся, -ту́єшся; *(перен. — про уяву)* розбурха́тися.

rozsychać się, rozeschnąć się, rozeschnie, rozsechł розсиха́тися, розсо́хнутися.

rozsył: ~ energii *el.* розпо́діл електри́чної ене́ргії.

rozsyłać, rozesłać, -ślę, -ślesz, -słał розсила́ти, розісла́ти (розішлю, розішле́ш); **rozsyłać** okólnik розсила́ти обіжни́к (циркуля́р).

rozsyłka *ż.* розси́лка.

rozsypać *див.* **rozsypywać.**

rozsypiać się, rozespać się, -śpię, -śpisz, -spał *pot.* rozіспáтися, -плю́ся, -пи́шся *(лише докон.)*.
rozsypisko *n.* ру́на.
rozsypny розсипни́й.
rozsypywać, -puję, -pujesz, -pywał, rozsypać, -pię, -piesz, -pał 1) розсипáти, розсúпати, -плю, -плеш; 2) *(лише докон.) перен.* розігнáти (розженý, розженéш); //~ się розсипáтися, розсúпатися.
rozsypka: w ~kę вро́зтіч, вро́зсип.
rozszalały 1) розбу́рханий; ~ żywioł розбу́рхана стихія; 2) розлютóваний, розлю́чений. *Пор.* **rozszaleć**.
rozszaleć, -leję, -lejesz, -lał, -leli 1) *(про стихійні явища — вітер, вогонь, воду)* розбушувáтися, -шу́ється, розбурхáтися; 2) *(перен. — про людину)* розлютувáтися, -ту́юся, -ту́ється.
rozszaleć się, -leję, -lejesz, -lał, -leli закохáтися до нестя́ми, безу́мно (шалéно) закохáтися.
rozszarpać *див.* **rozszarpywać**.
rozszarpanie *n.* розшарпáння, розтерзáння, пошматувáння, розшматувáння.
rozszarpnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr. див.* **rozszarpywać**.
rozszarpywać, -puję, -pujesz, -pywał, rozszarpać, -pię, -piesz, -pał розшáрпувати, -пую, -пуєш, розшáрпати, роздирáти, роздéрти, розідрáти (роздеру́, роздере́ш), розтéрзувати, -зую, -зуєш, розтерзáти, шматувáти, -ту́ю, -ту́єш, пошматувáти, розшматóвувати, -вую, -вуєш, розшматувáти; ~pać kogo na części (na kawałki, w kawałki) роздéрти (розідрáти, розтерзáти) кого́ на шматкú.
rozszastać *pot.* розтрáтити, -трáчу, -трáтиш, промотáти, розтри́ньками, протри́ньками; ~ fortunę розтрáтити (промотáти, розтри́ньками, протри́ньками) майнó; //~ się 1) розшвéндятися, розвéштатися; 2) *(про майно та ін.)* змарнувáтися, -ну́ється.
rozszczebiotać, -biocze (*a.* **-bioce**), **-biotał** розщебетáти, -бе́че; //~ się розщебетáтися.
rozszczekać się розгáвкатися; *(розм. — ще)* розбрехáтися, -бре́шеться.
rozszczep, -pu, *m. див.* **rozszczepienie**.
rozszczepać, -pię, -pisz (*a.* **-pam, -pasz**), **-pał** *dok. див.* **rozszczepiać** I.
rozszczepiać I, **rozszczepić, -pię, -pisz, -pił** 1) розщéплювати, -люю, -люєш, розщепи́ти, -плю́, -пиш, розкóлювати, -люю, -люєш, розколоти́, -лю́, -леш; ~pić conaczęści (na kawałki, w kawałki) розщепи́ти (розколоти́) що на части́ни (на кусни́); 2) *перен.* розкóлювати, розколоти́; *(розсіювати)* розпоро́шувати, -шую, -шуєш, розпорóшити, -шу́, -шиш; ~piać siły розпоро́шувати си́ли.
rozszczepiać II, **rozszczepić, -pię, -pisz, -pił** *przen. див.* **rozkrzewiać** 2.
rozszczepienie I *n.* 1) розщéплення, розкóлення; ~ atomu розщéплення áтома; 2) розкóл, -лу; розпоро́шення; ◊ *фіз.* ~ światła розсіяння світла.
rozszczepienie II *n. див.* **rozkrzewienie** 2.
rozszczerywać, -puję, -pujesz *(rzadko* **-pywam, -pywasz**), **-pywał** *див.* **rozszczepiać** I.
rozszeregować, -guję, -gujesz, -gował ви́строїти (ви́шикувати) в шере́нги; ~ żołnierzy ви́строїти (ви́шикувати) солдáтів у шере́нги.
rozszerzacz I, *lm.* **-cze,** *m.* пошúрювач, розповсю́дник.
rozszerzacz II, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *тех.* прúлад для свердлíння артезіáнських колóдязів; 2) *анат.* *(musculus dilatator)* розтягáч, -чá.
rozszerzać, rozszerzyć, -rzę, -rzysz, -rzył розшúрювати, -рюю, -рюєш, розширя́ти, розшúрити; *(розповсюджувати — ще)* шúрити,

пошúрювати, пошúрити; ~rzać nаukę шúрити (пошúрювати) наýку; ~rzyć produkcję розшúрити виробництво (продýкцію); ~rzyć stosunki пошúрити (розшúрити) зв'язкú; ~rzyć zakrès swych wiadomości пошúрити (розшúрити) óбсяг (óбшир) своїх знань; //~ się розшúрюватися, розширя́тися, розшúритися, шúритися, пошúрюватися, пошúритися.

rozszerzalność *ż., fiz.* розшúрюваність, -ності.

rozszerzalny *fiz.* розшúрюваний.

rozszerzenie *n.* розшúрення; *мед.* ~ serca розшúрення сéрця, діáстола; пошúрення. *Пор.* **rozszerzać.**

rozszerzyć *див.* **rozszerzać.**

rozszlochać się розридáтися.

rozsznurowanie *n.* розшнурува́ння.

rozsznurowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozsznurować, -ruję, -rujesz, -rował розшнурóвувати, -вую, -вуєш, розшнурувáти, -рýю, -рýєш; //~ się розшнурóвуватися, розшнурувáтися.

rozszumieć się, -mię, -misz, -mił розшумíтися, -млю́ся, -мúшся.

rozszywać, rozszyć, -szyję, -szyjesz, -szył розшúвати, розшúти.

rozścielać *див.* **rozścielać.**

rozścielić *dok. див.* **rozścielać.**

rozścielać, rozesłać, rozścielę, rozścielisz, rozesłał розстилáти, розісла́ти (розстелю́, розстéлеш), розстеля́ти, розстелúти, -стелю́, -стéлиш; //~ się розстилáтися, розісла́тися, розстеля́тися, розстелúтися.

rozśmiać się, -śmieję, -śmiejesz, -śmiał, -śmiali *a.* **-śmieli** розсмія́тися, -смію́ся, -смію́ешся.

rozśmieszać, rozśmieszyć, -szę, -szysz, -szył смішúти, розсмішúти.

rozśnieżać się, rozśnieżyć się, -żу, -żyło *nieosob.* починáти сúпати снíгом, почáти сúпати снíгом.

rozśpiewać się розспівáтися.

rozśrodkować, -kuję, -kujesz, -kował децентралізувáти, -зýю, -зýєш.

rozśrubować, -buję, -bujesz, -bował розгвинтúти, -нчý, -нтúш.

rozśrubowanie *n.* розгвúнчення.

rozświdrować, -ruję, -rujesz, -rował розсвердлúти.

rozświecać, rozświecić, -cę, -cisz, -cił освíтлювати, -люю, -люєш, освітúти (освічý, освíтиш); осявáти, ося́ти *(поез.)*; //~ się освíтлюватися, освітúтися; осявáтися, ося́тися.

rozświegotać się *див.* **rozświergotać się.**

rozświergotać się, -gocze (*a.* **-goce), -gotał** розцвірíнькатися, розцвірінчáтися, -чúться, розщебетáтися, -бéчеться.

rozświetlać, rozświetlić, -lę, -lisz, -lił *див.* **rozświecać.**

rozświeżać, rozświeżyć *див.* **odświeżać 1.**

rozświt, -tu, *m.* 1) світáнок, -нку, світáння; рóсвіт, -ту *(рідше)*; 2) *перен.* світáнок.

rozświta *ż., bot. (butomus)* сусáк, -кá.

roztaborować się, -ruję, -rujesz, -rował отáборитися.

roztaczać I, roztoczyć, -czę, -czysz, -czył 1) розгортáти, розгорнýти, -нý, -неш; *(скачане — ще)* розкáчувати, -чую, -чуєш, розкачáти; *(прапори, вітрила — ще)* розпускáти, розпустúти, -пущý, -пýстиш; ~toczyć chodnik розгорнýти (розкачáти) доріжку; *перен.* ~taczać przed kim swój dowcip, swoje talenty розгортáти пéред ким своє́ дотéпність, свій талáнт; ~toczyć włosy розпустúти волóсся; *книж.* ~taczać opiekę (nad kim, nad czym) піклувáтися, -лýюся, -лýєшся (про кóго, про що); //~ się *(про краєвид)* розстилáтися, розісла́тися (розстéлеться), розстеля́тися, розстелúтися, -стéлиться.

roztaczać II, roztoczyć, -czę, -czysz, -czył *(вино з бочки до пляшок)* розто́чувати, -чую, -чуєш, розточи́ти, -чу́, -чиш, розлива́ти, розли́ти (розіллю́, розіллє́ш); //~ **się** розлива́тися, розли́тися.

roztaczać III, roztoczyć, -czę, -czysz, -czył *tech. (на верстаті)* розто́чувати, -чую, -чуєш, розточи́ти, -чу́, -чиш.

roztajać, -ję, -jesz, -jał розта́нути, розта́ти, -та́ну, -та́неш.

roztańcować się, -cuję, -cujesz, -cował *див.* **roztańczyć się.**

roztańczyć się, -czę, -czysz, -czył розтанцюва́тися, -цю́юся, -цю́єшся.

roztapiać, roztopić, -pię, -pisz, -pił 1) *мет.* розплавля́ти розпла́вити, -влю, -виш; 2) *(жир, віск)* розто́плювати, -люю, -люєш, розтопи́ти, -плю́, -пиш; //~ **się** 1) розплавля́тися, розпла́витися; 2) розто́плюватися, розтопи́тися.

roztarcie *n.* розтертя́.

roztargać 1) розірва́ти, -рву́, -рвеш; 2) *(волосся)* розкуйо́вдити, -джу, -диш; //~ **się** розкуйо́вди́тися, скуйо́вдитися.

roztargnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *dok. див.* **rozrywać** I.

roztargnienie *n.* неува́жність, -ності; zrobić co przez ~ зроби́ти що че́рез неува́жність.

roztargnięty *див.* **roztargniony.**

roztargniony неува́жний.

roztarty розте́ртий.

roztasować, -suję, -sujesz, -sował *karc. i in.* розтасува́ти, -су́ю, -су́єш.

roztelegrafować, -fuję, -fujesz, -fował розповсю́дити по телегра́фу (телегра́фом).

rozterka *ż.* ро́злад, -ду; ~ wewnętrzna вну́трішній ро́злад; ◊ być w ~rce вага́тися, не зна́ти, що роби́ти.

roztęsknić się, -nię, -nisz, -nił (kogo) пробу́джувати (збу́джувати) ту́гу, пробуди́ти (збуди́ти) ту́гу (в ко́му); // *(лише докон.)* ~ **się** затужи́ти, -жу́, -жиш, занудьгува́тися, -гу́юся, -гу́єшся, зану́ди́тися, -ну́джу́ся, -ну́ди́шся.

roztkliwiać, roztkliwić, -wię, -wisz, -wił розчу́лювати, -люю, -люєш, розчу́лити; //~ **się** розчу́люватися, розчу́литися.

roztkliwiająco розчу́люючe.

roztkliwiający розчу́люючий.

roztkliwić *див.* **roztkliwiać.**

roztkliwienie *n.* розчу́лення.

roztlewać, roztleć, -tleję, -tlał розгоря́тися, розгорі́тися.

roztłaczać, roztłoczyć, -czę, -czysz, -czył 1) розда́влювати, -люю, -люєш, роздави́ти, -влю́, -виш, розча́влювати, -люю, -люєш, розчави́ти, -влю́, -виш; 2) *(ногами)* витоло́чувати, -чую, -чуєш, ви́толочити, ви́товкти, -вчу, -вчеш.

roztłaczarka *ż., hod.* кормодроби́лка.

roztłuc *див.* **roztłukiwać.**

roztłukać *див.* **roztłukiwać.**

roztłukiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, roztłuc, -tłukę, -tłuczesz, -tłukł товкти́, -вчу́, -вче́ш, розтовкти́.

roztłumaczać, roztłumaczyć, -czę, -czysz, -czył розтлума́чувати, -чую, -чуєш, розтлума́чити.

roztocz *ż., poet. (води, небес)* дзе́ркало; *(проміння)* ся́йво.

roztocz *m., zool.* кліщ́ак, -ка́.

roztoczyć *див.* **roztaczać.**

roztoczysty розло́гий, просто́рий.

roztoka *ż.* доли́на пото́ку.

roztop I, -pu, *zazwyczaj w lm.* **-py, -pów,** *m.* розли́ття, розли́в, -ву.

roztop II, -pu, *m., tech.* флюс, -су, пла́вень, -вня.

roztopić *див.* **roztapiać.**

roztopienie *n.* 1) розпла́вка; 2) розто́плення. *Пор.* **roztapiać.**

roztopnieć, -nieję, -niał розтопи́тися, -питься; *(про сніг, лід — звичайно)* розта́нути.

roztopny 1) плавки́й; 2) *(про дорогу)* грузьки́й.

roztracać, roztracić, -cę, -cisz, -cił розтра́чувати, -чую, -чуєш, розтра́тити, -тра́чу, -тра́тиш.

roztrajkotać, -koczę, -koczesz (*rzadziej* **-kocę, -kocesz,** *rzadko* **-kotam, -kotasz), -kotał** *dww.* **rozklekotać.**

roztrata *ż.* roztráta.

roztratować, -tuję, -tujesz, -tował roztoptáti, -topчý, -tópчeш; *(траву, збіжжя — ще)* potoló-чити.

roztrąbić, -bię, -bisz, -bił *pot.* roztrubíti, -блю́, -биш.

roztrącać, roztrącić, -cę, -cisz, -cił rozshtóvxувати, -shtóvxую, -shtóvxуєш, rozshtovxáti, rozshtovxnýti, roztruчáti, roztrýчувати, -чую, -чуєш, roztrýtити, -trýчy, trýtиш; //~ **się** rozbivátися, rozbítися, -zíb'юся, -zíb'єшся.

roztropnie rozsýdливо, rozvážливо.

roztropność *ż.* rozsýdливість, -вості, rozvážливість.

roztropny rozsýdливий, rozvážливий, rozvážний.

roztruchan, *m., hist.* velíkий kélих.

roztrwaniać, roztrwonić, -nię, -nisz, -nił roztráчувати, -чую, -чуєш, roztráтити, -tráчy, -tráтиш, perevódити, -джу, -диш, perevestí, -веду́, -веде́ш, roztrínькувати, -кую, -куєш, roztrínькати, gaynuváти, -ну́ю, -ну́єш, progaynuváти.

roztrwoniciel *m. dww.* **trwoniciel.**

roztrwonić *dww.* **roztrwaniać.**

roztrwonienie *n.* roztráта, perevíд, -вóду, roztrínькання, progaynuváння.

roztryskiwać się, -kuję, -kujesz, -kiwał, roztryskać się rozbrízkuватися, -куюся, -куєшся, rozbrízkатися.

roztrysnąć się, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *jednokr. dww.* **roztryskiwać się.**

roztrzask, -ku, *m.* tríск, -ку; ◊ **iść w ~ki** йти vróзтіч (vróзсип).

roztrzaskiwać, -kuję, -kujesz, -kiwał, roztrzaskać roztróщувати, -щую, -щуєш, roztrощи́ти, -troщý, -tróщиш; //~ **się** roztróщуватися, roztrощи́тися.

roztrzasnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *jednokr. dww.* **roztrzaskiwać.**

roztrząsać, roztrząść, -trzęsę, -trzęsiesz, -trząsł, -trzęśli 1) roztrýшувати, -шую, -шуєш, roztrycи́ти, -трушý, -трýсиш; **~sać siano** roztrýшувати сíно; *(згорнене, скручене)* roztrípувати, -пую, -пуєш, roztripáти; **~sać chustę** roztrípувати хустúну; 2) *перен.* rozmirkóвувати, -вую, -вуєш, rozmirkувáти, -кýю, -кýеш (що); *(розбирати, аналізувати — звичайно)* rozglядáти, rozglя́нути; **~sać sprawę** rozglядáти справу; 3) *(вживанням псувати)* rozbiváти, rozbíти, -zíb'ю, -zíb'єш; **~trząść wóz** rozbíти віз; ◊ *перен. розм.* **~trząść komu głowę** zamoróчити кому гóлову; *перен.* **~trząść komu nerwy** zípсувáти (rozladнáти) кому нéрви; //~ **się** 1) roztrýшуватися, roztrycи́тися; 2) rozbivátися, rozbítися.

roztrząsnąć, -snę, -śniesz, -snął, -snęli *dok. dww.* **roztrząsać;** ◊ **~ komu sumienie** вúчитати кому́.

roztrząść *dww.* **roztrząsać.**

roztrzebiać, roztrzebić, -bię, -bisz, -bił *leśn.* rozчищáти, rozчúстити, -чúщу, -чúстиш; **~bić drogę leśną** rozчúстити лісову́ дорóгу.

roztrzepanica *ż.* 1) вітрогóнка; 2) неувáжна, -ної. *Пор.* **roztrzepaniec.**

roztrzepanie *n.* 1) пустотлúвість, -вості; 2) *дww.* **roztargnienie.**

roztrzepaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m.* 1) вітрогóн; 2) *(що не вміє зосередити своєї уваги)* неувáжний, -ного.

roztrzepany 1) roztrípаний; rozkyйóвджений; *пор.* **roztrzepywać** 1; 2) *перен.* неувáжний.

roztrzepywać, -puję, -pujesz, -pywał, roztrzepać, -pię, -piesz, -pał

1) розтрі́пувати, -пую, -пуєш, розтрі́пати; *(волосся — ще)* розкуйо́вджувати, -джую, -джуєш, розкуйо́вдити, -джу, -диш, розпа́тлувати, -лую, -луєш, розпа́тлати; 2) *(лише докон.) (піну з білка)* збити (зіб'ю, зіб'єш); //~ **ся** 1) розтрі́пуватися, розтрі́патися; розкуйо́вджуватися, розкуйо́вдитися; розпа́тлуватися, розпа́тлатися; 2) збитися.

roztrzeźwiać, roztrzeźwić, -wię, -wisz, -wił протверёжувати, -жую, -жуєш, протверезити, -режу́, -резиш: ~**wić** k o g o z e s n u розбу́ркати кого́; ~**wić** z e m d l o n e g o очу́тити, привести́ до па́м'яті зомлілого; //~ **się** протверёжуватися, протверезитися.

roztuczać, roztuczyć, -czę, -czysz, -czył вгодо́вувати, -вую, -вуєш, вгодува́ти, -ду́ю, -ду́єш; *(тварин — рідко — ще)* розко́рмлювати, -люю, -люєш, розкорми́ти, -млю́, -миш.

roztulać, roztulić, -lę, -lisz, -lił розтуля́ти, розтули́ти, -лю́, -лиш; //~ **się** розтуля́тися, розтули́тися.

roztwarcie I *n., chem. przest.* ро́зчин, -ну.

roztwarcie II *n.* розкриття́.

roztwarty розкри́тий; розчи́нений. Пор. **roztwierać.**

roztwarzacz, *lm.* **-cze,** *m., chem. przest. див.* **roztworzyciel.**

roztwarzać, roztworzyć, -rzę, -rzysz, -rzył *chem. przest.* розчиня́ти, розчини́ти, -ню́, -ниш, розво́дити, -джу, -диш, розвести́, -ведý, -веде́ш, розпуска́ти, розпусти́ти, -пущý, -пу́стиш.

roztwarzalność *ż., chem. przest.* розчи́нність, -ності.

roztwarzalny *chem. przest.* розчи́нний.

roztwierać, roztworzyć, -rzę, -rzysz, -rzył розкрива́ти, розкри́ти; *(двері, вікна тощо — ще)* розчиня́ти, розчини́ти, -ню́, -ниш.

roztworzenie *n., chem. przest.* розчи́нення, розве́дення, розпу́щення.

roztworzyciel, *lm.* **-le,** *m., chem. przest.* розчи́нник.

roztworzyć I *див.* **roztwarzać.**

roztworzyć II *див.* **roztwierać.**

roztwór, -tworu, *m., chem.* ро́зчин, -ну.

roztycie się *n.* розтовсті́ння.

roztyć się, -tyję, -tyjesz, -tył розтовсті́ти, розгла́днути.

roztykać, rozetkać 1) *геод.* віши́ти, провіши́ти; 2) *(перен. — скрізь)* розтика́ти, розти́кати.

roztyłość *ż.* опа́систість, -тості, гла́дкість, -кості.

roztyły опа́систий, гладки́й.

rozum, -mu, *m.* ро́зум, -му; ум (*род.* ума́) *(рідко); перен.* b r a ć c o n a ~ бра́ти що на ро́зум; b y ć n i e s p e ł n a ~**mu** (b y ć z ~**mu** o b r a n y m) бу́ти не сповна́ ро́зуму; b y ć p r z y ~**mie** бу́ти при здоро́вому ро́зумі; c o g ł o w a, t o ~ що голова́, то й ро́зум; k i e r o w a ć s i ę ~**mem** керува́тися ро́зумом; *перен. розм.* m ą d r y, j a k b y w s z y s t k i e ~**my** p o j a d ł му́дрий, ні́би всі ро́зуми пої́в; m i e j ż e ~! май же ро́зум! опам'ята́йся! n i e g r z e s z y ć ~**mem** не гріши́ти ро́зумом; *перен.* p ó j ś ć (s k o c z y ć) d o g ł o w y p o ~ піти́ до голови́ по ро́зум; p r z e m i e r z y ć c o ~**mem** збагну́ти що ро́зумом; *перен.* p r z y j ś ć d o ~**mu** до ро́зуму дійти́; *перен.* z d r o w y ~ здоро́вий ро́зум; здоро́вий глузд, -ду *(розм.)*; ◊ (j a k) n a m ó j ~ на мою́ ду́мку; p r z e m a w i a ć k o m u d o ~**mu** переко́нувати кого́ в чо́му.

rozumek, -mku, *m., lekc.* розуме́ць, -мця́.

rozumieć, -miem, -miesz, -miał, -mieli розумі́ти; c o p r z e z t o ~**miesz**? що ти під цим розумі́єш?; //~ **się** 1) *(про підмет у мн.)* розумі́ти оди́н о́дного;

~mieją się doskonale woni prekrásno rozumíoть odín ódnego; 2) (na czym) rozumíтися (na чóму), rozumíti (що), tя́mити, -млю, -миш (в чóму); ~na muzyce rozumítися на мýзиці, rozumíti мýзику, tя́mити в мýзиці; ~mie się (ma się ~) rozumíється (звичáйно, пéвна річ); ◊ to się ~mie samo przez się це самó собóю зрозумíло.

rozumiejący тямýщий.

rozumnie розýмно.

rozumność *ż.* розýмність, -ності.

rozumny розýмний; ~na rada розýмна порáда; za ~ na to нáдто розýмний для цьóго; ◊ kto tu będzie z tego ~! хто тут що-нéбудь второпає!

rozumować, -muję, -mujesz, -mował розумувáти, -мýю, -мýеш.

rozumowo розумóво; логíчно. *Пор.* **rozumowy.**

rozumowy розумóвий; *(оснований на правильному висновку)* логíчний.

rozuzdać *bezp., przen.* розгнуздáти; //~ się розгнуздáтися.

rozuzdanie *n., przen.* розгнýздання, -ності.

rozuzdany *bezp., przen.* розгнýзданий.

rozwadniać, rozwodnić, -nię, -nisz, -nił 1) *(водою)* розвóдити, -джу, -диш, розвести́, -веду́, -ведéш, розбавля́ти, розбáвити, -влю, -виш; 2) *перен.* робúти вóдяним (водяни́стим), зробúти вóдяним (водяни́стим); powieść **rozwodniona** вóдяна (водяни́ста) пóвість, -ті; //~ się ставáти вóдяним (водяни́стим), стáти вóдяним (водяни́стим).

rozwaga *ż.* розвáжливість, -вості, розсýдливість; brać (przyjmować) co z ~gą розвáжливо (розсýдливо) сприймáти що; chłodna ~ холоднокрóвність, -ності; wziąć co pod ~gę взя́ти що до увáги, звáжити (на що).

rozwahać розколихáти, розхитáти.

rozwalać, rozwalić, -lę, -lisz, -lił 1) розвáлювати, -люю, -люєш, розвали́ти, -лю́, -лиш; ~lić dom розвали́ти дім; 2) *(перен. — ушкоджувати)* розбивáти, розби́ти (розіб'ю́, розіб'єш); *розм.* ~lić komu głowę розби́ти (провали́ти) комý гóлову; //~ się 1) розвáлюватися, розвали́тися; budynek ~lił się будúнок розвали́вся; 2) *перен.* розкидáтися, розки́нутися, розсідáтися, розсістися, -ся́дуся, -ся́дешся; ~lić się nakrześle розки́нутися (розсістися) в (на) крíслі.

rozwalina *ż.* рýїна.

rozwalniać, rozwolnić, -nię, -nisz, -nił *przest.* 1) розпускáти, розпусти́ти, -пущу́, -пу́стиш, попускáти, попусти́ти; ~wolnić pas розпусти́ти (попусти́ти) пóяс; 2) *перен.* ослабля́ти, осла́бити, -блю, -биш; ~wolnić karność осла́бити дисципліну; 3) *(лише недокон.) мед.* проно́сити; środki ~walniające проносні зáсоби, -бíв; //~ się 1) розпускáтися, розпусти́тися, попускáтися, попусти́тися; 2) ослабля́тися, осла́битися.

rozwalęsać się розволочи́тися, -чу́ся, -чишся.

rozwałkonić się, -nię, -nisz, -nił *pot.* розлінювáтися, -нýюся, -нýешся, розліни́тися, розледащíти, зледащíти, зледачíти, розледачíти, розледащи́тися.

rozwałkowywać, -wuję, -wujesz, -wywał, rozwałkować, -kuję, -kujesz, -kował 1) *(тісто)* розкáчувати, -чую, -чуєш, розкачáти; 2) *перен.* розтягáти, розтя́гувати, -гую, -гуєш, розтягти́, -гну́, -гнеш, розтягну́ти; ~kować treść розтягти́ (розтягну́ти) зміст.

rozwarcholić się, -lę, -lisz, -lił розбушувáтися, -шу́юся, -шу́єшся, розбуя́тися, розбуя́нитися.

rozwarcie *n.* 1) розкриття́; 2) *мед. (dilatatio)* розши́рення.

rozwarstwiać, rozwarstwić, -wię, -wisz, -wił розшаро́вувати, -вую, -вуєш, розшарува́ти, -ру́ю, -ру́єш; //~ **się** розшаро́вуватися, розшарува́тися.

rozwarstwienie *n.* розшарува́ння; ~ klasowe кла́сове розшарува́ння; ~ socjalne соціа́льне розшарува́ння.

rozwartokątny *mat.* тупоку́тний.

rozwarty 1) розкри́тий; 2) *мат.* тупи́й: kąt ~ тупи́й кут, -та; ◇ *військ.* szyk ~ розімкнутий стрій (*род.* стро́ю).

rozważać, rozważyć, -żę, -żysz, -żył (co) 1) *(товар та ін.)* розва́жувати, -жую, -жуєш, розва́жити; 2) *перен.* зва́жувати, зва́жити; ~żyć każde słowo зва́жити ко́жне сло́во; *(роздумувати)* розмірко́вувати, -вую, -вуєш, розміркува́ти, -ку́ю, -ку́єш.

rozważnie розва́жливо, розсу́дливо.

rozważność *ż.* розва́жливість, -вості, розсу́дливість.

rozważny розва́жливий, розсу́дливий.

rozważyć *див.* **rozważać.**

rozweselać, rozweselić, -lę, -lisz, -lił розвеселя́ти, розвесели́ти, звеселя́ти, звесели́ти; //~ **się** розвеселя́тися, розвесели́тися, звеселя́тися, звесели́тися.

rozweselający: gaz ~ *chem.* веселя́щий газ, -зу.

rozwiać *див.* **rozwiewać.**

rozwiązać *див.* **rozwiązywać.**

rozwiązalność *ż.* розв'я́зність, -ності.

rozwiązalny розв'язни́й; zagadnienie ~ne розв'язна́ пробле́ма.

rozwiązanie *n.* 1) розв'яза́ння; 2) ро́зпуск, -ку; *пор.* **rozwiązywać;** 3) *мед.* пологи, -гів, ро́ди, -дів.

rozwiązłość *ż.* розгну́зданість, -ності, розбе́щеність.

rozwiązły розгну́заний, розбе́щений, розпу́сний.

rozwiązywać, -zuję, -zujesz, -zywał, rozwiązać, -żę, -żesz, -zał 1) розв'я́зувати, -зую, -зуєш, **розв'яза́ти, -в'яжу́, -в'я́жеш;** *перен.* ~zać komu ręce розв'яза́ти кому́ ру́ки; ~zać węzeł розв'яза́ти ву́зол; ~zać zadanie розв'яза́ти (ви́рішити) завда́ння; ~zać zagadkę розв'яза́ти (розгада́ти) зага́дку; 2) *перен.* розпуска́ти, розпусти́ти, -пущу́, -пу́стиш; ~zać zebranie розпусти́ти збо́ри; *перен.* ~zać język (przeciw komu, nakogo) розпусти́ти язика́ (гу́бу) (на ко́го); 3) *(установу)* ліквідува́ти, -ду́ю, -ду́єш *(недокон. і докон.),* зліквідува́ти; //~ **się** розв'я́зуватися, розв'яза́тися.

rozwiązle розгну́здано, розбе́щено, розпу́сно.

rozwichrzać, rozwichrzyć, -rzę, -rzysz, -rzył 1) *(волосся)* розпа́тлувати, -лую, -луєш, розпа́тлати, розкуйо́вджувати, -джую, -джуєш, розкуйо́вдити, -джу, -диш; 2) *(перен. — уяву та ін.)* розла́днувати, -ную, -нуєш, розладна́ти, розла́джувати, -джую, -джуєш, розла́дити, -джу, -диш; вивóдити з рівнова́ги, ви́вести з рівнова́ги; //~ **się** розві́ятися, розпа́тлатися, розкуйо́вдитися.

rozwichrzony *przen.* безла́дний; ~na wyobraźnia безла́дна уя́ва.

rozwichrzyć *див.* **rozwichrzać.**

rozwidlać się, rozwidlić się, -lę, -lisz, -lił розгалу́жуватися, -жуюся, -жуєшся, розгалу́зитися, -лу́жуся, -лу́зишся; droga ~la **się** доро́га розгалу́жується.

rozwidlenie(się) *n.* 1) розгалу́ження; ~ dróg розгалу́ження доріг, роздоріжжя; 2) *тех.* біфурка́ція.

rozwidlić się *див.* **rozwidlać się.**

rozwidlony розгалу́жений.

rozwidniać, rozwidnić, -nię, -nisz, -nił освíтлювати, -люю, -люєш, освіти́ти (освічу́, освіти́ш);

słońce ~niło horyzont có́nце освіти́ло горизо́нт; //~ się світа́ти, розсвіта́ти, розсвіта́тися, розсвіну́ти, розвидня́тися, розви́днюватися, -нюється, розви́днітися, розви́дніти.

rozwidnieć, -nieje, -niało *nieos. див.* **rozwidniać się.**

rozwiedzenie się *n. див.* **rozwód.**

rozwiedziony розве́дений.

rozwielitka *ż., zool. (daphnia)* да́фнія, водоблі́шка.

rozwielmożnić się, -nię, -nisz, -nił 1) ста́ти могу́тнім; 2) *див.* **rozpanoszyć się.**

rozwieracz, *lm.* **-cze,** *m.* 1) *анат. (musculus dilatator)* розши́рювач, розтяга́ч, -ча́; 2) *хір. див.* **rozwieradło.**

rozwierać, rozewrzeć, -zewrę, zewrzesz, -zwarł 1) розкрива́ти, розкри́ти; *(рот — ще)* роззявля́ти, роззя́вити, -влю, -виш; 2) *(руки)* простяга́ти, простягти́, -гну́, -гнеш, простягну́ти; розпростира́ти, розпросте́рти, -тру́, -тре́ш *(рідше);* //~ się розкрива́тися, розкри́тися.

rozwieradło *n., chir.* дилата́тор, -ра, розши́рювач.

rozwiercić, -cę, -cisz, -cił розсве́рдли́ти, -лю́, -лиш.

rozwiertak *m., tech.* свердло́.

rozwieszać, rozwiesić, -szę, -sisz, -sił розві́шувати, -шую, -шуєш, розві́шати, розві́сити, -ві́шу, -ві́сиш; ~sić obrazy na ścianach розві́шати (розві́сити) карти́ни на сті́ни.

rozwieść(się) *див.* **rozwodzić(się).**

rozwiewać, rozwiać, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wiali *a.* **-wieli** розвіва́ти, розві́яти, -ві́ю, -ві́єш; //~ się розвіва́тися, розві́ятися.

rozwiewny легки́й, ефі́рний.

rozwieźć *див.* **rozwozić.**

rozwięzłość *ż. див.* **rozwiązłość.**

rozwięzły *див.* **rozwiązły.**

rozwieźle *див.* **rozwiązle.**

rozwijać, rozwinąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) розвива́ти, розви́нути; ~winąć sznur розви́нути мото́узку; *(дитину — ще)* розповива́ти, розпови́ти (-в'ю, -в'єш *і* -ви́ю, -ви́єш); 2) *(мотузку, на складові частини)* розсу́кувати, -кую, -куєш, розсука́ти (-сука́ю, -сука́єш *і* -сучу́, -су́чиш); 3) *(коси)* розплі́тати, розплести́, -плету́, -плете́ш; 4) *(згорнуте)* розгорта́ти, розгорну́ти, -ну́, -неш; *(паруси, прапори — ще)* розпуска́ти, розпусти́ти, -пущу́, -пу́стиш; 5) *перен.* розвива́ти, розви́нути; ~winąć handel розви́нути торгі́влю; //~ się 1) розвива́тися, розви́нутися; 2) розсу́куватися, розсука́тися; 3) розплі́татися, розплести́ся; 4) розгорта́тися, розгорну́тися; розпуска́тися, розпусти́тися; 5) розвива́тися, розви́нутися.

rozwijająca, -cej, *ż., mat.* еволье́нта.

rozwikłać *див.* **rozwikływać.**

rozwikłanie *n., bezp., przen.* розплу́тання.

rozwikływać, -łuję, -łujesz, -ływał, rozwikłać *bezp., przen.* розплу́тувати, -тую, -туєш, розплу́тати; //~ się розплу́туватися, розплу́татися.

rozwilgać, rozwilgnąć, -nie, -nął, (od czego) зволо́жуватися, -жується, зволо́житися (чим).

rozwilgły зволо́жений.

rozwilgnąć *див.* **rozwilgać.**

rozwilżać, rozwilżyć, -żę, -żysz, -żył зволо́жувати, -жую, -жуєш, зволо́жити.

rozwinąć *див.* **rozwijać.**

rozwinięcie *n.* 1) розви́нення; розповиття́; 2) розсука́ння; 3) розпле́тення; 4) розго́рнення; розпу́щення; 5) ро́звиток, -тку. *Пор.* **rozwijać.**

rozwinięty 1) розви́нений; розпови́тий; 2) розсу́каний; 3) розпле́тений; 4) розго́рнутий; розго́рнений; 5) розви́нений; *пор.* **rozwijać;** 6) *(перен. — розумово і фізично)* розви́нений; 7) *грам.* поши́рений; zdanie ~te поши́рене ре́чення.

rozwlekać, rozwlec, -wlokę, -wleczesz, -wlókł, -wlekli 1) розволіка́ти, розволокти́, -лочу́, -лоче́ш; p i e s ~**wlókł** k o ś c i p o k ą t a c h соба́ка (пес) розволі́к ко́сті по кута́х; 2) *перен.* розтяга́ти, розтя́гувати, -гую, -гуєш, розтягти́, -гну́, -гнеш, розтягну́ти; ~**wlekać** p r z e m ó w i e n i e розтяга́ти (розтя́гувати) промо́ву; //~ **się** розтяга́тися, розтя́гуватися, розтягти́ся, розтягну́тися.

rozwlekle розтя́гнуто, розтя́гнено.

rozwlekłość *ż.* розтя́гнутість, -тості, розтя́гненість, -ності.

rozwlekły *(про промову, книжку, стиль)* розтя́гнутий, розтя́гнений.

rozwłóczać, rozwłóczyć, -czę, -czysz, -czył (kogo) *poł.* розволочи́ти, -чу́, -чиш (кого́).

rozwodniać *див.* **rozwadniać.**

rozwodnić *див.* **rozwadniać.**

rozwodnienie *n.* розве́дення (розба́влення) водо́ю; ◊ *мед.* ~ k r w i *(hydraemia)* водя́нка.

rozwodnik, *lm.* -cy, *m.* розве́дений, -ного, розлу́чений.

rozwodny *tech.* розві́дний.

rozwodowy розві́дний, розлу́чний; *юр.* p r o c e s ~ розві́дний (розлу́чний) проце́с, -су.

rozwodzić, -dzę, -dzisz, -dził, rozwieść, -wiodę, -wiedziesz, -wiódł, -wiedli розво́дити, -джу, -диш, розвести́, -веду́, -веде́ш; *(тих, що б'ються — ще)* розніма́ти, розня́ти, -німу́, -ні́меш, розборо́няти, розборо́нити, -ню́, -ниш; *(подружжя — ще)* розлуча́ти, розлучи́ти, -чу́, -чиш; //~ **się** розводи́тися, розвести́ся; *(про подружжя — ще)* розлуча́тися, розлучи́тися.

rozwodzić się, -dzę, -dzisz, -dził (nad czym) розво́дитися, -джуся, -дишся (про що), розво́дити (що).

rozwojować się, -juję, -jujesz, -jował розвоюва́тися, -вою́юся, -вою́єшся.

rozwojowy яки́й (що) стосу́ється ро́звитку; *(у контексті)* ро́звитку то́що; p r o c e s ~ проце́с ро́звитку.

rozwolnić *див.* **rozwalniać.**

rozwolnienie *n.* 1) розпу́щення, попу́щення; 2) осла́блення; 3) поно́с, -су, проно́с. *Пор.* **rozwalniać.**

rozwora *ż.* 1) *с.-г.* розво́ра; 2) *буд.* ро́зпірка.

rozwoziciel, *lm.* -le, *m.* розвізни́к, -ка́.

rozwozić, -żę, -zisz, -ził, rozwieźć, -wiozę, -wieziesz, -wiózł, -wieźli розво́зити, -во́жу, -во́зиш, розвезти́; ~**zić** c o p o m i e ś c i e розво́зити що по ме́сту; // *(лише докон.)* ~ **się** розпести́тися, -пещу́ся, -пе́стишся; ~**wieziony** c h ł o p i e c розпе́щений хло́пець, -пця.

rozwozowy розвізни́й; h a n d e l ~ розвізна́ торгі́вля.

rozwoźca, -cy, *lm.* -cy, *m.* *див.* **rozwoziciel.**

rozwoźny *див.* **rozwozowy.**

rozwożenie *n.* ро́звіз *(род.* розво́зу), розво́зка.

rozwód, -wodu, *m.* розлу́чення, (шлю́бна) розлу́ка; o t r z y m a ć ~ діста́ти розлу́чення; p o d a ć s i ę d o ~**wodu** пору́шити клопота́ння про шлю́бну розлу́ку; w z i ą ć z k i m ~ взя́ти розлу́чення з ким.

rozwódka *ż.* розлу́чена, розве́дена, -ної, розво́дка.

rozwój, -woju, *m.* ро́звиток, -тку.

rozwór, -woru, *m.* 1) яр, -ру; 2) *анат. (hiatus)* хід *(род.* хо́ду), о́твір, -вору, щили́на.

rozwóz, -wozu, *m.* ро́звіз *(род.* розво́зу), розво́зка.

rozwózka *ż.* *див.* **rozwóz.**

rozwrzeszczeć się, -czę, -czysz, -czał, -czeli розверещатися, -рещу́ся, -реща́ться.

rozwścieczony роз'ю́шений.

rozwściekać się, rozwściec się, -wścieknę, -wściekniesz, -wściekł, -wściekli розлюто́вуватися, -вуюся, -вуєшся, розлютува́тися,

-тýюся, -тýєшся, розлютúтися, -лючýся, -лю́тишся, роз'ярятися, роз'ярúтися; роз'ю́шитися (*лише докон.*).

rozwścieklać, rozwścieklić, -lę, -lisz, -lił розлютóвувати, -вую, -вуєш, розлютувáти, -тýю, -тýєш, розлютúти, -лючý, -лю́тиш, роз'ярятися, роз'ярúти; //~ **się** *див.* **rozwścieklać się.**

rozwydrzały розгнýзданий, розперéзаний.

rozwydrzeć, -rzeję, -rzejesz, -rzał, -rzeli розгнуздáтися, розперезáтися, -режýся, -рéжешся.

rozwydrzenie *n.* розгнуздáння, розперезáння.

rozwydrzony *див.* **rozwydrzały.**

rozwydrzyć się, -rzę, -rzysz, -rzył *див.* **rozwydrzeć.**

rozynek, -nka, *m. див.* **rodzynek.**

rozynka *ż. див.* **rodzynek.**

rozynkowy *див.* **rodzynkowy.**

rozzieleniać się, rozzielenić się, -ni, -nił зазеленíти (*лише докон.*); las **się** już ~**nił** ліс уже́ зазеленíв.

rozziew, -wu, *m.* 1) *анат. (hiatus)* хід (*род.* хóду), óтвір, -вору, щілúна; 2) *лінгв.* зіяння.

rozziewać się розпозіхáтися, роззіхáтися.

rozzłacać, rozzłocić, -cę, -cisz, -cił *poet.* золотúти, -лочý, -ло́тиш, озолотúти, роззолóчувати, -чую, -чуєш, роззолотúти; ~**złocona** ziemia озолóчена (роззолóчена) земля́.

rozzłościć, -złoszczę, -złościsz, -złościł (kogo) розізлúти, россéрдити, -джу, -диш (кого); //~ **się** розізлúтися, россéрдитися.

rozzuchwalać, rozzuchwalić, -lę, -lisz, -lił робúти зухвáлим, зробúти зухвáлим; //~ **się** ставáти зухвáлим, стáти зухвáлим.

rozzuchwalenie *n.* зухвáльство.

rozzuchwalić *див.* **rozzuchwalać.**

rozzuty роззýтий; розбýтий. *Пор.* **rozzuwać.**

rozzuwać, rozzuć, -zuję, -zujesz, -zuł роззувáти, роззýти; розбувáти, розбýти (*рідше*); //~ **się** роззувáтися, роззýтися; розбувáтися, розбýтися.

rozzwierzęcać, rozzwierzęcić, -cę, -cisz, -cił довóдити до озвíріння, довести́ до озвíріння; //~ **się** озвíрiти (*лише докон.*).

rozżalać, rozżalić, -lę, -lisz, -lił розжаля́ти, розжáлити; розжáлобити, -блю, -биш (*лише докон.*); //~ **się** розжаля́тися, розжáлитися; розжáлобитися.

rozżarty розлютóваний, розлю́чений.

rozżarzać, rozżarzyć, -rzę, -rzysz, -rzył розжáрювати, -рюю, -рюєш, розжáрити, розпікáти, розпекти́, -печý, -печéш; //~ **się** розжáрюватися, розжáритися, розпікáтися, розпектúся.

rozżegać *див.* **rozpalać.**

rozżuwać, rozżuć, -żuję, -żujesz, -żuł розжóвувати, -вую, -вуєш, розжувáти, -жую, -жуéш.

rożek, -żka, *m., zdr.* ріжóк, -жкá.

rożen, -żna, *m.* рожéн, -жнá; pieczeń z ~**na** печéня з рожнá.

rożkowaty подíбний до ріжкá; у фóрмі ріжкá.

ród, rodu, *m.* рід (*род.* póду); być skąd ~**dem** бýти звíдки póдом, похóдити звíдки; *дорев.* wysokiego ~**du** знáтного póду; ~**dem** z Warszawy póдом з Варшáви; ~**dem** Polak родовúтий (з póду) поля́к.

róg, rogu, *m.* 1) ріг (*род.* póга); *перен.* **rogi** komu przypiąć (przyprawić) прип'ястú póги кому́; *перен.* **rogi** ktoś pokazuje хтось покáзує póги; *перен.* ~ obfitości ріг достáтку; *перен.* przytrzeć komu **rogów** збúти (притéрти, втя́ти) кому́ póги; ~ ulicy ріг вýлиці; 2) *(речовина)* ріг (*род.* рóгу); wyroby z **rogu** вúроби з рóгу; ◊ *перен.* ciemny, jak tabaka w **rogu** дурни́й, як пень (аж свíтиться); *перен.* zapędzić kogo w kozi ~

загна́ти кого́ в глухи́й кут; *перен.* з j a d ł b y d i a b ł a z **rogami** з'їв би чо́рта з копи́тами.

рój, roju, *lm.* **roje,** *m.* рій *(род.* роя́ *a.* ро́ю); *перен.* n i e p r z e j r z a n e **roje** неосяжний рій; ◊ z a k o ł y s a ł o s i ę, j a k w **roju** загуділо, як у ву́лику.

rójka *ż., pszczel.* рої́ння, рійба́; ~ p s z c z ó ł рої́ння (рійба́) бджіл.

rość *див.* **rosnąć.**

rów, rowu, *m.* рів *(род.* ро́ву), кана́ва; ~ k a b ł o w y кана́ва для прокла́дки ка́беля; ~ n a w a d n i a j ą c y зро́шувальна кана́ва; ~ o d p ł y w o w y відві́дна кана́ва; o p a s a ć c o **rowem** обвести́ що ро́вом (кана́вою); p r o w a d z i ć ~ ри́ти (копа́ти) рів (кана́ву); ◊ *військ.* ~ c i ą g ł y тране́я; ~ ł ą c z n i k o w y (o d p r o w a d z a j ą c y) хід сполу́чення; *військ.* ~ p r z e c i w o d ł a m k o w y щілина; *військ.* ~ s t r z e l e c k i стрілецький око́п, -пу.

rówiennica *ż. див.* **rówieśnica.**

rówienniczka *ż. див.* **rówieśnica.**

rówiennik *m. див.* **rówieśnik.**

rówieśnica *ż.* рове́сниця, перев'е́сниця, однолітка.

rówieśnik, *lm.* **-cy,** *m.* рове́сник, перев'е́сник, одноліток, **-tka.**

równać 1) (co) рівня́ти, вирівнювати, -нюю, -нюєш (що); ~ u l i c ę рівня́ти (вирівнювати) ву́лицю; *перен.* зрівнювати; ~ c o z z i e m i ą зрівнювати що з землею; 2) (kogo, co z kim, z czym *a.* do kogo, do czego) порівнювати (кого́, що з **ким,** з чим); рівня́ти (кого́, що до ко́го, до **чо́го** *i* з **ким, з чим**), зрівнювати (**кого́,** що з **ким, з чим** *i* до ко́го, до чо́го) *(рідко);* ~ **się** 1) (z kim) зрівнюватися (з ким); 2) (komu, czemu) дорівнювати (кому́, чому́).

równanie *n., mat., wojs.* рівня́ння; *мат.* ~ c a ł k o w e інтегра́льне рівня́ння; ◊ *астр.* ~ d n i a z n o c a рівноде́ння.

równia *ż.* площина́; ~ p o c h y ł a похи́ла площина́.

równianka I *ż.* про́ста соло́ма.

równianka II *ż. (квітів)* ки́тиця.

równie *przsł.* одна́ково; d w i e r z e c z y ~ p o ż y t e c z n e дві ре́чі одна́ково корисні; ◊ z w y c z a j, ~ g ł u p i j a k b a r b a r z y ń s k i зви́чай сті́льки ж безглу́здий, скі́льки ва́рварський.

również *przsł.* тако́ж, так са́мо.

równik *m., geo.* еква́тор, -ра.

równikowy *geo.* екваторіа́льний.

równina *ż.* рівни́на.

równiuchno *pieszcz. див.* **równiutko.**

równiuchny *pieszcz. див.* **równiutki.**

równiusieńki 1) *пестл.* рівне́сенький; 2) *(зовсім рівний)* рівні́сінький.

równiusieńko 1) рівне́сенько; 2) рівні́сінько. *Пор.* **równiusieńki.**

równiuteńki *див.* **równiusieńki.**

równiuteńko *див.* **równiusieńko.**

równiutki *pieszcz.* рівне́нький.

równiutko *pieszcz.* рівне́нько.

równo 1) рівно; p o d z i e l i ć c o ~ поділи́ти що на рівні части́ни, рівно (порівну) що поділи́ти; 2) *перен.* гла́дко; ~ u c z e s a n e w ł o s y гла́дко причёсане (зачёсане) воло́сся; 3) *(точно)* рівно, якра́з; ~ g o d z i n ę рівно (якра́з) годи́ну; w s t a ć ~ z e w s c h o d e m сłóńca встати якра́з із схо́дом со́нця; 4) (z czym) одночасно (з чим).

równobieżny *див.* **równoległy.**

równoboczny *mat.* рівносторо́нній.

równobok, -ku, *m., mat.* рівносторо́ння фігу́ра.

równobrzmiący *(про зміст)* одна́ковий; k o n t r a k t w d w u c h ~cych e g z e m p l a r z a c h контра́кт у двох одна́кових екземпля́рах.

równocenny рівноці́нний.
równocieplny *fiz., meteor.* ізотермі́чний.
równoczesność *ż.* одночáсність, -ності, рівночáсність.
równoczesny одночáсний, рівночáсний.
równocześnie одночáсно, рівночáсно.
równokąt, -tu, *m., mat.* рівнокýтник.
równokątny *mat.* рівнокýтний.
równokształtny такóї сáмої фóрми.
równolegle паралéльно.
równoległa, -łej, *ż., mat.* паралéльна лíнія.
równoległobok, -ku, *m., mat.* паралелогрáм.
równoległościan, -nu, *m., mat.* паралелепíпед.
równoległość *ż.* паралéльність, -ності.
równoległy паралéльний.
równoletni одногó вíку.
równoleżnik *m., geo.* паралéль, -лі.
równoleżnikowy *geo.* широ́тний; k i e r u n e k ~ широ́тний нáпрям (нáпрямок).
równoleżność *ż.* паралéльність, -ності.
równomiernie рівномíрно.
równomierność *ż.* рівномíрність, -ності.
równomierny рівномíрний.
równomyślność *ż.* однодýмність, -ності, однодýмство, однáковість дýмки.
równomyślny однодýмний.
równonoc *ż., astr.* рівноде́ння; ~ j e s i e n n a осíннє рівноде́ння; ~ w i o s e n n a весня́не рівноде́ння.
równonocny *astr.* рівноде́нний.
równonogie, -gich, *zool. (isopoda)* рівноно́ги, -гих.
równoobwodowy *mat.* з рíвною окрýжністю; f i g u r y ~we фігу́ри з рíвною окрýжністю.
równoodległy *mat., fiz.* рівновíддáлений.
równopostaciowość *ż., min., geol.* ізоморфíзм, -му.
równopostaciowy *min., geol.* ізомóрфний.
równoprawność *ż.* рівноправ'я, -ності.
równoprawny рівноправний.
równoramienny *mat.* рівнобе́дрений.
równorodny *див.* **jednorodny.**
równorzędny рівнозна́чний, рівноці́нний.
równosilny рівноси́льний.
równoskrzydłe, -łych, *ent. (homoptera)* рівнокри́льці, -ців.
równościenny *mat.* рівносторо́нній.
równość *ż.* рíвність, -ності; *мат.* z n a k ~ci знак рíвності; ◊ ~ w o b e c p r a w a рівноправ-ність.
równouprawniać, równouprawnić, -nię, -nisz, -nił надавáти рівноправність, надáти рівноправність, зрíвнювати в правáх, зрівня́ти в правáх; //~ **się** зрíвнюватися в правáх, зрівня́тися в правáх.
równouprawnienie *n.* рівноправність, -ності.
równouprawniony рівноправний.
równowaga *ż.* рівновáга; o d z y s k a ć ~gę прийти́ до рівновáги; *політ.* ~ сíл рівновáга сил; s t r a c i ć ~gę втрáтити рівновáгу; *перен.* ~ u m y s ł u душéвна рівновáга; u t r z y m a ć (z a c h o w a ć) ~gę зберегти́ рівновáгу; *перен.* w y p r o w a d z i ć (w y t r ą c i ć) k o g o z ~gi ви́вести кóго з рівновáги.
równowartościowy 1) рівноці́нний; 2) *хім.* еквівале́нтний.
równowartość *ż.* 1) рівноці́нність, -ності; 2) еквівале́нтність. *Пор.* **równowartościowy.**
równowarty *див.* **równowartościowy.**
równoważnik *m., chem., fiz., gram., przen.* еквівале́нт.
równoważnikowy еквівале́нтний.
równoważność *ż.* 1) рівновáжність, -ності; 2) рівнозна́чність; *пор.* **równoważny** 1, 3; 3) *див.* **równowaga.**

рівноважний 1) рівнова́жний; 2) *(що стільки ж важить)* рівнова́гий; 3) *перен.* рівнозна́чний.

рівноважити, -жу, -жиш, -жив 1) ма́ти одна́кову вагу́ (з ким, з чим); *(перен. — ще)* дорівнювати (кому́, чому́); 2) (со) *перен.* зрівнова́жувати, -жую, -жуєш (що).

рівноважник *m., chem., fiz., gram., przen. див.* **рівноважник.**

рівноважність *ż.* рівнозна́чність, -ності.

рівноважний рівнозна́чний; w y r a z ~ рівнозна́чне сло́во, сино́нім.

рівний рі́вний; ~ c h a r a k t e r рі́вний хара́ктер; ~ **ne** p r a w a рі́вні права́ *(род.* прав'); ~ w i e k i e m, w y k s z t a ł c e n i e m рі́вний ві́ком, осві́тою; ◊ *грам.* s t o p i e ń ~ звича́йний сту́пінь, -пеня.

рівненький *dem.* рі́вненький.

рівненько *dem.* рі́вненько.

рівнесенький *dem.* рі́внісінький.

рівнесенько *dem.* рі́внісінько.

рівнина *ż.* рівни́на.

рівнинний рівни́нний.

рівнинність *ż.* рівни́нність, -ності.

рівнісінький *dem.* рі́внісінький.

рівнісінько *dem.* рі́внісінько.

рівнобіжний *mat.* рівнобі́жний.

рівнобіжність *ż.* рівнобі́жність, -ності.

рівнобіжник *m., mat.* рівнобі́жник.

рівнобіжність *ż.* рівнобі́жність, -ності

różnolitość *ż.* різноманíтність, -ності, різнорíдність.
różnolity різноманíтний, різнорíдний.
różnomastny різномáстий.
różnomyślny різних пóглядів.
różnonarodowy різнонаціонáльний.
różnooki різноóкий.
różnopióry з різнобáрвним пíр'ям.
różnoplemienny різноплемíнний.
różnopłciowy різностатéвий.
różnopostaciowość *ż.* гетероморфíзм, -му.
różnopostaciowy гетеромóрфний.
różnoraki різнорíдний, різноманíтний.
różnorakość *ż.* різнорíдність, -ності, різноманíтність.
różnorodność *ż.* різнорíдність, -ності.
różnorodny різнорíдний.
różnostronny різносторóнній, різнобíчний.
różność *ż.* різни́ця; ~ z d a ń різни́ця думóк; ◊ **~ci** всячина.
różnowierca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* іновíрець, -рця.
różnowierczy іновíрський.
różnowierstwo іновíрство.
różnozgłoskowy *gram.* різноскладóвий.
różnoznaczny різнознáчний.
różny 1) рíзний; ~ **ne** k w i a t y рíзні квíти, -тів; t o s ą d w i e **~ne** r z e c z y це дві рíзні рéчі; **~ne** z d a n i a рíзні пóгляди, -дів; 2) (od kogo, od czego) відмíнний (від кóго, від чóго).
różować się, -żuję, -żujesz, -żował *(накладати рум'яна)* рум'я́нитися.
różowate, -tych, *bot. (rosaceae)* розоцвíті, -тих.
różowić, -wię, -wisz, -wił надавáти рожéвого кóльору, робúти рожéвим; рум'я́нити *(перен.)*; //~ **się** рожевíти; рум'я́нитися.
różowieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, -wieli рожевíти.
różowiuchny *pieszcz.* рожéвенький.
różowo рожéво.
różowy рожéвий; *перен.* b y ć w **~wym** h u m o r z e бýти в рожéвому нáстрої.
różyczka I *ż.* 1) *зменш., пестл.* трояндочка; 2) рóзочка. *Пор.* **róża** 1, 2.
różyczka II *ż., med. (rubeola)* краснýха.
rtęcenie *n., tech.* амальгамáція.
rtęcica *ż., med. (morbus mercurialis; hydrargyrosia)* отрýєння ртýттю.
rtęciny, -cin, *blp., farm.* ртýтні зáсоби, -бів.
rtęciowy ртýтний; l a m p a **~wa** ртýтна лáмпа; ◊ b l e n d a **~wa** кíновар, -рі.
rtęć *ż.* ртуть, -ті; живé срíбло *(розм.)*; ~ p i o r u n u j ą c a грúмýча ртуть.
rubacha, -chy, *lm.* **-chy,** *m.* хлóпець-друзя́ка.
rubanek, -nka, *m., tech.* рубáнок, -нка.
rubasznie грубувáто.
rubasznieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli ставáти (робúтися) грубувáтим.
rubaszność *ż.* грубувáтість, -тості.
rubaszny грубувáтий.
rubel, -bla, *lm.* **-ble,** *m.* карбóванець, -нця; рубéль, -бля́ *(рідко)*.
rubid, -du, *m., chem.* рубíдій, -дію.
rubież *ż., książ.* рубíж, -бежý; *(між двома державами — ще)* кордóн, -ну.
rubin, -nu, *m., min.* рубíн.
rubinowy рубíновий.
rublowy рубльóвий.
rublówka *ż., pot.* паперóвий карбóванець, -нця.
rubryka *ż.* 1) графá, рýбрика; 2) *бухг. див.* **pozycja** 3.
rubrykować, -kuję, -kujesz, -kował розбивáти на грáфи (на рýбрики).
ruch, -chu, *m.* 1) рух, -ху; b y ć w **~chu** бýти в рýху; *фіз.* ~ j e d n o s t a j n y рівномíрний рух; *фіз.* ~ j e d n o s t a j n i e o p ó ź n i o n y рівномíрно сповíльнений рух; ~ j e d n o s t a j-

nie przyśpieszony рівномі́рно приско́рений рух; ~ kołowy рух гужово́го тра́нспорту; ~ masowy ма́совий рух; *зал.* ~ pociągów рух поїзді́в; ~ po linii wstępnej рух по висхідній; ~ po prostej рух по прямій; puścić w ~ (co) пусти́ти в рух (що); ~ rewolucyjny революці́йний рух; *зал.* służba ~chu слу́жба ру́ху; ~ uliczny ву́личний рух; ~ wirowy оберта́льний рух; wprawić w ~ (co) нада́ти ру́ху (чому́); привести́ в рух (що); 2) *тех., шах.* хід (*род.* хо́ду); *тех.* ~ tracony ме́ртвий хід; ◊ *фізіол.* ~ robaczkowy переста́льтика; *перен. розм.* robić ~ а) знима́ти га́лас; б) метуши́тися; używać ~chu проха́джуватися, -джуюся, -джуєшся; *військ.* ~chy wojsk пересува́ння військ.

ruchawka *ż., pot.* завору́шення.

ruchliwie рухли́во.

ruchliwość *ż.* рухли́вість, -вості; ^ *мед.* ~ chorobliwa *(dromomania)* хворобли́вий на́хил до мандрува́ння.

ruchliwy рухли́вий.

ruchodawczy рушійний; ~cze koło wodne рушійне во́дне ко́лесо.

ruchomość I *ż.* рухо́мість, -мості.

ruchomość II, *zazwyczaj w lm.* **-ci, -ci,** рухо́мість, -мості, рухо́ме майно́.

ruchomy 1) рухо́мий; majątek ~ рухо́ме майно́; 2) *(який можна переносити з місця на місце)* пересувни́й; biblioteka ~ma пересувна́ бібліоте́ка; ◊ *мед.* nerka ~ma *(ren mobilis, migrans)* блука́юча (рухли́ва) ни́рка.

ruchowy руховий; *анат.* nerw ~ *(nervus motorius)* руховий нерв.

ruciany *bot.* ру́товий.

ruczaj, -ju, *lm.* **-je,** *m., poet.* струмо́к, -мка́; ручай, -ча́ю *(рідко).*

ruczajek, -jku, *m., zdr., poet.* струмо́чок, -чка.

ruda *ż.* руда́.

rudas, *lm.* **-sy,** *m., pot.* 1) рудоволо́сий, -сого; 2) *(про тварин)* рудько́.

rudasek, -ska, *lm.* **-ski,** *m., zdr., pot.* руде́нький, -кого.

rudawy I рудува́тий, руде́нький.

rudawy II рудоно́сний.

rudel I, **-dla,** *lm.* **-dle,** *m. див.* **ster.**

rudel II, **-dla,** *lm.* **-dle,** *m., myśl.* ста́до са́рен *a.* о́ленів.

rudera *ż.* старий зруйно́ваний буди́нок, -нку.

rudka *ż. (ржаве болото)* ру́дка.

rudlować, -luję, -lujesz, -lował *див.* **sterować** 1.

rudnia *ż.* ру́дник; копа́льня, ру́дня *(заст.).*

rudnik I, *lm.* **-cy,** *m.* рудокоп.

rudnik II, *lm.* **-ki,** *m. див.* **rudnia.**

rudny ру́дний.

rudobrody рудоборо́дий.

rudogłowy рудоволо́сий.

rudokop, *lm.* **-py,** *m. див.* **rudnik** I.

Rudolf Руді́льф.

rudonośny рудоно́сний.

rudowęgiel, -gla, *m.* бу́ре ву́гілля, лігні́т, -ту.

rudowęglowiec, -wca, *lm.* **-wce,** *m.* вугляне́ судно́.

rudowłosy рудоволо́сий.

rudy руди́й.

rudymenta *див.* **rudymenty.**

rudymentarny 1) елементарний; 2) *біол.* рудиментарний; organ ~ рудиментарний о́рган, -ну.

rudymenty, -tów, *blp.* 1) зача́тки, -ків; 2) елементарні відо́мості, -тей; 3) *біол.* рудиме́нти, -тів.

rudziasty рудоно́сний.

rudzieć, -dzieję, -dziejesz, -dział, -dzieli руді́ти.

rudzieniec, -ńca, *m., chem.* двоокис тита́ну.

rudzik *m., orn. (erythacus rubecula)* вільша́нка.

rudzioch, *lm.* **-chy,** *m., zgr. див.* **rudas.**

rudzizna *ż.* руди́й ко́лір, -льору.

rufa *ż., mor.* корма́.

rugi, -gów, *blp., książ.* 1) вигна́ння з краї́ни; 2) ма́сове звільнення службо́вців; ◊ *іст.* ~ wyborcze перевірка пра́вильності ви́борів; скасува́ння ви́борів, прове́дених непра́вильно.

rugować, -guję, -gujesz, -gował 1) висе́лювати, -люю, -люєш, виганя́ти; 2) *(з посади)* звільня́ти.

ruina *ż., bezp., przen.* руї́на; doprowadzić (przyprowadzić) do ~ny (kogo, co) довести́ до руї́ни (кого́, що); ~ gospodarcza господа́рська руї́на, господа́рське зни́щення.

ruja *ż., myśl.* ті́чка.

rujnacja *ż., pot.* руйна́ція *(розм.)*; розо́рення. *Пор.* **rujnować.**

rujnować, -nuję, -nujesz, -nował руйнува́ти, -ну́ю, -ну́єш; *(доводити до нужди — ще)* розоря́ти; //~ się руйнува́тися; розоря́тися.

rujnujący руйнівни́й.

rukiew *ż., bot. (nasturtium)* насту́рція.

rulada I *ż., kul.* руле́т, -ту.

rulada II *ż., muz.* руля́да.

ruleta *ż.* руле́тка; grać w ~tę гра́ти в руле́тку.

ruletka *ż. див.* **ruleta.**

rulon, -nu, *m.* рулО́н, -ну.

rulonik *m., zdr.* невели́чкий рулО́н, -ну.

rum, -mu, *m.* ром, -му.

rumak *m.* румА́к, -ка́, аргамА́к; ◊ *перен. жарт.* ~ stalowy а) паровоз; б) велосипе́д; в) автомобіль.

rumb, -bu, *m., mor.* румб.

rumba *ż. (танець)* ру́мба.

rumbarbarowy *див.* **rabarbarowy.**

rumbarbarum *nieodm., n. див.* **rabarbar.**

rumel pikieta *ż., karc.* пікє́т, -ту; grać w ~tę гра́ти в пікє́т.

rumian, -nu, *m., bot. (anthemis)* рома́н, -ну; ◊ ~ farbierski *(anthemis tinctoria)* жовти́ло.

rumianek, -nku, *m.* 1) *бот. (matricaria)* рома́шка; ~ zwyczajny *(matricaria chamomilla)* лікА́рська рома́шка, рум'я́нок, -нку; 2) рома́шковий настій, -то́ю.

rumiankowy рома́шковий; *фарм.* olejek ~ рома́шкове ма́сло.

rumiano рум'я́но.

rumianość *ż.* рум'я́ність, -ності.

rumiany рум'я́ний.

rumienić, -nię, -nisz, -nił рум'я́нити; *(кул. — ще)* піджА́рювати, -рюю, -рюєш, підсмА́жувати, -жую, -жуєш; *(nupiz)* підпіка́ти; //~ się (od czego, z czego) рум'я́нитися; ~ od słońca рум'я́нитися від со́нця; ~ z radości рум'я́нитися від (з) ра́дості; піджА́рюватися, підсмА́жуватися; підпіка́тися.

rumieniec, -ńca, *lm.* **-ńce,** *m.* рум'я́нець, -нця; chorobliwy ~ хворобли́вий рум'я́нець; dostać (nabrać) ~ńców нагуля́ти рум'я́нців; żywy (mocny) ~ здоро́вий (яскра́вий) рум'я́нець; ◊ oblać się (spłonąć) ~ńcem зашарі́тися, спалахну́ти, спалені́ти.

rumienieć, -nieję, -niejesz, -niał, -nieli рум'я́нитися.

rumieniutki *pieszcz.* рум'яне́нький.

rumień, *lm.* **-nie,** *m.* 1) *мед. (erythema)* ерите́ма, черво́ність, -ності; 2) *див.* **rumian.**

rumor, -ru, *m.* шум, -му; *(голосів — ще)* гА́мір, -мору, гА́лас, -су; *(сильний)* гук, -ку.

rumot, -tu, *m. див.* **rumor.**

rumowisko *n.* руї́ни *(род.* руї́н).

rumowy ро́мовий.

rumówka I *ż., gór.* кускова́ кам'яна́ сіль *(род.* со́лі).

rumówka II *ż., cuk., pot.* ро́мова ба́ба.

rumsztyk, -ku, *m., kul.* рамштє́кс.

Rumun, *lm.* **-ni,** *m.* руму́н.

Rumunia *ż.* Руму́нія.

Rumunka *ż.* руму́нка.

Rumuńska Republika Ludowa Руму́нська Наро́дна Респу́бліка.

rumuński руму́нський.

runa, *częściej w lm.* **runy, run,** *ż., filol.* ру́на.

runąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) повали́тися, -ли́ся, -лишся, упа́сти, -паду́, -паде́ш; ~ do stóp czyich упа́сти (повали́тися) кому́ в но́ги; podcięte drzewo **~nęło** підру́бане (підтя́те) де́рево повали́лося (впа́ло); *перен.* samowładztwo **~nęło** самодержа́вство впа́ло; 2) *(про будинок та ін.)* завали́тися; ściana **~nęła** стіна́ завали́лася; ◊ *перен.* wszystko **~nęło** w gruzy все пропа́ло (заги́нуло).

runda *ż., sport.* ра́унд, -ду; w pierwszej **~dzie** в пе́ршому ра́унді; *(етап іншого змагання)* тур, -ру; pierwsza ~ wyścigu kolarskiego пе́рший тур (круг) велоперего́нів (велого́нів).

runiczny *filol.* руні́чний; pismo **~ne** руні́чне письмо́.

runić się, -ni, -nił *(про збіжжя)* зеленіти, врунíти.

runieć, -nieje, -niał *див.* **runić się.**

runko *n., zdr. див.* **runo.**

runo *n.* ру́но; złote ~ золоте́ ру́но.

runolog, *lm.* **-gowie,** *m., filol.* зна́вець рун, дослíдник рун.

runy *див.* **runa.**

ruń *ż.* вру́на *(род.* врун), ру́на, рунь, -ні.

rupia I *ż. (грошова одиниця в Індії)* ру́пія.

rupia II *ż., med. (rupia)* брудні стру́пи, -пів.

rupieciarnia *ż.* склад мо́тлоху (дра́нтя).

rupiecie, -ci, *blp., n.* мо́тлох, -ху, дра́нтя.

ruptura *ż., med.* гри́жа.

rupturny *med. див.* **rupturowy.**

rupturowy *med.* грижови́й.

rura *ż.* 1) *тех.* труба́; ~ wydechowa (wydmuchowa) вихлопна́ труба́; ~ wylotowa вивідна́ труба́; 2) *кул.* мозкова́ кíстка; barszcz z **~rą** борщ з мозково́ю кíсткою; 3) *(перен. жарт. — про людину)* тюхтíй, -тія, шляпа; 4) *заст.* ду́ло; 5) *див.* **piekarnik;** ◊ ~ elastyczna гнучки́й рука́в, -ва́, шланг; ~ kominowa димохíд, -хо́ду; ~ spustowa ри́нва.

rurcęgi, -gów, *blp., tech.* тру́бні кліщі, -щів.

rureczka *ż., zdr.* тру́бочка.

rurka *ż.* 1) *зменш.* тру́бка; ~ gumowa резúнова тру́бка; 2) *(лише в мн.) (перукарські)* щúпці, -ців.

rurkować, -kuję, -kujesz, -kował плоїти, гофрува́ти, -ру́ю, -ру́еш.

rurkowanie *n.* плóєння, плоїння, гофрува́ння.

rurkowany плóєний, гофро́ваний.

rurkowaty трубча́стий.

rurkownia *ż.* 1) трубопрока́тний завóд, -ду; 2) *див.* **karbownica** 2.

rurkowy трубковúй, тру́бочний.

rurniczy, -czego, *lm.* **-czowie,** *m.* тру́бочник, тру́бний ма́йстер, -тра.

rurnik I, *lm.* **-cy,** *m., spec.* тру́бочник; продавéць труб.

rurnik II, *lm.* **-ki,** *m.* водопровíдний кана́л, -лу.

rurny *див.* **rurkowy.**

rurociąg, -gu, *m.* трубопровíд, -во́ду; ~ główny магістра́льний трубопровíд.

rurownia *ż.* трубопрока́тний цех, -ху.

rusałka *ż.* 1) *міф.* руса́лка; 2) *ент. (vanessa)* сонцевúк, -ка́.

Rusin, *lm.* **-ni,** *m., przest.* русúн.

Rusinka *ż., przest.* русúнка.

ruski *przest.* 1) *див.* **ukraiński;** 2) *див.* **rosyjski;** ◊ *філол.* język **~kie** східнослов'я́нські мóви *(род.* мов).

rusofil, *lm.* **-le,** *m.* русофíл.

rusofilizm, -mu, *m. див.* **rusofilstwo.**

rusofilski русофíльський.

rusofilstwo *n.* русофíльство.

rusofob, *lm.* **-bowie,** *m.* русофóб.

rusofobia *ż.* русофóбство.

rustyk *m., archit.* ру́стика.

rusycystyka *ż.* русúстика.

rusycyzm, -mu, *m., filol.* русизм, -му.
rusyfikacja *ż., hist.* русифікація.
rusyfikator, lm. -rzy, *m., hist.* русифікатор, -ра.
rusyfikować, -kuję, -kujesz, -kował *hist.* русифікувати, -кую, -куєш; //~ **się** русифікуватися.
rusza *ż., spec.* рюш, -шу.
ruszać, ruszyć, -szę, -szysz, -szył 1) (czym) рухати, рушити; ~**szać** palcami рухати пальцями; 2) *(лише докон.)* зрушити; ~ z miejsca зрушити що з місця; 3) (kogo, co) торкати, торкнути; рушити (кого, що) *(лише докон.)*; nie **ruszł** не руш! 4) *(в дорогу)* рушати рушити; ~**szaj!** рушай!; lód ~**szył** крига рушила (пішла), лід рушив (пішов); ~**szyć** z koryta рушити з місця в кар'єр; ~**szyć** z miejsca рушити з місця; 5) *мисл.* піднімати, підняти, -німу, -німеш; ~**szyć** zwierza z kniei підняти звіра з лігва; ◊ *перен. розм.* ~**szyć** dowcipem (koncepte m) а) *нехв.* сказати дотеп; б) розкинути розумом; *перен.* ~**szać** głową крутити мозком, метикувати, -кую, -куєш; *перен.* nie ~**szyć** nogą z domu й носа не показати з дому; ~**szać** ramionami знизувати плечима; //~ **się** рухатися, рушитися.
ruszcik, -ku, *m., zdr.* невеличкий колосник, -ка, невеличка колосникова решітка.
ruszczeć, -czeję, -czejesz, -czał, -czeli 1) *див.* **ukrainizować się**; 2) *див.* **rusyfikować się.**
ruszczyć, -czę, -czysz, -czył 1) *див.* **ukrainizować**; 2) *див.* **rusyfikować.**
ruszczyzna *ż., hist.* 1) українська мова; mówić kiepską ~**ną** говорити поганою українською мовою; 2) сукупність всього українського.
ruszenie *n.*: pospolite ~ *wojs., hist.* народне ополчення.
rusznica *ż.* рушниця; *військ.* ~ przeciwpancerna бронебійна рушниця; бронебійка *(розм.)*.
rusznikarz, *lm.* **-rze,** *m., hist.* рушничник, рушничний майстер, -тра.
ruszt, -tu, *m.* колосник, -ка, колосникова решітка.
rusztować, -tuję, -tujesz, -tował *bud.* будувати (ставити) риштування (риштування), риштувати, -тую, -туєш.
rusztowanie *n., bud.* риштування, риштування.
ruszyć *див.* **ruszać.**
Ruś *ż., hist.* Русь, -сі.
Rut *ż.* Руф, -фі.
ruta *ż., bot.* рута.
ruten, -nu, *m., chem.* рутеній, -нію.
rutenowy *chem.* рутенійовий.
rutowate, -tych, *bot. (rutaceae)* рутові, -вих.
rutyna *ż.* 1) вправність, -ності; mieć (posiadać) ~**nę** w czym мати вправність у чому; *(сукупність навиків)* досвід, -ду; 2) *несхв.* рутина.
rutyniarz, *lm.* **-rze,** *m. див.* **rutynista.**
rutynista, -ty, *lm.* **-ści,** *m.* рутинер, -ра.
rutynowany вправний; досвідчений; ~ nauczyciel досвідчений учитель. *Пор.* **rutyna** 1.
rwa *ż., med. (neuralgia)* невралгія.
rwać, rwę, rwiesz, rwał рвати (рву, рвеш); *прик.* cicha woda brzegi **rwie** тиха вода гребле рве, в тихому болоті чорти водяться; ~ na części рвати на части; ~ w (na) kawałki рвати на шматки (на кусні); *перен.* ~ włosy (szaty) z powodu czego рвати (на собі) волосся з приводу чого; ~ zęby рвати (виривати) зуби; *перен. розм.* ~ boki ze śmiechu рвати боки (надриватися, перериватися) від (із) сміху; ◊ ~ kogo za włosy тягати (таскати) кого

за волóсся; //~ się 1) рва́тися, розрива́тися; *присл.* gdzie cienko (krótko), tam się rwie де тóнко, там і рве́ться.

rwac się, rwę, rwiesz, rwał (do kogo, do czego) рва́тися, рива́тися (до кóго, до чóго *і* в що); ~ do boju рва́тися (рива́тися) в бій; ~ do nauki рва́тися (рива́тися) до нау́ки.

rwanie *n.* 1) рвання́; 2) *спорт.* жим, -му; ~ oburącz жим обома́ рука́ми; //~ się 1) рвання́, розрива́ння; 2) рива́ння. *Пор.* **rwać się.**

rwetes, -su, *m., pot.* метушня́; *(крик)* шум, -му, га́лас, -су; robić ~ здійма́ти (зчиня́ти) шум (га́лас).

ryba *ż.* ри́ба; *перен.* czuć się, jak ~ w wodzie почува́ти себе́, як ри́ба в водí; *перен.* milczy (niemy) jak ~ мовчи́ть (німи́й), як ри́ба; *прик.* w mętnej wodzie ~by łowić в му́тній водí ри́бу лови́ти; *перен.* zdrów jak ~ здоро́в, як вода́ (ри́ба); ◊ *перен. розм.* gruba ~ вели́ка ця́ця, вели́ке цабе́.

rybacki риба́льський; łódź ~ka риба́льський чóвен (*род.* чóвна́).

rybactwo *n.* риба́льство, риболо́вство.

rybaczka *ż.* 1) риба́чка; 2) торго́вка ри́бою; 3) *(дружина рибака)* риба́лчиха, риба́чи́ха, риба́лка.

rybaczy *див.* **rybacki.**

rybak, *lm.* **-cy,** *m.* 1) риба́лка, риболо́в; риба́к, -ка́ *(рідше);* 2) *(продавець риби)* ри́бник.

rybeczka *ż., pieszcz.* ри́бонька, ри́бочка.

rybeńka *ż., pieszcz. див.* **rybeczka.**

rybi 1) ри́б'ячий; *перен.* ~bia krew ри́б'яча кров, -ві; 2) *(з рибою)* ри́бний.

rybiarnia *ż., spec.* риборозві́дня.

rybitwa *ż., orn. (sterna fluviatilis)* ча́йка-риболо́в.

rybka *ż., zdr.* ри́бка.

rybnik *m.* са́жалка; *(у ставі)* ри́бник.

rybny ри́бний.

rybodajny ри́бний; staw ~ ри́бний став, -ву.

rybojad, *m.* рибої́д.

rybojaszczur *m., paleont. (ichtyosaurus)* іхтіоза́вр, -ра.

rybojeż, *lm.* **-że,** *m., icht. (diodon)* їжори́бка.

rybołowny риба́льський, риболо́вний.

rybołów, -łowa, *lm.* **-łowy,** *m.* 1) *орн. (pandion haliaëtos)* скопа́, скоба́; 2) *див.* **rybak** 1.

rybołówka *ż., orn. див.* **rybitwa.**

rybołówstwo *n.* риба́льство, риболо́вство; ~ morskie морське́ риба́льство (риболо́вство); ~ słodkowodne річне́ риба́льство (риболо́вство).

rybostan, -nu, *m.* ри́бні бага́тства, -га́тств.

ryboznawca, *lm.* **-wcy,** *m.* іхтіо́лог.

ryboznawstwo *n.* рибозна́вство, іхтіоло́гія.

rybożerca, -cy, *lm.* **-cy,** *m. див.* **rybojad.**

rybożerny рибої́дний.

rycerka *ż., hist.* ри́царська спра́ва.

rycerski ри́царський; stan ~ ри́царський стан, -ну; лица́рський. *Пор.* **rycerz.**

rycersko по-ри́царському, по-ри́царськи; по-лицарському, по-лица́рськи. *Пор.* **rycerz.**

rycerstwo *n.* ри́царство; лица́рство. *Пор.* **rycerz.**

rycerz, *lm.* **-rze,** *m.* ри́цар, -ря; *іст.* błędny ~ мандрівни́й ри́цар; *(фольк., поез., перен. — звичайно)* ли́цар; *іст.* pasować kogo na ~rza посвяти́ти кого́ в ри́царський стан.

rycerzować, -rzuję, -rzujesz, -rzował 1) *іст.* посвяща́ти в ри́царський стан; 2) *заст.* рицарюва́ти, -рю́ю, -рю́єш.

rychle *przsł. див.* **rychło.**

rychło ско́ро; *поез.* ~ li? чи ско́ро? ◊ ~ świt вдо́світа; *іронічно* ~ w czas са́ме в час.

rychłość *ż.* ско́рість, -рості.

rychły ско́рий; ~ powrót ско́ре пове́рнення; ◊ **~ła śmierć** на́гла смерть, -ті.
rychotać *див.* **rechotać się.**
rycie *n.* 1) ритя́; 2) різьблення, різьба́; гравірува́ння; 3) ритя́, перериває́ння. *Пор.* **ryć.**
rycina *ż.* ілюстра́ція; ◊ ~ na drzewie *див.* **drzeworyt;** ~ na kamieniu *див.* **litografia;** ~ na miedzi *див.* **miedzioryt;** ~ na stali *див.* **staloryt.**
rycyna *ż., farm. (oleum ricini)* рици́нова (каст о́рова) оліа́.
rycynowy *farm.* рици́новий, каст о́ровий; ◊ ~ olej *див.* **rycyna.**
rycynus, -su, *m., farm.* рици́на, каст о́рка.
ryczałt, -tu, *m.* тари́ф з озна́ченою пла́тою.
ryczałtem *przst. див.* **ryczałtowo.**
ryczałtowo о́птом, гурто́м.
ryczałtowy опто́вий, гуртови́й; cena ~wa опто́ва (гуртова́) ціна́; sprzedaż ~wa опто́вий (гуртови́й) про́даж, -жу.
ryczeć, -czę, -czysz, -czał, -czeli 1) рича́ти, -чу́, -чи́ш; 2) *(перен., розм. — плакати)* рев і́ти; *(сміятися)* регота́тися, -гочу́ся, -го́чешся.
ryczenie *n.* 1) рича́ння; 2) рев і́ння; регота́ння. *Пор.* **ryczeć.**
ryć, ryję, ryjesz, rył 1) ри́ти; 2) *мист.* різьби́ти, -блю́, -би́ш; *(на твердому матеріалі)* гравірува́ти, -ру́ю, -ру́єш; 3) (w czym) *перен.* ри́тися (в чо́му), перериває́ти (що).
rydel, -dla, *lm.* **-dle,** *m.* за́ступ.
rydelek, -lka, *m., zdr.* 1) заступе́ць, -пця́, заступо́чок, -чка; 2) *перен.* козиро́к, -рка́.
rydlisko *n.* держа́к за́ступа.
rydlować, -luję, -lujesz, -lował копа́ти за́ступом.
rydwan, -nu, *m., hist.* колісни́ця, ридва́н; *перен.* przykuć kogo do swego ~nu (wprząc nąć kogo w swój ~) впрягти́ кого́ в свою́ колісни́цю; ~ żałobny похоро́нна колісни́ця.
rydz, *lm.* **-dze,** *m., bot.* рижо́к, -жка́, ри́жик; ◊ czerwony, jak ~ черво́ний, як буря́к; *присл.* lepiej ~, jak nic кра́ще щось, як ніщо́; zdrów jak ~ здоро́вий, як вода́ (ри́ба).
ryga *ż.* 1) клу́ня, стодо́ла; 2) *друк.* проб і́л, -лу.
Ryga *ż.* Ри́га.
rygał, -łu, *m., druk.* реа́л.
rygiel, -gla, *lm.* **-gle,** *m., tech.* ри́гель; *(про замок — ще)* за́сув.
rygielek, -lka, *m., zdr.* за́сувка.
ryglować, -luję, -lujesz, -lował зачиня́ти (закрива́ти) на за́сув.
rygor, -ru, *m.* 1) дисципл і́на; 2) правови́й (юриди́чний) при́мус, -су; ◊ *офіц.* pod ~rem czego під загро́зою чого́; trzymać kogo w ~rze держа́ти кого́ в шо́рах (в ка́рбах, в лабе́тах).
rygorozum, *lp. nieodm., lm.* **-za, -zów,** *n., zagr.* і́спит для оде́ржання уче́ного сту́пеня.
rygorysta, -sty, *lm.* **-ści,** *m.* ригори́ст.
rygorystka *ż.* ригори́стка.
rygorystyczny ригористи́чний.
rygoryzm, -mu, *m.* ригори́зм, -му.
ryj, *lm.* **-je,** *m.* ри́ло.
ryjek I, -jka, *m.* 1) ри́льце; 2) *(у комах)* хобото́к, -тка́.
ryjek II, -jka, *m., ent. (curculio)* довгоно́сик.
ryjkowaty поді́бний до хоботка́; у фо́рмі хоботка́.
ryk, -ku, *m.* 1) рик, -ку; 2) рев, -ву; 3) ре́гіт, -готу. *Пор.* **ryczeć.**
ryknąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *jednokr.* 1) рикну́ти, -ну́, -неш; 2) заревіти; 3) зареготáти(ся). *Пор.* **ryczeć.**
rykoszet, -tu, *m.* рикоше́т, -ту.
rykowisko *n.* тічка.
ryksza, -szy, *lm.* **-sze,** *m.* ри́кша.

rylec, -lca, *lm.* **-lce,** *m.* різе́ць, -зця́; *(для гравірування — ще)* шти́хель.
rym, -mu, *m.* ри́ма; ◊ d o ~mu римо́вано.
rymarczyk, *lm.* **-ki,** *m.* лима́рський (лима́рний) підма́йстер (у́чень).
rymarka I *ż., pot.* ли́марка, лимари́ха.
rymarka II *ż. див.* **rymarstwo.**
rymarski лима́рний, лима́рський.
rymarstwo I *n.* ли́марство.
rymarstwo II *n., żart.* ба́зграння ві́ршів, базграни́на.
rymarz I, *lm.* **-rze,** *m.* ли́мар, -ря.
rymarz II, *lm.* **-rze,** *m. див.* **rymokleta.**
rymarzowa, -wej, *ż.* ли́марка, лимари́ха.
rymarzówna, -nej, *ż.* лимарі́вна.
rymesa *ż., fin.* римéса.
rymnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli *pot.* 1) гри́мнути; 2) *(упасти)* гри́мнутися; //~ **się** *див.* **rymnąć** 2.
rymokleta, -ty, *lm.* **-towie,** *m., żart.* віршома́з.
rymopis, *lm.* **-sowie,** *m. див.* **rymotwórca.**
rymopisarstwo *n. див.* **rymotwórstwo.**
rymotwórca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* віршува́льник, ві́ршник.
rymotwórczy віршува́льний.
rymotwórstwo *n.* віршува́ння.
rymować, -muję, -mujesz, -mował римува́ти, -му́ю, -му́єш; //~ **się** римува́тися.
rymowany римо́ваний.
rymowy *див.* **rymowany.**
ryneczka *ż.* ри́ночка.
rynek, -nku, *m.* 1) *(площа)* ри́нок, -нку; m i e s z k a ć w ~nku жи́ти (ме́шкати) на ри́нку; 2) *(торговиця)* база́р, -ру; *перен.* j a k n a ~ku як на база́рі; ~ k s i ą ż k o w y книжко́вий база́р; 3) *ек.* ри́нок; ~ ś w i a t o w y світови́й ри́нок; w a l k a z a ~ki z b y t u боротьба́ за ри́нки збу́ту.
rynienka I *ż., zdr.* 1) невели́чкий ришта́к, -ка́; 2) ри́новка. *Пор.* **rynna.**
rynienka II *ż., anat. (philtrum)* ви́їмка посере́дині ве́рхньої губи́.
rynienkowaty жо́ло́бчастий, жоло́бчатий.
rynka *ż.* ри́нка.
rynkowy 1) база́рний; 2) ри́нковий. *Пор.* **rynek** 2, 3.
rynna *ż.* 1) *(горизонтальна)* ришта́к, -ка́; 2) *(вертикальна)* ри́нва; ◊ *прик.* t r a f i ć z d e s z c z u p o d ~nę попа́сти з дощу́ під ри́нву (з вогню́ в по́лум'я).
rynoplastyka *ż., med.* ринопла́стика.
rynoskop, -pu, *m., med.* риноско́п.
rynsztok *m.* стік (*род.* сто́ку).
rynsztokowy стічни́й.
rynsztunek, -nku, *m., wojs.* споря́дження, екіпіро́вка; ◊ *перен.* ~ a r g u m e n t ó w арсена́л аргуме́нтів; *мор.* ~ o k r ę t o w y оснáстка корабля́, такела́ж, -жу.
ryps, -su, *m., tkac.* репс, -су.
rypsowy *tkac.* ре́псовий.
rys, -su, *m.* ри́са; ~sy c h a r a k t e r u ри́си хара́ктеру; ~sy t w a r z y ри́си обли́ччя.
rysa *ż.* 1) три́щина; 2) *(знак на поверхні чого)* дряпи́на, подря́пина; *(на шкірі)* шрам, -му.
rysak *m.* рисáк, -ка́.
rysi ри́сячий.
rysią *przsł., arch.* ри́ссю, клу́сом, клу́са.
rysica *ż.* рисúха.
rysię, -sięcia, *lm.* **-sięta, -siąt,** *n., zdr., pieszcz.* рисеня́, -ня́ти, рисенятко.
rysik I *m., zdr.* рисеня́, -ня́ти.
rysik II *m.* гри́фель.
ryski ри́зький.
ryskontro *n., buch.* реско́нтро (*невідм.*).
rysopis, -su, *m. (на документах)* о́пис осо́би.
rysować, -suję, -sujesz, -sował 1) рисува́ти, -су́ю, -су́єш; ~ z n a t u r y рисува́ти з нату́ри; ~ o ł ó w k i e m, w ę g l e m, p i ó r e m рисува́ти олівце́м, ву́глем, перо́м; 2) *тех.*

kréślити; ~ plan budynku kréślити plan budýnku; 3) *(powierzchnię)* dряпати; szorstkie przedmioty ~sują rzeczy polerowane шорсткí (шершáві) предмéти дряпають полірóвані рéчі; //~ się 1) рисувáтися; 2) *(вдалині)* вирисóвуватися, -вуюся, -вуєшся; вимальóвуватися; wieże ~wały się długą linią вéжі вирисóвувалися (вимальóвувалися) дóвгою лíнією; 3) *(вкриватися тріщинами)* тріскатися.

rysownia *ż.* 1) рисувáльний зал, -лу; 2) креслярня. *Пор.* **rysować** 1, 2.

rysownica *ż., spec.* креслярська дóшка.

rysownictwo *n.* рисувáльне мистéцтво.

rysowniczka *ż.* рисувáльниця.

rysowniczy рисувáльний.

rysownik, *lm.* **-cy,** *m.* рисувáльник.

rysunek, -nku, *m.* 1) рисýнок, -нка; album z ~nkami альбóм з рисýнками; 2) *(дія)* рисувáння; 3) *(лише в мн.)* рисувáльне мистéцтво; szkoła ~nków шкóла рисувáльного мистéцтва; 4) *(лише в мн.) шкіл.* рисувáння; lekcja ~nków урóк рисувáння; ◊ ~ odręczny ескíз.

rysunkowy рисувáльний.

Ryszard Ришáрд.

ryś, *lm.* **-sie,** *m., zool.* 1) рись, -сі; 2) *(звичайно в мн.)* рúсяче хýтро.

ryśnik *m., tech.* рейсфéдер, -ра.

rytm, -mu, *m.* ритм, -му; ◊ poruszać się w ~ рýхатися ритмíчно.

rytmem *przsł. див.* **rytmicznie.**

rytmicznie ритмíчно.

rytmiczność *ż.* ритмíчність, -ності.

rytmiczny ритмíчний.

rytmika *ż.* рúтміка.

rytmometr, -ru, *m.* ритмóметр, -ра.

rytować, -tuję, -tujesz, -tował гравірувáти, -рýю, -рýєш.

rytownia *ż.* гравірувáльна майстéрня.

rytownictwo *n.* гравірувáльне мистéцтво.

rytowniczy гравірувáльний, гравéрний.

rytownik, *lm.* **-cy,** *m.* гравірувáльник, гравéр, -ра.

rytualizm, -mu, *m., książ.* ритуáльність, -ності.

rytualnie ритуáльно.

rytualny ритуáльний.

rytuał, -łu, *m., książ.* ритуáл, -лу.

rytuałowy *див.* **rytualny.**

rywal, *lm.* **-le,** *m.* супéрник.

rywalizacja *ż.* супéрництво.

rywalizować, -zuję, -zujesz, -zował (z kim) супéрничати (з ким).

rywalka *ż.* супéрниця.

ryza I *ż.* стопá папéру.

ryza II: trzymać kogo w ~zach держáти когó в шóрах (в лабéтах).

ryzalit, -tu, *m., archit.* вúступ, -пу.

ryzalto *n., archit. див.* **ryzalit.**

ryzoidy, -dów, *blp., bot.* ризóїди, -дів.

ryzykant, *lm.* **-nci,** *m.* одчайдýшна людúна.

ryzyko *n.* риск, -ку; na moje ~ на мій риск; narazić się na ~ наразúти себé на риск.

ryzykować, -kuję, -kujesz, -kował (co *a.* czym) рискувáти, -кýю, -кýєш; ризикувáти *(розм.)* (чим); //~ się (na co) *див.* **ryzykować.**

ryzykowny рискóваний; ~na sprawa рискóвана спрáва.

ryż, -żu, *m.* рис, -су; ◊ *присл.* i w Paryżu nie robią z owsa ~żu воронá і за мóре літáла, та воронóю й остáлáсь.

ryżanin, *lm.* **-żanie, -żan,** *m.* жúтель (мéшканець) Рúги.

ryżanka *ż.* жúтелька (мéшканка) Рúги.

ryżany *див.* **ryżowy.**

ryżobrody *див.* **rudobrody.**

ryżowisko *n.* 1) рúсове пóле; 2) стерня́ пíсля зібрáння рúсу.

ryżowłosy *див.* **rudowłosy.**

ryżowy рúсовий.

ryży *див.* **rudy.**

rzadkawy рідкува́тий, рідéнький; обрíдкуватий. *Пор.* **rzadki.**

rzadki I рідки́й; *(про засів, ліс, волосся тощо — ще)* óбрідний; ~**kie** c i a s t o рідке́ тíсто; ~**kie** z b o ż e óбрідне (рідке́) збíжжя; ◊ z r o b i ć ~**ką** m i n ę похнюпити нóса.

rzadki II рідки́й, рíдкісний; раритéтний *(підсил.)*; ~**kiej** p i ę k n o ś c i рíдкісної (винятко́вої) краси́; ~**ka** r z e c z рідка́ (рíдкісна) річ *(род.* ре́чі), раритéт, -ту; ~ w y p a d e k рíдкісний (рідки́й) ви́падок, -дку.

rzadko рíдко.

rzadkość I *ż.* рíдкість, -кості; óбрідність, -ності. *Пор.* **rzadki** I.

rzadkość II *ż.* 1) рíдкість, -кості, рíдкісність, -ності; раритéтність; *пор.* **rzadki** II; 2) *(рíдке явище)* рíдкість; 3) *(рíдкісна річ)* рíдкість, раритéт -ту.

rzadkowłosy рідковолóсий.

rzadkozęby рідкозýбий.

rzadziuchno *pieszcz.* рідéнько.

rzadziuchny *pieszcz.* рідéнький.

rzadziuteńki 1) *пестл.* рідéсенький; 2) *(зовсім рідкий)* рідíсінький.

rzadziuteńko 1) рідéсенько; 2) рідíсінько. *Пор.* **rzadziuteńki.**

rzadziutki *pieszcz. див.* **rzadziuchny.**

rzadziutko *pieszcz. див.* **rzadziuchno.**

rzadzizna *ż., pot.* рідóта.

rzażka *ż., tech.* лóбзик.

rząd I, **-du,** *m.* 1) ýряд, -ду; c z ł o n e k ~**du** член ýряду; **Rząd** R a d z i e c k i Радя́нський ýряд; u c h w a ł a ~**du** постанóва (рíшення) ýряду; u t w o r z y ć ~ утвори́ти (сформува́ти) ýряд; 2) *(лише в мн.) (форма правління)* режúм, -му; *іст.* ~**dy** a b s o l u t n e абсолю́тний режúм; ~**dy** r e s p u b l i k a ń s k i e республіка́нський режúм; ◊ o b j ą ć ~**dy** взя́ти вла́ду в свої́ ру́ки; *грам.* s k ł a d n i a ~**du** керува́ння; s p r a w o w a ć ~**dy** панува́ти, -ну́ю, -ну́єш; z a ~**dów** N a p o l e o n a за панува́ння Наполео́на.

rząd II, **rzędu,** *m.* ряд, - ду; ~ d r z e w ряд дере́в; d w a **rzędy** z ę b ó w два ря́ди зубíв; ◊ s t a w i ć c o w j e d n y m **rzędzie** (z czym) ста́вити що по́ряд (з чим, чо́го); *перен.* w p i e r w s z y m **rzędzie** в пе́ршу че́ргу, передусíм, наса́мперед.

rząd III, **rzędu,** *m.* (кíнська) збру́я.

rządca, -cy, *lm.* **-cy** *a.* **-cowie,** *m.* 1) управля́ючий, -чого; ~ m a j ą t k u управля́ючий маéтком; 2) *(заст. — країни)* прави́тель.

rządcostwo I *n.* поса́да управля́ючого.

rządcostwo II *n.* управля́ючий з дружúною.

rządczyni *ż.* управля́юча, -чої.

rządek, -dka, *m., zdr.* ря́док, -дка́.

rządnie *książ.* розпоря́дливо, по-господа́рському, по-господа́рськи, хазяйнови́то.

rządność *ż., książ.* розпоря́дливість, -вості, господа́рність, -ності, хазяйнови́тість, -тості.

rządny *książ.* розпоря́дливий, господа́рний, хазяйнови́тий: ~**na** g o s p o d y n i розпоря́длива (господа́рна, хазяйнови́та) хазя́йка (господúня, господа́рка).

rządowy 1) урядо́вий; 2) *див.* **państwowy.**

rządzący пра́влячий, владу́ючий; k l a s a ~**ca** пра́влячий (владу́ючий) клас, -су.

rządzić, -dzę, -dzisz, -dził 1) управля́ти, пра́вити, -влю, -виш; ~ p a ń s t w e m управля́ти (пра́вити) держа́вою; 2) *грам.* керува́ти, -ру́є; //~ **się** 1) розпоряджа́тися; ~ j a k u s i e b i e w d o m u розпоряджа́тися, як у се́бе вдóма; 2) (czym) керува́тися; ~ r o z s ą d k i e m керува́тися ро́зумом; ~ s e r c e m керува́тися се́рцем.

rzec, rzeknę, rzekniesz, rzekł сказа́ти (скажу́, ска́жеш); **rzekłbyś,** ż e... мóжна б сказа́ти,

що...; ◊ aby tak ~ (że tak rzekę) так би мóвити.
rzechot *m. див.* **rechot.**
rzechotać *див.* **rechotać.**
rzecz *ż.* річ (*род.* рéчі); *(перен.— ще)* спрáва, дíло: ~ do przyjęcia прийнятна річ; mieszać się do cudzych ~czy втручáтися (вмíшуватися) в чужí спрáви; mówić o ~ czy говорúти про спрáву; ~ nie do uwierzenia (nie do wiary) неймовíрна річ; nie jest to ~ do pogardzenia річ заслугóвує на увáгу (увáги); niesłychana (niebywała) ~ нечýвана (небувáла) річ; obrót ~czy поворóт спрáви; prowadzić ~ jaką вестú якýсь спрáву; przystąpić do ~czy приступúти до спрáви (до дíла); sedno ~czy сýть спрáви; ~ się miewa tak стан спрáви такúй; stan ~czy стан речéй (справ); ~czy tak się obrócą спрáви так повéрнуться; to moja, twoja... ~ це моя́, твоя́... спрáва, це моé, твоé... дíло; to nie manic (to nie należy) do ~czy це (до) спрáви не стосýється; ~ wielkiej, małej wagi спрáва велúкої, малóї ваги́; wracać do ~czy вертáтися до спрáви; w tym cała ~ в цьóму вся сýть спрáви; в тім то й дíло; ~ w tym, że... спрáва в тóму, що...; znać się na ~czach **czach** розумíтися на спрáвах; człowiek do ~czy тямýща людúна; *театр.* ~ dzieje się w... дíя відбувáється в...; mówić nie do ~czy (od ~czy) говорúти не до ладý; mówić nie od ~czy говорúти до ладý (до дíла, розýмно); na ~ (kogo, czego) на кóристь (кого́, чого́); odbiegać od ~czy відхиля́тися (відступáти, відбігáти) від тéми; *перен.* to ~ święta це святé; w gruncie ~czy по сýті; wielka mi ~! велúка вáжниця! w samej ~czy справдí.
rzeczka *ż., zdr.* рíчка.
rzecznictwo *n., ofic.* представни́цтво.
rzeczniczka *ż., ofic.* представни́ця.
rzecznik, *lm.* **-cy,** *m., ofic.* представни́к, -ká; ~ ministerstwa spraw zagranicznych представни́к міністéрства закордóнних справ.
rzeczny річковúй; річни́й *(рідко);* ryba ~na річкова́ ри́ба; żegluga ~na річкова́ навігáція.
rzeczownik *m.* іме́нник.
rzeczownikowo у фýнкції іме́нника.
rzeczownikowy іменникóвий.
rzeczowo *przsł.* до дíла, до ладý.
rzeczowy речовúй; *юр.* dowód ~ речовúй дóказ, -зу; ◊ *філол.* pismo ~we ідеографíчне письмó.
rzeczoznawca, -cy, *lm.* **-cy,** *m.* (czego) експéрт.
rzeczpospolita, rzeczypospolitej, *ż.* респýбліка; Polska **Rzeczpospolita** Ludowa Пóльська Нарóдна Респýбліка.
rzeczułka *ż., zdr.* рíчечка.
rzeczywistość *ż.* дíйсність, -ності; nieubłagana ~ невблагáнна дíйсність.
rzeczywisty дíйсний; *мат.* liczba ~ta дíйсна величинá; ~ta wartość дíйсна вáртість, -тості.
rzeczywiście спрáвді, дíйсно.
rzednąć, -dnie, -dnął *a.* **-dł** *див.* **rzednieć.**
rzednieć, -nieje, -niał рідíти; *(ставати більш рідким)* рíдшати; ◊ *перен.* ~nie (~nieje) komu mina хтось втрачáє аплóмб.
rzedziutki *див.* **rzadziutki.**
rzegot *m. див.* **rechot.**
rzegotać *див.* **rechotać.**
rzegotka *ż.* жáба.
rzeka *ż.* рíчка, рікá; *перен.* ~ki łez рíки (потóки) сліз; nad ~ką над рікóю; w dół ~ki вниз рíчкою (рікóю), вниз по рíчці (по рíці); w górę ~ki

вгóру рíчкою (рікóю), вверх по рíчці (по рíці); ~ wpada (wpływa, uchodzi) do morza рíчка (рікá) впадáє в мóре.

rzekomo нíбито, нíби, мов, немóв, нáче, ненáче; мовлявˊ *(розм.)*.

rzekomy мнúмий, гáданий, уявний, позíрний.

rzekot *m. див.* **rechot.**

rzekotać *див.* **rechotać.**

rzemienny ремíнний.

rzemień, *lm.* **-nie,** *m.* рéмінь, -меня.

rzemieślnictwo I *n.* ремісни́цтво.

rzemieślnictwo II *n., zb.* ремісникúй, -кíв.

rzemieślniczka *ż.* 1) ремісни́ця; 2) дружúна ремісникá.

rzemieślniczy 1) ремісни́й, ремісни́чий; *іст.* Izba **Rzemieślnicza** Ремісни́ча палáта; narzędzia ~cze ремісни́че знаря́ддя; szkoła ~cza ремісни́ча шкóла; 2) *(що стосується ремісника)* ремісни́цький.

rzemieślnik, *lm.* **-cy,** *m.* ремісни́к, -ká.

rzemiosło *n.* ремеслó; ремествó *(розм.)*; oddać kogo do ~ła віддáти кого вчúтися ремеслá; trudnić się ~łem (uprawiać ~) ремісникувáти, -кýю, -кýеш, займáтися ремеслóм; ◊ ~ wojenne військóва спрáва.

rzemyczek, -czka, *m., zdr.* ремíнчик.

rzemyczkowy ремінцéвий.

rzemyk *m., zdr.* ремінéць, -нця́.

rzep, -pia, *lm.* **-pie,** *m.* реп'я́х, -хá; *перен.* czepiać się jak ~ psiego ogona чіпля́тися як реп'я́х кожýха.

rzepa *ż., bot.* рíпа; ◊ *перен.* jędrny jak ~ здорóвий, як горíх (водá).

rzepak, -ku, *m., bot. (brassica napus)* рíпак, -кá, рапс, -су.

rzepakowy *bot.* рíпакóвий; olej ~ рíпакóва олíя.

rzepiasty рíпчáстий.

rzepik, -ku, *m., bot. (agrimonia)* парúло.

rzepisko I *n., zgr.* велúка рíпа.

rzepisko II *n., roln.* рíпне (рíпове) пóле.

rzepka I *ż., zdr.* рíпка; ◊ *присл.* każdy sobie ~kę skrobie кóжний дýмає (турбýється) про сéбе.

rzepka II *ż., anat. (patella, rotula)* колíнна чáшка (кість), надколíнок, -нка.

rzepkowy I *bot.* рíпковий.

rzepkowy II *anat. (patellaris)* пателя́рний, надколíнний.

rzepnica *ż., bot. (brassica rapa oleifera)* суpíпок, -пка, рíпачóк, -чкá.

rzepnik *m., ent.* білáн рíп'яний.

rzepnisko *n. див.* **rzepisko** II.

rzepny рíпний, рíповий.

rzepołuch *m., orn.* конóпля́нка.

rzesza I, *(częściej w lm.)* **rzesze, rzesz,** *ż.* юрбá, юрмá.

rzesza II *ż., polit. przest.* союз, -зу, федерáція; *іст.* **Rzesza** Niemiecka Німéччина, Німéцька держáва.

rzeszotarz, *lm.* **-rze,** *m.* решíтник.

rzeszotko *n.* решíтце, решíтко.

rzeszoto *n.* 1) рéшето; 2) *тех.* грóхот.

rzeszotowaty 1) решітчáстий, дірчáстий, дірчáтий; 2) *анат. (ethmoidalis)* етмоїдáльний, решітчáстий; kość ~ta *(os ethmoidale)* етмоїдáльна (решітчáста) кíстка.

rzeszótko *n. див.* **rzeszotko.**

rzeški 1) бадьóрий; staruszek jeszcze ~ старúк іщé бадьóрий; 2) *(про вдачу)* жвáвий, мотóрний.

rzeško 1) бадьóро; 2) жвáво, мотóрно. *Пор.* **rzeški.**

rzeškość *ż.* 1) бадьóрість, -рості; 2) жвáвість, -вості, мотóрність, -ності. *Пор.* **rzeški.**

rzetelnie ретéльно, чéсно.

rzetelność *ż.* ретéльність, -ності, чéсність.

rzetelny ретéльний, чéсний.

rzewień, -wnia, *m., bot.* рéвінь, -веню.

rzewliwy *див.* **rzewny.**

rzewnie тýжно, тужли́во; рéвне, рéвно; ~ płakać рéвне (рéвно) плáкати. *Пор.* **rzewny.**

rzewność *ż.* тýжність, -ності, тужли́вість, -вості; рéвність. *Пор.* **rzewny.**

rzewny тýжний, тужли́вий; ~na melodia тýжна (тужли́ва) мелóдія; *(gorzki)* рéвний; ~ne łzy wylewać проливáти рéвні сльóзи.

rzezać *див.* **rznąć.**

rzezak *m., tech.* різáк, -кá.

rzezalnia *ż. див.* **rzeźnia.**

rzezaniec, -ńca, *lm.* **-ńcy,** *m., arch.* кастрáт.

rzezimieszek, -szka, *lm.* **-szki,** *m., pot.* кишенькóвий злóдій, кармáнник.

rzeź *ż.* 1) різня́, різани́на; 2) *(худоби)* заріз, -зу, забíй, -бóю.

rzeźba *ż.* скульптýра; *(плоска — звичайно)* різьбá; ◊ ~ płaska барельéф; ~ wypukła горельéф.

rzeźbiarka I *ż. (про жінку)* скýльптор, -ра; різьбя́р, -рá, різьбáр, -ря́. *Пор.* **rzeźba.**

rzeźbiarka II *ż., tech.* машúна для гільйоширувáння.

rzeźbiarnia *ż.* майстéрня скýльптора; різьбя́рська (різьбáрська) майстéрня. *Пор.* **rzeźba.**

rzeźbiarski скульптýрний; різьбя́рський, різбáрський. *Пор.* **rzeźba.**

rzeźbiarstwo *n.* скульптýра; різьбя́рство, різьбáрство. *Пор.* **rzeźba.**

rzeźbiarz, *lm.* **-rze,** *m.* скýльптор, -ра; різьбя́р, -рá, різьбáр, -ря́. *Пор.* **rzeźba.**

rzeźbić, -bię, -bisz, -bił різьби́ти, -блю́, -би́ш.

rzeźnia *ż.* бóйня, різни́ця.

rzeźnictwo *n.* різни́цьке ремéсло.

rzeźniczy різни́цький.

rzeźnik, *lm.* **-cy,** *m.* 1) скотобóєць, -бíйця, різни́к, -кá; 2) *(продавець м'яса)* м'ясни́к, -кá; різни́к *(заст.);* 3) *див.* **masarz.**

rzeźny забíйний; bydło ~ne забíйна худóба, забíйний скот, -тá.

rzeźwić, -wię, -wisz, -wił бадьори́ти; //~ się бадьори́тися.

rzeźwieć, -wieję, -wiejesz, -wiał, wieli *див.* **rzeźwić się.**

rzeźwo 1) жвáво, моторно; 2) бадьóро. *Пор.* **rzeźwy** 1, 2.

rzeźwość *ż.* 1) жвáвість, -вості, моторність, -ності; 2) бадьóрість, -рості. *Пор.* **rzeźwy** 1, 2.

rzeźwy 1) жвáвий, моторний; ~ chłopiec жвáвий (моторний) хлóпець, -пця; 2) *(повний сил)* бадьóрий; wyglądać ~wiejszym виглядáти бадьóрішим; 3) *(що освіжає)* освíжний, відсвíжний, прохолóдний; ~ chłód освíжний (відсвíжний) хóлод, -ду.

rzeżączka *ż., med.* гонорéя.

rzeżucha *ż., bot. (cardamine)* жерýха.

rzędem *przst.* в ряд; stawiać ~ уставля́ти в ряд; ◊ stać ~ стоя́ти шерéнгою.

rzędna, -nej, *ż., mat.* ординáта.

rzędowy рядовúй; *(с.-г. — ще)* рядкóвий; siewnik ~ рядкóвá сівáлка.

rzępolić, -lę, -lisz, -lił *pot.* терлúкати, циги́кати.

rzępoła, -ły, *lm.* **-ły,** *m. i ż., pogardl.* поганéнький музикáнт.

rzęsa I *ż.* вíя; ~ upowieki вíя повíки; ◊ *перен. розм.* chodzić na ~sach напúтися до нестя́ми; набрáтися, як жáба мýлу; *перен.* strzyc ~sami мигáти (моргáти, клíпати) очúма.

rzęsa II *ż., bot. (lemna)* ря́ска.

rzęsielnica *ż., ent. (donacia)* рáйдужниця.

rzęsistek, -tka, *m., zool. (trichomonas)* волосня́ монáда, глист, -тá.

rzęsisto *див.* **rzęsiście.**

rzęsisty 1) *(про дощ)* рясни́й, заливни́й; 2) *(про освітлення)* яскрáвий; 3) *(про оплески)* бурхли́вий.

rzęsiście 1) ря́сно; 2) яскра́во. *Пор.* **rzęsisty** 1, 2.
rzęska *ż.* ві́йка.
rzęs(k)owy *anat. (ciliaris)* ві́йковий; ◊ *анат.* ciało ~we *(corpus ciliare)* ві́йчасте тіло.
rzęsny *див.* **rzęs(k)owy.**
rzęsorek, -rka, *m., zool. (crossopus fodiens)* землери́йка.
rzęsowate, -tych, *bot. (lemnaceae)* ря́скові, -вих.
rzęsówki, -wek, *blp., anat. (vibrissae)* воло́сся в ні́здрях.
rzęśnia *ż., bot. (onobrychis)* еспарце́т, -ту.
rzęzić, -żę, -zisz, -ził хрипі́ти, -плю́, -пи́ш; харча́ти, -чу́, -чи́ш *(розм.)*.
rzężeć, -żę, -żysz, -żał, -żeli *див.* **rzęzić.**
rzężenie *n.* хрипі́ння, хрип, -пу.
rzężyć, -żę, -żysz, -żył *див.* **rzęzić.**
rznąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli 1) пі́зати (пі́жу, пі́жеш); *(пилою — ще)* пиля́ти; *перен. розм.* ~ komu prawdę w oczy пі́зати (чеса́ти) комý пра́вду в о́чі; *перен. розм.* ~ na skrzypcach пі́зати на скри́пці; *безос.* **rznie** w brzuchu пі́же в животі́; *перен. розм.* ~ w karty пі́затися в ка́рти; ~ w (na) kawałki пі́зати на шматкú (на кусκú); 2) *(перен. — по дереву)* різьбúти, -блю́, -бúш; ◊ *перен. розм.* ~ pana удава́ти з се́бе па́на; *перен. розм.* ~ komu skórę пері́щити кого́; *перен. розм.* ~ od ucha *(на музикальному інструменті)* шкварити, витина́ти.
rznięcie *n.* 1) пі́зання; пиля́ння; *пор.* **rznąć** 1; 2) *(про біль)* різь, -зі.
rznięty різьбле́ний; szkło ~te різьбле́не скло; ◊ ból ~ різь, -зі.
rzodkiew *ż.* ре́дька.
rzodkiewka *ż.* редúска.
rzodkwiany ре́дьковий.
rzucać, rzucić, -cę, -cisz, -cił кúдати, кúнути; *(недокон. — бомби, жереб тощо — ще)* мета́ти (мета́ю, мета́єш *і* мечу́, ме́чеш); ~cać broń кúдати збро́ю; *перен.* ~cać cień (na kogo, na co) кúдати тінь (під о́зру) (на ко́го, на що); ~cać granaty кúдати (мета́ти) грана́ти; *прик.* ~cać groch o (na) ścianę кúдати горо́хом об стіну́; *перен.* ~cić komu rękawicę кúнути рукави́чку комý; ~cać kotwicę кúдати я́кір; *мисл.* ~cać młode мета́ти; *перен.* ~cić okiem кúнути о́ком (по́гляд); ~cić światło na co проли́ти (кúнути) сві́тло на що; ◊ *перен.* ~cić co na papier накúдати **план** чого́; *перен.* ~cić kość niezgody посіяти незго́ду; *перен.* ~cić myśl (projekt) пода́ти ду́мку (прое́кт); ~cić obelgę (komu) обра́зити, -ра́жу, -ра́зиш (кого́), заподія́ти (учини́ти) обра́зу (комý); ~cać pieniądze (pieniędzmi) сія́ти гро́ші, розкида́тися грішми; ~cić pytanie поста́вити (зада́ти) пита́ння; //~ się кúдатися, кúнутися; мета́тися, метну́тися; ~cić się w bok кúнутися (метну́тися) вбік; ◊ ~ciły mu się krosty na ciele йомý ви́сипали прищí; ~cać się w oczy впада́ти в о́чі (в о́ко, у ві́чі).
rzucawka *ż., med. (eclampsia)* еклампсія.
rzucić *див.* **rzucać.**
rzucony кúнений, кúнутий.
rzut, -tu, *m.* 1) кидо́к, -дка́; *(спорт. — ще)* кúдання, мета́ння; ~ dyskiem кúдання (мета́ння) дúска; ~ oszczepem кидо́к спúсом; 2) *мат.* прое́кція; ~ pionowy вертика́льний ро́зріз, -зу, вертика́льна прое́кція; ~ poziomy горизонта́льна прое́кція, план, -ну; ◊ *спорт.* ~ karny штрафни́й уда́р, -ру; na ~ kuli armat-

nieį на відстань (на відда́ль) гарма́тного по́стрілу; na pierwszy ~ oka на пе́рший по́гляд; od pierwszego ~tu oka з пе́ршого по́гляду; siła ~tu ки́дальна (мета́льна) си́ла.

rzutki метки́й, прово́рний; ~ umysł метки́й ро́зум, -му, метка́ голова́.

rzutkość *ż.* ме́ткість, -кості, прово́рність, -ності.

rzutnia *ż., fiz.* лі́нія льо́ту (тіла).

rzutność *див.* **rzutkość.**

rzutować, -tuję, -tujesz, -tował *mat.* проектува́ти, -ту́ю, -ту́єш.

rzutowy 1) ки́дальний, мета́льний; 2) *мат.* проекти́вний; geometria ~wa проекти́вна геоме́трія.

rzygać I *posp.* блюва́ти (блюю, блює́ш).

rzygać II, **rzygnąć, -nę, -niesz, -nął, -nęli** рига́ти, ригну́ти.

Rzym, -mu, *m.* 1) *(місто)* Рим, -ма; 2) *(іст. — держава)* Рим, -му.

Rzymianin, *lm.* **-mianie, -mian,** *m.* ри́млянин.

Rzymianka *ż.* ри́млянка.

rzymski ри́мський; cyfry ~kie ри́мські ци́фри *(род.* цифр).

rzymskokatolicki *kośc.* ри́мсько-католи́цький.

rżany жи́тній.

rżeć, rże, rżał ржа́ти (рже), іржа́ти.

rżnąć *див.* **rznąć.**

rżysko *n., roln.* жи́тнище, жи́тнисько.

Редактор *М. М. Пилинський*

Технічний редактор *Р. О. Буній* Коректори *Н. С. Васильєва, А. М. Власова*

Зам. № 139. Вид. № 45. Тираж 3000. Формат паперу 84×108¹/₃₂. Друкарськ. фізичн. аркушів 18,25. Обл.-видавн. аркушів 49,81. Умовних аркушів 29,93. Підписано до друку 9.XII 1959 р. Ціна 11 крб.

Друкарня Видавництва АН УРСР, Львів, вул. Стефаника, 11.